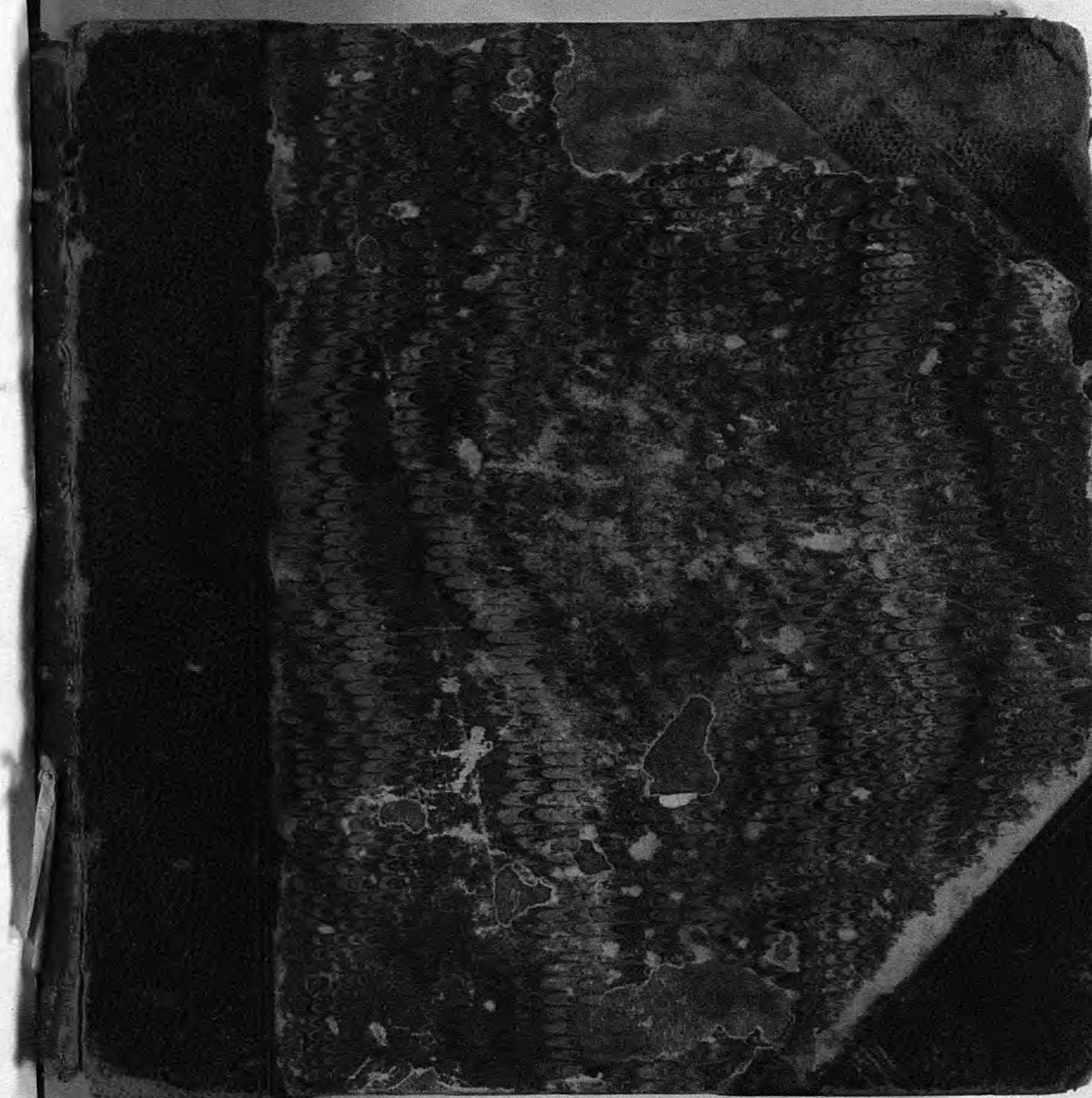

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Αθ. ΒΕΡΟΙΑΣ

4000

*Αριθ. εισ 5107/1965

*Εξ αγοράς ΔΕΡΕΑ

Σκαλιάρη Γεωργίου

GRVER_00508

ΓΕΩΡΓΙΟΣ 7/65
ΣΚΑΛΙΑΡΗΣ

NOUVEAU

DICTIONNAIRE

COMPLET

FRANÇAIS - GREC - MODERNE - ALLEMAND,

PAR

J. A. E. SCHMIDT,

Professeur de la Langue Grecque - Moderne et de la Langue Russe, à l'Université de Leipzig.

NEON

Α Ε Ε Ι Κ Ο Ν

ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ

ΓΑΛΛΙΚΟΝ - ΑΠΛΟ - ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ.

Neues vollständiges

Französisch = Griechisch = Deutsches

Handwörterbuch.

ÉDITION STÉRÉOTYPE.

À LEIPSIC,

CHEZ EDOUARD KUMMER

Δημόσια Κ. 1837. η Βιβλιοθήκη Βέροιας

PRÉFACE.

La langue grecque-moderne, qui auparavant était très-peu connue dans les pays de l'Europe, a commencé à attirer les regards des étrangers, surtout depuis ce temps, où les Grecs ont pris les armes, pour se délivrer d'un esclavage, sous lequel ils avaient gémi plus de trois siècles, et qui avait beaucoup contribué à gâter aussi leur langue, en y faisant glisser des mots étrangers et pour la plupart des mots turques, qui font une figure bien étrange vis-à-vis des mots purement grecs. Enfin la Grèce s'étant heureusement émancipée, tant par la valeur et les efforts infatigables de ses habitants, que par l'assistance des trois puissances étrangères, qui sont à présent les garants de son indépendance, est parvenue à se ranger parmi les états de l'Europe, et commence peu à peu à se remettre des maux qu'elle a soufferts. Les relations commerciales de cet état nouveau, et aussi sa littérature renaissante rendent nécessaire la connaissance de sa langue aux étrangers. Mais aussi les Grecs mêmes, qui depuis long-temps étaient déjà dans l'habitude d'apprendre des langues étrangères, s'appliquent principalement à étudier le Français et l'Allemand. C'est pourquoi on ose espérer, qu'un dictionnaire de ces trois langues, de la française, de la grecque et de l'allemande, sera favorablement reçu par ces trois nations, à l'usage desquelles il peut servir également. La partie, qui est publiée à présent, contient le Français expliqué en Grec et en Allemand, une autre, qui paraîtra tout de suite, contiendra le Grec expliqué en Français et en Allemand, et une troisième aura l'Allemand expliqué en Grec et en Français. On a pris tout le soin possible, d'y placer tous les mots et les phrases nécessaires, sans omettre même ceux qui appartiennent à des sciences particulières; il n'y a que quelques noms de plantes peu connues, qu'on n'a pas reçus dans ce dictionnaire, et dont la plupart n'appartient pas même à la langue Française. Le public jugera si les efforts de l'auteur n'ont pas été entièrement infructueux.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

A, *πρ.* ἐν, εἰς, πρὸς, an, in, zu gegen; κατὰ, διά, μετὰ, nach, für, mit; avec l'infinifit des verbes, μετὰ τὰ ἀπαρξέμενα τῶν ἡμετέρων, mit dem Infinitiv; τὰ, zu.

Abaca, *m.* κανάβη εἰς τὰ Φιλιστινα ῥησία, Hanf m. in den Philipplnischen Inseln.

Abaco, *abaque*, *m.* ἀβαξ ἢ πίναξ τοῦ Πυθαγόρα, das pythagoräische Tafelchen, Multiplicationstafel; κορυφή τοῦ ἐπιστολίου, Platte f. auf dem Capital einer Säule.

Abacot, *m.* διάδημα τῶν ἀρχαίων βασιλέων τῆς Ἀγγλίας, Hauptbinde f. der alten Könige von England.

Abaisse, *f.* τὸ κάτω εἰς τὰ ζωμερικά, Bodentheil m. von Bodenem.

Abaissement, *m.* χαμηλῶσις, κατέβησις, Niedrigermachen, Niederlassen, Herunterlassen; *fig.* ταπεινῶσις, Erniedrigung, Demüthigung, f.

Abaisser, *v. a.* χαμηλῶναι, κατεβάζω, niedriger machen, herunterlassen, niederschlagen, *fig.* ταπεινῶναι, erniedrigen, demüthigen, s' abaisser, *v. r.* χαμηλοῦμαι, niedriger werden, sich senken; ταπεινῶμαι, sich demüthigen, sich erniedrigen.

Abaisseur, *m.* υποβάλλον (ἀνὰ μὲν ὅπου τραβῇ πρὸς τὰ κάτω), Muskel, *m.*, der ein Glied niederwärts zieht.

Abajoue, *f.* χοῖλα καὶ κορυμένα μέγουλα (τινῶν ζώων, οἷς τῶν πιθήκων), Hängebäcken (einiger Thiere, als der Affen), *m.*

Abaloordir, *v. a.* λαλῶ, κατασταλῶ ἀνόητον, betäuben, dumm machen.

Abandon, *m.* ἐγκατάλειψις, παραίτησις, Verlassung, Ueberlassung, Abtretung, f.; ἐμέλεια, Vernachlässigung f.; tout est à l'abandon, διαπληγῶνται ἡμῶς κάτω, es geht alles brunter und drüber.

Abandonné, *ée* (*part. v.* abandonner) *adj.* ἐρημος, χαλαρότερος, wüste, verwüftet; *fig.* ἄσικτος, Hederlich.

Abandonnement, *m.* παραίτησις, Verlassung, Abtretung, f.; ἀπόλειψις, ἀσικτία, Piedersticheit, f.

Abandonner, *v. a.* ἀφίρω, παρατίω, verlassen, aufgeben; παραδίδω, ἀφίρω (πῇ εἰς τινα), überlassen, abtreten.

Abanuation, *f.* μονοετής ἐξορία, Verbannung, f. auf ein Jahr.

Abaque, *m. v.* Abaco.

Abas, *m.* ζῷον Περσικὸν διὰ

μαγαγίτιον, persisches Gewicht zu Perlen.

Abasourdier, *v. a.* sam. παραλαλῶ, betäuben, besürzt machen.

Abassi, *m.* Περσικὸν νόμισμα πέντε δραχμῶν, eine persische Münze (dreizehn Groschen).

Abatant, *m.* ἐξίλον προσκέπασμα σηκῶν εἰς τὰ ἐργαστήρια, hölzerner Fallbuden vor Krambuden; σηκῶν δύνει εἰς τὰ κατώγαια, Fallthur f. an Kellern.

Abâtardir, *v. a.* διαστρέφω, ὀφείλω, χαλνῶ, verderben, verschlimmern. s'— *v. r.* χαλνοῦμαι, γίνομαι χειρότερος, verderben, *v. n.* ausarten, schlechter werden.

Abâtardissement, *m.* μεταβολή εἰς τὸ χειρότερον, διαφθορά, Verschlimmerung, Ausartung, f.

Abat-chavée, *f.* μὲν κατωτέρω, geringere Wolle, f.

Abat-sain, *m.* sam. μεγάλη κομμένη κρέας, großes Stück Fleisch.

Abatia, *m.* πλῆθος πραγμάτων κειμένων εἰς ἀνάβη, Menge f. herumliegender Sachen πλῆθος ἐνὶ σκοτεινῇ ἐξορία, Menge von erlegtem Wild; γλυκίσια τῶν πουλιῶν, Klein n. von ge-

(schlachtelem Federblei; *δένδρα πεκομμένα εἰς ἐπιτόχιον τοῦ δρόμου*, Berchau, Berhack, m.; τόπος ἐνθα θανατώνουσι τὰ ζῷα, Schlachthof, m.

Abat-jour, m. παρέρχοντο εἰς τὸ ὅποιον τὸ φῶς εἰσέρχεται ἀνοίξας πλῆγίως, schädiges Fenster, wo das Licht von oben einfällt.

Abattage, m. κόψιμον τῶν δένδρων εἰς τὰ δάση, Fällung f. der Bäume im Walde.

Abattant, v. Abatant.

Abattée, f. πεκομισθεῖς κίνησις τοῦ πλοίου. Schwankende Bewegung f. des Schiffes.

Abattellement, m. ἀπόφασις δικαστικὴ (τῶν Ἑυρωπαϊκῶν πρακτικῶν εἰς τὰ ἀνατολικά μέρη), Urtheilspruch (der europäischen Consula in der Levante), m.

Abatement, m. ἀδυναμία; ἀδυναμία, Mattigkeit, Niedergeschlagenheit f.

Abatteur, m. ἀνταρπαλὴς (ὅπου ὄλπει κάτω), der etwas niederwirft; fig. sam. κινητήριος, Drabler, Aufschneider, m.

Abatis, v. Abatis.

Abattre, v. a. καταβάλλω, κατακομίζω, ὀλίγω κατω, κόπτω, (οἶον δένδρα), abschlagen, herunter schlagen, niederwerfen, fällen, (als Bäume); fig. ἀδυνατῶν, schwächen, enträften; καταπαύω, niederschlagen, dämpfen. a' —, πίπτω, ὀλίγεται κάτω, einfallen, niederstürzen; γίνονται ἀδυναμοί, γὰρ τὸ δάδός, den Muth verlieren, verjagen.

Abattu, ne, (part. v. abattre), adj. fig. ἀδύνατος, ἀδύμος, matt, niedergeschlagen.

Abattures, f. pl. σημεία τοῦ δρόμου τοῦ ἐλαγίου (οἶον κλισάρια, τζακιμένα) ὅπου γράφει μεταξὺ τῶν δένδρων. kleines Besenluch, das der Hirsch im Laufen niedertritt.

Abat-vent, m. παραπέτασμα ζώνων κατὰ τοῦ ἀνέμου, Wetterdach, n.

Abat-voix, m. χορηγὴ τοῦ ἁμβωνος, Kanzelhimmel, m.

Abbatial, ale, adj. ἐββατικός, ἡγουμενικός, äbtlich.

Abbaye, f. μοναστήριον (ἐποκειμενον εἰς ἡγούμενον), Abtei, f.

Abbé, m. ἡγούμενος, Abt, m.; καὶ ἐκκλησιαστικός ὁποῦ ἀρχὴν δὲν εἶναι παπᾶς, ein Geistlicher (der noch nicht Priester ist), m.

Abbesse, f. ἡγουμένησσα, Äbtissin, f.

Abc, m. ἀλφάβητος, Abc, U: phabet, n.; ἀρχαὶ (ἐπιστήμης κτλ.), Anfangsgründe, m. pl.

Abécéder, v. n. γίνεται ἀποστήματα, ἐργάζεται κμνον, schwächet.

Abcès, m. ἀπόστημα, Geschwür, n.

Abdication, f. παραίτησις (ἀξιώματος), Abdankung, Niederlegung f. des Amtes.

Abdiquer, v. a. παρατίω (ἀξίωμα) abdanken, niederlegen (ein Amt),

Abdomen, n. ὑπογάστριον (ἢ κάτω κοιλία), Unterleib, n.

Abdominal, ale, adj. ὑπογα-

στρικός, Unterleib's. poissons abdominaux; ὄνυχια ὑπογαστρικά πτερὰ, Fische, m. pl. mit Bauchfloßen.

Abducteur, m. ἀπαγωγὴς (ἐκτὸς μύων ὅπου κινεῖται πρὸς τὰ ἔξω), Muskel, m. der das Glied auswärts bewegt.

Abduction, f. ἀπαγωγή (κίνησις τῶν μύων πρὸς τὰ ἔξω) auswärts gehende Bewegung, f. der Muskeln.

Abec, m. ἀβέρη (διὰ πολλὰ), Äbber, m. Endspitze (für Weggel), f.

Abécédaire, adj. κατ' ἀλφάβητον, alphabetisch, s. m. βιβλίδιον περιέχον τὸ ἀλφάβητον (διὰ μικρὰ παιδεία), ἀλφάβητάριον, ABCbuch, n.; περιλαμβάνον τὰ ἀλφάβητα, ABCbücher (sam. ABCbüch), m.

Abecquer, abéquer, v. a. ταῖς φαττῆρας (Vögel).

Abéc, f. στενὸν ἀπὸ τοῦ ὅπου ἐξέρχεται τὰ νεφρὸν ὅπου κινεῖται μύλον, Schleusenöffnung, f. für das Mühlwasser.

Abeille, f. μέλισσα, Biene, f.

Abeillon, m. σμήνος μελισσῶν, Bienenschwarm, m.

Abénévis, m. δίκαιον ὅπου ἔχει τις διὰ παρατροπὴν τῶν νεφρῶν, Recht n. das Wasser abzulassen.

Aberration, f. (ἀστρον.) ἀναπλάγιος (Sternf.) Abirung, f.

Abétir, v. a. κάμνω τινὰ ἀνέτην (ὡς ὄνος), einen dummen (wie ein Vieh) machen.

Ab hoc, et ab hac, adv. sam. ἀναχωρούμενα, ἄνω κάτω,

χωρίς νοῦν, unter einander, ohne Verstand.

Abhorrer, v. a. βδελύσσομαι, στυγνάζομαι, verabscheuen.

Abime, n. ἀβυμῶς, Abgrund, m. fig. τὸ ἀμετρον, ἀμέτρητον, das Unermeßliche; μέσον τοῦ παρασήμερον, Mitte f. des (Wappen-) Schildes; καὶ διὰ ἀβύσσου, Talgtrog, m.

Abimer, v. a. βυθίζω, ἀφανίζω, versenken, s' — v. r., βυθίζομαι, ἀφηνεῖμαι, öfter: λῶς εἰς (οἷον εἰς λύπην κ. τ. ε.) sich versenken in —, sich ganz überlassen (als: der Traurigkeit ic.)

Abject, te, adj. χαμερπής, οὐτιδανός, verworfen, niederträchtig.

Abjection, f. οὐτιδανότης, Verworfenheit, Niederträchtigkeit, f.

Abjuration, f. ἀπαρρησις (μεθ' ὅρκου), Abschwörung, f.

Abjurer, v. a. ἐπαρρησιάζομαι (μεθ' ὅρκου), abschwören.

Abilactation, f. ἀπογαλάκτις, Entwöhnung f. der Kind.

Ablais, m. διεσπασμένα γενήματα, das geschnittene Getreide; τὰ ἀγρωῖα ἀπὸ αὐτῶν, Stroh f. davon.

Ablassit, m. (γρᾶμ.) ἀπαρρητική (Sprachl.) Ablativ, m.

Ablation, f. πάτερσις τοῦ σώματος, Reinigung f. des Körpers; διατα σφοδρῆς τε καὶ διὰτ, f.; ἡμέρα εἰς τὴν ὅποιον λείπει ἡ θερμὴ, guter Tag im Fieber.

Ablativo tout en tas, (γρᾶμ.),

ἀνακατωμένα, εἰς μετρίην ἀτάξιν, alles durch einander.

Able, m., Ablette, f. γρηβέδιον, λευκίσκος (πυλινόν ὑπεράκτιον) Weißfisch m.

Ableret, m. δίκτυον δια μικρὰ ὠθάρια (id est able), Netz n. zum Fang kleiner Fische.

Abloc, m. ἐποτέλεσμα, Unterzettel, f.

Abluer, v. a. ἐπιπλύνω (μετὰ νερόν ἀπὸ κηρίδι) παλαιὰ γράμματα διὰ τὴν γανωτὴν καλλίτερα, a te Schriften (mit Seifenwasser) überstreichen, damit sie deutlicher werden.

Ablution, f. πλύσιμον (τοῦ ἑρπῆος) μετὰ τὴν θέαν μετὰ ληνὴν τῶν ἀσχυλῶν πρὸ τῆς θυσίας τῶν Μωαμεδανῶν πρὸ τῆς προσευχῆς, Abwaschung (des Priesters) f. nach der Communion; der Alten vor dem Opfer; der Mohamedaner vor dem Gebete.

Abnegation, f. de soi-même, ἀπαρρησις τοῦ ἑαυτοῦ, Selbstverleugnung, f.

Abol, aboiement, m. γαῖνισμα, Gebell, n.

Abois, m. pl. ἀγρωῖα, ψυχολάγισμα, Todeskampf, m. s'il est aux abois, εἶναι εἰς ἀγῶνιστον, εἶναι εἰς τὰ λελόσθια, er liegt in den letzten Sätzen, er ringt mit dem Tode.

Abolir, v. a. ἀκυρῶ, ἀναρῶ (οἷον νόμον κ. τ. ε.), abtöten, aufheben, (als ein Gesetz ic.)

Abolissement, m. abolition, f.

ἀκρόασις, ἀναρῆσις, Abtöten, Aufhebung, f.

Abomasus, m. κατώτερον στομάχι των μηροκομένων ζώων, unterer Magen m. der wiederkäuenden Thiere.

Abominable, adj. — blement, adv. βδελυκτός, βδελυκός, abscheulich.

Abomination, f. βδελυγία, βδελυγμα, Gräuel, m.

Abondamment, adv. πλουσιπρόσως, reichlich, im Ueberflusse.

Abondance, f. πλῆθος, δαυλία, Ueberfluß, m. parler d'ab., ὁμιλῶ ἀπροσσκευάστως, unvorbereitet sprechen; la corne d'ab., τὸ κέρας τῆς Ἀμαλθείας, Gölhorn, n.

Abondant, te, adj. πλουσιπρόσως, überflüssig, reichlich, d'abondant, πρὸς τοῦτοις, überdies, noch dazu.

Abonder, v. n. ἐπικρῶ, ἔχω πλῆθος ἀπὸ n. ab. en son sens, εἶναι προσηλωμένος εἰς τὴν ἰδέαν μου, auf seinem Kopfe bestehen.

Abonné, ée, adj. συνδρομητής, Abonnent, m.

Abonnement, m. συνδρομή (τὴν τὴν ὅποιον πληρώνει ὁ συνδρομητής), Abonnement, n.

Abonner, v. a. s'abonner, v. r. ἐγγράφωμαι ἐκ συνδρομῆς (οἷον διὰ περιοδικὰ γράμματα κ. τ. ε.), abonniren, sich abonniren.

Abonnir, v. n. κάμνω καλλήτερον, verbessern, s' —, v. r. * καλλίτερον, besser werden.

Abord, m. ἀπὸρρις, Anlandung.

f. πλησίαις, εισόδος, Zugang, Eingang, m.; συνδρομή κόσμου, Zusammenlauf m. von Leuten; πληθος πραγμάτων, Menge f. von Sachen; τρόπος με τον οποίον προσ-αγορεύει τις τινά, ή δίδεται τινά, Art f. wie jemand andere antwortet, empfängt; όρμη εις την μάχην, Angeltz (im Gefecht), m. d' abord, adv. εὐθὺς, πρώτον, sogleich; zuerst, Anfangs; de premier (fam. de prime) abord, πάροδοι, εὐθὺς εις την άρχήν, gleich im Anfang.

Abordable, adj. εὐπρόσσιτος, zugänglich.

Abordage, m. προσδρόμησης εις πλοίων πολέμιον, Entern, n.; σύγκρουσις δύο πλοίων, Zusammenstoß m. zweyer Schiffe.

Aborder, v. a. qc. πλησιάζω εις τε, sich einer Sache nähern; — q, πλησιάζω εις τινα, αντιπαιών τινα, προσεγγίζω, sich einem nähern, einen antreien.

Aborder, v. n. (ά, dans), άράω, anlanden.

Aborigènes, m. pl. αὐτόχθονες, Uebewohner, m. pl.

Abornement, m. όροθέσιον, Eegung f. der Gränzen.

Aborner, v. a. όροθέτω, βάνω όρια, die Gränzen setzen, abmarken.

Abortil ive, adj. έκρόλιμος, γεννημένος πρό της διορίας, unzeitig (geboren).

Abouchement, m. συνομιλία, Unterredung, f.

Aboucher, v. a. συνάξω παρ

τινας διά νέ συνομιλήσαν, eine Unterredung anstellen (unter einigen; — des tayaux etc. ένώναι τέ στόματα, die Mündungen zweyer Röhren verbinden. s' aboucher, v. n. συνενθίζομαι εις συνομιλίαν, συντυχίζω, sich besprechen (mit einem).

Abouchon, m. είδος όρν-
θου γαλλικού όπου πωλείται εις τα μέρη της Ανατολής, Art f. französisches Zwies, das nach der Levante geht.

Abougri, v. rabougri.

Aboument, abouement, m. στολισμός με ποικιλοχρωμα-
τι ξύλα, Einlegen n. mit farbigem Holze, (Journiren.)

Abougement, m. προσθήκη νέου άλατος εις τό παλιόν, Aufschüttung f. neuen Salzes auf altes.

Abouquer, v. a. προσθέτω νέον άλας εις παλιόν, neues Salz auf altes schütten.

About, m. άκρα ένός ξύλου κε-
κομμένον λαζώς, Ende n. eines schleif abgeschnittenen Holzes.

Abouté, ée, adj. (περί παρη-
γήμων) ένωμένος εις τας άκρας, (von Wapensfüden) mit den Spitzen zusammenlaufend.

Abouter, v. a. ένώνω ξύλα εις τας άκρας, Stüdken Holz mit den Enden zusammenfügen.

Aboutir, v. n. έκτείνομαι έως εις —, αναγκάζομαι, sich er-
strecken bis —, angränzen;

εμπνάζει, έβγαζει έμπνον, eltern; — en pointe, λέγω εις μέτην, spitzig zulaufen, fig. αποβλέπω, έχω σκοπόν εις τε, auf etwas zielen, ab-
zwecken.

Aboutissant, te, adj. αναγκά-
ζων, angränzend, anstoßend.

Aboutissement, m. ώρσιμας, έμπνομα, Reifung f. eines Weiswüres, Eiterung, f.

Ab ovo, adv. έξ άρχής, vom
Anfange an.

Aboyant, te, adj. όπου γαι-
γίζει, bellend.

Aboyer, v. n. γαιγίζω, ύλα-
κτώ δellen, fig. — après q, βλασημώ, κακολογώ, άτι-
δοώ, verfluchen, schmähen, lästern; — après qc, ύπερ-
επιθυμώ, begierig streben nach etwas; — ά la lune, μάτην κραυγάζω κατά τινος μεγέ-
λου, vergebens schreien gegen
einen Großen.

Aboyeur, m. σκυλί όπου γαι-
γίζει κατά των άγριοχελώνων, Beller, Saubeller, m.; fig. fam. έκείνος όπου επιθυμεί m με πόθον, der nach etwas eifrig strebt; όπου κακολογεί der verflucht, schmähet.

Abraquer, v. a. (ναυτ.) τρα-
βώ τό σχοινί με τά χέρια, das Tau mit den Händen zie-
hen.

Abrasion, f. (ιστρ.) έρεθισ-
μός του στομαχίου, Reizung
f. des Magens.

Abraxas, m. λέξεις μαγικά
γεγραμμένες εις χαρτάκι, Zaubervorte m. pl. auf Zet-
telchen geschrieben.

Abrégé, m. *ἐπιτομή*, Auszug, kurzer Begriff, *m.; en —*, *ἐν βραχυλογία*, *συντόμως*, in der Kürze.

Abréger, v. a. *συντίμνω*, abfügen, kurz zusammen ziehen.

Abrenver, v. a. *παύω*, tränken; *βρέχω*, beneßen, anfeuchten.

Abrenvoir, m. *ποταμός*, *Trán*, *te, f.* vulg. — *à mouches*, *μεγάλη πληγή*, große Wunde, *f.*

Abréviateur, m. *συντομείς*, Abkürzer, *m.*

Abréviation, f. *ἡ τῶν λέξεων συγχωπή*, Abkürzung *f.* der Wörter, *Abbréviation, f.*

Abri, m. *σκέπη*, Schutz, Schirm, *m.; à l'abri*, *ἐν σκέπῃ*, *ἐν ἀσφαλείᾳ*, in Sicherheit, geschützt.

Abricot, m. *βερύκοκκον*, *Abri*, *cofe* (*Avri*cofe), *f.*

Abricotier, m. *βερύκοκκιά*, *Abri*, *cofenbaum, m.*

Abriter, v. a. *σκεπάζω* (*μά* *λιον* *ἀπὸ βροχῆν κ. τ. ε.*), bedecken (besonders vor dem Regen u.).

Abrivent, m. v. *Abat-vent*.

Abriver, v. n. *πλησιάζω εἰς τὸ περιγιάλι*, an das Ufer fahren.

Abrogation, f. *ἀκρίρωσις*, Ab-
schaffung, Aufhebung, *f.*

Abroger, v. a. *ἀκρωῶ*, *ἀναρῶ*, abschaffen, aufheben.

Abrohani, m. *εἶδος μοναστηρίου Ἰνδικῶν*, Art indischen Mönchthums

Abrotone, m. v. *Aurone*

Abrouti, ie, adj. *διὰ πλάσιν-
ριενδινῶν* *χρυσόμενος ἀπὸ*

τὰ ὄνα, (von Baumzweigen) vom Viehe abgestossen.

Abrupto, ex abrupto. *ἐξ ἀπρο-
δατου*, *ἐξαφρα*, plötzlich, auf einmal.

Abrutir, v. a. *καταστεινῶ τι-
νὰ ὡς ζῶον ἐνόντηον*, einem dummen wie ein Vieh machen.

Abrutissement, m. *ἀνοησία* *ὡσπερ ζῶον*, Viehische Dummheit *f.*

Abscisse, f. (*γεωμ.*) *ἀποτομή* (*τοῦ ὀξοῦς μιᾶς καμπύλης γραμμῆς*), Abscisse, *f.*

Abscission, f. (*ἀνὰ*) *ἀποκοπή*, Abscheidung, Ablösung, *f.*

Absence, f. *ἀπουσία*, Abwesenheit, *f.*; — *d' esprit*, *ἀπουσία*, *σύγχυσις τοῦ νοῦς*, Zerstreuung, Geistesabwesenheit, *f.*

Absent, te, adj. *ἐπὶ*, *ὅπου* *λείπει*, abwesend; *fig.* *συγχωμένος* (*εἰς τὸν νοῦν*), *μη προσέχων*, zerstreut.

s'Absentier, v. r. *φεύγω*, *ἀναχωρῶ*, weggelien, sich wegbegeben.

Absinthe, m. *ἀψινθιον*, Wermuth, *m.*

Absolu, ne, adj. *ἀντιθέτουτος*, *ἀκατάβρωτος*, unumschränkt, gebietend; *ἀπόλυτος*, absolut, an und für sich.

Absolument, adv. *ἀπεριορίστως*, unumschränkt; *χωρὶς ἄλλο*, schlechterdings, durchaus; *ἀπλῶς*, absolut, für sich allein.

Absolution, f. *ἁλώσις* (*εἰς τὰ κατὰ*), Lösprechung, Freisprechung, *f.* *ἁγίως ἑκαρτωθῶν*, *συχώρησις*, Ver-

gebung *f.* der Sünden, Absolution, *f.*

Absolutoire, adj. *ἁλωτικός*, lössprechend.

Absorbant, te, adj. (*chir.*) *ἀπὸ καταβρόχῃ*, einsaugend, verzehrend, *v.* *absorber*.

Absorbé, ée, adj. fig. *βυθισμένος* (*εἰς* — *στομασμού*, *κτλ.*), vertieft, versunken (in Gedanken u.).

Absorber, v. a. (*chir.*) *καταβρόχῃ*, *ἀναρῶ* (*τὴν ἐννιάδα εἰς τὸ στομάχιον*), einsaugen, verzehren (die Säure im Magen).

Absorption, f. *καταβρόχησις*, Einsaugung, *f.*

Absoudre, v. a. *ἁγ.* *ἁθωῶναι*, lössprechen, freisprechen; *συχώρῃ* (*τὰς ἁμαρτίας*), (die Sünde) vergeben, absolviren.

Absonte, f. *δημοσία συγχώρησις τοῦ λαοῦ εἰς τὴν μεγάλην ἑμπύτην*, öffentliche Absolution *f.* am grünen Donnerstags-
tage.

Absième, adj. *ἐγκρατεῦντος* *ἀπὸ τοῦ κρασί*, sich des Weins enthaltend.

s'Absténir, v. r. (*de qc.*) *ἀπέχεσθαι*, *ἐγκρατεῦσθαι ἀπὸ τι*, sich enthalten (eines Dinges).

Abstension, f. *ἡ ἀντιθέσις κληρονομίας*, Abziehung *f.* von einer Erbschaft.

Abstergent, te, abstersif, ve, adj. (*chir.*) *καθαριστικός*, re-
inigend.

Absterger, v. a. (*chir.*) *καθαρίσω* (*πληγῆν*, *ἀπόστημα*), reinigen (eine Wunde, ein Geschwür).

Absterſion, f. (chir.) καθάρσις, Reinigung f.

Abſtinence, f. ἀποχή, Enthalteſamkeit, f.; ἐρησυχία, das Eſſen von Gaſtenſpeien.

Abſtinent, te, adj. ἐγκρατής, enthaltenſam.

Abstractiſt, ve, adj. (philos.) ἀφαιρέσις (φίλος.), Abſtraction, f.; des abſtractions, ἀποστέλλω, Beſtreuung, Unachtſamkeit, f.

Abstractivement, adv. κατ' ἀφαιρέσιν, auf abſtrakte Weiſe.

Abſtraire, v. a. (philos.) ἀφαιρῶ (φίλος.), abziehen, abſtrahiren.

Abſtrait, te, (philos.) ἀφρημένος (φίλος.), abgezogen, abſtract; ὑψηλόνους, βαθύ-νους, δυσεκκολυπτήριος, tiefgedacht, dunkel; βαθυσμέ-νος εἰς στοχασμούς καὶ μὴ προσέχων εἰς ἄλλα τε, in Gedanken vertieft, gerſtet.

Abſtrus, se, adj. δυσνόητος, σκοτεινός, (ſchwer zu verſtehen, dunkel.

Absurde, adj. (adv. — de-ment) παράλογος, ἀτόπος, abgeſchmackt, ungerheimt.

Absurdiété, f. παραλογία, ἀτοπία, Abgeſchmacktheit, Unge-heimtheit, f.

Abus, m. κατὰχρησις, Mißbrauch, m.; πλάνη, λάθος, Irrthum, Fehler, m.

Abuser, v. n. (d. qc.) καταχρῶμαι, mißbrauchen, — une fille, ἀπατῶ ἐν κοράσιον

(ἐνα κορίττι), ein Mädchen hintergehen, verführen, — d' une fille. ἡδύκαλον ἐν κοράσιον, ζευθοδενεύω, ein Mädchen ſchwächen, s' —, v. r. ἀπατῶμαι, λυγθάνομαι, ſich irren ſich täuſchen.

Abuseur, m. fam. ἀπατῶν (ἀπατῶ ἀπατῶ κοράσια κτλ.), Betrüger, Verführer, m.

Abusif, ive, adj. κατὰχρησι-κός, mißbräuchlich; ἐναντίος εἰς τοὺς νόμους, widerrechtlich.

Abusivement, adv. κατὰχρη-στικῶς, mißbräuchlich, mißbraucheweife.

Abuter, v. a. μεταίωζω, ſieſen; ῥίπτιω λαχρὸν διὰ τὰ γανθ' ποῖός θά παλιν πρώτος (εἰς τὸ παίγνιον τῶν πασσα-λίσκων) um den Anſchub (im Beſpielsſpiel) loſen oder werfen.

Abutilon, m. γένος μολογύ-των, Sammtpappel, f.

Ahyme, v. Abſime.

Acabit, m. fam. καλὴ ἡ ἐξου-νή) ποῖότης (μάλιστα τῶν παρικίων), (gute oder ſchlechte) Beſchaffenheit f. (beſondere der Frucht).

Acacia, m. ἀκάκιν, εἶδος δέν-δρου, Acazienbaum, m.

Académicien, m. ἀκαδημα-κός, Akademiker, m.; μέλος ἐπιστημονικῆς ἐταιρείας, Mit- glied n. einer gelehrten Geſell- ſchaft.

Académie, f. ἀκαδημία, Aka- demie, Univerſität, f.; ἐται- ρεῖα ἀνδρῶν ἐπιστημόνων, Akademie, gelehrte Geſell- ſchaft, f.; γυμνάσιον ἱππι-

κόν. Ritterakademie, Rele- ſchule, f.; (— de jeu), τό- πος δημόσιος διὰ παιγνίδι- οῦ, öffentlicher Spielhaus, n.; εὐκλὸν σχεδιασμένη κατὰ μέ- τρησιν ἀνθρώπου γυμνῶν, Akademie, Zeichnung nach dem Modell (eines nackten Men- ſchen).

Académique, adj. (adv. — iquement) ἀκαδημακός, ἀκα- δημικός, akademiſch.

Académiste, m. ὁ εἰς τὴν ἱππι- κὴν ἀκαδημίαν γυμναζόμε- νος, Akademist, Schüler m. einer Ritterakademie.

Acaguarder, v. a. fam. κάμ- νω τινὰ ὀκηρόν, ἄσπασιν, einen ſauſ, hiebelich machen.

Acajou, m. ἀκάτον, δένδρον τι τῆς ἀμερικῆς, Acajou (Eti- phantenlauſebaum, m.)

Acanthacé, ée, adj. ἀκανθώ- δης, Rachtlicht, dornicht.

Acanthe, f. ἀκανθα, εἶδος φυ- τοῦ, Rarentkranz, (Pflanze), f.; ἀκανθώδης στολισμός, εἰς τοὺς στύλους, Schnörkel- verzierung f. an Säulen.

Acariâtre, adj. ἄκαριος, δύστρο- πος, mürrisch, wunderlich.

Acarne, m. εἶδος ὀφθαλμῶν θα- λασσίων, Art Scrophische; εἶδος ἀκολύμου ἢ δυτικάνθης, Art Diſtel.

Acatalepsie, f. (philos.) ἀκα- τάλγησις, Unbegreiflichkeit, f.

Acataleptique, adj. ἀκατάλη- πτικός, unbegreiflich.

Accablant, te, adj. φορητός, βαρὺς, λυπηρός, drückend, ſchwer, traurig.

Accablement, m. βάρος, βλι-

ψα, Beschwerde, *f.* Drud,
m., Niedergeschlagenheit *f.*

Accabler, *v. a.* καταβαρύνω,
επιφορτώνω, beschweren,
überladen, niederdrücken.

Accapement, *m.* μονοπώ-
λιον (του accapareur), Auf-
kauf, *m.*

Accaparer, *v. a.* αγοράζω με-
γάλην ποσότητα πραγμά-
των μάλιστα ποικίλων και
άλλων φραγμάτων) διά να τα
πωλήσω μόνος μου και άκρι-
βά, aufkaufen eine Menge
Sachen (besonders Früchte u.
Gewaaeren) um sie allein und
theuer zu verkaufen.

Accapareur, *m.* μονοπωλῆς,
(*v.* accaparer) Aufkäufer, *m.*

Accaration, *f.* Accarement,
m. συμπαράστασις των έγκα-
λισμένων και των μετερχών,
Confrontation *f.* der Ange-
klagten und der Zeugen.

Accarer, *v. a.* συμπαράστα-
νω, παραβάλλω τους έγκα-
λισμένους (εις το κατηγορώ) και
τους μετερχας, die Ange-
klagten und die Zeugen gegen
einander vernahmen, confron-
tiren.

Acastillage, *m.* το καστέλι εις
την πρόραν και πρίμην
των πολεμικών κεραιών,
das Vorder- und Hintereastell
der Kriegsschiffe.

Accéder, *v. a.* προσχωρώ, στέ-
γω, beitreten, einwilligen.

Accélérateur, *trice*, *adj.* τα-
χύων, ταχύνουσα, beschleu-
nigenb.

Accélération, *f.* επιτάχυνσις,
Beschleunigung, *f.*

Accélérer, *v. a.* ταχύνω, βιά-
ζω, beschleunigen.

Accensement, *m.* απόφασις
κοιτηρίου να λάβη τις εν
υποστατικόν όπου πωλείται
δημοσίως, gerichtliche Aufser-
chung *f.* eines Gutes beynt öf-
fentlichen Verfaufe.

Accenser, *v. a.* αποκατάζω
να λάβη τις εν υποστατικόν,
einem ein Gut gerichtlich zu-
sprechen (*v.* accensement).

Accent, *m.* τόνος (αίον· όδεια
κτλ.). Accent, Ton, *m.*; προ-
φορά, Aussprache, *f.* — Ac-
cents, *m. pl.* (poét.) τόνοι,
φωναι. Töne, *m. pl.*

Accentuation, *f.* τόνισις, Beton-
nung, *f.*

Accentuer, *v. a.* τονίζω, beto-
nen, accentuiren.

Acceptable, *adj.* δεκτός, an-
nehmlich.

Acceptation, *f.* αποδοχή, δε-
ξίσις, Annahme, Anneh-
mung, *f.*

Accepter, *v. a.* δέχομαι, an-
nehmen; στέγω, grachmigen;
— une lettre de change,
δέξιον· μιαν χαυτιάλην
(ντάταλλακτικόν γράμμα),
υπογράφουμαι ότι θέλω την
πλήρωσιν εις την διορίαν,
einen Wechsel annehmen, ac-
ceptiren.

Accepteur, *m.* ή δεξιασόμενος
(χαυτιάλην), Annchmer
eines Wechsels, Acceptant, *m.*

Acceptilation, *f.* όμολογία πε-
ρίλαβῆς, διά πρόφασην μό-
νον, Edemquittung, *f.*

Acception, *f.* σημασία (λέ-
ξεως), Bedeutung (eines

Wortes), *f.*; — de person-
nes, προσωπολήψια, Auf-
hen u. der Person.

Accès, *m.* πλησίσις, άδεια να
εμβῇ τις, Zugang, Zutritt
m.; — de fièvre, παροξυσ-
μός, Anfall vom Fieber.
Fieberanfall, *m.*

Accessible, *adj.* εύπρόσβατο
zugänglich.

Accession, *f.* συγκατάθεσις
συναφῆς, στέγξις, Beistrit-
m.; αύξησης, Vermehrung, *f.*
Zuwachs, *m.*; — au trône,
ανάβασις εις τον θρόνον,
Thronbesteigung, *f.*

Accessit, *m.* δεύτερον βραβεί-
ον, τά δεύτερον, zweiter, ge-
ringerer Preis, das Accessit.

Accessoire, *adj.* (adv. — re-
ment), επόμενος, προσε-
χόμενος, hinzukommend,
m. προσθήκη, Zusatz, Anhan-
g, *m.* les accessoires, *pl.* η
νείμα όπου εγγράφουν έπὶ
του μνημόνι του λαμβάνει
aus dem Marke im Halse ein-
stehenden Netzen, *m. pl.*

Accident, *m.* (άπροσδοκῆτον
συμβάν, Zufall, *m.*; (philos.
συμβεβηκός, τυχερή ποιότης
zufällige Eigenschaft, *f.*; pa-
accident, κατὰ συμβεβηκός
κατὰ τύχην, zufälliger Beif-
fall von ungefähr.

Accidentel, *elle*, *adj.* κατὰ
συμβεβηκός γινόμενος, τυ-
χερός, zufällig.

Accidentellement, *adv.* κατὰ
συμβεβηκός, κατὰ τύχην, zi-
fälliger Weise, von ungefähr.

Accise, *f.* δόσιμον από τα φε-
ρητά και ποσότη, τά όσοι

ἐκπαίζοντες εἰς τόπον τινα,
Acolle f.

Acclamateur, m. ὁ ἐπιφωνῶν
(ἀποὺ φωνάζει ἀπὸ χαρᾶς),
der freudig zurnft.

Acclamation, f. ἐπιφωνήσις,
καυχῆ χαρᾶς. Zureuf, m.
Freudengefchrien, n.

Acclamer, v. a. ἐπιφωνᾷ ἐπα-
ινῶν με καυχῆν χαρᾶς,
freudig zureufen, Beyfall zus-
tufen.

Acclamper, v. a. (marine)
δυναμώνω (τὸ κατέχει κτλ.)
μὲ συνάδω ἀλόγων (den
Waff u.) mit darum gelegten
Bretern befefigen.

Acclimater, v. a. ἐθίζω εἰς τὸ
κλίμα, an das Klima gewöh-
nen s' —, ἀνθίζω τὸ
κλίμα, fih an das Klima ge-
wöhnen, gewohnt werden.

† Accointance, f. φιλική συν-
αναστροφή, vertrauter Um-
gang, m.

† Accointer, v. r. de q. συν-
αναστρέφωμαι φιλικῶς με τι-
να, vertraut mit einem um-
gehen, vertraut werden.

Accoissement, m. (méd.) κα-
ταπραΐνσις, Veruhigung,
Stilung f.

Accoiser, v. a. (méd.) κατα-
πραΐνω, Veruhigen, stillen.

Accolade, f. ἀγκαλία, Um-
armung, (Umhaffung). f.;
τελετὴ τῶν ἱππικῶν ταγμα-
των, Ritterschlag, m.; κον-
δυλά ἀπὸ περιπλέκει δύο
ἢ περισπότερας ἀράδας κτλ.,
Federftich m. zur Vereini-
gung zweyer oder mehrerer
Seilen; — de lapereaux, δὴ

κονδυλία μετῇ νημένα,
zwei zufammen gebundene Ka-
nichen, n. pl.

Accolage, n. διαίμον τῶν κλη-
μάτων ἐκ τοῖς χάρακας (ἐκ
τῶ ζύλου). Anbinden n. der
Eintriden an die Pfähle.

Accoler, v. a. ἐνταλάττωμαι,
ἀγκαλιᾷ, umarmen, um-
haffen; περιπλέκει, ἐνώνω
μὲ κονδυλίαν, vereinigen,
verbinden mit einem Feder-
ftich; δένω (τὸ κλῆματι)
εἰς τὰ ζύλα, (Weinflöße) an
Pfähle binden.

Accolure, f. δεσμός πλεγμα-
τός ἀπὸ ἄνθων, Strohband,
Strohftell, n.

Accommodable, adj. εὐσυν-
βίβητος, leicht zu verglei-
chen, vergulegen.

Accomodage, m. ἐτοιμασία
φωγητῶν, Zubereitung, Zu-
richtung f. von reifen; δια-
τάξις τῶν μελλόντων εἰς τὸ κε-
γαλε, Ordnen, (Accommo-
diren) n. der Paare

Accommodant, te, adj. φιλι-
πρεπός, εὐμεταχείριστος, εὐ-
κόλος, fih leicht bequemen-
d, willfährig, gefällig.

Accommodation, f. ἀμφοτέρω
διὰ τελεσῶν λογοτοβῆς,
Vermittlung, Beylegung f.
einer Streiffache.

Accommodé, ée, part. et adj.
διατεταγμένος, ἐτοιμασμέ-
νος, στολισμένος, eingerich-
tet, zugerichtet; gepußt; xo-
βερημένος (πλούσιος),
wohlhabend.

Accommodement, m. ἀμφο-
τέρω, ἀμφοτέρω, Vergleich,

m. Beylegung (einer Streif-
facht), f.

Accommoder, v. a. βάνω ἐκ-
τάξιν, ἐτοιμάζω, in Ordnung
bringen, einrichten, zuberei-
ten; les viandes, ἐτοιμάζω
τὰ φωγητά; une affaire etc.
συμβιβάζω, φιλώνω, τελει-
ώνω μίαν λογοτοβῆν; — q.
de qc. ἀνθῶν τε εἰς τινα,
δυναίω τινὲ με τι, einem
etwas überlassen, einem was
etwas dienen, s' —, v. r.
βάνω τὰ φωγητά, ἐνδύγο-
μαι, fih anfeiden; ἀναπαύο-
μαι, διατάσσομαι με ἀνα-
παυτικῶν τρόπων, fih (dat.)
es bequem machen, seine Be-
quemlichkeit brauchen; à qc.
προσαρμόζομαι εἰς τι, fih
fchiden (in etwas), fih be-
quemen (nach etwas); — de
qc. εἶμαι εὐχαριστημένος με
τι, mit etwas zufriede fenn,
fih (dat.) etwas gefallen lafs-
fen; ἰδιαιοποιῖμαι, πέρνω διὰ
λόγου μου, fih (dat.) etwas
animafen, etwas zueignen.

Accompagnage, m. ἐγχείριον
τῶν στοιχῶν με χρυσαί,
Durchwebung f. der Stoffe
mit Gold.

Accompagnateur, trice, adj.
συτροφεύων (μὲ ὄργανον
μουσικόν), παύων (τὸ βιάει
κτλ.) πρὸς τὸ τραγοῦσμά
τινος, die Singestimme mit
einem Instrumente begleitend.

Accompagnement, m. συτρο-
φεύμα, ἀνὸδευμα, Beglei-
tung, f. Gefolge, n.; (mus.)
συτροφεύμα (μὲ ὄργανον
μουσικόν), Begleitung f. mit

einem Instrumente; τὰ ἀνέχορια, Zuhörer, f.

Accompagner, v. a. συνοδεύω, συνορκοῦμαι, begleiten; (mus.) συνορκοῦμαι (μὲ ὄργανον μουσικόν), παίζω τὸ βιολὶ κτλ.) πρὸς τὸ τραγουδῆσαι τινα.

Accompli, ie, adj. τελειωμένος, vollendet; τέλειος, ἐντέλης, vollstimmig.

Accomplir, v. a. ἐπτελῶ, ἀποπληρώνω, vollenden, vollziehen, erfüllen.

Accomplissement, m. ἐκτέλεσις, Vollenbung, Erfüllung, f.

Accou, m. μικρὴ βάσις με πλάτων πόντον, kleiner Boden m. mit flachem Boden.

Accorage, m. (mar.) ὑποστήριγμα, Stützung, f.

Accord, m. συμφωνία, ὁμόνοια, Übereinstimmung, f.; συμφωνία, συνθήκη, Übereinkunft, f.; Vertrag, Vergleich, m.; (ἐκ τῆν μουσικῆν) συμφωνία τόνων, Accord (in der Musik), être d' accord, συμφωνῶ, übereinstimmen, einig seyn. d' accord, int. ἔς εἶναι, τὸ δέχομαι, es sey! ich bin zu frieden.

Accordable, adj. ἐνσύμφωνος, εὐπροσδεχτός, annehmlich, zu bewilligen.

Accordailles, f. pl. vulg. ἀρρεσθασμός, Verlobniß, n.

Accordant, ie, adj. (mus.) σύμφωνος, übereinstimmend, accordierend.

Accordé, m. ἀρραβωνισμένος, der Verlobte, Verlobungsgam, m.

Accordée, f. ἀρραβωνισμένη, ἀρραβωνιστική, die Verlobte, Braut, f.

Accorder, v. a. φιλεῖν, καίω, καὶ συμφωνεῖν (ἐκείνοι ὁποῦ μαλόνουν), vereinigen, vergleichen (die welche sich streiten); συντίσσω, ἐνώω, vereinigen, verbinden; συμφωνῶ, σιγῶ, einstimmen, einwilligen, bewilligen; ἐγγίνομαι εἰς τινα, einem etwas einräumen, zugestehen; (mus.) ὁρμίζω (μουσικὸν ὄργανον), τετρίω, stimmen (ein Instrument), s' accorder, v. r. συμφωνῶ, εἶμαι σύμφωνος, übereinstimmen, einig seyn; συμφωνῶ, καίω συμφωνίαν, τετρίωμαι, sich vereinigen, sich vergleichen, eins werden.

Accordeur, m. ἐκείνος ὁποῦ ὁρμίζει (τετρίζει) μουσικά ὄργανα, der Instrumente stimmt (Clavierstimmer), m.

Accorder, m. (mus.) ὁρμίζων κλειδίων, Stimmhämmer, m.

Accore, f. (mar.) στήριγμα, ὑποστήριγμα (ἀκουμβιστήριον), Stütze, f.; κορυμνώδης ἀκρὰ ποταμῶν, fließes Ufer n. eines Flusses.

Accorer, v. a. (mar.) ὑποστηρίω, στήριζω, fügen, unterstützen.

Accorné, ée, (blas.) τοῦ ὁποῦν τὰ κέρατα ἔχουν χροῖμα διαφορετὸν τοῦ σώματος, mit Hörnern von anderer Farbe als der Leib.

Accort, ie, adj. fam. ἡλικί-

αῖστος, ἐκκολα παραταναίωκ, reiflich, willfährig.

Accortise, f. fam. διαθεσις, εὐκόλος καὶ εὐρηχική, Gefälligkeit, Willfährigkeit, f.

Accostable, adj. εὐπρόσδεχτος, εὐπροσδεχτός, zugänglich, leutlich.

Accostement, adv. εὐκόλα, χωρὶς δυσκολίας, leicht, bequem.

Accoster, v. a. q. fam. πλησιάζω, προσερχομαι, προστιναι, sich einem nähern, zu einem hinzutreten; (mar.) ἐπικραῖω εἰς τὸ περιβάλλον, πληζω, sich dem Rande nähern, anlegen; s' accoster, v. r. de q, ἀνταναστήρομαι με τινα, mit einem umgehen.

Accotar, (mar.) στήριμα μεγάλη διὰ στήριγμα, großer Keil m. zur Unterstüttung.

Accoter, v. a. fam. ἀκουμβῶ, στήριζω, anlehnen, stützen.

Accotoir, m. στήριγμα ἐκ πλαγίου, ἀκουμβιστήριον (ή μωβιλιστήριον) τοῦ σκαμνίου διὰ τοῦς ἀγκῶνας, Seitenlehne, Armlehne, f., Armstützen, n.

Accouchée, f. λεχοῦσα, Kinderbetterin, Wöchnerin, f.

Accouchement, m. γέννα, Entbindung, Niederkunft, f.

Accoucher, v. n. γεννῶ, niederkommen, entbinden werden, ins Kindbett (in die Wochen) kommen; —, d' un garçon, d' une fille, γεννῶ ἐνα παιδί, ἐνα κορίτσιον (κορίδι), von einem Knaben, von einem Mädchen entbun-

den werden, mit einem Knaben, mit einem Mädchen niederformen.

Accoucher, v. a. μαμείν, ἐκκολύω τὴν γένναν, midlin binden, die Geburtshülfe leisten.

Accoucheur, m. μάμμος (τατρός ὅπου ἐκκολύει τὴν γένναν), Geburtshelfer, m.

Accouchense, f. μήμηρ, μαῖα, Hebamme, Wehmutter, f.

Accorder, v. r. ἀκουσίως μετὰ τὸν ἄγκωνα, sich mit dem Willigen ausleihen.

Accoudoir, m. ἀκουμπιστήρ, μαξιλλάρη (ἐπὶ τὰ παράθυρα), Armlehne, Fensterstischchen, n.

Accouer, v. a. (chass.) φορνεύω, σκοτοῖνω τὸ ἐλάγι, tödten, einem Hirsch den Genickfang geben.

Accouple, f. λωπὸν μετὰ τὸ ὅποιον δένονται μαζί τὰ σκεύη, Koppel f. für Punde.

Accouplement, f. ζευγάριον, Paaren, n.; συζῆς (τῶν ζώων) Begattung (von Thieren) f.

Accoupler, v. a. ζευγαριάζω, paaren, δένω μαζί (πλοῖα), zusammenbinden (Schiffe); ζεύγω, βάνω μαζί εἰς τὸν ζυγόν, zusammen spannen, zusammenjochen. s' accoupler, v. r. συνιγμομαι (λέγεται περὶ τῶν ζώων), sich begatten, sich paaren.

Accourir, v. a. χόντεῖν, συμκρίνω, verkürzen; συντέμνω, abkürzen.

Accourcissement, m. χόντευ-

μα, συνκρίνωσις, Verkürzung, f.

Accourir, v. n. προστρέγω, herbeilaufen; — au secours de q., τρέχω πρὸς βοήθειαν τινά, einem zu Hülfe eilen.

Accours, m. προσδρομή, συνδρομὴς κόσμου, Zusammenlauf, m.

Accorse, f. περίπτερος εἰς τὴν καρίαν τοῦ πλοῖου, Gang m. im Schiffbraume.

Accoursus, m. pl. ἐκείνοι ὅπου ἀγορεύουν προίγμα, ἡ διὰ τοὺς ὁποίους δουλεύει ὁ τεχνίτης (κοινῶς μουστεργῆς), Kunden (eines Kaufmanns, eines Handwerkers), c. pl.

Accoursier, v. a. fam. λέγω τινά ἐκδεδέκτον, einen Better nennen.

Accountement, m. φορεσιὰ σωστή, στολισμός, ordnliche Kleidung, f. Staat Putz, m.

Accontrer, v. a. fam. στολίζω, ἐκδίδωμι τινά, puzen, anstellen; fig. — q.; de toutes pièces, στολίζω τινά καλῶς, τινά ἑστὶν ὑπολίζω, δένω, einen gehörig zudecken, d. i. anschmälern, ausprägen.

† **Accountance**, f. ἔξις, συνήθεια, Angewohnheit, Gewohnheit, f.

Accounté, ée, part. et adj. συνηθισμένος, gewöhnt, gewohnt; à l'accountée, κατὰ τὴν συνήθειαν, wie gewöhnlich, gewöhnlicher Weise.

Accoutumer, v. a. q. à qe., συνηθίζω τινά εἰς τι, einen an etwas gewöhnen. s' — v. r. συνηθίζω, λαμβάνω τὴν

συνήθειαν, sich an etwas gewöhnen.

Accoué, ée, adj. fam. πληγιασμένος κοντά εἰς τὴν σύμπερ, ἀκνητός, hinter dem Ofen liegend, faulenzend.

s'Accouper, v. r. (περὶ τῆς ὄνυχας ἀρχῆς καὶ πλάτους, von der Fenne) anfangen zu brüten; fig. κρύπτομαι, sich verbergen, sich verstecken.

Accréditer, v. a. δίδωμι ὑπόληψιν, συσταίνω, δίδωμι συστατικά γράμματα, in Ansehen bringen; beglaubigen. an envoyé accrédité, πρέσβος ἔχων συστατικὸν γράμμα ἀπὸ τὸν βασιλέα του, ein beglaubigter (accreditirter) Gesandter.

Accroc, m. ἐξάγκισμα (φορέματος κτλ. ὅπου ἐκπύσθηκε ἀπὸ ἑνὸς καρφὶ κτλ.), Hiss (in einem Klicke u., wenn man noch hängen geblieben ist); fig. ἐμπόδιον, δυσκολία, Hindernis, n., Schwierigkeit, f.

Accrochement, m. κρεμάσμα, das Anhängen (v. accrocher).

Accrocher, v. r. κρεμῶ τι ἀπὸ ἑνὸς ἀγγύστου, ἀπὸ ἑνὸς καρφὶ etwas an einen Haken, an einen Nagel hängen; — au vaisseau, ἵπταις ἀγγύστου εἰς ἕνα πλοῖον, διὰ τὴν ὁμείωσιν εἰς αὐτό, ein Schiff entern; fig. accrocher qc., ἐμποδίζω, βραδύνω, ἀργονομέω, verhindern, aufhalten, verzögern; — q., ἐκκίω (τραβῶ) τινά πρὸς τοῦ λόγου μου μετὰ παύσεως. s' accrocher, v. r. πιάνομαι, κρετούμαι

- ἀπό τι, sich anhalten an etw.
was, sich festhalten; προσ-
κολλοῦμαι εἰς τινα, προσ-
κλῶμαι, sich anhängen an
einen.
- Accroire, v. n. faire accroire**
qc. à q., καταπίεθαι τινα καὶ
πιστεῖν τι (ψευδές), einem
etwas weis machen; en faire
— à q., λέγω εἰς τινα ψεύ-
ματα, γελῶ τινα, einem etwas
aufheften, einen betriegen. s'en
faire —, φαντάζομαι, βά-
νω εἰς τὸν νοῦν (τὸ κεφάλι)
μου, sich (dat.) etwas einbil-
den, in den Kopf setzen.
- Accroissement, m. αὐξήσις,**
Zuwachs m., Vermehrung, f.
- Accroître, v. a. αὐξάνω (ἐν-
ργ.)**, πληθύνω, vermehren,
vergrößern. v. n. αὐξάνω
αὐτότε, πληθύνομαι, wach-
sen, zunehmen, sich vermeh-
ren.
- s'Accroupir, v. r. κάθομαι εἰς
τὸν κύλον (ὡς τὰ σκυλιά
κτλ.)** sich auf die Hintersüße
setzen, wie die Hunde; κά-
θομαι, διπλοπῶδες, niederho-
cken, sich niederkaufen.
- Accroupissement, m. κάθι-
σμα (v. s' accroupir)**, das
Niederhocken.
- Accru, ne, part. et adj. (v.
accroître)** αὐξημένος, ver-
mehrt.
- Accrue, f. αὐξήσις γῆς εἰς ἕνα
ὅπου ἢ μετὰ μίαν πλημύ-
ραν**, Zuwachs m. an Land zu
einem Walde oder nach einer
Ueberschwemmung.
- Accueil, m. ὑποδοχή, δεξίω-**

- σις, Aufnahme, f., Empfang,
m.
- Accueillir, v. a. δέχομαι, δε-
ξίωμαι**, aufnehmen, empfan-
gen.
- Accul, m. κλειστούρα, στενὸν
ἀδιέξοδον**, enger Ort m. ohne
Ausgang; μικρὸς κόλπος θα-
λάσσης, kleiner Meerbusen.
- m. Acculs, pl. παλούκια τὰ
ὀπίσθια** εμποδίζουν τὸ πλῆθος
τὰ μὴ τὸ γένη ὀπίσω ὀπισθό-
μενον, Plähle m. pl., welche
eine abgefeuerte Kanone im
Burdelaufen aufhalten.
- Accumlement, m. καμπύλωμα
τοῦ σκαβοῦντου ἐνὸς πλοῦ,**
Krümmung f. einer Schiffe-
röhre.
- Acculer, v. a. περιχέω εἰς
στενὸν τόπον**, in einen engen
Ort einschließen; στεροχωρῶ,
ταπεινῶμαι, in die Enge treiben.
- Accumulateur, trice, m. f.**
ἐπισωρευτής, Einsammler, f.
- Accumuler, v. a. ἐπισωρεύω,**
aufhäufen.
- Accusable, adj. ἄξιος νὰ κα-
τηγορηθῇ, κατηγορητός**, an-
zustagen, zu beschuldigen.
- Accusateur, m. κατηγορητής,**
Ankläger, m.
- Accusatif, m. (gramm.) αἰτι-
στική, Accusativ, m.**
- Accusation, f. κατηγορία**
μέμναι, Anklage, f.; Za-
bel, m.
- Accusatrice, f. κατηγορήτρια,**
Anklägerin, f.
- Accuser, v. a. κατηγορῶ, an-
klagen**, beschuldigen; — de-

- vant (auprès du) tribunal,
ἐγκάθω εἰς τὸ κριτήριον,
προσκαίω, anklagen, vor Ge-
richt stellen; (εἰς τὰ πινυλ-
δία) δέχων, φανερώω, (im
Spiele) ansetzen; — juste,
εἶμαι ἀκριβής, εἰς τὴν δόξη-
σιν μου, genau (von mir) Ge-
zählen; — faux, δὲν εἶμαι
ἀκριβής nicht genau sein; —
— la reception d'une lettre
etc., δηλοποιῶ τὴν περι-
λαβὴν (μὴς γράψης κτλ.),
den Empfang (eines Briefes
κ.) melden, anzeigen; (εἰς
τὴν ζωγραφίαν) τεχνικῶς
δέχων τι σκεπασμένον, (in
der Malerei), künstlich an-
deuten etwas Verdecktes s'
accuser, κατηγοροῦμαι μό-
νος μου, sich selbst anklagen.
- Acensement, m. ἐνοικίασμα,**
Verpachtung, f.
- Acensor, v. a. ἐνοικιάζω, δι-
δο εἰς ἐνοικίασμα**, verpach-
ten.
- A ce que, conj. κατὰ τοῦτο
ὅπου**, zu Folge dessen, was.
- Acérin, adj. ὁμοιος μὲ τὸ
ξύλινον**, hölzartig.
- Acerbe, adj. δριμύς, στυφνός,**
herbe.
- Acerbile, f. στυφνότης**, das
Herbe.
- Acéré, ée, part. et adj. ξέλι-
καίμενος, verständig; στυφνός,**
δριμύς, herbe, scharf.
- Acérer, v. a. ξελικῶμαι (τὸ
σίδερον)**, hählen, verhählen.
- Aceride, m. ξυλίστρον χω-
ρίς κεφαλῆς**, Pfeiler n. ohne
Wachst.
- Acérure, f. ξελίκωμα**, das

Βερστάhlen; λεπτόν φύλλον από τέλειαι, Stahlplättchen, n.

Acescence, f. διάθεσις εἰς τὸ ξυρὸν, Anlage f. zum Sauerwerden.

Acescent, te, adj. ἔχων διάθεσιν εἰς τὸ ξυρὸν, ξυρῶν-τις, säuerlich.

Acétabule, m. ἀγγεῖον τῶν ἀρχαίων διὰ τὸ ξυδοῖ. Cffig: γράψ n. der Alten; ἡ τῶν οστέων (κακάλων) κοτύλη, Pfanne f. der Knochen.

Acété, ée, adj. ξυρός, sauer.

Acéteuse, f. ξυνώδρα (φυτόν), Sauerkraut, m.

Acéteux, euse, adj. ξυρός, ὁμοίος μὲ ξυδοῖ, sauer, effig: arfig.

Acétique, adj. ξυδιώτος (ἔχων ξυδιώδη ξυδιόν, effiglaue).

Acéite, m. (chémi.) ἄλας ξυδιόν, effiglaue Salz, n.

Achalandé, ée, adj. ἔχων ἀγοραστίαν (κοινῶς· μουσιτη-δης), Kunden habend.

Achalander, v. a. προσηρῶ ἀγοραστίαν (κοινῶς· μουσιτη-δης), einem Kunden ver- schaffen, zuweisen; s' —, ἔλκω, τραβῶ ἀγοραστίαν, Kunden an sich ziehen, anlocken.

Acharné, ée, adj. ἐρεθισμέ- νος, ἀγριωμένος, erbitst; à qc., ἐνέηλος, ὀρμῶν, ἔχων ὀρμὴν εἰς τι, erpicht, hibig (auf etwas).

Acharnement, m. ἄκρος θυ- μός, ὀρμή ἀκάθεκτος, Wuth, Erbitterung, Wier, f.

Acharner, v. a. ἐρεθίζω, ἀγρι- ὠνῶ, τείνω, erbittern; s' — à qc., προσκαλλοῦμαι εἰς τι

μὲ ὀρμὴν, auf etwas erpicht sein.

Achat, m. ἀγοράσιον, τὸ ἀγο- ρασμὸν, Kauf, Einkauf, m.; τὸς Eingekaufte.

Ache, f. ἐκισπέναν (φυτόν), Ψευδι (Pflanze), m.

Achées, f. pl. ἀκαλίχια τῆς γῆς, Regenwärmer, m. pl.

Achement, m. pl. (blas.) στο- λισμός τῆς περισκεφαλίας, Helmschmud, m.

Acheminé, ée, adj. (διὰ τὰ ἄλογα) σχεδὸν καταδαμα- σμένος, ein wenig zugeritten.

Acheminement, m. ὁδός, τρό- πος εἰς τὸ νὰ κομῇ τίς τι ἢ νὰ ἐπιτύχῃ τι, Weg m., Wirt- sel n. etwas zu machen, zu et- was zu gelangen.

Acheminer, v. a. γέρω εἰς τὸν δρόμον, δέλκω τὸν δρόμον, προσηρῶ, ἐνκόλνω, in Gang bringen, den Weg zei- gen oder bahnen zu etwas; — un cheval, καταδαμάζω ὄλοντι n. ἕνα ἄλογον, ein Pferd ein wenig zureiten, s' —, ἀναγορῶ, πηγαίνω εἰς τὸν δρόμον, sich auf den Weg machen; l' affaire s' achemine, ἡ ἐμπόδεσις προχω- ρεῖ καλῶς, die Sache geht vor- wärts.

Acheter, v. a. ἀγοράζω, kau- fen.

Achetem, m. ἀγοραστίης, Käufer, m.

Acheteuse, f. ἀγοράστρια, Käuferin, f.

Achévé, ée, part. et adj. τε- λειωμένος, beendigt; τέλειος, ἐντελής, vollkommen.

Achèvement, m. τέλεισις, Beendigung; f. τέλειότης, Vollkommenheit, f.

Achever, v. a. τέλειων, τε- λείω, endigen, beendigen, voll- enden. fig. achever q, ἀγα- θίζω, χαλκῶς τινα, einen zu Grunde richten. s' —, τελε- ὶων, λαμβάνω τέλος, sich en- digen, ein Ende nehmen; fig. ἀγαθίζομαι, χαλκῶμαι (μὲνός μου), sich zu Grunde rich- ten.

Achille, m. (anat.) τὸ μέν- νηρον τοῦ ποδός, Achill's, sehne f. am Fuße.

Achillée, f. μυριόφυλλον, τὸ ἀχιλλέϊον (φυτόν), Schafgar- be, f.

Achoppement, m. la pierre- de l' — λίθος προσκορμυ- μῶς, Stein m. des Anstößes.

Achores, m. pl. et ἀχώρις, λεχῆνα, κασιόδα, Anspring, Grind (auf dem Kopfe), m.

Achromatique, adj. (opt.) ἀχρωματικός, achromatisch (farbenlos).

Aciculaire, adj. (botan.) βε- λονοειδής, nadelförmig.

Acide, adj. (chémi.) ὀξύς, ξυ- ρός, sauer. s. m. τὸ ὀξύ, ἡ ξυνώδα, Säure, f.

Acidule, adj. (chémi.) ὀλίγον ὀξύς, (ξυρῶντις), säuerlich.

Aciduler, v. a. ξυρῶ, κίμνω ξυρὸν, säuern, sauer machen.

Acier, m. χάλυξ, τέλλαι, Stahl, m.

Acierie, f. τόπος (γαμψυρί- νος) ἔνθα κατασκευάζονται τὰ τε- λικῶς ἡ τέλην τῆς κατεσκευ-

ης τοῦ ἑλεγκτικοῦ, Stahlfabrik, Stahlhütte, f.; Stahlfabrikation, f.

Acoluth, m. τάγμα τῶν Ἀκολούθων, Orden m. der Akoluthen.

Acolyte, m. Ἀκόλουθος, τὸν ἐστὶ ἐκεῖνος ὁποῦ ἐπημελεῖ τῶν ἱερῶν εἰς τὴν λειτουργίαν κτλ., Akoluth, d. i. der dem Priester bey der Messe u. dient.

Aconit, m. ἀκόνιτον (μυόν), Eisenhahnen (Pflanze), n.

Acquiescer, v. a. fam. καταπαύειν τινά δεινρόν, ἀμελήν, einen faul, nachlässig machen. s' —, γίνεσθαι δεινρός, ἀμελής, faul, nachlässig werden.

Acousmate, m. κρότος φωνῆς ἢ ὁργάνων ὅπου ἀκούεται εἰς τὸν αἶρα, Stimmen, f. pl. oder Instrumente, n. pl., die man in der Luft hört.

Acoustique, f. ἀκουστική (ἢ περί τῶν ἤχων θεωρία), Akustik, Lehre f. vom Schalle.

Aconstique, adj. ἀκουστικός, ἀνήκων εἰς τὴν ἀκοήν, Gehör, Hör-; nerve —, ἀκουστικὸν νεῦρον, Gehörnerve, m.

Acquéreur, m. ἀποκτητής, Erwerber, m.

Acquérir, v. a. ἀποκτῶ, erwerben, an sich bringen.

Acquies, m. κτήμα, ἀποκτημένον πράγμα, Erwerb, m., das Erworbenene; fam. κέρδος, Gewinn, Vortheil, m.

Acquiescer, v. a. ἀποκτῶ (χρηματικῶς, ἀποστατικῶς), erwerben (Vermögen, Grundstücke).

Acquiescement, m. συγκατάθεσις, Einwilligung, f.

Acquiescer, v. n. ἀ γα. συγκατατίθεν, εἶναι εὐχρηστικῶς μετ' αὐτοῦ, sich gefallen lassen, einwilligen, eingehen.

Acquis, ise, part. et adj. v. acquérir, ἀποκτημένος, erworben; il a de l'acquis, έχει ἰδέας, εἶναι ἐπιγνώσις, er hat Kenntniß, ist geschickt.

Acquisition, f. ἀποκτησις, ἀποκτημένον πράγμα (μάστιξ ὑποστατικῶν), Erwerbung f.; das Erworbenene (besonders Landgut, n.).

Acquit, m. ἐξωχρηστικόν, ὁμολογία περιλήψεως, Empfangschein, m. Luittung, f.; par manière d' acquit, ἀνελῶς, obenhin, nachlässig.

Acquit-à-caution, m. μετρητικὸν γράμμα τῶν κομμεντάρων διὰ περιῶν ἡλιόθετα ἐνὶ πράγμα, Bollschein, Passirzettel, m.

Acquitter, v. a. ἐκπληρῶναι, ἐξωρῶναι, ἀβzahlen, ἀβfertigen, befriedigen, s'acquitter de qc., ἐκτελῶ, διορθῶναι, zu Stande bringen, ausführen; — d'une dette, πληρῶναι ἐνὶ χρέος, eine Schuld abtragen; — d'une promesse envers q., ἐκτελῶ, ἀπαληρῶναι τὴν ἐπαγγελσίαν μου εἰς τινά, sein Versprechen erfüllen.

Acre, m. μέγιστον γῆς (προσόντων ἑνα ἥμισυ arpent) Morgen m. Landes.

Acre, adj. ξυρὸς, στεγνός, ὅπου δεσχεύει ἡ κατὰ, herbe, scharf, beifend.

Acreté, f. ὀξύτης, ξυράδα, Bitterkeit, Schärfe, f.

Acrimonia, f. ξυράδα, Sauerkeit, f.; fig. πικρότης, Bitterkeit, f.

Acrimonieux, euse, adj. σερμύς, ξυρὸς, scharf, sauer.

Acrobate, m. ἀκροβάτης (ὁποῦ χορεύει ἐπάνω εἰς τὸ σκαλόν), Saltänzer, m.

Acrumion, m. (anat.) ἀκρώμιον (τὸ ἑνὸς μέσος τῆς ἀκρῆς), der obere Theil des Rückgrats.

Acronyque, adj. (astron.) ἀκρόνυχος, akronytsch.

Acroste, m. ἀκρόστιχον, ἢ ἀκρόστιχίς, Akrostichon, n.

Acrotères, m. pl. ἀκρότερια, μικρὰ στέλοι, ἀποστολία, kleine Fußgestelle, n. pl.

Acte, m. πράξις, λόγος, Handlung, That, f., Werk, n.; (jur.), πράξις εἰς τὰ κριτήρια κτλ., ἀπόφασις, gerichtliche Handlung, Verhandlung, f., Beschloß, m.; ἐγγράφον, Protokoll, n. Urkunde, f.; (dram.) πράξις (εἰς τὰ δράματα), Act, Aufzug, m.

Actes, pl. ἐγγράφια, γράμματα, χαρτιά περιέχοντα ὑποθέσεις δικαστικὰς, Acten, f. pl.

Actéoniser, v. a. fig. γάμναι τινά καταπαύδον, einen zum Sahnrey machen.

Acteur, m. υποκριτής (εἰς τὰ θέατρα), ἀκροβάτης, Schauspieler, m.; συμμέτοχος εἰς τὴν, Theilnehmer m. an etw.

Actif, ive, adj. ἐνεργητικός, wirksam, thätig; ζωτικός, lebhaft, dettes actives, γρήγορος ἔχει τις τὸ λαβῆναι, Activeschulden, aufstehende Schulden, f. pl.

Action, f. ἐνέργεια, πράξις,

εργον, Handlung, That, Wir-
kung, *f.*; (milit.) συμβολή,
μάχη, Gefecht, Treffen, *n.*;
(dram.) υπόκρισις (τοῦ πα-
ρωδοῦ, τοῦ ἄπορο, πημά-
τα τοῦ προσώπου καὶ τῶν
χειρῶν εἰς τὴν ὁμιλίαν), Be-
berdenſpied, *n.*, Vortrag, *m.*;
(jur.) ἐγκλήσις εἰς τὸ κρι-
τήριον, Klage *f.* vor Gericht;
(comm.) μέρος ὅπου ἔχει τις
εἰς τὸ κέρδος ἐνὸς ἐπιχει-
ρήματος (μάλιστα ἐμπορευ-
κοῦ) κατ' ἀναλογίαν τῆς κα-
ταβολῆς, Utheil, *f.* Actions de
grâces, εὐχαριστήρια, Dank-
ſagungen.

Actionnaire, *m.* ἐκείνος ὅπου
ἔχει actions (ἢ μέρος εἰς τὸ
κέρδος, *id est* actions), Actien-
inhaber, *m.*

Actionner, *v. a.* ἐγκαλῶ εἰς τὸ
κριτήριον, belangen, verſla-
gen.

Activement, *adv.* ενεργητικῶς,
auf eine thätige Art.

Activer, *v. a.* βάνω εἰς ἐν-
εργίαν, ενεργοποιῶ, in Thä-
tigkeit ſetzen.

Activité, *f.* ενεργητικότης,
Wirksamkeit Thätigkeit, *f.*;
προθυμία, παύσις, Emsig-
keit, *f.* Fleiß, *m.*; ζωηρότης,
Lebhaftigkeit

Actrice, *f.* ἡ κομωδός (παί-
ζουσα εἰς τὸ θέατρον), Schau-
ſpielerin, *f.*

Actuel, *elle*, *adj.* πραγματικός,
wirklich; παρών, τωρινός,
gegenwärtig, jetzt.

Actuellement, *adv.* κατὰ τὸ
παρόν, gegenwärtig, jetzt.

Acutanele, acutangleire, *adj.*

(géom.) ὀξευγώνιος, spitzwün-
kelig.

Adage, *m.* παροιμία, Sprich-
wort, *n.*

Adaginaire, *m.* ἐκείνος ὅστις
συγκρίτως μεταχειρίζεται πα-
ροιμίας, der oft Sprichwörter
gebraucht.

Adagio, *adv.* (mus.) ἀργά,
ſαφῶς, langſam *s. m.* μουσι-
κὸν κομμάτι ὅπου παίζεται
ἀργά, das Adagio.

Adamique, *adj.* terre —, λούνη
τὴν ὁποῖαν ἀφῆκε ἡ θά-
λασσα ἐκεί ὅπου ἀναχώρησε.
Schlamm, *m.*, den das Meer
nach ſeinem Abflusse zurück
läßt.

Adaptation, *f.* ἐφαρμογή, An-
paſſung, *f.*

Adapter, *v. a.* ἐφαρμοῶ, an-
paſſen, ſchildlich anwenden.

Adarce, *m.* ἀμύμονος ἀρόδος
τῆς θαλάσσης (ὅπου πολλά
εἰς τὰ χόρτα καὶ ξηραίνει),
Salzſchaum *m.* des Meeres
(der ſich an das Gras anhängt
und vertrocknet).

Adatis, *m.* μουσέλην Ἰνδική,
indische Mouſſellin, *m.*

Addition, *f.* νομική ἀπόφασις
νὰ λήβῃ τις ἓνα ὑποστατικόν,
förmliche Zuerkennung *f.* eines
(Zand-)Gutes.

Addition, *f.* προσθήκη, Zuſatz,
Zugabe, *f.*; πρόσθεσις, Einzuz-
ſetzung, *f.*; πρόσθεσις (ἀριθ-
μητική), Addition, *f.*

Additionel, *elle*, *adj.* προσθε-
μένος, προστεθείς, hinzuge-
ſagt.

Additionner, *v. a.* προσδέτω
(εἰς τὴν ἀριθμητικὴν), addiren.

Adducteur, *adj.* muscle —,
μῦς ὁποῦ ἔλκει (τραβᾷ)
πρὸς τὰ ἔσωθεν, einwärts
biegender Muskel, *m.*

Ademption, *f.* (jur.) ἀνέκλισις,
ἀναιρέσις (διαθήκης), Wi-
derrufung *f.* einer Vermächtniſſes.

Adenographie, *f.* ἀδηνογραφί-
α, Beſchreibung *f.* der Drü-
ſen.

Adenologie, *f.* ἀδηνολογία (ἢ
περὶ τῶν ἀδῶν τοῦ σώμα-
τος ἐπιστήμη), die Lehre von
den Drüſen.

Adent, *m.* (mensis.) χάραγμα
ὀδοντοειδὲς εἰς ξύλον, Bez-
ahnung, Verzahnung, *f.*

Adeptes, *m.* ἀλχημικός, ὅποι
ἤθευρε τὴν χρυσοποιαν.
Adept, Goldmacher, *m.*

Adequat, *adv.* ὀλοχερῶς,
ἐντελῶς, vollſtändig; ἐντελῶς
ἀρμόδιος, völlig poſſend.

Adextré, *adv.* (blas.) εἰς
τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ παραι-
σίου ἐπισκόμενος, auf der
Rechten des Wappenschildes.

Adherence, *f.* προσκόλλησις,
Anhängen, *n.*; Anhänglich-
keit, *f.*

Adhérent, *te*, *adj.* προσκόλ-
λημένος, anhängend.

Adhérer, *v. n.* προσκολλῶμαι,
anhängen, anſtehen; *fig.* εἶμαι
προσκόλλημένος εἰς τὸ μέρος
τινός, jemandes Parthei an-
hängen, ergeben ſein.

Adhésion, *f.* προσκόλλησις,
Anhängen, *n.*; συγκατάθεσις,
συμφωνία εἰς τὴν γνώμην
τινός, Beſtimmung, *f.*

Ad honores, ὁμόνον κατὰ τὸ

ὄνομα (τὸν τίτλον) ἐνὸς ὑπερ-
φικίου, nur dem Titel nach
von einem Amte, Titular-.

Adiante, m. ἀδαντον (φυτόν),
Steinraute, f., Frauenhaart,
(Pflanze), n.

Adiaphore, adj. ἀδιάφορος,
μητε καλὸς μητε κακός, gleich-
gültig, weder gut noch böse.

Adien, int. χαίρε, εἰς τὸ καλόν
(λέγεται εἰς τὸν ἀποχωρε-
τισμόν), leb wohl! Gott be-
sohlen! fig. fam. ἀνταρθεῖν,
ἐξάσθῃ, es ist dahin, ist vor-
bey, s. m., ἀποχωρέτωμα,
ἀποχωρητισμός, Lebenswohl, n.

Adieu, m. ἀδίο, n. ἀδίο, m.
Abschied, m.

Adipeux, ense, adj. (anal.)
στεατώδης, fett.

Adirer, v. a. (jur.) χάνω, ver-
lieren.

Addition, f. d'hérédité, ἀποδοχή
κληρονομίας, Antretung f.
einer Erbschaft.

Adjacent, te, adj. προσκείμε-
νος, συνρτίζων, anliegend,
angränzend.

Adjectif, m. (gramm.) ἐπιθε-
τικόν, Beywort, n.

Adjection, f., πρόσθεσις,
προσθήκη, Beyfügung, f.,
Zusatz, m.

Adjectivement, adv. ἐπιθετι-
κῶς, als Beywort.

Adjoindre, v. a. q. à q. συνε-
νώω, βαρύνω τινά συνεργόν
ἢ συμβοηθὲν τινος, zuordnen
(als Amtse Gehülfe), adjungir-
ten.

Adjoint, m. συμβοηθὲς (als
ὀψήκειον), Amtsegehülfe, Ad-
junct, m.

Adjutant, m. συμβοηθὲς τοῦ
στρατηγού, Adjutant, m.

Adjudicataire, m. f. ὁ (ή) κατὰ
τὴν δικαστικὴν ἀποφασιν
κύριος (κυρία) ἐνὸς πραγμά-
τος, der (die), welchem (wel-
cher) eine Sache gerichtlich zu-
gesprochen ist.

Adjudicatif, ive, adj. ὅπου
γέρεαι adjudication, zuerten-
nend.

Adjudication, f. ἀπόφασις δι-
καστικὴ διὰ μέσου τῆς ὁποίας
γίνεται τις κύριος ἐνὸς πραγ-
ματός, gerichtliche Zulegung,
Zuerkennung, f.

Adjuger, v. a. q. à q. ἐπιχει-
ρῶ, ἀπομαρτίζω πρὸς λέγειν τις
ἐνα πρόημα, einem etwas ge-
richtlich zusprechen.

Adjuration, f. ἐξορκισμός, Be-
schwörung, f.

Adjurer, v. a. ἐξορκίζω (propr.
et fig.) beschwören.

Admettre, v. a. δέχομαι, στέρ-
γω, zulassen, annehmen, ge-
statten

Admimicule, m. jur. τὸ συν-
τελεῖν εἰς ἀπόδειξιν, was mit
sich Beweise dient; μέσον
συμβοηθητικόν ἐνὸς τακτικού,
Beförderungsmittel (eines Neg-
nen), n.

Administrateur, m. (- trice, f.)
ἐκπορὸς, ἐπιστάτης (πρὸς μέ-
ρους τῆς διοικήσεως κτ.),
Beweser, Administrator, m.

Administratif, ive, adj. ἀνή-
κων εἰς τὴν ἐπιστάσιν (ιδὲ
administration), zur Bewal-
tung gehörig.

Administration, f. ἐπιστάσις
εἰς μίαν ὑπόθεσιν (μάλιστα

δημοσίας), Verwaltung, f. z
— des sacrements, μετὰδο-
σις τῶν μυστηρίων, Auslei-
hung f. der Sacramente.

Administrer, v. a. διακῶ,
εἶμαι ἐπιστάτης εἰς μίαν ὑπό-
θεσιν, verwalten; la ju-
stice, δικαιοσύνη, κρῖνω, εἶμαι
κατ'ἡς, die Gerechtigkeit hand-
haben; — les sacrements,
μετὰδοσις τῶν μυστηρίων, die
Sacramente austheilen.

Admirable, adj. (adv. — ment)
θαυμασιός, θαυμαστός, be-
wundernswürdig.

Admirateur, m. (- trice, f.),
ὁ θαυμάζων, Bewunderer, m.

Admiratif, ive, adj. (gramm.)
θαυμαστικός, σημαίνων θαυ-
μασίων, Bewunderung an-
zeigend.

Admiration, f. θαυμασμός,
Bewunderung, Betwunde-
rung, f.

Admirer, v. a. θαυμάζω, be-
wundern; sich verwundern.

Admis, ise, (part. v. admettre),
adj. δεκτός, ὅπου δέχεται τις,
angenommen, zugelassen.

Admissibilité, f. τὸ δεκτόν,
Zulässigkeit, f.

Admissible, adj. δεκτός, ἄξιος
πρὸς τὸ δεχθῆναι τις, zulässig, an-
nehmlich.

Admission, f. ἀποδοχή, στέρ-
ξις, Annahme, Zulassung, f.

Admodiateur, m. (- trice, f.)
ἐκτὸς ὅπου ἔχει εἰς ἐνοίκιον
ἓνα ὑποστατικόν ἢ ἄλλο τι,
Pächter, m.

Admodier, v. a. τίθεω εἰς ἐνοί-
κιον, in Pacht geben.

Adoptif, ive

Adoption, m. υιοθετία, Er-
mahnung, f. v. adopter.

Adopter, v. a. (jur.) υιοθετώ
(τὸν ἔγωγόν σου ἑλπίσας συ-
ζωήσασθαι) ermahnen (einen
Verbrecher, der begnadigt wor-
den ist)

Adoniteur, m. ὁ υιοθετῶν,
Ermahner, m.

Adonisation, f. υιοθετία, Er-
mahnung, f.

Adolescence, f. νεότης (ἀπὸ
14 ἕως 25 ἐτῶν), Jünglings-
alter (von 14 bis 25 Jahren).

Adolescente, te, adj. νέος τὴν
ἡλικίαν, jung. s. m. νέος;
νεανίας, Jüngling, m.

Adonien, adj. vers —, (poët.)
ἀδωνιακός στίχος, adonischer
Vers.

Adonis, m. fig. Ἄδωνις, νέος
ἐννομοφότος, Adonis, sehr
schöner Jüngling.

Adoniser, v. a. fam. σπείρω
πολλὰ ἐπιμελῶς, schön hez
ausbreiten.

Adonner, v. n. (le vent adonne,
ὁ ἄνεμος (ἄερας) γίνεται κα-
λὸς (ὀνέως), der Wind wird
günstig.

Adonner, v. r. παραδίδωμαι,
δίδωμαι, κατέγιντομαι εἰς τι,
sich (einer Sache) ergeben, wid-
men.

Adopter, v. a. υιοθετῶ (δέχο-
μαι εἰς τόπον παιδίου), an
Kindes Statt annehmen, adop-
tiren; υιοθετοῦμαι, δέχο-
μαι τι ὡς ἰδικόν μου, etwas
annehmen, sich zu eigen machen.

Adoptif, ive, adj. υιοθετημέ-
νος, heitig (εἰς τόπον υἱοῦ ἢ

Adoucir

δουγαστός), an Kindes Statt
angenommen.

Adoption, f. υιοθετία, An-
nahme f. an Kindes Statt.

Adorable, adj. ἀξιολάτρευτος,
anbetungswürdig; ἀδωγά-
πητος, liebenswürdig.

Adorateur, m. λατρευτής, An-
beter, Verehrer, m.; ἐρωστής,
Anbeter, Liebhaber.

Adoration, f. λατρεία, προσ-
κύνησις, Anbetung, Verehr-
ung, f.

Adorer, v. a. λατρεύω, σέβω-
μαι, anbeten, verehren.

Ados, m. (agric.) γῆ ἐννο-
μένη κατηγουρικῶς (εἰς κή-
πον), abhängig angelegtes
Gartenbeet, n.

Adossé, ée, adj. (blas.) ἀν-
τιστηρικτός, rückwärts ge-
setzt, mit dem Rücken ge-
gen einander stehend.

Adosser, v. a. (contre qc.) ἀκουμίζω (μετὰ τὴν ῥάχην εἰς
τι) antlehnen (mit dem Rücken
an etwas)

Adonber, v. a. στουπῶναι τὰς
ρύπας (εἰς τὸ πλοῖον κτλ.),
die Rigen verstopfen (in eis-
nem Schiffe κ.); βάνω εἰς
τάξιν ἐν κομμίῃ (εἰς τὸ
σαταλάκιον), zurecht rücken
(einen Stein im Schachspiele).

Adoucir, v. a. γλυκαίνω,
κάνω γλυκύν, süß machen,
versüßen; fig. καταπραῖνω,
ελαφρύνω, mildern, lindern,
erleichtern; καταπραῖνω (τὸν
θυμὸν μου), besänftigen
(einen Bornigen); χαμηνῶναι,
μετριάζω (τὴν φωνήν) mäßi-
gen (die Stimme).

Adresser

Adoucellage, m. ἐκεῖνο ὅπου
παύουν μετὰ τὰ χαίματα, das
den Garten Begrenzfichte.

Adoucellant, te, adj. γλυκαίν-
τικός, versüßend; ὁποῦ κα-
ταπραῖναι, ελαφρύναι (κα-
τόνον κτλ.), mildern, lin-
dernd (den Schmerz κ.).

Adoucellissement, m. γλυκαίνσις,
Versüßung, f.; καταπραῖνσις,
ελαφρύνσις, Mildern, Ver-
minderung, f.; — des couleurs
σμεῖς τὸν χροματισμὸν μὴ
νερόν ἢ ἄλλο τι, Mischung
der Farben mit Wasser oder
etwas Andern.

Adoucellisseur, m. ἐκεῖνος ὅπου
γυαλίζει τοὺς καθρέπτες,
Spiegelschleifer, m.

Adoué, ée, adj. (περὶ περὶ
κων) συνδεδεμένος, (von
Nebhauern) gepaart.

Adragant, m. τραγέκανθα (γα-
τὸν καὶ κόμμα), Adragant
(Pflanze und Gummi), m.

Adresse, f. (εἰς μίαν γραφὴν
σημείωσις τοῦ ὀνόματος
τοῦ τόπου, Adresse (Weme-
kung des Namens oder Orts
f.; ἐπιγραφή (εἰς μίαν γρα-
φήν) Adresse, Aufschrift
eines Briefes; σταυρῶν
γράμμα, Empfehlungsschrei-
ben, n.; γραφή (τοῦ παρὸν
μένοντος τῆς Ἀγγλίας κτλ.) ε-
τὸν βασιλέα, Adresse (des
Parlements in England u.
Zustift f. an den König,
ἐπιθεξιότης, Geschicklichkeit,
Gewandtheit, f.

Adresser, v. a. διεστέλλω, (γρα-
φήν, τὸν λόγον κτλ. εἰς τινα
ρίψαι (einen Brief, die Ad-

ic. an jemanden), s' adresser à q., διεκθηναι, γράφει εἰ τινα, sich an jemanden wenden.

Adrogation, f. υιοθέτησις, Annahme f. an Kindes Statt.

Adroger, v. a. υιοθετῶ (ἡνδραποιεῖται τοῦτοιοῦ) an Kindes Statt annehmen (einen Erwachsenen, der sein eigener Herr ist).

Adroit, te, adj. — tement, adv. εὐδαιμόνος, geschickt, gewandt.

Adulateur, m. — trice, f. κόλας, κολακηντής, κολακηντορία, Schmeichler, m.; Schmeichlerin, f.

Adulation, f. κολακία, Schmeichelei, f.

Aduler, v. a. κολακεῖω (μεταπεινὸν τρόπον), schmeicheln (auf eine niedrige Weise).

Adulte, adj. ἔφηδος, νέος (ὅπου ἐφῆσαν εἰς τὴν ἀνδρικὴν ἡλικίαν), erwachsen.

Adultération, f. νόθευσις, Verfälschung, f.

Adultère, m. μοιχός, Ehebrecher, m., μοιχεία, Ehebruch, m.; — tère, f. ἡ μοιχάς, μοιχή, Ehebrecherin, f.

Adultère, adj. μοιχευτικός, ehebrecherisch.

Adultérer, v. a. μοιχεύω, ehebrechen; fig. νοθεύω, dolāvo, verfälschen.

Adultérin, ine, adj. νόθος (εἰς μοιχείαν γεννημένος), im Ehebruch erzeugt.

Aduste, adj. (méd.) ζεκαυμένος, φλογισμένος, verbrannt, entzündet.

Adusion, f. (méd.) κατάκαιμα (τὸν αἵματος), Entzündung (des Blutes), f.

Adventif, ive, adj. (jur.) προσεχόμενος, ἐπιπροσκειμένος, hinzukommend.

Adverbe, m. (gramm.) ἐπίρρημα, Adverbium, Umstandeswort, Nebenwort, n.

Adverbial, le, adj. (gramm.) ἐπιρρηματικός, adverbialisch, Adverbialement, adv. (gramm.) ἐπιρρηματικῶς, als Umstandeswort, als Nebenwort.

Adverbialité, f. (gramm.) ἐπιρρηματικότης, adverbialisch Eigenschaft, f.

Adversaire, m. et f. ὁ καὶ ἡ ἀντίδικος, ἐναντίας, ἐναντία, Gegner, m.; Gegnerin, f.; ἐναντίας, ἐχθρός, Widersacher, Feind, m.

Adversatif, ive, adj. (gramm.) ἐναντιωματικός, einen Gegensatz bildend.

Adverse, adj. ἐναντίος, widerwärtig, partie —, τὸ ἐναντίον μέρος (εἰς χειρολογίαν), die Gegenpartei (in Processen), f.

Adversité, δυστυχία, Widertwärtigkeit, Unglück, n.

Advitalité, f. χοῆσις ἢ ἀπόλαυσις (πραγματὸς τινος) διὰ καὶ χρόνον ζωῆς, lebenslänglicher Gebrauch oder Genuß (einer Sache), m.

Aéré, ée, adj. εὐρισχόμενος εἰς ἀνοικτὸν αἶθρα, in freyer Luft befindlich.

Aérer, v. a. ἀερίζω, lüften, anlüften.

Aérien, enne, adj. αἰήριος, ἐναήριος, luftig, Luft.

Aériforme, adj. αἰεροειδής, luftartig, luftförmig.

Aérole, f. pl. σπειρία (γεμάτα νερόν) εἰς τὸ δερμα, Wasserbläschen n. pl. auf der Haut.

Aérolithe, f. ἀερόλιθος, πέτρα ὅπου πίπτει ἀπὸ τῶν αἰέρα, Eiststein, Meteorstein, m.

Aéromancie, f. ἀερομαντεία, Wahriagen n. aus der Luft.

Aéromètre, m. ἀερομετρησ, Luftmesser, m.

Aérométrie, f. ἀερομετρία, Luftmessung, f.

Aérouaute, m. ἀεροναύτης, Luftschiffer, m.

Aérophobe, adj. ἀεροφοβός, φοβούμενος τὸν αἶθρα, luftscheu.

Aérostat, m. ἀεροστάτης, σφαῖρα ἢ πλοῖον ὅπου ἀναβαίνει εἰς τὸν αἶθρα, Luftball, Luftschiff, f.

Aérostation, f. ἀεροστατική, Luftschiffahrt, f.

Aérostatique, adj. ἀεροστατικός, aerostatisch, ballon —, ἀεροστατική σφαῖρα (δηλαδή) ὅπου ἀναβαίνει εἰς τὸν αἶθρα). s. f. ἀεροστατική (τέχνη), Luftschiffkunst, Aerostatik, f.

Aélite, m. ἀερίτης λίθος, Adlerstein, m.

Affabilité, f. εὐπροσηγορία, Leutlichkeit, f.

Affable, adj. (— e ment, adv.) εὐπροσηγορός, leutlich.

Affabulation, f. ἐκμύδιον, Moral einer f. Fabel.

Affadir, v. a. ἀνοσταίνω, κάμνω ἀνοστον, den Verstand (einer Sache) verderben. — le coeur, προξενῶ ἀναγοῦ-λιν, Uebel erregen.

Affaissement, m. ἀνοστάδα, Uebelhaftigkeit, f.; — de coeur, ἀναγοῦλα, Uebelkeit, f.

Affaiblir, v. a. ἀδυνατίζω, schwächen, entkräften; ὀλιγο-στύνω, σμικρύνω, verringern.

Affaiblissant, te, adj. ἀδυνα-τίζων, schwächend, entkräftend.

Affaiblissement, m. ἀδυνα-τισμα, στένσις τῶν δυνά-μειων, * Schwächung, Vercun- gung f. der Kräfte; ἀδυνα-μία, Schwäche, Entkräftung f.; οὐκρυνσις, ὀλιγόστυν-σις, Verringerung, f.

Affaire, f. πώδεσις, ἔργον, Geschäft, n. Angelegenheit, Sache, f.; κοινολόγημα, λο-γοπερίβη, Process, Rechtsban- del, m.; μάχη (μικρή), Treffen, Gefecht, n.; fig. aller à ses affaires, ηγηγέ-νω εἰς τὸ ἀνεγκαίον, seine Nothdurft verrichten; avoir affaire de..., ἔχει χρεῖαν ἀπὸ..., nöthig haben, be- dürfen.

Affairé, ée, adj. ἔχων πολλὰς υποθέσεις, mit Geschäften überhäuft.

Affaissement, m. κατακάθι-σμα, Sinken, Einsinken, n.; fig. ἀδυνάτισμα, Schwä- chung, f.

Affaisser, v. a. καταφθεῖναι, κάμνω χαμηλοτέρων, senken, niedriger machen; fig. ἀδύ-

νατίζω, schwächen, entkräften. s' affaïssir, v. r. λυγρῶ, κα- τακαθίξω ὑπὸ τοῦ βάρους, sich krümmen unter einer Last, sich senken.

Affaïtng, m. ὑμῆρεσις τοῦ ἱερᾶντων, Bähmung f. eines Falken.

Affaïter, v. a. ὑμῆρεῖναι, μα- δύναι (τὸ ἱερᾶντων), zähmen, abrichten (einen Falken); ἐρ- γάζομαι τομῆρια, Feder gä- bern.

Affaïler, v. a. (mar.) κατη- βῆζω (τὰ σχοινία κτλ. τοῦ πλοῦ), herunterlassen (die Tane u.

Affaïné, ée, adj. πινναμέντος, hungriq; fig. πολλὰ ἐπιθυ- μῶν, sehr begierig.

Affaïner, v. a. ἀδυνατίζω, βιά- ζω μὲ πείναι, aushungern.

Affaïtures, f. pl. σιμάρι όπου λαμβάνουν οἱ διεριστι εἰς τόπον πηγωμῆς, Getreide, n. das die Schmitter statt des Lohns erhalten.

Affaïgement, m. ὁδοιμον εἰς γέφυρον, Bezeichnung, f.

Affaïger, v. a. δίδω εἰς γέ- φυρον ὑποστατικὸν χωρί- του, in Fehen geben (ein Baugrant).

Affaïction, f. τρόπος παρὰ- ξενος καὶ ἐπιθυμῶμενος εἰς τὴν οὐλίαν κτλ., gezwungen- ne, gezieltes Wesen, n.; με- γάλῃ ἐπιθυμία, προσπάθη- σις, Sucht f.; Trachten n. nach etwas; ὁδοιμον εἰς ἐκ- γυρον, Verpfändung, f.

Affaïcté, ée, (part. v. affecter) adj. παρὰξενος, ἐπιθυμῶ- μενος, gezwungen, geziel.

σαςτος (εἰς τὴν οὐλίαν, εἰς τὸ γέφυρον), gezwungen, ge- zielt.

Affecter, v. a. ἐπιθυμῶ, ζητῶ (μὲ φιλοδοξίαν) nach etwas (ehrlich) streben, trachten; κάμνω ἐπιθεῖναι, ζητῶ πὰ δαίξω, sich (dat.) das Anse- hen geben, zu scheinen suchen; ἔχω κλίαν, ἀγάπην εἰς τινα, ἦ εἰς τι, eine Neigung, eine Vorliebe für einen oder für etwas haben λαμβάνω (πρὸς συνήθειαν), annehmen (eine Gewohnheit); — à ou pour qq. διορίζω εἰς τι ἢ διὰ τι, bestimmen, anweisen zu etwas; δίδω εἰς ἐνέχυρον (ἔνα ἀκι- νητοικαλόν), verpfänden (ein unbewegliches Gut); κάμνω ἐντύπων (πλαστέον), ηγ- γίζω, πλάττω, κινῶ (εἰς ἐκ- γυρον), einen schädlichen Ein- druck machen, angreifen, schä- den, rühren, (affectiren); γέ- ρομαι εἰς τρόπον παρὰξενον καὶ ἐπιθυμῶμενον, sich zwi- ren, (affectiren).

Affectif, ive, adj. όπου κινῶ τὴν καρδίαν, rührend.

Affection, f. ἀγάπη, φιλοστο- γία, Zuneigung, Liebe, Gunst, f.; (méd.) πάθος, Leiden, n. Beschwerde, f.; (philos.) πω- ότης, Beschaffenheit, f.

Affectionné, ée, f. ἔχω εὖ- νοιαν, εὐνοικός, geneigt, ge- wogen.

Affectionner, v. a. ἀγαπῶ, ἔχω εὖνοιαν, geneigt sein, be- sondere lieben. s' —, ἐκ- σιχολοῦμαι, καταγινώσκω ἐπιμελῶς ἢ μετὰ ζωῆς, sich

- für gern beschästigten (mit etwas).
- Affectueux, euse, adj.** (—
 ennement, adv.) εύρους,
 εύνοϊκός, πλήρης αγάπης,
 gütlich, gewogen, liebreich.
- Afférent, te, adj.** part affé-
 rente, τὸ ἀνήκον μέρος (εἰς
 συγκληρονόμους), der (den
 Miterben) zukommende An-
 theil.
- Affermir, v. a.** ἐννοιάζω (δι-
 δοῖ ἡ λαμβάνω εἰς ἐννοίαν)
 pachten; verpachten.
- Affermir, v. a.** στερεῶ, στερε-
 ῶνω, befestigen; ἐνδυναμώ-
 νω, stärken.
- Affermissement, m.** στερέω-
 σις, στερέωμα, Befestigung, f.
- Affété, ée, adj.** ἐπιτηδεύτος
 (παράξενος καὶ ἐσποιδιασμέ-
 νος), geziert, gezwungen.
- Afféterie, f.** τρόπος ἐπιτηδεύ-
 τός (τῶν γυναικῶν), Biederer
 (von Frauenzimmern) f.
- Affettoso, Affetto, adv.** (mus.)
 γλυκὰ καὶ ἡσυχά, lieblich,
 zärtlich.
- Affiche, f.** προγράμμα (καλλη-
 μένον εἰς δημοσίον τόπον),
 Anschlagzettel, m.
- Afficher, v. a.** κολλῶ ἓνα πρό-
 γραμμα (εἰς δημοσίους τό-
 πους), öffentlich anschlagten;
 fig. κἀνωρκαίδειν, δεικνῶ,
 zur Schau ausstellen, s'—
 pour . . . , προσαβόμαι
 ὅτι εἰμαι . . . , sich aus-
 geben für —.
- Afficheur, m.** ἐκεῖνος ὅπου
 κολλᾷ τὰ προγράμματα, der
- Affide, ée, adj.** ἐμπιστευ-
 μένος, πιστός, vertraut.
- Affiler, v. a.** ἀκονῶ, wechen,
 schleifen.
- Affiliation, f.** ἐνδοξασία, Auf-
 nahme f. an Kindes Statt;
 ἐκδοχὴ νέος εἰς ἓν τάγμα,
 Aufnahme f. in einen Orden.
- Affilier, v. a.** ἐνδοξιάζω, an Kin-
 des Statt annehmen; δέχο-
 μεν νέον εἰς ἓν τάγμα, in ei-
 nen Orden aufnehmen; ἐνώ-
 νω μαζί, mit vereinigen.
- Affiloir, m.** ἐργαλεῖον (ἐπιμ-
 ατὴν) ἐκεῖνος ὅπου κατα-
 στρατεύει τὸς περγαμηνάς,
 Bange f. des Pergamentma-
 chers.
- Affinage, affinement, m.** κα-
 θάρισμα διὰ μέσου τῆς φω-
 τίας, Reinigung, Läuterung
 f. durch Feuer.
- Affiner, v. a.** καθαρῶς διὰ μέ-
 σου τῆς φωτίας, λαγνίζειν,
 durch Feuer reinigen, läutern;
 πενίζω (τὸ λινὸν) καθερῶ,
 fein hecheln.
- Affinerie, f.** τόπος (ἐστία) ἐν-
 τα λαγνίζονται μέταλλα,
 Zreibherd, Feischherd, m. τό-
 πος ἐνθα καθαρίζεται ἡ ἑλ-
 γυσις, Zuderraffinerie, f.
- Affineur, m.** ἐκεῖνος ὅπου λα-
 γνίζει, der die Metalle läu-
 tert; ἐκεῖνος ὅπου κατασκευ-
 ἀζει τὸν τετεκέν, τὸ σῆμα,
 Blechschläger, m.; Draht-
 zieher, m.
- Affinité, f.** συγγένεια (ἐξ ὕπαρ-
 δούλης) Verwandtschaft (durch
 Bluth), f.
- Affinoir, m.** ξάνιον, λανίον,
- Aimé, ée, m.** ὅρα διὰ βέλους
 διὰ πλέξιμον, Streichnadel
 scheide, f. Aiméets, m. pl.
 διάφορα μικρὰ γυναικεία
 στολίδια, allerhand kleiner
 Frauenzimmerspiß, m.
- Afirmatif, ive, adj.** (— ive-
 ment, adv.) βεβαιωτικός,
 καταφατικός, bejahend.
- Afirmation, f.** βεβαίωσις, κα-
 τὰφασις, Bejahung, (jur.)
 βεβαίωσις μετ' ὀρκου, eidli-
 che Erhärtung, f.
- Afirmative, f.** καταφατικὴ
 γνώμη, bejahende Meinung, f.
- Afirmier, v. a.** βεβαιῶνω, be-
 jahren, bestätigen; (jur.) βε-
 βαῖωνω μετ' ὀρκου, eidlich
 erhärten.
- Affistolé, ée, adj.** (p. u.) πα-
 ρὰ πολλὰ καὶ φανταστικά
 στολισμένον, übermäßig
 (phantastisch) herausgeputzt.
- Affleur, v. a.** ταυίζω, βάνω
 εἰς ὁριζοντίον θέαν, in eine
 wagerechte Lage bringen; fig.
 ἐγγίζω πολλὰ κοντά, sehr
 nahe berühren.
- Afflictif, ive, adj.** peine—ive,
 τιμωρία ποινωτική, körper-
 liche Strafe, f.
- Affliction, f.** λύπη, θάψις, We-
 trübniß, Trübsal, f.
- Afligé, ée, adj.** λυπημένος,
 betrübt.
- Affigeant, te, adj.** λυπηρός,
 betrübend.
- Afliger, v. a.** λυπῶ, betrüben.
 s'—, λυπῶμαι, sich betrü-
 ben.
- Affluence, f.** συμβόή, Zufluß,
 m.; ἐδδηνία, ἐδδωρία, Ueberr-

Affluent, *te*, *adj.* (περὶ ποταμοῦ), εἰσρέων, hineinfließend, hineinfallend (von Flüssen).

Affluent, *m.* εἰσρὴν ποταμοῦ εἰς ἄλλον, Einfließung *f.* eines Flusses in einen andern.

Affluer, *v. a.* συμβῆναι, εἰσρεῖν, aufsteigen, hinein fließen, fig. εὐπορεῖν, in Menge zufließen.

Affoibler etc. *v.* Affaibler etc.

Affolée *ée*, *adj. v.* affoler (mar.) aiguille affolée, μαγνητικὴ βελόνη ὅπου δὲν δέχνηται κατὰ τὴν ἄκρον, Magnetsadel *f.*, die nicht richtig Norden zeigt.

Affoler, *v. a.* τρελλάνω, κάμνω τινά τρελλόν, zum Narren machen, bethören. être affolé *de* —, τρελλοῦμαι ἀπὸ ἐγρέην διὰ —, vernarrt sein in —.

Afforage, *m.* δόσημον διὰ τὴν ὁσίαν νά πωλῇ τις κρασί, Abgabe *f.* für die Erlaubniß Wein zu verkaufen.

Afforer, *v. a.* διορτίζω δόσημον πρὸ πληρωθῆ ἀπὸ κρασί κτλ., eine Abgabe u. auf Wein legen.

Affouage, *m.* δικαίωμα νά κόπηται τὸ ξύλα εἰς τὰ δάση, Recht *m.* Holz zu hauen in den Wäldern.

Affouagement, *m.* καταγραφή τῶν καπνοδόχων, Aufzeichnung *f.* der Feuerstellen.

Affourche, *f.* ancre d' —, ἄγκυρα διὰ τὸ affourcher, Gabelanker, *m.*

Affourcher, *v. a.* (mar.) ὁρίσκειν διὰ ἄγκυρας νά σχηματίζωσι τὰ σχοινία τῶν ὡς ἀλκαρών, einen Anker über den andern anzuwerfen, beyankern.

Affranchi, *ie*, *adj.* ἀπελευθερωτός, freigelassen. *s. m.* et *f.*, ἀπελευθερώτος. — θέρω, *der*, die Freigelassene.

Affranchir, *v. a.* ἀπελευθερώνω, δίδω τὴν ἐλευθερίαν, befreien, die Freiheit geben. — une lettre, πληρώνω τὴν κομίδην διὰ μίαν γραμμὴν εἰς τὴν πόσιν, einen Brief frey machen (franken).

Affranchissement, *m.* ἀπελευθερώσις, Befreyung, Freylassung, *f.*

Affres, *f. pl.* μέγας τρόμος, großer Schrecken, *m.*

Affrètement, *m.* ναύλος, ναύλωσις, Mithung *f.* eines Schiffes.

Affréter, *v. n.* ναυλώνω, ein Schiff mithen zur Befrachtung.

Affrèteur, *m.* ναυλωτής, Befrachter eines gemietheten Schiffes.

Affreux, *euse*, *adj.* (- sement, adv.) τρομερός, τρομακτικός, schrecklich, entsetzlich.

Affriander, *v. a.* λαμψαγών κάμνω τινά, einen polstichig machen, verwöhnen; θέλω, τριβῶ (μὲ καλακείας κτλ.), anlocken.

Affrioler, *v. a.* fam. ἐλκύνω, θέλω, anlocken, reizen.

Affriter, *v. a.* τηγανίζω, in der Pfanne braten.

Affront, *m.* ἔσρος, ὄντιδος, ἐντροπή, ἀτιμία, Schimpf, *m.*, Schmach, Schande, *f.*

Affrontailles, *f. pl.* τὰ σύντομα διὰ ἔργων, die Grängen *f. pl.* zweier anstoßender Felder.

Affronté, *ée*, *adj.* (blas.) ἔχων τὸ πρόσωπον γυρισμένον ἀντικεῖν εἰς ἄλλα, mit den Gesichtern gegen einander gestellt.

Affronter, *v. a.* ἐναντιώρομαι, αὐθιγῶς, δὴν ψηφῶ (καθ' ὅσον τιλ.) trotz bieten (da Gefahr ic.); ὁρμῶ μὲ τόλμην, fühn angreifen; ἐπικεῖν (αὐθιγῶς), frech bettlegen.

Affronterie, *f.* ἀντιή (αὐθιγῶς), (frecher) Betrag, *m.*

Affronteur, *m.* (- euse, *f.*) ἀντιπῶν (αὐθιγῶς), τολμηρός, (frecher) Betrüger, *m.*

Affublement, *m.* περικέλυμμα (τῆς κεφαλῆς ἢ ὅλου τοῦ σώματος), Hülle, Bede *f.* (über den Kopf, oder über den ganzen Körper).

Affuhler, *v. a.* περικελύπτω, περιτελλῶ (τὴν κεφαλὴν ἢ ὅλον τὸ σώμα), umhüllen, verhüllen, verummummen.

Affût, *m.* τὸ ἑμῆς (ἢ ὑποποδίου) τοῦ κανονίου, Passelle, *f.*; ζυλόν (ἢ οὐρά) τοῦ τοιχερίου, Schaft *m.* der Blinthe; τόπος ἐνθα σκεκται ὁ κυνηγός καὶ προσμένει τὸ κυνήγι, Anstand (ben den Jägern), *m.*

Affûtage, *m.* διέδωσις (στίσιμον) τοῦ κανονίου, das Richten der Kanone; ὅλα τὰ ἐργαλεῖα ἀναγκαστὰ εἰς ἐν τέχνην, die nöthigen Werkzeuge *n. pl.* eines Handwerkers; ἀκόνημα τῶν ἐργαλείων, das Schärfen der Werkzeuge; διόρθωσις καὶ ἀπαστρέψιμα παλαιῶν σκευίδων, Ausbessern und Aufstufen *n.* alter Güte.

Ἀγάπη, ἑε, adj. προσβλημένος με τὰ ἔργα ἀγαπᾷ εἰς μίαν τέχνην, mit dem nöthigen Handwerkszeuge versehen.

Ἀγίτης, v. a. διενθύνει τὰ κανόνι, die Kanone richten; ἀγορεύω, schärfen, weihen; — ein crayon, ἀγορεύω (χαίρω μωτερόν) τὸ μολυβοδόξυλον, einen Bleistift zuspitzen.

Ἀγινε, ἄγινε, conj. vā, διὰ vā, damit, auf daß; um.

Ἀγα, m. ἄγος (τοῦραξος), (türk. Fische) Aga, m.

Agacant, te, adj. θελκτικὸς, reizend; ἐγγικτικὸς, πειρακτικὸς, anzüglich, beliszend.

Agace, f. v. Pie.

Agacement, m. μουνδίασμα (εἰς τὴν ὁδόν) Stumpfwerden n. der Bähne.

Agacer, v. a. προεἰνῶ μουνδίασμα (εἰς τὴν ὁδόν), stumpf machen (Bähne); πειράζω (με λόγια), necken, sicheln; ζητῶ νὰ ἔρωτω με τρόπους ἐλκωτικῶς, χαδῶμαι, reizen, anlocken.

Agacerie, f. χάδιαι τῶν γυναικῶν διὰ νὰ ἐλκώσωσι τοὺς ἄνδρας, verführte (buhlerische) Niedertr. f. eines Frauenzimmers.

Agacin, agacis, m. (p. u.) τὸν εἰς τὰ δακτύλια τῶν ποδῶν, Leichborn, m., Hühnerzwanz, n.

Agapes, f. pl. αἱ ἀγάπαι τῶν ἑσχαλῶν χριστιανῶν, die Eießmahle n. pl. der ersten Christen.

Agapetes, f. f. pl. (εἰς τοὺς ἀρχαίους χριστιανούς), προσβ- ναι μετὰ ἑσθαι χωρὶς νὰ κά-

σουν τὰγμα μοναχικόν, (bey den ersten Christen) Jungfrauen f. pl., die in Gemetschaft, ohne Klostergebäude, lebten.

Agaric, m. ἀγαρικόν (εἶδος μαυταγίου), Fenchenschwamm, m.

Agate, m. ἀγάτης λίθος, Agat, m.

Agatis, m. ἡλικία τὴν ὅσκιαν ἐπαρξέναν τὰ ἔσθαι, Schade, m. durch das Vieh verursacht.

Age, m. ἡλικία, Lebensalter, (jedes) Alter, m.; γήρας, (hohes) Alter; αἰών, Zeitalter, m.

Agé, ἑε, adj. τὴν ἡλικίαν, alt; agé de trente aus etc., τριάντα χρόνια τὴν ἡλικίαν ἔχων, τρι., dreißig Jahr alt n.; παλαιός, γήρων, alt, bejahrt.

Ageuce, f. ἐπιτροπία, Agentenschaft, f.

Agacement, m. διάταξις, ἐνταξία, Anordnung, Einrichtung, f.

Agencer, v. a. fam. βάνω εἰς τάξιν, anordnen, einrichten, s' —, v. r. στολίζομαι, sich putzen.

Agenda, m. βιβλίον διὰ σημειώσιν διαφόρων πραγμάτων, Schreibtafel, f., Denkbuch, n.

s'Agenuiller, v. r. γονατίζω, niederknien.

Agenuillair, m. γονατιστήριον; οὐμανία διὰ γονάσθαι, Knienpolster, n. Knienstuhl, m.

Agent, m. ὁ ἐργῶν, der Wirksende, Handelnde; ἐπίτροπος, Agent, Geschäftsführer, m.

Agglomération, f. μάζωξις (οἶον· χιόνιον, ἄμμου) Zusammenballen, n. (als: von Schnee, von Sand).

s'Agglomérer, v. r. συναθρο- ῶμαι, μαζώνομαι (ὡς τὰ χιόνια κτλ.), sich zusammenballen, sich anhäufen.

Agglutinant, te, adj. κολλη- τικὸς, klebrig.

Agglutinatif, ive, adj. λατρευ- τικὸς (διὰ πληγῆς), zuheilend.

Agglutination, f. κόλλησις, Kne- fleben, n.; λατρεῖσις, ἀγά- λισμα πληγῆς, Zuhellen, n.

Agglutiner, v. a. συγκολλῶ, zusammen fleben; λατρεύω, ἀγαλῶ (πληγῆν), zuheilen.

Aggravant, te, adj. βαρύνων, schwerer machend.

Aggrave, f. ἀπειλή ὑποβε- σιμῆς ἀφορισμοῦ ἐκκλησια- στικῶν, Androhung f. des Kir- chenbannes.

Aggraver, v. a. βαρύνω, κά- μνω βαρύτερον, μεγαλύνω, erschweren, schwerer machen, vergrößern.

Agile, adj. (— lement,) ἀδύ- νητος, leichtfüßig, behend, gewandt, leicht.

Agilité, f. ἐνκνησία, Behendige- keit, Gewandtheit, f.

Agio, m. διάφορον ὅπου πλη- ρώνεται εἰς ἀλλαγὴν ἀσπρων, Aufgeld,agio, n.

Agiotage, m. πραγματεία τοῦ agioleur, Wechselhandel, Geldwechsel, m.

Agioter, v. n. πραγματεύω με χαμπάλες (βεξήλια), ἀλλάζω ἀσπρα, Wechselhandel, Geld: wechsel treiben.

Agioleur, *m.* πραγματευτής με καμπιάλες (βιβήλια, η όποιον αλλάζει άσπρα με υπερβολικών διασφρον, Wucherer *m.* mit Wechselhandel, mit Geldwechsel.

Agir, *v. n.* ενεργώ, κάμνω ενεργεῖαν, wirken, Wirkung thun; — pour q., επιτροπεύω, κάμνω μίαν υπόθεσιν διατινα, ein Geschäft betreiben für jemanden; il s'agit de —, ó λόγος είναι περί —, die Rede ist von —; il s'agit de savoir, είναι χάρις να ήξενωμεν, es kommt darauf an, zu wissen.

Agissant, *te*, *adj.* ενεργών, ενεργητικός, wirkend, thätig.

Agitateur, *m.* ατασιαστής, ταροχοποιός, Aufwiegler, *m.*

Agitation, *f.* κλονίσις, κίνησις έδω και εκεί, Hin- und Herbewegen, *n.*; ταραχή (της ψυχής), Gemüthsbewegung, Unruhe, *f.*

Agiter, *v. a.* κλονίζω, κινώ έδω και εκεί, hin- und herbewegen; ταρασσω, ανηγγίζω, beunruhigen, erschüttern; εξοννώ, εξετάζω, untersuchen.

Agnat, *m.* άρσενικός εκ πατρός συγγενής, Blutsverwandter *m.* von väterlicher Seite.

Agnation, *f.* συγγένεια εκ πατρός μητεξω απογόρων, Verwandtschaft *f.* zwischen Nachkommen von väterlicher Seite.

Agnatique, *adj.* ligno —, *si* εκ πατρός συγγενής, die Verwandten von väterlicher Seite.

Agneau, *m.* άρνιόν, Lamm, *n.*

Agneler, *v. n.* γεννώ (άρνιά, lammen).

† **Agnelet**, *m.* άρνάκι, Lammchen, *n.*

Agnelin, *m.* δέμμα άρνιόν εργαζόμενον με το μάλλι, geschärftes Lammfell *n.* mit der Wolle.

Agneline, *adj.* laine —, μαλλί των άρνιόν, Lammwolle, *f.*

Agnes, *f.* νέον άρνιόν κοράσιον, junges, unschuldiges Mädchen, *n.*

Agnus, *m.* εικόνα του θείου άρνιόν εκ κρηού, wächsernes Bild *n.* des Lammes Gottes.

Agnus castus, *n. v.* Vitex.

Agonie, *f.* άγωνία, ψυχομάχημα, Todestampf, *m.*

Agonisant, *te*, *adj.* ό, η εν άγωνία, ψυχομαχών, mit dem Tode ringend.

Agoniser, *v. n.* είμαι εν άγωνία, ψυχομαχώ, mit dem Tode ringen, im Todestampfe (in den letzten Zügen) liegen.

Agonistique, *f.* άγωνιστική, Zukunft (der alten Griechen), *f.*

Agonothète, *m.* άγωνοθέτης, Kampfrichter (der alten Griechen), *m.*

Agrafe, *f.* σκαλωτήριον, θηλυκωτήριον. βούκλα, Spange, *f.*, Stiefel, *m.*

Agrafe, *v. a.* σκαλώνω, θηλυκώω με agrafe), zubefeln, zubesteln.

Agraire, *loi* —, *f.* νόμος διά την έξ έσου διαμοίρασιν των άγρών, Gesetz *n.* wegen gleichher Vertheilung der Felder.

Agrandir, *v. a.* μεγάλυνω, vergrößern, erweitern.

Agrandissement, *m.* μεγάλυνσις, Vergrößerung, *f.*

Agréable, *adj.* (— blemes adu.) εύάριστος, angenehm.

Agréer, *v. a.* δέχομαι, συγκαταίνω, annehmen, genehmen; *v. n.* είμαι εύάριστος, άρέσκω, angenehm seyn, gefallen. agréer un vaisseau έτοιμώω το πλοίον με άναγκά του, ein Schiff aufstellen, ausrüsten.

Agréeur, *m.* έχειρος όποιον πρέχει τα άναγκά εις το πλοίον, ως χωρία κτλ., Schiffmeister, *m.*

Agrégat, *m.* συνάθροισις, έπιστεπρισσότερον όμογεν προκειμένων εις έν δόξαν (γον). Vereinigung (mehrerer gleichartiger Dinge zu einer Ganzen), *f.*

Agrégation, *f.* συναρρόθησις, δεξίσις εις μίαν συντροφίαν. Aufnahme *f.* in eine Gesellschaft; (chéin.) συνάρροθση, Vereinigung, Verbindung.

Agréger, *v. a.* συγκαταίνω, δέχομαι εις μίαν συντροφίαν εις μίαν εταιρίαν, in eine Gesellschaft aufnehmen.

Agrément, *m.* συναίνεσις, έπιστεπσις, Genehmigung, Bewilligung, *f.*; χάρις, το άρεστόν, Annehmlichkeit, Anmuth, *f.* agréments, *pl.* στολίδια εις το γοφώματα, Zierathen, *m. pl.* Ψυχ *m.* auf Aلدern; (amé) στολισμοί, σχήματα εις το μανίκι, Manieren, Verzierungen *f. pl.* in der Musik.

Agres, m. pl. τὰ ἀναγκαῖα (ἀναγκαῖα, παντὶ εἰς τὸ πλοῖον, Tafelweert, m.

Agresseur, m. αἰτίας, ὁστις πρῶτος ἐδίκευ ἄλλον τινά, Angreifer, angreifende Theil, m.

Agression, f. πρώτη ὁμή· πρώτη ἀδικία, der erste Anfall, die erste Beleidigung.

Agreste, adj. ἀγροίκος, χωρικός, ländlich; ἀπολίτευτος, χωρικός, ungebildet, bäuerlich.

Agricole, adj. γεωπονικός, Ackerbau treibend.

Agriculateur, m. γεωπόνος, γεωργός, Ackermann, Landwirth, m.

Agriculture, f. γεωργική, Ackerbau, Feldbau, m.

Agrie, f. ἄγρια, εἶδος ῥόδου, Raute (der Kräute), f.

Agriker, v. r. πιάνομαι (ἀπό τι) μετὰ τὸ ὄριζμα, sich anhalten mit den Auen.

Agrikiniste, m. f., fam. ἐκείνος ἢ ἐκείνη ὅπου κατασκευάζει γυναικείον στολισμόν, Putzmacher, m., Putzmacherin, f.

Agripaume, f. καρδιακή (φυτὸν), Herzgepannfraut, n.

Agripper, v. a. ἀφαρπάξω, wegreißen.

Agronome, adj. ἀγρονόμος, ἀνήκων εἰς τὴν γεωργικὴν, zum Ackerbau gehörig. s. m. ἀγρονόμος, ἐπιστήμων εἰς τὴν γεωργικὴν, der Ackerbauverständige.

Agronomie, f. ἀγρονομία, θεω-

ρία τῆς γεωργικῆς, Ackerbaukunde, f.

Agrostis, m. ἡ ἄγρωστις (φυτὸν), Straußkraut, n.

Agrouper, v. r. Gronper.

Aguerrir, v. a. γυμνάζω (στρατιώτας νὰ γένωσι πολέμικοι), zum Kriege gewöhnen; ἄγυμνάζω (τινὰ νὰ ὑποφέρει κόπους), einen abhärten, an Schwerearbeiten gewöhnen. s' —, συνηθίζω τοὺς πολέμικους κόπους, sich an die Kriegesbeschwerden gewöhnen, sich abhärten.

Agnet, m. ἀκοπία, Hinterhalt, m., Zauer, f. être aux agnets, παραμονεύω, aufauern.

Ah, int. ὦ, ὦ. φωνὴ ὁδονῆς, θαυμασμοῦ κτλ., ah! (Ausruf der Freude, der Betrübnung u.)

Ahan, m. fam. γοερός κόπος, saure Arbeit, f., Plack, m.

Ahaner, v. n. fam. κοπιᾶω, τραβῶ πολλὸν κόπον, saure Arbeit verrichten, sich placken.

Aheurement, m. ἰσχυρογνωμοσύνη, πείσμα, Starrsinn, m., Halesarrigkeit, f.

s' Aheurter, v. r. ἰσχυρογνωμοσύνη, πείσμα, hartnäckig auf etwas bestehen.

Ahi, int. ὦ, ὦ. (φωνὴ πόνου), ah! weh! (Ausruf des Schmerzes).

Ahurir, v. a. fam. παρακαλεῖω, ἐκθαμβώ, bestürzt machen, erschrecken, v. a.

Aï, m. τὸ αἶ (ἡ ἀνδρὶς, ὡς οὐκ εἶναι τῆς ἀνδρὸς), Aï, m. Gaultier, n.

Aide, f. βοηθία, Hülfe, f., Beistand, m. à l'aide de —, μετὰ τὴν βοήθειαν, διὰ μέσου τοῦ τῆς —, mit Hülfe von —, vermittelt; à l'aide! int. βοηθεῖ! βοηθεῖτε! Hülfe! zu Hülfe!

Aide, m. βοηθός, Gehülfe, m.; aide de camp, υποσηγός στρατιώτου, General-Adjutant, m.; aide de cuisine, ὑπομαγειρός, Unterkoch, Wirth, m.

Aideau, m. ὑποστήριγμα, ζύλον βαλμένον ὑποκάτω εἰς ἓνα βιβλίον κτλ., Unterlage, f., Biebsau, m.

Aider, v. a. βοηθῶ, helfen, beistehen. s'aider de qc., μετεχρησίζομαι, gebrauchen.

Aïe, int. ὦ, ὦ. (φωνὴ πόνου), oh! weh! (Ausruf des Schmerzes).

Aïeul, m. πάππος, Großvater, m.

Aïeule, f. μαμμή (βαβή) Großmutter, f.

Aïeux, m. pl. προπάτορες, Vorfahren, Voreltern.

Aigail, m. (chass.) δροσά, Schau, m.

Aigayer, v. a. πλύνω, ξεπλύνω, ansprühen, waschen.

Aigle, m. αἰετός, Adler, m.; ἀνελόγιον τῆς ἐκκλησίας, das Pult in der Kirche.

Aiglon, m., aiglette, f. αἰετοπούτα, junger Adler.

Aiglures, f. pl. μύλιδες κόκκιναι εἰς τὸ σῶμα τῶν λευκίων τοῦ πτελέος m. pl. am Leib eines Falken.

Agioleat, *m.* προσηματεντής με κεμπιλές (βέσηλια, ή οπού αλλάζει ασπυ με υπεβολικόν διάφορον, Wechsel m. mit Wechselhandel, mit Geldwechsel.

Agir, *v. n.* ενεργώ, κάμνω ενεργεῖν, wirken, Wirkung thun; — pourq, επιτροπένω, κάμνω μίαν υπόθεσιν διατινα, ein Geschäft betreiben für jemanden; il s'agit de—, ό λόγος είναι περί —, die Rede ist von —; il s'agit de savoir, είναι χρεία να ήσυχώμεν, es kommt darauf an, zu wissen.

Agissant, *te*, *adj.* ενεργών, ενεργητικός, wirkend, thätig.

Agitateur, *m.* στασιαστής, ταροχοποιός, Aufwiegler, m.

Agitation, *f.* κλάνσις, κίνησις εδώ και εκεί, Hin- und Herbewegung, *n.*; ταραχή της ψυχής, Gemüthsbewegung, Unruhe, *f.*

Agiter, *v. a.* κλονίζω, κινώ εδώ και εκεί, hin- und herbewegen; ταρασσάω, ανηγίζω, beunruhigen, erschüttern; εξετάζω, untersuchen.

Agnat, *m.* άρσενικός εκ πατρός συγγενής, Blutsverwandter m. von väterlicher Seite.

Agnation, *f.* συγγένεια εκ πατρός μεταξύ απογόνων, Verwandtschaft *f.* zwischen Nachkommen von väterlicher Seite.

Agnatique, *adj.* ligne —, οί εκ πατρός συγγενείς, die Verwandten von väterlicher Seite.

Agneau, *m.* άρνιον, Lamm, *n.*

Agneler, *v. n.* γεννώ (άρνία, lammen).

† **Agnelet**, *m.* άρνάκι, Lammchen, *n.*

Agnellin, *m.* δέγμα άρνίου εργαζόμενον με τό μύλλι, gefertigtes Lammfell *n.* mit der Wolle.

Agueline, *adj.* laine —, μύλλι των άρνιων, Lammewolle, *f.*

Aguès, *f.* νεον έδωον κοράσιον, junges, unschuldiges Mädchen, *n.*

Agnas, *m.* εικόνα του θελου άρνιου εκ κρηού, wächlerisches Bild *n.* des Lammes Gottes.

Agnus castus, *n. v.* Vitex.

Agonie, *f.* άγωνία, πυχομαχία —, Todeskampf, *m.*

Agonisant, *te*, *adj.* ό, ή εν άγωνία, πυχομαχών, mit dem Tode ringend.

Agoniser, *v. n.* ελμα εν άγωνία, πυχομαχώ, mit dem Tode ringen, im Todeskampfe (in den letzten Tügen) liegen.

Agonistique, *f.* άγωνιστική, Turnkunst (der alten Griechen), *f.*

Agonothète, *m.* άγωνοθέτης, Kampfrichter (der alten Griechen), *m.*

Agrafe, *f.* σκαλωτήριον, ανηλυκωτήριον, βουλάκι, Spange, *f.*, Befest, *m.*

Agrafe, *v. n.* σκαλώνω, ανηλυκώ με agrafe), anhängen, zubefesteln.

Agraire, *loi* —, *f.* νόμος δια την εξ ίσου διανομήσιν των άγρών, Gesetz *n.* wegen gleichlicher Vertheilung der Felder.

Agrandir, *v. a.* μεγαλύνω, vergrößern, erweitern.

Agrandissement, *m.* μεγάλωσις, Vergrößerung, *f.*

Agreeable, *adj.* — blement, άρέσκα, angenehm (seyn), gefallen.

Agreeer, *v. a.* δέχομαι, συγκατατίνω, annehmen, genehmigen; *v. n.* ελμα εύαρεστός, άρέσκα, angenehm (seyn), gefallen. agréer un vaisseau έτοιμάζω τό πλοΐον με τό ενεργεῖν του, ein Schiff aufstellen, ausstellen.

Agreeur, *m.* εκείνος ήπου πορεύει τό ενεργεῖν εΙς τό πλοΐον, ώς χωρίτιν κτλ., Zofelmeister, *m.*

Aggrégat, *m.* συνάθροισις, έννοσις περισσοτέρων άμυγνών πραγμάτων εΙς έν άόκληρον, Vereinigung (mehrere gleichartiger Dinge zu einem Ganzen), *f.*

Agrégation, *f.* συναγείσμις, δέσσις εΙς μίαν συντροφίαν, Aufnahme *f.* in eine Gesellschaft; (chem.) συνάφισ, Vereinigung, Verbindung, *f.*

Agréer, *v. a.* συγκατατίνω, δέχομαι εΙς μίαν συντροφίαν, εΙς μίαν έταιρίαν, in eine Gesellschaft aufnehmen.

Agrément, *m.* συναρέσις, στένδες, Genehmigung, Bewilligung, *f.*; χάρις, τό άρεστόν, Annehmlichkeit, Anmuth, *f.* agréments, *pl.* στολίδια εΙς τό προσέμετα, Zierathen, *m. pl.* Ψη μ. auf Kleidern; (mas.) στολισμός, σχήματα εΙς τή μονακήν, Manieren, Verzierungen *f. pl.* in der Kunst.

rès, m. pl. τὰ ἀναγκαῖα (ὡς ἀναγκαῖα, ναυὰ) εἰς τὸ πλοῦτον, Tafelwerf, m.

resseur, m. αἰτίας, ὅστις πρῶτος ἀδικεῖ ἄλλον τινα, Angreifer, angreifende Theil, m.

ression, f. πρώτη ὁρμή, πρώτη ἀδικία, der erste Anfall, die erste Beleidigung.

reste, adj. ἀγροίκος, χωρικός, ländlich; ἀπυλίστατος, χωρικός, ungebildet, bäuerlich.

ricole, adj. γεωπονικός, Ackerbau treibend.

riculteur, m. γεωπόνος, γεωργός, Ackermann, Landwirth, m.

riculture, f. γεωργική, Ackerbau, Feldbau, m.

rie, f. ἄγρια, εἶδος ψώρας, Raute (Art Aräbe), f.

griffer, v. r. παίνομαι (ἀπὸ τοῦ μέτε ὀνύχια, sich anhalten mit den Klauen).

griminis, m. f., fam. ἐκείνος ἡ ἐκείνη ὅπου κατασκευάζει γυναικείων στολισμῶν, Putzmacher, m., Putzmacherin, f.

gripaume, f. καρδιακή (φύτον), Herzgepansnraut, n.

ripper, v. a. ἀγαπᾶμαι, magen.

ronome, adj. ἀγρονόμος, ἀγρὸν εἰς τὴν γεωργικὴν, zum Ackerbau gehörig. s. m. ἀγρονόμος, ἐπιστήμων εἰς τὴν γεωργικὴν, der Ackerbauverständige.

ronomie, f. ἀγρονομία, Bew-

ρία τῆς γεωργικῆς, Ackerbaukunde, f.

Agrostis, m. ἡ ἄγρωσις (φύτον), Straußkraut, n.

Agrouper, v. Grouper.

Aguerir, v. a. γυμνάζω (στρατιώτας να γένωσι πολεμικοί), zum Kriege gewöhnen; fig. γυμνάζω (τινα να ὑποφέρῃ κόπους), einen abhärten, an Beschwerlichkeiten gewöhnen. s' —, συνηθίζω τοὺς πολέμικους κόπους, sich an die Kriegsbeschwerden gewöhnen, sich abhärten.

Aguet, m. σκοπία, Hinterhalt, m., Quart, f. être aux aguets, παραμονεύω, aufauern.

Ah, int. ᾄ, ὦ, φωνὴ ἡδονῆς, θαυμασμοῦ κτλ., ah! (Ausruf der Freude, der Verwunderung ic.)

Ahan, m. fam. φοβερός κόπος, saure Arbeit, f., Plad, m.

Ahaier, v. n. fam. κοπιᾶω, τραβῶ πάλιν κόπον, saure Arbeit verrichten, sich pladen.

Aheurement, m. ἰσχυρογνωμοσύνη, πείσμα, Starrsinn, m., Halsstarrigkeit, f.

s'Ahearter, v. r. ἰσχυρογνωμοῦν, βιάω πείσμα, hartnäckig auf etwas bestehen.

Ahi, int. ὦ, ὦχ, (φωνὴ πόνο), ach! weh! (Ausruf des Schmerzes).

Ahorir, v. a. fam. παραζηλίζω, ἐξορῶ, bestürzt machen, erschrecken, v. a.

At, m. τὸ αἶ (ἡ βασιλεὺς, ὡς τὸ τὴν Αἰετικῆς), Ai, m., Balthier, n.

Aide, f. βοήθεια, Hülfe, f., Verstand, m. à l'aide de —, μετὰ τὴν βοήθειαν. διὰ μέσση τοῦ τῆς —, mit Hülfe von —, vermittelt; à l'aide! int. βοήθεια! βοηθεῖτε! Hülfe! zu Hülfe!

Aide, m. βοηθός, Gehülfe, m.; aide de camp, ἐπουργός στρατηγῶν, General-Adjutant, m.; aide de cuisine, ὑπομαγειρός, Unterkoch, Bratkoch, m.

Aideau, m. ὑποστήριγμα, ἐνδον παλόμενον ὑποκάτω εἰς ἐνα βαρεὶ κτλ., Unterlage, f., Wiesbaum, m.

Aider, v. a. βοηθῶ, helfen, beschien. s' aider de qc., μεταχειρίζομαι, gebrauchen.

Aïe, int. ὦ, ὦχ (φωνὴ πόνο), oh! weh! (Ausruf des Schmerzes).

Aieul, m. παππός, Großvater, m.

Aieule, f. μαμμή (βαβὴ) Großmutter, f.

Aïeux, m. pl. προπάτορες, Vorfahren, Voretern.

Aigall, m. (chass.) δροσά, Thau, m.

Aigner, v. a. πλύνω, ξεπλύνω, anspülen, waschen.

Aigle, m. ἀετός, Adler, m.; ἀναλόγιον τῆς ἐκκλησίας, das Pult in der Kirche.

Aiglon, m., aiglette, f. ἀετόπουλον, junger Adler.

Aiglures, f. pl. μυλῶδες κόκκιναι εἰς τὸ σῶμα ἐνός τετρακτίου, rothe Flecken m. pl. am Leibe eines Falken.

Aigre, *adj.* ξινός, *δοιμή*, sauer, herbe; *fig.* voix aigre, φωνή πηλή καὶ δυσάρεστος, gellende, kreischende Stimme; du ser aigre, σιδήρου δυσωλύτου, schwerflüssiges Eisen.

Aigre, *m.* τὸ ξινόν, ἡ ξινιάδα, Säuze, *f.*

Aigre de cèdre, *m.* εἶδος πο- τοῦ με θυμὸν λιμονίου, Ait Pimonade, *f.*

Aigre-doux, *donce*, *adj.* γλυ- κόζυνος, sanerlich.

Aigrefin, *m.* jam. πανουργός, ποιηρός, Schlaupopf, *m.*; εἶ- dos σγαμβρίου (δύσφιαν), Rundfisch, *m.*

Aigret, *ette*, *adj.* ξινούτσικος, säuerlich.

Aigrement, *adē*, *fig.* χαλεπός, βαρύνος, πικρός, empfindlich, bitter.

Aigremoine, *f.* βουβώνιον (φυ- τόν), Adernennig (Pflanze), *m.*

Aigremore, *m.* κάρβουρον τε- τριμένον εἰς στικτήν, ζε- ττιένη Kohle, *f.*, Kohlen- flaub, *m.*

Aigret, *ette*, *adj.* ξινούτσικος, säuerlich.

Aigrette, *f.* ξινιδίος (πουλλή), Reiche, *m.*; βελόνη με δια- μάντια, πτερον ξινιδίου (διὰ στολισμὸν κεφαλῆς), Bitter- nadel, Reichefeder, *f.*; λόφος (διὰ στολισμὸν ἀλόγων), ζε- derbusch (als Pferdegeschmuck), *m.*

Aigreur, *f.* ξινιάδα, Säuze, Schärfe, *f.* ὀδυρμία, πίκρη, θυμός, Erbitterung, *f.* Un- wille, *m.*; γρῶν.) aigreurs,

pl. σκαλισμάτα ὅπου τὸ ἀση- μόνερον ἔλατρε πολλὸ, zu tief gefessene Stellen *f.* *pl.* von Scheibewasser.

Aigrir, *v. a.* ξινίζω, κάμνω ξινόν, säuern, sauer machen; παροξύνω, ἀναγνίζω, etc. bittern, aufbringen.

Aigue-marine, *f.* σμάραγδος πρασινογάλακτος, Aquamarin (Edelstein), *m.*

Aiguère, *f.* πύργος (τοῦρ. μπικλι), Vießtanne, *f.*

Aiguierée, *f.* ἡ μπικλι γε- μιστον, eine Vießtanne voll.

Aiguillade, *f.* βούκετρον (τῶν γεωργῶν), Stachel *m.* um Dornen anzutreiben.

Aiguille, *f.* βελόνη, Nadel Nähnadel, *f.*; ὠροδείκτης (βελόνη τῆς ὥρας), Beiget, Weiser (an der Uhr), *m.*; κορυφή πύργου, παραμίδος, Spitze *f.* eines Thurms, einer Pyramide; — aimantée, μεγα- ηχητικὴ βελόνη, Magnetnadel; — à tricoter, βελόνη διὰ πλέξιμον, Stricknadel.

Aiguille, *ée*, *adj.* βελονοειδής, nadelähnlich.

Aiguille, *f.* κλωστή (περὶ σμέ- νη εἰς τὴν βελόνην), (claque- fâbette) Faden, *m.*

Aiguiller, *v. a.* ἀφαιρῶ ἀπὸ τοῦ θυμίου τὸν καταράκτην, den Staat steuern.

Aiguillier, *v. a.* δένω σηκὰ με aiguillette, schnüren, zu- schnüren.

Aiguilletier, *m.* λατίνος ὑποῦ κατασκευάζει aiguillettes, Weiser, Senkler, *m.*

Aiguillette, *f.* ὄμμα με σί-

δηρον εἰς τὰς δύο ἄκρας (διὰ σηκῶν δένωμον τῶν γυναι- κείων φορεμάτων), Schnür- band, *n.*, Schnürsebel, *m.*; κομμάτι κρέατος κομμέ- νον. Schnitt *m.* Fleisch.

Aiguillier, *m.* βελονοποιός, βελονάς, Nadelst., *m.*; βελονοδόχη, Nadelbüchse, *f.*

Aiguillon, *m.* κέντρον (τῶν μελισσῶν κτλ.), Stachel (des Bienen κ.) *m.*; *fig.* πα- ρακίνησις, ἐρεθισμός, Sporn, Antick, *m.*

Aiguillonner, *v. a.* κεντῶ, κεν- τρώω, mit dem Stachel an- treiben; *fig.* διεγείρω, παρ- κινῶ, antreiben, anspornen.

Aignissement, *m.* ἀκόνημα, das Weger, Schärfen, *n.*

Aiguiser, *v. a.* ἀκονῶ, wehen, schärfen.

Ail, *m.* (pl. aïlx), ακόρδον, Knoblauch, *m.*

Aile, *f.* πτέρυξ, πτερόν, πτε- ρύγιον, Flügel (des Vogels), *m.*; — d'un bâtiment, πτε- ρὸν μῆος οἰκίας, Flügel *m.* eines Hauses; — d'une ar- mée, πτερόν, μέρος (κέραι- δεῶν ἢ ἀρσενείων) ἐνὸς στρατεύματος, Flügel eines Heeres. — d'Angleterre, εἶδος ἔθνους τῆς Ἀγγλίας, Aile, englisches Blut.

Ailé, *ée*, *adj.* πτερωτός, geflü- gelt.

Aïeron, *m.* ἄκρα τῶν πτερυ- γων, Flügelspitze, *f.*; πτε- ρὸν τῶν θυμίων, Flößsebit; *f.* πλατύτερον τοῦ τροχου τοῦ περουνίου, Schaufel *f.* des Mühlrades.

Sillette, *f.* ἐσώπειρον εἰς τὸ πῦρ μέρος τοῦ παπουτσίου, Oberstemma *f.* in Schuhen.
Silleurs, *adv.* ἀλλήλου, ἀλλοῦ, anderswo, anderwärts. d' ailleurs, ἄλλοτε, περιπλέον, πρὸς τοῦτο, überdies, außerdem, sonst.

Amable, *adj.* ἀξιοαγάπητος, lebenswürdig.

Aimant, *m.* μαγνήτης, Magnet, *m.*

Aimant, *te*, *adj.* φιλόανθρωπος, menschenfreundlich.

Aimanter, *v. a.* μαγνήτιζοι, ἡβῶ μετὸν μαγνήτην, mit dem Magnet befeuchten.

Aimer, *v. a.* ἀγαπᾶν, lieben; aimer à danser, à lire etc. ἀγαπᾶν πρὸς χορεύειν, πρὸς διαβάζειν κτλ., gern tanzen, gern lesen κτλ.; aimer mieux, ἀγαπᾶν καλλιέτερα, lieber wollen, vorziehen.

Aine, *f.* μέρος μετὰ τοῦ υπογαστρίου καὶ τῶν σκευῶν, Schamleiste, *f.*, Schambug, *m.*

Ainé, *ée*, *adj.* πρωτότοκος, ἀρχηγένος, erstgeboren, älter.

Ainesse, *f.* πρωτοτοκία, Erstgeburt, *f.*

Aius, *conf.* (p. u.) ἀλλή, aber, sondern.

Ainsi, *conf.* οὕτως (χρδ. ἔτζ) lo, also; ἐπικείμενος, also, folgen; ainsi que, ὥσπερ, so wie. ainsi soit-il, ἔς γένη, ἄμην, es geschehe also, Amen! *m.* ἀπὸ (ἀέρας), Luft, *f.*; αἴμα, Wind, *m.*; ομοιότης, Ähnlichkeit, Ge-

stalt *f.*, Ansehen, *n.*; (mus.) μελωδία, Sangweise, Melodie, *f.*; ἄσμα, τραγούδι, Arie, *f.*, Lied, *n.*; avoir l'air, φαίνομαι, scheinen, das Ansehen haben; ομοίως, ähnlich sein; se donner des airs, προσποιεῖσθαι τοὺς τρόπους τῶν μεγάλων, vornehmen thun, sich ein Ansehen geben.

Airain, *m.* χαλκός (ποικητικῶς), Erz, *n.* fig. front d' —, ἀναισχυντία, cherté Stirn, Frechheit, *f.*; cœur d' —, ἀληγοκαρδία, Partherglasse, *f.*

Aire, *f.* κλίμακον, Tenne, *f.*; χωλεὶ ἀρπακτικῶν πουλλῶν, Nest *n.* eines Raubvogels; διάστημα μεταξύ τῶν τοιχῶν ἐνός κτιρίου, Raum *m.* zwischen den Mauern eines Gebäudes; (géom.) ἐπιφάνεια ἐνός σχήματος, Flächenraum, Flächeninhalt; ὁλόν, φωτεινὸς κύκλος τριγύρου τῆς ἀστῆρος, Hof *m.* um den Mond.

Airée, *f.* ἄλωνα, τόσα ὥστε ἀλωίζονται εἰς μίαν φοράν eine Tenne voll, soviel auf einmal gedroschen wird.

Airelle, *f.* μυρσίνη (μαυροζουχούτης), Heidelbeere, *f.*

Airer, *v. n.* (περὶ ἀρπακτικῶν πουλλῶν), κατασκευάζω φωλεόν, horsten, nisten.

Airier, *v. a.* ἀερίσω, lüften, auslügen.

Ais, *m.* σάνδα, Bret, *n.*, Diele, *f.*

Aisance, *f.* εὐκολία, Beichtigkeit, *f.*; ελευθέριος καὶ πο-

σιμος τρόπος (εἰς τὸ φέρειν), Ungezwungenheit, *f.*, guter Anstand, *n.*; κυβερνήσις (ἀπάχοντα ποιεῖν), Wohlstand, *m.*, Wohlhabenheit, *f.*

Aisances, *f. pl.* τὸ (πρὸς ἀπόπτου) ἀνιγκάζειν, das heimliche Gemach, der Abtritt.

Aise, *f.* εὐχαρίστησις, Zufriedenheit, *f.* être à son aise, εἶμαι κυβερνημένος, sein Auskommen haben, wohlhabend sein. à l'aise, *adv.* ἀνεπαυτικῶς, με ἀνάπαυσιν, bequem, gemächlich.

Aise, *adj.* εὐχαριστημένος, χαίρων, zufrieden, froh. je suis bien aise, χαίρουναι, ich freue mich, es freut mich.

Aisé, *ée*, *adj.* (— sèment, *adv.*) εὐκόλος, leicht; ἀνεπαυτικός, bequem, gemächlich; ελευθέριος, εὐχερής, frey, ungezwungen; πλούσιος, κυβερνημένος, bemittelt, wohlhabend.

Aissement, *m.* ἀνάπαυσις, Bequemlichkeit, Gemächlichkeit, *f.*

Aisseau, *m.* μικρὸς πλέκος (μικρὸν ἄεκοῦρι), kleine Beil, *n.*

Aisselier, *m.* (charp.) εἶλον εἰς στήριγμα δόλου, Stütze, *f.* unter ein Gewölbe, Tragband, *n.*

Aisselle, *f.* μασχάλη, Achsel, Achselhöhle, *f.*

Aissette, *f.* v. aisseau.

Aithologie, *f.* (méd.) αιθολογία (ἐξενεκα περὶ τῶν αἰτιῶν τῶν ἀσθενειῶν), Aetio-

logie, Ehre f. von den Urfas-
chen der Krantheiten.

Ajournement, m. προσαγωγή να παρόρμαισθῃ τις εἰς τὸ δικαστήριον, Vorladung, Vorbescheidung f. vor Gericht; ἀναβολή εἰς ἄλλον καιρὸν, Vertagung, f.

Ajourner, v. a. προσαγωγή να παρόρμαισθῃ εἰς τὸ κριτήριον, vortaden, vortbescheiden; ἀναβάλλω εἰς ἄλλον καιρὸν, ausschieben, vertagen.

Ajourage, m. προσθήκη εἰς μέταλλα ἀναλυόμενα, Zusatz m. zu Metallen beim Schmelzen.

Ajouter, v. a. προσθέτω (προστίθωμι), ἐνώνω, hinzufügen, hinzufügen, beifügen; προσθέτω (εἰς τὴν ἀριθμητικὴν), addiren; ajouter foi, πιστεῖν, Glauben beymessen.

Ajustage, m. ἡ τῶν νομισμάτων ἰσοστάθμισις, das Abgleichen der Münzen.

Ajustement, m. ἰσοστάθμισις, Abgleichung (des Gewichtes), f.; διόρθωσις, Berichtigung, f.; ἀνωστάσις, Zurichtung, Anweisung, f.; στολισμός, Putz, Anzug, m.; συμβιβασμός, συμφωνία, Vertrag, Vergleich, m.

Ajuster, v. a. ἰσοσταθμίζω, διορθώνω, abgleichen, berichtigen; ἀνωστῶν, zurichten; ἀναρπάζω, anpassen; συμβιβάζω, φιλώνω, vergleichen, vereinigen; στολίζω (με φορέματα κτλ.), anputzen, anziehen. s'ajuster, ἐτοιμάζομαι, sich

bereiten, sich anziehen; στολίζομαι, sich anputzen, sich anziehen; συμφωνῶ (κοινῶς τετιάζομαι), sich vergleichen, sich vereinigen.

Ajusteur, m. ἐκείνος ὁποῦ ἰσοσταθμίζει τὰ νομίσματα, Abgleicher m. der Münzen.

Ajustoir, m. ζυγιστὴρ δι' ἰσοστάθμισιν τῶν νομισμάτων, Wage f. zur Abgleichung der Münzen.

Alaise, f. v. Alèze.

Alambic, m. ἀλαμπικός (χυδ. βεμπίκι), Destillirkolben, Brennkolben, m.; (Brantm. Wein) Blase, f.; fig. cette affaire a passé par l'alambic, εὐτὴ ἡ υπόθεσις ἐξετάσθη ἀκριβῶς, diese Sache ist sehr genau untersucht worden.

Alambiquer, v. n. s' — l'esprit, κοπιᾶζω τὸ πνεῦμα (κοινῶς) τρεφίζω τὸ κεφάλαιόν μου εἰς τι, sich (dat.) den Kopf zerbrechen über etwas.

Alan, m. σκύλος διὰ κυνήγι (μάλιστα ἀγριοχοίρων), Sängler, Sechhund, m.

Alaque, f. πλάκα εἰς τὸ ὑποπόδιον τοῦ στύλου, Tafel f. an Säulensäulen.

Alarguer, v. n. κινῶ (μετὰ τὸ πλοῖον), κἀνων πανιά, in See stechen, absegeln.

Alarme, f. ταράχη, σύγχυσις, Lärm, Schrecken, m.; alarmes, pl. ἀνησυχία, φόβος, Unruhe, Furcht, f.

Alarmier, v. a. ταράσσω, συγχίζω, in Schrecken setzen, aufschrecken.

Alarmiste, m. ὁστις συγχίζει ταράσσει, der Schrecken regt, beunruhigt.

Albâtre, m. ἀλάβαστρος λίθος, Alabaster, m.; fig. εὐχέλωντος, äußerste Weisheit, f.

Albatros, m. εἶδος μεγάλου θαλασσίου πουλλίου, großer Wasservogel.

Alberge, f. εἶδος ῥοδακινίου (μικροῦ), Perzpflurche, f.

Albergage, m. Albergement, εὐνοίκιον ἐμφυτεύσεως, Erpacht, m.

Albergier, m. ῥοδακινιά (Alberge), Perzpflurche, m.

Albique, f. κυμαλλογῆ (ἀσπ. τεβέσλερ), weißer Bolus, m.

Albornos, m. ἄσσο κατασκευασμένον ἀπὸ τριγυρ ἀγνίου, ziegenhäutener Mantel, m.

Albran, m. νέα ἀγρία νῆπι (ἀγριοπαπιά), junge Wölfe, f.

Albrenier, v. n. σκοτῶναι ὄρεας νήσους (ἀγριοπαπιά), wilde Enten schlüpfen.

Albuginée, m. tunique albuginée, f., τὸ λευκὸν εἰς τὸ ὄματι, das Weiße im Auge.

Albugo, m. κηλὶς λευκὴ εἰς ὄματι, weißer Fleck m. im Auge.

Album, m. κατάστιχον εἰς ὁποῖον γράφουν οἱ φίλοι ὀνόματα τῶν εἰς ἐκδήλωση, Stammbuch, n.

Alcade, m. κοιτὴς (εἰς τὴν Ἰσπανίαν), Alcade, Richter (in Spanien), m.

Alcescent, te, adj. (chini-

ῶπου κλίνει εἰς ἀλκαλικὴν ἑμῶν, alkalescent, f.

Alcali, Alkali, m. (chini.) ἄλκαλι, Alfali, Kalk, Laugenfals, n.

Alcalin, ine, adj. ἀλκαλικός, laugenfalsartig.

Alcaliser, v. a. ἐργάζω τὸ ἄλκαλι ἀπὸ μίαν ὕλην, alkalisieren, auslaugen, s. alcalisation, f.

Alchimie, f. ἀλχυμία, Alchymie, Goldmacherkunst, f.

Alchimique, adj. ἀλχυμικός, alchymisch.

Alchimiste, m. ἀλχυμιστής, χρυσοποιός, Alchymist, Goldmacher, m.

Alcohol, m. καθαρὸτατον πνεῦμα τοῦ οἴνου, Alkohol, m., der reinste Weingeist.

Alcoholiser, v. n. ἐργάζω τὸ alcohol, alkoholisieren.

Alcoran, m. τὸ Κοράνι τοῦ Μωμεδ., der Koran.

Alcova, f. κλινοποιός, Alcova, m.

Alcyon, m. ἀλκυὼν (ὄρνειον εἰς τὴν βορέα μέρη), Eisevogel, m.

Alcyonien, adj. jours alcyoniens, αἱ ἡμέραι ἀπὸ τοῦ χειμῆτος ἡλιοστασίον καὶ μετὰ ἐκεῖνο, die sieben Tage vor und nach der Winter-Sonnenwende.

Alègre etc. v. Allègre etc.

Alène, f. τραγαροσουβλάς, σουγλ., Ahe. Priems, f.

Alenier, m. τραγαροσουβλάς, Priemenmacher m.

Alentour, à l'entour, adv. κύκλω, περιγύρω, umherum.

les alentours, τὰ περίχωρα,

die Umgebungen, f. pl., umliegende Gegend, f.

Alerte, adj. ἔξυπνος, ἐγρηπνός, wachsam, munter, lebhaft.

Alerte! int. προσοχή! να ᾔστε ἐτοιμοί! Achtung! machi euch fertig!

Alester, Aléser, v. a. στρυγγύλλω τὰ νομίσματα καὶ χωρίζω τὴν ἄκραν τῶν, die Münzen runden u. beschneiden.

Alette, f. στύλος, ὁποῦ στεκεται κορτὰ εἰς ἄλλον, Nebenpfeiler, m.

Alevin, m. ψαράκι ὁποῦ διπτεῖται εἰς τὴν λίμνην διὰ πολλὰ πλακασμὸν, junger Saffisch, m.

Alevinage, m. ψαράκια βάλμένα εἰς μίαν λίμνην διὰ πολλὰ πλακασμὸν, junge Saffische, m. pl., Fischbrut, f.

Aleviner, v. a. — un étang, λίμνην ψαράκια εἰς μίαν λίμνην διὰ πολλὰ πλακασμὸν, einen Teich mit junger Fischbrut besetzen.

Alexandrin, m. στέχος (γαλλικός) δωδεκασύλλεκτος, Alexandriner, zwölfsyllabiger (französischer) Vers, m.

Alexipharmaque, alexitère, adj. ἀλεξιφάρμακος, ἀλεξιήριος, ἀντισφάρμακος, dem Gift widerstehend, s. m. ἀντίδοτον, ἀντισφάρμακον, Gegengift, n.

Alezan, adj. κοκκινούτσικος, ἔχων χροῖα ἀλόπεκος (λέγεται διὰ τὰ ἄλογα), fuchsroth (von Pferden). un cheval

—, un —, ἄλογον κοκκινούτσικον, ein Fuchs, m.

Aléze, f. σινδόνιον χωρίς ἑσπῆν εἰς τὸ ὁποῖον πλεγμαται ὁ ἀρρώστος, Tuch n. ohne Naht zur Unterlage für Kranke.

Alézer v. Alléser.

Algalie, f. καθετήρ κοήγιος (τῶν χειρουργῶν), Sonde (der Wundärzte) f.

Alganou, m. αἶψος τῶν κατεργαζόντων, Kette f. der Vasleerisclaven.

Algarade, f. fam. ὕβρις με φόβουσιμόν, Verleumdung f. mit Drohung verbunden.

Algèbre, f. ἀλγεβρα, die Algebra.

Algèbrique, adj. ἀλγεβρικός, algebrisch.

Algébriser, v. n. fam. καταγίνωται εἰς τὴν ἀλγεβρα, die Algebra treiben.

Algébriste, m. ἐπιστήμιον εἰς τὴν ἀλγεβρα, Algebrist, m.

Alguazil, m. δοῦλος δικαστήριον (εἰς τὴν Ἰσπανίαν), Gerichtsdienner (in Spanien), m.

Algue, f. τὸ φύκος (θαλάσσιον ἑρῶν), Meergras, n.

Alibi, m. (jur.) ἀπουσία τινός ἀπὸ τὸν τόπον εἰς τὸν ὁποῖον ἔγνω ἕνα κακούργημα, Abwesenheit f. von dem Orte wo ein Verbrechen begangen worden ist.

Alibiforain, m. fam. ματαίη πρόστας, leerer Vorwand, m.

Aliboron, m. fam. παροῦς ἄρρωστος, διαβολικός, Schlaufopf, m.

2*

Alibousier, *m.* δεινδράκιον γέ-
ρων τὸ στυράκι, Storarbaum,
m.

Alichon, *m.* πλατὺν τοῦ τρο-
χοῦ εἰς τὸν νερόμενον, Schau-
fel *f.* am Mühlrade.

Alidade, *f.* (géom.) κανὼν
(λινὸν) στρεφόμενος περὶ τὸ
κέντρον ἑνὸςγωνιόμενον,
das bewegliche Lineal auf eis-
nem Winkelmesser.

Aliénable, *adj.* ὅπου ἡπαρτεῖ
τὴν πωληθῇ, ἀποξενώσιμος,
veräußerlich.

Aliénation, *f.* ἀποξένωσις. Ver-
äußerung, *f.* — des esprits,
des volontés, ψυχρὰναι με-
ταξὺ φίλων, Kälte, Abnei-
gung *f.* unter Freunden; —
d'esprit, παραφροσύνη, Trél-
λα, Verwirrtheit, *f.*, Wahns-
inn, *m.*

Aliéner, *v. a.* ἀπαλλαστρίωναι,
ἀποξενῶναι, (πωλῶ, ἔγωγα
εἰς ἄλλον), veräußern; — les
esprits, les coeurs, προξενῶ
ψυχράναι μεταξὺ φίλων,
Kälte, Abneigung erregen un-
ter Freunden; — l'esprit,
τρέλλωναι, προξενῶ τρέλλαν,
den Verstand verwirren.

Alignement, *m.* ἐυθυγραμμία,
geradlinige Richtung, *f.*

Aligner, *v. a.* διατάσσιν κατ'
ἐυθυγραμμίαν, geradlinig
richten, nach der Schnur rich-
ten.

Aliment, *m.* τροφή, Nahrung, *f.*

Alimentaire, *adj.* ἐντρέφον εἰς
τὴν τροφήν, zur Nahrung ge-
hörig.

Alimenter, *v. a.* τρέφω, nähren

Alimenteux, *euse*, *adj.* θρε-
πιτός, nahrhaft.

Alinéa, *adv.* ἀπὸ τῆν ἀρχῆς τῆς
γραμμῆς (τῆς ἀράδας), vom
Anfange der Zeile.

Alinger, *v. a.* προσβλέπω τινα
μετὰ τὰ ποινά, einen mit Wäsche
versehen.

Aliquant, *adj.* (ἀριθμός) ὅστις
δεν διαιρεῖ σωστῶς ἄλλον ἀρί-
θμὸν, (Zahl) die in einer an-
dern beim Dividiren nicht auf-
geht.

Aliquote, *adj.* (ἀριθμός) ὅστις
διαιρεῖ σωστῶς ἄλλον τινα
ἀριθμὸν, (Zahl) die in einer
andern beim Dividiren auf-
geht.

Alité, *éc*, *adj.* ἀδωστος (καί-
μενος εἰς τὸ κρεββάτι), bette-
lâgerig.

s'Aliter, *v. r.* πικρῶς εἰς τὸ
κρεββάτι δι' ἰσθμισίας, er-
kranken, sich legen.

Alize, *f.* σούρρον (εἶδος μικροῦ
πυρρικοῦ κοκκίνου καὶ ξανθοῦ),
Eisbeere, *f.*

Alizé, *alisé*, *adj.* vent alisé,
ἀνέμος ἡμειγής, (εἰρήσιος, ὅ-
που φυσᾷ τὸν ἡμῶν χρό-
νον ἀπὸ τὸ ἑνὸς μέρος, μεταξὺ
τῶν τροπικῶν κύκλων), Pas-
satwind, *m.*

Alizier, *m.* σουρρί (δένδρον),
Eisbeerbäum, *m.*

Allaitement, *m.* βρεῖσμα, Säus-
gang, *f.*

Allaiter, *v. a.* βρεῖναι, δίδω
τὸ βρεῖ, säugen, stillen.

Allant, *adj.* πορευόμενος, ημι-
λόδρομος, gehend, der geht

τῇ διελκτῶν, Rodsprise, *f.*;
Ritz, *m.*

Allécher, *v. a.* ἔλκω, ἐλθέλω,
(τρεῖσαι) μετὰ πάντων, locken,
anlocken.

Allés, *f.* περίστροφος φερόμενος
μετὰ δένδρα ἀπὸ τὰ δύο μέρη,
Aufgang, Gang, *m.*, Aufw., *f.*

Allées et venues, *f. pl.* ἀναπο-
θέτως, das Hin- und Her-
laufen.

Alléguator, *m.* ὁ προσβάλλων
ἐνführer (einer Schriftsteller) *v.*
Alléguer.

Allégation, *f.* ἀναφορά, An-
führung, *f.*; προβλημένη πεί-
ρα, der angeführte Grund
v. Alléguer.

Allége, *f.* πλοιάριον διὰ ἐν-
φροτισιν ἑνὸς μεγάλτερον
πλοίου, Flöthe (Fahrzeug zu
zum Ausladen), *m.*

Allégement, *m.* ἐξελάττωσις,
Gelechtsung, *f.* *v.* alléger.

Alléger, *v. a.* ἀνακουφίσαι, an-
leichten (von einer Last); ἡγε-
λευσθῆναι, σμικρύναι, lindern
vermindern; ξεροπῶναι (π.
πλοίου), (ein Schiff) leicht-
anladen.

Allégérir, *v. a.* un cheval, γε-
μνῆσαι τὸ ἄλογον νὰ πηγῇ
ἐλαφρά, ein Pferd an eine
leichten Gang gewöhnen.

Allégit, *v. a.* σμικρύνω, καί-
κειναι μικρότερον, verkleinern
kleiner machen.

Allégorique, *f.* ἐλληγορία, Al-
legorie, bildliche Vorstellun-
oder Rede, *f.*

Allégorique, *adj.* (— emen-
telle) —

άνθρωπος, grober, unbehobelter Mensch, m.

Allocation, *f.* αποδοχή φόρου περιουσιών, εισφορά, Einzahlung f. einer Pacht in einer Rechnung.

Allocation, *f.* δημοτορία των πτωχικών (της άρχαιας Ρώμης) από της μάχης, Anrede f. eines (altromischen) Feldherren an seine Soldaten vor der Schlacht; νόμισμα με την εικόνα ενός τσιουτου στρατιώτη, Münze f. mit dem Bilde eines solchen Feldherren.

Allode, *m.* υποστατικόν άσθενόστον, κλεισθέν από δασύμασι, Erbgut, schinzinfreies Gut, n.

Allodial, *le*, *adj.* ασυνδότης, όπου δεν πληρώνει δάσιμον εις τον άρχοντα, erbzigen, schinzinfrey.

Allodialité, *f.* ασυνδοσία, Erbzinsinfreyheit, f.

Allouable, *adj.* δεκτός (εις λογαριασμόν), annehmlich (in einer Rechnung).

Alloué, *m.* πληρεξούσιος, ein Bevollmächtigter, *m.* άρχαίος εις τερτίστην όπου έκτελεισε τα χρέη της μαθήσεως καί λαμβάνει από έκτενον πληρωμήν ως δούλος, τοβς gesetzelter Erbzinsbesitzer, *m.*, der bei seinem Meister als Gesell arbeitet.

Allouer, *v. a.* δέχομαι (έξοδόν τε περιλαμβάνει εις τον λογαριασμόν), annehmen, gutheißen (eine Pacht in einer Rechnung).

Allouchou, *m.* όδόντι εις ένα τροχόν, Zahn *m.* in einem Rade.

Allumer, *v. a.* ανάπτω, ανάψιν, andrinnen; *fig.* διεγείρω, κινώ (όσον πόλεμον), erregen, entzünden (als: Krieg).

Allumette, *f.* διαφοκέρν, Schwefelhölzchen, n.

Allumeur, *m.* άναπτήτης (των κηρίων κτλ.) Anzünder (der Lichter u.) *m.*

Allure, *f.* βήδισμα, τρόπος του περπαταίν, Gang, *m.* έγνος (ζώον), Spur, Fährte (eines Thieres), *f.* Allures, *pl.* τρόπος μεταχειρίσεως, γέραςμον, Verfahren, Benehmen, n.

Allusion, *f.* προσπαικτικός λόγος (με τον όποιον κινείται εις άλλο τι), Anspielung, f.

Alluvion, *f.* πρόχυμα γινόμενον από πλημμύρας, angeschwemmtes Land, n.

Almanach, *m.* ημερολόγιον, ημερολόγιον, Almanach, Kalender, *m.*

Almandine, *f.* το κάλλιτον είδος ρουμπινίου, der steine Rubin, Karfunkel.

Alas, *m.* αλόη (αζατόν τι καί ό χυμός του), Aloe (Pflanze und Saft), *f.* bois d' —, αγγάλογον, ξυλάλον (τουρκ. ούδαριτζ), Aloeholz, n.

Alogne, *f.* (mar.) σημάδι εις τον ισπιν της θαλάσσης όπου η άγκυρα έρρίθη, Wafe, f.

Aloi, *m.* ή ποιότης όπου παρέχει να έχωσι ό άργυρος καί ό χρυσός, Gehalt *m.* des Silbers und Goldes, *fig.* ποιότης

καλή ή κακή κάθε πράγματος, gute oder schlechte Eigenschaft, von jeder Sache.

Alonge, *f.* συνήδη διωρισμένον τά μακρόν ή μίαν τραπεζόν κτλ., Anstisch *n.* an einem Tisch u.

Alonger, *v. a.* μακρύνω, έκτείνω, verlängern, ausdehnen; — un coup d'épée, τιμωρό με τή παλάμη (έκτείνοντας το χέρι), einem einen Stoß mit dem Degen beibringen; *fig.* — la courtoise, αδέξια (με έκδικον τρόπον) τα κέρδη μιας επιχειρείας, die Einkünfte eines Amtes (durch ungerechte Mittel) vermehren.

Alongement, *m.* μακρυνάσμα, έκτασις, Verlängerung, Ausdehnung, f.

Alopecie, *f.* αλωπεκία, πέριμον των τριχών, Ausfallen *n.* der Haare.

Alors, *adv.* τότε, εις έκείνον τον καιρόν, damals; τότε, Epita, dann, alsdann.

Alose, *f.* όρίσκα (ψάρι), Esel, Alose (Fisch), f.

Alouette, *f.* κορυδαλός, τζουτζουλιανός, Lerche, f.

Alourdir, *v. a.* form. βαρύνω, beschweren; ζαλίζω, συγγίζω, beläuben.

Alouvi, *ie*, *adj.* άχόρτατος, unersättlich, heißhungerig.

Aloyau, *m.* κομμάτι χρυσού εκ της άύχνης του βοδίου κομμένων εις μακρός, Rindensülz *n.* vom Rinde.

Aloyer, *v. a.* δίδω εις τον χρυσόν καί άργυρον την αλληλογραφία, mischen werden, veredern, *v. n.*

und Silber den gehörigen Gehalt geben.

Alphabet, *m.* αλφάβητον, Alphabet, *n.*; *fig.* άρχαί (επισημής, τέχνης); Anfangsgründe, *m. pl.*

Alphabétique, *adj.* (— quement, *adv.*) ό, ή, το κατ' αλφάβητον, alphabetisch.

Alpiate, *m.* σπόρος ηνιού τινος, τροφή δια τα κισπιδία, Kanariensamen, *m.*, Kanarienfutter, *n.*

Alpifoux, *m.* θειοήχος μόλυβδος, schwefelhaltiges Blei, *n.*

Alque, *m.* θαλάσσιος παπαγάλος, Seepapagei, *m.*

Altérable, *adj.* μεταβλητός, veränderlich.

Altérant, *te*, *adj.* άλφιν προξενών, Durch erregend.

Altératif, *ive*, *adj.* μεταβολήν προξενών, eine Veränderung hervorbringend.

Altération, *f.* μεταβολή, νόθευσις, Veränderung, Verälschung, *f.*; αύχσις, τεραχή του νοός, Εκπληξίς, Verwirrung, *f.*; υπερβολική δίψα, heftiger Durst, *m.*

Altercation, *f.* μάλωμα, Kampf, Streit, *m.*

Altéré, *é*, *adj.* χαλασμένος, verdorben; συγγισμένος, des Nahrung, durstig.

Altérer, *v. a.* μεταβάλλω, verandern; διαφθείρω, χαλνών, verderben, *v. a.*; προξενώ δίψαν, Durst erregen; νόθεύω, χαλνίζω, verälschen.

Altérer, *v. r.* χαλνίζω, verderben, *v. n.*

Alternatif, *ive*, *adj.* αλληλοδιάδοχος, κατά την άράδην μετεβαλλόμενος, abwechselnd.

Alternative, *f.* έξαλογή μεταξύ δύο πραγμάτων, Wahl f. zwischen zwei Dingen.

Alternativement, *adv.* έναλλάξ, αλλήλως, wechselseitig.

Altérne, *adj.* έναλλάξ θεμένος, wechselseitig gesetzt; (géom.) angles alternes, *m. pl.* αί έναλλάξ γωνίαί, Wechselwinkel, *m. pl.*

Alterner, *v. n.* αλληλοδιαδοχώς με άλλον τινά κάμνω τι, abwechseln (mit einem in einer Arbeit u.)

Alteuse, *f.* ύψηλότης, γαλήνητης (τίλος προς τινος ή ημεραν), Höheit, Durchlaucht, f.

Altée, *f.* v. guimauve.

Altier, *ère*, *adj.* υπερήφανος, ύψηλόφρων, stolz, hochmüthig

Altise, *f.* είδος ύψιλλον μικρού, Erbfisch, *m.*

Aluco, *m.* νικτικόρας (κοινοβία), Nachteule, Uhu, f.

Alude, *f.* όέρμα χρωματισμένον δια δάσιμον βελών, gefärbte Feder *n.* zu Büchgebänden.

Aludel, *m.* (chim.) άγγέλιον χημικόν δι' αήθημα, Sublimat, *n.*

Alumelle, *f.* λάπις (λάμα) του μαχαίριου, Messerstein, *f.*

Alumine, *f.* χώμα περιέχον σίλικον, Alaunerde, f.

Alumineux, *case*, *adj.* σιλικονώδης, aluminartig.

Alun, *m.* στυπτηρία γή, στυψίς (σίλικον), Alaun, *m.*

Aluner, *v. a.* βάπτω εις νερόν στυπτηρίας, in Alaunwasser tauchen.

Alumière, *f.* τόπος ένθα κατασκήνουν το σίλικον, Alaunhütte, f.

Alvéole, *m.* κυψέλη των μελισσών, Honigzelle der f. Biennen; τρύπα εις την όποιαν στροβίλται το όδόντι, Zahnhöhle, Bahnlade, f.

Amabilité, *f.* το άξιοαγάπητον, Liebendwürdigkeit, f.

Amadis, *m.* είδος μικρών μαγικών όπών δέονται εις τον κορπόν των χειρών, Art Halbarmel oder Wortschärml, *m.*

Amadou, *m.* έναύσμα, Iskan, Geneschwamm, Zunder, *m.*

Amadou, *v. a.* form. κολλέω, χαλάω, lieblos, schmelteln.

Amalgir, *v. a.* λιννέω, κάμνω λιγνόν, mager machen, ausmagereln; *v. n.* λιννέω, γίνωμι λιγνός, abmageren, mager werden.

Amalgissement, *m.* λιννέμα, das Abmagern.

Amalgamation, *f.* σμίξις μετάλλων με ύδράργυρον, das Verquiden, Anquiden.

Amalgam, *m.* et f. μίγμα μετάλλων με ύδράργυρον, Amalgama, Gemisch *n.* eines Metalls mit Quecksilber.

Amalgamer, *v. a.* κάμνω μίγμα (μετάλλων) με ύδράργυρον, amalgamieren, anquiden, verquiden; *fig.* συνδέω,

ἐνὶ ὕδατι ποταμό, genau mit ein-
ander vereinigen.
Amalthée, v. Corne d' Amal-
thée.
Amande, f. ἀμυγδαλον, Man-
del, f.
Amandier, m. ἀμυγδαλιά,
Mandelbaum, m.
Amandé, m. ποτὸν ἀπὸ συν-
τηγμένα ἀμυγδαλά, Mandel-
milch, f.
Amani, m. ἐραστής, ἐγάπη-
τός, Liebhaber, m.
Amante, f. ἐγαπητικὴ, Liebha-
berin, Geliebte, f.
Amaranthe, f. ἀμαρανθος (qu-
tón), Amarant, m., Tausend-
schön, n.
Amaranth, adj. ἔχων χρομὴ
ἀμαρανθοῦ (πομφρησκόχ-
ρον), amarantfarbig, purpure-
farbig.
Amariner, v. a. βάνω ἄλλους
ναύτας εἰς ἓνα καράβι παρ-
μένον, ein genommenes Schiff
mit andern Bootskuten be-
setzen.
Amarque, f. v. Balise, Bon-
neau.
Anarrage, m. ἀράγμα καὶ θέ-
σιμον ἐνὸς πλοίου, das An-
feru; μεγάλη σχοινιά ἐνὸς
πλοίου, große Ankertau,
n. pl.
Amarre, f. σχοινίον διὰ τὸ
ἀράγμα, Schiffstau n. zum
Anbinden des Schiffs am
Lande.
Amarrer, v. a. δένω μὲ ἓνα
σχοινίον τὸ καράβι ὅπου
ἀράζει, ein Schiff am Lande
mit einem Tau befestigen.
Amas, m. σωρός, πλήθος ἐπι-

σπαιρεμένον, Haufen, m., aufs-
gedufte Menge, f.
Amasser, v. a. ἐπισπείρω,
συναθροῶν, häufen, anhäu-
fen, sammeln.
Amassette, f. ὕλον μὲ τὸ
ὅποιον οἱ ζωγράφοι συμμί-
νον τὴν βαφὴν ὅπου τρέ-
βουν, Spatel m. zum Umrüh-
ren der Farben beim Malen.
Amateur, m. (— trice f.) ὅπου
ἀγαπᾷ (ἀνίσταται τὰς ὁρμὰς
τέχνης), φιλομουσός, Liebha-
ber, Freund (besonders der
schönen Künste), Dilettant,
m.
Anatir, v. a. σβύνω τὴν σπι-
νδρίτητα τοῦ χρυσοῦ, ἀγί-
νω ἀνυψίαντο (τὸν χρυσόν),
das Gold matt lassen.
Amaurose, f. ἀμαύρωσις (τῶν
ὀφθαλμῶν), der schwarze
Star m.
Amazone, f. Ἀμαζών, Ama-
zone, f.; fig. ἀνδρεία καὶ
ἀνδρὸς γυναικα, beherztes
Frauenzimmer, n.; εἶδος πα-
ργάλλου, Ari Papagen, m.
Ambassade, f. πρεσβεία, Ge-
sandschaft, f.
Ambassadeur, m. πρέσβυς
(τουρκ. ἐντζής), der Ge-
santde.
Ambassadrice, f. γυνὴ τοῦ πρέ-
σβυος, Gemahlin f. eines Ge-
santen, Gesandtin, f.
Ambe, f. δύο ἐπιδρωτὶ διὰ
τὸν ὅποιον βαίνει τις ἀσπρα
καὶ ὅπου ἐβγαίνουν εἰς τὴν
λουτήριαν, Umbe, f.
Ambesas, m. v. Beset.
Ambidextre, adj. ἀμφοτέρωθεν,
der rechte und linke zugleich ist.

Ambigu, uē. adj. (— gument,
ade.) ἀμφίβολος, διαφοραίμα-
τος, zweideutig; τράπεζα
ὅπου φέρουν μαζί τὰ κρέα-
τα καὶ τὰ παρικά, Mischleil
f. wo man Fleisch und Obst
zusammen aufträgt; fig. μίγμα
πραγμάτων ἐναντίων, Misch-
masch, m., Gemenge, n.
Ambiguë, f. διπλοῦν νόημα,
Doppelsinn, m., Zweideu-
tigkeit, f.
Ambitieux, euse, adj. (— se-
ment ade.), φιλοδοξός, φι-
λότιμος, ehrstüchtig, ehrgeizig.
Ambition, f. φιλοδοξία, Ehr-
sucht; φιλοτιμία, Ehrgeiz, m.,
Ehrbegierde, f.
Ambitionner, v. a. ζητῶ μετὰ
φιλοτιμίας καὶ σπουδῆς, auf
Ehrgeiz nach etwas streben,
sich um etwas eifrig bewers-
ben.
Ambler, m. ἥσυχον περιπάτη-
μα τοῦ ἀλόγου (ὅπου σηκω-
νται τὰ πόδια τοῦ ἐνὸς μέ-
ρους μαζί), Passgang m. des
Pferdes.
Ambler, v. n. (διὰ τὸ ἀλόγου)
περιπατεῖ (προβαδίζοντας μὲ
τὰ δύο πόδια τοῦ ἐνὸς μέ-
ρους μαζί), (von Pferden) den
Pass gehen.
Ambleur, m. (πάλα) ὀφρυ-
κόμος τοῦ μικροῦ σταυλοῦ,
(chebeu), Unterbereiter, m.
Amblygone, adj. (geom.) ἀμ-
βλυγῶνιος, stumpfwinklig.
Amblyopie, f. ἀρβανία (ἀδυναμία τῶν ὀφθαλμῶν),
Augenschwäche, Dunkelheit f.
des Gesichts.

Ambon, m. ἄμβων, τόπος τῶν
ἱερέων εἰς τὴν ἐκκλησίαν,
Sängerchor n. in der Kirche.

Amboutir, v. Emboutir.

Ambre, m. — gris, ἄμβρον,
βάσιμων τὴν ἐνδεδυμένων;
Ambra; — jaune, ἡλεκτρον
(χοινῶς κεχριμαρά), Bern-
stein, m.

Ambre, ée, adj. ὁποῦ ἀνθίζει
ἐπὶ ἄμβρον, nach Ambra
riechend.

Ambre, v. a. καπνίζω με ἄ-
μβρον, mit Ambra räuchern.

Ambrette, f. ἄνθος τι (ἐξου-
μωδιαν τοῦ μύσχου), Bi-
umbellum, f.

Ambroisie, Ambrosie, f. ἁ-
μβροσία, ἡγεγόν τῶν θεῶν;
Ambrosia, Göttertrank, f.

Ambulance, f. ποσειδονέον
κινήτων δια στρατιώτας εἰς
τὸν πόλεμον, Feldlazareth, n.

Ambulant, te, adj. περιφέρον-
τος, herumwandernd, be-
weglich; hôpital ambulant,
v. Ambulance.

Ambulatoire, adj. περιερχό-
μενος, herumgehend; ἄστα-
τος, unstät, unbeständig.

Ame, f. ψυχή, Seele, f.; — du
canon, ἄσμος τοῦ κανονίου
εἰς τὸ ὅποσον βάρον τὸ βόλι
καὶ τὸ μπαρουνί, Seele (Pul-
verhammer) der Kanone;
— d'un violon, ἡλίκιον
ὁρθὸν μέσα εἰς τὸ βόλι διὰ
στερεώσεως, Stimmz., f.
Stimmholz n. in der Violine.
rendre l'ame, ἀποδύνησθαι,
den Geist aufgeben, sterben.

†Amé, ée, adj. — et idéal,

ἐγαπητός καὶ πιστός, lieber
getreuer.

Amélioration, f. καλλήτερευ-
σις, Verbesserung, f.

Améliorer, v. a. καλλήτερεῖν
(μάλιστα ἀγροῦς, κήπου)
verbessern (besonders Grund-
stücke).

Amen, ἁμήν, Amen.

Aménage, m. προσκομιδὴ
πρωγμάτων, Zufuhr, f.;
πληρωμὴ διὰ τὴν προσκομι-
δὴν, Fuhrlohn n. dafür.

Aménagement, m. οικονομία
εἰς τὰ ξύλα εἰς τὰ δάση,
wirthschaftliche Behandlung
f. des Holzes im Walde.

Aménager, v. a. οικονομῶ εἰς
τὰ ξύλα εἰς τὰ δάση, das Holz
im Walde wirthschaftlich be-
handeln.

Amendable, adj. υποκείμενος
εἰς χρηματικὴν ζημίαν, strafe-
fähig (von Geldstrafen); εὐ-
διόρθωτος, befferungsfähig.

Amende, f. χρηματικὴ τιμω-
ρία (τοῦ ποιν. νόμου), Geld-
strafe, f.; amende honorable,
ὁμολογία τοῦ ἐγκλημα-
τος (εἰς τὸ δικαστήριον ἢ εἰς
τὴν ἐκκλησίαν καὶ δημοῖς
συγκλησησέως), öffentliche Ab-
bitte f. vor Gericht; Kirchen-
busse, f.

Amendement, m. μεταβολὴ
ἐπὶ τὸ κρεῖττον, Verbesse-
rung, f.; κόπρος διὰ γένομα-
μα γῆς, Düngung, f.; διορ-
θωσις (ἐνός προβλήματος
ὅπου ἔκαμεν ἕως ἁγίου),
Verbetterung (eines Vor-
schlags, den ein Redner ge-
macht hat).

Amender, v. a. καταδικάζω εἰς
χρηματικὴν τιμωρίαν, eine
Geldstrafe auflegen; διορ-
θῶω, verbessern; — des ter-
res, καλλήτερεῖν τὴν γῆν
με κόπρον, das Land durch
Dünger verbessern. v. a. εἰ-
μαι καλλήτερος, besser sein,
sich besser befinden; ἐπιπῶ
τῆς τιμῆς, γίνομαι εὐδυνό-
τερος, wohlfeiler werden, im
Preis fallen.

Amenlier, m. συνήγορος τοῦ
δημοσίου ἐκθετοῦ κακίου,
Fiscal, m.

Améné, m. προσταγὴ μετὰ τὴν
ὁποῖαν τὸ κριτήριο καλεῖ
τὴν, gerichtliche Verladung,
f.

Ameuer, v. a. ὁδηγῶ, ἄγω,
φέγω πλησίον, herben führen,
herben bringen, näher brin-
gen; ἔλκω (τραβῶ) πρὸς ἐαυ-
τόν, an sich ziehen; παρακι-
νῶ τινά τι να συγκαταβῶν,
τὴν κίνησιν, einen wozu brin-
gen, wozu bewegen; πάω εἰς
χρησιν (εἰς μὴδαν), etwas
aufbringen, einführen; ame-
ner, v. n. ou amener les
voiles, καταβιβάζω τὰ να-
υικά, die Segel streichen.

Aménité, f. χάρις, ιερηνότης,
Anmuth, Süßlichkeit, f.

Améniser, v. a. λεπτινῶω,
δυνατίζω, dünner machen,
abhebeln.

Amer, ére, adj. (— érement,
adv.) πικρός, bitter (prop. et
fig.); γαλή τινῶν ὕδων (μι-
λιστα τῶν ἡδύων), Galle f.
einiger Thiere; besonders bei
Fischen).

Amertume, *f.* πίκρα, Bitterkeit (*prop. et fig.*). *f.*

Améthyste, *m.* ἀμέθυστος λίθος; Amethyst (Edelstein), *m.*

Ameublement, *m.* τὰ κινητὰ σκεύη εἰς τὴν οἰκίαν (εἰς τὸ σπίτι), Hausräthe, *n.*

Ameubler, *v. a.* μεταβάλλει ἀκίνητα καὶ εἰς κινητὰ ἢ τοὺς ἀγοραῖον κινητὰ δι' αὐτό, unbewegliches Gut zu beweglichen machen, oder bewegliches Gut dafür kaufen; — des terres, κάμνει τὴν γῆν ἐλλοφροῦσαν, ἀνεκαταρτύνει τὴν, die Erde umfluchen, auflockern.

Amenblissement, *m.* μεταβολὴ ἀκινήτων καλῶς εἰς κινητῶν, Verwandlung eines unbeweglichen Gutes in bewegliches.

Ameuter, *v. a.* δένω μαζί σκευὰ διὰ τὸ πυρρῆν, Jagdhunde zusammenfopeln; παρὰ κινῶ εἰς ἐπανόστασιν, aufwiegeln. — *s'* ameuter, *v. r.* συναθροίζομαι (δι' ἐπανόστασιν), sich zusammen-totten.

Amigouri, *m.* ὁμίλια συγχομένη, φλυαρία, verworrenes oder Bräwisch, *n.*

Amigourique, *adj.* συγχυσμένος καὶ σκοτεινός, verworren und dunkel.

Ami, *m.* φίλος, Freund, *m.*

Ami, *ie*, *adj.* φίλος, φιλικός, geneigt, freundlich.

Amiable, *adj.* (— blement, *adv.*) χαριτωμένος, φιλικός, hold, freundlich; à l' —, φιλικῶς ἔστω καὶ σολογίας, in

der Güte, ohne Streik; vente à l' —, πόλησις εἰς τὴν ὁλοκλήρ ἢ τμηὶ καθε πρῶτος εἶναι σημειωμένη, Verkauf *m.*, wo der Preis jedes Stücks bemerkt ist.

Amiante, *adj.* ἀμραντος (λίθος τις ἰνδὸς); Amiant, Steinflachse, Asbest, *m.*

Amical, *ie*, *adj.* (— lement, *adv.*) φιλικός, freundschaftlich.

Amict, *m.* κάλυμμα διὰ τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς ὤμους τοῦ ἱερέως, Tuch *n.* zur Bedeckung des Hauptes und der Schultern des Priesters.

Amidon, *m.* ἄμιλον, καταστατός, Stärke (für die Backe), *f.*

Amidonier, *m.* ὁ κατασκευάζων καὶ πωλὼν ἄμιλον, Stärkenmacher, Stärkenhändler, *m.*

Amiguander, **amiguoter**, *v. a.* καλακεύω, χαδεύω, lieblosen, schmeicheln; φθείρω μὲ πολλὰς καλακίας, durch Schmeicheleyen verderben, verwöhnen, *n.*

Amie, *f.* φιληγάδα, Freundin, *f.*, ἀγκαπηκή, Geliebte, *f.*

Amincir, *v. a.* λεπύναι, dünner machen.

Amineur, *m.* μετρητής τοῦ ἔλατος, Salzmeßer, *m.*

Amiral, *m.* στολάρχης (ital. ἀμυράλχη), Admiral, *m.*; καρεὶ τοῦ στολάρχου, Admiraltätschiff, *n.*

Amirale, *f.* γυνὴ τοῦ στολάρχου, Gemahlin *f.* des Admirals

talé; κάτεργον τοῦ στολάρχου, Admiralsgalerie, *f.*

Amirauté, *f.* ἀδύωμα τοῦ στολάρχου, Admiralswürde, *f.*; στολαρχική διοίκησις, Admiraltät, *f.*

Amissible, *adj.* (théol.) ὁποῦ ἡμπορεῖ νὰ χαθῇ, verlierbar.

Amitié, *f.* φιλία, Freundschaft, *f.*; χάρις, Erfälligkeit, *f.*; συνάρκεια χρημάτων, Liebes-einstimmung *f.*, der Farben.

Amitiés, *f. pl.* χάδια, τὸ πολιτικόν, υποχρεωτικὰ λόγια, Freundschafts- = Bezeugungen, Höflichkeiten, verbindliche Reden, *f. pl.*

Ammodyte, *m.* ἀμμοδίτης (εἶδος ἐγγελίου), Sandaal, *m.*

Ammon, *corue d'* Ammon, *m.* πλειροειδὴς κορχύλη πετρομένη, Ammonshorn, *n.*

Ammoniac, *adj.* sel —, *m.* τὸ ἀμμοριακόν (τοῦρκ. ην-σαιήρι), Salmiak, *m.*

Ammon, **Amnios**, *m.* τὸ κύημα εἰς τὸ ὅποτον ἐκτρέφεται τὸ ἔμβρυον, Schafhäutchen (wort in das Kind im Mutterleibe liegt), *n.*

Amnisie, *f.* ἀμνησία, συγχώρησις, Amnesie, Vergessen und Vergessung, *f.*

Amnistier, *v. a.* κάμνω ἀμνησίαν, συγχώρω, vergeben und vergessen.

Amodiateur, **Amodier**, *v. a.* ἀμωδιότευ, κάμνω μικρότερον, vermindern, verringern.

Amoindrissement, *m.* μείων

μα, Verminderung, Berührung, f.

Amoises, f. pl. ξύλα ὅπου ἀγγίζουσιν τὴν στέγην πρὸς στερέωσιν της, Zwischsparren, m. pl.

Amolettes, f. pl. τρύπαι εἰς τὴν ἐσφάτην τοῦ κωστίου διὰ τὰ ξύλα ὅπου κλωσται εἰς αὐτάς, Röhren n. pl. in der Schiffswinde zu den Stangen.

Amollir, v. a. μαλακώνω, erweichen; fig. χαλάρων, ἐκδηλύνω, erschaffen, verweichlichen.

Amollissement, m. μαλάκωμα, Erweichung, f.

Amomi, m. εἶδος πιπερίου, neue Würze, f.

Amonceler, v. a. σωρεύω, ἐπισωρεύω, aufhäufen, anhäufen.

Amont, adv. πρὸς τὰ ἄνω μέρη, ἐναντίον τοῦ ποταμοῦ, aufwärts, gegen den Strom; ἀπὸ τὴν ἀνατολήν, von Morgen, von Osten.

Amontal, ale, adj. ανατολικός, östlich.

Amorce, m. ἀπάτη, List, δέλεο, Köder, m., Ködelpfeil; ἐξωτε (παρορθεῖ ὅπου βάνουν εἰς τὴν γάλην), Bunde vulber. Bunde, n.

Amorcee, v. a. βάνω ἀπάτην (διὰ πούλλα κτ.), δέλεω, Ködern, anlocken; βάνω τὸ ἐξωτε, das Bunde aufschützen; τρωπὸν ὀλίγον μὲ μικροὺν ἄρταν, πρὶν καὶ πάνω τὴν μεγάλην, vorbereiten.

Amorçoir, m. μικρὴ ἄρτα (μὲ

τὴν ὅπου ἀγγίζουσιν τὰ τρωπώδη), Vorbohrer, m.

Amortir, v. a. ἀδυνατίζω, κόπτω τὴν δύναμιν, schwächen, die Kraft benehmen; fig. — une rente, πᾶν τὴν χρονίαν πληρωμὴν πληρωμάτων τὰ κεφάλαιον (καπιτάλι) εἰς τὴν κοίτην, eine Rente tilgen (durch Auszahlung des Kapitals).

Amortissement, m. πᾶσις μὲς προσόδου, πληρωμὴ ἐνὸς (δημοσίου) χρόνου, Tilgung, f. einer Rente (einer Staats-) Schuld; ἡδυνά ὅπου ὀφείτῃ εἰς τὴν εἰρήνην ὅπου ἀποσπαστικὸν χωρίς νὰ πληρωσθῇ διασίματα, Vergütung f. ein Gut bezugslos zu besitzen; ἀπόσπασμα πρὸς ἐκτέλειαν ἐνὸς κερταίου, Verzierung f. zur Vollendung eines Gebäudes.

Amour, m. ἀγάπη, ἔρως, Liebe; ἔρως (ἔως μυθολ.), Amor, Liebesgott, m.; amour propre, φιλαυτία, Eigenliebe, f. s'Amouracher, v. r. de —, ἀγαπᾷ μὲ ἑωρτα τοῦ ἑαυτοῦ, sich thörlich verlieben in —.

Amourette, f. ἔρως ἀστατος καὶ προσωρινός, Liebshast, f.

Amoureux, euse, adj. (— sement, adv.) ἐρωτευμένος, ἐρωτικός, verliebt; être amoureux d'une fille, ἀγαπᾷ ἕνα κοράσιον (κορίτι). in ein Mädchen verliebt sein, ein Mädchen lieben.

Amoureux, m. ἐραστής, ἄγαπητικός, Liebhaber, m.

Amovibilité, f. τὸ ἀναγκαζέον, Entseßbarkeit, f.

Amovible, adj. εὐαγαζέος (πρὸς ἀξιώματα ὅπου ἡμποῦν παύειν καὶ ἀνακαταστήναι), entseßbar, abseßbar (von Nemtern).

Ampan, v. Empan.

Ampasteler, v. Empasteler.

Ampelite, f. terre —, γῆ ἀσφαλτώδης (διὰ καυσίμου), Bergtorf, m.

Amphibie, adj. ἀμφίβιος, im Wasser und auf dem Lande zugleich lebend; s. m. ἀμφίβιον ὄντων, Land-Wasserthier, n.

Amphibologie, f. ἀμφιβολία, διπλὸν νόημα, Zweideutigkeit, f., Doppelssinn, m.

Amphigouri, v. Amfigouri.

Amphibène, m. ἀμφίβεννα, (γένος ὀφιδίων), Ringelschlange, f.

Amphisciens, m. pl. (géogr.) ἀμφίσκινοι, die zwerschaltigen Völker.

Amphithéâtre, m. ἀμφιθέατρον, Amphitheater, n. Rundebühne.

Amphore, f. ἀμφορα, ἄγγειον πηλινόν (τὸν ἀρχαῖον Pwmaion), irdenes Gefäß, n. Fimer (der alten Römer), m.

Ample, adj. (— ement, adv.) εὐρύχωρος, weit, geräumig; ἐκτεταμένος, πλουσιονόμος, weitläufig, ausführlich, reichlich.

Ampleur, f. (p. u.) ἔκτασις (πορμαίων καὶ σκευῶν), Weite (von Kleidern und Gefäßen), f.

Ampliatif, ive, adj. (jur.) ἀνέκτον καὶ ἐκτείνων, erweitert, weiter erstreckend.

Ampliation, *f.* (jur.) ἀνέκδοσις, ἔκδοσις, Erweiterung *f.*; τὸ διπλοῦν, τὸ ἀντέγραφο, τὸ ἴσον, das Duplicat, die Abschrift.

Amplifier, *v. a.* (jur.) ἀναβάλλω εἰς ἄλλον καιρὸν, aufschieben, verschieben.

Amplificateur, *m.* ὁ ἐκτείνων τὴν λόγους, der etwas (durch Reden) erweitert.

Amplification, *f.* προεκτάσις (μὲ λόγους, εἰς τὴν ῥητορικὴν), Erweiterung, (retentive) Ausföhrung, *f.*; αὐξησις, μεγαλοφροσύνη, Vergrößerung (mit Reden), *f.*

Amplifier, *v. a.* ἐκτείνω, προεκτείνω ῥητορικῶς, erweitern, (retentive) ausführen; αὐξάνω, μεγαλοφροσύνη, vergrößern (mit Reden).

Amplissime, *adj.* ἀξιοσέβαστος (τίτλος τιμῆς), hochansehnlich.

Amplitude, *f.* (astron.) εὐρύτης, Weite, *f.*; (artill.) — du jet, ἔκτασις τῆς βολῆς μίας μάχης, Warfweite *f.* einer Bombe.

Ampoule, *f.* γλύστιν, φούσκα γεμιά νερού εἰς τὸ δέμα, Wasserblase, Pöhlase *f.* auf der Haut; la sainte —, γιάλη μὲ τὸ ἱερὸν ἔλαιον μὲ τὸ ὅποιον ἔχριστο ἡ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, Fläschchen n. mit dem heiligen Öle, womit die Könige von Frankreich gesalbt wurden.

Ampoulé, ée, *f.* (πρὸς τοῦ εἶφους), φουσκωμένος, (vom Style) schwülzig.

Ampoulette, *f.* ὀρολόγι ἐξ ἀμύμων, Sanduhr, *f.*

Amputation, *f.* (chir.) ἀκρωτηριασμός, Ablösung, Abschneidung, *f.*

Ampuler, *v. a.* (chir.) ἀκρωτηριάζω, κόπτω ἐν μέλῳ τοῦ σώματος, ablösen, abschneiden (ein Glied vom Körper).

Amaulet, *f.* γυάλιστρον ἐγκόλιον, Amulet, *n.*

Amurer, *v. a.* (mar.) τεντώνω τὰ σχοινιά τῶν πεινῶν, die Segeltäue anziehen.

Amures, *f. pl.* τούπια εἰς τὰς ὀπλὰς περὶ τὰ σχοινιά τῶν πεινῶν, Lötter, *n. pl.*, wodurch man die Segeltäue zieht.

Amurgue, *f.* τὰ ἐλαττώματα, τὸ ἔλαττον τῶν ἐλατῶν, Deltreue, *f. pl.*

Amusant, *te*, *adj.* τερπνός, προξενῶν διατριβὴν καιροῦ, unterhaltend.

Amusement, *m.* διασκέδασις, διατριβή καιροῦ (τοῦτε ἐγλεντέ), Zeitvertreib, *m.* Unterhaltung, *f.*; ἀπατηλαὶ υποσχέσεις, leere Versprechungen, *f.*

Amuser, *v. a.* τέρπω, εὐφραίνω, διασκεδάζω (τοῦτε ἐγλεντέ), ergötzen, unterhalten; κάνω νᾶ γάστῃ τις τὸν καιρὸν του, einen um die Zeit bringen; δίδω ματείας ἐλατῶς, durch leere Versprechungen hinhalten. s'amusar, *v. r.* τέρπομαι, εὐφραίνομαι (τοῦτε ἐγλεντόμαι), διατρίβω τὸν καιρὸν, sich ergötzen, sich unterhalten, die Zeit zubringen;

gen; s' — à la moutarde, χάνω τὸν καιρὸν μου εἰς μάτην, die Zeit verderben, unnütz hindringen.

Amusette, *f. fam.* μικρὸν διασκέδασις, kleine Unterhaltung, *f.*

Amuseur, *m. fam.* ἐκείνος ὁποῦ δίδει ματείας ἐλατῶς, der mit leeren Versprechungen hinhält.

Amusoir, *m. oire*, *f. fam.* διασκέδασις (τοῦτε ἐγλεντέ), Zeitvertreib, *m.*

Amygdales, *f. pl.* τὰ αἰμύγδαλα, βάλανidia (εἰς τὸν λαμόν), die Mandeln *f. pl.* am Halse.

An, *m.* ἔτος, χρόνος, Jahr, *n.* le jour de l' —, τὸ νέον ἔτος, ἡ πρωτοχρονιά, der Neujahrstag; l' — de grâce, τὸ ἔτος, (ἐν τῷ εἶναι) ἀπὸ Χριστοῦ, im Jahr Christi.

Ana, (méd.) ἀνὰ ἴσην ποσότητα, gleichviel von jedem.

Anabaptisme, *m.* δόγμα τῶν ἀναβαπτιστῶν, Lehre *f.* der Wiederläufer.

Anabaptiste, *m.* ἀναβαπτιστής, Wiederläufer, *m.*

Anacéphalose, *f.* ἀνακεφαλνώσις, summatische Wiederholung, *f.*

Anachorète, *m.* ἀνχωρητής, Asket, *m.*

Anachronisme, *m.* ἀνωχρονισμός, Zeitverwechselung, *f.*

Anacastique, *f.* ἀνακαστική, ἡ διοπτρική, Dioptrik, Lehre *f.* von der Brechung der Lichtstrahlen.

Anagallis, *m.* ἀναγallis (φυτὸν), *n.* Santheil (Pflanze), *n.*

agogie, *f.* ἀγωγή τῆς ψυχῆς εἰς τὰ θεία, Erhebung *f.* der Seele zu göttlichen Dingen.
agrammatiste, *m.* ὁ συνθέτων ἀνagrammατα, Anagrammneumacher, *m.*

agramme, *f.* ἀνάγραμμα, Anagramm, *n.*, Buchstabenverflechtung, *f.*
alextes, *m. pl.* ἀνάλεκτα, Analekten, *n. pl.* Sammlung *f.* von (auserlesenen Stellen aus Schriften).

aleptique, *adj.* (méd.) ἀναληπτικός, ἐνδυναμωτικός, analeptisch, stärkend.

alogie, *f.* ἀλογία, Uebereinstimmung, Uebereinstimmung, *f.*
alogique, *adj.* (— quement, adv.) ἀλογικός, ähnlich, übereinstimmend.

alogisme, *m.* ἀναλογισμός, ἐξ ἀναλογίας συλλογισμός, Schluß *m.* aus der Ähnlichkeit.

alogue, *adj.* ἀνάλωτος, ähnlich, angemessen.

alyse, *f.* ἀνάλυσις (ἡ λύσις ἢ μαθημ.), Auflösung, Auseinanderlegung; (mathematische) Analysis, *f.* — des infinitesimal petit, ἀνάλυσις τῶν ἀπειροστών, Analysis des Unendlichen.

alyser, *v. a.* (ἡ λύσις ἢ μαθημ.), ἀνάλω, auflösen, auseinanderlegen, zerlegen.

alyste, *m.* ὁ γεγραμμένος εἰς τὴν μαθηματικὴν ἀνάλω, Analytiker, *m.*

alytique, *adj.* (— quement, adv.) ἀναλυτικός (ἡ λύσις ἢ μαθημ.) analytisch.

Ananas, *m.* ἀνανάς (αὐτὸν καὶ πορικὸν τῆς Ἰνδίας καὶ τῆς νοτίου Ἀμερικής), Ananas, *f.*

Anapeste, *m.* ἀνάπαιστος (μέτρικός ποὺς ἐκ τριῶν συλλαβῶν ὤ —), Anapäst (drehsylbiger Versfuß), *m.*

Anapestique, *adj.* (περὶ μέτρων) ἀναπαιστικός, (von Versen) anapästisch.

Anaphore, *f.* ἀναφορά (εἰς τὴν ὁμοιοπῆαν), Wiederholung *f.* desselben Wortes im Anfange mehrerer Sätze.

Anarchie, *f.* ἀναρχία, Anarchie, *f.*

Anarchique, *f.* ἀναρχικός, anarchisch.

Anasarque, *f.* ἀνασάρκωσις, πάθος τι ἐνδοτικόν, Leibwassert, *n.*, Art Wassersucht.

Anathématiser, *v. a.* ἀναθεματίζω, ἐμμερίζω τινα, in den Kirchenbann thun; *fam.* καταρῶμαι, verfluchen.

Anathème, *m.* ἀνάθεμα, ἀφορισμός μετὰ κατάρας, Bannfluch, Kirchenbann, *m.*

Anatocisme, *m.* ἀνατοκισμός, Zinsverzinsung, *f.*

Anatomie, *f.* ἀνατομία, Anatomie, Zergliederung, *f.*

Anatomique, *adj.* (— quement, adv.) ἀνατομικός, anatomisch.

Anatomiser, *v. a.* ἀνατέμνω (χωρίζω ἐν σώμα νεκρῷ), anatomiren, zergliedern (einen Leichnam); *fig.* ἐρευνῶ ἀκριβῶς, genau untersuchen.

Anatomiste, *m.* ὁ γεγραμμένος εἰς τὴν ἀνατομίαν, Anatom, Zergliederer, *m.*

Ancêtres, *m. pl.* οἱ πρόγονοι, die Vorfahren, Voretern, Ahnen, *m. pl.*

Anche, *f.* στόμιον ἢ γλωσσίδιον τῶν ὑργάνων τοῦ ἀνέμου, Mundstück *n.* an Blasinstrumenten; σφύριον διὰ τοῦ ὁπίου τὸ ἀλλεῖν πλέττει εἰς τὸ ἄντρον ἀπὸ τῶν μύλων, Röhre *f.* wodurch das Mehl aus dem Mühlrichter in den Kasten fällt.

Anché, *ce, adj.* (blas.) καμπύλος, gekrümmt.

Anchois, *f.* ἡ ἐκρησίζολος (ἡ γαρί, εἶδος σαρκώδους), Anchove, Art Sardelle, *f.*

Ancien, *enne, adj.* παλαιός, ἀρχαῖος, alt (aus alten Zeiten), les anciens, *m. pl.* οἱ παλαιοὶ συγγραφῆς (μὴ ἑσθῆς Ἑλλήνων καὶ Ρωμαίων), die Alten (die alten Schriftsteller, besonders Griechen und Römer).

Ancien, *m.* προσβύτιος (εἰς τὸ ἀέλωμα) ἀριστῶς, der Älteste, Vorfahr.

Anciennement, *adv.* παλαιότερον, in alten Zeiten.

Ancienneté, *f.* ἀρχαιότης, προτερῆς τοῦ προσβυτέρου εἰς ἐν ἀέλωμα, Vorterrvorzug (im Amt, im Dienste), *m.*, Altersvortrecht, *n.*

Ancolie, *f.* αὐτὸν τι (λατίν. aquilegia), Aqlen (Pflanze), *f.*

Ancrage, *m.* τόπος διὰ τὴν ἀγκύραν, Ankerplatz, Ankergrund, *m.*

Ancre, *f.* ἡ ἀγκύρα, Anker, *m.*; αὐτὸν καὶ τὸ ἄνωθεν στερεῶν τὸν τοίχον, Anker,

(eiserne Klammer, Mauern zu besetzen).

Ancrer, v. a. ἵκτω τὴν ἀγκυράν, den Anker werfen, ankern.

Ancrure, f. ἀγκυρωσις (eis τὸ ῥυθύνειν). Gatte f. im Duche.

Andain, m. κομμένα χορτάκια τὸν ἄνθρωπον τὴν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ, Schwaden (von gemähtem Gras), m.

Andante, andantino, adv. (mus.) οὕτως ἀργά, οὕτως ταχέως, μετρίως, weder zu geschwind noch zu langsam, gemäßiget.

Andouille, f. Wurst, Fleischwurst, f.

Andouiller, m. χειρὶς ἐπὶ τὰ χεῖρα τοῦ ἐλαίου, Spreße f. am Fischgeweihe.

Andouillette, f. σφαίρα ἀπὸ μοσχάρου κοῦας κοπανισμένης, Kalbfleischkugeln, n.

Andrienne, f. μακρὸν τι ἡρώδεια γυναικίσιον, langes Frauenhemdchen, n.

Androgyne, m. ἀνδρόγυνος, ἑρμαφρόδιτος, Zwitter, m.

Androïde, m. ἡμιάνθρωπος, ἀνδρείδος ἀνθρωπίνης μορφῆς, menschl. Figur f., die durch Mechanik sich bewegt.

Ane, m. ὄνος (κοινῶς γὰρ ὄνος γαδούρι), Esel, m.; fig. γαδούριος, Esel, Dummkopf, m.

Anéantir, v. a. ἀφανίζω, χαλῶ, vernichten, zerstören; fig. — une coutume, χαλῶ μίαν συνήθειαν, einen Gebrauch abschaffen, aufheben. s'anéantir, v. r. ἀφανίζομαι, vernichtet werden; fig. ἐξουθενῶμαι,

ταπεινώνομαι, sich demüthigen, sich für Nichts achten.

Anéantissement, m. ἀφανισμός, Vernichtung, f.; ἐξουθένσις, ταπεινωσις, Demüthigung, Selbsterniedrigung, f.

Anecdote, f. ἀνέκδοτος, μικρὴ διήγησις, Anekdoten, f.

Anecdoteur, m. fam. διήγητης ἀνέκδοτων, Anekdoten Erzähler, m.

Anée, f. ἡρώδεια ὄνος (γαδούρι), Eselslamm, f.

Anémomètre, m. ἀνεμόμετρον, Windmesser, m.

Anémone, f. ἀνεμώνη ἡρώδεια (γυτὸν), Anemone, f. Windtöfchen, n.

Anerie, f. ἀνὴρ αἰσῆς, ἀνοησία, Esels, große Dummheit, f.

Anesse, f. ἡ ὄνος, ἡ γαδούρα, Eselin, f.

Auet, m. ἀνῆθον (γυτὸν), Dill, m., Dille, f.

Anevrysmie, m. ἀνεύρωσις, πρημάδα ἀσθησίας, Pulsadergeschwulst, f.

Anfractueux, ense, adj. πολλοὺς στρεβλοὺς δρόμους ἔχων, viele frumme Gänge habend.

Anfractuosité, f. στρεβλωμα, λίσσιμα, περιστροφή, Krümmung, f.

Angar, m. ἀμαξοστάσιον, Wagenhockchen, f.

Angé, m. ἄγγελος, Engel, m.; (arist.) δύο βόλια μετὰ δέματα μετὰ ἄλλων, Stettentusgen, f. pl.

Angélique, adj. (— quement, adv.) ἄγγελικος, englisch, (prop. et fig.)

Angélique, f. εἶδος κηθάριος, Art Rauten, f.; ἄγγελικη (φυτὸν), Angelika, Engelwurzel, f.

Angelot, m. εἶδος τυροῦ, Art Käse, f.; εἶδος παλαιῶν νομισμάτων (ἐπὶ εἰκόνα ἀγγέλου), Engelsthaler (eine alte Münze), m.

Angelos, m. προσταχὴ τις εἰς τὴν θεοτόκον, Gebet n. an die heilige Jungfrau.

Angine, f. ἀγγίλη, κινάγχη, φλόγῃς τοῦ λάρυγγος, Bräune, Halsbräune, f.

Angiologie, f. ἀγγιολογία, Lehre f. von den Blutgefäßen.

Anglaise, f. ἀγγλικὸς χορὸς, englischer Tanz, m., Anglaise, f.

Angle, m. γωνία, Winkel, m.

Angleux, ense, adj. v. anguleux, noix angleuse, σφιγγοκάρυον (τὸ ὅποιον τὸ ἐσθῆναι μὴ δυσκολίαν ἔχειν), Stielnuß (deren Kern schwer herausgeht), f.

Anglican, ane, f. ἀγγλικός, anglikanisch; église anglicane, ἀγγλικὴ ἐκκλησία (χωρεῖσθαι εἰς τὴν Ἀγγλίαν), die anglikanische, englische Kirche.

Anglicisme, m. ἀγγλικισμός, ἰδιοτυμία τῆς ἀγγλικῆς γλώσσας, englische Sprachseltsamkeit, f.

Anglomanie, f. ἀγγλομανία (ὡς ὑπερβολικὴ κλίσις εἰς κατὰ πρόμαχον τῆς Ἀγγλίας), Anglomanie, f.

Angoisse, f. ἀσθησία, στενοχωρία, Angst, Bangigkeit, f.; poire d'—, εἶδος παιδιῶν ποτὶ καὶ σιγῶν, Büßbirne (Art herber Birnen), f.

fig. αλόηρον ἢ ἔυλον τι οὐ ποῦ
φανοῦν οὐ κλέπται εἰς τὸ στό-
μα τῶν ἀνθρώπων διὰ τὸ μὴ
φανάζειν, Angfbitre, *f.*
Anbel (in den Mund), *m.*

Angora, m. γάτος (ἀγγουρίκος)
μὲ μαλλὶ μακρὸν καὶ μεταξώ-
δες, angorische Rasse (mit lan-
gem seidenartigem Haare), *f.*
Anguichure, f. ἡ γὰρ μὲ τὸ
ὅποιον κατέκειται τὸ κέρατον
τῶν κυνηγῶν, Piestriemen *m.*
der Jäger.

Anguillade, m. μάλιστα (κοινῶς
καμπύλι) ἀπὸ δέρμα ἐγγε-
κλίου, Peitsche *f.* von Aalehaut;
πινηματα μὲ τοιοῦτον μά-
στιγα, Schläge mit einer sol-
chen Peitsche.

Anguille, f. ἡ ἔγγελος, τὸ ἐγ-
χέλι (γέλι), Aal, *m.*

Anguillière, f. τόπος ἐνθα πιά-
νον ἐγγέλια, Aalfang, Aal-
teich, *m.*

Anguilliers, m. pl. ἀνέλικτα εἰς
τὸν πάτον τοῦ καρυβίου ὁποῦ
ὡδηγοῦν τὸ νερόν εἰς τὰς ἀν-
τίλας, Anlagen *f. pl.* oder Anz-
üge *m. pl.* im Schiffsräume.

*Angulaire, adj.*γωνιώδης,
Winkelf., Eckz.

Anguleux, euse, adj. πολυγών-
ιος, winklig, *adj.*

Augusticlave, m. χιτῶν στενό-
στρος (γόρριον μὲ στενὴν
πορφυρέαν βέργαν εἰς τὴν
ἀκρὴν) τῶν βασιλέων τῆς πα-
λαιᾶς Ρώμης, Tunic *f.* mit
einem schmalen Purpurstreifen
der Ritter im alten Rom.

Augustic, ée, adj. (καρὶ τῆς
ἐλδοῦ), στενός, enge, (schmal
(von Wegen).

Anichon, m. γαίδουράτουλον,
junger Esel, *m.*

Anicroche, m. fam. ἐμπόδευ-
μα, δυσκολία, Hinderniß,
Schwierigkeit, *f.*

Anier, m. (-ère, f.). οὐτιά-
της (γεδουράτης), Eiselre-
der, *m.*

Anil, m. v. Indigo.

Auille, f. (blas) σίδηρον μύλον,
Mühlstein, *n.*

Animadversion, f. (jur.) ἐπιτί-
μις, richterlicher Bericht, *m.*

Animal, m. ζῶον, Thier, *n.*

Animal, ale, adj. ζωικός,
Thierz.; *regne animal, η*
τάξις τῶν ζῶων (εἰς τὴν φρο-
σικῇ ἱστορίαν), das Thierz-
reich.

Animalecule, m. ζωόριον, Thierz-
chen, *n.*

Animaliser, v. a. παραστήνω
μὲ μέλη ζῶων, mit thierischen
Gliedern darstellen.

Animalité, f. ζωική ποιότης,
Thierheit, *f.*

Animation, f. ἐμψύχωσις, Be-
lebung, Beseelung, *f.*

Animé, ée, adj. ἐμψυχος, be-
seelt, belebt; θυμωμένος, auf-
gebracht.

Animer, v. a. ἐμψύχω, beseelen,
beleben; κατακαρδύνω, ky-
καρδιώνω, anfeuern, ermu-
thigen; παροργίζω, ἀναγρι-
νώνω, aufbringen, reizen.

Animosité, f. ἀνέχθεια, μίσος,
αἰμός, Erbitterung, *f.*, Haß,
m.

Anis, m. ἀνισον, γλυκάνισον,
Anis, *m.*

Aniser, v. a. πίνω ἀνισον, mit
Anis anmachen.

Anisette, f. ὀσπὶ μὲ γλυκάνι-
σον, Anisbranntwein, *m.*

Ankylose, f. ἀγκύλωσις (ἀν-
γκυλὰ τῶν μελῶν), Steifig-
keit *f.* der Glieder.

Annal, ale, adj. (jur.) διαμέ-
των μόνον ἓνα χρόνον, nur
ein Jahr dauernd.

Annales, f. pl. τὰ χρονικά, die
Jahrbücher, *n. pl.*

Annaliste, m. χρονικογράφος,
Verfasser *m.* eines Jahrbuchs.

Annates, f. pl. εισοδήματα ἑνὸς
χρόνου μίας ἐπισκοπῆς ἢ
ὑπομνησίου ὁποῦ λαμβάνει
ὁ πάπας, Einkünfte *f. pl.* ei-
nes Jahres von einem Bis-
thum oder einer Abtey, die der
Pabst erhält.

Anneau, m. δακτυλίδι, Ring,
Fingerring, *m.*; κορίλλι, Ring
(einer Kette &c.), *m.*

Année, f. χρόνος, ἔτος, Jahr,
m.; χρονικὸν εἰσόδημα, die
jährlichen Einkünfte, *f. pl.*

Anneler, v. a. περιγυροῦν
τὰς τρίχας, die Haare krauseln,
ringeln.

Annelet, n. δακτυλίδι, Rin-
geln, *n.*

Annelure, f. σγουρότης τῶν
τριχῶν, Krauseln *f.* der Haare.

Annexe, f. τὰ ἀνηκόντα εἰς ἓν
ἐπιστολικόν, Zubehör *n.* zu
einem Gute; προσθήκη εἰς
μὴν διαθήκην, Zusatz *m.* zu
einem Testamente.

Annexer, v. a. ἐνώω, ἐπισυν-
άπτω, hinzufügen, anhängen.

Annexion, f. ἐνωσις, πρόσθε-
σις, Hinzufügung, Verbin-
dung, *f.*

Annihilation, *f.* ἀφανισμός, Vernichtung, *f.*

Annihilator, *v. a.* ἀφανίζω, vernichten.

Anniversaire, *adj.* ἑποῦ γίνεται καθεὶ χρόνον εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν, alljährlich. *s. m.* ἡμέρα ἐορτασμός (οἶον τὰ γενέθλια, ὁ ἕως συνονομαζέως, μνήμη τῶν τελευτήτων κτλ.), Jahresfeier, Jahrestag (als: Geburtstag, Namenstag, *m.*, jährliche Todtenfeier κτλ.), *m.*

Announce, *f.* μήνυμα, εἰδήσις (εἰς τὰς ἐφημερίδας κτλ.), Ankündigung, Anzeige, *f.*

Announcer, *v. a.* μνηστὴν, φανεράναι, προσηγγέλλω, ankündigen, anzeigen.

Annunciatif, *ive*, *adj.* μηνυτικός, anzeigend.

Annunciation, *f.* ἡ Εὐαγγελισμός, die Verkündigung Mariæ.

Annotateur, *m.* ἐκείνος ὅπου κάμνι σημειώσεις εἰς βιβλίον, der Anmerkungen über Bücher macht.

Annotation, *f.* σημείωσις, Anmerkung, *f.*; (*jur.*) καταγραφή τῶν παραγομένων κινῶν κατὰ προσταγὴν τοῦ κριτηρίου, Aufzeichnung *f.* von jemandes Vermögen.

Annoter, *v. a.* σημειῶναι, anmerken; (*jur.*) καταγράψαι ἐκ προσταγῆς τοῦ κριτηρίου, be-richtlich aufzeichnen.

Annuaire, *adj.* δι' ὅλας τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου. *s. m.* καλενδράριον, Kalender, *m.*

Annuel, *elle*, *adj.* κάθε χρόνον γινόμενος, jährlich.

Annuel, *m.* μηνιασμον τῶν τελευτήτων, λειτουργία διὰ τοὺς τελευτάτας ἐποῦ γίνεται κάθε ἡμέραν δι' ἑναὶ οὐλοκήσαν χρόνον, Todtenfeier, Seelenmesse, *f.* alle Tage ein ganzes Jahr hindurch.

Annuité, *f.* δέκτειον διὰ τὸ ὅποιον λαμβάνει τις χρονικὸν διάστημα μισθὸν μὲ ἑνα μέρος τοῦ κεκτημένου εἰς τὸσα χρόνια, ὅσα χρονίζονται πρὸς πληρωτὴν ὅλον τὸ διάστημα, Rente, *f.* wo man jährlich nebst Zinsen einen Theil des Capitals erhält, bis das ganze Capital abbezahlt ist.

Annulaire, *adj.* ὁμοίως μὲ δακτυλίδι, ringförmig; doigt —, δακτυλίδης (ὁ μικρός) δακτύλος, Goldfinger, der kleine Finger.

Annulation, *f.* ἀκύρωσις, Aufhebung, *f.*

Annuller, *v. a.* ἀκυρῶ, aufheben, für ungültig erklären.

Anoblir, *v. a.* ἐνγενίζω, κέρνω πρὸς ἐνγενήν, adeln, in den Adelsstand erheben.

Anoblissement, *m.* ἐνγένισμα, Erhebung *f.* in den Adelsstand.

Anodin, *ine*, *adj.* ἀνδίνωνος, ὅπου καταπαύει τὸν πόνον, schmerzstillend.

Anomal, *ale*, *adj.* (gramm.) ἀνώμαλος, abweichend, unregelmäßig.

Anomalie, *f.* ἀνώμαλις, Abweichung *f.* von der Regel, Anomalie, *f.*

Anomien, *enne*, *adj.* ὅπου

ἀπιορῇ χωρὶς νόμων, ohne Gesetz lebend.

Anou, *m.* πῶλος ὄνου (γαδορροπούλου), Eselsfüllen, *n.*

Anouner, *v. a.* (λέγεται διὰ τὴν γαδορραν) γενεῖν, (von der (Sclm) werfen; *fig.* ὑμῖν με δυσκολίαν, τραυλίζω, eine schwere Bunge haben, stottern.

Anonyme, *adj.* ἀνώνυμος, unnamed.

Anorexie, *f.* (méd.) ἀνορεξία, Mangel *m.* an Esslust, Etel, *m.*

Anormal, *ale*, *anorme*, *adj.* ἀκανόνιστος, ἀνώμαλος, unregelmäßig, abweichend.

Anosmie, *f.* ἀνοσμία, ἀσθένεια τῆς οσμηστικῆς, Mangel *m.* des Geruchsinnes.

Anse, *f.* τὸ χειρὶδι τῶν ἀγγείων, Handhabe, *f.* Hentel *m.* an Gefäßen. (math.) κόλπος, οὐχὶ βαθύς, Bucht, *f.*

Anscétique, *adj.* ἀνσκήτικος (ἐρωμένους δι' ἐμπορίαν) λέγεται οὗτος μερικὰ ἐμπορικὰ πωλεῖται τῆς Τεγομρίας, hanseatisch.

Anser, *v. a.* προσπαρῶν γροῦλας, Handhaben anmachen.

Ansette, *f.* χειρὶδικα, Hentelchen, *n. v.* anse.

Aspect, *m.* (mar.) *v.* levier.

Anspessade, *m.* στρατιώτης ὅστις ἤμπορε νὰ ἐπείχῃ τὸν πόπον τοῦ caporal, der Befreite vom Fußvolk.

Antagoniste, *m.* ἀνταγωνιστής, Gegner, *m.*

Antau, *m.* (p. v.) περὶ τοῦ χρόνου, das vorige Jahr.

Antanaire, *adj.* τοῦ περισσεύοντος χρόνου, vom vorigen Jahre.
Antarctique, *adj.* ἀνταρκτικός, (südl.); pole —, ὁ ἀνταρκτικός πόλος, Südpol, m.
Antécédemment, *adv.* προηγουμένως, vorläufig.
Antécédent, *ente*, *adj.* προηγουμένος, vorhergehend; (philos.) ἡ μέλῳ (ἐκ τῶν αὐτολογισμῶν), der Vorderzag (in einem Schlusse).
Antécisseurs, m. pl. οἱ προερχόμενοι, ol προερχόμενοι, die Vorfahren m. pl. (im Amte).
Antechrist, m. Ἀντιχριστός, Antichrist, m.
Antédiluvién, *enne*, *adj.* ὁ, ἡ πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ, vor der Sündfluth.
Antenne, *f.* ἡ ἀντένα τοῦ καταιγίου, sepiaria, Segelstange, f. τὰ κερατὶς τινῶν ζῴων, (ἐντομῶν), Fühlhörner n. pl. der Insecten.
Antenois, m. ἄνθρωπος ἡ αἰών (ψίδιον) ἐνὸς χρόνου, Lamm n. oder junge Biene f. von einem Jahre.
Autépénultième, *adj.* προσηγορικῶν, letzte ohne zwei; f. ἡ προσηγορία, die dritte Solbe vom Ende.
Antérieur, *eure*, *adj.* πρότερος, vorhergehend, vorig.
Antérieurément, *adv.* προτέρως, vorher, zuvor.
Antériorité, *f.* (jur.) δικαίωμα τοῦ προτέρου, Vorrecht n. des eher Kommenden.
Antes, m. pl. ἀντίλοι ἐκ τὰς γυνίας, Echse, feller, m. pl.
Antesciens, m. (géogr.) ἀντί-

σκει, die gegensätzlichen Völker, n. pl.
Antestature, *f.* (mil.) περιστάσις ἀπὸ χώματος, kleine, in der Ert aufgeworfene Verschanzung, f.
Anthelmintique, *adj.* ἀνθελμιντικός, wurmtreibend; s. m. λατοίκων κατὰ τὸν σχολῆρον, Wurmmittel, n.
Anthère, *f.* τὸ ἀσκανθάνει ἐκ τοῦ ἀνθὸς οὗτοῦ ἔχει τὸν σπῆρον, Staubbeutel m. der Pflanze.
Anthologie, *f.* ἀνθολογία (σύνταξις ἀξιωματικῶν καὶ κομμῶν ἐκ διαφόρων συγγραμμάτων), Blumenlese, f.
Anthos, m. τὸ ἀνθὸς τῆς θεοφελισανθῆς, Diosmartinblüthe.
Anthracite, m. ἀνθρακίτης, κάρβουνον ἀκατάκαυστον, Kohlenstein, m., unverbrennliche Kohle, f.
Anthracose, *f.* φλόγῳσις ἐκ τοῦ θυμῶντος, Augenentzündung, f.
Anthrax, m. (méd.) ἀνθράξ, πρισματά (ἐκ τὴν παρὰ οὐκίαν), Pestbeule, f.
Anthropologie, *f.* ἀνθρωπολογία, Lehre f. vom menschlichen Körper.
Anthropomorphite, m. ἀνθρωπομορφίτης, der Gott eine menschliche Gestalt beylegt.
Anthrophage, m. ἀνθρωποφάγος, Menschenfresser, m.
Anthrophagie, *f.* ἀνθρωποφαγία, das Menschenfressen.
Anthrophobe, *adj.* φοβούμενος τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὴν συναναστροφήν, menschenfurcht, menschenfurcht.

Anthrophobie, *f.* ἀνθρωποφοβία, die Menschenfurcht, f.
Antipaplectique, m. ἀντιπαπολεκτικός λατοίκων, Mittel n. gegen den Schlagfluß.
Antiarthritique, m. ἀντιαρθρικός, Mittel n. gegen die Gicht.
Antiasthmatique, m. ἀντιασθματικός λατοίκων, Mittel n. gegen Engbrüstigkeit.
Antichambre, *f.* προθάλαμος, (ζωνὴς ἀντικείμενη), Wohnzimmer, n.
Antichrèse, *f.* παρόδοσις ἐνὸς ὑποστατοῦ ἐκ τῶν δανείστων ὅπου ἐστοκαμάνει τὸ εἶσθαι διὰ τὸ διάφορον τοῦ χρόνου, Verpfändung f. des Nießbrauchs eines Gutes.
Antichrétien, *enne*, *adj.* ἐναντίος τῷ χριστιανισμῷ, widerchristlich.
Anticipation, *f.* προκατάληψις, das Vorausempfangen, Vorauswegnehmen, δανείσματος ὅπου πληρώνεται ἀπὸ τὰ μέλλοντα εἰσδημῆται τῆς διοικήσεως, Darlehn, n., Antleihe, f., die von den künftigen Einkünften der Regierung bezahlt wird, vorempfangen, ἀρπαγή, Antnahme, f. par —, προλαβόντως, λαμβάνωντας πρὸ τοῦ καιροῦ, zum voraus, vor der Zeit.
Anticiper, v. a. προλαμβάνειν, λαμβάνειν πρὸ τοῦ καιροῦ, zum voraus empfangen, voraus nehmen; ὁδῶς τι ἰδιωτικῶς, sich (dat.) etwas mit Unrecht annehmen.
Anticoeur, m. καρδιακὴ τῶν

ἀλόγων, Herzgeßpann n. der Pferde.

Anticor, m. προαύλιον, Vorhof, m.

Antidate, f. σημειώσεις (εις τὸ γράμμα) μὲς ἀπερωσμένης ημετέρας, das zurückgeschriebte Datum.

Antidater, v. n. σημειῶναι μὲς ἀπερωσμένης ημετέρας εἰς τὸ γράμμα καὶ οὐχὶ τὴν παροῦσαν, das Datum falsch zurücksetzen.

Antidotaire, m. (méd.) βιβλὸς ἀντιδότηων, Buch, n., das Mittel gegen Gifte enthält.

Antidote, m. ἀντιδότηον, iatrigon ἐναντίον τοῦ φαρμακίου, Gegengift, n.

Antienne, f. ἀντίφωνον, Vers m., der in der Kirche vorgelesen wird.

Anti-épileptique, adj. et m. ἀντεπιληπτικός, Mittel n. gegen die Fallsucht.

Antifebrile, adj. et m. ἀντιπυρετικὸν ιατρικόν, Fiebersmittel, n.

Anti-hydrique, adj. et m. ἀντιυδροπικὸν ιατρικόν, Mittel n. gegen die Wassersucht.

Antilles, f. pl. ἕξιον μακρόν, μετὰ τὸ ὑποὶν ἀφυλλοῦν μὲν μεγάλην θύραν, hölzerne Stange f. zum Verschließen eines Thorwegs.

Antilogie, f. ἀντιλογία, Widerspruch, m.

Antilope, m. ἀντίλοπη, γένος τετραπόδων οὐκὸν οὐμειώσαν μετὰ τὰς αἰγας, Antilope, f.

Antimoine, m. ἀντιμονίον, σίγμα, Spießglas m.,

(Spießglas n.), Antimonium, n.

Antimonial, e, adj. ἀντιμονιακός, ὁμοίος μετὰ τὸ σίγμα, spießglasartig.

Antimoral, le, adj. ἐναντίος εἰς τὴν ἠθικήν, unethisch.

Antinomie, f. ἀντινομία, ἀντίφασις μεταξὺ δυο νόμων, Widerspruch m. zwischen zwey Gesetzen.

Antipape, m. ἀντίπαπας, Gegenpape, m.

Antipathie, f. ἀντιπάθεια, der natürliche Widerwille.

Antipathique, adj. ἔχων, ἡ γένων ἀντιπάθειαν, von Natur abgeneigt.

Antipéristase, f. ἀντιπερίστασις, ἐναντιότης μεταξὺ τῶν ποιότητων εἰς τὰ πράγματα.

Antiphrase, f. ἀντιφράσις, Gegenstand der Dinge.

Antipestilentielle, elle, adj. ἀντιπλημον κατὰ τὴν πανούκλιν, gegen die Pest dienlich.

Antiphonier, m. ἀντιφωνάριον, βιβλὸν περιέχον τὰ ἀντίφωνα, Chorbuch n., das die vorzuziehenden Verse enthält.

Antiphrase, f. ἀντιφράσις, Gegenstand, m.

Antipodes, m. pl. οἱ ἀντίποδες, Gegenfüßler, m. pl.

Antiquaille, f. πρᾶγμα παλαιὸν καὶ ἀχρηστικόν, alter Plunder, m.

Antiquaire, m. ἀρχαιολόγος, Alterthumskenner, m.

Antique, adj. παλαιός, ἀρχαῖος, alt, alterthümlich; παλαιός, κατὰ τὴν παλαιὰν συνήθειαν, altväterlich; s. f. ἀρχαῖος.

ἀρχαῖος τῆς ἀρχαιότητος, Antike f., Stadt n. aus dem Alterthum; à l'—, κατὰ τὸ παλαιόν, nach alter Art, auf altväterliche Weise.

Antiquité, f. ἀρχαιότης, Alterthum, n.

Antisalle, f. προαύλιον (οὐκ ἐνδραστημένη ἐμπροσθεν τῶν ἀντιδότηων), Vorhof, m.

Antisiphilique, adj. ιατρικὸν κατὰ τοῦ ἀρροδιακικοῦ πάθους, gegen die Lustseuche wirksam.

Antisocial, le, adj. ἐναντίος εἰς τὴν πολιτικὴν ἐνωσιν τῶν ἀνθρώπων, der bürgerlichen Gesellschaft entgegen.

Antispase, f. (méd.) ἀντίσπασις ὕψων, Ableitung f. von Fruchtigstellen.

Anti-spasmodique, adj. (méd.) ἀντισπασμοδικός, trampsillend.

Antispastique, adj. (méd.) ἀντισπαστικός, antispasmodisch.

Antistrophe, f. ἀντιστροφή (εἰς τὰ παιδικὰ ἑλληνικά δράματα), Antistrophe, f.

Antithèse, f. (rhet.) ἀντίθεσις, Gegensatz, m.

Antithétique, adj. ἀντιθετικός, Gegensatz enthaltend.

Antivenérien, enne, adj. ἀντιαρροδιακικός, ιατρικὸν κατὰ τοῦ ἀρροδιακικοῦ πάθους, der Lustseuche entgegen wirkend.

Antoisier, v. a. ἡ πειραμένη τὴν κόπρον, den Mist aufhäufend.

Antoit, m. σίδηρον τι κυριότερον τῶν ναπηγῶν, eiserne Klammern f. der Schiffbauer.

Autre, m. ἄλλον, ἀλλοίαν, *Andere, f.*

Annifer, v. r. νυκτῶνα εἰς τὸν δρόμον, unterwegs die Nacht zubringen.

Anus, m. (anat.) ἡ τρύπα τοῦ ζώου, After, m.

Anxiété, f. ἀνξιώσις, θλίψις, στενοχωρία, Angst, Bangigkeit, f.

Aorte, f. (anat.) ἀορτή ἀρτηρία, ἡ μεγάλη ἀρτηρία ἀπὸ τοῦ ἔργου ἀπὸ τὴν καρδίαν, Hauptpulsader, Aorta, f.

Août, (le mois d') Août m. Ἀυγουστὸς μήν, August, Monat, m. **L'aout, ὁ θερισμός, die Ernte.** la mi-aout, ἡ δεκάτη πέμπτη τοῦ Ἀυγουστα, der funfzehnte August.

Aoûté, ée, adj. ὠριμασμένος, reif.

Aoûter, v. a. ὠριμάζω μὲ τὴν ζεῦσιν τοῦ μηνὸς Ἀυγουστα, zur Reife bringen durch die Wärme im August.

Aoûteron, m. θεριστής, Schnitter, m.

Apaizer, v. a. καταπραΰνω, besänftigen, beruhigen. s' —, καταπραΰνομαι, ruhig (πῶμα), sich besänftigen; sich legen, aufhören.

Apanage, m. κλήρος, χρονικὸν ἐισόδημα ὅπου δίδουν οἱ βασιλεῖς εἰς τοὺς δευτερογενεῖς τοὺς υἱοὺς τῶν Reichgebirge, n. Abfindung, Apanage, f. fig. ἀνεπαρκαλόδημα, Erfolge, n., Antheil, m.

Apanager, v. a. δίδω ἀpanage, Apanage geben, abfinden.

Apaugiste, m. ὁ δὲ ἀpanage,

der abgetheilt, abgefunden, Sect.

Apanthropie, f. ἀπανθρωπία, (μικροανθρωπία ἐξ ἀνθρωπίας), Menschenfurcht (aus Kranksheit), f.

Aparté, m. ἐκείνο ὅπου λέγει τις εἰς τὸ θέατρον κατὰ μέρος, was einer auf der Bühne für sich spricht.

Apathie, f. ἀπάθεια, Leidenschaftlosigkeit, Unempfindlichkeit, f.

Apathique, adj. ἀπαθής, leidenschaftlos, unempfindlich.

Apaturies, f. pl. τὰ Ἀπατούρια ἑορταὶ τῶν αἰταίων Ἀθηναίων, ἡ τιμὴ τοῦ Βαχχου, die Apaturien, Bacchusfest n. (im alten Athen).

Apédente, m. ἀπεδής, ἀπαίδετος, ein Unwissender, Ungebildeter, m.

Apédentisme, m. ἀπαιδευσία, ἀμείθεια, Unwissenheit, f.

Apepsie, f. ἀπεψία, ἀγνοευσία, Unverständlichkeit, f.

Apercevable, adj. ὅπου φαίνεται, ὅπου ἡμπορεῖ τις νὰ τοῦ εἶδῃ, sichtbar, bemerkbar.

Apercevoir, v. a. καταλαμβάνω, βλέπω, bemerken, erblicken; ἐννοῶ, bemerken, einsehen.

Apercher, v. a. παρατηρῶ τὸν τόπον τοῦ φοιτῆναι τὸ πουλὶ διὰ τὸ ξενικεῖν, den Ort beobachten, wo ein Vogel des Nachts sitz.

Aperçu, m. περίληψις, σύντομος περίστασις, kurze Uebersicht, f.

Apéritif, ive, adj. (méd.) ζυγῶν τὴν ζωικὴν, eröffnend.

† Apertement, adv. γανεῶς, offenbar.

† Apertise, f. (p. a) ἐπιτηδεύτης, ἐπιδησιότης, Geschäftlichkeit, Gewandtheit, f.

Apelissement, m. ἀπελίσσας, Vertleinerung, f.

Apelisseur, v. a. ἀμικρύνω, vertleinern.

Aphélie, m. (astr.) ἀφῆλιον, Sonnenferne, f.

Aphérèse, f. (gramm.) ἀφαίρεσις, Wegwerfung f. eines Buchstaben vom Anfange eines Wortes.

Aphonie, m. (méd.) ἀφωνία, ἀλογία, Sprachlosigkeit, f.

Aphorisme, m. ἀφορισμός, τὸν ἔστι δόγμα, γνώμη (φίλοσ.), Lehrspruch, m.

Aphrodisiaque, adj. ἀφροdisιακός, ὅπου ἐκτελεῖ τὴν ἀφροdisiacὴν ἐπιθυμίαν, zur Wollust aufreizend.

Aphronite, m. ἀφρόνητον (αἶσος τι), Salpeterminerz, m.

Aphthes, m. pl. ἀφθῆς (μικροὶ ἀποστήματα εἰς τὸ στόμα), Schwämmchen n. pl. im Munde.

Api, m. εἶδος μέλου μικρόν, Franzapfel, m.

Apitoyer, v. a. κινῶ εἰς ἔλεος, rühren. s' —, ἔλω, gerührt werden, sich erbarmen.

Aplanir, v. a. ταῖζω, ὁμαλίζω, ebenen, gleichmachen; fig. ἐκκαλύπτω, erleuchten.

Aplanissement, m. ταπνισμός, καθομαλίσιας, das Ebenen.

Gleichmachen; *fig.* εἰκολλη, Gleichsetzung, *f.*

Aplatis, *v. a.* ἐπιπλάττω καὶ τὸν κοῖνον τε, συμπίπτω, ebenen, platt machen.

Aplatisse, *ent.* *m.* ἀπλάττω καὶ ἐπιπλάττω, symplemma, das Abplatten, Abplattung, *f.*

Aplester, **Aplestre**, *v. a.* (mar.) ἐπιπλάττω τὴν πρυμνὴν διὰ τὸ ἐρμενεύειν, die Segel spannen, sich gegenseitig machen.

Aplets, *m. pl.* δένειν διὰ τὸ ἀντικειμεν τῆς συγκρίσεως. *Reise m. pl.* zum Vergleichung.

Aploimb, *m.* στίσις κατακόθενος πρὸς τὸν οὐρανόν. *loth.* rechte Richtung, *f.*; *d'* —, κατακόθενος πρὸς τὸν οὐρανόν, *lothrecht*.

Apnée, *f.* (med.) ἀνευστία, ἡ ἐλλείψις τῆς ἀναπνοῆς, Engbrüstigkeit, *f.*

Apocalypse, *f.* ἀποκάλυψις (ἡμετέρου τοῦ θεολόγου), Offenbarung (Johannis), Apokalypse, *f.*

Apocope, *f.* (gramm.) ἀποκοπή, Wegwerfung *f.* eines Buchstabens am Ende eines Wortes; (med.) χωρισμός ἐνός μέλους τοῦ σώματος, Abnehmen *n.* eines Gliedes.

Apocrisis, *m.* ἀποκρισις, Abgeordneter *m.* eines Fürsten.

Apocrypha, *adj.* ἀπόκρυφος, ἢ κρυπτικός, apokryphisch, nicht kanonisch, ὑποκρίν, ἀέβητος, verdächtig, ungewiß.

Apocyn, *m.* ἀπόκυνον (φρυγ. φαιρυκόν) διὰ τοὺς σκύλους, Hundesohle, *m.*; — *gohemouche*, δεινόςκι τι οὐδὲ

σφαλῆσι τὰ πύλλα του όταν ἐλθῃ μία μία εἰς αὐτά, Fleggenfalle (Pflanze), *f.*

Apode, *adj.* ἄπους, χωρίς ποδῶν, ohne Füße. *s. m.* τὸ χεῖναι (κοινόν), Schwalbe, Mauererschwalbe, *f.*

Apodictique, *adj.* ἀποδεικτικός, unwiderleglich beweisend, unumstößlich.

Apogée, *f.* (astr.) ἀπόγειον, Erdferne, *f.*

Apographe, *m.* τὸν γράμματος τινός. ἀπογράφον, Abschrift (eines Documentes), *f.*

Apollinaires, *f. pl.* ἐοικὸς τῶν παιδῶν Ἀπολλωνίου ἐς τιμήν τοῦ Ἀπόλλωνος, Fest *n.* zu Ehren des Apollo.

Apollon, *m.* ὁ Ἀπόλλων, Apollo, *Apoll*, *m.*; εἶδος ζωντοῦ ἀντικειμένου ἡρώματος, Art fuzze Baustein, *n.*

Apologétique, *adj.* ἀπολογητικός, vertheidigend, rechtfertigend.

Apologie, *f.* ἀπολογία, Schutzrede, Vertheidigung, *f.*

Apologiser, *v. a.* ἀπολογουμαι, κίμων ἀπολογίαν, vertheidigen, eine Schutzrede halten.

Apologiste, *m.* ἀπολογούμενος ὑπὲρ τινός, Schutzredner, Vertheidiger, *m.*

Apologue, *m.* ἀπόλογος, ἡ μυθος ἡμικός, lehrreiche Fabel, *f.*

Apollonir, *v. a.* χωρῶν τὰ ὑλιστὰ ὄντεια τοῦ ὀρεόν, einem Stoßvogel die hintern Krallen abknallen.

Apophthegme, *m.* ἀπόφθεγ-

μα, Dentspruch, Sittenspruch, *m.*

Apophyse, *f.* (anat.) ἀπόφυσις, Leberstein, *n.*

Apoplectique, *adj.* ἀποπληκτικός, vom Schlagfluß, *s. m.* λατρίων κατὰ τῆς ἀποπληξίας, Mittel *n.* wider den Schlagfluß.

Apoplexie, *f.* ἀποπληξία, Schlagfluß, Schlag, *m.*

Apore, **Aparisme**, **Aporon**, *m.* (geom.) ἀπορον, πρόβλημα δύσκολον εἰς λύσιν, schwer zu lösende Aufgabe.

Aposiopèse, *f.* (rhet.) ἀποσιώπησις, Abbrechung *f.* der Rede.

Apostasie, *f.* ἀποστασία (τῆ πιστεως), Abfall *m.* vom Glauben.

Apostasier, *v. n.* ἀποσταίω, vom Glauben abfallen.

Apostat, *m.* ἀποστάτης, ein Abtrünniger (vom Glauben), *m.*

Apostème, *m.* ἀπόστημα, Geschwür, *n.*

Aposter, *v. a.* διορίζω τιὰ τὸ πρᾶξ τι κακόν, einen zu etwas Bösem anstellen.

Apostillateur, *m.* ὅστις γράφει apostilles, der Randbemerkungen schreibt.

Apostille, *f.* σημείωμα, σημειώσεις εἰς τὸ περιθώριον ἐνός βιβλίου, Randbemerkung, *f.*

Apostiller, *v. a.* γράφω σημειώματα (εἰς τὸ περιθώριον ἐνός βιβλίου), Bemerkungen an den Rand eines Schrifts schreiben.

Apostis, *m.* δύο μικρά ἔδωκ
ἐνριζόμενα εἰς τὰ πλάγια
ἐνός κατέργου, zwei lange
Balken *m. pl.* an den Seiten
einer Galerie.

Apostolat, *m.* ἀποστολή, Apost
Staat, *m.*

Apostolique, *adj.* ἀποστολι-
κός, apostolisch.

Apostrophe, *f.* (rhet.) ἀπο-
στροφή, Anrede, *f.* (gramm.)
ἀποστροφός, Apostroph, *m.*,
Auslassungszeichen.

Apostrophé, *v. a.* ἀποστροφώ-
τον λόγον ἐκ τινος πρὸς τι-
νὰ, sich in einer Rede an einen
wenden, einen anreden, ἐλέγ-
χω, ἐπιπλήττω, einen Ver-
weis geben; (gramm.) βίβω
τὴν ἀποστροφὴν, apostrophis-
ren, den Apostroph setzen.

Apostumer, *v. n.* γίνεσθαι ἀπό-
στημα, schwären, eltern.

Apothéose, *f.* ἀποθέωσις, Bet-
götterung, Versekung *f.* unter
die Götter.

Apothéoser, *v. a.* ἀποθεῶν,
ἀποθεῶναι, vergöttern.

Apothéaire, *m.* ἀποθηκάριος,
ὁ φαρμακοπώλης, Apotheker,
m.

Apothécarierie, *f.* ἀποθήκη-
ταίων, φαρμακοποιεῖον,
(κυνὸς ἀποτέκεν), Apotheke, *f.*

Apôtre, *m.* ἀπόστολος, Apostel,
m.

Apozème, *m.* ἀπόζημα, ποτόν
ἐξ ἱερικῶν βοτάνων, Kräu-
tertrank, *m.*

Appaiser, *v. a.* apaiser.

Apparaître, *v. n.* ἐμφανίζομαι,
erscheinen; παρήρπασαμαι
(εἰς ἕνα δικαστήριον), (vor

Gericht) erscheinen, sich stellen,
v. n. φαίνομαι, scheinen, dün-
ken, faire — paraître, ὑπερ-
βαίνειν, δείχνω, aufweisen, zei-
gen.

Apparat, *m.* προετοιμασία,
Vorrichtung, Anstalt, *f.*;
ἐπίδειξις, Prunk, Pömm, *m.*;
λεξικόν τι διὰ τοῦς λέγοντι-
νους, Wörterbuch *n.* für An-
sänger.

Apparaux, *m. pl.* (mar.) τὰ
χρησιζόμενα εἰς ἕνα καράβι,
das sämtliche Schiffsgeräthe.

Appareil, *m.* ἐργασιαστέον, μεγα-
λοπρεπής, prachtvolle Anstalt,
Zurüstung, *f.*;
δέσμιον μὲς πλέγης, Verband *m.* einer
Wunde; εἶνα ἐμβαίνοντες εἰς
κατασκευὴν ἐνός μηχανοῦ,
Zuthaten *f. pl.* zu einer Speise.

Appareiller, *v. a.* παραμοιάζειν,
παραθεῖναι ἕνα πρὸς ἕνα εἰς
ἕλλη ὅμοιον, Gleiches zu Gleichem
hinzufügen; μετρῶ τὰς
πέτρας διὰ κρίτου ἐνός κρι-
τοῦ, die Werfküste zu einem
Bau ausmessen; *v. n.* κάμνω
πavla, unter Segel gehen.
s' —, σπύζομαι, συνουσιάζο-
μαι (λέγεται διὰ τὰ παντὶά),
sich paaren, sich begatten.

Appareilleux, *m.* ὁ σημειῶν-
τὸν τόπον τῆς πέτρας, πὸς
θελεῖ πελεκηθῆναι, Ausmesser
der Werfküste.

Appareilleuse, *f.* ἡ μηχανιστὴ
(τοῦρκ. πεζεβέγκησσα), Appa-
relerin, *f.*

Apparement, *adv.* κατὰ τὸ
φανόμενον, dem Anschein
nach.

Apparence, *f.* τὸ φαινόμενον,

Schein, Anschein, *m.*;
ἡ πιθανότης, Wahrscheinlichkeit, *f.*
Apparent, *ente, adj.* φανερός,
προφανής; augenscheinlich,
sichtbar; φανόμορφος (ὅπου
φαίνεται ὁμοιωτὶς διὰ τὴν εἰρήν),
anscheinend, scheinbar.

Apparenté, *ée, adj.* ὅπου ἔλα-
με συγγένειαν, verschwägert.

s'Apparenter, *v. r.* ζεύεσθαι συγ-
γένειαν, sich verschwägern, in
Verwandtschaft kommen.

Apparesser, *v. a.* π. v. κάμνω
τινὲς ὀνηγῶν, faul, träge ma-
chen.

Appariement, *m.* ζευγάριον,
das Paar.

Apparier, *v. a.* παραμοιάζειν,
πλέγειν τὸ ἕνα πρὸς τὸ
ἕνα, Gleiches zu Gleichem
nehmen; ζευγαρίζω, paaren.

s' —, ζευγαύρομαι, σπύζο-
μαι (λέγεται διὰ τὰ παν-
τὰ), sich paaren, sich begatten.

Appareiteur, *m.* δοῦλος διζη-
τηρίου ἐκκλησιαστικοῦ, Dies-
ner *m.* eines geistlichen Ge-
richts.

Apparition, *f.* ἐμφανισμός,
Erscheinung, *f.*

Apparoir, *v. n.* (jur.) il ap-
pert, γίνεσθαι φανερόν, es er-
scheint, es ergibt sich, faire
—, ἀποδεικνύω, ἀποδείκνυμι,
beweisen, darthun.

Apparoir, *v.* Apparaitre.

Appartement, *m.* πάτωμα,
κατοικία συνθεμένη ἐκ πολ-
λῶν θαλάμων, Stodwerk, *n.*,
Reihe *f.* Zimmer; δάλαμος
(δαράς), Zimmer, Gemach;
συντακτικὴ τῶν μεγιστέ-
ρων εἰς τὸ πάλαι του πα-

μείως, Gesellschaft f. von
Großen im Palast eines Ad-
nigs

Apparentance, f. τὸ ἀνηκαν,
ή εξάρτησις. Substanz, f.;

συναγγεία, Verwandtschaft, f.

Appartenant, ante, adj. ἀνή-
κων, angehörig.

Appartenir, v. n. ἀνηκῶ, ge-
hören, angehören; εἰμαι τι-
νός, εἰμαι συναγγεής, ἔχω

συναγγείαν, einem angehören,
verwandt sein.

Appas, m. pl. τὰ θελήματα, die
Beize, m. pl.

Appât, m. τροφή, ἐπατή, δέ-
λαιο, Fodspelle, f., Köder, m.

κάθε πρῶγμα ὅπου ἔλκει τι-
νὰ, Fodung, f., Reiz, m.

Appâtelier, v. a. τείζω, stopfen,
nubeln.

Appâtir, v. a. ἔλκω με ἀπά-
την, δελειάζω, anlocken, fō-
dern; τείζω, stopfen, nubeln.

Appauvrir, v. a. καταστῆναι
πτωχόν, arm machen, s' —
γίνομαι πτωχός, arm werden, verarmen.

Appauvrissement, m. πτώχευ-
μα, Verarmung, f.

Arpeau, m. εἶδος αὐλοῦ, με-
τὸν ὅποιον ἀπεικονεῖ τὰ πούλ-
δια, Fodspelle, f.;

πολλὸν ὅπου ἔλκει τὰ ἄλλα μετὲν
φωνῆν του, Fodvogel, m.

Appel, m. ἐφεσις; προσφυγή
εἰς ἀνώτερον δικαστήριον,
Appellation, f.;

ή ἐκχώρις πρόσκλησις, der namentliche
Ausruf; τὸ διὰ τυμπάνου
συναγγεία, Versammlung

f. durch Trommelschlag (Be-
gatterung), f.;

πρόσκλησις

εἰς μονομαχίαν, Ausforde-
rung zum Zweikampfe.

Appellant, ante, adj. ὁ ἐκαλε-
σάμενος, ἐκείνος (ἢ ἐκείνη)
ὅπου κάμνει ἔχειν, Appel-
lant, m.;

Appellantin, f.;

πολλὸν ὅπου ἔλκει τὰ ἄλ-
λα μετὲν φωνῆν του, Fod-
vogel, m.

Appeler, v. a. καλῶ, κράζω,
ὀνομάζω, rufen, nennen; (jur.)

ἐκκλητὸν αἰτῶ κατὰ τινος,
ἦτοι καλῶ τινα νὰ παρῇ-
αιασθῇ εἰς τὸ κριτήριον,
einen vor Gericht fordern;

ἐκκαλῶ τὴν ἐπόφεσιν ἐνός
κριτήριου εἰς ἄλλο ἀνώτε-
ρον, appelliren, sich auf ein
höheres Gericht berufen. s'

appeller, v. r. ὀνομάζομαι,
sich nennen, heißen.

Appellatif, adj. (gramm.) nom
—, ὄνομα πρόσθηγορικόν,
Gattungsname, m.

Appellation, f. (jur.) ἐφεσις,
ἐκκλησις, Appellation, f.

Appendice, f. προσθήκη (εἰς
ἓνα βιβλίον), Anhang m. zu
einem Buche.

Appendre, v. a. ἀρπάζω (τι διὰ
ἐνδύμηνον), ἀρπάζω, auf-
hängen (zum Andenken), wid-
men.

Appentis, m. ἀνεμοσκέπη,
Wetterdach, n.;

κμαστωτά-
σιον, Wagenschuppen, m.

Apperception, f. (philos.)
ἐπεκτιλήσις, ή λογική συν-
είδησις, Anschauung, f.

Appertement, v. a. apertement
Appasantir, v. a. καταπαρῶν,
schwer machen; κάμνω ὀνυ-
ρόν, träge machen.

Appasantissement, m. βάρος,
ὀνυμία, Schwere, Trägheit,
f.

Appétence, f. ὁρεξις φυσική,
Naturtrieb, m.

Appêrer, v. a. ὁρεγομαι, ἐπι-
θυμῶ (κατὰ φυσικὴν ὁρε-
ξιν), begehren (aus Natur-
trieb).

Appétissant, ante, adj. ὁρεκ-
τικός, νόστιμος, lust erwe-
ckend, appetitlich.

Appêtit, m. ὁρεξις, ἔσλαστ, Ἀρ-
πεσις, m.;

ὁρεξις, ἐπιθυμία,
Lust, f., Verlangen, n.

Appêtitif, ire, adj. ἔχων ὁρε-
ξιν, begehrend.

Appétition, f. ὁρεξις, ἐπιθυ-
μία, Lust, Begierde, f.

s'Appêtrir, —, v. r. ξεσπῶν
ἀπὸ τὴν τιμὴν, γίνομαι χει-
ρότερος (λέγεται διὰ πρῶ-
μιας), am Werthe verlieren
(von Waaren).

Applandir, v. a. ἐπικρατῶ,
ἐνυμῶ, (ἐπιμῶ χροτώντας
τὰ χεῖρα), Besfall klatschen,
beklatschen.

Applandissement, m. κρότος
τῶν χειρῶν, Besfallklat-
schen n.

Applicable, adj. προσσπέντος,
ἀποδόσις, anwendbar.

Application, f. ἐφαρμογή, Ἀπ-
wendung, f.;

προσσχὴ τοῦ
νοῦς, ἐπιμέλεια, Aufmerk-
samkeit, f., Fleiß, m.

Applique, f. d' applique, ὅπου
πρέπει νὰ προσαρμωθῇ
ἐπὶ τὸ εἶς τι, was zum Auf-
setzen, Aufheben e. bestimmt ist.

Appliquer, v. a. προσαρμῶναι
ἐπὶ τὸ εἶς τι —, μετὰρθεῖν

φομαί, ansetzen, ansetzen, anwenden. s' —, (ἀ γε.) επιμελούμαι εἰς τι, sich auf etwas legen, sich eines Dinges befleißigen. s' —, (γε.) κείνω ἐδικόν μου, πέρω διὰ λόγου μου, sich (dat.) etwas anmaßen.

Appoint, m. τὸ ἀποπλήρωμα μιᾶς ποσότητος. λιὰν ὥσπερ, Ungleichung f. einer Summe, Nachschuß, m.; kleines Geld, n.

Appointement, m. (jur.) δικάσιμα κριτηρίου περὶ τιος ὑποθέσεως, gerichtlicher Bescheid, m., Verurtheil, n., Entscheidung, χρονικός μισθός, Gehalt, m., Befoldung, f.

Appointer, v. a. (jur.) βᾶναι εἰς τὰς μὲν κριτολογίας, einen Rechtsbeholden in Ordnung bringen; διορίζω ἕνα παραστήσαντα ἐγγράφους τὰ δὴ μὲν τὰ δικαιολογημάτων, die Partheien beschicken, ihre Sache schriftlich vorzubringen; διορίζω χρονικὸν μισθόν εἰς τινα, einem einen Gehalt aussetzen, — les caïrs, γνάτω τὰ τοκάριμ τὴν τέλευταιαν φορὰν, den Häuten die letzte Walfte geben. appointé, στρατιώτης ὅπου λαμβάνει μισθόν περισσότερον ἐπὶ τοῦ ἄλλου, Soldat, m., der höhern Sold als andere erhält.

Appointeur, m. ὁ κριτής, Richter, m.; συμβιβαστής, Schlichter eines ε' treits.

Apport, m. ἀγορά, τόπος ὅπου πωλοῦν τὰ χρειαζόμενα τῆς

τοῦτο, Marktplatz, m.; πλῆθος ἀνθρώπων ὅπου συνίζονται ἐκεῖ, Bulauf m. dafelbst.

Apportage, m. μισθός μετακομιδῆς, Trägelohn, m.

Apporter, v. a. ἔγω, bringen (prop. et fig.).

Apportionner, v. a. διδόναι τὸ ἀνήκον μέρος τῆς κληρονομίας, den Erbschaftsantheil geben.

Apports, m. pl. ἡ προίκα, τὰ παρὰ γένεα, das Eingebachte einer Frau.

Apposer, v. a. ἐπιβάλλω, προσκομίζω, (οἶον· τὴν σφύλλαν), aufdrücken, (als: ein Siegel), befügen, hinzusetzen.

Apposition, f. προσθήκη, Befügung, Hinzufügung, f. (rhet.) ἔνωσις διὰ συναισθητῶν ἀνευσυνδέσμων, Zusammenstellung f. zweier Hauptwörter ohne Bindewort (Apposition).

Appreciable, adj. ὅπου ἡμπορεῖ τὰ ζητηθῆναι, was sich schätzen läßt.

Appreciateur, m. διατιμητής, ζητητής, Schätzer, Taxator, m.

Appreciatif, ive, adj. διατιμητικός, ὁ κατὰ τὴν ζητήσιν, Schätzungsz.

Appreciation, f. διατίμησις, ζητήσις, Schätzung, Taxierung, f.

Apprécier, v. a. ζητῶναι, διορίζω τὴν τιμὴν, schätzen, taxiren.

Appréhender, v. a. πιάνω τινα ἢ τὸν ὑποκείμενον, einen

fest nehmen; φοβοῦμαι, befürchten, besorgen.

Appréhensif, ive, adj. φοβοῦμαι, δειλός, furchtsam.

Appréhension, f. φόβος, Furcht, Beforgniß, f.; τὸ πιάσασθαι, das Festnehmen; (philos.) ἀντίληψις, ἡ εἰννοιαστικὸς τινος ἔκτεν καὶ ἀσάφης, das Begreifen, Auffassen.

Apprendre, v. a. μαρθάνω (μαθεῖν), lernen; μαρθάνω (γινώσκω), erfahren, hören; διδάσκω, lehren.

Apprenti, ie, adj. ἀρχάριος, Anfänger, m.; πρωτόπτερος, μαθητοῦς, Lehrling, Lehrbursche, m.

Apprentissage, m. ὁ καιρὸς τὸν ὅπου ἀπαιτῆται τις μαρθάνωσις μιᾶς τέχνης, Lehrzeit, Lehre, f.; Lehrjahre, n. pl.; πρωτοπυρία, erster Bettsuch, m.

Apprêt, m. ἐτοιμασία, Zurüstung, Zubereitung, f. ἐξοπλισμός, ὅπλιμα, Einrichtung (von Waffen), f.; γνάγευμα, Einrichtung, Appreier, f.

Apprête, f. ἡ ἐκείνη ὥρα, τὸ ὅπου ὁρῶν βουτούμεν εἰς τὸ πηγεῖν ἀγά, Schnitt m. Brod, den man in gestoffene Over taugt.

Apprêter, m. ἐτοιμάζω, προετοιμάζω, zubereiten, zurichten.

Apprêteur, m. ὁ προετοιμαστής, Zubereiter, Zurichter, m.; ζωγράφος ὅπου ζωγραφίζει εἰς τὸ γυαλί, Glasmaler, m.

Appris, ise, (part.) μαθητός, gelernt; bien —, xa-

λογής, πεπολιτευμένος, ge-
fittet, gebildet v. apprendre.
Apprivoisement, m. ημερώσεις,
Zähmung, f.
Apprivoiser, v. a. ημερώνω,
zähmen. s' —, ημερώνομαι,
zähmt werden, fig. πνεύθειν,
λαμβάνει την συνήθειαν, sich
gewöhnen, gewohnt werden.
Approbateur, m. δοκιμαστής,
εμπειρτής, der etwas billigt.
Approbatif, ive, adj. δοκι-
μαστικός, εμπειρτικός, billig-
gend.
Approbation, f. δοκιμασία,
συγκριτικός, συγκριτικόν,
m. Billigung, Genehmigung,
f.
Approchant, ante, adj. πλη-
σιάζων, παρομοιωσιν έχων,
nahe kommend, ähnlich; adv.
σχεδόν, bennabe, ungefähr.
Approche, f. πλησίασμα, les
approches, χώματα, λάκκοι
κτλ. όπου ζυμνουν οι πολιορ-
κηταί διά να πλησιάσουν εις
τον πολιορκουμένον τόπον,
Vansgräben, m. pl. lunette
d'approche, τηλεσκοπίον,
Fernrohr, n.
Approcher, v. a. πλησιάζω,
έρχου πλησιέστερα, nähern,
näher bringen; παρομοιάζω,
nahe kommen, ähnlich seyn.
v. n. et —, v. r. πλησιάζω,
πλησιύνω πλησιέστερα, sich
nähern, herannahen.
Approfondir, v. a. βαθύνω,
αυτίστην, tiefer machen; εξε-
τάζω κατ' έκσέλειαν, εξε-
ρευνώ, ergründen, genau er-
forschen.
Approfondissement, m. το έμ-

βαθύνειν, das Ausbilden; ή
έξέτασις, έρευνα, Untersu-
chung, f.
Appropriance, f. ιδιοποίησις,
(ομοίως εδικός), Zueignung,
Anmaßung, f.
Approprier, v. a. βένω εις κα-
λήν στάσιν, ευδιάθετον, in
guten Stand bringen, wohl
ordnen. s' —, v. r. ιδιοποι-
ούμαι, sich (dat.) etwas zu-
eignen, anmaßen.
Approuver, v. a. δέχομαι ως
δίκαιον, έχω εύλογον, billig-
gen, genehmigen, gut heißen.
Appvisionnement, m. προ-
μήθεια των αναγκαίων (εις
ένα στρατεύμα), Verprov-
antierung, f.
Approvisionnement, v. a. προμη-
θεύω τά αναγκαία (εις τό
στράτευμα), verproviantieren.
Approximation, f. (math.)
πλησιασμός, Annäherung, f.
Appui, m. άκουμβισμα, άκουμ-
βιστήρι, στερλώμα, Stütze
(prop. et fig.) f.
Appui-main, m. άκουμβιστήρι
διά τό χέρι (εις τους ζωγρά-
φους), Malerstod, m.
Appuyer, v. a. στερεώνω, επι-
θέτω, befestigen; auflegen,
anleihen; υπερασπίσμαι,
unterstützen, beschützen; v. n.
et s' —, v. r. άκουμβώ, θε-
μελιούμαι, sich stützen, sich
lehnen; sich gründen.
Apre, adj. δομύς, άυστηρός,
(— prement, adv.) herbe;
άυστηρός, strenge, tauh; che-
min apre, όδός άσφαλτος,
taucher, ungangbarer Weg.
Après, pp. μετά, έστερον

άπό, nach, d' après, κατέ.
nach, zufolge, être après,
έξακολουθώ την έργασίαν
ένός πράγματος, mit einer
Sache beschäftigt seyn, drüber
seyn; être après q., καταγί-
νεται περί τινος, den παύον
άπό τό να τον παρακαλέσω,
hinter einem her seyn, einem
ansetzen; εις τι. se mettre
après q. καταδιώκω τινά,
sich hinter einem hermachen,
einem nachsetzen; après coup,
μετά ταύτα, παρά άργύ,
hinter dem, zu spät; après
que, έφ' οί, nachdem; après
tout, με όλα αυτά, ως τόσον,
nach allem dem, indessen, ci-
après, εις τό έξης, hernach,
tünftig.
Après-demain, adv. μεθαύ-
ριον, übermorgen.
Après-dînée, f. τό άπόγευμα,
Nachmittag, m. Zeit f. nach
dem Mittagessen.
Après-midi, m. τό μετά τό
μεσημέρι, Nachmittag, m.
Après-soupée, f. τό άπόδειπ-
νον, Zeit f. nach dem Abend-
essen.
Aprete, f. δομύτης, άυστήτης,
άυστηρότης, Raubigkeit, Stre-
bigkeit, Schärfe, f.
Apsides, f. pl. τό άγήλιον καί
περίηλιον ένός πλανήτη,
die Sonnenferne und Sonne-
nennähe eines Planeten; —
de la lune, τό άπόγειον καί
περίγειον της σελήνης, die
Erdferne und Erdnähe des
Mondes.
†Apte, adj. (jur.) άρμόδιος ή
εί, geschikt zu etwas.

Aptère, adj. άπτερος, ungeflü-
gelt.
Aptitude, f. διάθεσις ή έαυτη-
δέουσις, ησυχία εις τι, natür-
liche Geschäftlichkeit zu etwas.
Apurement, m. εξακρίσιμα
λογισμικών, richtiger Ab-
schluß m. einer Rechnung.
Aparer, v. a. εξακρίσιμα λο-
γισμικών, eine Rechnung
abschließen, durch Beloge klar
machen.
Apyre, adj. (chim.) όπου δεν
διαλύεται εις την φωτίαν,
unverbr., feuerbeständig.
Apyrexie, f. (med.) άπυρεξία,
κατάπαυσις πυρετού (θερ-
μής), fieberfreie Zeit, f.
Aquarelle, f. ζωγραφία υδα-
τοχρώς, Malerei f. in Was-
serfarben.
Aquatile, adj. ένυδρος όπου
ήν καί γίνεται εις τό νερόν,
im Wasser lebend und wach-
send.
Aqualique, adj. γεμάτος από
νερόν, voll Wasser; ένυδρος,
ένόρυος, im Wasser befind-
lich, im Wasser lebend.
Aquaduc, m. υδραγωγός, Was-
serleitung, f.
Aqueux, euse, adj. υδατώδης,
όμοιος με τό νερόν, wasser-
tig.
Aquin, adj. nez aquin, μύ-
τη ως του άετου, γεωδής,
Vögelnahe, Fabelstange, f.
Aquilon, m. βορέας, Nord-
wind, m.
Aquilonaire, adj. βορείος, nörd-
lich.
Ara, m. άρα, (είδος ψαττακός)
Άρα, (Art Pappageus), m.

Arabe, m. άραβ, Araber, m. ο
σακάρως έχων την πληρωμήν
του χροός, hartherziger Glau-
biger, m.
Arabesque, m. σιτισμός άρ-
χαετονικός με ήλλα, κλα-
δική κτλ. κατά συνταξιν
σχηματισμένη, Arabeske (nach
bloßem Einfalle entworfenen
Raubwerk).
Arack, m. ήκη από τό ήλι
κατεσκευασμένη, Arak, m.
Araigne, f. ή αράχνη (κοι-
νός παγκύριος), Spinne, f.
Araignes, f. pl. κάργαλα εις
τά παρθένα πλεγμένα από
σπιννα, Drahtgitter n. vorben
Fleustern.
Aramber, v. a. (mar.) πιάνω
με τό άγκιστρον ένα καράβι
διά να τό πλησιάσω, catchen.
Arame, v. a. τεντώνω τι εις
ένα περιβόλ, in einen Rah-
men spannen.
Arasement, m. ή άνω στειφή
των πέτρων (των τοίβων)
εις ένα τοίχον, oberste Schicht
f. Steine in einer Mauer.
Araser, v. a. άραίζω τον τοί-
χον άνωθεν, die Mauer oben
gleich machen.
Arases, f. pl. πέτραι εις την
corniche (v. corniche), Sim-
sensteine, Felsensteine, f. pl.
Aratoire, adj. γεωργικός,
Ackerbau.
Arbalétrille, f. έργαλείον εις
μέτρων του έφους των
αστέρων, Infanterie, Schützen-
meister (für Sterne), m.
Arbalète, f. είδος τόξου (όπου
έχει σχημα πτερόν), Arm-

brust, f.; (astron.) v. Arba-
lestrille.
Arbalétrier, m. ή μέγαν αρβα-
λέτα, Armbrustschütze, m.
Arbalétrière d' une galère,
τό μέρος του κατόργου όθεν
οι στρατιώται πολέμουσι,
m. Schott m. einer Galeere.
Arbitrage, m. κρίσις διαφο-
ράς πρὸς, διά μέσου αίρετο
κρίσις, Schiedsrichterspruch,
m.; συγκρίσις των διαφορών
τιμών εις τά έσπρα, Vergleich-
ung f. verschiedener Courfe.
Arbitraire, adj. αυτοπροαίρε-
τος, αυτεξούσιος, willkühr-
lich; όπου γίνεται κατά προ-
αίρεσιν.
Arbitrairement, adj. αυτο-
προαίρετος, αυτεξούσιος,
willkührlicher Weise, nach
Willkühr.
Arbitral, ale, adj. sentence
arbitrale, απόφαισις κατ'
αίρετοκρίαν, Schiedsrich-
terspruch, m.
Arbitralement, adv. κατ' αι-
ρετοκρίαν, durch einen Rich-
terspruch.
Arbitrateur, m. (jur.) αίρετος
κρίσις, Schiedsrichter, m.
Arbitration, f. (jur.) έξιμνη-
σις χωνδαικός, χωρίς άκριβή
έξέτασιν, ungefähre Schätzung,
f.
Arbitre, m. le libre —, le
franc —, τό δοκούν, ή δύ-
ναμις της θέλησης εις τό να
έκλέγη ή να αποβάλλη τι,
der freye Wille, die Will-
kühr; κρίσις, αίρεσις, Schieds-
richter, m. αυτεξούσιος, αυτε-

- οριόριστος κέρτος, unum-
schräukter Herr, Gebieter, m.
Arbitrer, v. a. κρίνω κατά την
γνώμην μου, μεσιτεύω, γί-
νομαι κοίτης μεταξύ δύο,
nach Gutdünken entscheiden,
Bemittelter, Schlichterichter
sein.
Arbolade, f. είδος φραγηντού,
(απὸ βοτάνων), κορυφήν
γιάλακτος, αβγά, ζάχαρον καὶ
ἐλας) Gericht (aus Butter,
Eiern, Zucker und
Salz), n.
Arborer, v. a. βάνω ὁρά,
σταίνω (μέλιστα μίαν ση-
μαίω), aufstellen, aufstellen
(besonders eine Fahne), ὁμο-
λογῶ ἢ διαφεργεύω φανερά
ἐνα δόγμα κτλ., öffentlich
aufstellen (einen Lehrsatz κτλ.),
sich öffentlich erklären für —.
Arbouse, f. κόμμερον, καρπού-
ζι, Wassermelone, f.
Arbousier, m. ἡ κόμμερος, καρ-
πούζι, Wassermelonensplan-
ze, f.
Arbre, m. δένδρον, Baum, m.;
ξύλον χονδρὸν καὶ μακρὸν,
οἶον τὸ κατὰρι κτλ., dñse
und lange Stange f., als: der
Mastbaum κ. — de Diane,
arbre philosophique,
(chim.) δένδρον φιλοσοφί-
κον ἢ τῆς Ἀρτέμιδος, Plas-
senbaum, Silberbaum, m.
Arbrisseau, m. θάμνος, χαμῶ-
δενδρον, dendraki, Strauch,
m., Bäumchen, n.
Arbrot, m. δενδρονάκι ἀλειμ-
μένον με ἰόν, Bäumchen n.
mit Vogelleim bestreichen.

- Arbuste**, sous-arbrisseau, m.
μικρὸν καὶ χαμηλὸν dendraki,
Staudt, f., Strauch, m.
Arc, m. τόξον, τοξάρι (δοξάρι),
Bogen, m.
Arcade, m. ἀνοιγμα εἰς στήμα
τόξον, Bogenwölbung, f.;
περίτοιχος σκεπασμένος μὲ
δοξαρωτήν σκέλην, Bogen-
gang, m.
Arcane, m. ἐργασία τις μυστι-
κή, ἱστορικὸν μυστικόν, Ge-
heimniß, n., geheimes Mittel,
n.
Arcanée, m. είδος κυμαλίας
γῆς ἐρυθράς, Rothel, Roth-
stein, m.
Arcanson, m. χυμὸς ἡτανιώδης
τῆς πευκῆς, Hirschenbarz, n.
Arcasse, f. τὸ ἐξωτερικὸν μέ-
ρος τῆς πρύμνης, Spitzel m.
am Hintertheil des Schiffs.
Arc-boutant, m. στύλος λήγων
εἰς ἡμισυ τόξον καὶ στήρι-
ζον ὅλον τινά (Ἑλλ. ἀν-
τηρίδες), Gewölbpfeiler, Stre-
bpfeiler, m.; fig. κορυφαίος,
πρῶτος (εἰς μίαν ὑπόθεσιν),
Hauptperson f. in einer Sache.
Arc-bouter, v. a. στερεῶναι,
ὑποστηρίξαι, stützen.
Arceau, m. ἀψίς, τόξον ἐνὸς
ὅλου, Bogen m. in einem
Gewölbe, (chir.) τοξοειδὲς
π ὄργανον ἐν ᾧ βάλλεται
τὸ τρακισμένον ποδάριον,
Fabe f. zu Weinbrücken.
Arc-en-ciel, m. οὐράνιον τό-
ξον, Iris, Regenbogen, m.
Archaisme, m. ἀρχαϊσμός, ver-
alteter Ausdruck, m.
Archal v. fil.

- Archange**, m. Ἀρχάγγελος,
Erstengel, m.
Arche, f. ἀψίς, τόξον τῆς γέ-
φυρας, Brückenbogen, m.;
Brückenjoch, n.; — de Noé,
ἡ καβὸς τοῦ Noé. Kasten,
m. (Arche, f.) Noah's; — il
alliance, καβὸς τῆς Αἰ-
θήνης, Bundeslade, f.
Archelet, m. τοξάριον (δοξα-
ράρι), kleiner Bogen, m.
Archéologie, f. ἀρχαιολογία,
Alterthumskunde, f.
Archer, m. τοξότης, οἱ πάλοι
δούλοι τοῦ κοιτηρίου, Bogen-
graschüge; Fälscher, m.
Archerot, m. μικρὸς τοξότης,
δ' Eros, der kleine Schüss,
Amor.
Arche, m. τὸ τόξον διὰ τὴν
βολήν, τόξον ἐπὶ αὐτῇ εἰς τὴν
κόντιαν ὅπου κρατεῖ τὸ σελ-
πασμα, Blottbogen (samm,
Fiedelbogen), m.; Bogen,
Bügel m. über einer Wiege.
Archetype, m. ἀρχέτυπον, Ur-
bild, n.
Archevêché, m. ἀρχιεπισκο-
πή, Erzbisthum, n.
Archevêque, m. ἀρχιεπίσκο-
πος, Erzbischof, m.
Archiatre, m. πρῶτος ἱατρός,
erster Arzt, Oberarzt, m.
Archicancelier, m. ἀρχικαν-
צלάρης, ἀρχιγραμματεὺς,
Großkanzler, m.
Archidiaconat, m. ἀρχidia-
conia, Archidiaconat, n.
Archidiacone, m. ἀρχidiaconos,
Archidiacon, m.
Archiduc, m. ἀρχιδούκα,
Erzherzog, m.

Archiduché, *f.* αρχιδουκάτον, Erzherzogthum, *n.*
 Archiduchesse, *f.* αρχιδουκάτισσα, Erzherzogin, *f.*
 Archiépiscope, *ale, adj.* αρχιεπισκοπικός, erzbischöflich.
 Archibou, *m.* μεγάλος τορβίλος, Truanc, *m.*
 Archimandrite, *m.* αρχιμανδρίτης, Archimandritenwürde, *f.*
 Archimandrite, *m.* αρχιμανδρίτης, Archimandrit, *m.*
 Archipompe, *f.* (mar.) κορυφαία άντλία του παραβίου, Hauptpumpe (im Schiffe), *f.*
 Archipresbytéral, *le, adj.* αρχιεπισκοπικός, erzbischöflich.
 Archiprêtre, *m.* πρωτοππάς, Erzprieſter, *m.*
 Archiprêtre, *f.* ή του πρωτοππάς διοίκησης, Bezirk *n.* eines Erzprieſters.
 Architecte, *m.* αρχιτέκτων, Baumeister, *m.*
 Architectare, *f.* αρχιτεκτονική, Baufunft, *f.*
 Architrave, *f.* αρχιδοκός ή επί του εισοτήριου βαλάνος, Architrab, Hauptbalken, Quersbalken (über Säulen), *m.*
 Architrésorier, *m.* πρώτοςθησαυροφυλάξ, Erzſchatzmeister, *m.*
 Architriclin, *m.* αρχιτρικλινός, Spellemeister, *m.*
 Archives, *f. pl.* τα αρχεία, χαρτοφυλάκια, Archiv, *n.*
 Archiviste, *m.* ό φύλαξ των αρχείων, χαρτοφυλάξ, Archivar, *m.*
 Archontat, *m.* αρχοντεῖον, Archontenwürde, *f.*

Archonte, *m.* αρχων (εις τους παλαιούς Αθηναίους), Archont, *m.*
 Arçon, *m.* το ξαμποσθινόν καὶ οπισθινόν τόξον της σέλλας, ή κούρση, τό δοξάρι με τό οπισθινόν ξεχωρισθόν τό μαλλί, Sattelbogen, Fachbogen (der Putzmacher), *m. fig.* être ferme dans ses arçons, είμαι στερεός εις τάς γνώμας μου, fest auf seiner Meinung beharren.
 Arçonner, *v. a.* δουλεύω τό μαλλί με τό δοξάρι, die Welle mit dem Fachbogen schlagen.
 Arçonneur, *m.* ό δοξαστής του μαλλίου, Facher (bei den Putzmachern), *m.*
 Arctique, *adj.* άρκτικός, nördlich; pole —, ό άρκτικός πόλος, Nordpol, *m.*
 Arcium, *m.* v. Bardane.
 Ardasses, *f. pl.* τό χονδρότερον μετάξι της Ηερσας, die größte perſiſche Seide.
 Ardassines, *f. pl.* τό εἰσορροφον μετάξι της Ηερσας, schöne perſiſche Seide, *f.*
 Ardélion, *m.* ανδραγατος διαγρονους, διαγρόνυμος, leicht sinniger Mensch, *m.*
 Ardement, *adv.* ενθέρμως, Inbrünstig, mit Inbrunft.
 Ardent, *ente, adj.* καυτός, παρηλεγής, heiß, feurig, brennend; *fig.* ενθέρμως, όρμητικώς, θερμός, hitzig, heftig, eifrig, chapelle —, τα αναμμένα κεριά τοιγύω εις τό εὐλοκρεβάτον των αποθανέντων, angezündete Fichter *n. pl.* um den Satz eines Todten, πυρρός τό χρώμα, feuer-

roth. ardent, *m.* v. feux follets.
 Ardeur, *f.* καύσις, Hitze, *f.* ό έλος, Eifer, *m.*
 Ardillon, *m.* τό άγκυρί εις τό θηλωτήριον (εις την βοά- κλην), Dorn *m.* in der Schnalle.
 Ardoise, *f.* είδος λίθου μαύρου όπου χωρίζεται εύκόλως εις πέταλα, άρδοσίτη, Schiefer, Schieferstein, *m.*
 Ardoisé, *ée, adj.* πλησιάζων εις τό χρώμα του ardoise, schieferfarbig.
 Ardoisière, *f.* τόπος εις τον όπου ειργάζουν τό ardoise, Schieferbruch, *m.*
 Ardre, arder, *v. n.* (p. u.) καίω, brennen.
 Ardu, ue, *adj.* δύσκολος, schwer.
 Are, *m.* v. mètre.
 Aréage, *m.* μέτρον are, messen nach dem Maas are genannt v. mètre.
 Arec, *m.* άρεκα, καρδόνιον τε της Ύνδης, Arekann, *f.*: δένδρον του άρεκα, Arekabaum, *m.*
 Arène, *f.* (poët.) άμμος, Sand, *m.*; τόπος της παλαιάς εις τό άραιοθέατρον, Ringplatz *m.* im Amphitheater.
 Aréner, *v. n.* κατακαθίζω (λέγεται διά τα κίτριά), sich setzen.
 Aréneux, euse, *adj.* άμμόδης, sandig.
 Aréole, *f.* ό κόκκινος κύκλος της όψως του βυθίου, rother Ring *m.* um die Brustwarze.
 Aréomètre, *m.* αραώμετρον, Aréomètre (Victorweage, *f.*), *m.*
 Aréopage, *m.* Αρειοπάγος (di-

Aromatite, *f.* ἀρωματίτης λίθος, Gewürzstein, *m.*

Aronde, *f.* (p. u.) χελιδών, Schwälbe, *f.* queue d' —, αὐτὰ χελιδώνας ἦγον ἐξέλον χαρακωμένον εἰς τὴν ἀκρὴν διὰ τὰ ἐμβρὶ εἰς μάκρον τρέπον ἄλλον τινος ἔξλου, (den den Zimmerleuten) Schwälbenschwanz, *m.*

Aronelle, *f.* ελαφρὴ βάρκα, leichtes Fahrzeug, *n.*

Arpailleur, *m.* ἐκεῖνος ὁποῦ ἐπλόκει τὸν χρυσοφόρον ἄμμον, Goldsandwäscher, *m.*

Arpegge, *m.* (mus.) μάθημα, καὶ παράδειγμα τοῦ arpeggement, *m.* Unterrichts *m.* im Harpeggiren.

Arpeggement, *m.* τρόπος τοῦ παίζειν τὰς χορδὰς ἐνός ὁργάνου (μάλιστα τοῦ βιολιού) ἐγγίζοντας αὐτὰς τελέως ἢ τὴν μὲν, Harpeggiren, Brechen *n.* der Töne eines Accord.

Arpège, *v. n.* κάμνω τὸ arpeggement, harpeggiren.

Arpent, *m.* ἐπιφάνεια γῆς ἔχουσα ἑκατὸν perches τετραγωνικὰ κατὰ τὸ παλαιὸν μέτρον, κατὰ δὲ τὸ νῦν, idē mètre, Morgen *m.* Landes (Fläche von hundert Qua- dratruthen nach dem alten franz. Maasse, nach dem neuen aber siehe mètre).

Arpentage, *m.* μέτρον χωραφίας, ἀργῶν, Feldmessen, *n.*

Arpenter, *v. a.* μετῶ χωράφι, ἀργούς, Felder anmessen, *n.*

Arpenteur, *m.* μετρητὴς χωραφίων, ἀργῶν, Feldmesser, *m.*

Arqué, *ce*, *adj.* τοξοειδής, καμπύλος, bogenförmig, gekrümmt.

Arquebuse, *f.* τουφεκία, Flintenschuß, *m.*; eau d'arq. εἶδος νεροῦ ἀπαιλλυμένου διὰ πληγὰς, Buntwasser, *n.*

Arquebuse, *f.* εἶδος τουφεκίου, Büchse, *f.*, Feuerrohr, *n.* — rayée, τουφέκι τοῦ ὁποῦ τὸ καλὰμ εἶναι σκαλισμένον ἀπὸ μέσα, ein gezogener Rohr, *n.*; — à croc, τουφέκι βαρὺ ὁποῦ ἀκουμβεῖ εἰς ἕνα δίκτυον, Doppelstaken, *m.*

Arquebuser, *v. a.* τουφεκίζω, etchischen.

Arquebuserie, *f.* ἡ τέχνη τοῦ κατασκευάζειν τουφέκια, Büchsenmacherkunst, *f.*

Arquebuser, *m.* τουφεκιστής, ἐκεῖνος ὁποῦ κατασκευάζει τὰ τουφέκια, Büchsenmacher, *m.*; Büchsenmacher.

Arquer, *v. n.* λυγρὸ εἰς οὗμα τόξον, sich bogenförmig krümmen.

Arrachement, *m.* ἀρραγή, das Herausreißen; (archit.) τὰ τέλη τοῦ θόλου, Anfang *m.* der Bogenkrümme eines Gewölbes.

Arracher, *v. a.* ἀποσπῶ, ἐκκολλῶ βίαια, herausreißen, losreißen, ausrauben, wegreißen, d'arrache-pied, ἀδικαίως, ἀκατάπειστε, ununterbrochen, unaufhörlich.

Arracheur, *m.* ἐξήλωτής, der etwas ausreißt, — de dents,

λατρός ὁποῦ ἐξγάξει τὰ δόντια, Zahnausreißer, Zahnbrecher, *m.*

Arrachis, *m.* ἐξήλωσις νέων δένδρων, Ausreißen *n.* junger Bäume.

Arraisonner, *v. a.* πείθω τινὰ μὲ λόγον, überzeugen. s' —, v. r. συνέρχομαι εἰς ὁμιλίαν μετὰ τινος, sich mit einem besprechen.

Arrangement, *m.* εὐταξία, διάταξις, Ordnung, Einrichtung, *f.*; συμβιβασμός, Vergleich, *m.*

Arranger, *v. a.* βάρω εἰς καλὴν τάξιν, εἰς ἀρτέαν, ἀνατάξω, διατάσσω, in Ordnung bringen, nach der Reihe aufstellen, einrichten. s' —, v. r. βάρω εἰς τάξιν τὰ ἰδικὰ μου, κάμνω συμφωνίαν, συμβιβασμόν, seine Sachen in Ordnung bringen; sich vergleichen, sich abfinden.

Arrentement, *m.* νοίκισμα ὑποστατικοῦ, Verpachtung, *f.*

Arrenter, *v. a.* νοικιάζω, (ὑποστατικόν) (ein Gut) verpachten oder pachten.

Arrérager, *v. n.* se laisser —, ἀγνοῶν τὰ ἀξήσασιν τάχιστα, die Schulden anwaschen lassen.

Arrêges, *m.* pl. τὸ χρεωστούμενον ἐκ τινος εἰσοδήματος, Rückstand, *m.*

Arrestation, *f.* ἐμπεδίσις, ἡ κατάσχεσις, ὑποκατάσχεσις, Verhaftung, *f.*

Arrêt, *m.* ὁλκή, ἀπόφασις καὶ τοῦ, Urtheil, *n.*, Richterspruch, *n.*

(Schluß, m. *πιάσιμον*, *φυλάκιον*, *δηπόδεσις*, Verhaftung, f.; Verhaft, Beschlag, *συναίσιμα του ελόγου*, Akkand, m. des Pferdes; *αράκισμα του σκελετού* *του πορείου* *τα έχρη*, Stills und des Punktes, der die Spur sucht; *μικρότερο αλκείον* *του ελόγου* *του πορείου* *του πορείου*, Speerfegel m. in *αρχή*, *mettre la lance en ar-*, *βάλω το κοντάκι* *στον* *αρχή* *αρχή*, die Lanze legen.

τά, f. απόφασις, Beschluß, — *d' un compte*, *σύνταξις* (τεμαχισμός) *λογαριασμού*, Abschluß m. einer Rechnung.

che-boenf, m. είδος φρούτου, *κράνιον*, ή *κωνίς*, Schutzhelm, n., Hauhechel (Pflanz).

ter, v. a. *σταματώ*, aufhalten, hemmen, hindern; *παύσι*, *φυλάκιον*, verhaften; *un compte*, — *βάλω εις* *ειν* (τεμαχίζω) *τον λογαριασμόν*, eine Rechnung abschließen; — *ses yeux sur*, *γυρίζω τα όμματα μου*, seine Augen heften auf; — *un valet*, *πείρω* *ένα* *απόφασιν*, beschließen, *legen*, *s' arrêter*, *v. r.* *(μνήσκω)* *εις ένα τόπον*, sich aufhalten, sich umstellen, anhalten, stehen lassen.

arrestiste, m. *σταματεύς των του*

κριτηρίου *αποφάσεων*, *Sammlet, m.* von gerichtlichen Ausprüchen, Beschlußsen.

Arrière, v. a. *δίδω* *απόβασιμα*, *Angeld* *geben*, *drauf* *geben*.

Arries, f. *pl.* *απόβασιμα*, *το* *διδόμενον* *δι' απόβασιμα*, *Angeld*, *Draufgeld*, *Interpfand, n.*

Arrière, adj. *όπου μένει* *χρεώστης*, *όπου* *δέν* *πληρώνει* *τά* *χρέη* *του*, *im Rückstande* *bleibend*.

Arrière, m. *χρέη* *όπου* *δέν* *πληρώνει* *τά* *χρέη* *του*, *rückständige* *Schulden*.

Arrière, adv. *όπισω*, *hinten*; *en arrière*, *όπισω*, *προς* *τά* *όπισω*, *zurück*; *m. το* *όπισθεν*, *ή* *πρυμνή*, *Hinterteil, m.*; *Hinterteil* *des* *Schiffs*.

Arrière-ban, m. *συνάθροισις* *ευγενών* *παρα* *του* *ηγέμονος* *εις* *πόλεμον*, *Freibann, m.*

Arrière-boutique, f. *εσώτερον* *εγγυσημιον*, *Hintertge* *wölb, n.*

Arrière-caution, f. *άντεγγυησις*, *Rückbürgschaft, f.*

Arrière-corps, m. *το* *όπισθεν* *μέρος* *ένος* *κτιρίου*, *Hintergebäude, n.*

Arrière-cour, f. *μικρά* *αυλή* *ένος* *κτιρίου*, *kleiner* *Hintert* *hof, m.*

Arrière-faix, m. *αλ* *μεμβράνη* *όπου* *περικλείουν* *το* *βάθος* *εις* *την* *καίλιαν* *της* *μητρος*, *το* *ακίωτον*, *χορίον*, *Nachgeburt, f.*

Arrière-fermier, m. *νοικι-*

αστής (υποστατικός) *υποκείμενος* *εις* *άλλον* *νοικιστήν*, *Unterpächter, m.*

Arrière-fief, m. *γέρονδον* *υποκείμενον* *εις* *άλλο* *γέρονδον*, *Uffteichn, n.*

Arrière-fille, f. *Arrière-fils, v. Petite-fille, Petit-fils.*

Arrière-garant, m. *εγγυητής* *του* *εγγυητού*, *Rückbürge, m.*

Arrière-garde, f. *οι* *όπισθεν* *φύλακες*, *το* *όπισθεν* *μέρος* *του* *στρατεύματος*, *Nachhut, m.*, *Nachhut, f.*

Arrière-guet, m. *οι* *όπισθεν* *φύλακες* *εις* *το* *στρατόπεδον*, *hinterste* *Wache* *f.* *im* *Lager*.

Arrière-goût, γεύσις *άποσις* *όπου* *απομένει* *από* *ένα* *γαργήτον*, *Nachgeschmack, m.*

Arrière-ligne, f. *ή* *όπισθεν* *σειρά* (αράδα) *ένος* *στρατεύματος*, *das* *zweite* *Zre* *fen*.

Arrière-main, m. *άνταποδο* *χεριά*, *Schlag* *m.* *mit* *der* *verfetzten* *Hand*.

Arrière-neveu, m. *ο* *ένος* *του* *άνεψιού* (ή *της* *άνεψιάς*), *Sohn* *m.* *des* *Neffen* (oder *der* *Nichte*).

Arrière-niece, f. *θυγατέρα* *του* *άνεψιού* (ή *της* *άνεψιάς*), *Tochter* *f.* *des* *Neffen* (oder *der* *Nichte*).

Arrière-pensée, f. *σκοπός* *κρυφός*, *heimliche* *Ab* *sicht, f.*

Arrière-petit-fils, f. *ο* *διεγγυ* *γονος*, *Urenkel, m.*

Arrière-petite-fille, f. *ή* *διεγγυ* *γόνη*, *Urenkelin, f.*

Arrière-point, m. *το* *κέντη-*

μη εις τὸ μανίκι ἐνὸς ὑποκαμισσοῦ, das Steppen an Hemden. — pointeuse, *f.* καντήλια ὅπου κἀναι τοῦτο τὸ κέντημα, Steppetin, *f.*

Arrière, *v. n.* s'arrérer, *v. r.* მიჯნω ὀπίσω, zurück bleiben. ἀργυροῦ τὴν πληρωμὴν, im Rückstande bleiben.

Arrière-rang, *m.* ἡ ὀπισθεν ἀράνη τῶν στρατιωτῶν, das hintere Glied der Soldaten.

Arrière-saison, *f.* τὸ τέλος τοῦ χειμῶνος, Späthjahr, *n.*, Spätherbst, *m.*

Arrière-vassal, *m.* ἀπ' ἡμέρας τοῦ ὑπερέδου, Afterscheusmann, *m.*

Arrière-voissure, *f.* ὁ τοῦ ὀπίσθου ὁλός τῆς θυρας, ἡ τοῦ παραθύρου, Bogeneindung *f.* der Thüre oder des Fensters.

Arrimage, *m.* ἀρραβίασμα τοῦ φορτωματος ἐνὸς καραβίου, Einrichtung *f.* der geladenen Güter in einem Schiffe.

Arrimer, *v. a.* ἀραδιάζω τὸ φορτωμα ἐνὸς καραβίου, die geladenen Güter in einem Schiffe schichten.

Arrimeur, *m.* ἐκεῖνος ὁποῦ ἀραδιάζει τὸ φορτωμα εἰς τὸ καράβι, der die geladenen Güter im Schiffe schichtet.

Arriser, *v. a.* (mar.) καταβαρύνω, χαμηλώνω, herablassen, niederlassen.

Arrivage, *m.* τὸ ἀρραγμα. ἡ ἀνίσχυσις τῶν πραγμάτων. τὰ πράγματα ὅπου φθάνουν εἰς τὸν λιμένα, Anlangen, *f.*, Ankunft *f.* der Waaren; die geladenen Waaren, *f. pl.*

Arrivée, *m.* ἡ ἀνίσχυσις, Ankunft, *f.*

Arriver, *v. n.* ἡ φθάνω, ankommen, anlangen; (mar.) ἀρῶν, anlanden; συμβαίνει, φθάνει, sich intragen, sich ereignen.

Arrobe, *f.* ζυγίων τι (τῆς Ἰταλίας), εἰς 32. λιτρῶν βάρους.

Arroba, *f.* (Gewicht von 32 spanischen Pfunden).

Arroche, *f.* ἀρράχσις, ζυγολάχανον (quitor), Melde (im Krant), *f.*

Arrogance, *f.* ἐλαζονεία, ὑπερηγάνεια, Anmaßung, *f.*, Dünkel, *m.*

Arrogant, *adj.* (— ganment, adv.) ἐλαζών, ὑπερηγάνος, anmaßend, übermüthig, stolz.

Arroger, s'arroger, *v. r.* ἰδιοποιῶμαι, πέρω τι διὰ λόγον μου (ἐδίκως), sich (dat.) etwas anmaßen.

Arroi, *m.* *v.* Train.

Arrondi, *ie*, (*adj. et part.*) στρογγύλος, rund, gerundet.

Arrondir, *v. a.* κάμνω στρογγύλον, στρογγυλώνω, rund machen, runden.

Arrondissement, *m.* στρογγύλωσις, Βυζάνδωσις, *f.* περιοχή τόπου, Bezirk, *m.*

Arrondissement, *m.* εἶδος σμύλας, Art Meißel, *m.* fig. ὅπου θέλει ἀκραν εὐταξίαν, der alles genau verlangt.

Arrosage, *m.* κατασκευὴ διὰ πότισμα, Anstalt *f.* zur Bässierung.

Arrosement, *m.* πότισμα, Bässierung, *f.*

Arroser, *v. a.* ποτίζω (χωρῶ-

μα κτλ.), βρέχω, wässere; benege, begieße.

Arrosion, *f.* *v.* Carie.

Arrosoir, *m.* ποτιστρά, Gießkanne, *f.*

Arsenal, *m.* ὀπλοθήκη, ὀπλοφυλάκειον, ἀρματοφυλάκειον, Zeughaus, *m.*

Arsenic, *m.* ἀρσενικόν (ἡμιμέταλλον τι καὶ φαρμάκιον), Arsenik, *m.*, Bergarst, *n.*

Arsenical, *ale*, *adj.* ὁ ἐξ ἀρσενικοῦ ἡμιμετάλλου, arsenikalisch.

Arsins, bois arsins, *m. pl.* δάση ἀνταμμένα, in Brand gesetzte Wälder.

Art, *m.* τέχνη, Kunst, *f.* Arts libéraux, *m. pl.* αἱ ἐλευθέριαι τέχναι, die freien Künste; les beaux arts, αἱ ὀρθαὶ τέχναι (ἡ μουσικὴ, ἡ ζωγραφία, ἡ γυμναστική), die schönen Künste.

Artère, *f.* ἀρτηρία, Schlagader, Pulsader, *f.*

Artériel, *elle*, *adj.* ἀρτηριακός, die Schlagadern betreffend.

Artérieux, *euse*, *adj.* ὁμοίος μετὰ τὰς ἀρτηρίας, den Pulsadern ähnlich.

Artériologie, *f.* ἀρτηριολογία, Lehre *f.* von den Pulsadern.

Artériotomie, *f.* ἀρτηριτομία, Öffnen *n.* einer Pulsader.

Arthritique, *adj.* (méd.) ἀρθριτικός, gichtisch.

Artichaut, *m.* ἀγκινάρα, κινάρα, Artischocke, *f.*

Article, *adj.* άρθρον, (εἰς τὴν γραμματικὴν), Artikel, *m.*; άρθρον εἰς ἐνα συμβιβασμὸν κτλ., Artikel, Punkt *m.* in

einem Vertrager; *κλιθεῖς*, Gelenk (Gelenk am Körper), n.
Articulaire, *adj.* ἀρθρικός, ὁ ἀναγεόμενος εἰς τὰ ἄρθρα, ἢ κλιθεῖς, die Glieder oder Gelenke betreffend.

Articulation, *f.* κλιθεῖς τῶν μελῶν, ἀρθρῶσις, Gelenk n., Knochenfügung, *f.*; ἡ καθ' ἑαυτὴν προφορὰ τῶν λέξεων, ἐναρξος λόγος, deutliche (articulirte) Aussprache, *f.*

Articuler, *v. a.* ἐπαρθρῶν, διαρῶν εἰς ἄρθρα, in Artikel theilen, προφεῶν καθάρᾳ, deutlich aussprechen, articuleren.

Artifice, *m.* τέχνημα, τεχνικὴ ἐπιτηδεύσις, Kunst, Geschicklichkeit, *f.*; τέχνησμος, μηχανισμός, Kunstgriff, *m.*; *εἶς*, *f.*
Artificial, *elle*, *adj.* ἐντεχνος, τεχνικός, künstlich.

Artificiellement, *adv.* ἐντέχνως, μετέχνην, künstlich, durch Kunst.

Artificier, *m.* ὁ κατασκευάζων πορτοκηνισμῶν, Feuerwerker, *m.*

Artificieux, *euse*, *adj.* (— *ensement*, *adv.*) πανουργός, ποιηρός, listig, verheimlichend.

Artillé, *ée*, *adj.* (mar.) ἐμπλησμένος με κανόνια, mit Kanonen versehen.

Artiller, **Artillier**, *m.* ἐκεῖνος ὃν κατασκευάζει πυροβολικὰ ὄργανα, Stückgießer, *m.*

Artillerie, *f.* τὰ κανόνια καὶ ἄλλα πυροβολικὰ μηχανήματα, *f.*
Artillerie, *f.*, das grobe Geschütz, τὸ σῶμα τῶν πυροβολικῶν ὀργάνων εἰς τὰ πυροβολικὰ

ὄργανα, Artillerie, das Artillerie-Corps.

Artilleur, *m.* ὁ κανονέτης (τοῦ κα. τοπινέτης), Artillerist, Kanonier, *m.*

Artimon, *m.* (mar.) κατὰ τὴν πέρμην, Hintermast, Besanmast, *m.*

Artisan, *m.* χειροτέχνης, τεχνίτης βιαντός, Handwerker, Handwerksmann, *m.*

Artizon, **artizonou**, **artizonou**, *m.* πάλαι ὅπου τῶν καὶ τὰ ἐν-λα καὶ τὰ ὄργανα, ἢ βότρυς, Holzwurm, *m.*; Motte, *f.*

Artisonné, *-isonnée*, *adj.* σχοληστρονημένος, wurmfressig.

Artiste, *m.* ἐλεύθερος τεχνίτης (ὡς ὡρογράφος, ἀρχιτέκτων κτλ.), Künstler, *m.*; — *du théâtre*, ὑποκριτής (τοῦ θεάτρου), κωμικός, Schauspieler, *m.*

Artistement, *adv.* ἐντέχνως, μετέχνην, künstlich, mit Kunst.

Araspice, *m.* θυσιαστήριον, μέντις ὅπου μυστεύει ἀπὸ τὰ ἐν-τερα τοῦ θυσιασμένου ζώου, Wahrlager aus den Eingeweiden der Opfertierte, Harspfer, *m.*

Araspicie, *f.* θυσιαστική, Wahrlager n. des Harspfer.

Arythme, *m.* (méd.) ἡ ἐλλείψις τοῦ ἀριθμοῦ, Ausbleiben n. des Posse.

As, *m.* ὁ ἄσος, ἡ μονὰς (εἰς τὴν χωρίαν τοῦ παιγνιδίου κτλ.), *As* (in der Karte κ.), *n.*

Asbeste, *m.* ἀσβεστός, λίθος τῆς ἰνδῆς (τῆς ῥαῖας ἢ ἰνδῆς) εἶναι καὶ ἡ ἁμάντος, *Asbest*, Steinflachse, *m.*

Ascarides, *m. pl.* ἀσκαρίδεις, σκαλῆλαι μικρὰ εἰς τὰ ἐν-τερα, Spulwürmer, Afterswürmer, *m. pl.*

Ascendant, *ante*, *adj.* ἀναβαίνων, ἀνών, emporsteigend.

Ascendant, *m.* πρόγονος, προγενέστερος, Verwandter *m.* in aufsteigender Linie; ἀνατολή ἐνός ἀστρου, Aufgang *m.* eines Sterns; δύναμις, ἐνέργεια, διεκροχή, Gewalt *f.* über jemandes Gemüth, Einfluß, *m.*; τὴν εἰς τὸ παιγνίδι, Gluck *n.* im Spiele.

Ascension, *f.* ἀνάβασις, das Aufsteigen, Emporsteigen; (astr.) ἀνάβασις τῶν ἀστρων, Aufsteigung τῶν Sterne. ἡ ἀνέ-λκσις τοῦ κυρίου, Himmelfahrt *f.* Christi.

Ascensionel, *elle*, *adj.* (astr.) différence ascensionelle, διαφορά ἀναβατική, (τῶν ἀστρων), Aufsteigungsdifferenz (Ascensionaldifferenz) der Sterne.

Ascète, *m.* ἀσκητής, Einsiedler, *m.*

Ascétique, *adj.* ἀσκητικός, einsiedlerisch.

Asciens, *m. pl.* (géogr.) ἄσκιοι, die Hufstatten, Schattenlosen, *m. pl.*

Ascite, *m.* (méd.) ἀσκήσις, εἶδος υδρωπικίας, Bauchwassersucht, *f.*

Asile, *m.* ἄσλον, καταφυγή, Zufluchtsort, *m.*

Asine, *hété asine*, *m. f.* ὁ γαλ-λασός, ἡ γαλλοῖνη, Gsel, *m.*, Gselin, *f.*

Asmode, *m. fig.* ὁ πού χαίρει τὴν ὁρτίαν καὶ τὴν ἀγαπᾷν μεταβῆναι τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς γυναικὸς, Ghetsefel (*fig.*); εἰδος μεγάλου ὄφιδος, Art große Schlange, *f.*

Aspect, *m. θεωρεῖν, ός, Anblick, m., Ansicht, f. (astr.) θέσις τῶν πλανητῶν τοῦ ἔτους πρὸς τὸν ἄλλον, Aspect, m.*

Asperge, *f. σπυράγγιον, aspersionis, Spargel, m.*

Asperger, *v. a. θαντίζω, besprengen.*

Aspergère, *f. προσιὰ φαντῶν μετὰ σπυράγγιον, Spargel, beet, n.*

Asperges, *m. θαντιστήριο, Weihwedel, m.; ὁ χειρὸς τοῦ θαντιστηρίου, Zeit f. der Besprengung mit Weihwasser.*

Aspérité, *f. τραχύτης, ἀσπιριότης, Raubigkeit, f.; fig. Raubigkeit, Strenge, f.*

Aspersio, *f. θαντισμα, Besprengung, f.*

Aspersoir, *m. θαντιστήριο, Sprengwedel, Weihwedel, m.*

Asphalte, *m. ἡ ἀσφαλτος, Asphalt, m., Bergharz (vulg. Judenpech), n.*

Asphodèle, *m. ἀσφodelos (φντοῖ), Goldwurz, Asphodill, f.*

Asphyxie, *f. (méd.) ἀσφυξία, λιποθυμία, φαινόμενος θάνατος, Stillstand m. des Pulses, Ohnmacht, f., Sclintelod, m.*

Asphyxié, *de, adj. λιποθυμήμενος, ohnmächtig.*

Aspic, *m. ἡ ὥσις, ὁσπιδόν, m., Maltz, f. fig. ὁ μικρολόγος.*

ein Schmähsüchtiger, *m. ἡ κάδος (φντοῖ), Seiche, f.*

Aspirant, *ante, adj. pompe aspirante, ἀντίλη παύει τραβᾷ τὸ νερὸν ἑλάνω, Saugpumpe, f.*

Aspirant, *m. (— ante, f.) ὁ πού ἔχει πρὸς λαρεῖ ἐνὶ ἀξίωσι κατὰ, ἀμύλλος, der ein Amt sucht, Bewerber m. um ein Amt n.*

Aspiration, *f. πνοή, δόσησημα, Einathmen; Einfangen, n.; (gramm.) δασεία, Dauslaut, m. ἡ ἀκρὴ ἐπιθυμία, ἡ λαχτάρα, Beglebe, Bestrebung, f.*

Aspirer, *v. a. πνέω, athmen, einathmen. (gramm.) δασένω, aspiriren. — à qc. ἐπιθυμῶ ἐπισηβολικὰ πρὸς ἀποκτήσω τι, nach etwas streben, trachten.*

Aspre, *m. ἀσπρον τῆς Τουρτίας, türkischer Keper, m.*

Assa, *m. ἀσσαν, φντοῖ n, Usant (Pflanze), m.; assafoetida, (vulg. merde du diable), τὸ σφοδρὸς ἀσσαν, der stinkende Usant (vulg. Teufelsdreck.)*

Assaillant, *ante, m. ὁ πού ἐφορμᾷ, πλακοῖναι, der angreift, den Angriff macht.*

Assaillir, *v. a. ὁρμῶ, ἐφορμῶ, πλακοῖναι, angreifen, einen Angriff machen, übersallen.*

Assainir, *v. a. κατεσκάμω ὀγιανόν, gesund machen, hetsstellen.*

Assaisonnement, *m. ἄσπριον, Würzung, f.*

Assaisonner, *v. a. ἄσπριναι, würzen.*

Assaisonneur, *m. ἐκείνος ὁ πού ἄσπριναι, der würzt.*

Assassin, *m. φονεύς, Dolosόνος, Mörder, Mordelbmörder, m.*

Assassin, *ino, adj. φονεῖς, mordelbmörderisch.*

Assassinat, *m. δολοφονία, φόνος, Mordelbmord, Mord, m.*

Assassiner, *v. a. δολοφονεῖν, φονεῖν, ermorden. fig. κατασκοπεῖν, ἐπισηβολικῶς ἐνυχλῶ, äußerst beschwerlich fallen, quälen.*

Assation, *f. (méd.) βράσις, εἰς τὸ ἴδιον ζωμῷ τοῦ, Kochen (einer Arznei) n. in dem eigenen Saft.*

Assaut, *m. προσβολή, ἐφόρμησις, Angriff, Sturm, m. παρακίνησις βιαστική, ἐνδεγμός, heftiges Dringen m. in jemanden.*

Assau, *m. πελεκυδίων (μικροντικεκούρι), kleines Beil, n.*

Assécher, *v. a. (p. u.) στήγειναι, v. n. στεγνῶναι πάλιν, γίνεσθαι στεγνός (λέγειν διὰ τὴν σκεπασμένην γῆν νερόν), wieder trocken werden (von überschwemmtem Lande).*

Association, *f. ἀπόλαυσις δικαιοσύνης τῶος ἐκκλησιαστικοῦ, Erlangung f. einer Pfunde.*

Asséner, *m. ἀσπρίσιος τῶν δασμάτων (εἰς τὰ χωρία), Steuereinnahmer (auf dem Lande), m.*

Assemblage, *m. συνέθεσις, Sammlung, f.; ἐκδοσις, πώρισμα, Vertheilung, Mischung,*

f.; πολιτικὰ με ἐξέτα διαγο-
ρων χωμάτων, eingelegte Ar-
beit, *f.*
Assemblée, *f.* συνέδος, συνέ-
δρις, συνέλευσις, Ver-
sammlung, Zusammenkunft,
Gesellschaft, *f.*
Assembler, *v. a.* συνάω, συ-
νέγω, συναθροίζω, versam-
meln, zusammen bringen; ἐνώ-
νω, συνδένω, σύννω μαζί
κτλ., verbinden, zusammen-
fügen, zusammen nähen u.
Assener, *v. a.* κυπῶ, παρόνγω
δυνατῶ, stark schlagen oder
stoßen.
Assentiment, *m.* συναίνεσις,
ἐπαίνεσις, συγκατάνευσις,
Beifall, *m.*, Genehmigung, *f.*
Assentir, *v. n.* συναίνω, συγκα-
τανέω, bestimmen, geneh-
migen.
Asseoir, *v. a.* καθίζω, κάμνω
ἐν καθέδρῃ τις, βάνω, θέτω,
einen niedersetzen lassen; setzen,
stellen. *s' —*, καθίζω, κάθη-
μαι, sich setzen, sich niedersetzen.
(archit.) κατακαθίζω, sich sen-
ken. *asseoir les tailles*, δου-
ρίζω, βάνω τὰ δοσιμῆματα κτλ.,
die Abgaben, Steuern ansetzen,
vertheilen.
Assermenté, *éc.*, *adj.* ἐπὶ ὄρκου,
beideit, geschworen.
Assermenter, *v. a.* ὀρκώνω,
beideigen, in Eid und Pflicht
nehmen.
Assertion, *f.* διαβεβαίωσις, Be-
hauptung, *f.*
Asservir, *v. a.* ὑποτάττω, ὑπο-
δουλώω, unterjochen, unter-
werfen.

Asservissement, *m.* ὑποδου-
λώσις, Unterjochung, *f.*
Assesseur, *m.* συνέδρις, Συμ-
βητής, *m.*
Assette, *f.* στέλεονον, πτε-
χέδιον, kleines Beil, *n.*
Assez, *adv.* ἀρκετά, genug. —
peu, πολλὰ λίγαν, sehr we-
nig, wenig genug.
Assidu, *ve.*, *adj.* ἐπιμέλῃς, flei-
ßig, emsig; ἀδιάλειπτος, ἀδιά-
κοπος, unaufhörlich, unablässig.
être assidu, ἀσχολοῦμαι,
καταγόμεναι ἀκαταάνουσις,
unaufhörlich sich bemühen.
Assiduité, *f.* ἡ ἀδιάκοπος ἐπι-
μέλεια, ununterbrochener Fleiß,
m.
Assidément, *adv.* συνεχῶς,
ἀκαταπαύτως, in Einem fort,
ohne Unterlaß.
Assiéger, *v. a.* πολιορκῶ, be-
lagern, ἐνοχλῶ (με συχνὰς
ἐπισκέψεις, παρακαλέσεις
κτλ.), ein. n. belästigen, einem
immer auf dem Fusse liegen.
Assiente, *f.* ο. lerne, ἐμπορικὴ
ἐμπορικὴ διὰ πώλησιν μάρ-
των ἐν τῇ ἀμερῇ, Handels-
gesellschaft, welche die schwar-
zen Sklaven nach Amerika ste-
fert.
Assistent, *m.* ὁ ἔχων μετ' αὐτὸν
ἐξέλεον τὴν ἐταιρείαν,
Mitglied n. dieser Handelsges-
ellschaft.
Assiette, *f.* θέσις, τοποθεσί-
σις, *f.*, Stand, *m.*; ἡ θέσις
ἀποσῆς τοῦ νοῦς, Gemüthszu-
stand, *m.*; διάταξις (βάστα-
μον) τῶν δοσιμῶν, An-
setzung *f.* der Steuern und Ab-

gaben; πινυλίκος, πινυλίκον,
κωνὸς, τζέλερ, Zeller, *m.*
Assiettée, *f.* ὅσον περιέχει ἐν
πινυλίκον, ein Zeller voll.
Assignable, *adj.* ὁριστός, be-
stimmbar.
Assignat, *m.* διορισμὸς ὑπο-
στατικῶν διὰ ἐισόδημα π.
Anweisung *f.* einer jährlichen
Einnahme auf ein Gut. ἀπο-
νέμων. εἶδος χαρτῶν ὅπου
ἐκδίδεται ἀπὸ τῆν διοίκησιν
καὶ χρησιμοποιεῖται ἐκ τῶν το-
μισμῶν. Assignat, Papier-
geld, *n.*
Assignment, *f.* χαρτὶ μετὰ τὸ
ὅπου διορίζεται τις πρὸς τὴν
λάβην τῆν πληρωμῆν του ἀπὸ
ἄλλων τινῶν, einen anweisen
auf jemanden zur Zahlung einer
Summe), *f.*
Assigner, *v. a.* διορίζω τινὰ πρὸς
λάβην τῆν πληρωμῆν του ἀπὸ
ἄλλων τινῶν, einen anweisen,
einem eine Anweisung geben auf
jemanden. *διορίζω ἑαυτὸν*, an-
geben, anzeigen (*jur.*) προσ-
καλῶ, ἥτοι διορίζω πρὸς πα-
ρωστὰς τις ἐμπροσθεν τοῦ
κριτηρίου, einen vor Gericht
laden.
Assimilation, *f.* (phys.) ἀφο-
μοίωσις, Verähnlichung, *f.*
Assimilé, *éc.*, *adj.* ἀναμεικτός,
παραμοιωμένος, verähnlicht.
Assimiler, *v. a.* ἐκάζω, ὁμοίω
τι τινί, verähnlichen, ähnlich
oder gleich machen.
Assis, *ise*, *part.* (*v.* asseoir),
καθήμενος, sitzend. *être assis*,
κάθημαι (κάθωμα), sitzen.
Assise, *f.* ἀράδα λίθων θεμε-
λίων μαζί (διὰ κτισμὸν τοῦ-

χου), Reihe *f.* Steine (zum Bau einer Mauer), *Assises*, *pl. συντεταγται διατάσσον δια κρίσιν*, Gerichtstag, *m.*

Assistance, *f.* βοηθεια, Beistand, *m.* - Hilfe, *f.*; (*jur.*) παρανοια (συνυπάρχον εις το ζήτημα), Beirathung (einer Sitzung) *f.*, Beisitz, *m.* η συνοδος τιμών, οι παρόντες εις μίαν συνέλευσιν, versammelte Gesellschaft, *f.*, die Anwesenden.

Assistant, *ante*, *adj.* ο βοηθός, περιπαύμενος, παρών, bewohnend, gegenwärtig, anwesend. *n. m.* συμβολικός, Helfer, Gehülfe, *m.*

Assister, *v. n.* εἶμαι παρὼν (εἰς μίαν πρῆξιν, εἰς μίαν συνέλευσιν), anwesend seyn, bewohnen (einer Handlung, einer Versammlung); συνεδρεῖν, beistehen. *v. a.* συμβοηθῶ, einem helfen, beistehen.

Association, *f.* συντεταγται, συντροφία, Verbindung, Gesellschaft, *f.*

Associé, *m.* σύντροφος, Handelsgefesellschaft, *m.*

Associer, *v. a.* συνάπτω τινί τινί, einem jemanden zugesellen; κάμνω σύντροφον, einen als Handelsgefesellschaft annehmen. *s' - avec q.* συντροφεῖν, κάμνω σύντροφευ με τινί, mit einem in Verbindung, in Gesellschaft treten. συναναστροφόμεναι, mit einem Umgang haben.

Assolement, *m.* διαμοίωσις των ἄγρων ἐνός ὑποτακτικού,

Eintheilung *f.* der Felder in drei Güter.

Assombri, *ie*, *adj.* μελαγχολικός, λυπημένος, trübsinnig, misanthibig.

Assombrir, *v. r.* γίνεται μελαγχολικός, trübsinnig, misanthibig werden.

Assommer, *v. a.* σκοτώνω τινί με τι θύον, tödtichlagen (mit etwas Schwerem); βαρύνω, heftig schlagen. *fig.* ἐνοχλῶ, ἀγανέω, γελῶ, überlästigt seyn; beschwerlich fallen; zu Grunde richten.

Assommoir, *m.* παγίδα διὰ μολύβδους ποτακούς, Ragensalbe, *f.*

Assumption, *f.* ἡ μετέστασις τῆς Θεοτόκου, Mariä Himmelfahrt, *f.* (philos.) ἡ ἐλάσις ἀπορίας, Unterlassung in einem Schlusse.

Assonance, *f.* ὁμοιοκαταληξία τόνου καὶ φωνῆς λέξεων, ähnlicher Endlaut, *m.*

Assonnant, *ante*, *adj.* ὁμοιος εἰς τὴν κατάληξιν, ähnlich im Endlaute.

Assortiment, *m.* πλῆθος πραγμάτων διὰ πώλησιν κατὰ τὰ εἶδη τῶν διατεταγμένων, Waarenverrath, *m.*, Sortiment, *n.*

Assortir, *v. a.* ἐπισυνάπτω πράγματα εἰς τρόπον ἀπὸ τὰ ἀπομόνωται ἀναμειγνύων, die zusammengehörigen Sachen ordnen, verbinden, sortiren; ἀγομαθῆναι (διὰ πώλησιν) εἶναι κάθε πράγμα ἀνήκον, von jeder Waare das gehörige anschaffen; être assorti, εἶμαι

προβλεπόμενος, έχω τὸ ἀνέχον πλῆθος (πραγμάτων διὰ πώλησιν), mit Waaren wohl versehen seyn. *v. n.* ἂ γρ. ἀρμόζει εἰς τι, zu etwas passen, sich schicken.

Assortissant, *ante*, *adj.* ἀρμόζων, passend, sich schickend.

Assotté, *adj.* fam. τοελλὸς δι' ἑώρα, nährlich vor Liebe.

Assoupir, *v. a.* ἀποκαρῶν, ἀποκοιμῶ, einschläfern. *fig.* καταπαύω, καταπαύω, hindern, stillen, ἀποκοιρῶμαι, ἀποκακοίκομαι, einschlafen, einschlimmern.

Assoupiissant, *ante*, *adj.* ἀποκαρῶν, καταπαύων, einschläfernd; hindern.

Assoupiissement, *m.* ἀποκαρῶμα, νύστημα, Schläfrigkeit, *f.*; ἀκρα ἐμελεια, Trägheit, Sorglosigkeit, *f.*

Assouplir, *v. a.* κάμνω εύκαμπτον, biegsam, geschmeidig machen.

Assourdir, *v. a.* κουφάινω, bis taubden; διαλαστεῖν τὸν τόνον ἐνός μουσικοῦ ὄργανου, ein Instrument dämpfen.

Assouvir, *v. a.* κατεχορταίνω, sättigen (prop. et *fig.*)

Assouvissement, *m.* χορτάσμα, Sättigung, *f.*

Assujettir, *v. a.* υποβάλλω, υποτάσσω, unterwerfen, bezwingen.

Assujettissant, *ante*, *adj.* υποτάσσων, ἀνγκάζων, unterwerfend, zwingend.

Assujettissement, *m.* ὑπόταξις, ἀνγκασμός, Unterwerfung, *f.*, Zwang, *m.*

Assurance, *f.* ἀσφάλεια, Sicherheit, *f.* βεβαιότης, Gewissheit, *f.* ἔγγυος, Bürgschaft, *f.* τὸ ἔμψυ, ἔμφυ, Decksigkeit, *f.* ἀσφάλεια (βεβαιότης ἀντεπληρωτὴς διὰ ζωῶν, ἰατρ. ἀσπεκωρῆσις), Versicherung, Affecuranz, *f.*

Assuré, *ée*, *adj.* βεβαιός, ἀσφαλισμένος, βέβαιος, βεβαιωμένος, κερκός, sicher; gewiß, versichert; unerschrocken, brav, *assurément*, *adj.* ἀσφαλώς, βεβαιώς, gewiß, sicherlich.

Assurer, *v. a.* βεβαιώνω, versichern (cinem etwas); ἀσφαλίζω (προσκατατίθειν τοὺς κινδύνους τῆς θαλάσσης), versichern (Boaten gegen Seegefahren), *assurir*, *v.* — *en q.* ἐκασταίοντα εἰς τὴν, sich auf einen verlassen; *s' — de q.*, βεβαιώνω εἰς τὴν σκέτην, εἰς τὴν ἀνεκρίτως εἰς τὴν ἰστίαν τινός. sich (mandes) Schip, oder Gewogenheit versichern; πᾶν, φυλάττω τινα, sich jemandes Person versichern, einen verhaften.

Assureur, *m.* πραγματευτὴς πρὸς ἀσφάλειαν πράγματος (ἐνιστῶν τοὺς κινδύνους τῆς θαλάσσης), κυρίως πωροπώρος, Versicherer, Affecurant, *m.*

Aster, *m.* εἶδος φυτῶν (μετὰ ἀνθὸς ἔχον σχῆμα ἀστρου), Sternblume, Aster, *f.*

Astérisme, *m.* ἀστερισμός, πυρραγία, Sternbild, Gestirn, *n.*

Astérisque, *m.* ἀστερίσκος, Sternchen, *m.*

Asthmatique, *adj.* ἀσθματικός, enghräftig.

Asthme, *m.* ἀσθμα, δυσκολία τῆς ἀναπνοῆς, Enghräftigkeit, *f.*

Aslie, *m.* τὸ ἀσπυροκόκαλον, Blättchen *m.* der Schulpfader.

Aslicoter, *v. a.* ἐνοχλῶ, ἐρεθίζω, beunruhigen, reizen.

Astragale, *m.* ἀστρογάλιος, (στολισμὸς ἀσπυροκόκαλον στομασθῆς), Stäbchen *n.*, Keil *m.* am Sautwerke; ἀστρογάλιος τοῦ ποδός, τὸ ποῖν, Knöchel *m.* am Fuße; νόδος γλῶσσίδης, ἀστρογάλιος (φυτὸν τ.), Wirbelkraut *n.*

Astral, *ale*, *adj.* ἀστροικός, Stern-.

Astre, *m.* ἀστήρ, ἀστρον, Stern, *m.*

Astrée, *f.* Αστρά (διὰ τῆς δικαιοσύνης), Astrée (Göttin der Gerechtigkeit), *f.*

Astreindre, *v. a.* ἐπιβάλλω, στενάζω, nöthigen, zwingen. *s' —*, ἐπιπορεύομαι, sich verbindlich machen.

Astriction, *f.* στέρησις, das Zusammenziehen.

Astringent, *ente*, *adj.* (méd.) συσπικνών, σπικτικός, συστατικός, zusammenziehend.

Astroc, *m.* (mar.) ἄκρον σκουρίου, Ende *m.* eines Laufs.

Astrolabe, *m.* (astr.) ἀστρολάβιον, Astrolabium, *n.*, Winzelmesser, *m.*

Astrologie, *f.* ἀστρολογία, Sterndeuten, *f.* — *logique*, *adj.* ἀστρολογικός, astrologisch. — *logue*, *m.* ἀστρολόγος, Sterndeuter, *m.*

Astronome, *m.* ἀστρονόμος, ein Sternkundiger, *m.* — *nomie*, *f.* ἀστρονομία, Sternkunde, *f.* — *nomique*, *adj.* ἀστρονομικός, astronomisch.

Astuce, *f.* πανουργία, panurgie, List, Arglist, *f.*

Astucieux, *euse*, *adj.* πανούργος, panurgos, listig, arglistig.

Asyle, *v.* asile.

Asymétrie, *f.* ἀσυμμετρία, Mangel *m.* an Ebenmaß.

Asymptote, *f.* (geom.) γραμμή ασυμπτωτική, Asymptote, *f.*

Ataraxie, *f.* ἀταξία, (της ψυχῆς), Unerschütterlichkeit (der Seele), *f.*

Ataxie, *f.* (méd.) ἀταξία τῶν πνευμάτων, unentschiedener Wortsatz *m.* in Fiebern.

Atel, *n.* Atel.

Atelier, *m.* ἐργαστήριον (εργασίον, γλύπτου κτ.), Werkstätt (eines Malers, Bildhauers κτ.)

Atermoiement, *m.* (jur.) ἀναβολή της διαρκείας εἰς τὴν ὅποιαν πρέπει νὰ πληρωθῇ ἕνα χρέος, Verlängerung *f.* der Zahlungsfrist einer Schuld.

Atermoyer, *a. a.* ἀναβάλλω τὸν καιρὸν τῆς πληρωμῆς, die Zahlungsfrist verlängern.

Athanos, *m.* εἶδος φούρου γυμνοῦ, der faule Feig (Art chemischen Feies).

Athée, *m.* ἄθεος, Gottesleugner, Atheist, *m.*

Athéisme, *m.* ἄθεϊσμός, Gottesleugnung, Atheismus, *m.*

Athlète, *m.* ἀθλητής, Kämpfer (bei den alten Griechen), Athlet, *m.*

Athlétique, *f.* ἡ ἀθλητική, Röm: erteilte, *f.*

Athlète, *m.* ἀθλητής, Auf: seher *m.* bey den Kampfspielen.

Atinter, *v. a. fam.* στολίζω (βά: νει πολυποικίλα καὶ ἀνθρώ: τοι στολίζω), bent und geschmack: los herauspuffen.

Atlante, *m.* ἀνδραίος χορηγεύ: ων ὡς πηγή, Trapsäule *f.* in Menschengestalt.

Atlas, *m.* ἄτλας, βιβλίον περι: γων γεωγραφικῶς πίνωνας, Atlas (von Landcharten), *m.* (anat.) τὸ πρῶτον σφροδύ: τοῦ λαμοῦ, erster Halswir: bel, *m.*

Atmosphère, *f.* ἀτμοσφαῖρα, Dunstkreis, *m.*, Atmosphäre, *f.*

Atole, *f.* ἀλέρι ἀνθοσταγίου βρασμένον με νερόν, Mehle: brey *m.* von süßlichem Weizen.

Atome, *m.* ἄτομον, Atom, *m.*, Sonnenstaubchen, *n.* fig. οὐ: τιανόν πρῶγμα, unbedeut: des Ding, *n.*

Atomisme, *m.* ὁ ἀτομισμὸς πρὸς ἀτόμων, das atomistische Sy: stem.

Atomiste, *m.* ὁ διδασκων δι: ὅτι ἀνίστανται ἀπὸ ἀτόμων, Atomist *m.*, der lehret, daß al: les aus Atomen bestehe.

Atonie, *f.* ἀτονία, ἀδυναμία τῶν νεύρων, -Erschlaffung *f.* der Nerven.

Atour, *m.* στολισμός, τὰ στολι: θία τῶν γυναικῶν, der weib: liche Pug. Dame d'atour, ἡ ἐπιστάτης εἰς τὰ στολίζω τῆς βασίλισσας, Aufseherin *f.* über den Schmuck der Königin.

Atourner, *v. a. fam.* στολίζω, puzen, anpuzen.

Atout, *m.* θριάμβος εἰς τὰ παιγνίδια τῶν χρωτῶν (χρω: τι ὅπου πέρνει ὅλα τὰ ἄλλα), Trumpf (in der Karte), *m.*

Atrabile, *adj.* μελεγχολι: κός, gallstüchtig; πρᾶτος εἰς τὸ νὰ μαλῶν, zantstü: ftig.

Atrabile, *f.* (p. u.) ἡ μελενω: χολή, schwarze Galle, *f.*

Atramentaire, *f.* μελανικός λίθος, Wirtzstein, *m.*

Atre, *m.* γυνία ὅπου μαγε: ρεύουσιν, ἔστω, Herd, Feuer: ertel, *m.*

Atroce, *adj.* ἀπηνής, σκληρός, ἀπάνθρωπος, grausam, hart, unmenschlich.

Atrocité, *f.* ἀπηνία, ὀμότης, ἀπάνθρωπία, Grausamkeit, Härte, Unmenschlichkeit, *f.*

Atrophie, *f.* (méd.) ἀτροφία, Darrsucht, Auszehrung, *f.*

Attabler, *v. n.* s' attabler, *v. r. fam.* κάθημα εἰς τὴν τραπέζαν, sich zu Tische se: hen.

Attache, *f.* δεσμός, κάθε πρᾶγ: μα με τὸ ὅποιον δεύεται π, οἷον, λωπὸν κτλ. ὁποῖος πρᾶγματα μαθὴ δεμένα, je: des Ding, womit man etwas anbindet, als: ein Riemen κ., auch: zusammen gebundene Sachen, *f. pl.* προσκόλλησις, Anhänglichkeit, *f.*

Attacheement, *m.* προσκόλλη: σις, προσέννησις, κρίσις, An: hänglichkeit, Buneigung, *f.*

Attacher, *v. a.* προσκολλῶ, δένω (πρὸς τι, εἰς τι), an:

heben, anbinden, befestigen, s' — à q., προσκολλοῦμαι εἰς τινα, εἶμαι δεδομένος πρὸς τινα, einem anhängen, ergeben (syn).

Attaquant, *v. assaillant.*

Attaque, *f.* συγκρούσις ποδῶ: μου, ὁρμή, προσβολή, An: griff (im Kriege); (πρὸς ἀν:θρώπιον), ὁρμή, Anfall (von einer Krankheit), *m.*

Attaquer, *v. a.* ὁρμῶ (χα: τινος) προσβάλλω, anfallen, angreifen. s' — à q. ἐπὶ τῶν, einen angreifen (mit Worten); ἐναντιοῦμαι ε: τινά, einen angreifen, eine: widerprechen; κάμνω λόγον τριβήν, μάλῶν με τινά, mit einem anbinden.

Atteindre, *v. a.* κτυπῶ με: ποθεῖν, βάλλω (ἐπιτυχίαν, ῥέπουτας), treffen (mit einem Wurfe κ.), προσφάνω φθάνω, erreichen, einkolen — à qc. προσφάνω νὰ κ: βω τι, zu etwas gelangen.

Atteinte, *adj.* de maladie de peste, κυριευμένος ἀπὸ ἀφρώστιας, ἀπὸ θανατικῆς (πνευδίας), befallen von einer Krankheit, von der Pest, — crime, ἐγκλημα, eines Verbrechens beschuldigt, angeklagt.

Atteinte, *f.* βάρεμα (ὁποῖον ὁρίωνται πέραν κτλ.), das Treffen (mit einem Wurfe) ἐμφα, ἐλαφρὰ πληγή, Be: legung, leichte Verwundung, *f. j.* ἐμφα (τοῦ δικαιοῦμε: τος) Eingriff (in jemandes Rechte), *m.* de maladie, el:

βολή ἀφώσπις, Unfall m. von einer Krankheit.
Attel, *m.* **Attelle**, *f.* ἡ ἵκρα τοῦ ζυγοῦ τῶν ἀλόγων ὅπου συγκολληθεῖται ἡ μαστίχα, Kumpelhorn, n.
Attelage, *f.* ἐξόμια, μάλιστα ἐξ ἀλογα μαστὴ ζευγμένα, Gespann, n. besonders: Zug m. von sechs Pferden.
Atteler, *v. a.* ζεύγω (τὸ ὄναι εἰς τὸ ἡμάξ), anspannen (Pferde u.).
Atteloire, *f.* καρχὴ εἰς τὸ τημόν (τοῦ ἡμαξίου), Deichselnagel, m.
Attenuant, *ante*, *adj.* γειτονεύων, πλησίον, ado. benachbart, nahe. —, πλησίον, κοντὸ, nahe bei, neben an.
Attendre, *v. a.* προσμένω, warten, erwarten. — après, προσμένω μετ' ἐπιθυμίας, προσδοκῶ, schönlich warten auf —; s' — (à qc.) ἐλπίζω, εἶναι βέβαιος περὶ τινος, hoffen, rechnen auf —; en attendant, ado. ἐν τωσούτῳ, bis ὅταν, indessen.
Attendrir, *v. a.* μαλεκοῦναι, ἀπυλῶναι, erweichen, weich machen.
Attendrissant, *ante*, *adj.* παθητικός, κινῶν εἰς ἔλεος, εἰς ἠγάπην, rührend.
Atterrissement, *m.* προσπίπτειν, κίνησις εἰς ἔλεος, εἰς ἠγάπην, Rührung, f.
Attendu, *pp.* ἐπεξε, (ἀποβλέπωντας εἰς —), in Rücksicht, in Betracht, wegen; — que, επειδή, weil.
Attentat, *m.* παρανομία, ἔγ-

κλημία, κακὸν νόημα, Betrüben, n., Frevelthat, f.
Attentatoire, *adj.* παρανομός, ἄδικος, widerrechtlich, unrecht.
Attente, *f.* προσδοκία, προσμονή, ἐλπίς, Erwartung, Hoffnung, f.
Attenter, *v. n.* en, contre, à qc., παρανομῶ, ἀδικῶ, ἄδικως πράττω τὰ δικαιώματά τινος, widerrechtlich eingreifen, einen Eingriff thun in jemandes Rechte; ἐπιπροσβέσσειν, nachstellen, trachten —.
Attentif, *ivo*, *adj.* (— ivement, *adv.*) προσεκτικός, aufmerksam.
Attention, *f.* προσοχή, Aufmerksamkeit, f.
Attenuant, *ante*, *adj.* (méd) λεπτοτερός, verbünnend.
Atténuation, *f.* ἐλαγρόστευσις τῶν δυνάμεων, ἄδυναμία, Abnahme f. der Kräfte, Entkräftung, f.
Atténuer, *v. a.* λεπύνω, verdünnen, ἄδυνατώ, schwächen, entkräften.
Atterage, *f.* (mar.) τόπος διὰ ἀγκυρῆς, Landungsplatz, m.
Attérir, *v. n.* ἀράζω, landen.
Atterrer, *v. a.* ῥήνω κατὰ γῆς, niederwerfen; καταδιώκω, ἠγανθῶ, χαλῶ, zu Grunde richten, vernichten, zerstören.
Atterrissement, *m.* πρόσχωμα, (χώμα διατεταμένον εἰς τὴν γῆν κατὰ τὴν ἀέκαστην, ἢ κατὰ ἑκάστατον), Anwaschung m. des Ufers durch Aufschwemmung.

Attestation, *f.* ἔγγραφος μαρτυρία, geschriebenes Zeugniß, Attestat, n.
Attester, *v. a.* μαρτυρῶ, bezeugen, befestigen; ἐπιμαρτυροῦμαι εἰς μαρτυρίαν, zum Zeugen anrufen.
Atticisme, *m.* ἀττικισμός, attischer Ausdruck, m.
Attiedir, *v. a.* χλαίνω τὸ ζεστόν, (etwas Heißes) lau machen, abfühlen. s' — γίνομαι χλῖος, lau werden, fig. νυγρῶσθαι, erkalten.
Attiiuement, *m.* χλαῖσμα, ἡ ἐλαγρόστευσις ζεσθῆς, das Lau werden; fig. νυγρῶμα (τῆς φιλίας κτ.), Erkaltung (der Freundschaft ic.).
Attiser, *v. a.* fam. σιολῶ με πολλὴν ἐπιθυμίαν, sehr sorgfältig zucken.
Attitel, *m.* σκολιμὸς κεφαλῆς γυναικῶν, weiblicher Kopfschmerz, m.
Attique, *adj.* (propr. et fig.) ἀττικός, attisch.
Attirail, *m.* ἀποσκινῆ, τὰ σκευὴ χρήσιμα ἢ ἀνεγκλῆα εἰς τι, das Subchor, Geräthe, Zeug.
Attirant, *ante*, *adj.* ἐλκυστικός, anziehend.
Attirer, *v. a.* σύρω, ἐλκύνω, τραβῶ, anziehen (propr. et fig.).
Attiser, *v. a.* συναίω τὰ δαυλὰ τῆς φωτιᾶς διὰ τὰ ἀνάψουσι καλύτερα, das Feuer anfeuern; — le feu — αὐξάνω τὴν φωτίαν, τουτ' ἐστὶ τὸν θυμὸν ἐκείνου ὁμοῦ μαλῶναι κτ., das Feuer

anblasen, Dehl ins Feuer blasen.

Attisnoir, m. ἀγκυρία διὰ τὴν φωτίαν, Feuerhaken, m., Schürstiel, m.

(Attirer, v. a. διορίζω τινὰ ἐπὶ τὸ ἔργον, einen zu etwas anstellen). attiré, διορισμένος ἐπὶ τοῦτου, angestellt, bestimmt wozu. assassins attirés, m. pl. φορεῖς βαλμένοι ἀπὸ τινος, geungene Meuchelmörder, m. pl.

Attitude, f. ἡ θέσις τοῦ σώματος, Stellung, Lage f. des Körpers.

Attonchement, m. ἔργημα, ψυχάγωγη, Anrühren, n., Weirührung, f.

Attractif, ive, adj. ἐλκυστικός, anziehend.

Attraction, f. ἐλκυστικὴ, Anziehung, f.

Attraire, v. a. ἐλκύνω, τραβῶ, anziehen.

Attrait, m. τὸ ἐλκυστικόν, ὄρεξις, κλίσις εἰς τι, Neiz, Hang m. zu etwas.

Attrape, f. ἀπάτη, παγίδευμα, Falle, Schlinge, f.

Attraper, v. a. πιῶν (μετὰ παγίδα κτλ.), πλάκωσιν, fangen (in einer Schlinge κ.), ertappen, ἐπινοεῖν, erreichen, treffen; προλαμβάνω τὸν ἐρχόμενον, einholen einen Kommenden; ἀπατῶ, γελῶ τινὰ (μετὰ ψευδείας), einen überlisten, betrügen; ἀποκτῶ (ἐνα κακόν, μὴν ἀβυσσίδα κτλ.), bekommen (ein Uebel, eine Krankheit κ.)

Attrapoire, f. παγίς, Falle,

Schlinge, fig. ἐπιβολή, πομπή, Fallstrick, m., Hinterlist, f.

Attrayant, ante, adj. ἐλκυστικός, ὀρεκτικός, anziehend, reizend.

Attribuer, v. a. προσάγω, zuschellen; ἀποδίδω, zuschreiben, beylegen, bemessen, προσάπτω. s' —, οὐκ αποδοῦμαι, πέρνω διὰ λόγου μου, sich (dat.) etwas zuschreiben, etwas anmahnen.

Attribut, m. ἰδιώμα, ἴδιον, Eigenschaft, f.; ἀνταβολή, Abzeichen, Einabitt, n.; (philos.) τὸ κατηγορούμενον (τὸ κατηγορούμενον ἢ ἀποκατακατακείμενον ἢ ἀποκατακατακείμενον τινός) Prädicat, n.

Attributif, ive, adj. ἀποδοτικός, ἀποδομητικός, beylegend, zueignend.

Attribution, f. ἀποδομή, ἀποδοσις, Beylegung, Zueignung, f.; πρωτεῖον, προτέργημα, Vorrecht, Privilegium, n.

Attristant, ante, adj. λυπηρός, betrübend, traurig.

Attrister, v. a. ὀλίσσω, λυπῶ, betrüben.

Attrition, f. συντριβή, Zerfrierung, f.

Attroupement, m. συνάθροισις, παραχώρις λαοῦ, Zusammenlauf, Auslauf, m.

Attrouper, v. a. συνάγειν, ἐλεῖν λαόν, (ἐπὶ κακῷ), das Volk in Haufen versammeln, Auslauf verursachen. s' —, v. r. συναθροίζομαι (ἐπὶ κακῷ), sich in Haufen versammeln.

Aubade, f. συμφωνία μουσι-

κῆς δεδομένη τὸ πρωτὶ ἐπιλαλοῦ ἐπὶ τὰ παραύματα τινός, Morgenständchen, n.; κτύπος ὁποῦ γίνεται εἰς ὕβριν τινος, Lärm, m. der einem zum Schimpf gemacht wird.

Aubain, m. (jur.) ὁ ἀλλοδαπός, ὁ ξένος, Ausländer, ein Fremder, m.

Aubaine, f. κληρονομία ξένου ἀποθανόντος ἐν ξενιτί, Erbschaft f. eines Fremden, der im Auslande gestorben ist; fig. ἀπροσδόκητον κέρδος, unerwarteter Gewinn, m.

Auban, m. ἡ ἀδεία, τὰ ἀνόητα ἐξουσιοτήτων, Erlaubnisse f. ein offenes Gewölbe zu haben; ἡ πληρωμή δι' ἐκτέλεσιν τὴν ἀδείαν, Steuer f. für diese Erlaubnisse.

Aube, f. τὸ σιγῆσιον, Chotband, n.; — du jour, αὐγή, Morgenandammerung, f.

Aubépin, m. aubépine, f. λευκάκανθα (δενδρόειον), Weißdorn, Hagedorn, m.

Aubère, adj. cheval —, ἄλογον κοκκινάλευκον (ἀνιστο-ζώον), Falbe, f. (m.)

Auberge, f. πανδοχεῖον, ξενοδοχεῖον, (γινώσκον), Gasthof, m., Wirthshaus, n.

Aubergiste, m. πανδοχεῖος, Gastwirth, Wirth, m.

Aubier, m. εἶδος κορυφουλίου, Wasserhohler, m. τὸ σπινθὴρ ἢ λασκλουδα τοῦ δένδρου, Splint, m.

Aubison, m. κλάρος, χρόνον τι, τὸ ἀμπεριμπόδι, blauer Kornblume, f.

Aubin, m. ὀβλήγορον πρω-

παύσημα τοῦ Ἰαυου (μεταξὺ
του amble, καὶ galop), fur-
jet Galop, τὸ παύειν τοῦ
αὐτοῦ, Einrück, n.

auditeuse, f. χωρὶς περι-
τραχημένον, umständlich, feld,
n.

audieux, une, adj. οὐδέτις, κα-
κός, feiner, feine, kein, it-
gend einer, eine, ein.

aucunement, adv. μηδὲν, οὐ-
δέποτε, kein —, keineswegs,
auf keine Weise, gar nicht;
(jur.) τρόπον τινα, einiget
Maßen.

audace, f. ἀνδρεία, τόλμη,
 Kühnheit, Verwegenheit, f.

audacieux, euse, adj. (—
eusement, adv.) ἀνδρῆς,
 Kühnheit, Verwegenheit.

au-delà, adv. et prep. ἀπὸ
αὐτοῦ τὸ μέρος, jenseits.

Au-delà, ἀπὸ ἐξῆς τὸ
μέρος, πέραν, jenseits.

Au-dessous, ἀποκάτω,
unter, unterhalb.

Au-dessus, ἀπ' ἐπάνω,
über, oberhalb.

Au-devant, εἰς συναντήσιν,
entgegen.

audience, f. ἀκοή, Gehör,
n., Audienz, f.; συνέλευσις
κατ'ὸν, Sitzung, f. eines

Gerichtes; τὸ ἀκροατήριον,
Hörsaal, m.

audencier, m. huissier —,
δοῦλος κατηγόρων ἀπὸ ἐκρο-
ατῆς τῆς κρίσεως εἰς τὸ
ἀκροατήριον, Gerichtsdienet, m.

audier, m. ἀκοστής, Zuhör-
er, m.

auditeur, m. ἀκοστής, Zuhör-
er, m.

rit, m.; κατὰ εἰς ἓνα τῶν
μα στρατιωτῶν, Regiment's
richter, (Auditeur), m.

Auditif, ive, adj. ἀκουστικός,
Gehör.

Audition, f. ἀκοή, das Hören.

Auditoire, m. ἀκροατήριον,
(ὁ τόπος καὶ οὐ ἀκροατής).

Hörsaal, m.; die Zuhörer, m.
pl.

Augé, f. σκία (διὰ πόσιν
ζῶν, διὰ διάνυσιν ἀστέων
κτλ.), Trog (Weg zu trān-
ken, Ralf zu löschen u.), m.

pl. τὸ κανάλι ἀπὸ τὸ ὅποιον
τρέχει τὸ νερὸν ἀπὸ τοῦ
πότου, Mühlenrinne,
n.

Augée, f. ὅσον περιέχει μία
σκία, ein Trog voll.

Augel, f. σκίου, τινός, περι-
έχον τὴν τροχὴν τῶν που-
λίων, Vogelnapfchen, n.

Augment, m. (jur.) — de dot,
τὸ μέρος αὐτοῦ ὁ νόμος διο-
ρίζει εἰς τὴν γυναῖκα ἐκ τῶν
ἐπιδομάτων τοῦ ἀνδρός,
gesetzlich bestimmtes Gegen-
vermächtniß aus dem Vermö-
gen des Mannes für die
Frau.

Augmentatif, ive, adj.
(gramm.) ἐπιτακτικός, vers
mehrend, vergrößend.

Augmentateur, m. αὐξητής,
Vermehrer, m.

Augmentation, f. αὐξήσις,
Vermehrung, f.

Augmenter, v. a. αὐξάνω,
vermehrern, vergrößern.

Augural, ale, adj. μαντικός,
wahrsagend.

Augure, m. οἰωνός, ἡ μαντεία,

(ἀπὸ τὸ πέταγμα τῶν που-
λίων), Wahrsagen n. aus dem
Vogelstige; — προφήτεια,
Wahrsagung, f.; ὁ οἰωνοδό-
πος, Wahrsager (Augur), m.

Augurer, v. a. μαντεύειν,
προφητεύω, muthmaßen, vor-
hersagen.

Auguste, adj. σεβαστός, με-
γαλοπρεπής, erhaben, ma-
jestätisch.

Augustin, m. Ἀγουστίνος, εἰ-
δος καλογέρων. — sline, f.

Ἀγουστίνη, εἰδος καλογη-
γῶν, Augustiner (Mönch), m.;

Augustinier (Nonne), f.

Aujourd'hui, adj. σήμερον,
heute.

Aulique, adj. αὐλικός, Hof-;
conseiller, —, αὐλικός συμ-
βουλεύτης, Hofrath, m.

Annales, f. pl. bêtes —, ζῶα
κροσσόφρα, Horknisch, n.

Aumône, f. ἐλεημοσύνη, Al-
mosen, n.

Aumôner, v. a. (jur.) μοιράζω
εἰς ἐλεημοσύνην, als ein Al-
mosen geben.

Aumônerie, f. ὁμοφύλιον τοῦ
ἐλεημοσίου, (εἰς μοναστήριον),
Amt n. eines Almosenpflegers
(in Klöstern).

Aumônier, m. ὁ ἐπιστάτης τῆς
ἐλεημοσύνης, Almosenpfleger,
m.; ἱερεὺς (παπάς), εἰς τὸ
στρατόπεδον, Feldprediger,
m.

Aumônier, ière, adj. ἐλεημο-
νητικός, εὐεργετικός, wohl-
thätig gegen Arme.

Aumusse, f. ἐπίσκιον, με-
τὰ ῥούαν (τὸν καυνοῦν

- μῆας μητροπόλεως), Πελαγονία (der Domherren), *m.*
Aumage, *m.* τὸ μέτρομα ἐπὶ τὴν αἶμα, Messen u. nach dem Stabe.
Aumais, *f.* τόπος ἐνθα εἶναι κληθρα, Etlemwald, *m.*
Anne, *f.* πύχη τριῶν ποδῶν δεκά δεκτύλων, Stab (französisches Elle von drei Fuß, acht Zoll), *m.*
Aune, *aune*, *m.* ἡ κληθρα, (δέκαδρον) Elle, *f.*
Aubée, *f.* τὸ ἐξέτιον ἢ ἐνοικία (δοτάνον τι), Alantwurzel, *f.*
Auner, *v. a.* μετὰ μὲ πύχην, mit der Elle messen.
Auneur, *m.* ἐπιστάτης εἰς τὰς πύχας, Ellenbeschäftiger, *m.*
Auparavant, *adv.* πρότερον, προτιέτερα, vorher, zuvor.
Après, *adv. et prep.* πλησύνοντά, bey, nahe bey, neben; ὡς πρὸς, gegen, in Vergleich mit.
Auréole, *f.* στέφανος ἀκτίνων παρὰ τὴν καυκλήν τῶν ἁγίων, Heiligenschein, Glorie, *f.*
Auriculaire, *adj.* ὠτικός, Ohre, doigt —, μικρὸς δάκτυλος, Ohrfinger, der kleine Finger; ὠτήκοος, Ohren-; témoin —, ὠτήκοος μάρτυς, Ohrenzeuge.
Aurore, *f.* ἡρόδοτον (φωτὸν), Ebertraute, Stabwurzel, *f.*
Aurore, *f.* ἡώς, αὐγή, Morgenröthe, *f.* — boréale, φῶς τοῦ πόρου φαινομένου ἐν τοῖς πόροις βορέαν, Nordlicht, *m.*, Nordschein, *m.*; — australe, τὸ αὐτὸ φῶς πρὸς νότον (eis

- τὸν ἀνταρκτικὸν πόλον), Südlicht, *n.*
Auspice, *m.* οἰωνισμός, μαντεία, Wahrsagen u. aus dem Vogelstange; προστασία, υπερασπίσις, Schutz, *m.*, Leitung, *f.*
Aussi, *conj.* ὁμοίως, auch; προσέτι, πρὸς ταῦταις, über; blos, noch dazu; διὰ τοῦτο, ὅθεν, τόσον, οὕτω. aussi bien que, —, τόσον καλὰ ὅσον, so gut als.
Aussi-tôt, *adv.* ἐνθὺς, gleich, sogleich; — dit, — fait, ἅμ' ἑσος, ἅμ' ἔργον, ἐξέστη, ἐπὶδὸς καὶ ἔγινε, gesagt, gethan.
Austère, *adj.* Austèrement, *adv.* αὐστηρὸς, streng, rauh.
Austérité, *f.* αὐστηρότης, Strenghe, Rauhigkeit, *f.*
Austral, *ale*, *adj.* μεσημβρινός, νότιος, mittägig, südlich.
Autan, *m.* ἄνεμος μεσημβρινός, Südwind, *m.*
Autant, *adv.* τόσον, so sehr; so viel; — que, τόσον ὅσον, so sehr als —, so viel als —; d' — plus, τόσον περισσώτερον, um desto mehr; d' — mieux, τόσον καλλίτερα, desto besser; d' — que, *conj.* διότι, ἐπειδὴ, da, weil.
Autel, *m.* θυσιαστήριον, βωμός, Altar, *m.*
Auteur, *m.* αὐτογράφος, αἴτιος, ἡγευτής, Urheber, Stifter, Erschaffer, *m.*; συγγραφεύς, Verfasser, Schriftsteller (Auteur), *m.*

- Authenticité**, *f.* ἡ αὐθεντία, τὸ ἀξιόπιστον, Echtheit, Rechtsgültigkeit, *f.*
Authentique, *adj.* αὐθεντικός, ἀξιόπιστος, echt, glaubwürdig, würdig.
Authentiquer, *v. a.* (jur.) ἐπιχωρῶ, μαρτυρῶ ὡς ἀξιόπιστον, rechtsgültig machen, als glaubwürdig bezeugen.
Autocrate, *m.* — trice, *f.* αὐτοκράτωρ, αὐτοκρατορία (τῆς Ρωσσίας), Selbstherrscher, *m.*; Selbstherrscherin (von Rußland), *f.*
Autocratie, *f.* ἡ (τῆς Ρωσσίας) αὐτοκρατορία, Selbstherrschaft (von Rußland), *f.*
Auto-da-fé, *m.* ἐκτέλεσις ἀπογέσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου Inquisition (v. Inquisition), μέλισσα διὰ τῶν ἐκείνων τοὺς καταδικαίους. Verziehung *f.* des von der Inquisition ausgesprochenen Todesurtheils (besonders: Verbrennung *f.* der Ketzertheisten).
Autographe, *adj.* αὐτογράφος, eigenhändig geschrieben. *m.* τὸ αὐτογράφον, Handschrift, *f.*, Original, *n.*
Automate, *m.* αὐτόματον, ein, sich selbst bewegendes Kunstwerk (Automat), *n.*
Automnal, *ale*, *adj.* φθινοπορινός, herblich.
Autonne, *m.* et *f.* φθινοποριον, Herbst, *m.*
Autonomie, *adj.* αὐτονομός, nach selbst eigenen Gesetzen regiert, unabhängig.
Autonomie, *f.* αὐτονομία

Freiheit *f.* sich nach selbst eingenen Gesetzen zu regieren, Unabhängigkeit, *f.*

Autopsie, *f.* αὐτοψία, selbstsichtiger Anblick, *f.*

Autorisation, *f.* κέρωσις, συγκατάθεσις, άδεια, Bevollmächtigung, Gutherhaltung, *f.*

Autoriser, *v. a.* ενεργέω, δίδωμι την άδειαν, την εξουσίαν, die Erlaubnis, die Gewalt zu etwas geben, bevollmächtigen.

Autorité, *f.* έξουσία, (gesellschaftliche) Gewalt, Macht, *f.*; αξιοπιστία, κύρος; μαρτυρία έξ (παλαιών) συγγραμμάτων, Glaubwürdigkeit, Rechtsgültigkeit, *f.*; Beugnis *n.* aus (alten) Schelftschletern.

Autour, *ppr.* περί, περιγύρω, um, rings um.

Autour, *m.* ιεράκι, γιεράκι, Habicht, *m.*

Autourserie, *f.* τέχνη του ανατρέφειν ιεράκις, Falkenzucht, *f.*

Autoursier, *m.* ό ανατρέφων ιεράκις, der die Falken abrichtet.

Autre, *pron.* άλλος, έτερος, anderer, andere, anderes, der, die, das andere; ά d' autres! είπες το εις άλλους (μή μοι λέγης τέτοια πράγματα, όν το πιστεύω), Pöffen! das mußt du andern weis machen.

Autrefois, *adv.* ποτέ, πάλαι, ehemals, ehedem, άλλοτε, ein andermal.

Autrement, *adv.* άλλώς, sonst, außerdem, pas autrement, όχι τόσο πολύ, nicht so sehr.

Autre-part, *adv.* άλλού, anders-

wo; d' —, από άλλο μέρος, anderswoher; πρώτος, προς τούτους, dorthin, indem.

Autruche, *f.* στρουθός, στρουθοκάμηλος, Strauß (Vogel), *m.*

Autrui, *m.* ό άλλος, άλλος, ein Anderer, *m.*; andere Leute, *m. pl.*

Auvent, *m.* ή άνεμοσκήπη, Schirmbach, Wetterbach, *n.*

Auxiliaire, *adj.* βοηθητικός, συμμαχητικός, Hülfs-; verbe auxiliaire, ήμα βοηθητικός, Hülfszeitwort, Hülfswort, *n.*; troupes auxiliaires, συμμαχητικά στρατεύματα, Hülfs- truppen, *m. pl.*

s'Avachir, *v. r.* χαλνόνομαι, γίνομαι δακνός (από πολλήν πεινότητα), schlaff, träge werden (von zu großer Dürde).

Aval, *m.* όπορσση έγχορηγική έποκάτω όμολογίας, Wechselbürgschaft, *f.*

Aval, *adv.* κατορσής, εις τον κατήγορον, κατωτό ήμα του ποταμού, abwärts, Stromabwärts, vent d' aval, δυτικός άνεμος, Westwind.

Avalage, *m.* fam. κατήμασμα του αινου εις το κατορσιν, Einsproten *n.* in den Keller.

Avalaison, avalasse, *f.* όρημή του νερού μετά μιαν μεγάλην βροχήν, Regenfluth, *f.*; Regenstrom, *m.*

Avalange, *f.* σωρός χιονίου όπου πίπτει (μάματα από βουνά), Lawine, *f.*

Avaler, *v. a.* καταπίνω, verschlucken, verschlingen, — me

branche, κόπτω (ένα κλωνίον) διόλου, (einen Zweig) weghauen; fam. καταβείω (εις το κατορσιν), einschrotten (in den Keller), *v. n.* ακολουθώ την πορσάν του βένιατος, mit dem Strome gehen. avalé, *adj.* κατεμέστος, hängend.

Avalée, *f.* ολοκλήρον κομμάτι πορσού, ein ganzes Stück Tsch.

Avaleur, *m.* καταπίνων, der etwas verschlingt; πολυάγρος, Dresser, *m.*

Avalies, *f.* το μείλλ των προβάτων όπου εσφάγησαν εις το μακελλείον, Wolle *f.* von frisch geschlachteten Schafen.

Avaloire, *f.* fam. μέγας γάουγς, große, weite Kchle, *f.*; λωρίον υποκάτω της ουρσς του αλόγου, Schwanzriemen, *m.*

Avance, *f.* προόδους, κίνησις πλέον εμπρός, Vorwärts, Vorwärtsgeshten, *n.*; πρόσδος, Fortschritt, *n.*; προέδοχη, (οίον έός ταίχου), Vortsprung (als: einer Mauer); προπλήρωμη, Vorausbezahlung, *f.*; Vorschuß, *m.*; d' —, par —, προήτερα, vortans, zum Voraus; faire des avances, κάμνω τα πρώτα κινήματα (εις μιαν υπόδευση), die ersten Schritte thun (in einer Sache).

Avancement, *m.* προαίρησις, προκοπή, Fortschritt, *m.*; προπλήρωμη (μάματα κληρονομίας), Vorausbezahlung

(besonders einer Erbschaft).
f.; προβιβασμός (eis ἐν
ἐξίωμα κτλ.), Beförderung
(zu einem Amte), f.

Avancer, v. a. βῆναι, κινῶ
παρεμπρός, vorwärts rücken,
vorwärts schieben; ταχύνω,
beschleunigen; προχωρῶ, προ-
βιβάζω (τινὰ εἰς ἐξίωμα
κτλ.), befördern (zu einem
Amte κ.); πληρώνω πρὶν
τῆς διορίας, vorausbezahlen;
πληρώνω διὰ τινα, darleihen,
für jemanden bezahlen, vor-
schließen; προβάλλω, λέγω,
βεβαιώνω, vorbringen, sagen,
behaupten; v. n. πηγαίνω
ἐμπρός, vorrücken, vorwärts
gehen; προχωρῶ (ἐμπνῶν)
ἐν ἐνυπλοτέρῳ ἐξίωματι
κτλ.), höher rücken, höher
steigen (im Amte κ.); ἐργα-
ζομαι ἀπὸ τὴν ἀράδα, (οἶον
μὴ πέρα κτλ.), hervortre-
ten; προκόπτω, fortschreiten,
Fortschritte machen. s. —,
v. r. πηγαίνω ἐμπροσθεν,
vorwärts gehen; πλησιάζω,
sich nähern.

Avanie, f. ἀβανία, στεγνοχω-
ρία, δλίχης, τὴν ὅποσαν ὑπο-
φέρουν οἰκιστῆται καὶ πραγ-
ματευταὶ εἰς τὴν Τουρκίαν,
Placeren, Verdrüßung f. christ-
licher Kaufleute in der Zün-
ken; ὄφρυς, ἔργις, Selbst-
gang, f.

Avant, *prp.* πρό, vor, eher als.
avant, *adv.* en —, πᾶν
ἐμπρός, εἰς τὸ ἐμπροσθεν,
vorwärts; εἰς τὸ ἐξῆς, künf-
tig; *avant que*, πρὶν πᾶ,

πρὸ τοῦ πᾶ, eher, eher als, vor.

Avant, m. ἡ πρόωα, das Vor-
drithell des Schiffes.

Avantage, m. τὸ ὄφελος, Nu-
zen, Vortheil, m.; ὑπεροχή,
Ueberlegenheit, Oberhand, f.;
πρωτίον, προτέρημα, Vor-
zug, m., Vorrecht, n.

Avantager, v. a. δίδων κέρδος
εἰς τινα, περισσότερον παρὰ
τοὺς ἄλλους, einem einen
Vortheil vor andern geben;
προτιμῶ τινα, einem vorzie-
hen.

Avantageux, euse, *adj.* (avan-
tageusement, *adv.*) *fig.* *fam.*
μεγαλήγορος, καυχώμενος,
rühmredig, prahlerisch; ἐνω-
φελής, ὠφέλιμος, vortheil-
haft, nützlich.

Avant- bec, m. αἱ γωνίαι τῶν
ποδῶν μίαν περὶ τὴν γέφυ-
ραν, αἱ ἀντερεύοντες, Ge-
genfüßer m. pl. am Brücken-
ende; ὁ πῆγος, (τὸ μέρος
ἀπὸ τὸν ἀγκύρα εἰς τὴν πα-
λίσμην), Vorderarm, m.

Avant-cœur, m. πρόσωπον εἰς
τὸ στήθος τῶν ἀλόγων, Ge-
schwulst f. an der Brust der
Pferde.

Avant-corps, m. τὸ ἐξέχον
μέρος τοῦ κυρίου, Vorprung
m. eines Gebäudes.

Avant-cour, f. προαύλιον,
Vorhof, m.

Avant-courneur, m. πρόδρο-
μος, Vorläufer, m.

Avant-courrière, f. ἡ πρόδρο-
μος, Vorläuferin, f. *fig.* ἀν-
τι, Gegenröthe, f.

Avant-dernier, m. ὁ πρὸ
τελευταίος, προπτερονός,
(die, das) vorletzte.

Avant-garde, f. προαυλα-
ὶς, προαυλακὲς τοῦ στρα-
τεύματος, Vortrab, m., Vorh.
f.

Avant-gout, m. πρόγευ-
μα, προαίσθημα, Vorichmad,
Vorgefühl, n.

Avant-hier, *adv.* προχθὲς
vorgestern.

Avant-jour, m. ὁ καιρὸς τῆς
ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου, f. vor
Aufgang der Sonne.

Avant-main, f. ἡ παλάμη,
die flache Hand.

Avant-midi, m. τὸ πρῶτον (ὁ και-
ρὸς πρὶν τοῦ γεινῆαι)
Vormittag, n.

Avant-mur, m. προτεχνία,
Vormauer, f.

Avant-pêche, f. εἶδος ὁμο-
κίνου ὁποῦ ὠρμάζει πρὸν
ἄλλων, Frühpflücker, f.

Avant-pied, m. τὸ ἐμπρο-
σθενότερον μέρος τοῦ πο-
δὸς, der Vorderfuß, m.

Avant-poignet, m. παλάμη,
die flache Hand.

Avant-poste, m. φύλαξ (στρα-
τιώτης) ὁποῦ ἀπέκειται πᾶν
ἐμπρός, Vorposten, m.

Avant-propos, m. προοίμι-
ον, Vorrede, f.

Avant-quart, m. μικρὴ κα-
πάνε εἰς τὸ ὥρολογιον
τῆς πόλεως, ὁποῦ κτυπᾷ τὰ
εἰρηνηφόρια, das Viertelst-
denglockchen in den Ruhe-
uhren.

Avant-scène, f. προσκή-
νιον, Vortrebühne, f.

Δὲναι-τοῖς, m. τὸ ἐξέλχον τῆς
στένης, Wodan, n.

Avant-train, m. τὸ ἐμπροσθι-
νον μέρος τοῦ ἀμαξίου με-
τὰ τοὺς δύο τροχοὺς, Berberges-
tell m. dinsts Wagens, τὸ ἀνώ-
τερον τοῦ χαρτοῦ, Propwagen,
m.

Avant-veille, *f.* ἡ πρὸ τῆς πα-
ρουσίου, der zweite Tag vor-
her.

Avare, adj. (-rement, adv.)
φιλόργυρος, φιλοπλοῦς, γριζίς.
s. m. ὁ φιλόργυρος, det. Γρι-
ζις, Γριζιζή.

Αναρίκη, f. γιλαργουρά, Γεί, m.

Avancieux, ense, *adj.* *qual.* ἀ-
ροπος, ἀροτός, acia, faro.

Avarie, f. (mar.) *βλάβη εἰς ἕνα καυμάρι*. ἢ εἰς τὰ φορτωμένα πρῶματα, *haveren*, f., See: Schaden an einem Schiffe oder an der Ladung. *ἰδοῖμιν εἰς κενέρι*. *Underdeld*, n.

Αναρίε, έε, adj. βεβλαμμένος, χαλασμένος εις την διόλκασαν, jur See beschädigt, verborben.

Avaste, (mar.) ἡθάρει, βίαστα,
στάσου, halt! genua!

Ανέ, ανέ Μαρία, μ. Χαῖρε Μα-
ρία, ὁ ἀπασιμὸς τοῦ Ἀγγέλου,
das Ave Maria, der Engels-
gruß; τὰ σπικιὰ τοῦ κομπο-
λογίου, die Kügelchen m. pl.
am Rosenkranz.

Avec, *prp.* σὺν, ὁμοῦ, με, mit,
nebst, sammt, d' —, ἀπὸ,
von.

Aveindre, v. a. *αἶσαν* u. *ἔσω*,
ἐξυῖστον, heraus langen, hervor
ziehen.

Aveline, *f.* λεπτόκαρον, Φαίλα
 νις, *f.*

Avelinier, m. λεπτοκαρύς, Bastardf. f.

Αvenant, ante, adj. χαρίεις, εὐπρεπής, artig, hübsch. à l'—, adv. κατὰ ἀναλογίαν, nach Verhältniß.

Ἀνέμεναι, m. ὁ ἔρχομαι, ἡ
ἀνάστασις, als τὸν ἄνθρωπον.
Thronbesteigung, f. — du
Messie, ἔρχομαι τοῦ Μεσσία.
Unfutur f. des Messias.

Avenir, v. n. συμβαίνει, ἀπο-
λυνθεῖ, sich ereignen, sich zu-
tragen.

Avenir, m. τὸ μέλλον, Zukunſt,
f. κάλεσµα εἰς τὸ κρίνειν,
Vorladung f. vor Gericht.
à l' — , εἰς τὸ ἔξης, fünftig,
in Zukunft.

Avent, m. ἡ ἐμφατεία τῶν Χριστοῦ γεννῶν, **Advent, m.** Ἀδ: pentēagēst. η.

Αvenare, f. τύχη, συμβεβη-
κός, Zufall, m., Begebenheit,
f.; à l'—, όπως τύχη (ταυρα-
κούτουρου), auf Gerathewohl.
d'—, par —, κατά συμβε-
βηκός, zufälliger Weise, durch
Zufall, dire la bonne —,
μαρτυρώ, λέγω την τύχην,
probatum.

Aventurer, v. n. ἑμπορεύμενος, βάραι εἰς κίνδυνον, wagen. s' —, v. r. ἐκπομαί εἰς κίνδυνον, sich in Gefahr begeben.

† **Aventureux**, euse, *adj.* *ἐπι-
πορεύμενος*. verbeux.

Aventurier, π. ὄρε, f. ὁ περι-
φερόμενος (ἡ περιφερομένη)
εἰς τὸν κόσμον διὰ τὴν εὐρυ-
καλίαν τοῦ σώματος. *Abenteuerer*

Glückwritter, m. ὁνοῦ ἡγρεῖ
τόχη τις τὰς γυναικας, der
Glück bey Frauenzimmern zu
machen sucht.

Aventurine, m. λίθος τις (πο-
λύτιμος) οὐχουμέλατος μὲν
σπινθηροειδὲς χρυσοῦ, Aventurin-
stein, m.

Avenue, *f.* εἰσόδος. Zugang, m.
πελάγιος με δένδρα ἀπὸ τοῦ
δὲ μέγαν εὐπορεύει εἰς εὐα-
δόστην, Ἄλlee *f.*, die auf ein
Haus zuführt.

Διέρειν, v. a. *ὑποδείκνυσθαι* *ἀλη-
θείας*, als wahr beweisen, bewäh-
ren.

Averse, f. βορρὴ αὐγνείδιος καὶ
 ὁρμολία. Plakrenen, m.

Aversion, *f.* ἀποτροπή, τὸ
μῖσος. Ubiq. Wiberwille. m.

Avertin, *m.* ζάλη, ἀντιόλα, σκο-
τοῦρα (τῶν προβάτων), Taus-
mel, *m.*, Drehkrankheit (des
Schafe), *f.*

Ἀντίτις, v. a. *τίδω* εἰδῆσαι, πληροφόροῦν, einem Nachricht geben, einen benachrichtigen.

Αvertissement, *m.* εἰδησις,
Nachricht, *f.* εἰδησις, μήνυ-
μα (εἰς τὰς ἐφημερίδας κτλ.),
Anzeige (in Zeitungen u.), *f.*

Aveu, m. ὁμολογία, Geständniß, Bekenntniß, n.; συγκατάθεσις, Einwilligung, f. homine sans —, ἄνθρωπος πλανώμενος ἐς τὸν κόσμον, Landstreicher, m.

Aveogle, *adj.* τυφλός, blind.
 à l' —, εἰς τὸ τυφλό, blind:
 blind.

Aveuglement, *m.* τυφλότης, τυφλάδα, **Blindheit**, *f.*; τυφλότης (πρὸς τὸν θεόν) **Myklandung**, *f.*

Aveuglement, adj. τυφλός, blind; εἰς τὰ τυφλά, blindness.

Avengler, v. a. τυφλῶνω, κάμνω τυφλόν, blinden, blind machen; fig. θαμβῶνω, ἀπατῶ, verblenden.

Avenglette, f. à l'—, εἰς τὰ τυφλά, blindness.

Avide, adj. πλεονέκτης, ἀπληστος, gierig, unersättlich.

Avidité, f. πλεονεξία, μεγάλη ἐπιθυμία, ἀπληστία, Gier, Gierigkeit, f.

Avilir, v. a. ἀχρειώνω, ἐξευτελίζω, schlecht machen, herabwürdigend; ταπεινῶνω, erniedrigen. s'—, v. r. ταπεινῶνομαι, sich erniedrigen.

Avilissement, m. ἀχρεΐσµα, ἐξευτέλιςµα, Herabwürdigung, f.

Aviner, v. a. ποτίζω, βρέχω µὲ κρασί, mit Wein anseuchen. aviné, éé, adj. σινόχροος, weinfarbig; fig. συνχρησµένος πρὸ πίνης κρασί, des Weintrunks fess gewohnt.

Aviron, m. κωπή (διὰ μικρὰς σάρκας), Ruder (für kleine Boote); m.; pl. τὰ μεγάλα πτερά (εἰς τὰ πτερύγια τῶν πουλίδων καὶ εἰς τὰ πτερὰ), die Schwungfedern; die Flüßfedern, f. pl.

Avironner, v. a. κωπηλατῶ, rudern.

AVIS, m. γνώμη, Meinung, f.; νοῦνδοξα, συμβουλή, Rath, guter Rath, m.; εἰδησις, Nachricht, f.

Avise, éé, adj. συντός, φρόνιμος, verständig, klug.

Aviser, v. a. δίδω εἰδήσιν, (einem) Nachricht geben, (einen)

benachrichtigen; βλέπω (κατὰ τὴν), erblicken; νοῦνδοξῶ, συμβουλεύω, warnen, raten. v. n. προσέχω, aufmerken, beachtet sein auf —, s'—, v. r. φαντάσσομαι, μοι ἔρχεται ἡ φαντασία (πρὸ καὶ τι κτλ.), auf einen Einfall gerathen, sich (dat.) einfallen lassen.

Avitaillement, m. προμηθεύσις ζωοτροφίας, Versorgung mit Lebensmitteln, Verproviantirung, f.

Avitailler, v. a. προμηθεύω ζωοτροφίας, mit Lebensmitteln versorgen, verproviantiren.

Avitailleur, m. ὁ προμηθεύων τὰς ζωοτροφίας, der verproviantirt.

Aviver, v. a. κάμνω λαμπρότερον, καθαρῶς, γυαλίζω, lebhaft, hell, glänzend machen, poliren.

Avives, f. pl. χοιρίδες εἰς τὸν λαγὸν τοῦ αλόγου, Häsel (Pferdekrankheit), f.

Avivoir, m. μαχαίρι τῶν χρυσῶν, µὲ τὸ ὁποῖον ἀπλώνουν τὸ βράκι, Vergoldmessers (der Goldschmelze), m.

Avocasser, v. n. (fam.) κάμνω ψευδῆς (ὡς ἀβουκίτος), den Rabulisten machen.

Avocat, m. συνήγορος, πρόδικος (κοινῶς ἀβουκίτος), Sachwalter, Advocat, m.

Avoine, f. ὁ βρόμος, τὸ βρόμι, Hafer, Haber, m.; avoines, f. pl. βρόμι ἀβείστον εἰς τὸ χωράφι, nachdem selbe Reizen der Pflanz.

AVOIR, v. a. ἔχω, haben. il y a, εἶναι, εὐρίσκεται, εὐρίσκονται, es gibt, es ist, es sind.

Avoir, m. τὰ ἐπάρχοντα, ἡ περιουσία, Habe, f.; Vermögen, n.

Avoisiner, v. a. γειτονεῖν, γειτνιάσθαι, nahe liegen, gränzen an —.

Avortement, m. ἀποβολή εμβρύου, unzeitige Geburt, f.

Avorter v. a. ἀποβάλλω ἀποθνήσκω (τὸ εμβρυόν), missgebären, unzeitig gebären; (von Thieren) vertwersen; fig. (πρὸς ποικίλιν) δὲν φθάνω εἰς τὴν ἀρµότητα, (von Früchten), nicht reifen. entreprise avortée, ἐπιχείρηµα ὅπου ἀνέτυχε, mißlangenes Unternehmen, n.

Avorton, m. τὸ ἐκβάλµον (ἀποβαλµένον) ἔµβρυον (ὅπου γεννᾶται πρὸ τοῦ καιροῦ), unzeitige Geburt, unzeitige Frucht, f. ἀνδοστός ἀσχηµατισµένος, häßlicher Mensch, m.; Mißgeburt, f.

Avoué, m. (πάλαι, ὑπερασπιστής µας ἐκκλησίας, eodem; Schirmvogt m. einer Kirche); συνήγορος (κοινῶς ἀβουκίτος), Sachwalter, Advocat, m.

Avouer, v. a. ὁμολογῶ, gestehen, bekennen. δέχομαι, ἔχω ἐν λόγον, annehmen, genehmigen. s'—, ὁμολογεῖσθαι, sich bekennen für —; s'— de q; ἀναγέρομαι εἰς τινα, sich auf jemanden berufen.

† **Avoutre**, avonétre, m. νόσος, unheilliche Blind, n.

Avril, *m.* ὁ Ἀπρίλιος μήν, April, *m.*; poisson d'avril, ὁ σκόμπος (ἡδύς), Wattele, *f.*; fig. πορνόμοσχος, Kuppler, *m.*; ξεκίνοσ τις περιπατεῖται εἰς τὴν πρῶτην τοῦ Ἀπριλίου, Aprilarr, *m.*

Avuste, *f.* (mar.) κόμβος δύο σχοινίων εἰς τὰς ἀκρας, Knoten *m.*, womit zwey Taue zusammen geknüpft sind.

Avuster, *v. a.* (mar.) κομῶμαι δύο σχοινία μαζί, zwey Taue zusammen knüpfen.

Axe, *m.* ὁ ἄξων, Achse, *f.*
Axillaire, *adj.* ὁ τῆς μασχάλης, Achsel.

Axiome, *m.* (philos.) ἀξίωμα, γνώμη ἀναμειβόλος, Grundsatz, *m.*, Axiom, *n.*

Axonge, *f.* σάπων, ὀξέγγιον (ἀξούγγιον), Schmeer, Salz, *m.*

Ayeul, *ayeux*, *v.* Ayeul etc.

Azerole, *f.* εἶδος μεταλλίου (νεσπούρου), Azetole, (Art Welseln), *f.*

Azerolier, *m.* δένδρον ὅπου μέλει τὸ azerole, Azetolenbaum, *m.*

Azoie, *m.* (chim.) τὸ ἀζωτικόν, πνευματικόν, Stickstoff, *m.*

Azur, *m.* λίθος τις γαλάζιος, Saphirstein, *m.*; τὸ (ὡς τοῦ οὐρανοῦ) γαλάζιον χρώμα, das Himmelblau.

Azuré, *ée*, *adj.* κυάνεος, οὐρανογαλάζιος, himmelblau.

Azyme, *adj.* ἄζυμος, ungesäuert.

Azymite, *m.* ὁ μεταχειρίζομενος ἄζυμον ἄρτον, der ungesäuertes Brod genießt.

B.

Babeurre, *m.* ὁ ὄπός, ὁ τῆς τοῦ γάλακτος, Buttermilch, *f.*

Babiche, *f.* μικρὴ σκύλα, kleine Hundin, *f.*

Babil, *m.* ἡ πολυλογία, γλεῦστα, Geschwätz, Geplauder, *n.*

Babillard, *adj.* πολὺλογος, γλεῦσταρος, Schwätzer, Plauderer, *f.*

Babiller, *v. n.* πολυλογᾷ, φλυαροῦ, plaudern, schwätzen.

Babine, *f.* χέλιος τῶν ὧων, Keffe *f.* von Thieren. (fam.) s'en donner par les babines, τρώω πολλὴ, viel fressen.

Babiole, *f.* νινιόν, παιγνίδι παιδιακτικόν, Spielzeug, Kinderspiel, *n.*

Bahord, *m.* τὸ ἀριστερόν πλάγιον ἐνὸς πλοῦ (βλέποντες πρὸς τὴν πρῶτην), Backbord (linke Seite des Schiffes), *m.*

Babouche, *f.* τουρκικὸν παπούτσι, türkischer Schuh, *m.*

Babouin, *m.* μαρσούιν (εἶδος μεγάλου πιθήκου), Bavian, *m.*

Babouin, *ine*, *adj.* παιδι τοῦ μαρσούιν, (von Kindern), Keffchen, Narrchen, *n.*

Bac, *m.* πορτομείον, βάρκα εἰς τὴν ὅποια ἀπερνοῦν τὰ ἡμέλια (εἰς τὰ ποτάμια), Bähre, *f.*

Bacalan, *m.* μπακαλῆς (ἡδύς), der gedörrte Stöckfisch.

Baccalauréat, *m.* πρῶτος βαθμὸς ὅπου λαμβάνει τις τὸ γένος docteur, Baccalaureat, *n.*

Bacchanale, *f.* ζωγραφία χοροῦ

βακχικοῦ, Abbildung *f.* eines Bacchusfestes. pl. τὰ διονύσια (ἑορτὴ ἡ χορός τοῦ Βάκχου), Bacchusfest, *n.*

Bacchante, *f.* ἡ βακχῆ, Bacchantin, *f.*; μία μαινομένη, eine Rasende.

Bacchas, *f.* τραγιά ἀπὸ τὸ λεμονόσωμον, Citronensafttheben, *f.* pl.

Bacchus, *m.* ὁ Βάκχος, Bacchus, *m.*

Bache, *f.* χορδρὸν παρὶ διὰ σκέπασμα ἀμαξίων κτλ., grobe Schwand *f.* zu Wagendeckten u.

Bachelard, *m.* ἀνδρῶπιος δεδομένος εἰς ἔρωτα, verliebter Mensch, *m.*

Bachelette, *f.* κοράσιον δεδομένον εἰς ἔρωτα, verliebte Mädchen, *n.*

Bachelier, *m.* ὁ προξενωθεὶς εἰς τὸ baccalauréat, Baccalaureus, *m.*

Bacher, *v. a.* σκεπάζω (ἐν αμάξια κτλ.) μετὰ τὸ παρὶ (εἰς τὸν Wagen u.) mit der Planke bedecken.

Bachique, *adj.* βακχικός, dem Bacchus gewidmet, Bacchus-.

Bachot, *m.* πλοίαριον, βάρκα, Rachen, *m.*, Barke, *f.*

Bachotage, *m.* πληρωμὴ τοῦ βαρκάρου, Fährgehl., *n.*

Bachoteur, *m.* βαρκάρης, πορτομείος, Fährmann, *m.*

Bacile, *m.* ἡ βατίς (καρποειδὲς σπορίον τι), Meersenchel (Pflanze), *m.*

Bâclage, *m.* διάταξις τῶν πλοίων εἰς τὸν λιμένα, πληρωμὴ δι' αὐτὴν. σκαλιμὸς τοῦ λι-

μένος (με ἄλλους κτλ.), Stellung *f.* der Schiffe im Hafen; Gelübe *f.* dafür; Sperrung *f.* des Hafens (mit Ketten κ.).

Bäcker, *n. a.* σιγάτω (με ἄλλους ἢ ἄλλο τι), Specken (mit Ketten κ.). — ein bateau, πλοῖον ἔνα πλοῖον εἰς ἀρμόδιον ἵκανον διὰ τὴν φορτίσιν ἢ μεταφοράν, ein Schiff an einen zum Ein- oder Ausladen geeigneten Ort stellen. affaire bâclée, *fam.* ἐπὶ ὀφθαλμοῖς τελευτή, eine abgemachte Sache.

Badaud, *aude*, *adj.* χαῖνος, Mantelaffe, *m.*

Badauder, *v. n.* χάσκω, κοιτάζω με ἀνοικτὸν στόμα, με τρόπον ἀνόητον, das Maul aufsperrten, Mantelaffen seil haben.

Badauderie, *f.* badaudage, *m.* λόγος ἢ ἔργον ἐνός χαῖνου ἀνοησία, Reden und Thun *n.* eines Mantelaffen, Dummheit, *f.*

Badius, *f.* μπαδιαμί, φυτόν τι ἀρωματικόν, Sternanis, *m.*

Badigeon, *m.* χρώμα ὑποκίτρινον, (με τὸ ὅποιον ἀλλοφρονέμενος), gelblicher Steinmörtel, *m.* — geonner, *v. a.* ἀλλοίω με badigeon, damit bestreichen.

Badin, *ine*, *adj.* ἀστεῖος, scherzhaft; τρελλοῦτσικος, leichtfertiger, lächerlich, unthöricht.

Badivage, *m.* ἀστεϊότης, (χορευτάς), Scherz, *m.* Schalkheit, *f.*

Badinant, *m.* τὸ ἀπὸ χαρῆς ἐκφυγόντες λόγον, παρορμητικὸς ἱκανός, Witzbold, Dankspercher, *m.*

Badine, *f.* λεπτότερον, dünne Ruthe, Gerte, *f.* μάστιξ (καρπύς) τῶν λαπείων, Reitpeitsche, *f.* pl. τῆματι, περὶ γὰρ, Reitzgänge, *f.*

Badiner, *v. n.* ἀστεῖομαι, κάμνω χορευτάδες, χορευτῶν, scherzen, tänzeln. αἰώμα, τρέμω (ὡς τὰ πτερὰ ἐπ' αὐτὸν εἰς τὰ σκάδια κτλ.), flattern, wehen (als Federn auf den Hüften κ.).

Badinerie, *f.* μικροπράξις, (τοὐρξ. μασκαριὰδα), Tänzelein, *f.*

Bafoner, *v. a.* ἐξευτελίζω, ἐξερρίζω, gering schätzen, schmäheln.

Bâfre, *f.* (vulg.) γεῶμα (ἢ δεῖπνον) λαμπροτάτον (τοὐρξ. φαφέν), herrlicher Schmaus, *m.*; πολυφαγία, λαιμαργία, Fresserei, *f.*

Bâfre, *v. n.* (vulg.) τρώω με λαιμαργίαν, καὶ πολὺ, gierig und viel fressen.

Bâfreur, *m.* λαιμαργός, πολυφαγός, Fresser, Bistfress, *m.*

Bagage, *m.* τὸ ἐφοδόν, τὰ ἀντικείμενα διὰ τὴν ὑδροποσίαν, Reisegepäcke, *n.* ἢ σιτησιωτικὰ ἀποσκευῆς, Reisergeräte, Gepäck, *n.* plier —, ἐνερῶς κομψίως, einpacken, hübsch davon gehen.

Bagarre, *f.* (fam.) ὁδονόμος, ταραχή, Eärm, Tumult, *m.*; μάλομα, Zank, *m.*

Bagasse, *f.* (vulg.) πόρον, (σιουτάν), gemeine Hure, *f.*

Bagatelle, *f.* οὐλοδὸν πρῶγμα (ὅπου δὲκ ἠγῆσθαι τίς), Kleinigkeit, *f.* τὴν. τίποτες!

δὲν τὸ ψηφῶ, Kleinigkeit! Pöbel!

Bagande, *m.* ληπτής, κλέπτης, Räuber, *m.*, *f.* κοπέδα ληπταῖν ἢ κλεπτῶν, Räuberbande, *f.*

Bagne, *m.* φυλακὴ τῶν σκλάβων (εἰς τὴν Τουρκίαν), Sclavengefangniß *n.* bey den Türken.

Bagnolette, *f.* κάλυμμα γυναικῆσιον ὅπου σκεπάζει τὸ μισὸν πρόσσωπον, Fräuzengimmelschleier *m.*, der nur das halbe Gesicht bedeckt.

Bague, *f.* δακτυλίδιον με λίθον, Ring *m.* mit Steinen; κοῖκος, κρεμύμενος εἰς τὸ ἐμποδισμὸν παγνῆσι, Ring beim Ringelrennen.

Baguenaude, *f.* ἀλικύκαβον (ἀπόρος μέσα εἰς τὰς φρεσάδας, ὅπου σπένδουν τὰ πιδιά μετὰ τὰ χέρια), Schastlinje, *f.*

Baguenauder, *v. n.* χάνω τὸν καιρὸν μου εἰς πράγματα ἄσχετα, die Zeit verändeln.

Baguenaudier, *m.* γνακί (δενδρουλάκι), Schastlinjenbaum, *m.*; ἀβραῖος ὅπου χάνει τὸν καιρὸν του εἰς μάταια πράγματα, einet, der die Zeit verändelt.

Bagner, *v. a.* καταπίνομ με ὕδμα πρὶν ὅπως τι, mit vorloren Stücken annehmen, an schlagen.

Baguette, *f.* καρδίαν, πλοῦς (με τὴν ὅποιαν πτυλὸν ἐνὶ κατάδοκον ὁμοίως) διὰ τὴν πημὰ τῶν τυμπάνων), Grille, Ruthe; Spielruth, *f.*; Trommelschlägel, *m.*

βαίλλω, v. a. κτυπῶ με ἐνα-
ντίον, mit einem Stoden
schlagen.

βαίτης, m. διακτυλισθόληκη,
Klingfuttermal, n.

βαίτης, m. κούρφαρον, σπέτι,
Löffel, m.

βαίτης, m. ἐκείνος ὅπου κατα-
βαίνας τὰ βαήτης, Kessler-
macher, m.

βαίτης, adj. μελαινόκοκκινος,
λέγεται διὰ τὸ αἷμα, n.
braun, braunroth (von Pferd-
en).

βαίτης, f. μικρὸς κόλπος θαλάσ-
σης, Bucht (kleiner Meerbus-
en), f. τὸ πᾶν εἰς τὸν τοῦτον
τὸν θάλασσαν παράθυρον, Öff-
nung f. in der Mauer zu einer
Thür oder einem Fenster; χα-
ρακτὴρ μικρὸς καὶ ζυμερός (ὡς
καὶ χαμακέραιος, τὰ σταγυρία
αἵμα), Beere, f.; fig. γέλασμα
ἐπὶ τῷ στήθει, scherzhafter Betrug, m.

βαίτης, a. a. λούω, baden,
waschen; βαίχω, besetzen.

βαίτης, euse, f. ὁ λουόμενος,
der (die) sich ba-
det, Badegast, m.; λουτρεῖς,
Bäder, m.

βαίτης, m. τόπος διὰ λουτρῶν,
Baderplas, m.

βαίτης, f. ὁ λουτῆρ, εἰς τὸν
τοῦτον λούονται, Baderwanne
m., f.

βαίτης, m. συνθήκη διὰ παράδο-
σιν ὑποστατικοῦ, ἡ ὅσον εἰς
τὸν πᾶν, Pacht, Pachtcontract, m.

βαίτης, m. κῶδος, κωδὶς, Kuße,
Bäute, f.

βαίτης, m. χαμαωδία, Gäh-
nen, n.

βαίτης, v. n. χαμουριάζω, gäh-
nen, gähnen, nicht gut schließen.

βαίτης, v. a. (jur.) ἐγγυολῶ,
diden, übergeben. vous me la
baillez belle, ζητεῖς νὰ μὲ
κάμης νὰ πιστεύω, Sie wol-
len mir etwas weis machen.

βαίτης, m. ὁλογον λευκόξανθον,
(von Pferden) Falbe, f.

βαίτης, m. ὁ διαδοχικὸν τὸ
ἐλακισμένον ἢ ἐγγυαλμένον κό-
καλον, der zerbrochen oder zer-
rante Knochen wieder eintrich-
tet.

βαίτης, m. χαμουριάζης, der
oft gähnt.

βαίτης, m. baillesse, f. ὁ
δίδων (ἢ δίδουσι) εἰς νοίκι,
Verpächter, m.; Verpächterin,
f.

βαίτης, m. βασιλικὸς ἐπίτροπος
ἢ κοίτης εἰς ἓνα τόπον, Amts-
mann, Landrichter, m.; κο-
μματοδότης τοῦ μεγάλου σταν-
ου εἰς τὸν τοῦτον τῶν ἑλλάνων
τῆς Αἰτίας, Großfürst m.
den den Mattheserrittern.

βαίτης, m. κοίτηριον, δικα-
στήριον τοῦ bailli, Antheus;
καὶ ἡ ἐπαρχία τοῦ bailli,
(v. bailli) Amt, n.

βαίτης, m. ἕλλον ὅπου βάνουν
(οὐκ ἐκλείπει) εἰς τὸ στόμα τίνος,
νὰ μὴ φωνάζῃ, Knebel, m.

βαίτης, v. a. ἐμφράττω τὸ
στόμα μὲ baillon, einen Kne-
bel in den Mund legen.

βαίτης, m. λουτῆρ, Bad, n.
pl. λουτρά θεμέτι φυσικῶς,
(von Natur) warme Bäder,
m. pl.

βαίτης, f. τὸ μαχαίρι ἐπά-
νω εἰς τὸ τουφέκιο, κοινῶς
μαχαιροκέρα, Baïonett, n.

βαίτης, m. χειροφύλακας,
Handfuss, m. pl. προσκυνη-
ματα, χειροκλισμοί, Complé-
ments, n. pl. Gräße, m. pl.

βαίτης, m. γέλημα τοῦ πο-
δὸς τοῦ Πάτου, Fußfuß m.
den dem Fußste.

βαίτης, v. a. γιῶω, küssen,
se —, γιῶμαι (μὲ τινά),
sich küssen; fig. ἀρρογγίζω,
sich berühren, an einander sto-
ßen.

βαίτης, m. τὸ γέλημα, Kuß, m.

βαίτης, euse, adj. ὁ ἀγαπῶν
τὸ γέλημα, der (die) gern
küßt.

βαίτης, v. a. συγχωριῶ, oft
küssen.

βαίτης, f. βασιλικὸς τιμὴς (τῶν
ἀσπρῶν ἢ τῶν δημοσίων χαρ-
τῶν), Sitten, Gallen n. des
Courles.

βαίτης, ée, (adj. et part.) κατη-
ρασμένος, niedergesent. fig.
tête baissée, κατακείμενα,
τοῦτ' ἐστὶ, ὀρμῶντες μὲ θάρ-
ρος, Kühnes Muthes, uners-
chreden.

βαίτης, v. a. χαμηλῶω, κατη-
βάω, niederlassen, niedersen-
ken; v. n. ὀλιγοπτεῖν, ὀλιγο-
πτεῖν, γίνονται ὀλιγοπτεροί,
abnehmen, sinken, schwächer
werden. se —, v. r. σκύπτω,
sich bücken.

βαίτης, f. τὸ τέλος τοῦ κρα-
σιου, Riege f. vom Weine.

βαίτης, f. τὸ μέρος τοῦ ψω-
μιου ὅπου ἐγγίζει ἄλλο εἰς
τὸν φούδον, Alebretst m.
am Brode.

Hajone, *f.* κατασκήφανον τοῦ χοίρου, Schweinsfennbader, *m.*
 Bal, *m.* χοῦρος (κοινῶς* μπῆλος), Wall, *m.*

Baladin, *m.* — *ine, f.* γελωτοποιός, Possenreißer, *m.*; χορευτὴς (εἰς τὸ θέλουν), Theaterdänzer, *m.*

Balafre, *f.* λειδομενία εἰς τὸ πρόσωπον, καὶ ἡ ἐκτὴ ἀπὸ μνήσκει μετὰ τὴν πληγὴν, Fleck *m.* ins Gesicht, Narbe (Schramme) *f.* von einem solchen Flecke.

Balafre, *v. a.* λειδῶν εἰς τὸ πρόσωπον, einen ins Gesicht hauen.

Balai, *m.* τὸ φεροκέλλι, ἡ σκούτα, τὸ κάλυντρον, Besen, *m.* οὐρὰ τοῦ σκόλου καὶ τοῦ ερρακοῦ, Schwanz *m.* des Hundes und des Stofsvogels.

Balais, *m.* rubis —, πειλάσον, εἶδος ρουμπίνου, Wallaß (blafrother Rubin), *m.*

Balance, *f.* ζυγαριά, Wage, *f.* ἰσοζυγί, ἰσοσταθμία, Gleichgewicht, *n.* ἡ παραβολὴ τῶν ἐξόδων καὶ εἰσδημάτων, (μέλιαι εἰς τὴν πραγμᾶτιν), Vergleichung *f.* der Einnahme und Ausgabe, Bilanz, *f.* fig. ἀνιστορία (εἰς τὴν ἀπόφασιν), Unentschiedenheit, *f.*

Balancement, *m.* πάλανενσις, κούνημα, das Schwanzen, Schaufeln.

Balancer, *v. a.* ἰσοσταθμίζω, ζυγαρίζω, ins Gleichgewicht bringen; κοινῶ, schaufeln; ἐρευνῶ, ἐξετάζω, erwägen, überlegen; ἀμυγῆδω, ἀμ-

φυβάλλω, εἶμαι ἀβέβαιος, schwanken, ungewiß, unschlüssig sein.

Balancier, *m.* τὸ ἐκκρεμὲς (εἰς τὸ ὀρολόγιον), Pendel, Perpendikel (in der Uhr), *m.*; μηχανὴ μετὰ τὴν ὁποίαν χαρακωνίζονται νομίσματα, Prägestoch *m.* in der Münze. Ἐμβολος εἰς τὴν ἀντίλαν, Stempel *m.* in der Pumpe; ὁ μοχλός (ἡ βέργα) τῆς ζυγαρίας, Wagebalken, *m.* τὸ ξύλον ὅπου μεταχειρίζονται οἱ σχοινοβέται διὰ τὰ ἰσοσταθμισθῆναι, Balancierhange, *f.* ὁ κατασκευάζων ζυγαρίας καὶ ὅργανα, der Wagen und Gewichte macht.

Balançoire, *m.* μοχλός, κούνη (συνιδε μετὰ τὸ ὅποιον κουνεῖται), Schaufelbret, *n.* Schaufel, *f.*

Balasse, *f.* ἀγροστόριον (εἰς τὸ κρεββάτι), Strohlatt (im Bett), *m.*

Balauste, *f.* ἀγριορῶδιον, Weib der Granatapfel, *m.*

Balanstier, *m.* ἀγριορῶδιον, wilder Granatapfelbaum, *m.*

Balayer, *v. a.* παύω, σπουάζω, φιλοκαλλίζω, (φρονεκαλλίζω), fahren, legen.

Balayer, *m.* — *ense, f.* παροστής, σπουαστής, der (die) fahrt, segt, Lehmann, *m.*

Balayures, *pl.* παρόματα, φρονεκαλλίδια, φρονεκαλλίδια, Abriht, *n.*

Balbutiement, *m.* ψέλλισμα, Stottern, Stammeln, *n.*

Balbutier, *v. n.* ψέλλω, ταυαλλίζω, stottern, stammeln; fig. μωρολογῶ, verwirrt reden.

Balcon, *m.* ἡλιακόν, ξυδόν, Altan, Balkon, *m.* τὰ κάγκελλα ἐνός παραεῖς, eisernes Fenstergitter, *n.*

Baldagain, *m.* οὐρανός ἐξ ὧν θρόνον, Thronhimmel, *m.*

Baleine, *f.* γάλατα, βοτὸν τὸ κήτος, Wallfisch, *n.* κόκκαλα ὅπου γίνονται τὰ γέννια τῆς γαλαίνης, bein, *n.*

Baleineau, *m.* τὸ παιδί γαλαίνης, (τοῦ κήτους) ger Wallfisch, *m.*

Baleinier, *m.* κινεῖται ἐσμένον διὰ τὸ κινήσει κήτους, Schiff *n.* zum fischfange.

Balénas, *m.* τὸ αἰδοῖον τῆς γαλαίνης, (τοῦ κήτους) gungsglied *n.* des Wall-

Balèvre, *f.* τὸ κάτωθεν Unterlippe, *f.*; (architect.) ἔξωκον μέρος μίως πρὸς τὴν hervorragende Theil, Steines, *pl.*

Balise, *f.* σημάδι ὅπου τοῦς κινδυνώδεις τόπους τὴν θάλασσαν (ἡ σαρρα), Bala (wobuch) n. fährliche Stellen im Meerzeichen, *f.*

Baliser, *v. a.* βάλω balise, Bala legen, mit einem bezeichnen.

Baliseur, *m.* ὁ ἐπιστάτης τῶν παραγμάτων, Strandwächter, *n.*

Balistrer, *m.* εἶδος καλῶν ἰνδίας, (indischer) Balistrer, *n.*
 Baliste, *f.* ἡ τῶν πειλαμνησφόρος μηχανή, Steinerschleudermaschine, *f.*

ἰσῶσιν εἰς τὸν μέλον του καὶ.
Zwangsgerechtigkeit, f.

Banane, f. σῆκον τοῦ Ἀδάμ,
Paradiesfeige, f.

Bananier, m. σικιά τοῦ Ἀδάμ
(δένδρον αἰ τῆς Ἰνδίας),
Paradiesfeigenbaum, m.

Banc, m. μακρὸν ἀκανθὺν, πύγ-
κα, Bank, f.; ἡ ζέρας, (σο-
ρὸς αἵματος εἰς τὴν θάλασ-
σαν), Sandbank, f.

Bancal, ale, adj. σωμαποδός-
ρος, krummbeinig.

Bancroche, m. (pop.) ἕνας
στραβοπόδης, ein Krumm-
beiniger, m.

Bandage, m. δεσμός, γραμμά,
Binde (zum Verbinden u.),
f.; δέσμιον διὰ τοὺς σπασμέ-
νους, Bruchband, n.

Bandagiste, m. ὁ κατασκευά-
ζων καὶ πωλῶν δεσμίους διὰ
τοὺς σπασμένους, Bruch-
bandmacher, Bandagist, m.

Bande, f. ὅγμα λεπτὸν καὶ
ἱστόν, γραμμά, schmaler Streif,
m.; Binde; — de fer, λεπτὸν
καὶ στενὸν δέμας σιδηρέϊον,
ciserne Schiene, f.; — de l'
épée (διὰ τὰ σπαθί), ζώνη
Degenkur, m.; τὰ χεῖρη τῶ
ἐσωτέρου καὶ τοῦ περικλίστου
(au billard), Bande (am Bil-
lard), f.; — de voleurs,
κοινὴ κλεπτῶν, ληστῶν.
— du Nord, — du Sud, τὰ
ἀρκτικὸν, μεσημβρινὸν μέρος
τῆς γῆς. Nordseite, Südseite
f. der Erde.

Bandeau, m. διάδημα, κεφα-
λοδέσμιον, δέμας, Binde,
Hauptbinde, f.; διάδημα βα-

σιλικόν, königliche Stirnbis-
de, f. Diadem, n.

Bandelette, f. δεματάκι, με-
γὰ γραμμά, Streifchen, n.,
kleine Binde, f.

Bander, v. a. ζωνύω, ζώνω,
ἐκτείνω, τενύω, τενύω,
spannen, anziehen, ausdehnen;
— les yeux, δένω τὰ μάτια,
διὰ ὕψος verbinden. v. n.
εἶμαι ἐκτεταμένος, τεντω-
μένος, straff, gespannt sein.
se —, ἐνερπιδύμαι, ἐναντί-
σταναι, sich widerlegen.

Bandereau, m. δεσμός με τὸν
ὅποιον κρεμασθὶ τὴν σάλ-
πιγγα. Trompetenschnur, f.

Banderole, f. φλέμπουρον,
Bimpel, m.

Bandière, f. v. Bannière.

Bandins, m. pl. τὰ κάγκελλα εἰς
τὴν πρόρμην τοῦ καραβίου,
Geländer n. am Hintertheil
des Schiffe.

Bandit, m. ληστής, φονεὺς,
Räuber, Mörder (Bandit), m.

Bandoulier, m. ληστής τῶν
βουνῶν, ἡ εἰς τὰ δάση,
Buschflegger, Räuber, m.;
οὐδυνός, ψεύστης, Tauge-
nichts, Betrüger, m.

Bandoulière, f. τὸ λωρὶ ἀπὸ τὸ
ὅποιον κρέμαται τὸ κοντὶ
τῶν στρατιωτῶν μετὰ τὸ μπα-
ροῦτι καὶ, ζωστήρ, Bandelier
(der Soldaten), n.

Banlieue, f. περιχώρῃ ἔξω τῆς
πόλεως, εἰς τὴν διοίκησιν
τῆς, Weichbild, Stadtgebiet,
n.

Banne, f. χορδὸν παντὶ διὰ
σκέπασμα, grobe Weinwand
f. zu Decken, Plahar, f.

Banner, v. a. σκεπάζω με ban-
ne, mit einer Plahne deck-
en.

Banneret, adj. seigneur —,
ἀρχὸν ὁποῦ εἶχε ἕνα κοινὸν
στρατιωτῶν μετὰ σημαίν,
Bannerherr, m.

Bannelon, m. σεπτοῦκι τρί-
πιον, εἰς τὸ ὑποῖον ἔχουσιν
πλάγια εἰς τὸ νερόν, Bisthu-
kasten, m.

Bannette, f. εἶδος καλέθης
μεγάλης, großer Korb, m.

Bannière, f. σημαία (διὰ μίαν
παράταξιν), Fahne (bey ei-
nem Aufzuge), f.; Panier, m.;
μπαντιέρα (τοῦ κυραβίου),
Flagge, f.

Bannir, v. a. ἐξορίζω, verban-
nen, Landes verweisen.

Bannissable, adj. ἄξιος ἐξο-
ρίας, verbannungswürdig.

Bannissement, m. ἐξορία, Ver-
bannung, Landesverweisung,
f.

Banque, f. τράπεζα τοῦ τραπε-
ζίτου (μπανκιέρου), Bank,
Wechselbank, f.; τὸ δημόσι-
ον δημοσποικιλέειον μετὰ
πολιτείας, öffentliche Stadt-
kasse, Bank, f.; μάχης με
μερικὰ παιγνίδια τῶν παι-
στῶν, Bank, Spielbank, f.

Banquereau, m. μικρὸς σωρὸς
ἄμμου (εἰς τὴν θάλασσαν),
kleine Sandbank, f.

Banqueroute, f. χρεοκοπία,
ἀναστροφή τραπεζίτη (τοῦρα-
μομφλουζίου), Bankrott, m.
faire —, λείπω ἀπὸ τὴν πλη-
ρωρὴν (τοῦρα. μουφλου-
ζίου), Bankrott machen.

Banqueroutier, m. χρεοκόπος

τουρκ. μουφλούτζης), Ban-
terificer, m.
nquet, m. συμπόσιον, ξε-
μενωσις, Gastmahl, n.
nqueter, v. a. συμποσιάζω,
ξεμενώνω, schmausen.
nquette, f. ύψωμα γῆς ἢ
πέτρως ὅπως τοῦ τοῖχου δια-
στασεῖς στρατιώτης ὅπου ὁ-
ντοῦν τουφεκι ἀπὸ ἐκεί, der
erhabene Eritt hinter der
Brustwehr; τὰ μονοπάτια,
(διὰ τοὺς πεζοὺς εἰς τὰς
πράτας, εἰς τὰ γέφυρας),
erhabener Fußsteig an einer
Straße oder einer Brücke.
nquier, m. τραπέζιτης
(τουρκ. σαράης, παλ. μπαγ-
κιέρης), Wecheler, Banqueter,
m., μπαγκιέρης (εἰς μερικά
παίγνδια τῆς τύχης), Ban-
queter (bey Glücksspielen).
us, m. pl. στρωμνὴ τῶν
αντικλιν, Lager n. der Hunde.
nse, f. μεγάλη τετραγώνος
καλαβή, großer, vierediger
Korb, m.
pième, m. βάπτισμα, Tauf-
te, f.
ptiser, v. a. βαπτίζω, tau-
fen.
ptismal, ale, adj. βαπτισ-
τός, Tauf-.
ptistère, m. βαπτιστήριον,
παρακλησιον, Taufcapelle, f.;
extrait —, f. έγγραφος μαρ-
τυρία βαπτισμοῦ, Taufzeug-
niß, n. Tauffchein, m.
nquet, m. ζῆλον καδί,
Kübel, Zuber, m.
nqueter, v. a. ἐκιντῶ, ἐβ-
γάζω νερόν μὲ baquet, Was-
ser mit dem Zuber schöpfen.

Baquetures, f. pl. ἐχαιρόν
ἢ ἀπαιστον κρασί, Tropf-
wein, Ledwein, m.
Baquier, m. τὸ κατώτερον
βαμβάκι (τῆς Σινώνης),
schlechteste (sinonische)
Baumwolle, f.
Baragouin, m. — inage, δι-
κεκτος διεφθαρμένη, Kan-
derwälsch, n.
Baragouiber, v. a. ὁμιλῶ στρα-
βά, kanderwälschen, kander-
wälsch reden.
Baragouineur, m. — euse, f.
ὁποῦ ὁμιλεῖ στραβά, der (die)
kanderwälscht.
Baraque, f. καλύβη τῶν στρα-
τιωτῶν, Feldhütte, Soldaten-
hütte, f.
se Baraquer, v. r. στήναι κα-
λύβας, sich (dat.) Feldhütten
errichten.
Barat, m. v. Baratterie.
Baratte, f. ἀγγεῖον εἰς τὸ ὁπερ-
ον κατασκευάζουσι τὰ βούτυ-
ρον, Butterfass (zum But-
tern), n.
Baratter, v. r. κατασκευάζω
βούτυρον, buttern.
Baratterie, f. (mar.) ἀνέτη,
ψευδία, Betrügerei, Unter-
schleif, m.
Barbascane, f. ἀνδριον εἰς τὴν
τέχην ὅθεν τουφεκίζουσιν,
Schießscharte, f.
Barbare, adj. βάρβαρος, ἄγχι-
ος, σκληρὸς, barbarisch, wild,
grausam. s. m. ὁ βάρβαρος,
ἀπείνθρωπος, Barbar, Un-
mensch, m.
Barbarie, f. βαρβαρία, σκλη-
ρότης, Barbarey, Grausam-
keit, f.

Barbariser, m. n. fam. κίερω
βαρβαρισμούς εἰς τὴν γλῶσ-
σαν, Sprachschlechter begeben.
Barbarisme, m. βαρβαρισμός
(εἰς τὴν γλῶσσαν), Fehler
m. gegen die Reinigkeit der
Sprache, Sprachfehler.
Barbe, f. γένειον, τὰ γένεια,
Bart, m. — de baleine, τὰ
κόκκαλα, τὰ γένεια τῆς γα-
λιέρας, τοῦ κήτους, die Bar-
ten f. pl. des Walhaisches, bar-
bes d'épi, τοῦ ἀσπερέου οἱ
ἄδαρες, die Grannen f. pl.
an der Aehre, barbes de
plume, τὰ πτερά τοῦ κορδυ-
λίου, die Schleißen f. pl. der
Feder.
Barbe, m. ἄλογον βαρβαρίζ-
ον, Barber (Pferd aus der
Verderer), m.
Barbeau, m. μπαρμπούρι, τρι-
γλῆ (ψάρι) Barbe, Fisch, f.;
κίανος, blaue Kornblume, f.
v. bleu.
Barbe-de-bouc, — de ché-
vre, f. τραγοπύγων, ἡδύ-
χιον (φυτόν), Wackbari
(Pflanze), m.
Barbe-de-moine, f. κουσκού-
τα (φυτόν), Gladsfelde, f.,
Fitztram, n.
Barbe-de-renard, f. τραγυ-
καρθε (φυτόν), Bodsborn,
Traganth, m.
Barbelé, ée, adj. ὀδοντωτός,
gezähnt, zackig.
Barberie, f. ζυγαριστική τέχ-
νη, Barbierkunst, f.
Barbet, m. ette, f. σκελί μαλ-
λακῶν (ὡς τὰ πρόβατα), Pa-
del, f.

Barbette, *f.* σκέπασμα τοῦ στή-
θους τῶν καλοχηρῶν, Brust-
schürze m. der Nonnen; εἶδος
περικεφάλαιος (σῆμα, πα-
ρατέτα), Brustwehr, *f.*

Barbichon, *m.* μικρὸς barbet,
kleiner Pudel, *m.*

Barbier, *m.* κουρεύς, κορυφῶς,
μπαρμπερ; Barbier, *m.*

Barbillion, *m.* μπαρμπούντι,
μικρὸ τριγλῆ, kleine Barbe,

f.

Barbou, *m.* γέρον (ἀσπρογέ-
νης), Graubart, *m.*

Barbottage, *m.* ἀσθηρότης,
συνθροαχία, mürrisches
Wesen, *n.*

Barboute, *f.* αἰαλίς (ποταμίων
ὕδατος), Quappe, Aalraupe, *f.*

Barboter, *v. n.* κωτάζω (ὡς ἡ
χρῆς, ἡ πάσις), schnattern
(wie Gänse, Enten); κωτάω
τὸ νερόν, im Wasser pläts-
chern; μουρμουρίζω, murren,
brummen.

Barboteur, *m.* πέσις ἡμερη,
νήσσα, zahme Ente, *f.*

Barbotense, *f.* (fam.) πόρνη
τοῦ δούλου, gemeine Dute, *f.*

Barbotine, *f.* γέ σέμιον (ἀσπ-
ρος ὅπου χελιδὲ τὰ σκολιή-
κια εἰς τὴν κοιλίαν), Warm-
samen, *m.*

Barbouillage, *m.* ζοργασία
ἀχαμνῇ, μουτζούρικ, schlechte
t Mashleer, Sadelen, *f.*;

ὁμολία ἐμπροσθεν, ver-
wirrtes Weichwä. *f.*

Barbouiller, *v. a.* λερώω, be-
schmutzen, beschdln; γρά-
φω ἀχαμνῇ, schlecht schreiben,
schmieren. se —, λερώω-
μαι, sich beschmutzen; δυσφη-

μιζομαι, in schlechten Ruf
kommen.

Barbouilleur, *m.* ὁ ζοργασί-
ων ἢ γράφων ἀχαμνῇ,
schlechter Mahler oder Schrei-
ber, Schmierer, Sadelr, *m.*

Barboute, *f.* ἔλκυσσος εἰς κορ-
μάτια, Lumpenleder, *m.*

Barbu, *ne*, *adj.* ὁ ἔχων γένεια,
bärtig.

Barbu, *f.* δόρυς (ὡς ἡ θε-
λέσιος), Witte, Bütte (ein
Gefäß), *f.*

Barb, *m.* φορέων (διὰ πύργους,
χοῖμα κτλ.), Tragbahn, *f.*

Barbance, *f.* ξιρόδιον, ζωλιζέ-
δα, (γεύση), Aistle, *f.*

Barde, *f.* σιδηρὸν σκέπασμα
ἐλκυσσῶν, eisener Harnisch m.
der Pferde; λεπτόν κορμάτι
πασσὸν διὰ νήσιον πουλ-
ιδίον, kleines Stück Speck um
Bügel zu beuten.

Barde, *m.* ποιητὴς τῶν ἀρχαί-
ων Κελτῶν καὶ Γερμανῶν,
Barde, Dichter, m. der alten
Celten und Deutschen.

Bardeau, *m.* σιδαξ, λεπτόν
σανδάλι με τὸ ὅπου ὁ
ἀνὴρ τὸ σῆμα, Dachs-
schindel, *f.*; μουλάρι ἐξ ἀλ-
γουν καὶ γαδούρας, Maulesel,
m.

Bardele, *f.* εἶδος σαματίου
(διὰ λαμπύρα), Reistissen, *n.*

Bardeur, *v. a.* σκεπάζω με bar-
des τὸ ἄλογον, ein Pferd
panzern; γροτῶν πύργους,
χοῖμα κτλ., Steine, Erde u.
aufstaben; περιβάλλω με
παστόν, mit Speck umwi-
cken.

Bardeur, *m.* ἐκεῖνος ὁποῦ φέρει

τὸ bard (v. bard), Träger,
m.

Bardit, *m.* πολεμικὸν ἔσμα τῶν
ἀρχαίων Γερμανῶν, Bardit,
Schlachtgesang m. der alten
Deutschen.

Bardot, *m.* μουλαράκι, junger
Maulesel, *m.*; σῶμα βεβλῶν
ἐλλειπές, unvollständiges
Exemplar, *n.*

Barème, *m.* ἀλλογὴ λογαρια-
σῶν (διὰ χρῆσιν τῶν ἐρ-
χασίων), Rechenrecht, *m.*

Barer, *v. n.* (διὰ τὰ ἀνελί-
γαντα τὸ ἔνος τοῦ θηρίου,
die Spur des Wildes verlis-
ten.

Baré, *m.* γωνίη τοῦ ἐλέφ-
αντος καὶ τοῦ θινάκερος, Ge-
schen n. des Elephanten und
des Nashorns.

Barge, *f.* εἶδος ζυλόκοτας, Alt-
Schwefel, *f.* σῶρος ξηρῶν
χόρτων ἢ μικρῶν ἑλίων,
Haufen m. Heu oder kleinem
Holz.

Barguignage, *m.* (fam.) δι-
σταγμός, unschlüssigkeit, *f.*;

Zaudern, *n.*

Barguigner, *v. n.* διατρέ-
μνησσω ἀβέβαιος τινὰ κάμω,
unschlüssig seyn, zaudern.

Barguigneur, *m.* — euse, *f.* ὁ
διατρέμων, ἡ διατρέγουσα, der
(die) unschlüssig ist, zaudert.

Baril, *m.* βαρέλι, Fäßchen,
Erdnuthen, *n.*

Barillage, *m.* βαρελάκια, klei-
nes Fäßchen, *n.*; χοσμός
τοῦ κρασίου εἰς τὰς γυαλ-
κὰς (πὰ μπουτλια). Kellen n.
des Weins auf Glaschen.

Bariller, *n.* ἐπιστάτης τοῦ κρα-
σιῦ καὶ τοῦ νεροῦ εἰς τὰ
κατέργα, Kellermeister *m.* auf
einer Salzece.

Barillet, βαρελάκι, kleines Fä-
ßchen, *n.*, κολιάνδρος εἰς τὰ
οὐρολόγια, Trommel *f.* in den
Uhren.

Bariolage, *m.* ζωγραφία με
πολυχρώμα καὶ πλάκωσι
χρῶματα, buntschiedige Mal-
eier, *f.*

Barrioler, *v. a.* ποικίλλω ζωγρα-
φῶ, buntschiedig malen.

Barigant, *m.* βαρελάκι, Flei-
sch Fäßen, *n.*

Barlong, *gue*, *adj.* μικρὸς
καὶ ἀνισός, lang und ungleich.

Barnache, *f.* εἶδος ἐργασίας χή-
ρας, Art wilder Gänse, *f. pl.*

Baromètre, *m.* βαρομετρον,
Barometer, *n.* (*m.*), Wet-
terglas, *n.*

Baron, *m.* μαρκήσιος, βαρόνος,
δυναστής, Baron, Freiherr,
m.

Baronne, *f.* βαρόνησσα (*γυ-
ναικα τοῦ βαρόνου*), Baro-
ness, Freiin, *f.*

Baronnet, *m.* (ἐν Ἀγγλίᾳ) ἐν-
γενής μεταξύ βαρόνου καὶ
ήνικου, (in England), Baro-
net (Adelicher zwischen Baron
und Ritter).

Baronie, *f.* μπαρονία, δυνα-
στεία, Baronie, Freiherr-
schaft, *f.*

Baroque, *adj.* στρεβλωμένος
(λέγεται διὰ τὰ μωχευτά-
ρα), (schiefling (von Verlen)),
αὐακτός, ἀλλοκοτός, πικρά-
ς, εἶνος, unregelmäßig, wunder-
lich, selbstam.

Barque, *f.* βάρκα, Barke, *f.*
Barquerolle, *f.* καὶ καὶ χωρὶς κα-
τάστα, kleines Luftschiß *n.*
ohne Masten.

Barrage, *m.* δόγματιον ὅπου
πληροῦν τὰ ὕμια καὶ
ἄλλα διὰ ταῖς σιμύταις, Bes
seid, *n.*, Wegetoll, *m.*

Barrager, *m.* ὁ λαμβάνων τὸ
barrage, Wegetollent, Ge-
leitseinnnehmer, *m.*

Barre, *f.* ἕλαν μικρὸν, ὁμοί-
ως κομίσας μακρὸν χορδῶν,
ἀσκησις, σιδῆρον κτλ., Stan-
ge (von Holz, Gold, Silber, Ei-
sen &c.), *f.*; κόγχηλα τοῖς ἔργοις
τοῦ τόπου ὅπου κἀνῶνται οἱ
χοῖται, Schranken *f. pl.* um
den Pflug, wo die Acker
stehen; ἕλαν βαλμῶν ὅπου
κἀνῶνται εἰς ἕνα βουτζί, Lager-
baum, *m.*; πλεῖστα γαστήρ
πρὸς ἀκρόασις, Querschild,
m. (*mar.*) σκέπας ὅπου
ἐμπόδισι τὴν εἰσόδον εἰς
ποιμῶν, εἰς λιμένα, Klippe
oder Sandbank, *f.*, welche das
Einkommen in einen Fluß oder
einen Hafen verhindert. bar-
res, *pl.* τὸ μέρος τοῦ στό-
ματος τοῦ ἄλογου, ὅπου
ἀκουσθῆ ὁ χαλινός, der Theil
der Kinnlade des Pferdes, wo
das Gebiß aufsteht.

Barreau, *m.* κόγχηλα, κλει-
δον εἰς τὸ κρητῆρον ἐνθα
κἀνῶνται οἱ συνήγοροι (ἀρ-
χωῖται), Schranken *f. pl.* vor
Gericht, wo die Advocaten
stehen; τὸ σύστημα τῶν συνή-
γορων, die sammtlichen Ad-
vocaten, *f. pl.*

Barrer, *v. a.* ποικίλλω με

μοχλούς, καὶ κλειδῶν, ver-
riegeln, versperren; — an
écrit, σὺν γαστήρ διὰ
τὰ ἀκρόασις ἐν γαστήρ,
eine Schrift durchstreichen
(als ungültig); ἐμπόδισι, hin-
dern, hemmen.

Barrette, *f.* εἶδος σκουρίας,
Barrett (Art Münze), *n.*; τὸ
καρχαῖον τῶν καρδινάλι-
ων, Cardinalsbut, *m.*

Barricade, *f.* ἐμπόδιον ὅπου
γίνεται μεθ' ὅπως γῆς, με
σώων πέτρων, με κομῶν
δένδρα κτλ., Verperrung,
Berrammung (mit Erdbau-
sen, Steinhausen, gefällten
Bäumen &c.).

Barricader, *v. a.* ἐμπόδισι με
ὁμοίως γῆς κτλ., περὶ-
χῶν, περιστεύων, versper-
ren mit Erdbausen &c., ver-
rammeln, verschansen.

Barrière, *f.* συνάφαισις ἑλ-
ων ἢ ἄλλων πραγμάτων διὰ
περικύκλῳ, Berrammung
f. mit Holzstücken oder an-
dern Dingen, Wehau, *m.*;
ἑλῶν περιστεύων, εἰς τὸ
ὅπου πλεον ἐκρηγνύοντο
πολιμῶντες; οἱ ἱππεῖς,
Schranken *f. pl.* worin rhe-
dem die Ritter kämpften;
μοχλὸς σκεπτός (εἰς τὰς πύ-
λας, πλεον σκεπτός), Schlag-
baum, *m.*; ἡρώριον εἰς τὰ
σύνορα, Gränzsetzung, *f.*;
ἐμπόδιον, Hinderniß, *n.*,
Einhalt, *m.*

Barrigue, *f.* μεγάλη βουτζί,
großes Faß, *n.*, Tonne, *f.*

Barse, *f.* κοῦτι ἀπὸ καλῆς
εἰς τὸ ὅπου στέλλεται τὸ

τέλ' ἀπὸ τὴν Κίαν, ginnetne
Büchse f., worin der Thee aus
China kommt.

Bartavelle, f. ἔιδος πέρδικος
μὲ κόκκινα ποδάρια; das
rotzfüßige Rebhuhn.

Bas, asse, adj. χαμηλός, nie-
drig; ὁ, ἡ, τὸ κάτω, der, die,
das untere; ἀνεκαταρροή-
τος, ἀχρεῖος, ἀχαμνός, nie-
drig, niederträchtig, schlecht;
(διὰ τὴν τιμὴν τῶν πραγ-
μάτων) κατώτερος, εὐθηνός,
(vom Preise der Waaren),
niedrig, gering, wohlfeil;
(διὰ τὴν φωνὴν) χαμηλός,
leptós, (von der Stimme),
leise; **bas or, bas argent,**
ἀχαμνός χρυσός, ἀχαμνός
ἀσημέν, geringes (schlechtes)
Gold, Silber, n.; **avoir la**
vue basse, εἶμαι κοινό-
φθαλμος, ein kurzes Gesicht
haben; **un mot bas, ἀχαμία,**
ἀσχημη λέξις, n.; niedriges
Wort; **faire moins basse,**
φρονεῖν, σκοπεῖν ὅλους με-
τ' ἐξ (ἐξ τὸν πόλεμον), alles
niedermachen (im Kriege).

Bas, adv. κάτω, unten, nieder;
être chapeau bas, εἶμαι
ἐσκακούρωτος, unbedeckt seyn
(den Hut nicht aufhaben);
mettre bas, βάλειν κάτω,
niederlegen, ablegen (en par-
lant des animaux) γυνῶ
(λέγεται διὰ τὰ ζῷα), wer-
fen (von Thieren); **parler**
bas, ἀρτῶ με χαμηλὴν
φωνήν, leise sprechen; **il**
est fort bas, (d'une mala-
die), εἶναι πολλὰ πυρρετός

(ἀπὸ μίαν ἀσθένειαν), et ist
sehr schwach, **fam.** sehr her-
unter (von einer Krankheit);
à bas, κάτω (ἐκνωῶντας κέ-
νησιν), herunter; **en bas,**
κάτω, εἰς τὸ κάτω μέρος,
unten; **ἐδῶ κάτω, ἥρουν·**
ἐδῶ εἰς τὴν γῆν, εἰς τὸν
κόσμον, hienieden, hier auf
Erden.

Bas, m. τινωράσι, κάλτσα,
σκουροῦνι, Strumpf, m.
Basalte, m. βασάλτης, στελλίτης
λίθος, Basalt, Säulenstein,
m.

Basane, f. προβάτον ὄρεμα
μελανόν (διὰ δέσμον μιλέ-
ων), braunes Schafleder (zum
Buchereinbinden), n.

Basané, ée, adj. μελανγχινός,
κεκαυμένος ἀπὸ τὸν ἥλιον,
schwarzbraun, von der Sonne
verbrannt.

Bascule, f. μοχλός (διὰ σή-
κιμα), Hebel, m.; σηκωτήρ
τῆς γυνύρας, Schlagbalken m.
einer Zugbrücke; **κουρνα** (ἐλ-
λην. αἰῶνα) ἡ συνιδεῖς εἰς τὴν
ἄκρην τοῦ ὁποῦν κουροῦνται
τὰ παιδίον, Schaukelbrett n.
der Kinder.

Base, f. βάσις, θεμέλιον, Grund
(*prop. et fig.*), m., Grund-
lage, f.; (géom.), — d'un
triangle, βάσις ἐνός τριγώ-
νου, Grundlinie f. eines Dre-
ecks; — d'un cône, βάσις ἐνός
κωνίου, Grundfläche f. eines
Kegels.

Basfond, m. ὡχὰ νερά, Untief
sc. f.

Basilic, m. ὁ βασιλεύς (qu-
τὸν), Basilisk, m., Basilien-

scout, n.; **Βασιλίσκος** (ὁ
μυθολογικόν), Basilisk,
Basilicon, m. ἀλειψή τις
τρυφή, Königsalbe, Ba-
salbe, f.

Basilique, f. ὄνομα μερ-
ἐκκλησιῶν μητροπόλε-
Name verschiedener Haupt-
kirchen; ἡ μεγίστη φάβρα
βασιλικός, Hauptader f.
Verdarmis.

Basiliques, f. pl. τὰ Βασι-
(ἀντίλογη τῶν Ρωμαϊκῶν
μὲν μεταφρασμένων εἰς
Ἑλληνικά διὰ προστιγῆς
αὐτοκατάτορος Βασιλίσ-
die auf Befehl des Kai-
Basilos ins Griechische ü-
setzte Sammlung τόμῳ
Gesetz.

Basin, m. ὕψασμα τι βαμβά-
κων, Basin, Plinits
Baumwollenzeug), m.

Basque, f. ποδία ἐνός γι-
νος, Schoß m. an ei-
Niede.

Basque, adj. Μπάσχος ἡ λ-
κάος (ἐξνος τῆς Ἰσπανί-
tambour basque, τόμπου
μὲ κονδοῦνι, Schellente-
mel, f.; **courir comme**

**Basque, τρέχει πολλὰ ὀρ-
γομα, sehr schnell laufen.**

Bas-relief, m. γλυπτικόν
γον ὅπου παρασταίνειν
ἐκόντας ὥστε νὰ ἐξέλ-
ἀπὸ μίαν πλάκην (κατὰ
μῆσιν ζωγραφίας). ἀντα-
πη εἶκον, halb erha-
Bildhauerarbeit f.

Basse, Basse-contre, f. (m
βασιόντος, καὶ ἑῶν βα-
τόνος, Bass, m., Bassist,

Basse-cour, *f.* ἀλλή ὀπισθίων διὰ τὸ εἶναι (διὰ τὸ ὀπίσθιον), Viehhof, Hühnerhof, *n.*

Basse-lice, — lisse, *f.* πικρία μισομεταξὺ καὶ μισοκαλλίαια, halbschlecht und halbwollene Tapeten, *f.* — licier, *m.* ὁ ἐργατὴς ὁποῦ κατασκευάζει basse-lice, Weber *m.* solcher Tapeten.

Basement, *adv.* χαμηλὰ, ταπεινῶς, niedrig.

Basses, *f. pl.* σωρὸς ἄμμου κεκοιμημένου ἐπὶ τοῦ νεροῦ, ἔλκος, Sandbank, *f.*

Bassesse, *f.* ἐντέλεια, ταπεινότης (ἐπὶ καρδίᾳ), Niedrigkeit, Niederträchtigkeit, *f.*

Basses-voiles, *f.* τὰ μεγάλα πανιά τοῦ καρεβίου, die Linsefegel (großen Segel) *n. pl.* eines Schiffes.

Basset, *m.* εἶδος σκυλίου διὰ τὴν κυνήγ, με ποδιέμει κοντὰ καὶ στερεὰ, Dachshund (*fam.* Dackel), *m.*

Basse-taille, *f.* (mus.) γωνή κομμένη ἐνὶ ἡλικιωτέρᾳ ἀπὸ τὸν βασιτόνον, der tiefe Tenor; ὁ εἶδος αὐτὴν τὴν γωνήν, Tenorist *m.*, der tiefen Tenor singt.

Bassette, *f.* εἶδος παιγνιδίου τῶν χαρτῶν, Bassettspiel, *n.*

Bassin, *m.* λεκάνη, Becken, *n.*, große Schale, *f.* : στέγνα, ὑδροδοχεῖον, Wasserbehälter, *m.*; κανάλι (ἢ πλάστιγγ) τῆς ὑδροδοχίας, Wagschale, *f.* aller *m.* —, πηγαίνω εἰς τὸ ἀναγκαῖον, zu Stuhle gehen.

Bassine, *f.* μεγάλη λεκάνη, großes Becken, *n.*

Bassiner, *v. a.* βασιάνω (τὸ κρεβαίνει) μετὰ τοῦ θερμαντήριον, (das Bett) mit einer Wärmflasche erwärmen. θερμαίνω μετὰ θερμὸν τὸ ὑγρὸν, bähnen.

Bassinnet, *m.* ἡ σκαρὶς τοῦ τοῦ-φρεσιῦ ὅπου βάλλεται τὸ ἐξόντι, (ἡ γάλα), Pfanne *f.* eines Schiefgewerbes, μικρὴ λεκάνη, kleines Becken.

Bassinnoire, *f.* θερμαντήριον, ἔργετον μετὰ θερμὸν νερόν διὰ ζεσταμα τῆς κλίνης, Wärmflasche, *f.*

Basson, *m.* ὁ ἐκλὸς βαγώντορος (ἰταλ. γαργάτο) — ὁ ἐκλὸς αὐτόν, Fagott, *m.*; Fagottist, *m.*

Bastant, ante, *adj. fam.* ἀγ-κετός, hinlänglich.

Baste, *m.* ὁ αἶσος τοῦ σπινθιδίου, εἰς τὸ παγνίδι τῆς λόμβρας, das Treß-Aß im L'hombrespiele.

Baste, *int. fam.* — pour cela, *q. d.* bare, genug!

Baste, *f.* καλάθι διὰ τὸ ἀμᾶρι, Korb *m.* zu einem Saumfattel.

Bastorne, *f.* ἐμάζι μετὰ βόδια θερμμένα εἰς νερό, mit Ochsen bepanneter Wagen, *m.*

Bastide, *f.* δούλιον εἰς τὸ χωρίον (ὅπου κατοικεῖ τις τὸ καλοκαίρι), Haus *n.* auf dem Lande zur Sommerwohnung.

Bastingue, *f.* μέγιστον πανὶ διὰ ἀπέκταμα τοῦ καρεβίου διὰ νὰ μὴ ἴδωσιν οἱ ἐργατοὶ τὸ τί γίνεται μέσα, Schanzkleidung *f.* um ein Schiff.

Bastinguer, se bastingner, *v. n.* ἐκτείνει bastingue, die Schanzkleidung vorspannen.

Bastion, *m.* εἶδος περιτειχίσμα-

τος, πολεμικῶν (ital. munitiore), Bastion, *f.*, Bollwerk, *n.*

Bastir, *v. a.* ἀνταγωνίζω τοῖς (κτιπώνας αὐτὸν ὁρᾷ), filzen.

Bastonnade, *f.* παρδάσις, ἐν-λυσίς (μάστιγα εἰς τὸ ποδάρχιον), Stockschläge (besonders auf die Fußsohlen), *n. pl.*

Bastude, *f.* εἶδος διχτύου εἰς τὸ ἀλῆσαι νερόν, lit. Fischzug *n.* in Salzwasser.

Bas-ventre, *m.* ἐργαστήριον, Unterteil, *m.*

Bat, *m.* οὐρὴ ψαριῶν, Fische schwanz, *m.*

Bât, *m.* τὸ σαμμάρι, (σαμμάρι), Saumfattel, *m.*

Bâtage, *m.* τελεσιον (κοιμήριον) βασιῶ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ μούλῃ-ριον ζιλ., Zell *m.* von Mantelthieren *cc.*

Batail, *m.* γλωσσίδι τῆς καυπά-ρας, Glodentflöpfel.

Bataille, *f.* μάχη, Schlacht, *f.*

Batailler, *v. n.* μάχωνται, κτιπώ-νται, μάχονται, sich zant-ten, sich schlagen.

Bataillon, *m.* τάγμα ἀπὸ 500, 600 κτλ. στρατιώταις, ἡμιτε-λιαρχία, Bataillon, *n.*

Bâtard, arde, *adj.* νόθος, un-ehelich; νόθος, ψευδής, un-echt, falsch, *s. m.* ὁ νόθος, der Bastard (vulg. Bankert); (νε-ρὸν ἴδιον, γυνὴν *cc.*), νόθος, κατασκευασμένος ἀπὸ δύο διαγο-ρα εἶδη (οἶον τὸ μολύβειν *cc.*), (von Thieren, Pflan-zen *cc.*) Bastard, Blendling, Mischling (als der Mischel *cc.*), *m.*

Batardeau, *m.* φραγμὸς πρὸς

ἐκπορεύειν ἐνός ποταμοῦ,
Damm m. in einem Flusse.

Bâtardière, *f.* γυναικίον ἀπὸ
κεκτρομενά (ἐμβολιασμένον)
δένδρον, Baumstuhle *f.* von
gepflanzten Bäumen.

Bâtardise, *f.* κατάσχεσις νόθου.
νόθαις, uneheliche Geburt, *f.*

Batiste, *f.* μίλον τῆς γῆς, κε-
ράττειον, Kartoffel, *f.*

Bateau, *m.* καΐκη, βάρκα, Fahr-
zeug, *n.*, Mache, *m.*

Batelage, *m.* τέχνη θεωματο-
ποιῶν, Taschenspieler, *f.*;
πληρωμή διὰ τὸ πέρασαι (εἰς
ποταμὸν), Fährgehd, *n.*

Batelée, *f.* φόρτωμα πλοῦ
ποταμίου, Ladung *f.* eines
Flußschiffes; (*sam.*) πλήθος
λαοῦ συναγμένου, Haufen *m.*
zusammen gelaufenen Volks.

Batelet, *m.* πλοῖον, καΐκη,
kleines Schiff, *n.*, Mache, *m.*

Bateleur, *m.* — euse, *f.* θαυ-
ματοποιός, Taschenspieler,
Gaukler, *m.*

Batelier, *m.* — ère, *f.* βαρκο-
λόγος, (βαρκάρης), Schiffer,
m. — Schifferin, *f.* (auf einem
Flußschiffe).

Bâter, *v. v.* παμμοῦναι, fâtteln
(mit einem Saumfattel).

Bâti, *ie*, *adj.* τιμημένος, ge-
bauer, un homme bien bâti,
ἀνθρώπος καλοκαμμένος,
wohlgebauerer (wohlgewachse-
ner) Mensch, *m.*

Bâti, *m.* ἡράμιον χοιρίσκου,
σοφισμα, Naht *f.* mit gro-
ßen Stichen.

Bâties, *m.* ὁ κατασκευάζων σα-
μάριον, Saumfattelmacher, *m.*

Batifoler, *v. n.* *sam.* παίζω ὡς

τὰ μικρὰ παιδίον, schäkern,
tändeln (wie kleine Kinder).

Bâtiment, *m.* κτίριον, Gebäude,
n.; πλοῖον, καράβι, Fahrzeug,
Schiff, *n.*

Bâtir, *v. a.* κτίζω, bauen; σου-
γερῶν καὶ καταστάναι (κατὰ
τοὺς ὁρίτας), verloren anhet-
ten, anschlagen (beiden Schnei-
dern).

Bâtisse, *f.* κτίσις, κτίσιμον,
Bau, *m.*, das Bauen.

Bâtisseur, *m.* ὅπου ἀγαπᾷ τὰ
κτίει, der Baustoffe.

Bâtisse, *m.* εἶδος παλίου λεπτο-
τάτου (ματίσι), Batist, *m.*

Bâton, *m.* ῥάβδος, ρακτηρία,
δικανίκι, Stab, Steden,
Stab, *m.*

Bâtonner, *v. a.* ῥαβδίζω, prü-
gen; — des serviettes, δι-
πλῶν χαρμῶμακτρον με τεχνι-
κόν τρόπον, Servietten bre-
chen; — un article, ἐξελί-
σθαι ἐν ἑνὶ ἄρθρῳ (εἰς μίαν αν-
τήρην κτλ.), einen Artikel (in
einem Vertrage) ausführen.

Bâtonnet, *m.* ῥάβδος λεπτή εἰς
τὰ δύο ἄκρα, διὰ παιγνίου
παιδίων, Winkle (spitzes höl-
zen zu einem Kinderspiele), *f.*

Bâtonnier, *m.* — des advocats,
ὁ πρόεδρος (καρῖος ῥαβδού-
χος) τῶν συνηγόρων (ἀβουζά-
των), Vorsteher *m.* der Avoca-
taten.

Battage, *m.* ἄλωνισμα (ὅπου
γίνεται κτεπώντας τὸ σπῆμα
μὲ ἓνα ῥόπαλον), das Dres-
schen; μισθός διὰ τοῦ ἄλωνι-
σαι, Drescherlohn, *n.*

Battant, *m.* τὸ γλῶσσινόν τῆς
καμπάνης, Klopser *m.* einer

Glöcke, τὸ κινεῖται τῆς θύρας,
Flügel *m.* einer Thüre.

Battant, ante, *adj.* métier bat-
tant, ἐργαλείον τοῦ ὑφαινοῦ
ὅπου δουλεύει, Weberstuhl *m.*,
der im Gange ist; porte-ante,
θύρα ὅπου κλείεται μόνη τῆς
Thüre, *f.*, die von selbst ge-
fällt; tout-ant neuf, ὅλο και-
νουργίος, ganz neu (*sam.* neu
gelneu).

Batte, *f.* ῥόπαλον μὲ τὸ ὅπου
κτεπών τὴν γῆν διὰ τῆς ἰσχύ-
σῃ, Schlagel *m.*, am die Erde
gleich zu schlagen, Pandram-
me, *f.*; σπασί ἐξέλεγον καὶ
πλάττει (τοὺ γελωτοποιῶν),
Prüfische (des Pariklins), *f.*

Batte-fen, *m.* τὸ πυρεῖον (κα-
νὸς τζακμάκι), Feuerzeug, *n.*

Battellement, *m.* στεγὼν, κε-
ραμίδι βαδυνόν, Dachtra-
fenzegel, *m.*

Battement, *m.* κτύπημα, τὸ
Schlagen.

Batterie, *f.* μάκωμα (κατα-
στῆς ἐν ᾗ κτεπειώνται μετὰ
τῶν, Schlageren, *f.*; (ἐπὶ
μπατερία, σειρά κανονίων)

Batterie, *f.* τὸ τζέκιον ἐν
τοῦ γέμι, σκέπασμα τῆς γῆς
λαίας, Spannenstiel, *m.*, Bat-
terie *f.* am Glintenschloßes

κτύπος τῶν τυμπάνων, Trom-
melschlag, *m.*; — de cuisine
τὰ ἀναγκαῖα τοῦ μαγειρεῖν
Küchengedöthe, Küchengeräthe,
n.; πανουργία, πορνεία, *f.*

Batteur, *m.* γιλομπαχός, ὁ
παρακινῶν κτεπειώντα μὲ ἓ-
να ῥόπαλον, Schlagel, Klopser, *m.*
— en grange, ἄλωνισ-

Bayard, urde, *adj.* βαδύ ζώωντας, dunkelroth. — urd, *m.* v. Bayeur.

Bayer, *v.* n. χάσκω, κενύω με στόμα ανοικτόν, gaffen, das Maul aufsperrn; *fig.* — après qd. πολλή λειθυμῶ, glerig nach etwas trachteten.

Bayeur, *m.* ὁ χάσκων, κενύων με στόμα ανοικτόν, Gaffer, *m.*

Bazar, *m.* παζάρι, Marktplatz, *m.*

Béant, ante, *adj.* χάσκων, ὅλο ανοικτός, flassend, weit offen.

Béat, *m.* ate, *f.* θεοσεβής, scheinheilig. Beaf, *m.* υποκορίτης, Feuchler, *m.*, ein Scheinheiliger. Beale, *f.* υποκορίσση, Feuchlerin, Weischwester, *f.*

Béatification, *f.* ἡ κατανίκη αναβολή της με τοὺς Μικαηλούς, Seligsprechung, *f.*

Béatifier, *v.* a. μακαρίζει, συνιστάω με τοὺς μακαρίους, selig sprechen.

Béatissime, *adj.* μακαρίζων, selig machend.

Béatilles, *f.* pl. ἀστέματα τριφύλλων, καὶ κόσμημα τῶν τριφύλλων, Erdbeersüßchen, *n.*, pl.

Béatitude, *f.* μακαριότης, Seligkeit, *f.*

Beau, bel, belle, *adj.* ὡραῖος, εὐμορφος, schön, (prop. et *fig.*) il a beau faire, dire etc., εἰς μάτην ὅ τι καὶ ἂν κάμῃ, ὅ, τί καὶ ἂν εἰπῇ κτλ., es ist vergebens, was er nur that, was er nur sagt etc., er mag thun, sagen etc. was er

will. de plus belle, πάλιν ἀκόμη καλλήτερον, noch einmal, noch besser. tout beau, σιάσου! halt! fachte!

Beau, *m.* τὸ ὡραῖον, τὸ καλόν, das Schöne.

Beaucoup, *adv.* πολύ, viel; πολλή, σφόδρα, sehr.

Beau-fils, *m.* υἱογράφος, Stiefsohn, *m.*; ὁ γαμβρός (ὡς πατὴρ πενήρου), Schwiegervater, *m.*

Beau-frère, *m.* γυναικάδελφος, ἀνδραδέλφος, συγγαμβρός, Schwager, *m.*, ἀδελφός ἐκ μένους μόνον τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς, Stiefbruder, *m.*

Beau-père, *m.* πενήτης, Schwiegervater, *m.*; ὁ μητρικός, Stiefvater, *m.*

Beau-pré, *n.* τὸ εὐπροσθινόν κενύει τοῦ καρφύλου, Bugspriet, Verderbniß, *m.*

Beauté, *f.* ὡραῖότης, εὐμορφία, τὸ καλόν, Schönheit, *f.* *fig.* ὡραία κόρη ἢ γυναίκα, eine Schönheit, ein schönes Fräulein.

Bec, *m.* ὄνυχος, ὄνυχος, ἡ μύτη τῶν πουλλίων, Schnabel, *m.*; — d'une plume, μύτη τοῦ κορυδίου, Schnabel *f.* der Feder. il a bon bec, ὀμλεῖ με εὐτολίμην, er hat gutes Mundwerk; se prendre de bec avec q., συνερίζομαι, μάλῳ με τινά, sich mit einem herum zanken; passer la plume par le bec à q., ἀπατῶ τινά με τέχνην, einen listig hintergehen.

Bécasse, *m.* σχολόπαξ, ζυλόχοιτα, Schnepfe, *f.*

Bécasseau, *m.* dim. Bécassine, *f.* σχολόπαξ εὐδρος, Wasierschnepfe, *f.*

Bec-de-grue, *m.* γράνις (γρόνις τῆς), Storchschnabel (Pfianze), *f.*

Bec-de-lièvre, *m.* σχισμένον χείλος, Hasenscharte, *f.*

Bec-signe, *m.* σκαλις, σκαλις (πουλλή), Freigenschnepfe, Freigendrossel, *f.*

Bécharu, *m.* γοινακόπιτρον (πουλλή), Flamingo (ein Vogel), *m.*

Bêche, *f.* λισγάρι, Grabeschiff, Spaten, *m.*

Bêcher, *v.* a. ἀνακατανοῶ τὴν γῆν με τὸ λισγάρι, mit dem Spaten graben.

Bêcher, *m.* καμήλα με δύο καρπούς, Kameel *n.* mit zwei Höckern.

Béche, *f.* λισγάρι, Grabeschiff, Spaten, *m.*

Béche, *f.* λισγάρι, Grabeschiff, Spaten, *m.*

Béche, *f.* λισγάρι, Grabeschiff, Spaten, *m.*

Béche, *f.* λισγάρι, Grabeschiff, Spaten, *m.*

Béche, *f.* λισγάρι, Grabeschiff, Spaten, *m.*

Béche, *f.* λισγάρι, Grabeschiff, Spaten, *m.*

Béche, *f.* λισγάρι, Grabeschiff, Spaten, *m.*

Béche, *f.* λισγάρι, Grabeschiff, Spaten, *m.*

Béche, *f.* λισγάρι, Grabeschiff, Spaten, *m.*

Béche, *f.* λισγάρι, Grabeschiff, Spaten, *m.*

Béche, *f.* λισγάρι, Grabeschiff, Spaten, *m.*

Béche, *f.* λισγάρι, Grabeschiff, Spaten, *m.*

Béche, *f.* λισγάρι, Grabeschiff, Spaten, *m.*

Béche, *f.* λισγάρι, Grabeschiff, Spaten, *m.*

leau, *m.* βαρδούχος, βαρδο-
χός (ὁποιονδήποτε τῆς
ἐκείνου τὸν προσηλωτῶτα μὴς
καθημέριος), Pebeil, *m.* βο-
νός τοῦ σκευοφύλακος μὴς
καθημέριος, Küsterfamilus, *m.*
don, *m.* τύμπανον, Trem-
mil, *f.*; fam. ungros bedon,
ἀνθρωπος χορδὸς καὶ περὶ
in Dickbauch, Dickwanst, *m.*
e, *adj.* à gueule bée, ὁλο-
κρατῶν (λέγεται διὰ βοῦντά),
offen (von Häßern).

ffroi, *m.* σφαίρι, Warte, *f.*,
Wartthurm, *m.*; καμπάνου
τὴν ὅποιον ἀρχαλοῦν
τοὺς ἀνθρώπους εἰς καὶ
σφαίριος κτλ., Sturmglocke,
f.
galement, *m.* τραύλισμα,
τρεῖσμα, das Stottern,
Stammeln.

gayer, *v. n.* τραυλίζω, τρε-
νίζω, Stottern, Stammeln.

gu, *adj.* λέγεται διὰ
λόγα ὁκτὶ χρόνον ὅπου
ἔχουν ἀκόμη τὸ μέτρον ση-
μειῖον εἰς τὸ δόγμα, von Pfer-
den, die acht Jahr alt sind,
oder die Kennung (den schwar-
zen Fleck an den Zähnen) noch
haben.

gué, *adj.* ψελλός, τραυλός,
τρεῖνός, Stottern, Stammeln.

guenle, *f.* γυνή ὅπου κατέ-
ει με ἀνοικτὸν στόμα, Maul-
affe (von Frauenzimmer), *m.*;

guin, *m.* εἶδος σκούφιας διὰ
μαζὰ παιδία, Kinderhäub-
chen, *m.*

guise, *f.* ὑψοσμί τι ἀπὸ μαλ-

λὶ ἀχρωματίστων, ein Zeug n.
von ungefärbter Wolle.

Beignet, *m.* εἶδος ὁμαρικοῦ
τηγανισμένου, Pfannkuchen,
m.

Béjaune, *m.* (ὅπου ἔχει τὴν μί-
την κτερὴν ὡσάν τὰ χυρὸ-
πυλῖα), Weibschindel (als:
von Bänfen κ.), *m.*; *fig.* νέος
ἀνάντης, ἀπειδεύτος, Weib-
schindel, junger, unwissender
Mensch.

Bel, *v.* beau.

Bélement, *m.* βλεχὴ τῶν προ-
βάτων, Blöfen n. der Schafe.

Bélemnite, *m.* βελμνίτης, λίθος
τις, Belemnit, Pfeilstein, *m.*

Béler, *v. n.* βλεχῶμαι, βελῶω,
blöfen (von Schafen).

Belette, *f.* γαλῆ, νεφέλη, Wie-
sel, *n.*

Bélier, *m.* κριάς, κριάρι, Wid-
der, *m.* ὁ κοῦος (σημαίνει τῶν
πλευρῶν διὰ χαλασῶν τῶν
τοῶν εἰς τὰς πολυκαρτίας),
Mauerbrecher (der Alten), *m.*

Bélière, *f.* κοπέλλα τῆς καμ-
πάνου, εἰς τὴν ὅποιον καί-
νεται τὸ γλωσσίδι, Glocken-
ring *m.*, worin der Klöpfel
hängt.

Beltraille, *f.* κοπάδι φετόλων,
ἀρχοῖων, Haufen *m.* Weisdel.

Bellire, *m.* καυλός, ἀρχαίος,
schlechter Mensch, Lumpenkerl,
m.

Bella-dona, Belle-dame, *f.*
λυκοκύρσων, εἶδος φετοῦ
καρμακτεροῦ, Wolfsfische *f.*,
Sollkraut, *m.*

Bellâtre, *adj.* προσποιούμενος
ἀγαθήν, Schönheit erkün-
stend.

Belle, *f.* μετὰ ὄψατα, εὐμορφή,
eine Schöne, *f.*

Belle-de nuit, *v.* jalap.

Belle-fille, *f.* ἡ νεύρη, παῖς
τοῦς πενήτωνος, Schwieger-
tochter, *f.*; ἡ προγοῖη, Stief-
tochter, *f.*

Bellement, *adv.* ἀγᾶλε ἀγᾶλε,
allmählig, sachte.

Belle-mère, *f.* μητέρα, Stief-
mutter, *f.*; περὶ τῶν, Schwie-
germutter, *f.*

Belle-soeur, *f.* γυναικαδέλη, ἡ
ἀδελφὴ, ἀδελφὴ, αἱ παρρηδία,
Schwägerin, *f.*; ἀδελφὴ ἑκα-
στὸς μόνον τοῦ πατρός ἢ τῆς
μητρός, Stiefschwester, *f.*

Belligérant, ante, *adj.* πολε-
μῶν, Krieg führend.

Bellicieux, euse, *adj.* πολε-
μῶν, kriegelich.

Bellot, otte, *adj.* συμ-
φοῦντος, (μάλιστα διὰ
μικρὰ παιδία), hündisch, nied-
lich.

Belveder, *m.* μικρὸς πύργος ἢ
ὁριζικός ὅθεν δύναιτο τις τὰ
ἰδιὰ μακροῦν, Thürmchen *n.*,
Söller *m.*, wo man eine weite
Ausicht hat.

Bénarde, *f.* κλειστότα ἀντι-
στομος, Schloß, *n.*, das auf
beiden Seiten schließt.

Benate, *f.* καλὰ διὰ ἑλκας,
Salzforb, *m.* — natier, *m.*
ὁ κατασκευάζων benate, ὁ
γεμίζων αὐτάς, der Salzforbe
macht oder fällt.

Bénédictie, *m.* ἡ εὐλογία πρὶν
τοῦ γεύματος, Tischgebet (vor
dem Essen), *n.*

Bénédiction, *f.* εὐλογία, Segen,
m.

Bénéfice, *m.* εὐεργεσία, χάρις, Wohlthat, *f.*; προνομία, Vorrecht, *n.*; κέρδος, ωφέλιος, Vortheil, Nutzen, *m.* ἔξωματι εκκλησιαστικῶν με εἰσόδῃμα. Pfünde, *f.*

Bénéfice, *f.* (p. u.) εὐπορία, Wohlthätigkeit, *f.*

Bénéficial, *ale*, *adj.* ἀνήκον εἰς ἀξιώματα εκκλησιαστικά, Pfünden betreffend (o. Bénéfice).

Bénéficiaire, *m.* ὁ ἔχων ἀξίωματι εκκλησιαστικῶν με εἰσόδῃμα, der eine Pfünde hat, Pfündener, *m.*

Bénéficiaire, *v. n.* ἐργάζομαι κέρδος ἀπὸ τι, Vortheil haben, Nutzen ziehen von etwas.

Bénêt, *adj.* μωρός, εὐήθης, (ἔχμακός), dumm, einfältig, *s. m.* ένας ἔχμακός, Dummkopf, Tölpel, *m.*

Bénévole, *adj.* εὐμενής, εὐνοικός, gütig, wohlwollend.

Bénignité, *f.* εὐμενία, εὐνοία, Güte, *f.* Wohlwollen, *n.*

Bénin, *nigra*, *adj.* (- nigrément, *adv.*) εὐμενής, φιλόφρων, εὐνοικός, gütig, freundlich, wohlwollend.

Bénir, *v. a.* εὐλογῶ, segnen; ἀγιερώω, ἁγιάω, weihen, einweihen; δοξάζω (τὸν θεόν), (Gott) preisen.

Bénit, *bénite*, *adj.* εὐλογημένος, gesegnet; pain bénit, ἅγιος εὐλογημένος, das gesegnete, geweihte Brod; eau bénite, ἁγίασμα, Weihwasser, *n.*

Bénitier, *m.* ἀγνέων δια τὸ ἁγιάσασθαι, Weihessel, *m.*

Benjoin, *m.* θήκη (θήκη) τις ἀρωματική, Benzoe (ein wohlriechendes Harz), *f.*

Béquète, *f.* τήμησις (τῶν συμματοποιῶν), Bange (der Drahtzieher), *f.*

Béquillard, *m.* fam. ἀπὸ περπατεῖ με πατερίζω, der an der Krücke geht.

Béquille, *f.* βακτηρία, πατερίζω, Krücke, *f.*

Béquiller, *v. a.* ἀκαλλῶ τὴν γῆν (τῶν λαχανικῶν), die Erde (um Gemüsesträucher) auflockern, *v. n.* (p. u.) περιπατῶ με πατερίζω, an der Krücke gehen.

Béquillon, *m.* γυλλομυτηρόν, spitzes Blatt, *n.*; μύτη τοῦ νέου γυκαριῶ, Schnabel *m.* eines jungen Habichts.

Berberis, *v.* épine-vinette.

Bercail, *m.* μάνδρα, Schafstall, *m.*

Berce, *m.* πουλλίον τι εἰς ἐρημον τόπον, Wästling (ein Vogel), *m.*; *f.* γυρόντι, ἔκαστος, Barentlau (Pflanze), *f.*

Berceau, *m.* κούνια, Wiege, *f.*; καλὸς κληματακὴ εἰς τὸ περιβάλλει, ἡ δρῶν, Laubengang *m.* in Gärten; *fig.* πρῶτη ἀρχή, erster Anfang, *m.* Wiege *fig.*

Bercer, *v. a.* κουνῶ, wiegen (ein Kind).

Berche, *f.* (mar) εἶδος (μικροῦ) κανονίου, kleine Schiffsstano, *n.*, *f.*

Bergame, *f.* εἶδος τάνητος (περικύβ κρινῶν), Art perlitiger Tapeten, *f.* pl.

Bergamotte, *f.* εἶδος ἀμυγδόν,

καὶ εἶδος κερασιῶν ἢ πορτοκαλίων, Art Birne *f.*, auch Art Apfelsine, *f.*

Berge, *m.* ὄρη (ἄκρα) ἰσχυρὰ τοῦ ποταμοῦ, hohes Ufer *n.* eines Flusses. εἶδος πλωτορίου εἰς τὰ ποτάμια, Art von Glasflößen, *n.* pl.

Berger, *m.* ποιμὴν, βοσκός, (ζουπάνος), Hirt, Schäfer, *m.* l'heure du —, ἡ ὥρα ἡ ἐπιτηδία διὰ τοὺς ἐρασμένους, Schäferstunde, *f.*

Bergère, *f.* ποιμένησσα, ἡ βοσκός (βοσκός, ζουπάνος), Hirtin, Schäferin, *f.*; κεκοσμημένη γυναικῶν, Frauenzimmet, *f.* der εἶδος εὐρηχῶν οὐραμῶν, bequemer Wechsel, *m.*

Bergerette, *f.* νέα ποιμένησσα, βοσκοπούλα, junge Hirtin, junge Schäferin, *f.* χρυσόμυκη, Trant *m.* aus Wein und Honig.

Bergerie, *f.* μάνδρα, Schafstall, *m.* ποιμνία βοσκητικόν, Hirtengebiet, Schäfergebieth, *n.*

Bergeronnette, *f.* βοσκοπούλα, junge Hirtin, junge Schäferin, *f.*; περισσυνίδα (πουλί), Wachstelz, *f.*

Bergerot, *m.* μικρός βοσκός, kleiner Hirt, *m.*

Béril, *m.* βήριλλος, εἶδος λίθου πολυίμου, Bervill (ein Edelstein), *m.*

Berle, *f.* τὸ πόν (γυρόν), Balle, *f.* schreibend, *f.*

Berline, *f.* εἶδος ἀμαξίου (διὰ σερραίων), Berlin, Art Autos, *f.*

Berlingot, *m.* εἶδος ἀμαξίου

μέ δύο καθίσματα), Salbe-
Thalfe, *f.*

rhine, *f.* θάμβωμα (παρα-
πικρὸς) τῆς ὁράσεως, (vor-
übergehende) Blendung, *f.* des
Blicks.

rhine, *f.* (fortif.) ἡδὸς στενὴ
μετὰ τοῦ πύργου καὶ τοῦ
ἀλάκκου, Wallgang, *m.*

rhale, *adj.* χλευαστὸς, ἄριος
ἔλωτος, ausgelachenswerth.

rhale, *f.* εἶδος ὁστέων ὅπου
καλλοῦνται εἰς τὰ κεφάλαια,
Entenmuschel (die sich an die
Schiffe anhängt).

rhine, *f.* ἡρίμων εἰς ὑψος
διὰ μέσου ἑνὸς πεντομήνου
παιχνιδίου, Presse, Fuchspresse, *f.*
(v. Berner).

rhement, *m.* τίνωμα, das
Pressen. (v. Berner).

rhner, *v. a.* τινάζω, θέτω εἰς
ὑψος πεντώνωντας ἔξαρτα
ἐνταῖς ἐξαπλωμένον παλὶ (ὅπου
καίμουν πάλιστα εἰς τοὺς
ἀλάκκους), pressen (besonders
Hühner); *fig.* περιεγελῶ, περι-
παύω, bespotten, aufsehen.

rhneur, *m.* ἡ τινάζων, Presser,
m.; περιγελαστής, Spötter,
m.

rhniel, *m.* fam. τὸ διαπύκναι,
Quersack, *m.*; être au berni-
quet, εἶμαι πάμπαντος, εἶμαι
ἐξήτους, am Bettelstabe seyn,
bettelarm seyn.

rhace, *f.* διαπύκναι, Quersack, *m.*;
être à la —, εἶμαι πάμπαν-
τος, bettelarm seyn.

rhacier, *m.* ὁ ἔχων διαπύκναι,
der einen Quersack trägt; *fig.*
ἐξήτους, Bettler, *m.*

rhaigne *adj.* (διὰ κακῶς) ὅπου

ἀρχαῖα καὶ ἐνύλη, (vom Wei-
ne) säuerlich werdend.

Besaigue, *f.* διατομος πέλεκυς
(τρεκαῖον ὅπου κόπεται ἀπὸ τὰ
δύο μέρη), zweyschneidige Art,
f.

Beset, *m.* οἱ δύο ἄσοι (εἰς τὸ
παιχνίδι μετὰ δύο κυβούτων), zwey
As (im Brettspiele).

Besicles, *f.* τὰ ματορίδια ὅπου
προσκατοῦνται εἰς τοὺς μύ-
λους, Wellen *f.*, die man an
den Säulen befestigt.

Besogne, *f.* ἐργασία, δουλειά,
Arbeit, *f.*, Beschäft, *n.*

Besoin, *m.* χρεία, Bedürfnis, *n.*
avoir —, ἔχω χρεῖαν, bedür-
fen, brauchen, nöthig haben.

† Beson, *m.* — onne, *f.* δίδυ-
μος, Zwilling, *m.*

Bestiaire, *m.* ὁ θηριομαχῶν
(εἰς τοὺς ἀγγέλους Ρωμαίους),
Thierkämpfer (bey den alten
Römern).

Bestial, *le, adj.* (— alement,
adv.) κτηνώδης, θηριώδης,
thierisch, viehisch.

Bestialité, *f.* θηριώδης φρόσι-
μος, viehische Weisheit, *n.*;
κτηνωβασία (συχρηστικὴ οὐκ
ἀνθρώπινη καὶ ἄνθρωπος), Unzucht
f. mit einem Viehe.

Bestiaux, *m.* pl. τὰ κτήνη, τὰ
ζῷα, das Vieh, die Thiere, *n. pl.*

Bestiole, *f.* μικρὸν θηρίον,
Thierchen, *n.*; *fig.* μικρὸν
παῖδι ἀνθρώπου, dummes, klein
es Kind, *n.*

Bestion, *m.* μύτη τοῦ καραβίου,
Schiffsnabel, *m.*

† Bestors, torte, *adj.* πλῆγρος,
στραβάμενος, schief, verschö-
ben.

Béta, *m.* un gros —, fam. ζῶον,
βουβάλος, ἀνέπτος, ein Rind-
vieh, *n.*, Erzbummfopf, *m.*

Bétail, *m.* τὰ κτήνη, τὰ (σπι-
τικὰ) ζῷα, das (zähme) Vieh.

Bête, *f.* θηρίον, ζῶον, κτήνος,
Thier, ein Vieh, *n.*; ἀγρίον
θηρίον, ἀγρίον, ein (Stück)
Wild *m.*; bêtes fauves, τὰ
ἄγρια, λαρκάδια, ζῷα κηρύς,
das Rothwild; — noires, ἀγριο-
χοῖροι, das Schwarzwild; bête,
fig. ζῶον, βουβάλος, ἀνέ-
πτος, dummes Vieh, Dumm-
kopf, *m.*; La bête, εἶδος παι-
χνιδίου χασιῶν, Labet, *n.*,
Art Kartenspiel; faire la bête,
χάσκειν ὅπου ἔβαλε εἰς
τὸ παιχνίδι, den Einsatz (im
Spiele) verlieren, Labet werden.

Bétel, *m.* εἶδος ἡρώτου τῆς Ἰν-
δίας τοῦ ὁποῖον τὰ ἄλλα
μασσούν οἱ ἀνθρώποι, Betel,
m., Betelkraut, *n.*

Bêtement, *adj.* μωρὸς, μετὰ ἀνέ-
πτον τροσάρ, alberner Weis.

Bêtise, *f.* μωρία, ἀνοησία,
Dummheit, Einfalt, *f.*

Bêtoine, *f.* κτήρον, βετονική
(γυνὴ). Betonie, *f.*, Betos
nuckfraut, *n.*

Bélon, *m.* εἶδος πηλοῦ ὅπου
ἔπαιοντο εἰς τὰ θεμελια τῶν
κτιρίων, Mörtel *m.* zum
Grundlegen.

Bette, *f.* u. poirée.

Betterave, *f.* κοκκινόροζον,
runkelrüb, rothe Rübe, *f.*

Bêtuse, *f.* κατὰ διὰ τὰ πύργια,
Fühlst, *v.*

Beuglement, *m.* μονή γροισμα,
(τὸν βούλον), das Brüllen
(des Rindviehs).

Beugler, v. n. μανγγέλιον, (λέγειται δια τὸ βόδιον), brüllen (vom Rindvieh).

Beurre, m. βούτυρον, Butter, f.

Beurre, m. εἶδος ἐκιδίου ζωμευού, Butterbrot, f.

Beurrée, f. ζουματὶ ψωμί ἀλειμμένον με βούτυρον, Butterbrot, n.

Beurrier, m. —ère, f. βουτυρός, βουτυροπώλης, s. fum. Buttermann, m.; βουτυροπώλησσα, Butterfrau, f.

Bévue, v. Bivieu.

Bévue, m. λάθος, Versehen, n., Fehler, n.

Bézoard, m. εἶδος λίθου, κοινώς πικτιζέχει, Bezoar, Bezoarstein, m.

Biais, m. λοξότης, die Schiefe, Schräge, f.; fig. τὸ μένος, οἱ τρόποι αὐτοῦ ἡμπορεῖ τίς νὰ μεταχειρισθῇ ἕνα πρᾶγμα, die Mittel n. pl., die Art und Weise f., etwas so behandeln; de biais, πλάγιος, quer, in die Quere; fig. με κικλὸν τρόπον, με ἐκτεθειμένῳ, auf gute Art, mit Geschicklichkeit.

Biaisement, m. λοξὸν περιττήμα, schiefes Gang, m.; fig. μηχανεῖσται, πανουργία δι' ἀπαιτήν, Winkelsüge, m. pl.

Biaisier, v. n. κίψαι λοξῶς, πηγαίνει λοξῶς; πλάγιος, schief liegen, schief oder schräge gehen; fig. μηχανεῖσται κακὰς πανουργίας, κακὰ μηχανεῖσται, Winkelsüge machen, hinterlistig verfahren.

Biasse, m. μετὰς οὐδὲν ἀπὸ τὸ ἄεστα, rohe Seife f. aus der Seife.

Biberon, m. οὐκισπιότης, μὲθυσος, μεθυστικός, Becher, Glas, m. ἄγγειον τι με σπῆιν στερόν ἀπὸ τὸ ὅποιον (τὸ μικρὸ πινάκι) βιβάνουν γάλα κτλ., Saugfläschchen (Muschfläschchen) der Kinder.

Bible, f. βιβλος, ἡ βίβλος Γραφῆ, Bibel, heilige Schrift, f.

Bibliographe, m. βιβλιογράφος, ἀποδυνάμει τὰ βιβλία, Bücherkenner, m.

Bibliographie, f. βιβλιογραφία, γνώσις τῶν βιβλίων, Bücherkenntnis, f.

Bibliomane, m. ὁ κυριακόμενος ἐπὶ τῆς βιβλιομανίας, leidenschaftlicher Bücherliebhaber (vulg. Büchernarr) m.

Bibliomanie, f. βιβλιομανία (τυρελλί) ἐπιθυμία διὰ τὰ βιβλία, Bücherlust, m.

Bibliophile, m. φιλοβιβλος, ὁ ἀγαπῶν τὰ βιβλία, Bücherliebhaber, m.

Bibliothécaire, m. βιβλιοθηκάριος, Bibliothekar, m.

Bibliothèque, f. βιβλιοθήκη, Büchersammlung, Bibliothek, f.

Biblique, adj. βιβλικός, τῆς βίβλος γραφῆς, biblisch.

Bibus, fum. une affaire de biblus, οὐδινὴν ὑπόθεσιν, eine schlechte Sache.

Bicêtre, f. φυλακή τις ἐν τῷ Παρίσι, ein Gefangenhaus n. in Paris.

Biche, f. ἡ εἰλαρος (εἰλάνηρα, λάνηρα), Birschhah, Binde f.

Bicher, m. μέτρον τι διὰ μέτρα (ὅπου περιέχει τόσον

ὅσον τοῖς μίμοι), ein gewisses Getreidemaß (soviel als mimos), n.

Bichon, m., —onne, f. εἶδος σκυλίου, με τριχὺς μικρὸς καὶ με αὐτὴν κοττήν, Art Hund m. mit langen Haaren und kurzer Nase.

Bicoque, f. πολίχνιον, μικρὸ (ἀγρία πόλις), kleine (schlechte) Stadt, f.

Bidauet, m. ἡ καπνία ὅπου μεταχειρίζονται εἰς τὰς βεφές, Alenruf m. zum Färben.

Bidet, m. ὁ γόνυς, ἀλουργόν, Alenruf, m., kleines Pferd, n. σκαμνίον τι με ἀκουσιστήν, eine Art Rehnstuhl, m. εἶδος μικροῦ πιστόλου, Art kleiner Pistole, f.

Bidon, m. μεγάλο μπαρέκι (ὡς τὰ καράβια), großer Ktop (auf den Schiffen), m.

Bien, m. τὸ ἀγαθόν, τὸ καλόν, das Gute; das Wohl; n. ὑπάκουοντα, ἡ περιουσία, Vermögen, Gut, n., Habe, f.

Bien, adv. ἀγαθῶς, καλῶς, καλῇ, gut, wohl; ἀρμένως, μετὰ χαρᾶς, gern; πολύ, viel; bien du monde, πόλις κόσμος, viele Leute, m. pl.; bien de l'argent, πολλὴ ἀσπρα, viel Geld, n. bien-que, ἀγανάκακα, μ' ἔβον ὅπου, obgleich, obwohl.

Bien-aimé, ée, adj. πολλὰ ἀγαπημένος, ἀγαπητῶντος, viel geliebt.

Bien-aise, adj. εὐχαριστημένος, zufrieden, erfreut.

Bien-dire, m. (fam.) εὐλογώ-

- τίς, Verschämtheit, *f.* — *dis-*
sant, *adj.* εὐλογοῦν, berecht.
 Bien-être, *m.* εὐωδία, εὐω-
 χία, Wohlstand, *m.*, reichli-
 che Aufkommen, *m.*
 Bienfaisance, *f.* εὐεργετία,
 Wohlthätigkeit, *f.*
 Bienfaisant, *ante*, *adj.* εὐεργε-
 τικός, wohlthätig.
 Bienfait, *m.* εὐεργέτημα, Wohl-
 that, *f.*
 Bienfaiteur, *m.* — *trice*, *f.* εὐ-
 εργετής, εὐεργετήσας, Wohl-
 thäter, *m.*; Wohlthäterin, *f.*
 Bienheureux, *euse*, *adj.* εὐ-
 ηζήσαντος, sehr glücklich;
 μακάριος, selig.
 Bien loin que, bien loin de,
 v. loin.
 Biennal, *ale*, *adj.* διετής, δι-
 ετηρικός, zweijährig.
 Bienveillance, *f.* εὐπρέπεια, Wohl-
 that, *m.*, Wohlansständigkeit, *f.*
 Bienveant, *ante*, *adj.* εὐπρεπής,
 wohlansständig, schicklich.
 Bien-tenant, *m.* — *ante*, *f.*
 ἔχων, κατέχων, Inhaber, Be-
 sitzer, *m.*
 Bien-tôt, *adj.* ἐν ὀλίγῳ, μετ'
 ὀλίγου, bald.
 Bienveillance, *f.* εὐμένεια, εὐ-
 νοία, Wohlwollen, *f.*
 Bienveillant, *ante*, *adj.* εὐμε-
 νής, εὐνοικός, wohlwollend.
 Bienvenu, *ue*, *adj.* εὐπρόσδεκ-
 τος, willkommen. soyez le
 bien venu, καλῶς ἦλθετε,
 καλῶς ὄρισται, seyn Sie wil-
 lommen.
 Bienvenue, *f.* συμπόσιον ὅπου
 δίδει καίνας ὥστε ἐμβαίνει
 ὁ δευτ. ὑποκείμενον, Antritts-
 schmaus, *m.*
 Bienvoulu, *ue*, *adj.* εὐάρεστος,
 ἡμεταμέλει, geliebt, beliebt.
 Bière, *f.* νεκροζωόματον, Boh-
 re, Todtenbähre, *f.*; νεκρο-
 σέντουρον, Sarg, *m.*
 Bière (Bierre), *f.* ζύθος, πῖβα,
 Bier, *n.*
 Bièvre, *m.* ὁ κάστωρ (ζῶον),
 Biber.
 Biez, *m.* ποτὴν (κανάλι) ὅπου
 ἔχει τὸ νεῦον εἰς τοὺς τρο-
 χούς ἐνός ὀφθαλμοῦ, Mühlgerin-
 ne, *n.*, woraus das Wasser auf
 die Räder fällt.
 Biffer, *v. a.* ὁρῶν τὰ γεγραμ-
 μένα, das Geschriebene aus-
 sprechen.
 Bifurcation, *f.* τομὴ εἰς ὀχθαί
 διακρίνου, gabelförmige Thei-
 lung, *f.*
 Bifurqué, *ée*, *adj.* (botan.) δι-
 κηρικός, gabelförmig.
 Bignille, *f.* διαφόρων λογιῶν
 ζωῶν, Zwiefingeschmels, *n.*
 Bigame, *adj.* δίγαμος, der zwei
 Frauen zugleich hat. δευτερό-
 γαμος, zum zweiten Male
 verheirathet.
 Bigamie, *f.* δίγαμία, Doppelhe-
 rathe, *f.*
 Bigarade, *f.* εἶδος ξυνοῦ νεραν-
 γίου, große saure Pomerange,
f. — *radier*, *m.* δένδρον ὅπου
 ἔχει bigarade, Baum *m.*,
 der diese Frucht trägt.
 Bigarreau, *m.* καρπὸς τρυκα-
 νόρ, Herzfisch, *f.*
 Bigarreaux, *m.* καρπὸς ὅπου
 κάρται τραγανή, Herzfisch-
 baum, *m.*
 Bigarré, *ée*, *adj.* ποικιλόχρους,
 παρακάλος, bunt, buntschedig.
 Bigarrer, *v. a.* ποικιλοχρᾶσαι

ἀνέκτους, κόμην παραδιδόν,
 buntschedig machen.

Bigarrure, *f.* ποικίλος ποικιλο-
 χρωία, παρακάλοτης, das Bunt-
 schedig.

Bigle, *adj.* ἀλλήθωρος, σιγα-
 ρός, schielend.

Bigler, *v. a.* ἀλλήθωρα βλέπει,
 schielen.

Bigne, *f.* ποίωμα εἰς τὸ μέτω-
 πον (ἀπὸ πίσημης), Beule *f.*
 an der Stirne von einem Stöße
 oder Schläge.

Bigrone, *f.* ἄμυν μετ' ὀφθαλ-
 μοις, Hornambos, *m.* — *gor-*
ner, *v. a.* στρογγυλῶν σιγ-
 ροκαπῶντων, rund schmiedet.

Bigot, *ote*, *adj.* ψευδοκαλέσας,
 schmeichelt, frömmelt.

Bigotterie, *f.* ψευδοκαλία,
 Scheinheiligkeit, Frömmeln, *f.*

Bigotisme, *f.* διάθεσις εἰς ψευ-
 δοκαλίαν, Neigung *f.* zur
 Frömmeln.

Biguer, *v. a.* ἀλλάζει (χαρτιά
 εἰς τὰ παίγνια), tauschen,
 wechseln (Karten im Spiele).

Bigues, *f. pl.* ζῶα χονδρά καὶ
 σίκακι, dicke und starke Balken.

Bijou, *m.* πολέμιον πρᾶγμα,
 τζοβαρικόν, Kleinod, Juwel,

n. bijoux, pl. τζοβαρικά, πο-
 λύτιμα πρᾶγματα, Juwelen,

Schmud; πρᾶγματα τῆς μό-
 δας, Galanteriewaaren, *f. pl.*

Bijouterie, *f.* πολίτιμα πρᾶγ-
 ματα, σιολίδια χρυσοῦ κτλ.,

τζοβαρικά, πρᾶγματα τῆς
 μόδας; πρᾶγματα μετὰ ἀντά,
 Galanteriewaaren, Galanteriewa-
 ren, *f. pl.* Handel *m.* damit.

Bijoutier, *m.* ὁ κατασκευάζων
 καὶ πωλὼν πολίτιμα πρᾶγ-

ματα, τζοβαρτζής· ὁ πωλοῦν
πράγματα τῆς μόδας. Zwir-
ler, Zwirclenhändler, m.; Ga-
lanteriewaarenhändler, m.

Bilan, m. κατάστιχον ληροδο-
σίας, Handelsbuch u. der
Einnahme und Ausgabe.

Bilboquet, m. παιχνίδι εἰς τὸ
ὑποῖον ὁδεῖται τις ἐπ' αὐτῷ ἕνα
σφαίριδιον τραπημέριον καὶ
τὸ παίει μετ' ἑνα σφαιρίδιον, Kn-
gelsfangspiel, Liboquet, n.
εἰδος ποδῶν μετ' ὁμοίαν εἰς
τὰ ποδοῦμα ὅπου πικτοῖτε
ζυγίζε ὁδὸν ὅπως καὶ ὁν
σημῶν, Sankelmännchen,
Stehhäufchen, m.

Bile, f. χολή, Gallie, f. sg. Du-
nos, Born, m.

Bilaire, m. ἀνέκων εἰς χολήν,
Gallen.

Billeux, ense. adj. χολώδης,
χολικός, gallig.

Bill, m. γνώμη (σχέδιασμα νό-
μον) ὅπου ἀρρῶκεται εἰς
τὸ Νομοκρινεῖν τῆς Αἰ-
γύπτου, Will (Beschlussvorschlag
m.) f. im englischen Parla-
mente.

Billard, m. μπαλιάρδον, Bil-
lard, n. τὸ δορμένον (κατ' αὐτὸ)
διὰ τὸ μπαλιάρδον, Billard-
stod (Lucie n.) m.

Billardier, n. ἑγγίζω δύο φορεῖς
τὸ σφαίριδιον μου μετ' τὸ δο-
ρίσκον, den (Billard-) Ball
mit dem Stodde (Lucie) zwey-
mal berühren.

Biller, v. a. στήγω (ἐν στήνῃ
μετ' ἕνα ἔθλον), ein Stül mit
dem Packstodde fest zusammen-
ziehen.

Bille, f. σφαίριδιον, (εἰς τὸ

μπαλιάρδον) Billardstod, f.
Billardball, m.; ὁπαλόν
μετ' τὸ ὁπαλόν παίζοντι δέ-
ματα πραγματεῖω, Packstod,
Ballstod, m.; βλαστός ὅπου
βλαστάνει ἀπὸ τῆν ἔξω,
Wurzel(schößling), m.

Billebarrer, v. a. (fam.) κάμνω
παρὰ ἑλόν, buntschredig machen
oder auszieren.

Billebaude, f. fam. σύγχυσις,
Verwirrung, f. à la —, ἀτά-
κτως, ἀνω κάτω, unordentlich,
drunter und drüber.

Billet, m. γραμμάτιον, Brief-
chen, m.; δημοβύλια χρησоти-
κη, Schuldschein, m.; καυσιώ-
λη (βεζήλιον), Wechsel, m.;
χρητίον (οἷον διὰ εἰσοδόν
εἰς τὸ θέατρον κτλ.) Billet,
n.; — de loterie, χρητίον
διὰ τὴν lotarίαν, Lotteriet-
loos, n.

Billeter, v. a. προστίτω γρα-
τὰ μετ' ἐπιγραφάς (αὐτὸν διέ-
χων τὴν τιμὴν τῶν πραγ-
μάτων κτλ.). Bettschen mit
Aufschriften (die den Preis der
Waaren anzeigen i. c.) anheften.

Billeteur, m. (fam.) ἑκάστος
ὁπῶ διορίζει τὰ κοινά μετὰ
τοὺς στρατιώτας, der den Sol-
daten die Quartiere anweist,
Quartiermeister, m.

Billette, f. (blas.) σχιδάξ, μι-
κρὸν τετραγώνον εἰς τὰ πε-
ρίσχημα, Schindel (in Was-
sen), f.

Billevésée, f. μαυρολογία, φλυα-
σία, Geschwätz, Gewäsch, n.

Billion, m. δισεκατομμύριον, Bil-
lion, f.

Billon, m. νόμισμα (λατίν)

χαλκόν, kleine Kupfermünze,
Schreibmünze, f.; νόμισμα
ἐλλειπὲς ἢ κίβδηλον, gering-
haltige und schlechte Münze;
ὁ τόπος ὅπου ἀλλάττονται τοὺς
αὐτὰ τὰ νομίσματα, Ort wo
man solche Münzen aus-
wechselt.

Billonage, m. ἔγκλημα τῶν
νομοδότων, τῶν νομισμάτων
Verbrechen n. des Münzen-
fälschens.

Billonement, m. νόημα τῶν
νομισμάτων, Verfälschen n.
der Münzen.

Billonner, v. a. νοθεύω τὰ νο-
μίσματα, μετεχειρίζομαι τὰ
ἔθλα νομίσματα, die Mün-
zen verfälschen, verurtheilt Geld
ausgeben.

Billonneur, m. ὁ νοθευτὴς νο-
μισμάτων, Münzverfälscher, m.

Billot, m. κοῦτσουρον, ὁπαλὸν
Kloß, Bloß, m.; ὁπαλὸν
ἔθλον, Kloppe, Steden, m.

Bimbelot, m. νυλόν, παιχνίδι
τῶν νηπίων, Spielzeug n. d.
Kinder.

Bimbeloterie, f. τὰ νινία, πα-
χνίδια τῶν νηπίων, allerhand
Spielsachen f. pl. der Kinder.

Bimbelotier, m. ὁ κατασκευά-
ζων καὶ πωλὼν νινία, der
Spielsachen macht und ver-
kauft.

Binage, binement, m. τὸ διέ-
τερον ὄργανον τῆς γῆς, κινεῖται
Verarbeitung f. der Braché.

Binaire, adj. σύνθετος ἐκ δύο
aus zweyen bestehend.

Binard, m. ἡμάδι φορητὸν μετ'
πέλεκκα τροχῶν, Blad-
wagen, m.

er, v. a. δογάζω ἐκ δευτέρου τὴν γῆν, zum zweiten Male brachen, umadern; πάλιν δύο λειτουργοὺς τὴν αὐτὴν μέραν, zwei Messen an dem Tage lesen.

et, m. κηροδοχεῖον (μικρὴ λαγα εἰς τὴν ὁποίαν βάνουν ἡ μικρὴ κομμάτια τῶν κηρίων), Lichtsicht, m.

ette, f. ἐγκατεῖον διὰ δευτέρου ἐγκατεῖον γῆς, Werktag zum zweiten Brachen.

ocle, m. τηλεσκοπίον διχοῦν διὰ τὰ δύο ὁμαῖα, m. Doppelteleskop n. für die Augen gleich.

ome, m. δίκολον (εἰς τὴν διχοῦσαν), Binomium (in der Algebra), n.

graphie, m. βιογραφός, Lebensbeschreiber, m.

graphie, f. βιογραφία, Lebensbeschreibung, f.

bal, ale, adj. ἔχω μέτρον ἐν ποδί, das Maas von dem Fuß habend.

bède, adj. δίπους, zweifüßig.

quadratique, adj. (math.) τετραγώνιος, quadratisch.

que, f. ἡ αἶγα, γίδα, Biege, Stief, f.

quel, m. ἔριφος (νέος τράς), junger Wid n., Widchen, n. εἶδος χρυσοῦ διὰ χρυσοῦ καὶ αἰσίου, Art Gold:

wage, f.

queter, v. a. ἐνυμῶν χρυσοῦ ἢ αἰσίου, Gold oder Silber wiegen, v. n. γένω (καίγω), (von Siegen) werfen,

altein, m.

ambrot, m. παργιόν ἐκ ζύ-

θου, ζακχάρως καὶ τετραμμένου ψωμοῦ, Bieraltischale, f.

Birème, f. παρὰ μὲ δύο ἀνδράδας κοινῶν, zweirudriges Schiff, n.

Biribi, m. εἶδος παιγνιδίου, (εἰς τὴν Ἰταλίαν μάλατα), das Würfelspiel.

Birloir, m. ὁ μάνταλος ὁποῦ κρεῖται τὸ παρόμοιον διακρίνει τὸν ἄνθρωπον, Jenseitswort, m. zu Hinstern, die man aufwärts schiebt.

Bis, se, adj. μαύρος, μελανός (διὰ τὸ σκούρο), schwarzbraun (vom Brode).

Bis, adv. δύο φορές, δέ, zweimal; πάλιν, ἀκόμη μίαν φορές, noch einmal.

Bissage, m. ἡ ξαναβαφή (ἐνός βούχου), Umsärben n. eines Luches.

Bisaïen, m. πρόπαππος, Uelternvater, Uelternvater, m.

Bisaïente, f. ἡ μήτηρ τοῦ πάππου ἢ τῆς μητρός, προπάμνη, Ueltermutter, Ueltermutter, f.

Bisammuel, elle, adj. δίχρονος, ὁποῦ βραστὴ δύο χρόνια (λέγεται διὰ φυτὰ), zweijährig, zwei Jahre dauernd (von Pflanzen).

Bisbille, f. (fam.) μάλωμα, Zank, Streit, m.

Bis-blanc, adj. ἡμίλευκος (λέγεται διὰ τὸ ψωμί), halbweiß (vom Brode).

Biscarién, m. εἶδος τουφεκίου ὁποῦ ἔπαιε μακρὰν, Art Klante f., die weit trägt.

Bisché, adj. un oenf bisché,

εἶδος κλωσσημένον, angebrütetes Ei, n.

Biscornu, ue, adj. κακοκαταμένος, αταρξισμένος (fam.), äbel gestaltet, verschoben; παρξένος (ὁποῦ ἔχει ἀγαπῶν κέρι), wunderlich, äbel geistig.

Biscotin, m. εἶδος μικροῦ παξιμαδίου, Art kleiner Zwiebad, m.

Biscuit, m. παξιμάδι, Zwiebad, m.; ζυμαρικά ἀπὸ ἀλευρι, ζάχαρι, καὶ αἰσίου, ztl., Biscuit, n.

Bise, m. ἄνεμος ἀρκτικός, βορρῆς, Nordwind, m.; εἶδος θύσαν, Art Thunfisch, m.

Bisé, adj. ξαναβαμμένος, umgefarbt.

Biseau, m. ἄκρον κομμένον εἰς γωνίας, an den Ecken abgeschnittener Rand, m.; ἄκρον καθρέπτον γυλισμένον, geschnittener Spiegelrand, m.; ἄκρον ψωμοῦ δουλεμένη ἀπὸ ἄλλο ψωμί, Kleberanst m. am Brode.

Biseigle, m. ἕλκον μὲ τὸ ὁποῖον γυλίσκουν οἱ παπουτζήδες, Stäbholz, Gummelholz n. der Schuhmacher.

Biser, ξαναβαφω, v. n. umsärben; γίνωμαι μακρότερος καὶ χειρότερος (λέγεται διὰ τὰ αἰσίου), (schwarz werden, ausarten (vom Getreide).

Biset, m. ἀγριοπεριστερά, Holzttaube, f.

Bisette, f. εἶδος πλεκτοῦ ἢ δυνάμει στήν κατωτέρω, geringe, schmale Zwirnspitze, f.

Bismuth, m. βισμουθόν, είδος ημιμετάλλου άσπροκρίνου, Wisemuth, m.

Bisou, m. είδος βουβαλιού με χαμπύριον, Budelochse, m.

Bisquain, m. δέρμα κατασκευασμένον του πρόβατου με τὸ μαλλί, gerdächtes Schaffell n. mit der Welle.

Bisque, m. σούπα πολλὰ θρεπτική, Kräftsuppe, f.; (είναι τὸ παγγινδι της σφαίρας), δεκαπέντε πούντα περιωσώτερον ὅπου δίδει ὁ ένας εἰς τὸν ἄλλον, (im Ballspiele), fünfzehn, die einer dem andern vorausgibt.

Bissac, m. δισάκιον, Duetsack, m.

Bissextle, m. δισέκτος, ἐμβόλιμος ἡμέρα, Schalttag, m.

Bissextil, ile, adj. δισέκτος, Schaltz; année bissextile, δισέκτος χρόνος, Schaltjahr, n.

Bistaquet, m. ξύλον χορδούερον με τὸ ὅποιον παίζουν τὸ μπιλλιάδον, Masse f. im Billard.

Bistorie, f. είδος φυτού (δηιδόριον), Schlangenkurtz, Wasserwurtz (Pflanze), f.

Bistouri, f. μαχαίριον χειρουργικόν, Messer n. der Wundärzte.

Bistourner, v. a. στρογγυλῶσαι τὰ εἰδοὶα τῶν ζώων εἰς τὰ μουνουζῶα, die Hoden eines Thieres verdrehen, um es zu castriren.

Bistre, f. καπνία μοσχακερμένη διὰ ζωγραφίας, Bister, m., Rußschwarz, n.

Bisulque, adj. (περὶ τῶν ζώων) με τὰ νύχια σχισμένα, (von einigen Thieren) mit gespaltenen Klauen.

Bitord, m. (mar.) λεπτόν σχοινίον, dünnes Seil, n.

Bitter, v. a. (mar.) — le cable, στρογγυλῶσαι τὸ σχοινὶ εἰς τὰ bittes, das Ankertau um die Bättingshölzer hinstellen.

Bittes, f. pl. ξυλόρια εἰς τὰ ὅποια δένον τὰ σχοινία ὅπου κρατοῦν τὴν ἀγκυραν εἰς τὴν θάλασσαν, Bättingshölzer (woraan man das Ankertau befestigt), n. pl.

Bitton, m. ξύλον εἰς τὸ ὅποιον στρογγυλῶν τὰ σχοινία τοῦ κατέγγων, ὅταν τὸ τραβῶν εἰς τὴν ξηράν, Galeerenstod (Pahl zum Anbinden einer Galeere am Ufer), m.

Bitume, m. ἀσφαλτος, Erdpech, Berghartz, n.

Bitumineux, ease, adj. ἀσφαλιώδης, erdpechartig.

Bivalve, f. ὁστρεον δίθυρον (ὅπου ἔχει δύο πέλματα), (von Schalthieren) zweischalig.

Biveau, m. ὁ γνώμων (πρόγων) ὡραλογίου ὅπου μεταχειρίζονται οἱ τέκτονες, Zifferbleimass, n., Schmiege (der Zimmerleute), f.

Biviaire, adj. δίστατος, wo sich zwei Wege scheiden.

Bivoie, f. τὸ δίστατον, Wegescheide, f.

Bivouac, m. φυλακή νυκτός εἰς τὸ σιγαλάειον, Nachtwache f. im Lager; τόπος ἐνθα ξενοῦνται ἐν σιγαλάειον εἰς τὸν αἶρα, Ort, m., wo ein

Sret unter freyem Himmel übernachtet.

Bivouaquer, Bivaquer, v. a. ἀγροικῶ, ξενοικῶ ἐξω ἐκ τὸν αἶρα, (von einem Sret) unter freyem Himmel übernachten, bivouaquiren.

Bizar, arde, adj. μισογλωκία καὶ μισοξύτος, halbfuß und halbfauer.

Bizarre, adj. παράξενος, γαστριώδης, seltsam, wunderlich.

Bizarrerie, f. παραξενάδα, seltsames Wesen, n.

Bizègle, m., v. Biseigle.

Blafard, arde, adj. ὠχρός, bleich, blaß.

Blaireau, m. μελέ (ζώον τὸ ὅπου ὁμοιάζει με ἀρκουδὸν ὅμως εἶναι πολλὰ μικρότερον), Dachs, m.

Blamable, adj. ἀξιοκατάστατος, ἀξιοκατάβατος, merkwürdig tadelnsworth.

Blâme, m. ἐλεγγος, μέμρις, κατηγορία, Tadel, m.

Blâmer, v. a. ἐλέγχει, κατηγορῶ, μέμριμαι, tadeln, mifsbilligen, verurtheilen, einen offentlich den Verweis geben.

Blanc, blanche, adj. λευκός, άσπρος, weiß; fer-blanc, v. fer. armes blanches, τὰ ἄπλαστα κόπανα (τὸ σπαθί) κτλ. das blanke Gewehr (Degen u. s.); blanc-manger, γαστήριον ἀσχυλὸν κρέατος στρογγυλῶν, με γάλα, Süssrahm καὶ ἀμυγδαλά, Speise f. von dem preßtem Fleische, mit Milch, Zucker und Mandeln; carles blanche, v. carles. blanc m. τὸ λευκόν, ἡ λευκότης, n.

ασπρον, ἡ ἀσπράδα, das Weiß, die weiße Farbe; ἄσπρον γρασίδι, weißer Schminke, f.; blanc de l'oeil, τὸ ἄσπρον εἰς τὸ ὄμα, das Weiße im Auge; blanc d'oeuf, τὸ ἄσπρον τοῦ ὄφου, Eiweiß, n.; livre en—, βιβλίον ἀδετον, ungebundenes, tobes Buch, n.; ὁ σκοτός, τὸ σκιάδι (εἰς τὸ ὅποιον ὄπτιον), Bleischelbe, Schelbe, f.; blanc-scelle, blanc-signe, blanc-seing, χαρτὸν ἄσπρον ἐπογεγραμμένον μόνον (ἢ καὶ βουλλωμένον) μετὰ τοῦτοιοῦ δίδει τις πληρεξουσιότητα, Blanket n. zur Wollmacht.

blancards, m. pl. εἶδος μισομένου παντὸς ἀπὸ λινάρι, Art halbweiße Leinwand, f.

blanc-bec, m. νέος ἄσπρακτος, ἀνένης, Gelbschnabel, junger Rasse, m.

blanc-de-baleine, m. μυελὸς κίτου, Wallrath, m.

blanchaille, f. ἄσπερα γρασάκια, kleine Weißfische, m. pl.

blanchâtre, adj. υπόλευκος ἀσπρολευκός, ἀσπροπύλινος, weißlich.

blanche, f. παιζομένη χωρὶς γραμμῶν, Karte f. ohne Bild.

blanchement, adv. (διὰ τὰ πλυστά) πιστερικῶς, (von der Wäsche) weiß, reinlich.

blancherie, f. v. blanchisserie.

blanchet, m. χιτωνίσκος λευκός (χαρμὶν ἄσπρον) χρωματιστὸν, weißes Tüchchen n. der Wätern; ἄσπερον κομμητὸν ὅπου χρησιμοποιεῖται διὰ

στοάγγισμα, weißes Stüd n. Tüch zum Durchseihen.

Blancheur, f. λευκότης, ἀσπράδα, die Weiße, das Weiß.

Blanchiment, m. ἄσπρισμα, λεύκασμα, das Weißmachen, Bleichen.

Blanchir, v. a. λευκαίνω, ἀσπρίζω (τὸν τοῖχον κτλ.), weiß machen, weißen; λευκαίνω, ἀσπρίζω (τὰ παντὰ ἔξω εἰς τὸν ἄερα), bleichen; πλύνω (τὰ παντὰ διὰ τινα), einem (oder für einen) waschen; fig. v. a. blanchir q. ἀδωρῶν τινα, ἀποδίδνω ἀδωρῶν, jemandes Unschuld beweisen; v. n. γρηάζω (τὸ μαλὶν μου ἀσπρίζουσι), alt (grau) werden.

Blanchissage, m. τὸ πλύσιμον τῶν παντῶν, das Waschen, die Wäsche.

Blanchissant, ante, adj. λευκαίνων, ὅπου φαίνεται (ἢ γίνεται) ἄσπερος, weiß aussehend, weiß werdend.

Blanchisserie, f. λιβάδι ὅπου λευκαίνουσι τὰ παντὰ (βρέχονται τε με νερόν), Bleiche, f.; ὁ πλυνός, τοπος ὅπου πλύνουν τὰ παντὰ, Waschkhaus, n.

Blanchisseur, m. ense, f. ὁ πλύστης, ἡ πλύστρα, Wäscher, m. Wäscherin, f.

Blanc-manger, v. Blanc.

Blanc-scelle, — seing, — signé, v. Blanc.

Blandices, f. κολακεία, Schmeichelei, f.

Blandir, v. a. κολακεύω, schmeicheln.

Blancue, f. ἀγγεῖον ἀπὸ τοῦ ὁποῖον ἐξγάσσον τὰ χαρμὰ μὴς λαιώματα, Glidstopf, m.; ἀδύτον χαρμὶ ὅπου χάνει εἰς αὐτήν, Niete f. darin.

Blanquette, f. εἶδος ἐπιτίμου καλοκαρινού, Art Sommerbigne, f.; εἶδος κρασιού ἄσπρον, Art französischer weißer Wein, m.; εἶδος γαγγητοῦ, ἀπὸ μοσχαλίστων καὶ ἐρίστων κρέας, Art Speise f. von Kalb- und Hammelfleisch.

Blague, f. (fam.) σακκοῦδι διὰ καπνῶν (δια τοιτοῦν), Tabaksbeutel, m.

Blaser, se, v. r. γδελίσσεται (πίνοντας πολλὴν ρακίαν κτλ.) χαλῶν τὴν ὑγίειαν μου, sich zu Grunde richten (durch Brantweintrinken u.).

Blason, m. ἡ Σημειωτικὴ ἐπιστήμη, Wapenkunst, Heraldik, f.; τὰ παρῶσημα (τῶν ἡγεμόνων καὶ ἐγγενῶν), die Wapen (Wappen), n. pl.; — some—ment, m. ἐξήγησις τῶν παρῶσημων, Erklärung der Wapen.

Blasonner, v. a. λογικῶς εἰς τὰ εἰς τὰ παρῶσημα ἀνηκόντα χρώματα, die Wapen mit den gehörigen Farben ausmalen.

Blasonneur, m. ὁ ἐπιστήμων εἰς τὴν σημειωτικήν, der Wapenfundige.

Blasphémateur, m. βλάσφημος, Gottestäfterer, m.

Blasphématoire, adj. περιέχων βλάσφημας, gottestäfterlich.

Blasphème, m. βλάσφημία, Gottestäfierung, f.

Blasphémier, v. n. βλασφημῶ, (Gott) lästern, fluchen.

Blatier, *m.* σιτοπώλης, σιτερο-
πώλης, Kornhändler, *m.*

Blande, *m. (fam.)* επανωφύ-
ρεμα των χειρῶν, ἀμαξί-
διον κτλ., Banntittel, Fuhre-
mannsmittel, *m.*

Blé, *m.* σίτος, τὰ γενήματα,
Getreide, Korn, *n.*; **grands**
blés, ὁ σίτος (τὸ σιτῆρ) καὶ ἡ
βοτάνη, der Weizen und der
Reggen; **petits blés**, κριθὰρι
καὶ βότρυς, die Gerste und der
Haber; **blé de turquie**, μῦα,
καλαμπόκι, καλαμποκίζον;
türkisches Korn, *n.*, Weiz, *m.*;
— **de vache**, μιλίεργον
(φυτὸν τι), Kuhweizen, Wachs-
telweizen, *m.*

Blèche, *adj. (fam.)* ἀνθρώπος
ἀπαλός, τρυφεροῦδίκος,
weichlich, weltsch.

Bleime, *f.* φλόγος ἐσωτερι-
κῇ εἰς τὸ νῆρι τοῦ ἰσθμοῦ,
Steingalle (innere Entzündung
im Hufe der Pferde), *f.*

Blème, *adj.* ὀχρὸς, χλωρός, κί-
τερος, bleich, *adj.*

Blémir, *v. n.* γίνονται ὀχρὸς,
κίτερος, χλωμεῖον, erblassen,
blau werden.

Bleser, *v. a.* λαβῶναι, πληγῶ-
ναι, verwunden; προσενῶ πό-
νον, ὀνύκτω, Schmerz pla-
then, wehe thun, drücken; πλά-
πω, ἐγείνω, beschuldigen,
verlegen, beleibigen.

Blessure, *f.* λαβωματία, πληγή,
Wunde, *f.*

Blet, *ette*, *adj.* μισοπατημένος,
πολλὰ ὄρημος, halb fant,
überreif, reiflich.

Bleu, *eue*, *adj.* γαλάζιος, μι-
βής, blau; partie —, *m.* τὸ

γαλάζιον χρώμα, das Blau,
die blaue Farbe.

Bleudre, *adj.* ὁποῦ πλησιάζει
εἰς τὸ γαλάζιον, bläulich.

Bleuir, *v. a.* κίττω γαλάζιον,
blau machen, *v. n.* γίνονται
γαλάζιος, blau werden.

Blia, *m.* κοῦτσουρον, μεγάλον
τεροῦνον, Klotz, gros
fuer, vierecklge Block, *m.*

Blindage, *m.* περιτρίχισμα με-
τὰ βλάνας, Umschlagung *f.* mit
Blenden.

Blinder, *v. a.* περιτρίχω με-
τὰ βλάνας, mit Blenden um-
schlagen.

Blindes, *f. pl. (fortif.)* ἀλέγμα-
τα βλάνας, Blende, Blendung,
f., Blendwerk, *n.*

Bloc, *m.* κοῦτσουρον, Block,
Klotz, *m.*; συναθροισμα δια-
φόρων πραγμάτων, Haufen
m. verschiedener Sachen; κομ-
μαὶ μαρμαρίνου ἰσοδύνατον
ἀπὸ πέτρης, Marmorblock, *m.*;
vendre en —, πᾶσι χρο-
μασίν, τοῦ πᾶν, im Ganzen
verkaufen; **en —** εἰς ἐνὶ στήθε, κατ' ἀποκοπὴν, in Blöck
und Hogen verkaufen.

Blocage, *m. (impr.)* φησὶ ὁποῦ
βάρυνται οἱ τοκοῦτοι ἀνὰ πο-
δὶν, ὅταν λέγῃ ἔξωθεν ὁποῦ
χρηστέται, Buchstabe, *m.*,
der, in Ermangelung des er-
forderlichen, umgekehrt gesetzt
wird.

Blocage, *m.* Blocaille, *f.* πέ-
τραις μικραῖς, kleine Steine,
m. pl.

Blocus, *m.* περικύκλωση ἐνὸς
τόπου μετὰ στρατευμάτων (διὰ
τὴν μὴ ἐμβαδόντων ζωοτροφίαν

κτλ.), Einschließung *f.* eines
Ortes, Blockade, *f.*

Blond, **oude**, *adj.* ξανθός,
blond, weißgelblich.

Blonde, *f.* Blonde, *f.* εἶδος με-
τεωσῆς ἀντιέλλας, seitem
Spitze, Blondine, *f.*

Blondin, *m. inv.* *f.* ξανθὴ
ξανθή, ὁ ἔχων (ἡ ἔχουσα)
πολλὰ ξανθὰ, Person *f.* mit
blonden Haaren, Blondin, *m.*

Blondine, *f.* νέος ὁποῦ πο-
μπῶνται (τοῦ αὐτοῦ ἐξελιγμένου)
junger Stutzer, *m.*

Blondir, *v. n.* γίνονται ξανθὸν,
blond werden.

Blondissant, *ante*, *adj.* ὁποῦ
ξανθίζει, ὁποῦ γίνονται ξαν-
θῶν, gelb werdend.

Blogner, *v. a.* περιγίρειν με-
τακινῶναι, μετὰ καὶ πᾶσι πο-
λεμικῇ, einschließen (mit Zeu-
gen, mit Kriegsschiffen), de-
tinnen, blockieren; γεμίζω με-
τακινῶναι καὶ ἀσφάλειν, im
Trümpfen εἰς ἕνα τοῖον, im
Steinchen und Kalk ein Loch
in einer Mauer ausfüllen
(impr.) πάντα ἀνὰ ποδὶν ἐν
ἐκτὸς ὄρη, ὅταν λέγῃ
ἔξωθεν ὁποῦ χρηστέται, eine
andere Buchstaben verteil-
legen, wenn der rechte fehlt;
la bille (au billard), πᾶσι
μετὰ πᾶν τὸ ἀσφάλειν ἐν
ἐκτὸς ὄρη εἰς τὴν γωνίαν
τοῦ μπιλιάρδου, einen Bi-
liardball durch einen stark
Stoß in ein Eckloch spielen.

Blot, *m.* μηχανὴ διὰ μέτρησης
τοῦ ὁμοῦ ὁποῦ ἔκαστος ἐν
καρδίᾳ, Wegemesser (Weg-

zeug den Weg zu messen, den
ein Schiff zurücklegt).

Blottir, *se blottir*, *v. r.* κορυφα-
νόμενα, ζαρονοῦμαι, sich
niederdrücken, sich zusammen-
schmiegen.

Blouse, *f.* τρύπα τοῦ μπιλιάρ-
δου, Loch *n.*, Beutel *m.* im
Billiard.

Blouser, *v. a.* σπρώχνω ἕνα
σφαίριον εἰς τὴν τρύπαν,
einen Ball (auf dem Billard)
machen; **se —**, χάνεται εἰς
τὴν τρύπαν, τὸ ἑδικόν μου
σφαίριον, sich verlaufen (auf
dem Billard); *fig.* λανθάνω-
μαι, ἀπαιτῶμαι, sich irren,
sich verfahren.

Blousse, *f.* πολλὰ κοτῶν, kurze
haarige Wolle, *f.*

Bluet, *barbeau*, *m.* κύνος,
ἀμπεριπῆς, φινὸν ὁποῦ ἀν-
τίκειται ἀνέμου εἰς τὸν αἶον,
blaue Kornblume, *f.*

Bluette, *f.* μικρὸς σπινθήρ,
kleiner Funke, *m.*

Bluteau, **blutoir**, *m.* εἶδος κο-
σκίρου διὰ τὸ ἀλέγειν, κρησ-
ταί, Mehlsieb, *n.*, Mehlbeu-
tel, *n.*

luter, *v. a.* ἀπερῶν τὸ ἀλέγειν
ἀπὸ τὴν κρηστέαν, das Mehl
durchsieben.

luterie, *f.* τόπος ὁποῦ κο-
σκίζονται τὸ ἀλέγειν μετὰ τὴν
κρηστέαν, Beutelsammer, *f.*

ba, *m.* πολλὰ μεγάλων ὀρίων
καὶ πεζῶν, Ba, die Riesens-
felange.

obèche, *f.* τὸ μέρος τοῦ πη-
λοπληθῶν ὅπου βάνεται τὸ
κρητὸν, Leuchterstille, *f.*

obline, — *nette*, *f.* καλὰ (διὰ

τὴν ἀκρίβειαν τοῦ νήματος), Spuh-
le, *f.*

Robiner, *v. a.* μαζώνω τὸ νήμα
εἰς τὸ καλάμι, aufspuhlen,
aufwinden.

Robineuse, *f.* ἐκείνη ὁποῦ μα-
ζώνει τὸ νήμα εἰς τὸ καλάμι,
Spuhlerin, *f.*

Bocage, *m.* μικρὸν δάσος, Ge-
büsch, Lustwäldchen, *n.*

Bocager, *ère*, *adj.* ὁ εἰς τὰ δά-
ση κατοικῶν, im Walde woh-
nend, Waldz.

Bocageux, *euse*, *adj.* ἔχων
πολλὰ δάση, waldig.

Bocal, *m.* ποτήριον (ἀσμενιον
ἢ χρυσόν), μπουνάκι, Be-
cher, Bokal (Pofat), *m.*

Bocard, *m.* μηχανὴ ὁποῦ συν-
τρίβει τὰ μεταλλεῖα ἀκόμη
ἀδούλευτα, Pochwerk (der
Bergleute), *n.*

Bocarder, *v. a.* σπῶν, συντρί-
βω (τὰ μεταλλεῖα) μετὰ τὸ bo-
card, (Erz) pochen, stampfen.

Bodine, *f.* ἡ στέλα τοῦ καρα-
βίου, Schiffstiel, *m.*

Bodruche, *v. Baudruche*.

Boisse, *f.* εἶδος βούτσας διὰ
παστρίαν μεταλλίων, Krug-
bürste, *f.*

Boësser, *v. a.* γλῆται, πα-
στρίαν μετὰ τὸ boisse, mit der
Krugbürste bästern.

Boëte, *v. boîte*.

Boent, *m.* βόδι, βοῦς, Ochse,
Ochse, *m.*; βόδιον κοτῆς, Rind-
fleisch, *n.*; *fig.* βοῦβαλος, ἐχ-
μάχος, Ochse, Dummkopf, *m.*;
œil de boeuf, γερῆς εἰς
τὴν σκέπην τῶν σπιτιῶν,
Dachfenster, *n.*

Bogue, *f.* τὸ ἀγκυδερόν περι-
τρίχισμα τοῦ καστάνου, äußere
flächliche Schale *f.* der Kastan-
ie, βόσω, βοῦς, βοῦξ (εἶδος
ἔχοντος), Ochsenauge (ein See-
fisch), *n.*

Bohème, **Bohémien**, *m. —enne*,
f. αὐτοῦτος, κυριώτ. γένος,
γυνή, Bohème, Bohémien, *m.*, Bi-
scheimeln, *f.*

Boiard, *m.* μπουνάκι, εἰρηνικὸς
τῆς Ρωσίας, ἡ Βλαχουλο-
δονίας, Bojar (vornehmter
Edelmann in Russland oder in
der Moldau und Walachien), *m.*

Boie, *f.* εἶδος ἀπαλῆς καὶ μαλ-
ιωγῆς τῆς βοῦς, Boy (ein Weis-
senzeug), *m.*

Boire, *v. a.* πίνω, trinken; πῖ-
νω ποῖν, μεθύω, saufen, dem
Trunk ergeben sein; le pa-
pier boit (l'encre), τὸ χαρτὶ
πίνει, fougat (τὴν μελάνην),
das Papier schlägt durch; boire
le vin de l'étrier, πίνω τὸ
ὕπερον κρασί εἰς κυριώ-
τερον ὁποῦ μισέω ἐπὶ τὸ ξενοδο-
χείον, den letzten Trunk thun,
indem man aus dem Gasthause
abreist.

Boire, *m.* τὸ πινόν, Trank, *m.*,
Getränk, *n.*

Boirin, *m.* εἶλον ὁποῦ δέχεται
τὸν τόπον ὅπου κείται ἡ ἀγ-
κρά εἰς τὴν διάστασιν, Wale,
f.

Bois, *m.* εἶλον, Holz, ein Holz,
n.; εἶλον (διὰ καύσιμον), Holz,
Brennholz; δάσος (τοῦ αὐτοῦ
γένους), Holz, Gehölz, *n.*, Wald,
m.; bois vifs, εἶλον χλωρὸν,
grünes Holz; bois
mort, εἶλον ξηρὸν, darrtes Holz;

βοδών, Jäger m. wilder Döf-
fer.

Boucaasin, m. μπουκασί, δια-
σμέ τι βαμβακερόν, Doppelt-
bauchent, m.

Boucant, m. είδος βαντιού μι-
κρού, Pfadst, n.

Bouchard, f. σμύλια των γλ-
πιών, Meisel m. der Bild-
haute.

Bouche, f. τὸ στόμα, Mund,
m., Maul (besonders von Thie-
ren), n.; τρύπα, τρύπα του
φουφου, Loch, Osenloch, n.;
στόμα του κανονίου, Mün-
zung f. der Kanone. Bou-
ches, f. pl. ἐκβολαί (στόμα)
ποταμοῦ, Mündung eines
Flusses.

Bouches à feu, κα-
νόνια, τόπια, Loupauldais,
Feuerflünde, m. pl.; ce
cheval est fort en —, αὐτό
τὸ ἄλογον εἶναι ἀκλήρωστο-

μον, dieses Pferd ist hartmäu-
sig; il est sur la —, εἶναι
λαίμαργος, er ist ein Reder-
maul.

Bouchée, f. βουχιά, βλωμός,
einen Mund voll, Wissen, m.

Boucher, v. a. στοματίζω, ἐμ-
φράτω, verstopfen, aufstopfen.

Boucher, m. ὁ μακελλήσης,
κρεωπόλης (τοῦρκ. χασάπης),
Fleischer, m.

Bouchère, f. ἡ γυνὴ τοῦ μα-
κελλήσης, Fleischlerin, f.

Boucherie, f. μακελλεῖον, κρεω-
πωλεῖον, Fleischthaus, n.,
Schlachtbank, f.; αἱματοχυ-
σια, σκοτωμός, Blutvergie-
ßen, Gemügel, n.

Bouchet, m. ποτὶν ἀπὸ νερόν,
ζέχχαριν καὶ κανέλλαν, Trant

m. aus Wasser, Zucker und
Zimmt.

Boucheture, f. τὸ περιγράμμα,
Verlänkung, f. Weidg, n.

Bouchin, m. (mar.) τὸ πλεῖ-
στον μέρος τοῦ καράβιου,
die breitere Seite des Schiffes.

Bouchoir, m. πλάκα διὰ ἀν-
άγκης τοῦ φούρου, Blech n.
zu Verschleßung des Ofens.

Bouchon, m. στοματίζω, ἐμ-
φράτω, Pfropf, Stöpsel, m.;
δευτεράκι (ἀπὸ ἄγρου κτλ.),
Bündel (Stroh), n.; — de
cabaret, κλαδί ἢ ἄλλο τι
σημεῖον τῶν κρασοπωλῶν
(ἢ ἡθοποωλῶν), Wein- oder
Wirtzeichen, n.; mon petit
bouchon, παιδάκι μου πα-
χουλούτικον (χαδεντικά),
mein kleiner Dicker (schmel-
zelnd zu Kindern).

Bouchonner, v. a. ἐμφράττω,
στοματίζω, verstopfen, zu-
stopfen; μαζώνω, συσφίγγω,
zerknütern; ζαλακεῖν, γε-
δεῖω, schmachten, lieblosen.

Bouchonner, v. a. ἐμφράττω,
στοματίζω, verstopfen, zu-
stopfen; μαζώνω, συσφίγγω,
zerknütern; ζαλακεῖν, γε-
δεῖω, schmachten, lieblosen.

Boucle, f. κροκέλλα, Ring, m.;
σχολερική, ἐνώτιον, Ohring,
m.; Ohrgehänge, n.; δηλεκα-
τήριον (τῶν πακουριζάν), κό-
ψη, Boucle, Schnalle, f.;
πλόκημος, μαλλιάσπονδρος καὶ
στροφωρισμένος, Kette, f.

Boucler, v. a. δηλοκάνω με κό-
ψαν, με βούκλαν, schnallen,
zuschnallen; — des chevaux,
στροφωριστὴν τὰ μαλλιά, νύ-
γερων στρογγύ, καὶ κροκατά,
βοστρυχίζω, καταβροώνω, die
Haare loden, in Locken legen.

Bouclier, m. ἡ ἀσπίς, ὅπλον
προφυλακτικόν, Schild, m.,

fig. ὑπερασπιστής, Weich-
herz, m.

Boucon, m. κορμάτι, ἢ ποτὶν
φουφουκωμένο, Giftbliss,
Giffant, m.

Bouder, v. n. χολιάζω, κκιώ-
νω, σκνδρωπάζω, maulen,
schmollen.

Boderie, f. χολασμός, σκ-
νδρωπός, das Maulen,
Schmollen.

Bouder, ense, adj. ὅπου γε-
δεῖται, σκνδρωπάζεται, der (tū)
mault, schmollt.

Boudin, m. λουκάκιον, Wür-
st, f.

Boudoir, m. δωμάτιον (μικρὸν
ὄντως) ἐνθα μένει τις θύειν δι-
λὴ νύ εἶναι μόνος τῶν, Kab-
netten n., worin man allein
sein will (fig. Troststäm-
men, n.).

Boue, m. λάπη, Reth, Wasser-
reth (pop. Dred) m.; τὸ ἐν
τόνῳ, Ester, m.

Bouée, f. v. Bonneau.

Boueur, m. ἀμάχης ὅπου πο-
στένει τὴν λάπην ἀπὸ τῆς
στοάτης, Gassenfeger, (pop.)
Dredfärner, m.

Boueux, ense, adj. λασπώδης,
λασπερός, fothig, schmutzig
(pop. dredig).

Bouffant, ante, adj. ὅπου φου-
σκάνω, baufchig.

Bouffe, f. φουσκώμα τῶν πο-
γούλων, das Aufblasen der
Bäsen.

Bouffée, f. ὁπή, ὁρή, ἀφ' ἧς
δύος ἀνεμος, κινεῖται κτλ., ὁρ-
μή θέρμης, Stof, plüschige
Anfall (als: vom Wind)
Rauhe u., vom Fieber).

Bouffer, v. a. φουσκῶνω (τὰ
μυγυαία), aufblasen (die Baf-
ten); v. n. φουσκῶνω, εἶμαι
φουσκωμένος (ὡς φουφύλα
κτλ.), baufchen, baufchig sein.

Bouffette, f. φουφά μικρή,
kleine Quaste, Krobdel, f.

Bouffir, v. a. φουσκῶνω, auf-
blasen; v. n. πνέωμαι, auf-
schwellen, aufschwellen.

Bouffissure, f. φουσκώμα, πρί-
σμα, πρισμα, Aufgebun-
genheit, Weichheit, f.; fig.
εἰς φουσκωμένον, schwül-
stiger Stil, m., Schwell, f.

Bouffon, m. γέλοιστος, μι-
μνς, Possentier, m.

Bouffon, onne, adj. κατεῖος, γε-
λοιστικός (χαραιντικός),
schwerf, possitlich, spaßhaft.

Bouffonner, v. n. ἀγέζωμαι
(χαραινέω), scherzen, Spaß
machen.

Bouffonnerie, f. ἀγέζωμα, ἐμ-
φρασίς (χαραινός), Scherz,
Spaß, m.; Bouffonneries, pl.
Poffen, m. pl.

Bouge, m. μικρὸν τιμῆον
(κοντοῖς περὶ) κοντὰ εἰς
ἐναι ἀλέκων (δέναν), Ver-
schlag, m., Nebenhammer, f.

Bugeoir, m. κηροπήριον (λυ-
χνάρι) με κεράδι, Leuchter
m. mit einem Stiffe, Fands
leuchter, m., Wachstodhähle,
f.

Bonger, v. n. κινεῖται, σα-
λευται (ἀπὸ τὸν τόπον μου),
sich (von der Stelle) bewegen,
sich rühren.

Bougette, f. σακετόν ἀπὸ πε-
τὰ διὰ ταῖς, lederner Hefen-
sack, m.

Bongie, f. ἀγοκέρ, κηρ, κίτ-
chenlicht, Wachelicht, n.; λε-
πτόν κηρὸν τυλιγμένον ὡς ἄν
κουβέρ, Wachstod, m.

Bongran, m. χονδρὸν παρὶ (κη-
ρομένον), Schetter, m., Stief-
leinwand, f.

Bongre, m. κύνανος, παιδερα-
στής, Anabenschänder, m.;
ἀνδρῶνος ἀχρεῖος, οὐτιδα-
ρός, nichtwürdiger Kerl,
Schuft, m.

Bouillant, ante, adj. βρά-
ζων, ἀναβραστός, siedend;
ὀξέθυμος, bigig, aufbrau-
end.

Bouille, f. κοντάρι με τὸ ὅποιον
οἱ ψαράδες ταράζουν τὸ νε-
ρόν, διὰ τὸ ἐμπέσουν τὰ ψά-
ρια εἰς τὸ δίχτυον, Störflon-
ge f. der Fischer; βούλλα διὰ
τὸ ὄδον, Zuchstempel, m. —

Bouiller, v. n. ταράζω τὸ νε-
ρόν διὰ τὸ ἐμπέσουν τὰ ψά-
ρια εἰς τὸ δίχτυον, das Wasser
umhören, damit die Fische in
die Netze fallen; v. a. βουλλῶ-
νω (τὰ ὄδον), Zuch stem-
peln.

Bouilli, m. κρέας νερόβραστον,
gekochtes Fleisch, n.

Bouilli, ie, adj. βρασμένος, γε-
κοχ; ἐργασμένος (ὁμικῶν-
τας διὰ δέματα), gegärbt.

Bouillie, f. γαγγλῶν ἀπὸ γά-
λῳ ἀλέκων διὰ μικρὰ παιδία,
κοινὸς κουκούδι, Bren, m.,
Mist n. für Kinder.

Bouillir, v. n. (et a.) βράζω, sie-
den, kochen; (διὰ ποτῶν,
κόσος), βράζω, kochen, gäh-
ren (vom Wein, vom Bier).

Bouilloire, f. ἀγγεῖον (καλὸν)

διὰ βράσιμον νεοῦ, Kessel
m. zum Wasserfieden.

Bouillon, m. φουσκώμα του
νεοῦ ὅταν βράζῃ, Blase, f.,
die das siedende Wasser wirft;
βράσις, das Sieden, Wallen;
τὸ ζυμῶν (τοῦ κόκατος),
Fleischbrühe, f.; δέπλωμα χον-
δρὸν διὰ καλλωπιστῶν (εἰς
τὰ φουφύλα), große Falte,
f.; Bausch (gut Bierde an Kitz-
bern), m.; fig. ὄρη, φωτιά;
Festigkeit, f., Feuer, n.

Bouillonnement, m. βράσιμος,
ἀνάβρασμα, das Sieden, Wal-
len.

Bouillonner, v. n. ἀναβράζω,
παράζω, kochen, wallen.

Bouis, v. buis.

Boulanger, —ère, f. ἀγοποιός,
ψωμάς, Bäcker, m.; ψωμάρι,
Bäckerin, f.

Boulanger, v. a. ζυμῶναι καὶ
ψῆσαι ψωμί, Brod backen.

Boulangerie, f. ψωμάδικον,
Bäckerei, f.; τόπος ὅπου
δουλεύουν οἱ ψωμάδες, Back-
stube, f.

Boule, f. πόλι, ημεροῦδιον, Ru-
gel, f.; à la boule (à boule)
vne, ἀπερισκέπτης, χωρίς
στόχασιν, unbewonnener Weise.

Bouleau, m. ἡ σημαία, είδος
δένδρον, Birke, f.

Boulet, m. τὸ δύλι διὰ τὸ κα-
ρύνει, Kanonenfugel, Stüd-
fugel, f.; — rouge, πόλι κέ-
κωμένον, πυρωμένον, glü-
hende Kugel; ἡ κινεῖται κί-
σους τὸν ποδιστὰ ἐνὸς αἰό-
λου, Kothie (am Pferdefuß), f.

Bouleté, ée, adj. cheval bou-
leté, ἄλογον ὅπου ἔχει τὸν

πλοσθίσην Schmerzes *it.*), *m.* : *ταραχή, θόρυβος, Lärm, m.*

Bourre, f. μαλλί, τριχες με τὰς άποίας γεμίζουν τὰ μαξιλλάρια *κτλ.*, Füllhaar *n.* zum Ausstopfen von Kissen *it.*; ἡ πατάσθουρα όπου βάνεται εἰς τὰ κανόνια, Pfropf *m.* auf die Ladung einer Kanone; — *de soie*, τὸ σκουπί τοῦ μεταξιοῦ, κοκκίδια, Flossseide, Wirtseide, *f.*; μάτι τοῦ δένδρου όπου φαίνεται πρώτην φοράν, Auge, *n.*, erster Ansat einer Knospe; *sam.* τὸ ἔχον στον εἰς τὰ βιβλία, das Linnüge in Büchern.

Bourreau, m. δήμιος, κοινῶς τέλειτης, Scharfrichter, Henker, *m.*

Bourrée, f. δεμίτι φρονιγάνων (ξηρά κλαδάκια), Reisbund, *m.*

Bourreler, v. a. τυραννῶ, βασανίζω, peñsigen, martern.

Bourcelet, Bourlet, m. προσκέφαλον στρογγυλὸν τρινημέρον εἰς τὴν μέσην, Wulst, *m.*; σκουρία γεμισμένη με μαλλί διὰ μικρὰ παιδιά, Füllhut (für Kinder), *m.*; ζυγὸς (με μαξιλλάρια) διὰ ἄλογα όπου τραβῶν βαρεῖα ἄμαξια, Kums mit, *n.*

Bourrelier, m. ὁ κατασκευάζων ζυγὸς διὰ ἄλογα, Kummetsmacher, *m.*, v. Bourrelet.

Bourrelle, f. ἡ γυνὴ τοῦ δημίον (τοῦ τέλειτου), Frau *f.* des Scharfrichters.

Bourrer, v. a. βάνω πατάσθουρα εἰς τὰ κανόνια, den Pfropf auf die Ladung stopfen; γεμ-

ίζω με μαλλί, με τριχες *κτλ.*, mit Füllhaar ausstopfen; γεμίζω με τὸ κορτάκι τοῦ τουφεκίου, mit dem Flintentofben stopfen; δένω τινὰ φοβερὰ, einen derb durchprügeln; (διὰ τὰ σκυλιά) όπου δίδουν μόνον μίαν διακωματίαν εἰς τὸν λαγῶν, (von Jagdhunden) rahmen; v. *n.* (διὰ τὸ μεταίτι) ἀνακατώνομαι, (von der Erde) sich versinken.

Bourriche, f. εἶδος καλάθης δι' ἄγρια, καὶ πετρήα, Korb *m.* für Wild oder Geflügel.

Bourriers, m. pl. ἄγρια ἀνακατώνοντα με τὰ αἰωρημένα σιτάκια, Spreu, *f.*

Bourrique, f. ὁ ὄνος, ὁ γάδαρος, Esel, *m.*; ἡ γάδορα, Gelin, *f.*; ἄρσιον ἄλογον, Schindmähre, *f.*

Bourriquet, m. γάδονράκι, Eselchen, *n.*

Bourroir, m. κόπανος (εἰς τὰ μεταλλεία) Stampfe, *f.*

Bourron, m. μεγάλη πατηρίζα, große Krude, *f.*

Bourru, ue, adj. φαντασιώδης, παράξενος, ἀσυνήθης, σκανδαλώδης, wunderbar, märklich; *vin* —, κρασί όπου δὲν ἔβρωσε ἀλλὰ μόνον γλυκὺ διὰ μικρὸν καιρὸν, ungegohrner Wein, *m.*, der einige Zeit süß bleibt.

Boursault, m. εἶδος ἱτέας, Art Weibe, *f.*

Bourse, f. πογγύλι, σακκούλα, Beutel, *m.*, Börse, *f.*; ὁ τόπος όπου συνάγονται οἱ πρκαματευταὶ διὰ τὸ ἐμπορίον τους, ἡ λέσχη, Börse (der

Kaufleute), *f.*; ἡ σακκούλα τὴν ὅπου εἰς ἐφοροῦσαν ἔπασθεν τῆς μεγάλης χρηματικῆς τὰ μαλλιά εἰς αὐτὴν, Beutel, *m.*; πογγύλι τοῦ χικον του' ἐστὶ πεντακκία γρόσια, fünflicher Beutel, d. i. fünfshundert Pfaster; ἡ κάσση ἀπὸ τὴν ὅπου οἱ πτωχοὶ μαθηταὶ λαμβάνουν ἀσπασ χρονικά, Stipendienkasse *f.* für Studenten; ἔχοντα τὰ ἀσπασ, όπου δίδονται εἰς αὐτοὺς, Stipendien, *n. pl.*; εἶδος πεγυλίων καλαμῶν διὰ τὰ κονέλια, Art Kaninchenfalle *f.* von Rohr.

Bourseron, m. σακκούλα, Beutelfchen, *n.*

Boursier, m. μαθητὴς όπου λαμβάνει ἀσπασ χρονικά ἀπὸ τὴν κάσσην διωρησιμένην διὰ πτωχοὺς μαθητάς, Stipendiat, *m.*; ὁ κατασκευάζων πογγύλια, ὁ πογγυριάς, Beutler, *m.*

Boursiller, v. a. συναρτῆρα (ἄσπρα), (Geld) zusammensticheln.

Bourson, m. μικρὰ τέλη *it.* τὸ βρεκί, (μάλλινα διὰ τὴν ὄρεν), Besentische, Wirtschaf, *f.*

Boursouffage, m. ὕψος φρουσκαμμένον, schwülstige Schreibart, Schwallst, *f.*

Boursouffier, v. a. φρουσκῶν, aufblasen.

Boursouffare, f. τὸ φρουσκῶν, Schwallst, *f.*

Bousculer, v. a. (sam.) κατατάρασσω, μέσσω ἀνω κάτω

unter einander werfen, herum
schmeißen.

Bouze, bouze, f. κόπος των
ποδίων, Kahlmüß, m.

Bousillage, m. πλέγμα από
πηλόν και άχνη δια χείμα-
ρον ενός τούτου, Klebwerk,
Schmirtwerk, m.; κάθε πρόγμα
κακοποιημένον; Pfuschwerk,
f.

Bousiller, v. a. κτίζω με πηλόν
ανακατωμένον με άχνη,
mit Klebwerk, mit Schmirtwerk
bauen. δουλεύω, κάμνω την
δουλειάν μου άχρηστά, schlecht
arbeiten, hinjubeln.

Bousilleur, m. ό κτίζων με πη-
λόν ανακατωμένον με άχνη,
der mit Klebwerk baut. ό
ωδοκίμος τεχνίτης, Pfuscher,
m.

Bousin, m. γλοῦδα (χαλασμέ-
νη από τον έλατο) των κοπιτών
λίδων, vermittelte Kruste f.
an Bruchsteinen.

Bousquier, v. a. λεηλατώ, κορυ-
πώω (εις την θάλασσαν) Weis-
te machen (zur See).

Boussole, f. πυξίς ναυτική,
μπουσούλας, Compaß, Sees-
compaß, m.

Bout, m. άκρον, Ende, n., Spitze,
f.; τέλος, Ende (Schluß von
εἰσας), n.; άκρον, κορυφαί,
όπου έπόμενε από άουχον,
από πικρά κηλ., Endchen, Rest-
chen n. von Luch, von Reins-
wand n.; άκρον του βούτου,
Brustwarze, f.; κορυβιον εις
την άκρον του σπυρίδιον των
γυμναζουμένων εις την πολε-
μικην, Knopf m. an der Spitze
eines Napiers, an bout du

compte, τέλος πάριον, am
Ende, wenn es um und um
kommt. être à bout, έμπα-
νη, δέν ήξεύρω τί να κάμω,
in Verlegenheit seyn, nicht wiss-
sen, was man thun soll. pou-
ser q. à bout, φέρω τινα εις
τά στενά, einen aufs äußerste
bringen; venir à bout de qc.,
φέρω εις τέλος μίαν υπόθε-
σιν, τελειώνω, eine Sache zu
Stande bringen, mit einer
Sache fertig werden.

Boutade, f. γαντάλα, παρή-
ξενος κέρη, wunderlicher Eins-
fall, m., seltsame Laune, f.

Boutargue, f. αβγούταρχον,
χαβάρι, Maviar, m.

Bout d'aile, m. περὶον χήνας
διε σπέντισμα, Flederwisch,
m.

Bouté, ée, adj. cheval bouté,
άλογον όπου έχει τά ποδάρια
ίσια από τό γόνυ έως κάτω,
εξήνικτος, (von Pferden) ge-
rabeinig vom Knie bis an die
Krone.

Boute, f. κάδος, καθή (διά τό
τερον, εις τά παράδια), Faß
n. zum Einfußwasser auf Schifs-
fen.

Boute-en-train, m. πολλίλον
όπου μεταγκινούνται όταν
μενδύκουν άλλα πολλιά τά
χηλαδούτ, Sangvogel m., den
man gebraucht, um andere Vö-
gel fingen zu lehren; ό εις γε-
λωτα παρακινών τονς άλλους,
der andere zu lachen macht;
άτι διωριζόμενον να σπλγεται
με τάς φασάδας, Suchthengst,
m.

Boute-feu, m. έμπρηστής, ανά-

πης, Morbbrenner, m.; τό
καλέρι ή φωτιά με τό όποιον
δίδουν φωτιάν εις τό παρό-
νια, Bündruth, f.; Bündstod,
m.; fig. στασιастής, ό παρα-
κινών άλλους εις επανάστα-
σιν, Aufwiegler, m.

Boute-hors, m. είδος παιγι-
διου εις τό όποιον παροίξει
ό ένας τά πάχη των τόπων
του άλλου, Kämmerchenspiel
(Kämmerchen zu vermischen),
n. fam. λευθεροσταμία, Fer-
tigkeit f. im Reden.

Bouteille, f. φιάλη, γαστέρα,
(μπουέλι), Flasche, f.; ή
γαστρα όπου γίνεται εις τό
τερον ότιν βούζυ, Blase f. im
Wasser, wenn es regnet.

Bouter, v. a. (fam.) βάνω,
setzen. vin bouté, κρασί όπου
έπαχυνεν εκ της πολυκαρίας,
Wein m., der von der Länge
der Zeit bid geworden ist.

Bouterolle, f. τό σίδηρον ή
όμοιον τι όπου είναι εις την
μέσην του θηκαρίου, Driband
n. an der Degenheide.

Boute-selle, m. σημεῖον όπου
δίδεται με την αλυσίδα να
ένέβουν οι στρατιώται εις τά
άλογα, das Zeichen mit der
Trompete zum Satteln und
Aufsigen.

Boute-tout-cuire, m. (pop.)
διωκθρενς, άσωτος, Ezzortz
schwender, m.

Boutillier, m. έπιστάτης διά τό
κρεσί, Aufseher m. über den
Wein.

Boutique, f. έργαστήριον πωλη-
τήριον, Lude, f.; Kramla-
den, m.

Boutiquier, m. (iron.) ἐργαστήριον, Krämer, m.

Boutis, m. τόπος όπου διατρέφονται οἱ ἐργαζόμενοι, Ort m., wo sich wolde Schweine aufhalten.

Boutoir, m. ἀκαλιστήριον διὰ τὰ νύχια τῶν ἀλόγων, Wirtelstein m. der Fußschmiede; τὸ ὄργανον τοῦ ἀργυροκόπου, Rüssel m. des wilden Schweine.

Bouton, m. μέλι των φταῶν, (κοινῶς μπουμπούκι), Knospe, f.; ἀκροὶ τοῦ προσώπου, Finne f.; Blüthen im (Gesicht), n.; κομβί (κομβί), Knopf, m.; ἡ ὑπότις των πουλλιών, Darre f. der Vögel; κανυτήριον εἰς μερίζα του-γκία, Biskform m. auf Glintzen.

Boutonner, v. a. βλαστάνω, ἡ ἀνάγω μάρτα (χωρὶς διὰ τὸ δένδρον), Knospen treiben. v. n. ἀνελκάνω τὰ κομβία, κομβίαν, zuknospfen.

Boutonnerie, f. ἀργυροματεία κομβίων, Knopphandel, m.; ἡ τέχνη τοῦ φτιάσκειν κομβία, Knopfmacheren, f.

Boutonnier, m. ὁ πωλὼν καὶ κατασκευάζων τὰ κομβία, Knopfhändler, Knopfmacher, m.

Boutonnière, f. ἀνελκυστήριον των κομβίων, Knopfsch, n.

Bout-saigneux, m. λαίμης ἐνὸς μοσχάρου ἡ ὑπότις ὧν νεοσφικτον, Hals m. eines frischgeschlachteten Kalbes u.

Bouts-rimés, m. pl. ἡμερομηνία ὧν προβαλλόμενα διὰ τὰ γέροντα ὡστοὶ σίγχοι

μεμνῆσθαι, vorgefährte Tage, trinar, m. pl.

Bouture, f. κλωνίος δένδρου ὅπου ῥιζώνει ἐν' αὐτῇ, Stidreife, n.

Bouverie, f. βουλόσταυλος, Schensfial, m.

Bouvet, f. εἶδος ῥακάνου (μέτ' ὅσοντων κάρωνων χαρτοματιῶν εἰς τὰ πανόδια), Salzhebel, m.

Bouvier, m. — ière, f. βουκόλος, βουδοβοσκός, Schenshirt, Schensfelder, m.; fig. βουβάλος, χορδοσόνος, greber Lummel, m. βωίτης, ἀροτοφύλας (συνάστατος), Bootes, Wärendhüter (Sternbild), m.; ver —, σκολιχίε τι εἰς τὸ δέμα των βοδίων καὶ ἐλαφίων, Engerling (Worm in der Haut der Kinder und Fische), m.

Bonvillon, m. βοῦδίκος, junger Ochs, m.

Bonvreil, m. ὁ ἀπρόφύλας (πυλὸς), Simpel, Dompfasse, m.

Boxer, se, v. r. (n. c.) χορδοκοπῶ, πυγμαρχεῶ, sich boxen.

Boyau, m. ἐντερον, Darm, m. (anil.) γεωδίκος, λάξος καὶ εὐδίκων χορμὴν ἐλαττωμένος, με χῶμα ἀπὸ τὸ ἐν μέρος, Laufgraben m., der in jeder Linie gezogen ist.

Boyandier, m. χορδοποιός (ὅπου φτιάσκει χορδὰς διὰ βολὰς πλ. ἀπὸ ἐντερος ζωῶν), Darmfaltmacher, m.

Bracelet, m. περιβραχιώνιον, βαρχιόλι, Armband, n.

Braconnier, v. n. κυνηγῶ κρυφῶς εἰς ξένον τόπον, heimlich in fremden Revieren jagen.

Braconnier, m. κλέπτης ὁπῶν κυνηγῶ κρυφῶς εἰς ξένον τόπον, Wilddieb, m.

Bractéate, f. εἶδος παλαιοῦ νομισματος πολλὰ λεπτῶν, Blechmünze, Schilmünze, f.

Bragner, v. n. ἀσπάζομαι εἰς συνίπσιον πλ., schmausen, lustig leben.

Brai m. κατάρτη διὰ καλυπτικῆς, Schiffsteg, m.

Braie, f. κολοπανιον, σπέρμακον, Bindel, f.; παρὰ κατάρτην ξένον, getheerte Reimwand, f.

Brailard, arde, brailleur, — euse, adj. φωνάζων ταύτῃ, laut schreyend, Schreyhals, m.

Brailleur, v. n. φωνάζω ποιεῖ φωνάζω φασερά, laut schreyend, freischn.

Braiment, m. γέισισμα, Eselgeschrey, n.

Braire, v. n. χαρῶμαι, (ἐλλογῶ χαῖμαι), (von Eseln) schreyen.

Braise, f. ἀνθρακιά, κάρβουνο ἀναμμένα, Kohlengluth, f. glühende Kohlen, f. pl.

Braisier, m. καδὲ εἰς τὸ ὅπου οἱ φαρμάδες ῥάσκουν τὰ κρυβουμένα φάρμακα, Kohlenkasten m. der Bäder.

Braisière, f. ἄγγειον με κάρβουνα ἀναμμένα, Kohlenbrieten, Kohlenfeuer, n.

Bramer, v. n. (διὰ τὸ ἐλάειν) φωνάζω, (von Dieben) schreyen.

Brân, m. κόπρος ἀνθρώπων, Menschenoth, m. — de son, τὸ χορδοτέριον μέσος των πτερυγῶν, größte Art Alce, f. — de scie, τὰ προϊόνοντα

Σάβεσπανς, *m. pl.* Bran! *int.*
 op. — de cela, άπαρεσθύνει
 ο δάσκαλος (καρλός· να το χέσω),
 dort damit! weg!

ancades, *f. pl.* άλυσαν των
 αλυσσώνων, Ketten *f. pl.*
 der Gefangenensclaven.

ancard, *m.* φορείον, κοπένα,
 Tragbahr, *f.*; φορείον διέ-
 νους άρρώστων, Kranfenzän-
 ge, *f.*; *pl.* τὰ ζύγια του άμαξιού
 άπου έκτείνονται έμπροσθεν
 έχον όπισω, die Schwange
 d'anne *m. pl.* eines Wagens.
 ο μακρός έζωλο μεταξύ εις τή
 όποια έμβαίνει τὸ άλογον
 άπου τραβά τὸ άμάξι, Gabel-
 weichsel, *f.*; άμάξι με τὸ όποιο-
 νη φέρουν πέτρας κτλ., Steins-
 farrer, *m.*

ancardier, *m.* έκείνος άπου
 άναστρέφει τὸ φορείον, Träger *m.*
 einer Tragbahr.

ancho, *m.* τὰ κλωνάρια
 ενός δένδρου, das Gezwerg
 eines Baumes.

anche, *f.* κλώνος, κλάδος,
 κλάδι, Ast, *m.*; κλώνος, κλω-
 νώριον, Zweig, *n.*; ο μοχλός, ή
 βέρα του κατωτέρου, Balken
m. der Stänellwage. *fig.* εί-
 dos, Zweig, *p. e.* les bran-
 ches du commerce, τὰ (διά-
 φορα) είδη της πραγματείας,
 die (verschiedenen) Zweige der
 Handlung, Handlungszweige.

Branches, *pl.* τὰ πτερόγυια
 του χαλινού, die Stangen *f.*
pl. am Pferdegeschloß; αλ άκρα
 εις τὰ πέδατα του έλάφου,
 die Stangen am Hirschgeweid-
 ranche - ursine, *f.* άκωνίδα

(γονών τι), Stäncklau (Pfanz-
 ste), *f.*

Brancher, *v. a.* κρεμώ άπό τή
 κλάδι ενός δένδρου, an den
 Ast eines Baumes aufhängen.
v. n. (διά τή πουλίαν) κάθου-
 μαι εις ένα κλωνάρι, auf ein
 nem Zweige sitzen.

Branchier, *m.* μικρόν πουλί,
 νέον πουλί άρπακτικόν, jun-
 ger Raubvogel, *m.*

Branchies, *f. pl.* τὰ βράγχια, τή
 βραγχία, τή πύλιν των ια-
 ριών, Kiemen, *f. pl.*, Fische-
 ohren, *n. pl.*

Brancha, *ne*, *adj.* άπου έχει
 πολλά κλωνάρια, άφίγ.

Brande, *f.* είδος μικρού θά-
 μπου, μικρό δεινδράκιον, klei-
 nes Ständuch, *n.*

Brandebourg, *f.* καπνόν (διά
 όδοι πόλεως) με μανίκια, Rits-
 serod *m.* mit Kermeln. *s. m.*
 διά τή κορυφή, Knopfstöcher,
n. pl.

Brandevin, *m.* βρακή, Brand-
 wein, *m.*

Brandevinier, *m.* — έρε, *f.*
 έκείνος (έκείνη) άπου φκα-
 ρει βρακή, Brandweinbe-
 rer, *m.*, — nerin, *f.*, έκείνος
 (έκείνη) άπου πωλεί την βρα-
 κήν εις τὸ στράτευμα, Brand-
 weinschänk *m.*, — tin, *f.*, (bey
 einem Heere).

Brandillement, *m.* κούνημα,
 Schaukeln, *n.*

Brandiller, *v. a.* κινώ έδώ και
 εκεί, κουνώ, hin und her
 schwingen, schaukeln. *se* —,
 κουνούμαι έπάνω σε (έναν
 άρνιόν), sich schaukeln.

Brandilloire, *f.* κούνα (όρνι-
 θον)

έπάνω εις τὸ όποιον κουν-
 ούνται), Schaukel, *f.*

Brandir, *v. a.* πείω, κινώ, σα-
 λείω, (παρά, άρβρον κτλ. με
 τή όπον φοβεριστικόν), schwin-
 gen, schaukeln (einen Degen,
 einen Stock &c. auf eine drohen-
 de Weise).

Brandon *m.* λιχνάρι λαμπάρι
 άπό έγχυον στριμμένα, Strohs-
 fadel, *f.*; έζωλον με δεματι-
 έγχυον άπου βάνουν εις τή
 ύποστατική τή όποια έζωλον
 πωλούν ή κατά προστάτην του
 κατωτέρου, Strohwisch *m.*, ber
 auf Grundstücken aufgestellt ist,
 als Reithen, daß sie gerichtlich
 verkauft werden sollen. θει-
 λός, δαυλί, έζωλον άναμμέ-
 νον, Brand, Feuerbrand, *m.*
 dimanche des brandons, η
 πρώτη κυριακή εις την σαρα-
 κοστήν, der erste Sonntag in
 der Fasten.

Brandouner, *v. a.* βάνω brand-
 on, εις ένα ύποστατικόν,
 einen Strohwisch auf einem
 Gute aufstellen (*v.* Brandon).

Brulant, *ante*, *adj.* άπου κλονί-
 ζεται, ανίμενος, wadelnd,
 wadelig.

Brank, *m.* κλώνημα, das Schwanz-
 fen, Wadeln; κλώνισ, Bewe-
 gung, Schwung, *m.*; χορός
 άπου πολλοί χορεύουν ή χο-
 ρεύουνοι άπό τή χέρα, Reih-
 entanz, Brundanz, *m.*; είδος
 κρησπιδίου κρησπιδιόν (εις
 τή κέρατα), Fangematte (auf
 Schiffen), *f.*

Branlement, *m.* κλώνις, κού-
 νημα, κλώνισ, das Schwan-
 ken, Wadeln.

Branler, v. a. κλινῶ, κινῶ ἔδοι καὶ ἐκεῖ, σκῶ, schütteln, hin und her bewegen. v. n. σείωμαι, κουνῶμαι, wackeln, wankeln; κινούμαι (ἐπὶ τὸν τόπον μου), sich vom der Stelle bewegen.

Brander, m. — euse, f. ἐκείνος, (ἐκείνη) ὅπου σείεται, κουνείται, der (die) wackelt, wankt.

Bransloire, f. τὸ σπῆρδι εἰς τὰ ἀκρὰ τοῦ ὅπου κινούνται τὰ πῦρρα καὶ κουνιούνται, Schaufeldreit, n.

Braque, m. et f. ἀνὴρ διὰ τὸ κωτῆρι ὅπου γυρεύει τὰ ἔργα τῶν θηρίων, Spärhund, m.

Braques, f. pl. τὰ ψαλαόχερα τῶν κωτῆρων, αἱ χηλαί, Archscheeren, f. pl.

Braqueur, m. (p. u.) εἰδος ἀπαθίου κοίτου καὶ πλατύς, Art furzer und breiter Degen, m.

Braquement, m. στοροφογήρισμα, Lenkung, f. (v. Braquer).

Braquer, v. a. στοροφορεῖν, γυρίζει ἓνα ἁμάξι, lenken (einen Wagen); θενύοντι, γράζω (ἓνα κύνιον κτλ.) πρὸς τι, richten (eine Kanone &c.).

Bras, m. ὁ βραχίον (ὅλον τὸ χεῖρ, ἄγκυλῃ, Arm, m.; μαντίς ἐνός ποταμοῦ, Arm eines Flusses; ἀκουμβιστήρι (διὰ τὸ χεῖρ) ἐνός σκαμνίου, Arm, Armlehne f. an einem Lehnstuhle; fig. δύναμις καὶ ἐξουσία, der weltliche Arm.

Braser, v. a. ἐνώω δύο σίδηροι μὲ μίγμα τι ἢ σφυροκοπώντας, Eisen schweißen.

Brasier, m. ἀνθρακιά, φωτὶ τῶν ἀνταμύτων κωρβόνων, Stuhl, f., Kohlenfeuer, m.; ἢ γάστρα, τὸ μαγκάκι, Kohlenbäcker, m., Kohlenpfanne, f.

Brasiller, v. a. ψῆνω ὀλίγον εἰς τὰ κάρβονα, ein wenig auf Kohlen rösten.

Brasque, f. μίγμα πηλοῦ καὶ κωρβόνου κατασκευασμένου, μετὰ τοὺς ἀλίγους τὰ χωρευτήρια τῶν μετάλλων ἀπὸ μέσος, das Gestebe (Schmiede von Thonerde und gestoßenen Kohlen, womit innen die Schmelztiegel bestrichen werden).

Brassage, m. τὸ δεκάσιμα ἐπὶ τῶν νομισμάτων διὰ τὸ ἐξοδεῖν τὴν κατασκευὴν τῶν, Schlagsschag, m., Münzgebühr, f.; μισθὸς διὰ κατασκευῆς ὑδάτου, Brauerlohn, n.

Brassard, m. τὸ μέρος τῶν ὁπλῶν ὅπου ἀπекάζει τὸν βραχίονα, περιβραχιόνιον, Armshiene f. am Harnisch.

Brasse, f. μέτρον ἑξ ποδῶν, Klafter, f.

Brassée, f. ἀγκυλιά, ein Arm voll.

Brasser, v. a. ἐνκαταίρω μετὰ χεῖρα, mit den Händen umrühren; κατασκευάζω (πρὸς τὸν ὄνον), Bier brauen.

Brasserie, f. τόπος ὅπου γίνεται ὁ ὄνος, ἡ αἴβα, Brauhaus, n.; τέχνη τῆς κατασκευῆς τοῦ ὄνου (τῆς αἴβας), Brauerei, Bierbrauerei, f.

Brasseur, m. — euse, f. ὅπου γράσκει ὄνον, ὀδοποιός, Brauer, Bierbrauer, m.

Brassières, f. pl. στενὴ καμίσολα (τῶν γυναικῶν), engē Weiberjodchen, n.

Brassin, m. κῆδος, ἄγγειον ὅπου κατασκευάζεται ὁ ὄνος, Braupfanne, f.

Bravache, m. μενέλευρος, μεταπληκτικός, Stoffsprecher, m.

Bravade, f. θράσος, υπεροχὴ, εὐδαιμία, das Stogbleien, Kühnheit, f.

Brave, adj. ἀνδρείος, tapfer; τίμιος, ἐγχεός, brav, recht (schaffen. s. m. παλληκάρων, tapferer Mann, m.; εὐδαιμία, εὐφροσύνη, Waghals, m.

Bravement, adv. ἀνδρείως, εὐδαιμῶς, tapfer, brav, geschickt.

Braver, v. a. ἐναντιώνομαι ἀνέχως, μετὰ τόλμην, καταφρονῶ, trotzen, brachten.

Braverie, f. μενέλευρος, ὑπεροχὴ, Stogbleien, f.

Bravo, int. εὖν, πολλὰ καλὴ bravo, sehr gut.

Bravoure, f. ἐνδοκμαδία, ἀνδρεία, Tapferkeit, f. Bravoures, pl. ἥρωϊκα καμύματα, Selbstthaten, f. pl.

Brayer, m. σπασμοδισμὸς, Bruchband, n.; ἄζων τοῦ καρταριῶ, Ἀχλε f. an der Schmittwage; λωβὸν εἰς τὰ ὅπλα εἶναι διακρινόν τὸ γλωσσίδι τῆς καμπάνης, ledener Riemen m. des Glodenflöpfels.

Brayer, v. a. ἀλλῶν μετὰ ποσόν, μετὰ κατάρη, theeren.

Brayette, f. τὸ ἐμπροσθεὶς ὄχισμα τῶν βραχιῶν, Posenschiff, m.

Bréant, m. ὁ ἀσπάρανδος, ἡ

- χλιόδια (είδος πουλλίου),
Gelbammer (Vogel), f.
- Brebis, m. πρόβατον, Schaf, n.
- Brèche, f. χαλάστρα, τήρησι εἰς τὰ τεῖχη γινόμενη ἀπὸ κανονιαῖς κτλ., Wallbruch, Mauerbruch, m., Breche, f.; fig. ἡ ζημία, Schaden, Nachtheil, m.
- Brèche-dent, m. ὁ κοιτιδόντης, der Zahnlücken hat.
- Bréchet, m. κόκκαλον τοῦ στήθους, Brustbein, n.
- Bredandin, m. (mar.) μικρὸν καρούλι μετὰ τὸ ὅποιον σκιάωνται βαρὴν ἑλαφρά, kleine Schiffsmünde, f.
- Breduille, f. εἰς τὸ πικρύνει ταῦτα, avoir —, être en —, τὸ εἶναι πικρὸν τινὰς γὰν κερδίῃ τὸ διακόν. (im Breispiele) das Doppelte gewinnen können.
- Bredouillement, m. ψαλλισμός, ψαλλισμός, das Stottern, Stammeln.
- Bredouillé, ὁ, adj. ἐντροπισμένος, beschämt.
- Bredouiller, v. n. τριυλίσσω, flattern, stammeln.
- Bredouilleur, m., — ense, f. ψελλός, τριυλίσ, ζέυδός, ψελή κτλ., Stotterer, Stammer, m.; Stammerin, f.
- Bref, brève, adj. et adv. βραχύς, κοῖτος, σύντομος, kurz; —, ἐν βραχυλογία, ἐν συντομίᾳ, in der Kürze.
- Bref, m. γράμμα, ἐπιστολή τοῦ Πάπα, Breve, Schreiben, Brief, n. des Papstes.
- Brélaigne, adj. θηλιχὸν ζῷον ὅπου δὲν γεννᾷ, unfruchtbar, gette (von Thieren); (pop.) ἡ στείρη, unfruchtbare Frau.
- Brelan, m. ἑίδος παιχνιδίου τῶν χαρτῶν (τοὐρκοσι γκιουρδοῦμι), Trisshäf; oder Krumpenspiel, n.; sam. σπῆτι ποντὸν συγκαταλλόν τὰ χαρτῶν, Spielhaus, n.
- Brelander, v. n. συγκαταλλόν τὰ χαρτῶν, immer Karte spielen.
- Brelancier, m. — ère, f. ἐκείνος, ἐκείνη ὅπου συγκαταλλόν τὰ χαρτῶν, Trispieler, m.; Trispielerin, f.
- Brelandinier, m., — ère, f. ἐργαστηριώτης, ἐργαστηριαρίστης, Krämer, m.; Krämerin, f.
- Brelle, f. σχοδία, σῆλε (μετὰ τὸ ὅποια φέρονται ζῷα διὰ κτίσμον), Sanholzfische, f.
- Brelogue, f. πρῶτον μικρὸν καὶ περιεργον ὅπου κερμαῖον εἰς τὴ μικρὰ ὁρολογία κτλ., Breloche, Breloche f. an Taschenuhren ic.
- Breluche, f. ὄφραμα τι, ὁροχέον ἐκ λινῶν καὶ μάλλινον, Droguet m., ein halbwoollener Zeug, m.
- Brème, f. εἶδος ἰχθύος τοῦ ποταμοῦ (lat. brama), Brassen (ein Kuffisch), m.
- Breneux, euse, adj. μαγαριμένος ἀπὸ κοπρῶν (ἀνθρώπων), mit Menschenoth beschubelt.
- Bresil, m. ξύλον τοῦ Brasili, χορημιεύον εἰς βαφήν, Brasilienholz, n.
- Bresiller, v. a. κόπτω εἰς μικρὰ κομμάτια, zerstückeln, zer-
- bröckeln; βάρω με ξύλον τοῦ Brasili, mit Brasilienholz färben.
- Breste, f. μισρή ἰσόβερνα, flaine Reimruthie, f.
- Bretilleur, v. n. συγκαταλλόν τὸ σπαδί, oft schaden; εἰμὶ φιλόμαχος, sich gern schlagen.
- Bretilleur, m. ὁ συγκαταλλόν τὰ σπαδία, der sich im Fechten übt; φιλόμαχος, Schläger, Käufer, m.
- Bretander, v. a. κοιμῶμαι ἄνω (τὸ δοῦν), ungleich scheren (das Tach); un cheval, κόπτω τὰ κῆτια ἐνὸς ἀλαγον, einem Pferde die Ohren fagen.
- Bretelle, f. ἰσάριον παρὰ ἔχον ἡ χαμηλὸς ἑλάνω εἰς τοὺς ὤμους, Tragriemen, m., Tragband n. der Träger. Bretelles, pl. ἀρκαζιῶν ἡ ἀρκαζιῶν ὅπου περιγὰ ἑλάνω ἀπὸ τοὺς ὤμους, Polsterhebe, f.
- Brettonner, v. n. τριυλίσσω, ψελίσσω, τριυλίσσω, flattern, stammeln.
- Brette, f. ἡ σπάθι, großer Degen, m.
- Brette, ὁ, adj. ὀδοντωτός, δοντιασμένος, zackig, gezackt.
- Bretteiler, breiter, v. n. a. κόπτω πέτραν, εἶναι μετὰ ἐργασίᾳ ὀδοντωτά, Steine behauen, oder mit einem zackigen Werkzeuge schaden.
- Bretteur, m. φιλόμαχος, Schläger, Käufer, m.
- Brevet, m. τὸ χρυσόβουλλον, χαριστικὸν γράμμα βασιλέως, Gnadenbrief, m., Patent, Diplom, n. — d'apprentissage, συμφωνία μεταξὺ ἐνός

τεχνίτων καὶ ἐνὸς μεθαρ-
 δίου ὁποῦ ἀγαπᾷ τὰ μίση
 τὴν τέχνην, *Echt-Contract*, *m.*
Brevetaire, *m.* ὁ ἔχων brevet,
 der ein Patent hat.
Breveter, *v. a.* ἰδοὺ γράμμα
 χαριστικῶν, χαριστοῦλλων, εἰ-
 ναίν Gnadenbrief, ein Patent
 geben.
Breviaire, *m.* σύντομος, βιβλίον
 περιέχον τὰς καθημερινὰς
 ἀκολουθίας τῶν ἐκωμένων,
 Brevier, *n.*
Brein, *m.* ἐπαισίς, μικρὸν δό-
 σος περιεχόμενον, umzun-
 tes Gebüsch. (*mar.*) breinls,
 πρὸς τὸν, ἀρσενία διὰ τὸ ἀν-
 θρακίον τῶν πυρίων, Beschlag
 sein *f. pl.* an Segeln.
Breiller, *v. a.* (*mar.*) μετῶν
 τὰ παρία, die Segel zusam-
 men ziehen.
Breuvage, *m.* ποτὸν, ποτόν,
 Getränk, *n.*, Trank, *m.*; τα-
 ρισιὰ διὰ τὰ ὄνα, Wehartz-
 necten, *f. pl.*
Bribe, *f. fam.* μεγάλο κομμάτι
 ψωμίου, großes Stück *n.* Brod,
 Kuckra, *m.*
Bribes, *f. pl.* κομμάτια κοκ-
 τος κτλ. ὁποῦ ἀπομνησκόων
 ἀπὸ τοῦ γίγνα, Ueberbleibsel
n. pl. von Gleich *ic.* von der
 Mahlzeit.
Bricole, *f.* μαχαλιότηρι τῶν
 ἄλλων, Sprungriemen *m.* der
 Pferde; τὰ λουρά ὁποῦ με-
 ταχειρίζονται οἱ βασιάνοντες
 καθέκαστος ἢ τὰ φορεῖα, Trage-
 riemen; *m. pl.*, Tragbänder
 der Trägere; ἐκτετακτικὸν ἐνὸς
 σφαιροῦ (ἐκ τὸ μιλίον-
 δον κτλ.), Kugelfall *m.* eines

Balles (im Billiard *ic.*); δι-
 κεύων *ic.* διὰ ὄψεως, Art Bâ-
 genre, *n. fig. de —*, par —,
 πλεγματός, με πλεγματός τοῦ-
 πους, nicht gerade zu, durch
 Nebenwege.
Bricoler, *v. n.* παῖον μαρκόλλα
 (σπαρῶν τὸ σφαιροῖδιόν μου
 εἰς τὸ πλεγματὸν τοῦ μιλίον-
 δον διὰ τὰ ξανσηθῆς),
 bricolliren (im Billiard). *fig.*
 προσηκούσμαι, verwenden,
 Ausführe machen.
Bride, *f.* ὁ χαλινός, τὸ χαλινά-
 ρι, Baum, Bügel, *m.* ἡ μα-
 γουλίκα τῆς σκούρας (τῶν
 παιδίων), Band *n.* (an Kin-
 dermäßen) zum Zubinden an-
 der dem Kinn.
Brider, *v. a.* χαλινάω, zäh-
 men; σφίγγω, δένω σφιχτά,
 fest zubinden; (διὰ σφιχτὸν σφι-
 χτὸν κτλ.) σφίγγω, (von engen
 Duten *ic.*) drücken
Bridoir, *m.* κορδὸλλα διὰ δέ-
 σμον τῆς σκούρας σκού-
 ρας, Band *n.* an einer Nachts-
 hanke.
Bridon, *m.* εἶδος χαλινῶ (γο-
 ρὸν τὰ ἀλῆμα ὡρεῖ), Zren-
 se, *f.*
Brief, *ève*, *adj.* (*jur.*) συντός,
 brayés, kurz.
Brièvement, *adv.* ἐν brayého-
 γῃ, ἐν συντομίᾳ, in der Kürze.
Brieveté, *f.* brayétis, αὐτοπ-
 λία, Kürze, *f.*
Brifer, *v. a.* fam. τραγεῖο λαι-
 μέργως, gierig essen, fressen.
Briseur, *m.* — euse, *f. fam.* ὁ
 λαιμέργως, ὁ γαργῆς, Nict-
 scat, Breßer, *m.*; Breßerin, *f.*
Brigade, *f.* τάγμα στρατιωτικῶν

(συνθεμένον ἀπὸ μερικὰ ba-
 taillons. *v.* bataillon), Bri-
 gade, *f.*
Brigadier, *m.* ὁ ἡγεμὸν μετὰ
 brigade, Brigadier, General-
 major, *m.*
Brigand, *m.* ληστής, κλέπτης,
 Räuber, Straßenräuber, *m.*
Brigandage, *m.* ληστεία, κλε-
 ψία, Straßenräuberei, *f.*
Brigander, *v. a.* ληστεύω, κλέ-
 πτω, Straßenraub treiben.
Brigantin, *m.* λέμβος, εἶδος πο-
 λεμικοῦ πλοῦ, με παρία καὶ
 κωπία, Brigantine (seltsche
 Kaperschiff), *f.*
Brignole, *f.* εἶδος δαμασκηνῶν,
 Brunelle, Art Pflaume, *f.*
Brigue, *f.* ἰσχυρία (ἐνὸς ἀντι-
 μωτος κτλ.) διὰ μέσων ἄλλων
 ἐπιχειρῶν, Weirbung (um
 ein Amt *ic.*) durch Andere; πα-
 νοῦργον μηχανισμός, Rabale,
f., Ränke, *m. pl.*; γαργίλι,
 ἐρωσις ἐπαδῶν, Partey, *f.*
 Anhang, *m.*
Briguer, *v. a.* παρακαλῶ διὰ
 μεσitiς πολλῶν, anhalten
 (um etwas) durch Vermittel-
 lung Mehrerer; ζητῶ μετὰ πό-
 θου, καὶ θερμότητος, sich eif-
 rig um etwas bewerben.
Brigueur, *m.* σπουδαστής, ὁ
 μετὰ πόθου καὶ σπουδῆς ἐγ-
 τῶν τε, der sich eifrig um et-
 was bewirbt.
Brillant, *ante*, *adj.* (— amment,
adv.), λαμπρός, glänzend,
 prächtig.
Brillant, *m.* λάμψις, Glanz, *m.*
fig. λαμπρότης, Glanz, Pracht,
f.; τὸ μερικὸν, (δυναμὶ
 περικεμένον εἰς μικρὰς ἐν-

φανίας ἀνιδεν καὶ κατω-
θιν), Brillant, m.

Brillanté, ée, adj. (διὰ δια-
μάντια) πλεχθέντος (v. bril-
lant), brillantet (von Dia-
menten); λαμπρός, glänzend;
fig. γεμιστός ψεύδους λαμ-
πρότης, voll falschen Glan-
zes.

Brillanter, v. a. κόπτος εἰς κό-
πους τὰ διαμάντια, brillantieren
(Diamanten).

Briller, v. a. λάμπω, κοιτά-
πτω, glänzen, leuchten, schim-
mern; fig. εἶμαι λαμπρός,
εὐχόος, πρὸς γλῶσσαν, glänzen,
berähmt sein.

Brimbale, f. μαντί της ἀντρί-
ας (αὐτὴν ὅπου ἀντρίξουσιν
ναρὰν), Pumpenschwengel, m.

Brimbaler, v. a. fam. σιγρο-
κωδονίζω, klingen, klappern.

Brimbórios, m. pl. αὐτίδακ
(μικροὺς ἄκας) πρὸς γλῶσσαν, w-
nia, Alcinagellen, Spiege-
reen, f. pl.

Brin, m. ἀντρίξισμα φυτοῦ,
τῶν ἰσθμίων πλαστικῶς, Spröß-
ling, m., Sprößchen, n.; καλὰ
m., στελέχος, Stalm, Stengel,
m.; ἔλλον μακρὸν καὶ ἴσον,
lange gerade Stange, f.; τρι-
χας, ἑνὶ ὀλίγῳ, ein Dörchen,
ein wenig; brin d'herbe, μι-
κρὸν χοιρίδι, Gräschen, Gräs-
bälmdchen, n. brin - à - brin,
ἀπὸ ἑνὸς ἑνός, ein Stüdchen
nach dem andern.

Brinde, f. τὸ ποτήριον ὅπου
πίνουσιν διὰ τὴν ἐν ἑνὶ τινὶ
ὄσας n., das man auf jeman-
des Gesundheit trinkt.

Bria-d'estoc, m. ἔλλον μακρὸν
τὸ ὁποῖον μεταχειρίζονται διὰ
τὴν πρὸς αὐτὸ, Springs-
stod, m.

Brindille, f. ἀλασταγὰς δένδρου
κτείνης Schößling eines Bau-
mes.

Bringue, f. μικρὸν (ἀχρεῖον)
ἀλογον, kleiner (schlechter)
Alcyon.

Brioche, f. πῆμα κατασκευα-
σμένη με ῥοιτῶν, Butte-
stolle, f.; ῥοῖλος κατασκευα-
σμένος ἀπὸ τυφί, Kefekal-
den, n.

Brion, m. ῥοῖον, χρῶδι ὅπου
γίνονται εἰς τὴν γλοῦσαν τῶν
δένδρων, Moes n. an Baum-
stämmen.

Brique, f. τοῦβλον, πλῆθος,
Siegelstein, Backstein, Mauer-
stein, m.

Briquet, m. τὸ ἱσχυρὸν, Feuer-
stahl, m.

Briquetage, m. πλῆθος τοῦβλα,
Haufen m. Backsteine, τοῖχος
ἠκαρμέντος ἀπὸ τοῦβλα,
Mauer f. von Backsteinen,
σχήμα τοῦβλου σχηματι-
σθέντος εἰς τὸν τοῖχον, auf drei
Mauer nachgemachte Backstei-
ne, m. pl.

Briqueter, v. a. μιμοῦμαι ἑτά-
ναι εἰς τοῖχον τὸ σχῆμα καὶ τὸ
χρῶμα τῶν τοῦβλων, Backstei-
ne nachahmen auf einer Mauer.

Briqueterie, f. τόπος ὅπου κα-
τασκευάζονται τὰ τοῦβλα, Sie-
gel-, Siegelhütte, f.

Briquetier, m. τοῦβλᾶς, πλῆ-
θος, Siegelbrenner, Sie-
gel, m.

Bris, m. (jur.) τὸ μετὰ πλεονεξίας

κατὰ μιᾶς βούλλας, ἡ πόρ-
τας διὰ προστάτης τὸν κρη-
τισθῶν, das gewaltsame Auf-
brechen eines Siegels oder ei-
ner Thür auf gerichtlichen Bes-
ehl. — de prison, φυγὴ ἐκ
φυλάκης, Entweichung f. aus
dem Gefängnisse. τὰ ἐλλοπι-
αῖα ἐνὸς καραβίου ὅπου
ἐκταράσσεται (ἐξερπύσσεται),
Trümmer m. pl. eines gestör-
ten Schiffs.

Brisans, m. pl. τὰ κύματα ὅπου
ὄντοισιν με ὀμίην εἰς τὴν
περιγυῖαν, Bränbung, f.;
οἱ ἀκόμτοι εἰς τὴν θάλασ-
σαν, Alpen f. pl. im Meer.

Brise, f. (mar.) εἶδος ἀνέμων
(δυναστικῶν) περιδικίων,
gewisse (kühlende) periodische
Winde, m. pl.

Brise-cou, m. σκάλα ἀναμνή-
της (εἰς τὴν ὅπου ἡμπορεῖ τις
εὐκόλῃ νὰ ἐκτείνῃ τὸν λαι-
μόν), schlechte Treppe f. zum
Falsbrechen.

Biscées, f. pl. κλωνάρια ῥιπτό-
μενα κατὰ γῆς ἡ ἐκαστικῶς
ἀπὸ τὰ δένδρα εἰς σημείον
ἐνὸς τοῦ πρὸς τὴν κατὰ τὸ
δένδρον, hingeworfene oder eins
gekaltete Zweige m. pl. zur
Bezeichnung, wie weit ein
Holzschlag gehen soll; ἔνος
ἱσθμίου, Spur f. eines Wildes.

Brise-glace, m. παλοῦντα ἐμ-
προσθεν γεγυῖας διὰ νὰ
συντρίβηται ὁ πῦρος, Eis-
bock, Eisbrecher, m.

Brisement, m. κτύπημα καὶ
ἐκταράξις τῶν κερμάτων,
das Aufschlagen und Brechen
der Weller; συντρίψις τῆς

καρδίας, Zerknirschung *f.* des Herzens.

Briser, *v. a.* θρῆνω, συντρίβω, τρεκάω, zerbrechen, zerstoßen, zerbrechen. *se* —, *v. n.* συντρίβομαι, τρεκάομαι, sich zerbrechen, sich brechen, zerbrechen. *v. n.* (mar.) παρορμημι με βίαν, καρηπυζέκωμαι, mit Gewalt getrieben werden, treiben, *v.* schiffen. **brisons-là**, γράψτε, να μη ελπίζουμε άλλο, wir wollen davon abbrechen.

Briseur, *m.* έκείνος όπου συντρίβει, τρεκάει, der zerbricht, zerbricht.

Brise-vent, *m.* περίφραγμα κατά του ανέμου, Windschirm, *m.*

Brisoir, *m.* κόπυρος (με τον όποιον συντρίβουν τό λινάρι, τό κανάφι), Flachsbreche, Hanfbreche, *f.*

Brisure, *f.* σύντριμμα, τρεπάσμα, Bruch, Sprung, *m.* (blas.) προσθήκη εις ένα γεκεδωκόον παρασημειών των δευτερογενήτων, Benachtheilen *n.* im Wappen jüngerer Stämme.

Broc, καρσολέκηρον, μεγάλο έγγυειόν δια καρσί, großer Steinwurf, *m.*; ή σουβλα, Bratspieß, *m.*; de brie et de broc, (fam.) απ' εδώ και απ' εκεί, hieher und dorther.

Brocanteur, *v. a.* αγοράζω και πωλώ περίεργα πράγματα (όσον νομισματε, αγάλματα, είκόνες κτλ.), mit Kunststücken handeln.

Brocanteur, *m.* ό αγοράστωλ-

της περιέργων πραγμάτων (*v.* brocanter), Kunsthändler, *m.*

Brocard, *m.* δαγματικός ή περικαιτικός λόγος, χλευασμα, σκαμμα, beißende Rede, Stichelei, *f.*

Brocarder, *v. a.* έγγίζω με λόγους σκαπτικούς (πειρακτικούς), sicheln.

Brocarder, *m.* — *euse*, *f.* χλευαστής, φιλοσοκωμων, Stichter, *m.*; Stichterin, *f.*

Brocat, *m.* ύφανμα χρυσόφαντων *n.*, Brocat, *m.*

Brocaille, *f.* τό brocat κατοίερας τιμής, geringerer Brocat, *m.*; είδος μαρμαριού χρυσοκακκίνων, Art gelbrother Marmor, *m.*

Brochant, *adj.* (blas) έκτεταμένος τό ένα μέρος εις τό άλλο, von einer Seite bis zur andern ausgedehnt; — sur le tout, υπερχολικός, übermäßig, ungemelt; περιττός, άχρηστος, überflüssig, unnütz.

Broche, *f.* όβελός, σουβλα, Bratspieß, *m.*; τό μεσούρι του βασιλιά, Sapsen *m.* am Hofe, τό σίδηρον της κλειδαριάς, όπου έμβαίνει εις τό κλειδί, Dorn *m.* im Schlosse; καργί εις την μέσην του οκοχάν (καύ σημαδιού), Nagel *m.* in der Zielscheide; καργί εις την πατοννη των υποδημάτων, Zweide, Schuhzweide, *f.*; broches, *pl.* βελόνια διά αλέξιμον, Stricknadeln, *f. pl.*; τα μεγάλα δόντια του άγοιόχοιού, die Däner *m. pl.* des wilden Schweins.

Brochee, *f.* σουβλά ύφαννεται εις μίαν γραμμήν, ein Bratspieß voll.

Brocher, *v. a.* ύφανώ με χρυσάφι, μεταξι κτλ. αίσθεν του ύφανσματος, mit Gold, Seide u. durchstickten; ταχυγράφω, ταχυσιγνάτω, schnell beschreiben, flüchtig entwerfen; χαρτί σίδεν; — un livre, rapidly έν βιβλίον, τό όένω με χαρτί μου, ein Buch helfen, broschieren.

Brochet, *m.* λούκιος, σπούζο, (ήδως ποταμού), Hecht, *m.*

Brochelon, *m.* μικρός λούκιος, kleiner Hecht, *m.*

Brochette, *f.* μικρά σουβλα, kleiner Bratspieß, *m.*; σουβλα με τό όποιον δίδουν τροφήν εις νέα πουλλά, Hölzchen *n.*, wo mit man jungen Vögeln das Futter giebt.

Brochette, *v. a.* βάνω εύλασσία εις τό ψηφαινον διά να μη σκεύω, den Braten anspreizen.

Brocheur, *m.* — *euse*, *f.* έκείνος όποιος rapidly βιβλία, der Bücher heftet, broschiert, *v.* brocher.

Brochoir, *m.* σφυρί διά καλίωμα των έλόγων, Nietehammer, *m.*

Brochure, *m.* βιβλίάριον άνόργανέον, gebrochtes, broschirtes Buch, *n.*; βιβλίάριον μεζούριόν σύγγραμμα, kleiner Schrift, Flugchrift, *f.*

Brocoli, *m.* λυκανοβλαστώσας, κοινονυπιδία, Kohlkrautstengel, *n. pl.*

Brodequin, *m.* κόδουρος, είδος υποδημάτων, Art Halbstock, *m.*

m. pl. αὐτοδοσάβου (τοὺς αὐτοδοσάβους), die spanischen Stiefeln (Holler), m. pl. *roder*, v. a. κεντῶ, stiden? fig. σπιδίω, κιδιδίω, ausgleiten; schmücken.

roderie, f. κέντημα, Stidren, f.; fig. καλλωπισμός, στολισμός, Auszierung, Ausschmückung, f.

rodeur, m. — *ense*, f. κεντητής, κεντήτρα, Stider, m., Stiderin, f.; *autant pour le brodeur*, (fam.) δὲν τὸ πιστεῖω, ὡς πιστεύω ἄλλος, glaube das, wer da will. *romes*, bromat, m. εἶδος βοῦνης (ἀίμα, ὕδαρ), Trese, f.

ronchade, f. σκόνημα, das Stottern.

roncher, v. n. σροντῶ, stottern, stottern; fig. σπιδίω, κιδιδίω, fehlen, irren.

ronches, f. pl. βρογχίαι (τὰ ἄρτια ὅπου γέρονται ἀπαιτιοὶν εἰς τὸν πνεύμονα), Riste m. pl. der Luftröhre.

ronze, m. μπρονζίος (ὑλμα ἐκ χαλκοῦ, καὶ αἰὶ καὶ χρυσοῦ), Erz (Bronze, f.), n., Glodenspeise, f.

ronzer, v. n. ὑποχρῆσθαι ὡς τὸ χροῖα τοῦ μπρονζίου, die Bronze-Farbe geben; βαρφαίνειν, schwarz färben.

roquart, m. ἐλαφὲς ἐνὸς χρόνου, einjähriger Fisch, Spießfisch, m.

roquette, f. καρράκι με κεφάλι, καρράκι, ἄντρο, Zwickel, f.

rossailles, v. *broussailles*.

Brosse, f. σκουπίδι, βούρξα, Bürste, f.; τῶν βούρξων τὸ κορδὸν διὰ τὰ χροῖματα, Pinsel, Mahlerpinsel, f.

Brosser, v. a. σκουπίζω μετὰ τὴν βούρξαν, büsten, ausbürsten; v. n. περιεργάζομαι εἰς τὰ πυκνότερα μέρη τοῦ σώματος, in den dichten Stellen herumstreichen.

Brossier, m. ὁ κατασκευάζων σκουπίδας, βούρξας, Bürstenbinder, m.

Brottes, f. pl. fam. ἑλινον χουλιόρι, hölzerner Kessel, m.

Bron, m. τὸ πρῶτον ἐξώτερον τῶν καυδίων, äußere grüne Muschale, f.

Brouailles, f. pl. τὰ ἐντερά τῶν ψαγῶν καὶ πουλίων (ὡς γαγῶν), Eingeweide n. pl. der Fische und Vögel (als Speise).

Brouée, f. δολυλὴ, κατεχνία, Nebel, m.; δολυλὴ βροχὴ, viel Regen, m.

Brouet, m. εἶδος ζωμίδου (σοῦπας) ἐκ γάλα καὶ λάχανοι, Fleischbrühe f. mit Milch und Bucher.

Brouette, f. ἡμαξία μονότροχος (τὸ ὄνομα ἕως ἀνθρώπου ἀπὸ ἀνθρώπου ἐπιρροπῆς), Schubkarren, m.; εἶδος ἡμαξίου με δύο τροχοὺς, σπρόνιμον ἀπὸ ἑνὸς ἀνθρώπου, Handkarren m. mit zwei Rädern.

Brouetter, v. a. μετακινῶ με brouette, mit dem Schubkarren (oder Handkarren) fahren.

Brouetteur, m. ὁ σπῶν ἐν brouettes εἰς brouette, (mit zwei

τροχοῖς), der Reute in einem Sandwagen fährt.

Brouettier, m. ὁ ἡλὼν τι μετὰ τὴν μονότροχον brouette, Schubkärner, Kartenschieber, m.

Brouhaha, m. κρότος, φωνὴ χαρῆς, lärmendes Geredel; (Wen, n.)

Brouillamini, m. (fam.) σύγχυσις, ἐμπόδισμα, Wirrwarr, m.

Brouillard, m. δολυλὴ, κατεχνία, κατεχνία, Nebel, m.; papier —, χαρτὶ ἀπὸ πῆμα τὸ μέλαν, Eckschpapier, Gleichpapier, n.

Brouillement, m. ἀνακατάγωμα, σύγχυσις, Verwirrung, f.

Brouiller, v. a. συγχέω, ἀνακατάγω, verwirren, unter einander bringen; se —, v. r. συγχέομαι, ἀνακαταστροφῶμαι, in Verwirrung gerathen; μαλῶν, sich zanken, sich veruneinigen.

Brouillerie, f. μάλωμα, διχόνοια, Verwirrung, f., Streit, Zwist, m.

Brouillon, omne, adj. γέγον συγχύσις, καὶ διχόνοια, Anstifter m. von Zwistigkeiten; τὸ ἀποσχεδίων γραφόμενον διὰ τὴν μεταγραφὴν πρῶτον, der erste Entwurf, das Concept; τὸ καθήμερον κατὰ τὴν τῶν πραγμάτων (κατὰ τὴν ἀπόφασιν), Skizze, Strasse f. der Kaufleute.

Bronir, v. a. ἡρπάζω, καταλάω (ἔλκεται διὰ τὸν ἥλιον), bestehlen, verhehlen (von der Sonne).

Broussaire, *f.* ζημία ὅπου ἡ πύχνη προέρχεται ἐκ τοῦ βλαστάνειν τῶν δένδρων, Schaden m. vom Reife an Wäudern.

Broussailles, *f. pl.* ἀγκάθια, βέτος, φρύγανα καὶ ἄλλα παρόμοια, Gesträuch, Buschwerk, n.

Broussin d'étable, *m.* παραφύας τοῦ δένδρου τοῦ λεγομένου σφένδαμνος, Maßerholz n. vom Ahornbaume.

Brout, *m.* βλαστάνειν τῶν δένδρων ὅπου βλαστάνουν ἐκ τῆς ἰσοχώρας, Zerkleinern n. im Frühjahr.

Brouter, *v. a.* βράσκω, τρώγω τὰ πρῶτα φύλλα, καὶ βλαστάνειν τῶν δένδρων, abweisden, abstreifen (Baumblätter, Zweige).

Brouilles, *f. pl.* μικρὰ ξυλόγια ἀπὸ δένδρων, φρύγανα, Reischholz, Reisig, *n. fig.* πρὸς γινώσκουσι τὸν οὐρανόν, unübersichtl. Zeug, n.; Plunder, m.

Broye, *f.* ὁ κόπιος διὰ λινάρι, λινωροκόπιος, Flachsdrücke, *f.*

Broyer, *v. a.* συντρίβω, (στυμπίσω), zerreiben, zerstoßen.

Broyeur, *m.* ἐκεῖνος ὅπου συντρίβει χρώματα, Farbentreibder, m.

Bru, *f.* γύμνη, ὡς πρὸς τὸν πενθερόν καὶ πενθεράν της, Schwiegermutter, *f.*

Bragnou, *m.* εἶδος βοδιανῶν πολλὰ κόκκινον, Blutpflaume, *f.*

Braine, *f.* ψυχάλα, (falter) Staube, Regen, m.

Brûné, *éc.* adj. χαλασμένος ἀπὸ ψυχάλου, ἀπὸ ψυχῆς, von kaltem Staube, vom Reife verdorben.

Brûner, *v. a.* ἡ ψυχάλα, es sprühet, regnet fein und kalt.

Brûre, *v. a.* ἡ ψά, βρά, ψυλάω, brausen, rauschen, laufen.

Brûssement, *m.* βόη συγχισμένη, Getöse, *f.*

Brûit, *m.* βόη, χρότος, κρίσις, δόρυς, Lärmen, m.; Getöse, Getöse, n.; Knall, m.; Krachen, n.; Geräusch, Gellir, n.; γήμνη, Geräusch, n.

Brûlant, *ante*, *adj.* καυστικός, brennend; ενδεσμός, heiß, heilig.

Brûlé, *éc.* adj. καυμένος, gebrannt, verbrannt. (prop. et fig.) vin brûlé, καυσὶ φρασμένον μὴ μωροδικά, glühender Wein, n. fig. cerveau brûlé, φρενατικός, (schwarzer menschlicher Kopf, m.

Brûlement, *m.* καυσισμός, das Brennen.

Brûler, *v. a.* καίω, brennen, verbrennen; πολύ θερμαίνω, ξεσταίνω, εθίζω; φθείρω, verderben. — la cervelle à q. σκοτώνω τινά μὴ μαντιστολίαν (δηλαδή τοῦ συντρίβειν τὴν κεφαλήν), einem eine Kugel durch den Kopf jagen. v. n. καίωμαι, brennen, v. n. ἀνίσταται ἀπὸ ἐκείνου, vor Wut gerde brennen.

Brûleur, *m.* ἐμπρηστής, ἀνίσταται, Wutbrenner, Brandstifter, m.

Brûlot, *m.* ἐμπρηστής, πυρφόρος, (πλοῖον γεμίστον πύ-

σαν κτλ. διαρυσμένον διὰ καυσισμῶν τῶν ἐκ τῶν πλοίων, Brander, m.

Brûlure, *f.* καύση, καυσισμός, Brandschaden, m.; σημεῖον ἐκκαυμένου, Brandmal, n.

Brumaire, *m.* v. vendémiaire.

Brumal, *ale*, *adj.* χειμερινός, ὁ τοῦ χειμῶνος, winterlich, Wintrisch.

Brume, *f.* ὁμίχλη, πνεύμα καταιγίας, dichter Nebel.

Brûtre, *adj.* ὁμοιος μὲ τὸ μέλαν, μελανοειδής, bräunlich.

Brûn, *une*, *adj.* μελάνος, μελαγχρῆς (καρῖος ὅπου ἔχει τὸ χρώμα ὡς τὸ καπνόν), braun; μελαγχρῆς, κακός, μένος ἀπὸ τὸν ἥλιον, schwarzbraun, von der Sonne verbrannt.

Brûne, *f.* τὸ λυκαυγές (ἡ πρώτη ἀρχὴ τῆς νυκτός), Abenddämmerung, *f.*

Brûné, *elle*, *adj.* ὅπου πλησύνει εἰς τὸ μελαγχρῆς, bräunlich; brunet, m., — elle, *f.* ἄνθρωπος, γυναικὴ ἢ κοῖρη ὅπου ἔχει τὰ μαλλία καὶ τὰ ὀφθαλμοὺς μαύρα, Mannschopf, *f.* Braunjunker mit schwarzen Haaren und Augen.

Brûnette, *f.* τραγυρὸς ἐρωτικῆς, Liebeslied, n.

Brûir, *v. a.* μελαγχρῆσαι, σκοτεινῆσαι, braun machen, bräunen; γυαλίζω, λιονῶ, polieren, glätten. v. n. γίνωμαι μελαγχρῆς, braun werden, sich bräunen.

Brûissage, *m.* γυαλισμός, λιονῶς, das Polieren, Glätten.

Brunisseur, *m.* ὁ λαμπρύνων τὸ ἄσφαι, Glasperfeker, m.

Brunissoir, *m.* τὸ γυαλιστήριον, διὰ τὸ γυαλίζει, Polirstahl, m.

Brunissure, **Bruniture**, *f.* γυαλισμός, Politur, *f.*; ποικιλία τῶν μεταβολῶν διὰ τὴν βαφήν, Vorbereitung d. der Seidenzeuge zum Färben.

Brusque, *adj.* (— quement, adv.) ὀργιστός, ἀκλήρως, ὀργισμός, heftig, ungehämmt, aufstehend.

Brûquer, *v. a.* ἐπιτίπτω τινά μὲ λόγους σκληρούς, einen hart anlassen, ansprechen; — une affaire, φερόμενα πολλά ὀργιστικά εἰς μίαν υπόθεσιν, rasch, heftig verfahren in einer Sache; — une place, πιακῶν μὲ ὀργὴν ἕνα κάστρον, eine Festung heftig angreifen.

Brûquerie, *f.* ἐπιτίπτης ὀργῆς, τραχύτης, heftiges Anlassen, n.

Brûte, *ute*, *adj.* ἀκατέργαστος, ἀδολεστος, roh, unearbeitet.

Brûtal, *ale*, *adj.* (— lement, adv.) ὀργιστός, θηριώδης, ἀπολίττος, βίχσις, wild, ungehellig.

Brûtaliser, *v. a.* q. φερόμενα ὀργιστά, ἀπολίττα εἰς τινά, einem grob begeben.

Brûtalité, *f.* ὀργισμός, θηριώδης, βρωμιά, βρωμιά, Wildheit, Rohheit, Barbarey, *f.*

Brûte, *f.* κτήνος, ἄλογον ζῷον, Vieh, unvermännliches Thier, n.

Brûyant, *adj.* ἡχητικός, ὅπου ἡχολογεῖ, κίρνησι κίρνησι, lärmend, rauschend, geräuschvoll.

Brûyère, *f.* μυρτιά, ἑρπύκη

(δενδρουλάκι), Felderaut, n.; τόπος ὅπου εἶναι πολλὰ τοιαῦτα δενδράκια, ἑρπύκη, Heide, *f.*

Buander, *v. a.* πλύνω παρτα (μὲ ἑλισσάν), waschen (mit Lauge).

Buanderie, *f.* τόπος ὅπου πλύνουν τὰ παρτα, Waschhaus, n.

Buandier, *m.*, — ère, *f.* ὁ λευκατής, πλύστης, πλυστρια, Wäscher, m., Wäscherin, *f.*

Bubale, *m.* v. buble.

Bube, *f.* σπειράκι (εἰς τὸ δέγμα), Blätterchen, Blüthen auf der Hand.

Buhon, *m.* βουβόν, παραδύγκλον, ἡρίσμα κατόχρμον, Drüsenbeule, Leistenbeule, *f.*

Buccale, *adj.* ἀνήκων εἰς τὸ στόμα, zum Munde gehörig, Mund-,

Buccin, *m.* στρογγυλὸν, κήρυξ (ὄστρεον, v.), Hornschnecke, Trompetenschnecke, *f.*

Bûche, *f.* ξύλον (διὰ καύσιμον), Scheit n. Holz; καύσιμον, Klotz, m.; fig. βούβαλος, ἄμικτος, Dummkopf, m.

Bûcher, *m.* ξυλόθηκη, Holzstall, m., Holzstammer, *f.*; πυρὰ, σωρός ξύλων ἀναμμένων, Scheiterhaufen, m.

Bucher, *v. a.* σπίζω ξύλα, Holz spalten; pop. δέγω τινά, durchhauen.

Bûcheron, *m.* ξυλόκοπος, Holzhauser, m.

Bûchette, *f.* ξυλόγον, φρύγανον, Gölchen, Diebchen, n.

Bucolique, *adj.* βουκολικός, Pöck-, poème —, ποιήμα βουκολικόν, Pöckendicht, n.

Bucolier, *f. pl.* σωρός ὁτιδήποτε πρὸς

γυμνασίου, Hausen m. getünget Sachten.

Bûche, *f.* ἡ κορὰ, λίσβα, ἀλίσβα, Lauge, *f.*

Buffet, *m.* ἀποθήκη, δουλάκι διὰ τὸ σκεῖν καὶ παντὶ τῆς τραπέζης, Schrank m. zum Aufheben und Tischzeug;

τραπέζα εἰς τὴν ὅπου κερνοῦν τὰ κρασί, τὴν πίθη κτλ., Schenktisch, m.; ἡ ἄρχη τῶν ὁργάνων (εἰς τὴν ἐκκλησίαν), Orgelgehäuse, n. — d'orgnes, μικρὸν ὄργανον ἐκκλησιαστικόν, Positiv, n., kleine Orgel, *f.*

Buffeter, *v. a.* τρυπῶ ἕνα βουτὶ διὰ τὰ κλέυναι κρασί, ein Fass heimlich anbohren.

Buffeteur, *m.* ἄμαζος ὅπου τρυπᾷ κρητὶς τὰ βουτὶα καὶ κλέπτει κρασί, Fuhrmann, m., der heimlich die Fässer anbohrt.

Buffe, *m.* βουβύλι, Büffel, m.; βουβαλόδερμα, Büffelhaut, *f.*; fig. βούβαλος, ἄμικτος, Erdummkopf, m.

Buffetin, *m.* βουβαλίτι, καὶ τὸ δέγμα του, Büffeltalb, n.; Haut f. desselben.

Buglosse, *f.* βουβύλισσον, ἡ νοτιά (ζῷον τι), Dohsenjung (Pflanze), *f.*

Bugrane, *f.* βουβός (εἶδος χοίρου), Dohsenbrich, m., Dohsenhethel (Pflanze), *f.*

Buire, *f.* ἄγγειον τι, μεγάλη γυάλη, großer Krag, m.

Buis, *m.* ὁ πέος, τὸ γυμνόν (δενδρουλάκι), Buchbaum, m.

Buisson, *m.* ἀγκυρότοπος, βέτος, Dohsenbusch, m.; μικρὸν δάσος, Gölch, n.

Buissonnier, ière, adj. ὁπὺ
φασκόμενος εἰς τοὺς βάτους, εἰς
τὴν μικρὰ δύσιν, im Gebüsch
wüchsend.

Buissonnier, m. ἐπιστάτης εἰς
τὰ γεφύρια, εἰς τοὺς μύλους
κτλ., Aufseher m. über Mühe-
len, Brücken &c.

Bulle, f. βολβός, Gewächszwiebel,
bel, f.

Bulbeux, euse, adj. βολβώδης,
zwiebelartig.

Bullaire, m. συνάθροισις πολ-
λῶν βουέων καὶ διπλωμά-
των (τοῦ Πάπᾶ), Sammlung
f. vieler päpstlicher Bullen.

Bulle, f. βούλλα, διαταγή τοῦ
Πάπᾶ, päpstliche Bulle, f.;
d'eau —, d'air, πομφόλυξ,
φουσκία, φυσικαῖνα, Wasser-
blase, Luftblase, f.

Bullé, ée, adj. κυρωμένος, βε-
βαιωμένος μετ' βούλλαν τοῦ
Πάπᾶ, bestätigt, bekräftigt
durch eine päpstliche Bulle.

Bulletin, m. ἡμέρας ἔγγραφος
(μάστιχα ὅταν ἐκλέγεται ὁ
Πάπᾶ), Wahlzettel (beson-
ders bey der Papstwahl), m.;
σύντομος εἰδήσις (ἔγγραφος)
ὅπου δίδεται διὰ τὴν κατα-
στασιν τῶν ἀρρώστων, ἢ τῶν
στρατιωμάτων, Berichtzettel
(über den Zustand eines Kran-
ken oder der Heere), m.; χαρ-
τὸν μετ' ὅποιον διορίζεται
τὸ κοράκι δι' ἑνα στρατιώτην,
Quartierzettel, m., Quartier-
billet, n.

Borail, m. σάκηνον πανί, Act
Garthe, f.

Boralliste, m. ἐπιστάτης εἰς μίαν
δυσκοῖαν κάσιν διορισμέ-

νος εἰς τὰ νᾶ περιλαμβανήν,
ἢ τὰ πληρώση, Einnehmer m.
bey einer öffentlichen Kasse.

Buraline, f. εἶδος ἐφάσματος
τοῦ ὁποῖου τὸ στήμον ἐκτετα-
μένον μεταξὺ, καὶ τὸ ὑπόδι ἀπὸ
μαλλί, Act halbfeldener, halbs-
wollener Brug, m.

Bure, f. ὑγασμα χονδρὸν πάλ-
λινον, Act grober wollener
Brug, m.; (min.) χάσμα ἀπὸ
τοῦ ὁποῖου καταβαίνοντες εἰς τὰ
μεταλλεύματα, Tageschacht, m.

Bureau, m. ἡ τράπεζα, εἰς τὴν
ὅποιαν μετροῦνται τὰ χρή-
ματα (ἀσπάζ), Tisch, m., wozu
auf man Geld zählt; δουλέει
μέ ὅλα τὰ ἀνγκυαῖα διὰ τὸ
γράφωμον, Schreibbühnen,
Schreibstisch, m.; ὅντας ὅπου
κρίθονται οἱ κρίται, Gerichtss-
tisch, f.; ὅντας εἰς τὸν ὅποιον
κρίθονται οἱ γραμματικοὶ
(οἶον τῆς πόδας, τῶν πο-
λεμικῶν ὑποθέσεων κτλ.),
Expédition, f., Bureau, n.;
εἶδος πολλὰ χονδρὸν μαλλί-
νον ἐφάσματος, Act sehr gro-
ber wollener Brug, m.

Buret, m. πορφύρα (ὅστρεον
ἀπὸ τοῦ ὁποῖου οἱ παλαιοὶ ἐβ-
γανεν τὴν πορφύραν), Purp-
urstein, f.

Burette, f. μικρὴ γυάλη, kleine
Glasche; γυάλη περιέχουσα
τὸν οἶνον καὶ τὸ ἕδωρ τῆς λε-
υτοφύρας, das Rännchen mit
dem Weine und Wasser bey der
Messe.

Burettier, m. ὑποφύρας εἰς τὸ
ἄγιον ἄρσμα, Altardienner, m.

Burgandine, f. ἱστὶον τοῦ κο-

χίλου burgau, Schale f. von
der Schiffstuttschnecke.

Burgau, m. εἶδος κορυφίης
(μαργαριτοφύρου), Schiffstutts-
schnecke, f.

Burgrave, m. ὁ ἄρχων πόλεως
πυρός (εἰς τὴν Γερμανίαν),
Burggraf, m.

Burgtraviat, m. ἡ ἀξία τοῦ bur-
grave, Burggrafschaft, f.

Burin, m. γλυφίς, σκαλιστῆρ,
Grabstichel, m.

Buriner, v. a. σκαλίζω μετ' ὁ
σκαλιστῆρ, mit dem Grab-
stichel arbeiten, stechen.

Burlesque, adj. (— gneiment,
adv.) ἀστεῖος, γελοῖος, γε-
λοιώδης, possiblich, lächerlich,
kurzweilig.

Buron, m. μικρὴ καλύβα, kleine
Hütte, f.

Bursal, adj. édit —, προσαγο-
νίης διοικήσεως πρὸς ἀναγ-
νώσκειν εἰς ἀνγκυρ, obdies
keitliche Edit n. Geld einzun-
treiben.

Busc, m. σκύλαξ, βέρρα πλα-
τεῖα ὅπου βάνουν αἱ γυναί-
κες διὰ τὰ κρατοῦν τὴν μέσην
τῶν ὤμων, Blauschiff, n.

Buse, f. ὁ τοιόμοτος, εἶδος ἐφα-
σος (γυεγκιανί), Buschart,
Weibe, m.; ἀνόητος (ἐχθρ-
ος), Dummkopf, Stimpel, m.

Busquer, v. a. βάζω busc, τίω
Blauschiff anlegen; fig. pour-
— fortune, γυρεύω τὴν τι-
χην μου, sein Glück zu machen
suchen.

Busquière, f. τὸ μέρος τοῦ γο-
ρέματος εἰς τὸ ὁποῖον βάνουν
busc, Scheide f. des Blaus-
schiffes in der Schnüdruff.

Russard, m. βαρελάκι κορτόν και πλατό, kurze und breite Sonne, f.

Buste, m. προσωρή (έγχαλυμ από ξύλου πόρτα κεκλιμένη, ήλιος, και τοις ώμοις χρονίς χείρα, Brustbild, n., Buste, f.

Bul, m. σημάδι (εξ το όποιον άγνωση), Biel (nach dem man sieht), n., σκοπός, Biel, n., Zweck, m., Absicht, f.: de bul en blanc, άσχετοστα, ohne Ueberlegung; bul ά bul, έξ ίσου, χωρίς διάφορον, χωρίς κινδυν, völlig gleich, ohne Vortheil, ohne Gewinn.

Bute, m. μαχαίρη με το όποιον παταουν τα όρνεία των αλόγων, Biekmesser (der Fuchschmiede), n.

Buter, v. a. κτηνώ εις το σημειον, das Biel treffen; fig. — ά qc. έχει σκοπον, προσπαθώ να άποκείσω n., nach etwas streben, trachten; (διά τα έλογα) σκορπάω, (von Pferden) stolpern; se — ά qc. απομαρτίζομαι, έπιμένω εις n., sich fest entschließen, auf etwas bestehen; είμαι εις δεχόμενα, in Zwist seyn.

Bulin, m. τα λείψυρα, ή λείψ (εξ πόλεμον), Beute, f.

Buliner, v. n. λειψομαγαλώ, λεηλατώ (πέρνω τα του έχου), Beute machen.

Bulireux, euse, adj. βοιτυριώ, θυμους με βοιτυρον, buts terratig.

Butor, m. είδος έρωδιού (πουλί), Rohrdommel, m.: fig. βοιβαλος, άχμάκης, Zölpel, Dummkopf, m.

Butorile, f. άχμάκισσα, dumme Gans, f.

Butte, f. λογίδιον, έψωμα γής, kleiner Hügel, m., Erderhebung, f.; être en butte, ά qc. επόκειμαι, έποκίτω (εξ τι δυσαρεστον), abgesetzt seyn (etwas unangenehm).

Butter, v. a. σκεπάζω με γάλα, mit Erde bedecken; έποσκηρίσω, stützen.

Buttière, f. τουφέκι διά το σημάδι, Büchse f. zum Schießenschießen.

Buvable, adj. πόσιμος, έπουόνειρα, trinkbar.

Buvetier, m. ό έχων την buvette, Herrenschenk, m.

Buvette, f. τόπος ένθα γίνονται οι άφωματιστοι των δικαστηρίων, Trinstube f. der Gerichtspersonen, Rathskeller, m.

Buveur, m. πίνων, Trinker; οίνοντορη, Weintrinker, m.

Buvotte, v. a. συμ. συχορονφώ, wenig aber oft trinken, nippen.

Byssus, bysse, m. βύσσος (είδος παντός πολυτίμου εις τον παλαιόν καιρόν), Art feine Reinwand f. bey den Alten.

C.

Cà, ado. έδώ, her, hierher; ca et là, έδώ και εκεί, hier und da, hin und her; εν. έγε, έλα, wohlan! auf! or cà, oh cà, και ούτως, λοιπόν, nun denn, also.

Cauble, v. chablis.

Cabal, caban, m. πραγματεία όπου λαμβάνει τις περ' άλλων να το πωλήσιν προς ήμιν, τσίρον. ή τέκτορον του κερδους. Waare, f.; deren Verkauf man um die Hälfte, das Drittel oder Viertel des Gewinns übernimmt.

Cabale, f. κάββαλα (βιβλίον τι μυστικόν των Εβραίων), Kabala (geheimnißvolles Buch der Juden, f.; έπιβουλή, μηχανέματα (διά κακόν σκοπόν), Cabale, f.

Cabaler, v. n. κρηγίως μηχανεύομαι, κερών (κακώ) μηχανεύομαι, Cabalen machen, Cabalen schmieden.

Cabaleur, m. ό επιβουλεύων, μηχανεύομενος, στασιωτικός, Cabalenmacher, m.

Cabaliste, m. κάββαλιστής (καταγινόμενος εις την κάβαλην), Kabbalist, m.

Cabanage, m. τόπος ένθα καθίσταν οι άγριοι, Lagerstätte f. der Wilden.

Cabane, f. καλύβε, Hütte, f.; όρνιθοστροφείο, Vogelheide, f.; όντας του καπνίνου εις το καράβι, Cajüte, f.: περι το όποιον σκεπάζει μια βαρκα, Verdeck n. von Reinwand über einen Nachen; ή βάρκα, der Nachen.

Cabaner, se —, v. r. κτίζω καλύβαν, eine Hütte bauen; κατοικώ εις καλύβαν, in einer Hütte wohnen.

Cabanon, m. μικρά καλύβε, Hüttchen, f.

Cabaret, m. καπηλειον, Schenke,

συμμείει ως βάσις, όταν συ-
αχθῶσι νέοι στρατιώται εἰς
αὐτό, Stamm m. erfahrener
Krieger in einem Regimente,
die zur Bildung der neuen Sol-
daten dienen.

Cadrer, v. a. τετραγωνίζω, κά-
μνω τετραγώνον, vieredig
machen. v. n. εἶμαι ἀνάλο-
γος, συμφωνῶ, ἀρμόζω, ἀρ-
μολογῶ, übereinstimmen, pas-
sen.

Caduc, uque, adj. γρηλαῖος,
χαλασμένος, alt, hinfällig;
mal caduc, ἡ επιληψία, Falls-
sucht, Epilepsie, f.; succession
caduque, κληρονομία χαλα-
σμένη, τηνόποιον δὲν λα-
βαίνα κανένας, verfallene Erb-
schaft, f.

Caducé, m. ἡ ῥάβδος τοῦ Ἑρ-
μῆ, Merkstafel, m.; τὸ κερύ-
κειον, ἡ ῥάβδος τοῦ κήρυκος,
Heroldstafel, m.

Caducité, f. ἡ γεροντική ἡλε-
κία κατὰστασις πρᾶγματος
χαλασμένου, das hohe (hin-
fällige) Alter; Hinfalligkeit, f.

Cadur, m. — arde, f. ὑποκρι-
τῆς, ὑποκρίτησα, ψευδοευ-
λαβῆς, Heuchler, m.; Heuchle-
rin, f., Scheinheilig, damas —,
εἶδος δαμάσκου με μετὰ καὶ
λουλούδι, halbeideneter Da-
mask, m.

Cadarderie, f. ὑπόκρισις, ψευ-
δοευλάβεια, Heuchelei, Schein-
heiligkeit, f.

Café, m. καφέ, Kaffee, m. κα-
φεῖον, Kaffeehaus, n.

Cafetier, m. καφετζής, Kaffee-
schenk, m.

Cafetière, m. ἀγγεῖον διὰ κα-
φέ, Kaffeeopf, m., Kaffee-
kanne, f.

Cafier, m. δένδρον φέρον τὸν
καφέ, Kaffeebaum, m.

Cage, m. κλουβίον, Käfig, Bo-
gelbauer, m.; ημελική, Ge-
fängnis, n.; θήκη (κοιτὶ) τοῦ
ὀρολογίου, Uhrgehäuse, n.;
τὰ τέσσαρα τεῖχη ἑνὸς ὀπι-
τίου, die vier Wände eines
Hauses; f. pl. τὸ καρχήσιον
(τὸ καπσί, ἡ γάμψια, Ital.),
Rafford, m.; κάγκελλα εἰς
τὰ παράθυρα, Fenstergitter, n.

Cagée, f. κλουβίον γαμάτου,
ein Käfig voll.

Cagier, m. ὁ ποῦ πάλαι πούλ-
λια εἰς κλουβία, Vogelhänd-
ler, m.

Cagnard, arde, adj. ἄμελῆς,
ἀκηρῆς, nachlässig, faul.

Cagnarder, v. n. διάγω (ἀπερ-
γῶ) ἀκηρῶν βίον, faulenzgen.

Cagnardise, f. ἀκηρία, ἀμέ-
λεια, Faulheit, Nachlässigkeit, f.

Cagne, f. σκύλα, Hündin, f.
fig. γυνὴ ἁσώτου, fleischliche
Weib, n.

Cagueux, euse, adj. στρεβο-
πόδαρος, krummbeinig.

Cagot, ote, adj. ψευδοευλαβῆς,
scheinheilig.

Cagoterie, f. ψευδοευλάβεια,
Scheinheiligkeit, f.

Cagotisme, f. διάθεσις τοῦ νοῦς
διὰ ψευδοευλάβειαν, Neigung
f. zur Scheinheiligkeit.

Cagon, m. (pop.) μισάνθρω-
πος, Menschenfeind, m.

Cahier, m. τετραδίου, Heft (von
Schriften), n.

Cahin-caba, adv. fam. μὲν
καλὰ καὶ κακὰ, weder gut
noch schlecht, so hin.

Cahot, m. τὸ πῆλμα τοῦ ἐμ-
βίου όταν σκορταῖ εἰς ἐκ-
σόν τόπον, Stoß m. eines Wa-
gens auf unebenem Wege.

Cahotage, m. σπυρτὸ τοῦ αὐτοῦ
πῆλματος, vielstättiges Stö-
ßen eines Wagens, n.

Cahoter, v. a. παρῶν (ὅταν
λῶντας διὰ τὸ ἀρᾶν ἀπὸ
σκορταῖ εἰς ἀνέμον τόπον,
stoßen, rütteln (vom Wagen).

Cahute, f. καλύβα ἄκρη,
schlechte Hütte, f.

Caise, v. caïque.

Caieu, m. βλαστὶς τοῦ κρου-
μυδίου, Keim m. aus einer
Zwiebel.

Caille, f. ὀρνίθι, Wachstel, f.

Caille, ée, adj. πηγμένος, ge-
ronnen; s. m. γάλα πηγ-
μένο (γαγοῦσι), geronnene Milch.

Caillebotte, f. κομμάτι ἀπὸ
πηκτούγαλου, Stück n. geron-
nene Milch.

Caillebotte, ée, adj. πηγμένος,
geronnen.

Caillebotis, m. κάγκελλα εἰς
τὴν κουβέρταν τοῦ καροῦ,
Gitter auf dem Berdriche d.
Schiffes.

Caillement, m. πῆξις (τοῦ γί-
ναι), das Gerinnen der
Milch.

Cailler, v. a. πῆσσω, πῆξις (τὸ
γάλα), gerinnen machen (d.
Milch). se —, v. r. πῆξω, ge-
ρῶμαι πηκτός, gerinnen.

Caille-lait, m. εἶδος φητού ἀπὸ
πῆξις τὸ γάλα, τὸ γάλακ-
εἶδος, n.

Cailloteau, m. μικρὸν ὄρεον,
junge Wachtel, f.

Caillotte, f. τὸ κατώτερον πα-
μήχι τῶν μηρυκαμένων ζώ-
ων, der unterste Magen der
wiederkäuenden Thiere; fig.
ποιμὴν ἀνθρώπων, Magen
des Menschen. — du quartier,
γυνὴ πλῆγρος, fam. Erzstaf-
fel, f.

Caillot, m. αἷμα πηκτὸν, geron-
nenes Blut, n.

Caillotis, m. εἶδος σπάκτης ἢ
καλῆς, Steinische, f.

Caillou, m. γάλις, προβαλὸς-
πέτρα, Kiesel, Feuerstein, m.

Cailloutage, m. σπῆρις ἢ ἔργον
ἐν ἀπὸ γαλῆας, Hausen m.
oder Arbeit f. von Kieselstein-
nen.

Caïman, m. εἶδος προκοδῆλον,
Kaiman (Art Krokodill), m.

Caïmand, — deur, m. — ande,
— andeuse, f.) fam. ἔργον
ἐν ἀπὸ ἀκρῆς, sauler Bettler,
m.

Caïmander, v. n. fam. ζητῶ
ἐλεημοσύνην, (ἀπὸ ἀκρῆς-
m), betteln (aus Faulheit).

Caïque, f. καΐκ, Dschiff n.
eines Galeres.

Caïsse, m. θησαυρὸς, σεντοῦκι, Käs-
ten, m., Kiste, f.; κασέλα,
κάσσα, Kasse, Geldkoffer, f.;
τὸ ἄσπρα, das Geld, τὸ τυμ-
πικόν, Trommel, f.

Caïseim, m. κηρώτιον (κοιτὶ)
διὰ στερεῆς, Rostentkiste, f.

Caïssier, m. ὁ κρατῶν τὸ κοιτὶ
τῶν ἀσπῶν ἢ τῶν κασσι-
νῶν, Kassier, m.

Caïsson, m. μεγάλον σεντοῦκι,
große Kiste, f.; αἰμάς στερε-

πωτικὸν διὰ ζωστροφίαν, διὰ
παροῦντι, Proviantwagen,
Pulverwagen, m.

Caloler, v. a. κολακεῖν, χα-
δεῖν, schmeicheln, liebkosen.

Calolein, m. — euse, f. κολᾶς,
κολακείτης, κολακείτρια,
Schmeichler, m., Schmeichele-
rin, f.

Calolein, f. κολακεία, τὰ χά-
δια, Schmeichelei, Liebkosung,
f.

Calute, f. ὄντας εἰς τὰ καρ-
μία, Cajüte, f.

Cal, m. τύλος, ὄζος, Hornhaut,
Schwiele, f.

Calaison, m. τὸ βάθος τοῦ κα-
ρβίου, Tiefe f. eines Schiffes.

Calament, m. καλαμῆς, ἀγριο-
δίσμος (γυνὴ), Kacemünze,
f., wilder Poler, m.

Calamine, f. ἡ καδὺλα (εἶδος
ἡμιμετάλλου), Galmer, m.

Calamistrer, v. a. φτιάσω τὰ
μαλλία τῆς κεφαλῆς, καλα-
μιδῶ, die Haare zurecht ma-
chen.

Calamite, f. μαγνήτις, Magnet,
m.; μανόμελος, Compass, m.

Calamité, f. δυστυχία, ταλαι-
πωρία, Unglück, Elend, n.

Calamitenx, euse, adj. δυστυ-
χῆς, ταλαιπωρὸς, unglücklich,
elend.

Calandre, f. πιεστήριον μετὰ τὸ
ὅποιον γυαλίζουν τὰ νεοπλῆ-
μενα πανιά, Rolle, Wälz-
rolle, Mangle, f.

Calandrer, v. a. πινηρῶν ἢ
γυαλῶν μετὰ calandre, rollen,
mangle.

Calandreur, m. ἐκιδὸς ὑπὸ

γυαλῆς τὰ πανιά εἰς τὸ ca-
landre, der rollt, mangt.

Caladrine, f. πέτρα μετὰ τὴν
ὁποίαν γυαλίζουν τὰ πανιά,
Blattstein, m.

Calcaire, adj. ἀρρακτοειδής,
kalkartig.

Calcedoine, m. χαλκηδόνης,
λίθος τις, Chalcedonier (ein
Halbedelstein), m.

Calcination, f. ἀποβάλλωσις,
διάκωσις, μεταβολὴ στερεῶν
(μάλιστα μετάλλων) εἰς σά-
κην, Verfallung, f.

Calciner, v. a. μεταβάλλω εἰς
στάκην, διακίω, verfallen.

Calcineux, euse, adj. ἀρρακτο-
ειδής, kalkartig.

Calcul, m. λογαριασμός, Reche-
nung, Berechnung, f.; λίθος,
(ἄμμος) εἰς τὰ νεφρὰ ἢ φου-
σαν, Stein, Grès (in den
Nieren oder in der Harnblase),
m.

Calculable, adj. ὁποῦ δύναται
να λογαριασθῇ, möglich zu
berechnen.

Calculateur, m. λογαριαστής,
Rechner, Berechner, m.

Calender, v. a. λογαριάζω, τῆσι-
nen, berechnen.

Calenleux, euse, adj. (méd.)
περωδής, ἀμυώδης, gripfig,
steinig.

Cale, f. εἶδος σκούφους τῶν
χωριωτῶν, Art Mäße f. der
Bauern; μικρὸς κόλπος δι-
κλώσεως, Bucht, f.; σφῆρα ξυ-
λίνη, hölzerner Kell, m.; τὸ
βαθύτερον μέρος τοῦ καρε-
βίου (ital. καβίνα), Schiffes-
raum, m. donner la cale à q.,
ἀπαιτῶ τινα δεμένον ἀπὸ ἐνὸς

σχοινί ὑποκάτω τοῦ περισθίου, ὅπου εἶναι τιμωρία, einen Kiebel halten.

Calebasse, *f.* εἶδος καλοκύνθης, Flaschenförmig, *m.*; *γλασκί* ἐκ καλοκύνθης, Kürbischflasche, *f.*

Calebassier, *m.* δένδρον τῆς Αἰθιοπίας, ὅπου γέλει τὸ calebasse. Flaschenförmigbaum, *m.*

Calèche, *f.* εἶδος ἀμαξίου ἐλαφροῦ καὶ ἐνοικεῖοῦ, Kalesche, *f.*; οὐκ ἐστὶ ἐπὶ ταχυτῶν διὰ τὸν ἥλιον, tauffener Sonnenhut, *m.*

Caleçons, *m. pl.* τὸ ξαώθρακον, Unterbeinkleider, *n. pl.* Unterhosen, *f. pl.*

Caléfaction, *f.* θέρμινσις, πύρωσις, Wärmung, Erwärmung, *f.*

Calembourg, *m.* λογοπαίγνιον, παίγνιον εἰς τὰ λόγια (ὅπου δίδουν ἓνα διάφορον νόημα, ἃν τις ἀλλέξῃ τὴν προφορὰν τῶν ἡ μερικῶς ψηφία εἰς αὐτὰ), Wortspiel, *n.*

Calendes, *f. pl.* Καλάνδαι, ἡ πρώτη τοῦ μηνός (εἰς τοὺς παλαιούς Ρωμαίους), der erste Tag jedes Monats (bey den alten Römern).

Calendrier, *m.* καλενδάριον, Kalender, *m.*

Calentre, *m.* εἶδος θέρμης (μάλιστα εἰς τὰ καρύδια), das hitzige Fieber (nur Set).

Calepin, *m. fam.* συνάθροισις λέξεων, σημειωμάτων κτλ., Lexikon, Sammlung *f.* von Wörterbuch, Bemerkungen κτλ.

Caler, *v. a.* χαμηλῶσαι, κατα-

βῆσαι, niedriger machen, nieß lassen.

Callat, *m.* καλαγάτης, Kalfaterer, *m.*; καλαγάτισμα, das Kalfatern.

Callatage, *m.* στουρή διὰ καλαγάτισμα, Berg *n.* zum Kalfatern.

Callater, *v. a.* καλαγάττω, kalfatern.

Callateur, *m.* καλαγάτης, Kalfaterer, *m.*

Callatin, *m.* ὁ ὑπηρέτης τοῦ καλαγάτη, Handlanger des Kalfaterers, *m.*

Calentrage, *m.* σφάλισμα, στομπώσιμα, das Verstopfen.

Callentré, *v. a.* στομπώσας, die Röhren verstopfen.

Calibre, *m.* τὸ μέτρον τοῦ στόματος τοῦ κανονίου. τὸ μέγεθος (χόνδρος) τοῦ βολίου, Ca-

libre, *m.*; Weite *f.* der Kanone, Dide *f.* der Kanonenkugel; τὸ χόνδρος, ἡ διάμετρος τῶν σιγῶν κτλ., Dide *f.* der Schalen *κτλ.*; εἶδος, γένος (μάλιστα ἐπὶ κανόνι), Schlag, *m.*, Geschütz, *n.*

Calibrer, *v. a.* μετρῶ τὸ μέτρον τοῦ στόματος τοῦ κανονίου, calibreiren.

Calice, *m.* ποτήριον (ἀσημένιον, χρυσοῦν κτλ.), Kelch, *m.*; (bot.) κάλυξ (εἰς τὰ ἀνθή), Blumenkelch, *m.*

Calistouchon, *m. a.* —, καβαλι-κωτὰ, καβαλικευτὰ, reitend, rittlings.

Calin, *m.* ἀμελής, ἀκηρόος (ἀμειβε χαίτης, τεμπέλης), nachlässig, faul.

Calimer, *se* —, *v. r.* μένω ἐν ἀπαθείᾳ, εἰς ἀκηροίαν, a Trägheit leben, faulenzgen.

Calione, *f.* (mar.) χρόνος σχοινίου, dicke Seil, *n.*

Calieux, *euse*, *adj.* γεμάτος ἀπὸ τύλων, schwielig, voll Schwielen.

Calligraphe, *m.* καλλιγράφος, Schönreiber, *m.*

Calligraphie, *f.* καλλιγραφία, Schönreibekunst, *f.*

Callosité, *f.* τύλωση, Hautfleck, der Haut.

Calmande, *f.* ὕψασμα μέλιτον, Kalmant, *m.*

Calmant, *m.* λατρικόν ὅπου καταπραίνει, Schmerzstillendes Mittel, *n.*

Calmar, *m.* καλαμάρι θαλάσσιον (ὕατρον), Tintenfisch, Blafisch, *n.*

Calme, *adj.* γαλήνιος, ἡσυχασίλ, ruhig. *s. m.* γαλήνη, ἡσυχία, Stille, Windstille, Ruhe, *f.*

Calmer, *v. a.* γαλήνισ, καταπραίνω, stillen, beruhigen.

Calommateur, *m.* — atrice, *f.* συκοφαντής, καταλαλητής, συκοφαντρία, Verleumdung, *m.*; Verleumderin, *f.*

Calomnie, *f.* συκοφαντία, ψευδολή, καταλαλία, Verleumdung, *f.*

Calomnier, *v. a.* συκοφαντίζω, καταλαλώ, verleumden.

Calomnieux, *euse*, *adj.* (— sement, adv.) συκοφαντικός, καταλαλικός, verleumdend.

Calorique, *m.* (chim.) τὸ θερμὸν, Wärmestoff, *m.*

Calotin, *m.* δεσμευμένος εις τούς παπάδες, den Pfaffen (Pfaffen) ergeben.

Calotine, *f.* ποιημέτιον τι σατωρικόν, Art satirischen Gedichtes.

Calotte, *f.* σκούρια μικρή (ὅπου ἀσπάζει μόνον τὴν κορυφὴν τῆς κεφαλῆς, τουρκ. κέσι), Plattmütze, *f.* Kärpchen, *n.* fig. ἄλωμα καρδινάλιον, Cardinalswürde, *f.*

Caloyer, *m.* καλόγηρος, (griechischer) Mönch.

Calque, *m.* ἐκτύπωμα (μὴς ἔκτυπος), Abdruck *f.* einet Zeichnung, die Durchzeichnung.

Calquer, *v. a.* λαμβάνω τὸ ἔσον μὴς ἔκτυπος (διὰ μέσου χαρτίου διαφανούς), eine Zeichnung kalfiren, durchzeichnen.

Calamet, *m.* τζιμπούκι τῶν ἡρώων εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὅπου χρησιμοποιεῖται εἰς σημεῖον εὐχῆς. Tabakspfeife, Friedenspfeife *f.* der Witten in America.

Calus, *m.* χόνδρος εἰς τὰς ἄκρας ὁὸς κοκάλον ἐκκισμένον, Knorpel *m.* an den Enden eines zerbrochenen Knochens; *fig.* ἀκλήροτης τῆς καρδίας, Verhärtung *f.* des Herzens.

Calvaire, *m.* ἔθνος μὴ σκονορῶν ἐστειμένον εἰς αὐτό, Anhöhe *f.* mit einem Kreuze darauf, Schändstätte, *f.*

Calville, *f.* εἶδος μύλων, Schloßstein, *m.*

Calvinisme, *m.* Καλβινισμός, Lehre *f.* Calvins.

Calviniste, *m.* Καλβινιστής, Calvinist, *m.*

Calvitie, *f.* γαλάκτρα, γαλακτρίδα, Kahlheit, Platte, *f.*

Camille, *m.* λίθος με γλυμμένην εἰκόνα, Kamme, *m.* εἶδος μονοκόρυμτος, einfarbige Gemälde, *n.*

Camail, *m.* ἐπωμάτιον τῶν ἐπισκόπων, Bischofsmantelfchen, *n.*

Canarade, *m.* ἐταῖρος, σύντροφος, συμπατριῆς, συστρατιώτης, σύνδουλος, ὁ ἔχων τὸ αὐτὸ ἐπὶ τὸ γέλυμα, Kamerad; Gefährte, Mitshüler, Mitfriseur, Mitbedienter, Amtsgenosse, *m.*

Canard, arde, *adj.* κουτζουμένης, stumpfsüßig.

Cambage, *m.* δόσιμον διὰ τὸν ἔσθον, Biersteuer, *f.*; τόπος ὅπου κατασκευάζεται ὁ ἔσθος, Bierbrauerey, *f.*

Cambiste, *m.* ὁ δίδων ἢ δεχόμενος καρπιάκις, τραπέζης, Wechseler, Wechselhändler, *m.*

Cambouis, *m.* κατράνι, Wagen; Schmiere, *f.*

Cambrer, *v. a.* κυρτώνω εἰς σχῆμα τόξου, bogenförmig krümmen.

Cambruse, *f.* κυρτώσις εἰς σχῆμα τόξου, bogenförmige Krümmung, *f.*

Caméade, *f.* ἀγριοπέρρον, Bergpfeffer, *m.*

Camée, *f.* (v. Camille); λίθος δύο διαφόρων χρωμάτων, Stein *n.* von zwey Farben.

Caméléon, *m.* χαμαιλέον, Chamaeleon, *n.*

Caméléopard, *m.* v. girafe.

Cameline, *f.* μελάμπυρον (φυτόν τι), Feindolter (Pflanze), *m.*

Camelot, *m.* εἶδος ἐντάσματος ἐπὶ ἀντότοιχες καὶ μαλλί, κυρτωτῶν, Kamelott, *m.*

Camelotte, *ée, adj.* κατασκευασμένος εἰς σχῆμα κυρτωτῶν, nach Kamelottart gemacht.

Camelotine, *f.* ὑφασμά τι λεπτόν εἰς σχῆμα κυρτωτῶν, dünner, Kamelottartiger Zeug, *m.*

Camelotte, *f.* (fam.) δόσιμον ποιητῶν τῶν βιβλίων, (schlechter Einband, *m.*

Camérier, *m.* ὁ ἐπὶ τοῦ κατινῶς τοῦ Πάπα, πρώτος κυμαρτής, päpstlicher Kämmerer, *m.*

Camérite, *f.* ἡ ὑπηρετοῦσα εἰς τὸν δόσιμον μὴς ἡγεμονίσσης, Kämmererfrau *f.* einer Fürstin.

Camerlinguat, *m.* δερσίκιον τοῦ Καμερλίγγου, Amt *n.* des päpstlichen Kämmerlings.

Camerlingue, *m.* Καμερλίγγος, Καρδινάλιος ὅπου ἐπιστατῇ εἰς τὴν Κάμεραν τοῦ Πάπα, Cardinal-Kämmerling, *m.*

Camion, *m.* βελονάκι, kleine Nadel, *f.*

Camisade, *f.* εἰσβολή (πλάκωμα) τῶν στρατιωτῶν ἐν καιρῷ νυκτός, nächtlicher Uebersall, *m.*

Camisole, *f.* χιτωνίσκος, χαμιζόλε, Kamisol, Söschchen, *n.*

Camomille, *f.* χαμαίανθος (φυτόν); Kamille, (Pflanze), *f.*

Camouflet, *m.* ὁ καπνὸς ὅπου φουά τινὰς εἰς τὴν μύτην ἐνδὸς ἄλλου μὲν ἔνα χωρὶς χάριτον ἀναμείβον, Rauch, *m.* den man einem durch ein angedünnetes Papier unter die Nase bläst; *fig.* ἵβρις, Schimpf, *m.*; μικρὸς ὑπονομός (χοιρὸς· λατοῦμ), Flattermine, *f.*

Camp, *m.* τὸ στρατόπεδον, Lager, Feldlager, *n.*; camp volant, σύμμα ἱππικῶν ὅπου πάντοτε εἶναι ἵπποισι νὰ κινήσων, fliegendes Lager (Streif-Corps von Reitern), *n.*

Campagnard, *adj.* ὁ κατοικῶν εἰς τὰ πεδία, εἰς τὰ χωρία, der auf dem Lande wohnt; *m. pl.* οἱ χωριάται, die Landleute, *m. pl.*

Campagne, *f.* πεδῖον, ἄγρος, χωράριον, Feld, Land, Weide, *m.*; υποστατικόν, Landgut, *m.*; ἐκστρατεία εἰς τὸν πόλεμον, Feldzug, *m.*

Campagnol, *m.* ποικίλη μικρὸν εἰς τὰ χωράρια, kleine Feldmaus, *f.*

Campane, *f.* φούντα, Anafis, *f.*

Campanelle, *netto*, *f.* κληματα-
της (φυτὸν τι), Waldbglöckchen (Pflanze), *n.*

Campanille, *f.* πύργος (τόν-
ων) μὲ καμπάναν, καμπανα-
ριον, Glockenthurm, *m.*

Campanule, *v.* campanelle.

Campêche, *m.* δένδρον τῆς Ἀμερικής (τοῦ ὁποῦ τοι ἐξέλ-
τὰ μεταχειρίζονται οἱ βαφει-
δες), Campeschebaum, *m.*,

Campescheholz (zum Färben), *n.*

Campement, *m.* πενήνομαι, στρατοπέδευσις, das Lagern, Campiren; στρατοπέδος, Feld-
lager, *n.*

Campier, *v. a.* ἀκηνῶναι, στρα-
τοπεδεύειν, lagern, ein Lager
aufschlagen; *v. n.* στεκομαι
εἰς τὸ στρατοπέδον (εἰς τὸν
κῆπον), im Lager stehen.

Campbre, *m.* ἡ κάμφορα (εἰ-
δος ἐλαίου μυριστικοῦ), Kam-
pher, *m.*

Campbre, *ée*, *adj.* ὅπου ἔχει
μέσα κάμφοραν, mit Kam-
pher angemacht.

Campbrée, *f.* φυτὸν τι (ὅπου
μορβὴν ὡσάν τὴν κάμφο-
ραν), Kampherkraut, *n.*

Camprier, *m.* δένδρον τῆς
κάμφορας, Kampherbaum,
m.

Campus, *m.* ἄδεια (εἰς τὰ σχο-
λεῖα), Schulfreitag, *m.*

Canas, *use*, *adj.* κοινομιῆτης,
σιμὸς, stumpfsinnig; ὅπου ἡπα-
τήρ εἰς τὴν προσδοκίαν τι-
νὸς πράγματος, der sich in
seiner Erwartung getäuscht
hat.

Canaille, *f.* τὸ πλεόν κοινότε-
ρον μέρος τοῦ λαοῦ, ὁ ὄχλος,
τὸ κοινὸν πλῆθος, der niedrige
ste Pöbel, Lumpengesindel, *n.*

Canal, *m.* σωτὴρ, ἀλάκι, ἀμά-
ρα, κοινὸς κανάλι, Canal, *m.*;
fig. μέσον, τρόπος, Canal
(*fig.*), Mittel, *n.*

Canape, *m.* κανιπές, σοφάς,
Canapé, *n.*, Sofa, *m.*

Canapsa, *m.* *fam.* διστάκι,
Schnapplätz, *m.*

Canard, *m.* νήσσα, πάπια, Ente,
f.; στυλὶ μὲ μαλλὶ πυκνὸν
καὶ τὰ αυτὰ χρησιμεύει,
Basserhund, *m.*

Canarder, *v. a.* τουρκεῖν ἀπὸ
ἐνα τόπον ἀσχεπασμένον, auf
einem bedekten Orte heraus
sitzen.

Canardière, *f.* τόπος, καλὴ βα-
θὴ νὰ πνέωνται αἱ πάπια,
Grüte *f.* zum Entenfange; (εἰς
τὰ πύλαια κάστρα) τόπος ἀσ-
χεπασμένον ὅθεν ἡμπορεῖ νὰ
τουρκεῖται ἀκινδύνως, (in
alten Festungen), bedeckter Ort,
woraus man sicher schießen
kann.

Canari, *m.* καναρίν, Kanarienvogel, *m.*

Canasse, **Canastre**, *m.* εἶδος
καπνοῦ (ταυτονομαζόν), Kanon-
fließ, Kanister, *m.*

Cancel, *m.* τόπος περιλλισμέ-
νος μὲ κάγκελλα κοντὰ εἰς
τὸ ἄγιον ἅγιον, umgitterter
Ort *m.* am Altare.

Cancellation, *f.* ἀκύρωσις, ἡ
γυμνάσιον, ungültigmachung.

Canelle, *m.* μικρὸς ἀστακὸς
(κάβουρας), kleiner Seefisch,
m.

Canceller, *v. a.* ἀκυρῶν, σφί-
νειν γράμματον, eine Schrift
für ungültig erklären, dard
streichen.

Cancer, *m.* καρκίνος (ἀστρο-
ν καὶ ζωδιον τοῦ ζωδιακοῦ)
Κrebs (Sternbild und Zeichen
des Thierkreises), *m.*; ἡ γή-
γυνος, ὁ καρκίνος (παιδὸς
der Krebs, Krebschaden).

Cancro, *m.* καρκίνος θαλάσσιος
ἀστακός, κάβουρας, Seefisch,

m.; *fig. fam.* φειδωλός, φη-
λαγυρός, Knicker, Fils, *m.*

Caneblabre, *m.* λυχνία πολυ-
κέρδηλον, Kemeuchter; Kron-
leuchter, *m.*

Candeur, *f.* εὐκρίνεια, καθαρ-
ότης ψυχῆς, Aufrichtigkeit,
Reinheit *f.* des Gemüths.

Candidat, *m.* ἐκπονητής (ὅπου
γράφει ἀνατίτλαν ἢ κλήρ-
ημα), Candidat, *m.*

Candide, *adj.* εὐκρινής, ἀδο-
λος, aufrichtig, redlich.

Candir, *v. n.* (λέγεται διὰ τὰ
χαρὶν), γίνονται παρκὸς ὡς
κροκίαιλα, γίνονται κένδριν,
(vom Buder) sich candiren, in
Kochsalzen anschießen.

Cane, *f.* πάπια, νήσσα (τὸ θη-
νικόν), Ente (das Weibchen), *f.*

Canepestière, *f.* εἶδος μικροῦ-
ρος ὀπίσθιος (ἀγχιον ποικίλ),
die kleine Trappe, *f.*

Canepia, *m.* δένδρον ἄγιον ἢ
προβάτον λεπίον, dunn
Schafleder, *n.*

Canequin, *m.* ἄπρων παρὶ
βαρβακίων τῆς Ἰνδίας, wei-
ßer indischer Kattun, *m.*

Canoter, *v. n.* περιπατῶν ἢ πλά-
ναι, aufscheln wie eine Ente.

Canelle, *f.* καλαμίσκος διὰ τὸ
λίγαν μεταξύνον, kleine Ziti-
denzspule *f.* von Rohr; μικρὴ
πάπια, junge Ente, *f.*

Canelon, *m.* μικρὴ πάπια, jun-
ge Ente, *f.*

Canevas, *m.* κανεβάτσα, χον-
δρὸν παρὶ, Canevaf, *m.*, gro-
be Leinwand, *f.*; στίχοι προ-
ηρμοσμένοι εἰς τὴν μελω-
δίαν, einer Melodie angepaßte
Verse, *m. pl.* οἰκτίον (μέ-

λιπα ποιήματος), Entwurf
(bezeichnet eines Gedichtes), *m.*

Caniche, *f.* θηλυκὸν barbet,
Pudelhündin, *f.* (v. barbet).

Caniculaire, *adj.* (astr.) κυνι-
κός, Hundes-; jours canicu-
laires, αἱ κυνικαὶ ἡμέραι, τὸ
κυνόκαιμα, die Hundstage,
m. pl.

Canicule, *f.* Σεῖρος ἀστὴρ, El-
κιντ, der Hundestern; κυνό-
καιμα (αἱ πλείον θερμότεραι
ἡμέραι εἰς τὸ καλοκαίρι), die
Hundstage, *m. pl.*

Canif, *m.* κοινολομάχαρον, Fe-
dermesser, *n.*

Canin, *ine*, *adj.* κυνικός, στυ-
λίσκος, Hundes-; händisch;
faim canine, *f.* δουλμία,
πείνα μεγάλη, Holfhunger, *m.*

Caniveaux, *m. pl.* αἱ πλατεῖαι
πέριαι εἰς τὴν μέσην τῆς
οἰκίας, breite Steine *m. pl.*
in der Mitte der Straße.

Cannage, *m.* μέτρομα μὲ canne,
das Ausmessen nach der Elle
(canne).

Canne, *f.* καλέμι, Rohr, Schilf-
rohr, *n.*; ῥάβδος, Stod, Spas-
gleitrod, *m.*; μέτρον περιέ-
χον 13 αἰμα (v. aune), ein
Maß *n.* von 13 Stab.

Canneberge, *f.* φυτὸν τι ὅπου
γίνεται εἰς βαλτώδεις τόπους
καὶ ἔχει κοινὰ ὄνυμα κομ-
μίσαι μὲ τὰ κεράσια, Moos-
beere, *f.*

Cannelas, *m.* λαγαρότη κανέλα,
überzuckerter Bimmit, *m.*

Canueler, *v. a.* χαράσκειν ἀν-
τάκια, ausfehlen, riefeln.

Cannelle, *f.* κανέλλα, Bimmit,
m.; σωλήνιστος, Einsatzen

εἰς τὸ βουτλ, Bohn *m.* am
Basse.

Cannellé, *ée*, *adj.* ὅπου ἔχει τὸ
χρῶμα τῆς κανέλλας, zimmt-
farbig.

Cannellier, *m.* δένδρον τῆς κα-
νέλλας, Zimmitbaum, *m.*

Cannelure, *f.* αὐλάκια εἰς τοὺς
στόλους, Hohlfröhen, ausge-
höhlte Rinnen *f. pl.* in Säu-
len.

Canuer, *v. a.* μετροῖ μὲ canne,
mit der Elle (canne) aus-
messen.

Cannetille, *f.* σύρμα ἀπὸ χρυ-
σίου, ἡ ἀσημί, Gold- oder
Silberdraht, *m.*

Cannetillier, *v. a.* δένω, στολίζω
μὲ cannetille, mit Gold- oder
Silberdraht verzieren.

Cannibale, *m.* (ἄγριος) ἀνθρω-
ποφάγος, (wilder) Menschen-
fresser, *m.*

Canon, *m.* κανόνιον, τόπος, Ka-
non, *f.*, Stüd, *n.*; τὸ λαμβλ
τοῦ τουρκεῖον ἢ πιστολλόν,
Lauf *m.* einer Flinte oder Pis-
tole; μικρὸν (εἰς διαίτομα
ἀγγεία), λάκις τοῦ κλειδοῦ,
Rohr, *n.*, Röhre (an verschie-
denen Gefäßen), *f.*, Schlüs-
selrohr, *n.*; κανὼν τῆς μουσ-
κῆς, Kanon *m.* in der Musik;

ὁ κανὼν (ἐκκλησιαστικός),
Kanon (der Kirche); εἶδος
τυπογραφικῶν ψηφίων, Ka-
non, Art Druckchrift; droit
—, ἡ ἐπιστήμη τῶν ἐκκλη-
σιαστικῶν κανόνων, das ka-
nonische Recht.

Canonial, *ale*, *adj.* κανονικός,
ὅπου ἀνήκει εἰς τὸν cha-
noine, einem Domherrn gehö-

- rig; heures canoniales, ώραι κανονικαί της εκκλησίας (οίων· μεσονύκτιον, όρθρος κτλ.), die Stdr., f. pl.
- Canonicat, m. επαγγελμα, διαψήκτον κανονικού (του ebanouine), Domherrnstelle, f.
- Canonicité, f. το κανονικόν, das kanonische Ansehen.
- Canonique, adj. κανονικός, kanonisch.
- Canonisation, f. κανονισμός, ανακήρυξις εις τον κατάλογον των άγιων, Heiligsprechung, f.
- Capouiser, v. a. κανονίζω, συνάριθμοι τοις άγίοις, heilig forehen.
- Canoniste, m. ό εις τοις εκκλησιαστικούς κανόνας έμπειρος, der des kanonischen Rechts kundig ist.
- Canonade, f. κανονάδα, θέψιμον πολλών κανονίων, Kanonenfeuer, n., Kanonnade, f.
- Canonage, m. τέχνη του κανονιέου, Kanonienkunst, f.
- Capouner, v. a. όλπω κανόνια, kanonieren.
- Canonier, m. κανονιέρος (τουρκ. τοπιτής), Kanonier, m.
- Cantonnière, f. τρύπα εις τα τείχη, από την οποίαν όλπισον κανόνια, Schießhaute, f.; σπήνη (τένδι) του κανονιέου, Kanonierzelt, n.; βάρεκα με κανόνια, Kanonenbooi, n.
- Capoi, m. βόρεκα (κρασιμένη από ένα κομμάτι δένδρου), Kahn, Maehen, m.
- Cantanettes, m. pl. (mar.) τρύπαι πληθύν εις το τιμόνι των κατόρων, Röhren, n. pl. nahe am Steueruder der Galeeren.
- Cantate, f. είδος άσματιον (τραγουδιών), Cantate, f.
- Cantatille, f. άσματιον, τραγουδάκι, kleine Cantate, f.
- Cantharide, f. κανθαρίδα (είδος μυίας), Kantharide, spanische Fliege f.
- Cantine, f. πεντούκι διαμοιρασμένον διά να περιέχη γυάλας (μπότεας), Glaschenfutzter, n., Glaschenfeller, m.; τό κανονοπωλείον εις τα στρατόπεδα, καί εις κάστρον περιτειχισμένα, Weinchenke f. in Lagern oder Festungen.
- Cantinier, m. ό έχων κανονοπωλείον διά τό στρατόπεδον, ή εις ένα κάστρον, Weinchenk m. in Lagern oder Festungen.
- Cantique, m. άσμα, ψαλμωδία, (geistlicher) Gesang, m., Lied, n.
- Canton, m. επαρχία, Kreis, m., Bezirk, n.
- Cantonade, f. τό εσωτερικόν μέρος του δένδρου, die innere Seite f. der Bühne.
- Cantonnement, m. διατεβή των στρατιωτών εις τα χωρία, das Cantonnieren der Soldaten.
- Cantonner, v. n. διαμοιράζω τό στρατευμα εις διάφορα χωρία, ή κοινώ, (von Soldaten) cantonnieren; se —, μαζώνομαι εις έναν τόπον και κάμνω περιτειχίσματα, sich wohlın zusammenziehen und verschanzen.
- Cantonnière, f. μικρόν κάλυμμα της κλίνης, kleiner Bettvorhang, m.
- Capule, f. σούλη, μεσοδύ, Röhren, n.
- Cap, m. τό άκροτήριον, Vorderrück, n.; de pied en cap, από τους πόδας μέχρι τη κεφαλής, vom Kopfe bis zu den Füßen.
- Capable, adj. ικανός, επιδεκτικός, άξιος, fähig, geschickt, tüchtig.
- Capacité, f. ικανότης, έξιάτης, επιτηδειότης, Fähigkeit, Fähigkeit, f.; τό περιεχτικόν, räumlicher Inhalt, Raum, m.
- Caparacon, m. σκέπασμα διά τό έλγον, Pferdebede, f.
- Caparaconner, v. a. βένω διά τό έλγον τό caparacon, die Bede f. dem Pferde auflegen.
- Cape, f. κουκουλατόν, επανφύρι (γυμναστής με κουκουλάν), Mantel m. mit einer Kapuze; είδος κουκούλιας γυναικών, Kappe f. der Frauenzimmer; τό μεγαλύτερον περ το κατωτέρου, das große Sockel des großen Mantels; rits sans cape, γελώ κουκούλιας (heimlich) lachen.
- Capée, v. n. (mar.) άγώνιστο καράβι κατά την όρμη την διάστασης, das Schiff treiben lassen.
- Capelan, m. παπάδικι, armiliger Priester, m.
- Capelat, m. γούσσωμα εις την όπισθεν κλίαν του γούσσω των άλλων, Stößende (Schwulst am Hinterbeine des Pferdes), f.
- Capeline, f. σκιάδιον από ύψη
- ρα, των γυναικών, Strohhut m. der Frauengimmer.
- Capillaire, adj. τριχώδης, λεπτός ώς αν τριχα, haar, fein wie ein Haar.
- Capillaire, f. φυτόν τι (λατιν. capillus Veneris, τριχες της Αφροδιτης), Frauenhaar (Pflanze), n.
- Capillament, m. — Nature, f. λεπτά ή βίρα ή λεπτά ή βίρα εις τα φυτά, harte Buzeln f. pl. und Blätter n. pl. an Pflanzen.
- Capitole, f. είδος φαντασί από κομμάτια χρέματος βυαυόν, das Eingelchnittene (Kagout) n. von gebrochenen Steine; fig. mettre en —, παρηγορώ, λέγω κικα δια τινι, einem liebelich nachreden.
- Capitaine, m. εκατόνταρχος, Hauptmann, m.; στρατηγός, Feldherr, Fuchführer; καρτεβόρης, καπιτάνος, Schiffskapitän, m.
- Capitainerie, f. τό όφφίκιον καί τό σπίτι του capitaine, Hauptmannschaft, f., Haus n. des Hauptmanns.
- Capital, ale, adj. ό πλέον κυριώτερος, πρώτος, πλέον άξιο
- λογώτερος, der (die, das) hauptsächlichste, vorzüglichste, wichtigste; peine capitale, τιμωρία θανάτου, Todesstrafe, ennemi capital, θανάσιμος εχθρός, Todfeind, m.
- Capital, m. τό κεφάλαιον, τό καπιτάλι, das Capital.
- Capitale, f. ή καθέδρα του βασιλείου, ή βασιλείουσα (πόλις), Hauptstadt, f.
- Capouner, v. n. πλουσιος όστις βάνει άσπρα με διάφορον, Capitalist, m.
- Capitan, m. ψευδοκαρχημαρχος, Prahlcr, Stoffsprecher, m.
- Capitane, f. τό πρώτον κύτερον ενός στόλου, Hauptgaleere, f.
- Capitation, f. δόσιμον κεφαλών, Kopfsteuer, f.
- Capitel, m. τό πλέον καλλήτερον μέρος της άλυσίδας, das Beste der Lauge.
- Capiteux, adj. όπου προξενεί μέλην, μεθυστικός, in den Kopf steigend, berauschend.
- Capiton, m. χονδρά χρονόδια από μετάξι, grobe Glosseide, f.
- Capitulaire, adj. άνήκων εις συναξιν κανονικών, zum Capitel, zum Stifte gehörig.
- Capitulairement, adv. εις την συνέλευσιν της κοινότητος (των κανονικών), im Capitel, in der Stiftsversammlung.
- Capitulant, m. όπου έχει ψηφόν, εις την συνέλευσιν (των κανονικών), der eine Stimme im Stifte hat.
- Capitalation, f. συνθήκη διά την παράδοσιν μιας πόλεως, Capitulation, f.
- Capituler, v. n. πραγματεύομαι την παράδοσιν μιας πόλεως, παράδωδο μιαν πόλιν εκ συνθήκης, capitulieren.
- Capon, m. ύποκριτής, πανοδύρος, ψεύστης, listiger Betrüger, m.; άγκίστροι της άγκυρας, Ankerhafen, m.
- Capouner, v. n. άπασθ με τέχνη (μάλιστα εις τό παγκρά
- δι), listig betriegen (besondere im Spiele); — l'once, v. n. πιάνω την άγκυραν με άγκίστροι, den Anker mit dem Hafen fassen.
- Capouniere, f. χανδίκι σκεπασμένον (εις πολιορκία), der bedeckte Gang in den Ausgrabungen.
- Caporal, m. καποράλς (δέκαρχος), Corporal, m.
- Caposer, v. n. (mar.) άγώνιστο καράβι διά έκολούθη την όρμη του άνέμου, das Schiff treiben lassen.
- Capot, m. καπότον, είδος επανφωμένματος με κουκούλιαν, Mantel m. mit einer Kappe; όπου χάνει διπλά (εις μερικά χαροπαλύνια), Matsch (in einigen Kartenspielen); demourer —, μήσσω έντροπισμένος ή συγχισμένος, des schämt oder bestürzt dastehen.
- Capote, f. μεγάλον επανφωρέμα των γυναικών (διά την βροχήν), großer Regenmantel m. der Frauengimmer.
- Capre, f. ή κάππαρις, τό καππαρίον, Kaper, f.
- Capre, m. πειράτης (κουρσάρης), Kaper, m.; πειρατικόν καράβι, Kaperschiff, n.
- Caprice, m. πείσμα, φαντασία, Stille, Eigenkinn, m.; φαντασία παράξενος και λαοφ, selbstsamer und munterer Einfall, m.
- Capricieux, enue, adj. (— enusement, adv.) πεισματικός, όπου κάμνει βλα κατά την φαντασίαν του, eigenfianlig.

Capricorne, *m.* ὁ ἀγρότερος (ἀπτερον καὶ ὠίδιον), Störns bod (Sternbild und Zeichen des Thierkreises), *m.*

Caprier, *m.* δένδρον φέρων κάπριον, Kapreistrauch, *m.*

Capriole, *v.* Cabriole.

Caprisant, *adj.* pouls —, σπυγρός πρᾶτος καὶ ἄριστος, ungleicher Puls.

Capron, *m.* μεγάλη φράγουλα (μεγάλο χαμοκέρασον), große Erdbeere, *f.*

Capse, *f.* κάψα, ῥήχη, κουτί, (εἰς τὸ ὅποιον συνάθουν τὰς ψήφους), Büchse (worin man die Stimmen sammelt), *f.*

Capsule, *f.* κουτί, ῥήχη, Kapsel, *f.*; (botan.) ἡ κέλυφος ἡ σποροθήκη τῶν φρυτῶν, Samenfapfel, *f.* (anat.) μεμβράνη περιτυλιγμένη τὰ ὄφθαλμοι, Hautschelbe (um die Seelenk.), *f.*

† **Capital**, *m.* ἀρχηγός, Oberhaupt, *n.*

Capitateur, *m.* (jur.) ὁ δι' ἀπάτης ἀπολαμβάνων τι (μάστιγα κληρονομία), Erbfschleicher, *m.*

Capitation, *f.* (jur.) κολακεία, τέχνη ἀπειληγῆ (ὅπου μεταχειρίζεται τις πρὸς ἀπολαύση μίαν κληρονομίαν κτλ.), Erbfschleicherei (als einer Erbfschaft), *f.*

Capter, *v. a.* θηρεύω, κυνηγῶ τὰ ἀπολαύσω τι (δι' ἀπάτης), erfschleichen (durch List) zu erlangen suchen.

Capitieux, *ense*, *adj.* (—ensewent, adv.) ἀπειλος, sof-

στικός, δόλιος, betriegerisch, desfänglich.

Captif, *ive*, *adj.* ἀχμαλώτος, gefangen, fricgsgefangen.

Captiver, *v. a.* fig. ἀχμαλώτίζω, πιάνω, ἐπιτάσσω, gefangen nehmen, einnehmen, bezwingen.

Captivité, *f.* ἀχμαλωσία, Gefangenschaft, *f.*; ἐπιδουλώσις, Zwangung, *f.*

Capture, *f.* ἄλωσις, πιάσιμον, Einnahme, Wegnehmung, *f.*; φυλάκσις, Verhaftung, *f.*; πιάσιμον τῶν ἐπιποδισμένων πραγμάτων, Wegnahme *f.* verbotener Waaren.

Capturer, *v. a.* πιάνω, κυρ-σείω, λεηλατῶ, fangen, wegnehmen, erbeuten.

Captureur, *m.* κυρσάρος, πειράτης, Freibeuter, Seeräuber, *m.*

Caprace, **Capuchon**, *m.* κουκού-λα, Kapuze, Mönchsfappe, Re-genfappe, *f.*

Capucien, *m.* καπουτίζίνος (τάγμα μοναχῶν), Kapuzinier (Mönch), *m.*

Capucinade, *f.* διδαχὴ γελοιώ-σης, lächerliche Predigt.

Capucine, *f.* καπουτίζίνη (εἶδος καλογρησῶν), Kapuzinennonne, *f.*; φρυτὶν τ' καρδαμὸς Ἰνδικός, indische Kresse (Pflanze), *f.*

Cague, *f.* βαρεὶ δια χαρὸς γαίης διὰ μακροῦν, Feringstonne; Pulvertonne, *f.*

Caquer, *v. a.* ἀνατίθω χαρὸς γαίης καὶ τὰς βάραις εἰς τὰ βαρεῖα, Fering einfallen und in Tonnen packen.

Caquet, *m.* φλυαρία, πολυ-

λογία, Geplauder, Geschwätz, *n.*

Caquète, —ette, *f.* εἶδος βο-τάνου τῶν ψαράδων, Butte, *f.* Zuber *m.* der Fischer.

Caqueter, *v. n.* φλυαρεῖν, plaudern, schwatzen.

Caqueterie, *f.* φλυαρία, Ge- schwätz, *m.*

Caqueteur, *m.* —euse, *f.* φλυαρός, Schwätzer, *m.*

Caquetoire, *f.* εἶδος ἀκαμίνου χαμηλοῦ, Art niedriger Stuhl, *m.*

Caqueur, *m.* ἐκεῖνος ὁποῦ ἀνατίθεται καὶ βάνει τὰς χαρὸς γαίης εἰς τὸ βαρεῖ, Feringeistalt, Feringspader, *m.*

Car conj. διότι, γάρ, denn

Carabé, *m.* ἤλεκτρον (τοῦρα κεκοιμημένον), Bernstein

Carabin, *m.* u. **Carabinier**, fig. ἐκεῖνος ὁποῦ κινδυνεύει ἢ εἰς τὸ παύειν καὶ εὐδὲς ἐπα-χαρτεῖ ἀπ' οὗ κεροθῇ ἡ κα-ρση, der etwas im Spiele wagt und gleich fortgeht, wenn er gewillt oder verflert. ἐκεῖνος ὁποῦ εἰς μίαν συναντασί-πην λέγει ὀλίγα τινὰ λόγια καὶ ὑστερον σιωπῇ, der in einer Gesellschaft einige Worte spricht und dann schweigt.

Carabinade, *f.* γυρισμός τοῦ ἄλλου, Schwendung *f.* τοῦ Pferdes; fig. τρόπος τῆς μεταχειρήσεως τοῦ carabin, Handlungswiese eines Carabin

Carabine, *f.* καρομπίνα (τοῦ γὰρ κοινὸν καὶ ἑσθδεν γὰρ καρομπίνα), Carabinier, *m.*

Carabiner, *v. a.* σκαλίζω, πλά-ττω εἰς τὸ τοῦ γὰρ σκαλίζω, ein-

Stintenlauf ziehen. v. n. ταν-
εξίζω ὡσάν καραμινιτέρος,
wie ein Carabinier schießen;
ἐλθουμαι εἰς ὃ carabin, wie
in carabin handeln (v. ca-
rabin).

carabinier, m. καραμινιτέρος,
στρατιώτης (παλῶς) ὅπου βα-
ρὴ καραμίνην, Carabinier,
leichter Reiter, m.

caracol, m. escalier en —,
ἐλπίδα κυκλοφορῆς, Wendel-
treppe, f.

caracole, f. κυκλοφορία τῶν
ἐλπίων, Herumtummeln n.
eines Pferdes im Kreise.

caracoler, v. n. κυκλοφορεῖν τὸ
ἵππον, κυκλοφορεῖν, das Pferd
im Kreise herumtummeln.

caracoli, m. τουρναίκι (στέγμα
μεταλλικόν), Tombad, m.

caracoler, v. n. γυρογυρίζω
(λέγεται διὰ τὴ περιστέρειαν),
durren (von Lauben).

caractère, m. ὁ χαρακτήρ (εἰς
διακρίσιν σημασίας τῆς λέξεως),
Charakter, m.; Gemüthsart, f.;
Schriftzeichen, n., Buchstabe,
m.; Kennzeichen, n.; ἐξέλιξις,
ἀντίλος τιμῆς, Amt, n., Würde,
f., Titel, m.

caractériser, v. a. χαρακτηρί-
ζειν, charakterisiren.

caractéristique, adj. χαρακτη-
ριστικός, charakteristisch. s. f.
ἡ χαρακτηριστική, Charakteri-
stik, f.; ὁ χαρακτήρ, τὸ
στέγμα χαρακτηριστικόν (εἰς
τὴν κρίσιν καὶ συνίσταται),
Stammbuchstabe, Kennbuch-
stabe (in der Declination und
Conjugation).

Carafe, f. καράφα, γιάλη, glä-
serne Flasche, Carafine, f.

Carafon, m. ἀγγεῖον με πύγον
(διὰ θρόνισμα), Käßflasche
(mit Eis), f.

Caramel, m. ζάχαρη λωμένη
καὶ πυκνωμένη, geschmolzener
und wieder erhärteter Zucker.

Caraque, f. εἶδος πλοίου, Ka-
rafe (Art Schiff), f.; εἶδος
ἐξυμμένου ὑαφηνώσαν, Art
vom feinsten Porzellan; τὸ
πλέον καλλήτερον καζάν,
der allerbeste Kaffee.

Carat, m. καράτ τὸ χρυσίον
ὁμοίως καὶ διὰ μικρομετα-
νοίαν καὶ μικρὰ διαμάντια,
Karat (die Feine des Goldes
und der Perlen zu bestimmen),
n.

Carature, f. μίξις τοῦ χρυσίου
μὴ ἄλλα μέταλλα, Mischung f.
des Goldes mit andern Metal-
len.

Caravane, f. καρβάνι, Kara-
wane, f.

Caravanier, m. ὁδηγὸς τῶν
φασματίων τοῦ καρβανίου,
Kameelführer m. einer Kara-
wane.

Caravanseirail, m. καρβανσε-
ράι, Karawanseirai, Karawa-
nenherberge, f.

Caravelle, f. εἶδος πλοίου Πορ-
τουγάζων, Caravelle (kleines
portugiesisches Schiff), f.

Carbatus, f. ἔσσμα ὁιον νεο-
γυθαμένον, frisch abgezogenes
Thierfell, n.

Carboncle, m. (méd.) ἀνθράξ,
εἶδος φλεγμονῆς, Carunkel
(höckeriges Geschwür), m.;

λίθος πολύτιμος, ein Edel-
stein, m. v. Escarboucle.

Carbonnade, f. κρέας ψημένον
εἰς τὰ καρβόνια, Roßbraten,
n., Carbonnade, f.

Carbonisation, f. μεταβολὴ εἰς
κάρβονον, Verkohlung, f.

Carcaire, f. ἄλυσος εἰς τὸν
λαϊκὸν τοῦ μουσουλίου, Hals-
kette f. eines Maulesel.

Carcailler, v. n. φωνάζειν ὡς τὰ
ὀρνίθια, schlagen (von Wack-
eln).

Carcan, m. καρκάλλα, δεσμὸς
σισυροῦνος με τὸν ὅποιον δέ-
νουν ἀπὸ τῶν λαϊκῶν τὸν κα-
τὰσπον, Halsseifen, n.; στύλος
εἰς τὸν ὅποιον τὸν δένουν,
Pranger, m.

Carcasce, f. σκελετόν, Gerippe,
n.; τὸ πλοῖον χωρὶς τὰ κα-
τάρτια καὶ τὰ πανιά, der
Rumpf eines Schiffes; εἶδος
βόμβας, Brandfugel (Art
Bombe), f.; εἶδος σκούρας
τῶν γυναικῶν, Art Weib-
haube, f.

Carcinome, m. καρκίνωμα, ἡ
μάστιγμα (πάθος), Krebs,
Krebschaden, m.

Cardamine, f. καρδαμινή (γε-
νὴν), Bergkreuze, f.

Cardamome, m. καρδάμωμον,
Kardamome, f.

Carde, f. γουλι τινῶν χορτῶν,
Pflanzentyppe, f.; ἡ λανάρη,
Kardatsche, Krampf, f.

Carder, v. a. λανάρειν, säuen,
fordatschen, främpeln.

Cardour, m. (—euse, f.) λα-
νωτής, Wollstämmer, m.

Cardialgie, f. καρδιάνγια, Herz-
gespann, n.

Cardiaque, adj. καρδιακός, ὑποὺ ἐνδοκαρδιαίου τὴν καρδίαν, herzhäufigend.

Cardier, m. ἐκείνος ὁποῦ φτιάχνει τὰ λυγάρια, Kardätschenmacher, m.

Cardinal, m. Καρδινάλης, Cardinale, m.

Cardinal, ale, adj. πρώτιστος, κορυφαίος, der (die, das) hauptächstliche, vorzüglichste, Haupt-.

Cardinalat, m. Καρδινάλευτον, ἀξίωμα τοῦ Καρδινάλου, Cardinalewürde, f.

Cardiogme, m. (méd.) καρδιόγμος (κρούσις εἰς τὸν κόρυζα ἀπὸ ἐννοῶν εἰς τὸ στυμμάτι), Goldbrennen, n.

Cardon, m. σκόλλισμος (εἶδος ἀγκυρώσεως), spanische Artischade, f.

Carême, m. τεσσαρακοστή (αερωροστή), νηστεία, Fasten, Fastenzeit, f.; περὶ τῶν διδευχόν (εἰς τὴν τεσσαρακοστήν), Reihe f. von Fastenpredigten; **carême-prenant**, m. δευτέρα, τρίτη καὶ τετρίτη τῆς πρώτης ἐβδομάδος εἰς τὴν τεσσαρακοστήν, Montag, Fastenachtienstag m. und Aschermittwoche, f.; **carêmes prenants**, ἡ μίσχαρας εἰς τὴν ἐσχάτης ἡμέρας τῆς κρησφωζίας, die Fastenachtsmatten, f. pl., Fastenachtsnarren, m. pl.

Carénage, m. τόπος ὅπου κτίζον τὰ καράβια, Werft, Schiffswerft, n. τὰ κτελεματισμα, Kalfatern, n.

Carène, f. ἡ καρίνα (τοῦ καραβίου), τὸ πλεον βαδύτερον

μέρος τοῦ καραβίου, ἡ στερὰ, Raum, Schifferraum, m.

Caréner, v. a. mettre un vaisseau en carène, donner carène à un vaisseau, γυρῶν τὸ καράβι. εἰς τὸ ἐνα πλείον δια τὰ τὸ κτελεματισμὸν, ein Schiff kalfatern (auf die Seite legen, um es zu kalfatern).

Caressant, ante, adj. χαϊδευτικός, liebend.

Caresse, f. χάδια, χιδεύματα, Liebholung, f.

Caresser, v. a. χαϊδεύω, χιδεύω, liebholen.

Cargaison, f. τὸ φαστίον ἐνὸς πλοίου, Schiffsladung, f.

Cargue, f. τὰ σχοινία ὅπου τετύνουν τὰ πεινίστων πλοίων, Segelseil, Geytau, n.

Carguer, v. a. μαζώνω τὰ πεινίστα τοῦ πλοίου, mit dem Geytau die Segel zusammen kleben. v. n. (περὶ τοῦ πλοίου) κλίνω εἰς τὸ ἐνα πλείον, (vom Schiffe) sich auf eine Seite neigen.

Cargueur, m. καροβλία τῶν σχοινίων τοῦ καραβίου, Rolle f. der Schiffstau.

Cariaide, f. ἀγάλμα παρκοσίνων γυναικῶν ὅπου βαστάει μετὰ τὰ χεῖρά της σηκωμένα, Karatide (weibliche Figur als tragende Säule), f.

Caricature, f. σατυρικὴ ζωγραφία, ὅπου παραστεινεί ἀνθρώπους κτλ. μετὰ παράξινον καὶ γελοῖωδον τρόπον, Caricatur, f., Betsbild, n.

Carie, f. σαπρότης τῶν ὀστέων (κοκκαλίων), Knochenfraß, m.; σακκηκοφάγωμα, Wurm-

frisch, Wurmfrass, m.; σαπρότης τοῦ σκαποῦ, κοκκαλίζη, Brand m. im Getreide.

Carié, ée, adj. σάπιος (διὰ τὰ κοκκαλὰ καὶ τὰ σπάρια), angefault, angeessen (von Anechen und Getreide); bois carié ξύλον σακκηκοφάγων, wurmfressiges Holz, n.

Carié, v. a. σήπω, σαπίω (διὰ τὰ κοκκαλὰ καὶ διὰ τὰ σπάρια), anfressen (von Knochen und vom Getreide).

Carioux, ense, adj. σάπιοι, faul, angefault.

Carisel, m. εἶδος χορδοῦ παλίου, Kirsey (Art grobe Leinwand), m.

Caristade, f. fam. ἐλεημοσύνη, Almosen, n.

Carlingue, m. (mar.) ξύλον ἐκτετακὲς εἰς τὸ ὅσπον στερεώνεται τὸ καράβι, Klebholz, m.

Carmes, Carmelites, m. et f. pl. τάγμα (καλογέρων, ὁσίοι καὶ καλογρηῶν) τοῦ ὅρους Καρμελίου, Carmeliter (Mönche), m. pl., Carmeliterinnen (Nonnen), f. pl.; amener carmes, ὁρᾶν δις τέσσαρα (εἰς τὸ τέττα), alle Vierer werfen (im Bretspiel).

Carmin, m. κόκκινον χρώμα ἐβγαλμένον ἀπὸ τοῦ κιννάβου, Carmin, m.

Carminatif, ive, adj. ἀντισηπτικός, τὰ καρκινὰ ἐναντίον τῶν ἄνερων, Bädungen gegenstehend.

Carnage, m. σφαγή, κτόνος, φόρος, Blutbad, m., Mechtel, f.

passier, ière, adj. σαρκώδης, fleischfressend.

passière, f. σαρκελ του ζώου, εἰς τὸ ὑποὶν βάσιν τῆς ζωοτροφίας ἀγρία, Jagdschale, f.

passion, f. παρῆστας ἀνθρώπων χρώματος εἰς ζωοτροφία, fleischfarbe, fleischhaltig, f.

passional, m. καρναβάλι, επανόρ, Carnaval, n., Fasching, n.

passive, f. γωνία ἑξωτερική, γωνία, dößerer Winkel, m., Ecke, f. rive, ée, adj. ὅπου ἔχει χρώμα χρώματος, fleischfarbig.

passive, f. περιμέτρημα ἑξωτερική του νομισματος, äußerer Rand m. einer Münze.

passive, m. u. a. χάρων δονταμύνην τὴν περιμέτρησαν τοῦ νομισματος, den Rand einer Münze färbend, eine Münze färbend.

passive, v. n. (διὰ τὰ ἄνθη) λαμβάνω τὸ χρώμα τοῦ χρώματος, (von Blüthen) fleischfarbig werden.

passive, m. σημειώσις ἐκ τοῦ κατωτέρου ἐνός πραγματικοῦ, ὅπου περιέχει τὴν ἐμπροσθεν, Vergleichn. n. der Actio- und Passivschulden (von Kaufleuten).

passive, f. σάρκωσις, μεταβολὴ τῶν ὁσίων (κοκκαίων) εἰς σάρκα, Verfleischung f. der Knochen.

passive, v. n. se - , v. r. μεταβαλλομαι εἰς σάρκα, sich in fleisch verwandeln.

passive, f. σάρκωμα, φέτρο-

μα παραφύσικον χρώματος, fleischanwachst, m.

Carogue, f. (pop.) ἀρχαία καὶ αἰσιόγυνη, schändliches Weib, n. (pop.: Rabenans, n.).

Caronade, f. εἶδος κανονίου, Canonade, Art Kanone, f.

Caronule, f. σαρκελ, μικρόν σάρκωμα, kleiner fleischanwachst, m.; μικρὸς ὄφης, βλακιδίου, kleine Drüse, f.

Carotides, f. pl. (anat.) ἐν ἀνθρώπῳ καρωτίδες (ὅπου φέρουν τὸ αἷμα εἰς τὴν κεφαλὴν), Schlafadern, f. pl.

Carotique, adj. (med.) ληθαργικός, schlafüchtig.

Carotte, f. δανκλόν, Möhre, Mohrrübe, f.; — de tabac, τούλιμα ἀπὸ φύλλα καπνοῦ, Tobakspflanze, f.

Carotter, v. a. παίζω ὀλίγον καὶ ψευδολῶς, wenig und geizig spielen.

Carottier, m. — ère, f. ἐκείνος (ἐκείνη) ὅπου εἰς τὰ παιγνίδια παίζει ψευδολῶς, der (die) geizig spielt.

Caroube, carouge, m. ἐυλοξέρεται, Johannisbrot, n.

Caroubier, m. δένδρον ὅπου φέρει ἐυλοξέρετα, Johannisbrotbaum, m.

Carpe, f. σάκκον, γαρβάνι, καρπίνος, Karfen, m.

Carpe, m. ὁ καρπὸς τῆς χειρός, Handwurzel, f.

Carpeau, carpillon, m. γαρβάνι, μικρὸν σάκκον, kleiner Karfen, m.

Carpettes, f. pl. χορδὴν παρὰ στρωμνῶν, große gestreifte Leinwand, f.

Carpier, m. μικρὴ λμνη διὰ τὰ μικρὰ σάκκον, kleiner Leich m. für die Karpfenbrut.

Carpière, f. μέγανον ἄγγειον γεμάτον ἀπὸ νερόν εἰς τὸ ὑποὶν φυλάσσονται σάκκον, Fischbehälter m. für Karpfen.

Carpin, m. ὁ κάστος (εἶδος δένδρου εἰς τὰ δασή), Hagebuche, Steinbuche, f.

Carquèse, m. εἶδος φούρνου ὅπου χρησιμοποιεῖται διὰ κατασκευῆς τῶν γαλιῶν, Trischosen, Calcinitosen, m.

Carquois, m. γαρβάνι, βελούχον, Köcher, m.

Carre, ée, adj. τετραγώνος, vieredig; πλατὺς καὶ πηγύς εἰς τοὺς ὤμους, breitshoulderig; racine carrée, τετραγωνική ῥίζα, Quadratwurzel, f.; nombre carré, τετραγώνον, τετραγωνικός ἀριθμός, Quadratzahl, f.; partie carrée, περιδιάστις, ξυγάντως μεταξύ δύο ἀνδρῶν, καὶ δύο γυναικῶν, Gesellschaft f. von zwei Männern und zwei Frauenzimmer.

Carre, m. τετραγώνον, Viered, Quadrat, n.; τέλειον σάκκον διὰ τὰ νομίσματα, Münzstempel, m.; — de mouton, τὸ ἐμπροσθεν τῆς τετάρτης ἐνός χοιρίου, Vorderstück n. von einem Hammel.

Carre, f. ἡ χοιρική, τὸ πρῶτον μέρος (τοῦ σιαδίου, τοῦ γαρβάνου) ἐκείνου τοῦ ὄμου, der Obertheil (des Schweines, des Kalbes) über der Schulter; στρογγυλὴ μύτη τοῦ παιου-

τῆος, runde (stumpfe) Schuhs-
spitze, *f.*

Carreau, m. τετραγωνον, Viereck;
εἰς πλῆθος, πλακα τετρα-
γωνική, Steinplatte, viereckige
Platte, *f.*; τετραγωνον, (μία
γαλὴ τῶν χαρτῶν, ὅπου παί-
ζουν), Carreau (Rauten) in
der Karte; εἶδος στρώματος
(προσκεφαλῶν), διά κἀδι-
σμα ἢ γονάτισμα, Kissen,
Polster n. zum Sitzen oder
Knien; τὸ αἰθρον, μετὰ
ὅπου αἰθρῶνουν τὰ φορέ-
ματα, Bügelsess, *n.*; εἶδος
ἐμφράξεως καὶ βάρος εἰς τὸ
στομάχι, Art Verstopfung und
Schwere *f.* im Magen.

Carrelour, m. τετραπόδιον, τρι-
πόδιον, σταυροδρομῶν, Kreuz-
weg, *m.*

Carreger, v. n. v. louvoyer.

Carrelage, m. στρώσιμον με
πλίνθους, das Pflastern mit
Steinplatten; ἔξοδα δ' αὐτὸ,
die Kassen *f. pl.* desselben.

Carreler, v. a. στρώνω μετὰ
πλίνθους, ἢ πλίνθους, mit Steinen
oder Steinplatten pflastern;
βάνω πατόνας εἰς τὰ πα-
πούζια ἢ εἰς τὰ ὑποδήματα,
Schuhe oder Stiefeln beschulen.

Carrelet, m. ῥάμβος (εἶδος ἰχ-
θύος), Plattfisch, *m.*; Platt-
eise, *f.*; εἶδος δικτύου, Art
Netz, *n.*; σαρκοκόμα, Paß-
nadel, *f.*; βελὸν τριγωνῶν,
dreieckige Nähnadel, *f.*;
συνβλή, Ahle, *f.*

Carreleur, m. ὁ στρώνων μετὰ
πλίνθους, Steinleger, *m.*

Carrellure, f. αἱ κἀντὺρραι
πατινῶναι ὅπου βένονται εἰς

παλαιὰ ὑποδήματα, die neuen
Sohlen *f. pl.* an alten Stiefeln
oder Schuhen.

Carrement, m. τετραγωνικῶς,
ins Gevierte.

Carrer, v. a. κάμνω τετραγώ-
νον, viereckig machen; (μα-
θημ.) τετραγωνίζω, quadra-
tem; se —, περιπατῶ μετὰ
χεῖρα εἰς τὰ πλευρὰ, δείχνω
υπερηγάνειαν, mit unterges
stämmten Armen einhergehen,
sich brüsten.

Carrier, m. ἐργάτης ὅπου ἐργά-
ζει πέτρας, Steinbrecher, *m.*;
ἐπιστάτης εἰς τοὺς ἐργάτας,
Aufseher *m.* über die Stein-
brecher.

Carrière, f. λιθοτομεῖον, τόπος
ὅθεν ἐργάζουν τὰς πέτρας,
Steinbruch, *m.*; στάδιον, ἱπ-
πόδρομος, Laufbahn, Renn-
bahn, *f.*; fig. στάδιον, δρό-
μος (της ζωῆς), Laufbahn, fig.,
Lauf (des Lebens), *m.*

Carillon, m. μουσικὸν κου-
δούνισμα, Glöckenspiel, *n.*;
κτύπος, ταραχή, Geräusch,
Getöse, *n.*

Carillonner, v. n. κάμνω μου-
σικὸν κουδούνισμα, das Glöc-
kenspiel spielen.

Carillonneur, m. ἐκείνος ὅπου
κάμνει μουσικὸν κουδούνι-
σμα, Glöckenspieler, *m.*

Carriole, f. εἶδος ελαφροῦ ἀμα-
ξίου μετὰ δύο τροχοὺς, Karriol,
n.; zweirädriger leichter Wä-
gen, *m.*

Carrosse, m. ἀμαξία λαμπρὴν,
ἀρμάμαξιν, καρούτζι, Kutsche,
f.

Carrossier, m. ἀμαξιοποιός,
Kutschenmacher, *m.*

Carrossée, f. fam. τόσος ὅσοι
ἐμπιέζονται εἰς ἓνα car-
rosse, eine Kutsche voll.

Carrouse, faire —, fam. ἐξ-
γατῶναι καὶ θορυβῶν, schman-
ken und schwärmen.

Carrusel, m. εἶδος ἱπποδρο-
μίου, Carrousel, Ringelren-
nen, *n.*

Carure, f. τὸ πλάτος τῶν ὤμων,
Breite *f.* der Schultern.

Cartaux, m. pl. γεωγραφικὰ
πλάνηδες θαλάσσιοι, Seefahr-
ten, *f. pl.*

Cartayer, v. n. φέρω τὸ καὶ
εἰς τρόπον ὅπου μία τροχία
μένει ἀνάμειον εἰς τὰ ἄλλα
καὶ τροχοὺς, mit der halben
Spur fahren.

Carte, f. χαρτῶν (ἐκεῖ ἀπὸ ἐκεί-
νῃ ὅπου παίζων), Karte *f.*;
Kartenblatt, *n.*; σημεῖος
τῶν φασγμάτων καὶ ποντῶν εἰς
τὸ ξενοδοχεῖον, Speisegeld,
m.; πῖναξ γεωγραφικῶς, χάρ-
τα, Carte, Landkarte, *f.*;
carte blanche, πληρεξουσί-
της, Vollmacht, *f.*; les cartes,
τὰ χαρτὰ ὅπου παίζων, τὰ
παιζοχάρτια, Spielkarten, *f.*;
pl., Kartenspiel, *n.*; παιχνίδι
διὰ τὰ παιζοχάρτια, Kartens-
geld, *n.*

Cartel m. ἐγγράφον πρόκλητος
εἰς μάχην, Ausforderung, *f.*;
συμφωνία πρὸς ἀμοιβάν τι-
τῶν τῶν ἀχμαλώτων, Ver-
einbarung *f.* wegen Auswech-
selung der Kriegsgefangenen.

Cartelle, f. σαρδίτι πολλὰ γον-
θρόν, Bohle, *f.*, dicke Bret, *n.*

cartelles, pl. ζύγια περικλο-
νόμενα διὰ στολισμόν, Holz
d. zum Einlegen.

cartiero, m. χαρτοφυλάκιον,
Brieftasche, f.

carteron, v. quartieron.

cartilage, m. κάρτιος χόνδρος
(φυτίν), Cartil, wilder Sa-
tan, m.

cartier, m. ὁ κατασκευάζων, ἡ
πώλησις παιζοχαρτίων, Kartens-
macher, Kartenbändler, m.;
περισκεύημα διὰ τὰ παιζο-
χαρτία, Kartenumschlag, m.

cartilage, m. ὁ χόνδρος, τὸ
κνorpel, m.

cartilagineux, euse, adj. ὁ ἐκ
χόνδρων ἢ τραγανῶν, ὁμοίος
ἐκ χόνδρους, knorpelig, knor-
schicht.

cartisane, f. μετάξι, χρυσάφι,
ἡ ἄσπις σπινθιζόμενον τριγώνου
εἰς χαρτὶ διὰ τὰ κεντήματα.

caride, f., Gold- und Silber-

schiden m. pl. zum Stichen auf
Papier gewidmet.

carton, m. χαρτίον χονδρόν
καὶ δυνατόν, Papp, f.; τὸ
πρότερον ὅπου ξαντυπωρεται,
umgedrucktes Blatt, n.; κοινὴ
καρτίον, Pappenschachtel, f.

cartonner, v. a. δένει (εὐλόιον)
μὲ χαρτὶ χονδρόν, (ein Buch)
in Papp binden.

cartonnerie, f. ὁ τόπος ὅπου
κατασκευάζουν χαρτὶ χον-
δρόν, καὶ ἡ τέχνη, Pappens-
fabrik, f., das Pappenmachen.

cartonnier, m. ὁ κατασκευάζων
ἡ πώλησις χονδρὰ χαρτία, Pap-
penmacher, Pappenbändler, m.

cartouche, m. στολισμὰ τε εἰς

σῆμα χαρτίον στειροφυο-
μήνον, zierliche Einfassung
(wie ein gewundenes Papier),
f.

Cartouche, f. (τὸ χαρτάκι ὅπου
περιέχει τὸ μαρτυρὶ καὶ τὸ
μολύβδι διὰ γράμμα του του-
φεκίου) δερμάτι με μολύβδι
κίτλ., ὅπου ἔβλινον ἀπὸ τὸ κα-
νόν, Kartätsche, f.; τὸ γυ-
σκεῖ, Patrone (für Flinten), f.

Cartouchier, m. κοινὴ εἰς τὸ
ὀπιοῦν ὁ στρατιώτης ἔχει τὰ
φυσέκια, τουφέκι, Patron-
tsche, f.

Cartulaire, m. σύνταξις πρῶ-
ξων, τίτλων, καὶ ἄλλων μαρ-
τυρίων γραμμάτων, Urkun-
densammlung, f.

Carn, m. (med.) κάρος, ἀπο-
κάρωμα, große Schlafschicht, f.,
Todenschlaf, m.

Carvi, m. εἶδος βοτάνης, σι-
σάρι, Feldkümmel, m.

Cas, m. (gramm.) πτώσις, Bie-
gefall, (lat. casus), m.; τὸ
συμβαῖν, Fall, Vorfall, m.;
ἐπιόθεσις, Fall, eine Sache,
Angelegenheit, f.; de con-
science, συνειδήσεως ἀμφι-
βολία, Gewissensfall; en ce —,
εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν, in
diesem Falle; en cas que...
ἐν τύχῃ καὶ..., im Falle
daß...; posons le cas, ἥς
ὑποθέσωμεν, gesetzt, wir wol-
len den Fall setzen; en cas
de —, εἰς ὃν διὰ —, εἰς πρὸς
—, was betrifft —; en tout
cas, ὅ, τι καὶ ἂν συνέβῃ, auf
jeden Fall; faire cas de qc.,
ψηφῶ ἔνα πρᾶγμα, auf eine

Sache halten, viel machen aus
einer Sache.

Cas, casse, adj. βραχνός μὴ
καθαρός (διὰ τὴν φωνήν),
rauh, heiser (von der Stimme).

Casanier, m. — ière, f. ὅπου
δὲν ἐβγαίνει ἀπὸ τοῦ σπῆτι δι-
ὀκνηρῶν, Studenhoder, m.

Cassaque, f. ἐπαναφόρεμά τι
διὰ ταξίδια, Reiserod, m.;
tourner —, ἑπερωτᾷ εἰς τὸ
μέρος ἐνὸς ἄλλου, ἀλλάζω τὴν
γνώμην μου, zu einer andern
Parthei übergehen, umfaheln.

Casaquin, m. κοινὸν ἐπαναφό-
ρεμά διὰ γυναῖκας, kurzer
Haberrod m. für Frauenzim-
mer.

Cascade, f. κατασκάτης, πέ-
σμον τοῦ νεροῦ, Wasserfall,
m.

Case, f. καλύβα, μικρὸν σπῆτι,
Hütte, f., Häuschen, n.; μι-
κρὰ τετράγωνη ἡ σπιτοπούλι
εἰς τὸ σκεπτεῖν (σκεπτάρι)
κίτλ., Feld (auf dem Schach-
brette u.), n.

Casemate, f. ὑπόγειον εἰς δια-
φείτταν τῶν χονδράκων τοῦ
κάστρου, Casemate, f.

Caserette, f. τυροβόλι εἰς τὸ
ὀποῖον γυμνάζουν τὰ τυριά,
bölgeme Käseform, f.

Caserne, f. τὸ καταγῶγιον (τὰ
κοιτάκια) τῶν στρατιωτῶν,
Caserne, f.

Caserner, v. a. βάνω τοὺς στρα-
τιώτας εἰς τὰ καταγῶγια, die
Soldaten in die Caserne legen;
v. n. κατοικοῦ στρατιωτῶν κα-
ταγῶγια, in Casernen liegen.

Casoux, euse, adj. ὁμοίος μὲ
τυρί, käsig.

Casilleux, adj. εὐθραυτός, ευ-
κολοζήσιμος (διὰ τὸ γυνεῖ),
(vom Glacé) zerbrechlich.

Casque, m. περικεφάλαιον,
Helm, m.

Casqué, ée, adj. ὁ γέρον πε-
ρικεφαλαίαν, behelmt.

Cassade, f. ψεύδος ὡποῦ λέγε-
ται δι' ἀστεϊότητα, ἢ καὶ εἰς
καὶ ἀνέγκης, Lüge f. zum
Scherz; Nothlüge, f.

Cassaille, f. ὄργανον τῆς γῆς,
Stürzen n. eines Bruchfeldes.

Cassant, ante, adj. εὐθραυτός,
εὐκολοζήσιμος, zerbrechlich,
spröde.

Cassation, f. ἀκρόωσις, Aufhe-
bung, Ungültigmachung, f.

Casse, Cassia, f. κασσία, γλυ-
κοκύλαρον, Cassia, f.

Casse, f. κουτί μετὰ τὰ ψηφία
τοῦ τύπου, Schriftkasten, m.;
κουτί διὰ τὰ κοινώλια εἰς τὸ
καλαμάρι, Federkästchen n. am
Schreibbenge; λεκάνη εἰς τὸν
γοφῶνον ὡποῦ δέχεται τὸ
διαλυόμενον μέταλλον, Be-
cken m. am Schmelzofen, in
welches das geschmolzene Me-
tall fließt; ἀκρόωσις στρα-
τιώτου (ἀρχικαὶν), Verab-
schiedung, Cassierung f. eines
Soldaten (eines Offiziers).

Cassé, ée, adj. τρεχιμένος,
zerbrochen; χαλασμένος, ἀδυ-
νατισμένος, geschwächt, ent-
kräftet.

Casse-con, m. τόπος ὅπου ἡμπο-
ρεῖ τις εὐκόλῃ καὶ πείσῃ, balé-
breche (Ort, wo man leicht
fallen kann), f.

Casse-noisette, f. τρεχιδὶν διὰ
τρεχισμὸν τῶν λεπτοκάρων,

Pluffnader, m.; θρονοκάλα-
της, καρδοκαμάρος (πουνί),
Pluffhecht, Blauspecht, m.

Casse-nolle, f. κηρίδι, Galls-
apfel, m.

Casser, v. a. συντρίβω, τρεχι-
ζω, zerbrechen; ἀκυρῶ, χαλῶ,
für ungültig erklären, vernich-
ten; ἀδυνατίζω, schwächen,
entkräften; se —, τρεχιζο-
μαι, zerbrechen, entwachen ge-
hen; ἀδυνατίζομαι, χαλάρου-
μαι (ἀπὸ γῆρας κτ.), ge-
schwächt, entkräftet werden
(vom Alter u.).

Casserole, f. εἶδος ἀγγείου (τυ-
γαννοῦ) τοῦ μαγειρείου, Kasse-
rolle, f., Kistrol, n.

Casse-tête, m. δουλειὰ ἐνπε-
ρευμένη (ὅπου συγγίει τὸ
κεφάλι), Kopfbrechende Arbeit,
f.; πρὸς τὸν μεθυστικόν, heraus-
schendendes Getränk, n.; μαζού-
κα (δόκιμον) τῶν ἀγγίων,
Aeule f. der Wilden.

Cassetin, m. σπιτόπουλον διὰ
τοὺς χαρακτήρας τοῦ τύπου,
Fad n. im Schriftkasten.

Cassette, f. κιβώτιον, κουτί διὰ
πολύτμημα πράγματα, Käs-
ten, Schmuckkästchen, n.;
Schatulle, f.

Casseur, m. un grand — de
raquettes, ἀνδρὶς καὶ δυ-
νατὸς ἄνθρωπος, flarter und
fräftiger Mann, m.

Cassie, f. κασσία (γλοῦδα ἐνὸς
δένδρου τῆς Ἰνδίας), Kassia
(Rinde eines Baumes in In-
dien).

Cassier, m. δένδρον ὅπου ἔχει
τὴν κασσίαν, Kassienbaum, m.

Cassine, f. σπιτόπουλον τῆς

ἐξοχῆς, τῶν χωρίων, He-
Landhaus, n.

Cassis, m. τὰ μαύρα φρεγ-
στάγεια, schwarze Joha-
beeren, f. pl.

Cassolette, f. ἀγγεῖον με-
ταξὺ ἀναμμένα, Bidon,
pfännchen, n.

Cassonnade, f. ζάχαρις ἐν
γαρίσῃ, Garinuder, m.

Cassure, f. θλάσμα, τρεχί-
σμα, Bruch (Stelle, wo etwas
brochen ist), m.

Castagnettes, f. pl. κροῦ-
μα (ἐξολοκία ὡποῦ κροῦτὸν
χορεύει εἰς τὰ χεῖρα κα-
τακροῦσθον), Castagnet-
f. pl., Art Klapper beim Sa-
len.

Caste, f. φυλὴ (κοινὸς
Ἰνδῶν τῆς Ἀνατολῆς), St.
(Familienstamm) f. in In-
dien.

Castille, f. fam. μάλωμα, ἐ-
ξέρισμα, Sauf, m., Sänfter.

Cassine, f. λίθος τις λευ-
κὸν συντρίβεται καὶ ἐν
κατωτέρῃ μετὰ τὰ μέτα-
λλὰ καὶ ἀνάλυσθαι εὐκό-
τερον, Flußspath, m.

Castor, m. καστόρεον, ὁ
στῆρας, Biber, m.; τὸ αἶ-
μα ἀπὸ τῆς καστόρης
Biberhut, Castorhut, m.

Castoreum, m. καστόρεον,
τρεχὸν ἐνδοναμαστικόν,
bergeil, m.

Castramétation, f. στρατο-
δουσία (τῶν ἀρχαίων), Pa-
fust (der Alten), f.

Castrat, m. εὐνοχησμένος (ἐ-
νοχιστής), Castrat (entma-
ter Sänger), m.

Castration, *f.* ἐντρούχισμα, Entmannung, *f.*
Casualité, *f.* τὸ τυγχόν, Zufälligkeit, *f.*
Casnel, *adj.* τυχερός, zufällig; *m.* τυγχόν εἰσόδημα, zufälliges Einkommen, *n.*
Casuellement, *adv.* κατὰ τὴν, zufälliger Weise.
Casiste, *m.* ὁ καταγινόμενος εἰς προβλήματα, τῆς ἠθικῆς θεολογίας, Casuist (der sich mit Aufgaben der Moralthéologie beschäftigt), *m.*
Catacombes, *f. pl.* ὑπόγεια ὅπου ἐπαρχοῦν οἱ περικειμένοι νεκροί, Katakomben (unterirdische Gräber der Alten), *f. pl.*
Catafalque, *m.* ἐπιτάφιος, μαντιλαίον, Trauergerüst, *n.*
Catalepsie, *f.* (méd.) καταληψία (εἶδος παραλυσίας), Störsticht, *f.*
Cataleptique, *adv.* (méd.) καταληπτικός, von der Störsticht befallen.
Catalogue, *m.* κατάλογος, Verzeichniß, *n.*, Katalog, *m.*
Cataplasme, *m.* (méd.) κατάπλασμα, (erweichender) Umschlag, *m.*
Cataplexie, *f.* καταπληξία, μόνιμος αἰσθητικὸν τῶν μελῶν τῶν νοσήτων, das plötzliche Erstarren der Glieder.
Catapulte, *f.* καταπέλτης (τῶν πύλων), Boefmaschine (der Alten), *f.*
Cataracte, *m.* καταράκτης (πάθος τῶν ὀφθαλμῶν), der graue Staar; καταράκτης (πᾶσι-μοντὸν νερόν), Wasserfall, *m.*

Cataracté, *adj.* τυφλὸς ἐπὶ καταράκτην, der den grauen Staar hat; se Cataracter, *v. n.* λαμβάνω καταράκτην (εἰς τὸ ὄμμα), den Staar bekommen.
Catarrhal, *ale*, *adj.* καταρράλ-λός, καταρράλῃς, catarrhalisch.
Catarrhe, *m.* καταρρῆς, Entzündung, Fluß *m.* im Körper, Catarrh, *m.*
Catarrheux, *euse*, *adj.* καταρρῆτος, ὑποκειμένος εἰς καταρρῆς, zu Flüßen geneigt.
Catastrophe, *f.* καταστροφή, Katastrophe, *f.*
Catéchiser, *v. a.* κατηγίζω, διδάσκω, παραδίδω τὴν κατηχήσιν, den catechismus lehren; ρουβειώ, ermahnen, vorpredigen.
Catéchisme, *m.* κατήχισις, Catechismus, *m.*
Catéchiste, *m.* κατηχητής, Catechismuslehrer, *m.*
Catéchistique, *adj.* κατηχητικός, nach dem Catechismus.
Catéchumène, *m.* *f.* κατηχούμενος, der (die) im Christenthume unterrichtet wird.
Catégorie, *f.* (philos.) κατηγορία, Kategorie, *f.*
Catégorique, *adj.* (philos.) κατηγορητικός, kategorisch.
Cateroles, *f. pl.* γαλλοὶ κουνελίων, Kaninchenhöhlen, *f. pl.*
Catharique, *adj.* (méd.) καθαρικός, abführend, reinigend.
Cathédrale, *f.* église cathédrale, ἡ πρώτη ἐκκλησία, μη-

τρόπολις (μητρόπολις), Hauptkirche, Domkirche, *f.*
Cathédral, *m.* ὁ προεδρεύων εἰς μίαν θέσιν (ἀκαδημαϊκὴν καλονομεῖται), Präses, Vorsitzer *m.* bei einer Disputation.
Cathédraler, *v. n.* καθεδρεύω, προεδρεύω, den Vorsitz haben.
Cathédrique, *adj.* (διὰ λατινικὴν) ὅπου καταρτίζονται τὰ νομικὰ κείμενα (εἰς τὰς πληγὰς κτλ.), (von Urzweismitteln) ähndend, wegbeizend.
Cathète, *f.* (géom.) ἡ κάθετος, senkrechte Linie, *f.*
Catheter, *m.* (chir.) καθήτηρ, πωλητήριον π τῶν χειρουργῶν, Katheter (Dübrchen), *m.*
Cathétérisme, *m.* καθήτηριασμός (ὅταν ἐξγάγουν τὸ κατῆτηρ μὲ τὸν καθήτηρα κτλ.), Abzapfung *f.* des Harns oder Einsaugung einer Flüssigkeit mit dem Katheter.
Catholicisme, *m.* καθολικισμός, Katholicismus, *m.*
Catholicité, *f.* καθολικότης, ἡ διδασκαλία, καὶ τὸ ἀστέημα τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, Lehre *f.* der allgemeinen (katholischen) Kirche; ὅλοι οἱ τόποι τῶν Κατολίκων, die sämtlichen römisch-katholischen Länder, *n. pl.*
Catholicon, *m.* καθολικόν, ἱερωτικὸν διὰ καθὲ πάθος, Universalien, *f.*; λέξικόν γενικόν, Universal-Wörterbuch, *n.*
Catholique, *adj.* καθολικός, ἀποδοξός, allgemeingültig,

rechtgläubig; κατόλιχος, römisch-katholisch.

Cali, m. προετοιμασία διὰ τὰ μαλλίνα ρούχα νὰ γίνουν, γυαλιστά, Tuch-Appretur, f., Zubereitung f. der wollenen Zeuge zur Presse.

Catiches, f. pl. τρύπαι όπου καλύπτονται αὐ ἐνδυοῦντες (ἡ λόντρεα), die Löcher n. pl. der Hühner.

Catimini, adv. (fam.) en —, μυστικῶς, κρυφῶς, im Verborgenen, heimlich.

Catin, f. ἡμέτρια γυναίκα (πόρνη), niederträchtiges Weibsbild, n., (Pute, f.)

Catir, v. a. γυαλίζω (μαλλίνα ρούχα καὶ μεταξωτά), (wollene Zeuge, Tuche, Seidenzeuge) pressen und dadurch ihnen Glanz geben.

Catisseur, m. ὁ γυαλίζων (τὰ μεταξωτά, τὰ ρούχα), Tuchpresser, Zeugpresser, m.

Catoptrique, f. (math.) κατοπτρική, Katoptrik, Spiegelkunde, f.

Cauchemar, m. ἐπιείληξ (πάραις εἰς τὸ ὅποιον ἔχει τις πλάνησαν εἰς τὸν ύπνον), Alp, m., Alpdrücken, n.

Caudataire, m. ὁ κρατῶν τὴν ὀδὴν τῶν φορεμάτων τῶν Καρδινάλων, Schleppeführer m. der Karbinale.

Candé, ée, adj. (blas.) ὁ ἔχων ὀδὴν, geschwänzt.

Causalité, f. (philos.) τρόπος τῆς ἐκτελέσεως, Wirkungsart f. einer Ursache.

Causatif, ive, adj. (gramm.)

αἰτιολογικός, eine Ursache bezeichnend.

Cause, f. αἰτία, Ursache, f., Grund, m.; ἐπαγωγή, Sache, Angelegenheit; ἡ κρισιολογία, Rechtshandel, Process, m.; ἂ — de, ἔξ ὧν, wegen; ἂ — que, επειδή, weil.

Causser, v. a. γίνωμαι αἰτίας, προξενῶ, verursachen, verursachen, v. n. λαλῶ, ἐμιλῶ, φλυαρῶ, plaudern, schwätzen.

Causserie, f. fam. πολιλογία, φλυαρία, Plauderen, f.; Geschwätz, n.

Causeur, m. — euse, f. πολιλογος, φλύαρος, Plauderer, Schwätzer, m.

Causticité, f. καυστικότητα, ätzende Eigenschaft, f.; κατελάλη, κατηγορία, üble Nachrede, Verleumdungssuche, f.

Caustique, adj. (méd.) καυστικός, ätzend, reizend. fig. σατορικός, belsend, satirisch.

Cautéle, f. προφύλαξις, προμήθεια, Vorsicht, f.; πανουργία, List, Arglist, f.

Cautелеux, euse, adj. (-eusé-ment, adv.) πανουργός, listig, arglistig.

Cautère, m. (méd.) καυστήριον, καύσιμον (ἡ πληγή) εἰς ἓνα μέρος τοῦ σώματος, διὰ νὰ ἔβρουν αὐ κακοθυμίας, Arzneimittel, Fontanelle, n.

Cauteriser, v. a. καῖω με καυστήριον, κάμνω πληγὴν με καυστικὰ μέσα, brennen, äzen. fig. avoir conscience cauterisée, συνειδήσεως ἐκκαθαρωμένη, verhärtetes Gewissen, n.

Caution, f. ἡ ἐγγύησις, Bürgschaft; ὁ ἐγγυητής, Bürge, m.

Cautionnement, m. ἐγγύησις, Bürgschaft, f.

Cautionner, v. a. ἐγγυώμαι, γίνωμαι ἐγγυητής διὰ τινὸς, sich verbürgen, Bürge werden.

Cavalcade, f. πομπὴ ἱππέων, Aufzug m. zu Pferde; ἱπποπόδ (ὅταν περῶσι ἱππεύοντες διὰ περιδιάβατον), Spaziertritt m. von mehreren.

Cavalcadour, m. ἱπποπόδης (αἰλικός), Hofballmeister, m.

Cavale, f. φορέα, Stufe, f.

Cavalerie, f. τὸ ἱππικόν, Reiterie (Cavalerie), f.

Cavalier, m. ἑταίρος, ἑταίρος ὅπου ἱππεύει, Reiter, m., einer der reitet; αὐθέντης, κύριος, ἑταίρος, Herr, Cavalier, Edelmann, m. (fortil.) ὁχρόμος, χρώμα εἰς τὸ ὅποιον στέκονται κανόνια, Ränge (auf einer Batterie), f.

Cavalier, ére, adj. ἐλεύθερος, εὐσυνήγορος, εὐανδρὸς, πολιτικός, frei, ungezwungen, gewandt, artig; αὐθάδης, υπερήφανος, trotzig, stolz.

Cavalièrement, adv. ἐλευθέρως, με χάριν, frei, mit Anmut; ὑπεροπτικός, ἐμῶς, χωρὶς πολλὴν προσηνίαν, obenhin, nachlässig, mit wenig Aufmerksamkeit.

Cavalquet, m. τρόπος τοῦ παίζειν ὅταν τὸ ἱππικόν πλησιάζῃ ἡ διακρινῇ μίαν πόλιν, Trompetermarsch m., wenn die Reiter sich einer Stadt nähern oder durchzieht.

Cave, f. κατάγειον (κοινὸν)

πορευόμε), Keller, m.; καλέ-
με με φιάλας (μπουνέλια),
Flaschenfeller, m.; ἄσπρα
ὅπου βάνει τινὰς ἐμπροσθέν
τοῦ ὅπου θέλῃ νὰ παίξῃ, das
Geld, das ein Spieler vor sich
hin legt.

Cave, adj. veine —, φλέβα ὅπου
ἔχεται ἐκ τῆς καρδίας,
Fohlader, f. inne —, (astron.)
μὴν πλεγματικός, Mondenmo-
nat, m.

Caveau, m. μικρὸν κατάγειον,
kleiner Keller, m. v. Cave, τί-
μος (εἰς μίαν ἐκκλησιαστικὴν),
Grab (in einer Kirche u.),
Grabgewölbe, n.

Cavée, f. ὁδὸς βαδεῖα, βαθυ-
λή, Hohlweg, m.

Caver, v. a. σκαίπω, κάμνω
βαθουλόν, ausgraben, aus-
höhlen, δένω ἄσπρα καὶ κρα-
τῶ παγκάδια, Geld zum Spie-
len vor sich legen; ἀποστρέφω
τὸ πᾶν τοῦ ἐντιμίου πρὸς
τὰ κάτωθεν (πολεμικῶς με-
τις), capiten (im Fechten)

Caverne, m. σπήλαιον, Höhle, f.

Cavernaux, euse, adj. σπη-
λαιῶδες, voller Höhlen.

Cavernosité, m. τὸ κενόν, κοῦ-
φιον, Höhlung, f., der hohle
Raum.

Cavesson, m. χαλινάρι διὰ ἄλ-
γα ἀκατάστατος, Kappbaum,
m.

Cavel, m. τροχῆλος, αὐλάκι (εἰς
στύλον κτλ.), Hohlkehle, f.

Caviar, m. χαβίαρ, Kaviar, m.

Cavillation, f. σόφισμα, Stug-
schluss, m.

Cavin, m. (milit.) βαθυλή ὁδὸς

ἡ λάκκος, der hohle Weg oder
Graben.

Cavité, f. κοίλωμα, βαθουλό-
της, Höhlung, Pöhle, f.

Ce, cet, m. celle, f. ces, pl.
pron. ὁὗτος (ἐξούτος), ἐκεῖ-
νος, διεστ (e, —es), jener
(—e, —es).

Céans, adv. ἐδῶ μέσα, hier
drinnen.

Ceci, pron. τοῦτο ἐδῶ, dieses
hier.

Cécité, f. τυφλότης, Blindheit, f.

Céder, v. a. παραχωρῶ (ἀφί-
νω) τι εἰς τινα, einem etwas
abtreten, überlassen. v. n. ἀπο-
χωρῶ, weichen, nachgeben;
— ἂ q. en q., εἶμαι κατω-
τερος ἀπὸ τινα εἰς τι, einem
worin nachstehen.

Cédille, f. τὸ σημεῖον ὅπου δη-
λοῖ ὅτι τὸ c προφέρεται ὡς o
(οῖον) ça), das Häkchen unter
dem c, welches anzeigt, daß
man es wie s aussprechen soll
(als: ça).

Cédrat, m. εἶδος κίτρου ἐδώ-
δους, wohlriechende Citrone, f.;
τὸ ζυμὸν τῶν, der Saft davon.

Cédre, m. ἡ κάδρος (δένδρον),
Cedre, f.

Cédré, m. ὑγίαν (ὑετίαν) τῆς
κένδρου, Cedernharz, n.

Cédule, f. μικρὸν χαρτί, klei-
ner Bettel, m.; ὁμαλογία χρε-
ωτικῆ, Schuldschein, m.

Céindre, v. a. ζώνω, περιζώνω,
gürten, umgürten; περιου-
κλῶνω, περιτριγνίζω, um-
geben.

Ceint, ceinte, part. et adj. πε-
ριεσσωμένος, umgürtet.

Ceintrage, f. τὰ ὄργανα τοῦ
καρδίου, Zaumwerk, n.

Ceinture, f. ζώνη, ζωστήρ, Gürtel, Sart, m.

Ceinturier, m. ὁ ζωνάρις, Gürt-
ler, m.

Ceinturon, m. ζωστήρ διὰ τὸ
σπαθί, Degenhengel, Degen-
koppel, n.

Cela, pron. τοῦτο, ἐκεῖνο, dies
selb; jenes.

Céladon, m. χρῶμα πράσινον
(ὡς τὸν κελεόνα), mace-
grün, s. m. ἐκαστής, (κροῖος)
ποιμὴν ἐρωτευμένος, Lieb-
haber (verliebter Schäfer), m.

Célébrant, m. ὁ λειτουργῶν (πα-
πῆς ὅπου διαβάσει τὴν λει-
τουργίαν), Priester m., der
das Hochamt hält.

Célébration, f. ἐορτασμός, Feiertag,
f.

Célébre, adj. περίφημος, ἐν-
δοξος, berühmt.

Célébrer, v. a. διακηρύσσω, δο-
ξάζω, rühmen, preisen; ἐορ-
τάζω, feiern; — la messe,
λειτουργῶ, die Messe lesen;
das Hochamt halten.

Célébrité, f. κλέος, μέγαλον
(ἐνδοξον) ὄνομα, Berühmtheit,
f., Ruhm, m.

Céler, v. a. καλύπτω, ἀποκρύ-
πτω, verbergen, verhehlen.

Céleri, m. αἶμα, Sellarie, m.

Célérité, f. ταχύτης, Geschwin-
digkeit, Schnelligkeit, f.

Céleste, adj. οὐράνιος, himm-
lisch.

Célique, adj. κοιλιακός, Bauch-
s. f. κέντρος (τῆς κοιλίας);
Bauchflus, Durchfall, m.

Célibat , <i>m.</i> ἀγκυρία, ἀνενπανδρία, Celibatschaft, <i>f.</i>	Reichnamd , <i>f.</i> , Sebeint , <i>n. pl.</i>	ten werden, angesehen werden für —.	Censurer , <i>v. a.</i> ἐπιστεῖν, ἐλέγχειν, καταδικάζειν ὡς ἐναντίον τῶν δογμάτων, tabeln, beurs theilen, verdammen.	(ἐνώσειν εἰς κέντρον) , auf einen Mittelpunkt vereinigen.	Cerbère , <i>m.</i> ὁ κέρβερος (σκόλος τοῦ ἔδου), Cerberus (der Höllehund), <i>m.</i>
Célibataire , <i>m.</i> ἀγκυρῆς, ἀνενπανδρῆς, chelos, ledig.	Cendré , <i>éc.</i> adj. τεφρώδης, ἔχων χροῖαν στάκτης, aschfarbig, aschgrau.	Censeur , <i>m.</i> τιμητής (εἰς τοὺς παλαιούς Ῥωμαίους), Censor (von den alten Römern), <i>m.</i> ;	Cent , <i>m.</i> ἑκατόν, hundert.	Centre , <i>m.</i> τὸ κέντρον, ἡ μέση, Mittelpunkt, <i>m.</i> ; Mitte , <i>f.</i>	Cerceau , <i>m.</i> στεγάνον, Reif, Reifsen, <i>m.</i> ; βρόχιον , πωγίδα διὰ πούλλης, Sprengel <i>m.</i> zum Wobergang.
Celle , <i>pron.</i> ἐκεῖνος (ἐτούτη), jene, diese, o. celui.	Cendrée , <i>f.</i> οἱ σατῆμαδες, τὰ σατῆμαδες, Schrot, Vogelzunkst, <i>m.</i>	κατήγορος , Tablet , <i>m.</i> ; ὁ ἀπογραφεύς, ἥτοι ὁ θεωρῶν καὶ ἀναγράφων τὰ βιβλία, Censor, Büchercensor.	Centine , ἐκατοντίας , das Hundert.	Centrifuge , <i>adj.</i> (phys.) ἀποκεντρούς, Centrifugal-, vom Mittelpunkt sich entfernend.	Cercelle , <i>f.</i> εἶδος πάπιας, κερκαδάλις, Atrichente, <i>f.</i>
Cellerier , <i>m.</i> — ière, <i>f.</i> κελάρης, κελάρησσα (εἰς τὰ μοναστήρια), (im Kloster) Kellner, <i>m.</i> ; Kellnerin, <i>f.</i>	Cendreaux , <i>euse</i> , <i>adj.</i> τεφρώδης, γεμάτος ἀπὸ στάκτην, voll Asche.	Censier , <i>m.</i> seigneur —, ὁ ἀρχὸν δασιεῖ ἐκέρβανε τὸ cens (v. cens), Zinsherr, <i>m.</i> ; ceusier , <i>m.</i> — ère, <i>f.</i> ὁ ἔχων (ἢ ἔχουσα) μὲ ἐνοίκιον υποστατικόν <i>n.</i> , Pächter <i>m.</i> (Pachtvin <i>f.</i>) eines Meierhofs.	Centaure , <i>m.</i> Κένταυρος, Centaur, <i>m.</i>	Centripète , <i>adj.</i> (phys.) ἀμφεκέντρος, Centripetal-, nach dem Mittelpunkt hinstrebbend.	Cercle , <i>m.</i> κύκλος, Kreis, <i>m.</i> ; στεγάνον , Reif, Reifsen, <i>m.</i> ; συνέλευσις , συνάθροισις δια συναναστροφῆς, Gesellschaft, <i>f.</i> (Cercle, <i>m.</i>).
Cellier , <i>m.</i> ταμιεῖον, κελλάριον, Speisegewölbe, <i>n.</i>	Cendrier , <i>m.</i> τόπος τῆς καμίνου εἰς τὸν ὅπου ὀκατεῖ ἡ στάκτη, Aschentoch <i>n.</i> (im Kamin).	Censitaire , <i>m.</i> ὁ πληρώνων cens (v. cens), Zinsmann, <i>m.</i>	Centaurée , <i>f.</i> κενταύριον (φυτὸν <i>n.</i>), Taufenzgäldenstrauch, <i>n.</i>	Centuple , <i>adj.</i> ἑκατονταπλάσιος, hundertfach.	Cercler , <i>v. a.</i> βάνω στεγάνον, Reifsen um etwas legen.
Cellulaire , <i>adj.</i> (anat.) ἔχων σχῆμα κελλείων, zellförmig.	Cendrules , <i>f. pl.</i> φλέβες εἰς τὸ ἐξέλαι, Kern <i>f. pl.</i> im Stabile.	Censive , <i>f.</i> δόσιμον εἰς ἀσπρὴ ἢ εἰς γεννήματα ὅπου υποστατικὰ ἐπλήρουντο εἰς τὸν ἀρχοντα τοῦ φεοῦδου, Zins, Grundzins, <i>m.</i>	Centenaire , <i>adj.</i> ἑκατὸν χρόνων, hundertjährig. <i>z. m.</i> ἐκατοστούτης, ἑκατονταετής, ein Hundertjähriger, Mann von hundert Jahren.	Centurie , <i>f.</i> ἑκατοντίας, das Hundert; (εἰς τὴν παλαιὰν Ῥώμην), κεντυρία (ἑκατὸν στρατιῶται), (im alten Rom), Centurie (hundert Mann) <i>f.</i>	Cerclier , <i>m.</i> ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει στεγάνον, Reifsenmacher, <i>m.</i>
Cellule , <i>f.</i> κελλείον, Zelle, <i>f.</i> ; κυβηλεῖς (τροπικαὶ) ὅπου ἀποκρίνεται τὸ μέλι αἱ μέλισσαι, Honigselle, <i>f.</i>	Cène , <i>f.</i> δείπνος ὁ μυστικός, das Abendmahl Christi mit seinen Jüngern; ἡ κοινωνία (ἀγία εὐχαριστία), Abendmahl, <i>n.</i> , Communion, <i>f.</i>	Censitaire , <i>m.</i> ὁ πληρώνων cens (v. cens), Zinsmann, <i>m.</i>	Centenier , <i>m.</i> ἑκατονταρχος τῶν πολιτῶν, Bürgerhauptmann, <i>m.</i>	Centurion , <i>m.</i> ἑκατονταρχος (εἰς τοὺς παλαιούς Ῥωμαίους), Centurion, Hauptmann <i>m.</i> über hundert Mann (von den alten Römern).	Cercueil , <i>m.</i> τὸ νεκροκράββατον, νεκροεστῆσιον, Sarg, <i>m.</i>
Celui , <i>celle</i> , <i>pron.</i> ἐκεῖνος, ἐκεῖνη, jener, jener, celui-ci et celui-là, οὗτος, καὶ ἐκεῖνος, dieser und jener.	Céne , <i>f.</i> δείπνος τῆς ἀγιοδόξης, Tracht <i>f.</i> der Strichpalme.	Censive , <i>f.</i> δόσιμον εἰς ἀσπρὴ ἢ εἰς γεννήματα ὅπου υποστατικὰ ἐπλήρουντο εἰς τὸν ἀρχοντα τοῦ φεοῦδου, Zins, Grundzins, <i>m.</i>	Centiare , <i>m.</i> v. mètre.	Centième , <i>adj.</i> ἐκατοστός, der (die, das) hundertste.	Cep , <i>m.</i> τὸ κῆμα, ὁ πτελίχος τῆς ἀμπελῶν, Weinstock, <i>f.</i>
Cément , <i>m.</i> (chim.) σκόνις διὰ καθαρῶσιν (τοῦ χροσθοῦ κτλ.), Ciment, Pulver (zur Fäuterung des Golderz), <i>n.</i>	Céne , <i>v. a.</i> λαγαρόν τὸ μάλαγμα (τὸν χρυσόν), als merriten, Gold läutern.	Censuel , <i>elle</i> , <i>adj.</i> ἀνήκων εἰς cens, ἐπὶ ἀρχόντι, zum Grundzins (v. cens), zum Grundzins gehörig; zinspflichtig, zinsbar.	Centigramme , <i>m.</i> v. mètre.	Centilite , <i>m.</i> v. mètre.	Cérée , <i>f.</i> θεοφρονιάξια ὅπου ἡμερωμένοι ἀπὸ ἐνα κομῶν, Schößlinge <i>m. pl.</i> aus einem Stamme.
Cémenter , <i>v. a.</i> λαγαρόν τὸ μάλαγμα (τὸν χρυσόν), als merriten, Gold läutern.	Cénobite , <i>m.</i> κοινοβίτης, (καλὸς ἡσυχῆς), Mönch, <i>m.</i>	Censuel , <i>elle</i> , <i>adj.</i> ἀνήκων εἰς cens, ἐπὶ ἀρχόντι, zum Grundzins (v. cens), zum Grundzins gehörig; zinspflichtig, zinsbar.	Centime , <i>m.</i> ἑκατοστημόριον ἡμερῶν, Centime, <i>m.</i> v. franc.	Centimètre , <i>m.</i> v. mètre.	Cépendant , <i>adv.</i> ἔν τούτῳ, ὡς τόσον, indeß, indessen; μὴ ὅλον τοῦτο, gleichwohl.
Cénacle , <i>m.</i> τόπος ὅπου ἐδιδάσκοντο οἱ ἀρχαῖοι, ἀνώγειον, Speisesaal <i>m.</i> der Alten.	Cénohitique , <i>adj.</i> ἀνήκων εἰς κοινοβίτην, Mönchisch.	Censurable , <i>adj.</i> ἐποπτευόμενος εἰς ἐλέγχον, dem Tadel unterworfen.	Centinode , <i>f.</i> πολέωνον (φυτὸν), Weigenraut, <i>n.</i>	Centon , <i>m.</i> ποίημα συνθεμένον ἐκ στίχων τινὸς παλαιῶν ποιητῶν, Gedicht <i>n.</i> aus Versen irgend eines berühmten Dichters zusammengesezt.	Céphalalgie , <i>f.</i> (méd.) κεφαλαλγία, ὑπερὸς ποικίλος, heftiges Kopfschmerz, <i>n.</i>
Cendre , <i>f.</i> στάκτη, Asche, <i>f.</i> ; — de plomb, σατῆμαδες, Vogelzunkst, <i>m.</i> ; jour des cendres , ἡ πρώτη ἡμέρα (εὐπραγία) τῆς νηστείας, Ashermittwoche, <i>f.</i> ; cendres , <i>pl.</i> στάκτη (κυρίως νεκροῦ σώματος κατεμμένον κατὰ τὸν τρόπον τῶν ἀγγέλων), Leinwand, Asche (eigentlich eines nach der Weise der Alten verbrannten	Cénotaphe , <i>m.</i> κοινοτάφιον, leste Grab, Ehrengrabmal, <i>n.</i>	Censure , <i>f.</i> τιμητεία (ἀξιωμα τοῦ τιμητοῦ εἰς τοὺς παλαιούς Ῥωμαίους), Censuramt (von den alten Römern), <i>n.</i> ; κρίσις , ἀνέκρισις (βιβλική), Censur (Büchercensur), <i>f.</i> ; κατήγορος , Tablet , <i>m.</i> ; ecclesiastique , ἀποστολὴς ἐκκλησιαστικῆς, ὡς ἀποστολὴς, ποίηται κτλ., Kirchenstrafe <i>f.</i> , als: Wann, <i>m.</i> , Sub pension, <i>f.</i> <i>z.</i>	Central , <i>ale</i> , <i>adj.</i> κεντρικός, central.	Cérat , <i>m.</i> κηρόστον, πόσιμη με κηρίον, Wachsalbe, <i>f.</i>	Cérémonie , <i>f.</i> τελετή (κοινὸς τελεμονία), Ceremonie; πομπή, πομπάξια, Feierlichkeit, <i>f. pl.</i> ; Céravage , <i>n.</i> ; saus —, χωρίς τελεμονίας, ohne Umstände.

Ceremonieux, *ense*, *adj.* όπου κάμνει πολλὰς τεξεριμῶνας, der viele Ceremonien, viele Umstände macht.

Cérès, *f.* ἡ θεὰ ἡ Δήμητρα, die Göttin Ceres.

Cerf, *m.* ἐλαφός (κοιμῶς· ἐλάφς, λάφ), Hirsch, *m.*

Cerfil, *m.* χειροφύλλον, ὀριόκλημα (φύλλον), Kirtel, *m.*

Cerf-volant, *m.* κύνθαμος (ἀσπίδαρος), Hirschfäher, Schreier, *m.*; μηχανή ἀπὸ χαρτὴ, ὅπου δένουν τὰ παιδιὰ εἰς ἕνα σχοινί καὶ ἀφίηρουν κατὰ τὴν σηκώσῃ ἄνεμος, Papierbrache, *m.*

Cerisaie, *f.* κερασότοπος, Rirschgarten, *m.*

Cerise, *f.* κεράσι, Rirsch, *f.*

Cerisier, *m.* κερισιά, Rirschbaum, *m.*

Cerne, *m.* κύκλος (σχηματισμένος εἰς τὸν ἄμμος), Kreis (im Sande gemacht), *m.*; ὁ μέλανος κύκλος περὶ τὰ κοπιησμένα ὀμμάτια, ἡ περὶ τοὺς πληγὴν, blauer Ring *m.* um matte Augen oder um eine Wunde.

Cerneau, *m.* τὸ ἡμισυ ἐνὸς καρπύου ἐξηλαμένον ἀπὸ τοῦ σπέρματος τεύχλα, die Hälfte einer ausge machten wälschen Nuss.

Cerner, *v. a.* περιγράφω κύκλον εἰς τὴν ἄμμος, einen Kreis im Sande beschreiben; — des noix, ξεφλουδίζω καρπύδιον, καὶ ἐξηλάω τὸ ἔσω, Nüsse anemachen, anskernen; (milit.) περικυκλώνω, περιτριγυρίζω, umringen, umzingeln;

geln; yeux cernés, ὀμμάτια μελανὴ τριγύρω, ἀπὸ ἄνυκαμίας, Augen *n. pl.* mit blauen Ringen umgeben.

Cerquemanement, *m.* θέσις τῶν ὀφθῶν; Sehen *n.* der Gränzsteine.

Cerquemaner, *v. a.* θεωρῶ τὰ ὄφθα, die Gränge beschichtigen; θέω τὰς πέτρας εἰς τὰ ὄφθα, die Gränzsteine sehen.

Cerquemaner, *m.* ὁροθέτης (ἐνορκος), geschwornener Gränztheiler, *m.*

Cerre, *m.* εἶδος θρύος (βαλκυσ), Birneiche, *f.*

Certain, *aine*, *adj.* βέβαιος, gewiß, zuverlässig; διακριμένος, bestimmt; un certain, ἕως κάποιος, *nis*, ein gewisser.

Certainement, **Certes**, *adv.* ἀληθῶς, βεβαίως, βέβαια, gewiß, sicherlich.

Certificat, *m.* μαρτυρικὸν γράμμα, schriftliches Zeugniß, *n.*, Schein, *m.*

Certificateur, *m.* ἐγγυητής ὑποσχέσεως ἢ ὁμολογίας, Bürgenbürge, *m.*

Certification, *f.* παράδοσις μαρτυρικῶν γράμματος, Bescheinigung, *f.*

Certifier, *v. a.* ἐπιβεβαιῶ, βεβαιῶναι διὰ γράμματος, bestätigen, bescheinigen.

Certitude, *f.* βεβαιότης, Gewißheit, *f.*

Céramen, *m.* κύβηλη, κηλὸν ὅπου γίνεται εἰς τὰ αὐτιά, Ohrenschmalz, *n.*

Céramineux, *ense*, *adj.* κηρώδης, wachsartig.

Céruse, *f.* ψιμύδιον, *n.*

Cervaison, *m.* (chass.) ἐκμάδιος διὰ τὴν κύνελαν, Hirschfäher, *m.*

Cerveau, *m.* ἐγκεφάλος, *n.*

Cervelas, *m.* λουκάνικα, ὁμαλὸν μετὰ κρέας κομματισμένον καὶ κωκκον, Cervelatwurst, *m.*

Cervelet, *m.* τὸ ὀπίσθεν τοῦ ἐγκεφάλου, (ἐλλ. cerebellis), der hintere des Gehirns, das Kleinhirn.

Cervelle, *f.* ἐγκεφάλος, *n.*; *fig.* ἡ νοῦς, der Verstand.

Cervical, *ale*, *adj.* τὸν αὐχένα, Genick, *n.*

Cervoise, *f.* εἶδος ζυθίου (βύτταν), Kräuterbier, *n.*

César, *m.* Καῖσαρ, αὐτοκράτωρ, Kaiser, *m.*

Césarienne, — *parée*, *opération* —, ὑστεροτομία, τομὴ τῆς μήτρας ἐργάζουσι τὸ ἐμβρυον, Schnitt, *m.*

Cessation, *cessaison*, *n.* παύσις, das Aufhören, Stillen.

Cesse, *f.* sans —, ἀκατάληκτος, unanhörlich.

Cesser, *v. n.* παύω, aufhören.

Cessible, *adj.* ὅπου ἡμὲς παρεχόμενῃ, was a werden kann.

Cession, *f.* παραχώρησις, Abtretung, *n.*

Cessionnaire, m. ἑξέτης ἐκ
 τοῦ ὁποῦτον παρὰχωρεῖ τις ἐν
 δίκαιον, der, welchem ein Recht
 abgetreten wird; ἑξέτης ὁποῦ
 παρὰχωρεῖ τις ἐν δίκαιον, wel-
 cher ein Recht abtritt.

C'est, m. toutō sōma, tout' est, mēnō gēna ēpē (hē ēpē), das ist, das hilft; c'est que, sōte, ēpeidē, weil, das macht, daß.

Λεστή, m. χειρὸς τῶν ἀδελφῶν.
Schlaghandschuh (der Rechter
der Alten); τὸ ζώνειν τῆς
Ἀγῶνης, Gürtel m. der
Kunst.

*Résure, m. λήσις ἡ τρυφή εἰς
τὸ ἡμέτερον. Abschnitt, Ruhe-
punkt m. in Verien.*

cel, n. ce.
Celmee, adj. κηρώδης, ἀνήκοον
τὰ κηρή, zum Geschlechte

der Wallische gehörig.
Chableau, m. τὰ σκαρίωτα μὲ τὸ
ὑπόγειον σόφισμα τῆς βάρκας ἐπὶ
τὸ ποτάμιον, Bugfel n. für
Stufschiffe.

Chabler, v. α. σηκώνω ἢ τραβῶ
 ἔνα βρος με ἔνα σχοινί, eind.
 Post mit einem Seile empor-
 ziehen oder fortziehen.
 Chableur, m. ὁ ἐπιστάτης αἰς τὸ

ἡγεμεν τῶν ποταμῶν, Zootse,
Aufseher m. über Flussschiff-
fahrt.

Chablis, m. δένδρα καταιγισ-
σόμενα ἀπὸ τὸν ἄνεμον
Windbruch m. im Walde.

ἄβολ, m. βοῖτος, καίτος (ψα-
μι ὅπου ἔχει τὸ κεφάλι με-
γέλυτον ἀπὸ τὸ σῶμα του)
Großkopf, Haulkopf (ein Fisch)

Chaconne, *f.* τραγῳδία καὶ χορός. Art Gesang und Tanz, *m.*

Χάσιν, — une, pron. ἑκατόν,
καθ' ἑκάστην, jeder, ein jeder.

Chalonin, ine, adj. στεγνός, κατὸς καὶ ξηρός, flin und mager.

Chagrin, f. ὀλῖγος, λύπη. Rom-
met, Gram. m.; ὀργή, θυμός,
Werdruß, Aerger, m.; ἀγρία
(τὸ δέγμα τοῦ γαδάρου ἢ τῆς
ἡρώους εὐλασμένον). Cha-
grin (genarbetes Eßels oder
Seehundselebrt), m.; εἶδος με-
ταζώτων. Chagrintafel, m.

Chagrinant, *ante, adj.* θλίβων, λυπῶν, δυσάρεστος, betrubend, unangenehm.

Chagriner, v. a. θλίβω, λυποῦν, betrüben, fränken. se —, v. r. λυποῦμαι, sich betrüben, sich grämen; θυμὸν διὰ πάντα τι, Eph. ii. 3. ὁ θυμὸς ἀγαπᾷ τὴν ἐλπίδα, Col. iii. 2.

Chaine, *f.* αλυσος, Kette, *f.*; *αλυσά, Reihe* (Kette *fig.*), *f.*; *τιμωρία τοῦ κατεδίκου εἰς τὸ κρέμαρον*, Kettenstrafe, Was-
lerenstrafe, *f.*; *de l'isserrand*,
τὸ ἀρμυρὶ τοῦ ἐγάρου, Kette,
f., Bettel, Aufzug (bey den
Rehern) *m.*

Chinetier, m. ἀλυσσοποιός καὶ
βελονοποιός, Kettler, Nadler,
m.

Chainette, *f.* μικρὰ ἄλυσος (ἐν τὰ ὑπολόγια), kleine Kette
Kette, *f.*

Chainon, *m.* αλυσίδα αλυσίδου
Kettenglied, *n.*
Chair, *f.* καρέα, Fleisch, *n.*

δόμα, φυσικὸν χροῖμα τοῦ
δόματος, Haut, natürlich
Hautfarbe, f.; fig. σάος, σπο

αἰσθητὴν ἐπιθυμίαν, Fleisch, n.,
fleischliche Begierde, f.

Chaire, *f.* ἑθόνος ἐπισκόπου
 ἐκ τῆς ἐκκλησίας, Stuhl m.
 eines Bischofs in der Kirche;
 καθεδρὸς διδασκάλου, Lehr-
 stuhl, m., Katheder, n.

Chaise, *f.* σκαμνί, θρόνι, Stuhl, *m.*; — de coeur, στεσίδι εἰς τὴν ἐκκλησίαν, Kirchenstuhl, *m.*; — percée, τὸ ἀναγκάσιον, Leibstuhl, Machtstuhl, *m.*

Chaland, m. — ande, *f.* ἀγοστής (τοῦτοκ. μονατηρίας), Rûfer, m., Rûnde, m. et *f.* : εἶδος ἀμύζιον ἑλκροῦ, Chaîfe Paldfuttsche, *f.* : pain chaland εἶδος ψωμιῦν ἁστροῦ, Utwikks Brod, n.

Chaland, chalant, *m.* εἶδος βάρου
καὶ ἄρ. ἡρ. βαρκῆ. *f.*

Chalandise, *f.* οἱ ἀγορασταὶ
οἱ προσκευαῖδες, Kundschaft, *f.*
Kunden, *c. pl.*

Chalcographé, Calcographe
m. χαλκογράφος, *Kupferstecher*, *m.*

Chalei, m. καλύβα ὅπου φρικὰ
 γινούσι τὸ τυρεῖ (εἰς τὴν Ἑλβε-
 ταν), Râschütte (in der Schweiz)

Chaleur, *f.* θερμότης, ζέσις
 Wärme, *Heiße, f.; fig.* θερμότης, ζήλος, Wärme, *Elfer, m.*
 ζέσις, επιθυμία (τῶν ζώων διὰ τὴν σίτιν, Brunst (d. Thiere), *f.*

Chalereux, ense, *adj.* θερμός, θερμώδης, bigig.
Chalibé, ée, *adj.* (méd.) ήπιος

ἔχει τζελέκι μέσα, Stahl en-
haltend; eau chilibée, νερό
μὲ τζελέκι, Stahlwasser, π.

† **Châlit**, m. τὰ ζύλα τοῦ κρεβατιοῦ, Bettgestelle, Spannbett, n.

† **Chaloire**, v. i. (p. u.) ἵνα m'en chaut, δὲν μοι μέλει, das kümmt mir nicht.

Chalon, m. μέγας δίκτυ, großes Netz, n.; εἶδος μαλλινοῦ ὑφάσματος, Chalon, m., Art Wollenzug.

Chaloupe, f. πικέριον, καλλι, Schaluppe, f., Schiffesboot, n. **Chalumeau**, m. σωλήν από αἵονον ἢ καλάνι, Rührrohr n. von Stroh oder Schilfrohe; ὁ αὐλός, ὁ φλόγος, Rohrtröste, Schalmei, f.

Chamaile, f. σημεῖον (μέτ' τὸ τυμπανον κτλ.), ὅτι οἱ ἀντιορρηκτικοὶ ἱστοῦν τὰ παραδοκάζοντα, Zeichen (mit der Trommel κτλ.), das die Belagerten sich ergeben wollen.

Chamailier, v. n. se —, v. r. αὐλῶν, κτυποῦμαι μετ' ἄλλων, τινὲς ἢ μετ' ἄλλων, sich zusehen, sich herum schlagen.

Chamaillis, m. μάωμα, Banf, Streich, m.

Chamarrer, v. n. στολίζω μετ' ἀρσάδα, verbrämen, besetzen.

Chomarrure, f. στολισμός, στολίδι, das Verbrämen; Verbrämung, f., Besatz, m.

Chambellan, m. κοιτωντής, Kammerherr, m.

Chambraille, m. τὰ ζύλα καὶ παλὴν τριγύρω εἰς μίαν πόρταν, εἰς ἓνα παράθυρον κτλ., hölzerne Einfassung f. um eine Thüre, um ein Fenster κ.

Chambre, f. καμάρα, Stube, m.

τὸν κ. δὲ τὰς, Zimmer, Gemach, n., Stube, f.; fig. κρητήριον, βουλή, Kammer (der Regierung), f., Gerichtshof, m.; d'un canon, καλῶμεν τοῦ τοπιῶ, εἰς τὴν ὁποῖον βάνουν τὸ μπαρουτί, Pulverkammer f. einer Kanone.

Chambre, f. συντροφία στρατιωτῶν συγκοιμημένων, Kameradschaft f., beisammen schlafende Soldaten; ἀριθμὸς θεατῶν εἰς θέατρον, Anzahl f. der Zuschauer bey einem Schauspiel; τὰ κἀναρ ὅπου ἐμβαίνουν ἀπὸ μίαν παράστασιν εἰς τὸ θέατρον, Einnahme f. von einer Vorstellung auf der Bühne.

Chambrelan, m. τεχνίτης ὁποῦ δουλεῖ κρητῶν (μὴν ἔχωντες τὴν αὐτῶν), Dandwerker m., der heimlich (ohne das Recht zu haben) arbeitet, Püfcher, m.

Chambrier, v. n. εὐφροσύνη εἰς τὸν κῆρον ὄντων, ἢ συντροφίαν, beisammen wohnen, Kameradschaft machen; v. a. περιελθεῖν τὴν εἰς ἓνα ὄντων, einen in ein Zimmer einschließen; γέρω τινὲς κατὰ μόνους διὰ τὸ ὁμιλεῖν μετ' αὐτῶν κτλ., einen bey Seite stellen, um mit ihm zu sprechen.

Chambrette, f. μικρὸς ὄντης, Kämmerchen, n.

Chambrier, m. ὁκονόμος εἰς μοναστήριον, Wirtwaller m. in einem Kloster.

Chambrière, f. δουλεύουσα ὁποῦ πικρεῖται τὸν ὄντων κτλ., Stubenmädchen, Kammermädchen, n.; κατεῖχε με-

γύλον (τῶν διδασκάλων τῆς παιδείας), große Peltzsch f. der Betreuer.

Chameau, m. κάμηλος, Kameel, n.; καμηλοζιχίς, Kameelhaar, n.

Chamelier, m. ὁδηγὸς καμήλων, Kameeltreiber, m.

Chamois, m. ἀγριόκτος, ἀγριογούνα. καὶ τὸ δέρμα τῆς, Gemse, f.; Bemsenhaut, f., Bemsfell, n.; χρώμα ἡνιοκτοῦ, von Art hell-gelber Farbe, f. **Chamoiserie**, f. τόπος ὅπου ἐργάζονται τὰ ἀγριογούνατα, Bärerey f., wo man Bemsenhäute gerbt, Bemschäbkeren.

Chamoiseur, m. ἐκεῖνος ὁποῦ κατασκευάζει τὰ ἀγριογούνατα, Bemschäbker, m.

Champ, m. πεδῖον, χωράφι, Feld, n., Acker, m.; — d'une linette, διέμετρον ὁποῦ περὶ εἷνα τηλεσκοπίον, Feld, Gesichtsfeld n. eines Fernrohrs; — clos, τόπος περιεχόμενος μετ' ἀγκυλλῆς, mit Schranken umschlossener Ort, m.; — de bataille, τόπος τῆς μάχης, Schlachtfeld, n.; — fig. ἀφορμή, Anlass, m., Betanlassung, f.; sur le champ, εὐθὺς, auf der Stelle, sogleich; à chaque bout de —, εἰς καθ' ἑστημίαν, alle Augenblicke.

Champs, m. pl. τὰ χωράφια, ὁ κάμπος, das Land, Felder, die Flur; battre aux champs, σηματοῦν τὴν ἐκστρεφίαν μετ' ἐμπειαν, den Feldmarsch schlagen; fig. mettre q. aux champs, κερῶν τινὰ γὰρ θυ-

μῶς, ἀγριῶν, ἐρεθίζω, einen in Born bringen, aufbringen.

Champagne, m. κρασί από τὸ Champagney (αἶνεν ἐπαρχίαν τῆς Γαλλίας), Champagnerwein, m.

Champart, m. δόσιμον ἀπὸ τοῦ αἵματος εἰς κερῶν τοῦ κῆρου, Kehrzechent, m.

Champarter, v. n. συνίσχει τὸ champart, den Kehrzechent haben.

Champarteur, m. ὁ συνίσχει τὸ champart, Kehrzechenteinnehmer, m.

Champeaux, m. pl. λεβάνια, Wiesen, f. pl.

Champêtre, adj. ἀγριῶν εἰς κάμπος, χωρικός, ländlich.

Champi, m. εἶδος χαρτίου διὰ ἐκτενέσεως, Art Papier n. zu Papiersteinen.

Champignon, m. μανιτάρον, μύκης, (εἴδατος) Pilz, Erde schwamm, m.; fig. τὸ τοῦ λύχου κερῶν, Kose f. am brennenden Dachte.

Champignonnière, f. χερῶν, διὰ τὰ κερῶν μανιτάρια, Mistbet n. zu Champignons.

Champion, m. ἀδελφός, μαχητής, Kämpfer, m.

Chance, f. παιγνίδιον μετὰ κέρους (μετ' ἑτά), Art Würfelspiel, n. fig. τυχὴ, εὐτυχία, Glück, n., Gluck, n.

Chancelant, ante, adj. τρεῖς, κλονοῦμενος, wankend, taumelnd; ἄστατος, unbeständig, wankelmüthig.

Chanceler, v. n. παρατρέπονται, κλονοῦμαι, κλονοῦμαι, wanken, taumeln; εἶμαι ἀστατος,

wankelmüthig seyn; εἶμαι παρατρέπονται, ἀνίσταται, unentschlossen seyn.

Chancelier, m. καγκελάριος, γραμματεὺς, Kanzler, m.

Chancelière, f. ἡ γυνὴ τοῦ chancelier, Kanzlerin f.; κισβίτιον ἢ καλάνι μετ' ἀγριογούνατος, εἰς τὸ ὅπου βάνουν τὰ ποδάκια τῶν χειμῶνα, Röhren n. oder Rorb m. mit Bärenhaut ausgeschlagen zur Erwärmung der Füße.

Chancellement, m. περικλόνησις, τρεμουλία, κλονισμός, das Wanken, Taumeln.

Chancellerie, f. καγκελαρία, Kanzlei, f.

Chancen, euse, adj. (vulg.) ἐπιτυχής, εὐτυχής, glücklich.

Chancier, v. n. μουχλιάζει, schimmeln, schimmlich werden.

Chancissure, f. μουχλιάσμα, Schimmel, m.

Chancre, m. καρκίνος, καρκίνωμα (πάθος), Krebs, m., Krebbschwulst, n.; απερίεως εἰς τὴν γλῶσσιν ἢ εἰς τὴν χεῖρα, Zungenblatter f. an der Zunge oder an den Lippen.

Chancieux, euse, adj. καρκινικός, καρκινωματικός, Krebsartig.

Chandeleur, f. ἡ ἐναπαντή, Lichtmesse, f.

Chandelier, m. ὁ κατασκευάζων καὶ πωλῶν κηρία, Lichtzieher, Lichtfächer, m.

Chandelier, m. κηροπήγιον, λευκίτι, λευκίτι, Leuchter, m.

Chandelle, f. κηρίον (διὰ τὴν), ἀστειγγόζον, Licht, Zolglück, n.

Chanfrein, m. ὑπερμετώπιον τοῦ αἵονον, Vordertheil m. des Pferdekopfs; πτερό ὁποῦ βάνουν διὰ στολισμῶν εἰς τὸ κεφάλι τοῦ αἵονον, λόφος, Federbüsch m. auf dem Pferdekopfe; ἄστρον σημείον εἰς τὸ μέτωπον τοῦ αἵονον, Bläse, f.

Chaufreiner, v. a. κόπτω λαζῶς τὸ ἄκρον τοῦ σαινίδου, ἢ τῆς δοκού, das Ende eines Brettes oder Balkens schief zuschnitten.

Change, m. ἀλλάγη, Tausch, Wechsel, m.; μεταβολή (ἐκπερίστασις), Wechselbank, f.; διαφορά ὁποῦ δίδει ἡ λαμβάνει τις ἀλλοτρίων ἀσφακελ, Aufgeld, Agio, n.; τὸ κοῦρσο, Cours, m.; rendre le —, ἀποδοῦναι τὸ ἀνταπλήν, Gleiches mit Gleichem vergelten; donner le — à q. ἐπικρῶναι τινὰ κέρωντας τὸν γὰρ καταλήγει ἄλλῃ ἢ τῇ ἑαυτοῦ, einen hintergehen, täuschen, machen dass er falsch versteht; prendre le —, ἀπαρτῶναι, καταλαμβάνειν ἄλλῃ ἢ τῇ ἑαυτοῦ, sich täuschen, falsch verstehen; lettre de —, γράμμα ἀνταπληκτικόν, καμπίλη, Wechsel, Wechselbrief, m.

Changeant, ante, adj. ἐμμεταβλητός, ὁποῦ φανερὸν μετὰ διαφορὰν χρώματα (ὡς μερικὰ μεταβάλλει ἂν τις τὰ κατὰ τὴν πλάγιον), schillernd.

Changement, m. μεταβολή, ἀλλοίωσις, Veränderung, Veränderung, f.

Changer, v. a. ἀλλάσσειν (ἀλλάζω), täuschen, wechseln, ἀλλάζω, κέρων ἀλλῶς, ändern,

αντὲς machen; μεταβάλλω, τρέπω, verwandeln. v. n. et se —, v. r. ἀλλάζω, μεταβάλλω, sich ändern, sich verändern, sich verwandeln.

Changeur, m. τραπεζίτης, (ὁποιῦ ἀλλάζει νόμισμα), Wechselr, Geldwechsler, m.

Chanoine, m. κανονικός (ὁ ἔχων κανονικὸν εἰς ἓνα μοναστήριον), Stifteherr, Domherr, Canonicus, m.

Chanoinesse, f. ἡ ἔχουσα κανονικὸν εἰς ἓνα μοναστήριον, Chanoine, m. Stiftefrau, Stiftschwester, n.

Chanoine, f. v. canonicat.

Chanson, f. ᾠδή, τραγούδι, Lied, n. — Gesang, m.; ψαλμός, Geschwätz, n.

Chansonner, v. a. συνδέει τραγούδια κατὰ τινος, Liedern then auf einen machen.

Chansonnette, f. ἀσματίον, τραγούδι, Liedchen, n.

Chansonnier, m. — ière, f. ὁ συνδέων (ἡ συνδέουσα) τραγούδια, Liederdichter, m.; — rine, f. — nier, σύλλογος τραγουδῶν, Liederbuch, n.

Chant, m. ᾠδή, ᾠδή, Gesang, m.; — Dē, f.; ψάλλω, τραγουδῶ, das Singen; μέλω, die, Gesangsweise, Weise, f.

Chantant, ante, adj. ᾠδαίος, ὁποῦ εὐκολὰ ψάλλεται, singbar, leicht zu singen.

Chanteau, m. κομμάτι χωρισμένον ἀπὸ μεγάλου νομῆ, Stück m. abgetheiltes Brod; κομμάτι ἀπὸ βούχου ἢ αἰόλου, Stück abgetheiltes Buch oder Zeug.

Chantopleur, m. εἶδος χωρὶν διασπάγματος, Seichtstichter, m.; εἶδος παλίστης, Art Sief; kannē, f.; χαράματα εἰς τὸν τοίχον διὰ τρέψαντος νεροῦ, Buch n. in der Mauer zum Ablauf des Wassers.

Chanter, v. a. et n. ψάλλω, τραγουδῶ, singen; ᾄδω, κηλεύω, singen (von Vögeln); δοξολογῶ, besingen, preisen, pain à —, τὸ ἄξιμον τῆς λειτουργίας τῶν Ἀγίων, Hostie, f.; μανύλιν διὰ βούλων, Oblate, f.

Chanterelle, f. ἡ λεπτοτέρα χρυσή (ἡ λεγομένη πέμπτη) ὀργάνον μουσικῶν, die Quinze auf einem Saiteninstrumente; πουλλὴ ὁποῦ ἔλκει μὲ τὴν φωνήν του τὰ ἄλλα, Vögel, m.

Chanteur, m. — euse, f. ψάλτης, τραγουδιστής, ψάλτρια, τραγουδίστρια, Sänger, m.; Sangerin, f.

Chantier, m. ξυλαιοδόκη, Holzbof, m.; ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον προετοιμῶνται τὰ ξύλα καὶ τὰς πέτρας εἰς κατασκευὴν, Bauhof, Zimmerhof, m.; ξύλα ἐπὶ τῶν εἰς τὰ ὅποια ἀκούμουν τὰ βονιά, Lagerbaum (im Keller), m.; ἀμαξοστάσιον, Wagenchoppen, m.; τόπος ὅπου κτίσιν τὰ καράβια, Werft, n. — Stadel, m.

Chantiguole, f. τοῦβλον ἐκτεταμένον διὰ δοκιμὴν, Probeblegel, m.; ἀκουσματῆρι διὰ γωνίας, Unterlage f. für Querbalken.

Chantourné, m. σάνδι τοῦ χαρβατιοῦ ὁπισθεν τοῦ προσ-

πετάλου, Hauptstück n. an der Bettstelle.

Chantournier, v. a. πελεκῶ πλάγιος ἢ στρογγυλά, schräg oder rund behauen.

Chantre, m. ὁ ὑψάλτης, Sängert, Vorsänger (in der Kirche), Cantor, m.; fig. ὁ ποιητής, Dichter, m.

Chantreterie, f. ἐπάγγελμα ψάλτου, Cantorstelle, f.

Chanvre, m. κάνναβις, κάνναβις, Hanf, m.

Chanvrier, m. ἐκεῖνος ὁποῦ λανθάνει τὸ κάνναβις, Hanfhehle, m.

Chaos, m. τὸ χάος, das Chaos.

Chape, f. σιγχιόν, Chormantel, Chorrod, m.; τὸ γόνημα τῶν Καρδινάλων, ἡ ἐκπορεύς, Cardinalstrod, Parapet, m.; σκέπασμα (οἶον τοῦ λαμβάνου κτλ.), Kappe (als: διὰ Distillirhelms u.); chercher chape-chute, ζητῶ εὐκαιρίαν νὰ κερδίσω μὲ τὴν δυστυχίαν τινός, durch Anderer Unglück etwas zu gewinnen suchen; trouver chape-chute, εὐρίσκω τι δυσχερές, ἐντὶ τῷ εὐαρέστῳ ὁποῦ ἐξητοῦσα, statt des Ungeheimen, was man hoffte, Unangenehmes finden.

Chapeau, m. σιγάδιον, καπέλο, Hut, m.; καπέλο Καρδινάλου, ἀξίωμα Καρδινάλου, Cardinalshut, m.; Cardinalshut, m.

Chapelain, m. ἐξημέριος (ὁ ἓνα παρακλήτωρ), Capellan, m.

Chapeler, v. a. ξυλαινίζω (ψαλ-

α), die Rinde vom Brode abzuhaben.

Chapelet, *m.* κομπολόγιον, Rosenkranz (zum Beten), *m.*; είδος μηχανής υδραυλικής, (με την οποίαν βγάζουν το νερόν από το βάθος), Paternosterwerk (womit man Wasser aus der Tiefe hebt); σπειρίδιον εἰς τὸ μέλιπον ἀπὸ τὸ ὑδροστατικόν πάθος, drehende Blätterchen an der Stütze.

Chapelier, *m.* ὁ κατασκευάζων, ἡ ποιὼν σκαῖδας, ὁ καπέλλας, Hutmacher, Hutfabrikant, *m.*

Chapelle, *f.* παρακλήσιον (κοινῶς καπέλλα), Capelle, *f.*; τὸ ἱερόν οὗτον ἐνὸς παρακλησίου, die Kirchengemeinde *n. pl.* Paria; συντροφία μουσικῶν (εἰς ἕνα ἡμέραν), Capelle (von Musikern, bey einem Feste sein); τὸ μέρος τοῦ βιολιού, εἰς τὸ ὅπουτον παίζουν τὰ διάκινα τῆς ὁριστερίας χειρὸς, Griffreife *n.* der Violine; δοξάριον (καμάρα) τοῦ φονοῦν, Gewölbe *n.* eines Baßofens; σκεπασμα τοῦ λαμβάνου, Decke *f.* einer Destillirblase.

Chapellenie, *f.* ἐπιστάσις ἐνὸς παρακλησίου, Chapellanstelle, *f.*

Chapelture, *f.* φλόδιον ἐκτενύμεν τοῦ ψαυίου, abgeschabte Brodrinde, *f.*

Chaperon, *m.* είδος σκούφιας, Art Mütze, *f.*; δέσιμον τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν ὀμμάτων τοῦ Ιερακίου. Kappe, Haube, *f.* für einen Galten.

Chaperonnier, *v. a.* — une maitrille, καλπάζει βῆμα τριγύ-

ρω εἰς ἕνα τοῖχον, περιχαρύνων, eine Mauer mit einer Kappe versehen; δένω chaperon εἰς ἕνα Ιεράκι, einen Galten verkapern.

Chaperonnier, *m.* Ιεράκι ὅπου ἔχει chaperon, Galte *m.* mit der Haube.

Chapier, *m.* ὁ φορῶν chape, Kirchendiener, der einen Chorrock trägt; δουλάτι διὰ chapes, Schrank *m.* für Chorrocke.

Chapiteau, *m.* τὸ ἐπιστόλιον, Knauf, *m.*, Capital *n.* einer Säule; κόμβος ἢ ἄλλο στοιδίον θεμελίον ἐπ' αὐτὸν εἰς ἕνα δουλάτι κτλ., Knopf *m.* oder anderer Stütz auf einem Schranke *n.*; χαρτὶ εἰς σχῆμα στεφάνου τοῦ κηρύου, Lichtmanschette, *f.*; σκεπασμα στρογγυλὸν μερικῶν πραγμάτων, runder Dedeel *m.* auf verschiedenen Sachen.

Chapitre, *m.* κεφάλαιον, Capitäl, *n.*; τὸ ἔκρη τοῦ κανονικῶν, καὶ ἡ συνέλευσις αὐτῶν, Domkapitel, *n.*, Stifftsversammlung; ἐλεγχος, ἐπίπληξις, Verweis, *m.*

Chapitre, *v. a.* sum. ἐλέγχει, ἐπιπλήττει (σοβαρά), einem (einen) (derben) Verweis geben, das Capitel lesen.

Chapon, *m.* καπῶν, Kapau, *m.*

Chaponeau, *m.* καπονάκι, junger Kapau, *m.*

Chaponner, *v. a.* μουνοχίζω καπῶνα, (Pähne) fappen, fapponnen.

Chaque, *adv.* κάθε, πᾶς, ἕκαστος, jeder (—e, —es).

Char, *m.* ἀμάξι τῶν ἀγγέλων δίτροχον, zweirädriger Wagen (bey den Alten).

Charade, *f.* είδος ἀνύγματος (κατὰ τίς συλλαβὰς μιᾶς λέξεως), αἰνίγμα συλλαβικόν, Goldentrüffel, *n.*

Charançon, *m.* σκαλίχι ὅπου τρώγι τὰ σκεῦη, Kornwurm, *m.*

Charbon, *m.* κάρβουνον, Kohle, *f.* άνθραξ (ἀποστημέτι), Caribuntel (desartiges Gefchwür), *m.*; ἡ θανατοειδής, τὸ μαντοτήσανον, Pestbule, *f.*; ξηραΐξη, ἡ θορά τοῦ αἵματος ὅπου μεταβάλλεται εἰς μύσην σάκην, Brand *m.* im Seetide.

Charbonnée, *m.* κομμάτι κάρβουτος ὑψηλόν εἰς τὸ κάρβουνον, Kohforaten, *m.*

Charbonner, *v. a.* μαυρίζω ἢ γράφω με τὸ κάρβουνον, mit Kohle schwärzen oder schreiben.

Charbonneux, *euse, adj.* άνθρακώδης, carbunkelartig.

Charbonnier, *m.* — ière, *f.* κάρβουνάρης, Köhler, Kohlenbrenner, *m.*; τόπος διὰ τὰ κάρβουνα, Kohlenplatz, *m.*, Kohlenhammer, *m.*

Charbonnière, *f.* γυνίκα τοῦ κάρβουνάρου, Köhlerin, Kohlenbrennerin, *f.*; τόπος ὅπου κατασκευάζουν κάρβουνα, Kohlenbrennerey, Köhlerhütte, *f.*; μελεγκάρνφος (πουλάλι), Kohlenmaße, *f.*

Charbouiller, *v. a.* χαλνῶ τὸ σκεῦος (λέγεται διὰ τὴν ξηραΐξη), das Gefchwür verätzen (durch den Brand).

Charbucle, *f.* εἶδος ἰσχυρῆς ἀπὸ γαλῆς τὸ σιτάρι, Art Mehlthun, Brand m. im Getreide.

Charcuter, *v. a.* λιανίζω κρέας ἀνάκτος, Fleisch unordentlich zerhacken.

Charcuterie, *f.* ἀνάκτος λιανισμα κρέατος, ungeschicktes Zerhacken m. des Fleisches; πώλησις χοιρέϊου κρέατος ἢ λουκανικῶν, Speck und Wursthandel.

Charcutier, *m.* ὁ πωλὼν γαλικοῦ κρέατος, λουκανικά, ἀλιαντοπωλὴς, Spēchhändler, *m.*

Chardon, *m.* σκόλον, ὀνάκονα (γομαρίγκαθα, γαϊδομαρίγκαθα), Distel, *f.*; — à la fontaine, à carder, δάκρυος, Kardendistel, Weberdistel; — béni, ἡ ἀκαρνα, Cardobene dicta, *f.*

Chardonner, *v. a.* ζῶ τὴν ἐργασίαν ἐνός φορέματος μετὰ τὴν γαϊδομαρίγκαθα, mit Kardendistel (das Tuch) auftragen.

Chardonneret, *m.* σπογγαλιανός, ἀκανθός, Distelfink, Stieglitz, *m.*

Chardonnette, *m.* εἶδος ἁγριακῆς κινάρας, Art wilde Artischode, *f.*

Charge, *f.* βάρος, φορτίον, φόρτωμα, λαί, Würde, Ladung, Tracht, *f.*; δόσιμον βαρὺ, schwere Abgabe, *f.*; ὑπερβολή, ἄξια, Amt, *m.*, Würde, *f.*; προστάγι, παραγγέλια, Befehl, Auftrag, *m.*; ὁρμή, προσβολή (εἰς τὸν ἐχθρόν), Angriff (gegen den Feind), *m.*; τόσον ματαροῦμι κτλ. ὅσον χρειάζε-

ται διὰ μίαν παντοῦν ἢ τουρεκιαν, Ladung *f.* einer Kasone, einer Kiste; charges, *pl.* κατηγορίαι καὶ ἀποδείξεις κατὰ τινος, Beschuldigungen *f.* *pl.* und Beweise *m.* *pl.* gegen jemanden; à la charge, μετὰ συμφωνίαν, mit der Verbindung.

Chargé, *éc. part. et adj.* φορτωμένος, beladen; *fig.* υπερωρτωμένος, υπερβολικός, überladen, übertrieben; (διὰ τουφεκία κτλ.), γεμισμένος, (von Kisten κ.) geladen; temps chargé, σφοδρὸς καιρὸς, trübés Wetter; yeux chargés, ὀκνητὰ φουσκωμένα, geschwollene Augen, *m.* *pl.*

Chargé d'affaires, *m.* πρεσβευτικός (ἀπεσταλμένος εἰς τόπον πρέσβους), Geschäftsträger, *m.*

Chargement, *m.* φόρτωμα καραβίου, Schiffsladung, *f.*

Chargeoir, *m.* χουκιάρα μετὰ τὴν ὁποίαν γυμίζουν τὰ κάρνια, Labeshaufel, *f.*

Charger, *v. a.* φορτῶναι, beladen; γεμίζω (τουφεκία, κανόνι κτλ.), laden (eine Kiste, Kasone κ.); βαρύνω, beschweren, belästigen; ἐπιβάλλω, ὀρμίζω (κατὰ τὸν ἐχθρόν), angreifen; — *q. d. qd.* διορίζω, παραγγέλλω τινί, einem etwas auftragen; ἐγκάλω, προσβολή κατηγορίας καὶ ἀποδείξεις κατὰ τινος ἐγκυλισμὸν εἰς τὸ κριτήριον, beschuldigen, Anklagen und Beweise vorbringen gegen einen Verklagten; μεγαλύνω καὶ υπερβῶ,

überladen, übertrieben; se — de *q. d.*, πένω ἐπένω μίαν ὑπόθεσιν, eine Sache übernehmen.

Chargeur, *m.* ἐκείνος ὁποῦ φορτῶναι κτλ., der beladet κ.

Chariage, *m.* κουβέλιον ἢ ἀμάξι, λαὸς ὁλοῦν, Führen auf einem Wagen; ἀμαξισμός, πληρωμὴ δι' αὐτό, Führen, *m.*

Charier, *v. a.* φέρω μετὰ ἀμάξιν, auf einem Wagen fahren, führen, *v. n.* la rivière charie, ὁ ποταμὸς φέρει πάγους, ἀρχίζει τὰ παγώνια, der Fluß geht mit Eise, fängt an zu frieren; l'urine charie, ὁ κатарρὸς ἔχει ἄμυον, der Harn fähet Sand mit sich.

Chariot, *m.* ἀμάξιον, ἀμάξι, Wagen, *m.*

Charitable, *adj.* (— blemen, ade, φιλοστοργός, ἱερὸκαρδὸς) ελεημοσυνικός, mildthätig.

Charité, *m.* ἀγάπη τοῦ πληροῦ, christliche Liebe, Nächstenliebe, *f.*; φιλοστοργία, ελεημοσύνη, Mildthätigkeit, Wohlthätigkeit, *f.*; πτωχοπροφιλία, Armenhaus, *n.*; νοσοκομεῖον, Krankenhaus, *n.*

Charivari, *m.* βόη καὶ κρότος κραγγαί, φωναὶ συγχωρημένων, Geschrey, *n.*; Lärmen, *m.*; κροῦσμός, μουσική ὁποῦ κρούουσιν εἰς δρόνον τινός, ἀβελή, klingende Musik (Narrenmusik), *f.*, die einem zum Hohn gemacht wird.

Charlatan, *m.* ἀγύρτης, τσαρλατάνος, Marktchreier, Quack-

saltzer, *m.*; κενχησιάρχης, Großprediger, *m.*

Charlataner, *v. a.* ἀπατῶ μετὰ γινῶκα λόγια, beschwären, überreden.

Charlatanerie, *f.* — tanisme, *m.* ἀγυρία, τσαρλατανισμός, Marktchreier, Charlatanerie, *f.*

Charmant, *ante, adj.* δελτιζός, εὐάρεστος, reizend, bezaubernd.

Charme, *m.* γοητεία, μαγεία, Zauberey, *f.*; *fig.* δολιχότρον, Zaubert, Reiz, *m.*; Reize, *m.* *pl.*; κάρος (εἶδος δένδρου), Zauberdorn, *f.*

Charmer, *v. a.* γοητεύω, bezaubern (beherzen); δολιχό, bezaubern, entzücken, einnehmen.

Charmeur, *m.* μέγας, Zauberer, *m.* — mense, *f.* ἀπατήτρια, ὁδοῦν, Verfährerin, *f.*

Charmille, *f.* ὁ κήρυς, Pagenbuch, *f.* *pl.*; πριπίσιος μετὰ κήρυς ἀπὸ τὰ δύο μέρη, Pagenbuchgang, *m.*

Charmoie, *f.* τόπος πεφυτμένος ἀπὸ κάρους, mit Pagenbuch besetzter Ort.

Charnage, *m.* κρεωπάγια, Zeit *f.* des Fleischens.

Charnel, *elle, adj.* (— ellement, ado.) σαρκικός, fleischlich.

Charneux, *euse, adj.* σαρκώδης, fleischlich; πολυσάρκος, fleischig.

Charnier, *m.* τόπος εἰς τὸν ὁποῖον φυλάσσον τὰ κόκαλα τῶν νεκρῶν, Beinhaus, *n.*; κρεατοθήκη (διὰ τὸ ἀποτιμῶναι

κρέας), Fleischkammer (zu Salzfleisch), *f.*

Charnière, *f.* ἡ στρογγύλη (ὅπου τὸ μέρος τῆς κεντηκέρως εἰς τὸ ὅπου τὸν γυρῶν τὸ σκέπασμα κτλ.), Gewinde, Scharnier, *n.*

Charmon, *m.* κρεκίλλας τῆς προφύγγος, Gelente *n.* eines Gewindes (eines Scharniers).

Charnu, *ue, adj.* εὐσάρκος, πολυσάρκος, fleischig.

Charnure, *f.* ἡ σάρκα καὶ τὸ δέμα, Fleisch *n.* und Haut, *f.*

Charogne, *f.* ψοφίμ, Laß, Luzer, *n.*

Charpente, *f.* τὰ μεγάλα ξύλα (εἰς ἐνὰ κτίριον), Zimmerwerk *n.*; bois de —, ξύλα διὰ κτίριον, Bauholz, *n.*

Charpenter, *v. a.* ξυλοκοπῶ, zimmem, Holz zurechten, *fig.* κατασκευάζω, κατασκευασιάζω, zurechnen, zerschneiden.

Charpenterie, *f.* τέχνη τοῦ ξυλοκοποῦ, Zimmerkunst, *f.*; **Charpentier**, *m.* ξυλός, ξυλοκόπος, ξυλοδουλεύτης, Zimmermann, *n.*

Charpie, *f.* μορῆς, ξάρτιος διὰ πληγῆς, Charpie, zerzupfte Beinwand, *f.*

Charrée, *f.* στάχτη τῆς λυσίας, Pangaasche, *f.*

Charreée, *f.* ἀμαξία, φόρτωμα ἀμαξίου, ein Wagen voll, Fuhre, *n.*

Charretier, *m.* ἀμαξίας (ἡποῦ καὶ καὶ φορτῶνται), Fuhrenmann, *m.*; porte — étère, πύλη (πύργος) διὰ πύσιν ἀμαξίων, Thorweg, *m.*

Charrette, *f.* ἀμαξίον δέτρογον

(διὰ ἐνα ἄλογον μόνον), zweirädriger Karren (für ein Pferd), *m.*

Chariage, **Charrier**, *v.* Chariage, **Charier**.

Charrier, *m.* στακτόπανον, Aschentuch, *n.*

Charroi, *m.* ἀμαξιατικός, Fuhrenlohn, *n.*

Charron, *m.* ἀμαξιοποιός, ἀμαξιοποιός, Wagner, Stellmacher, *m.*

Charrouage, *m.* ἔργον ἀμαξιοποιού, Wagnerarbeit, *f.*

Charrure, *f.* τὸ ἄροτρον, ἄροτρον, Pflug, *m.*

Charte ou chartre, *f.* χάρτης, παλαιὰ χαρτί περιέχοντα προνόμια τῶν βασιλέων κτλ., alte Urkunden *f.* *pl.*, enthaltend königliche Verordnungen κ.; charte constitutionnelle, χάρτης περιέχον τὸ πολιτικὸν σύνταγμα τοῦ βασιλείου, Verfassungsurkunde, *f.*; charte-partie, καὶ λώματος συνθήκη, Gesteigerte (Trachtvertrag), *f.*

Charterier, *m.* ὁ φυλάκτωρας, δημοφιλής, Kerkermeister, *m.*

Chartil, *m.* τὸ σῶμα τοῦ ἀμαξίου, Wagenstelle, *n.*; μέγας ἀμάξι (διὰ τὸ μέγεθος), Erntewagen, *m.*; ἀμαξιοστάσιον, Wagenstopp, *m.*

Chartre, *m.* (p. u.) φυλακή, Gefängnis, *n.*

Chartreux, *m.* — euse, *f.* κηρύτιος, κηρύτιος (εἰς τὸν κηρύτιον καὶ κηρύτιον), Carthusier (Mönch), *m.*; Carthusierin (Nonne), *f.*

7

Chartier, *m.* χαρτοφυλάκιον ἐνὸς μοναστηρίου ἢ μιᾶς ἐκκλησίας, Archiv *n.* eines Klosters oder einer Kirche; χαρτοφυλάς, Archivar, *m.*

Chas, *m.* βελονότριπα, Nadelstich, *n.*; κόλλα ὑφαντοῦ, Webverschlichte, *f.*

Chassé, *f.* λαβανοθήκη, Reliquienfäßchen, *n.*; μάκκι ζουραριού, Schermesserheft; δέσιμον με ἀσπιδι κτλ. διά ματόντα, Brillenfassung, *f.*; ἀγκίστρι ἀπὸ τοῦ ὀποδον κρέμεται ἡ ζουαριά, Wagesfloßen, *m.*

Chasse, *f.* κυνήγι, Jagd, Jägeret, *f.*; τόπος διὰ κίνησιν (τῶν τροχῶν τοῦ ἀερολογίου), Spielraum, *m.*

Chassé, *m.* βημα τι τῶν χορευτῶν, Chassé, *m.*; eine Art Tanzschritt.

Chasse-avant, *m.* ἐπιστάτης εἰς ἐργάτας, Arbeitsvogt, *m.*

Chasse-bosse, *f.* λυσιμείλια, φυτόν τι, gelber Weiderich, *m.*

Chasse-chien, — coquin, — κείνος ὁποῦ ἀποδιώχνει τὰ σκυλιά καὶ τοὺς κτηνοφύλους, Hundepfeiffcher, Bettelvogt, *m.*

Chasse-cousin, *m.* fam. ἀγαθὸν κρασί, schlechter Wein, *m.*

Chasselas, *m.* εἶδος καλῆς σταφυλῆς, Gutedel (Art Weinbereten), *m.*

Chasse-marée, *m.* ἀμαζᾶς φέρον βαλκασινὴ ψήματα, Fuhrmann *m.*, der Seefische verfährt.

Chasse-mouche, *f.* εἶδος δικτύου μετὰ τὸ ὑποῖον σκεπάζουν

τὰ ἄλογα, ζευγιστήριον, Fliegennetz (für Pferde), *n.*

Chasse-mulet, *m.* γαϊδουφαλάτης εἰς ἓνα μέλος, Felttreiber *m.* in einer Mühle.

Chasser, *v. a. et n.* κυνηγῶ, jagen; ἀποδιώχω, διώκω, διώχνω, weijagen, verjagen; παρῶν, διώχνω (μπαρσθέν μου, ὁλον' βόδια, παρῶν κτλ.), treiben (vor sich her, als: Schfen, Schafe κ.); — un clou dans . . . , ἐμπήγω ἓνα καρφί εἰς . . . , einen Nagel einschlagen in —.

Chasseur, *m.* κυνηγός, Jäger, *m.*; στρατιώτης μετὰ τοῦ ἐξελαιφόν ὡς τῶν κυνηγῶν, Feldjäger, *m.*

Chassense, *f.* κυνήγησσα, ἡ κυνηγός, Jägerin, *f.*

Chassie, *f.* τζιμπλιά εἰς τὰ ὀμμάτια, λήμη, Augenbutter, *f.*; Augentriefen, *n.*

Chassieux, *ense*, *adj.* τζιμπλιάος, trisäugig.

Chassis, *m.* τὰ ξυλικά τῶν παραθυρίων, Fenstergestell, *n.*; περιβάς, περιβάς, Rahmen, *m.*; — d'une table, τὸ πᾶν τῆς τραπέζης, Tischgestell, *n.*

Chaste, *adj.* (— eulent, *adv.*) ἔγκρατος, ἄγνός, keusch.

Chasteté, *f.* ἔγκρατεια, ἄγνεια, Keuschheit, *f.*

Chasuble, *f.* ἱερὸν ἄμφιον, τὸ φελόντων, Messgewand, *n.*

Chasublier, *m.* ὁ κατασκευάζων τὰ ἱερὰ ἄμφια, der Messgewänder macht.

Chat, *m.* γάτος, γάτα, Kater, *f.*; — mâle (matou), γάτος (τὸ

ἀρσενικὸν μόνον), Kater, *m.* Chats, *pl.* c. chats.

Châtaigne, *f.* κασταύον, Kastanie, *f.*; — d'eau, ἑδωκόσταύον, νεροκόσταύον. Wasserhölz, *f.*; — chevaline, ἑδωκόσταύον, wilde Kastanie, Hölz, Kastanie, *f.*

Châtaignerie, *f.* κασταύονος, Kastanienwald, *m.*

Châtaignier, *m.* κασταύος, Kastanienbaum, *m.*

Châtain, *adj.* χρυσομάτος κασταύονος, kastanienbraun.

Château, *m.* φρούριον, κάστρον, καστὴν, Schloss, *n.*; Burg, *f.* Castell, *n.*; — de poupe (d'arrière), — de proue (d'avant), φρουροῦντο καραβλῶν, ἐμπροσθεν ὀπισθεν, Emporcastell, Bortcastell eines Schiffes.

Châtelain, *m.* φρουροφύλαξ (ἡ καστὴνός), Castellan, *m.*

Châtelé, *é*, *adj.* (blas.) με φρούρια, με πύργους, mit Thürmen besetzt.

Châtelet, *m.* μικρὸν φρούριον, (p. u.) kleines Schloss, *n.*

Châtellenie, *f.* ἡ φρουροφύλαξ, καὶ ὁ τόπος ὃ ὑποκαίμενος εἰς ἓνα φρουροφύλαξ, Castellaney, Burgoften, *f.*

Chat-huant, *m.* ἡ γλαυξ, κορυβός, ἡ κουκουβάια, Gull, Nachtule, *f.*

Châtier, *v. a.* τιμωρῶ, παιδεύω, züchtigen, strafen. *fig.* διωθῶν (τὸ ὕψος κτλ.), εὐθεῖν, ausstellen.

Chatière, *f.* τρεῖς διὰ τὸ ἀπαιτοῦν ὁ γάτος, Katzenloch, *n.*

aliment, *m.* τροφή, πα-
 ρισία, Nahrung, Strafe, *f.*
ation, *m.* γατόπουλον, Kätz-
 chen, *n.* ἡ ὁδὸς τῆς πέρας
 τοῦ δακτυλίου, Raffen *m.*
 ein Ringel, worin der Stein
 gefaßt ist.
ation, *m.* τὰ μελλικὰ ἄν-
 θη, τινος δένδρου, Räßchen *m.*
 ein, an einigen Blumen.
ationnement, *m.* γαγγά-
 λισμα, das Kitzeln.
ationnier, *v. a.* γαγγαλίζω,
 kitzeln; *fig.* — les oreilles,
 (διὰ καλὴν μουσικὴν κτλ.),
 γαγγαλίζω (προξενῶ ευφρο-
 σινησιν εἰς τὰ αὐτιά), die Oh-
 ren kitzeln.
ationneux, *euse*, *adj.* γα-
 γαγγιζόμενος, kitzlig; *fig.* δυσ-
 κολός, όπου χρειάζεται πολ-
 λὴν προσοχὴν, figlig (*fig.*),
 schwierig, bedenklich.
atoyante, *f.* πολήμιος ὕ-
 δος τις λεγόμενος ὁμαίη γά-
 του, (ῥόδος ὄνυχος ἢ ἀστέρι-
 μωρον), Ragnauge (ein Edel-
 stein), *n.*
atoyer, *v. n.* (περὶ πολυτί-
 μων λίθων) ἀκτινοβολᾷ, strah-
 len (von Edelsteinen).
at-pard, *m.* νάρδαλις μικρο-
 τέρα, γάτος τις ὄρνις παρ-
 ούδος, Ragnardier, *m.*
âtrier, *v. a.* ἀναρίζω, μου-
 νορίζω, verschneiden, entman-
 nen, castrieren; *fig.* γαλῶν,
 κολοβώνει, verkümmeln.
âtreur, *m.* ἐκείνος ὅπου μου-
 νορίζε ταῦτα (μάστι-
 γον τοῦ ποίονος), Verschneider,
 Schweinschneider, *m.*

Chatte, *f.* ἡ γάτα, (τὸ θηλυ-
 κὸν μέρος), Kätz, Kieze, *f.*
Chattée, *f.* γατόπουλα μαθὴ
 γεννημένα, Wurf *m.* junger
 Kagen.
Chaltemite, *m.* ὑποκρίτης, ψευ-
 δοειδής, Schutler, ein Schim-
 belliger, *m.*
Chatter, *v. a.* γαλῶν γατόπου-
 λα, junge Kagen werfen.
Chaud, *aude*, *adj.* (— dement,
adv.) θερμός, ἥστος, warm,
 heiß; ἔστιν τῆς συνουσίας
 (λέγεται διὰ τὸ ὥσιν), heiß,
 lauslich, brünstig (von Ehe-
 ren); ὁσέδωμος, όπου πικρὰ
 θυμῶν, heiß, iahgornig.
Chaud, *m.* τὸ θερμὸν, ἡ ἥστος,
 Wärme, Hitze, *f.*
Chaude, *f.* μεγάλη ἥστος (ὥσιν
 τοῦ πυρρμένου οὐδῆρου κτλ.),
 große Hitze, Gluth (als: ἐκ
 glühenden Eisens κ.); à la
 chaude, sam. ἥστος, ἥστος,
 κατὰ πρώτην ὁμαίην, in der
 ersten Hitze.
Chaudéan, *m.* ζωπιδιον ἥστος
 διὰ τοῦ πονύμφου, Bratte
 suppe, *f.*
Chaudépisse, *f.* (pop.) γονόρ-
 ροια, Eitpper, *m.*
Chaudière, *f.* καλάν, κάκρος,
 (großer) Kessel, *m.*
Chandron, *m.* λέβης, καλάν με
 χροβί, Kessel, *m.*
Chaudronnée, *f.* ὅσον περιέχει
 ένα καλάν, ein Kessel voll.
Chaudronnerie, *f.* προεγμερία
 (πρόγμματα) τοῦ καλάν, ἑγ-
 γεία καλάνια, Kupferwaare,
f. Kupfergeschloß, *m.*
Chaudronnier, *m.* — ière, *f.*

χαλκόνιος, καλάντης, Ku-
 pfer Schmidt, Kessel, *m.*
Chaufrage, *m.* τὸ ἥστος, Feuer-
 rung, Heizung, *f.* bois de —,
 ἕλα διὰ καύσιμον, Brenn-
 holz, *n.*
Chauße, *f.* τὸ πῦρ τοῦ ποίονος
 διὰ γάτου ἀετάν, Schür-
 lod n. im Schmelzofen.
Chauße-chemise, *f.* γανήσι,
 μηχανὴ ὅπου ἥσταινον πρὸς
 ὑποξέμα, Wärmkerb, *m.*
Chauße-lit, *m.* λέκάνη με τὴν
 ὅπου ἥσταινον τὸ καυ-
 βάν, Wärmflasche, *f.* Bett-
 wärmer, *m.*
Chaußer, *v. a. et n.* θερμαίνω,
 ἥσταινω, wärmen, erwärmen;
 — le poêle, ἀνάπτω τὴν σό-
 μπαν, Feuer im Ofen machen,
 einheizen; *v. n.* ἥσταινω, γί-
 νομαι ἥστος, warm werden.
 se —, *v. r.* ἥσταινομαι (με-
 τὸν ἥλιον; μετὸν σόμπαν
 κτλ.), sich wärmen.
Chaußerette, *f.* θερμάστρα,
 Feuerstübchen, *n.* (Kette, *f.*).
Chaußerie, *f.* ἥστος τοῦ ποί-
 ονος ὅπου γίνον τὸ αἰσθῆν,
 Herd *m.* in einer Eisenhütte.
Chaußeur, *m.* ἐκείνος ὅπου τρα-
 βᾷ τὰ γάτου (εἰς τὸ καλ-
 κών), der die Blasebälge zieht
 (in der Schmiede).
Chaufoir, *m.* θερμάστρα τῶν
 μοναστηρίων, Wärmstube *f.*
 in Klöstern; ἥστος παντὶ με-
 τὰ ὅπου τρέφον ἕνα ἄρρω-
 στον, warme Tücher *n. pl.*,
 womit man Kranke reibt.
Chaufoir, *m.* ποῦρος ὅπου
 καλῶν τὸν ἀστέρι, Kälte-
 ofen, *m.*

† **Chaufournier**, *m.* ἐκείνος ὅπου καίει τὸν ἀσβέστην, Kalkbrenner, *m.*

Chauler, *v. a.* ἀρδεύων τὸ σπέρμα διὰ τὰ τὸ σπέρμα, das Saatgetreide einkalken.

Chaume, *m.* ἄχυρα διὰ σκέπασμα μιᾶς καλύβας, Strohn. zum Dachdecken; ἄχυρος ὅπου ἔθεσαν τὰ σπέρμα καὶ ἐμεινεν τὰ κομμένα καύημα, Stoppelfeld, *n.*

Chammer, *v. a.* ἀφαιρὼν τὸ ἄχρον τοῦ σίτου, die Stoppeln abschneiden.

Chaumette, *f.* κόπρη, μετὰ τὴν ὁποίαν κοποῖσιν τὰ ἄχυρα, Stoppelscheile, *f.*

Chaumière, *m.* ἀχυρόσπιτον, καλύβη, Strohhütte, *f.*

Chauvine, *f.* μικρὸν ἀχυρόσπιτον, kleine Strohhütte, *f.*

Chaussant, *ante*, *adj.* ὅπου εύκολα ἐμβαίνει εἰς τὸ ποῖον, leicht anzuziehen (an den Fuß).

† **Chausse**, *f.* τζουράσι, Strumpf, *m.*; — *d'aisance*, σωλὴν τῶν ἀνγκυλίων, Mitterelchre, *f.*; — *d'hypocras*, δογγὸν διὰ ἀεχέλισμα, Filtrierglas, *m.*

Chaussée, *f.* γῶμα εἰς τὴν ἄκρην ἑνὸς ποταμοῦ, Wasserdamm, *m.*; σιρόα κατασκευασμένη μετὰ μικρὰ γαλίζια, Kunststraße, Chaussée, *f.*

Chausse-pied, *m.* περὶ, κέρματον ὅπου μεταχειρίζεται τις ὅταν βάσῃ τὰ παπούτσια, Schuhanzieher, *m.*

Chausser, *v. a.* ποδίζει, βάσκει σκουρύνει (τζουράσι) ἢ παπούτσια, (einem) Strümpfe

oder Schuhe anziehen. *se* —, *v. r.* βάσκει (μόνος μου) τὰ σκουρύνει ἢ τὰ παπούτσια, (selbst) Strümpfe oder Schuhe anziehen.

Chausse, *f. pl.* haut de —, βραχίον, Beinkleider, *n. pl.*, ὦσεν, *f. pl.* *fig.* tirer ses —, γρῖγω, fliehen, davon laufen.

Chausseur, *m.* ὁ κατασκευάζων καὶ ποδίζων τζουράσια, Strumpfwirker, Strumpfhändler, *m.*

Chausse-trape, *m.* τράβολος, εἶδος ἀγκυλίου, Fußangel, *f.*; παγίδα διὰ αἰλουρίαι, λύκους κτλ., Fußsetzen, Wolfsetzen, *n.*

Chaussette, *f.* ὑποκάμισον, Unterhosenstrumpf, *m.*

Chausson, *f.* μισὸν τζουράσι, ὅπου σκεπάζει τὸ ποῖον μόνον, Fußsohle, *f.*

Chaussure, *f.* ὑπόδημα· ὡς τζουράσι, παπούτσια κτλ., jede Fußbekleidung, *f.*, als: Strümpfe, Schuhe &c.

Chauve, *adj.* γυλακρός, kahl.

Chauve-souris, *f.* νυκτερίς, νυκτερίδα, Fledermaus, *f.*

Chauvete, *f.* γυλακρότης, Kahlheit, *f.*

Chauvir, *v. a.* (διὰ τὰ ἄλογα) ὑβρίζει, σηκώνει τὸ εἶος, (von Pferden) die Ohren spitzen.

Chaux, *f.* ἀσβέστης, Kalk, *m.*

Chéant, *te*, *adj.* (jur.) ἀειρημένος (διὰ μὴν διαβῆναι), verfallen (von einer Frist).

Chef, *m.* κεφάλι, Haupt, *n.*, Kopf, *m.*; *fig.* ἀρχηγός, πρόεδρος, Oberhaupt, *n.*; *de son* —, ἐκείνου, *adv.* ἐκείνου τον, aus eigenem Antriebe.

Chef d'oeuvre, *m.* ἀριστόμα, φιλοτέχνημα (μαστοίων έργον), Meisterstück.

Chef-lien, *m.* ὁ πρωτοπαιός, Hauptort, *m.*

Chelidoine, *f.* χελιδονία (τε), Schellkraut, *n.*, Schwalbe, *f.*

Chêmer, *v. n.* *se* chêmer, ἀχμαίνω, λιγνύω, *α*, *men*, mager werden.

Chemin, *m.* ὁδός, δρόμος, *n.*, Weg, *m.*, Strafe, *f.*, μέσον, τρόπος (πὺς τὰ τίς τε), Weg (*fig.*), Mittel.

Cheminee, *f.* καίματος (ἢ οὐζαίης), Schornstein, *n.*, *m.*

Cheminer, *v. n.* ὁδεύω, παρῶμαι, πηγαίνω, gehen, *wa*.

Chemise, *f.* ὑποκάμισον, *n.*

Chemisette, *f.* ὑποκάμισον, ἡμιποκάμισον, *n.*

Chémioisie, *f.* γλεγμανοχώρα, τὸν ὀφθαλμὸν τῶν ὀφθαλμίων, *n.*, *g*, *ndung* τῶν ὀφθαλμίων, *n.*, *g*, *ndung* τῶν ὀφθαλμίων, *n.*

Chénale, *f.* βαλανότοπος, *n.*, *chenwald*, *m.*

Chenal, *m.* κανάλι, τόπος λάσσης ἢ ποταμοῦ ὅπου πλοία ἡμποροῦν νὰ πηγαίνω, Canal, *m.*, *g*, *ndung*, *n.*

Chenaler, *v. n.* γυρῶμαι, *π*, *μα* εἰς ἓνα τόπον βαλεῖν ἢ ποταμοῦ, das Fahren auf dem Meere oder in einem Flusse ausführen.

Chenapan, *m.* ληστής, κλέφτης, Räuber, Dieb, *m.*

Chêne, *m.* δρυς, βαλανιά, Eiche, *f.*

Chêneau, *m.* μικρά δρυς, kleine Eiche, *f.*; κατέκλυτρον, αὐλάκι διὰ τοῦ ὁρόου ἢ βοσκή στάζει ἀπὸ τὴν στέγην, Dachrinne, *f.*

Chenet, *m.* περιστά, Feuerherd, *n.*

Chêne-vert, *m.* πρίνος, πριναρί, Eichenrinne, *f.*

Chenevière, *f.* τόπος σπαρμένους ἀπὸ καννάβι, Hanfsader, *m.*

Chenevis, *m.* κανναβοῦρι, Hanfsamen, *m.*

Chenevotte, *f.* φρύγανον (κατάμι) κανναβός, Hanfsängel, *m.*

Chenevottier, *v. n.* βλαστάνω μικρά λεπτά βλαστάρια (ὡς τὸ καννάβι), zu dünne Schößlinge treiben.

Cheuil, *m.* καλὴρα διὰ τὸ λαγονικά, Hundehall, *m.* fig. κατοικία ἀπαστρῆ καὶ φουαρά, schmutzige Wohnung, *f.*

Chenille, *f.* κόμμη, κέρμις, Raupe, *f.*; εἶδος ἐντομοφρομιτος, Art Overroß, *m.*; ακροπόχρητον (φαιόν τι), Raupenflee, *f.*

Chenu, *ue*, *adj.* παλιός, ὁσὺ ἔχει ὥσπερ τὰ μιλιά, als grau (vor Alter).

Cheptel, -teil, *m.* ἐνοίκιον κοπάδιον, Viehpacht, *m.*

Cher, ère, *adj.* ἐγαπητός, lieb, werth; ἀκριβός, theuer; *adv.* ἀκριβῶς, theuer.

Cherche, cerche, *f.* οὐκῆμα ἢ οὐκῆμα ἢ τὰς, Recherche, *m.*

Chercher, *v. a.* ζητῶ, γυρεύω, suchen.

Chercheur, *m.* -euse, *f.* ζητητής, ζητήτρια, Sucher, Sucherin, *f.*

Chère, *f.* τὰ (καλὰ) φαγητά, (gutes) Essen, *n.*; φέλευμα, Bewirthung, *f.*; faire bonne chère, τρώω καὶ πίνω καλὰ, εὐφρανῶμαι, gut essen und trinken, schmausen.

Chèrement, *adv.* προσκριλώς, liebreich, herzlich; ἀκριβῶς, theuer.

Chérif, *m.* οὐκῆτης (εἰς τοὺς Τούρκους), Scheriff, bey den Türken; ἡγεμὼν τῶν Αἰθιόπων, Fürst *m.* der Araber.

Chérir, *v. a.* υπεργαπῶ, sehr lieben, zärtlich lieben.

Chérissable, *adj.* ἀξίος ἀγάτης, liebenswürdig.

Cherté, *f.* ἀκριβία, Theuerung, *f.*

Chérubin, *m.* Χερουβίμ, Cherub, *m.*

Chervis, *m.* σίσαρον (ὅστις τις γλυκεία καὶ φαγώσιμος), Zuckertwergel, *f.*

Chéti, *ive*, *adj.* (-ivement, *adv.*) ἀχαμνός, πτωχούτικος, schlecht, armelig.

Chétolier, *m.* ποικιστῆς κοπάδιον, Viehpachter, *m.*

Chetron, *m.* σεντονάκι μῆσα εἰς ἄλλο σεντόνι, σεντόρι, Schutzblase, *f.*, Schutzkasten, *m.*

Cheval, *m.* ἵππος, ἄλογον, Pferd, *n.* monter à —, ἀναβαίνει εἰς τὸ ἄλογον, zu Pferde steigen, aufsitzen; être à —, κάθεται εἰς τὸ ἄλογον, καβαλικεύει, ἵππεύει, zu Pferde sitzen, zu Pferde setzen, reiten;

être à — sur une rivière, ἔχω στρατεύματα εἰς τὰ ὄρια μένους ποταμοῦ, beide Seiten eines Flusses mit Truppen besetzt halten; cheval de frise, παρκάνι, ὕλη σπανωτά βαλμένη διὰ τὰ ἐμποδίσαν τὸ ἐξορῶν ἱππικόν, spanischer Reiter, *m.*; cheval marin, *v. morse*. chevaux, τὸ ἱππικὸν στόλισμα, Reiterer, Cavalerie, *f.*

Chevalement, *m.* ἀκουμιστήριον (εἰς τίθειν), Stügen *f. pl.* (von Gebäuden).

† Chevaler, *v. n.* σπυροληγνέω διὰ μίαν ὑπόθεσιν, oft wegen einer Sache laufen. *v. a.* ἀκουμῶ (με ἀκουμιστήρια), flühen.

Chevaleresque, *adj.* (κατὰ τὸν τρόπον τῶν chevaliers), ἀνδρείος, πολιτικός (εἰς τὸ φερσιμος), ritterlich.

Chevalerie, *f.* τάγμα ἱππικὸν εὐγενῶν (εἰς τὸν ἔκτον ἕως τὸν δέκτον πῦματον αἰῶνα), Ritterchaft (im sechsten bis zum funfzehnten Jahrhundert), *f.*; τάγμα ἱππικὸν ἢ καθολικόν, Ritterorden, *m.*

Chevalet, *m.* βάσανον (εἰς τοὺς ἄρματα), Fellebank (bey den Märsen), *f.*; — de violon, μαγιάς, μαγιάδιον, Stieg *m.* einer Violine; τὸ σεντόνι εἰς τὸ ὁποῖον ἀκουμῶν οἱ ζωγράφους εἰκόνας ὅταν ζωγραφίσουν, Staffelen (der Maler), *f.*; καὶ ἐν ὑποπόδιον, τοῖπον, κτλ., παλόνια εἰς σπυροληγνόν, ἀκουμιστήριον, Bod, Rüstbed, *m.*, Stüge, *f.*

Chevalier, *m.* ἵππεὺς εὐγενής (εἰς τὸν καιρὸν τῆς chevalerie, *v.* chevalerie), ὁ ἐκ τάγματος, καβαλλέρος, Ritter (in alten und neuen Zeiten), *m.*; ὁ ἵππος, καβαλλῆρος (εἰς τὸ σπότηρόν), Springer (im Schachspiele), *m.*; *ch. d'industrie*, πρῶτος (μάλιστα ὅπου ἀπαιτῇ εἰς τὰ πωγνῖδια ἢ κρίνεται ἄλλα πεινουργήματα), Glucksticker, *m.*

Chevalière, *f.* καβαλλήρησσα, Ritterin, *f.*

Chevaline, *f.* ἡ φορέα, ἡ ἵππος, Stute, *f.*

† **Chevalance**, *f.* τὰ ἐπαγορεύοντα, Fabe, *f.*, Vermögen, *n.*

Chevauchée, *f.* ἱππεία, καβαλλικεύω (ἐνὸς ἀνωματικῶν δια ἐξέτασιν), Ritt, Umritt (eines Beamten), *m.*

Chevaucher, *v. a.* ἱππεύω, καβαλλικεύω, reiten.

Chevauchons, *à —*, *adv.* καβαλλικευτά, rittlings.

Chevecier, *m.* πομπηχίος, ὁ πρῶτος εἰς τοὺς κανονικούς, der oberste Domherr.

Chevelu, *ue*, *adj.* μαλλιαρόν, langhaarig. — *lo*, *m.* εἰ λεπταὶ ὄντες τῶν δένδρων, die jungen Baumwurzeln.

Chevelure, *f.* κόμη, αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς, τὰ μαλλιά, Haupthaar, Kopfhaar, *n.*; αἱ ἄκτινες τοῦ κομήτου, die Strahlen *m. pl.* eines Kometen.

Chever, *v. a.* σκαλίζω τοὺς πολυτίμους λίθους κάτωθεν, Edelsteine von unten ausbohren; *fig.* (ἀδίκως) πέρνω διὰ

λόγου μου, sich (dat.) unrechtfertig zuzueignen, anmassen.

Chevel, *m.* πασσαλέλαιον, Kopfsfisen, *n.*, Pfahl, *m.*; ἡ ποσθηγμα, ἕλκον ὅπου βάνουν ὑποκάτω εἰς τὰ κανόνι, Nichtfelle *m.* der Kanone.

Chevêtre, *m.* ὑδαρὶα εἰς τὴν ὁποίαν ἐμβαλνουν τὰ ἄκρα τῶν γραντῶν (δοκῶν), Stichtalken, *m.* († καπίστρι, Faltster, *f.*)

Cheveu, *m.* τρίχα (τῆς κεφαλῆς), ein Haar (vom Haupte), *n.*; cheveux, *pl.* αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς, τὰ μαλλιά, das Haar, Haupthaar, die Haare, *n. pl.*

Chevill, *f.* πάσσαλος, καρφί, Pfahl, Nagel, *m.*; τὸ ἐγκαταθέν δια κόρησιν τοῦ βιολίου κτλ., Wirbel *m.* an der Violin u.; ὁ ἀσπράγγος τοῦ ποδός, Knöchel *m.* am Fuße; — onvrière, καρφί ὅπου συνάπτει τὸ ἐμπροσθεν τοῦ ἡμαξίου μετὰ τὴν σφύραν, Schlußnagel (am Wagen), *m.*; chevilles, *pl.* παραπληρωματικά λόγια (εἰς στίχους προσθεμένα μόνον διὰ τὸν ὀρθόν), Füllworte (in Versen), *n. pl.*

Chevillé, *ée*, *adj.* καρφωμένος, angespitzt; vers chevillés, στίχοι γεματοὶ ἀπὸ περιττῶς λέξεως, Verse *m. pl.* mit vielen Füllworten.

Cheviller, *v. a.* καρφώνω, (μετὰ ἕλκονα καρφία), anspitzen.

Chevillure, *f.* κέρμα λαφύου, Bistagsweib, *n.*

Chevir, *v. n. fam.* de q. κατα-

σταίνω τινα εἰς κάμην δ, τι δέλω, de qc., einen dahin bringen, daß er macht, was man will, (mit einem seltig werden); κάμνω συγκρίναντες (συμβιβασμένον) δι' ἑνα πρῶμα, sich vergleichen wegen eines Sache.

Chèvre, *f.* πρηνίς (ἄλλην. αἰγ., κουνίς, γάλα), Ziege, Geiß, *f.*; μηχανή τις διὰ τὰ σηκώνωνται βαρεῖ, Hebezeug, *n.*, Hebebock, *m.*

Chevreau, *m.* κατ' ἄκτι, Biddchen, *n.*

Chevre-feuille, *f.* περιχλιδάτον, ἐπιχλιδάτω (γεννόν), Geißblatt, *n.*, Zeldnerzellerber, *m.*

Chevre-pied, *adj.* αἰγόπους, αἰγροπόδος, liegendfüßig.

Chevrette, *f.* ζορκάδι, Zerkäde, Zerkäde, *f.*; μικρὴ πυροστιά, kleiner Feuerbock, *m.*; μηχανή διὰ τὰ σηκώνωνται βαρεῖ, Hebezeug, *n.*

Chevreuil, *m.* ζορκάδι, Zerkäde, *f.* (ἄλλην. δορκάς), Reh, *n.*

Chevrier, *m.* αἰγιδόβοσκός, Ziegenhirt, *m.*

Chevillard, *m.* μικρὸν ζορκάδι, Rehstalb, *n.*

Chevron, *m.* γραντὰ (δοκὸς) ὅπου ὑποστηρίζει τὴν στέγην, Sparten, Dachsparren, *m.*

Chevroter, *v. a.* γεννᾷ κατὰ τὴν, Ziegen werfen, zielden. *v. n.* χάνω τὴν ὑπομονήν, die Geduld verlieren; πηδῶ ὡς τὸ κατὰ τὴν, hüpfen wie die Biddchen. *fig.* τρέμω τὴν ἡσυχίαν μου ψάλλοντες, mit einer zitternden (medernden) Stimme singen.

errotin, *m.* αἰγιδόδεγμα, Zie-
nseil, *n.*

ez, *prp.* παρὰ, μεταξὺ, εἰς,
ἐν, zu; — moi, εἰς τὸν οἶ-
κον (τοῦ σπιτί) μου, bey mir,
n meiner Wohnung.

iaoux, *m.* ἱκαύσης (εἰς τοὺς
Γαύρους), Zichou (Art Ge-
richtsbücher der den Türken).

iasse, *f.* ἀφρός τῶν μετάλλων,
Metallschaum, *m.*; κό-
προς (σπολχηῶν), Wärmer-
eid, *m.*

icane, *f.* περιπλοκή, γρίφος
(δύσιν, ψαδία, παρὰρρημα,
Schitane, Rechtsverdringung,
m., Kniffe, Ränke, *m. pl.*

icaner, *m.* κάμνο περιπλο-
κήν, ψευδίας εἰς τὴν χραιο-
λογίαν καὶ εἰς ἄλλας ἐπιθε-
σεις, Kniffe, Ränke in Rechts-
händeln oder andern Geschäf-
ten machen, schitaniere; ἐνο-
χία, προξενὸν δυσκολίας,
Verdruß, Schwierigkeiten ver-
ursachen, (pop. sicher).

icanerie, *f.* περιπλεγμὲ λό-
γων, ποικίλος μηχανισμὸς,
Rabulistik, *f.*, Kniffe, Ränke,
m. pl.

icaneur, *m.* — euse, *f.* ὁποῦ
κάμνει περιπλοκάς λόγων ἢ
ψευδίας, Rabulist, Ränke-
macher, *m.*

icanier, *m.* ière, *f.* ὁποῦ ἐπ-
εὐχία μαλάνει διὰ μικρὰ πρᾶ-
γματα, der (die) leicht über
Kleinigkeiten Streit anfängt.

iche, *adj.* (- chement, ode),
γεσιώδης, γηλαγγυός, farg,
gellig; pois chiches, ἐρέβιν-
θος (καυνοὶς) (ρεπίδι, βοβίθι),
Kichererbsen, *f. pl.*

Chicon, *m.* θόδαξ, εἶδος μα-
ρουλίου, römischer Lattich, *m.*

Chicaracée, *adj.* χιχωριονίδης
(v. chiorée), chioricartig

Chiorée, *f.* τὸ χιχωριον, ἡ τι-
χράδα, ῥοδίσι, Chioris,
Wegewart, *f.*

Chicot, *m.* κοτιτόρον (δένδρου
κεκομμένου), Stumpf, Stutz
(eines abgehauenen Baumstam-
mes), *m.*; κομματι ὅπου μὴ-
σκε ἀπὸ ἐνὸς ἐκασμένου
ὀδόντι, Stift *m.* von einem
Bohne; ἀγκίδα (ἀπὸ οὐχισμέ-
νον ξύλον), Splitter, Holz-
splitter, *v. n.*

Chicoter, *v. n.* μαλάνω διὰ μι-
κρὰ πράγματα, um Kleinig-
keiten zanken.

Chicotin, *m.* ζομίτι μετὰ τὸ ὑποπὸν
εἰσέρχον τὴν ρογάν του βυ-
λίου διὰ τὰ ἀπογαλακτίζον
τὰ νήτια, bitterer Saft *m.*,
womit man die Brustwarzen
zur Entwöhnung der Kinder
bestreicht.

Chien, *m.* σκύλος, κύων, σκυλί,
Hund, *m.*; entre chien et loup,
εἰς τὸ λυκαργεῖν (εἰς τὴν ἑρ-
χὴν τῆς νυκτός), in der Abende-
dämmerung; chien (d'un fa-
sil), λύκος (εἰς τὸ τουφεκί),
Bohn *m.* (an einer Pflanze).

Chieudent, *m.* σκυλόχοτρον
(γεντόν τι), Quede, Queden-
gras, *n.*

Chien-marin, *m.* v. Phoque.
Chienne, *f.* σκύλη, Hündin
(fam. Bege), *f.*

Chienner, *v. n.* γεννᾷ σκυλιά,
junge Hunde werfen.

Chier, *v. n.* (pop.) χέω, schüt-
ten.

Chieur, *m.* — euse, *f.* (pop.)
ὁποῦ χέει, χέστης, Schreiber,
m.; — etin, *f.*

Chiffe, *f.* λεπτόν καὶ ἑλαστόν
ὑφανμα, dünner und schlei-
cher Zeug, *m.*

Chiffon, *m.* παλαιόπανον, γου-
τάρι, τζάντισλον, Lumpen,
Lappen, Haber, *m.*

Chiffonier, *v. a.* μαλάνω ὡσάν
στούρισμα, ἐνὸς ἑλῶ, ἐνὸς ἑλῶν
zusammendrücken, zerknittern;
fig. fam. ἐνοχίω, διὰ ἐρημ-
ῶντων, beunruhigen.

Chiffonnier, *m.* — ière, *f.* ὁ
συναρῶν (ἢ συναρῶσα) τὰ
παλαιόπανα, Lumpenstamm-
ler, *m.*; — etin, *f.*; ἐκείνος
ὁποῦ συναρᾷ ὅλα ὅσα ἐκού-
ει ἀπὸ ἄλλων, Postenträger,
Kläfcher, *m.*

Chiffonnière, *f.* σεντοῖχι διὰ
τὰ παντὰ, Wäschekasten, *m.*

Chiffre, *m.* ἀριθμητικὸν σημεί-
ον, Biffer, Zahlfigur, *f.*; τὴ
χρησὶ γράμματα, Bifferschrift,
Geheimschrift, *f.*; τὰ δύο πρῶ-
τα γράμματα ἐνὸς ὀνόματος
ἐκωκμένα μαζί, monokondou-
λιά, verkürzter Name, Na-
menzug, *m.*

Chiffre, *v. a.* σημειῶναι μετὰ ἀριθ-
μοῦ, beziffern; λογαριάζει μετὰ
ἀριθμοῦ, mit Biffern rechnen;
γράφει μετὰ γράμματα,
mit Biffen, mit Geheimschrift
schreiben.

Chiffreur, *m.* ὁ λογαριαστὴς μετὰ
ἀριθμοῦ, Rechner, *m.*

Chignon, *m.* τράχηλος, ἔσθρος,
Nacken, *n.*, Genid, *n.*; τὰ
μαλλία (τῶν γυναικῶν) μα-
ζωμένα εἰς γούβαν καὶ δε-

μένα εἰς τὸν τράχηλον, die im Nacken hinaufgeschlagenen Haare (der Frauenzimmer), *n. pl.*
Chimère, *f. ἡ Χίμαιρα*, Chimäre (sabelhaftes Thier), *f.*;
fig. μεταίτια φαντασία, Hirngespinnst, *m.*, Einbildung, *f.*
Chimérique, *adj.* (— *queument*, *adv.*) φαντασιώδης, eingeblinder, geistlich.
Chimie, *f. ἡ χημεία*, Chemie, Scheidekunst, *f.*
Chimique, *adj.* χημικός, chemisch.
Chimiste, *m.* ὁ καταγινόμενος εἰς τὴν χημείαν, Chemiker, *m.*
Chinlreneau, *m.* σπαθὶς εἰς τὸ πρόσωπον πλαγίως, Dsch. *m.* mit dem Degen in das Gesicht.
Chiquer, *v. a. fam.* πολυπίνειν κρασί, Wein zechen.
Chioume, *f. οἱ κομηλάται* εἰς τὰ κάτεργα, die sämtlichen Ruderleute *m. pl.* auf einer Galeere; *σκαμνὶ τῶν κομηλάτων*, Ruderbank, *f.*
Chiper, chipper, *v. a. προετοιμάζω τὰ τομαρία*, Felle zureichten.
Chipoter, *v. n.* κάμνω τι ἄλλογον κατ' ἄλλογον, ἀργοπορῶ, etwas nach und nach machen, zaudern; *μαλῶνω διὰ μικρά πράγματα*, um Kleinigkeiten zanken.
Chipoterie, *f.* μάλωμα διὰ μικρά πράγματα, Zank *m.* um Kleinigkeiten.
Chipotier, *m. — ière*, *f.* ὁποῦ ἀργοπορεῖ, ὁποῦ μαλῶνει, der (die) zaudert; der (die) zankt.
Chique, *f.* μικρὸν φιλονεῖαν διὰ

κατάν, Heine Kaffeetasse, *f.*;
σφαγίδιον διὰ παίγνισιν τῶν μικρῶν παιδίων, Schnellschüsschen, *n.*; *τύκωμα καρπῶν (τουτουῖον)* ὅπου μασσάν, Zabaferöllchen *n.* zum Kaueu; *εἶδος μικροῦ ψύλλου (εἰς τὰ ἄνθηλα νησία)*, Erbsfloh (in den Antillen), *m.*
Chiquensude, *m.* κονδελισμός, σκορδομυτία, Nasenstüber, *m.*
Chiquer, *v. a. fam.* μασσῶ καρπὸν (τουτουῖον), Zaba fauen.
Chiquet, à chiquet, *m. fam.* ἄλλον κατ' ἄλλον, nach und nach.
Chiqueter, *v. a.* ξαίρω τὸ μαλλὶ μετὰ χέρι, Welle reißen (mit den Händen); *πλουμίζω τὸ χέρις τῆς πηγῆς μετὰ σιδήρον*, den Rand einer Pastete einkerzen.
Chiragre, *f. χειράγρα*, Handschrift, *f.*
Chirographaire, *m.* δανιστής μετ' ἔγγραφοι ὁμολογίαν, Gläubiger *m.*, der auf eine Handschrift Geld geliehen hat.
Chirolologie, *f. χειρονομία*, Fingersprache, *f.*
Chiromancie, *f. χειρομαντεία*, Chiromantie, Wahrsageren *f.* aus den Händen.
Chiromancien, *m.* χειρομάντης, Chiromant, Wahrsager *m.* aus den Händen.
Chirurgical, ale, - gigue, *adj.* χειρουργικός, chirurgisch.
Chirurgie, *f. χειρουργία*, Wundarzneikunst, Chirurgie, *f.*
Chirurgien, *m.* χειρουργός, Wundarzt, Chirurg, *m.*

Chiare, *f.* κόπρος τῆς μέγας Fliegenkotz, *m.*
Chlamyde, *f. χλαμὸς*, πολὺ μικρὸν φόρεμα τῶν Πατριάρχων εἰς τὴν πελιδνὴν ποικίλ, Kriegeskleid *n.* der Patriarchen alten Rom.
Chlorose, *f. χλόρωσις* (πρὸς γυναικῶν), Bleichsucht, *f.*
Choc, *m.* προσβολή, Stoß, Anstoß, Anfall; *fig.* διαταραχὴ καίματος, Stoß, Abbruch *m.* (Güter, Ehre, Gesundheit).
Chocaille, *f. fam.* γυναικὶς διακομένη εἰς τὴν μέσην, Schwester, *f.*
Chocailier, *v. n.* πολυπίνει μέθυσ, tüchtig zechen, sich betrunken, laufen.
Chocolat, *m.* τσοκολάτα, Schokolade, *f.*
Chocolatier, *m.* ἐκείνος ὁποιεῖ καὶ πωλεῖ τσοκολάτα, Schokolatenmacher, Schokolatenhändler, *m.*
Chocolatière, *f.* ἀγγεῖον διὰ τὴν τσοκολάταν, Schokolatenkanne, *f.*
Choeur, *m.* χορὸς ψαλτῶν τεκνοποιιστῶν, Chor *n.* u. Sängern; *χορὸς, τόπος* ὅπου στέκονται οἱ ψάλλοντες εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, Chor *n.*, wo die Sänger in der Kirche stehen.
+ Choir, *v. n.* πᾶσι, fallen.
Choisir, *v. a.* ἐλέγω, erwähle, wählen, erwählten.
Choix, *m.* ἐκλογή, Diaktyon, Wahl, *f.*
Choléra-morbus, *m.* χολέρα (ἐξέσπασμα μετὰ πολὺν ἐντόνιστον καὶ διάρρηκτον), Cholera, Brechruhr, *f.*

Charmable, *adj.* ἡέτα -, ἡερίη
με ἡερίη, ἡερίη, *m.*

Charme, *m.* ὁ καὶρὸς εἰς τὸν
ὁποῖον μὴδὲν τὴν ἀρετὴν,
Zeit *f.*, wo man von der Ar-
beit feiert.

Charme, *v. n.* σέκομαι ἀρετὴν,
den δουλεῖν, feiern, nicht ar-
beiten; — *de*, ὑστεροῦμαι,
Mangel haben an —; — *une*
fête, *v. a.* ἡερίω, ἡερίω ἡερίω,
ein Fest feiern.

Chondrologie, *f.* χονδρολογία,
μέρος τῆς ἀνατομίας περὶ
τῶν ὀστέων κτλ., Lehre *f.*
von den Knochen.

Chopine, *f.* μέτρον διὰ ποσὶ
πλ. τὸ ἡμισυ μῖας πιντε,
Choppin, Mößel, *n.*

Chopiner, *v. n.* σὺνποίνω κρα-
σί, oft und viel Wein trinken.

† **Chopper**, *v. a.* σκαρτάω, stol-
pern (*prop. et fig.*).

Choquant, *ante*, *adj.* ἐγχετι-
κός, διστακτικός, anßßig, un-
angenehm.

Choquer, *v. a.* προσχέω, ans
stoßen (an etwas); ἐγχεῖν, be-
leidigen, anßßig seyn.

Chorégraphie, *f.* χορογραφία,
τῶν βηματικῶν τοῦ χοροῦ, Tanz-
zeichnung, *f.*

Chorévêque, *m.* χορεπίσκοπος,
Chorbischof, *m.*

Chorismas, *m.* χορισμός (πὺς
μερισμός), Chorismas (ein
Versuß — *uu.*).

Chorion, *m.* τὸ χόριον, περι-
λήμμα τοῦ ἐμβρύου, Aiers-
häutchen *n.*, das die Frucht im
Mutterleibe umgibt.

Choriste, *m.* ὁ τοῦ χοροῦ ὑμῶ-
της, Choränger, *m.*

Chorographie, *f.* χορογραφία,
Landbeschreibung, *f.*

Chorographie, *adj.* χορο-
γραφικός, zur Landbeschreibung
gehörig.

Chorus, *m.* λαίρε -, ὁ συμῳ-
δία, συντηροῦν εἰς τὴν τῶ-
πῶν, einen Chor anstimmen
bey Tische.

Chose, *f.* πράγμα, Sache, *f.*,
Ding, *n.* — *publique*, πολι-
τεία, αἱ δημοσίαι ὑποθέσεις,
das gemeine Wesen, der Staat.

Choser, *v. n.* ἀπὸ τὸν τὸν κα-
ρὸν μὲ τὰ κοινὰ (κορίτια),
sich mit Trauenzimmern die Zeit
vertreiben.

Chou, *m.* κόμβη, λάχανον,
Kohl, *m.*, Kraut, *n.*; *choux*
blancs, κορυμβόλα, Weiss-
traut, Weißkohl; — *rouges*,
μυρτοκόμβη, Braunkohl, *m.*

Choucas, *m.* καλὸς (κοινὸς
καλικοῦν), Dohle, *f.*

Chouette, *f.* αἰγώλιος (μικρὴ
κοινοβαρία); Kauz, *m.*,
Nachtule, *f.*

Chou-fleur, *m.* κοινονότι,
καρμυλίσχαν, Blumenkohl,
m.

Chou-rave, *m.* γλυκορογγύλη,
Kohltrübe, *f.*

Choyer, *v. a.* διατηρῶ, φυλά-
ζω μὲ ἄκραν προσοχήν, sehr
sorgfältig in Acht nehmen,
se —, ἐπιμελοῦμαι περὶ τῆς
ὑγείας μου, für seine Gesund-
heit sorgen, sich pflegen.

Chréme, *m.* χρίσμα, τὸ μύρον,
Chrisam, *m.*, das geweihte
Öhl.

Chrémeau, *m.* καυτούλα τῶν

ὑγίων ἀγ. οὐ μωροδοῦν,
Saftmädchen, *n.*

Chrétien, *jeune*, *adj.* χριστι-
ανικός, christlich.

Chrétien, *m.* χριστιανός, Christ,
m.; — *jeune*, *f.* χριστιανή,
Christin, *f.*

Chrétienté, *f.* χριστιανότητα,
οἱ χριστιανοί, Christenheit, *f.*

Chrie, *f.* (rhetor.) χρεία (ρη-
τορικὴ), Chrie, *f.*

Chrismation, *f.* τὸ μύρον,
Salbung *f.* mit dem Chrisam.

Christ, *m.* Χριστός, Christus.

Christianisme, *m.* χριστιανι-
σμός, Christenthum, *m.*

Chromatique, *adj.* (mus.) χρο-
ματικός, chromatisch.

Chronique, *f.* τὰ χρονικά, Chro-
nik, *f.*; — *nique*, *adj.* (med.)
χρονικός, πολυχρόνιος, dyro-
nisch, langwierig.

Chroniquer, *m.* χρονογράφος,
Chrentensreiber, *m.*

Chronogramme, — *nographe*,
m. χρονόγραμμα, χρονοστι-
χον, Chronogramm, *m.*

Chronologie, *f.* χρονολογία,
Zeitrechnung, Chronologie, *f.*

Chronologique, *adj.* χρονολο-
γικός, chronologisch.

Chronologiste, *m.* χρονολόγος,
Chrenolog, *m.*

Chronomètre, *m.* χρονόμετρον,
ἡμερίδιον ἢ τὸ μετρῶ τὸν
καιρὸν, Chronometer, Zeit-
messer, *m.*

Chrysalide, *f.* χρυσάλιδα (τῆς
καμπύλης), Puppe *f.* einer
Raupen.

Chrysocolle, *f.* χρυσοκόλλα,
Goldlein, *m.*

Chrysolithe, *f.* χρυσόλιθος, Chrysolith, *m.*

Chrysopée, *f.* χρυσόπειρα (ή τέχνη του πωλύν χρυσόν), Goldmacherei, *f.*

Chrysoprase, — prasín, *m.* χρυσόπρασος (λίθος πολύτιμος), Chrysopras, *m.*

Chu, *ue* adj. πέμμερος, gefallen.

Chucheter, *v. n.* στρογγύλω, γινώσκω (ώσάν τὰ στρογγύλια, girpen, schrenen wie Spetlinge).

Chuchoter, *v. a.* δουλός εις τὴν αλ-
τίειναι, κοινοποιῶ, jstheilen, flüßtern, heimlich ins Ohr tes-
ten.

Chuchoteur, *euse*, — cheieur, *m.* κοινοποιητής, Verräther, der (die) jstheilt, flüßtert.

Chuchoterie, *f.* κοινοποιήματα, πιδαισμός, Gestüßter, Bistheilen.

Chut, *int.* σωπή, σιώπη, still! A!

Chute, *f.* πέσιμον, Fall, *m.*; δουσιγία, Unglück, *n.*, Insall, *m.*; chute d'eau, κατασβε-
της, πέσιμον του νερού, Was-
serfall, *m.*; la — d'une pé-
riode, ή λήξις, άρμονία όπου
τελειώνει μίαν περίοδον, hat-
monischer) Schluß einer Perio-
de (eines Satzes).

Chyle, *m.* χυλός, Nahrungssaft, *m.*

Chylifère, *adj.* γίφων χυλόν, Nahrungssaft zuführend.

Chylification, *f.* χυλίσαις, ή φυ-
σική κατασκευή του χυλού, Bereitung *f.* des Nahrungs-
saftes (ober Milchsaftes).

Ci, *adv.* ώδε, έδω, hier.

Ci-après, *adv.* μετά ταύτα, ύστερα, nachher, hernach.

Ciboire, *m.* κιβώριον, Apotheke

ριον, Ciborium, Gefäß *n.* der
geweihten Hostie.

Ciboule, *f.* κορυμβόκκι, kleine
Zwiebel, *f.*

Ciboulette, *f.* κορυμβόκκι χλω-
ρόν, kleine grüne Zwiebel, *f.*

Cicatrice, *f.* ούλη, τὸ σημάδι
ὅπου μνήσκει από τὰς πλη-
γὰς. Narbe, *f.*

Cicatrizer, *v. a.* ούλῳ, κάμνω
ούλην, Narben machen. se —,
o. r. (διὰ πληγὰς) ταπεινῶμαι,
σκαλίζομαι (μὲ ούλην), (von
Wunden) sich vernarben, zu-
hellen.

Cicéro, *m.* εἶδος χαρακτήρος
τυπογραφικοῦ μεγαλητέρου,
Cicero (Druckchrift), *f.*

Cicérole, *f.* εἶδος ἐρβιδιον
(ερβιδιον), άρακας, άχρος.
Art kleine Silbererbsen, *f. pl.*

Cicérone, *m.* έκείνος όπου δι-
αγει εις τούς ξένους τὰ σά-
νια μιας πόλεως, Cicerone,
Fremdenführer (der die Merks-
würdigkeiten einer Stadt zeigt),
m.

Cicutaire, ciguë aquatique, *f.*
είδος κωσέλου, κώνειον έν-
δρον, Wasserschierling, *m.*

Cid, *m.* άρχηγός, μεγάλη (εις
τους Άραβούς), Hauptling,
Anführer (bey den Arabern), *m.*

Ci-devant, *adv.* πάλαι, πρό του,
ehedem, ehemals.

Cidre, *m.* σίκερα (πιστόν γινό-
μενον εκ μήλων, και άπιδύ-
ων), Obfwein, Apfelmoss, *m.*

Ciel, *m.* (cieux, *pl.*) οὐρανός,
Himmel, *m.*; κίμα, τόπος,
Himmelsstrich, *m.*, Klima, *n.*;
(*pl.* ciels), τὸ άνω μέρος του
κρεβάτου (παράν έκάτω

ἀπὸ τὸ κρεβάτι), Bettstü-
mel; οὐρανός έπάρω εις θεό-
ν κελ., Ehrenhimmel.

Cierge, *m.* κηρί, άγιόκλην, λαυ-
πάδα διὰ τὴν εκκλησίαν,
Wachskerze, *f.*, Wachslicht, *n.*

Ciergiere, *m.* έκείνος όπου ηγει-
νει καὶ πωλει τὰ κηρία, Wachs-
kerzenmacher, Wachskerzen-
händler, *m.*

Cigale, *f.* τέντρεκς, τέντι,
Deutschengrille, Baumgril-
le, *f.*

Cigare, *m.* καπνόςυλλα τυλι-
μένα, στρογγυλισμένα (ζω-
νός: τσιγάρο), Cigarette, *f.*

Cigogne, *f.* πελαργός, λέλεκς,
Storch, *m.*

Cigouean, *m.* λέλεκσπουλον,
junger Storch, *m.*

Ciguë, *f.* κώνειον (αυτόν φαρ-
μακείον), Schierling, *m.*

Cil, *m.* βλεφαρίς, οφθαλμοπτερυ-
γον, Augenwimper, *f.*

Cilice, *m.* κίλικιον, ταχύνιον
σίκακς, härenes Kleid, Buß-
kleid, *n.*

Cillement, *m.* συγχωνογονοσηό-
λισμα των οφθαλμών, σκαρ-
δαμνημός, Blinzeln *n.* mit
den Augen.

Ciller, *v. a.* συγχωνογονοσηό-
τα όφθαλμοί, σκαρδαμνίζω,
blinzeln. le cheval cille, τὸ
άλογον άρσεν ή πᾶ έβγώνη
άσκαρς ταίρς εις τὰ βλέ-
φαρα, das Pferd bekommt
graue Haare an den Augenlid-
dern.

Cime, *f.* κορυφή, Gipfel, *m.*,
Spize, *f.*

Ciment, *m.* πέτροκόλλα, Steins-
titt, Wasserstitt, *m.*, Cement, *n.*

menter, v. a. μεταχειρίζομαι
περιφολλάω (εἰς κτίσιμον
τοῦρου). mit Cement mauern;
καλλῶ με περιφολλάω, fit-
ten, verflitten; fig. ἐπιχειροῦ,
περιποιῶ, befestigen, behäfti-
gen.

metierre, m. μέγιστος, παρὰ
(τοῖς τοῖς), & äbel, Pallasth,
m.

metière, m. κοιμητήριον,
Friedhof, Kirchhof, Gottes-
acker, m.

mier, m. ὁ λόγος τῆς περι-
χειρίας, Helmbusch, m.;
κοιμητὴς καὶ τοῦ ποταμοῦ ἀπὸ
τῆς ἐπιστῆς τεταρτῆς, Stadt n.

moie, f. κομιχία γῆ, εἶδος
πυλῶ (διὰ ἔργασμα δερμῶ-
των), Walfersitz, f.

nabre, m. κυνήβαρι, Sinnor-
bet, m.

necelle, f. v. chableau.

neraire, adj. urne —, σαρὲς,
ἡ δὲ τῆς ἐκ τῆς ὑποῖον ἁ-
ντων τῆς σῆκας τῶν νεκρῶν,
Aschentrug, m., Urne, f.

neration, Cinetaction, f.
στῆκας, τῆς τῆς, Werts-
wandlung f. in Asche.

inglage, m. τὸ διάστημα ὅπου
διεπερῶ ἕνα καράβι εἰς 24
ὥρας, Weg m., den ein Schiff
in 24 Stunden zurücklegt; με-
σὸς τῶν νεκρῶν, Lehn n. der
Schiffsteute.

ingler, v. n. ἀρμενίζω, κάμνω
παντα, (mit vollen Segeln)
fahren, segeln, v. a. κινῶ με
με μὴν λεπτήν βάραν ἢ ἄλ-
λο παρόμοιον, mit einer dün-
nen Ruthe u. schlagen; le vent

cingle. φυσὰ ἀνεμος κρῆς
καὶ λεπτός, der Wind schneidet
(ins Gesicht); la pluie, la grê-
le, la neige cingle, ἡ βροχὴ,
τὸ χεῖμα, τὸ χιόνι κινεῖ εἰς
τὸ πρόσωπον, der Regen, Pa-
gel, Schnee (schlägt ins Gesicht).

Cinnamome, m. κυνέμαον,
καρλίε, Zimmt, Zimmet, m.

Cing, adj. πέντε, fünf; m. πεν-
ταγ, die Fünfe, der Fünfer.

Cinquin, m. εἰς πολεμικὴ
ἀπὸ πέντε bataillons, Cerys
n. von fünf Bataillonen

Cinquantaine, f. πεντηκαίε,
Anzahl f. von fünfzig.

Cinquante, adj. πεντηκοντα,
πενήντα, fünfzig.

Cinquantenaire, m. πεντηκόν-
ταχος, Beschlehaber m. von
fünfzig Mann.

Cinquantième, adj. πεντηχο-
στός, (der, die, das) fünfzigste,
s. m. τὸ πεντηκοστόν μέρος,
Fünfzigtheil, n.

Cinquième, adj. πέμπτος, (der,
die, das) fünfte. s. m. πεν-
τημόριον, Fünftel, Fünft-
heil, n.

Cinquiemement, adv. εἰς πέμ-
πτον τόπον, fünften.

Cintre, m. τὸ ξύλον τόξον
ἐπάνω τοῦ ὁποῖου κίβουσι,
Bogengerüst, n., Lehrbogen, m.

Cintrer, v. a. κάμνω σχῆμα τό-
ξου, ἢ καὶ ἐπάνω τοῦ ξύ-
λου τόξου, bogenförmig ma-
chen, über ein Bogengerüst
wölben.

Cionat, m. εἶδος σταφυλῶν,
Petersilicentrabe, f.

Cipolin, m. πράσινον μαρμα-

ρον ἱταλικόν, grüner italiäni-
scher Marmor, m.

Cippe, m. ἡμιστάλιον, στέλας
ἐκὼν κορυφῆς, Halbiante
(Sänle ohne Gefimbe), f.

Cirage, m. κήρυμα, das Wäch-
sen, die Wächse.

Circée, f. εἶδος κητοῦ, ὁ μαν-
δαγωγος, Alraun, m., Fexen-
traut, n.

Circumpolaire, adj. περιεχό-
μενος ἢ περιεχόμενος πέρι
τοῦ πόλου, um den Pol herum
liegend oder sich brehend.

Circoncire, v. a. περιτέμνω,
beschneiden (die Vorhaut).

Circoncis, ise, adj. περιτεμη-
μένος, beschnitten.

Circonciseur, m. ὁ περιτέμνων,
Beschnittner, m.

Circoncision, f. περιτομή, Be-
schneidung, f.

Circonférence, f. περιφέρεια,
Umfeld, Umfang, m.

Circonflexe, m. (gramm.) πε-
ρισπυμένη, (C), Dehnungs-
zeichen, n.

Circonlocation, f. περιγράφει-
σις, περιγραφή, Umschreibung
(mit Worten), f.

Circonscription, f. περιγραφή,
Umgränzung, Umschränkung,
f.; περιγραφή κατὰ ὅλα τὰ
περιστατικά, umständliche Be-
schreibung, f.

Circonscrire, v. a. περιγράφω,
umgränzen, umschranken; πε-
ριγράφω ἕνα σχῆμα τινὲς
ἄλλο, umschreiben
(eine Figur um eine andre).

Circonscriit, ite, adj. περιγε-
σμένος, περιγραφτός, περι-

γυρωμένος, umgänzt, umschirmt; umschrieben.

Circospect, *ecte*, *adj.* περι-
λεγμένος, περισκευμένος,
φρονήμος, vorsichtig, flug.

Circospection, *f.* περίσκεψις,
προσέλαξις, σπόρασις, Vor-
sicht, Schutzsamkeit, Bedacht-
samkeit, *f.*

Circostance, *f.* περιστάσις,
Umfand, *m.*

Circostanciel, — *elle*, *adj.*
(gramm) περιστατικός, um-
ständlich beschreibend.

Circostancier, *v. a.* περιγρά-
φω τὰς περιστάσεις, διηγού-
μαι μὲ ὅλας τὰς περιστάσεις,
umständlich beschreiben oder er-
zählen.

Circovallation, *f.* περίφραγ-
μα (περικύκλιον κιστρον
πολιορκημένου), Umschan-
zung, Einschließung (eines des
lagerten Ortes), *f.*

Circovenir, *v. a.* περιόχο-
μαι, περιστοιχίζομαι, ἀπαιτῶ,
ζητώ, überlisten, listig hinter-
gehen.

Circovention, *f.* τεχνική ἀπά-
τη, listiger Betrug, *m.*, Ueber-
listung, *f.*

Circovoinois, *ine*, *adj.* γειτο-
νεύων, εἰς τὰ πέρα ἐφει-
σόμενος, benachbart, umlie-
gend.

Circovolution, *f.* κυλινδρῶσις,
κύρσις, Ummwälzung, Umdre-
hung, *f.*

Circuit, *m.* περιβολή, περιοχή,
Umfang, Umlauf, *m.*

Circulaire, *adj.* κυκλοειδής,
freisörmig, *lettre* —, *ε*γκύ-
κλιον γράμμα (περιφερόμε-

νον εἰς πολλούς), Circular-
schreiben, *n.*, Umlauf, *m.*

Circulairement, *adv.* κυκλῶδόν,
κύκλῳ, in der Runde, im
Arcile.

Circulant, *te*, *adj.* (διὰ νομ-
μάτων), ὅπου τρέχει (ὅπου
ἔχει κύβητον), (von Münzen),
was im Umlaufe ist, gangbar.

Circulation, *f.* κυκλοφορία,
γυρισμός εἰς κύκλον, Umlauf,
Arcilauf, *m.*

Circuler, *v. n.* κυλίσθαι ἢ περι-
γέρομαι εἰς κύκλον, κυκλο-
φοροῦμαι, umlaufen, kreisen;
(διὰ νομίσματα), τρέχει, ἔχει
κύβητον (κύβητος), von Mün-
zen), im Umlaufe sein, gänge-
bar sein.

Cire, *f.* κηρός, Wachs, *n.*;
κηρώδης τῶν αὐτῶν, Öhren-
schmalz, *n.* — d'Espagne, τὸ
βουλοκέρν, Siegellack; τὰ ἐν-
δοκέρνα, die Wachlichter (in
der Kirche), *n. pl.*

Cirer, *v. a.* κηρῶνω, wischen.

Cirier, *m.* ὅπου δουλεύει τὸ κη-
ρόν, ὅπου πωλεῖ κηρόν, Wachs-
zieher, Wachs Händler, *m.*

Ciroëne, *m.* κηρωτὸν ἐμπλα-
στρον, Wachsflaster, *n.*

Ciron, *m.* λαυγρόν τι ὅπου γεν-
νᾶται μεταξὺ τοῦ δρυμῶτος
καὶ κέφατος, Milbe, Rirte,
Reitlauf, *f.*; ἡ φονοκαλὶδα
ὅπου γέννεται ἀπ' αὐτό, kleine
Blätter *f.* davon.

Cirque, *m.* ἐκδορόμιον (εἰς
τοὺς παλαιὰς Ρωμαίους),
Circuit, *m.*, Rennbahn, *f.* (bey
den alten Römern).

Cirare, *f.* κλεινῶν (διὰ τὰ
ὑποδήματα), Wäsche, Sties-

selwäsche, *f.*; κήρωμα, da
Wischen.

Cisailles, *f. pl.* μεγάλα ψαλῖ-
δια διὰ τὸ νομίσματα, Blech-
schere, *f.*; τὰ περικύβητοι
τῶν νομισμάτων, Abschalt,
n. pl. von Münzen.

Cisenu, *m.* τὸ γλυφεύων, We-
sel, *m.* Ciseaux, *pl.* τὸ ψα-
λίδιον, Schere, *f.*

Ciseler, *v. a.* ἐργάζομαι μὲ τὰ
σημάριον, mit dem Grabme-
sel arbeiten, ausmeißeln.

Ciselet, *m.* σημάριον μικρὸν
τῶν χρυσαίων καὶ, Grabme-
sel, Bunzen *m.* der Goldbarde-
ter *ic.*

Ciseleur, *m.* ὅπου δουλεύει μὲ
σημάριον, ὅπου ἀνεγλύπτει
καὶ μὲ ἔργον ἀνεγλύπτει
der mit dem Grabmeisel ar-
beitet, der getriebene Arbeit-
macht.

Ciseler, *f.* ἔργον γινόμενον μὲ
σημάριον, ἔργον ἀνεγλύπ-
τον, ausgeflochtene oder getrie-
bene Arbeit, *f.*

Cisoir, *m.* εἶδος ψαλίδιον τῶν
χρυσόφωνων, Metallschere
der Goldschmiede.

Cistre, *v. sistre*.

Citadelle, *f.* φρούριον, ἀκρό-
πολις, Citadelle, *f.*

Citadin, *m.* — *ine*, *f.* (εἰς με-
ρὶς πόλεις τῆς Ἰταλίας),
πολίτης, (in einigen Städten
Stallens) Bürger, *m.*; ἡ πό-
λις, πολιτεία, Bürgerthum.

Citation, *f.* πρόσκλησις, ἀνα-
κάλεισι (εἰς ἐκκλησιαστικὸν
κοιτήριον), Verladung (von
ein geistliches Gericht), *f.* ἀνα-
φορά, Anführung (eines

Stelle aus einem Buche u.), f.

Clé, f. πόλις; Stadt, f.; τὸ ἀρχαιότερον μέρος μίας μεγάλης πόλεως, Altstadt, f.
 Clér, v. a. ἐκκαλεῖν εἰς τὴν κρίσιν, vorladen, vorbeschicken (vor Gericht); ἀναφέρειν (πρὸς τὸν ἀρχαιότερον μέρος), anführen (etwas aus einem Buche u.), f.

Clérieur, eure, adj. ἐγγύτερος, ἐνδύτερος, ὁ ἀπὸ τοῦτο τὸ μέρος ἐνδισκόμενος, dichtseitig.

Clérne, f. λάκκος, νεροδοχεῖον, πύρνα, Cisterne, f.; Wasserlassen, m.

Clérneau, m. μικρὸν νεροδοχεῖον, kleine Cisterne, f.

Clérse, m. τριφύλιον (φύττον), Dreiflügel, m.

Clértoyen, m. — enne, f. ὁ πολίτης, Bürger, Staatsbürger, m.; ἡ πολίτις, πολίτισσα, Bürgerin, Staatsbürgerin, f.

Clérin, ine, adj. κίτρινος (ὡς τὰ λεμόνια), citronengelb.

Clérion, m. λεμόνι, κίτρον, Citrone (Zitronen), f.

Clérionat, m. κίτρονάτιον (ἐκχυρωμένον λεμονόδεσμον), Citronat, m.

Clérionné, ée, adj. ὁ ἐκ κίτρον (λεμονίου) συνδεδεμένος, aus Zitronen gemacht.

Clérionnelle, f. πιετὸν τι ἀπὸ ζαχὶ καὶ ζουμὶ κίτρον (λεμονίου), Citronenbrantwein, m.

Clérionnier, f. λεμονιά, κίτρον, Citrone, Citronenbaum, m.

Clérionville, f. κολοκύθη (κολοκύθη), Kürbis, m.

Civadière, f. (mar.) παντὸν τοῦ ἐμπροσθέντος καταρτιοῦ, Unterblinde, f.; Bogspießfegel, n.

Cive, f. γόφρον, εἶδος χρομίδου, Schnittlauch, m.

Civel, m. γαγγιάν τι ἀπὸ κόπας λαγωνοῦ, Falschschwarz, Falschschwarz, n.

Civelle, f. γόφρον, v. cive. τὸν τι, μοσχοπόντικος, Biebethse, f.

Civère, f. κοπάνε εἰς τὴν ὑποῖαν κομβήσαν πείρας καὶ γῆμα, Tragbahr, Trage (zu Stellen und Erde), f.

Civil, ile, adj. ἀρχαῖον εἰς τοὺς πόλεις, πολιτικός, (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ militaire καὶ τοῦ criminel), bürgerlich, Civilil, m. πεπολιτευμένος, πολιτικός εἰς τὸ γένειον τοῦ, εἰς τὴν ἡδὴ του, höflich, gesittet, droit civil, ὁ πολιτικὸς νόμος (διὰ τὰς ἐπονομασίας τῶν πολιτῶν), das bürgerliche Recht, Civilrecht.

Civiliser, adv. πολιτικῶς, κατὰ τοὺς νόμους τοῦ πολιτικοῦ, dem Civilrechte gemäß, bürgerlich; πολιτικῶς, μετροπολιτικῶς, auf eine höfliche Art.

Civiliser, v. a. πολιτεῖν, ἡμερεῖν, gesittet machen, civilisieren.

Civillité, f. τὸ πολιτικόν, ἡ εὐταξία, χρησιμοφύεια, Höflichkeit, f.; gesittetes Betragen, n.

Civique, adj. ἀρχαῖον εἰς τὴν κατὰστασιν τοῦ πολλοῦ, Bürgerig; πατριωτικός, patriotisch.

Couronne —, στέφανος διδόμενος εἰς πόλιν πατριωτικόν, Bürgerkrone, f.

Civisme, m. πατριωτισμός, τὸ φιλόπατρις, Bürgerfinn, m.; Vaterlandsliebe, f.

Clabaud, m. λαγωνικὸν ὅπου συγχωρεῖται, Kläffer, Hund, m.; der zu viel bellt; χοιδροῦδος, gläuber, großer Schwärzer, m.

Clabaudage, m. γαγγισμα πολλῶν σκελῶν, Gebell, Geflässe, n.; fig. μάλωμα διὰ μικρὰς ποικύμας, Gezänk n. um Kleinigkeiten.

Clabauder, v. n. γαγγίζω συνεχῶς, klaffen; fig. φωνάζω καὶ μαλῶν χωρὶς αἰτίας, schreien und zanken ohne Ursache.

Clabauderie, f. γαγγισμα, Gebell, Geflässe, n.; μάλωμα, Sauf, m.

Clabauder, m. (— euse, f.) γαγγιστής, Kläffer, m.; μαλῶν, κωμωδιστής, Schreyer, Bänder, m.

Clair, f. πιετὸν τι ἀπὸ σκελῶν, Waden, Hüfte, Flechte, f.

Clair, aire, adj. λαμπρός, καθαρός, klar, hell, rein; φωτεινός, hell, licht (nicht finster); (διὰ τὴν χρομίδα) ἀνοιχτός, (von Farben) hell, licht; ἀραιός, μὴ σφιγμένος, dünn, nicht dicht; ἀραιός, νερόνιος, dünn, wässrig; σαφής, γανερός, ἐκκαταρτιστός, klar, deutlich, verständlich. vert clair, rouge clair, πράσινον ἀνοιχτόν, κόκκινον ἀνοιχτόν, hellgrün, hellroth.

Clair, m. φῶς, λάμψος, φέγξις,

Helle, *f.*, Schein, *m.*, Licht, *n.* : il fait clair, *φέγγει*, es ist hell, es wird hell; clair de lune, *φως τῆς σελήνης* (τοῦ φεγγαροῦ), Mondschein, *m.*, Mondlicht, *n.*; clair-obscur, *συνωραφία μονοχρώματος* (μέτρητος χρώμα καὶ ὁσπρον), τὸ μονοχρώματον, Hells-Dunkel (in der Malerei), *n.*

Clair, clairement, *adv.* καθαρώς, λαμπρῶς, σαφῶς, klar, hell, deutlich, *fig. voir* —, καταλαβαίνω, νοεῖν εὐχολά, leicht begreifen, leicht einsehen.

Clairan, *m.* κουνδούριον δαμύρον *els* τὸν λαμπρὸν μέγας ἑλῶς *κτλ.*, Wickschelle, *f.*

Clairee, *f.* ἑξήρη καθαρισμένη, geläutertes Zucker, *m.*

Clairer, elle, *adj.* ἀραιότερο-κρῖνος, hellroth, can clairette, *ῥοκή κατασκευασμένη με κρασίαι*, Rarischbrantwein, *m.*

Clairer, *m.* εἶδος κρασιῦ ὅπου ἔχει τὸ χρώμα κρῖνος ἀραιότερον, Claret, *m.*, ein blaß rother Wein; λέθος ὅπου δὲν ἔχει συνταγὴν ὁμοίαν, Edelschein *m.* von schwarzer Farbe.

Claire-voie, *f.* παράθυρον *els* τὸν τοίχον ἑνὸς κήπου καὶ ἀνταποκρίνον ἀπὸ κάγκελλο, Gitterfenster *n.* in einer Gartenmauer. à —, ἀραιῶς, (ὡς αὖν τὰ κάγκελλα ἢ τὰ δάκτυλα), dünne, durchsichtig, durchbrochen.

Clairière, *f.* *els* τὸ δένδρον, μέγας γῆς ἄδων ἀπὸ δένδρων, lichte Stelle *f.* in einem Walde.

Clarin (et Trompette), *n.*; αὐλὸς τῶν ὀργάνων (*els* τὴν ἐκκλησίαν) ὅπου ἔχει φωνήν ἀκρίβητος, Binkenregister *n.* in der Orgel.

Clair-sensé, *é*, *adj.* ἑρμῶς σπαρμένος, ἀραιῶς, dünn gesät, dünn.

Clairures, *f. pl.* τὰ ἑρμῶς ἢ λεπτὰ μέρη *els* τὸ ὄσπον, dünne Stellen *f. pl.* im Zucker.

Clairvoyance, *f.* τὸ ὀνιδερκέες, ἐγγίνομα, Scharfsichtigkeit, *f.*, Scharfsinn, *m.*

Clair-voyant, ante, *adj.* ὁ ὀνιδερκέες, ἐγγίνομα, scharfsichtig, scharfsinnig.

Clameur, *m.* κρουγὴ, Geschrey, *n.*

Clan, *m.* (*els* τὴν Σκωτίαν) φυλὴ, (in Schottland) Volksstamm, *m.*

Clandestin, ine, *adj.* κρυφαῖος, λεθραῖος, heimlich, verborgen.

Clandestinement, *adv.* κρυφίως, heimlicher Weise.

Clandestinité, *f.* (jur.) τὸ κρυφαῖον, λεθραῖον, das Heimliche, Verborgene.

Clapel, *m.* σκεῦος μηχανῶν (*els* τὴν ἀντίαν *κτλ.*), Klapppe (in einer Pompe), *f.*

Clapier, *m.* καλύπτρα διὰ τὸ ἔμμερα κουνέλια, Kaninchenhütte (für zahme Kaninchen), *f.*

Clapir, *v. n.* φωνάζω ὡς αὖν τὰ κουνέλια, wie Kaninchen schreyen. se —, *v. r.* χοινομα *els* μὲν τοῦτον, sich in ein Loch verfrischen.

Claque, *f.* χτύπημα μετὰ τὴν παλινμήν, Klitsch (mit der flachen Hand), *m.*; *f. pl.* ἐπα-

κατάποσις, Ueberstichung *m. pl.*

Claque, *m.* εἶδος κίχλις, Wein-dressel, *f.*

Claquebois, *m.* χωριόπικον βινλί, Strohhübel, *f.*

Claquedent, *m. pop.* πύμπτωχος, γλίσκρος, Kump; Schwälzer, *m.*

Claquement, *m.* κρότος (μέλι *els* τὴν ἀδοντιῶν), Zähnklopfen, *n.*

Claquemurer, *v. a.* σφαλῶ ἐπὶ στεγνὴν φυλακὴν, einkerkern, einperren.

Claque-oreille, *m.* (pop.) σκιάδον τοῦ ὁποῖον τὸ ἄκρον κρεμεται κάτω, Schlappohr, *n.*

Claquer, *v. n.* κροτῶ, ἀποκροτῶ, klappen.

Claquet, *m.* κρόταλον, κρότον τὸ μύλον, Klapper, Mühlfapper, *f.*

Clarification, *f.* καθάρισμα τοῦ ὑγροῦ, Abklärung, Klärung, *f.*

Clarifier, *v. a.* καθαρῶν τὸ ὑγρὸν, abklären, klutern.

Clarine, *f.* κουνδούριον (ὅπου δίνεται *els* τὸν λαμπρὸν ἑλῶν), Wickschelle, *f.*

Clarinette, *f.* τὸ κλαρινέτο, εἶδος αὐλῶν, Clarinette, *f.*

Clarté, *f.* τὸ φέγγος, Helle, *f.* Licht, *n.*; ἡ σαφήνεια, Klarheit, Deutlichkeit, *f.*

Classe, *f.* κλάσις, τάξις, Klasse.

Classer, *v. a.* διαίρω *els* τάξις *els* κλάσεις, in Klassen eintheilen.

Classification, *f.* διαίρεσις *els* τάξις *κτλ.*, Eintheilung *f.* in Klassen.

assique, *adj.* *κλασσικός*, *Hof-*
isch.

clair, *v. n.* *γρήγορα σιγνά και*
καλά, *est* und *viel* *behen.*

coule, *adj.* *μορρός*, *άνητος*,
oumm, *einsfüßig.*

condiction, *f.* *κούτισταμα*, *das*
Pinken.

conse, *f.* *πρόσπον ιδιαιτερον ή*
έξουσιας εις μίαν συνθήκην,
Beaufel, *Bedingung*, *Ausnahme*
me f. *in einem Vertrage.*

construal, *ale*, *adj.* *μοναστικός*,
klösterlich.

couveau, *m.* *λύμη (ψώρα) των*
προσφύγων, *Krause f.* *der Schas-*
te. pl. ai πέτραι του άνω-
πρίλου, *Schlusstein m.* *in der*
einem Bogen (über dem Fen-
ster, über der Thüre).

couvecin, *m.* *κλαβίς (όργανον*
μουσικόν), *Klavier, n.*

couvelé, *éé*, *adj.* *(πρόβατον)*
μισαμένον από λύμην, *taué-*
dis *(von Schafen).*

couvelée, *f.* *v. clavier.*

couvette, *f.* *καρρά πλαγίως έμ-*
πονημένον εις την άκκον ενός
πισσαλίου, *Vorriednagel, m.*

couvicle, *f.* *(anat.) κατεκλει-*
σθες (το κόκαλον όπου συν-
δέθναι το στέφανον με τας πλά-
τας), *Schlüsselbein, n.*

couvier, *m.* *κλειδοθήκη, ή κρι-*
κίλη δια τα κλειδιά, *Schlüs-*
selring, m.; *άράδα των έν-*
λων του κλαβρίου ή μουσι-
κού οργάνου, *εις την έκκλη-*
σιαν, *Klavatur f.* *an einem*
Klavier *oder einer Orgel.*

couyon, *m.* *μικρά claie*, *ψαδά-*
κι, *kleine Färde*, *f.*; *καλάδι*
εις το ύποιον στεγνώνον τε-

ριά, *Korb m.* *zum Trocknen*
der Fäse.

Clayonnage, *m.* *φράκτης πλε-*
γμένος, *geflechtener Zaun, m.*

Clef, *κλειδίον (λέγεται και με-*
ταφορικώς), *Schlüssel (prop-*
et fig.), *m.*

Clématite, *f.* *κληματίτης (φω-*
τόν τι), *Waldrebe*, *Nebwin-*
de, f.

Clémence, *f.* *πρότης*, *εὐμέ-*
νεια, *Gnade*, *Huld, f.*

Clément, *ente*, *adj.* *έύμενης*,
πρόος, *gnädig*, *huldvoll.*

Clenche, *f.* *v. clinche.*

Clepsydre, *f.* *κλεισύδρα (ώρο-*
λόγιον με νερόν), *Wasser-*
uhr, f.

Clerc, *m.* *κληρικός*, *ein Geistlis-*
cher, m.; *γραφεύς (εις συνή-*
γορον), *εις κοίτην κτλ.*,
Schreiber (ben einem Advoca-
ten, einem Richter ic.), *m.*

Clergé, *m.* *ο κληρός*, *οι κληρι-*
κοί, *(ιερείς, παπάδες)*, *Geist-*
lichkeit, f.

Clérical, *ale*, *adj.* *ανήκων εις*
κληρικόν), *εις τους ιερείς*,
geistlich, *zum geistlichen Stan-*
de gehörig.

Cléricature, *f.* *κατάστασις του*
κληρικού, *der geistliche Stand,*
m.

Client, *m.* — *ente, f.* *πελάτης*
(εκείνος όπου διαφεντεύεται
από αυτηγορον), *Client, m.*

Clientèle, *f.* *πελατεία*, *Stand*
m. *eines Klienten*; *οπράσι-*
σις, *διαφεντεύσις*, *Schutz, m.*,
Verteidigung, f.

Clignement, *m.* *μυσσηγάλισμα*
των ομμάτων, *Zublinzen n.*
der Augen.

Cligne-musette, *f.* *τιγλόμυγα*,
τιγλουαρία (παγνίδα), *Blin-*
detuh (Spiel), f.

Cligner, *v. n.* *ακαρδαμύττω*,
μυσσηγαλώ το όμματι, *νεύω*
μέ το όμματι, *blinzeln mit den*
Augen.

Clignotement, *m.* *ακούσιος κί-*
νησις των βλεφάρων, *unwillk-*
ührliches Augenblinzeln, n.

Clignoter, *v. n.* *σιγχακινά το*
βλέφαρά, *oft blinzeln mit den*
Augen.

Climat, *m.* *κλίμα (ένός τόπου)*,
Klima, n., *Wimmelsfisch, m.*

Climatérique, *année* —, *f.* *κλι-*
μακτηριακός χρόνος (κάθε έξ-
δομος ή έτηντος χρόνος της
ηλικίας του άνδρωπου), *Stu-*
senjahr, n.

Clin, *m.* — *d'oeil*, *ανοιγοσκά-*
λισμα των ομμάτων, *ροπή*
οφθαλμού, *Augenwink*, *Aug-*
enbild, m.

Clincaille, — *caillerie*, *v. Quin-*
caille etc.

Clinique, *adj.* *κλινικός*, *klinisch*;
(παλαι' διχομένοσ το βάπτισ-
μα εις τα έσχατα της ζωής),
(ebdem: der die Taufe gegen
das Ende des Lebens empfang).

Clinquant, *m.* *πέταλα*, *τα γυα-*
λιαστά λεπιδία του χρυσίου
κτλ., *Bahn, m.*; *πέταλον χρύ-*
κινου χρυσωμένου, *Glitzer-*
gold, *Klauschgold, n. fig.* *έξω-*
τερική και ψευδής ωραιότης,
Glitterglanz, *Glitterstaat, m.*

Cliquanter, *v. a.* *στολλών με*
χρυσό (ή χρυσωμένα) πέτα-
λα, *mit Glittergold besetzen.*

Clique, *f.* *fam.* *κοπάδι (κακών*

ἀνθρώπων). Rote (schlechter Menschen), *f.*

Cliquelet, *v. n.* κροτώ, κροτώ-εἶναι, κρούω κρότον (ὡς ὁ μύλος), flappern (wie eine Mühle).

Cliqueletis, *m.* κλαγγή, κρότος ὅπλων, Gelöse, Geschreie, Getrassel (von Waffen u.), *n.*

Cliquette, *f.* κρόταλον (τῶν μικρῶν παιδιῶν), Klapper, Kinderklapper, *f.*

Cliquettes, *f. pl.* πέτραι εἰς μερίδα διένειναι, Steine *m. pl.* am Sadgarn.

Cliqueur, *m.* ψέωτης, ἀπαρτών, Bagger, *m.*

Clisse, *f. v.* clayon.

Clissé, *éc. adj.* περιφραγμένος καὶ πλέγματος, umflochten.

Clitoris, *m.* ἡ κλειτορίς (εἰς τὰ εἰδοία τῆς γενναίας). Schamzungenklitoris, *n.* (der nicht).

Cliver, *v. a.* un diamant, στίλβω λαμπρότερος ἢ νε διαμαντι, einen Diamant geschliffen (spalten).

Cloaque, *f.* βυβόγιος προαύτης, Cloake, unterirdische Schenke, *f.*; λάχος διὰ κοπρίαν, Mistgrube, *f.*

Cloche, *f.* Glocke, *f.*; τρουσκαλίδα εἰς τὸ δόρυ, Bläschen *n.* auf der Haut.

Clochement, *m.* κούζημα, das Sinken.

Cloche-pied, *m.* εἶδος μεταξίου τρακλαίου, dreiwährige Dreigangschleife, *f.*; μεταξίων φρεσασμένον ἐπ' αὐτό, Beidenzeug *n.* davon. & —, ἐπώνυμο εἰς ἓνα ποδάρι, auf einem Beine.

Clocher, *m.* καμπαναριον, Glockenthurm, *m.*

Clocher, *v. n.* κούζαίνω, hinken, *v. a.* σκεπάζω τὰ λουλούδια με γυνάλιν (ὅπου ἔχουν σχῆμα καμπένας), Blumen mit Glasglocken bedecken.

Clocheon, *m.* Clochette, *f.* μικρὴ καμπάνα, κουνδουναί, Glöckchen, *n.*, Schelle, Klingel, *f.*

Cloison, *f.* διάφραγμα ξύλινον, (τοῦ τοῦ περὶ δὲ), hölzerne Scheidewand, *f.*, Berthschlag, *n.*

Cloisonnage, *m.* καὶ εἶδος ἔργου διαφράγματος (περὶ δὲ), allerhand Scheidewände, *f. pl.*, Berthschläge, *m. pl.*

Cloître, *m.* μοναστήριον, Kloster, *n.*; στῶα σταυροειδὲς εἰς τὸ μοναστήριον, Kreuzgang *m.* im Kloster.

Cloitrer, *v. a.* βιάζω τινά να καλογερισθῇ, ins Kloster stellen.

Cloitrer, *m.* μοναχὸς (καλόγηρος) μοναστηρίου, Mönch, *m.*

Clopin-clopant, *adv. fam.* κουτσίκωντας, hinfend.

Clopiner, *v. n. fam.* κούζαίνω ὀλίγον, ein wenig hinken.

Cloporte, *m.* ὄρος ὁ πολύπους (ὡδύγιον τι), Affel, *f.*, Kellersesel, *m.*

Clopotieux, *euse, adj.* (διὰ τὴν θάλασσαν) τειραγμέννος, (von der See) stürmisch.

Clorre, *v. a.* σκαλῶ, κλείω, schließen, zuschließen, verschließen. *v. n.* σκαλῶ, κλείω (καλῶ, χωρίς δυσκολίας, ὡς μετὰ δύρα κτλ.), schließen, zugeben.

Clos, *ose, adj.* σκαλισμένος, geschlossen, verschlossen; à huis

clos, μετὰ τὰς δύο ἀπὸ καλειμένους, bey verschlossenen Thüren; Pâque clos, ἡ κυριακή τοῦ Πάσχα, der Sonntag nach Ostem.

Clos, *m.* τόπος, ἀγρός περιφραγμένος, umzäunter Feld *n.*

Closeau, *m.* περιβολίσι γυναικίου περιφραγμένον, eingezäunter Baugartchen, *n.*

Closerie, *f.* μικρὸν υποστατήριον, kleines Bandst., *n.*

Closser, *v. n.* κλωσῶ, glücken.

Closure, *f.* περίφραγμα, Umzäunung, *f.* fig. τέρμα (ὡς λογία) τῆς καλογρησίας (να με ἀρήσῃ τὸ μοναστήριον), Schwäbe *n.* einer Monne (das Kloster nicht zu verlassen), Clausur, *f.*; σφάλλημα (λογαρισμὸς κτλ.), Abschluß (einer Rechnung u.), *m.*

Closure, *v. a.* περιφραγεῖται, πεικίλλω, umzäunen, einschließen; σφαλῶ (λογαρισμὸν κτλ.), abschließen (eine Rechnung u.).

Clostrier, *m.* καλαθοποιός, Korbmacher, *m.*

Clou, *m.* καρφί, (ἦλος), Nagel *m.*; fig. πρίσμα εἰς ματωμένην, Blutgeschwür, *n.*; — de grossesse, monatliche, Schwangerschaft, *f.*

Clouer, *v. a.* καρφῶνω, nageln, annageln.

Clouter, *v. a.* καρφῶνω ἢ σκαλῶ μετὰ (χρυσῇ ἢ ἀσημένιῳ) καρφί, mit (goldenen oder silbernen) Nägeln beschlagen.

Clouterie, *m.* τόπος ὅπου γίνονται ἢ ποιούνται καρφί

Magelschmiede, *f.*, Magelham-
del, *m.*
Cloutier, *m.* καρφάς, Magel-
schmidt, *n.*
Clayère, *f.* καλάμι με διαρρί-
δις, Kisternford, *m.*
Club, *m.* (club) σύνδεσμος, συν-
έλευσις, Club, *m.*, geschlossene
Gesellschaft.
Clystère, *m.* κλύστρη, Ιγκλο-
στήρη, Kloster, *n.*
Coacensé, *m.* Ιγκλοστήρις όμοῦ
(μασώ) με άλλον, der Mitan-
getlagte.
Coactif, *ive*, *adj.* Ιχων έξου-
σίαν να βιάση, die Gewalt
habend zu zwingen.
Coaction, *f.* βία, Zwang, *m.*
Coadjuteur, *m.* συμβουθός (μά-
χιστις επιστόχου) και διαδο-
χος, Coadjutor, *m.*
Coadjutorerie, *f.* τὸ ἐπὶ πρὸς
μα του coadjuteur, Würde, *f.*
cine Coadjuter.
Coadjutrice, *f.* ἡ συμβουθός
μιας ἡγουμένης, Coadjus-
trice, *f.* einer Äbtissin.
Coagulation, *f.* πήξις, das Ge-
tinnen.
Coaguler, *v. a.* πήσω, πήσει
(ζυμώω πηκίον), gerinnen
machen. *v. n.* πήσω, πήσει
(ζυμώωι πηκίος), gerinnen.
se Coaliser, *v. r.* συμπερνώ,
συνενώνομαι, sich verbinden,
sich vereinigen.
Coalition, *f.* συμμαχία, συν-
τάσις, Verein, *m.*
Coassement, *m.* παρ βατράχων
κούε, Quaken *n.* der Frösche.
Coasser, *v. n.* βρω, γινώσκω ως
οι βατράχοι quaken (von
Fröschen).

Cobalt, Cobolt, *m.* εἶδος ἡμι-
μετάλλου, Kobalt (ein Halb-
metall), *m.*
Cocagne, *f.* pays de —, Οὐτο-
πία, τοπος φανταστικός ἐν-
δοιμουρίας, Schlaraffenland, *n.*
Coi de —, κατέχει με διά-
φορα πρῶματα εἰς τὴν κο-
ρυφήν, τα οποία λαμβάνει
ἐκείνος ὅστις ἀνελβαίνει εἰς
αὐτὸ, Kletterstange, *f.*
Cocarde, *f.* θυμὸς ἡ φούστα
ἀπὸ βρεταεῖς εἰς τὸν πύλον
(τὸ καπέλο), Putzschleife, Cos-
tardie, *f.*
Coccinelle, *f.* χρυσοκύνθαρος
(κόκκινος), Goldfäher, *m.*
Coccus, *m.* κόκκος, τὸ πηρο-
κόκκι, Scharlachbeere, *f.*
Coche, *m.* ἑμάδι της πόσεως
απικασαμένων, Postrichter,
Landfahrsche, *f.* — d'ean, βαρ-
κα διασπασμένη να πηγαίη
πᾶσι τοῖς εἰς τὸν αὐτὸν τόπον,
Wartschiff, *n.*
Coche, *f.* γλῶττις, χαραγματία,
Einschnitt, *m.*, Kerbe, *f.*;
pop. σκαρότα, Eau, *f.*
Cochenille, *f.* ζωόχρον τῆς Αὐτε-
ρικῆς ἀπὸ τὸ ὅποιον γίνεται
τὸ κοκκινότερον χροῖμα, Co-
chenille, *f.*
Cocheniller, *v. a.* βάρω με co-
chenille, mit Cochenille färben.
Cocher, *v. a.* βατῶω, (διὰ τὸν
πεινὸν καὶ τὰ ἄρσενια τῶν
πυλίων), treten (vom Fahn
und den Männchen der Wögel).
Cocher, *m.* ὁ ἑμαδῆς, ὁ ἡνίο-
χος, Futscher, *m.*
Cochère, *f.* porte —, ἡ μεγάλη
πόρτα (ἐνὸς σπιτιοῦ) διὰ τὰ
ἑμάδια, Thorweg, *m.*

Cochet, *m.* πετεινόπουλον, jun-
ger Fahn, *m.*
Cochevis, *m.* εἶδος κορυδαλοῦ
με λόγον, Fahnlerche, *f.*
Cochléaria, *m.* ἡ χοιλιάρια
(βότανόν τι), Rößelfraut, *n.*
Cochon, *m.* χοῖνος, γουρουνί,
Schwein, *n.* — d'Inde, εἶδος
πορτικῶ (Indische) ὀπούθου-
αῖς με τὸ γουρουνί κατὰ τὸ
σχῆμα, Meerfischweinschen, *n.*
— de lait, γουρουνόπουλον,
Espanferfel, *n.*
Cochonée, *f.* γέννη τῆς σαρύ-
ρας, Wurf (Ferkel), *m.*
Cochonner, *v. a.* γινώω γου-
ρουνόπουλα, (von Sauen)
werfen, ferkeln.
Cochonnerie, *f.* sam. γουρουνό-
πυλν, μεγάλη ἀπασταίς,
Schweinerei, Sauerei, *f.*
Cochonnet, *m.* δωδεκάεδρον,
σφαῖρα με δώδεκα προσώπια
ὅπου ἔχουν τοὺς ἀριθμοὺς
ἀπὸ 1 εἰς 12, Zwölfflach, *n.*,
zwölffseitig Würfel *m.* mit den
Zahlen 1 bis 12.
Coco, *m.* κόκος, κόκος, καρπὸς
τῆς Ἰνδίας, Kokosnuß, *f.*
Cocoon, *m.* κορυθαί του μα-
μουδίου, Gehäuse *n.* der Se-
denraupe.
Cocotier, *m.* καρπὸς τῆς Ἰν-
δίας (v. coco), Kokosbaum, *m.*
Coction, *f.* βράσις, Kochung, *f.*;
ζώνκσις, Verdauung, *f.*
Cora, *m.* κερατῆς, Fahnrey, *m.*
Cocuage, *m.* κερατωσύνη, Fahn-
reyschaft, *f.*
Cocufier, *v. a.* sam. κοινώ τι-
νέ κερατῶν, einen zum Fahn-
rey machen.

Code, m. κώδικς, Codex, m., Gesetzbuch, n.

Codébitéur, m. συγγρωστής, Mitschuldner, m.

Codicillaire, adj. περιεχόμενος εἰς codicille, in einem Codicill enthalten.

Codicille, m. προσθήκη εἰς μίαν διαθήκην, Codicill (Anhang m. zu einem Testamente), n.

Codonataire, m. συμμετοχὸς μετ' ἄλλων εἰς μίαν δωρεάν, Theilhaber m. an einem Geschenk.

Coëfficient, m. συντελεστής (εἰς τοὺς ἀλγεβρικοὺς λογαριασμούς), Coëfficient (in algebräischen Rechnungen), m.

Coëmption, f. συναγορά, ἀγορὴ μετὰ πώλησιν, Mitkauf, gegenseitiger Kauf, m.

Coërcitif, ive, adj. (jur.) ἀναγκάσιμος, zwingend.

Coërcition, f. (jur.) ἐξουσία ὅπου ἔχει τις πρὸς βίαν τινα εἰς τι, Zwangsrecht, n.

Co-état, m. κατάστασις συμμετοχῶν εἰς τὴν διοίκησιν, Stand m. eines Mitregenten.

Coëternel, elle, adj. συναίδιος, συναίσιος, gleich ewig.

Cœur, m. καρδία, Herz (proprie et fig.), n.; καρδία, δάφνις, ἀφροδίτη, Muth, m., Herz; τὰ ἐσωτερικά εἰς ἓνα πρᾶγμα, das Innere von etwas; ἡ κοῦρα (εἰς τὰ παιδαγωγικά), Coeur (in der französischen Sprache), Muth (in der deutschen Sprache); apprendre par cœur, μαθεύειν ἐκ στήθους (κωδὼς ἐν' ἑαυτῷ), ἐκστηθίζω, auswendig wissen, lernen.

Co-existence, f. συνύπαρξις, Mitexistenz, f.

Co-exister, v. n. συνυπαρῆσαι, zugleich daseyn, mit existiren.

† Coffin, m. κοφίνι, Sarg, m.

se Coffiner, v. r. ἐκφυλάσσειν (διὰ τὰ λουλούδια, zusammen schrumpfen (von Blumen); στραβώνωμαι (διὰ τὰ συνιδία), sich werfen (von Brestern).

Coffre, m. κιβώτιον, κοίτημαρον, Kasten, m.; — fort, σεντούκι σκεπασμένον μετ' ἀσθητέρας πλάκας, mit Eisen beschlagener Kasten, m.

Coffrer, v. a. βάλλω εἰς τὴν κιβωτόν (εἰς τὸ σεντούκι), in den Kasten legen; φυλάσσειν, βάλλω εἰς τὴν φυλακὴν, ins Gefängniß setzen, einsperren.

Coffret, m. κιβώτιον, μικρὸν σεντούκι, μικρὸν σκεύει, Kistchen, Kistchen, n.; kleiner Koffer, m.

Coffretier, m. ὁ κιβωτοποιός, (ὁποῦ φτιάχνει σεντούκια, σκεπέει), Kistenmacher, Koffersmacher, m.

Cognasse, f. ἀγριοκυδώνιον, wilde Quitt, f.

Cognassier, m. ἀγριοκυδωνιά, wilder Quittenbaum, m.

Cognat, m. συγγενής (ἀπὸ μέρους τῆς μητρός ἢ τῆς θυγατρὸς), Verwandter m. von Seiten der Mutter oder der Frau.

Cognition, f. συγγένεια (ἀπὸ μέρους τῆς μητρός ἢ τῆς θυγατρὸς), Verwandtschaft (von Seiten der Mutter oder der Frau).

Cognée, f. ἡ ἀέλνη, ὁ πῆλκος τὸ τρεκαῖον, Art, f., Weil,

Cogne-féta, m. ὁποῦ δὲν ποτὶ τορδώνει τίποτε μετὰ ὅλον τὸ κοῦρον του, der bey viel Mühe nichts anrichtet.

Cogner, v. a. ἐμπῆγειν κτυπῶντας δυνατὰ, σπινθῶναι, εἰς τὸν πῆλκον, einschlagen; βαρύνω, πῶ. (schlagen, stoßen).

Cohabitation, f. (jur.) συναγωγὴ (συνουσία) τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναίκος, eheliche Bewohnung, f.

Cohabiter, v. n. συναίσιω, ἀνακαταίσιω, συνουσιάζειν, ehelich bewohnen.

Cohérence, f. συνάφεια, Zusammenhang, m.

Cohéritier, m. — ière, f. σκληρονόμος, Miterbe, m.

Cohésion, f. σύναφεις, ἐξάρμοσις, das Zusammenhängen.

Cohobation, f. (chim.) συγνολαγώσιμα, das wiederholte Glutern, wiederholte Destilliren.

Cohober, v. a. συγνολαγώσκειν τὸ αὐτὸ ἑνὸς, wiederholte Glutern, destilliren.

Cohorte, f. τάγμα πρὸς ἀποτέλεσματος (εἰς τοὺς παλαιούς Ρωμαίους), Kriegsschaar m. Fußvolk, Cohorte (bey den alten Römern), f. (poét.) σκὰδι (στρατιωτῶν), Schaar, f., Trupp, m.

Cohue, f. τόπος ὅπου συνυπαρῶσιν τὰ μικρὰ κρητίζοντα, Ort m., wo die kleinen Kretze gehalten werden. συναρῶναι ἀνδρώπων ὅπου γινώσκουσιν, zusammen xrl., Be-

sammlung *f.* von Leuten, welche (schreien, klagen u.

Coi, ie, adj. ηρεος, still, ruhig.

Coiffe, f. σκούφια (γυναικεία), Haube, Weiberhaube, *f.* — de chapeau, τὸ ἐσθπανον τοῦ πίκου (σινδίου, καπέλου), Putzfutter, *n.*; τὸ δέρμα ὑποὺν τινα σήμα ἔχον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὅταν γεννηθῶσι, Haube, das Häutchen auf dem Kopfe einiger Kinder, wenn sie geboren werden; τὸ κύμα τοῦ σπέρου τῶν φυτῶν, Samen-hülle *f.* von Pflanzen.

Coiffer, v. a. et n. σκεπάζω τὴν κεφαλὴν, στολίω τὴν κεφαλὴν, τὰ μαλλιά, den Kopf bedecken, den Kopf aufsetzen, die Haare fräufeln (frisieren); — une liqueur, ἀνακατόνω ἐνα ὕδρον με ἄλλο, eine Flüssigkeit mit andern vermischen; — une bouteille, στομυπῶν καὶ μίαν φιάλην, eine Flasche gut verschöpfen, vermachan; *coiffer q., fig.* κάμνω τινά κεφαλήν, einem Hörner aufsetzen; κάμνω τινά μεθυσμένον, einen betrunken machen. *se-, v. r.* σκεπάζω τὴν κεφαλὴν μου, βάνω σκούφιαν, στολίω τὴν κεφαλὴν μου, τὰ μαλλιά μου, sich (dat.) den Kopf bedecken, eine Haube (ein Kopfzeug) aufsetzen, sich (dat.) die Haare fräufeln, frisieren. *se— d'une opinion,* προλαμβάνωμαι ἀπὸ μίαν γνώμην, eingenommen (sein für eine Meinung). *il est né coiffe,* (γεννηθὴ με σκούφιαν) ἔχει καλὴν τὴν κεφαλὴν, er ist ein Blödsinn.

Coiffeur, m. — euse, *f.* ἐκείνος (ἐκείνη) ὅπου κτερίζει καὶ διαρθεύει τὰ μαλλιά τῶν γυναικῶν, der (die) Friseurmeister die Haare schmückt, fräufelt, Haarfräueler (*friseur, m.*; ἐκείνη ὅπου φρείνει σκούφιαις κτλ. διὰ γυναικας, Friseurin, *f.*

Coiffure, f. στολισμὸς τῆς κεφαλῆς, σκούφια κτλ., Kopfputz, *m.*, Kopfzeug, *n.*

Coignée, v. Cognée.

Coignier, m. κυδωνιά, Quittenbaum, *m.*

Coin, m. γωνία, ἄκρον, Winkel, *m.* Ecke, *f.*; τὸ ἄκρον, das Ende, äußerste; ἡ ἡδὴς κόμη, ἡ ἡδὴς μαλλία (κοτὴ εἰς τὰ πόδια), falsche Selten: lefen, *f. pl.*; ἡ στήν, στήν, Keil, *m.*; πλοῦσιμον εἰς τὸ σκουφίον (κουράσι) σωμα εἰς τὸν ἀστράγαλον, Zwiidel *m.* am Strumpfe; πλοῦσιμον διὰ χαράκιον τῶν νομισμάτων, Münzstempel, Prägestoß, *m.*; βοδὴλα (εἰς τὰ ἄσχη κτλ.), Stempel, *m.*, Zeichen, *n.* (auf Silber κ.); χάρισμα, τὸ ἐν κεχαρισμένον, Gedrät, *n.*; δουλαπὶ εἰς τὴν γωνίαν (τοῦ ἀντῆ), Eckstrank, *m.* coins, *pl.* τὸ ἐξοσάτα ὀπισθὰ ὀδόντια τοῦ ἀλόγου, die vier hinteren Zähne *m. pl.* des Pferdes.

Coin, coing, m. τὸ κυδωνιον, Quitten, *f.*

Coincidence, f. σύμπτωση, das Zusammenfallen, Zusammen-

Coincident, ente, adj. συμπί-

πτων, zusammenfallend, zusammen treffend.

Coincider, v. n. συμπίπτω, zusammen fallen, zusammen treffen.

Co-indicants, adj. (méd.) συνδεικτικός, mitanzeigend.

Co-indication, f. (méd.) συνδεικτικά σημεῖα (ὅπου βεβαιώνουν τὴν γνώμην τοῦ λατροῦ διὰ τὴν χρῆσιν ἐνὸς ἰατρικοῦ), Mitanzeigen, *f. pl.*

Coint, te, Cointé, ée, adj. εὐμορφος, εὐάριστος; schön, ansehnlich.

Cointerie, f. τρόπος περιάφενος εἰς τὸ φέρονον (διὰ τὸ κάμψαι τις ἐνδείξιν εὐμορφίας), Ziererei, *f.*

Coion, m. sam. ἄκαρτος, ἄκαρδος, δειλός, Bärenhäuter, *m.*, feige Memme, *f.*

Coionner, v. n. sam. περιπαίζω τινα, ἀτιμάζω, habeln, schimpflich behandeln.

Coionnerie, f. ἀκαρίστη, Schickfigkeit, *f.*; μωρία, ἀνοησία, Thorheit, Albernheit, *f.*

Coit, m. ανουαλα (τῶν ὧων), Begattung, *f.*

Col, m. λαμος. Salz, *m.* (v. cou); λαμομαίνυλον, Salztuch, *n.*; γακάς (λαμός) εἰς τὸ ὑποκάμωσιν, Hemdentragen, Hemdenhale, *m.*; στενὸν μεταξὺ βουνῶν, enger Paß *m.* zwischen Gebirgen.

Colachon, m. εἶδος κιδάρας, Art Haute, *f.*

Colaphiser, v. a. v. souffleter.

Colatin, m. τὸ περιδέριον τοῦ

δωρεῶν στέλου, Fries m. eis
ner dorischen Säule.

Collature, m. σφάγισμα, das
Durchschreiben; τὸ σφραγισμέ-
νον, das Durchgeschriebte.

Colchique, f. πολυχιδόν (δοτα-
νόν τε), Wiesenzitellrose (Pflan-
ze), f.

Colère, f. θυμός, ὄργη, Zorn,
m.; adj. θυώδης, ὀπὸ θυ-
κόλια θυώδες, zornig, zorn-
müthig.

Colérique, adj. ὀφθαλμός, ὀφ-
θυμός, hitzig, jähwornig.

Coliart, m. εἶδος ῥίνας με ἀγ-
κάδια (βάσι), Stachelroste, m.

Colibri, m. κόλιβρι (πουλίον
πολλὰ μικρόν τῆς Λαμιακῆς),

Colibri, m. fig. ἀνθρώπος
κοντός καὶ εὐαφρόνους,
kleiner flatterhafter Mensch, m.

Colischet, m. μικροπροπῆ στο-
λίδια καὶ ἄλλα προϊόντα,
geringe Biertrank, m. pl., Glit-
tertrank, m.

Colin, Colimbe, m. κόλυμβος
(πουλίον θαλάσσιον), Zau-
ther (ein Seevogel), m.

Colin-maillard, m. τυφλομα-
ρία (παγνύδα), Blindespiel
(Spiel), f.

Colique, f. χολικόν πάθος,
Bauchweh, n., Colic, f.

Colis, m. δέμα ἐμπορικῶν πα-
γμάτων (πτέγγε), Ballen
(Waare), m.

Collaborateur, m. — trice, f.
ὁ, ἡ συνεργός, Mitarbeiter,
m., — rin, f.

Collataire, m. ἐκείνος ὅπου ἐλα-
βὲν ὀφείτω ἐκκλησιαστικόν,
der eine Pfründe erhalten hat.

Collatéral, ale, adj. πλάγιος

συγγενής (ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ
ἀδελφοῦ ἢ τῆς ἀδελφῆς τοῦ
προπατορός), Sittenverwand-
ter, m., — tre, f.

Collateur, m. ὁ ἔχων ἐξουσίαν
νὰ δώσῃ ὀφείτω τὴν ἐκκλη-
σιαστικόν, der ein geistliches
Amt zu vergeben hat.

Collatif, ive, adj. (διὰ τὸ ὀφ-
είτω) ὅπου ἡμπορεῖ νὰ δώ-
σῃ, (von Pfründen) was ver-
geben werden kann.

Collation, f. ἐξουσία ὅπου ἔχει
τὴν νὰ δώσῃ ὀφείτω τὴν ἐκ-
κλησιαστικόν, das Recht, ein
geistliches Amt (eine Pfründe)
zu vergeben; ἀντιπαράβολη
(τὸν ἀντιγραφὸν μετὰ τὸν πρω-
τότυπον κτλ.), Vergleichung,

Gegeneinanderhaltung (der Ab-
schrift mit der Urchrift κτλ.), f.;

δειλὸν (ὅπου τρώγων με-
ριχὸν εἰς τὸ ἀπένευμα), Bes-
serbrod, n.

Collationner, v. a. ἀντιπαρά-
βάλλω, gegen einander halten,
vergleichen; v. n. κάνω δει-
λὸν, Betterbrod essen, besser
vern.

Colle, f. κόλλα, Leim, m.; λε-
ψὸν μέρος τοῦ ψωμίου (ὅπου
δὲν εἶναι καλὸν ψυμένον),

Schließ m. im Brode. sam.
ψευδαῖς, ψεύματα, Lügen,
f. pl.

Collecte, f. συνάξεις ἐκου-
σίων διακριτῶν ἢ ἐλεημοσυ-
νῶν, Einsammlung f. frey-
williger Beisteuern, Almosen-
sammlung; (εἰς τὴν ἐκκλησί-
αν τῶν ἀσπίων) ἡ εὐχὴ πρὶν
τοῦ Ἀποστόλου, Collecte, f.,

Gebet m. bey der Messe vor der
Epistel.

Collecteur, m. ὁ συνάγων (δο-
σμένα ἢ ἐλεημοσύνας), Alm-
sammeler (von Steuern oder
Almosen), m.

Collectif, ive, adj. (gramm.)
περιληπτικός, collectio; —
nom collectif, ὄνομα περι-
ληπτικόν, Sammelwort (no-
men collectivum), n.

Collection, f. συλλογή, Samm-
lung, f.

Collégataire, m. συγγληρονό-
μος (εἰς ἕνα διακριτὸν με-
ρίδιον μὴς κληρονομίας),
Miterbe m. eines Vermächte-
nisses.

Collège, m. συνέδριον, Colle-
gium (von Rathespersonen κτλ.),
n.; σχολεῖον, Lehranstalt,
Schule, f.

Collégial, ale, adj. ἀνήκων εἰς
τὸ σχολεῖον, zur Schule gehö-
rig, Schult; église collégiale,
ἐκκλησία ἀποκατάλιος διω-
κουμένη ἀπὸ κατοννοῦς, Col-
legialkirche, Stiftskirche, f.

Collègue, m. σύντροφος, ὁ ἔχων
τὸ αὐτὸ ἐπάγγελμα, Collegé,
Amtsgenosse, Amtsbruder, m.

Collar, v. a. κολλᾷ, leimen;
ἀλέσας με κόλλα, mit Leim
bestreichen.

Collerette, f. εἶδος λαμουμα-
δίου τῶν γυναικῶν, Artfalsch
Krause f. der Frauenzimmer.

Collet, m. τὸ μέρος τοῦ φορέ-
ματος ὅπου εἶναι τριγυρῶν εἰς
τὸν λαιμόν (τοῦρα, γιανὰς),
Kragen, Restkrage, m.; πα-
γίδα μετὰ τὴν ὁποῖαν πλέρον-
ται ὡς, Schlinge, Dohne, f.

- χαυωτάκος (καμζόλα) από τομάρι, Koller, m., Collet, n.
- Colleter, v. a. πλάω τινά από τον λαιμό, einen dem Halse (beim Krage) packen. v. n. σπύλω παγίδα, Schlingen, Dohnen stellen.
- Colleteur, m. ο κατασκευάζων τις παγίδας, Schlingenmacher, m.
- Colletier, m. ο κατασκευάζων χαυωτάκος (από περλ), Kollernmacher, m.
- Colletiu, m. χαυωτάκος (καμζόλα), χωρίς μανίκια, Wamme m. ohne Ärmel.
- Collier, m. όρματις (από μαργαριτρία κτλ.) διά στολισμόν λαιμού, Halskette, Halsband, n., Halskette (von Perlen κ.); χρυσή αλυσίδα των επάγων (καβαλλίων) ενός ζώου, Ordenskette, f.; ζυγός εις τον λαιμόν των αλόγων (όπου τραβούν βαρέα αλυσία), Kummel, n.; το μέρος του λαιμού εις ένα βόδι σφαιμένον, Halsstück n. eines geschweiften Ochsen.
- † Colliger, v. a. συναρτίζω σημειώματα από βιβλία, Anmerkungen aus Büchern sammeln.
- Colline, f. λόφος, βουνάκι, Hügel, m.
- Colligatif, adj. (med.) (πάθος) διακόν τὸ ὑγρὸ τοῦ σώματος, die Feuchtigkeiten des Körpers schmelzend.
- Colligation, f. ἀνάμιξις των μερών του αίματος, Schmelzung, Auflösung f. der Theile des Bluts.

- Collision, f. συγκρούσις, σύγκρουσις, Zusammenstoß (prop. et fig.), m.
- Colligant, m. pl. λεινός όπου έχουν χαυωτάκος ο ένας με τον άλλον, die mit einander Pressirenden.
- Collocation, m. (jur.) διαίρεσις των θανόντων, κατά τάξιν της ποσότητος όπου ο καθέας έχει το μέρος, Eintheilung f. der Stäubiger nach der Ordnung der Summen, die sie zu erhalten haben.
- Colloque, m. διάλογος, Gespräch, n.
- Colloquer, v. a. διατάττω τους θανόντας κτλ. (v. collocation), die Stäubiger in Klassen eintheilen.
- Colluder, v. n. (jur.) συμφωνώ (κρυφίως) με το ένα μέρος έναντιον του άλλου, mit einem Theile gegen den andern heimlich einverstanden seyn.
- Collusion, f. συμφωνία κρυφή έναντιον τινός, heimliches Einverständniß n. gegen jemanden.
- Collusoire, adj. κρυφίως συμφωνημένος (ἐπὶ κακοῦ), heimlich einverstanden, abgekartet.
- Collyre, m. κόλλυριον, λατρίκον διά τὰ ὀφθαλμοῦ, Augennittel, n., Augenarzney, f.
- Colombage, m. (charp.) ἀράδα δοκών (χαρπυνών), Ständerwerk, n.
- Colombe, f. περιστέρα, περιστέρι, Taube, f.
- Colombier, m. περιστερών, Taubenhause, n., Taubenschlag, m.

- Colombin, m. μεταλλειον μαλίσσιον, das reine Bleierz.
- Colombin, ine, adj. γαλάζιος ως ο λαιμός εις τα περιστέρας, taubenhalsfarbig (bläulich).
- Colombine, f. ζουζουλιὰ των περιστερών, Taubramis, m.
- Colon, m. αποικος, Ansiedler, Colonist, m.; (anat.) το κόλον (έντερον), Grimmdarm, m.
- Colonel, m. ταγματάρχης, χιλιάρχος, der Oberst (Dorist).
- Colonial, le, adj. ανήκων εις αποικίαν, όπου προήχεται από μιας αποικίας, zu einer Colonie gehörig, aus einer Colonie herkommend.
- Colonie, f. αποικία, Colonie, Niederlassung, Pflanzstadt, f.
- Colonisation, f. κτίσις μιας αποικίας, Anlage f. einer Colonie.
- Coloniser, v. a. κτίζω αποικίαν, μεταβάλλω εις αποικίαν, eine Colonie anlegen, zu einer Colonie machen.
- Colonnade, m. ἀράδα (στίλη) στύλων, Säulengreihe, f.
- Colonne, f. στήλη, στύλος, Säule, f.; ἀκουσματοῦ, Stütze, f.; στίχος ἡ ἀράδα στρατευματος, Colonne f. eines Heeres; διαίρεσις μιας σελίδας εις δύο τριὰ κτλ. μέρη, Spalte (auf einer Blattsseite eines Buches), f.
- Colophane, f. τὸ κολλοφόνον (είδος βελώνης με την οποίαν τολβαν τὰς τολὰς εις τὰ δοκάρια των βιβλίων), Colophanum, Weigenharz, n.

Coloquinte, *f.* *κολοκυνθίς*, Cos-
quinte, *f.*
Colorant, *ante*, *adj.* *χρωματί-*
ζωρ, färbend.
Colorer, *v. a.* *χρωματίζω*, fä-
 ben (*propr. et fig.*).
Colorier, *v. a.* *χρωματίζω με*
τά ἀντικείμενα χρώματα (μα-
 λισα τὰς εἰκόνας εἰς τὰ βι-
 βλία), mit Farben ausmalen.
Coloris, *m.* *χρωματισμός* (εἰς
χρωματίζω), Färbengebung,
f., Colorit, *n.*
Colorisation, *f.* *χρωματίσεις*
τῶν ὁσίων με διαφόρα χρώ-
ματα, Färbung *f.* der Zeuge
 mit verschiedenen Farben.
Coloriste, *m.* ὁποῦ ἡτέροι κα-
 λὰ τὰ χρωματίζει, Colorist
 (der die Farben zu geben ver-
 steht), *m.*
Colossal, *ale*, *adj.* *κολοσσικός*, tiefe-
 nist, kolossalisch.
Colosse, *m.* ὁ Κολοσσός, Koloß,
m.
Colostre, *m.* τὸ πρῶτον γάλα
 ὅπου ἔχουν αἱ γυναῖκες ἀφ'
 οὗ γενήσονται, erste Milch *f.*
 in den Brüsten der Weiber
 nach der Geburt.
Colportage, *m.* τὸ ἐπαγγέλλειν
 τοῦ colporteur, das herum-
 tragen, Feiltragen.
Colporteur, *v. a. et n.* πωλοῦν
 πράγματα εἰς τὰς οἰκίας (εἰς
 τὴν οἰκίαν), Waaren feil
 tragen, hausiren.
Colporteur, *m.* λιανοπώλητης
 ὅπου κομίζει μαζὶ του εἰς
 τὰς οἰκίας τὰ πράγματα
 (μέλλουσι βιβλίου) τὰ ὅποια
 πωλεῖ, Tabulleträger, Haus-

ficter, Verkäufer *m.* kleiner
 Schriften.
Colure, *m.* (astron.) *κόλυρος*,
 Kolor, *m.*
Colzat, *m.* ἀγοιστοράμβη, Kapf,
m., Ribboat, *f.*
Coma, *m.* (méd.) *κόμα*, κλίσις
 εἰς τὸ ἀποκάρωσι, Anseh *m.*
 zur Schlassucht.
Combat, *m.* μάχη, Kampf, *m.*,
 Gefecht, *n.*
Combattant, *ante*, *m.* μαχητής,
 Kämpfer, & treiter, *m.*
Combattre, *v. a.* *μαχομαι*, πο-
 λεύω, kämpfen, fechten, streiten.
Combien, *adv.* πόσον, wie viel.
Combinaison, *f.* σύνθεσις, ζευ-
 γώμα, συνένωσις, Ver-
 einigung, Verbindung, Combi-
 nation, *f.*
Combiner, *v. a.* *συνεργώω*, ζευ-
 γωνιώνω, vereinigen, verbins-
 den, combinieren.
Comble, *m.* τὸ ὑπέρμετρον,
 ἀποπληρωμα, Uebermaß, *m.*,
 Fülle, *f.*; ἡ στέγη, κορυφή
 τοῦ σπιτιοῦ (οἴκου), Dach,
n., Gersten *m.* des Hauses;
fig. ὑψίστος βαθμός, höchster
 Grad, *m.*
Comble, *adj.* γεμῆτος, εἰς πλε-
 ως, voll, angefüllt.
Combler, *v. a.* ἀποπληρῶ, γεμ-
 ῖζω, anfüllen, voll füllen; ἐπι-
 φορτίζω, ἐπισπείρω (*propr.*
et fig.), überhäufen, über-
 schützen.
Combourgeois, *m.* ὁ ἔχων ul-
 τοι εἰς τὴν καράβη, Wirtsh-
 ter, *m.*
Combrière, *f.* δίκτυον διὰ μεγά-
 λα ψάρια, Netz *n.* zu großen
 Fischen.

Combustible, *adj.* καύσιμος,
 ὅπου καίεται εύκολά, bra-
 bar, verbrennlich.
Combustion, *f.* ἀνάκταιν,
 ἐμπρησμός, Verbrennung,
 ταραχή τοῦ αἵματος, Aufrul-
Comédie, *f.* κομῆδία, Lust-
 sp., Komödie, *f.*
Comédiens, *m.* — ienne, *f.*
 κομηδός, Schauspieler,
 — ien, *f.*
Comestible, *adj.* φάγνικος
 (ἐδώδιμος), ὅπου ἡμποῦν
 ἄνθρωποι τὸ φάγειν, ἐσθ-
 — *m. pl.*; τὰ φάγνικα, ἡ τροφή,
 — *gla*, die Speiswaren, *f. pl.*
Comète, *f.* κομήτης, Komete
Comices, *m. pl.* τὰ ἀρχαῖα
 (σύνοδος λαοῦ εἰς τὴν πα-
 τέρ' Ρώμην), Comitia (Ver-
 versammlung *f.* im alten Ro-
 — *f. pl.*
Cominge, *f.* βόμβα μεγάλου
 τη, sehr große Bombe, *f.*
Comique, *adj.* κωμικός,
 misch; ἀστείος, γελοῖος
 scherzhaft, lächerlich.
Comité, *m.* συνέλευσις τινῶν
 τοῦ κοινηρίου, ἐκ τοῦ συμβου-
 λίου, Ausschuß (Berath-
 gender Personen), *m.*
Comite, *m.* ἐπιστάτης εἰς
 κάτοικον, Galscenwagt, *m.*
Comina, *m.* κόμμα, Komma,
 δύο σιγμαί, (:) Doppel-
 — *m.*, Koton, *n.*
Commandant, *m.* ἐξουσιαστής
 ἄρχων, Befehlshaber, Co-
 mandant, *m.*
Commande, *f.* παραγγελία
 Befehl, *f.*, Auftrag,
 — *de* — διὰ πρωτοστ' ἡς,
 Befehl, auf Befehl; u

ladie de —, προκασιμένη ἀφθασία, verstellte Krankheit, f.

Commandement, m. προσταγή, ἐντολή, Befehl, m., Gebot, n.; ἡγεμονία, ἐξουσία, Oberbefehl, m., Commande, n. (milit.) ὑψωμα γῆς ἀπὸ τοῦ ὁποῦ ἐπιθωρεῖ τις ἐνα τόπον, Anhöhe f., von wo aus man einen Ort überseht.

Commander, v. a. προσταῶω, befehlen, gebieten; ἐξουσιάζω, ἡγεμονεύω, δεῖξω ὡς στρατηγός, den Oberbefehl haben, anführen, commandieren. v. n. παραγγέλλω, κυριεύω, beherrschen, gebieten. — à ses passions, κυριεύω τὰ πάθη μου, seine Leidenschaftlichkeiten beherrschen. cette montagne commande la place, αὐτὸ τὸ βουνὸν κυριεύει τὴν πόλιν, d. h. laßt' ἐπὶ αὐτὸ ἡμπορεῖ τις τὰ τὴν γαλιᾶν με κατοικῆσαι, dieser Berg beherrscht die Gegend.

Commanderie, f. ἐπισκοπικὸν ἀντικὸν εἰς τὸν Commandeur, Comthure, f.

Commandeur, m. ἕνας ἀπὸ τοῦς πρώτους ἐνὸς τόπου τοῦ ἐπισκοπικοῦ, Comthur, m.

Commandite, f. ἐταιρεία δύο πραγματοῦντων (τῶν ὁποῦν ὁ ἕνας κάμνει τὴν πραγματείαν καὶ ὁ ἄλλος φέρει τὰ ὄπλα του), Commandite, Gesellschaftshandlung, f.

Comme, adv. ὡς, καθὼς, wie, gleichwie, so wie; conj. ὥσων, ἐπειδὴ, weil, da.

Commémorable, adj. ἀξιόμνημονεος, merkwürdig.

Commémoration, - mémoraison, f. ἀνάμνησις, μνήμη, Gedächtnißfeier (in der Kirche), f.

Commengant, m. — ante, f. ἀρχαῖος, πρωτόπτερος, Anfänger, m., — tin, f.

Commencement, m. ἀρχή, Anfang, m.

Commencer, v. a. ἀρχίζω, κάμνω ἀρχήν, anfangen.

Commendataire, m. ὁ ἔχων τίτλον καὶ εισοδήματα ἐνὸς ἐκκλησιαστικοῦ οὐγκίου, der die Einkünfte einer Pfründe genießt.

Commende, f. τίτλος ἐκκλησιαστικοῦ οὐγκίου, καὶ εισοδήματα, Commende, Pfründe, f.

Commensal, m. συντράπεζος, Tischgenosse, m.

Commensurabilité, f. (mathém.) ἀναλογία δύο ἢ περισσοτέρων ἀριθμῶν ὅπου ἔχουν ἓνα μέτρον κοινόν, Gleichmeßbarkeit f. zweier Zahlen.

Commensurable, adj. (mathém.) (διὰ δύο ἢ περισσοτέρους ἀριθμούς) ὅπου ἔχουν μεταξύ των ἓνα κοινόν μέτρον, gleichmeßbar.

Comment, adv. πῶς, wie.

Commentaire, m. ὑπόμνημα, ἐξηγήσις, Commentar, m., Erklärung, f.

Commentateur, m. ὑπομνηματιστής, ἐξηγητής, Commentator, m., Erklärer, Ausleger, m.

Commenter, v. a. ὑπομνημα-

τίζω, ἐξηγῶ, commentieren, auslegen, erklären; παρηγήζω, παραθέτω ψευδέματα, übel auslegen, Lügen hinzu setzen.

Commere, v. a. fam. παραβάλλω, vergleichen.

Commérage, m. ἀναλογία ἐκείνης ὅπου εἶναι ἀνάδοχος μαζὴ με ἄλλων, Gewarterchaft, f. fig. γλῶσσαι, Gewäsch, Geschwätz, n.

Commérable, adj. ὁ εὐανδράκιος, ὅπου εὐκόλα πραγματοῦνται, leicht zu verhandeln.

Commerçant, m. — ante, f. ἔμπορος, (μεγάλος) πραγματευτής, Handelsherr, (großer) Kaufmann, m.

Commerce, m. ἐμπόριον, πραγματεία, Handel, m.; συγκοινωνία, Gemeinshaft, f.; συναστροφή, Umgang, m.

Commercer, v. n. πραγματεύομαι, κάμνω πραγματείας, handeln, Handel treiben.

Commercial, ale, adj. ἐμπορικὸς, πραγματευτικὸς, Handels-.

Commère, f. ἡ ἀνάδοχος συντεχνία, Gewarterin, f. fig. μία γλῶσση ὅπου περιεργάζεται ὅλα, Schwätzerin, Stadtflesche, f.

Committant, m. ὁ ἐπιτελών, ἐπιτάττων, παραγγέλλων τι τινα, der einem etwas aufträgt, Committent, m.

Commestre, v. a. πράττω, κάμνω (τι κακόν), thun, begeben (etwas Böses); — qe. à q., ἐξιστάμεν, παραγγέλλω, ἐπιστεύωμαι τι εἰς τινα, einem

etwas anfragen, anvertrauen;
— q. à qc., βάλλω τινα εἰς
κίνδυνον κτλ., einen einer
Gefahr ic. aussetzen. — deux
personnes l'une avec l'autre,
κάμνω τὰ μάλιστον (δύο
ὑποκειμένα), zwei Personen
zusammen setzen; se —, βί-
πτομαι εἰς κίνδυνον (ζωῆς,
τιμῆς κτλ.), sich aussetzen, sich
in Gefahr (des Lebens, der
Ehre ic.) begeben.

Commination, f. ἀπειλή, φο-
βητισμός (ἐκ μέρους τοῦ κρι-
τηρίου), (gerichtliche) Bedro-
hung, f.

Commminatoire, adj. ἀπειλητι-
κός, φοβηριστικός, mit einer
Strafe bedrohend.

Commis, m. ἐπιστάτης (εἰς μί-
αν πραγματείαν κτλ.), Factor,
m.; γραφεὺς, Schreiber, Sec-
retair, m.; δούλος εἰς πραγ-
ματεία, Handlungsdienet, m.

Commise, f. δίκαιον ὅπου ἔχει
ὁ κύριος ἑνὸς πρεσβυτέρου τὰ
ἐπαναλάβη, das Recht ein
Fellen einzuziehen.

Commisération, f. οἰκτος, συμ-
πάθειαν, Πέος, Erbarmen, n.

Commissaire, m. ἐπιστάτης
(διαρισμένος παρὰ τῆς ἐξου-
σίας), Commissar, m.

Commission, f. ἐκτέλεσις ἀρμο-
τίας, (Begebung f. einer Sän-
de); παραγγελία, ἐπιταγή,
Auftrag, m.; ἐπαγγελία (μα-
λιστα ὀφειζόμενον εἰς τὸ σπρέ-
ψαι), Amt, n., Anstellung
(besonders als Officier), f.;
(mar.) ἄδεια (ὅπου δίδεται
ἐπὶ τὴν διαίτησιν) τὰ πάθη
τις ἐξαιρετικὴ καράβια, Erlaub-
nis f., feindliche Schiffe wegz-
zunehmen, (Capetbrief, m.).

Commissionnaire, m. ὁ ἐπι-
τροπός (εἰς μίαν ἐπὶ ὁδοῦν,
μάλιστα ἐκείνος ὅπου ἔχει
τὴν ἐπιτροπίαν τὰ ἐμπορεύ-
ματα ἢ τὰ τὰ πωλῆσις),
Commissionsand, m.

Commissionner, v. a. δίδω (εἰς
τινα) ἑστᾶ ἄξιωμα ἢ μίαν πα-
ραγγελίαν διὰ μισοῦ διατώ-
ματος, einem ein Amt oder ei-
nen Auftrag durch ein Patent
ertheilen.

Commodat, m. (jur.) δάνειον
διὰ χάριν (χωρὶς διάφορον),
unentgeltliches Darlehen, n.
— dataire, m. ὅπου ἔλαβε
ἑνα τοιοῦτον δάνειον, der ein
solches Darlehen erhalten hat.

Commode, adj. (— dément,
adv.) ἀνέσφορος, ἐπιτηδεύς,
εὐχρηστος, ἀναπαυστικός, be-
quem, gemächlich, gelegen;
πολλὰ συγκαταβατικός, εὐ-
προσέχρητος, umgänglich, leicht-
süßig.

Commode, f. ἀνεσώδηκη, δου-
λάτι με συντάγῃ, Kommo-
de, f.

Commodité, f. τὸ ἀναπαυτι-
κόν, Bequemlichkeit, Gemäch-
lichkeit, f.; εὐκαίρια, ὁφέ-
λη, f.; ὠφέλεια, τὸ συμ-
φερόν, Nutzen, Vortheil, m.;
— dité, pl. τὸ ἀναγκαῖον, das
heimliche Gemach, der Abtritt.

Commotion, f. (inéd.) σιγελ-
ησις, κίνησις, ταραχή (ἀπὸ
τὸ πείσμον κτλ.), Erschütter-
ung (vom Fallen ic.).

Commuer, v. a. (jur.) — une
peine, μεταβάλλω μίαν τι-

μωρίαν (παιδείαν) εἰς ἄλλη-
ν, eine Strafe in eine andere ver-
wandeln.

Commun, une, adj. κοινός,
gemein; κοινός (ὅπου ἔχουν
πολλοὶ μὲς), gemeinschaft-
lich; κοινός, συνηθισμένος,
allgemein, gewöhnlich; κοινός
ἀχαριστός, gemein, schlecht.

Commun, m. τὸ κοινόν, τὸ δη-
μόσιον, die Gemeinde, das ge-
meine Wesen; τὸ κοινόν πλῆ-
θος, das gemeine Volk, die
große Haufen; οἱ δούλοι κα-
ὶ δουλεύοντες, das Gesinde;
en commun, κοινῶς, εἰς κοι-
νωρίαν, gemeinschaftlich, in
Gemeinschaft.

Communal, ale, adj. ἀνηχο-
ν εἰς ἑαυτοῦς κατοικοῦς ἐνὸς
τόπου, zur Gemeinde gehörig;
Gemeinde-.

Communauté, f. κοινότης (ou
commune), Gemeindegemein-
schaft, f.; κοινοὶ τεχνιτῶν, Zunft;
Zunung, f.; κοινοῦ (κατα-
λογεῖται ἢ καλοῦσθαι), Kir-
chengemeinde, f.

Communiaux, m. pl. τόπος κοι-
νός, διὰ βοσκήν, Gemeindeg-
weide, Gemeindegemeinde, f.

Commune, f. ἡ κοινότης ἢ
κάτοικοι ἢ πολῖται μὲς πό-
λεως οἱ χωριῖται ἑνὸς χω-
ρίου, Gemeinde (Stadtgemein-
de, Dorfgemeinde), f.

Communément, adv. κοινῶς,
γενικῶς, gemeinlich, insge-
mein.

Communiat, m. — ante, f.
μεταλαμβάνων, ἡ μεταλαμ-
βάνουσα, Communicant, m.
— tin, f.

Communicable, *adj.* μεταδοτικός, εύκοινώητος, όπου μπορεί να μεταδοθή, να συγκαινωνηθή, mittheilbar.

Communicatif, *ive*, *adj.* όπου μεταδίδει εύκολα, μετά χαρᾶς, leicht, gern mittheilend.

Communication, *f.* συγκαίνω-
ρια, Gemeinshaft, *f.*; συνα-
νταροσύνη, Umgang, *m.*

Communier, *v. n.* μεταλαμβάνω, (τῶν ἁγίων μυστηρίων), zum Abendmahl gehen, com-
municiren.

Communism, *f.* κοινωνία ὁμο-
πίστοιων, Gemeinde *f.* von Glau-
bensgenossen; ἡ ἁγία εὐχαρι-
στία, Communion, *f.*

Communiquer, *v. a.* μεταδί-
δω, κοινωνῶ, συγκαίνω, mit-
theilten; *v. n.* συναναστροφή-
μαι, umgehen, Umgang has-
sen. *se —*, *v. r.* μεταδί-
δομαι, συγκαινωνᾶμαι, sich
mittheilen.

Commutative, *justice*-, *v. Ju-
stice*.

Communtation, *f.* μεταβολή,
ἀλλαγὴ, Veränderung, Ver-
tauschung, *f.*

Compacité, *f.* ἡ πυκνότης τῶν
σωμάτων, Dichte, Dichtig-
keit, *f.*

Compacte, *adj.* συμπαγής, εὐ-
παγής, σφιγτός, dicht, fest.

Compagne, *f.* ἡ σύντροφος,
Gesellschafterin, *f.*; φιλική,
Freundin, *f.*; ἡ σύζυγος,
Gattin, *f.*

Compagnie, *f.* συντροφία,
συντροφία, Gesellschaft,
Bersammlung, *f.*; συντροφία
πραγματεῶν, Handelsge-

sellshaft, *f.*; (milit.) λόχος
(τάγμα ἐκατὸν στρατιωτῶν
ἢ καὶ περισσοτέρων), Com-
pagnie (Soldaten), *f.*

Compagnon, *m.* ὁ σύντροφος,
ἐταῖρος, Gesellschafter, Mit-
genosse, Gefährte, Kamerad,
m.; δούλος, βοηθός εἰς τεχνί-
την, κάλες, Gesell (des Hand-
werkers); *fig. fam.* παρούρ-
γος, listiger Mensch, Schlau-
sücht, *m.*

Compagnonage, *m.* ὁ καιρὸς
ὅπου πρέπει τις νὰ δουλεύῃ
ὡς κάλες, Gefellenjahre,
m. pl.

Comparable, *adj.* παραβλητός,
vergleichbar.

Comparaison, *f.* σύγκρισις,
παραβολή, Vergleichung, *f.*

Comparaitre, *v. n.* παρῆλθα-
ζομαι (ἐνώπιον τοῦ κριτοῦ),
vor Gericht erscheinen.

Comparant, *ante*, *adj.* ὁ παρ-
ήλθαζόμενος ἐνώπιον τοῦ
κριτοῦ, vor Gericht erscheinend.

Comparatif, *ive*, *adj.* συγκρι-
τικός, vergleichend.

Comparatif, *m.* (gramm.) τὸ
συγκριτικόν, der Comparativ.

Comparer, *v. a.* παραβάλλω,
συγκρίνω, vergleichen.

Comparoir, *v. n.* παρῆλθαζο-
μαι ἐμπροσθεν τοῦ κριτηρί-
ου, vor Gericht erscheinen, sich
stellen.

Comparse, *f.* εἰσόδος τῶν ἐπ-
αίων εἰς τὸ ἐπιποδούμενον,
Eintritt *m.* der Ritter auf dem
Turnierplatze; τὰ πρόσωπα
εἰς τὸ θέατρον ὅπου δὲν ἑμ-
λοῦν, Summe Personen *f. pl.*
auf der Bühne.

Compartiment, *m.* συνάθροι-
σις διαφόρων σχημάτων με-
τὰ τῶν ὁρίων τῶν ὁρίων, geschmack-
volle Zusammenstellung *f.* vers-
chiedener Figuren.

Compartir, *v. a.* διαμοιράζω
εἰς διάφορα μέρη κατὰ συμ-
μετρίας, in verschiedene Ab-
theilungen eintheilen nach dem
Ebenmaße.

Compartiteur, *m.* κριτής, ὅπου
δὲν συμφωνεῖ μετὰ τὴν γνώμην
τῶν ἄλλων, Richter *m.*, der
nicht den Stimmen der andern
beipflicht.

Comparation, *f.* παρῆλθασις
εἰς τὸ κριτήριον, Erscheinung
f. vor Gericht.

Compas, *m.* διαβήτης, Sirkel
(das Werkzeu), *m.*; (mar.)
ἡ ναυτικὴ πηξίς, κοινῶς
μπούσολας, Compas, *m.*

Compassement, *m.* μέτροσις
διὰ τοῦ διαβήτου, das Abziti-
keln.

Compasser, *v. a.* μετρῶ μετὰ τὸν
διαβήτην, abzirkeln. *fig.* δια-
τάσσω, διαμοιράζω καλά, gut
einrichten, eintheilen.

Compassion, *f.* συμπάθειον,
ἔλεος, Mitleid, Erbarmen, *m.*

Compaternité, *f.* *v.* Compé-
rage.

Compatibilité, *f.* τὸ σύμφωνον,
τὸ ἀρμόδιον, Vereinbarkeit,
Verträglichkeit, *f.*

Compatible, *adj.* ἀρμόδιος διὰ
ἐνώσει, σύμφωνος, ὅπου ἡμ-
πορεῖ νὰ ἐνωθῇ, vereinbar,
verträglich.

Compatir, *v. n.* ἀ —, ἔχω συμ-
πάθειον, ἐπιπονήν, συμπη-
νῶ, Mitleiden, Geduld haben;

— avec..., είμαι ἀρμόδιος, σύμφωνος με..., sich vertragen mit..., zusammen passen.

Compétissant, ante, adj. οικτιρῶν, ἐυσπλαγχνος, mitleidig.

Compatriote, m. f. συμπατριώτης, συμπατριώτης, Landsmann, m., — πότνια, f.

Compendium, m. σύντομος, επιτομή, kurzet Begriff, Auszug, m.

Compensation, f. ἀμοιβή, ἀντιπληρώμη, Ersatz, m., Wertgütung, f.

Compenser, v. a. ἀνταμείβω, ἀντιπληρώνω, ersetzen, vergüten.

Compérage, m. συγγένεια πνευματική τοῦ ἀναδόχου πρὸς τοὺς γονεῖς τοῦ ἀκαδέκτου, κοινὴς κουμπάρια, Batterschaft, f.

Compère, m. ἀνάδοχος, σύντεκνος, κουμπάρια, Batters, m.

Compétence, f. ἡ ἐξουσία ὅπου ἔχει ἕως κατὰ τὴν κρίσιν ὑπόθεσιν, Befugnis f. eines Richters in einer Sache zu sprechen.

Compétent, ente, adj. (— temment, adv.) ἀνὴρ, νόμιμος, gehörig, rechtmäßig; juge —, κατὰ τὴν κρίσιν ὅπου ἔχει ἐξουσίαν νὰ κρίνῃ μίαν ὑπόθεσιν, ἀρμόδιος κατὰ, rechtmäßiger Richter, der befugt ist in einer Sache zu sprechen.

Compéter, v. n. ἀνέκω νόμιμος, rechtmäßig zukommen, zustehen.

Compétiteur, m. ὁ ἀντιποιοῦμενος, ἀντίκληρος, ἐμῆλος, Mitbewerber, m.

Compilateur, m. ὁ συναθροίζων ἐκ διαφόρων συγγράμμάτων, Compiler, Sammler, m.

Compilation, f. συναγωγή, ἀθροισμα (ἐκ διαφόρων συγγράμμάτων), Compilation, Sammlung (aus mehreren Schriften), f.

Compiler, v. a. συνάπτω, ἀθροίζω ἐκ διαφόρων συγγράμμάτων, compileren, sammeln, aus mehreren Schriften zusammentragen.

Complaignant, m. — ante, f. (jur.) ὁ παραπονούμενος, ὁ ἐνέχων, προσκλαίων, Kläger, m.

Complainte, f. παράπονον, Klage, f. (jur.) ἡγωγή κατὰ τὸν, προσκλαίσις, Klage vor Gericht.

Complaire, v. a. ἐπαρέσχω, ἐπαρεστώ, sich gefällig erweisen, willfahren.

Complaisance, f. συναρέσκεια, φιλαρέσκεια, Gefälligkeit, f. par —, κατὰ χάριν, aus Gefälligkeit.

Complaisant, ante, adj. χαριζόμενος, φιλάρεσκος, πρόσθυμος εἰς τὸ νὰ κάμῃ χάριν, gefällig, willfährig.

Complant, m. τόπος φυτευτέος με ἀμπέλια ἢ καὶ με ἄλλα δένδρα κωποφόρα, Pflanzung f. von Weinstöcken oder andern Fruchtbäumen. — planter, v. a. φυτεύω με ἀμπέλια κτλ., mit Weinstöcken u. d. pflanzen.

Complément, m. συμπλήρωμα, Ergänzung, f.

Complémentaire, adj. συμπληρωματικός, ergänzend, v. v. démiainaire.

Complet, éte, adj. ἑντελής, σπουδής, vollständig, ganz.

Complètement, m. συμπληρωματικός (πρὸς τὸν συμπληρωματικόν), das Ergänzen.

Complètement, adv. ἑντελῶς, ganzlich, völlig.

Compléter, v. a. συμπληροῦν, ἀποτελεῖν, ergänzen, vollständig machen.

Complexe, adj. σύνθετος ἀπὸ περισσώτερων πραγμάτων, aus mehreren Dingen zusammengesetzt.

Complexion, f. κράσις, ἕξις τοῦ σώματος, Selbstbeschaffenheit, f.

Complexionné, ée, adj. ὁ ἔχει κράσιν τινὴν, von gewisser Selbstbeschaffenheit.

Complexité, f. σύνθεσις (ἀπὸ διαφόρων πραγμάτων), Zusammenfassung (aus verschiedenen Dingen).

Complication, f. συνάθροισμα πραγμάτων διαφόρων φύσεως, συμπλοκή, Zusammenfassung m. von Dingen verschiedener Natur, Verflechtung, Verwickelung, f.

Complice, m. et f. συνένοχος, συμπλάτης, συμπλάτης, der (die) Mitschuldige.

Complicité, f. συμμετοχή ἐν πλημὰτος τινος, Theilnahme f. an einem Verbrechen, Mitschuld, f.

Complices, f. pl. ἐπὸς ἐκκλησίας (ἐκ τὴν ἐκκλησίας), Complices (in der Kirche), f.

Compliment, m. χαιρετισμός, ἀσπασμός, χαιρεῖς, κομπλιμέντο, Compliment, n., Gruß, Empfehlung, m.

Complimentaire, m. ἐκείνος μὲς συντροφίας πραγματευτῶν εἰς τὸν ὅποιον τὸ ὄνομα γίνονται αἱ ἐμπορεύσεις τῆς πραγματείας, Handelsgehilfe m., in dessen Namen die Handelslung geführt wird.

Complimentier, v. a. συγγράμμα, ἀσπάζομαι, χάριζομαι χαιρετισμούς (κομπλιμέντα), Compliments machen, begrüßen.

Complimenteur, m. — ense, f. ἐκείνος, ἐκείνη ὅπου χάριται πολλά κομπλιμέντα, der (die) viele Compliments macht.

Complicqué, ée, adj. συμπλεγμένος, ἐμπλοκωμένος, verwickelt, verworren, — pliquer, v. a. περιπλέκω, ἐμπλοκίζω, verwickeln, verwirren.

Complot, m. συνωμοσία, συνεισηκούη, Complot, n., Verschörung, f.

Comploter, v. a. συμφωνῶ μετ' ἄλλους ἐπὶ κακοῖς, sich mit andern zu etwas Bösem verbündet; κάμνω συνωμοσίαν, συνεισηβυλλέομαι, ein Complot machen, sich verschwören.

Comploteur, m. συνωμοτής, Verschörer, m.

Componction, f. συνταγή καρδίας, Selbstschmerz f. des Herzens.

† Comportement, m. διαγωγή, πολιτεία, γένεσις, Betragen, f., Aufführung, n.

Comporter, v. a. et n. ὑποφέρειν, δέχομαι, λυγρέω, leiden, gestatten, erlauben. se —, v. r. πολιτεύομαι, φέρωμαι, sich betragen, sich auführen.

Composé, m. μίγμα, τὸ σύνθετον, Mischung, f., das Zusammengesetzte.

Composer, v. a. συνθένω, zusammentun setzen; κατασκευάζω, κέμω, verfertigen, machen; (mus.) συνθένω (μουσικῇ), setzen, componiren; (impr.) συνθένω (τοὺς τύπους), setzen (in der Druckerz). v. n. συμφωνῶ, συμβιβάζομαι, sich vergleichen, übereinkommen; πραγματεύομαι διὰ τὴν παραδοσὴν μὲς πόλεως κτλ., capituliren. se —, v. r. κατασκευάζω ἢ προσποιεῖσθαι τὸ πρόσποιον μου, τὰ σχήματα τοῦ πρόσποιον μου (εἰς χάριν, λύπην κτλ.), eine (scusdige, traurige u.) Miene annehmen.

Composeur, m. ἀγαπῶς συγγραφεύς, schlechter Schriftsteller, Büchermacher, m.

Composite, m. (archit.) ἡ σύνθετος ἢ ῥωμαϊκὴ τάξις τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, die zusammengesetzte oder römische (Säulen-) Ordnung.

Compositeur, m. συνθέτης μουσικῆς, Tonsetzer, Componist, m.; (impr.) στοιχειοθέτης, τυποθέτης, Setzer (in der Druckerz), m.; — amiable, συνδιαιλακτής, der einen Streit gütlich belegt.

Composition, f. σύνθεσις, σύνθεμα, Zusammenlegung, Zus-

setzung, f.; (mus.) σύνθεσις μουσικῆς, σύνθεσις μουσικῶν κομματίων, (musikalische) Composition, f.; (impr.) σύνθεσις τῶν χαρακτῆρων τοῦ τύπου, das Setzen, der Satz (in der Druckerz); συμφωνία, συμβιβασμός, Vergleich, m.

Composoir, m. συνιδάμι τοῦ τυποθέτου, Setzbreit, n.

Compositeur, m. τὸ ἐργαζέσθαι εἰς τὸ ὅποιον ἀραδιάζουν τοὺς χαρακτῆρας οἱ τυποθέται, Winkelhaken (der Setzer), m.

Compoteur, m. συμπουσίτης, πολυπινῆς, κροσσονῆς, Säufer, Sausbruder, m.

Computation, f. (ἀστων) συμπόσις, Rechnung, n.

Compote, f. γλυκύματι τι ἐπὶ παρὰ καὶ ἰσχυρὸν, Compote, f., Obstmus, n.; περιστῆρα, βρασμένα εἰς ἕνα κλεισμένον τηγάν, gedämpfte junge Tauben, f. pl.

Compotier, m. ἀγγεῖον ὅπου βαρύνει τὰ γλυκὰ καὶ παρὰ, Schale f. zur Compote.

Compréhensible, adj. καταληπτός, εὐκατάληπτος, begreiflich.

Compréhension, f. κατάληψις, περίνοια, Fassungskraft, Einsicht, f.

Comprendre, v. a. συμπεριλαμβάνω, περιέχω, in sich fassen, enthalten; καταλαμβάνω, begreifen, verstehen.

Compresse, f. τὸ προσκεφάλαιον ὅπου ὁ χειρουργὸς βάγει ἑλάνω εἰς μέλαν πληγὴν, Häufschiffchen n. auf Wunden.

Compressible, adj. ὁποῦ δύναται νὰ θλιβῇ, νὰ συσφιχθῇ, πιεστός, λέγεται μέγιστα διὰ τὸν ἀέρα), was sich zusammen drücken läßt (besonders von der Luft).

Compensibilité, f. ἡ ποιότης ἐνὸς πράγματος ὅπου δύναται νὰ συσφιχθῇ, die Eigenschaft, sich zusammenzudrücken zu lassen.

Compressif, ive, adj. ὁποῦ πιέζει, συσφίγγει, zusammendrückend.

Compression, f. συμπίεσις, συνθλίψις, Zusammendrückung, f.

Comprimer, v. a. πιέζω, θλίβω, zusammen drücken, zusammen pressen.

Compris, ise, part. v. comprendre. non compris, εξαιρεμένον, εξαιρείται, έξω από —, ausgenommen, mit Ausnahme von —; y compris, συμπεριλαμβάνεται, μαζί με —, mit begreifen, mit Inbegriff von —.

Compromettre, v. n. συνπαγρεύομαι, στέργω εἰς ἀρετήν, τακτοῦμαι, sich vereinigen, um etwas durch einen Schiedsrichter entscheiden zu lassen. v. a. ἐμπλέκω, ἐμπροσθίζω τινά εἰς κίνδυνον ἢ εἰς διασάφεια πράγματα, einen einer Gefahr oder Unannehmlichkeiten aussetzen, einen compromittiren.

Compromis, m. συμφωνία διὰ τῆς ὁποίας δέχεται τις ἕνα μέρος διὰ νὰ κρίνῃ τὴν διαφοράν του, Compromis, n., Uebereinkunft f. einen Streit

durch einen Schiedsrichter entscheiden zu lassen. metre q. en —, σώνω τινά νὰ λάβῃ ἀμείλιαν, ἢ ἄλλο τι διασάφιστον, einen compromittiren, v. compromettre.

Comptabilité, f. ἐποπτεῖα εἰς τὸ νὰ δώσῃ τις λόγον περὶ διασάφιστος, Verantwortlichkeit, Pflicht f. Rechnung abzulegen.

Comptable, adj. ἐπεύθυνος, ἐποπτευόμενος νὰ δώσῃ λογαριασµόν, verbunden Rechnung abzulegen, verantwortunglich. quitance —, ἐξοφλιστικὸν δεικτὸν εἰς λογαριασµόν, Belagquittung, f.

Comptant, adj. μετρητός, baar; s. m. τὰ μετρητά, bares Geld.

Compte, m. λογαριασµός, Rechnung, f.; λόγος ὅπου ἔχει τις νὰ δώσῃ, Rechenschaft, f.; τὸ κέρδος, τὸ ὄφελος, Gewinn, Wortheil, m. rendre compte, δίδω λόγον, λογαριασµόν, Rechnung ablegen, Rechenschaft geben; faire compte de —, ψηφῶ, τιμῶ, ἀνέη, viel halten von —; à compte, διὰ λογαριασµόν, auf Abschlag; à bon compte, εὐθηνά, wohlfeil; au bout du compte, τέλος πάντων, am Ende, wenn's am und um kommt.

Compte - pas, m. ὁδόμετρον (ἐγκαλεῖον ὅπου μετρεῖ τὰ βήματα ὅπου κάνουν τις εἰς τὴν ὁδόν), Schrittzähler, m. **Compter, v. a.** ἀριθμῶ, μετρῶ (ἀσπρά κτλ.), zählen; λογα-

ριάζω, rechnen; λογαριάζομαι, rechnen, denken, dafür halten; — sur q., λογαριάζω, ἐλπίζω εἰς τινά, auf einen rechnen, hoffen; — pour vous, halten für —.

Compteur, m. ὁ λογαριάζων, Rechner, Zähler, m.

Comptoir, m. τραπεζεῖα εἰς τὴν ὁποίαν μετροῦν τὰ ἔσπρα, Zählstisch, Rechentisch, m.; τόπος εἰς τὸν ὅπου οἱ πράγματεται κάνουν τὰς πληρωμαὶς καὶ ἄλλας υποθέσεις (τὸ σκευτόριον), Schreibstube, f., Contor, n.; πραγματευτικὸν σπίτι, Handelshaus, n.

Comptoriste, (p. u.) καταστηχάτης, γραμματικὸς, Buchhalter, m.

Compulser, v. a. διὰ προσταγῆς κρατεῖται ἐπὶ εἰδήσεων τῶν μαρτυρικῶν γραμμάτων τῶν ἀναγκαστῶν εἰς μίαν προσολογίαν, durch obrigkeitliche Befehl die Vorlegung der Acten erzwingen.

Compulsoire, m. προσταγή τοῦ νὰ προσβιβάσῃ τὰ μαρτυρικά γράμματα (v. compulser), obrigkeitliche Befehl m., die Acten vorzulegen.

Comput, m. ἀπαριθμῆσις τῶν ἐσθῶν καὶ ἄλλων πραγμάτων ἀνηκόντων εἰς τὸ καλεῖσθαι δάριον, Aufrechnung f. die Felle und anderer zu einem Kalender gehörigen Dinge.

Computiste, m. ἐκείνος ὁποῦ κάνει ἐκτίμησιν τὴν ἀριθμῆσιν, der diese Aufrechnung macht.

Comital, *ale*, *adj.* τοῦ κόμητος, ἀντικεινὸς εἰς κόμητα, gräflich.
 Comte, *m.* Κόμης, κόμης, Graf, *m.*
 Comté, *m.* ὁ τόπος ὅπου ἐξουσιάζει ὁ κόμης, τὸ κομητῆτον, Grafschaft, *f.*
 Comtesse, *f.* ἡ κόμητσα, Gräfin, *f.*
 Concassation, *f.* τὸ κοπάνισμα, das Stoßen, Berstößen.
 Concasser, *v. a.* κοπανῶ, συντρίβω, στομπῶ, stoßen, zerstoßen.
 Concensation, *f.* συνέχισις (ἀτμῶν καὶ ἀποτελεσματίων), Verkettung (von Urstoffen und Wirkungen), *f.*
 Concave, *adj.* κοίλος, ἑγκοίλος, βαθυλόος, hohl. miroir —, ἑγκοίλος καθρέπτης, Hohlspiegels, *m.*
 Concavité, *f.* κοιλότης, κοίλωμα, τὸ βαθυλόον, Höhlung, *f.*
 Concéder, *v. a.* χαρίζω, παρέχω, στέγω, bewilligen, verleihen.
 Concédér, *v. a.* συλλειτουργῶ, συνεργῶ, mitwirken.
 Concentration, *f.* ἐγκέντρωσις, Vereinigung *f.* in einen Punkt, Concentrirung, *f.*
 Concentrer, *v. a.* ἐγκεντρῶ, ἐνωῶ, συναθροῶ εἰς κέντρον ἢ ὡς εἰς κέντρον, auf einen Punkt vereinigen, concentriren.
 Concentrique, *adj.* (mathém.) ὁμόκεντρος, einen gemeinschaftlichen Mittelpunkt habend, concentrisch.
 Concept, *m.* ἡ πρώτη ἐκποικί-

λίδω, Vorstellung, *f.*, Begriff, *m.*
 Conception, *f.* σύλληψις, Empfängniß, *f.*; δόνησις τοῦ κατελευκάνειν, Fassungsgrast, *f.*
 Concearnant, *prp.* ὡς πρὸς, betreffend, in Betreff.
 Concerner, *v. a.* ἀνέχω, θεωρῶ, ἀποβλέπω, betreffen, angehen, anbelangen.
 Concert, *m.* μουσικὴ συναρμονία (χορῶν· χορτζέρτο), Concert, *n.*; συμφωνία, Liebeseinstimmung, *f.*; de —, ἐκ συμφωνῶν, verabredeter Maßen.
 Concertant, *ante*, *adj.* ᾄδων ἢ παίζων εἰς τὸ concert, der im Concert singt oder spielt.
 Concerté, *ée*, *adj.* συμφωνημένος, verabreitet.
 Concerter, *v. a.* δοκιμάζω μαζὴ μὲ ἄλλους ἕνα μουσικὸν κομῶν, ein Musikstück zusammen probiren; συμφωνῶ, διὰ καὶ τε, verabreden, *v. n.* κομῶν ἕνα concert, ein Concert geben oder aufführen.
 se —, *v. r.* συμβουλευόμεναι, χίμνῃ συμφωνῶν, sich beirathschlagen, sich bereden.
 Concerto, *m.* εἶδος συμφωνίας εἰς τοὺς μουσικοὺς, μουσικὸν κομῶν, das Concert (ein Musikstück).
 Concession, *f.* ἀπονομή τινὸς προνομίου, δόσις, στέρις, Ertheilung *f.* eines Vorrechts, Bewilligung, Vergünstigung.
 Concessionnaire, *m.* ὁπὸν ἐλαβε προνομίον τε, der ein Vorrecht erhalten hat.
 Concetti, *m.* ἐπιτηδεύει καὶ μὴ

ἐξηκριβωμέναι ἔννοιαι, gesuchte, schimmernde Einsfälle, *m. pl.*
 Concevable, *adj.* καταληπτός, begreiflich.
 Concevoir, *v. a.* συλλαμβάνω (εἰς τὴν κοιλίαν), empfangen, schwanger werden; καταλαμβάνω, ἐννοῶ, begreifen, fassen, einsehen; συμπεριλαμβάνω, λαμβάνω (οἶον· ἐλλείδει, ἐρωτᾷ κτλ.), fassen, hegen (als: Hoffnung, Liebe u.); συνθεῖω (μὴν γραφεῖν κτλ.), abfassen (einen Brief u.).
 Conchoïde, *f.* (gém.) κογχοειδής (γραμμὴ), Muschellinie, *f.*
 Conchyle, *m.* κογχόλη (κοχλίας τῆς πορφύρας), Purpurschnecke, *f.*
 Conchyliologie, *f.* κογχυλλολογία, Muschelfunde, *f.*
 Concierge, *m.* ὁ φύλαξ παλατίου, φρουρός, γυλακῆς, Schlossverwalter; Burgvogt, *m.*; Kerkmeister, *m.*
 Conciergerie, *f.* τὸ ἐπάγγελμα τοῦ concierge, καὶ ἡ κατοικία του, Amt u. und Wohnung *f.* eines Schlossverwalters u.; γυλακή, Gefängniß, *n.*
 Concile, *m.* σύνοδος, Kirchenversammlung, *f.*
 Conciliable, *adj.* ὁπὸν ἡμπορεῖ νὰ ἐνωθῇ, vereinbar.
 Conciliabule, *m.* συνάθροισις κρυφῇ (ἐκκλησιαστικῇ), Winkelsversammlung (von Geiseln), *f.*
 Conciliant, *te*, *adj.* διαλλακτικόν,

ὁποῦ φιλοῦνται, vereinigend, versöhnend.

Conciliateur, m. — trice, f. ὁ διαλλάκτης, μεσίτης, Auslöser, Vermittler, m.

Conciliation, f. διαλλαγή, ἀναλλάξιμος, Ausöhnung, Versöhnung, f.; ἔνωσις, Vereinigung, f.

Concilier, v. a. συνλλάττω, διαλλάττω, φιλοῦμαι, vereinigen, versöhnen, auslösen; ἔνωμαι, vereinen; προξενῶ, verpflegen, zu Wege bringen.

Concis, ise, adj. βραχύλογος, σύντομος, kurz, bündig.

Concision, f. συντομία, βραχύλογία, Kürze, Bündigkeit, f.

Concitoyen, m. — yenne, f. ὁ συμπολίτης, ἡ συμπολίτις, συμπολίτης, Mitbürger, m.; Mitbürgerin, f.

Conclave, m. τὸ Κογκλάβιον (συνέλευσις τῶν Καρδινάλων διὰ τὰ ἐκλεῖναι τὸν Πάπα, Conclave, n.

Conclaviste, m. ὑπηρέτης Καρδινάλλου ἐν τῷ Κογκλάβιον, der Bediente eines Cardinals im Conclave.

Concluant, ante, adj. ὁποῦ ἀποδείξει, πληροπορεῖ, beweisen, überzeugend.

Conclure, v. a. συναπείρωμι, συλλογίζομαι, schließen, schließen; συγκατακλείω, κλείω, ἀποσπάζω, schließen, abschließen, beschließen.

Conclusif, ive, adj. (gramm.) συμπερασματικός, folgend.

Conclusion, f. συντέλεια, τελειωσις, τέλος, Schluß, Beischluß, m., Ende, n.; συμπε-

ρασμα, Schluß, m., Folgerung, f.

Concoction, f. χώνευσις τῶν τροφῶν, Verdauung, f.

Concombre, m. ἀγγούρι, Gurke, f.

Concomitance, f. συνακολουθία, συνέπεια, Mitbegleitung, Mitsolge, f.

Concomitant, ante, adj. συνακολουθῶν, συνεπόμενος, mitfolgend.

Concordance, f. συμφωνία, Uebereinstimmung, f. — de la bible, πῖναξ διὰ ἐξολογῆσαν εἰρεῖαν τῶν λέξεων τῆς θείας γραφῆς, biblische Concordanz, f.

Concordant, te, adj. σύμφωνος, übereinstimmend.

Concordat, m. συμφώνημα, συνθήκη (πνευματικὸς μετὰ τὸν Πάπα διὰ ἐκκλησιαστικὰς υποθέσεις), Concordat, n.

Concorde, f. ὁμονοία, Eintracht, Einigkeit, f.

Concourir, v. a. συντελέω, συνεργῶ, mitwirken, beistehen.

Concours, m. συνδρομή, Zusammenlauf, Zulauf, m.; συναμίλλα, Mitbewerbung, f.; συνεργία, Mitwirkung, f.; — de créanciers, συνδρομή τῶν δανειστών, Concurs, m.

Concret, ete, adj. (philos.) συγκριμένος, concret. (chim.) συμπληγμένος, πηκτός, verdickt, geronnen.

Concrétion, f. ἔνωσις περισσῶν πραγμάτων εἰς ἓνα ἅκρουν, Vereinigung mehrerer Dinge zu einem Ganzen. σύμψηξις, das Gerinnen.

Concu, ue, part. v. concevoir

Concubinage, m. ἡ μετὰ παλαιόδοξοι συνοικία, Concubinat, n., Kebsche, f.

Concubinaire, m. ὁ ἔχων παλαιόδοξα, der ein Kebsweib hat.

Concubine, f. παλλακή, παλαιόδοξα. Kebsweib, m., Bräutelsknecht, f.

Concupiscence, f. σαρκική ἐπιθυμία, sinnliche (fleischliche) Begierde, f.

Concurrement, adv. διὰ συνδρομῆς, ἐκ συμφώνου, durch Mitbewerbung, gemeinschaftlich.

Concurrence, f. ἀμίλλα, συνδρομή, Mitbewerbung, f.; Zusammentreffen, n., Concurrenz, f.

Concurrent, m. — ente, f. ἐναμίλλος, συναμίλλος, Mitbewerber, m.

Concussion, f. ἀδικοπράγεια, ἀρπαγή ἐνός ἀξιώματος (ὅπου πένοντο ἀδίκως δόματα ἀπὸ τῶν λαῶν κτλ.), Erpressung, Placere, f.

Concussionnaire, m. ἐκείνος ὁποῦ φάλαβ τὸν λαόν, ὅπου πένοντο δόματα ἀδίκως κτλ., Placere, Leutscherinder, m.

Condamnable, adj. ἄξιος καταδίκης, verdammungswürdig.

Condamnation, f. καταδίκη, Verdammmung, f.

Condamner, v. a. καταδικάζω, verdammen, verurtheilen, μέμφομαι, κατηγορῶ, verwerfen, tadeln; — une porte, ἀρπάζω μίαν θύραν μετὰ τοῦ μετὰ τὴν ἀρπάζουσαν, die Thüre zumauern, zugänglich-

Condensateur, m. μηχανή τις, ής πυκνώνει ή συμπύκνουν τον αέρα, Condensator, m., Wertzeug n. zur Verdichtung der Luft.

Condensation, f. πυκνωσις, Verdichtung, f.

Condenser, v. a. πυκνώνω, verdichten.

Condescendant, ante, adj. συγκатаβατικός, herablassend, willfährig.

Condescendence, f. συγκατάβασις, Herablassung, Willfährigkeit, f.

Condescendre, v. n. συγκатаβαίνω, sich herablassen, willfährig, nachsichtig sein.

Condition, f. έναρτήτης ενός προίγματος όπου εκάλεθη ή όπου κρατείται εδίκως από άλλον τινά, Zuredforderung f. einer geforderten oder vorzuhaltenden Sache.

Condigne, adj. (— guement, adv.) αρμόδιος, ανάλογος, angemessen.

Condignité, f. άναλογία σωστί, Angemessenheit, f.

Condisciple, m. συμμαθητής, Mitshüler, m.

Condition, f. κατάστασις, περίστασις, Zustand, m., Beschaffenheit, f.; στάσις, αξίωμα, Stand, m., Würde, f.; δουλειάς, υπηρεσία, Engherrigkeit, Dienst, m., Bedienung, f.; συμφωνία, Bedingung, f.; homme de —, άνθρωπος ευγενής, Mann m. von Stande.

Conditionné, ée, adj. bien —, ιθυσκόμενος εις καλήν κατάστασιν, wohlbeschaffen.

Conditionnel, elle, adj. (— element, adv.) υποθετικός, bedingt.

Conditionner, v. a. καταστανών ένα πράγμα εις την πρόποιαν κατάστασιν, etne Sache in den gehörigen Stand setzen; προσθέν της ανάγκης συμφωνίας, die nöthigen Bedingungen hinzufügen.

Condoléance, f. συλλήψεις, Beileid, n., Beileidsbezeugung, f.

Condor, m. γόπας (γόη) πολλά μεγάλας (εις την Αμερικήν), Condor, Greisgerv, m.

Condomitium, f. ή νόμιμος συνοικία του άνδρος και της γυναίκης, eheliche Bewohnung, f.

Condonloir, se —, v. r. (p. u.) συμπάσχω, συλλυποῦμαι, sein Beileid bezeigen.

Conducleur, m. οδηγός, Führer, Leiter, m.; έπιστάτης εις τό άμάξι της πόσεως, Postführer (Schaffner), m.; άγωγός του κεραυνού (κοινώς μετρήτης), Blitzableiter, m.

— trice, f. ή οδηγός, έπιστάτης, Führerin, Leiterin, f.

Conduire, v. a. οδηγώ, führen, leiten (als Führer); γέρω, (με άμάξι κτλ.), führen (zu Wagen κτ.); κυβερνώ (ως έπιστάτης), leiten (als Aufseher); führen; — une armée, οδηγώ, άρχίζω ένα στρατόν, ein Heer anführen, commandere. se —, v. r. πολιτεύομαι, γέρονται, sich aufzuführen, sich betragen.

Conduit, m. σωλήν, αύλακι,

ιδρυαγωγός, κανάλι, Röhre, Rinne, f., Canal, m.

Conduite, f. οδηγία, Feltung, Führung, Anführung, f.; γέροισιν, Betragen, n., Aufsführung, f.

Coudyle, m. (anal.) κόνδυλος (του κοκκάου), Brinstopf, m.

Condylome, m. (méd.) κονδύλωμα (πάθος), Feigwarze, f.

Cône, m. (math.) κώνος, Kegel, m.; — de pin, κουκουράρα, Fichtenzapfen, m.

Confabulateur, m. ό συνομιλών, der mit jemand spricht.

Confabulation, f. συνομιλία (μεταξύ γνωρίμων), vertraute Unterredung, f.

Confabuler, v. n. συνομιλώ, mit jemanden reden, schwagen.

Confection, f. εκτίγνυμα λατρικών, Latwerge, f. (méd.); κατασκευή, εκτέλεισις, Verfertigung, f.

Confectionner, v. a. κατασκευάζω, γκάνω, verfertigen, machen.

Confédération, f. συμμαχία, Bündniß, m.

Confédéré, ée, adj. σύμμαχος, ein Verbündeter, m.

se Confédérer, v. r. κάμνω συμμαχία, ein Bündniß machen.

Conférence, f. σύγκρισις, παραβολή, Vergleichung, Gegeneinanderhaltung, f.; συνομιλία (μεταξύ συμβουλευόμενων), Conferenz, Verathschlagung, f.

Conférer, v. a. παραβάλλω, συγκρίνω, vergleichen, gegen

einander halten; δίδω, χαρίζω, geben, verleihen; συνομιλώ, συμβουλευόμεναι, sich unterreden, sich berathschlagen.

Conserve, f. είδος γυαυού ενύδρου, Wassermoose, n.

Confesse, f. εξομολογήσεις, Beichte, f.

Confesser, v. a. όμολογώ, be-
kennen, gestehen; εξομολογώ, Beichte hören; εξομολογούμεναι, beichten.

Confesseur, m. όμολογητής, Bekenner, m.; εξομολογητής, ό πνευματικός, Beichtvater, m.

Confession, f. όμολογία, Be-
ständniß, Bekenntniß, n.; εξομολογήσεις, Beichte, f.

Confessionnaire, m. εξομολο-
γητής, ό πνευματικός, Beicht-
vater, m.; εξομολογητήριον,
Beichtstuhl, m.

Confessionnal, m. σιασίδι εις
τό όποιον οι ιερείς (των Λα-
τινων) εξομολογούνται, εξομολογητήριον, Beichtstuhl, m.

Confessionniste, m. δουτερά-
νος, Butheraner, m.

Confiance, f. εμπιστοσύνη, Vertrauen, Vertrauen, n.;
θάρος, Kühnheit, Dreistig-
keit, f.

Confiant, ante, adj. θαρραλέος,
kühn, dreist.

Confidement, adv. με εμπι-
στοσύνη, im Vertrauen; με
θάρος, kühn, dreist.

Confidence, f. εμπιστοσύνη
μυστικού, Unvertrauen f.
eines Geheimnisses.

Confident, m. — ante, f. έπει-
γος (έκείνη) εις τον όποιον

(την άποψαν) εμπιστεύεται
εις τό μυστικόν του, der (die)
Vertraute.

Confidentiel, elle, adj. πρό-
ςυμος να άναλόη την καρδίαν
του εις τινα, ή να εμπιστευ-
θῇ ένα μυστικόν, vertraulich.

Confier, v. a. γα. ά γα. εμπι-
στεύομαι (α εις τινα), an-
vertrauen (einem etwae). se —,
v. r. en q. ou en γα., εμπι-
στεύομαι εις τινα ή εις τι,
sich einem vertrauen, sich auf
einen oder auf etwas verlassen.

Configuration, f. σχηματισμός,
Gestaltung, Bildung; (astron.)
στίσις των πλανητών, Stand
der Planeten, Aspect, m.

Confiner, v. a. συνορβίζω, an-
gänzen; v. a. έξορβίζω τινά
(εις ένα διαωρισμένον τόπον),
einen (an einen bestimmten
Ort) verweisen. se —, v. r.
έκωντας άναχωρώ εις ένα
τόπον απόμικτωμένον, sich
freiwillig an einen entfernten
Ort begeben.

Confins, m. pl. τα σύνορα, die
Grenzen, f. pl.

Confire, v. a. ζαχαρώνω, (in
Juder) einmachen; — les
peaux, (εις τόν γούρνον) βί-
νω τα δέρματα εις τόν αιδον
να ζεγασθουν, (beim Kürsch-
ner) die Felle bräun.

Confirmatif, ive, adj. βεβαιω-
τικός, επικυρωτικός, bestätig-
end; bekräftigend.

Confirmation, f. βεβαίωσις,
επικυρώσις, Befätigung, Be-
kräftigung, f.; τό μυστήριον
της μωώσεως, Firmelung;
Confirmation, f.

Confirmer, v. a. βεβαιώνω, επι-
κυρώ, bekräftigen, bekräftigen;
μωώσω, firmeln.

Confiscable, adj. δημευτικός;
der Confiscation verfallig.

Confiscant, m. επιδεχόμενος
δημυνών, der sich (dat.) der
Confiscation gefallen lassen
muß.

Confiscation, f. δημυνσις, Con-
fiscation, f.

Confiserie, f. ζαχαρώδη τοί
ζαχαρωπλαστον, Zuckerbäcker-
laden, m.

Confiseur, m. ζαχαρωπλάστης;
ζαχαρωτής, Zuckerbäcker, Con-
fiter, m.

Confisquer, v. a. δημικώ (πέν-
νω καὶ βίβω εις τό δημόσιον),
einziehen, confiscieren.

Confit, ite, adj. ζαχαρωμένος
(in Juder) eingemacht; fig
— en devotion, έλο δεδο-
μένος εις την εδωλείαν, ganz
in voller Andacht.

Confit, m. ό κάδος όπου ή γού-
ρης βίβει τα όρματα, Beig-
tute f. der Kürschner.

Confiteor, m. προσκύνη τις ποι-
τής εξομολογώσεως ή της λι-
τουργίας, Gebet n. vor der
Beichte oder vor der Messe.

Confiture, f. γλυκύμα, γλυκό
Baderwerk, Confect, n.

Constituer, m. — ière, f. όποι
κατασκευάζει καὶ πωλεί γλυ-
κύματα, ζαχαρώδη, Zucker-
bäcker, m., — tin, f.

Conflagration, f. (p. u.) πυρί-
λη πυρκαϊά, ein großer Brand.

Conflit, m. σύγκρουσις, Su-
 sammenstoß, m.; κλονιστική
Streit, m.

Confluent, *m.* συνρροή ἢ μέλις ποταμῶν, Zusammenfluß, *m.*, Vereinigung *f.* von Flüssen.

Confluente, *adj.* petite vérole -, ἐλκογίαις συγκυρημένως, mit ἢ ἐνοσσημένως, die zusammenfließenden Blattern, *f. pl.*

Confondre, *v. a.* σύγχω, vermengen, vermischn; *fig.* συγχω, Entropistatōs, in Verwirrung setzen, beschämen.

Confoundu, *ue, part. et adj.* ἐνκατωμένος, vermischt; σύγχωμένος, bestürzt, verwirrt; ἐντροπισταμένος, beschämt.

Conformation, *f.* διαμορφώσις, σχηματισμός, προσομοίσις. Bildung, Zusammenpassung, *f.*

Conforme, *adj.* σύμμορφος, ὁμόμορφος, gleichförmig, übereinstimmend.

Conformément, *adv.* ὁ —, σύμφωνα, κατά, gemäß, nach.

Conformer, *v. a.* ἀνμορφῶ, αναμορφῶ, gleichförmig machen, einrichten (etwas nach etwas); *se* —, *v. r.* προσαναμορφῶμαι, ἐναρμόττωμαι (ἐκ τ), sich (nach etwas) richten, sich (in etwas) fügen.

Conformité, *f.* ἐνκρίσις, ἁρμότης, ἀνμορφία, Angemessenheit, Gleichförmigkeit, Uebereinstimmung, *f.* — *en*, κατά, in Gemäßheit, zufolge.

Confort, *m.* παρηγορία, Trost, *m.*

Confortatif, *ive, adj.* ἐνδυναμοτικός, stärkend.

Confortation, *f.* ἐνδυναμώσις, Stärkung, *f.*

Confortier, *v. a.* ἐνδυναμῶναι, stärken.

Confraternité, *f.* συναδελφότης, Verbrüderung, Bruderschaft, *f.*

Confrère, *m.* ὁ συναδελφός, σύντεχνος, σύντροφος, Mitsbruder; Amtsbruder, *m.*

Confrérie, *f.* συναδελφότης, φροσύνη ἐνωμένη δι' εὐλαβίαν, andächtige Bruderschaft, *f.*

Confrontation, *f.* παραβολή μαρτύρων μετὰ τὸν ἐγκλωμένον, Stellung *f.* der Zeugen gegen den Angeklagten, Confrontation, *f.*; σύγκρισις (δύο γραμμάτων κτλ.), Vergleichung (zweier Schriften κτλ.).

Confrontor, *v. a.* παραβάλλω τοὺς μαρτύρους μετὰ τὸν ἐγκλωμένον, die Zeugen mit dem Angeklagten zusammen stellen, confrontieren; συγκρίνω, vergleichen, gegeneinander halten.

Confus, *use, adj.* (— *sémen*, *adv.*) συγκυρημένος, ἐνκατωμένος, ἀτακτός, vermischt, verworren, unordentlich; τεταραγμένος, ungeordnet; bestürzt; ἐντροπισταμένος, beschämt; σκοτεινός, dunkel, undeutlich.

Confusion, *f.* σύγχυσις, ἐνκατωσία, ἀταξία, Verwirrung, Unordnung, *f.*; ἐντροπή, κατωσίχη, Beschämung, *f.*; πλήθος, ἄσθονία, Menge, *f.*, Ueberfluß, *m.*

Confutation, *f.* (rhet.) ἀνασκευή, Widerlegung, *f.* *v.* Réfutation.

Confuter, *v. a.* (rhet.) ἀντελέ-

γω, ἐλέγχω, widerlegen, *v.* Réfuter.

Congé, *m.* ἄδεια δι' ἀνεχώρησιν, Urlaub, *m.*; ἄδεια πρὸς τὴν δουλείαν, Abschied, *m.* prendre —, ἀποχωρεῖσθαι, Abschied nehmen.

Congédier, *v. a.* δίδω ἀδειαν εἰς τινὰ πρὸς ἀνεχώρησιν, ἀποπέμνω, ἐργάζω ἀπὸ τῆς δουλείας μου, einen beurlauben, verabschieden, des Dienstes entlassen.

Congélation, *f.* σύμψηξις, Gefrierung; Gerinnung, *f.*

Congeler, *v. a.* κίμνω πρὸς παύσιν τε, gefrieren machen; συμψηγνύω, κίμνω πρὸς πήξιν τε, gerinnen machen. *se* —, *v. r.* παύων πῆξιν, γίνομαι πηκτός, gefrieren; gerinnen.

Congénère, *adj.* συγγενής, δηλαδή τοῦ αὐτοῦ γένους ἢ ἐίδους, gleichartig.

Congestion, *f.* (méd.) συνάθροισις ὑγρῶν (ὁλον τοῦ αἵματος κτλ.) πρὸς ἓνα μέρος τοῦ σώματος, Andrang *m.* der Feuchtigkeit (als: des Blutes κτλ.) nach einem Theile des Körpers.

Conglobation, *f.* (rhet.) συνείλησις, ἐπισωρεύσις (τῶν ἀποδείξεων), Häufung *f.* der Beweise.

Conglobé, — *gloméré*, *se, adj.* (anat.) συνειλημένος, κουβαριασμένος, (in einen Klumpen) zusammen gehäuft.

Conglutination, *f.* συγκόλλησις, γλαγγρότης, Zusammenleimung, Klebrigkeit, *f.*

Conglutiner, *v. a.* συγκολλῶ,

zusammenleimen; *κάρνω ξύ-*
δες, γλισχρόν, klebrig, sâhe
machen.

Congratulation, *f.* τὸ συγχαί-
ρειν, (*εὐχὴ εὐτυχίας*), Glück-
wunsch, *m.*

Congratuler, *v. a.* συγχαί-
ρειν, συγχαίω, Glück wün-
schen, gratuliren.

Congre, *m.* κόγγρος, *εγγέλε*
θαλάσσιον, Meeraal, *m.*

Congréganiste, *m.* σύντροφος
εἰς μίαν congrégation, Mit-
glied *n.* einer Congregation.

Congrégation, *f.* ἀδελφότης,
ἀδελφότης συναγωγῇ (μυλ-
ιστα ἐκκλησιαστικῇ), Congrega-
tion, (besonders geistliche) Ge-
dankengesellschaft, *f.*; συνέδριον
τῶν καρδινάλιων, Rathver-
sammlung *f.* der Cardinäle.

Congrès, *m.* συνέδος, συνέλευ-
σις πρέσβων (ἢ μονάρχων),
Congreß, *m.*

Congru, *ue*, *adj.* ἁρμόδιος, κατά-
τους κανόνας (τῆς γραμματι-
κῆς) διατεταγμένος, passend,
nach den Regeln (der Gramma-
tik) eingerichtet; (*geom.*) ὁμο-
ος καὶ ἴσος, congruent, ähne-
lich und gleich.

Congruence, *f.* (*geom.*) ὁμοί-
της καὶ ἰσότης δύο σχημάτων,
Congruenz, Ähnlichkeit und
Gleichheit *f.* zweier Figuren.

Congruent, *ente*, *adj.* (*méd.*)
ἁρμόδιος, passend.

Congruent, *adv.* ἁρμόζοντως,
ἁρμόδιως, προσήκοντως, ge-
hörig passend.

Conifère, *adj.* ὅπου φέρει *χω-*
νοειδῇ σπόρον ἢ καρπὸν (ὡς

ἡ κοκκινιστοῖα), Zapfen tra-
gend (wie die Nichte).

Conique, *adj.* κοινικός, kegels-
förmig, konisch.

Conjectural, *ale*, *adj.* (— *ale-*
ment, *adv.*) συμπερασματι-
κός, muthmaßlich.

Conjecture, *f.* συμπερασμα,
Muthmaßung, *f.*

Conjecturer, *v. a.* συμπεραίνειν,
muthmaßen.

Conjectureur, *m.* ὁ συμπεραί-
νον, der muthmaßt.

Conjoindre, *v. a.* συνεινέναι,
συνεῖναι (διὰ μέσου *ἐνεν-*
δυνάει), verbinden, vereinen
(durch Heirath).

Conjoint, *inte*, *adj.* συνεινύ-
μετος, verbunden, vereintigt. *les*
conjoints, *m. pl.* τὸ ἐνδού-
γυρον, *ol* σύζυγοι, die Ehe-
gatten, *c. pl.*

Conjointement, *adv.* ἅμα, ὁμοῦ,
μαζῇ, in Vereinigung, zusam-
men, mit einander.

Conjonctif, *ive*, *adj.* σύνεινύ-
κός, verbindend, vereinigend.

Conjonctif, *m.* (*gramm.*) ὑπο-
τακτικῇ, Conjunctiv, *m.*

Conjunction, *f.* σύνδεσις, ἔνω-
σις, Verbindung, Vereinigung,
f. (*gramm.*) σύνδεσμος,

Bindevorf, **Conjunction**, *f.*
(*astron.*) σύνδος δύο πλε-
νητῶν ἢ ἐνὸς πλανήτου με-
τὰν ἡμῶν, Zusammenkunft
(Conjunction) *f.* einiger Pla-
neten oder eines Planeten mit
der Sonne.

Conjunctive, *f.* (*anat.*) ἡ με-
μβύα (τὸ περὶ) ὅπου συν-
δέει τὸν πόλιν τοῦ ὀφθαλ-
μοῦ μετὰ τὸ βλέπειν, Verbin-

dungsbänderchen *n.* zwischen dem
Augapfel und den Augentlie-
dern.

Conjuncture, *f.* περίστασις, κα-
τάστασις, Umstand, Zustand,
m.

Conjonissance, *f.* συνεινύ-
σιν, Mitgenuß, *m.*, Mit-
freude, *f.*

Conjugaison, *f.* (*gramm.*) συ-
ζυγία, Conjugation, *f.* (*anat.*)
ἡ σύνδεσις τῶν νέφρων, Nier-
enpaarung, *f.*

Conjugal, *ale*, *adj.* ἀρχαῶν ἐλ-
γείων, *εἰς* νυμφαίαν, Ehe-
lich.

Conjurer, *v. a.* (*gramm.*)
ἀνηκεῖν, *συνεινύειν*, conju-
giren.

Conjurateur, *m.* συνιμώτης,
ein Beschwörer, *m.*; ἐξου-
χιστής, Geisterbeschwörer, *m.*

Conjuration, *f.* συνιμωσία,
Beschwörung, *f.*; ἐξουχισ-
μός, Geisterbeschwörung, *f.*; ἐν-
δεσμός παρακάλεισι, instän-
dige Bitte, *f.*

Conjurer, *v. a.* ἐξορκίζειν, (Be-
scher) beschwören, παρακα-
λεῖν, beschwören, instän-
dig bitten. *v. n.* κάμω συνι-
μωσιν, sich verchwören.

Connaissable, *adj.* ἐγνωστός,
ἐγνωρίστος, *εὐδοκυνήρι-*
στος, erkennbar, kenntlich.

Connaissance, *f.* γνώσις, εἰδη-
σις, *ἰδέα*, Kenntniß, Erkennt-
niß, Kunde, *f.*; γνώριος,
Befanntschaft, *f.*; γνώσις,
εἰσθησις, (τοῦ ἰδίου αὐτοῦ),
Bewußtsein, *n.*

Connaissance, *m.* πόλις
(χαρὶ περιχόν την σημειώ-

των των πραγμάτων ὅπου
σφελίστως με τὸ κεῖναι),
Frachtbrief m. zur See (Con-
nossement, n.).

Connoisseur, m. — euse, f. ὁ
ἡ εἰδημαρ, εἰπηρος, Kenner,
m.; — tin, f.

Connaître, v. a. γινώσκω, γνω-
ρίζω, kennen, erkennen; v. n.
χρῆνω (ὡς κατῆς), erkennen,
sprechen (als Richter). se —
en qc., ἐγώ εἰδῶν δι' ἐν-
αυτοῦ, ἡδυνάμει νὰ κρίνω,
sich auf eine Sache verstehen.

Connétable, m. κοιντοστάτος,
ἀρχιστράτηγος, στρατιωτι-
κόν, Connetable, m.

Connétable, f. κομητρίον των
κοιντοστάτων, Marschall-
gericht, n.

Connexe, adj. (jur.) συνδε-
μένος, verknüpft, verbunden.

Connexion, f. συμπλοκή, σύν-
δεσμος, Verknüpfung, Ver-
bindung, f.

Connexité, f. συνάγκη, Zu-
sammenhang, n.

† Connil, m. v. Lapin.

† Conniller, v. n. επιφεύγειν
εἰς μὲ ἀπικτην καὶ πανουργί-
αν, Ausflüchte machen.

† Connilière, f. τράπεζα των
κοιντοστάτων, Rantingeshöhle,
f.; fig. ματαία πράξεις,
leere Ausflüchte, f.

Connivence, f. παράβλεψις
(συνέκρυτος), Nachsicht, f.

Conniver, v. n. παραβλέπειν (τὸ
σφάλμα τινός), δὲν τὸν παι-
δίσκω, einem (einen Fehler)
nachsehen, nachsichtig sein.

Connoissable, c. connoissance
etc. v. Connaissable etc.

Comm, ve, part. et adj. (v.
connaître), γνωστός γνωσι-
μος, bekannt; γνωρισμένος,
erkannt.

Conoide, m. (geom.) τὸ κω-
νοειδές, Konoide, n., Aster-
kegel, m.

Conque, f. κόγχη, ἀγκυράς,
große Schenkel, f.; κοιλό-
της τοῦ οὐλοῦ, Föhlung f.
des Ohrs.

Conquerant, m. νικητής (ὅστις
πάρειν τόπους ἢ πόλεις ἐκ
τὸν πόλεμον), Eroberer, m.

Conquérir, v. a. πέρνω (πόλεις
κτλ.) ἐκ τὸν πόλεμον, er-
obern.

Conquet, m. (jur.) ἀπόκτημα
μεταξὺ των συνδύων μετὰ
τὴν ἐπανδρείαν, Errungens-
chaft, f.

Conquête, f. ἄλωσις, πέρσι-
μον ἐκ τὸν πόλεμον, τόπος
περιμένος, Eroberung (im
Kriege), f.; fig. ἐπόκτησις
ἐρωτός, Eroberung (in der
Liebe).

Conquis, ise, part. v. con-
quérir.

Consacrant, m. ὁ χειροτονῶν
ἐπίσκοπον, der einen Bischof
einweiht.

Consacrer, v. a. ἐκμυρῶνω,
weihen, widmen; ἐκμυρῶνω,
εκμυρῶν, einweihen; εὐλογῶ,
segnen, einsegnen.

Consanguin, ve, adj. ὁμοπά-
τριος, συγγενής ἀπὸ τὸ μέ-
ρος τοῦ πατρὸς, verwandt
von väterlicher Seite.

Consanguinité, f. συγγένεια ἐκ
πατρὸς, Verwandtschaft f. von
väterlicher Seite.

Conscience, f. συνείδησις, Ge-
wissen; en —, ἐν συνείδησει,
μετὰ τὴν συνείδησιν, mit gu-
tem Gewissen.

Conscientieux, — euse, adj.
(— sement, adv.) εὐσυνεί-
δηντος, gewissenhaft.

Conscription, f. καταγραφή
των πολιτῶν διὰ τὴν στρα-
τιωτικὴν ὑποχρέωσιν, Aufschre-
bung f. zum Kriegsdienste,
Conscription, f.

Conscrit, m. ὁ καταγεγραμμέ-
νος διὰ στρατιωτικὴν ὑποχ-
ρέωσιν, στρατιώτης ἐκ κατα-
γραφῆς, ein Conscripter, m.

Consecrateur, m. v. consa-
crant.

Consecration, f. ἐκείρωσις,
Weihe, Weihung, Einwei-
hung, f.; εὐλογία, Einseg-
nung, f.

Consecutif, ive, adj. συνακό-
λουθος, auf einander folgend.

Consecutivement, adv. συνα-
κολούθως, ἐπομένως, τὸ ἓνα
μετὰ τὸ ἄλλο, nach einander,
hinter einander.

Conseil, m. συμβουλὴ, Rath
(Rathschlag), m.; βουλὴ,
Rath, Rathesversammlung, f.;
ἀπόφασις, Rathschlag, m.; ὁ
συμβουλος, ὅπου δίδει συμ-
βουλὴν, Rathgeber, m.

Conseiller, v. a. συμβουλεύω,
rathen, Rath geben.

Conseiller, m. συμβουλᾶτος
(— λᾶτορας), Rath, m.;
σύμβουλος, ὁ συμβουλευτὴς,
Rathgeber, m.

Conseillère, f. γυνὴ τοῦ συμ-
βουλεύοντος, Rätthin, f.; ἡ συμ-
βουλευούσα, Rathgeberin, f.

Consentant, ante, adj. συμφωνών, συγκατατίθων, einwilligend.

Consentement, m. συγκατάθεσις, συγκατατίθεις, στέρις, Einwilligung, f., Beifall, m.

Consentir, v. n. ομολογώ, einstimmen; συγκατατίθει, στέρω, einwilligen, bewilligen.

Conséquemment, adv. επακολουθώς, επομένως, folgerichtig; folglich.

Conséquence, f. συνέπεια, συμπέρασμα, Folgerung, f., Schluß, m.; de —, αξιολόγος, von Wichtigkeit, wichtig; en —, επομένως, κατά, zu Folge, nach.

Conséquent, m. (philos.) ἡ ἐλάσσων (εἰς τὸν συλλογισμὸν), der Unterlag (in einem Schluß); (math.) τὸ ἐπόμενον ἐνός λόγου, das Hintereglied eines Satzes, par —, επομένως, folglich, mithin.

Conséquent, ante, adj. ἀνυπόθετος, ἀνυπόθετος (μετὰ τὴν πρόθεσιν πρὸς), folgerichtig, consequent.

Conservateur, m. — trice, f. διατηρητής, διατηρήτρια, Erhalter, m., — rin, f.

Conservation, f. διατήρησις, Erhaltung, f.

Conservatoire, adj. διατηρητικός, zur Erhaltung gehörig. a. m. σπίτι όπου τρέφονται θύματα (εἰς τὴν Ἰταλίαν), Versorgungshaus n. für Fremde in der Fremde (in Italien); τὸ μουσεῖον τῶν περιττῶν πραγμάτων (εἰς τὸ Παρίσι), Nationalmuseum (in Paris); —

de Musique, σχολεῖον μουσικῆς, Lehranstalt f. für Musik.

Conserve, f. γλυκὺ, γλυκύμα, (ζάχαρις με βότανον κατασκευασμένη), Conserve, f., Aräuterguder, n. καρβεφόρου συμπλῆξις διὰ προφυλάξιν, Schiff n., das zur Bedeckung mit segelt; τόπος ὅπου φυλάγεται νερόν, Wasserbehälter, m.

Conserver, v. n. φυλάσσω (φυλάγω), διατηρῶ, bewahren, erhalten, beibehalten.

Conserves, f. pl. ματογυαλιά διὰ προφυλάξιν ἢ ἐνδυνάμωσιν τῶν ὀφθαλμῶν, Brille f. zur Erhaltung der Augen (Conservationsbrille, f.).

Considence, f. κατακλιθεῖς παραγμάτων κειμένων τὸ ἓνα ἐπ' αὐτὸ εἰς τὸ ἄλλο, das Wiedersprechen übereinander liegend der Dinge.

Considérable, adj. (— blement, adv.) ἀξιολόγος, μεγάλος, beträchtlich, groß.

Considérant, adv. part. (a. considérer), ἀποβλέπωντας εἰς —, in Erwägung des —, in Erwägung daß —.

Considérant, ante, adv. προσεκτικός, στοχαστικός, besichtigend, besichtigend.

Considération, f. σκέψις, ἐξέτασις, Betrachtung, Erwägung, f.; προσοχή, Bedachtsamkeit, Behutsamkeit, f.; ἐκτίμησις, Ansehen, n.; τιμή, σέβας, Verehrung, Hochachtung, f.

Considérer, v. n. περισκεπτόμαι, ἐρευνῶ, ἐξετάζω, προσ-

έχω, betrachten, erwägen, überlegen, achten auf —; τιμῶ, προσκίρω σέβας, ἐξομολογῶ, ehren, hochachten, schätzen.

Consignataire, m. ἐκείνος ὅπου φυλάγεται μία παρακαταθήκη, Verwalter m. eines anvertrauten Gutes.

Consignation, f. παραβολή ποσότητος ἐσόδων ἢ ἄλλων πράξεων, ὡς παρακαταθήκη εἰς τινὰ διορισμένον τὸ ἐν φυλάξει, Niederlegung f. einer Summe Geld oder einer andern Sache, als anvertrautes Gut, bey einem zu dessen Verwahrung Bestellten. pl. τόπος ὅπου φυλάσσεται μία τοιαύτη παρακαταθήκη, Ort m., wo ein solches anvertrautes Gut verwahrt wird.

Consigne, f. ἡ ἐντολή ὅπου δίδεται εἰς τοὺς φύλακας, Die dre f. der Schildwachen; ἐκείνος ὅπου κἀστρεῖ εἰς τὰς πόλεις ἐνός κράτους περιττοῦσιν καὶ γυμνῶν τὰ ὄνματα τῶν εἰσπορευομένων ἔστων, Thorfchreiber m. in einer Festung.

Consigner, v. n. παραθεῖναι ἢ βάζειν εἰς παρακαταθήκην, verwahrlich niederlegen, deponieren; δίδωαι τὴν ἐντολήν εἰς τὴν φυλάκην, (εἰς τὸν φύλακα), der Schildwache die Ordre geben; παραγγέλλειν, auftragen; σημειῶναι, καταγράψαι, aufzeichnen, aufschreiben.

Consistance, f. σταθερότης, σταθερότης, Festigkeit, Dauerhaftigkeit, f.; συνέπεια, συνέπεια

das (τὸν ἐνυμῶν), Verdichtung, Berichtigung (der Flüchtigkeiten), *f.*

Consistant, ante, *adj.* στερεός, ακριβής, fest, dicht.

Consister, v. n. en —, dans —, συνίσταμαι (εἰς — ἀπὸ...), bestehen (in —, aus —).

Consistoire, *m.* Κοινοβούλιον, συνέδριον ἢ κρητὶστὴν ἐκκλησιαστικόν, Consistorium, *m.*, Kirchenrath, *m.*

Consistorial, *ale.* *adj.* ἀρχαίων ἐς τὸ Κοινοβούλιον, Consistorial-.

Consolable, *adj.* ἐπαρρησιώχτος, ὅπου δέχεται παρηγορίαν, tröstbar.

Consolant, ante, *adj.* παρρησιώχτικος, παρρηγορητικός, tröstend, tröstlich.

Consolateur, *m.* — trice, *f.* παρηγορητής, παρηγορητριά, Tröster, *m.*, — trice, *f.*

Consolation, *f.* παρηγορία, παρρησινία, Trost, *m.*

† Consolatoire, *adj.* παρηγορητικός, tröstend.

Console, *f.* (archit.) στήριγμα (πέτρα ἢ ῥάβδον ὅπου ἐξέχει ἀπὸ τῶν τοίχων διὰ τὰ βαρὺ ἢ ἐξ ἀπὸ ἐνὰ ἄλματι κτ.), Stützstein, *m.*; ἐπιτοίχιον ὑποκαίτω ἐνὸς καθέστου, Epitrichetisch, *a.*

Consoler, v. a. παρηγορεῖν, trösten.

Consolidant, *m.* (chir.) συμπρωτικὸν ἱατρικόν, zusammenheilendes Mittel, *n.*

Consolidation, *f.* (chir.) συμπρωσις, Zusammenheilung, *f.*

Consolider, v. a. συμπρωρεῖν,

στερεῖν μίαν πληγὴν, eine Wunde zusammenheilen, zuheilen, *fig.* ἐνισχύειν, ἢ βελτιῶναι τι, bekräftigen.

Consummateur, *m.* ἐτελετής, Vollender, *m.*; ὁ διπλωτὴς, ἐξοδιστὴς, der ausgiebt, aufmencet, Befräftiger, *m.*

Consummation, *f.* συντέλεις, συντέλεια, Vollendung, *f.*; διαπόνη, Aufwand, Verbrauch, *m.*; — du mariage, ἡ πρώτη συνουσία τῶν νεονυμῶν, Vollziehung *f.* der Ehe.

Consummé, *m.* ζωμιον ἐκ κρέατος πολλὰ βρασμένον, Kraftbrühe, *f.*

Consummer, v. a. ἐτελεῶ, ἐκπληρῶ, τελειῶναι, vollenden, vollbringen, vollziehen; διαπονῶ, ἐξοδιστῶ (κρεῖας διὰ φαρμάκων), aufwenden, verbrauchen, verzehren.

Consumptif, *ive.* *adj.* (méd.) κατεστικτικός, verzehrend.

Consumption, *f.* διαπόνη, ἐξοδα (διὰ φαρμάκων), Aufwand, Verbrauch, *m.*; καταρρίκνσις, γάστρις, Verzehrung, Ausziehung, *f.*

Consonance, *f.* (mus.) συμφωνία (δύο τόνων), Zusammenklang, Gleichklang (zweier Töne), *m.*; ὁμοφωνία ἐς τὴν κατέληξιν τῶν λέξεων, Gleichlaut *m.* in der Endung der Wörter.

Consonnant, *adj.* (mus.) ὁμόφωνος, ἐναρμόνιος, gleichklingend.

Consonne, *f.* (gramm.) σύμφωνος, Mittlauter, Consonant, *m.*

Consorts, *m. pl.* (jur.) οἱ μετέχοντες, σύντροφοι, Mitgenossen, Consorten, *m. pl.*

Consoade, *f.* ἐροδοταριον, Wallwurzel, *f.*, Rittersporn, *m.*

Conspirant, *te.* *adj.* ὅπου συνεργεῖ, mitwirkend.

Conspirateur, *m.* συννομότης, der Verschworne, Verschwörer.

Conspiration, *f.* συννομία, Verschwörung, *f.*

Conspirer, v. n. συνεργεῖν, συνεργεῖν, συσχεῖν (τὰ καὶ μετὰ), mitwirken, mit befragen, sich vereinigen (etwas zu thun); καὶ μετὰ συννομίαν, συννομῶναι, eine Verschwörung machen, sich verschwören.

Conspuer, v. a. (ἐμπνέειν, anblasen); κατασπνέειν μετὰ ἐλπίδων, verachten (drin spnen).

Constamment, *adv.* σταθερῶς, standhaft, beständig; βεβαίως, sicherlich, gewiß.

Constance, *f.* σταθερότης, Standhaftigkeit, Beständigkeit, *f.*; ἐπιμονή, Beharrlichkeit, *f.*

Constant, ante, *adj.* σταθερός, standhaft, beständig; ἐπιμονός, κατεργαστικός, beharrlich.

Constater, v. a. ἀποδείκναι, βεβαιῶναι, beweisen, bekräftigen.

Constellation, *f.* ἀστερισμός, ἀνέστησις, Sternbild, *n.*

Constellé, ée, *adj.* γινόμενος, ἢ γινώσκεις υποκαίτω ἐς ἐνα ὁδὸν ἢ ἀνίσταται πληγῶν, unter einem gewissen Himmelzeichen oder Monetenstande geschehen oder geboren.

Conster, v. i. il conste, *φανερὸν εἶναι*, es erhellet.

Consternation, f. *ἐκπληξίς, σύγχυσις*, Verwirrung, f.

Consterner, v. a. *ἐκπλήττω, συγχίζω, ταράσσω (ταράσσειν)*, beirren, beirret machen.

Constipation, f. *ἐμψυγία κοιλίας*, Verstopfung, Hartleibigkeit, f.

Constipé, ée, adj. *ἔχων ἐμψυγίαν*, verstopft, hartleibig.

Constiper, v. a. *ἐμψυγίζω*, prozeß *ἐμψυγίζω*, verstopfen, hartleibig machen.

Constituant, ante, adj. *ὁποῦ θάψει ἐκτίθεσθαι κατ. ἐκ. τῆς* in der einen Procurator *τῆς* woju bestellt; *ὁποῦ κάμει σύνταγμα πολιτικόν*, der eine Staatsverfassung entwirft.

Constitute, ée, adj. *ἀντιστάμενος*, bestehend; *ἔχων καλὴν καρίαν τοῦ σώματος*, von guter Leibesbeschaffenheit.

Constituer, v. a. *ἀνστήτω (ἐν ἀξιώσει)*, (ein Ganzes) ausmachend; *θέτω, κίμαιναι τὰ συνστάμενα ἐκ* —, setzen, bestehen lassen in —; *καταστήλω, θιστήλω*, bestellen, verordnen, anstellen. (jur.) — *en prison, φυλακίζω*, verhaften.

Constituit, ive, adj. *οὐκ ὀνείδων τι οὐκ ὀνείδως*, etwas wesentlich ausmachend.

Constitution, f. *πίστισις*, Zusammenfassung, f.; *δύναμις*, Anordnung, f.; *σύνταγμα πολιτικόν*, Staatsverfassung, f.; *καὶ τὸ τοῦ σώματος*, Leibesbeschaffenheit, f.

Constitutionnel, elle, adj. *ὁποῦ γίνεται κατὰ τὸ πολιτικόν σύνταγμα*, verfassungsmäßig.

Constricteur, m. (anat) *συστέλλων μύων*, zusammenziehender Muskel, Schließmuskel, m.

Constriction, f. *σφίξις*, *σύνψυς*, Zusammenziehung, f.

Constringent, eute, adj. *συστέλλων, συσφίγγων, συσπικτός*, zusammenziehend.

Constructeur, m. *κτίστης*, Erbauer, m.

Construction, f. *κατασκευή, κτίσις*, *ἔκδοσις*, Erbauung, f.; (gramm.) *σύνταξις*, Verfassung, Konstruktion, f.

Construire, v. a. *κατασκευάζω, κτίζω*, errichten, erbauen; *συντάσσω*, verbinden, construieren.

Consubstantialité, f. (théol.) *τὸ ὁμοούσιον*, Einigkeit f. des Wesens.

Consubstantiel, elle, adj. (-element, adv.) *ὁμοούσιος*, von Einem Wesen.

Consul, m. *ἐπαρχος (κατὰ τὴν ἀρχαίαν Ρωμαίαν)*, Consul (eigentlich der alten Römer), m.; *Κόμμενσος (ἐκ. προσηγορικῶς ἱπποδράμης)*, Consul, Handelsconsul, m.

Consulaire, adj. *ἐπαρχικός*, consularisch; *ἀρχικὸν ἐκ. Κομμενσίου*, einem (Handels) Consul gehörig.

Consulat, m. *ἐπαρχικὸν κομματίον*, Consulat (im alten Rom und auch in Handelsangelegenheiten), n.

Consulant, ante, adj. *συμβουλευών*, rathend, Rath gebend.

avocat —, *συνηγόρος (ἀδουκάτος)*, *συμβουλος*, Rechtsconsulent, Anwalt, m.

Consultation, f. *συμβουλευτική*, Berathschlagung, f.

Consultative, adj. *νοῖα* — *προνοῦμαι* *τὰ λέγει* *αὖς τῆς γνώμης* *τον ἐκ τῆς συμβουλίας*, Recht n. seine Meinung in einer Rathversammlung sagen, beratende Stimme, f.

Consulter, v. a. q. *ἐρωτῶ τὴν συμβουλὴν τινος*, einen Rath fragen. v. n. *συμβουλεύομαι*, sich berathschlagen.

Consumant, ante, adj. *ἀναπνέων, ἐξοδεύων (ἐκ. φαγνίας)*, verbrauchend, verzehrend.

Consumer, v. a. *δαπανῶ, ἐξοδεύω (ἐκ. φαγνίας)*, verzeihen; *γδελῶ, χαλῶ (ὡς ἡ γῆ κτλ.)*, vernichten, verzehren.

Contact, m. *ψηλάφησις*, *ἄφῃ*, Berührung, f.

Contadin, m. *χωρικός, χωριάτης*, Landmann, m.

Contagieux, euse, adj. *ἐπιδημικός, κολλητικός*, ansteckend.

Contagion, f. *ἐπιδημία*, *ἐνδημία*, ansteckende Krankheit, f. *μετάδοσις (κόλλησις)*, *ἀνδία*, *νέσις*, Ansteckung, f.; *παρεπικόν*, Pest, f.

Contailles, f. pl. *προσέδρια ἐπ. μετέξ*, Hofsitze, f.

+ Contamination, f. *μύσσησις*, Versteckung, f.

+ Contaminier, v. a. *μυῖναι, μύσσειν*, bestechen, verunreinigen.

Conte, m. *ἀριθμός*, *πλάστιγκον*, Erzählung, f. *Μάθημα*, n.

Contemplateur, m. — *τρίψ, f.* ὁ ἐν μελέτῃ, ὁ θεωρῶν, ὁ σκεπτόμενος, der Betrachtende.

Contemplatif, ive, adj. σκεπτικός, θεωρητικός, betrachtend, beschauend, beschaulich.

Contemplation, f. σκέψις, θεωρησις, μελέτη, Betrachtung, Beschauung, *f. en* —, προς χάριν, ἀποβλέπωντας, ἐπι-θεωρῶντας, in Betracht, in Erwägung.

Contempler, v. a. περισκέπτομαι, θεωρῶ, betrachten. *v. n.* μελετῶ, nachsinnen.

Contemporain, aive, adj. σύγχρονος, gleichzeitig; *Belgenofte, m.* —, ein, *f.*

Contempteur, m. (p. u.) καταφρονήτης, Verächter, *m.*

Contemptible, adj. ἀξιοκαταφρόνητος, verächtlich.

Contentance, f. περιοχή, χώρησις, Inhalt, Umfang, *m.* ὁ τόπος (κατὰ τὸν ὅποιον στέκεται ἡ κτίσις), ἡ θάλασσα, (flüßlicher) Anstand, *m.*, Stellung, *f.*, Lage, *f.* *fig.* σταθερότης, Standhaftigkeit, Fassung, *f.*

Contentant, m. τὸ περιέχον, das Enthaltende.

Contentant, te, adj. περιέχων, enthaltend.

Contentant, ante, adj. συναρπάζοντος, ἀνταγωνιστής, streitend, kämpfend; Gegner, *m.*

Contentir, v. a. περιέχω, enthalten, in sich fassen; κρατῶ, halten, zurückhalten. *se* —, κρατοῦμαι, ἐγκρατεύομαι, sich halten, sich maßigen.

Content, ente, adj. εὐχαριστήμενος, zufrieden.

Contentement, m. εὐχαριστήσις καρδίας, Zufriedenheit, *f.*

Contenter, v. a. κάμνω τινα εὐχαριστήμενον, εὐχαριστῶ, einen befriedigen, zufrieden stellen, einem Genüge leisten. *se* —, ἀρκοῦμαι, εἶμαι εὐχαριστήμενος, sich begnügen, zufrieden seyn.

Contentieux, ense, adj. (—ensement, adv.) φιλονεικος, ἐριστικός, streitsüchtig, kampfisch.

Contentif, adj. (chir.) bandage, φασκία ὅπου κρατεῖ τὸ πᾶν εἰς τὴν πληγὴν, zusammenhaltende Binde, *f.*

Contention, f. ἐρις, φιλονεικία, μάχη, Streit, *m.* — d'esprit, ἐρισις, ἐριονία νός, Anstrengung *f.* des Geistes.

Contenu, ne, part. v. contenir.

Contenu, m. τὸ περιεχόμενον, Inhalt, *m.*

Counter, v. a. ἀντιπῶμαι, ἐγδῆλες; *eu counter à q.*, λέγω ψεῖματα (εἰς τινα), einem etwas weiß machen.

Conterie, f. ψευδομαρτυρία ὁρμαδιασμένη, angeregter Glaube, *m. pl.*

Contestable, adj. ὁποῦ ἐπὶ-σταται ἐν ἀντιθέσει, streitig.

Contestant, ante, adj. δεκαζόμενος, ὁ ἀντιπῶν, streitend vor Gericht, streitende Parteien, *f.*

Contestation, f. φιλονεικία, Streit; ἀντιθέσις, Widerspruch, *m.*

Contester, v. a. αἰλονεῖω, δὲν

δέχομαι (μὴν γινώσκοντι). Reiten (über etwas), bestreiten (eine Meinung u.).

Conteur, m. — ense, *f.* διηγήτης, Erzähler, *m.*; γλύπτης, Schwärmer, *m.*

Contexture, f. συμπλοκή, ἐνός, Gewebe, *n.*, Verbindung, *f.*

Contignation, f. αἰ γαστήρ (ὄσκα) ὁποῦ ὑποστηρίζουν τὴν στήθην, Balken = und Sparrenwerk, *n.*

Contigu, ue, adj. ὁποῦ ἐγγίζει, συναρπάζει, συναρπής, anstossend, angrenzend.

Contiguité, f. συνάφεια, das Anstossen, Angrenzen.

Continence, f. ἐγκράτεια, Enthaltbarkeit, *f.*

Continent, ente, adj. ἐγκρατής, enthaltend.

Continent, m. ἡ στερεά, ἡ ἥπειρος, das feste Land, Festland, *n.* — mental, ale, *adj.* τῆς στερείας, zum festen Lande gehörig.

Contingence, f. ἀποβήσασθαι, τὸ τυχερόν, Zufälligkeit, *f.*

Contingent, m. μερίδιον, μέρος ὅπου ἔχει τις πὲρ διώσις, Antheil, Beitrag, *m.*, Contingent, *n.*

Contingent, ente, adj. ἐνδεχόμενος, ὅπου γίνεται κατὰ τύχην, τυχερός, zufällig.

Continu, ue, adj. συνεχής, an einander hängend, ununterbrochen. *continu, m.* τὸ ὅλον, das Ganze. *à la continue, μέ* τὸν χρόνον, auf die Länge, mit der Zeit.

Continuateur, m. ὁ ἐξακολουθῶν (τὸ βιβλίον τινος), Fortsetzer, *m.*

Continuation, *f.* ἐξακολουθή-
σις, Fortsetzung, *f.* ἐξακολου-
θία, συνέχισις, Fortdauer, *f.*

Continuel, elle, *adj.* (— elle-
ment, *adv.*) ἀκατάπαυστος,
ἀδιάκοπος, ἀλλεπάλληλος,
fortdauernd, fortwährend, un-
aufhörlich.

Continuement, continuement,
adv. ἀδιακόπως, συνεχώς, un-
unterbrochen, ohne Unterlaß.

Continuer, *v. a.* ἐξακολουθεῖν,
ἀκολουθεῖν, fortfahren, fortse-
tzen; ἐκτείνειν (τὴν διάρκειαν),
verlängern (die Frist). *v. n.*
ῥεῖσθαι, ἐπικρατεῖν, fortbauern,
anhalten.

Continuité, *f.* ἀλληλεγγύη,
συνέχεια, Zusammenhang,
Stetigkeit, *f.*

Contondant, *adj.* (chir.) ὁποῦ
συνδίδει, zerquetschend.

Contorsion, *f.* συστροφὴ, στρω-
γυλισμός, Verdrehung, Ver-
zerrung, *f.*

Contour, *m.* τὸ περίεξ (τίνος
σχήματος), Umriß (einer Fi-
gur), *m.*; περιμέτρος, περι-
οχή, Umfang, *m.*

Contourner, *v. a.* περιγυρῶν
τὸ περίεξ τίνος σχήματος, den
Umriß einer Figur zeichnen.

Contractant, *ante*, *adj.* συμ-
βάλλον, προσημαίνον, ὁποῦ
κάνει συνθήκην, der
(die) einen Vertrag macht,
Contractant, *m.*

Contracte, *adj.* (gramm.) συν-
τηνόμενος, zusammengezogen.

Contracter, *v. a.* συμβάλλειν,
προσημαίνειν, κάναν συν-
θήκην, einen Vertrag machen,
contractiren. — des dettes,

κάνειν χρεὶς, Schulden ma-
chen. — une maladie, ἐμ-
πίπτω εἰς μίαν ἀρρώστιαν,
sich (dat.) eine Krankheit zu-
ziehen. se —, συστειλλομαι,
sich zusammenziehen.

Contraction, *f.* συστολή, Zu-
sammenziehung, *f.* (gramm.)
κρίσις, καὶ συνειρήσις, Zu-
sammenziehung zweier Vocale,
auch zweier Sylben.

Contractuel, elle, *adj.* ὁ, ἡ, τὸ
ἐν συνθήκῃ κατὰ συνθήκην,
vertragsmäßig, contractmäßig.

Contracture, *f.* (archit.) ἐλπίον-
τας εἰς τὸ ἴσω μέρος τοῦ πύ-
λου, Verjüngung (d. i. Ver-
dünnung) einer Säule am
Obertheile.

Contradicteur, *m.* ἀντιλέγων,
Widersprecher, *m.*

Contradiction, *f.* ἀντιλογία, ἀν-
τιφύξις, Widerspruch, *m.*

Contradictoire, *adj.* (— rement,
adv.) ἀντιφασκός (ὅπου ὁ
ἓνας λόγος ἀντιπρὶ τὸν ἄλ-
λον), widersprechend.

Contrainable, *adj.* ὁποῦ ἡμ-
πορεῖν ἐὰν βιάσῃ (ἐπὶ τὸ κρι-
τήριον), der (von den Gerich-
ten) gezwungen werden kann.

Contraindre, *v. a.* βιάσθαι, ἀναγκά-
ζειν, zwingen, nöthigen; fig.
στενοχωρεῖν, θλίβειν, drücken.

Contraint,ainte, *adj.* βιασμέ-
τος, στενοχωρημένος, ἀναγκά-
σμενος, gezwungen, gedr-
thigt; στενοχωρημένος, τε-
θλιμμένος, gedrückt, gepreßt;
παραινέσις, ἐπιεικείας,
gezwungen, unnatürlich.

Contrainte, *f.* βία, στενοχώρη-
μα, Zwang, *m.*

Contraire, *adj.* ἐναντιος, ent-
gegengesetzt, widerig; au —,
ἐξ ἐναντίας, im Eigenthelle.

Contrariant, *ante*, *adj.* ἀντι-
λέγων, ἀντιφασκός, widerspre-
chend, widersprüchlich.

Contrarier, *v. a.* ἀντιλέγω, ἀν-
τιστέλλω, εἶμαι ἐναντίος,
ἐναντιώνομαι, widersprechen,
entgegen sein, hindern.

Contrariété, *f.* ἀντιφύξις, Wi-
derspruch, *m.*; ἐμποδισμός, Hin-
derniß, *n.*

Contraste, *m.* ἀντίθεσις, δια-
φορά (μάλιστα ἐναντίων προ-
γυμμάτων, οἷον τὸν ὠραῖον
καὶ τοῦ ἀσχημοῦ, τοῦ ἥσυχου
καὶ τοῦ καυροῦ κτ.), Con-
trast, Abßich, *m.*

Contraster, *v. a.* ἀντιδιαστήναι,
(βάρν ἐναντία πράγματι τὸ
ἓνα κοινὰ εἰς τὸ ἄλλο, μάλι-
ιστα εἰς ὡρολογίαν), abste-
chen machen. *v. n.* διαφέρειν,
εἶμαι τελείως διάφορος (ὡς
τὸ ἥσυχον καὶ τὸ καυρὸν κτ.),
abstecken, contrastiren.

Contrat, *m.* συνθήκη, συμφω-
νία, Vertrag, Contract, *m.*

Convention, *f.* περαισμά-
τος, Uebereinkunft (einer
Besetzung), *f.*

Contre-yerva, *f.* ὑπερὶ ὀφθαλ-
μοῦ (γυτὸν τι), Glistwurze, *f.*

Coutre, *pp.* κατὰ (μετὰ γιν-
νῆς), ἐναντίος, gegen, wider,
παράτοις, κοινὰ, neben, nahe
bei, an.

Contre-allé, *f.* περίπατος πα-
ράλληλος μετ' ἄλλον περίπα-
τον, Nebenallee, Seitenallee, *f.*

Contre-amiral, *m.* ἀντιστολέ-
της, τοῦτ' ἐστὶ τὸ τρίτος στό-

λάρχης (ὁ μετὰ τὸν Vice-Admiral), Contre-Admiral, m.; τὸ καράβι τοῦ ἀντισταυλάρχου, desien Schiff, n.

Contre-approches, f. pl. περιτειχίσματα τῶν πολιορκουμένων, τὰ ὅποια κινεῖται ἐναντίον τῶν πολιορκητῶν, Gegenlaufgräben, m. pl.

Contre-balancer, v. a. ἀντιβυζαῖω, δαγκεν abwägen; ἰσοσταθεῖω, das Gleichgewicht halten.

Contrebande, f. εἰσόδος πραγμάτων ἀπηγορευμένων (ἐμποδισμένων), Einfuhrung f. verbotener Waaren, Schleichhandel, m.; τὸ ἐμποδισμένον πρῶγμα, die verbotene Waare.

Contrebandier, m. — ière, f. λεῖνος (ἐκλεῖν), ὅπου ἐμβαλεῖ ἐμποδισμένον πρῶγμα, Schleichhändler, m.

Contre-bas, adv. ἐκ τῶν κάτωθεν ὡς ἄνω, von unten bis oben.

Contre-basse, f. βαρύτονος τοῦ βιολίου, große Baßgeige, f.; Contrabaß, m.

Contre-batterie, f. ἀντιπαράταξις κανονίων, Gegen-Batterie, f.; fig. τὰ ἀνταποσώμενα, ἐναντία μηχανεύματα, Gegenanschläge, m. pl.

Contre-blais, adv. à —, ἀνέσπυδα, drefchzt.

Contre-boutant, m. στύλος ἐξέλκων (ἀπὸ τὸν τοῖχον, καὶ υποστηρίζων αὐτόν), Strebepfiler, m.

Contre-bouter, v. a. βᾶνω contre-boutant, mit Strebepfilern schützen.

Contre-calquer, v. a. ἀντιτυπῶν, κάμνω ἀντίτυπον (μιὰς εἰκόνας), einen Gegenabdruck machen.

Contre-carrer, v. a. ἀνθίσταμαι, ἐναντιώνομαι, entgegen treten, zuwider handeln.

Contr'-échange, m. συναλλαγὴ, ἀμοιβαία ἀλλαγὴ, Gegenaustausch, m.

Contre-charme, m. ἀντιγοήτευμα, ἀντιμαγνῆμα, Gegenzauber, m.

Contre-châssis, m. δεῦτερον (ἢ δευτέρον) παράθυρον, Vordersfenster, Doppelfenster, n.

Contre-clef, f. ἡ πέτρα κοντιὰ ἐπὶ ἐκείνῃ ὅπου κλείει τὸν δόλον, Stein m. neben dem Schlüsselfeine.

Contre-coeur, m. πλάκα σιδηρᾷ (σιδηρεῖα) ὅπου βέβαια ἐπὶ τὸ ὑπὸθεν μέρος τοῦ καμίνου, eiserne Platte f. im Hintergrunde des Kamins.

à Contre-coeur, adv. ἀκούσιως, μὴ θέλωντας, (στεινὰ, στενὰ), wider Willen.

Contre-coup, m. ἀντιπῆλα, ἀντικτύπημα, ἐναντίον χτύπημα, Gegenstoß, Rückprall, Gegenschlag, m.

Contre-danse, f. εἶδος χοροῦ (ἀγγέλων). Contreranz, m.

Contredire, v. a. ἀντιλέγω, widersprechen.

Contre-disant, te, adj. ὅπου ἀγανάξ νὰ ἀντιλέγῃ, der (die) gern widerspricht.

Contredit, m. ἀντιλογία, ἀντίρροια, Widerspruch, m.

Contrée, f. περιοχὴ τόπου, τόπος, Gegend, Landschaft, f.

Contre-façon, f. ἀντιποιήσις, μίμησις ἀδίκως, widerrechtliche Nachmachung, f.

Contrefacteur, m. ὁ ἀδίκως ἀντιτυπῶν ἑνα βιβλίον, Nachdrucker, m.

Contrefaction, f. (ἀδίκως) ἀντιτυπώσις βιβλίου, (Bücher-) Nachdruck, m.

Contrefaire, v. a. ἀντιποιεῖμαι, μιμνησθαι (τὰ ἔργον, τὴν τέχνην τινός), nachmachen; μοιχεύειν τινὰ διὰ περιγέλοιον, einem nachspotten; ἀλλοίω, ἀσχημαῖω, μεταβάλλω εἰς τι χειρότερον, entstellen, verunstalten. — un livre, ἀδίκως ἐναντιπῶν ἑνα βιβλίον, ein Buch nachdrucken.

Contrefaiseur, m. ὁποῦ μιμεῖται τὰ σχήματα καὶ λόγια τινός, Nachfälscher, Nachspottler, m.

Contrefait, aite, part. et adj. (v. contrefaire), ἀσχημος, häßlich.

Contre-fenêtre, f. ἀντιπαράθυρον, ἡ διπλοὺν (διπλὸν) παράθυρον, Vordersfenster, Doppelfenster, n.

Contre-feu, m. παραπέλασμα κατὰ τῆς φωτίας, Feuerschirm, m.

Contre-finesse, f. ἀντιπανουργία, Gegenlist, f.

Contre-fort, m. ἀντιστήριγμα (τοῖχου), Widerlage, Strebemauer, f.

Contre-gage, m. ἀντενέχυρον, Gegenpfand, n.

Contre-gager, v. a. δίδω ἀντενέχυρον (ἑνα ἐνέχυρον ἀντὶ ἄλλου), ein Gegenpfand geben.

Contre-garde, *f.* προφυλακίον, προφύλαξις, Bollwerkwache, *f.*

Contre-hacher, *v. n.* κάμνω γραμμὰς ἀναγερθεῖς (εἰς μέλαν ζωγραφίαν), strengweise schriftfassen.

Contre-haut, *adv.* ἄνωθεν εἰς τὰ καίτοι, von oben herunter.

Contre-jour, *m.* τόπος εἰς τὸν ὅπου οὐ φῶς δὲν πηρὶ κατ' εὐθείαν. Gegenlicht, *n.*; à —, ἐναντίον εἰς τὸ φῶς, gegen das Licht.

Contre-lettre, *f.* (jur.) γραφὴ ἢ ἑπιστολὴ ἀντιπρὸς μίαν προσταγὴν, ὑποῦ ἐδωθή προσταγήν, Brief *m.*, wodurch ein früher gegebener Befehl aufgehoben wird; ἀντιμολογία, Gegenschrift, *f.*

Contre-maitre, *m.* (mar.) ὁ ἐπινομήτης, Hochbootsmann, *m.*

Contre-mandement, *m.* προσταγὴ ἐναντία τῆς πρώτης, Gegenbefehl, *m.*

Contre-mander, *v. a.* ἀντιπροσταῖω, ἀναγκάζω τὴν πρώτην μὲν προσταγὴν, Gegenbefehl geben, den vorigen Befehl wie dertufen.

Contre-marche, *f.* (milit.) κίνησις στρατιωτικῆς ἐναντία εἰς ἐξέλιξιν τῶν ἐχθρῶν, Gegenmarsch, *m.*

Contre-marée, *f.* ἀντιβόη, Gegenfluth, *f.*

Contremarque, *f.* ἀντισημείωσις, ἀντισημείωσις, Gegenzeichen, Zeichen, *n.*; δεύτερον χαρακτηρισμόν ὅπου δίδεται ἀντὶ τοῦ πρώτου (σὺν ἐλαφροῦ εἰς τὸ

θεῖαιον κτλ.), Gegenmarke, Contremarke, *f.*

Contremarquer, *v. a.* ἀντισημειῶν, ἀντισημειῶ, mit einem Zeichen versehen.

Contre-mine, *f.* ὑπόνομος (λαγυμὴ) ἐναντίος εἰς ἐκείνον τοῦ ἐχθροῦ, Gegenmine, *f.* — mine, *v. a.* κάμνω contre-mine, eine Gegenmine machen.

Contre-mont, *adv.* εἰς τὸν ἀνέμωρον, bergauf. à —, ἐναντίον τοῦ ποταμοῦ, gegen den Strom.

Contre-mur, *m.* ἀντιτείχιμα, Gegenmauer, *f.*

Contremurer, *v. a.* κάμνω ἀντιτείχιμα, eine Gegenmauer machen.

Contre-ordre, *m.* ἀνακέλευσις μίαν προσταγὴν, ἐναντίον προσταγῇ, Gegenbefehl, *m.*

Contre-partie, *f.* (mus.) ἡ εἰς ἄλλην ἀντικείμενη συμφωνία, δεύτερα φωνή, Gegenstimme, *f.*; zweite Stimme, *f.*

Contre-peser, *v. a.* ἀντιυψιῶ, gegen einander wiegen; ἀντισυγκρίνω, ισοσταθμίζω, das Gleichgewicht halten.

Contre-pied, *m.* τὰ ἔρη (ἐνὸς ὧρον) ἐναντία εἰς ἄλλα ἔρη, τὸ ἐναντίον, Gegenheil, Widerspiel, *n.*

Contre-poids, *m.* ἀντισήκωμα, ἀντίβλη, ἀντιστάθμιον, Gegengewicht (prop. et fig.).

Contre-poil, *m.* τὸ ἀναπόδον μέρος τῶν τριχῶν, Gegenstrich *m.* des Baars. à —, ἐναντίον εἰς τὰς τρίχας, wider den Strich; ἀνάποδα, verkehrt.

Contre-point, *m.* (mus.) εἰς μουσικῆς συνθέσεως, (κατὰ κωμολογεῖντο, Contrapunt *m.*

Contre-pointer, *v. a.* κεντῶ ἐγέρματα καὶ ἀπὸ τὰ μέλη, strecken, durchdrücken, ἀντισταῖν (κατὰ κτλ.) entgegen stellen (Kanonen κτλ.) *v. a.* ἐναντιοῦμαι, ἐναντιοῦμαι, entgegen sein, sich widersetzen.

Contre-poison, *m.* ἀντιγάριον, ἀντίδοτον, Gegengift, *n.*

Contre-porte, *m.* ἐντὶ τοῦ διπλοπορτο, Berthüre, Doppelthüre, *f.*

Contre-poser, *v. a.* ἀτάκτως σημειῶναι τι εἰς τὸ κατάστιχον, unordentlich eintragen in das Handlungsbuch.

Contre-position, *f.* ἀτάκτως σημειῶσις εἰς τὸ κατάστιχον, unordentliches Eintragen *n.* in das Handlungsbuch.

Contre-preuve, *f.* ἀντιπρόβησις (καταλογισμένη) ἐκείνης, Gegenprobe, *f.*, Gegenabdruck, *m.* + prouver, *v. a.* κάμνω ἀντίτυπον, einen Gegenabdruck machen.

Contre-revolution, *f.* ἀντιπαραβολὴ πολιτικῇ, μεταβολὴ πολιτικῆς ἐναντία εἰς πρώτην (Gegenrevolution, *f.* — revolutionnaire, *adj.* ὅπου ἐνέχον εἰς contre-revolution, ὅπου κάμνῃ contre-revolution, revolutionswidrig.

Contre-ruse, *f.* ἀντιπροσέγεια, ἀντιπροβουλή, Gegenlist, *f.*

Contre-salut, m. (mar.) ἀντι-
χαίρεσις, ἀντι-κρίσις (με-
ταδὲ κατεστάν), Gegengruß
m. mit Kanonen.

Contre-sanglon, m. τὸ ἄνωγ
τοῦ ἐμπαιγίου (τῆς οὐλίας),
Gegengurt m. am Sattel.

Contrescarpe, f. ἡ κλίσις τοῦ
πρός τὸ καὶ τὸν τοίχον τῶν
λακκῶν, Gegenböschung (Con-
trescarpe), f.

Contre-scel, m. ἀντιβούλλα
(ἀντισηλ), (gerichtliches) Ge-
genstempel, n. — **sceller, v. a.**
βάλλει τὴν ἀντιβούλλα, das
Gegenstempel aufdrucken.

Contre-seing, m. ὑπογραφή
τοῦ γογγυμῆτος, Gegenun-
terschrift f. eines Secretärs.

Contre-sens, m. τὸ ἀντικείμε-
νον νόημα, ἄλλο ἀντ' ἄλλου,
Widersinn, entgegen gesetzter
Sinn, m. à —, ἀνὰ πρὸς, εἰς
τὸ ἐναντίον μέρος, verkehrt,
nach der entgegen gesetzten
Seite.

Contre-signer, v. a. ὑπογρά-
φω ὑποκάτω τῆς ὑπογραφῆς
ἐκείνου διὸς οὐδέ τις ἐνα-
γοῦμα, mit unterschreiben
(unter der Unterschrift dessen,
der den Befehl geschrieben hat).

Contre-temps, m. συμβῆναι τι
παρὰ καιρῶν, Vorfall m. zur
Unzeit. à —, παράκαιρα, zur
Unzeit.

Contre-tirer, v. a. ἀντιτυπώ-
ναι, einen Widerdruck machen.

Contre-val, à —, adv. εἰς τὸν
κατήφορον, bergunter.

Contrevallation, f. ἀντιχαρ-
κωμα (τῶν πολιορκητῶν),
Gegenverschanzung, f.

Contrevenant, ante, adj. ὁ πα-
ραβαλὼν, παραβῆς, Uebers-
treter, m.

Contrevenir, v. n. παραβαλὼν
(νόμον), übertreten, entgegen
handeln.

Contrevent, m. (ξύλον) ἀντι-
παρόντων, Jenseitleraden, m.

Contre-vérité, f. ἀνταλήθεια,
ἀσυνεπεία, Rede f. wider die
Wahrheit, Ironie, f.

Contribuable, adj. ὑποχρεωμέ-
νος πρὸς διδῶν δασμῆτα, steuer-
pflichtig.

Contribuer, v. n. συνεισφέρειν,
συμβῆσαι, beisteuern; bey-
tragen, mithelfen.

Contribution, f. συνεισφορά,
πληρωμή δασμῶν, Bewer-
trog, m. Steuer, f.; δῶσαν
εἰς καιρὸν πολλῶν (ὅπου ἔ-
χει ὁ ἐχθρὸς), Kriegsteuer,
Brandschätzung, f.

Contrister, v. a. λυπῶ, θλίβω,
betrüben, traurig machen.

Contrit, ite, adj. συντετριμ-
μένος, μετανοῶν, zerknisset,
reueig.

Contrition, f. συντριβή (χαρ-
δία), Zerknirschung (des Pers-
zens), f.

Contrôle, m. καταγραφή πρὸς
κατατίθιν τινὸς παραβολῆν,
Gegenschreiber, f., Gegen-
buch, Gegentziffer, n.; τὸ
ἐπείγγελμα πρὸς τὴν ἐκεί-
νην τὴν καταγραφὴν, Amt n.
eines Gegenschreibers.

Contrôler, v. a. σημειῶναι εἰς
τὸ καταπύριον, καταγράψαι,
in das Gegenbuch eintragen;
fig. κατακρίναι, κατηγορεῖν,
μηνύειν, tadeln.

Contrôleur, m. ὁ κατέχων κα-
τεγραφήν, Gegenschreiber, m.;
ὁ κατακρίνων, μνημόμενος,
Tadel, m.

Controuver, v. n. ἐφευρίσκειν
(ἀνέμνεσθαι), erschauen, erdichten.

Controverse, f. ἀμφισβήτησις,
ἀμφισβήτησις (εἰς θεολογίαν
κτλ.), Streitigkeit (in der The-
ologie u.), f.

Controversé, ée, adj. ἀμφισβη-
τούμενος, ἀμφιδόξος, streitig.

Controversiste, m. ὁ εἰς ἀμφι-
σβήτησιν καταγινόμενος,
der Streitigkeiten abhandelt.

Contumace, f. (jur.) ἀπειθεῖν
εἰς ἐγκρίσιν κατηγόρου, Un-
gehorsam, m., Nichterscheinen
n. vor Gericht. — **mace, -max,**
adj. et m. ἀπειθικός, ὅπου
δὲν παρήγεται εἰς τὸ κρι-
τῆσαν, ungehorsam, der nicht
vor Gericht erscheint.

Contumacer, v. a. καταδικάζω
ὡς ἀπειθὸς τοῦ κριτοῦ, als
ungehorsam, wegen Nichters-
scheins verurtheilen.

Contus, use, adj. (chir.) θλα-
σθεῖς, ἐκτεταμένος, gequetscht.

Confusion, f. ζούληγμα, Quets-
chung, f.

Convaincant, ante, adj. κατα-
λέγων, καταπείδων, überzeu-
gend, überzeugend.

Convaincre, v. n. διελέγω, κα-
ταπείδω, überführen; überzeu-
gen.

Convalescence, f. ἀνάρρωσις,
ἐκπαλῆς (ἀπὸ ἀρρώστιας),
Genehung, f.

Convalescent, ente, adj. ἀνα-
ρῶν, ὅπου ἐκπαλίσκειται
(ἀπὸ ἀρρώστιας), genesend.

Convenable, adj. (—blement, adv.) ἀρμοδιος, passend; πρέπων, ἀνήκων, schicklich, anständig; ἀρκεῖμος, συμφέρον, zuträglich, nützlich.

Convenance, f. εὐπρόσπεια, τὸ καθήκον, Schicklichkeit, Anständigkeit, f.; συμφωνία, Uebereinkunft, f.; ὁμοιότης, ἀνάλογα, Gleichheit, Vergleichtheit, n.

Convenant, ante, adj. ἀρμοδιος, ἐνσυνετής, schicklich, anständig.

Convenir, v. n. συμφωνῶ (μέ τινα δια τι), übereinkommen (mit einem über etwas). — de qc., ὁμολογῶ, ἀποσπαστικῶς εἰς τὴν γνώμην τοῦ ἄλλου, eingestehen, zugucken, einräumen; ἀρμολῶ, vassen, sich scheiden; συμφέρω, ἀρκεῖω, nützen, rathsam sein.

Conventicle, m. κρυφὴ συνέλευσις, παρασκευαζομένη, heimliche (unverlaubte) Versammlung, f.

Convention, f. σύμβασις, συμβιβασμός, συνθήκη, Uebereinkunft, f.; Vertrag, m.; συνέλευσις, Versammlung, f.

Conventionnel, elle, adj. (—lement, adv.) ὁ ἐκ συμβάσεως, auf einem Vertrage beruhend.

Conventionnels, m. pl. σύντροφοι μιᾶς συνέλευσεως, Mittheiler m. pl. einer Versammlung, eines Convents.

Conventionalité, f. κοινότης, κοινοβιότης ἐνός μοναστηρίου, Klosterleben, n.

Conventuel, elle, adj. (—lement, adv.) τῆς κοινότητος

ἐνός μοναστηρίου, Klosterlich.

Convergence, f. σύμπτωσης δύο γραμμῶν, Zusammentreffen n. zweyer Linien.

Convergent, ente, adj. (géom.) συμπιπτων, zusammenlaufend.

Converger, v. n. (géom.) συμπιπτεῖ (ἐκτετατὴ δια γραμμῶν), zusammenlaufen (von Linien).

Convers, —erse, m. καλόγηρος ἰδιώτης, Valenbruder, m.; καλόγηρος ἰδιώτης (ἰδιώτησα), Valenschwester, f.

Conversation, f. συνομιλία, Gespräch, n.; συναστροφή, Umgang, m.

Converser, v. n. συνομιλῶ, συναστροφεῖσθαι, sich unterhalten, umgehen (mit jemanden).

Conversion, f. μεταβολή, Verwandlung, f.; ἐπιστροφή (ἀλλοίωσις εἰς τὴν θεοφῆν πλῆστιν), Bekehrung, f.; περιστροφή (στροφισμός), Schwendung (von Truppen), f.

Convertible, adj. ὁποῦ ἡμπορεῖ εἰς ἐπιστροφήν, umkehrbar.

Convertir, v. a. μεταβάλλω, ἀλλάζω, verwandeln; ἐπιστρέφω τινα εἰς τὴν θεοφῆν πλῆστιν, bekehren.

Convertissement, m. μεταβολή, Verwandlung, f.; ἀλλοίωσις, Umwandlung, m.

Convertisseur, m. fam. ἐπιτήδειος εἰς τὴν ἐπιστροφήν τῶν ἁμαρτωλῶν, Bekehrer, m.

Convexe, m. ἐπικαμπής, καμπύλος, rund erhaben.

Convexité, f. καμπυλότης, συγκλίσις, erhabene Rundung, f.

Conviction, f. κατέπασις, πληροφορία, Ueberzeugung, Ueberführung, f.

Convie, m. ὁ κελεύμενος, Uebereinkunft, f.

Convier, v. a. συγκαλῶ, προσκαλῶ, einladen; fig. παροτρύνω, antreiben.

Convive, m. σύσσιτος, συντραπέζιος, Mitgast, Gast, m.

Convocation, f. συγκαλέσις, Zusammenberufung, f.

Convoi, m. κηδεία, συνοδεία ἐταφῆν τινος, Leichenbegleitung, f.; συνοδεία πολεμικῶν καραβίων, Gefleit, n., Bedeckung, f. von Kriegeschiffen.

Convoier, v. n. συνομιλῶ, συνομιλῶ κατὰ ἑκαστὸν συνοδεύει ἄλλα καράβια, Gefleitet, n.; ἐμπορικῶς (ἢ ἄλλως) καράβια συνοδεύουμαι ἀπὸ πολεμικῶν καραβίων, Kaufschiffen = (oder andere) Schiffe begleitet von Kriegeschiffen τὰ ἐφόδια (ὑποτροφία κτλ.) συνοδεύουμαι ἀπὸ πολεμικῶν καραβίων, ἢ ἀπὸ στρατιωτικῆς Zufuhr (von Bedarfsmitteln) u. f. mit ihrer Bedeckung.

Convoier, v. a. ἐπιτρέφω, sehr begehren, gelüsten.

Convoiteux, euse, adj. ὁ ἐπὶ ἐπιθυμιῶν, begierig, lüsternd.

Convoitise, f. ἄκρα ἐπιθυμία, große Begierde, Lüstertheit, f.

Convoler, v. a. (en seconde noces), ὑπανδρεύουμαι (γαμίζομαι) δευτέρην φοράν zum zweiten Male heirathen.

Convoyer, v. a. συγκαλῶ, zusammen berufen.

Convoyer, v. a. (mar.) συνοδεύω, begleiten, geleiten.

Convulsif, ive, *adj.* σπαρακτικός, convulsivisch.

Convulsion, *f.* σπαραγμός, σπασμός, Zuckung, Convulsion, *f.*

Convulsionnaire, *adj.* πύσων σπαραγμούς, mit Zuckungen behaftet; *εξουσιαστικός*, όπου προσποιείται *εξουσίαν*, der Verjüchte, der Verjüdungen zu haben vorgiebt.

Conyse, *v. n.* herbe aux puces, κόνις, ψέλλιον, ψιλλόχαρτορ, Flöhfraut, *n.*

Coobligé, *m.* συνυποχρεωμένος, der Mitverpflichtete.

Coopérateur, *m.* συνεργός, Mitarbeiter, *m.*

Coopération, *f.* συνδρομή, Mitwirkung, *f.*

Coopérer, *v. a.* συνεργῶ, συνεργάζομαι, mitwirken, mitarbeiten.

Cooptation, *f.* εκλογή ενός συντόφου, Wahl *f.* eines Mitgliedes.

Coopter, *v. a.* εκλέγω καὶ δέχομαι ένα σύντοφον (μίας εταιρείας), ein Mitglied wählen und aufnehmen.

Coordonner, *v. a.* διατάσσω μαζί, zusammen ordnen.

Copal, *m.* κοπάλη, κόμμι τε, Copal, *m.*, Copaliummi, *n.*

Copartageant, *m.* ό διαμοιράζων μαζί με άλλον, Theilhaber *m.* bey einer Theilung.

Copeau, *m.* πελεκούδι, Span, Hobelspan, *m.*

Copie, *f.* ή αντιγραφή, τό έργο, Abchrift, Copie, *f.*

Copier, *v. a.* αντιγράφω, abs

schreiben, copiren; μιμούμαι, nachmachen.

Copieux, ense, *adj.* (-sément, *adv.*) εύπορος, πλουσιόπορος, häufig, reichlich.

Copiste, *m.* αντίγραφεύς, Abschreiber, Copist, *m.*

Co-preneur, *m.* όπου μαζί με άλλον πένει τι εις ένοίκιον, Mitpächter, Mitmiether, *m.*

Copropriétaire, *m.* συντοκοδόχος, Mitelgenthümer, *m.*

Copulatif, ive, *adj.* (gramm.) συμπλεκτικός, verbindend.

Copulation, charnelle, *f.* συνουσία, Bruchschlaf, *m.*

Copule, *f.* (log.) τό συμπλεκτικόν, das Verbindungswort.

Cog, *m.* ό πετεινός, ό αλεκτωρ, Hahn, *m.*; τό άρσενικόν εις μερικά πολλά, das Männchen, der Hahn (bey einigen Vögeln); — de bruyères, άγριοπετεινός, Auerhahn, *m.*;

— d'Inde, ό κορόκος, Eruthahn, *m.*; — du vaisseau, ό μύγικος του καραβίου, Schiffsfisch, *m.*; — (du clocher), φλάμπουρον εις την ακτήν (ital. mantrasola), Wetterfahne, *f.*, Wetterhahn, *m.*

Cog-à-l'âne, *m.* μουρολογία, ungerichtetes Geschwätz, *n.*

Coquart, *m.* γέρον όπου ζητεί να άρση εις τάς γυναίκας, alter Seel, *m.*

Coquâtre, *m.* πετεινός μουσμονναυχισμένος, Halbkaaan, *m.*

Coque, *f.* φλούδα, τέλειον, Schale *f.* von Nüssen, von Eiern ic.

Coquelicot, *m.* άγριοπαπαρίνα, wilder Mohn, *m.*, Ratschrole, *f.*

Coqueline, *v. a.* fam. κοιλάω ως ό πετεινός, trähnen.

Coqueluche, *f.* κοκκούλλα, Mönchsfarce, *f.*; γαδαγόβηχας (πέθος), Keichhusten, *m.*; fam. υποκειμενον ενόρεστον εις κάθε αναγαστρογήν, eine überall wohlgelittene Person, *f.*

Coqueluchon, *m.* είδος κοκκούλλας, Art Kappc oder Kapuze, *f.*

Coqueinar, *m.* είδος καζανίου, Glaschenfessel, *m.*

Coquereau, *m.* μικρόν πλοῖον, kleines Schiffchen, *n.*

Coqueret, *m.* άλικάκαρος, άγροβακία (φυτόν), τό άγροβάκ (καρπός), Züdenfirschbaum, *m.*; Züdenfirsche, *f.*

Coquerico, *m.* τό φώνασμα του πετεινού, Krähen *n.* des Hahnes.

Coqueriquer, *v. n.* (διά τον πετεινόν) φωνάζω, trähnen.

Coquesigne, *f.* ουνιδανόν, παιδικίστιον πηήμα, Rins derofte, *f.*; φλακαρισμα, letres Geschwätz, *n.*

Coquet, ette, *adj.* έρωτικός, έταιρικός, όπου ζητεί να άρση, να κινή εις έρωτα, gesallüchsig, buhlerisch. — ette, *f.* έταίρα, όπου ζητεί να άρση τους άνδρας, eine Gesallsüchtige, Buhlerin.

Coquet, *m.* είδος πλοικενίου (εις τους ποταμούς), Art Flussfisch, *n.*

Coqueter, *v. n.* μεταχειρίζομαι

κάθε τρόπον διὰ τὰ ἀρσέναι
καὶ τὰ θήλειά ἐρωτᾷ, ge-
fallsüchtig sein, böhlen.

Coquetier, m. ἐκείνος ὅπου πω-
λεῖ σιγὰ, ὀρνιθοπωλὴς, Euer-
händler, Fühnerhändler, m.;
ποτηριὸν τὸ εἰς τὸ ὅποιον βέ-
νεται τὸ αἶμα, ὅταν τὸ τραί-
νη τις, Schälchen n. zu weiche-
geflochtenen Eueren.

Coquetterie, f. τρόπος ἐρωτι-
κῶς, τετραμματα ἐρωτικά, Ge-
fallsucht, Böhleren, f.

Coquillage, m. ὄστρεα, χαρ-
σιχά, Muschelwerk, n., Mus-
scheln, f. pl.

Coquille, f. ὄστρεα, κογχύλη,
Muschel, f.; τέφρα, τέφρα, f.;
Muschel, Euerchale, f.; τρύ-
πη τοῦ κανονίου, εἰς τὴν
ὅπου βάνουν τὴν φωτίαν,
Bühnloch n. einer Kanone.

Coquillier, m. συνάθροις,
συνλογία κογχυλίων, Muscheln-
sammlung, f.

Coquin, m. — ine, f. κακότρο-
πος, ἀχρεὺς, οὐδέναιος, φαν-
λόμος, Schurke, m.; schlech-
tes Weib, n.

Coquinaille, f. πλήθος κακο-
τροπῶν, Lumpengesindel, n.

Coquinerie, f. κακοτροπία, κα-
κοτροπὸν μηχανῆμα, Schurke-
fenstreich, m.

Cor, m. τὸ εἰς τὰ ποδύρια,
καὶ, Fühnerauge, n., Reiche-
horn, m.; κέρατον τῶν κυ-
νηγῶν, Horn, Waldborn, n.
fig. à cor et à cri, με ὅλην
τὴν δύναμιν, aus allen Kräf-
ten.

Corail, m. κοράλλιον, Koralle, f.
Corailier, v. n. φωνάζω ὡς ὁ

κόραξ, frächzen, schreien wie
ein Rabbe.

Corailier, m. ἐκείνος ὅπου ψα-
ρεῖται τὰ κοράλλια, Korallens-
fischer, m.

Coraline, f. κοραλλίη, γυνὴ
θαλάσσιον, Korallenmoos, n.

Corallin, ine, adj. κόκκινος ὡς
τὸ κοράλλιον, roth wie Ko-
rallen.

Corassin, carasin, m. μικρὸν
πῦρον ποταμίου, Karau-
sche (kleiner Flußfisch), f.

Corbeau, m. κόραξ (κορακας),
Rabe, f.; (archit.) ξύλον ἢ
πίτρα ὅπου στηρίζει δοκὸν
(γυρντίαν), Kragstein, m.;
corbeaux, pl. fig. νεκροπά-
πται εἰς καιρὸν πανούκλιας,
Tobengräber m. pl. zur Pest-
zeit.

Corbeille, f. κάλυστος, καρ-
στει, καλάθι, Korb, m.; fig.
τὰ στολίδια, ὅπου ὁ νεμφὸς
δίδει χάρισμα εἰς τὴν νυμ-
φη, Brautshma (von der
Bräutigam der Braut schenkt),
m.

Corbillard, m. βάρκα ὅπου πη-
γαίνει κατ' ἐξδομάδα ἐπὶ
τὸ Παρίσιον εἰς τὸ Κορβίλλ,
großes Marktschiff (das von
Paris nach Corbell geht); ἀνά-
ξι εἰς τὸ ὅποιον φέρουν τοὺς
νεκροὺς εἰς ταφὴν, Reichen-
wagen, m.

Corbeillee, f. ἕνα καρίσιον γε-
μάτον, ein Korb voll.

Corbillat, m. κορακάκι, junger
Rabe, m.

Corbillon, m. καλάθια, Körbe-
chen, n.

Corbin, m. (p.u.) κόραξ, Rabe, m.

Cordage, m. τὰ σχοινία (σχοί-
να τοῦ καράβου), Tauwerk,
n.; σχοινίον, Tau, Seil, n.;
μέτρομα ξύλων μετ' ὀχυ-
νόν, das Holzmaße nach
Kloßern.

Cordager, v. n. πλέκω σχοινία,
Seile drehen.

Corde, f. σχοινίον, Strid, m.,
Seil, n.; σχοινίον καρβίου,
Tau, n.; χορδή, κενά (τὸ
τόξον), Sehne (des Bogens),
f.; χορδή (βιολίου κτλ.),
Saite, f.; σχοινίον διὰ ὀχυ-
νισμα, Angelschnur, f.; σχοι-
νίον εἰς τὸ ὅπου κερνοῦν
τοὺς καταβόλους, χορμισ-
μα, Strang, m., Walgen, m.
— de bois, παρὸς ξύλον
(ὅπου ἔχει ἕξ πόδας εἰς τὸ
ὑψος καὶ εἰς τὸ πλάτος) με-
τρούμενος μετ' σχοινίου, eine
Laster Holz. — de drap,
σημαίνει εἰς τὰ ρούχα, Zeuch
m. des Tuchs, der Zeuge.

Cordons, m. στάθμη ἐκ σχοι-
νίου (τῶν τεκτονῶν), Schnur,
Meßschnur, f.

Cordeler, v. a. πλέκω εἰς σχοι-
μα σχοινίου, wie ein Seil
flechten.

Cordelette, f. μικρὸν σχοινίον,
Stridchen, Schnürchen, n.

Cordelier, m. ὁ ἐκ τοῦ τάγμα-
τος τῶν Φρανκισκάνων, Fran-
ciscaner (Mönch), m.

Cordelière, f. σχοινίον κερνο-
τόν, Knotenstrid, m.; μετ' ἑνὶ
τοῦ μήκους τῶν Φρανκισ-
κάνων, Franciscanernonne, f.

Cordelle, f. λεπτὸν σχοινίον,
κορδέλα, Schnürchen, n.

Corder, v. a. πλέκω, στρίφω

(*καρπὸς στρογγύλος*), drehen, spinnen (Seile u.). — du bois, μετρώ ξύλα μετὰ τὸ στρογγύλον (*κατὰ ὀγκύον*), Holz messen (nach Kloben). v. n. παρῆλα. ἐκλίσσω (*λέγεται διὰ τὸ ἰσπερῆ*), velticht, helzlicht werden (von Kettigen).

Corderie, f. τὸπος οὐνοῦ πλέκων τὰς οὐλὰς, Seilerbahn, f.

Cordial, ale, adj. ὁποῦ ἐνδυναμώνει τὴν καρδίαν, herzzustärfend. fig. καρδιακός, ἐγκάρδιος, elixirius, herzlich, aufrichtig.

Cordial, m. λυγρὸν ἐνδυναμωτικὸν τῆς καρδίας, Herzzärkung, f.

Cordilement, adv. ἐκ καρδίας, bloßweg, von ganzem Herzen, von ganzer Seele.

Cordialité, f. ἡ ἐγκάρδιος ἐγγύη, εὐπρέπεια, Herzlichkeit, Aufrichtigkeit, f.

Cordier, m. οὐρανός, οὐρανόλοζος, Seiler, m.

Cordon, m. ταινία (τουρκ. γαϊτάν, ital. cordone), Band, n., Schnur, f.; γύρος τῶν ρομφαίων, Rand m. der Münzen; ἄνωδα ἀπὸ πέτρων τοιχῶν εἰς ἓνα τοίχον, Mauerband, steinernes Gefims, n.; (milit.) στήθεσσι στρατιωτῶν διασπόμενον γὰρ ὑπεκταται τὴν στήθεα, ἡ δὲ περιεκκλόνουν ἓνα τόπον, Cordon m. von Truppen.

Cordonner, v. a. στρίψω εἰς σχῆμα στρογγύλον, wie ein Seil zusammen drehen.

Cordonnerie, f. ἡ τέχνη τοῦ παπουζῆ, Schuhmacherhandwerk, n.; ὁ τόπος οὐνοῦ πλέ-

κόν τὰ παπουζῆ, Schuhmacherst., m.

Cordonnet, m. γαϊτανάκι, Schürchen, n.

Cordonnier, m. σκυτοτόμος, ὑποδηματῆς, κοινῶς παπουζῆς, Schuhmacher, Schufler, m.

Cordouan, m. κορδοβάνι, Corduan, m.

Cordonnier, m. ταμπάκης διὰ τὴν κορδοβάνια, Corduanmacher, m.

Coriace, adj. σκύντος, ὡς τὸ περὶ τρυγῆς, jähc wie Leder; fig. ἡλικιωμένος, geisig.

Coriandre, f. κορίανδρον, κολλιανδρός (χυτὸν), Koriander, m.

Corme, m. οὖον, σπυρρον, Speierling, Eplerling, m.

Cormier, f. ὅη, ἡ σουρβία, Speierlingsbaum, m.

Cormoran, m. φαλακροκόραξ (πουάλλ), γλῆρος, Seerabe, m.

Cornac, m. ὁδηγὸς ἐλεφάντων, Elefantensführer, m.

Cornaline, f. κορδόνις, λίθος τις, Carneol, m.

Cornard, m. fam. κερσῆς, Sahnrey, m.

Corne, f. κέρατον, Horn, n.; ὄνυξ ἀλόγων, ἡ ὀπλή. Duf m. der Pferde; — d'abondance, κέρως τῆς ἀμειψίας, Horn des Ueberflusses, Küllehorn; (fortif.) ouvrage à —, περιτείχισμα εἰς σχῆμα κέρατου, Hornwerk, n.

Cornaée, f. ὁ κερματοειδὴς ὄμην (ἡ κερματοειδὴς μεμβράνη) τοῦ ὀρμυτιῶ, Hornhaut f. des

Auges; λίθος τις πολύτιμος, Hornstein, m.

Corneille, f. κορώνη, κουροῦνη, κεραζάκι, Krähc, f.; λυσιμαχία (χυτὸν τι), Weiderich (Pflanz), m.

Cornemuse, f. ἀσκοῦλαμπούνα, γκαϊόνα, ἀσκυλός, Dubelsack, m., Sackpfeife, f.

Cornet, v. n. λαλῶ τὸ κέρατον, σάλπισσω, das Horn blasen; γορᾶζω (εἰς τὰ στήθεα), (in die Ohren) jhrenen; βρομῶ ἀπὸ μούζλων, müßig rüchen; les oreilles cornent, τὰ ὦτα βρομίζουν, die Ohren klängen. v. a. κοινοποιῶ, γαγγρῶνι (μὲ μεγαληγορίαν), ausposaunen.

Cornet, m. σελιγγιον, μικρὸν κέρατον, Hörchen, n.; ἡ μελανοθήκη, καλαμῶς, Zintenfäß, n., Zintenstecher, m.; χυτὸν χυτῶν, πινυτόλιμα ἀπὸ χαρτί, Papierblat, f.; λεπτὸν τι ὑφαντικὸν εἰς σχῆμα περιτομωμένον χυτῶν, Stöpe (bei dünner Kuechen), f.; κέρατον ἐπὶ τὸ ὅποιον ὄρνυον τὰ λάγια, Würfelbecher, m.; κέρατον διὰ τὸ μαγεῖν, Pulverhorn, n.; βερτοῦζα, Schöpfkopsf, m.

Cornetier, m. ἐκείνος ὅπου δουλεῖν τὰ βοιδόκερατα, Hornarbeiter, m.

Cornette, f. εἶδος σκούφιας τῶν γυναικῶν, Cornette, Weibermütze, f.; ἡ σημαία (τουρκ. τὸ μπαϊράκι) τοῦ ἱππικοῦ, Standarte, f.; ἡ σημαία (μπανιέρα) τοῦ Contre-

Amiral, *Flagge f. des Centres*
Admirals.

Cornette, *m.* ὁ σημειοφόρος τοῦ ἱππικοῦ, Cornet, Fähndrich *m.* der Reiteres.

Corneur, *m.* παλιπστής, ὁποῦ κλέβει τὸ χέματον, Hornbläser, m.

Corniche, *f.* (archit.) κορώνη, Karnisch, Kranz, *m.*

Cornichon, *m.* μικρὸν χέματον, Sbrändien, *n.*; ἀγγουράκι ἐνδύματον, Pfeffergurke, *f.*

Cornière, *f.* ὁ ὑδατοφόρος τῆς στέγης, τὸ ὁλοκὶ των κεραμιδιῶν, Dachrinne, *f.*

Cornillas, *m.* τὸ κορώνοπολιον, junge Arde, *f.*

Cornouille, *f.* ἐυλοκρεματον, Kornelirsche, *f.*

Cornouiller, *m.* ἐυλοκρεματιέ, χαρουμπία, Kornelirschebaum, *m.*

Cornu, *ue*, *adj.* κερατοφόρος, ὁποῦ ἔχει κέρατα, gehörnt; πολυγωνικός, eckig, vieledig.

Cornue, *f.* (chim.) ἀγγεῖον μὲ στενον καὶ καμπύλον λαμβὸν διὰ τὸ ἀλαμπικώμαμα, Retorte, *f.*

Corollique, *adj.* (στέλος) μὲ λουλουδια πλαισμένη, (Eau de) mit Blauwerk geziert.

Corollaire, *m.* (math.) ἐπιφορά, πόρισμα, Satz, Folgesatz, *m.*

Corolle, *f.* (botan.) στεφάνιον τοῦ ἀνθους, Blumenkrone, *f.*

Corporal, *m.* παρ' εἰς τὸ ὅποιον βάνει ὁ ἱερεὺς τὸ ποτήριον, ἀπὸ λεγόμενον, das geweihte Weistuch.

Corporalier, *m.* ἡκεν διὰ τὸ cor-

poral, Futteral *n.* des geweihten Weistuchs.

Corporation, *f.* κοινότης, ἑταιρεία (ἐξυμνῶν ἢ ἄλλων μεταξὺ των ἐνωμένων), Ketzerschaft, Bunt, *f.*

Corporal, *elle*, *adj.* σωματικός, körperlich, leiblich.

Corporifier, *v. a.* σωματίζων, ἐπαθλῶν σῶμα, verkörpern, einen Körper zuschreiben; (chim.) πηγνύνω, verdichten, fixiren. se — (avec qc.), *v. n.* ἐνώμαται (μὲ τι ὡς εἰς ἓν σῶμα), sich vereinigen, sich einverleiben.

Corps, *m.* σῶμα, κορμί, Körper, Leib, *m.*; fig. σῶμα, κοινότης, κοινότης (στρατιωτικῶν καὶ), Körperschaft, Gemeinde, *f.*, Dorfhausen (Corps, *n.*), *m.*; à — perdu, μὲ ὄρη, ἀγένητος, mit Ungeld, fuh; corps-de-garde, σῶμα φυλάκων, καὶ ὁ τόπος τῆς φυλάκῃς, τῶν στοατικῶν, Hauptwache, Wachhaus, *f.*; corps de lois, τὸ κύριον σπίτι εἰς τὴν μέσση των ἄλλων κατὰ μέγος κτιρίων, Hauptgebäude, Wittegebäude, *f.*

Corpulence, *f.* εὐσπλαγία, παχὺ σῶμα, Wohlbeleibtheit, *f.*

Corpuscule, *m.* σωματίον, ἄτομον, Körpchen, *n.* Atom, *m.*

Correct, *ecle*, *adj.* διορθωμένος, ὁρθός, fehlerlos, richtig.

Correcteur, *m.* διορθωτής (εἰς τὸ ἥθη), Verbesserer, *m.*; (τοῦ τύπου), Corrector, *m.*

Correctif, *m.* διορθωτικόν, καταπραυντικόν, Milderungsmittel, *n.*

Correction, *f.* διορθωσις, Verbesserung, *f.*; διορθ. τοῦ νόμου, Correctur, *f.*; συνδουλία, ἐλεγχος, Ermahnung, *f.*, Verweis, *m.*; τιμωρία, παιδεία, Züchtigung; maison de —, οἶκος διορθώσεως, ἡ παιδείας, Buchthaus, *n.* saul —, sous —, μὲ τὴν ἀδελφασίαν, μὲ συμπάθειαν, mit Erleubniß, mit Günst.

Correctionnel, *elle*, *adj.* ἀπὸ ἀντικεινὸς διορθώσαν, διορθωτικός, verbessernd.

Corrègence, *f.* συνδιοίκησις, Mitregentschaft, *f.*

Corrégent, *m.* συνδιοικητής, Mitregent, *m.*

Corrélatif, *ive*, *adj.* σχετικός, ἀνταποκρινός, sich auf einander beziehend.

Corrélation, *f.* σχέση, συναρμογή, gegenseitige Beziehung, *f.*

Correspondance, *f.* ὁμόνοια, συμφωνία, Uebereinstimmung, ἀλληλογραφία, Briefwechsel, *m.*, Correspondenz, *f.*

Correspondant, *ante*, *adj.* σύμφωνας, ἀνάλογος, übereinstimmend. *s. m.* ὁ ἀντιστοιχῶν, ἀλληλογράφος, Correspondent, *m.*

Correspondre, *v. n.* ἀνταποκρίνομαι, ἔχει ἀνάλογον, übereinstimmen, entsprechen.

Corridor, *m.* στενὸς περὶπατοεῖς ἐν ἀντικεινὸς ἀπὸ τῶν ὁσίων ἡμπαρῶν τινὰς ἐν ἑξῇ εἰς πολλοὺς θαλάμους (δυνατὶς) (schmaler Gang in einem Gebäude (der zu mehreren Zimmern führt).

Corriger, v. a. διορθῶναι (φυσικῶς καὶ ἠθικῶς), verbessern (physisch und moralisch); ἐλέγχειν, pascivē, tadeln, züchtigen.

Corrigible, adj. ἐυδιόρθωτος, verbesserlich.

Corroboratif, ive, adj. (méd.) δυναμωτικός, stärkend.

Corroboration, f. ἐνδυνάμωσις, Stärkung, f.

Corroborer, v. a. δυναμῶναι, stärken.

Corrodant, ante, adj. καταβιβῶσκειν, κατατρώγων, beizend, freßend.

Corroder, v. a. καταβιβῶσκειν, κατατρώγων, beizen, zerfressen.

Corroi, m. βυρσοδεψία, εργασιὰ τῶν δερμάτων, Lederbetreiben, Gärben, n.

Corrompre, v. a. διαφθείρειν, φθείρειν, χαλῶναι, verderben; διαφθείρειν, ἀπατῶ τινά (μὲ χαρίσματα κτλ.), bestechen. se —, v. r. χαλῶμαι, φθείρομαι, σαπίζω, verderben, v. n. saulen.

Corrompu, ue, part. v. corrompre. ἁσέτος, διαφθαρμένος (εἰς τὰ ἥθη), verderbt, fiedlich.

Corrosif, ive, adj. καταβιβρωτικός, ὁποῦ κατατρώγει, äßend, beizend.

Corrosion, f. ἀνάβρωσις, Ätzen, Welken, n.

Corroyer, v. a. βυρσοδεψῶν, εργαζομαι τὰ δέρματα, Leder beiten, gärben; κτυπῶ, καταπατῶ (χῶμα, πηλόν), (Ehonorde) schlagen; — lo fer, σφυροκοπῶ τὸ πεπρω-

μένον σίδηρον, Eisen schmeißen; — du mortier, ἀνακαταύω τὸν ἀσβεστὴν μὲ ἄμμον, Mörtel einrühren.

Corroyeur, m. ταυμάκης, βυρσοδεψὴς, Lederbetreiber, Gärber, m.

Corrude, f. ἄγριασπαράγγη, wilder Spargel, m.

Corrupteur, m. — trice, f. διαφθορῆς (ὁποῦ χαλῶναι τὰ ἥθη, ὁποῦ ἀπατῶ), Verderber, m.

Corruptibilité, f. ποιότης ἐνὸς πραγματος νὰ εἶναι φθαρτὸν, Verderblichkeit, Verweslichkeit, f.

Corruptible, adj. φθαρτός, ὁποῦ φθείρεται ἐντολῇ, verderblich, verweslich; ὁποῦ ἐντολῇ φθείρεται μὲ χαρίσματα, bestechlich.

Corruption, f. φθορά, διαφθορά, Verderbnis, Fäulnis, f.; Verwesung, f.

Cors, m. pl. κεράτιναι τῶν κεράτων τοῦ εἰλαφίου, Eiden n. pl. am Hirschgeweihe.

Corsage, m. τὸ ἀπὸ ταῖς πλάταις μέρος ἕως κατωτῆς κοιλίας, ὁ ἄλμος τοῦ σώματος, Leib, Rumpf, m.

Corsaire, m. πειρατής, κουρσάκος, Seeräuber, Corsar, m.; τυραννός, ἀκληρός, ἀπληγρός, Reuteplager, Reuteschinder, m.

Corsé, adj. m. drop —, χορδόν, πενήν φοιχόν, didoté, starkes Tuch, n.

Corselet, m. περιστετήδιον τῶν ἀνδρῶν, τὸν κορσοκοπῶν, Bruststud n. der Piskanier; τὸ

τῶν ἐντόμων στήθος, Brust; schilt n. der Insekten.

Corset, m. κορσέττα (γιαλέν), γυναικῶν, Corset, Leibchen, Mieder, n.

Cortège, m. συνοδία (διὰ πορεύεσθαι), Gefolge, Staatsegefolge, n.

Cortès, m. pl. συνέλευσις ἐπιστακμένων ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ισπανίας, Cortès, Landstände m. pl. in Spanien.

Cortical, ale, adj. γλοιώδης, δμοιος μὲ γλοιὸν, rindenartig.

Cortine, f. τρίπους τοῦ Ἀπόλλωνος, Dreifuß m. des Apollo.

Cortuse, v. oreille d'ours.

Cornuscation, f. ἀπώγνωση, λάμψς, das Strahlen, Schimmern.

Corvéable, adj. υποχρεῖσθαι εἰς ἄγγασιον, frohpflichtig.

Corvée, f. ἄγγασιον ὁποῦ ὁ χωρὶατὴς χωρῶσι εἰς τὸν κυρίον του, Frohne, f.

Corvette, f. εἶδος εἰλαφίου καρχήδου, Corvett, f.; Rennschiff, n.

Co-sécante, f. (trigon.) συντέμνουσα, Cosécante, f.

Co-seigneur, m. συγκύριος (γεωδού), Miltsherr, m.

Co-sinus, m. (trigon.) συνημίτονον, Cosinus, m.

Cosmétique, f. κοσμητικὸς, ὁποῦ καλλιώνει τὸ δέμας, (die Haut) verschönernd. s. m. εἶνα κοσμητικόν, Schönheitsmittel, n.

Cosmogonie, f. κοσμογονία, Lehre f. von der Entstehung der Welt.

Cosmographie, m. κοσμογραφία, Weltbeschreiber, m.

Cosmographie, f. κοσμογραφία, Weltbeschreibung, f.

Cosmologie, f. κοσμολογία, Lehre f. von der Welt, Kosmologie, f.

Cosmologique, adj. κοσμολογικός, kosmologisch.

Cosmopolite m. et f. κοσμοπολίτης. — πολίτης (— πολίτης), Weltbürger, m., — rin, f.

Cosae, f. γλοιός, γέφυρον, περικλυμα των οσπρίων, Föhle, Schote, f. (mar.) στεφάνη αυχένιον εις τα σπείρια των καρπίων, eiserner Ring m. an den Schiffstauen.

Cosser, v. n. κτυπώ με τὰ κέρατα (λέγεται διὰ τὰ κέρατα), Rußen, mit den Hörnern stoßen (von Widern und Haimeln).

Cosson, m. τρώξ, σκολήκη τοῦ αἵτου, Kornwurm, m.; μάτι, μπουμπούμι εις τὸ ἄμπλι, Auge n. am Weinstock; fig. fam. σιτοπώλης, μάλαγγυρος, Kornwurmherer, m.

Cossu, ne, adj. ὁποῦ ἔχει γονδοῦ περιστρεφόμενα, drehhaltig; fig. fam. κυβερνημένος, πλωσιος, weithabend.

Costal, adj. (anal.) ὁποῦ ἀνήκει εις τὰ πλευρά, Rippenz.

Costume, m. ἥθος, ἔθος, Sitte, Gewohnheit, f.; σχῆμα, φορεῖα, Tracht, f., Kostüm, n.

Costumer, v. a. περιβάλλω τὰ ἔθιμα (τὰ εἰς τὸ ἔθος πομπόντα) φορέματα, nach der

üblichen Sitte (nach dem Costume) kleiden.

Cotangente, f. (trigon.) συνεγαστομένη, Cotangente, f.

Cote, f. τὸ ψηλὸν μὲ τὸ ὁποῖον σημειώνονται αἱ πρῆξεις ἐνὸς χρυσολογήματος, Buchstaben m. oder Biffer f., womit die Acten bezeichnet werden. **Cote, Cote-part, f.** μερίδιον τοῦ καθενός, Antheil m. eines jeden.

Côte, f. πλευρὸν, πλευρά, Rippe (Rippe), f.; ὁ κατήφορος ἐνὸς βουνού, Abhang m. eines Berges; τὸ παραδελασσιον, Seesfäße, f., Gestade, n.; fig. καταγωγή, τὸ γένος, Herkunft, Abkunft, f.

Côté, m. πλάγιον, Seite (am Körper ic.), f.; μέγος, Seite (überhaupt), Gegen, f., Dri, m.; à côté, adv. πλαγίως, εις τὸ πλάγιον, κοντά εις, auf der Seite, zur Seite, neben; de —, adv. στραβά, πλαγίως, schief, seitwärts; κατὰ μέγος, bey Seite.

Coteau, m. ὁ κατήφορος, Abhang, m.

Côtelette, f. πλευρὸν ὥσων (μάλαστα μοσχάρου), Rippen (besonders: Kalbsrippen), n. pl.

Coter, v. a. σημειώνω κατὰ τὰ εἶν μὲ τὰ ψηφία τοῦ ἑλεγκθῆναι, ἢ τὰ ἀριθμητικά, nach der Ordnung mit Buchstaben oder Biffern bezeichnen.

Coterie, f. συντροφία (ἡλικὸν ὁποῦ συνερχονται τὸ βυδὸν κτ.), geschlossene Gesellschaft, f., Aranzien, n.

Cothurne, m. κόθορνος (τὸ

ὑπόδημα τῶν ὑποκριτῶν εις τὰς τραγωδίας τῶν ἑλλήνων), Cothurn, Schuh m. in den Trauerspielen der Alten.

Côtier, adj. m. ὁδηγὸς τῶν κρησίων εις τὰ παραδελασσιον, Bothe f. (Boote), m.

Côtière, f. ἀράδα παραδελασσιον, Reihe f. von Seetüchern; πρασιά κοντά εις τοίχον κηπου, Gartenbeet n. an einer Mauer.

Cotignac, m. κωδιανάτον γλυκισμα, Dutttenbrad, n.

Cotillon, m. τὸ ὑποκατακτινὸν τῶν γυναικῶν ἀπὸ τὴν ὑπὸν εἰς κῆτον, Unterrock m. der Frauenzimmer; εἰδος γαλλικῶν χοροῦ, Art französischer Tänze.

Cotir, v. a. κατακτιπῶ, ζυλίζωι τὰ ποικίλα, anstoßen, quetschen (das Obst).

Cotisation, f. φανος, τὸ ἀνέλεγον ὅπου πρέκει καθῆκεν, πληρώσις, verhältnismäßiger Beitrag m., den jeder zu zahlen hat.

Cotiser, v. a. διαρίκω τὸν ἑαυτον τοῦ καθ' ἐνός, den Beitrag eines jeden bestimmen, —, v. r. πληρώσις τῶν ἑαυτον μου (τὸ μερίδιον μου), seinen Beitrag geben.

Cotissure, f. ζυλίσσιον τῶν ποικίλων, Fied m. am Obste (vom Quetschen).

Coton, m. βαμβάκι, Baumwolle, f.; γναυδι, das Wolliche auf Blättern, Früchten ic.; Miltthaar, n.

Cotonné, ée, adj. μαλλιαρός, χατάρος, wollig, fraub.

Cotonnée, *f.* μισοβαμβακινόν
 ύφανμα, halbbaumwollener
 Zeug, *m.*

Cotonnier, *v. a.* γεμίζω με βαμ-
 βάκι, mit Baumwolle vollen
 stopfen. *se —*, *v. r.* ἐργάζω
 χυμῶδε, γινώσκει μαλλιάρως,
 auch, wollig werden; πανιά-
 ζω, φυλάσσω (ὡς τὰ βαπύνια),
 pelzlicht, holzlicht werden (wie
 die Rettige).

Cotonneux, *cuse*, *adj.* ὅπου
 ἔχει μαλακός, ὅπου ἐπανί-
 κας, ἐξυλάσσει (ὡς τὰ βαπύ-
 νια κτλ.), pelzlicht, holzlicht
 (wie die Rettige κτλ.).

Cotonnier, *m.* βαμβακιά, Baums-
 wollenstaude, *f.*

Cotonnine, *f.* παρὶ ἀπὸ στυ-
 νιᾶ καὶ κροκιδία, grobe Bergs-
 leinwand, *f.*

Cotoyer, *v. a.* παραίρει εἰς τὸ
 πλεονέκτης, einem zur Seite
 gehen; παραπλῆω, längs an
 etwas hinschiffen.

Cotret, *m.* δερμάτι φύλων, Reib-
 bund, *n.*

Colte, *f.* τὸ γραστιάρι τῶν γυ-
 ναικῶν ἀπὸ τῆν μέσση ἕως
 κάτω, Weiberrod, *m.* — d'ar-
 mes, ἐπαναστάσιον στρατιω-
 τῶν (εἰς τὸν παλαιὸν και-
 ρόν), Waffenrod, *m.* — de
 mailles, σιδηρνοκαμάσση,
 ἀλυσάκροτον, Panzerhemd, *n.* —
 morte, τὰ ἐνυπνιόμενα εἰς
 ἐν καλὸν ὄταν ἀποθί-
 γῃ, Vertrauenshaft *f.* eines
 Wächters.

Cotteron, *m.* γραστιάρι, fuz-
 zet Weiberrod, *m.*

Cotyle, *m.* (anat.) ποτὴρ τῶν

δοσίων (κοχχάων), Psanne
f. an den Gelenken.

Cotylédon, *m.* (botan.) ἡ κα-
 τὰ τῶν ὀστέων (ὑμῖν τι), Nabels-
 pflanze, *f.*

Cotyloule, *adj.* (anat.) κοι-
 λουίδης, ὁμοιος μετὰ τὴν ποτύ-
 λην τῶν ὀστέων, den Pfannen
 an den Gelenken ähnlich.

Cou, col, *m.* λαμρός, τρέχῃλος,
 Fals, Waden, *m.*

† Couard, *m.* (p. u.) ἀνάνδρος,
 δειλός, feige.

† Couardise, *f.* ἀνανδρία, δει-
 λία, Feigheit, *f.*

Couchant, *adj.* πλαγιάζων, sich
 niederlegend; chien couchant,
 σκυλὶ διὰ κυνήγι τῶν περι-
 κίων, Fühnerhund, *m.*; soleil
 —, ἥλιος δύων (βασιλεύων),
 untergehende Sonne.

Couchant, *m.* ἡ δύσις, τὸ δυ-
 εῖν μέρος, Untergang *m.* der
 Sonne, Abend, Westen, *m.*

Couche, *f.* (poét.) κοίτη, κλίνη,
 στρώμα, Lager, Bett, *n.*; τὸ
 λεγωνίσματα, Kindbett, Wo-
 chenbett, *n.*; ἡ γέννη, Nieders-
 kunft, *f.*; τὰ σπυρίονα, Win-
 dein, *f.* pl. fausse —, ἀνό-
 βαλαμα, unzeitige Niederkunft;
 ἀράδα ἀπὸ γῆν καὶ κόρηον
 διὰ φρένα τινῶν φησὶν;
 Mistrebet, *n.*; ἀράδα (ἀπὸ
 χῶμα, πέτρας κτλ.), Lage,
 Schicht, *f.*; οὐρὲ τοῦ τουφε-
 κίου, Flintentolben, *m.*; ἡ
 ποσότης ὅπου βάνει τις εἰς
 τὸ πνευγνῆ, Saß, Wilsaß *m.*
 im Spiele.

Couchée, *f.* κατάλυμα νυκτός
 διὰ τοὺς ὁδοιπόρους, Nachts-
 lager (für Reisende), *n.*

Coucher, *v. a.* πλαγιάζω, ἐξα-
 πλῶνω, legen, niederlegen;
 κλίνω, neigen, schief legen;
 βάνω (χαρώματα κτλ.), auf-
 tragen (Farben κτλ.); βάνω κά-
 τω μίαν ποσότητα εἰς τὸ παι-
 γνῆ, Geld im Spiele einsetzen,
 setzen; — en joue, σηματοῦν
 μετὰ τὸ τουφεκί κτλ. *fig.* πα-
 ραπρῶ με ἄκουσ προσοχήν,
 anschlagen (mit der Finte κτλ.);
 auf etwas genau Acht geben,
 sam. etwas auf dem Korne ha-
 ben, *v. n.* εἶμαι πλαγισμένος,
 κοιμούμαι, liegen, schlafen.
se —, *v. r.* πλαγιάζω (τὰ
 κομνην) παραίρει εἰς τὸ
 κρεβάτι, sich niederlegen, zu
 Bette gehen; (διὰ τὸν ἥλιον
 κτλ.) δύω, βασιλεύω, (von
 der Sonne κτλ.) untergehen.

Coucher, *m.* τὸ πλαγιάζω,
 das Niederlegen, Schlafen-
 gehen; ἡ δύσις, Untergang
 (der Sonne κτλ.), *m.*; τὸ στρώ-
 ματι τοῦ κρεβατίου, Bette-
 zug, *n.*

Couchette, *f.* κρεβάτιον (κοι-
 νόν), geringes Bettchen, *n.*

Coucheur, *m.* — cuse, *f.* ὅπου
 πλαγιάζει με ἄλλον, Schlaß-
 gesell, Schlaffamerad, *m.*

Conchis, *m.* ἄμμος καὶ χῶμα
 ὅπου εἶναι ἐποκάτω εἰς τὸ
 λιθόστρωτον, Unterlage *f.* von
 Sand und Erde unter dem
 Estrichpflaster.

Coucon, *m.* κοῦκκος, κόκκυξ,
 Gufuf, *m.*

Conde, *m.* ἀγκῶνας, ἔγκων,
 Elbogen, *m.*; γωνία τοῦ χω-
 ῖτος *f.* einer Mauer; στρο-

γογήρισμα ποταμού, Krümmung *f.* eines Flusses.

Coudée, *f.* ὁ πῆχυς, τὸ ἀπὸ τοῦ ἄγκυρος ἕως εἰς τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων, Elbenglänge, *f.*

Coude-pied, *m.* τὸ ἄνω μέλος τοῦ ποδός, (ὅπου ἐνωγίται μὲ τὴν κνήμη), Fußbiege, *f.*, Spann, *m.*

Couder, *v. a.* λυγίζω τι εἰς σχῆμα ἄγκυρος, kniesförmig umbiegen.

Condoyer, *v. a.* κουνῶ τι μετὰ τὸν ἄγκωνα, παραγκωνίζομαι, einen mit dem Elbogen stoßen.

Condraie, *f.* τόπος πεφτυγμένος μετὰ λεπτοκαρπύς, Felselgebüsch, *n.*

Coudre, Coudrier, *m.* λεπτοκαρπύς, Felsstaude, *f.*

Coudre, *v. a.* ῥιπῶ, nähen.

Coudrement, *m.* ἐργασία τοῦ τομῆρος, Federbereitung, *f.* —drer, *v. a.* ἐργάζω τὰ τομάρια, Feder bereiten.

Couenne, *f.* δέγμα χολῆς παχύ, Speichswarte, *f.*

Couenneux, euse, *adj.* ὁμοιος μετὰ couenne, schwarticht.

† Couette, *f.* κρηβάτι ἀπὸ πετρώ, Federbett, *n.*

Couille, *f.* et *m.* fam. ὄρχις, ὄρχις, *hede m.*; αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός, männliches Glied, *n.*

Coulage, *m.* στάλγμα τοῦ κρασίου ἀπὸ τὸ πῦρ τοῦ βουτζίου, φέουσις, Ausfudern *n.* des Weines aus dem Faße, Fedaße, *f.*

Coulamment, *adv.* μετὰ ῥυθμὸν, εὐφραδῶς, εὐφρόνως, leicht, geläufig.

Coulant, *anto, adj.* τρεχόντως, ῥέων, fließend. nouant —, συριοθελλία, Schleiße, Schlinge, *f.*

Coulant, *m.* πολύτιμος λίθος ὅπου φέρουσι αἱ γυναῖκες εἰς τὸν λαμῶν, Anhänger (Ebelstein, den die Frauenzimmer am Faße tragen), *m.*

Coule, *f.* ῥέον, Rute, *f.*

Coulé, *m.* (mus) συναρμωσὶς δύο τόνων (γλυστοῦντας ἀπὸ τὸν ἕναν εἰς τὸν ἄλλον), τὸ σωτὸν εἰς τὴν μουσικὴν, Schleiße (in der Musik); ῥήμα σωτὸν εἰς τὸν ῥόνον, Schleiße (im Tansen), *m.*

Couler, *v. n.* ῥέω, τρέχω, fließen, rinnen, laufen; (διὰ τὰ βουτζί) στάζει, (von Fässern) laufen, led sein; γλυστοῦν, gleiten, rutschen; (διὰ πωρίκα) πλατῶ (ἀπὸ τὸ δένδρον), (von Früchten) abfallen. *v. a.* χύνω, στρεγγίζω, gleiten; durchschießen; ἐμβαῖν, βάνω ἢ φέρω μέσα κρημνός, heimlich hineinbringen; couler à fond, καταβυθίζω (ἐνὰ καράβι), in den Grund bohren, versenken (ein Schiff); *v. n.* καταβυθίζομαι, untergehen, versinken; γλυστοῦν, σύγω τοὺς ποδὲς, κάρνω ῥήμα σωτὸν, schleifen (im Tansen), einen Schleiße machen; (mus.) ἀπεινῶ ὡς γλυστοῦντας ἀπὸ τὸν ἕναν τόνον εἰς τὸν ἄλλον, zwei Töne schleifen. *se —*, *v. r.* γλυστοῦν, ἀπεινῶ μέσα ἡσυχῶς, χωρίς τι με καταλάσσω, sich untermerkt eins schleichen.

Couleur, *f.* χρώμα, Farbe, *f.*; fig. προφασία, Schein, Wortwand, *m.*

Coulenre, *f.* ἀσπίς, εἶδος ὀφιδίου, Ratter, Schlange, *f.*

Coulenvreau, *m.* μικρὰ ἀσπίς, junge Ratter, *f.*

Coulenvrine, *f.* εἶδος κανονίου ἀσπίδος καὶ μακροτέρου, Feldschlange, *f.*

Coulis, *m.* ζωμὸς στραγγισμένου, durchgeseihete Fleischbrühe, *f.*; vent —, ἀνέμος ὅπου ἐμβαίνει διὰ τῶν χορσμάτων, Zugwind, *m.*

Couliase, *f.* χορηγία ἐκ τὴν ὁποῖαν σέρεται μέσα παράθυρον κτλ. Balz, *m.*, Füge, *f.* (worin ein Fenster u. geschoben wird); παράθυρον κτλ. ὅπου σέρεται, Schiebefenster, *n.*; αἱ ἀπὸ τὰ δύο πλάγια σωτὶ ἀσπῆαι τοῦ θεατρῶν, Bühnenwand, Coulisse, *f.*

Couloir, *m.* στρεγγιστήρ, ἡμῶς, Sieber, *m.*, Seithut, *n.*; Durchschlag, *m.*; κρημὸν πέραμα ὅπου εἶναι μεταξὺ θαλάμου (ὀντάου), geheimer Gang zwischen zwey Zimmern.

Couloire, *f.* καλὰτι διὰ στρεγγισμα, Seithorb, *m.*

Coulre, *f.* ἀνόμημα, ἀμαρτία, Sündschuld, *f.*

Coulure, *f.* ἀνάλυσις μετάλλων ἢ ἄλλων πραγμάτων, Schmelzen *n.* geschmolzenen Metalle *n.*; πείσιμον τῶν ἐξηραμένων στοιχείων, Abfallen *n.* der verdichteten Weinbreiten; coulures, *pl.* τρεχόντα οὐκονία εἰς

ἐνα κυνηγητικὸν δίκευον, hárène Seile m. pl. an einem Schlagnetze.

Coup, m. κτύπημα, βάρεμα, Schlag, Streich, Stoß, m.; (μὲ σπαθί), Hieb, m.; (μὲ μαχαίρην κόπτωντας), Schnitt, m.; (συνάλλωντας), Stich, m.; ῥίψιμον (μὲ τὸ χέρι),wurf, m.; (μὲ τοῦφεον κτλ.), Schuß, m.; χρότος ἀπὸ τὸ ῥίψιμον τοῦ τοῦφεου κτλ., Knall, m.; μία δουράτα, ein Zug, Schlud, m.; coup de grâce, v. grâce, un coup d'oeil, μία ματιά, Blick, m.; un coup de plume, μία κυνδουλιά, Federzug, m.; coup de main, ἐπιδολή πένυχτος (ἐκ τὸν πόλεμον), Handstreich (im Kriege), m.; c. de fortune, τυχηρον συμβῆναι, Glücksfall, m.; c. de soleil, βάρεμα ἡλίου, φοβερά κτύπος, Sonnenstich, m.; c. de maître, μαστορία, Meislerstreich, m.; c. de hache, ἱεροκουρία, Hieb m. mit der Axt; fig. ὀλίγη παραφροσύνη, τοῖελλα, geringe Verwundtheit, f. (fam. ein Sparte); un coup, deux coups etc., μίαν φοράν, δύο φορές κτλ., einmal, zweimal κ.; tout à coup, ἔξαπνα, ἀπνιδιάς, plötslich, auf einmal; à coup sur, βεβαίως, gewiß, unfehlbar; tout d'un coup, ἅμα, ἐν ταυτῇ, zugleich, mit einem Male; après coup, ἄκαιρα, ὡς ὁ ἀπέρσεν ὁ καίρος, zu spät, wenn die Zeit verby ist; pour le coup, à ce c., δι' αὐτήν τὴν φοράν, κατὰ τὸ

παρόν, für diesmal, für jetzt; à tous coups, κάθε φοράν, συχνάκις, alle Augenblicke, öfters.

Coupable, adj. ἐνοχος, schuldig, strafbar.

Coupant, ante, adj. κοπτερός, schneidend.

Coupe, f. κόψιμον, Schneiden, n.; διακοπή, μέρος ὅπου εἶναι τι κομμένον, Schnitt, Durchschnitt, m.; κόψιμον τῶν δένδρων, Fällen n. der Bäume; χωρισμός ἐκ τῶν παιζοῦστων, Abheben n. im Kartenspieler.

Coupe, f. ποτήριον πλατὸν καὶ χαμηλόν, flaches Trinfgeschir, n., Trinfchale, f.

† Coupeau, m. κορυφή βουνού, ἀκρορειον, Bergspitze, Bergspitze, f.

Coupe-bourgeon, m. σκολῆχι τι ὅπου τραγῆι τὰ βλαστάρια τῶν δένδρων, Knospenfasser, m.

Coupe-cu, m. jouer à —, παίζω μόνον ἓνα παιχνίδι (μὴν παρτίδαν), nur ein Spiel (eine Partie) spielen.

Coupe-gorge, m. κορυφάνα φονέων, Mordergrube, f.

Coupe-jarret, m. φονεύς, ληστής, μαχαίροβγάλτης, Räuber, Straßenräuber, m.

Coupelle, f. (chim.) χωνευτήριον (μὲ τὸ ὅποιον δοκιμαζοῦν καὶ λαγαρίζουν τὸν χρυσόν κτλ.), Capelle, f., Prosbirtleget, m.

Coupellation, f. δοκιμια, λαγαρισμός, χρυσίου κτλ., Meis-

nigung f. des Goldes κ. durch die Capelle.

Coupeller, v. a. δοκιμάζω καὶ λαγαρίζω χρυσόν κτλ., Gold κ. reinigen durch die Capelle.

Couper, v. a. κόπτω, schneiden; κόπτω (κτυπώντας με σπαθί, ἱεροκουρί), hauen; χωρίζω (κόπτωντας με μαχαίρην, με ψαλίδι), abschneiden; χωρίζω (κτυπώντας με σπαθί κτλ.), αποκοπῶ, abbaue; — les cartes, χωρίζω τὰ χαρτιά (πρὶν νὰ δοῶν), abheben (im Kartenspieler); — une carte, πέρνω (ἐνα χαρτί τὸν ἄλλον με ἓνα ἀπὸ τὰ ἰδικά μου), stechen; c. du vin, ἀντακατώνω πολλὰ κρασιὰ μαζί, mehrere Weine mit einander vermischen; — un cheval, μουνορίζω ἓνα ἄλογον, ein Pferd reißen, wallachen; — la parole à q., κόπτω τὸν λόγον τινός, einem in die Rede fallen, v. n. (διὰ μαχαίρα κτλ.) κόπτει, εἶναι κοπτερός, schneidet, scharf fenn. se —, v. r. κόπτομαι, sich schneiden. fig. ἐμπροσθενόμαι ἐκ τὰ λόγια μου, φανερώνομαι ψευστής, sich widersprechen, als Lügner erscheinen.

Couperet, f. μάχαιρα πλατεία (μὲ τὴν ὅποιαν σχίζουν ξύλα), Hackmesser, n.

Couperose, f. χυλκωνθος, (τοῦρα. καρμπογιά), Kupferwasser, n., Bitriol, m.

Couperosé, ée, adj. ὅπου ἔχει τὸ πρόσωπον κοκκινόν ἀπὸ τὰ σπικρία, kupfrig im Gesichte.

Coupeur, m. — *cuse, f.* *ἐκεί-
νος* (*ἐκείνη*) ὁποῦ κόπτεται,
χορφαί, der (die) schneidet,
abgeschneidet; ὁ *τομῆς*, Weins-
leser, m.; — *de bourse*, ὁποῦ
κτείνεται μετέχον τὰ ἀσφα-
κινῶς (*χυρίως*) ὁποῦ κόπτεται
τὰ *πουργῶς*, Beutelschneider,
m.

Couple, f. *ζευγάρι*, Paar, n.;
τὸ *ἀγορίον* εἰς τὸ ὁποῖον εἶ-
ναι δεμένα δύο, ἡ πολλὰ σκε-
λία, καὶ αὐτὰ τὰ σκελία, Kop-
pel, f., Koppeltiemēn, m.;
eine Koppel Hunde.

Couple, m. *δύο ἐρωτευμένοι*,
ein Paar n. Verliebte; τὸ ἀν-
δρόγυνον, das Ehepaar.

Coupler, v. a. *ζεύγω*, δένω μα-
ζῇ, zusammen koppeln.

Couplet, m. *στροφὴ στίχων*,
Strophe, Stanze, f.

Coupleter, v. a. fam. *περιγελῶ*
με στίχους, einen in Versen
durchziehen.

Coupoir, m. *ψαλίδα μετὰ τὴν*
ὁποῖαν χορφαί τὰ νομ-
ισμῆτα, Münzschere, Blech-
schere, f.

Coupoie, f. *θόλος* (τὸ ἐσωτερι-
κὸν κοίλον), Kuppel (die innere
Wölbung), f.

Coupon, m. *κομμάτι ρόζου*,
πανίου κτλ., Stückchen n.
Zuch, Kleinwand κτλ.; *πόλις*
περικαθῆς τοῦ διαφόρου ἀπὸ
μῆαν ὁμοιογενῶν χροῖων μῆς
πολιτείας, Zinsleiste, f., Cou-
pon, m.

Coupure, f. *χάοισμα*, κάψι-
μον, Schnitt, Einschnitt, m.

Cour, f. *αὐλή* (ἡγεμόνος καὶ
ὁμοῦ τοῦ οὐσιού), Hof (ti-

nes Fürsten und auch an einem
Hause), m.; *κατήριον*, δικα-
στήριον, Gerichtshof, m.;
faire sa cour ἢ q., *προσφί-
ρω* σέβας πρὸς τινὰ μετὰ τὸ
ποῦν τινὲς ταπεινὸν, einem den
Hof machen, hofeln; *faire la*
cour ἃ une fille, *ζητῶ* νὰ ἐμ-
πνεύσω ἑρωτικὰ εἰς μίαν κό-
ρην, einem Mädchen den Hof
machen, um ihre Liebe sich be-
werben. *basse cour*, v. *Basse-*
cour.

Courable, adj. *ἀρμόδιος* διὰ
κέρη, jagdbar.

Couradoux, m. (mar.) τὸ διὰ-
στημα μετὰ τὸν καταστρω-
μάτων τοῦ καραβίου, Raum,
Gang m. zwischen den Schiffes-
böden.

Courage, m. τὸ *θάρρος*, ἀνι-
ψία, Muth, m., Persehnig-
keit, f. *Courage! int.* *ἀνι-
ψοῦμεν*, ὡς ἔχομεν θάρρος,
lustig! munter!

Courageux, cuse, adj. (—ense-
ment, adv.) *θυρακαλὸς*, ἀνι-
ψος, tolmehós, muthig, herz-
haft, beherzt.

Couramment, adv. *ιερχνόμενα*,
*προχέλω*s, geldufig, ohne An-
stos.

Courant, onte, adj. *τρέχων*, ῥέ-
ων, laufend, stehend; *συνε-
χισμένος* (ὁποῦ ἔχει κύρσιν),
gangbar.

Courant, m. τὸ *τρέχον* τοῦ
νεροῦ (εἰς τὸν ποταμόν), τὸ
ῥέμα, Strom, m., Strö-
mung, f.; *διὰ τὴν πληρωμὴν*
διαφόρων, laufender Termin
(von Zinsen), m.; — *du inar-
ché*, ἡ εἰς τὴν ἀγορὰν (τὸ

μαζέτωρ) *συνεχισμένη τιμὴ*
τῶν πραγμάτων, Marktpreis,
m.

Courante, f. *εἶδος χοροῦ*, Art
Tanz, m. *fam.* *διάρροια*,
Durchfall, m.

Courbato, ne, adj. (*ἄλογον*)
ὁποῦ ἔχει ἑλλειψὲς ἀναπνοῆς,
ἐδόνταρον διὰ κίνησιν, (von
Pferden), herzförmig (haar-
schlechtig).

Courbature, f. *ἑλλειψὶς ἀνα-
πνοῆς*, ἀποκάμωσις, Herz-
förmigkeit, Steifigkeit, f.

Courbe, adj. *καμπύλος*, *λυγ-*
σμένος, krumm, gekrümmt.

Courbe, f. (*géom.*) *καμπύλη*
γραμμὴ, krumme Linie, Cur-
ve, f.; *στραβοῦλον*, Krümm-
holz, n.; *πρῶμα* εἰς τὰ
ποδάρια τῶν αἰώνων, Kluft-
galle (der Pferde), f.

Courber, v. a. *καμπυλοῦμαι*,
στραβῶναι, *λυγρῶ*, krümmen,
biegen.

Courbes, f. pl. *πλευρὰ τοῦ κα-*
ραβίου, Schiffesrippen, f. pl.

Courbet, m. τὸ *στραβοῦλον*
τοῦ σκαμνίου, Bogen m.
am Saumlattel.

Courbette, f. *πῆδημα αἰλῶν*
μετὰ τὰ δύο ἐμπροσθεν τοῦ
ἰσθμοῦ, Bogensprung (Cour-
bette) m. des Pferdes.

Courbette, v. a. *κάννω cour-*
bette, Courbetten machen.

Courbure, f. *καμπύλωσις*, *πυ-*
σσωσις, Krümmung, f., Wölb-
m.

Courcaillet, m. *γωνή τοῦ δει-
κνῶν*, Schlag n. der Waackel-
αὐλῶς ὁποῦ *μπαταί* ὡς τὴν
τὴν γωνίαν, Wachtelpfeife, f.

Courcive, *f.* (mar.) μάση κα-
τίστρωμα, Halbdeck, *n.*

Courée, *f.* (mar.) είδος πίσσας
(αυτής από άδονγγι, θιάφι,
πίσσαν, συντεταγμένην για-
λίη). Schiffaparr (Gemisch von
Salz, Schwefel, Pech und ge-
stossenem Gestein), *f.*

Coureur, *m.* δρομέης, Läufer,
m.; φιλόδρομος, der gern
läuft; coureurs, *pl.* ίπποις
ἀποσπασμένοι διά τήν κατα-
σκοπεύσασθαι, zum Streifen
oder Aufschaffen abgeschickte
Reiter.

Courouse, *f.* (κοινή) πόρνη,
Waffenbute, *f.*

Courge, *f.* κολοκύνθη, κολο-
κύθη, Kürbis, *m.*

Courière, *c.* courrière.

Courir, Courre, *v. n. et a.* τρέ-
χω, laufen, rennen; ὁδοπο-
ρῶ, reisen; τρέχω, ῥέω, lau-
fen, fließen; κυνηγῶ, jagen;
— risque, τρέχω κίνδυνον,
zuwundern, Gefahr laufen;
— la mer, τρέχω ἕως καί
ἐκείν εἰς τήν θάλασσαν, auf
der See freuzen.

Courlis, Courlieu, *m.* πορ-
λίον τι πράσινον θαλάσσιον,
Straßvogel, Wettervogel, *m.*

Couronne, *f.* στέφανος (βασι-
λικός), Krone, *f.*; στέφανος
(ἀπό λουλούδια), Kranz, *m.*;
κορὴ, κορυμμένη χειρῶν
(τῶν καλογῶν ἐς τοὺς κα-
τοίκους), Platte (der katho-
λischen Mönche), *f.* fig. βασι-
λική θρόνος, βασίλειον, Kö-
nigthum, Königreich, *n.*

Couronnement, *m.* στέψις (κα-

ρωναίσιμος, κορωνίσισμα),
Kronung, *f.*

Couronner, *v. a.* στέφω, στε-
φανίζω (κορωνιάζω, κορω-
νάρω), krönen; στέφω (μέ
στεφανός ἀπό λουλούδια),
kränzen, bekränzen. *un arbre*
se couronne, ένα δένδρον
γηράζει καὶ ψηφαίνεται εἰς
τὴν κορυφήν, ein Baum wird
alt und vertrocknet am Gipfel.

Courre, *v. n.* Courir.

Courrier, *m.* ταχυδρόμος, (Es-
bote, Courier, *m.*; ἡ πόστα
ὅπου κομίζει μόνον γραμ-
ματα, Kitzpost, Briefpost, *f.*
Courrière, *f.* (poët.) ἡ τρέχου-
σα, Läuferin, *f.*

Courtoie, *f.* λουρί (ἑλλ. ἱμάς),
Riemen, *m.*

Courroucer, *v. a.* παροργῶ,
erzürnen, aufbringen.

Courroux, *m.* παροργισμός,
ἀγανάκτησις, θυμός, Zorn,
Grimm, *m.*

Cours, *m.* τρέξιμον, Lauf, Gang,
m.; ῥοή, Lauf (des Wassers);
δρομος, τρόπος πῶς πηγαί-
νον αἱ ὑποθέσεις κτλ., Lauf,
Gang der Dinge κτ.; πέρας
(κοινῶς καθῆσθαι), der Cours;
κύκλος διαδοχικῶς μαθη-
μάτων, Gurfus, Lehrkreis,
m.; τόπος διὰ περιδιάβαιον
μέ ἀμάς, Platz *m.* zum Spa-
zierenfahren. — *de ventre*,
κίνησις κοιλίας, διάρροια,
Bauchfluß, Durchfall, *m.*

Course, *f.* τρέξιμον, δρόμος,
Lauf, *m.*, Laufen, *n.*; φιλο-
νηκία, ἡμίλια εἰς τὸ τρέξι-
μον, Wettlauf, *m.*; ὁδός,
δρόμος, ὁδοπορία, Weg, *m.*,

Reise, *f.*; ἐκδρομή ἐχθρῶν
καὶ περσιῶν, λαφυραγωγία,
Streifen *f.* der Feinde, Ge-
werd, *f.*

Coursier, *m.* ἄλογον ταχυδρό-
μον, Reiter, *m.*, Rennpferd,
n.; (poët.) ἵππος (εὐψυχος),
(edle) Roß, *n.*

Courson, crochet, *m.* κλωνίον
ἀμπέλου ἢ δένδρου κλαδευ-
μένον, verschnittener Zweig
m. vom Weinstock oder einem
Baum.

Court, courte, *adj.* κοντός, βρα-
χὺς, μικρός, kurz, klein. *adv.*
βραχέως, κοντιά, kurz; *se*
trouver —, δὲν ἐπιτυχαίνω,
ἀποτυγχάνω, zu kurz kommen,
nichts erhalten; *demeurer* —,
— reater —, χάμα τὰ λόγιά μου,
mühsam ruhen, stehen bleiben
(in der Rede).

Courtage, *m.* πώλησις διὰ μέ-
σου μεσίτου, Mäktlergeschäft,
m.; μισθός τοῦ μεσίτου, τὸ
μεσιτικόν, Mäktlergebühren,
f. pl.

Courtaud, aude, *adj.* κοντός
καὶ χονδρός, kurz und dick;
ἄλογον ἢ ακυλῶν ὅπου ἔχει
κορυμμένην τὴν οὐράν καὶ
τὰ αἰτιά, *s. m.* Pferd *n.* oder
Hund *m.* mit abgestutztem
Schweif und Ohren; (μέ κα-
τασφράσσειν) κάλγας ἐργα-
στηρίων), (verächtlich) Ladens-
dicke, *m.*

Courtauder, *v. a.* κορυμνίζω τὴν
οὐράν ἢ τὰ αἰτιά τοῦ ἄλο-
γον ἢ τοῦ ακυλῶν, einem
Pferde oder Hunde den Schweif
oder die Ohren flugen.

Court-bouillon, *m.* εἶδος μαγειρείου ὁψάριον, furze (polnisch) Brühf. an Fischkn.

Courte-botte, *m.* κορτοπόδημα ἢ ἀνδραπαῖον, furzer, dider (Mensch), Stiefel, *m.*

Courte-haleine, *f.* εὐθυμία, στενός, Engbrüstigkeit, *f.*, furzer Athem, *m.*

Courte-paille, *f.* παιγνίδι με καλαμακία ἐπὶ ἄκρου, Dalm. thejenziben (Spiel), *n.*

Courte-pointe, *f.* πάλαισμα κεντημένων, gesteppte Bettdecke, *f.*

Courtier, *m.* μεσίτης εἰς πραγματείας, Händler, *m.*

Courtillière, *f.* σκυλῆκι τι ὁποῦ φθεῖραι τὰ γράτα, Bettwurm, *m.*, Wette, *f.*

Courtine, *f.* (fortif.) ὄψῳμα, χῶμα μεταξύ δύο bastions (v. bastion), Mittelwall, *m.*

Courtisan, *m.* αἰλικός, Hofmann; Höfling, *m.*

Courtisane, *f.* εἰσάρα, πόρνη, Bühlerin, *f.*

Courtiser, *v. a. fam.* θεραπεύειν, περιποιεῖσθαι, καλεῖσθαι, schwelgen, den Hof machen.

Courtois, *oisne, adj.* (-sement, adv.) φιλόφρων, φιλοπροσήγορος, πολιτικός, freundlich, höflich.

Courtoisie, *f.* εὐγενικὸν καὶ πολιτικὸν φιλοφροσιν, δεξιότης, Artigkeit, Freundlichkeit, Höflichkeit, *f.*

Couru, *ue, part.* (v. courir), κυνηγημένος, gesagt, erschlagen.

Cous, *coyer, m.* ἀκούη, Weibling, Schleisslein, *m.*

Cousin, *m.* ἐξάδελφος, Better

(Cousin), *m.*; κουνίω, κουνοῦσι, Mütze, *f.*; εἶδος πήτας, Art Kuchen, *m.*

Cousinage, *m.* συγγένεια (κυρίως ἐξάδελφον), Betterschaft, *f.*

Cousine, *f.* ἐξάδελφη, Nichte, Base (Cousine), *f.*

Cousiner, *v. a.* καλεῖν τινα ἐξάδελφον, einen Better nennen; *fig.* πηγαίνω ἐλθεῖν καὶ ἐκεῖ διὰ τὰ φιλεῖν, herum gehen um zu schmausen, *fam.* auf der Wurst herum reiten.

Cousinière, *f.* κοινωπιὸν τῆς κλίνης, Bettvorhang (von Flor), *m.*

Coussin, *m.* προσκεφάλον, μαξιλλάρι, Kissen, *n.*

Coussinet, *m.* προσκεφάλαιον, μαξιλλάρικον, kleines Kissen, *n.*

Cousu, *ue, part.* (v. coudre), δαμμένος, genähet; εύλογαρος, blatternarbig; πολλά λιγνός, sehr mager.

Cout, *m.* (p. u.) τὸ κόστος, ἡ τιμή, Kosten, *f. pl.*

Constant, *adj.* le prix —, ἡ τιμή τῆς αγοράς, Einkaufspreis, *m.*

Conteau, *m.* μάχαιρα, μαχαίριον, Messer, *n.*; κορτίον σπαθί, furzes Seitengewehr, *n.*; — de chasse, κορτίον σπαθί τοῦ κυνηγοῦ, Strichfänger, *m.*

Contelas, *m.* σπαθί κορτίον καὶ πλατύ, furzer und breiter Säbel, *m.*

Coutelier, *m.* ὁ μάχαιρās, Messerschmidt, *m.*

Coutellière, *f.* (p. u.) μάχαιροδόχη, Messerbesteck, *n.*

Coutellerie, *f.* ἡ τέχνη τοῦ ἐκ-

μαστῆριον καὶ ἡ δουλεία τοῦ μάχαιρās, Messerschmidtshandwerk, *m.*; Messerschmidtshaden, *m.*; Messerschmidtarbeit, *f.*

Coutier, *v. n.* ἐξέσω, κωλύω, sohn.

Couteux, *euse, adj.* πολυδάπανος, ἀκριβός, πολυκόστος, kostspielig, theuer.

Coutier, *m.* ἐκείνος ὁποῦ ἐκάλει τοῦ coutil, Zwillichmacher, *m.*

Coutières, *f. pl.* τὰ χονδρὰ σχοινία ὅπου κρατοῦν τὰ κατάρτια τοῦ κατόργου, die staten Tauen *n. pl.* am Mastbaum einer Galeere.

Coutil, *m.* εἶδος πανοῦ χονδρεῖον (διὰ χειρομάνδyla κτλ.), Zwillich, *m.*

Coutillade, *f.* σπαθία, Säbelhieb, *m.*

Coutille, *f.* σπαθί με τρεῖς κύφους (ὅπου ἦτον ἐν χορῷ εἰς τὸν 15. αἰῶνα), Degen *m.* mit drei Schneiden (im 15. Jahrhundert).

Coutillier, *m.* στρατιώτης ὁποῦ ἐφόρει coutille, Soldat *m.*, der eine Coutille führte.

Contre, *m.* τὸ ὄντι τοῦ ἀτόργου, Pflugesen, Pflugmesser, *n.*

Coutume, *f.* ἔθος, συνηθεια, Gewohnheit, Sitte, *f.*

Coutumier, *ière, adj.* ὁ ἡ, τὸ κατὰ συνηθειαν, gewohnt, hergebracht. droit coutumier, τὸ εἶσμα μίας πολιτείας. das Recht kommen, hergebrachte Recht.

Coutumier, *m.* βιβλίον περιέχον τὰς συνηθείας καὶ ἐθιμικούς πολιτείας, tụcphok, Land- oder Stadtrecht, *n.*

Contare, *f.* δάμωρ, Mäßen, *n.*, δαμή, Maß, *f.*; ἐδὲλξ, σημείον ὁποῦ ἀπομνησκει ἀπὸ πληγῆν, καὶ τὰ σημεία τῶν ἐδολῶν, Mäße *f.* von Wunden; Blatternarben, Pockengruben.
Conturier, *m.* ὁποῦ δάπτει καλὰ, der gut näht; δάπτεις εἰς τὸ χοιρίον, Dorfschneider, *m.*
Conturrière, *f.* δάπτισσα, Nähmaschine.
Couvain, *m.* μετρώς κόρυμψ, καὶ ἄλλα πυρρομαία μικρὰ ζώδια, Brut *f.* von Wangen und andern fischen Fischen.
Couée, *f.* ὅλα τὰ αἶμα ὅπου κλωσῶς εἰς μίαν φρονὴν ἢ ορτίζα, Rest *n.* voll Eier (von einer Henne); *fig.* γινεῖα κατῆ, böse Brut, *f.*
Couvent, *m.* μοναστήριον, Kloster, *m.*
Cover, *v. a.* κλωσῶ, brüten, ausbrüten; *fig.* — *q.* des yeux, γινώσκω τινά, einen jählich ansehen. *v. n.* κρυπτοῦμαι (ὅσον ἢ φωνία κρυμμένη εἰς τὴν σκιά τινος κτλ.), glimmen unter der Asche (*propr. et fig.*).
Covercle, *m.* σκέπασμα, Deckel, *m.*
Couvert, *m.* τὸ τραπέζομαίνον, καὶ τὰ ἄλλα ἀναγκαῖα τῆς τραπέζης, Tischgeräthe, Tischzeug, *n.*; — *un* —, ἓνα πικτικόν (ταβέρν), μαζὴ μετ' ἓνα χειρῶμακτρον, ἓνα μαχαίρι, ἓνα πηροῦν, καὶ ἓνα χουλιῶν, ein Gedeck, Couvert, *n.*; ἡρχη μετ' μαχαίρι, πηροῦν καὶ χουλιῶν, Besteck, *n.*; περὶ πλάγμια μίας γραφῆς, Umschlag, *m.* (Couvert, *n.*) eines

Briefes; τόπος σκεπασμένος, σκεπαστή, bedeckter Ort, *m.*, Ubedach, *n.* ἄ —, adv. ἀπὸ σκέπης, εἰς ἀσφάλειαν, besetzt, sicher, in Sicherheit.
Convert, *erie*, *adj.* (*part. v.* couvrir), σκεπασμένος, besetzt; κρυφός, heimlich; vin —, κόκκινον κρασί, rother Wein, *m.*; pays —, τόπος γλῆσος καὶ δάση, waldiges Land, *n.*; temps —, καιρὸς συννεφιασμένος, trübes Wetter, *n.*
Converté, *f.* ἡ γυναικὶ ἐπιφάνεια τῶν πηλίων ἐγγέλων, Glasur, *f.*; κατὰστρομα, κοβέρτα τοῦ παραβίου, Bettdeck, *n.*
Couvertement, *adv.* σκεπαστῶ, κρυφῶς, verdeckt, heimlich.
Couverture, *f.* σκέπη, σκέπασμα, Decke, *f.*, Dach, *n.*; πάπλωμα, Bettdecke, *f.*; περιτύλιγμα (παμνίου κτλ.), Lieberzug (über einen Stuhl κτλ.), *m.*, Stuhlkappe, *f.*; δέσμιον, σκέπασμα βιβλίου, Einband *m.* eines Buchs; πρόφραξ, Deckmantel, *m.*
Couverturier, *m.* ὁ παπλωματὴς, Bettdeckenmacher, *m.*
Couvet, *m.* τζουκάκι μετ' ἀναμμένην κάρβουνα ὅπου βάνουν αἱ γυναῖκες ἐποκάτω των, κουρούπα, Kohlentopf, *m.*, Feuerstübchen, *n.*
Converse, *f.* κλωσαστὴς, κλωσῶν, Bruthenne, Gluthenne, *f.*
Convi, *adj.* œuf —, αἰὼν μισοκλωσσημένον, ἡ κλοῦβιον, angebrütet, verdorbenes Ei, *n.*

Couvre-chef, *m.* κεφαλοδέσμιον ὅπου φοροῦν αἱ χοιρίτισσαι, Kopfhülle *f.* der Bauerweiber.
Couvre-feu, *m.* ἀγγεῖον διὰ σκέπασμα τῆς φωτὸς, Feuerblech, *n.*, Kohlendeckel, *m.*; κουδοῖναια τῆς χαμπάνας μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, Abendglocke, *f.*, Abendgeläute, *n.*
Couvre-pied, *m.* σκέπασμα διὰ τὰ πόδια, Fußdecke, *f.*
Couvreux, *m.* σκεπαστὴς οἶκον (σπιτίων), Dachbedeckter, *m.*
Couvrir, *v. a.* σκεπάζω, decken, bedecken (*propr. et fig.*); κρύπτω, verdecken, verbergen; (διὰ τὰ ζῶα) αἰνύσθαι, συνουσιάζω, (von Thieren) bespringen, belügen. — *se* —, *v. r.* σκεπάζομαι, sich bedecken, sich jucken; σκεπίζομαι, βύρω τὴν σκουνην (τὸ καπέλο), sich bedecken, den Hut aufsetzen; (διὰ τὸν καιρὸν) σκεπίζομαι, γίνεται συννεφιά, (vom Wetter) sich umwölken, trübe werden.
Crabe, *m.* τζαγκός, κάβουρας, Krabbe, *f.*, Secrebs, *m.*
Crac, *int.* κράκ, κρότος πρίγματος, Krach, *m.*, Krachen, *n.* *adv.* ἰδοὺ, ἐξαφνὰ, plötzlich, auf einmal.
Crachal, *m.* πτύσμα, σάλιον, Auswurf, Speichel, *m.*
Crachement, *m.* πτύσιμον, das Auswerfen.
Cracher, *v. a.* πτύω, aufspucken, auswerfen.
Cracheur, *m.* — euse, *f.* ξεῖ-

vos (ἐκείνη) ὁποῦ συγχροπτεῖ,
der (die) oft ausbreitet.

Crachoir, *n.* ἄγγειον διὰ πτύ-
σμων, Spucknapf, *m.*

Crachotement, *m.* συγχροπτό-
μιον, öfteres Ausathmen.

Crachoter, *v. a.* συγχροπτεῖν, oft
ausathmen.

Craie, *f.* τὸ τεμπεσθῆρι, Kreide,
f.

Craindre, *v. a.* φοβοῦμαι, fürch-
ten, befürchten; — Dieu, εὐ-
λαβοῦμαι τὸν θεόν, Gott
fürchten.

Crainte, *f.* φόβος, Furcht; Be-
sorgniß, *f.*

Craintif, *ire*, *adj.* δειλός, φο-
βητικός, furchtsam, ängstlich.

Craioisise, *m.* κραισίς, κραισίς
(ζόκκινον βαδν, κραισίς),
Craioisiroth, *n.*

Crampe, *f.* μονόδακτυλον, σπα-
ραγμός εἰς τὰ μέλη, Krampf,
m.

Crampon, *m.* περόνη, ἀγκυρίτι,
σίδηρον διὰ σιδηρῶν τοί-
χων κτλ., Krampfe, Klam-
mer, *f.*

Cramponner, *v. a.* περονίζω, ἢ
προσάπτω μετὰ περόνης (μετὰ
ἀγκυρίτι, μετὰ ἀγκυρίτι), zu-
sammen klammern, mit Klam-
mern besetzen. se —, προσ-
κόλλωμαι, πύκνωμαι μετὰ
χέρας, sich anklammern.

Cramponnel, *m.* μικρόν cram-
pon, kleine Klammer, *f.*

Cran, *m.* ἐγκολή, χαρραγματιά,
Kerbe, *f.*, Einschnitt, *m.*

Crâne, *m.* κρανίον, Dierschale, *f.*

Crapaud, *m.* φρύγος, φέδαλος
κοινός, κούβακας, ζάμπα,
Kröte, *f.*

Crapaudière, *f.* τόπος ὅπου
εὐφροσύνη πολλοὶ φέδαλοι
(κούβακοι, ζάμπαι), Krö-
tenloch, Krötennest, *n.*; fig.
τόπος βελτιώσεως, ὑγρός, απα-
στος, sumptiger, feuchter,
schmuggiger Ort, *n.*

Crapaudine, *f.* βατραχίτις, λί-
θος πολυτίμος, Krötenstein,
m.; αἰδησίτις, βάτανον, Glicks-
kraut, *n.*; αἰδηρόν εἰς τὸ ὄποι-
ον ἀκουμβά ὁ στρόγγυλος (τὸ
στρόγγυλον) τῆς πόρτης, Pflanze
f. ἀπὸ dem Bapfen am Thor-
flügel; πλάκα (ἀπὸ τεκελῶν)
τροχημένη ὅπου σκαλεῖ ἕνα
σάλινον, durchlöcherter Blech
n. vor einer Wassertröbhe.
pigneos à la —, περιστέρια
ψημένα εἰς τὴν ἰσχυράν, auf
dem Roß gebratene Tauben,
f. pl.

Crapoussin, *ine*, *adj.* fam. ἄν-
θρωπος καλοβαρμένος, κου-
τίος, Krüppel, *m.*

Crapule, *f.* κραυπάλη, μέθη,
πολυφαγία, Böllerey, Schwel-
gerey, *f.*

Crapuler, *v. n.* (p. u.) κραυ-
παλῶ, εἶμαι μεθύστικας, der
Böllerey ergeben seyn.

Crapuleux, *euse*, *adj.* ὁ κραυ-
παλῶν, κραυπαλώδης, μεθύ-
στικας, der Böllerey ergeben.

Craquelin, *m.* εἶδος ζυμαρικοῦ
εἰς σχῆμα στεφανίου, Brez-
zel, *f.*

Craquelot, *m.* (πρὸ ὀλίγου)
καπνισμένη χαρίττα, selbster
Bäckling, *m.*

Craquement, *m.* τρέξιμον, das
Krachen, Knarren.

Cragner, *v. n.* τραῖω, knarren,
knarren.

Craquerie, *f.* ψεύδος, κωχί-
σος ψευδῆς, Lügen, *f. pl.*, Drah-
leren, *f.*

Craquellement, *m.* τρισμαὶ (τῶν
odontiῶν), Zähneknirschen, *n.*

Craqueter, *v. n.* συγχροτίζω,
knirschen, prasseln.

Craqueur, *m.* — euse, *f.* fam.
κομπαστής, Prahlert, Auf-
schneider, *m.*

Crâse, *f.* (gramm.) κρᾶσις,
Zusammensetzung (von Cota-
len), *f.*

Crassane, *f.* εἶδος (καλοῦ) ἀπι-
τίου, Aet (guter) Brennen.

Crasse, *f.* ῥύπος, λέρα τοῦ σώ-
ματος, Schmutz, *m.*; fig.
ἄκρα φιλαργυρία, schmuggiger
Geiz, *m.*

Crasse, *adj.* πυκνός, χονδρικός,
did, hart, grob; fig. igno-
rance —, ἄκρα ἀμάθεια, die
heerste Unwissenheit, *f.*

Crasses, *f. pl.* τὰ λεπιδία ὅπου
ρίπτονται ἀπὸ τὰ μέταλλα
διανσφρασκοῦνται, Schwur-
pen *f. pl.* vom Metall, die unter
dem Hämmer abspringen.

Crasseux, *euse*, *adj.* λερωμέ-
νος, schmuggig.

Crasseux, *m.* ὑπαροφειδολος,
πολλὰ φιλαργυρος, Fils,
Knider, *m.*

Cratère, *m.* κρατήρ (ποτήριον
τῶν παλαιῶν καὶ κρατήρ πυ-
ροβόλου βουνού), Trinfleisch
m. der Alten, Krater *m.* eines
Vulkan.

Craticuler, *v. a.* κάμιν γραμ-
μὰς στανωτάς εἰς μίαν ἑ-

κόνα, διά τὰ τὴν κοπιώρω,
ein Bild übergeffern.
Cravache, f. κοπτόν καμτίκι,
Karbatzche, *f.*
Cravan, m. εἶδος θαλασσοῦ
δρόνου (μαύρου, ὁμοίου μὲ
τὴν πάπιν), Baumgane,
schottische Gane, *f.*; κορχύλη
της, μύδια ὅπου κολλοῦν εἰς
τὰ παράδια, Art Stenuscheln
f. pl., die sich an die Schiffe
anhängen.
Cravate, m. ἄλογον τῆς Κροα-
τίας, kroatische Pferd, *n.*
Cravate, f. λαμοδέτης, λα-
μομανδύλον, Halsbinde, *f.*,
Halstuch, *n.*
Crayon, m. γραφεῖον διὰ σχε-
διαγραφῆαν (μάλατα)· μο-
λυβομανδύλον, Stift *m.* zum
Zeichnen (besonders), Blei-
stift; ακιγραφία (μὲ μολυ-
βοκόνδυλον), Zeichnung (mit
Bleistift), *f.*; πρώτη σχεδια-
γραφία, erster Entwurf, *m.*,
Skizze, *f.*
Crayonneur, v. a. σχεδιάζω,
ακιγραφεῖ (μὲ τὸ μολυβο-
κόνδυλον κτλ.), zeichnen, ent-
werfen, skizziren.
Crayonneur, m. ἰκεῖνος ὁποῦ
σχεδιάζει, ακιγραφεῖ, Zeich-
ner, *m.*
Crayonneux, euse, adj. ὅμοιος
μὲ τὸ τεμπεσθεῖ, freibigt.
Créance, f. χρέος ὅπου ἔχει τις
πρὸ λαβῆς, ausstehende Schuld,
Schuldforderung, *f.*; κρυφὴ
παρεγγεῖα ὅπου δίδει ὁ βα-
σιλεὺς εἰς τὸν πρέσβην του,
geheimer Auftrag *m.* eines
Fürsten an seinen Gesandten;
lettre de-, συστατικὸν γράμ-

μα, ὅπου ἔχει ὁ πρέσβης ἀπὸ
τὸν βασιλέα του, εμπιστευ-
τικὸν ἢ πιστωτικὸν γράμμα,
Blaubüchigungsschreiben, Cre-
ditio, *n.*
Créancier, m. — ière, *f.* δανει-
στής (ἰταλ. κρεδιτόρος), Glau-
biger, *m.*
Créat, m. ὑποδιδάσκαλος εἰς
τὴν ἱππικὴν, Unterbereiter *m.*
in einer Reitschule.
Créateur, m. πλάστης, δημι-
ουργός, Schöpfer, *m.*
Création, f. πλάσις, Schöpfung,
f.; νέα σύστασις, neue Eins-
richtung, *f.*
Créature, f. πλάσμα, Geschöpf,
n.; ἰκεῖνος ὅπου ἐξήρηται
ἀπὸ τινὰ μεγάλου, Creatur
(eines Großen), *f.*
Crèche, f. ἀστυὶα τι ὁμοῖον
μὲ πιερί, Kubebe, Kibbe (ein
pflasterartiges Gewölbe), *f.*
Crécelle, f. σήμεντρον, κράτα-
λον, Schnarre, Klopfer, *f.*
Crécerelle, f. ἡ κερχαῖς (εἶδος
λεχανίου), Wannenweiber,
Thurnfalle, *n.*
Crèche, f. παγὴ τῶν ζώων,
στάλη, Krippe, *f.*
Crédence, f. τραπέζα τοῦ βή-
ματος εἰς τὴν ὁποῖαν βάνονται
τὰ εἰς τὴν λειτουργίαν ἀναγ-
καῖα, Seltentischchen *n.* am
Altare.
Crédibilité, f. πιθανότης, Glaub-
würdigkeit, *f.*
Crédit, m. πίστις, εμπιστοσύνη
(τοῦρκ. βερσίε), Credit, *m.*;
ἐπίκλησις, Ansehen, *n.*; lettre
de —, γράμμα εμπιστοσύ-
νης (μὲ τὸ ὅποσον ἡμπορεῖ
τις νὰ λάβῃ ἀσπρα ἀπὸ ἐκεί-

νον εἰς τὸν ὅποσον διενδύνη-
ται τὸ γράμμα), Creditbrief,
m.; faire —, πωλῶ μὲ δια-
σίαν, δίδω βερσίε, Credit ge-
ben, creditiren; à —, δανει-
κά, auf Borg, auf Credit;
fig. κατάτως· ἀναποδέκτως,
vergebens; ohne Grund.
Créditer, v. a. σημειῶνω εἰς τὸ
κατάστιχον ἐκεῖνο ὅπου ἔχει
τις νὰ λάβῃ ἢ τὴν πληρωμὴν
αὐτοῦ, κρεδιτάρω, creditiren
(einen für etwas), gut schrei-
ben (einem etwas).
Créditeur, v. créancier.
Crédo, m. τὸ πιστεῖν, τὸ σύμ-
βολον, das apostolische Glaub-
benedekenntniß.
Crédule, adj. ὁποῦ εὐκόλῃ πι-
στεύει, μαρῶπιστος, leicht-
gläubig.
Créduité, f. εὐκολοπιστία, τα-
χυπισθία, leichtgläubigkeit, *f.*
Créer, v. a. πλάττω (κρῶσις διὰ
τὸν θεόν), σχάσσειν, εἰσχαῖσει;
δημιουργῶ, πλάττω (οἶον·
ἵνα νέον ἄνθρωπον κτλ.), errich-
ten, stiften.
Crémaillière, f. κρεμαῖον, τὸ
σίδηρον εἰς τὸ ὅποσον κρε-
μοῦν τὰ τρισηκκῆτις εἰς τὴν
γωνίαν, Kesselhaken, *m.*
Crémaillon, f. μικρὰ crémai-
lière, kleiner Kesselhaken, *m.*
Crème, f. κορυφή γάλακτος,
ἀδόγαλον, (τοῦρκ. καίμακι,
Rahm, Milchröhm, *m.*, Sch-
ne, *f.*; — sonettée, καίμακι
ἀνακατωμένον μὲ σέγγαν διὰ
τὴν γίνῃ ὡς ἄσπρος, zu Schaum
geschlagenet Rahm; fig. so-
phologie, φλυαρία, leeres Ge-

- σφωδρ, n.; — de tartro, *κρυζας*, Weinsteinrahm, m.
- Crément, m. (gramm.) αύξησις μιας λέξεως με μίαν συλλαβήν, ή και με περισσοτέρας, Vergrößerung f. eines Wortes durch eine oder mehrere Sylben.
- Crémer, v. n. (διά τὸ γάλα) κάμνω ἢ ἐργάζω κορυφήν, (von der Milch) Diahm geben, sahnen.
- Crémière, f. ἐκείνη ὅπου πωλεῖ γάλα καὶ μίγμα, Sahnfrau, Milchkfrau, f.
- Créneau, m. ὀδοντωτὸς τοίχος, ἐπαλξις, Binne, Schießscharte, f.
- Créneler, v. n. κάμνω ὀδοντωτόν, δοντισμένον, ketzen, ausbilden; κάμνω ὀδοντωτόν τὸν τοίχον, eine Mauer mit Binnern versehen; — une monnaie, κάμνω ὀδοντωτήν τὴν ἀκρὰν ἐνὸς νομίσματος, eine Münze tändern.
- Crénelure, f. ὀδοντωσις, σχήμα ὀδοντωτόν, das Ausgezzadte.
- Créole, m. et f. ἄνθρωπος γεννηθεὶς ἐς τὴν Ἀμερικὴν, ἀλλὰ καταγόμενος ἐκ τῆς Ευρώπης, Creole (von europäischer Eltern in Amerika erzeugter Mensch), m.
- Crépage, m. σκούρωμα τοῦ crépe, das Krausmachen des Flockes.
- Crépe, m. εἶδος μαλλίνου παριού λεπτοῦ, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον σκουροῦ ἢ μαύρου, Flocke, Krepplack, m.
- Créper, v. n. σκουρώνω, sou-

- γραίνω, trübseln, kraus machen.
- Crépi, m. ἄλειμμα τοίχου ἀπὸ ἀσβέστην με ἄμμον, Kalkputz, m., krause Dünche, f.
- Crépin, m. saint —, σαρκουῖδα ἐς τὴν ὅποιαν οἱ παποτιγῆδες ἔχουν τὰ ἐργαζιὰ τῶν, Handwerkslad m. der Schuhmacher; fig. sam. τὰ δια θα ἔχουσιν, die ganze Dabstleit.
- Crépine, f. κροσσός, φλόκος, κροσσοειδὴς, Art Kranz, f. pl. ἐπιπλοὺν μοσχαρίδιον ἢ ἀρνίον, Kalbs- oder Lammes- n.
- Crépir, v. a. ἀλείφω τοίχον με ἀσβέστην καὶ ἄμμον, eine Mauer bewerkeln.
- Crépissure, v. crépi.
- Crépitation, f. ψόγος, κρότος τῆς φλόγης, Knistern, Prasseln n. des Feuers.
- Crépodaille, f. λεπτόν πανί (crêpe) δια σκουρίας γυναικῶν, dünner Haubenstock, m.
- Crépon, m. μάλλινόν τι σκουρόν, krauser Wollenzug.
- Crépu, ne, adj. σκουρός, κατὰ μέρος (διὰ τὰ μαλλιά), kraus.
- Crépucule, m. τὸ λυκαργί, (ἀρχὴ καὶ τέλος τῆς νυκτός, ὅταν εἶναι μισὸν σκότος), Dämmerung, f.
- Créquier, m. ἀγροδιαμασχηνιά, wilder Pflaumenbaum, m.
- Cresson, m. σισύμβριον, (φυτόν), Kresse, f.
- Cressonniers, f. τόπος ὅπου γίνεται πολλὸν σισύμβριον, Ort m., wo viel Kresse wächst.
- Crête, f. ὁ λόφος (ἐς τὸ κεφάλι μερικῶν πουλλῶν), Bede-

- bach, Scheif (einiger Vögel), m.; τὰ κάκιστα (τὸ κορτί) τοῦ πτείνου, τὸ χαρχάλι, Kamm m. der Föhne; κορυφή (βουνού), Gipfel, m.
- Crête, f. (dines Berges); lever la —, ἐκτεταταίνεσθαι, sich brüsten, übermüthig werden.
- Crété, ée, adj. coq bien —, πτείνος με ὑψηλὸν κορτί, Fahn m. mit einem schönen Kämme.
- Crêteler, v. n. κακαρίζω (ὡς ἡ ὄρνις ἐν' οὐ ἐξέστη), gaderen (von Fühnern).
- Cretonne, f. εἶδος παριού ἀσπρου, Art weißer Steinwand, f.
- Creuser, v. a. σκάπτω, graben, ausgraben; βαθύνω, βαθύνω, aushöhlen; fig. ἐξερεῖω, ἐρευνῶ, ergründen, erforschen.
- Creuset, m. χωνευτήριον, Schmelzgefäß, m.
- Creux, euse, adj. κοῖλος, βαθύς, hohl; βαθύς, tief; fig. μαίσιος, leer eitel; τριπλός, συγγνωμένος, nährlich, betwarrt.
- Creux, m. κοιλάτις, βαθύνεμα, Föhlung, Föhle, f.; βαρυτορός (ἐς τὴν φωνήν), Bass, m., Bassstimme, f.; καλοῦσι, μορφή ἐς τὴν ὅποιαν χύνουσι κροί, μοῦλε κίτ., Gießform, f.
- Crevaille, f. sam. συμμόσιον παλινάγων, Bessheit, f.
- Crevasse, f. χαρκαματιά, σκαματιά, Riß, Spalt, m.
- Crevasser, v. a. χαρκαματίζω, κάμνω χαρκαματιάς, Riß-

machen; αε —, v. r. ακάω, αχίζομαι, bersten, aufspringen.

Crève-coeur, m. ποικιλιδόμος, άχορ λήπη, Herzfeld, n.

Crever, v. a. κάμνω τὰ ακάω, τὰ αχίζω τι, bersten machen;

— les yeux, σκαλίζω τὰ όμματα, die Augen ausstechen;

— un cheval, χαλνῶ ένα άλογον (καβαλιεύοντας), ein Pferd zu Schanden reiten;

v. n. φωνῶ, krepiren; αε —, v. r. ακάω, αχίζομαι, bersten, springen.

Crevette, f. είδος μικροῦ καρκίνου θαλασσοῦ, Steuertrabe (kleiner Seestreß), f.

Cri, m. κραυγή, Schrei, m., Geschrei, n.; φωνάγμα έκείνων όπου πωλῶν τι, öffentlicher Ausruf (von Perumträdern), m.

Crailleur, v. n. συγγοβοῶ, συγγοφωναίω, viel schreien.

Crailleurie, f. συγγοβοή, συγγοφώνημα, häufiges Geschrei, n.

Crailleur, m. — euse, f. όπου συγγοβοῶ, συγγοφωναίω, Schreyer, m.

Criant, ante, adj. όπου κράζει έκδίκηον, άδικώτατος, schreud, himmelschreyend.

Criard, arde, adj. όπου συχνά βοῶ καὶ φωνάει, γογγυστής, viel schreud, jählich; dettes criardes, μικρά χρέη (όπου χρησται τις εἰς τεχνίαν κτ.), Rapperschulden, f. pl.

Criarde, f. είδος πλίνου (σημμενον), Art Steinfeldwand, f.

Crible, m. κοσκινον, Sieb, n.

Cribler, v. a. κοσκινίζω, sieben.

Cribleur, m. κοσκινιστής, Sieber, m.

Cribleux, adj. os —, (anat.) όστεον (κόκαλον) κοσκινωείδες (της μήτης), Siebstein, n.

Criblure, f. τὸ άποκοσκινισμα, das Wiegelsiebte.

Cibration, f. (chim.) κοσκινισμα, στρώγισμα, Durchsieben; Durchsieben, n.

Cric, m. ό έργάτης (όργανον) δια σήκων άμαξίων, Wagenwinde, f.

Crie, f. ή κήρυξις του κρητηρίου όταν πωλῶνται υπάρχοντά τινα, δημοσιώλησις, öffentlicher gerichtlicher Ausruf (bey Subhastationen κτ.), m.

Crier, v. n. φωνάω, schreien; τρεῶ (ως μία δύνα, οι τροχοί του άμαξίου κτ.), knarren; κρητῶ, διαλαλῶ, öffentlich anrufen.

Crierie, f. φωνάγμα, Geschrei, n.

Crieur, m. — euse, f. φωνάζων, Schreyer, m.; διαλαλητής, Ausrufer, m.

Crime, m. έγκλημα, κακούργημα, άνομία, Verbrechen, n.

Criminaliser, v. a. (jur.) κατασταλέω ένοχον, einen als Verbrecher darstellen; μεταβάλλω ένα πολιτικόν κρισολόγημα εἰς έγκληματικόν, eine Civiltät zur Criminalität machen.

Criminaliste, m. συγγραφεύς όπου γράφει περὶ έγκληματικῶν, Schriftsteller m. über Criminalsachen, Criminalist, m.

Criminel, elle, adj. (-ellement, adv.) ένοχος, κακοποιός, schuldig, strafbar, verbrecherisch; έγκληματικός, Criminals, peinlich. s. m. et f. ό και η κακοποιός, κακούργος, Verbrecher, m., — tin, f.

Crim, m. τρίχα μεγάλη άλόγου (ή και άλλου ζώου), langes Haar n. der Pferde (oder auch anderer Thiere); pl. ή χείτη, Wähne, f.

Crimier, m. έκείνος όπου προετοιμαζει τὰς τρίχας διὰ τὰ δουλεύδωσι, Haardesteller, m.

Crimère, f. ή χείτη του λέοντος, και του άλόγου, Wähne f. des Löwen; Wähne (oder Kamphaare n. pl.) des Pferdes.

Crinon, m. ακωλήκρον τι (λεπτότατον εἰς τὰ έντερα), Dürtmade, f.

Crigne, m. μικρός λυγρ (λυμνας), kleiner Sechsen, m.

Crivet, m. άλογον άχρεϊον, Krad, f.

Crise, f. κρίσις της άρρώστιας, Krisis, f. Entscheidungspunkt m. einer Krankheit.

Crispation, f. ζάρομα, κατάρωμα, Krämpfe, Krampfschaden, n.

Crissar, v. a. βρέχω, τρίχω τὰ άδέντια, mit den Sämen feuchten.

Cristal, m. κρύσταλλον, Krysal, m.

Cristallin, ine, adj. κρυστάλλινος, κρυσταῖος ως κρυστάλλος, krysaltheil, Kristall, m. κρυστάλλινον άγρον εἰς τὸ όμματι, Krysaltheil, f.

Cristallisation, f. κρυστάλλισις, ἀποκρυστάλλωσις, Anschließen n. in Kry stallen.

Cristalliser, v. a. κρυστάλλισιν, ἀποκρυστάλλω, feinstallfisen.

Crite, f. κρίσις, κρίσις, κρίσις εἰς τὰ βέλτερα, Gerichten n. am Auge.

Critiquable, adj. ἐγκατάκριτος, tadelhaft.

Critique, adj. κριτικός, kritisch; ὅπου ἀγαθὴ καὶ καλὴ, καὶ ἐλέγχῃ, tadelnd.

Critique, m. κριτικός, κριτής συγγραμμάτων κτλ., Kritiker, Kritiker, m.

Critique, f. κρίσις, ἀνέκρισις (συγγραμμάτων κτλ.), Kritik, f.

Critiquer, v. a. κρίνω, ἀνακρίνω (συγγραμμάτων κτλ.), kritisiren durchheilen; κατακρίνω, κρίνω, καταγγέλλω, befehlen, tadeln.

Croasement, m. κορακισμός, ἡ φωνὴ τοῦ κόρακος, Krächzen n. des Raben.

Croasser, v. n. κροαῖω, ὡς ὁ κόραξ, κροῖω, krächzen wie der Rabe.

Croc, m. ἀγκύριον, τζυγκέλι, Haken, m.; κοττάρι με ἀγκύριον εἰς τὴν ἄκρην, Kante, Stange f. mit einem Haken, Gewerhaken, m.; crocs, pl. μυστάκια στειροφυλισμένα ὡς ἀγκύριον, Ankehlbart m. mit aufwärts gebogenen Spitzzen; ὁδόντιον τινὸν ζῶον, Hakenzähne (einer Thiere), m. pl.; croc-en-jambe, m. υποσκελισμός, πεδοκλή, ἀνδροσκελίς, das Beinstellen, Beins-

unterstellen, n.; donner le croc-en-jambe à qd., υποσκελίζω τινά, βάνω πεδοκλήν, einem ein Bein stellen, ein Bein unterstellen.

Croche, adj. ἐγκαμμένη, καμπύλος, krumm, gekrümmt; σημείον μουσικῆς με ὀρθόν, geschwängte Note (in der Musik), f.

Crochet, m. μικρόν ἀγκύριον, Hütchen, n.; στατήρα, τό κοττάρι, Schnellwage, f.; ἀντικλείδι, Dietrich, m.; pl. μιστερὰ ὁδόντιον τινὸν ζῶον, Hakenzähne m. pl. der Thiere; τὰ ἀγκύρια τὰ καλὰ τὰν βασιλέων, ἡ χαλκίδων, Roff n. der Träger; τρελοῦσθαι σὺν εἰς τοὺς μηλίκας, Haarslöcher n. pl. an den Schläfen.

Crocheter, v. a. ἀντικλῶ με ἀντικλείδι ἢ ἄλλο παρόμοιον, mit einem Dietrich aufmachen.

Crocheteur, m. βασιλέως, γαμάλης, Träger, m.; κείνος ὅπου ἀντικλῶ με ἀντικλείδι, der mit einem Dietrich aufmacht.

Crochetier, m. κείνος ὅπου κρίνουν ἀγκύρια, βελόντας κτλ., Gürtler, Spängler, m.

Crocheton, m. μικρόν crochet, kleiner Haken, m. (v. crochet).

Crochu, ue, adj. ἀγκυρωτός, ἀγκύλος, krumm, hakenförmig.

Crocodile, m. κροκόδειλος, Krokodil, n. (m.).

Crococagma, m. (méd.) τροχίσκος συνθεμένος μάλιστα ἀπὸ κόρακον, Safranplagehen, m.

Crocus, v. safran,

Croire, v. a. et n. πιστεῖν, glauben; (einem) trauen; νομίζω μετὰ, dafür halten.

Croisade, f. οἱ σταυροφοροὶ ἡ ἐκστράτεια τῶν σταυροφόρων, Kreuzzug, m.

Croisée, f. τὸ περικεῖν τὸν παραθύρον; (τοῦτο, τζεζι-βέ), Fenster Rahmen, m.; Fensterzug, n.; παράθυρον, Fenster, n.

Croiser, v. a. σταυρῶν, βάνω εἰς σχῆμα σταυροῦ, kreuzweis legen; διατρέχει (σταυρῶν νωπες), quer über etwas gehen; σβῶν τι γυρομμένον (κυκλὸς με σημεῖον σταυροῦ), ausstreichen, durchkreuzen (eine Schrift); fig. — γυρομμένον τινά (εἰς τοὺς σκοπούς του), einem hinderlich sein, sam. einen Strich durch die Rechnung machen. v. n. περιτρέχω μέρος θαλάσσης (διὰ τὰ ἔργα τοῦ εὐδύου κτλ.), kreuzen (zur See); (διὰ φορέματα) σταυρῶναι, über einander gehen. se-, v. t. καταγράφωμαι μετὰ τὸν σταυροφόρον, sich zu einem Kreuzzuge aufstellen; σταυρῶναι (τὸ ἓνα με τὸ ἄλλο), sich durchkreuzen. les croisés, οἱ σταυροφόροι, die Kreuzfahrer, m. pl.

Croiseur, m. καράβι ὅπου περιτρέχει μέρος θαλάσσης διὰ τὰς ανακατηρήσεις του ἐξ ἑνός, Kreuzer (zur See), m.

Croisière, f. μέρος θαλάσσης, ὅπου περιτρέχει ὁ croisier, Gegend f.; wo Schiffe kreuzen.

Croisillon, f. ἡ τοῦ σταυροῦ

πέτραι, Duerholz n. eines Kreuzes; τὸ μεταδὲ ξύλον ἐνδὸς παραθήκη, Duerholz eines Krenstkreuzes.

Croissance, f. αὐξήσις, Entdornis, Wachsthum, n.

Croissant, m. ἡ αὐξανουσα σελήνη (εἰς σχῆμα θρεπταρίου), der zunehmende Mond; die Mondselb; κάθε πρῶγμα ὅπου ὁμοιάζει μὲ αὐτὸ τὸ σχῆμα (οἷον τὸ θρεπταριδί; κινδυνώμων κτ.), Alles was diesem ähnlich ist (als das fahelförmige Gartenmesser κ.); τὸ πειρασμὸν τοῦ τουρκικοῦ βουκλίου, Wappen m. des türklischen Reichs, der Halbmond.

Croisure, f. ὑφασμα μεταδωτοῦ τινος εἰς σχῆμα σιμφοῦ, Kreuzgewebe, n., Körper, m.

Crotte, v. n. αὐξάνω (εἰς τὸ μέγεθος), wachsen, zunehmen; (εἰς τὸ πλῆθος), πληθύνομαι, sich vermehren.

Croix, f. σταυρός, Kreuz, n.; πῶτος, στενοχωρία, Kreuz fig. Trübsal, f. croix de par Dieu, τὸ ἀλμαρτιάριον, Aßbucht, n.

Cromorne, m. εἶδος αὐλοῦ ὅπου μιμεῖται τὴν φωνὴν τῆς ἀλπηγγοῦ εἰς τὰ ὄργανα τῆς ἑκκλησίας, Trompetenregifter n. in der Orgel.

Cron, m. σποδὸς ἄμμου ἀντακατωμένη μὲ μικρὰ κοχχύλια, Sanden m. Sand n. mit Muscheln vermischt.

Croue, m. (mar.) γράμιον, μηχανὴ μὲ τὴν ὁποίαν προτινουν, καὶ ξεροστρώνουν, Strahn (ein Fedezeug), m.

Croquant, m. fam. ἀνδραγωγὸς οὐδαμῶς, ἀγχείος, schlechter Art, Schuft, m.

Croquant, te, adj. ὅπου κριτίζανται εἰς τὰ ὀδόντια, was zwischen den Zähnen fracht.

Croque, f. manger à la croqueau-sel, τρώγω τι μόνον μὲ ἅλας, etwas bloß mit Salz essen.

Croquelardon, m. παράστως, Schwarzer, m.

Croquer, v. n. κριτίζω, frassen (zwischen den Zähnen). v. a. τρώγω γαστήρ ὅπου κριτίζουσιν, knorpeln; τρώγω μὲ βίαν, gierig essen; πῶτος, ἀσπάζω, wegschnappen; ζωγροῦν τινος, σχεδινῶ χορδαίως, aus dem Größten entwerfen (eine Zeichnung).

Croquet, m. εἶδος πύργου λεπτῆς ὅπου κριτίζανται, Art dünner und knorpeliger Pfeffertuchen, m.

Croquignole, f. κορδυλισμός εἰς τὴν μύτην, schnorchnut, Nasenstüber, m.

Croquignoler, v. a. fam. δίδω σχορδονιαις, Nasenstüber geben.

Croquis, m. σχεδίασμα χορδαίων (διὰ ζωγραφίας), erster, roher Entwurf (einer Zeichnung), m.

Crosse, f. ἱερέος ποιμαντική, πατερική (ἐπισκόπου), Bischofsstab, Krummstab, m.; — de fusil, τὸ τοῦ τουρκικοῦ κορτάκι, Flintenkolben, m.

Crossé, ée, adj. ὁ βασιτῶν ποιμαντικὴν ἱερέων, τὸν εἰναν Bischofsstab trägt.

Crosser, v. n. ἑλπίω τὴν ἀγέλην, ἡ μάλα πέτραν μὲ δάσδιον κορυτίζω, mit dem Rolsen spielen; fig. fam. καταγροῦν, betrachten.

Crossette, f. μόσχευμα, κλαδί δια μεταφύτευμα, Schößling (zum Verpflanzen), m.

Crosseur, m. ὁ σφαίροβόλος, Kottenspieler, m.

Crotale, m. κράταλον, εἶδος κυμβάλου, Schellentrommel, f.

Crotte, f. λάσπη, Koth, Dassenkoth, m.; κόπρος τινὸν ζώον, κοκκαρία, Koth einiger Thiere (als der Schafe κ.).

Crotter, v. a. λαπαίνω, kothig machen.

Crottin, m. κόπρος ζώον, εἰς οὐνία, Mist (von Pferden, Schafen κ.), m.

Croulant, ante, adj. ὅπου κορυμνίζεται, ὅπου εἶναι κορτά νά πῶς, baufällig.

Croulement, m. κυήμισμα, Einsturz, m.

Crouler, v. n. κορυμνίζομαι, πῶτος, einstürzen, einfallen. v. a. — un vaisseau, κατακυλῶ ἐν νεοκτισμένον καράβι εἰς τὴν θάλασσαν, ein Schiff vom Stapel laufen lassen.

Croulier, ière, adj. ὅπου διαλείπεται, ὅπου υποχωρεῖ ἐπὶ κατὰ εἰς τὰ ποδάρια, was unter den Füßen nachgibt.

Croulière, f. χώμα εἰς τὸ ὅπου οὐδὲν αἰετὶς ἂν τὸ πατήσῃ, Erde f., in die man eintritt.

Croup, m. εἶδος ἀγχίνης, ἀδύναμις τοῦ λαιμοῦ, Croup, m., eine Halskrankheit.

Croupade, *f.* είδος πηδήματος του αλόγου, Croupade (gewaltsamer Sprung eines Schulpfers des), *f.*

Croupe, *f.* τὰ ὀπίσθια τῶν αλόγων καὶ ἄλλων ζώων προσώματος, Kreuz *n.* der Pferde und anderer Säugetiere; ἡ κορυφή τοῦ βουβῶν, Achselreite, Bergspitze, *f.*, Gipfel, *m.*

Croupelons, *à —*, *adv.* καθήμενος διαποδῶδες, hockend, knieend; γλιστρῶντας μετὸν πόλιν κατὰ γῆς, auf dem Hintern forttriefend.

Croupiat, *m.* (mar.) κόμβος τῶν σχοινίων, Knoten *m.* der Taue.

Croupier, *m.* βοηθὸς τοῦ μπαγκέρου (εἰς τινὰ παιγνίδια), Schälfe *m.* des Banquier's (in einigen Spielen).

Croupière, *f.* τὸ κουσκούνη τῆς σέλλας, Schwanzriemen, *m.*; (mar.) τὰ προμνηστία σχοινία, Taue *m. pl.* am Hinterteile des Schiffes.

Croupion, *m.* σφραπύγιον, κολλουράδι, Steinslein, *n.*, Würfel, *m.*

Croupir, *v. a.* καταβαρυνῶ (λέγεται διὰ νεῦρά ὅπου μνησκον ἀκίνητα καὶ φθείρονται), still stehen (vom Wasser) und faulen; *fig.* φθείρομαι, μνησθαι εἰς ἀκίνητην κατάστασιν, verderben, fieden bleiben (im Glende *u. c.*).

Croupissant, *ante*, *adj.* ὅπου μνησκον ἀκίνητον καὶ φθείρεται, still stehend und verderbend.

Croupissement, *m.* φθορά, πῆμα, Fäulnis, *f.*

Croustille, *f.* μικρὰ φλοῦδα τοῦ ψωμιῦ, Rindchen *n.* Brod.

Croustiller, *v. a.* τρώγω μίαν φλοῦδαν ψωμιῦ ἐν ᾗ πίνω, ein Rindchen Brod beim Trinken essen.

Croustilleux, *euse*, *adj.* (-eusement, *adv.*) ἀστείος, γελοῖος, drollig, fuzzwellig.

Crouste, *f.* φλοῦδα (ψωμιῦ κτλ.), Rinde, Kruste (von Brod *u.*).

Croustette, *f.* *v.* croustille.

Croutier, *m.* πωλητὴς παλαιῶν καὶ ἀχαρῶν ἐκόνων, Trödler *m.* mit alten schlechten Wärdern.

Crouton, *m.* κομμάτι φλοῦδας ψωμιῦ, Stüdchen *n.* Brods rinde.

Croyable, *adj.* πιστευτός, glaublich.

Croyance, *f.* τὸ πιστευόμενον, ἡ πίστις, Glaube, *m.*

Croyant, *m.* — *ante*, *f.* ὁ πιστός, ἡ πιστή, der, die Gläubige.

Cru, *ue*, (*part.*) *v.* croire.

Crd, *crde*, (*part.*) *v.* croître.

Cru, *m.* γῆ ὅπου αὐξάνει τι, γῆ προσόδου, Boden *m.* wozuf etwas wächst.

Cru, *ue*, *adj.* ὁμός. ἀδούλευτος, roh; unbearbeitet; δυσκολοχώνευτος, unerdauulich; *fig.* σκληρός, χονδροειδής, ἀπολλεύτος, roh, grob, ungebildet. *à —*, τῶν ἐπὶ τὴν δέρμα γυμνόν, auf der bloßen Haut; χωρίς σέλλαν, ohne Sattel.

Cruauté, *f.* σκληρότης, ὁμότης Grausamkeit, *f.*

Cruche, *f.* στήμνα, ὑδρία, *m.* πῖλον, Krug, *m.*; βούβαλον ἐχμάκης, Dummkopf, *m.*

Cruchée, *f.* σταμνιά, ein Kruchell.

Crucherie, *f.* *fam.* μωρία, ἀνοησία, große Dummheit, *f.*

Cruchon, *m.* σταμνίον, κρομμύ, μικρὸν μπαρίκι, Kruchchen, *n.*

Crucial, *ale*, *adj.* σταυροειδής, kreuzförmig.

Crucifère, *adj.* σταυροφόρος, kreuztragend.

Crucifement, *m.* σταύρωσις, Kreuzigung, *f.*

Crucifier, *v. a.* σταυρῶναι, βάλλειν εἰς τὸν σταυρόν, kreuzigen.

Crucifix, *m.* σταυρός μετὰ τοῦ Χριστοῦ ἐσταυρωμένον, Crucifix, *m.*

Crudité, *f.* ὁμότης, Rohheit, *f.* ἀχαρτεσία, ἀπειρία, Unverstandlichkeit, *f.*

Cru, *f.* πύρρασις, μετέλυσσις Buche, *m.*; ἀπέχρησις (εἰς τὴν πλῆθος), Buwache, *m.*; Buwachtung, *f.*

Cruel, *elle*, *adj.* (-ellement, *adv.*) σκληρός, ἀπάνθρωπος, grausam.

Crurent, *adv.* μετὰ τρόπον σκληρόν, αὐστηρῶς, auf eine harttaube Art.

Crural, *ale*, *adj.* (anat.) σκελετικός, λεικνήμιος, Schenkel.

Crustacée, *adj.* μαλακίσθητον (ὡς ἡ καραβίδα), Schalthier (wie der Krebs), *n.*

Crypte, *f.* κρύπτης (ὕπογραψις εἰς τὸ ὅποιον ἐξάπτονται τοῦ

νεκρός), *Höhle, f.*, Todten-
gruft *f.* der Alten.
Cryptographie, f. κρυπτογραφία, Geheimschreibkunst, *f.*
Cubation, Cubature, f. (geom.) κυβισμός (τρόπος να τυχε τις το κυβικόν περιεχόμενον ενός στερεού σώματος), Cubirung, *f.*
Cube, m. κύβος, Würfel, Cubus, *m.*; κυβικός αριθμός, Cubizahl, *f.*
Cuber, v. a. ανάγω εις κύβον, κυβίζω, cubiren, zum Cubus erheben.
Cubique, adv. κυβικός, cubisch.
Cubital, m. μαζιλλάρι εις τὸ ὅποιον ἀκουμβῇ, ὁ ἀγκῶνας, Elbogenpoller, *m.*
Cubital, ale, adj. ὅπου ἀνήκει εις ἀγκῶνα, Elbogen-
Cubitus, m. τὸ κύβιον (ἐν τῶν δύο ὀστέων τοῦ της χειρὸς πτυχῆς), Elbogenstrecke, *f.*
Cu-blanc, m. ἀσπροκόλιος (πουλλίαν τι), Weißschwanz (ein Vogel), *m.*
Cuboïde, m. (anat.) ὅσπουν κυβοειδὲς τὸ παρσού, wūte-
förmiges Bein n. der Fuß-
wurzel.
Cuculle, f. κουκούλα (σκέπα-
μα κεφαλῆς τινὸν καλοῦν-
ται), Kapuze, *f.*
Cucurbitacé, adj. βουιος με
κολοκύνθη, Kürbisartig.
Cucurbitaine, m. pl. εἰδὸς σκα-
λῶν (εἰς τὰ ἔντερα) ὅπου
ὁμοιάζουν με τὸ κολοκύνθ-
οσπον, Kürbiswurm (in den
Eingeweiden), *m.*
Cucurbite, f. ἡ κολοκύνθη τοῦ
ἀλαμβικόν, Destillirkolben, *m.*

Cueille, f. (mar.) πύλλον τοῦ
πανιόν, Bahn *f.* (Brette) des
Segeltuchts.
Cueillelet, m. κατάστιχον τῶν
εισοδημάτων, καὶ τῆς δαπάν-
ης ἐνὸς τόπου, Einnahmestück n.
eines Ortes.
Cueillette, f. συναξίς διὰ ἐλεη-
μοσύνην, Collette, Almosens-
sammlung, *f.*
Cueilleur, m. -euse, *f.* ὁ συνά-
ζων, Einsammler, *m.*
Cueilleur, f. πρῶτον ἀλείμμα
τοῦ τοίχου με ἀρβαστην, etliche
Ueberstreichung *f.* einer Mauer.
Cueilleur, v. a. irr. συνάζω, ein-
sammeln; ἀρέπω, ἀποσπῶ
(λουλούδια, ποικίκα κτλ.),
lesen, pflücken (Blumen, Früchte
tc κ.).
Cueilleiro, m. καλιάρι (δια λου-
λούδια, ποικίκα κτλ.), Rörb-
chen (zu Blumen, Obst κ.), n.
Cuider, m. μακρὴ καλιάρι διὰ
ποικίκα, langer Obstkorb, *m.*
Cuiller, m. -ère, *f. χουλιάρι,
Löffel, *m.*; Kelle, *f.*
Cuillerée, f. χουλιαριά, ein Löff-
el voll
Cuilleron, m. τὸ βαθουλὸν μέ-
ρος τοῦ χουλιαρίου, Schale *f.*
des Löffels.
Cuillier, m. χουλιαρμάτης
(πουλλίαν τι θαλάσσιον),
Löffelgans, *f.*
Cuine, m. (chim.) ἄγγιον τι
με τὸ ὅποιον κατασκευάζουν
τὸ ἀσημένειον, Destillirtrug
m. zum Scheidewasser.
Cuir, m. δέσμα ἡδον, περὶ
δαν, *f.*, Fell, n.; περὶ (ἐγ-
γασμένον), Leder, *m.*; entre
cuir et chair, μεταξύ τοῦ*

κρέατος καὶ τοῦ δέσματος,
zwischen Haut und Fleisch;
fig. κενόφρων, heimlich.
Cuirasse, f. θώραξ (αἰσθη-
νός), Kürass, Harnisch, *m.*
Cuirassé, ée, adj. θωρακοφό-
ρος, geharnischt.
Cuirasser, v. a. θωρακοφορεῖ
τινὰ, mit einem Kürass, einem
Harnische versehen.
Cuirassier, m. ἐκτεὺς θωρα-
κοφόρος, Kürassier, *m.*
Cuire, v. a. ψήνω, κόβω κτλ.,
(εἰς ἓνα τζουκάκι, πρῶτον),
kochen, steden; ψήνω (ψωμὴ
κτλ.), backen; ψήνω (εἰς τὴν
σοῦβλαν, εἰς τὸ τηγάν), bras-
ten; ψήνω (τζουκάκια κτλ.,
ὡς ὁ τζουκάλας), brennen;
χωνεῖω, verdauen; v. n. en
cuire, μεταπρῶ, ποιεῖ, kalle,
schmerzen, brennen.
Cuisant, ante, adj. καυτικός,
ὅπου ποιεῖ φρενὴν, brennend,
heftig schmerzend.
Cuisine, f. τὸ μαγειρεῖον, Küche,
f.; τὸ μαγείρεμα τῶν φα-
γητῶν, das Kochen, Breiten
der Speisen; ὁ μάγειρος, die
Küche, *m. pl.*; θήκη (κουτὶ)
με ἄρτυματα τῶν φαγητῶν,
Gewürzschachtel, *f.*
Cuisiner, v. n. μαγειρεῖω, for-
chen, die Küche besorgen.
Cuisinier, m. μάγειρος, Koch,
m.; -ière, *f.* μαγείρισσα,
Köchin, *f.*
Cuissart, m. ὀπισμὸς τοῦ μη-
ροῦ, Beinbarnisch, *m.*
Cuisse, m. ὁ μηρός, τὸ μηρί,
Schenkel, *m.*; (εἰς τὰ ἴω),
Knie, *f.*
Cuissou, f. ψήσιμον, das Ko-

σεν, Sieben u. (v. Coire).
καύμα, πόρος, Brennen, n.,
Schmerz, m.

Cuissoit, m. μηρός ἀγαιμένου,
Keule f. vom Wildbret.

Cuistre, m. fam. διακαλάκι
ἀπαίδευτον, Schulfuchs, m.;
μάγειρος ἀμαθής, Duffeloch,
m.

Cuit, ite, (part.) v. cuire.

Cuite, f. ψήσιμον (τῶν τοῦ-
βλακ, τοῦ ἀσέστου κτλ.),
Brennen (der Siegel, des Kals
ktz u.), n.; τῶσα (τοῦ βλακ
κτλ.) ὅσα ψήσονται μάζῃ, ein
Brand (Siegel n.), n.

Cuivre, f. ὁ χαλκός (τοῦρκ.
μπάκι, μπάκοφι), Kupfer,
n.; — jaune, v. laiton.

Cuivré, ée, adj. ὁποῦ ἔχει χρο-
μὰ χαλκοῦ, kupferfarbig.

Cuivrer, v. a. ἀντιπάζω με χαλ-
κόν, mit Kupfer belegen; χρο-
μίζω με χαλκόν (ὁποῦ ἔχει
χρῶμα χρυσοῦ), falsch (unecht)
vergoldet.

Cul, m. ὁ κώλος, Hinterer, Steiß,
(pop. Arsch), m.; τὸ ὀπισθεν
μέρος τοῦ ἀμαθίου, ὁ πίστος,
Hintertheil, Hintergrund m.
des Wagens; — de basse fos-
se, ἡλικιὰ ὑπόγειος, unter-
irdischer Keller, m.; — de
jatte, κουτσοποδαρόχειρος,
Krüppel, m.; — de lampe,
μικρὴ εἰκόνα ἢ πλουσιόματα
διὰ στολισμὸν (μάλιστα τοῦ
τέλῳ τῶν βιβλίων), Dignets-
te, f.; — de sac, στήθα
χωρὶς ἱερῶν, Waffe f. ohne
Ausgang, (fam. Sac, m.).
Culasse, f. τὸ ὀπισθεν μέρος
τοῦ καροῦλου, Hintertheil m.

der Kanone, Schwanischraus-
be, f.

Culbute, f. τακλῆς, κυβίστημα,
Bürzelbaum, m.; πλάσιον,
κομήνισμα, Fall, Sturz, m.

Culbute, v. a. et n. ἀναποδο-
γυρίζω, κυβιστῶ, κίνω κι-
βιστήματα, τακλῆδες, sich
überbuzeln, Bürzelbäume
machen, sich überschlagen. fig.
ἐκτρέφω, χαλῶ, stürzen
(fig.), v. a.

Culée, f. πέτραις ὅπου βαστοῦν
καμάραν γεγυρῆς, Widerlag-
e, f. (Brüdenmauer f. am
Ufer); κτύπημα ἐνός καγα-
βίου, Stoß m. eines Schiffes.

Culer, v. n. (mar.) ὀπισθο-
δρομῶ, zurückweichen (von
Schiffen).

Culeron, m. τὸ ἄκρον τοῦ καυ-
κονίου τῆς σέλλας, Ende n.
vom Schwanzriemen.

Culier, adj. boyau —, τὸ κα-
λιέστερον, Mastdarm, m.

Culière, f. γούρνα ἢ τὴν ὀπλο-
αυ στῆζι τὸ νερόν ἀπὸ τῆν
στέζην, Gussstein m. unter der
Dachtraufe.

Culmination, f. (astron.) πέ-
ρασμα ἐνός ἀστρου ἐπὶ τὸν
μεσημβρινόν, τὸ μεσουε-
ρημα, Durchgang m. eines
Sterns durch den Mittagseris.

Culminer, v. n. (astron.) ἀνι-
στῶ ἐπὶ τὸν μεσημβρινόν, με-
σουερεῶ, durch den Mittagseris
freis gehen.

Calot, m. τὸ ὅστερον ποὺλλακι
μὲς κλωνοποιῶς, das zuletzt
ausgebrütete Junge, Nestkuck-
lein, n.; fam. ὑστερογενέ-
τος, der zuletzt Geborne, Neßts

hödchen, n.; ὁ ὅστεροσθεν
der zuletzt Gefommene; μέ-
ταλλικόν ὁποῦ μνησθεῖ ἀπὸ
ὁ χρωμῆ, metallischer Be-
denlag.

Calotte, f. βρακί, (ἑλλ. ἀνέ-
στῆς), Beinfleider, n. pl., Be-
sen, f. pl.

Calotte, ée, adj. ὁποῦ φο-
ρεῖ βρακί, der Beinen trägt; fig.
fam. κοβεστημένος, wohlbe-
brad.

Calte, m. λειτουργία, Gottesdienst
m.; Verehrung, f., (Cultus
m.).

Cultivateur, m. γεωργός, Ad-
mann, Landwirth, m.

Cultiver, v. a. ἐργάζομαι τὴν
γῆν, das Land bauen, bearbei-
ten; καλλιεργῶ, καλλοποιῶ
αὐτὸν, bilden; — les sci-
ences, γυμνάζομαι αὐτὸν ἐν
ἐπιστήμῃς, σπουδάζω, sich in
den Wissenschaften üben, die
Wissenschaften treiben; — ἡ
τιμὴν, σέβομαι τινά, einen be-
ehren, in Ehren halten; σπο-
νταίως ἀνατρέφω με τινά, Un-
gang pflegen mit einem.

Culture, f. καλλιέργεια, Bau-
anbau, m. fig. καλλοποιῶν
(τοῦ πνεύματος, τῶν ἡθῶν
κτλ.), Bildung, Auszubildung.

Cumin, m. ὁ κύμινος, τὸ κύμι-
νον, Kümmel, m.

Cumulation, f. ἐπισύρωσις,
Anhäufung, f.

Cumulatif, ive, adj. (jur.)
διὰ ἐπισυρωσεως γινόμενον
durch Anhäufung hinzugekom-
men.

Cumulativement, adv. (jur.)
συνεχῶς, haufenweise.

Cumuler, v. a. σωρεύω, συνά-
ζω, häufen, anhäufen.

Cuneiforme, adj. (anat.) σφηη-
καυδής, keilförmig.

Cunette, Cavette, f. (fortif.)
λίανκος μικρότερος με νερόν
ἐν τῷ μέσῳ ἐνὸς πλατυτέ-
ρου λακκου ἑρμού, kleiner
Wassergraben m. in der Mitte
eines breiten trocknen Grabens.

Cupide, adj. σφοδρῶς ἐπιθυ-
μῶν, gierig, lüstern.

Cupidité, f. σφοδρὰ ἐπιθυμία,
Gier, Lüsterheit, f.

Cupidon, m. ὁ Ἔρως (θεὸς τοῦ
ἔρωτος), Cupido, der Liebes-
gott.

Curable, adj. (p. u.) ἰάσιμος,
ἐνίκαρτος, heilbar, m.

Curage, m. καθάρσιον, Melai-
nung, Säuberung, f.; κρη-
ματισμός (ροτάνη), Was-
scherpfel, m.

Curailles, f. pl. τὰ σκουλάκια-
τα, Schlicht, n. (m.).

Curatelle, f. ἐπιτροπία, Pflege,
Curatel, f.

Curateur, m. ἐπιτροπος, Pfle-
ger, Curator, m.

Curatif, ive, adj. θεραπευτι-
κός, heilend. u. m. ἰατρικόν,
Heilmittel, n.

Curation, f. θεραπεία, τρό-
πος τῆς θεραπείας, Heilart, f.

Curatrice, f. ἡ ἐπιτροπεύουσα,
Pflegerin, Curatorin, f.

Curcuma, m. κρόκος τῆς Ἰν-
δίας, Curcumen, Gelbwurz, f.

Cure, f. θεραπεία τῶν ἀσθεν-
σιῶν, ἰατρικαὶς, ἰατρίκ, Hei-
lung, Cur, f.; ἐφημερίδα,
ἐπιμετρημα ἐφημερίδου, Psarr-
te, f.; Amt n. eines Pfarrers;

κατοικία τοῦ ἐφημερίδου, Psarr-
te, Psarrwohnung, f.

Curé, m. ἐφημέριος, Pfarrer, m.

Cure-dent, m. ὀδοντολογίδα,
ὀδοντοδότης, Zahnstother, m.

Curée, f. (chass.) γκαγιόν τῶν
λαγωνικῶν ἀπὸ τοῦ ἀγρίου
ὀπού ἐπίσταν αὐτὰ, Jäger-
recht n. der Hunde.

Cure-oreille, f. ὠτολογίδα,
τὸ χουλιέρι τῶν ὠτίων, Ohre-
löffel, m.

Cure-pied, m. τὸ σίδηρον με-
τὰ ὅποιον πατριεύουν τὰ ὀνύ-
χια τῶν αἰλῶν, Fußräumer,
m.

Curer, v. a. παστρεύω, καθά-
ρῃω (μέλιστα σκελίζοντας),
ausräumen, aufsegen, reinte-
nen: — les dents, σκαλίζω
τὰ ὀδόντια, in den Zähnen
fodern: — un oiseau, κα-
θάρσιον δίδω εἰς ἓνα που-
λίον, einem Vogel ein Abfä-
hungsmittel geben.

Curlette, f. ἐνυαλίον χειρ-
ουργικὸν μετὰ τὸ ὅποιον ἐξγά-
ζουν τὸν αἷμον ἀπὸ τῆς
φουδσκαν, Blasenräumer (der
Wundärzte), m.

Cureur, m. παστορευτής, καθά-
ρσις, Pfleger, Ausräumer, m.

Curial, ale, adj. ἀνήκων εἰς
ἐφημερίαν, Psarr-.

Curieux, euse, adj. (— euse-
ment, adv.) περίεργος, neu-
gierig; wissbegierig; παράξ-
ενος, σπάνιος, seltsam, selten.

Curiosité, f. περιέργεια, Neu-
gierde, Wissbegierde, f.; πρῶν-
μα περίεργον καὶ σπάνιον,
eine Seltenheit, f.; etwas
Seltene, Wertwürdiges.

Caroir, Caron, m. ξόλον αἰ τὸ
ὅποιον παστρεύουν τὸ αἷμα,
Pflugreute, f.

Courseur, m. (math.) δρομέας
(εἰς τὸ ἀστρολάβιον), Läufer
m. am Jacobstabe.

Cursive, f. lettres cursives,
ψηφία τετυπωμένα ὑποὺ ὁμοι-
αζών με ἐκείνα τὰ ὅποια
συνήθῃσιν εἰς τὰ γράψμασιν,
Curfschrift, f.

Curures, f. pl. τὰ ἀποκάθαρμα
τῶν πηγαδίων, λιμνῶν κτλ.,
ausgeworfener Schlamm m.
(aus Brunnen, Teichen u.).

Curviligne, adj. (géom.) καμ-
πελογραμμος, curvulinig.

Curvité, f. v. courbure.

Cuscate, v. barbe de moine.

Cussonié, ée, adj. σκαληκο-
γμαμικόν (ξόλον), wurm-
förmig.

Castode, f. παραπέτασμα (χορ-
τὴ εἰς τὸ ἄνωρον βῆμα), Altar-
vorhang, m.; περικάλυμμα
διὰ τὴν θύκην, εἰς τὴν ὅποι-
αν φυλάττουσι τὸν ἄνωρον ἄρ-
τον, Liebergum m. über das
Hostiengefäß; προσκέφαλον
εἰς ἓνα αἰεσί, Ohrflügel n. in
einer Kutsche; κάλυμμα τῆς
θύκης τῆς πιστόλας, Pistolen-
halfterkappe, f.

Castode, m. ἐπιστάτης ἐπιτρο-
πος (εἰς τὸν θησαυρὸν μίαις
ἐκκλησίαις κτλ.), Custos; Aufse-
her, Verwahrer (des Kirchen-
schates u.), m.

Cutanée, adj. δερμάτινος, ἀνή-
κων εἰς δέρμα, zur Haut ge-
hörig, Haut-.

Cuticule, f. ἐπιδερμὶς, Ober-
häutchen, n.

Cutter, *m.* μονοκάταρτον τι (ἀγγλικόν) καράβι, Cutter (englisch, einmastiges Schiff), *m.*

Cuve, *f.* βουτὶ μεγάλην, κάδος, Kufe, Bütte, *f.*, Botisch, *m.*

Cuveau, *m.* μικρόν βουτὶ, fleisne Kufe, *f.*

Cuvée, *f.* ένα βουτὶ γεμάτον, eine Kufe voll.

Cuvelage, *m.* περιήρση από παρτίδα τριγώνου εἰς τὴν εἰσόδον τῶν μεταλλείων, Bergwerksrechnung *f.* eines Schachtes.

Cuveler, *v. a.* περιγράφει τὴν εἰσόδον ἑνὸς μεταλλείου με παρτίδα, die Einfahrt eines Schachtes bergmännern.

Cuver, *v. n.* μένω εἰς τὸ ληρόν, (λέγωτι διὰ τὸ κρασι), in der Kufe stehen bleiben (vom Wein); *v. a.* — sou vin, κοιμοῦμαι διὰ τὸ ξεμεθύσω, den Rausch ausschlafen.

Cuvette, *f.* λεκάνη (εἰς τὴν ὁποῖον αποσπλύνουν τὰ ποτήρια κτ.), Schwentkessel, *m.*, Spühlfaß, *n.*

Cavier, *f.* κάδος, εἰς τὸν ὁποῖον γίνονται ἡ λυσίστα, Längenzaß, *n.*

Cycle, *m.* ὁ κύκλος, ἡ περίοδος, Zeitkreis, Birkel (von einer gewissen Anzahl Jahre), *m.*

Cyclique, *adj.* ποιεῖν — κυκλικὸς ποιητής (ὁποῦ κένει μικρὰ ποιήματα, ὅσον γε-νεθλικά, ἐπιδαιμόνια κτ.), Gelegenheitsdichter; poème, τοιοῦτο ποίημα, Gelegenheitsgedicht, *n.*

Cycloïde, *f.* (géom.) ἡ κυκλιο-

ειδὴς γραμμὴ, Cycloïde, Kade linie, *f.*

Cygne, *m.* κύκνος, Schwan, *m.*

Cylindre, *m.* κύλινδρος, Cylind-er, *m.*, Walze, *f.*

Cylindrique, *adj.* κυλινδρικός, cylindrisch, walzenförmig.

Cymbale, *m.* κύμβαλον, Cym-bel, *f.*

Cynique, *adj.* κυνικός (ἀνθρώπων εἰς τοὺς παλαιούς κυνικούς φιλοσόφους), cynisch, die Cyniker betreffend; ὑπαρὸς, ἀπαισῆτος, ἀναισχυρτος, un-schätzig, schamlos.

Cynisme, *m.* τὸ σύστημα καὶ οἱ τρόποι τῶν κυνικῶν, Lehre *f.* und Sitten *f. pl.* der Cyniker.

Cynoglosse, *m.* κυνόγλωσσα (γόραν), Hundszunge (Pflan-ze), *f.*

Cypres, *m.* κυπρίσσιος, κυπρίσσι, Cypressen, *f.*

Cyprière, *f.* δάσος ἀπὸ κυπρίσσιος, Cypressenwäldchen, *n.*

Czar, *m.* Τσάρος, ὁ τῆς Ρωσσίας Αυτοκράτωρ, Zar (Czaar), russischer Kaiser, *m.*

Czarine, *f.* ἡ Τσαρίνα, Αυτοκρατορίσσα τῆς Ρωσσίας, Zar-ten, russische Kaiserin, *f.*

D.

Da, *int.* oni-da, καὶ δὴ, βεβαιότατα, ey ja! ja freilich! nenni-da, οὐχί, μηδαμῶς, ey nein! nicht doch!

D'abord, *v. abord.*

Dactyle, *m.* δακτύλος (ποὺς

μετρικὸς — οὐ), Dactylus (Versfuß), *m.*

Dactylique, *adj.* (περὶ ἀρχαίων δακτύλικός, dactylisch.

Dada, *m.* ἄλογον (λέξις τοῦ ῥημάτων), (Dottor) Pferd (ein Kinderwort), *n.*

Dadais, *m.* sam. ρηπιδόρων (ἀγμάτης), Dummkopf, *m.*

Dagorne, *f.* ἀγέλαδα ὁποῦ ἔχουσιν ἑνα κέρατον, Kuh *f.*, die ein Horn verloren hat.

Dague, *f.* εἶδος ξιφιδίου, Dolch, *m.*; — de prédominanz μετὰ τὸ ὅποσον διαφέρουν τοὺς παραβάτας εἰς τὴν καράβια, Tau *n.* zur Führung, *f. pl.* τὰ πρῶτα κέρατα τοῦ ξιφιδίου, Epiche (die erste Bewelch) *m. pl.* eines jungen Dirichs.

† Daguer, *v. a.* σκοτώνω τοὺς πρώτους μετὰ ἑνα ξιφιδίου, *m.* einem Dolche erstechen.

Dagnet, *m.* ρέον ἑλάφι, Epichirisch, *m.*

Daigner, *v. a.* καταδέχονται ἀξιώνω, würdigen, geruhet die Gewogenheit haben.

Daim, *m.* εἶδος ὁρπαδίου (μικρὰ αἰκία κέρατα), Damhirsch, *m.*

Daime, *f.* θηλυκὸν τοῦ daim, Damhirschkuh, *f.*

Daintiers, *m.* τὰ ὀφθαλμοὶ τοῦ ξιφιδίου, die Seiten *pl.* des Dirichs.

Dais, *m.* ὀρθανὸς (χυροπύλινος) ἐπὶ τὸν εἰς θρόνον βασιλέως κτ., Thronstempel, *n.*

Dalle, *f.* πλάκα λίθινος, Steinplatte, *f.*; σολὴν, αἰὲς προσώτης, Kinn, *f.*, Fuß-

- fein**, *m.*; ἀκόρι τῶν θρεπ-
σιῶν διὰ τὰ θρεπτικά, Wehr-
fein *m.* der Schützer; — *de*
poisson, *v.* Darne.
- Dalot**, *m.* (mar.) νεροζότης (εἰς
τὸ καθαίρει), Spengant, *n.*
- Dalmatique**, *f.* σιζάκιον τῶν
διακόνων, Dalmatika, *f.*, Art
Messgewand, *n.*
- Dam**, *m.* ζημία, Schaden, *m.*
v. dommage.
- Damas**, *f.* δάμασκον, εἶδος
μεταξωτοῦ, κίμονος, Da-
mash, *m.*; εἶδος δαμασκηίου,
damascener Pfauene, *f.*; λά-
μα σπαθίου (κυρκαίου) σκλη-
ροτάτου, damascener Klinge, *f.*
- Damasquinier**, *v. a.* κολλᾷ εἰς τὸ
σίδηρον λεπτά νήματα χρυ-
σοῦ ἢ ἀργύρου, damascirer.
- Damasquimerie**, *f.* ἡ τέχνη τοῦ
damasquinier, das Damas-
ciren.
- Damasquinier**, *m.* ἐκείνος ὁποῦ
κολλᾷ τὰ χρυσά, ἢ ἀργυρὰ
πέταλα, εἰς τὸ σίδηρον, Das
masciren, *m.*
- Damasquinure**, *f.* τὸ ἔργον τοῦ
damasquinier, damascirte
Arbeit, *f.*
- Damasser**, *v. a.* ἐγκαθίστ. ὡς τὸ
δάμασκον, auf Damastart we-
ben.
- Damassure**, *f.* ὑφασμα ὡς τὸ
δάμασκον, Damastarbeit, *f.*
- Dame**, *f.* κυρία (κυρία), Dame,
Frau, Beileiterin, *f.*; τὸ παι-
γνίδι, ἡ δάμα, Damenspiel,
n.; die Dame; βασίλισσα εἰς
τὰ σακκίον (σακκίον) καὶ
εἰς τὰ χαρτιά, Königin (Da-
me) *f.* im Schachspiel und Da-
me in der Karte; ἑνα ἀπὸ τὰ
- κοιμᾶτια εἰς τὸ παίγνιδι τῆς
δάμας καὶ εἰς τὸ τανάλι, Bret-
stein, Stein; *m.*; ὁ μεγαλή-
τερος πιάσουλός εἰς τὸ παι-
γνίδι τῶν πιάσουλων, König
m. der Kegel.
- Dame**, *int. fam.* ὦ νὰ χαθῇ!
ὦ τοῦ θανάτου, ev! pohtanz
send!
- Dame-damée**, *f.* μεγάλη, ἐν-
γενης κυρία, sehr vornehme
Dame, *f.*
- Dame-Jeanne**, *f.* μέγα γλασχή
γυναικίον, große Trinkschale, *f.*
- Damer**, *v. a.* ἐργάζομαι δάμα (εἰς
τὸ παίγνιδι τῆς δάμας), auf-
damen.
- Dameret**, *m.* ὁ γυναικολάτης,
Zungenfuchst, süßer Peter, *m.*
- Damier**, *m.* σκινιδι διὰ τὸ παι-
γνίδι τῆς δάμας, Damen-
bret, *n.*
- Damnable**, *adj.* (— blement,
adv.) ἀξίος καταδίκης, ver-
dammlisch; βδελυρὸς, abscheu-
lich.
- Damnation**, *f.* κόλασις, Ver-
damniß, *f.*
- Damné**, *é*, *adj.* κολασμένος,
verdammst.
- Damner**, *v. a.* κολάζω, verdam-
men.
- Damoiseau**, **Damoisel**, *m.* (πά-
λαι: νέος εὐγενής, ἀγοστό-
πουλον), (ebidem: Junfer, *m.*); *fam.* γυναικολάτης,
Zungenfuchst, *m.*
- Damoiselle**, *f.* (pal.) κόρη
εὐγενής, adeltches Fräulein, *n.*
- Danché**, *é*, *adj.* (blas.) ὁδον-
τοῦς, δοντιασμέρος, gezackt,
gezähnt.
- Dandin**, *m.* ἀπλός,τζελου-
- τύχος (ἀχμάκης), einfältiger
Tropf, *m.*
- Dandinement**, *m.* ἀτακτον (ἀτα-
κτον) κίνημα τοῦ σώματος,
(albernes) Schaufeln *n.* mit
dem Körper.
- Dandiner**, *v. n.* et se —, κινᾷ
ἐδῶ καὶ ἐκεῖ τὸ σῶμα κουνε-
οῦμαι με ἄριστον τρόπον,
albern hin und her schaufeln,
wackeln.
- Danger**, *m.* κίνδυνος, Gefahr, *f.*
- Dangereux**, *ense*, *adj.* (— eu-
sement, *adv.*) κινδυνώδης,
ἐπικίνδυνος, gefährlich.
- Daus**, *pp.* εἰς, ἐν, in; κατά,
nach.
- Dause**, *f.* χορός, Tanz, *m.*
- Danser**, *v. n.* χορεύω, tanzen.
- Danseur**, *m.* — ense, *f.* χορευ-
της, χορεύτρια, Tänzer, *m.*;
Tänzerin, *f.*
- Dansoyer**, *v. n.* χορεύω ἄχα-
μῶς, schlecht tanzen.
- Dard**, *m.* δόρυ, ἀκόντιον, Wurfs-
spiel, Wurfspieß, *m.*; εἶδος
ὀφιδίου, Pfeilschlange, *f.*; *pl.*
v. pistile.
- † **Dardamaine**, *m.* μονοπωλητής,
Alleinhändler, *m.*
- Darder**, *v. a.* ἔπτα ἀκόντιον,
einen Wurfspiess werfen; *fig.*
ἔπτα ἀκτίνες, Strahlen wer-
fen.
- Dariole**, *f.* ζυμαρικόν τι (κατε-
σκευασμένον με ἄδούριον),
Rohmtorte, *f.*
- † **Dariolette**, *f.* φιληγάδι μιᾶς
ἐρωτευμένης, Freundin *f.* eis-
ner Verliebten.
- Darne**, *f.* κομματι ὑψύος (ψα-
γίου), ein Stück *n.* Fisch.

Daron, *m.* γέρον παναγῶνος, verſchämpter Alter, *m.*
Darse, **Darsine**, *f.* τὸ ἐσωτέρον μέρος τοῦ λιμένος, der innere Theil des Hafens.
Dartre, *f.* λειχήν (πάθος), Schwinde, Flechte, *f.*
Dartreux, *euse*, *adj.* λειχηρώδης, mit Flechten behaftet.
Dataire, *m.* πρόεδρος τῆς καγκελλαρίας εἰς τὴν Βόρην, der Dataricus, päpstliche Kanzleypräsident.
Date, *f.* ἡμέρα τοῦ μηνός (μάλιστα ἡ σημειωμένη εἰς ἕνα γράμμα), Datum, *n.*, Monatsfestag, *m.*
Dater, *v. a.* σημειῶναι τὸν καιρὸν εἰς ἕνα γράμμα, das Datum in einem Briefe setzen, das tiren.
Daterie, *f.* ἡ καγγελλεῖα τοῦ Πάπα, die päpstliche Kanzley; τὸ ἐπίγγελμα τοῦ Dataire, Amt n. des Dataricus.
Datif, *m.* (gramm.) δοτική, Dativ, *m.*
Dation, *f.* (jur.) δόσις, Schenkung, *f.*
Dative, *adj.* tutelle —, ἐπιτροπή διαρισμένη ἀπὸ τὸν καιρὸν, von der Obervormund ernannte Vormundschaft.
Datte, *f.* χορμαῖς, φοῖνις, Dattel, *f.*
Dattier, *m.* χορμαδιά, φοινικιά, Dattelbaum, *m.*
Dature, *f.* φυτὸν τι φαρμακικόν, Stechapfel, *m.*
Daube, *f.* μετρίονμα γαζηνῶν εἰς ἕνα τζουκλί κλεισμένον, das Dampfen der Speisen.

Dauber, *v. a.* μαγειρεῖν κρέας εἰς ἕνα τζουκλί κλεισμένον, Fleisch dämpfen; *fam.* γροθίζω, mit Häuten schälen; περιπαίζω, zum Bisten haben.
Daubeur, *m.* περιγελαστής, der einen zum Bisten hat.
Daucus, *m.* *v.* carotte.
Dauphin, *m.* δελφίν (μεγάλο ὑπερὶ θαλάσσιον), Delphin, Meerſchwanz (ein großer Seeſiſch), *m.*; (πάλαι) ὁ πρωτότοκος υἱὸς τοῦ θνῆτος τῆς Βαβυλίας, (ehedem) der erstgeborne Sohn des Königs von Frankreich.
Davantage, *adv.* πλέον, περισσότερον, mehr, noch mehr; παραπάνω, darüber.
Davéridion, *m.* κλειον ἀσπίδος, Natteröhl, *n.*
Davier, *m.* ὀδοντόγρα, ὀδοντομηκίδι, Bohzange, *f.*
De, *prep.* ἐκ, ἀπὸ, περί, διὰ, παρὰ, von, mit, bey, über; (μετὰ τὰ ἀπαρτρυγμένα) γὰρ, (mit Infinitiven) zu.
Dé, *m.* κύβος (διὰ παιγνίδι), Würfel, Würfel, Spielwürfel, *m.*; δακτυλῆθρα, Ringethut, *m.*
Débalation, *f.* (chim.) δεικνύσις διὰ πυρός, Verwandlung *f.* in Weiß durch Feuer.
Débâcle, *f.* - clement, *m.* σπῆγμα πύρον εἰς τὰ ποτάμια, Eisbruch, Eisgang, *m.*; τὸ ξεμπρόδεμα τοῦ λιμένος, ξεβάωντας τὰ ἀδεια καράβια διὰ τὴν ἔξοδον τὰ φορτωμένα, Räumung *f.* eines Hafens (von leeren Schiffen, das mit die beladenen hinein können); σύγχυσις εἰς ἕνα στό-

λον, Unordnung *f.* in einer Flotte.
Débâcleur, *v. a.* — un port, ξεμπρόδεμα, einen Hafen räumen. *v. n.* θαίζω, ὑπαναπύσσει καὶ κινῆσθαι ὁ πύρος τοῦ ποταμοῦ, toegehen, aufgehen (vom Eise).
Débâcleur, *m.* ὁ ἐπιστήτης τοῦ ξεμπρόδεμα τοῦ λιμένος, Hafenmeister, *m.*
Débagouler, *v. a.* pop. ξεορδίζω, spreuen; *fig. pop.* λαλῶ ἀδελφίταις, ἀποχάστα, unbesonnen reden.
Débagouleur, *m.* pop. ἀνὴρ χαστός φλέαρος, unbesonnen oder Schwäger, *m.*
Déballer, *v. a.* ἀνοίγω τοὺς μπάλαις (τὰ πύργια), aufräumen.
Débandade, *f.* à la —, ἐπὶ τῶς, ἐν συγχύσει, unordentlich, in Verwirrung.
Débandement, *m.* ἐτακτός διασκορπισμός τῶν στρατιωτικῶν unordentliches Aufeinanderlaufen *n.* der Soldaten.
Débander, *v. a.* ξεορδίζω, ξετετῶνω, abspannen, etw. gespanntes; ξεβάω, lösen, abspannen, abbinden. se —, ξεορδίζομαι, ξετετῶνομαι, losgehen, nachlassen; διασκορπίζομαι, sich zerstreuen aus einander laufen.
Débanquer, *v. a.* ξεβαίνω, τὰ ἀσπρα τὰ βελμένα εἰς τὸ μπάγχο (εἰς παιγνίδιον ἢ τύχη), die Bank sprengen.
Débaptiser, *v. a.* ξεβαπτίζω, umlaufen.

Débarboniller, v. a. παστερεύω (τὸ πᾶστωσαν, τὰ χεῖμα), abwaschen, reinigen (Gesicht und Hände).

Débarcadour, m. τῶπος διορισμένος διὰ ξεφορτίου καραβίου. Det m. zur Ausladung der Schiffe.

Débardage, m. ξεφορτίουμα ἐύλων, Ausladung m. des Holzes.

Débarder, v. a. ξεφορτίωνω ἐύλα (ἀπὸ ἑνα πλοίου), Holz ausladen (aus einem Schiffe).

Débardeur, m. ὁ ξεφορτίωντής ἐύλων, Auslader m. des Holzes.

Débarquement, m. ξεφορτίουμα (πρωμάτων κτλ. ἀπὸ ἑνα καραβίου), Ausladung f. aus einem Schiffe, Auschiffung f.

Débarquer, v. n. ἐξελθῆναι ἀπὸ τοῦ καραβίου, absteigen aus dem Schiffe. v. a. ξεφορτίωνω τὸ καράβι, ἐξελθῆναι ἀπὸ τοῦ καραβίου, ausschiffen.

Débarrai, m. ἐμπέδωσεν, ἀπαλλαγὴ στενοχωρίας, Befreyung f. von einer Verlegenheit.

Débarasser, v. a. ἐμπέδωσεν, ἐξῆλθον τινὰ ἀπὸ μίαν στενοχωρίαν κτλ., einen aus einer Verlegenheit ziehen, befreien, los machen; ἐμπέδωσεν τὰ συζητήματα, τὰ πῶμα ἐξέτινεν, verworrene Dinge wieder in Ordnung bringen. se —, de qc., κλυδωνίζωμαι, γλυτῶναι ἀπὸ τῆς, sich von etwas los machen, (sam. sich (dat.) etwas vom Halse schaffen).

Débarrer, v. a. ἀνοίγω τὸν μόχλον τῆς θύρας, eine Thüre aufriegeln.

Débat, m. λογομαχία, γλῶσσικία (ἐξ μίαν ἀνταρθεύσιν ἐξ τὴν ὅποιον ἐξεργασθῶν μίαν ἐπὶ ὁδοῖν κτλ.), Streit (in einer Versammlung, wo man etwas untersucht u.), m.

Débâter, v. a. ξεσπυριάζω, abfahnen, den Saumsattel abnehmen.

Débâtre, v. a. γλῶσσικώ (ἐξεργασθῶν μίαν ἐπὶ ὁδοῖν), streiten (von Untersuchung einer Sache), debattieren. se —, ταράσσωμαι, σπαράσσω, se —, peina; ἐναρτίανομαι με κάθε τρόπον, sich sehr sträuben; τυραννοῦμαι, βασανίζωμαι (μόνος μου), sich martern, sich quälen.

Débauche, f. ἀσωτία, ἀσέβεια, Ausschweifung f.; πολυγυγία καὶ πολυποσία, εὐωχία, Schwelgerei f.

Débauché, ée, adj. ἄσωτος, ἀσεβής, ausschweifend, lüderlich. s. m. ἕως ἄσωτος, Wüßling m.; πολυγυγίος καὶ εὐνοποτής, Schwelger m.

Débauchement, m. (n. n.) ἀπάτη ἐξ ἀσωτίας ἢ ἐξ λυσιπτορίας, Verföhrung f. zur Uebschtheit oder zur Desertion.

Débaucher, v. a. ἡγεῖν εἰς ἀσωτίαν, ἀπατῶν, zur Uebschtheit verföhren; καταισχύνομαι (ἀπατῶ) τινὰ τὰ ἀήθη ἐν δουλείᾳ του, einen abgründig machen (aus dem Dienste), v. n. ξεγερτάωμαι, καὶ εὐωχῶ.

ἀσωτῶμαι, schwelgen, ausschweiften.

Débaucheur, m. μαστρωπός (τοῦ οὗκ. ματρίβόλης), Ruppelr, m.

Débet, m. χρεώσται, ἡ ποσότης λογαριασμοῦ, ὅπου μὴ ἔσται χρεός, Schuld, f., Rest, Rückstand, m.

Débiffer, v. a. sam. ἀδυνατῶ, γαλνῶ, schwächen, verderben.

Débile, adj. ἀδύνατος, ἰσθύνιος, schwach, kraftlos.

Débilitation, f. ἀδυναμία, Schwächung, f.

Débilité, f. ἀδυναμία, Schwäche, Schwachheit, f.

Débilité, v. a. ἀδυνατίζω, ἀκαμνῶ, schwächen, entkräften.

Débillarder, v. a. καθυμνῶ, ἰσάζω (με τὸ δουκάν), glatt hebeln, behobeln.

Débiller, v. a. λῶν τὰ ἄλογα ὅπου τραβοῦν μίαν βάραν, die Zugpferde eines Schiffes aufspannen.

Débit, m. πώλησις τινός πραγματος, Verkauf, Absatz m. einer Waare; τῶπος τὸν ὅποιον ἔχει τις εἰς τὴν οὐλίαν, Verletrag m. im Beden.

Débitant, m. — ante, f. πωλῆτης, πωλητής, Verkäufer, m.; — rin, f.

Débiter, v. a. πωλῶ, verlaufen, absetzen; ἀγγεῖμαι, erzählen.

— q., γράφω τινὰ εἰς τὸ κατεστῆτον τῶν χρεώσεων, ἐξ τὸ με δὲσας, einen debittiren, in das Debet eintragen; διαδίδω, γαλνῶ, ἐξάω δια τὴν γέφυραν περὶ τὸν κτλ., Holz zu Brettern u. zuschneiden.

Débiteur, m. — ense, *f.* (ἐνὶ κακοῦ) ὁπὸ διγχεῖται πολλὰ νέα, Reingleiteträumer, *m.*; — rin, *f.*

Débiteur, m. — trice, *f.* χαρτοσής, Schuldner, *m.*; — rin, *f.*

Déblai, m. ἐργαλειον, σήκωσις χωμετος ἐκκενυμένων, Wegschaffung *f.* ausgegrabener Erde; χωμα ὅπου ἐργάζεαι τις ἀπὸ ἐνὸς ὕψους, Erde *f.*, die man wo ausgegräbt; *fig. fam.* ἐλευθερώσις ἀπὸ ἐνδολεῖαν, ἀπὸ θυμολογίας *τι*, Befreiung *f.* von einer Beschränkung, von etwas Unangenehmem.

Déblatérer, v. n. (p. u.) contre q.; κατηγορεύει, κατελέλει, gegen einen losziehen.

Déblayer, v. a. ἐργάζεσθαι, σκαπῶν χωμα ἐκκαμμένον, περικαίει *κτλ.*, ἀποστρέφω, ausgegrabene Erde, Schutt *κτλ.* wegführen, wegräumen; *fig. fam.* ξεμπερδεύω, ἐλευθερώω (ἀπὸ τι θυμολογίας), wegschaffen, vom Hesse schaffen.

Déblaiement, m. ἀναστροφή, τῆς πολιουρίας, Aufhebung *f.* der Verrennung, *f.*

Déblouer, v. a. (impr.) διορθῶναι τὰ ἀναποδοθηνομένην ψήφια, die umgekehrten Buchstaben wieder herausnehmen. (milit.) ἀναίρει τὴν πολιουρίαν, die Verrennung (Blöße) aufheben.

Déboire, m. ἀνοστία ὅπου ἀγίρει χαλκίνα παχὴν ἐκ τοῦ στόματος, übler Margeschmack (im Munde), *m.*; ἀνδία, ἀσπὴ, ἀδμονία, Unlust, Betrübniß, *f.* Verdruß, *m.*; ἡ μετὰ τὴν

ἡδονήν ἀλλόως, Nachwehen, *f. pl.*

Déboitement, m. ἐξάρθρωσις, μεμπτισμός, σπασμοπαλινία, Verrenkung, *f.*

Débouter, v. a. ἐκάρθω, μεταποστῶ, σπασμοπαλινώ, vertecken, austreten; ἐβγάει (σπῆλαι *κτλ.*) ἀπὸ τῆς χαρμαγμίας, τὰ μεμπτῶς, (Breiter *κτλ.*) aus den Fugen bringen.

Débouder, v. a. ξεστομῶναι (ἐβγάει τὸ bonde μουε λίμνη, idē bonde), den Jansen (eines Leibes) ausziehen; *v. n.* ἐξέχουμαι, ἐβγάω με αὐτήν, heransichrömen, hervorbrechen.

Déboudonner, v. a. ξεστομῶναι (ἐβγάει τὸ στομῶμα μου ἀπὸ τοῦ βουτῆ), aufspünden, den.

Débonnaire, adj. (—rement, adv.) ἡμερος, ποῖος, καλοκαγῶς, laust, gültig.

Débonnaireté, f. ἡμερότης, πραότης, καλοκαγαθία, Sanftmuth, Gültigkeit, *f.*

Débord, m. (méd.) ξεχειλισμα, ἐχχυσις, Ergießung, *f.*

Débordé, ée, adj. ἀσπῶς, διεσπαρμένος, ausschweifend, liederlich.

Débordement, m. ξεχειλισμα, πλημμύρισμα, Austreten (eines Flusses), *n.* Ueberfluthung, *f.*; διεσπαρῶς, ἀσπῶς, Ausgelassenheit, Ausschweifung, *f.*

Déborder, v. n. αὐ —, *v. r.* ξεχειλίζω, πλημμυρίζω, ἀσπῶται, sich ergießen; ἐβγάω, διασπαρῶ, hervortragen, hervor-

stehen. *v. a.* χωρίζω τὴν ἀπὸ τοῦ πρόσπειον *κτλ.*, den Rand saum *n.* abtrennen; (milit.) ἐπικρατῶ με τὴ πλεονή τοι σπασμῶτος μου ἐκείνα το ἐχθροῦ, περικυκλώνω πλεονή τοῦ ἐχθροῦ ἀπὸ πλεονήτος, überstügeln (den Feind).

Déborderoir, m. μεγάλον μετρητῶν βαγερῶν, Schuttmesser *n.* der Wälder.

Débosser, v. a. (mar.) λίω σκαυῶν τῆς ἀγκυρας, den Ankertau los machen.

Débouter, v. a. ἐβγάει τὰ ἐκ δῆματα (ἐκὸς ἄλλου), einen andern die Stiefeln ausziehen —, *v. a.* ἐβγάει τὰ ἐκ δῆματα (μου), sich (dat.) die Stiefeln ausziehen.

Débonche, Débouchement, m. τράπος πῶς γὰ πωλῶν *κτλ.*, τὸ πῶμα του, Ausweg, *m.* Mittel *n.* zum Abgag der Wunden; ἐξόδος, ἐκροή, Ausgang, Ausstuf, *m.*

Déboucher, v. a. ξεστομῶναι, ἀνοίγω τὸ στομῶμα μου, öffnen, eröffnen, was verstopft war; ἀνοίγω τὸ δρόμον, einen Weg eröffnen (méd.) ξεφρῖνω, διακῶ τὸς φρεῖνῶς, eröffnen, die Verstopfung heben. *v. n.* ἐβγάω (μὲ στρατεύματα) ἐκ ἐνὸς στεῖον μεταδὲ βουτῆς (mit Truppen) aus einem engen Pässe hervortreten.

Déboucler, v. a. ξεσπῶναι, ἐξερπῶναι, aufschnallen, loschnallen. — les cheveux, ἐκκένει τὰ μαλλιά, χαλῶ τὰ

στραφογυρίσματα τῶν τριγῶν, die Haare aufstammen, die Locken auseinander machen.

ébouillir, m. δοκιμή βαφῆς, Farbenprobe, f.

ébouquement, m. ἐξοδος ἐνός πλοίου ἀπὸ ἐνὸς στενὸν τόπον, das Herausfahren aus einer Meerenge.

ébouquer, v. n. (διὰ καράβι) ἐξέρχεται ἀπὸ ἐνὸς στενὸν τῆς θαλάσσης, (von Schiffen) aus einer Meerenge heraus kommen.

ébourber, v. a. ἐργάζομαι καὶ πασπαίνει ἀπὸ τὴν λάσπην, aus dem Koth oder Schlamm ziehen; davon reinigen.

ébouurrer, v. a. ἐργάζομαι τὸ χειρότερον καλλί, die größte Welle wegnehmen; fig. ξενοῦνθίω τινα ἀπὸ τὰς κακῶν συνήθειας, einen zurecht, abhebeln.

ébours, m. je suis en —, ἴδωκα ἄσπρα δι' ἄλλον τινα, ἔγω γὰρ τὰ λάβοι ἀπὸ αὐτοῦ, ich stehe im Vorhufte bey einem.

éboursé, m. τὰ ἐξηλεμένα ἄσπρα ἀπὸ τὸ πανγύ, τὸ δοθέντα δι' ἄλλον τινα, Auslage, f., Vorstoß, m.

ébouissement, m. τὸ ἐργάζομαι καπνὸν ἀπὸ τὸ πανγύ δι' ἄλλον τινα, das Auslegen, Vorstrecken.

éboursier, v. a. ἐργάζομαι ἄσπρα ἀπὸ τὸ πανγύ, ἰδοὺ ἄσπρα δι' ἄλλον τινα, auslegen, vorstrecken.

ébout, adv. ὁρθῶς, εἰς τὰ ποδάρια, stehend, aufrecht.

être —, στέκομαι (ὁρθός, εἰς τὰ ποδάρια), (aufrecht) stehen; (mar.) vent debout, πέμπος ἐνώπιος, wilder Wind, m.

Débouter, v. a. (jur.) ἀποβάλλω τὸ ζήτημα τινοῦ, einen abweisen.

Déboulonner, v. a. ἐκκομβάω, aufknöpfen. se —, v. r. ξεκομβόνομαι, sich aufknöpfen; fig. fam. θυμῶ ἐκλόθερα, ἀνολύω τὴν καρδίαν μου, sich vertraulich mittheilen, sein Herz ausschütten.

Débrailleur, v. a. ξεσκαπίζω τὸ στήθος καὶ τὴν καρδίαν χωρὶς ἐντροπῆς, sich (dat.) Hals und Brust unanständig entblößen.

Débrider, v. a. ἐξαλεινῶναι, abbinden; fig. fam. ξεμπερδεύω, τελευτῶ ὁλβίως, (eine Sache) geschwind abmachen. sans —, fam. κατὰ συνήθειαν, gewis, diaconῆν, in Einem fort.

Débris, m. δοῦματα (τελευτημένα μέρη, λείπονται ἀπὸ καλοσμένα καράβια κτλ.), Trümmer (von gescheiterten Schiffen κτλ.).

Débruillement, m. ξεμπερδεύω, διάλυσις, Entwicklung, f.

Débrouiller, v. a. ξεμπερδεύω, διαλύω, ξεκαθαρίζω, aus einander setzen, entwickeln, in Ordnung bringen.

Débrutir, v. a. λεπτινῶναι, καὶ λειανῶναι χονδρὸν τι, καθαμαίλω, abschleifen, poliren.

Débrutissement, m. καθαμαίλισμα, das Abschleifen, Abschleifen.

Débucher, v. n. (διὰ τὰ θηρία) ἐξέρχω ἀπὸ τὴν κατὴν εἰς τὸ δάσος, (vom Wilde), das Lager (im Walde) verlassen.

Débusquement, m. διωγμός ἀπὸ ἐνὸς τόπου, das Vertreiben von einer Stelle.

Débusquer, v. a. διώκω τινα ἀπὸ τὸν τόπον του, einen von seiner Stelle vertreiben, fam. ausstechen.

Début, m. τὸ πρῶτον κίνημα (δύνησις κτλ.) εἰς παιχνίδι, der erste Schlag (Wurf κτλ.) m. im Spielen; fig. ἀρχή (οὐρανὴ ἢ πρώτη φορὰ ὅταν παίζῃ τις εἰς τὸ θέατρον κτλ.), Anfang; Auftritt, m., (Auftrittsrolle, f. κτλ.).

Débiter, v. n. παίζω πρῶτος, κινῶ τὸ πρῶτον κίνημα κτλ., zuerst spielen, den ersten Wurf κτλ. thun; fig. κινῶ ἀρχὴν (οὐρανὴν παίζοντας εἰς τὸ θέατρον), den Anfang machen (zum ersten Male auftreten auf der Bühne κτλ.).

De-ça, pp. et adv. ἀπὸ ἐδῶ, diesseit, diesseits.

Décacheter, v. a. ξεβουλώνω, entriegeln.

Décadastre, adj. δεκαήμερος, zehntägig.

Décade, f. δεκάδα, δεκάς, das Zehende; δεκάς (δεκαήμερος), Dekade, f. v. Vendemiaire.

Décadence, f. ξεπεσμός, ξεπτώσις, Verfall, m., Abnahme, f.

Décadi, v. Vendemiaire.

Décagone, m. δεκάγωνος, Zehneck, n.

Décagramme, m. δεκάγραμμα, zehn Grammen. v. mètre.

Décaisser, v. a. ἐξβάλλω ἀπὸ τοῦ περιούρι, auspacken (aus einer Kiste).

Décalitre, m. δεκάλιτρον, zehn Litres. v. mètre.

Décalogue, m. δεκάλογος, die zehn Gebote. v. pl.

Décalquer, v. a. ἐπιτυπώνω ἰσχυρὸν μὲν χαλκογραμμένης ἐλκόμεν, einen Widerdruck von einem Kupferstiche n. machen.

Décameron, m. δέκα ἡμέρων περιέχον δέκα ἡμερῶν διηγήσεις (τοῦ Μπουκάλιο, ποιητοῦ Ἰταλίου), der Dekameron (Erzählungen in zehn Tagen, des italienischen Dichters Boccaccio).

Décamètre, m. δεκάμετρον, zehn Mètres. v. mètre.

Décampement, m. μετατόπισμα τοῦ στρατοπέδου ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου, Aufbruch m. des Lagers aus dem Lager.

Décamper, v. n. ἐργάζομαι ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου, ἀφίκομαι τὸ στρατοπέδον, aus dem Lager aufbrechen, das Lager abbrechen; fam. γαίω τοχέως, sich schnell davon machen.

Décanat, m. τὸ μέρος τοῦ doyen, Decanatsstelle, f., Decanat, n.

Décaniser, v. n. εἶμαι doyen, Decant sein.

Décantation, f. (chim.) ἐκχύσις, das Abkochen.

Décanter, v. a. (chim.) ἐκχύνω ἀπαιώμα (ἀραιά, ἀραιά), allmählich abgießen, abkochen.

Décaper, v. a. (chim.) χωρίζω

τὸν ὅν (τοῦρα, τὸ τελεχέον) ἀπὸ τῶν χαλκόν, den Grünspan vom Kupfer absondern.

Décapitation, f. ἀποκεφάλισμα, Enthauptung, f.

Décapiter, v. n. ἀποκεφαλίζω, enthaupten, köpfen.

Décarreler, v. a. ἐξορύττειν τὴν ὁδόν, die Pflastersteine aufheben.

Décasyle, v. n. πέντε μὲν δέκα στήλαις, Gebäude n. mit zehn Säulen.

Décastère, m. δεκάστερρον, zehn Stères. v. mètre.

Décasyllabe, adj. δεκάσλλατος, zehnsilbig.

Décastir, v. a. le drap, μοσχεύω τὸ κεινοῦρα ῥοδῶν, das neue Tuch anseuchen, decastiren.

Décéder, v. n. τελευτῶ, ἀποθνήσκω, verschiden, sterben.

Déceler, v. a. γανερῶναι πρῶμα κρυφόν, etwas Geheimtes entdecken, verrathen.

Décembre, m. δεκέμβριος, December, m.

Décelement, adv. εὐπρεπῶς, σεμνῶς, mit Anstand, anständig.

Décemvir, m. δεκαδάρχης (ἐκ τῶν πέντε τοῦ Ρωμαίου), Decemvir (bey den alten Römern), m.

Décemviral, ale, adj. ἐνέκων ἐκ δεκαδάρχων, Decemviral.

Décemvirat, m. δεκαρχία, Decemvirat, n., Regierung f. der Decemviren.

Déceur, f. ἐξουσία, εὐαγγελία, Wohlstand, m., Wohl anständigkeit, f.

Déceur, ale, adj. δεκαρχία, δεκαρχος, zehnjährig.

Décent, ante, adj. ἐκασμασμένος, εὐπρεπής, anständig, wohlaufländig.

Déception, f. (pol.) ἀπάτης, δόλος, Betrug, m., Gefährde.

Décevoir, v. a. (δρά τὸ κρίμα) διατάξω, ἀπαρῶ, erkennen, (gerichtlich) zuerfennen.

Décès, m. τελευτή, θάνατος, Hinsicht, n., Ableben, n.

† Décevable, adj. ὑποκείμενος ἐκ τὸν ἀπαρῶ, leicht betriegen.

† Décevant, ante, adj. ἀπατηλός, betriuglich.

Décevoir, v. a. ἀπατῶ, betriegen.

Déchaînement, m. ὄρη (μὲν λόγια) κατά τινος, μεγάλη θύρα, Ausbruch m. des Borns gegen einen.

Déchaîner, v. a. λύω ἀπὸ τῆς αἰσῶν, los fetten, los schliessen; fig. διεγείρω, ἐρεθίζω, aufregen, reizen. se —, v. a. contre q., ὀργῶ κατὰ τινος (μὲν λόγια), μελών τινα ἐν μεγάλῳ θυμῷ, gegen einen in Born ausbrechen, auf einen losfahren.

Déchalander, v. désachalander, der.

Déchanter, v. n. fam. ἐνέμω ἀπὸ τῆς ἐπιμέλειάς μου, nach lassen, es näher geben.

Déchaperonner, v. a. ἐξορύττειν τὸν ἵππον (τὸ ἵππον), die Haut (dem Galen) abnehmen.

Décharge, f. ἐξουσία, ἀπάτη, Abtaden, Ausladen; ὁμιλία τουρηκίου κτλ., das Absetzen

Veranschaulichen; *fig.* ξεφορτώωμαι, λύσις δευτέρου χρόνου, Entledigung, Befreyung *f.* von einer Schuld; ξεφορτωτικὸν γράμμα, ομολογία περιλαβῆς, Quittung, *f.* ἡ μεταγραφή πρὸς ἀδωσιν τινός, Verlesprechung, Freysprechung, *f.* τῆς πλ., ἀπὸ τῆς ἀπορίας τῆς χε τοῦ γεννῶν, Abfluß, Abzug, *m.*, τόπος ἐς τὸν ὁποῖον ὀφείτουν τὰ ἐξαρτήματα πρὸς γυμνασία (παλαιόπανα κτ.), Strümpfammer, *f.*

Déchargement, *m.* ξεφορτώσις, Abladung, Ausladung, *f.*

Décharger, *v. a.* ξεφορτῶναι, abladen, ausladen; — *un arbre*, χλαδῶναι (δένδρον), einen Baum beschneiden; — *une arme à feu*, ὀλίαν (τοῦ σφεκι κτ.), abfeuern, losfechten; ἐξγαῖω τὸ μαγαζοῦν καὶ τὴν μπαλάν ἀπὸ τοῦ τανφέκι κτ., die Ladung aus einem Gewehre herausziehen; — *un coup de poing*, de bâton, δίδω μίαν χροδίαν, μίαν βαρδίαν, einen Faustschlag, Stoßschlag geben; ἐξοφῶναι τινά ἀπὸ τι, einen von etwas befreyen, entledigen; — *q.*, ἐξοφῶναι, ἐξοφῶναι τινά ἀπὸ χρέος, einen quittiren; — *un accusé*, ἀδωσὸν τινά ἀπὸ τῆς ἐγκαλῆσεως, einen Angeklagten frey sprechen; *se* —, *v. r.* ξεφορτῶμαι, κενωθῆναι ἀπὸ τῆς βάρους, sich entladen, sich einer Last entledigen; (διὰ ποταμούς), ἐκλύνομαι, πίνω *εἰς* —, sich ergießen, fallen in —; *la couleur se décharge*, τὸ χροῖμα

χάνεται, ἀφανίζεται, die Farbe verschleßt, geht aus.

Déchargeur, *m.* ξεφορτωτής, Abtader, Auslader, *m.*

Décharné, *éc.* *adj.* πολλὰ λιγρὸς, ξεγαγγινός, sehr mager, dürr.

Décharner, *v. a.* γόθεναι τὸ κρέας ἀπὸ τὰ κόκαλα, entfleischeln, das Fleisch von den Knochen lösen; *fig.* κάμνω λιγρὸν, ἀγαμνῶναι, mager machen.

Déchasser, *v. a.* ἀπορῶναι μερίαν (ἐκ τοῦ σφεκι κτ.) διὰ τὰ ἐργα ἔδω, (einen Nagel u.) heraus schlagen.

Déchaumer, *v. a.* ξεσκαλῶναι χερσαίμενην γῆν, urbar machen.

Déchaussé, *éc.* *adj.* γυμνοπόδης, ἐξαπόλυτος, barfuß.

Déchaussement, *m.* σκάλισμα τριγύρω εἰς τὴν ῥίζαν ενός δένδρου, Aufschaden n. der Erde um einen Baum.

Déchausser, *v. a.* ἐργάζω τὰ ἐποδηματὰ (πεπονητά) καὶ τζουρμπά, Stiefeln (Schuhe) und Strümpfe ausziehen; — *des arbres*, σκαλῶναι (δένδρα εἰς τὴν ῥίζαν), die Erde um die Bäume aufschaden; — *une dent*, ξεχωρίζω τὰ γοῦλια ἀπὸ ἐνὸς δοντί, das Zahnfleisch von einem Zahne los machen.

Déchaussoir, *m.* ἐργαλεῖον μετὰ ὁποῖον ξεχωρίζουν τὰ γοῦλια τῶν ὀδοντίων, Werkzeug n. zum Ablösen des Zahnfleisches.

Déchaussures, *f. pl.* κόπη ἢ

γούλια ἐνὸς λέκτου, Wolfsgager, *m.*

Déchéance, *f.* ἐπαβολή πτωχότητος τινός, Verlust *m.* eines Vorrechts.

Déchet, *m.* ἐλάσση, πύρριμα, Abfall, Verlust, *m.*

Décheveler, *v. a.* ξετοιχῶναι, ἀνεμυλλῶναι, σουρουμαλλῶναι, die Haare zerzaufen.

Déchevêtrer, *v. a.* ξεκαπιστῶναι, abhalsstern.

Déchiffable, *adj.* ὅπου δύναται τὰ ἐξηγηθῆναι, was sich entziffern läßt.

Déchiffrement, *m.* ξεδιτύλιμα, Entzifferung, *f.*

Déchiffre, *v. a.* ξεδιπλῶναι, ἐξηγῶ (περίως) τὰ γεγραμμένα μετὰ κοινὰ ψήφια, entziffern; *fig.* ἐργάζω, ξεδιπλῶναι ἓνα ἐμπυρνωμένον πρᾶγμα, eine verwickelte Sache herauströngen; — *q.*, περιγράφω τινά, einen abschildern.

Déchiffreur, *m.* ξεδιπλωτής, Entzifferer, *m.*

Déchiqueter, *v. a.* καταλιανίζω, κατακόπτω, in kleine Stücke zerhacken; κόπτω εἰς σχῆμα ὀδοντίων, zackig aufschneiden.

Déchiqueture, *f.* κομμάτισμα χροῖων, Zerschneidung *f.* des Luches; κομμάτι χροῖου κομωμένον, abgeschnittenes Stück n. Luch.

Déchirant, *ante*, *adj.* κατασπαρακτικός τῆς καρδίας, herzzerreißend.

Déchirement, *m.* ξεσχίσμα, Zerreißen, *f.*

Déchirer, *v. a.* ξεσχίζω, zerreißen

ßen; ἀνιμάζω, καταλαῶ, ver-
läßern, verlaumdern.

Déchirure, *f.* ῥέξιμα, τριπία,
Riß, *m.*, Riß, *n.*

Déchoir, *v. n.* ἐκπίπτω, ξεπέ-
τω, ἀλλοστεύω, verfallen, in
Verfall gerathen; abnehmen;
(διὰ κατάρθειαν) γίνω τὸν ἀρό-
μον, (von Schiffen) vom Woge
abkommen.

Déchouer, *v. a.* (mar.) σηλώ-
ναι πλοῖον ἀπὸ ἐκπίπτειν εἰς
ἄρμον διαλύσας, ein Schiff
von einer Sandbank los ma-
chen.

Déchu, *ne*, *part. v.* Déchoir.

Déciare, *v. mètre.*

Décidé, *ée*, *adj.* ἀποφασισμέ-
νος, ἀνυμφύβλος, entschie-
den, ausgemacht; ἀποφασί-
σμενος, σταθερός εἰς τὴν γνώ-
μην του, entschlossen, fest in
seinem Grundsatze.

Décidement, *adv.* ἀποφασιστι-
κῶς, χωρὶς ἄλλο, bestimmt,
ausdrücklich.

Décider, *v. a.* ῥε., διαλέγω, ἀπο-
φασίζω, entscheiden (etwas);
— *q.* πυροκρινόν τινα εἰς ἀπο-
φασίαν, einen zu etwas be-
stimmen *se* —, *v. r.* ἀπο-
φασίζω (πὰ καίρω τε), sich ent-
scheiden.

Décigramme, **Décilitre**, *v.*
mètre.

Décimable, *adj.* υποκειμένης
εἰς δεκάτιον, zehntheilig.

Décimal, *ale*, *adj.* δεκαδικός,
Decimale.

Décimateur, *m.* ὑποδεκατῶν,
ὅπου λαμβάνει τὴν δεκάτιαν,
Zehntherr, *m.*

Décimation, *f.* ἀποδεκάτωμα,

Aushebung *f.* des zehnten Thei-
les und Lösung *f.* darum. *v.*
décimer.

Décime, *f.* δεκάτιον ἐκλήρου-
σις, Zehnd *m.* von geistli-
chen Einkünften; *pl.* δεκά-
τιον ἀπὸ πλεονόκων οἱ ἐκ-
κλησιαστικοί, κάθε χορὸν,
Zehnd, den die Geistlichen
jährlich abgeben; *m.* δεκάτη-
μόριον γροῦκου, *Decime*, *f.*
Zehntel *n.* des Franc. *v. franc.*

Décimer, *v. a.* ἀποδεκτικῶς, κα-
τὰ κλήρον ἀποφασίζω εἰς δέ-
κατον ἕναν ἀπὸ δέκα στρα-
τιώταις ἕξτος θανάτου, den
zehnten Mann (von Soldaten,
die den Tod verdient haben),
dritts Theil ausheben und hin-
richten.

Décimètre, *v. mètre.*

Décintre, *v. a.* χαλᾶν τὸ ξύ-
λινον τόξον ἐπὶ ἐκρησμένῳ
εἰς καίριν ἐνὸς πόλου, das Bes-
gerückst wegnehmen.

Décirer, *v. a.* ἐκκρίνω, das
Wachs abmachen.

Décisis, *ive*, *adj.* (— *ivement*,
adv.) διαλυτικός, ἀποφασί-
στικός, entscheidend.

Décision, *f.* ἀπόφασις, διάτα-
ξις, Entscheidung, *f.*, Aus-
spruch, *m.*

Décisoire, *adj.* serment —,
ὅρκος διαλυτικός (διὰ μέσον
τοῦ ὁποῖου διαλύεται μία λο-
γομαχία), Entscheidungseid, *m.*

Décisière, *v. mètre.*

Déclamateur, *m.* γόωνσκος
ὅπου ὁρτοποιεῖ, ὅπου προ-
φέρει ἐπὶ λόγον κτλ. μὴ ὁρ-
τοποικὸν τρόπον, *Declamator*,
m.

Déclamation, *f.* ὁρτοποι-
ασις, *Declamation*,
πολλολογία ὁρτοποιή, Be-
gehrts *f.*; κακηγορία, ὁ-
γος κατηγορικὸς ἢ ὁρτο-
ποικός, heftiger Ausfall *m.*
Schlußworten.

Déclamatoire, *adj.* ὁρτοποι-
κός, *declamatorisch*,
declamatorisch.

Déclamer, *v. a. et n.* προφη-
τεῖν λόγον κτλ.) μὴ τοσοῦ-
τον ὁρτοποικός, *declamieren*;
— *contre q.*, κα-
κηγορεῖν, ὁμιλεῖν κατὰ τινοῦς
ζηλον, gegen einen heftig
sprechen, eifern.

Déclaratif, *ive*, *adj.* ἀελα-
τοῖς, δηλωτικός, δηλωμα-
τικός, erklärend, erklärend.

Déclaration, *f.* ἐκδηλώσις, ἀ-
φήνωσις, *Erklärung*, *f.*; ἀ-
δείξις, περίστασις, Dar-
legung, *Darstellung*, *f.*; γνη-
σις, ζήτησις, Betanun-
dung, *f.*

Déclarer, *v. a.* δηλοποιεῖν, κ-
ρίνω, erklären, fund thun
bekannt machen; entscheiden
— *la guerre*, κηρύττειν π-
λεμον, den Krieg ankündigen
— *q. général etc.*, δυνάμει
διορθεῖν, κηρύττειν τινὰ στρα-
τηγὸν κτλ., einen zum Gener-
al etc. ernennen; *se* —, *v. r.* q.
νερόωσιν τὴν ἀπόφασιν μὴ
τὴν γνώμην μου, sich erklären
(διὰ ἀπόφασιν), δειγνύω
φατῶν μου, (von Krankheit)
sich zeigen, ausbrechen.

Déclencher, *v. a.* ἀνέλω
μάνδαλον, aufstinken.

Déclie, *m.* μηχανή τις μὴ τ

- ὅποιαν ἐμπήγουν πυλούκια
εἰς τὴν γῆν, Rammblod, m.
- Déclin**, m. παρακμή, ξεπεσμός,
Abnahme, f., Verfall, m.:
πέσιμον τοῦ λόγου τοῦ του-
ρκικοῦ ἐπ' αὐτὸν εἰς τὴν πυρο-
βολοῦσαν, Schneller m. im
Fintenstosse.
- Déclinable**, adj. (gramm.) κλι-
τός, was sich decliniren läßt.
- Déclinaison**, f. (gramm.) κλί-
σις, Declination (Abänderung),
f.; (astr.) ἀποκλίσις, Decli-
nation, Abweichung, f.
- Déclinant**, adj. ἐκκλινών, ab-
weichend.
- Déclinatoire**, adj. (jur.) ὅπου
ἀποβάλλει, ὅπου δὲν ὀφείτω,
abnehmend.
- Décliner**, v. n. ὀλιγοστινύω, κλί-
νω πρὸς τὸ τέλος, εἶμαι κοι-
τῶ εἰς τὸ τέλος, abnehmen,
sich zum Ende neigen, zu Ende
gehen; ἐκκλίνω, abweichen.
v. a. (gramm.) κλίνω, decli-
niren, abändern; (jur.) ἀπο-
βάλλω, δὲν ὀφείτω, ablie-
gen, nicht annehmen.
- Declive**, adj. κατωφερής, κατή-
γορος, abwärtsig.
- Declivité**, f. τὸ κατωφερές, ἡ
κατήφορος, abwärtsige Lage, f.
- Declorre**, v. a. ξεφυλάττω, die
Umzäunung wegnehmen.
- Décos, ose**, adj. ξεφουμένος,
offen, nicht mehr umgäunt.
- Déclouer**, v. a. ξεκαρδαίνω, das
Angenagelte los machen.
- Décocher**, v. a. τοξύνω, ἀκον-
ίζω, einen Pfeil abschleßen.
- Décoction**, f. ἀγέφυμα, ἀγέ-
ψημα, Abjud, m., Decoct, n.

- Décognoir**, m. (impr.) ἀγνή-
σκος, Trübel, m.
- Décoiffer**, v. a. ξεκαρδαίνω,
den Kopfhaar abnehmen; ξε-
κτενίζω, βίβω εἰς ἀταξίαν τὰ
μαλλιά, die Haare in Unord-
nung bringen. — une bou-
teille, ἐξράζω τὸ δέσµον τρι-
γύρω τοῦ περιστερίου μίας
γυῖας, eine vermachte Flasche
aufmachen.
- Décollation**, f. ἡ ἀποτομή (τοῦ
ἀγίου ἑωσίου τοῦ πατρὸς
μου), Enthauptung (Johan-
nis des Täufers).
- Décollement**, m. ἐξκόλλημα,
das Weggehen des Geleimten.
- Décoller**, v. a. ἀποκεφαλίζω,
enthaupten; ξεκόλλω, das Ge-
leimte los machen.
- Décolleter**, v. a. ξεπεπάζω
τὸν λαιμόν, den Hals entblö-
ßen.
- Décolorer**, v. a. ἀφαιρῶ τὸ χρο-
μα, die Farbe benehmen. se-
v. r. χάνω τὸ χρομα, die Far-
be verlieren.
- Décombrer**, v. a. πασπαρῶ τὰ
ἀπομεινάρια τοῦ χαλασμένου
τοίχου, den Schutt wegräu-
men.
- Décobres**, m. πέτρι, χώμα
κτλ. καὶ ἕνα χαλασμένον
δοσιτι, Schutt, m.
- Décomposer**, v. a. (chim.) δια-
λίσσω, zerlegen, zerlegen; δια-
σῶ, zerstellen.
- Décomposition**, f. (chim.) δια-
λυσίς, Zerlegung, f.; διαίρ-
σις, Zertheilung, f.
- Décompte**, m. ξελεπτός, ἐγγε-
λός, ἀπολογός, Abrechnung,
f., Abzug, m.

- Décompter**, v. a. ἀφαιρῶ, κα-
τεβάζω, ξεπέντω καὶ μίαν
ποσότητα, abrechnen, abziehen.
- Déconcerter**, v. a. ἀσυντονίζω
(εἰς τοὺς παίζοντας τὰ μου-
σικά), die Musik Spielenden
irre machen; συγχίζω, ἐμπερ-
δύω, verwirren, in Verwir-
rung bringen; ματαιώνω, χαλ-
νῶ, vereiteln, zunichte machen.
- Déconfire**, v. a. ἐξολοθρεύω,
σκοτώνω, in die Panne hauen;
συγχίζω τινὰ ὀλοτελῶς, einen
aus aller Fassung bringen.
- Déconfiture**, f. χαλασμός, ἀσυν-
τονία, völlige Niederlage
(eines Heeres), f.; ἀφαι-
σμός, ἐξολοθρευμα, Vernich-
tung, Ausrottung, f.
- † Déconfort**, m. ἀλεπισία (δὲ
ἐλλειψαι συνδρομή), Trost-
losigkeit, f.
- Déconforter**, v. a. ἀποκαρδιώ-
νω, den Muth benehmen; se-
v. r. ἀσθενίζωμαι, den Muth
verlieren.
- Déconseiller**, v. a. ξεσυμβου-
λεύω (συμβουλίαν τὴν μὴ καλὴν
τις τι), abrathen, widerrathen.
- Décontenance**, v. a. ταράττω,
συγχίζω τινά, aus der Fas-
sung bringen.
- Déconvenue**, f. fam. δοσιτὶ
χρημ, Unfall, m.
- Décorateur**, m. ὁ τὰς ἀκτῆς
τοῦ θεάτρου κατασκευάζων,
Bergierer, Bühnenmaler, m.
- Décoration**, f. στολισμός, στο-
λισμός, Verzierung, f.; ἀκ-
τὴ τοῦ θεάτρου ζωγραφισμέ-
νη, Bühnenverzierung, f.,
Decoration, f.; ἀμύσην τι-
μῆς (ὅπου πορὶς τις εἰς τὸ

φάσμα του), Ehrenzeichen (eines Ordens), n.

Décorder, v. a. ξεπλανάω τὸ σχοινί, ein Seil aufdrehen.

Décorer, v. a. στολίζω, καλλωπίζω, verzieren; ziern.

Décortication, f. ξεφυλλοδύσµα, das Abirnden, Abblättern.

Décorum, m. εὐπρέπεια, Wohlstand, Anstand, m.

Découcher, v. n. ξενοικέω, ἢ κοινοῦμαι έξω, auswärts schlafen. v. a. ἀποδιώχω τινά ἀπὸ τοῦ κρεβάτι του, einen aus seinem Bette vertreiben.

Découdre, v. a. ξεβήνω, auf-trennen, abtrennen. v. a. ξεβήνωμαι, aufrufen, sich auf-trennen; fig. les affaires se décousent, αἱ ἐποθέσεις ἐκ-χινῶν νὰ πηγαίνουν εἰς τὸ χέλωρ, die Sachen gehen schlecht; leur amitié commence à se découdre, ἡ φι-λία των ἐγγινῶ νὰ νυγχα-νῆται, ihre Freundschaft fängt an zu erkalten.

Découtant, ante, adj. ῥέων, ῥέ-ονσα, fließend.

Découlement, m. ἀπορροή, ῥέ-σις, Abfluß, m.

Déconler, v. n. σταλάζω, ἀπο-ρέω, herabtröpfeln; herab-fließen.

Découper, v. a. κομματίζω, zerschneiden; χωρίζω (ἐνα κομ-ματι ἀπὸ τι), ausschneiden.

Découper, m. — cuse, f. ἐκεί-νος (ἐκεῖνος) ὁποῦ κομματι-ζοι, χρονίζει τὸ ψαλίδι, der (die) zerschneidet, ausschneidet (mit der Schere).

Décompler, v. a. λύνω (τὰ σκυ-

λιὰ) ἀπὸ τοῦ λαρό, (die Hund-) lösepfeln; fig. — q. après q., ἀπολύω ἐξεδίω τινά κα-τὰ τινα, einen aus jemanden löschchen, gegen jemanden auf-legen.

Décapure, f. ψαλιδία, Aus-schnitt m. mit der Schere; χωρισµένον κομμάτι, ausge-schnittenes Stück, n.

Découragé, ée, adj. ἀκαρδός, ὁποῦ ἔχασε τὸ θάρρος, muth-los.

Découragement, m. ἀποκαρ-δίσις, Muthlosigkeit, f.

Décourager, v. a. κόπτω τὸ θάρρος, ἀποκαρδίζω, muths-los machen.

Décours, m. χάσις φεγγαρίου, Abnehmen n. des Mondes; παρκαμή (ἀβήσισις), Ab-nehmen einer Krankheit.

Décousu, ne, part. v. découdre, fig. μὴ ἔχον συνέχειαν, unzusammenhängend.

Découdre, f. ξεβήνωμαι, ξεβή-νώµομαι, das Aufgehen einer Wundt; ξεβήνωμένη βουή, aufgetrennte Wundt.

Découvert, erte, adj. (part. v. découvrir). ἀκάλυπτος, ξεσκεπαστος, ἀνοικτός, unbe-deckt, offen; à la découverte, ξεσκεπαστα, φανερά, unbe-deckt, offen; λευθερία, χωρίς νὰ κρύβῃ τις τὴν γνώμην του, freemüthig, unverscholen.

Découverte, f. ἀνακάλυψις, ἐξήγησις, Entdeckung, f.

Découvrir, v. a. ξεσκεπάζω (ἐξ-γάζω τὸ ἀκάλυπτον), ἀνυψέ-τεν; entblößen; ἀνακαλύπτω, δείχνω, φανερώω, entdecken,

offenbaren. se —, v. r. ξεσκε-πάζομαι (ἐξγάζω τὴν σκευ-ήσαν, τὸ ἀκάλυπτον), das Hau-entblößen, den Hut (die Mütze) abnehmen; fig. φανερώω ἀνοίγω τὴν καρδίαν μου, entdecken, sein Herz ausschütten.

Décrasser, v. a. ἐβγάινω τὴν λυ-ραν, πατρίτω, reinigen, läu-tern; fig. διορθώνω τὰ ἥθη, kalosounthίζω, einen bilden, gesittet machen.

Décréditement, m. ἀτιμοποίη-σις, Veräugung f. des An-schens, des Credits.

Décréditer, v. a. κόπτω τὸ χρέ-ος τις τὴν υπόληψιν του, e-nen um das Ansehen, um den Credit bringen. se —, v. r. κόπτω τὴν υπόληψιν μου, m-ich den Credit kommen, den Credit verlieren.

Décrépit, ite, adj. ἐλαχιστότης, ἐπὶ ἐλαχιστοῦ, fectualt, abgeleb-

Décrépitation, f. (chim.) ζυγί-στος ἁλματος κατομένων, Wei-sen n. des Salzes im Feuer.

Décrépitude, f. μέγιστη ηλικία, hohes Alter, n.

Décret, m. διαταγή, ψήγισµα, ἀπόφασις, Beschluß, m., Dé-cret, n.

Décrétales, f. pl. διαταγαὶ ἐκ-κλησιαστικαὶ τῶν παλαιῶν Παπῶν, die Decretalen, kirchliche Verordnungen f. p. der früheren Päbste.

Décréter, v. a. ψηφίζομαι, δια-ταγὴν ἐκδίδω, ἀποφασίζω, beschließen, decretiren.

Décri, m. ἀποτίσις ἀπαγορεύον-τος τινός πραγµατος (καλίστη-νοµέµατος), Verurteilung (be-

sonderd von Münzen), *f.*; ἀρ-
μαίος, χαμός της υπολήψεως,
Verlust *m.* des guten Rufes.

Décrier, v. a. ἀποστρέφω ἀπαγο-
ρεύω την ἐπείρασιν, ή την
χρησιν τινος πράγματος (μά-
λιστα ναυτίματος); verweisen
(besonderd Münzen); χαλῶν
τήν τιμήν, καί ἀποστρέφω, die
Ehre, das Ansehen rauben, ver-
schreien.

Décrire, v. a. περιγράφω, be-
schreiben.

Décrocher, v. a. εξαρμάω, los-
haben.

Décroire, v. n. ἀπιστώ, δέν πι-
στεύω, nicht glauben.

Décroissement, m. ὀλιγόστυν-
σις, ἔκτασις, Abnahme, *f.*,
das Abnehmen.

Décroître, v. n. ὀλιγοστυνέω,
ἐκπίπτω, abnehmen.

Décrotter, v. a. ἐξελασπύνω,
vom (Wasser) Kotho reinigen,
wischen.

Décrotteur, m. ἐκείνος ὅπου
πασπαύει τὰ ἀποδύματα ή
παπούτσια, Stiefelpußer,
Schuhpußer, *m.*

Décrottoire, f. βούρτσα διά ἐ-
ξέλασπυσιν, Schuhbürste, *f.*

Décrû, ne, part. v. décroître.

Décru, f. ὀλιγόστυνσις τοῦ νε-
ρού, Abnahme *f.* des Wassers.

Décruer, v. a. βράζω τὸ νήμα
πρὶν τὸ βάψω, das Garn ab-
waschen.

Décrument, m. βράσιμον τοῦ
νηματος πρὶν τῆς βαφῆς, das
Abwaschen des Garnes.

Décruement, m. βράσιμον τῶν
κοκοινῶν τοῦ μετρίλου, das
Abwaschen der Seiden = Cocons.

Décruser, v. a. βένω τὰ κου-
κόλια ἐν νερῶν βραστῶν, die
Seiden = Cocons in siedendes
Wasser thun.

Déçu, ne, part. v. décevoir.

Décuire, v. a. (ἐξβαίνω) χύνω
νερόν εἰς ἓνα φιάλλον διὰ τὴν
γένην ἀραιότερον, eine Flüssig-
keit durch Zugießen von Was-
ser verdünnen.

Décuple, m. δεκαπλάσιον, das
Zehnfache.

Décupler, v. a. δεκαπλασιάζω,
verzehnfachen.

Décurie, f. δεκάς (στρατιωτῶν)
τῆς πόλεως Ρώμης, Decurie
(Anzahl von zehn Mann im
alten Rom), *f.*

Décursion, m. δέκυρτος, τῆς
πόλεως Ρώμης, Decurio, An-
führer *m.* einer Decurie.

Décussation, f. (géom.) συν-
δρομή δύο ή περισσοτέρων
γραμμῶν, Durchschnittspunkt
m. zweier oder mehrerer Linien.

Décuver, v. a. le vin, ἐργάζω
τὸ κρασί ἀπὸ τοῦ βουτζι, den
Wein ablassen.

Dédaigner, v. a. δέν καταδέ-
χουμαι, καταφρονέω, verschmä-
hen, verachten.

Dédaigneux, euse, adj. (-eu-
sement, adv.) ἀκατάδεκτος,
ἀπὸ καταφρονέω, verächtlich,
verschmähend.

Dédain, m. ἀκαταδέξια, κατα-
φρονήσις, Verschmähung, Ver-
achtung, *f.*

Dédale, m. δαδάλος, λαβύριν-
θος, Labyrinth.

Dédamer, v. n. (εἰς τὸ παγνέειν
τῆς δεύρας), ἀνοίγω τὴν δέ-
μας, die Dame aufmachen.

Dedans, adv. μέσα, ἔσω, darin,
drinnen, hinein. *m.* τὸ ἐνδόν,
das Innere, Inwendige.

Dédicace, f. ἀφιέρωσις (ἐκκλη-
σίας), Einweihung, *f.*; ἀφιέ-
ρωσις (βιβλίου), Zueignung,
f.; Dedication, *f.*

Dédicatoire, f. ἐπίσημη —, ἀφιέ-
ρωτική ἐπιστολή, Zueignungs-
schrift, *f.*

Dédier, v. n. ἀφιερώνω, wid-
men.

Dédire, v. a. ἀπελέγω τινα,
δέν δέχομαι ἐκεῖνα ὅπου λέ-
γει, jemandes Wort nicht ge-
hen lassen, umstoßen. *se —*,
v. r. ἀντιτάσσω, ἀρνούμαι
ἐκεῖνα ὅπου εἶπω, sein Wort
nicht annehmen; παρβαίνω τὸν
λόγον μου, sein Wort nicht
halten, brechen.

Dédit, m. ἀνάκλησις τοῦ δο-
θέντος λόγου, Zurücknahme *f.*
des gegebenen Wortes.

Dédommagement, m. ἀμοιβή
διὰ ζημίας, Entschädigung, *f.*

Dédommager, v. a. ζημίας
ἀπαλλάττω, ἀντιζημιώνω την
ζημίαν, entschädigen.

Dédorer, v. a. ἐξερυσσάω, die
Vergoldung wegnehmen.

Dédormir, v. n. *fam.* faire —
de l'eau, ἐκίνω τὸ νερόν τὰ
χλωρὰ ὀλίγον, Wasser ein
wenig verschlagen lassen.

Dédoubler, v. a. ἐξδιπλαῖω τὸ
ἐσώπαρον, τὸ ἀσπίδι, das
Unterfutter herauszerren.

Déduction, f. ἀφαίρεσις, ἔλπε-
σις (ἀπὸ μίαν ποσότητα),
Abzug (von einer Summe), *m.*
ἀφαιρέσις, ἑξαφαιρέσις (τῶν
ἀποδείξεων, τῶν αἰτιῶν) *m.*

aussführliche Darstellung (der Verweise, der Gründe etc.), *f.*
Désaire, *v. a.* ἀειραῶ, ξεπέγω ἀπὸ μίαν ποσότητα, abziehen (von einer Summe); ἐξηγῶ καὶ ἀκριβεῖαν, πικροτάτῳ σαφέστατα, ausführlich darstellen.
Déesse, *f.* θεῖα, Göttin, *f.*
Désâcher, *se* —, *v. r.* fam. ξεκαίω, nicht mehr böse (auf jemand) sein.
Désaillance, *f.* λιποθυμία, eine Ohnmacht, *f.*; ἀδυναμία, Schwäche, Kraftlosigkeit, *f.*
Désailant, *ante*, *adj.* ἀδύνατος, (schwach); οὐκ ανήκων, (jur.) ὅπου δὲν παρήσταιται εἰς τὸ κριτῆριον ἐν τῇ διορίσει, der den Termin vor Gericht verläßt.
Désaillir, *v. n.* (p. u.) λείπω, fehlen, mangeln; ἀδυνατῶ, γίνομαι ἀδύνατος, an Kräften abnehmen, schwach werden.
Désaire, *v. a.* ξεκάμνω, los machen, abmachen; ἀδυνατίζω, χαλνῶ, schwächen, abziehen; ἀγανίζω, χαλνῶ, zerbrechen, vernichten; σκοτώνω, umbringen; ρυθῶ, ἀγανίζω (τὸν ἐχθρὸν), gänzlich schlagen (den Feind); — *q.*, — *qc.*, ἐπεβαλὼν τινα (ἢ τε) εἰς τὴν ἀσπίδα, einen (oder etwas) überstreifen, verdunkeln (an Verdienst, an Schönheit etc.). *se* —, *v. r.* ξεκαλλοῦμαι, χαλνοῦμαι, los gehen, aus einander gehen; κενθερόομαι ἀπὸ τι, sich von etwas losmachen, sich etwas vom Halse schaffen; σκο-

ταίνομαι μόνος μου, sich umbringen; συγγίζομαι, aus der Fassung kommen.

Désait, *aute*, *part.* (v. désaire). λυγρός, ἀκαταμάχτος, maget, abgezehrt.

Désaite, *f.* ἡττα, τροπή, χαλνισμός; σπαραγμός, Niederlage *f.* eines Heeres; πώλησις τῶν πραγμάτων, Abgang, Absatz *m.* der Waaren; πρόσκαις, Ausflucht, *f.*

Désalcation, *f.* ὑγελμός, ἀφαίρεσις ποσότητος, Abzug *m.* einer Summe.

Désalquer, *v. a.* ἀφαιρῶ, ξεπέγω ἀπὸ μίαν ποσότητα, abziehen, abrechnen.

Désant, *m.* ἐτελειότης, Unvollkommenheit, *f.*; ἑλλειψός, ἐλάττωμα, Mangel, Fehler, *m.* — des crôtes, τὸ μέρος ὅπου δὲν ἐνώνονται τὰ πλευρά, ἡζομήριον, die Stelle am Körper, wo die Rippen aufhören, Weiche, *f.* (jur.) faire défaut, δὲν παρήσταιται εἰς τὸ κριτῆριον εἰς τὴν διορίσει, den Termin vor Gericht versäumen.

Désaveur, *f.* κατὰ πάντα εὐνοίας, δύσνοια, Ungunst, *f.*

Désavorable, *adj.* (— blement, adv.) ὁ μὴ ὠφέλιμος, ἐναντίος, ungünstig, nicht vorthellhaft; δύνους, μὴ γέγων εὐνοίας, ungünstig, nicht geneigt.

Défécation, *f.* (chim.) ἐξελγισμός, καθάρσιον, Abklärung, *f.*

Défecatif, *adj.* (gramm.) ἡμίτελος, unvollständiges Zeitwort (verbum defectivum).

Défection, *f.* ἀποστασία, Abtrünnigkeit, *f.*, Abfall, *m.*

Défectueux, *ense*, *adj.* (— en sement, adv.) ἑλλειπής, mangelhaft, unvollständig.

Défectuosité, *f.* ἑλλειψός, Mangelhaftigkeit, Unvollständigkeit, *f.*

Défenderesse, *f.* (jur.) ἡ ἀπολογουμένη εἰς ἐγκλήματι, die Beklagte, Verklagte.

Défendeur, *m.* (jur.) ἐκαγόμενος καὶ ἀπολογούμενος, der Beklagte, Verklagte.

Défendre, *v. a.* διαγερτέον διαδικῶ, vertheidigen; ὑπερασπίσασθαι, schützen, beschützen, ἐμπόδισθαι, ἀπεγορεύω, verbieten, unterlagen; διαγερτέομαι, sich vertheidigen, sich wehren; *se* — *de qc.*, δὲν δέχομαι, ἀποβάλλω, etwas ablehnen, nicht annehmen wollen; προκυλάττωμαι ἀπὸ τι, sich vor etwas in Acht nehmen, verwahren; ἐγκατεῖομαι ἀπὸ τι, sich einer Sache enthalten.

Défends, *m.* être en —, εἶναι ἐμπόδιον εἰς τὴν χρῆσιν (μάστιγα ἐνὸς δαίμονος), verboten sein (besonders die Nuzung eines Balbes).

Défensable, *adj.* (jur.) ἀπνονημένος, ἐμπόδιος, verboten, unterlag.

Défense, *f.* διαγερτέσις, Vertheidigung, *f.*; ὑπεράσπισις, Schutz, *m.*; ἀπαγόρευσις, ἐμπόδιος, Verbot, *m.*

Défenses, *f. pl.* τὰ μεγάλα δόγματα τοῦ ἐργαστοῦ, die Hauptm. *pl.* des wilden Schweines.

Défenseur, *m.* διαγερτεύων

ἐπιμαρτυρός, Vertheidiger, Beschützer, m.

Défensif, ive, adj. διαγερντικός, ἐπιμαρτυρικός, vertheidigend, schützend; arties — sives, φυλακτήρια οὐλα (ως ἀπὸς πλ.), Schutzwasser, f. pl.; alliance — sive, συμμυρία πρὸς διαγερντικούς, Schutzbündnis, n.

Défluer, v. a. (chim.) λατρίσω, καθύριω, καθαρῶς, abklären, reinigen.

Défiant, ante, adj. συγκαταβατικός, nachgebend, gefällig.

Déférence, f. υπόκλησις, συγκαταβάσις, Nachgiebigkeit, f.

Déferent, m. τὰ σημεῖα τῶν νομισμάτων ὅπου δεκνύνται, ποῖος καὶ ποῦ τὰ κέραι, (auf Münzen) Beichen n. des Münzmeisters und Münzortes.

Déferer, v. n. ὑποκλίνω, συγκαταβαίνω, nachgeben (aus Achtung). v. r. παραγγέλλω, προσφέρω, übertragen, anbieten; — le serment à q., διαρῶν τινά να καὶν ὅρκον, einem den Eid zuschieben; — q. en justice, ἐγκαλῶ τινά εις τὸ κρίτηριον, einen vor Gericht angeben.

Déferler, v. a. (mar.) ἐκλάνω τὰ πείρα, die Segel aufspannen.

Défiler, v. a. ἐκκαλύπτω, die Hufelsen abtellen; ἐγείνω τὰ σιδηρώματα, das Eisenbeschlage abnehmen; fig. συγγίω τινά, einen aus der Fassung bringen. se —, v. r. ἐκκαλύπτωμαι, χάνω τὸ πέταλον, das Hufelsen verlieren; fig. συγ-

γίζομαι, aus der Fassung kommen.

Déset, m. τὰ ἑλλειπή, δηλαδή· κόλλαις ὅπου λείπουν ἀπὸ ἐνὸς βιβλίου, Defect (in Büchern), m.

Défaillir, v. a. ἀποπαῶ τὴν ὕλην ἐνὸς δένδρου, anlauben.

Défi, m. πρόκλησις (εἰς μονομαχίαν), Ausforderung, f.

Défiance, f. δυσπιστία, Mißtrauen, n.

Défiant, ante, adj. δύσπιστος, mißtraulich.

Déficit, m. τὸ ἑλλείπον, das Fehlende.

Désier, v. a. προκαλῶ τινά εις μάχην, herausfordern; προκαλῶ τινά να καὶν τι, einen wozu auffordern; δέν ψηγῶ, ἐκρωτῶμαι αὐθαδῶς, Troß bieten, tragen.

se Désier, v. r. de q., de qc., δυσπιστῶ, δέν πιστεῖν, δέν ἐμπιστευομαι, mißtrauen, einem nicht trauen.

Désigurer, v. a. ἐσχηματίζω, ἀσχημῶ, verunstalten, entstellen.

Désilé, m. στενὴ διεξόδος, στενὸς ποτὸς, στενόν, enger Paß, Engpaß, m.

Défiler, v. a. ἐξρουλιάζω, ἐξαρουθιάζω, abreiben, einen Faden wieder abziehen. v. n. ἀγχαίνω ἑαῦτα, κατὰ στερῶν, nach einander gehen, defiliren.

Définir, v. n. διορίζω, bestimmen; δίδω ὁρισμὸν τινός πρόγματος, erklären, eine Erklärung (Definition) wovon geben; περιγράφω, beschreiben; ἀποφασίζω, entscheiden.

Définiteur, m. συγκατάδεκτος τοῦ προεστώτος ἐνὸς τῶματος ἐκκλησιαστικοῦ, Definitor, Benfiser m. eines Ordens vorkhebers.

Définitif, ive, adj. διοριστικός, ἀποφασιστικός, bestimmt, entscheidend; (jur.) en définitive, διορισμένως, διὰ διοριστικῆς ἀποφάσεως, durch ein Endurtheil, definitiv.

Définition, f. ὁρισμός, Erklärung, Definition, f.; ἀπόφασις (ζοροῦ), Entschcheidung, f.

Définitivement, adv. διοριστικῶς, διορισμένως, ὁλοτελῶς, entscheidend, gänglich.

Définiteur, m. συνέδριον τῶν δέfiniteur λεγομένων, Versammlung f. der Definitoren.

Déflagration, f. (chim.) ἐμπρησις, καύσιμον, Verbrennung, Abrennung, f.

Délegation, f. ἐποφλεγματισμός, Entwässerung, f.

Délegmer, v. a. ἐποφλεγματίζω, entwässern.

Défenraison, f. μέρανσις, das Verblühen.

Défeurir, v. n. χάνω τὸ ἄνθος, μαρῶναι, verblühen.

Déflexion, f. ἐκκλίσις, Abweichung, f.

Défloration, f. ξεπαρθέρευσις, Entjungferung, f.

Déflorer, v. a. ξεπαρθέρεῖν, entjungfern.

Défoncement, m. ξεπάτωσις, Einschlagen n. eines Fasses dens.

Défoncer, v. a. ξεπάτωω, ξεπαδοῦναι, den Boden (von einem Fasse) einschlagen; les cuirs,

παῖς τὰ τοῦαίμα, die Hauto
treten oder walken.

Déformer, v. a. ἀσχηματίζω,
ἀσχημίζω, verunstalten.

Défournier, v. a. ξεφουρνίζω,
aus dem Backofen nehmen.

Défrayer, v. a. πληροῦν τὰ
ἐξοδα τινοῦ, κρατῶ τινὰ ἀνέ-
ξοδον, einen frey halten.

Défrichement, m. καλλιέργη-
μα γῆς, Urbarmachung, f.

Défricher, v. a. καλλιερῶ γῆν
ἀκαλλιέργητον, urbar machen;
fig. ἐκκαθαρίζω, ἐξηγῶ, συ-
γρηγνῶ, aus einander setzen.

Défricheur, m. ὁ καλλιερῶν γῆν
γῆς, der Land urbar macht,
Anbauer, m.

Défriser, v. a. ἐκτενίζω (τὰ
κατὰρὰ μάλλιν), den Haaren
die Krause benehmen, die Haare
glatt kämmen.

Défroncer, v. a. ἐδιπλύνω,
ἐξαρῶνω, die Falten (Run-
zeln) aufmachen; fig. — les
sourcils, ἐξαρῶνω, ἐξαιγά-
νω τὰ μείωνον, die Stirn ent-
runzeln.

Défronceur, v. a. ἐδιπλύνων,
ἐξαρῶνων, die Falten (Run-
zeln) aufmachen; fig. — les
sourcils, ἐξαρῶνω, ἐξαιγά-
νω τὰ μείωνον, die Stirn ent-
runzeln.

Défronceur, v. a. ἐδιπλύνων,
ἐξαρῶνων, die Falten (Run-
zeln) aufmachen; fig. — les
sourcils, ἐξαρῶνω, ἐξαιγά-
νω τὰ μείωνον, die Stirn ent-
runzeln.

Défronceur, v. a. ἐδιπλύνων,
ἐξαρῶνων, die Falten (Run-
zeln) aufmachen; fig. — les
sourcils, ἐξαρῶνω, ἐξαιγά-
νω τὰ μείωνον, die Stirn ent-
runzeln.

Défronceur, v. a. ἐδιπλύνων,
ἐξαρῶνων, die Falten (Run-
zeln) aufmachen; fig. — les
sourcils, ἐξαρῶνω, ἐξαιγά-
νω τὰ μείωνον, die Stirn ent-
runzeln.

Défronceur, v. a. ἐδιπλύνων,
ἐξαρῶνων, die Falten (Run-
zeln) aufmachen; fig. — les
sourcils, ἐξαρῶνω, ἐξαιγά-
νω τὰ μείωνον, die Stirn ent-
runzeln.

Défronceur, v. a. ἐδιπλύνων,
ἐξαρῶνων, die Falten (Run-
zeln) aufmachen; fig. — les
sourcils, ἐξαρῶνω, ἐξαιγά-
νω τὰ μείωνον, die Stirn ent-
runzeln.

Défronceur, v. a. ἐδιπλύνων,
ἐξαρῶνων, die Falten (Run-
zeln) aufmachen; fig. — les
sourcils, ἐξαρῶνω, ἐξαιγά-
νω τὰ μείωνον, die Stirn ent-
runzeln.

Défronceur, v. a. ἐδιπλύνων,
ἐξαρῶνων, die Falten (Run-
zeln) aufmachen; fig. — les
sourcils, ἐξαρῶνω, ἐξαιγά-
νω τὰ μείωνον, die Stirn ent-
runzeln.

Défronceur, v. a. ἐδιπλύνων,
ἐξαρῶνων, die Falten (Run-
zeln) aufmachen; fig. — les
sourcils, ἐξαρῶνω, ἐξαιγά-
νω τὰ μείωνον, die Stirn ent-
runzeln.

Défronceur, v. a. ἐδιπλύνων,
ἐξαρῶνων, die Falten (Run-
zeln) aufmachen; fig. — les
sourcils, ἐξαρῶνω, ἐξαιγά-
νω τὰ μείωνον, die Stirn ent-
runzeln.

Défronceur, v. a. ἐδιπλύνων,
ἐξαρῶνων, die Falten (Run-
zeln) aufmachen; fig. — les
sourcils, ἐξαρῶνω, ἐξαιγά-
νω τὰ μείωνον, die Stirn ent-
runzeln.

Défronceur, v. a. ἐδιπλύνων,
ἐξαρῶνων, die Falten (Run-
zeln) aufmachen; fig. — les
sourcils, ἐξαρῶνω, ἐξαιγά-
νω τὰ μείωνον, die Stirn ent-
runzeln.

Défronceur, v. a. ἐδιπλύνων,
ἐξαρῶνων, die Falten (Run-
zeln) aufmachen; fig. — les
sourcils, ἐξαρῶνω, ἐξαιγά-
νω τὰ μείωνον, die Stirn ent-
runzeln.

Défronceur, v. a. ἐδιπλύνων,
ἐξαρῶνων, die Falten (Run-
zeln) aufmachen; fig. — les
sourcils, ἐξαρῶνω, ἐξαιγά-
νω τὰ μείωνον, die Stirn ent-
runzeln.

Défuner, v. a. (mar.) γυνώ-
νω τὸ κατὰρ ἐπὶ τὰ ἐξο-
διά του, den Mast abtakein.

Défunt, te, adj. ὁ ἀποθανών,
ὁ μακαρίτης, der Verstorbene,
Selbst.

Dégagé, ée, adj. ἐλευθερός,
frey, los; ἐλευθέριος, ἀπεί-
στος, εὐλαβής, frey, unge-
zwungen, offen. escalier dé-
gagé, κρημνὸς σκάλα, geheime
Treppe, f.

Dégagé, ée, adj. ἐλευθερός,
frey, los; ἐλευθέριος, ἀπεί-
στος, εὐλαβής, frey, unge-
zwungen, offen. escalier dé-
gagé, κρημνὸς σκάλα, geheime
Treppe, f.

Dégagé, ée, adj. ἐλευθερός,
frey, los; ἐλευθέριος, ἀπεί-
στος, εὐλαβής, frey, unge-
zwungen, offen. escalier dé-
gagé, κρημνὸς σκάλα, geheime
Treppe, f.

Dégagé, ée, adj. ἐλευθερός,
frey, los; ἐλευθέριος, ἀπεί-
στος, εὐλαβής, frey, unge-
zwungen, offen. escalier dé-
gagé, κρημνὸς σκάλα, geheime
Treppe, f.

Dégagé, ée, adj. ἐλευθερός,
frey, los; ἐλευθέριος, ἀπεί-
στος, εὐλαβής, frey, unge-
zwungen, offen. escalier dé-
gagé, κρημνὸς σκάλα, geheime
Treppe, f.

Dégagé, ée, adj. ἐλευθερός,
frey, los; ἐλευθέριος, ἀπεί-
στος, εὐλαβής, frey, unge-
zwungen, offen. escalier dé-
gagé, κρημνὸς σκάλα, geheime
Treppe, f.

Dégagé, ée, adj. ἐλευθερός,
frey, los; ἐλευθέριος, ἀπεί-
στος, εὐλαβής, frey, unge-
zwungen, offen. escalier dé-
gagé, κρημνὸς σκάλα, geheime
Treppe, f.

Dégagé, ée, adj. ἐλευθερός,
frey, los; ἐλευθέριος, ἀπεί-
στος, εὐλαβής, frey, unge-
zwungen, offen. escalier dé-
gagé, κρημνὸς σκάλα, geheime
Treppe, f.

Dégagé, ée, adj. ἐλευθερός,
frey, los; ἐλευθέριος, ἀπεί-
στος, εὐλαβής, frey, unge-
zwungen, offen. escalier dé-
gagé, κρημνὸς σκάλα, geheime
Treppe, f.

Dégagé, ée, adj. ἐλευθερός,
frey, los; ἐλευθέριος, ἀπεί-
στος, εὐλαβής, frey, unge-
zwungen, offen. escalier dé-
gagé, κρημνὸς σκάλα, geheime
Treppe, f.

Dégagé, ée, adj. ἐλευθερός,
frey, los; ἐλευθέριος, ἀπεί-
στος, εὐλαβής, frey, unge-
zwungen, offen. escalier dé-
gagé, κρημνὸς σκάλα, geheime
Treppe, f.

Dégagé, ée, adj. ἐλευθερός,
frey, los; ἐλευθέριος, ἀπεί-
στος, εὐλαβής, frey, unge-
zwungen, offen. escalier dé-
gagé, κρημνὸς σκάλα, geheime
Treppe, f.

Dégagé, ée, adj. ἐλευθερός,
frey, los; ἐλευθέριος, ἀπεί-
στος, εὐλαβής, frey, unge-
zwungen, offen. escalier dé-
gagé, κρημνὸς σκάλα, geheime
Treppe, f.

Dégagé, ée, adj. ἐλευθερός,
frey, los; ἐλευθέριος, ἀπεί-
στος, εὐλαβής, frey, unge-
zwungen, offen. escalier dé-
gagé, κρημνὸς σκάλα, geheime
Treppe, f.

Dégagé, ée, adj. ἐλευθερός,
frey, los; ἐλευθέριος, ἀπεί-
στος, εὐλαβής, frey, unge-
zwungen, offen. escalier dé-
gagé, κρημνὸς σκάλα, geheime
Treppe, f.

Dégagé, ée, adj. ἐλευθερός,
frey, los; ἐλευθέριος, ἀπεί-
στος, εὐλαβής, frey, unge-
zwungen, offen. escalier dé-
gagé, κρημνὸς σκάλα, geheime
Treppe, f.

Dégagé, ée, adj. ἐλευθερός,
frey, los; ἐλευθέριος, ἀπεί-
στος, εὐλαβής, frey, unge-
zwungen, offen. escalier dé-
gagé, κρημνὸς σκάλα, geheime
Treppe, f.

Dégagé, ée, adj. ἐλευθερός,
frey, los; ἐλευθέριος, ἀπεί-
στος, εὐλαβής, frey, unge-
zwungen, offen. escalier dé-
gagé, κρημνὸς σκάλα, geheime
Treppe, f.

Dégagé, ée, adj. ἐλευθερός,
frey, los; ἐλευθέριος, ἀπεί-
στος, εὐλαβής, frey, unge-
zwungen, offen. escalier dé-
gagé, κρημνὸς σκάλα, geheime
Treppe, f.

Dégagé, ée, adj. ἐλευθερός,
frey, los; ἐλευθέριος, ἀπεί-
στος, εὐλαβής, frey, unge-
zwungen, offen. escalier dé-
gagé, κρημνὸς σκάλα, geheime
Treppe, f.

Dégagé, ée, adj. ἐλευθερός,
frey, los; ἐλευθέριος, ἀπεί-
στος, εὐλαβής, frey, unge-
zwungen, offen. escalier dé-
gagé, κρημνὸς σκάλα, geheime
Treppe, f.

Dégaine, f. sam. d'une belle
me trop bon aschmion, xordp
ειδὴν, auf eine schlechte, plum-
pe Welle.

Dégainer, v. a. ἐργάζω (τὸ
σπᾶν) ἀπὸ τοῦ γυμνασίου,
σπαδῶν, (den Degen) aus
der Scheide ziehen, sam. von
Beder ziehen.

Dégaineur, m. v. ferrailleur

Déganter, v. a. se —, v. r. ἐξ-
γατῶ τὰ χειρᾶν, die Hand
schuße ausziehen.

Dégarnir, v. a. ἐξαιτῶ, ἐξ-
γατῶ τὸν σπουδῶν (τοῦ ὄν-
τα κτλ.), die Verzierung
(eines Zimmers u.) wegnah-
men; — un vaisseau, ἐργά-
ζω ἀπὸ ἑνα καράβι τὰ σχο-
νὰ καὶ τὰ πανία, ein Schiff
abtakein. se —, v. r. ἐξαι-
τῶμαι εἰς τὰ φορτία, sich
leichter kleiden.

Dégât, m. φθορά, χαλασμός,
αγανισμός, Verwüstung, Ver-
heerung, f.

Dégauchir, v. a. ἐτοιμάζω, δε-
σφῶνω (ξύλα κτλ. διὰ κτε-
σμων), (Holz u. zum Bauche
zurichten.

Dégauchissement, m. ἐτοιμα-
σία, δέσφωσις, Zurichtung, f.

Dégel, m. ἐπαγώμη, das Auf-
thauen, Thaumetter, n.

Dégeler, v. a. et n. se —, v. r.
ἐπαγῶνω, aufthauen. il dé-
gèle, ἐπαγῶναι, es thaut.

Dégénéral, f. ἐκροπὴ γέ-
ρους, διαφθορά, Abwärts-
Wendigkeit, f.

Dégénéral, f. ἐκροπὴ γέ-
ρους, διαφθορά, Abwärts-
Wendigkeit, f.

Dégénéral, f. ἐκροπὴ γέ-
ρους, διαφθορά, Abwärts-
Wendigkeit, f.

Dégénéral, f. ἐκροπὴ γέ-
ρους, διαφθορά, Abwärts-
Wendigkeit, f.

Dégénéral, f. ἐκροπὴ γέ-
ρους, διαφθορά, Abwärts-
Wendigkeit, f.

Dégénéral, f. ἐκροπὴ γέ-
ρους, διαφθορά, Abwärts-
Wendigkeit, f.

Dégénéral, f. ἐκροπὴ γέ-
ρους, διαφθορά, Abwärts-
Wendigkeit, f.

Dégénéral, f. ἐκροπὴ γέ-
ρους, διαφθορά, Abwärts-
Wendigkeit, f.

Dégénéral, f. ἐκροπὴ γέ-
ρους, διαφθορά, Abwärts-
Wendigkeit, f.

Dégénéral, f. ἐκροπὴ γέ-
ρους, διαφθορά, Abwärts-
Wendigkeit, f.

por, aufarten in —, schlechter werden.

dégingandé, ée, adj. ἀμείλις καὶ ἀκαχτος εἰς τὴν φροντίαν του, nachlässig und unmordentlich in seiner Kleidung, fam. schlottetig.

dégluer, v. a. ξεκολλᾶν ἀπὸ τὴν ἐξέσθην, von der Reimtheut los machen. se —, v. r. ξεκολλᾶσθαι ἀπὸ τὴν ἐξέσθην, sich von der Reimtheut los machen. se — les yeux, ξετιμπλιάζω, sich (dat.) die Augenbutter auswischen.

dégutition, f. (méd.) κατάπιψις, das Verschlucken.

dégobiller, v. a. pop. ξεροῦν τὰ φεγοπότια, wegsperren, wegbrechen.

dégobillais, m. pop. ἐξήσπασμα, τὰ φεγοπότια ξερασμένα, das Verschicene, Weggebrochene.

Dégoiser, v. a. (χημεία) λυτίζειν, fig. φλυώω, φανερώνω (αυστική) φλυπρώστας, ausplaudern.

dégorgement, m. ξεγέλισμα, πλημμυρισμός, das Ergießen; παστρέυμα ἀπὸ λάσπης, das Auschlämmen.

dégorgeoir, m. (artill.) βελόνη μὴ τὴν σπυρίαν παστρεύον την τρύπαν τοῦ κανονίου, Rammnadel, f.

dégorger, v. a. παστρεύειν ἀπὸ λάσπης (ἐκὰς αἰλίας κτλ.), πλύνει (πυλὴν κτλ.), αὐτεῖσθαι, auschlämmen (eine Röhre κ.), spühlen, abspühlen (Welle κ.); ξεχειλίζω, πλημμυρῶ, sich ergießen.

dégoter, v. a. fam. ἀποδιώχνω

τινὰ ἀπὸ τὸν τόπον (τὸ ἀέθωμά) του, einen aus seinem Orte treiben.

Dégoutte, m. fam. παροῦργον, διαβολικὸν κεφάλι, verschmitzt, verschlagener Kopf, m.

Dégourdir, v. a. ξεμουδιάζω, die Erstarrung benehmen; faire — de l'eau, κάμνω νὰ χλιαρὸν ὕδωρ τὸ καὶνόν, kaltes Wasser verschlagen lassen; fig. dégourdir q., κατασπᾶσθαι τινα ξεπυρρότερον, ἀρμυδιώτερον διὰ τὴν συναναστροφὴν, τὸν κάμνω νὰ ξεκαρῶν, einen etwas munterer machen, das fleise Wesen im Umgange benehmen.

Dégourdissement, m. ξεμουδιάσμα, Benehmung f. der Erstarrung; fig. ξεπάγωμα, ἀναζωπύρωσις, Belebung, Benehmung f. des fleisen Wesens.

Dégoût, m. ἀνορεξία, ἀναγούλα, Ekel, m.; ἀντίη, ἀποστροφή, Abscheu, Widerwille, m.

Dégoutant, ante, adj. ἀγδής, δυσάρεστος, άνοστος, ekelhaft (propr. et fig.)

Dégouter, v. a. προσεῖν ἀγδῆν, ἀνορεξίαν, ἀναγούλαν, Ekel erregen; fig. προσεῖν ἀποστροφήν, μίσος διὰ ἐνα πράγμα, Abshen, Widerwillen gegen etwas erwecken, et nem etwas verdröen. se —, de qc., ἀγδιάζω, ἀποστρέφωμαι, einer Sache überdrüssig werden.

Dégoutant, ante, adj. σταλάζων, tröpfend.

Dégoutier, v. n. σταλάζω, στάζω, tröpfen, tröpfeln.

Dégradation, f. καταβιβασμός ἀπὸ ἀρχικῶν κτλ., Entsehung, Absehung (von einem Amte), f.; ταπεινώσις, χειροτέρευσις, Erniedrigung, Verschlechterung, f.; γδορά, ἀρρωστής, ζημία, Verderben, n., Verheerung, f.; Schade, m.; ἀδυναμία ζωμάτων εἰκόνας, das Verdröen der Farben.

Dégrader, v. a. καταβιβάζω (ἀπὸ ἐνα ἀξίωμα), entsehn (einer Würde); ἀτιμάζω, ταπεινῶν, herabziehen, erniedrigen; ξεμυρῶ, χαλινῶ, ξεμυρῶ, verheeren, verdrösten, beschädigen; ἀδυνατῶ τὸ χρώμα ζωγραφίας, die Farben verdröen.

Dégraffer, v. a. ξεθελιάζω, ξεσκαλίζω, los häfeln.

Dégraissement, dégraisage, m. (διὰ τὸ ῥαίον) τὸ ἀποστρέψαι τῆς λέρας, Reinigung f. (des Fettes) vom Fette.

Dégraisser, v. a. ἀγαιρῶ τὸ πάχος, das Fett abnehmen; ξεγᾶνω τὴν λέραν (ἀπὸ τὸ πάχος), die Fettscheden ausmachen; — q., fig. fam. ὑστερῶ τινα ἐκὰς μέρος τοῦ πλοῦτου του, einen (Reichen) tröfen.

Dégraisseur, m. ἐκῆνος ἀπὸ παστρέναι τὰς λέρας τῶν φεγομάτων, Fledausmacher, m.

Dégrapiner, v. a. (mar.) — un vaisseau, σφύρει μὲ τὰ ἀγκυρία ἐκὰς καρεῖν ἐξω τοῦ πῆγος, ein Schiff mit Haken vom Eise wegziehen.

Dégraver, v. a. (διὰ τὸ κερ-
ρον) καταρῶν, κατασκά-
πτω τὸν ἕμμον ἀπὸ κάτω,
(vom Wasser) den Sand von
unten wegsühlen. s. m. - voi-
ment.

Degré, m. σκάλα, Τετρε, f.;
σκαλίδι, σκαλοῦντι, Stuf
(prop.).; βαθμός, Stufe,
Staffel (prop. et fig.)., f.;
βαθμός (τιμῆς), Ehrenstufe,
Grad, m.; (geom. et phys.),
μοῖρα (τοῦ κύκλου), βαθμός
(τοῦ θερμόμετρου κτλ.), Grad
(des Kreises, des Thermome-
ters κ.).

Dégréer, v. a. ἐξαμαρῶν ἓνα
καράβι, ein Schiff abtadeln.

Dégrèvement, m. ἄφεσις, ἀπό-
λυσις (τῆς υποχρέωσις),
Erlösung (einer auferlegten
Pflicht), f.

Dégringoler, v. a. καταβαίνει
ὀκλήγων τὴν σκάλαν, die
Treppe geschwind hinunter lau-
fen.

Dégriser, v. a. ξεμεῖω, den
Rausch vertreiben.

Dégrossage, m. λεπύναρις αἰρ-
ματος, das Dünnermachen des
Drabtes.

Dégrosser, v. a. λεπύνω, αἰρ-
νῶ τὸ (χρυσὸν καὶ ἀργυ-
ρῶν) σόωμα ἀπὸ τῶ πυρρί-
γι, den (Gold-, Silber-) Draht
dünn machen.

Dégrossir, v. n. ξεγονδυῖναι,
ἐβράω τὰ χονδροτέρα μέρος
(μῆς πέτραις ἢ ἑνὸς ξύλου
κτλ.), aus dem Größten be-
arbeiten.

Déguenillé, ée, adj. ὁποῦ ἔχει
quarémata κατασχετισμένα,
zertrissen, zerlumpt.

Déguerpir, v. a. (jur.) παρ-
τῶ τὰ υπαρχοντά μου ἐς τοὺς
δανειστές, sein Vermögen den
Gläubigern überlassen; fam.
φύγω ἀπὸ τόπου τινὸς διὰ
φόβου, einen Ort aus Furcht
verlassen. s. m. — pissement.

Dégueuler, v. n. pop. ξερῶν,
sprechen, sich brechen.

Déguignonne, v. n. fam. λεν-
δεῖναι τινὰ ἀπὸ τῆς παρῆν
τύχης ἐς τὸ πεινρῆν, einen
vom Unglück im Spiele bes-
prechen.

Déguisement, m. μεταβολή
σχήματος (ἢ φορέματος καὶ
μὴ γνωστέῃ τις), Verklei-
dung, f.; προσποιήσις, Ver-
stellung, f.

Déguiser, v. a. μεταβάλλω σχή-
μα (ἐνδύει τινὰ μὴ ἄλλα φο-
ρέματα καὶ μὴ γνωστέῃ),
verkleiden; fig. κρύπτω, ver-
bergen, verhehlen. se —, με-
ταβάλλω τὸ σχῆμα μου (βά-
νω ἄλλα φορέματα καὶ μὴ
γνωστέῃ), sich verkleiden;
fig. προσποιούμεαι, sich ver-
stellen.

Dégustateur, m. ὁ διορισμέ-
νος ἀπὸ τῆς πολιτείας νὰ δο-
κιμάζῃ τὰ κρασιά, Beamter
m., der die Weine untersuchen
muß.

Dégustation, f. γεύσις, δοκι-
μιον γεύσιως (τῶν κρασιῶν
κτλ.), das Kosten, Untersuchen
der Weine.

Déguster, v. a. γεύομαι ἢ δο-

κιμάζω τὸ κρασί, den Wein
kosten oder probiren.

Déhaler, v. a. ἐξαμαρῶν ἓνα
von ὁποῦ ἔχει μαῖρος ἐπὶ
τὸν ἥμιον, die von der Sonn-
geschwärmte Haut wieder wei-
machen. se —, v. r. ξεμαρ-
ρῶμαι, wieder weiß werden.

Déhanché, adj. ξεγκουγιασμέ-
νος, lendenlahm.

Déharder, v. a. λῶν τὰ μα-
δεύα λαγώνια, die Jagd-
hunde loskoppeln.

Déharnacher, v. a. ἐκστρών-
ναι τὸ ἄλογον, ein Pferd abspan-
nen. s. m. — chement.

Déhonté, ée, adj. ἀναισχυντός,
schamlos.

Dehors, adv. ἔξω, ἔξωθεν, hin-
aus, draußen; de —, ἐκ ἔξω
von außen.

Dehors, m. τὸ ἔξωθεν μέρος,
das Aeußere, Außenseite, f.
(fortif.) les dehors, τὰ ἔξω-
θεν ὀχυρώματα τοῦ κάστρου,
Außenwerke m. pl. einer Be-
festigung; fig. τὸ ἐξωτερικόν, τὸ
ἔξωθεν φαινόμενον, der äu-
ßere Schein.

Déification, f. ἀποθέωσις, Ver-
götterung, f.

Déifier, v. a. ἀποθεῖναι, vergöt-
tern.

Déisme, m. δεισμός (πρόστυ-
λον ἐκείνων ὁποῦ πιστεύουν ἐν
θεῷ, καὶ δὲν δέχονται ἕτερον
ἀποκάλυψιν), Deismus (Stau-
be an einen Gott, mit Vernein-
ung göttlicher Offenbarung).

Déiste, m. ὁ πιστεῖων θεῷ
ἀλλὰ μὴ δέχόμενος ἕτερον
ἀποκάλυψιν, Deist, m.

Déité, f. θεότης (μυθολογική)

- eine Gottheit (in der Anthologie), *f.*
 Déjà, *adv.* ἤδη, πλέον, schon.
 Déjection, *f.* (méd.) κόπρος, ἀφώρων, Stuhlgang m. der Kranken.
 Déjeuner, *se —*, v. n. (διὰ τὸ εὐ-
 λον) στραβάνομαι (ἀπὸ τῆς
 εὐλαίας κτλ.), sich werfen,
 frumm laufen.
 Déjeuner, Déjeuné, *m.* πρόγευ-
 μα (τοῦτος καφαίτο), Frühstück,
 n.
 Déjeuner, v. a. προγεύομαι,
 frühstücken.
 Déjoindre, v. a. ἱπ. ξεχωρίζω
 (τὰ κολλημένα, κατρωμένα
 κτλ.), auseinander machen.
 Déjeuner, v. n. (mar.) κινεῖται
 εἰς τὸν ἄνεμον, ἀρρίσκει (δέ-
 νεται διὰ τὸ φλάμπουρον),
 (von der Flagge) wehen, flattern.
 Déjeuner, v. a. κατακλίνω, χαλ-
 νῶ (τὰ μέτρα τινός), verticeln.
 Déjà, *m.* καὶρὸς καθ' ὃν
 ἐξυπνῶν τὰ πουλλὰ, Zeit *f.*
 des Aufwachens der Vögel.
 Déjeuner, v. n. (διὰ τὰ ὀρνί-
 θια) πετοῖ κάτω ἀπὸ τὸ εὐ-
 λον (εἰς τὸ ὅπουδον κάθονται
 οἱ αἰκομυῖται), (von Hüh-
 nern) von der Stange (wo sie
 schlafen) herunter fliegen; v. a.
 διώγω τὰ ὀρνίθια (ἢ ἄλλα
 πουλλὰ) ἀπὸ ἐκείνου τοῦ εὐ-
 λου, die Hühner (oder andere Vö-
 gel) von der Stange jagen;
 fig. sam. διώγω εἰς τὰ κάτω,
 heruntertreiben.
 De-là, *adv.* ἐκ' ἐκεῖ, ἐκεῖθεν,
 von da, daher. v. là.

- Délablement, *m.* συγκαμένη
 κατάσταση, ἀσθένεια, zerrüt-
 teter Zustand, Verfall, m.
 Délabrer, v. a. κατατεσθίζω,
 zerrütten, zerlumpen; ἀκατι-
 ζῶ, χαλνῶ, zerrütten, verder-
 ben.
 Délacer, v. a. ξεδηλεύω, auf-
 schneiden.
 Délai, *m.* ἀργοπορία, ἀναβολή,
 Aufschub, m.
 Délaissement, *m.* ἀρνηθῆναι,
 Hülflosigkeit, *f.*; (jur.) πα-
 ραίτησις (τῶν ἐπιταχόντων),
 Abtretung (des Vermögens),
 Délaisser, v. a. ἀρῆσαι (τὴν
 ἀρνηθῆναι), verlassen, hülf-
 los lassen; (jur.) παρατεῖναι,
 abtreten, überlassen.
 Délaissement, *m.* ἐγκατάστασις,
 Aussetzen, n., Erbelung, *f.*
 Délasser, v. a. ξεκουράω, die
 Müdigkeit benehmen, erquickten.
 Délateur, *m.* ἐγκατεστής, κατή-
 γορος, Angeber, m.
 Délation, *f.* ἐγκαίσις, κατηγο-
 ρία (εἰς τὸ κατηγορεῖν), Ange-
 bung (von der Obrigkeit), *f.*
 Délatter, v. a. σηκώνω τὰ λεπτά
 ἀντίδια εἰς τὴν σκέλην τοῦ
 σπιτιοῦ, die Falten vom Da-
 che abnehmen.
 Délavé, *adv.* ὡχρὸς, χλω-
 ρὸς (διὰ τὰ χρώματα), blaß
 (von Farben).
 Délaver, v. a. ἀδυνατῶ τὰ χρώ-
 ματα (μὲ νερόν κτλ.), die Far-
 ben schwächen.
 Délavant, *m.* διαλυτικὸν ἱατρι-
 κόν, verdünnendes Mittel, n.
 Délavement, *m.* (méd.) διαλυ-
 σις, Verdünnung, *f.*
 Délayer, v. a. διαλύω, verdün-
 nen; συγκερῶ, zusammen-
 mischen.

- Délectable, *adj.* τερπνός, εὐ-
 αίστος, angenehm, lieblich.
 Délectation, *f.* τερπνότης, εὐ-
 ημοσύνη, Ergözung, Lust, *f.*
 Délecter, v. a. τέρπειν, εὐφραί-
 νω, ergötzen, erfreuen.
 Délégation, *f.* ἐπιτροπή, παρ-
 ἀγγέλια τὰ κοινὴ τις μίαν
 ἐπόθεσιν, Abordnung, *f.*;
 παρὰγγέλια (ἐξοδία) τὰ
 πληρώσει τις μίαν ποσότητα,
 Anweisung, *f.*
 Délégué, *m.* ἐπιτροπος (ἀπε-
 στάλμένος διὰ μίαν ξεχωρι-
 στήν ἐπόθεσιν), ein Abgeord-
 neter, m.
 Déléguer, v. a. ἐπιτρέπειν, ἀπο-
 στέλλω τινὰ εἰς ἐπιτροπὴν,
 abordnen, als Abgeordneten
 bestellen; διατάττω εἰς πλη-
 ρωμὴν χρέους, anweisen (zur
 Bezahlung einer Schuld).
 Déléstage, *m.* ξεσπαρῶνισμα,
 Ausladung *f.* des Ballastes.
 Délester, v. a. ξεσπαρῶνισμα τὸ
 καράβι, den Ballast ausladen.
 Délesteur, *m.* ὁ ξεσπαρῶνισ-
 τὴν σπαρῶνισμα τοῦ καραβίου,
 Auslader m. des Ballastes.
 Délétère, *adj.* δηλητήριος, δα-
 νατηγός, tödlich.
 Délibératif, *ive*, *adj.* συμβου-
 λευτικός, berathend, berath-
 schlagend.
 Délibération, *f.* συμβουλευσις,
 Berathschlagung; ἀπόφασις,
 Beschluß, m.
 Délibéré, *adv.* (part. v. déli-
 bérer), de propos — ré,
 ἐκ προθέσεως, ἐκ' αὐτοῦ, mit
 Fleiß, absichtlich.

Δερίβέρμεντ, *adv.* με θάρρος, entschlossen, hebrigt; με προσήν, με στόχασιν, mit Bes. dacht.

Δερίβερν, *v. n.* συμβουλεύομαι, ἀπέπομαι, berathschlagen; ἀπαρροῦν, beschließen.

Δερίκ, *ate, adj.* τρυφερός, απαλός, zart, weich; ἐξυλρετός, νόστιμος, köstlich, schmackhaft; λεπτός, λεπτοκαμωμένος, fein, fein gemacht; ἐπολοδύκτος, empfindlich; τρυφερόν την αίσθησιν ἔχον, fein fühlend; δύσκολος, κινδυνώδης, mislich, *scm.* firsich.

Δερίκατ, *v. a.* κάμνω τρυφερόν, φθείρω με χάριτι, veredeln.

Δερίκατ, *f.* τρυφερότης, ἀπαλότης, Zartheit, Weichheit, *f.*; καλή νοστιμιά, γλυκύτης, Wohlgeschmack, *m.*; τρυφερότης, αδυναμία, Schwächlichkeit, *f.*; λεπτή, τρυφερότης, Zartgefühl, *n.*

Δερίκατ, *f. pl.* νοστιμιάς, τρυφή, Vergnügungen, *f. pl.*

Δερίκατ, *euse, adj.* ἐξυλρετός, νοστιμώτατος, köstlich, sehr schmackhaft.

Δερίκατ, *se —, v. r.* (διὰ τὸ ἀλεγορ) λυομαι ἀπὸ τὸ καπνιστοῦ, die Palfte abwerfen.

Δερίε, *ev, adj.* λεπτός καὶ νόστιμος, fein, süß; *fig.* λεπτότερος, fein, schlau.

Δερίε, *v. a.* λύω (τὸ δεδεμένον), losbinden, aufbinden.

Δερίεσις, *f.* σχεδίασμα, περιγραφή διὰ γραμμῶν, Abriß, Entwurf, *m.*

Δερίνκ, *m.* ἔνοχος, παρνομος, Verbrecher, Missethäter, *m.*

Δερίνκ, *v. n.* παραβαίνει τὸν νόμον, κάμνω κακούργημα, ein Verbrechen begehen.

Δερίνκ, *f. (chim.)* δούλκς (διὰ τῆς υγρότητας τοῦ αἵματος), das Berstehen (durch die Feuchtigkeit der Luft).

Δερίνκ, *ente, adj. (chim.)* διαλυόμενος εἰς ἀτμῶν ἐν τῷ αἵματι, zerfallend durch die Luftfeuchtigkeit.

Δερίνκ, *ante, adj.* παρόντων, wahnsinnig.

Δερίε, *m.* παραφροσύνη, Wahnsinn, *m.*; παραφροσύνη ἢ φανταστική ἡλυσία (εἰς παροξυσμὸν θέμενης), Phantastien, *scm.*

Δερίε, *v. n.* οὐκ εἶναι τῶν ἄλλων (εἰς παροξυσμὸν θέμενης κατ.), irre werden, phantastieren.

Δερίε, *m. (jur.)* ἐγκλημα, παρανομία, Verbrechen, *n.*

Δερίε, *v. n.* et se —, *v. r.* σπένδομαι (λέγετα διὰ πέτρης), sich spalten (von Steinen).

Δερίε, *f. (méd.)* ἡ ἐκ τῶν ἐξωθεν εἰς τὰ ἐσω ἐκρησσὺν τῶν νοσούντων ὑγρῶν, Burdts treten n. der Feuchtigkeit (im Körper).

Δερίε, *f.* λυετόμας, Befreiung, *f.*; γέννα, Entbindung, *f.*; ἐξυλρεσις, Einhandigung, Auslieferung, *f.*

Δερίε, *m. (fam.)* v. arriere-fait.

Δερίε, *v. a.* ἐκτενέω, be-

strecken, erlösen; παραδίδωμι ἐξυλρεῖν, einhändigen, abgeben, ausliefern; εἶναι δευρὲς d'un enfant, (διὰ τὸ λυομένου) γεννῶ, entbunden werden, gebären.

Δερίε, *m.* ἐκόνειον, μετανοήσις, Ausziehen (aus einer Wohnung), *n.*; ἀναγκρῆσις, μισοῦς τῶν ἀντιπαιστων, Abzug, Abmarsch der Truppen.

Δερίε, *v. a.* μετατοπίζω, ἀποδύω, vertreiben, wegsagen, *v. n.* μετακοῦν, ἀλλάξω τὸ σπίτι, ausziehen (aus einer Wohnung); (διὰ πειρασμῶν) ἐκβαίνω, μισύω, (von Truppen) aufbrechen, abziehen.

Δερίε, *ale, adj.* (= lemeu, *adv.*) ἀπιστος, ὁποῦ δὲν ὑπάρχει πίστις καὶ λόγος, treulos, ungetreu.

Δερίε, *f.* ἀπιστία, Treulosigkeit, Untreue, *f.*

Δερίε, *m.* κατακλυσμός, Sündfluth, *f.* (*prop. et fig.*).

Δερίε, *v. a.* ἐκκολλῶ τὸ σκέπασμα τοῦ ἀλευρῆζον, de leim vom Mehl der Destillirblase losmachen.

Δερίε, *f.* δημογωγία, Demagogie, Volksanführung, *f.*

Δερίε, *adj.* δημογωγικός, demagogisch.

Δερίε, *m.* δημογωγός, Demagege, Volksführer, *m.*

Δερίε, *v. a.* λεπτινῶ (ἐκ λυ, πέτρης κατ.), behauen dünner machen (Holz, Stein u.). *s. m.* — issement.

Δερίε, *v. a.* ἐκτενέω, auswickeln, auswindeln.

Demain, ade. αύριον, morgen;
après —, μεθαύριον, über-
morgen.

Démarcher, v. a. ξειμακώω, ἐργάζω τὸ μαρτῖα (τὸ δὲ τελευ-
τοῦ κατὰ), den Stiel oder Heft
abmachen. se —, v. r. ἐβαλ-
ω ἀπὸ τοῦ μαρτῖα, vom Stiele
los gehen; fig. δὲν πηγαίω
καλὰ, eis χεῖρον προκάπτω, nicht
gut gehen, schlechter wer-
den.

Demande, f. ζήτημα, ζήτησις,
Forderung, f.; Wunsch, n.;
Bitte, f.; ἐρώτησις, Frage, f.;
πρόσβασις, eis τὸ κριτήριον,
Klage f. vor Gericht.

Demandeur, v. a. qc. à q., ζη-
τῶ, παρακαλῶ, einen um et-
was bitten, etwas von einem
fordern, verlangen; — à q.,
ἐρωτῶ, fragen; ἀπαίτῶ, ζη-
τέωμαι, erfordern.

Demandeur, m. — euse, f. ζη-
τητής, ζήτορας, Bettler, m.;
(jur.) ἐγκαλεστής (eis τὸ κρι-
τήριον), Kläger, m.

Démangeaison, f. κνησμός,
κνησμός, Jucken, n.; fig.
ἀρεῖς, ἐλαδυνία, Aißel, m.,
Gefallen, n.

Démanger, v. n. κνίζω, προσ-
εύνω, κνίζωμαι, τριγνίζω, jucken.

Démanteler, v. a. κατεδαφίζω
(τὰ τεῖχη μιᾶς πόλεως), alles
verreißen (die Ringmauer ei-
ner Stadt). s. m. — element.

Démantibuler, v. a. μετατοπι-
ζῶ, στρεβλίζω, verrenken, ver-
schieden, χαλνῶ, τρεβλίζω, ver-
derben, zerbrechen.

Démarcation, f. ligne de —,

σύνορον, μεθόριον, Gränze-
linie, Schiedungslinie, f.

Démarche, f. βῆσις, Gang,
m.; βήμα, πάσιμα, Schritt,
m.; φέρσιμον, τρόπος μετα-
χειρίσεως, Verfahren, n.

Démarrer, v. a. διαφεύγω, χω-
ρίζω τὸ ἀνδρογόνον; die Ehe
trennen, scheiden, v. r. —, v. r.
χωρίζομαι, διαφεύγομαι, sich
scheiden lassen.

Démarrer, v. a. ξεσημαδεύω,
ἐργάζω τὸ σημάδι, das Bei-
den wegnehmen, auslöschen;
(διὰ τὸ ἄλλο) δὲν ἔχω πλέον
τὸ σημεῖον eis τὰ δόντια, (von
Pferden) nicht mehr zeichnen,
die Kennung nicht mehr haben.

Démarrage, m. μετατόπισμα
τοῦ καραβίου ὅταν ξεκολληθῇ
ἀπὸ τοῦ σχοινίου τῆς ἀγκυρας,
das Losreißen eines Schiffes
von seinen Ankertauen.

Démarrer, v. a. (mar.) ξεκολ-
λῶ ἐνὰ καράβι) ἀπὸ τοῦ σχοι-
νίου τῆς ἀγκυρας, (ein Schiff)
von den Ankertauen los ma-
chen; fam. μετατοπίζω, ἐρ-
γάζω ἀπὸ τὸν τόπον, von der
Stelle bringen; v. n. μεταίω,
κάνω παντὰ, absegen; fam.
ἀνχωρῶ ἀπὸ τὸν τόπον, von
der Stelle weichen.

Démasquer, v. a. ἀγαιρῶ τὸ
προσωπιδιον τινός, einem die
Maske abnehmen; fig. φανε-
ροῦμαι, δείχνω τινὰ τοιοῦτον
καθὼς εἶναι, einen entlarven
(fig.).

Démastiquer, v. a. ξεκολλῶ
πρόσµα τι κολληµένον με
παστίλιν, los löthen.

Démâter, v. a. τρεβλίζω τὸ κα-

τάρτι τοῦ καραβίου, entma-
sten.

Démêlé, m. ἐρις, λογοπορίβη,
μάλωμα, Streit, Saak, m.,
Fändel, m. pl.

Démêler, v. a. ξανακατῶναι,
ἐπιπερδεῖν, aus einander
wirren, von einander abson-
dern; fig. ἐξηγῶ, unterschei-
den, auseinander legen; — qc.,
avec q., μαλινῶς, ἔχω τὰ
μαλινῶς με τινὰ, zanken, Fän-
del mit einem haben.

Démembrement, m. μέλισμα,
κομματισμός, Zerstückelung,
f.; διαμερισμός, Zerthei-
lung, Vertheilung, f.

Démembrer, v. a. μέλλω, κομ-
ματίζω, zerstückeln; διαμοι-
ρίζω, zertheilen, vertheilen.

Déménagement, m. μετακομι-
δὴ κινήτων, Ausräumen n.
aus einem Hause.

Déménager, v. n. μετατοπίζω
τὰ κινήτὰ eis ἄλλο σπι-
τίον, ἀλλάζω τὸ κοινάκι, ausräu-
men; ausziehen.

Démence, f. παπαροσύνη,
Wahnsinn, Bahnwitz, m.

se Démener, v. r. ταρταρῶμαι,
κινεῖσθαι, sich heftig hin und
her bewegen, sich zerarbeiten.

Démenti, m. ἀποστροφή, ἀπό-
δειξις ὅτι ψεύδεται τις, Un-
berührung f. einer Lüge, don-
ner un — à q., ἀποδείχνω
τινὰ ὅτι ψεύδεται, einen einer
Lüge überführen, Lügen strafen.

Démentir, v. a. ψεύστην ἀπο-
δείχνω τινὰ, einen Lügen straf-
fen; ψεύδεις ἀποδείχνω τι,
ἐλέγχω, widerlegen; — sa
naissance, κάνω ἀνάστα

setzen, verpflanzen, verschieben; πέρας τὸν τόπον τινός, ἢ τὴν ἐπαγγελίαν του, einem seine Stelle nehmen. **déplacé**, *éc.*, *adj.* ἀποπος, ἀνάρμοστος, übel angebracht, am unrechten Orte.

Déplaire, *v. n.* ἰσ. εἶμι δυσ-αρεστος, mißfallen; il me dé-
plaît, μοι κακοφαίνεται, es
mißfällt mir, ist mir unange-
nehm; *ne vous (en) déplaise*,
éc. μη σὺς κακοφαιῖς, nehmen
Sie nicht ungütig, verzeihen
Sie. *se —*, *v. r.* δεσπαρεσθῶ
(δὲν ἐχω κέρει), mißvergügt
sein.

Déplaisance, *f.* μῖσος, ἀπο-
στραγή, δυσφορία, Miß-
fallen, *n.*, Abneigung, *f.*

Déplaisant, *ante*, *adj.* δυσαρέ-
στος, unangenehm.

Déplaisir, *m.* δυσφορία, ἀγ-
δεια, Mißvergügen, *n.*, Be-
druß, *m.*

Déplanter, *v. a.* ἐξοστίζω, με-
ταφυτεύω, verpflanzen.

Déplanter, *m.* ἡνῶρι μετὰ τὸ
ὅποιον μεταφυτεύονται, Pflanz-
spaten, *m.*

Déplier, *v. a.* ἐκτεταίνω, aus-
einander legen, entfalten.

Déplisser, *v. a.* ἐξοσφραίνω,
die Falten (Runzeln) heraus-
machen.

Déplorable, *adj.* ἀξιοθαύρητος,
kläglich, bedauerlichwürdig.

Déplorer, *v. a.* θρηῶ, κλαίω,
συλλυπούμαι, beweinen, be-
dauern.

Déployer, *v. a.* ἐκπλύνω, ἐκ-
πλώω, ausbreiten, entfalten;
ἐκδεικνύω, zeigen; *rire à*

gorge déployée, ἐκπιδίξο-
μαι ἀπὸ τῆς γέφυρας, aus vol-
lem Halse lachen.

se Déplumer, *v. r.* χάνω τὰ
περά, die Federn verlieren.

Dépocher, *v. a.* ἐκείνω τὰς
τρίβας, die Taschen ausleeren.

Dépolir, *v. a.* ὑπεραίω τῆς
λάμψεως του, den Glanz be-
nehmen.

Déponent, *adj.* (gramm.) ver-
be —, υποθετικὸν ὄνμα (τῆς
λατινικῆς γλώσσης), ein De-
ponens (in der lateinischen
Sprache).

Dépopulariser, *v. a.* χάνω τὴν
χάριν τῆς ἐνδοξίας τοῦ λαοῦ,
einen um die Volksgunst brin-
gen.

Dépopulation, *v. dépeuple-
ment.*

Déport, *m.* τὸ προνόμιον τοῦ
ἐγκρίτου ἐνὸς φερόμενου πρὸς
ἐκπαίδευσιν καὶ ἐκδομήματα
τοῦ πρώτου ἔτους μετὰ τὸν
θάνατον ἐκείνου ὅπου εἶχε
τὸ φέρον, das Recht des
Lehnsbritten, die Einkünfte ei-
nes Gutes das erste Jahr nach
dem Tode des Besitzers zu
ziehen.

Déportation, *m.* ἐξορία, ἐξο-
σμός, Landesverweisung, Ver-
bannung, *f.*

Déportement, *m.* διαγωγή, φέ-
ριον, Aufführung, *f.*, Beträ-
gen, *n.*

Déporter, *v. a.* ἐξορίζω, des
Landes verweisen, verbannen.
se —, *v. r.* δεψ., περι-
τορῶμαι, δὲν ἴστω πλέον, von
einer Sache abstecken.

Déposant, *ante*, *adj.* μαρτυ-

ρῶν τι ἐμπροσθεν κρίτου,
bezeugend, aussagend vor Ge-
richt.

Déposer, *v. a.* καθάπτω, κατα-
βιβάζω, absetzen, niederlegen;
καλοῦμαι, βάνω παρακατα-
θήκην, anvertrauen, deponi-
ren; μαρτυρῶ εἰς τὸ κρίσι-
μον, vor Gericht aussagen.

Dépositaire, *m.* ἐκείνος εἰς τὸν
ὅποιον ἐγγυηθήσεται τι εἰς πα-
ρακαταθήκην, Verwahrer *m.*
einer anvertrauten Sache.

Déposition, *f.* καταβιβασμός,
Absetzung, *f.*; μαρτυρία, Zeug-
niß, *n.*, Aussage, *f.*

Dépossession, *v. a.* ὑπαίτω τινός
τῆς κυριότητος τινός, παύ-
ματος, einen aus dem Besitze
einer Sache treiben.

Dépossession, *f.* στέρησις, τῆς
κυριότητος, *f.*, Vertreibung *f.*
aus dem Besitze.

Dépoter, *v. a.* ἀνίστημι τινά
ἀπὸ τὸν τόπον του, einem aus
seinem Posten vertreiben.

Dépôt, *m.* παρακαταθήκη, πα-
ρακραυτῆς Gut, *n.*; παρακ-
ταθῆσις εἰς παρακαταθήκην, ἐκ
φύλαξιν, Hinterlegung, *f.*
τόπος ὅπου φυλάσσεται τι,
Verwahrungsort, *m.*; μενο-
χόριον, Niederlage, *f.*; (méd.)
συνάθροισις, συσπύρισις
ὀργάνων τινῶν εἰς ἓνα μέρος
τοῦ σώματος, Anhäufung *f.*
gewisser Feuchtigkeit in ei-
nem Theile des Körpers; —
d'urine, τὸ κατακείμενον τοῦ
οὔρου (τοῦ κακροῦ), Sa-
denkmal *m.* des Darns.

Dépoter, *v. a.* ἐξορίζω τινά
ἀπὸ τῆς ἐνδοξίας, ein Ge-

- nächst aus dem Topfe heranzunehmen.
- Dépondrer**, v. a. ἐργάζω την ασηνην κόπην ἀπὸ τῶ μακρίαι, den Pudert aus den Haaren machen.
- Déponer**, f. λιβερῶς, τὸ δέρον των ὀφθαλμῶν καὶ τοῦ σώματος, über beide Augen und den vordern Theil des Körpers abgestreift; Haut, f., Salb (der Schlangen und Insekten), w.; τὸ λίσσιν, Brüte, f.; ἀληγορία, Erbschaft, f.; ὁ οὐνοσπαστής, Ernte, f.
- Dépouillement**, m. ἐκδεδυσμένος, das Ausziehen, Abziehen; ἐκδυσμός, στέφανος, freiwillige Verabreichung, f.
- Dépouiller**, v. a. ἐκδύνω, ἐργάζω, ἐκφυρνάω, ausziehen, entblößen; ἐκδύνομαι, γυμνάζω, (die Haut) abziehen; ἐκφυρνάω, entlauben; ἀντρίξω καρπὸς κελ., einrichten (Früchte etc.); σπέρω, ἀποστρίψω, besäuben; — un complet, ἐκδύνω ἐντα λογαριασμοῦ καὶ τὸν ἀντρίξω ἐν συντομίᾳ, einen Auszug aus einer Rechnung machen.
- Dépouvoir**, v. a. ἀποδύνω (τὸ ἀντρίξω ἀντρίξω τὸν τῶν), einen (einer notwendigen Sache) berauben.
- Dépouirra**, ne, adj. ἀποδυνάτω, beraubt, entblößt; ou —, adj. ἀποδυνάτω, unvollständig.
- Dépravation**, f. διαφθορά, ὑποπότισμα, Verderbniß, Verwahrheit, f.
- Dépraver**, v. a. διαφθείρω, ὑποποτίζω, verderben.
- Déprécailf**, ive, adj. formule — ive, τρόπος δευτικός της συγχωρησεως (μετὰ την ἐξομολογησιν), die wünschende Abolutionsformel.
- Déprédation**, f. ἐλπί, ἐλπί καλοῦ, ἡ κακοῦ, Anwünschung f. von etwas Gutem oder Bösem; ἐλπίς συγχωρησεως, die ἑνα πτωχισμῶν, Abbitte, f.
- Dépréciation**, f. ἐπιτιμία τιμῆς (ἐνός πραγματος), Dets absetzung f. des Werthes.
- Déprécier**, v. a. τιμῶ τι ὑπὸ γωῶντων παρ' ἑαυτῶν, herabwürdigen, herabsetzen.
- Déprédation**, m. ληστής, ὁποῦ ἡρπάξει, Räuber, Plünderer, m.
- Déprédation**, f. ληστεία, ἡρπῆγῃ, Räuberei, Plünderung, f.
- Dépréder**, v. a. ληστεύω, ληστεύω, ἡρπάξω, rauben, plündern.
- Déprendre**, v. a. ἐκκολλῶ, ἀποσπῶ, los machen, losreißen.
- Dépresser**, v. n. ἐργάζω ἀπὸ τὸ πιεστικόν, ἀπὸ τὸ μύζανον, aus der Presse nehmen; ἀντρίξω την λάμψαν, τὸ γυμνάζω, den Pressglanz benehmen.
- Dépression**, f. πίσις, βούλιγμα, Druck, m.; ταπεινώσις, κατεπίσκις, Unterdrückung, f.
- Déprévenir**, v. a. ἐλεγενοῖναι τὸν ἐπὶ ὑπὸ ὑπὸ πρόληψιν, ein Vorereigniß beschleunigen —, v. r. ἀποτρέφω τὸν
- προλήψιν, die Vorurtheile fahnen lassen.
- Dépri**, f. ἀνυπόστατος τὸν δοσιμῶν διὰ τὸ φέουδον, ὁποῦ ἔστιν ὁ ὑποκείμενος παρὰ τοῦ ἐξομολογῶντος, Bitte f. um Verminde rung der Lehngebühren; ἐλπίς ὁποῦ δίδεται διὰ ἐξομολογῶν πραγμάτων ἐς ἕξον τόπον, Anzeige f. von Waaren, die außer Landes gehen.
- Déprier**, v. a. ἐπαρκαλῶ (παρκαλῶ τὸν καὶ μὴ καὶ την πρώτην μου παρκαλῶν), abfagen; συμφωνῶ διὰ ἐπισημῶν των δοσιμῶν διὰ ἑνα φέουδον, sich mit dem Lehnsherrn wegen Verminderung der Lehngebühren vergleichen; ἀντρίξω τὰ πράγματα ὁποῦ στέλλονται ἐς ἕξον τόπον, die Waaren, die außer Landes gehen, angeben.
- Déprimer**, v. a. πιέζω, χαμηλῶναι, ταπεινῶναι, niederdrücken, unterdrücken, erniedrigen.
- Dépris**, Dépriser, v. a. ἐνέφτω την τιμὴν ἐνός πραγματος, den Preis herabsetzen; κατεπίσκις, ἀντρίξω, gering schätzen.
- Dépuceler**, v. a. ἐπαρκαλῶ, entjungfern.
- Dépucellement**, m. ἐπαρκαλῶναι, Entjungferung, f.
- Depuis**, prep. ἀπὸ, seit, von — an; ἀπὸ ἀπὸ ἑξῆς των καιρῶν (ἀφ' ὧν τότε), ἐκ τότε, seit jener Zeit, zeitlich; — ἀπ' οὗ, seitdem.
- Dépuration**, f. (chim.) καθαρίσις, Reinigung, Läuterung, f.

Dépuratoire, adj. (méd.) καθαρτικός, τοῦ αἵματος, blutreinigung.

Dépurer, v. a. (chim. et méd.) ξεκαθαρίζω, reinigen.

Députation, f. ἀποστολή ἐπιτροπῶν, Abfertigung f. von Abgeordneten; εἰς ἐπιτροπῶν (ὅτι μίαν ξεχωριστὴν ὑπόθεσιν ἀπεσταλμένοι), die Abgeordneten, m. pl., Deputationen, f.

Député, m. ἀπεσταλμένος εἰς ἐκτέλεσιν τινὸς πράγματος, der Abgeordnete, Deputy.

Députer, v. a. ἀποστέλλω τινὸς εἰς ἐπιτροπὴν (εἰς ἐκτέλεσιν τινὸς πράγματος), absenden, abordnen.

Déracinement, m. ξερίζωμα, ξερίζωσις, Entwurzelung, f.

Déraciner, v. a. ξερίζωω, entwurzeln; ξελοθερεῖω, ausröten.

Dérader, v. a. ἀνεχωρῶ ἀπὸ τῆς παραβάσεως, sich von der Abrede entfernen.

Dérâison, f. ἀλογία, Unvernunft, f.

Dérâisonnable, adj. ἀλογος, παράλογος, unvernünftig.

Dérâsonner, v. a. ἀλόγως λαλῶ, παράλογοςμα, unvernünftig reden.

Dérangement, m. ἀτάκτημα, ἀταξία, Unordnung, Zerrüttung, f.

Déranger, v. a. ἐκταράττω, συγχέω, ῥίπτω εἰς ἀτάκην, vertürchen, in Unordnung bringen; ἐνοχλῶ, stören.

Dérâpé, ée, adj. (mar.) ancre-, ιχθυοειδὸς ὅπου δὲν εἶναι χω-

σμένη εἰς τὸν πάτον, Anker m., der vom Grunde los ist.

Déralé, ée, adj. fam. ξεπινος, ξεπινος, χαρούμενος, munter, lustig; παρούργος, ποτηρὸς, listig, schlau.

Déaler, v. a. ἐργάζω τὴν πωλήν, die Miltz herausnehmen.

Dérayure, f. εὐλάκι ὅπου χωρίζεται δύο χωρία, Schiedsfurche, f.

Déréchef, adv. ἐκ δευτέρου, obermals, von neuem.

Déréglement, m. ἀτάκτημα, ἀταξία, Unordnung, Zerrüttung, f.; ἀσυνέπεια, Uebereinstimmung, f.

Déréglé, ée, adj. (-glément, adv.) ἀτακτος, unordentlich; ἀσυντος, Uebereinstimmung, f.

Déréglé, v. a. θέλω ἀταξίαν, χαλῶ, in Unordnung bringen, verderben.

Dérider, v. a. ξεκαρῶω, entzungen.

Dérision, f. περιγέλασμα, Verlesung, f., Spott, m.

Dérisoire, adj. περιγελαστικός, spöttlich.

Dérivatif, ive, adj. παραγωγικός, Ableitungss.

Dérivation, f. παραγωγή, Ableitung, Verleitung, f.; (méd.) ἀπαγωγή νόσου, Ableitung f. der Gesundheit.

Dérive, f. ἔκτροπος τῆς ὁδοῦ τοῦ πλοῦ, Abweichung f. des Schiffes von seiner Fahrt.

Derivé, m. (gramm.) παραγωγόν, abgeleitetes Wort, n.

Dérivée, v. a. ἀπομακρύνω ἀπὸ τῆς ὁδοῦ, vomatter abstellen; (mar.) ἀπομακρύνω

μα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ, von der rechten Fahrt abweichen; παράγωμα, herkommen, abstammen. v. a. παράγω, herleiten, ableiten.

Dermeste, m. εἶδος κανθαρίδων (καθαράδων) ὅπου τραγὴ πατὶς, dermestis, Schabkäfer, m.

Dernier, ère, adj. ἔσχατος, ὑστερος, τελευταίος, der (die das) letzte; l'année dernière, τὸ παρὶσθὲν ἔτος, voriges Jahr, vorm Jahr.

Dernièrement, adv. πρὸ ὀλίγου, ἔσχατως, neulich, letzt hin.

Déraber, v. a. κλέπτω, stehlen, entwenden; ὑποκρύπτω, verbergen, geheim halten; ξεφλουδίζω (κονταί), (Bellen) abziehen; se —, v. a. ἀπομαρῶ, sich entziehen, abweichen; — à la vue, χαρῶμαι, ἀφανίζομαι (ἀπὸ τῆς ὁμοίας), sich den Augen entziehen, sich aus dem Gesichte verlieren; escalier dérobé, κρυφὴ σκάλα, geheime Treppe, f.; à la dérobee, κρυφῶς, κλεπτικῶς, heimlich, verheimlichter Weise.

Dérocher, v. a. ἐξ ὕψους κρημνίζω (περὶ ὄρειον), von einer Höhe herabstürzen (von Tälern); λαυαρίζω (χαρῶν), (Gold) reinigen.

Dérogation, f. ἀναιρέσις, ἀναιρέσις, Abstellung, f. (v. déroger).

Dérogatoire, adj. ἀναιρέσις, Abstellung bewirkend.

Dérogeance, f. ἀναιρέσις, ἀναιρέσις

πίστις (προνομίαν κτλ.), Absbruch (an Vorrechten u.), m.
 érogeant, ante, adj. ανεπαρκής, ἀκρωτών, abstellend, ungültig machend.

éroger, v. n. ανεπαρκῶς, ἀκρωτῶς, abstellen, aufheben, ungültig machen; — à un contrat, περιφραδίζω μίαν συνθήκην, κείμενόν ἐναντίον ἐς ἐσθῆν, einem Contracte zuwider handeln; — à noblesse, κείμενόν τι ὅπου προσδοκῇ τὴν ἐκτίσιν αὐτοῦ τοῦ σέβας, sich des Adels werthig machen.

éroidir, v. a. μαλακώων, schlaff machen.

éroupre, v. a. (διὰ τὸ ἐράειν) ὀλίγω κατὰ γῆς (ἐνα πουλλί), (vom Falken) zur Erde herunterstoßen (einen Vogel).

érougir, v. a. et n. ξεσοκκινίζω, die Röthe benehmen; die Röthe verlieren.

érouiller, v. a. ξεσοκκινίζω, den Koff abreiben; fig. πολιτίζω τινά, einen bilden.

érouler, v. a. ξετυλίττω, ἀπλώω, aufwickeln, ausbreiten.

éroute, v. f. τροπή, συγχωμένη ηγεγῆ χαλασμένων στρατευμάτων, unerwartliche Flucht f. geschlagener Truppen; συγχωή, ἀνέστη, Bewirung, Unordnung, f.; χαλασμός, γέννησις, Untergang, Verfall, m.

érouter, v. a. παραστρίβω, vom rechten Wege abbringen; συγχέω, μεταπίνω, in Verwirrung legen; nerenken.

érière, prp. ὀπισθεν, ὀπισθεν, hinter; hinten. s. m. τὸ ὀπισθεν μέγος, Hintertbeil, n.; ὀ

πίστος, τὰ ὀπίσθια, der Hintere.

Des, art. τῶν, der (gen. pl.); ἀπὸ τοῦ (τὰς, τὰ), von dem.

Dés, prp. ἐκ, ἀπὸ (ἀξίται διὰ καιρὸν), seit, von — an; dés que, εὐθὺς οὕ (εὐθὺς ὅπου), sobald als.

Désabusement, m. ἐξαπάτημα, Enttäuschung, f.

Désahuser, v. a. ἐξαπατῶ, ἐξαπατῶ τινά ἀπὸ τῆς ἐπίτης, enttäuschen, aus dem Irrthume ziehen.

Désaccord, m. v. Discorde.

Désaccorder, v. a. ξεσοκκινίζω, χαλῶ τὸν τόνον ἐνός μουσικίου ὄργανου, verstimmen.

Désaccoupler, v. a. ξεσοκκινίζω, los koppeln, trennen.

† Désaccoutumance, f. ξεσυνήθεια, Entwöhnung (von etwas), f.

Désaccoutumer, v. a. ξεσυνήθειζω τινά, einem (etwas) abgewöhnen, einen (von etwas) entwöhnen. se —, v. r. ξεσυνήθειζομαι (ἐγώ), ἑαίνομ ὑμῶν συνήθειαν, sich (dat.) etwas abgewöhnen.

Désachalander, v. a. ἀπομακρύνω τοὺς ἀγαπητοὺς ἀπὸ ἐνα πραγμάτων, einen um die Augen bringen.

Désaffection, f. διάσποια, Ungunst, f.

Désaffectionné, ée, adj. μη εὐνοϊκός, ungünstig, nicht geneigt.

Désafourcher, v. a. (mar.) ἀφαιρῶ τὴν δευτέραν ἀγκυρὰν, den Gabelanker lichten.

Désagencer, v. a. συγχέω τὴν

ὑπόθεσιν ἐκτάκτως, aus der geordneten Ordnung bringen.

Désagréable, adj. (-blement, adn.) ἀνοήτος, ὀχληρὸς, unangenehm.

Désagrée, v. n. ἀνοήτως, δυσωπῶ, missfallen. v. a. ξεμακρύνω τὸ καράβι ἀπὸ τῆς παύσεως κτλ., ein Schiff abblaseln.

Désagrément, m. δυσωπία, ἀνέχθεια, Unannehmlichkeit, f.

Désajuster, v. a. βίνω ἐς ἀνέχθειν, ἀνατινῶ, in Unordnung bringen.

se Désallier, v. r. ἐπακρωτίζομαι μετὰ τινι πιστοτάτῃ καταστάσει, sich unter seinem Stande verheirathen.

Désaltérer, v. a. κόπτω τὴν δίψαν, ἐξιδρύω, den Durst löschen.

Désancrer, v. a. ἀγκυρῶ τὴν ἀγκυράν, den Anker lichten.

Désappareiller, v. a. ξεσοκκινίζω τὰ ὅμοια, das Gleiche trennen; (mar.) v. Désagrée.

Désappétisser, v. a. (p. u.) κόπτω τὴν ὁρεξιν τινος, einem den Appetit benehmen.

Désappliquer, v. a. ἀποτρέπω τινά ἀπὸ τῆς ἐπιμέλειαν, vom Gleiche abziehen.

Désappointement, m. ἀποπομπή (ἐνός στρατιώτου ἀπὸ τῆς δολικεύσεως), Verabschiedung, f.; χαλασμός της ἐπαγγελίας, της ἐλπίδος, nicht gehaltenes Versprechen, n., getäuschte Hoffnung, f.

Désappointer, v. a. σβένω ἀπὸ τῆς ἀπείσεργον τῶν στρατιωτῶν, aus der Musterrolle aus-

streichen; *χαλῶ τὴν ἐλπίδα*, die Hoffnung täuschen, vereiteln.

**Désapparer, v. a. v. désappar-
reiller.**

**Désapprendre, v. a. ξεφανδέ-
ναι, ἀπομαρῶν, vernichten.**

**Désapprobateur, m. ὁ πρὸς δὲν
ἐπαινεῖ, ἀποδοκιμαῖ, der
mißbilligt.**

**Désapprobation, f. ἀποδοκι-
μία, καταπορία. Mißbilli-
gung, f., Tadel, m.**

**Désappropriation, f. παρατη-
σις τῶν ἐπιχωρίων, Entlas-
sung f. seines Eigenthums.**

**se Désapproprier, v. r. de qc.,
παρῶν (τὴν κυριότητα τινὸς
πράγματος), seinem Eigen-
thum entsagen.**

**Désapprouver, v. a. ἀποδοκι-
μαῖ, δὲν ἐπαινεῖ, mißbilli-
gen, verwerfen.**

**Désarborer, v. a. (p. u.) κατα-
βιβάζω (τὸ ὑψιπικνεῖν), (die
Flagge) abnehmen; κόπτω (τὸ
κατεῖναι), (die Masten) fällen.**

**Désarçonner, v. a. ἐργάζω
(χωρῆναι) τινὰ ἀπὸ τὴν σέ-
λιν του ἀλόγου, aus dem
Sattel heben; fig. (εἰς φιλο-
νεκίαν) ἀποστομῶ, (im
Disputiren) zum Schweigen
bringen.**

**Désargenter, v. a. ξεσημοῖναι,
die Versilberung abreiben; fig.
ἀδειάζω τὸ πουργήτωρ, eis-
nen ausbeuteln.**

**Désarmement, m. ἐξουμάτω-
μα, Entwaffnung, f.; ἀπο-
ποιή τῶν σιγητικῶν, Ab-
dankung f. der Truppen.**

**Désarmer, v. a. ἐξουμάτῶναι,
entwaffnen; ἀποποιεῖν τὰς
στρατιωτικὰς μὲν, βάρη κατὰ
τὴν ἔστω, die Truppen ab-
danken, die Waffen ulederle-
gen; fig. καταπερνέω, befüns-
tigen.**

**Désarroi, m. ἐγκαρῆ κατάστα-
σις, ἀνάστα, schlechter Zustand,
m., Unordnung, f.**

**Désassembler, v. n. ξεχωρίζω
τὸ συναρμῶναι, auseinander-
nehmen, zerlegen.**

**Désassocier, v. a. ξεχωρίζω
μὴν ἀνταρῶν ἢ ξεχωρίζω
τινὰ ἀπὸ αὐτῶν, eine Gesells-
schaft trennen, einen davon
ausschließen.**

**Désastortir, v. a. ἀνακαταστῶναι
(ἐκτὶν ἀποδὸς ἦτον κατὰ δια-
ταγῶν), das Zusammen-
gehörige trennen, unter einan-
der bringen.**

**Désastre, m. δυστύχημα, Un-
stern, Unfall, m.**

**Désastreux, euse, adj. δυστυ-
χῆς, unglücklich.**

**Désattrister, v. a. ἐργάζω ἀπὸ
τὴν λύπην, ἐνδραστηρῶν, die
Traurigkeit vertreiben, auf-
heitern.**

**Désavantage, m. ὀφέλεια, Nach-
theil, m.**

**Désavantageux, euse, adj.
(— eusement, adv.) ἐμφω-
δης, μὴ ὠφέλιμος, nachtheilig.**

**Désaveu, m. ἀπάρνησις, ἀρνή-
σις, Ableugnung, f.**

**Désaveugler, v. a. ξεχωρίζω
ἐργάζω ἀπὸ τὴν ἀπάτην, εἰ-
nem die Augen öffnen.**

**Désavouer, v. a. ἀρνεῖται,
seinen ἐπιφορῶναι, ἀπο-**

δοκιμαῖω (ἀλλὰ ἐπὶ δὲν ἤσκη-
σα, δὲν γνωρίζω), nicht an-
erkennen, sich nicht zu etwas
bekennen.

**Desceller, v. a. ξεκολλῶ τὸ κα-
τεμένον εἰς τὸν ἀσπίστην,
aus dem Mitle los machen;
σημαίνει τὴν βούλην τοῦ κα-
τηγίου, das Gerichtesiegel ab-
nehmen.**

**Descendance, f. καταγωγῆ,
γέναι, Herkunft, Abstam-
mung, f.**

**Descendant, ante, adj. κατα-
βαίνων, absteigend. Descen-
dant, m. pl. ἀπόγονοι, κα-
ταγενεστέροι, Nachkommen,
m. pl.**

**Descendre, v. n. καταβαίω,
absteigen, herabsteigen; περὶ
unter gehen, reiten, fahren;
— de carrosse, καταβαίω,
ἐργάζω ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, aus-
steigen (aus dem Wagen); —
de cheval, καταβαίω ἀπὸ τοῦ
ἄλογου, absteigen (vom Pfer-
de); κατεργάζω, abstammen,
herkommen; συγκαταβαίω,
sich herablassen; (διὰ τὴν πο-
ρόμετρον κτλ.) καταβαίω
(vom Barometer u.) fallen;
v. a. καταβιβάζω, κατηβάζω,
niederlassen, herunter lassen;
nehmen, hängen; — la gar-
de, ἀλλάττω τὴν ὑπόληψιν
(τὴν βίβλιν), die Wache ab-
lösen; καταβαίω μὲ ἀπο-
τίμω εἰς τὸ πουργήτωρ, aus-
bündung thun.**

**Descendu, us, part. (v. de-
scendre), καταβημένος, ab-
stammend, herkommend.**

Descente, f. κατάβασις, Abstei-

gen, n. ic. (v. descendre); ὁ κατήφορος, Abhang, m.; ἡ ἐπισκοπὴ τοῦ κοιμητηρίου εἰς τὴν πόλιν, Besichtigung f. des Gräbites an einem Orte; ἐπισκοπὴ κατὰ βίας στρατιώματος εἰς τὸ περιγυρᾶν, Landung, f.; ἡ κήλη, τὸ σπασίμιον, Bruch (Fellbeschaden), m.

Description, ive, adj. περιγραφικός, beschreibend.

Description, f. περιγραφή, Beschreibung, f.; καταγραφή, κατάλογος, Verzeichniß, n.

Désenballage, m. λύσιμον δεματίου (ντεγγινού), Aufpacken, n.

Désenballer, v. a. λύω ἐνα δεμάτι (ντεγγιν), auspacken.

Désenbarquement, m. ξεφορμάριον, Wiederauslieferung, f.

Désenbarquer, v. a. ξεφορμάρω, αποβιβάζω πάλιν ἀπὸ τὸ καράβι, wieder ausliefen.

Désenbourber, v. a. ἀφωρῶ ἐκ τῆς λάσπης, aus dem Koth herausziehen.

Désenparer, v. a. ἐξέρχουμαι, ἔρχομαι ἐκ τόπου, ausziehen, einen Ort verlassen; — οὐ νῆσσαν, (mar.) ξεκαταρτῶς ἐκ καράβι, ein Schiff entlasten.

Désenprisonné, ée, adj. ἀπτερός, unbefriedet.

Désenprier, v. a. ξεπλύνω τὴν πόλιν ἀπὸ ἐνα παρῆ, die Städte abwaschen.

Désemplir, v. a. ἀδειάζω ὀλίγον, abfüllen, abgießen.

Désenprisonner, v. a. ἐκτενῶ τὴν ἐκτέννησιν ἀπὸ τὴν φυλὴν.

κὴν, einen aus dem Gefängnisse entlassen.

Désenchainer, v. a. (p. u.) λύω ἐπὶ τὴν ἄλυσον, losschließen.

Désenchantement, m. ξεμάγνυμα, Entzauberung, f.

Désenchanter, v. a. ξεμαγνύνω, entzaubern.

Désenclouer, v. a. ξεκαρτῶναι, einen Nagel wieder herausziehen.

Désendormi, ie, adj. μισό-ξυπνός, halb wach.

Désenfier, v. a. κίανω τὰ ξεφουσκώσιν, die Geschwulst vertreiben. v. n. et se —, v. r. ξεφουσκῶναι, sich sehen (von einer Geschwulst).

Désenfure, f. ξεφουσκώσις, das Verschwinden einer Geschwulst.

Désengager, v. a. v. dégager.

Désenger, v. a. παύω τὴν ἀπὸ τῶν ὤντων (μάλιστα ἀπὸ κό-ριτος), vom Ungeziefer (besonders von Wanzen) reinigen.

Désengrener, v. a. ξεχωρίζω τοικῶτα τὰ μὴν ὅπου ἐναι ἀπορίαις, trennen, theile, die in einander eingreifen, trennen.

Désenivrer, v. a. ξεμεθῶ, wieder nüchtern machen. v. n. ξεμεθῶ (ἑπερῶ ἡ μέθη μου), wieder nüchtern werden.

Désenlacement, m. ξεμπό-δευμα ἀπὸ τῶν παγίδων κτλ., das Lockmachen aus einer Schlinge ic.

Désenlacer, v. a. ξεμπερδεύω ἀπὸ τῆς παγίδος, aus einer Schlinge los machen.

Désennuyer, v. a. διασκεδάζω,

τέρπω, ἐξορῶναι, die lange Weile vertreiben, zerstreuen.

Désenrayer, m. ξεροαχλὺς, σηκῶνα τὸ σχοινὶ ἢ ἄλυσον ὅπου ἐμποδίζει τὸν τροχόν, die Hemmfelle los machen.

Désenrhumer, v. a. λατρεύω τὴν κατερῶσαν, τὴν καταρῶσιν (τὸ πυρῆ), den Schnupfen vertreiben. se —, v. r. λατρεύομαι, γλυνῶναι ἀπὸ τὸ πυρῆ, den Schnupfen los werfen.

Désauroler, v. a. σβύνω ἀπὸ τὸ κατερῶσιν τῶν στρατιω-τῶν, aus der Musterrolle ausstreichen.

Désauroner, v. a. ξεροαχλύνω, die Heiserkeit benehmen.

Désensevelir, v. a. ξεγυμνῶναι τὸν νεκρόν, einen Leichnam entblößen.

Désensorcellement, m. ξεροη-τεία, ξεμάγνυμα, Entzauberung, f.

Désensorceler, v. a. ξεροητεύω, ξεμαγνύνω, entzaubern.

Désentléer, v. a. ἐξάγω τινα ἀπὸ ἐνα πείσιν, ἐξάγω τι ἀπὸ τὸ κεφάλι τινος, etnem etwas aus dem Kopfe bringen.

Désentortiller, v. a. ξετυλίγω, aufwickeln, aus einander wickeln.

Désentraver, v. a. λύω τὰς πέ-δας τοῦ ἀλόγου, einem Pferde die Spannschride abnehmen.

Désenvenimer, v. a. ξεκαρμυ-κῶναι, das Gift benehmen.

Déséquiper, v. a. καταρῶν, ἐξ-γάγω τὰ παρὰ κτλ. ἀπὸ τὸ καράβι, ein Schiff abtadeln.

Désert, ére, adj. ἐρημος,

Désobéissance, *f.* ἀνυπακοή, *ἀπειθεία*, Ungehorsam, *m.*

Désobéissant, *ante*, *adj.* ἀνυπακούτος, ἀπειθέτης, ungehorsam.

Désobligeant, *ante*, *adj.* (-ligement, *adv.*) ἀπολλύειντος, unhöflich, unartig.

Désobligeante, *f.* ἀμάρτυς διένειμα ἀνθρώπων μόνον, einseitiger Wagen, *m.*

Désobliger, *v. a. q.* κάρμω τι δυνάρεστον εἰς τὰς, ἐγγίζω τινά, einen beleidigen, vor den Kopf stoßen.

Désobstrucif, *m.* ἀντιφρακτικὸν λατρικόν, Mittel *n.* wider Verstopfung.

Désoccupation, *f.* ἀργία, ἀργία, Geschäftlosigkeit, *f.*

Désoccupé, *ée*, *adj.* οὐδὲν ἔχει δουλιάν, ἀργός, unbeschäftigt, müßig.

Désoccuper, *v. r.* ἀγίζω τὴν δουλιάν, μένω ἀργός, sich von Geschäften frei machen.

Désœuvré, *ée*, *adj.* ἀργός, ἀργός, müßig.

Désœuvrement, *m.* ἀργία, ἀργία, Müßiggang, *m.*

Désolant, *ante*, *adj.* λεπτηρότατος, θλιβερότατος, betrübend, sehr traurig.

Désolateur, *m.* ἐρημωτής, Vermüster, *m.*

Désolation, *f.* ἐρημώσις, Vermüstung, *f.*; ἀπελπισία, ἄκρα πένθος, Trostlosigkeit, *f.*

Désoler, *v. a.* ἐρημώω, χαλνῶ, ἀφαιρῶ, verwüsten, verheeren; ὑπερλυνῶ, schmerzhaft betrüben.

Désopilatif, *ive*, *adj.* (méd.)

διαλύων τὰς κυρτώσεις, öffnend, eine Verstopfung hebend.

Désopilation, *f.* (méd.) ξέρματις, διάλυσις κυρτώσεως, Hebung *f.* einer Verstopfung.

Désopiler, *v. a.* διαλύω τὴς κυρτώσεις, öffnen, die Verstopfung heben.

Désordonné, *ée*, *adj.* (-donnement, *adv.*) ἀτακτος, unordentlich; ἀσώτος, lieblich.

Désordre, *m.* ἀταξία, Unordnung, *f.*; ταραχή, σύγχυσις, Verwirrung, *f.*; ἀσωτία, Ausschweifung, Fiederlichkeit, *f.*

Désorganisateur, *m.* ὁ χαλῶν τὴν τάξιν, Ordnungsestörter, *m.*

Désorganisation, *f.* χάλασμα τῆς τάξεως, Störung, *f.*; Auflösung, *f.* der Ordnung, Zerrüttung, *f.*

Désorganiser, *v. a.* χαλῶ τὴν τάξιν (ὡς μὲν ποιεῖται), die gute Ordnung (in einem Staate) auflösen, zerrütten.

Désorienter, *v. a.* κάρμω νὰ χάσῃ τις τὸν δρόμον του (κυρίως: νὰ χάσῃ τὴν ἀνατολήν), einen in seinem Wege (eigentlich: in der Himmelsgegend) irre machen; *fig.* παραλλήλω, ἀγχιζῶ, einen aus dem Gleise bringen, irre machen.

Désormais, *adv.* εἰς τὴν ἐξῆς, in Zukunft, von nun an.

Désosser, *v. a.* ἐξάγασθαι τὰ κόκαλα, ausbeinen, aufgräten.

Désourdir, *v. a.* ἐνυαίνω, λύω τὸ νῆμα, abstellen.

Despectueux, *euse*, *adj.* καταφρονήτικος, verächtlich.

Despotat, *m.* (p. u.) δεσποτεία,

ἐπαρχία δεσποτῶν, Land *n.*, das von einem Despoten regiert wird.

Despote, *m.* δεσποτῆς, δηλαδή ἐξουσιαστής ἀπειροδριστός ἀπὸ νόμων, Despot, willkürlich Herrscher, *m.*

Despotique, *adj.* (-quement, *adv.*) δεσποτικῶς, ἀπειροδριστικῶς ἀπὸ νόμων, despotisch, willkürlich.

Despotiser, *v. a.* κυριεύω κατὰ τὴν θέλησιν μου, χωρίς νόμους ἡγεῖσθαι νόμους, despotisch oder willkürlich herrschen.

Despotisme, *m.* δεσποτία, ἐξουσία ἀπειροδριστός ἀπὸ νόμων, Despotismus, *m.*, willkürliche Herrschaft.

Despumation, *f.* ἐξάφρισις, Abschäumung, *f.*

Despumer, *v. a.* (chim.) ἐξαφρίζω, abschäumen.

Desquamation, *m.* ἐξέπλισμα τῶν ὀστέων, das Abschuppen der Fische.

se Dessaisir, *v. r.* de qc, παραίτω πάλιν εἰς ἄλλον, παραδίδω, etwas wieder abtreten, wieder herausgeben.

Dessaisissement, *m.* παραίτησις, das Herausgeben, Abtreten.

Dessaisonner, *v. a.* καλλιτεργῶ ἢ ἀπέρω τὴν γῆν παρὰ καιρῶν, zur Unzeit das Feld bestellen.

Dessalé, *m. fam.* παροργιστικός, διαβολικός, verführerischer Wunsch, *m.*

Dessaler, *v. a.* ἐκλυνῶ, ἐκλεῖνω, auswässern (das Salz).

Dessangler, v. a. λύω τὸν ζωστήρα τοῦ ἄλόγου, dem Pferd den Bauchgurt abnehmen.

Desséchant, ante, adj. ξηραντικός, austrocknend.

Desséchement, m. ξήραμα, ξήρασις, Austrocknung, f.

Dessécher, v. a. ξηραίνω, κάμνω ξηρόν, austrocknen.

Dessein, m. σκοπός, Absicht, f., Vorhaben, n., Vorlag, m.; σχεδιασµα, Entwurf, m.; à —, ἐπὶ σκοπῷ, ἐπιαντοῦ, ἐξενείηδες, mit Vorlag, mit Fleiß, abschichtlich.

Desseller, v. a. ξεπιδώρω, abzetteln.

Desserre, f. (ξεραιδεύω), das loslassen; fig. fam. être dur à la —, εἶναι γιλάργυρος, den ἄνθρωπον να δίδω, gleich, zach sein.

Desserrer, v. a. ξεπιδύγω, loslassen, los machen; fam. le pas — les dents, den ἄνθρωπον στόμα, das Maul nicht aufthun; — au soufflet à q, δίδω (εἰς τινά) ένα δάκτυλον (zovός πείζον), einem eine Ohrfeige geben.

Dessert, m. τραπέζι, τραπέζιον, επιρρηµατὰ (τὰ πορρικά πλ. ἀπὸ βένου ἐς τὴν τραπέζην μετὰ τὸ φαγεῖν), Nachstisch, m.

Desserte, f. τὰ περισσεύµατα τῆς τραπέζης, die abgetragenen Speisen, f. pl.; λειτουργία γινομένη ἐς τόπον ἑνὸς ἄλλου ἱερέως, Vespung f. eines Kirchendienstes statt eines andern Priesters.

Desservant, m. ὁ ἐκκλησιαστικῶς

(ἢ ἐς τόπον ἑνὸς ἄλλου) λειτουργῶν, der an eines andern Stelle den Kirchendienst verrichtet.

Desservir, v. a. σερβαίω τὰ φάγητὰ ἀπὸ τῆν τραπέζην, die Speisen abtragen; κάμνω ἐς τινά κακόν τι, einem einen schlechten Streich spielen, schaden; ἐκκλησιαστικῶς ἐκπληροῦν, den Kirchendienst an jemandes Stelle versehen.

Dessiccalif, ive, wj. ξηραντικός, austrocknend.

Dessication, f. (chim.) ξήρανσις, Austrocknung, f.

Dessiller, v. a. ἀνοίγω τὰ ὀφθαλµά, einem die Augen öffnen (prop. et fig.).

Dessin, m. σχεδιασµα, σχεδιογραφία, χυνογραφία, Entwurf, Riß, m., Zeichnung, f.; τέχνη τῆς σχεδιογραφίας, Zeichenkunst, f.

Dessinateur, m. σχεδιοστής, σχεδιογράφος, Zeichner, m.

Dessiner, v. a. σχεδιάζω, zeichnen, entwerfen.

Dessoler, v. a. ξεπερνάω, χωρίζω τὸ ὄνειρον τοῦ ἄλόγου, den Fuß eines Pferdes aufstellen; μεταβάλλω τὴν τάξιν τῆς γεωγραφικῆς ἐς ἑνα χωράν, die Ordnung in der Bestellung eines Feldes verändern.

Dessouder, v. a. διαλύω, ξεκαλύω, auflösen, loslösen.

Dessouler, v. a. et n. ξεμυθύνω, wieder nüchtern machen; wieder nüchtern werden.

Dessous, adv. ὑποκάτω, darunter, unter; prp. ὑπὸ, ὑποκάτω ἐς —, unter. au —,

παρεκάτω, unter. être au — de q, εἶναι κατώτερος ἀπὸ τινά, einem nachstehen.

Dessous, m. τὸ κάτωθεν, κατώτερον μέρος, das Untere, der Untertheil; avoir le —, ὑποκάμω, unterliegen, den Rücken ziehen.

Dessus, adv. ἐπάνω, darauf, oben; prp. ἐπάνω ἐς, ἐπάνω ἀπὸ —, auf, über; la — μετὰ ταῦτα, hierauf; δὲ — τὸ, πρὸς τοῦτον, hierüber.

Dessus, m. τὸ ἄνωθεν, τὸ ἄνω μέρος, das Obere, der Obertheil; (mus.) ἡ ἀνωδοὺς (ὠρχήλη) φωνή, Diécant, m. ὁ ἄδων αὐτὴν τὴν φωνήν, Diécantist, m.; avoir le —, νικᾶν die Oberhand behalten.

Destin, m. ἡ μοῖρα, ἡ τιμοµένη, Schidjal, Weisheit, n.

Destination, f. διορισµός, προορισµός, Bestimmung, f.

Destinée, f. v. destin.

Destiner, v. n. βένω σκοπὸν, ἀποφασίζω, sich (dat.) vornehmen, beschließen. v. a. διορίζω, bestimmen.

Destinable, adj. ἀποβατός, absehb.

Destinué, ée, adj. ἐργαζέμενος ἀπὸ τὸ ἐπαγγελία του, abgesetzt; ἐκκλησιαστικῶς, beauftragt.

Destituer, v. a. ἀποβάλλω, ἐκτινῶ τινά τοῦ ἐπαγγέλµατος του, einen absetzen, des Amtes entsetzen.

Destitution, f. ἀποβάσις, ἀτίρησις ἐπαγγέλµατος, Absetzung f. vom Amte.

† **Destrier**, m. ἄλογον, ἵππος πολεµοῦ, Schlachtfuß, n.

Destructeur, m. ἀφαιρῆς, χαλαστής, ἐξολοθρευτής, Zerstörer, Verwüster, m.

Destructif, ive, adj. ἐξολοθρευτικός, zerstörend.

Destruction, f. ἐξολοθρευσις, χαλασμός, Zerstörung, Verwüstung, f.

Désétude, f. ἐναντιόησις (νόμον κτλ.), Abkommen (eines Gesetzes u.), u.

Désunion, f. διχόνοια, Uneinigkeit, f.

Désunir, v. a. ἐξωρίσσω, διαίρω, trennen; προξενῶ διχόνοιαν, veruneinigen.

Déshachement, m. ἀποσπασίς, χωρισμός, Lösmachung, f.; μέρος αποσπασθέντος χωρισμένον ἀπὸ τοῦ ὅλου, Pertzabtheilung, f.

Détacher, v. a. ἀπολύνω (τὸ δεδεμένον), ἐκκαλύω, ἐξωρίσσω, ἀποσπῶ; loöbinden, lösmachen, trennen, absondern, löstreifen; χωρίζω καὶ ἀνέλλω (διὰ τὴν ἐναγχείσημα) ἐν μέρους τοῦ σπαιτευμένου, detaschiren, absenden (eine Pertzabtheilung); ἐργάζω λέγαις ἀπὸ τῶν προσέματα κτλ., Pletzen ausmachen; so —, v. r. ἐκκαλύπτω, lösegehen, abgehen.

Détail, m. τὰ περιστατικά μὲς υποθέσεως, μίαις διηγήσεως κτλ., die genaueren Umstände m. pl. eines Beschäfts, einer Erzählung u.; λιανοπωλήτης, Verkaufer m. im Einzelnen; Kleinhandel, m.; en —, λιανικῶς, im Einzelnen; μετὰ ὅλα καὶ περιστατικῶς, genau, umständlich.

Détailler, v. a. λιανίζω, versüttele; λιανοπωλῶ, πωλῶ λιανικῶς, im Einzelnen verkaufen; διηγούμεναι λεπτομερῶς, κατὰ τὰ περιστατικά, umständlich erzählen.

Détaillier, Détailliste, m. ὁ λιανοπωλήτης, Vertäufser im Einzelnen, Kleinhändler, m.

Détalage, m. μίσθωσις τῶν πραγμάτων, das Einlegen. (v. détail).

Détaler, v. a. μαζώνω τὰ πράγματα (τὰ ἐργαζόμενα διὰ πούλησιν, einlegen, einpacken, se —, v. r. συμ. γράζω, ἀναχωρῶ ταχέως, sich fortpacken.

Détalinguer, v. n. (mar.) ἐργάζω τὸ σκαφὶ τῆς ἀγκυρας, das Ankertau los machen.

Déteindre, v. a. in. ξεβάω, die Farbe benehmen. se —, v. r. (διὰ τὸ χρώμα) ξεβαρῶναι, γίνουμαι, (von der Farbe) verbleichen.

Dételer, v. a. ξεδεύω, aufspannen, abspannen (Pferde u.).

Détendre, v. a. ἐκτενῶνω, abspannen, nachlassen.

Détenir, v. a. in. κρατῶ καὶ ἐδύκαος, vorenthalten; — en prison, κρατῶ ἐν τῇ φυλακῇ, gefangen halten.

Détente, f. ἀκανθάκι τοῦ τογυρίου, Drücker m. am Gewehre

Détenteur, m. — trice, ὁ κατέχωρ (ἢ κατέχουσα) τὴν ἀδικίαν, der (die) etwas vorenthält.

Détention, f. ἄδικος κράτησις, Vorenthaltung, f.; φυλάκασι, Verhaft, m.

Déterger, v. a. (méd.) καθάριζω, reinigen.

Détérioration, f. χειροτέρευσις, Verschlimmerung, f.

Détériorer, v. a. (jur.) χειροτερεύω, χαλῶ, verschlimmern, verderben.

Déterminant, te, adj. διοριστικός, bestimmend.

Déterminatif, ive, adj. γραμμ. διοριστικόν, bestimmend, zum Bestimmen dienend.

Détermination, f. ἐπιόφασις, Entschliessung, f.; διορισμός, Bestimmung, f.

Déterminé, ée, adj. (— vement, adv.) ἀποφασισμένος, διορισμένος, entschieden, bestimmt; διαβεβέως, ἀποβόως, ἀποβέδης, entschlossen, Kühn, beherzt.

Déterminer, v. a. διορίζω, bestimmen; κάμνω πρὸς τὴν ἀποφασίαν, einen bestimmen, zu einem Entschlusse bringen; ἀπαγορεύω, verbotlich, se —, ἀπε., ἀποφασίζω ἐν κρίσει (κατὰ οὐκ ἔχοντι πρῶτα ἀμφιβολίαν), sich zu etwas entschließen.

Déterrer, v. a. ἐργάζω τὸ νεκρὸν αἶμα, einen Leichnam ausgraben; fig. ξεσκεπάζω, ἀποκαλύπτω, etwas Geheimnes entdecken, herausbringen.

Détersif, ive, adj. (méd.) καθαρῶς, reinigend.

Détestable, adj. (— blement, adv.) βδελυκτός, ἐχθροτάτος, abschœulich.

Détestation, f. βδελυγία, ἀποστροφή ἢ, Verabscheuung, f.

Détester, *v. a.* βδελύσσομαι, *verabscheuen*.

Détiſer, *v. a.* ἀπλῶς τριβῶναι, *reiben, ausdrehen*.

Détiser, *v. a.* — le feu, ἀεὶν ἀπὸ τῆς φωστῆς τοὺς διπλοῦς, *das Feuer aus einander führen*.

Détouner, *f.* τὸ πᾶ ἔξρη τις (ψάλλοντας) ἀπὸ τὸν τόνον, *das falsche Singen*.

Détoner, *v. n.* (ψάλλοντας) ἐργαίνω ἀπὸ τὸν τόνον τῆς φωνῆς, *falsch fingen, aus dem Ton kommen*.

Détonnation, *f.* (chim.) πρὸς-
ῳασις αἰγινδία με πρότον (ὡς
τοῦ μπαρουτιοῦ), *Wetpuff-
jung*.

Détonner, *v. n.* ἐνέπρω ἔξαρη
με πρότον, *wetpuffen*.

Détordre, *v. a.* ἐστρέφω, *auf-
drehen*. se — le pied etc.,
ἔστοπίζω (στραμπουκίζω) τὸ
ποδὶν κτλ., *sich den Fuß ic.
verdrehen, vertenken*.

Détriquer, *v. a.* παρεξηγῶ,
(ten Sinn der Worte) ver-
drehen.

Détors, orse, *adj. v. détordre*.

Détorse, *f.* (v. Entorse), στρα-
βοκλισμα (στραμπουκισμα),
ἔστρεψμα, *Verrentung, f.*

Détortiller, *v. a.* ἐστρέφω (ὡς
μαζὶς, νήμι κτλ.), *auf ein-
ander winden*.

Détouper, *v. a.* ἀνοίξω τὸ στον-
πομένον, *das Verstopfte auf-
machen*.

Détouppillouer, *v. a.* un oranger,
κλωθένω τὴν νημερτίαν, *einen
Pomeranzenbaum beschneiden*.

Détour, *m.* καρπύλωμα, *Krumm-*

*me; γύρος (μεγαλητερος δρό-
μος), Umweg, m.; πρόσφαις,
Verwand, m.; Ausflucht, f.*

Détourner, *v. a.* περιστρέφω,
ἀπογυρῶ, *ablenken, abwen-
den*. v. n. γυρίζω (πηγαίνω)
εἰς ἄλλον δρόμον, *umlenken,
einen andern Weg nehmen*.

se —, v. r. κάμνω γύρον εἰς
τὸν δρόμον, *einen Umweg
machen*. **détourné**, *éc.* *adj.*
ἀπογυρισμένος, *abgewendet;*
ἀπομακρυσμένος, *ἀπὸ εὐ-
ρίσκειται κατὰ μέρος, abgele-
get; louange détournée*,
ἐπαινος ἐκ πλαγίου, *schief,*
verfälschtes Lob.

Détracter, *v. a.* καταλαλῶ, κα-
τήγορῶ, *verleumden*.

Détracteur, *m.* καταλαλῶν, *Ver-
leumder, m.*

Détraction, *f.* καταλαλή, *Ver-
leumdung, f.*

Détriquer, *v. a.* χαλῶ (ὡς
τὸ ἄλογον πᾶ πᾶσι τὸ καλὸν
πάτριά του, τὸ ὑπολόγιον
πᾶ μὴ δοιεύς καλὰ κτλ.),
verderben (als: ein Pferd, eine
Uhr ic. im richtigen Gange);
ἀπειτῶ, *verführen*. se —, v. r.
(ἀπὸ τὸ ἄλογον) τὸ ὑπολό-
γιον κτλ.) *πηγαίνει ἐλαττω-
μένον, schlecht, unrichtig ge-
hen; χαλῶμαι, χειροτερεῶ*,
schlecht werden, verderben,
v. n.

Détrempe, *f.* χρώμα διαλυμέ-
νον εἰς νερόν καὶ κόμμι, *Wass-
serfarbe*; ζωγραφία με αὐ-
τό, *Wassermalerien, f.*; μα-
λακασίς τοῦ τρελικοῦ, *Weich-*
machen n. des Stahls; pop.
mariage en —, ἄνομος συν-

νομία με πρόγαμιν γάμον,
Scheinehe, Bintehe, f.

Détrémper, *v. a.* διαλύω ἐκ
νέρου, ἀνακατώνω με νερόν,
*einrühren; ξασκονίζω, μαλα-
κώνω (τὸν τρελίκι), den Stahl*
weich machen.

Détresse, *f.* στενοχωρία ψυχῆς,
Herzengangst, Beklemmung, f.
(mar.) coup de —, *καρδιά*
ἀπὸ γίνεταί εἰς σημείον δι
κινδυνεύει τὸ καρδιά, Noth
schuß, m.

Détriment, *m.* ζημία, *Schaden*,
Nachtheil, m.

Détroit, *m.* στενὸν (βαλκασί),
Merenge, f.

Détrouper, *v. a.* ἐργάζω τινά
ἀπὸ τῆς ἀπάτης, *einen im*
Struthum benehmen.

Détrôner, *v. a.* ἐξερριπίζω,
enthronen.

Détronisation, *f.* ἐξερριπναιός,
Entthronung, f.

Détrousser, *v. a.* ἀγῆνω κατὰ
τὴν φορέματι, ὅσον ἦσαν ση-
κωμένα ἐπ' αὐτόν, (die Kleider)
abziehen, abschürzen; fig.
jam. γυμνῶναι τινά με δύει,
einen ausplündern.

Détrousser, *m.* (p. u.) ἰσότης
κλέπτης (εἰς τὰ δάση), *Strauch-
dieb, m.*

Détruire, *v. a.* κορμνίζω, γυ-
νῶν, καταστρέφω, *eintrich-*
zen, zerstören, verderben. se —,
v. r. χαλνόμεναι, *πταίνω, ein-*
gehen, einfallen.

Deite, *f.* χρεός, *Schuld, f.*

Deuil, *m.* πένθος, λύπη, *Trau-*
rigkeit, f. *leid, n.*; τὰ πένθη-
μα φορέματα, καὶ ὁ κομῶς
ὅσον διαμένει τὸ πένθος,

Trauer, *f.*, Trauerkleider, *n. pl.*; Trauerzeit, *f.*; συνάδεια ες ἐνταφιασμόν, Leichenzug, *m.*

Deutéronome, *m.* τὸ δευτερόνομον, das fünfte Buch Moses.

Deux, *num.* δύο, zwei; τὸ δύο (εἰς τὸ παίγνδι τῶν χαρτῶν καὶ τῶν κύβων), die Zwei (in der Karte und in Würfeln).

Deuxième, *adj.* δεύτερος, der (die, das) zweite.

Deuxièmement, *adv.* δεύτερον, zweitens, zum zweiten.

† Dévaler, *v. a.* καταβιβάζειν, herunterlassen, *v. n.* καταβαίνειν, hinunter gehen.

Dévaliser, *v. a.* αἰεῖν με ἀίειν, ἀρπάζειν (καρπὸς τῶ δι-σάκκου τινός), ausplündern, be-rauben.

Dévaloir, *v. a.* καταβάλλειν τὴν τιμὴν ἐνὸς νομίσματος, den Werth einer Münze herabsetzen.

Devancer, *v. a.* προπορεύομαι, πηγαίνω προηίτερα, πηγαίνω πᾶλλον ἐμπρός, einem zuvorkommen, vortret-ten; *fig.* υπεργαίνω, übertrefsen.

Devancier, *a.*, -ière, *f.* προλαβών (-πουσ), ὁ, ἡ προκάτοχος, Vorgänger, Vorfahr, *m.*; -rin, *f.*; devanciers, *pl.* οἱ πρόγονοι, προγενέστεροι, die Vorfahren, *m. pl.*

Devant, *prp.* ἐμπροσθεν, vor; ἐν παρουσίᾳ (τινός), vor, in Gegenwart, im Beseyn, *adv.* ἐμπροσθεν, εἰς τὸ ἐμπροσθεν μέρος, vorn, voran, al-

ler an-devant, πηγαίνω εἰς ἀνταπέντην, entgegen ge-hen.

Devant, *m.* τὸ ἐμπροσθεν, Vor-dertheil, *n.*; prendre le devant, gewinnen le devant, πηγαίνω, μιστῶ προηίτερα ἢ αὐτὸν ἄλλον, einem zuvorkom-men (auf dem Wege); *fig.* υπεργαίνω, προκαταβαίνω, übertreffen, zuvorkommen, (*fig.*).

† Devantier, *m.* (fam.) ποδιά τῶν γυναικῶν, Schürze (der Frauenzimmer), *f.*

Devantière, *f.* μαζὰ ποδιά ὅπου φέρονται αἱ γυναικες διακ. καρμικεύουσιν, langer Reitrod *m.* der Frauenzim-mer.

Devanture, *f.* τὸ ἐμπροσθεν μέρος (τῆς γέντης κτλ.), Vor-derleiste (der Krivoe κ.), *f.*

Dévastateur, *m.* -trice, *f.* ἐρη-μωτής, Verwüster, *m.*

Dévastation, *f.* ἐρημωσις, Ver-wüstung, *f.*

Dévaster, *v. a.* ἐρημώω, γκί-νω, verwüsten, verheeren.

Développée, *f.* (math.) ἡ ἀνέ-λιπτομένη (καμπύλη τις γωνι-μῇ) Evolute (eine krumme Li-nie), *f.*

Développement, *m.* ἐκτέλιξις, Ent-wicklung, *f.*

Développeur, *v. a.* ἐκτελίζω, aufwickeln, aus einander wickeln; *fig.* entwickeln, erklä-ren; διαγνώ, ξεσκεπάζω, zei-gen, entdeden; ξεμπεδεύω, ἐξηγῶ, entwickeln, erklären.

Devenir, *v. n.* γίνεσθαι, wer-den.

Dévergondé, *é.*, ἀδιάντροπος, unverschämmt, schamlos, *adj.*

Déverroniller, *v. a.* ἀνολῶ τὸν μοχλὸν τῆς θύρας, auf-riegeln.

† Devers, *prp.* πρὸς, περί, ge-gen, gegen — zu.

Dévers, *erse*, *adj.*, ὅπου κλί-νεται, στέκεται στραβά, schief.

Déverser, *v. n.* κλίνω, στέκο-μαι στραβέ, schief stehen, *v. a.* (archit.), βάνω στραβή, schief stellen.

Déversoir, *m.* τὸ μέρος εἰς τὸ ὅπου γόνειται τὸ περισσὸν νεὺν ἐπὶ τὸν μὸλον, Ablass (Ort, wo das überflüssige Dablwasser abgeleitet wird), *m.*

se Dénévir, *v. a.* ἐξόδομαι, sich aufheben (jur.); — de la propriété, περναῖν τὴν κυριότητα ἐνὸς πράγματος, sich des Eigenthums einer Sache begeben.

Dévéissement, *m.* (jur.) παρ-αλήψις τῆς κυριότητος, Be-gebung *f.* des Eigenthums.

Déviatión, *f.* ἀπόδοσις, ἐκκλι-σις ἀπὸ τῶν δρόμων, Abwei-chung (von der Bahn), *f.*

Dévider, *v. a.* τυλίγδιαζω, ab- haspeln, abwinden.

Dévideur, *m.* -euse, *f.* τυλίγ-διαστής, — αἰστής, Garn- winder, *m.*; -rin, *f.*

Dévidoir, *m.* τυλίγδι, Haspel, *m.*, Weife, *f.*

Dévier, *v. n.* παραστρεῖω, ἐκ- κλίνω, vom Wege abkommen; abweichen.

Devin, devineur, *m.* μάντις, Wahrsager, *m.*

Deviner, v. a. μαντεύω, εὐρίσκω, wahr sagen, errathen.

Devineresse, m. μάντισσα, Wahrsagerin, f.

Devis, m. καταγραφή ἐξέστων ὅσα χρειάζονται διὰ τίσιμον ὁσιανοῦ κτλ., Bauplan, m.

Deviseur, v. a. ἀσχηματίζω τὸ πρόσωπον γραττοῦντων, das Gesicht zertrüben.

Devise, f. ὄχημα ἀντιματώδης, σύμβολον, Sinnbild, m.; ἀπόφθεγμα, Wahlspruch, m.

Deviser, v. n. (p. u., συνομιλῶ (φιλικά), sich (vertraulich) unterreden.

Devisser, v. a. ἐβγάσω ἀνελγόντας τὴν βίδα, abschrauben, losschrauben.

Dévolement, m. κήρυξις κοιλίας, Durchfall, Bauchfluß, m.

Dévoilement, m. fig. ἐκκάλυψμα, Enthüllung, f.

Dévoiler, v. a. ἐκσκεπάζω, ἀνεκαλύπτω, entschleiern, enthüllen (propr. et fig.).

Devoir, m. χρέος, καθήκον, Schuldigkeit, Pflicht, f.; (εἰς τὰ σχολία) τὸ θέμα, (im Schulen) Aufgabe; f.; so mettre en — de faire q., βάρυναι εἰς τάξιν, προτεταρῆσθαι νὰ κάμω τι, sich zu etwas anstellen, zu etwas Anstalt machen.

Devoir, v. a. ὑφίσταω, χρεωσθῶ, schuldig seyn, zu verdanken haben, v. n. πρέπει, sollen, müssen.

Dévole, f. faire —, (εἰς τὰ χαρτιά) δὲν κάμνω χαρτιά, (im Kartenspiele) gar keinen Stich machen.

Dévolu, ue, adj. ἀποκτημένος (λέγεται διὰ ἀποκτημένον dévolu, heimgefallen.

Dévolu, m. ὁφειλόμενον τι ἐκκλησιαστικὸν χρηρὸν διὰ τὴν ἀναξωτήριαν τοῦ κατέχοντος, Pfründe, f., die durch die Unsichtigkeit des Besizers erledigt ist, heimgefallene Pfründe.

Dévolutaire, m. ἐκείνος ὅπου ἔλαβεν ἕνα ὁφειλόμενον χρηρὸν, der eine heimgefallene Pfründe erhalten hat.

Dévolutif, ive, adj. appel —, ἐκκαλίσις διὰ τῆς ὁποίας ὁ ἀνέστης κατὰ τὴν ἐξουσίαν ἕνα κρισολόγημα, Appellation, f., wodurch ein Proceß an ein höheres Gericht gelangt.

Dévolution, f. ἀποκτησις ἑνὸς dévolu, Primfall, m.

Dévorant, ante, adj. καταβροχθίζων, ὅπου καταβροχθίζει, fressend, verzehrend.

Dévorateur, m. φάγας, πεινυάγος, Fresser, Verschlingter, m.

Dévorer, v. a. καταβροχθίζω, fressen, verschlingen (propr.); fig. καταπίνειν, verschlingen (fig.).

Dévol, ote, adj. (-teinent, ade), εὐλαβής, andächtig, fromm. **Devot, m., -ote, f.** ὁ, ἡ φειδουλαβής, Frömmlicher, Scheinheiliger, m.; Bettschweher, Scheinheilige, f.

† **Dévotieux, euse, adj.** εὐλαβής, andächtig.

Dévotion, f. εὐλάβεια, Andacht, f.; ὑποταγή, προθυμία εἰς τὴν ἐν δουλείᾳ τῆς τιμῆς, Ergebenheit, f.

Dévouement, m. ἀφιέρωμα ἐν-

λάβης, προθυμία εἰς κατὰ δουλείαν, (völlige) Ergebenheit, f.

Dévouer, v. a. ἀφιερῶναι, widmen, weihen.

Dévoyer, v. a. ἐκκαλεῖν τῆς ὁδοῦ, παραστρατεύω, vom Wege abführen, irre führen (archit.); ἐνῶναι μαζὴ μερικὰ κεινοδοχεῖα βάνοντάς τε πλεονέως, die Schornsteine (Heuerstellen) schleifen.

Dextérité, f. ἐπιδεξιότης, Geschicklichkeit, Fertigkeit, f.

† **Dextre, m.** δεξιὰ, die rechte Hand.

Dextrement, adv. sam. ἐπιδεξίως, geschickt.

Dey, m. ὁ Μπαΐς, Dey, m.

Dia! int. ἀσπερ! (φωνὴ τῶν ἀμαζόνων πρὸς τὰ πλοῦτα τους), wist! schwude! (Bursche der Fuhrleute an ihre Pferde, wenn sie links gehen sollen).

Diabètes, m. (méd.) διαβήτης (ἀκούσιος καὶ ὑπερβολικὴ κατάρσις), Harnfluß, m., Harnruhr, f.

Diabétique, m. (med.) ὁ πάσχων διαβήτην, der am Harnfluße Leidende.

Diable, m. διάβολος, Teufel, m. faire le — à quatre, κάμνω μεγάλην ταραχήν, ποιεῖν ἑλμν machen; κάμνω μεγάλα πράγματα εἰς μίαν υπόθεσιν, Wunderdinge ausrichten.

Diablerie, adv. sam. ἀνεπαλκῶς, ὑπερβολικά, vortrefflich, äußerst.

Diablerie, f. διαβολία, Teufel

- Im, *f.*, γοητεία, μαγεία, Hexerei, *f.*
 Diabliesse, *f.* διαβολισμός, Teufelsucht, *n.*
 Diablezot! *fam. int.* δεν είμαι τόσον τρελλός (νὰ τὸ κάμω), so ein dummes Teufel bin ich nicht (das zu thun).
 Diablotin, *n.* διαβολάκι, Teufelchen, *n.*; λοχαγικὸν ἀπὸ τροκολιάν, überzuckerte Schokoladepläschen, *n. pl.*
 Diabolique, *adj.*, -quement, *adv.* διαβολικός, teuflisch, teuflmäßig.
 Diachilon, *m.* (méd.) διαχύλον, Euphrasien, *n.*, Diachylon, Saftflaster, *n.*
 Diaconat, *m.* διακονικόν, Diaconat, *n.*
 Diaconesse, *f.* διακονίσσα, Diaconistin, *f.*
 Diacre, *m.* διάκονος, Diakonus, *m.*
 Diadème, *m.* διάδημα, Diadem, *n.*
 Diagnostique, *adj.* (méd.) διαγνωστικός, zum Erkennen dienend; *m.*, σημειὸν διαγνωστικόν (μὴς ἀσθενείας), Kennzeichen (einer Krankheit), *f.*
 Diagonal, *adj.*, -nalement, *adv.* διαγώνιος, Diagonal.
 Diagonale, *f.* ἡ διαγώνιος γραμμή, die Diagonallinie, *n.*
 Diagonale, *f.* διαγώνιος, Diagonal.
 Diastole, *m.* διάστολος, Diastole, *m.*, Mundart, *f.*
 Dialecticien, *m.* διαλεκτικός, Dialektiker, *m.*
 Dialectique, *f.* διαλεκτική, Dialektik (Disputationskunst), *f.*

- Dialectiquement, *adv.* διαλεκτικῶς, auf dialektische Weise.
 Dialogique, *adj.* forme —, σχῆμα διαλογικόν, Gesprächsform, *f.*
 Dialogisme, *m.* ἡ τέχνη τῶν διαλόγων, Kunst, *f.* Gespräch zu machen.
 Dialogue, *m.* διάλογος, Gespräch, *m.*
 Dialoguer, *v. a.* διαλογίζω, in Gesprächsform darstellen.
 Diamant, *m.* ἀδάμας, διαμάντι, Diamant, *m.*
 Diamantaire, *m.* ἐκτείνος ὁποιονδήποτε, πωλεῖ τὰ διαμάντια, Diamantfchneider, Diamanthändler, *m.*
 Diamétral, *ale*, *adj.* ἀνέκων ἐκ διαμέτρου, zum Durchmesser gehörig.
 Diamétralement, *adv.*, opposé —, ἐκ διαμέτρου ἐναντίον βαλμένος, gerade entgegen gesetzt.
 Diamètre, *m.* ἡ διάμετρος, Durchmesser, *m.*
 Diamorum, *m.* (méd.) διαμύριον, ζωμὶ ἀπὸ σκευάσματος, dick eingesetzter Maulbeersaft, *m.*
 Diane, *f.* ἡ Ἀρtemis (θεὰ τοῦ κυνηγίου), Diana (Göttin der Jagd), *f.*; battre la —, κτυπῶ τὸ τυμπανὸν τὸ πρὸς τὴν ἐκτείνῃσαν οἱ στρατιῶται, die Tagwache (Reveille) schlagen.
 Diantre, *m.* *fam.* ὁ διάβολος, Teufel, *m.*
 Dianucum, *m.* γλυκὸν ἀπὸ καρδίας (ὅπου εἶναι ἡ κόρη ἐκ τὸ πράσινον τῶν φλογίων), Saft,

- m.* von diagenachten grünen Rüben.
 Diapalme, *m.* ἀλοιφή τις ὅπου μαλακώνει, erweichende Salbe, *f.*
 Diapause, *m.* σκόνος εἰσόδης, wohlriechendes Pulver, *n.*
 Diapason, *m.* (mus.) διαπασών, Umfang, *m.* einer -instrumente oder eines Instruments.
 † Diapente, *f.* (mus.) διαπέντε, Quinte, *f.*
 Diaphane, *adj.* διαφανής, durchsichtig.
 Diaphanéité, *f.* τὸ διαφανές, Durchsichtigkeit, *f.*
 Diaphéneic, *m.* (méd.) ἐκτείνω ἀπὸ χουμάδες, Dattelsaiten, *f.*
 Diaphorétique, *adj.* (méd.) διαφωρητικός, ιδρωτικός, schweißtreibend.
 Diaphragme, *m.* διάφραγμα, Zwerchfell, *n.*
 Diapré, *ée*, *adj.* (p. u.) ποικιλόχρους, ποικιλός, vielfarbig, *bunt*.
 Diaprun, *m.* ἐκτείνω ἀπὸ δαμάσκηνα, Pfäulentatzen, *f.*
 † Diaprun, *f.* ποικιλόχρους χρωμάτων, Vielfarbigkeit, *f.*, das Vunte.
 Diarrhée, *f.* διάρροια, Durchfall, *m.*
 Diarthrose, *f.* (anat.) διάρθρωσις, Knochenfügung, *f.*
 Diastole, *f.* (anat.) διαστολή της καρδίας, Ausdehnung *f.* des Herzens (v. systole).
 Diatoniquement, *adv.* διατονικῶς, diatonisch, nach der Tonleiter.

Diatribē, f. διατριβή (μάστιξ
λοιπική ἢ ἀρρωστική), Ab-
handlung (besonders bittere
Streitschrift), *f.*

Dichotomie, adj. διχότομος,
halbvoll (vom Monde).

Dichotomie, f. ἡ διχότομος τῆς
σελήνης, die Zeit, *f.*, da der
Mond halb erscheint.

Dictame, m. δικταμεν (χόρτον
τ.), Dictam, *m.* Eschenwurz, *f.*

Dictator, m. δικτάτωρ (εἰς τὴν
πλευρὴν Ρώμης), Dictator
(im alten Rom), *m.*

Dictatore, f. δικτατορος ἐρχή,
Dictatur, *f.*

Dictée, f. ἐπαγορεύσις, ἐπαγο-
ρεύμα, Dictiren, *n.*; das Dic-
tiren.

Dictier, v. a. ἐπαγορεύω, dic-
tiren.

Diction, f. λέξις, οὐκία, τῆ-
πος τῆς οὐκίας, Vortrag,
Ausdruck, *m.*

Dictionnaire, m. λεξικόν, Wör-
terbuch, *n.*

Dicton, m. λόγος, προσημία,
Wort, Sprichwort, *n.*

Dictum, m. ἀποφασὶς χοινοῦ
(κατὰ λέξιν), Richterspruch
(nach dem wörtlichen Inhal-
te), *m.*

Didactique, adj. διδακτικός,
didaktisch, lehrend; poëme —,
didaktikὸν ποίημα, Lehrges-
dicht, *n.*

Didactique, f. διδακτικὴ τέχνη,
Lehrkunst, *f.*

Diérèse, f. (chir.) διαίρεσις,
χωρισμός δύο μελῶν σκευ-
σμένων, Trennung, *f.*, zus-
ammengewachsener Gliedma-
ßen (gramm.); διαίρεσις δι-

γύργων, Trennung einer
Doppelauts.

Dièse, diésis, m. (mus.) διαί-
σις, σημεῖον Μουσικῆς ὁποῦ
ἀντὶθέσει τὴν φωνὴν ἡμῶν
τόνον, Diésis, *n.* vor einer
Musiknote. — éser, *v. a.* δι-
εῖν ἐκεῖνο τὸ σημεῖον, eine
Note mit einem Accente bezeich-
nen.

Diète, f. διαίτα, Lebensord-
nung, Diät, *f.*; συνάθροισις
τῶν ἐπαργίων (Γερμανίας,
ἡ Αἰγύπτου, ἡ Σερβίας), Reichs-
tag, Landtag, *m.*

Diététique, f. (méd.) διαιτη-
τική, Diätetik, Gesundheits-
lehre, *f.*

Dieu, m. θεός, Gott, *m.*

Diffamant, ante, adj. ἀτιμί-
ζων, δυσφημῶν, entehrend,
schimpflich.

Diffamateur, m. ἀτιμιστής,
δυσφημιστής, Verleumder, *m.*

Diffamation, f. δυσφημία, ἡ-
σε Nachrede, Verleumdung, *f.*

Diffamatoire, adj. ἐνήκων εἰς
δυσφημίαν, ἐβριστικός, eh-
renrührig.

Diffamer, v. a. δυσφημῶ, κα-
ταλάω, verschreyen, verleum-
den.

Différemment, adv. διαφορι-
τικῶς, verschiedentlich; ἀλλέ-
ως, μὴ ἄλλον τρόπον, anders.

Différence, f. διαφορά, Ver-
schiedenheit, *f.*, Unterschied, *m.*

Différencier, v. a. κάμνω δια-
φορῶν, einen Unterschied ma-
chen, unterscheiden; (math.)
ἐκθέτω τὸ ἐπιπλεονεῖον μίαν
ποσότητος, eine Differenzial-
Größe finden, differenziren.

Différent, m. διαφορά, Eins,
μέωμα, Streit, Zwist, *m.*

Différent, ente, adj. διαφορι-
τικός, verschieden, unterschie-
den.

Différentiel, elle, adj. (math.),
quantité —elle, τὸ ἐπιπλε-
ονεῖον μίαν ποσότητος, Diffe-
renzial = Größe, Differenzia-
le, *f.*

Différer, v. a. ἀναβάλλω, ver-
schieben, aufschieben, *v. n.*,
διαφέρειν, verschieben sein.

Difficile, adj. (-ilement, adv.)
δυσκόλος, schwer, mühsam;
δυσκόλος, ὅπου δὲν εὐχερι-
σταίται εὐκόλα, eigenstän-
ig.

Difficulté, f. δυσκολία, Schwie-
rigkeit, Beschwierlichkeit, *f.*

Difficultueux, euse, adj. δύ-
σκολος, ἐνέσκολον δυσκόλως
εἰς καθὲ πρᾶγμα, eigenstän-
ig, der viel Schwierigkeiten
macht.

Disforme, adj. διάμορφος,
ασχημος, ungestalt, häßlich.

Disformer, v. a. χαλῶν τὸ σχή-
μα ἐνὸς πρᾶγματος, verun-
stalten.

Disformité, f. ἀσχημότης, ἀση-
μία, Ungeständigkeit, Häßlich-
keit, *f.*

Diffraction, f. (opt.) διάφρα-
ξις (τῶν ἀκτίνων τοῦ φω-
τός), Abweichung, *f.* der Licht-
strahlen.

Diffus, use, adj. (-fusément,
adv.) ἐκτεταμένος, ἀν-
αλόγος, weitläufig, weitstrei-
fig.

Diffusion, f. διάχυσις, Ausbrei-
tung, *f.*, μακροχρόνια, πολυ-

λογία, Weltläufigkeit, Welt-
(schwefigkeit), f.

Digérer, v. a. χωνεύω, verdaun-
en; χωνεύω, κατακαλύβω
κατά, durchdenken, gut ver-
stehen; υποφέρει με νόμον-
ον, geduldig ertragen, ver-
schmerzen.

Digeste, m. τὰ δίγεστα, αἱ
πανδέκται, die Pandekten, f.
pl.

Digester, m. χωνευτήριον (μη-
χανή τις διὰ μαγείρουναι),
Kochmaschine, f.

Digestif, ive, adj. χωνευτικός,
ὁποῦ συμβορρεῖ τὴν χώνει-
σιν, die Verdauung beför-
dernd.

Digestion, f. χώνεισις, Ver-
dauung, f.

Digitale, f. φυτὸν τι ἡμαρμα-
κῶν (δακτυλῶνα λεγού-
μεν), Fingerhut (Pflanze), f.

Digne, m. (-gneumēt, adv.),
ἀξιος, würdig, werth.

Dignitaire, m. ἀξιωματικός,
Würdenträger, Dignitar, m.

Dignité, f. ἀξία, ἀξιώτης, Wür-
de, f.

Digression, f. παρέκβασις, Ab-
schweifung, f.

Digue, f. πρόχωμα, Damm
(Weich), m.

Digner, v. a. συλλέγω (τὸ
ἐλογεῖν) μετὰ τὰ μαχμούδια,
(ein Pferd) spornen.

Dignon, m. (mar.) τὸ εὖλον
ἐπὶ τοῦ ὀπίσθου εἶναι δεμένον
τὸ φλάμπουρον, Wimpel-
stod, m.

Dilacération, f. διάσπασις, κα-
τασχέσις, Zerreißung, f.

Dilacérer, v. a. διασπᾶν, κα-
τασχέω, zerreißen.

Dilapidation, f. ἄσπιον ἐξό-
δευμα, Verschleuderung, Ver-
geudung, f.

Dilapider, v. a. ἄσπιον ἐξοδέω,
verschleudern, vergeuden.

Dilatabilité, f. πᾶσις προ-
γματος ὁποῦ ἡμῶν ἐκτετα-
τὸν, ἢ ἐκτετατὸν, Dehn-
barkeit, Ausdehnbarkeit, f.

Dilatable, adj. πλατυντικός
(ὁποῦ ἡμῶν ἐκτετατὸν, ἢ ἐκτετατὸν),
dehnbar, ausdehnbar.

Dilatation, f. πλάτυνσις, Aus-
dehnung, f.

Dilatatoire, f. (chir.) πλατυντή-
ριον, Sperrreißer, n. Quellsch-
ißel, m.

Dilater, v. a. πλεῖν, μαρ-
τυρεῖν, ausdehnen, erweitern.

Dilatatoire, adj. (jur.) ἀναβά-
λων, aufzüglich verzögernd.

Dilayer, v. a. et n. ἀνέμω, aus-
schieben, verschieben.

Dilection, f. ἀγάπη, Liebe,
f.: votre —, ἡ ἀγάπη σου
(τίλος διδασκάλου μετὰ τὸν
ἡγεμόνων), Erw. (Guet) Pleb-
ben.

Dilemme, m. δίλημμα, Dilem-
ma, n.

Diligement, adv. ἐπιμελῶς,
μετὰ σπουδῆς, hurtig, eifrig.

Diligence, f. σπουδή, ἐπιμέ-
λεια, Emsigkeit, Emsfertigkeit,
f., Fleiß, m.; ταχυδρόμον
ἀνάξια (τῆς πόσεως), (Eil-)
Postwagen, m. Postkutsche, f.

Diligent, ente, adj. ταχύς, ἐπι-
μελής, hurtig, eifrig, flei-
ßig.

Diligenter, v. a. ταχέως, bes-
schleunigen, betreiben, v. n.
et se —, v. r. ἐπιμελοῦμαι,
σπουδάζω, Fleiß anwenden,
sich fördern.

Dilavien, enne, adj. ὁ, ἡ ἐκ
ταύ κατακλυσμῶν, Eünd-
fluth.

Dimanche, m. ἡ κυριακή, Sonn-
tag, m.

Dimension, f. διαμέτρισις,
Ausmessung, f.

Dime, Dimer, v. Dixme, Dix-
mer.

Dimeur, m. ὁ ἐποδικοῦν, Be-
hendher, m.

Dimier, m. ὁ συνάγων τὴν δε-
κατίαν, Zehendeinnehmer, Be-
hendher, m.

Diminuer, v. a. et n. ἐλγω-
σιεῖν (καίμιν ἐλγωτέραν
καὶ γίνουσι ἐλγωτέρας), ver-
mindern, verringern; abnehi-
men, sich vermindern.

Diminutif, ive, adj. (gramm.)
ὑποκοριστικός, verkleinernd,
s. m., τοῦ υποκοριστικῶν, Ver-
kleinerungswort, n.

Diminution, f. ἐλγώσεως,
Abnahme, Verminderung, f.

Dimissoire, m., lettres dimis-
soriales, f. pl. ἐκδοτικῶν,
ἐκδοσις ἀρχιερέως πρὸς τινε
ἐκκλησιαστικόν, ἢ χειρο-
τονήθῃ ἀπὸ ἄλλου ἐπισκόπου,

Erlaubniß, f. eines Bischofs
an einen Geistlichen, daß er
von einem andern Bischof ordi-
niert werden darf; ἡ δὲ δι-
δομένη εἰς τινε καὶ στεφανω-
θῇ χωρίς καὶ πλεον προήγηση
ἀναγκῆς εἰς τὴν ἐκκλησί-
αν, Erlaubniß, f. sich, ohne

verhergegangenes Aufgebot, trauern zu lassen.

Dinanderie, *f.* κέρει λογής ἀργυρία χάλκινα, Kupferwaare, Messingwaare, *f.*

Dinde, *f.* ψαίον, κούρκα, Truthenne, *f.*

Dindou, *m.* κούρκος, Truthahn, *m.*

Dindouneau, *m.* κουρκόπουλος, junger Truthahn, *m.*

Dindounier, *m.* -ère, *f.* φέλας τῶν ψαίονων, der (die) Truthahner hütet.

Dinée, *f.* ο τόπος ὅπου γευματίζον (ἐκ τῶν δρόμων), Ort, *m.*, wo man (auf der Reise) zu Mittag speist; ἐξοδα δια τὸ γεῖμα, Zahlung *f.* für das Mittagessen, Mittagsgesetz, *f.*

Diner, *v. n.* γευματίζω, zu Mittag speisen.

Diner, diné, *m.* γεῖμα, Mittagessen, *a.*, Mittagessmahlzeit, *f.*

Dineur, *m.* ἐκείνος ὁποῦ μόνον γευματίζει, der nur zu Mittag isst; beau —, γαρύς, starker Esst, *m.*

Diocésain, *m.* -aine, *f.* ἐπαρχιώτης, ἐπαρχιώτισσα, der (die) zu einem Kirchsprengel gehört.

Diocèse, *f.* διοίκησις, ἐπαρχία, Eparchia, Kirchsprengel, *m.* Diocèse (eines Bischofs), *m.*

Dioptré, *m.* (math.) δίοπτρον, Dioptr (Absehe), *f.*

Dioptrique, *f.* ἡ διοπτρική, Dioptrik, *f.*; *adj.* διοπτρικός, dioptrisch.

Diphthongue, *f.* δίφθογγος, Doppellauter, *m.*

Diplomate, *m.* διπλωτὸς ἐκ πολιτικῶν υποθέσεων, Diplomat (Bevollmächtigter in Staatsangelegenheiten), *m.*

Diplomatie, *f.* ἐπιστήμη τῶν πολιτικῶν πραγμάτων καὶ υποθέσεων, Staatsverhandlungskunst, *f.*

Diplomatique, *f.* διπλωματική· ἡ γνώσις τῶν διπλωμάτων (ἢ τοῦ ἐθνικοῦ νομίμου ἐπιστήμη), -ἐπιστήμη τῶν πράξεων πῶς καὶ πραγματοποιῶνται ἐκ πολιτικῶν υποθέσεων, Diplomatie, *f.*: Kenntnis *f.* der Urkunden (Wissenschaft *f.* des Völkerrechts); Gesandtschaftskunst, *f.*; corps —, οἱ ἀλλοθινοὶ πρεσβεῖς ἐκ μὲν αὐτῆς, die sämtlichen fremden Gesandten *m. pl.* an einem Hofe.

Diplôme, *m.* δίπλωμα, χρυσόβουλλο, Diplom, *m.*, Bestallungsbrief, *m.* δίπλωμα παλαιόν (χρησιμοποιεῖται ἐκ παλαιῶν, ἐκ ἀποδείξεων), Urkunde, *f.*

Diptère, *m.* (archit.) δίστερον, κτίριον περιστεγασμένον ἀπὸ δύο ταῖς στύλων, mit zwei Reihen Säulen umgebenes Gebäude, *n.*

Diptère, *adj.* (περὶ τῶν πετομένων ἐντόμων) δίστερος, με δύο πτερά (ὡς αὐτὸ μύτιον κτλ.), zweiflügelig (von fliegenden Insekten).

Dire, *v. a.* λέγω, sagen; traverser à —, ἐντολῶν ἐκείτωμα ἐξοικατεχόντων, etwas woran

anzufehen haben, se —, *v. r.* λέγομαι, gesagt werden; λέγω ὅτι εἶμαι (προσπατεῖται κτλ.), sich ausgeben für —; ὀνομάζομαι, λέγομαι, sich nennen, heißen. C'est à dire, αὐτὸ θέλει εἶναι (ὅτι ἔστι), τοῦτ' ἐστίν, das ist, das heißt.

Dire, *m.* ὁ λόγος (ἐκείνο ὅπου εἰπε τις), Aussage, *f.*

Direct, ecte, *adj.* εὐθεῖς, ταὺς, ὁ, ἡ κατ' εὐθείαν, gerade, in gerader Richtung; direct, unmittelbar.

Directe, *f.* ὁ περιὸς ἐκὸς γενοῦς, Bezirk *m.* eines Lehn, Lehnsherrlichkeit, *f.*

Directement, *adv.* κατ' εὐθείαν, gerade zu (*prop. et fig.*).

Directeur, *m.* -trice, *f.* ἐπιστάτης, ἡ ἐπιστάτις, ἐπιστάτης, Vorsteher, Director, *m.* -rin, *f.*

Direction, *f.* διεύθυνσις, Richtung, *f.*; ἐπιστάτης, ἐπιστάτης, Führung, Leitung, Direction, *f.*

Directoire, *m.* διοικητήριον, Directorium, *n.*

Diriger, *v. a.* διεύδω, (wei- chen) richten; ὀδηγῶ, διοικῶ, κυβερνῶ, führen, leiten, dirigieren.

Dirimant, ante, *adj.* empêchement —, ἐκπτώσις, ὑπόδοσις, ὅπου ἀνυψεῖ τοὺς γόνυς, Hindernis, *m.*, das die Ehe ungültig macht.

Disant, soi —, *v. soi.*

Discale, *m.* (comm.) ἡ τὰς, τὸ γένωμα, Tara, *f.*, Abgang *m.* am Gewichte einer Waare.

isceptation, *f.* γιλορευία δι' ἑνα πρόβλημα. Streit *m.* über eine vorgelegte Aufgabe. - cepter, *v. a.* γιλορευίζω, ἐκτινῶ, streiten, erörtern.

iscernement, *m.* διαφορά, Unterschied, *m.*; ἀνέκρισις, διάκρισις; Unterscheidungs-
kraft, *f.*

iscerner, *v. a.* ἀνέκρινω, διακρίνω, unterscheiden.

disciple, *m.* μαθητής, Schüler, Jünger, *m.*

disciplinable, *adj.* ἐπιεικής, ἐκκολοπιίδεντος, gelehrt, folgsam.

discipline, *f.* παιδεία, παιδαγωγία, Bucht, Schulucht, *f.*; εὐταξία (μάστιγε στρατιωτική), Mannsucht, Krieger-
ucht, *f.*; μάστιγις ἀσκητῶν, Weisel (Disciplin), *f.*; μαστιγώσις, Weisung, *f.*

discipliner, *v. a.* μαθητεύω, παιδεύω, γυμνάζω, κάμνω, εὐτακτοῦν, ziehen, zur Bucht gewöhnen; μαστιγῶναι, ge-
feln. Discipline, *éc.*, *adj.* (περὶ στρατιωτῶν) εὐτακτός, συνηθισμένος εἰς εὐταξίαν, (von Soldaten) an Kriegs-
ucht gewöhnt.

discontinuation, *f.* διακοπή, Unterbrechung, *f.*

discontinuer, *v. a.* διακόπτω, διακοπάζω, unterbrechen, nicht fortsetzen.

Disconvenance, *f.* τὰ ἀνάρμο-
σιον, ἀσυνφωνία, Mangel *m.* an Uebereinstimmung.

Disconvenir, *v. n.* ἀσυνφωνεῖν, ἁρῶνμαι, leugnen, in Ab-
rede seyn.

Discord, *m.* δισχόρεια, ἁρμῆς
ἡσυχία, *f.*

Discord, *de.* *adj.* (mus.) ἀσύν-
φωνος (ἀτμιαστος), dis-
stimmt.

Discordance, *f.* (mus.) ἁρμυ-
γῶνία, Mißklang, Mißton, *m.*

Discordant, *ante.* *adj.* ἀσύν-
φωνος, ὅπου δὲν συμφωνεῖ
εἰς τὸν τόνον, nicht zusam-
menstimmend, falsch.

Discorde, *f.* ἀσυνφωνία, Miß-
klang, *m.*; δισχόρεια, ἁρμῆς
ἡσυχία, Zwietracht, *f.*

Discorder, *v. n.* (mus.) εἶμαι
ἀσύνφωνος, nicht stimmen.

Discours, *m.* -ense, *f.* πο-
λυλογία, Vielsprecher, Schwä-
tzer, *m.*

Discourir, *v. n.* ἐμιλῶ, συνο-
μιλῶ, reden, Gespräche hal-
ten.

Discours, *m.* ἐμιλία, λόγος,
Rede, *f.*; Gespräch, *n.*; Ab-
handlung, *f.*

† Discourtois, oise, *adj.* ἀπολλυ-
τικός, unheftlich.

† Discourtoisie, *f.* ἀφιλογρο-
σύνη, Unhöflichkeit, *f.*

Discredit, *m.* ἔλλειψις, ἀλιγό-
στιναις τιμῆς, ἐνδοκείψις,
Mißcredit, Verfall, *m.*; -cré-
diter, *v. a.* ἀσχηματίζω, ver-
schreien, in Mißcredit brin-
gen.

Discret, *éc.*, *adj.* (-tement,
adv.) διακριτικός, γνωστι-
κός, διακεκριμένος, verständ-
lig, klug; μέτριος, μέτρητος,
bescheiden; σωπῆλός, ὅπου
ἀποσιωπῶ, ἡσυχάζω, τὴν
συνῆκῃ, beschwiegen; (math.)
getrennt, nicht st. d.

Discretion, *f.* διάκρισις, στό-
χασις, Vorsichtigkeit, Schutz-
samkeit, *f.*; ἀποσιώπησις τῶν
ματιχῶν, Verschwiegenheit,
f. se rendre à —, παραδί-
δωαι εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ
νικητοῦ, χωρίς συμφωνίας,
sich dem Sieger ohne Bedin-
gung (auf Gnade und Ungna-
de) übergeben.

Discrimen, *m.* (chir.) θέσι-
μον διὰ τὴν γέλοστοιάν τοῦ
μετώπου, Vinde *f.* zum Aders-
lassen an der Stirn.

Disculper, *v. a.* ἀδωῶναι, δι-
καλολογεῖν, rechtfertigen.

Discursif, ive, *adj.* (log.) συμ-
παραγωγικός, einen Schluß
aus dem andern ziehend.

Discussif, ive, *adj.* (méd.)
διαλυτικός, zertheilend.

Discussion, *f.* ἐξέτασις, ἐρε-
υνα, Untersuchung, Erörte-
rung, *f.*; λογομαχία, γιλο-
ρευία, Streit, Wortwechsel,
m.

Discter, *v. a.* ἀνακρίνω, ἀκρι-
βοεξετάζω, genau untersuchen,
erörtern.

Disert, erte, *adj.* (-ertement,
adv.) στωμύλος, ἐνλωπτος,
ὅπου οὐδεὶς μὲ ἐνκόληται, be-
redt, redselig.

Disette, *f.* ἐνδεΐα, ἔλλειψις,
στενοχωρία, Mangel, *m.*,
Noth, *f.*

† Disetteux, euse, *m.* ἐνδεής,
πτωχός, arm, düstzig.

Discur, *m.* (-euse, *f.*) ὁ λέ-
γων, ὁ διηγούμενος, Sprä-
cher, Erzähler, *m.*

Disgrâce, *f.* πέρσις, ἐνδοία,
δυστομία, Ungnade, *f.*; δυο-

τυχία, διατρέχουσα, Unglück, n., Unfall, m.

Disgracié, ée, adj. ἐστερημένος τῆς εὐτυχίας, in Ungnade gefallen; *fig.* δυσμορῶς, ἐχρὺν ἐκείνου τοῦ γούστου, verunstaltet, der ein Gebrechen an sich hat.

Disgracier, v. a. στερεῶ τινά τῆς εὐτυχίας, Ungnade auf jemand werfen.

Disgracieux, euse, adj. ἀήδης, δυσάρεστος, unangenehm.

Disgrégation, f. (de la vue) διαβωμία, βλάβη εἰς τὴν ὄψιν, Blendung, Verlebung f. des Gesichtes.

Disgrégé, v. a. la vue, διαβώω τὴν ὁμιλίαν, die Augen blenden.

Disjoindre, v. a. ἐχωρίζω, διαζέγω, trennen, absondern.

Disjonctif, ive, adj. (gramm.) διαζωντικός, trennend.

Disionction, f. διάζωνσις, ἐχωρίσθης, Trennung, Absonderung, f.

Dislocation, f. ἐξάρθρωσις, Verrenkung, f.; διαμοιρασμὸς στρατιωτῶν εἰς διαφορετικὰ ζωνάρια, Auseinanderlegung f. der Truppen.

Disloquer, v. a. ἐξάρθρῶ (στρατιωτικῶν), verrenken.

Disparate, f. ἀναρμοστία, Unschicklichkeit, Ungereimtheit, f.; *ad.* ἀνάρμοστος, unpassend, ungeremt.

Disparité, f. ἀνισότης, διαφορά, Ungleichheit, Verschiedenheit, f.

Disparition, f. τὸ γὰ χάθῃ τι

ἀπὸ τὰ ὁμαλία, τὸ γὰ γέννηται ἀφαντα, das Verschwinden, n.

Disparaitre, v. n. ἀφαντα γίνωμαι, γένωμαι ἀπὸ τὰ ὁμαλία, verschwinden.

Dispensieux, euse, adj. πολυέσδως, kostbar, kostspielig.

Dispensateur, m., -trice, f. διαμοιραστής, -στριά, Ausseender, m., -tin, f.

Dispensation, f. διαμολύσις, Aussehung, Austheilung, f.

Dispense, f. ἐξαιρέσις, ἔδωκ, Erlaß, m., Dispensation, f.

Dispenser, v. a. ἐξαιρῶ τινά ἀπὸ τοῦ χάος τοῦ νόμου, δίδωμι ἔδωκ, einen einer gesetzlichen Pflicht erbinden, einem Erlaubniß (Dispensation) geben; διαμοιράζω, austheilen.

Dispenser, v. a. διασπέρνω, διασκορπίζω, ausstreuen, ausstreuen, f. streuen, f. streuen; διαμοιράζω, austheilen.

Dispersion, f. διασκόπισις, Zerstreuung, f.

Disponible, adj. ἔαυτὸν εἶναι πρὸς μεταχείρισιν, πρὸς ἀριστοῦ τιος, worüber man frey verfügen kann.

Dispos, adj. m. εὐκίνητος, ἐκδύσιν, behend, munter.

Disposé, ée, (part. v. disposer). εἰρημὸς, προθυμὸς, bereit, genügt; bien disposé (pour q.), εὐνοϊκὸς (εἰς τινα), gut gesinnt (gegen jemanden).

Disposer, v. a. διαδέτω, διατάττω, ordnen, anordnen; προετοιμάζω, vorbereiten; veranstalten. v. n. de q., μεταχειρίζομαι (ὡς πρὸς θέλω),

über etwas verfügen, mit etwas schalten und walten; ἀποτερεῖν, πολεῖν, veräußern, verkaufen. se — v. r. à q., προετοιμάζομαι (τὸ χάω τι) sich anschicken, sich gefaßt machen zu —.

Dispositif, ive, adj. προδιαθετικός, προετοιμασμένος, vorbereitend.

Disposition, f. διάθεσις, διάταξις, Einrichtung, Anordnung, Verfügung, f.; ἐκείνη θέλω ἐξουσία, freye Macht und Gewalt, f.; *quasi* θέλω θέλω, ἡ ἐπιτηδεύσις, (natürlich) Anlage, Fähigkeit, f.; *quasi* θέλω θέλω, Neigung, f.; (εὐνοϊκὴ ἢ μὴ εὐνοϊκὴ) διάθεσις τοῦ νοῦ, Stimmung, f.; κατὰστασις τῆς ὑγίειας, Gesundheitszustand, m.

Disproportion, f. ἑλλειψις ἀναλογίας, ἀνισότης, Unverhältniß, n., Ungleichheit, f.

Disproportionné, ée, adj. ἀποκλίνων εἶναι ἀνάλογον, ἀνισὸς, unverhältnißmäßig, ungleich.

Disputable, adj. ἐπικρίμντο εἰς λογομαχίαν, streitig.

Dispute, f. διάλεξις, φιλονεικία, λογομαχία, Streit, Wortwechsel, m.; φιλονεικία ἐκὸς ἐκείνου, Disputation, f.

Disputer, v. n. φιλονεκεῖν, ἀγωνίζομαι, streiten (mit Worten) φιλονεκεῖν (καὶ μὴ δημοσίως) ἀκαδημαϊκῶν φιλονεκεῖν, disputieren. v. a. — qe. à q. φιλονεκεῖν μετὰ τινα δι' ἑνὸς πράγματος, einem eine Sache streitig machen; — le terrain

διαφευγέμεται με δὴν τὴν
δύναμιν μου, das Geld zu be-
haupten suchen, sich tapfer weh-
ren.

Disputeur, m. fam. φιλόσοφος,
Streitkopf, m.

Disque, m. δίσκος (τῶν παλαι-
ων ἀδελφῶν), Wurfsteine
(der alten Kämpfer), f.; δίσ-
κος, κύκλος, Scheibe, f.

Disquisition, f. ἐξέτασις, ἐρευν-
α, Untersuchung; Abhand-
lung, f.

Dissection, f. ἀνατομία, ἀνα-
τομή, Dissection (eines Leich-
name), Begräbnung, f.

Dissemblable, adj. ἀνόμοιος;
unähnlich.

Dissemblance, f. ἀνομοιότης,
Unähnlichkeit, f.

Disséminer, v. a. διασπέρνω,
ausstreuen; κοινολογῶ, φα-
νερώ, verbreiten (Gerüchte
tc.).

Dissension, -sion, f. δι-
χόνοια, Uneinigkeit, f.

Disséquer, v. a. (chir.) διατέ-
νω τὸ σῶμα, einen Körper
öffnen (leichen).

Disséqueur, m. ἀνατομὸς, Zer-
gliederer, Anatom, m.

Dissertateur, m. συγγραφεὺς
πολλῶν διατριβῶν (ἐπὶ κα-
κού), Schriftsteller m. von ge-
lehrten Abhandlungen.

Dissertation, f. διπλήξις, δια-
τριβή, σύγγραμμα (μάστιχα
συντομον ἐκδημηματικόν), ge-
lehrte Abhandlung, f.

Dissenter, v. a. διαλογίζομαι,
ὁμιλῶ ἢ γράφω διὰ μὴ ἐπὶ
δύναμιν, abhandeln (einen Ge-
genstand).

Dissident, m. ἀλλόθρησκος (ὁ
μὴ Καθολικός) ἐξ τῆς Αε-
χίας, Dissident (Nichtkatho-
lik, in Polen).

Dissimilaire, adj. (philos.)
ἀνόμοιος, ἐτερογενής, un-
gleichartig.

Dissimilitude, f. ἀνομοιότης,
Ungleichheit, f.

Dissimulateur, m. προσποιού-
μενος, der sich verstellt.

Dissimulation, f. προσποιήσις,
Verstellung, f.

Dissimuler, v. a. ὑποκρίναιτο,
προσποιεῖσθαι, verbergen, sich
(dat.) nicht merken lassen, sich
verstellen. dissimulé, ée, adj.
κρυφύς, ποικρῶς, verstellt,
heimtückisch.

Dissipateur, m. — trice, f.
ἄσωτος, κακοζωδιατὴς, Ver-
schwender, m.

Dissipation, f. διασκέδασις,
Zerstreuung, f.; ἄσωτία, Ver-
schwendung, f.

Dissipé, ée, adj. διασκεδα-
σμένος, ἔχω τὸν νοῦν ἐξω
καὶ ἐκεῖ, μὴ προσέχων, zer-
streut; ἄσωτος, ἀπολελυμέ-
νος, ἄτακτος, aufgeschweifend.

Dissiper, v. a. διασπείρω με
ἄσωτιαν, χαλῶ, κακοζωδιά-
ζω, verschwinden, durchbrin-
gen; διασκορπίζω, zerstreuen;
διασκεδάω (τὸν νοῦν), προ-
ξενῶ διατριβὴν καίτοι, zer-
streuen (das Gemüth).

Dissolu, ne, adj. (— lument,
ἀσολῶ) διαλελυμένος, aufgelöst;
fig. ἄτακτος, ἄσωτος, aus-
geschweifend, liebtlich.

Dissoluble, adj. (chim.) διαλυ-

τός (ὁποῦ ἔμπορεῖ νὰ δια-
λυθῇ), auflösbar.

Dissolution, f. διάλυσις, Auf-
lösung, f.; ἀπόλυσις, ἀσώτεια,
ἀταξία, Aufschweifung, Lieber-
lichkeit, f.

Dissolvant, ante, adj. (chim.)
διαλύων, auflösend. Dissol-
vant, m. ἑνὰ διαλυτικόν, Auf-
lösungsmittel, n.

Dissonance, f. (mus.) ἁρμυ-
γῶν, διαφωνία, Mißklang,
f., Dissonanz, f.

Dissonant, ante, adj. (mus.)
ἁρμυγῶν, διαφωνος, miß-
tönend, dissonierend.

Dissoudre, v. a. διαλύω, χωρί-
ζω, auflösen, trennen.

Dissuader, v. a. ἀποτρέπω, ξε-
συμβουλεύω, abrathen, wider-
tathen.

Dissuasion, f. ἀποτροπή, ξε-
συμβουλεύσις, das Abrathen,
Widerrathen.

Dissyllable, adj. διασύλλαβος,
zweisylbig.

Distance, f. διάστημα, Abstand,
m.; Entfernung, f.; διαφορά,
Abstand, Unterschied, m.

Distant, ante, adj. ἀπέχων,
ἀπομακρυνόμενος, entfernt.

Distendre, v. a. (méd.) τενώ-
νω πολλά, andehnen, spannen.

Distension, f. τάτωμα, Aus-
dehnung, Spannung, f.

Distillateur, m. ὁ ἀλαμπυκαρι-
στὴς (ἀσκοποιός), Destillirer,
Brantweinbrenner, m.

Distillation, f. ἀποσταξίς, ἀλαμ-
βικαρισμα, das Destilliren;
κατακαύνη θεοῦ, Brantwein
brennen, n.; ζαχρ, gebranntes
Wasser, n.; Brantwein, m.

Distiller, v. a. ἀποστῆσαι, ἐκκρίνω, destilliren, abziehen. v. a. σταλάω, σταλάω, tropfen, tropfen.

Distinct, incte, adj. (-tement, ade.) διακεκριμένος, unterſchieden; ξεχωρισμένος, abgeſondert; καθαρός, ſafer, deutlich, klar.

Distinctif, ive, adj. ὁποῦ διακρίνει, unterſcheidend.

Distinction, f. διακρίσις, Eintheilung, Abtheilung, f.; διακρίσις, διαχωρισμός, Unterſcheidung, f.; διαφορά, Unterſchied, m.; προτίμησις, Vorzug, m.; Auszeichnung, Achtung, f.; homme de —, ſchönerer πρόκτορος κατὰ τὴν εὐγένειαν ἢ κατὰ τὴν ἄλαν, vornehmer Mann, Mann m. von Stande.

Distinguish, v. a. διακρίνω, unterſcheiden; τιμῶ, προτιμῶ, auszeichnen, ehren. se —, v. r. ἐκδοκιμῶ, ἐγγράφω ὄνομα, ἀποκτῶ δόξαν, ſich auszeichnen, ſich hervor thun.

Distique, m. διστιχόν, Diſtichen, n., Doppelvers, m.

Distorsion, f. (méd.) διαστρέψις, στρέβωσις, Verdrehung, Verzerrung, f.

Distraction, f. διασπασμός, ἀποσπασμός, ξεχωρισμός, Zerstreuung, Zerſtückelung, Zerstreuung, f.; ἀποσείω, ἐξέρχου ὅπου ἔχει τὸν νοῦν διασπασμένον, Zerstreuung, Zerſtreutheit, f.

Distraine, v. a. ἀποστῆναι, ἀποτρίβω τινὰ ἀπὸ μίαν πρὸς ἄλλαν, einen zerſtreuen, abziehen

von etwas; ξεχωρίσας, διασπῶν, trennen, löſen, zerſtreuen, zerſtücken. se —, v. a. ἀποσχεπῶμαι ἀπὸ τι, ſich von etwas abhalten laſſen; διασχεπῶμαι (τοῦτο. ἐκλεντίζομαι), ſich zerſtreuen.

Distrain, aile, adj. ὅπου δὲν προσέχει, ὅπου ἔχει τὸν νοῦν τοῦ ἄλλου, zerſtrout, unachtſam.

Distribuer, v. a. διαμοιρῶν, vertheilen, aushellen; διαμοίρω, eintheilen, abtheilen.

Distributeur, m. — trice, f. διαμοιραστής, Vertheiler, Ausheller, m.

Distributif, ive, adj. (-vement, ade.) μεριστικός, aushellend, zertheilend.

Distribution, f. διαμοιρασις, Aushellung, Vertheilung, f.

District, m. περιοχή, (μικρὴ) ἐπαρχία, Gebiet, n., Bezirk, m.

Dit, ite, adj. (part. v. dire), λεγόμενος, genannt; προσηγμένος, beſagt, bemeldet.

Dit, m. ἀποφθίγμα, λόγος, τὸ ῥῆμα, Spruch, n., ſinnreiches Wort, n.

Dithyrambe, m. διθύραμβος, Dithyrambe, m.

Dithyrambique, adj. διθύραμβικός, dithyrambiſch.

Diurétique, adj. (méd.) διουρητικός, harntreibend.

Diurnal, m. καθημερινόν βιβλίον πρασευχῆς (τὸν κατὰ τῶν ἡμερῶν), Gebetstagebuch n. (der katholiſchen Geiſtlichen).

Diurne, adj. (astr.) ἡμερήσιος, Tages, Tages.

Divagation, f. ἀποπλάνησις (ἐκ τῆς ὁμιλίας), Ausſchweifung (im Reden), f.

Divaguer, v. n. πλανῶμαι (ἐκ τῆς ὁμιλίας), ausſchweifen (im Reden).

Divergente, f. (géom.) διάστασις (δύο γραμμῶν), Auseinanderlaufen (zwei Linien).

Divergent, ente, adj. des lignes — gentes, f. pl. διττότερον γραμμῶν, ὅπου ἀπομακρύνονται ἢ μία ἀπὸ τῆς ἄλλης, auseinander laufende (divergente) Linien, f. pl.

Divers, erse, adj. διάφορος, διαφορετικός, verſchieden, mancherley.

Diversément, adv. διαφορετικῶς, διαφορετικῶς, auf verſchiedene Art, auf mancherley Weiſe.

Diversifier, v. a. μεταλλάττειν τὴν διαφορετικῶς τρόπον, auf verſchiedene Art verändern.

Diversion, f. παραγωγή (ἀπὸ μίαν πρὸς ἄλλαν), Ablenkung, f. (von einem Gegenstande), f. (milit.) παραγωγή τῆς ἐχθρῆς δυνάμεως εἰς ἄλλη μέρη, Diversion, f.

Diversité, f. διαφορετικῶς, διαφορετικῶς, Verſchiedenheit, Mannigfaltigkeit, f.

Diverſité, v. a. ἐνθραίνω, ἐνθραίνω (τοῦτο. ἐκλεντίζω), ἐνθραίνω, beſtätigen; — les deniers publics, μεταχειρίζομαι τὰ δημόσια χρήματα (ἀσφαλῶς) εἰς ἄλλον σκοπὸν ἢ εἰς τὴν ἐδὲ μου χροῖαν, öffentliche Gelder unterſchieden. se —, v. r. ἐνθραίνωμαι, ἐνθραίνωμαι

(τοῦτο. ἐγλεντίζομαι), sich belustigen, sich ergötzen.

Divertissant, ante, adj. εὐφρακτικός, εὐπρόος, διασκεδαστικός, belustigend, ergötzend.

Divertissement, m. περιδιάβαισις, διασκεδάσις, τέρπαστος (τοῦτο. ἐγλεντίζω), Belustigung, Ergötzung, f.; — des deniers, ἐξοδισμός, μεταχειρίσις, ἀπορροή, ἀπὸ τοῦ ἀπορροῦν, παρὰ ὅπου ἐπέρχεται τὸ γένος, Unterschlagung f. von Geldern.

Dividende, m. (arithm.) τὸ μεριζόμενον, ὃ διαιρετός, Dividendus, m.; τὰ ἀνήκον μεριζοῦν διὰ καθ' ἑκαστὸν ὅπου μέτεστι εἰς τὴν ἐπιχείρησιν, Dividende, f.

Divin, ine, adj. (— nement, adv.) θεϊκός, θεῖος, göttlich.

Divinateur, m. (— trice, f.) μάντις, Wahrsager, m.

Divination, f. μάρτυμα, προφητεία, Wahrsagung, f.; μαντική, Wahrsagerin, f.

Diviniser, v. a. ἀποθεῖναι, θεοποιεῖν, vergöttern, göttlich verehren.

Divinité, f. θεότης, τὸ θεῖον, Gottheit, f.

Divis, adv. (jur.) par —, δημοκράτως, κατὰ μέρος, getheilt, theilweise.

Diviser, v. a. διαίρω, μερίζω, theilen, zertheilen, eintheilen; διαμοιράζω, vertheilen; προ-ἕνω διχονοῦν, entzweien; (arithm.) μερίζω, διαίρω, theilen, theilförmig. so —, v. r.

διαμοιράζομαι, sich theilen; διχονοῦν, unteinen werden.

Diviseur, m. (arithm.) ὁ μεριστής, διαίρετής, Theiler, Divisor, m.

Divisibilité, f. διαιρετότης, Theilbarkeit, f.

Divisible, adj. διαίρετός, theilbar.

Division, f. διαίρεσις, διαμερίσσις, Theilung, Einteilung, Vertheilung, f.; fig. διχόνοια, Uneinigkeit, f.; (milit.) μέρος ἐνὸς στρατεύματος ὅπου ὁρίζεται ἕνα στρατηγός, Herabtheilung, Division, f.; (mar.) μέρος τοῦ στόλου ὑποτάκτον εἰς τὴν ἐξουσίαν ἐνὸς ναυάρχου, Division einer Flotte; (arithm.) διαίρεσις, μερισμός, das Theilen, Dividiren, die Division.

Divorce, m. τὸ διαζύγιον, Ehescheidung, f.; διχόνοια, Uneinigkeit, f.

Divorcer, v. n. κύμνω διαζύγιον, χωρίζομαι (ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν, ἀπὸ τῆς γυναῖκα), sich scheiden, sich scheiden lassen.

Hivorce, ée, adj. διαζευγμένος, geschieden.

Divulgation, f. δημοσίευσις, κοινοποίησις, Ausbreitung, Verbreitung, f.

Divulguer, v. a. δημοσιεύειν, κοινοποιεῖν, ausbreiten, verbreiten, unter die Leute bringen.

Dix, nu. δέκα, zehn.

Dixième, adj. δέκατος, der (ste) zehnte. s. m. τὸ δέκατον, Zehntel, n.

Dixièmement, adv. δέκατον, zum zehnten Mal.

Dixme, f. (dlme), ἡ δεκάτις, Zehnd, m.

Dixmer, v. n. ἀποδεκατῶ, πέρνω δεκατίαν, zehnden, den Zehenden nehmen.

Dixmeur, m. ὁ συνάγων τὴν δεκατίαν, Zehendeinnehmer, Zehndfuehrer, m.

Dizain, m. ποσῆμα ἔχον δέκα στίχους, Gedicht n. von zehn Versen; κομβολόγιον ἔχον δέκα κομβία, Rosenkranz m. von zehn Korallen.

Dizaine, f. δεκάς, δεκάδα, Anzahl f. von zehn.

Dizeau, m. δέκα δεμάτια (ἀπὸ στίχων, ἀπὸ χόρτων), zehn Garben; zehn Hund (Hcu).

Dizenier, m. δέκαρρος, der über zehn gesetzt ist.

Docile, adj. (— lement, adv.) εὐκολοπαίδευτος, εὐμαθής, εὐπειθής, gehorlig; folgksam.

Docilité, f. εὐμαθία, εὐπειθεια, Gelehrigkeit, Folgksamkeit, f.

Docimasie, Docimastique, f. (chim.) δοκιμασία τῶν μεταλλείων, Probirkunst, f.

Docte, adj. (— tement, adv.) πολυμαθής, μαθημένος, ἐπιστήμων, gelehet.

Docteur, m. δόκτωρ (πρόεδρος ἀναδιδάκτορας, διδάσκαλος, Doctor, m.; — en droit, νομοδιδάκταλος, Doctor der Rechte (Doctor juris); — en médecine, ἑνὸς ἐξωμάτου (ἱατρογίδοστος), Doctor der Arzneygelehrtheit (Doctor medicinae).

δίδουμαι, sich ergeben, sich unterwerfen.

Donneur, *m.* — *euse*, *f.* *δοτήρ*, *ὁ δίδων*, ἡ δίδουσα, Geber, *m.*; Geberin, *f.*

Dout, *pron.* τοῦ ὁποῖου, τῆς ὁποίας, των ὁποίων, περὶ τοῦ ὁποῖου κτλ., ἀπὸ τὸν ὁποίων, ἀπὸ τῶν ὁποίων κτλ., μετὰ τὸν ὁποῖον κτλ., dessen, deren, davon, von welchem, von welcher, von welchen, wovon, womit.

Doute, *f.* σῶμα τῆς κινδύου; κτλ., Band *m.* einer Doute *ic.*

Douzelle, *f.* *fam.* κόρη (ταπεινῆς καταστάσεως), Mädchen, *n.*, Dirne, *f.*

Dorade, *f.* χρυσοφόρος, χρυσοψαγὸν (εἶδος ἰχθύος), Goldesfisch, *m.*

Doré, *ée*, *adj.* χρυσαυμένος, vergollet; χρυσοῦ χρῶμα ἔχων, ἀνικοκίτρινος; goldfarbig, hellgelb.

Dorénavant, *adv.* εἰς τὸ ἐξῆς, künftiglich, künftighge.

Dorer, *v. a.* χρυσαῖνω, vergolleten; — *la pâte*, ἀλείφω ζεμαρικό με πρόκον ἀργύρου, das Gedächte mit Endorfer bestreichen; *fig.* — *la pillule*, (χρυσῶναι τὸ χάπι, δηλαδή) μαλώω τὴν, die Pille vergolleten (*fig.*).

Doreur, *m.* (— *euse*, *f.*) χρυσικός, χρυσοπότης, Vergoldder, *m.*

Dorique, *adj.* (archit.) δορικὸς, dorisch.

Dorloter, *v. a.* *fam.* χαδῶναι, liebhasen, hässeln. *se*, *v. i.* γίνεσθαι τρομερός, ängstlich

με τρομερόν τρόπον, sich verzeckeln.

Dorinant, *ante*, *adj.* κοιμῶμενος, schlafend; (διὰ τὸ νερόν) σπικόμενος, (vom Wasser) stehend.

Dormeur, *m.* υπνάρχης, Schlafser, Schlafschläfer, *m.*

Dormeuse, *f.* υπνάρχησσα, δαπνῶ κοιμῶμαι πολύ, Schlafserin, Schlafschläferin, *f.*; εἶδος σκουφίας γυναικῶν διὰ τὴν νύκτα, Nachthaube, Schlafhaube, *f.*; εἶδος ἀμαξίου εἰς τὸ ὁποῖον ἡμπορεῖ τινὰς νὰ κοιμηθῇ, bequemer Wagen *m.*, worin man schlafen kann.

Dormir, *v. n.* κοιμῶμαι, schlafen; (διὰ τὸ νερόν) δὲν κοινοῦμαι, σπικῶμαι, (vom Wasser) nicht stehen, stehen; *a. m.* ὁ ὕπνος, Schlaf, *m.*

Dormitif, *ive*, *adj.* υπνωτικός, schlafbringend.

Dormitif, *m.* (ιεραιζόν) υπνωτικόν, Schlafmittel, *n.*

Doroir, *m.* βούρτζα μετὰ τὴν ὁποίαν χρυσαῖναν, Vergolddunstel, *m.*; βούρτζα μετὰ τὴν ὁποίαν ἀλείφουν τὰ ζυμαρικά μετὰ πρόκον ἀργύρου, Streichsel der Bäder.

Dorsal, *ale*, *adj.* (anat.) ὀσφικός, Rücken-.

Dortoir, *m.* κοιτῶν (εἰς τὰ μοναστήρια), Schlafzimmer *n.* in Klöstern.

Dorure, *f.* χρύσισμα, μεταλλοκρίσισμα, Vergoldung, *f.*

Dos, *m.* ῥάχη, τὸ ὀσπτεῖον, Rücken (*propr. et fig.*) *m.* — avoir q. à —, ἔχει πρὸς ἐχθρὸν, einen zum Feinde haben; tour-

ner la —, γυρίζω ταῖς πλάταις, den Rücken kehren.

Dose, *f.* (méd.) δόσις, Gabi (Dosis), *f.*

Doser, *v. a.* δίδω ἢ πένω τὴν διαορισμένην δόσιν (τοῦ λατρικού), die gehörige Gabi (einer Arznei) geben oder nachmen.

Dosseret, *m.* μικρὸς στυλός, kleine Säule, *f.*

Dossier, *m.* ἡ ῥάχη τοῦ σκαμνίου, τὸ ἄκρον ὑποπόδιον, Lehne, Rücklehne (eines Stuhls), *f.*; ὄψια γραμμάτων ὅπου ἀνήκουν εἰς ἓνα κρυσολόγιον, Packet *n.* Acten; περιτύλιγμα ταιούτων γραμμάτων, Umschlag *m.* darum.

Dot, *f.* προίκα, Aussteuer, Willigst, *f.*

Dotal, *ale*, *adj.* ἀνήκων εἰς προίκα, zur Aussteuer gehörig.

Dotation, *f.* διορισμός ἐκκλησιῶν τινῶν (εἰς μίαν ἐκκλησίαν κτλ.), Begabung *f.* mit Einkünften.

Doter, *v. a.* προικίζει, ausstatten, ausstatten; ἰδω, διορίσει ἐκδοθήματα τινὰ εἰς μίαν ἐκκλησίαν, ἓνα μοναστήριον, eine Kirche, ein Kloster *ic.* mit gewissen Einkünften versehen.

Douaire, *v. a.* ἀντιπροικίζει (εἰς ὅπου διορίσει ὁ ἄνδρας εἰς τὴν γυναῖκα νὰ τὴν ἐκπύσῃ μετὰ τὸν θάνατόν τὸν). Willthum, Selbstgedinge, *n.*

Douairier, *m.* (jur.) τὸ παιδί ὅπου δέχεται τὴν ἀνταποδοτικὴν τῆς μητρὸς τὸν πατρῷος τὴν πατρικὴν ἀνταποδοτικὴν, Kind *n.*, das mit dem

Leibgebänge seiner Mutter zu-
frieden ist, und dem väterlich
sein Erbe entfragt.

Douairière, f. χήρα ιδιότητος
(ἀπὸ τοῦ ἔχει ὑποτακτικῶς), Witte
we f. von Stände.

Douane, f. τελώνιον, κομισι-
ον (τοιοῦτο, γιγνέμενον), Zoll
(pl. Zölle), m.; τὸ σπίτι τοῦ
ἐκχωρῶντος τὸ τελώνιον, Zoll-
haus, n.; τὸ κρηττόνιον τοῦ
ἐκχωρῶντος τοῦ τελωνίου, Zoll-
amt, n.

Douanier, m. τελώνης, κομισι-
κόνης (τοιοῦτο, γιγνέμενον-
τις), Bolleinnahmer, Zöllner,
m.

Doublage, m. (mar.) τὸ ἔξω-
θεν διπλοῦν σαρδύμα τοῦ
καρμίου, die äußere Verklei-
dung des Schiffes.

Double, adj. διπλὸς, διπλός,
doppelt, zweifach; *fig.* διπλο-
προσωπός, ποικίλος, falsch,
arglistig. s. f. δόπλια (τὸ ἔκ-
τον τοῦ sol ἢ sou), alte Schei-
demünze (ein Sechstel des Sou),
f.; s. m. τὸ διπλοῦν, das Dop-
pelte, Zweifache.

Doublon, f. (charp.) χρυσὸν
ἀργύριον χρυσίον (δοκοί), flati-
se Querbalcken, m. pl.

Doublement, adv. διπλῶς, δι-
πλῶς, doppelt. s. m. διπλωσις,
διπλοῦσις, Verdoppelung, f.

Doubler, v. a. διπλῶνω, ver-
doppeln; βάζω ἐσθῆτα, ver-
κλῆναι, füttern (Kleider u.);

in cap, (mar.) περιβάλλει
ἐκχωρήματα, ein Vorgebirge
umschiffen.

Doublet, m. ψευδής (ἀπὸ τοῦ ἴ-
στασιν ἐκτεταμένος) λίθος πο-

λύτιμος, Doublette (falscher,
nachgemachter Edelstein), f.;
δύο ἴσοι ἀριθμοὶ εἰς τὸ πα-
ρῆναι τῶν κυβίων, Paß, m.

Doublon, m. εἶδος νομίσματος
χρυσίου τῆς Ἰσπανίας, Dublo-
ne (spanische Goldmünze), f.;
(impr.) ἔστις ἡ ἑκάδα δύο
γροῦς συνδυμένη, doppelt
geleitet Wort, n., doppelt ge-
leite Beile, f.

Doublure, f. τὸ ἐσθῆτα, τὸ
ἄσπερον, Futter, Unterfutter, n.

Douceâtre, adj. γλυκάνιστος,
γλυγός, süßlich.

Doucement, adv. γλυκά, süß;
ἐλαφρά, μὴ προσηύχας, gelin-
de, sanft; ἀγένη, sachte; α-
γανή, leise; tout —, ματρί-
ως καλῶς, so so, ziemlich.

Douceux, euse, adj. γλυγός,
γλυκάνιστος, süßlich, sate;
προσηγμένους εἰς τὸ ἡσθα-
ναι, εἰς τὴν ὁμιλίαν, süßlich
im Besprechen, im Reden.

Doucet, ette, adj. γλυκούρι-
κος, ein wenig süß.

Douceur, f. γλυκύτης (χυρὸς
καὶ μενής), Süßigkeit, f.;
Lieblichkeit, Anmuth, f.; ἡμε-
ρότης, τρυφερότης, ποσότης,
Sanftheit, Zärtlichkeit, Sanf-
tmut, f.; μικρὸν γέμισμα
(πλάσμα), kleines Weichent,
Erntgeld, n. pl. γλυκά καὶ
ἡρωικά λόγια, Süßigkeiten,
verliebte Reden, f. pl.

Douche, f. ἀταλαμὸς ἀερίου
νεοῦ εἰς ἓν μέλος ἀσθενὲς,
Bischofsbad, n.

Doucher, v. a. ἀταλάω (v.
douche) ein Bischofsbad geben.

Doucine, f. (archit.) χορινός

(στολισμός τις ἀρχιτεκτονι-
κός), Kinnleiste, f.; δοκίον
μὲ τὸ ὅποιον σχηματίζεται ἡ
χορινός, Karkaschobel, m.

Donagne, f. κυβερνήτρια κό-
ρης (εὐγενικῆς), Hofmeisterin
(eines adelichen Fräuleins), f.

Donelle, f. λίθος κεκλιμένος διὰ
θόλων, gekrümmter Stein m.
zu Wagenwölbungen; δόχη,
δοῦνα (συνδύει διὰ παντός),
Kaskade, f.

Doner, v. a. ἀντιπροσέχω, ein
Leibgebänge auslegen; χαρίζω,
στολίζω, begaden, ausstatten
(fig.).

Douillage, m., κακοῦσασμα,
schlechtes Gewebe, n.

Donille, f. αἰδέα εἰς ὑψὺ λό-
χην, Dille f. in einem Spieß.

Douillet, ette, adj. γλυκοῦρι-
γροῦστικός, ὅπου κἀντι-
τὸν χαῖνεν, καὶ κα-
μερῶνεν, zart, weich,
weichlich; süßlich, zärtlich,
schmeichelnd. s. m. ἀνδρωπός
τρυφερότικός, ἀταλαμύ-
κος, Zärtling, Weichling, m.

Douillette, f. γόνημα ἀπαλὸν
ἀσπασμένον μὲ βαμβάκι,
weiches, mit Watte gefülltes
Kleid, n.

Douleur, f. πόνος, Schmerz, m.
+ se Douloir, v. r. παρὰπονοῦ-
μαι, klagen; ἔχω πόνον,
Schmerz haben.

Douloureux, euse, adj. ἐπὶ-
πονος, ὅπου πόνος, schmerz-
haft; παρὰπονητικός, ἀρ-
νητικός, kläglich, jämmerlich.

Doute, m. ἀμφιβολία, διστα-
γμός, Zweifel, m.

Douter, v. n. de qc ἀμφιβολ-

ἀπό μαλλί και νήμα, Droguet, halbwollener Zeug, m.
Drogner, m. φαρμακοδόκη, Arzneiherbereiter, n.; δὴ καὶ διὰ περίεργα φυσικὰ πρᾶγματα, Naturalienhändler, m.
Droguiste, m. φαρμακοποιός, ὅπου πωλεῖ λαϊκὰ, χρωματὰ κτλ., Spezereihändler, m.
Droit, οἷτε, *adj.* εὐθύς, ἴσιος, ὁρθός, gerade; δεξιός, recht (auf der rechten Seite); καλός, ἀγαθός, δίκαιος, recht, gerecht, rechtschaffen. **Droit**, *adv.* ἴσως, καθ' εὐθείαν, gerade aus. à droite, δεξιὰ, εἰς τὴν δεξιάν, rechts.
Droit, m. τὸ δίκαιον, τὸ νόμιμον, das Recht; τὰ νομικά, Rechtsgelehrsamkeit, f., die Rechte, n. pl.; προνόμιον, δίκαιον, Recht, Vorrecht, n.; Droits, pl. τὰ δασύματα τοῦ βασιλείου, Abgaben, Auflagen, f. pl.
Droite, f. ἡ δεξιή, τὸ δεξιὸν χεῖρ, die rechte Hand, Rechte, f.; à —, δεξιὰ, εἰς τὴν δεξιάν, rechts, rechter Hand.
Droitement, *adv.* δικάως, ὁρθῶς, gerecht, rechtschaffen, auf eine rechtschaffene Weise.
Droitier, ἔρε, *adv.* δεξιόχειρ, der (die) rechts ist.
Droiture, f. εὐθύτης, δίκαιον φέρσιμον, Geradheit, Rechtschaffenheit, f. en —, καθ' εὐθείαν, gerade zu, gerades Weges.
Drôle, *adj.* (drôlement, *adv.*) χαρούμενος, ἀπείρος, brolig, lustig. v. m. κομῆρος

ἄνθρωπος, verschämter Kerl, m.
Drôlerie, f. ἀστεϊότης, γελοιοποιία, lustiger Streich, Schwanke, m.
Drôlesse, f. ἀχρεία γυναῖκα, οὐτιδανή, Babin, Bettel, f.
Dromadaire, m. γοργοκάμηλον, Dromedar (Trampeltier, n.), m.
Droute, m. εἶδος πούλλου ὁποῦ οὐσιάζει μετὰ τὸν στρουθοκάμηλον, Strauflamad, m.
Dropax, m. εἶδος ἐμπλάστρου ἀπὸ πύσσιν καὶ λάδι, Pechpflaster, n.
Drosse, f. (mar.) σχοινίον ὁποῦ μακρύνει ἢ πλησιάζει τὸ κανόνη ἀπὸ τὸν τόπον του, Seil, n., womit die Kanone hin und hergezogen wird.
Drouillettes, f. πιζόβολος, δίκτιον μετὰ τὸ ὁποῖον ψαρεύουν τὰ σκουμπριά, Art Netz n. zum Kistfischfange.
Dronine, f. σακεὶ εἰς τὸ ὁποῖον ὁ καζαντζής κουβαλεῖ τὰ ἐργαλεία του, Kesselfischerlad, m.
Drn, ne, *adj.* (διὰ πούλλαν) ἔτοιμον νὰ πετάσῃ, flüchtig, sam. ἐξυπνος, ζωηρός, munter, lebhaft; πυκνὰ φυτευμένος, πυκνός, dicht gepflanzt, dicht. *adv.* πυκνὰ, dicht, enge besamen.
Druide, m. δρυΐδης (ἱερεὺς τῶν ἀρχαίων Γαλλῶν ἢ Κελτῶν), Priester m. der alten Gallier und Kelten.
Dryade, f. δρυάς, νύμφη δάσους, Dryade, Waldnymphen, f.

Dryopteride, f. v. fougère
Dû, *part. v. devoir.*
Dû, m. τὸ ὑπεκλόμενον πόρον, τὸ χρέος, Schuld; Pflicht, f.
Dubitation, f. (rhét.) ὁποῖος διαταραχὴ, Verwirrung, Zweifel, m.
Dubitatif, *ve, adj.* διαταραχτικός, zweifelnd, Zweifelhaft, zögernd.
Duc, m. δοῦκας, Herzog, ὁ πούρκος, ἡ μεγάλη κανάβα, Porcucule, Dheure
Ducal, *le, adj.* δουκικός, ἡκων εἰς δοῦκα, herzoglich
Ducat, m. φλωρίον (ῥομ. χρυσόν), Dufaten, m.
Ducaton, m. δουκατόν (ἡ σμικρὴ ἀσημένια ἀπὸ τῶν μιστῶν φλωρίων), Laub (Silbermünze, einen h. Dufaten werth), m.
Ducenaire, m. ὁ ἀρχὸν αἰῶν προσιωτῶν, Befehlshaber m. über zweyhundert J.
Duché, m. τὸ δουκατόν ἢ εἰς δοῦκα, Herzogthum
Duchesse, f. δούκισσα, Gräfin, f.
Ductile, *adj.* σφυρηλατός, μεταλλῆς, geschmeidig, bar (von Metallen).
Ductilité, f. τὸ σφυρηλατικόν, Dehnbarkeit, f.
Duigne, f. κυβερνήτρια γενικής κόρης, Hofmeisterin (eines adelichen Fräuleins)
Duel, m. μονομαχία, Kampf, m., Duell, n.; battre en —, πορνομαχία, sich schlagen, sich duellieren

(gramm.) ὁ δίσκος, de Duas
lie (die zweifache Zahl).

Duelliste, *m.* ὁ μονομαχῶν,
Duellant, der sich schlägt, *m.*

† Duire, *v. n.* ἀρβάζω, gefal-
len.

† Duisant, duisible, *adj.* ἡγε-
τός, ὡφέλιμος, gefällig, zus
tätlich.

Dulcifier, *v. a.* (chim.) γλυκί-
ζω, κίμαιω γλυκύνω, abführen,
versüßen.

Dulle, *f.* calte de —, ἡ
πρὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκτίβησις,
Reizung *f.* der Heiligen.

Duiment, *adv.* περιπύρτος, ge-
börtig, wie sich's gebührt.

Dune, *f.* λόφος ἢ σαρὸς ἀμ-
μώδης εἰς τὰ περὶ θαλάσσια,
Düne (Sandhügel *m.* an der
Seefüste), *f.*

Dunette, *f.* τὸ κατὰ στρωμνὴν
τῆς πρυμνῆς (εἰς τὰ μεγάλα
καράβια), das oberste Stütz-
werk am Hintertheile großer
Schiffe.

Duo, *m.* ἕκαστα εἰς δύο φωνάς,
Duet *n.*

Duodenum, *m.* (anat.) ἑντε-
ρον δωδεκάδακτυλον, Zwölfs-
fingerdarm, *m.*

Duodi v. vendémiaire.

Dupe, *f.* ὁ ἀπατηθεὶς, ἀπατη-
μένος, der Betrogene, *m.*;

εὐκαλοῦν πάτητος, der leicht zu
betriegen ist; être la —, ἀ-
πατωμαι, γελῶμαι, betrogen,
angeführt werden.

Duper, *v. a.* ἀπατῶ, betriegen,
anführen.

Duperie, *f.* ἀπάτη, Betrieges-
ten, *f.*

Duplicata, *m.* τὰ ἀντίγραφα,

διπλοῦν γραμματῶς, Dupli-
cat, *n.* Abschrift (einer Ur-
kunde), *f.*

Duplication, *f.* ὁ διπλῶσις,
Verdoppelung, *f.*

Duplicature, *f.* (anat.) διπλω-
σις, Verdoppelung (eines Haut-
theils *n.*), *f.*

Duplicite, *f.* ἀντιπλάσις,
das Doppelte, *n.*; διπλο-
προσωνία, Falschheit, Zwen-
fältigkeit, *f.*

Duplique, *f.* ἀνταπόκρισις εἰς
ἀποκρίσιν, ἀντίκριν ἀπολο-
γητικὴν γραμματῶν τοῦ ἐγκα-
λεσμένου, Duplik, Gegen-
antwort, zweite Verantwor-
tungsschrift *f.* des Verklagten.

Dupliquer, *v. n.* (jur.) ἀπο-
κρίναι ἀνταποκρίσεις, eine
Duplik übergeben.

Dur, *ure*, *adj.* σκληρός, hart;
rauh, streng; αἰσθεός, hart,
fest; δύσκολος, hart, schwer,
schwierig; σκληρός, ἀπεί-
ραστος, hart, graulam. Dur,
durement, *adv.* σκληρῶς,
hart; entendre dur —, ἀκούω
μὲ δυσκολίαν, εἶμαι βαρὺ-
κούρος, schwer hören.

Durable, *adj.* πολυχρόνιος,
ἡσυχῶς βασιτῆ πολλὴν καιρόν,
dauerhaft.

Duracine, *f.* εἶδος βοδανίου
(νοστίμιωτάτου), Herzsplei-
ße, *f.*

Durant, *pp.* βασιδῶντας, εἰς
καιρόν —, während.

Durcir, *v. a.* σκληρύνω, σφίλ-
γω, härten. *v. n.* et se —,
v. r. σκληρύνομαι, γίνουμι
σκληρός, σπέρδος, hart wer-
den.

Durée, *f.* ἐπιμονή, Dauer,
Dauer, *f.*

Dure, *f.* coucher sur la —,
πλαγιάζω κατὰ γῆς, ἢ εἰς τὴν
συνείδησιν κτλ., auf der bloßen
(harten) Erde, auf den Dielen
n. schlafen.

Dure-mère, *f.* τὸ ἐξωτερικόν
(σκληρότερον) περιτύλιγμα
τοῦ νεφροῦ (τοῦ ἐγκυρῆλου),
die äußere Hinde Hinhaut, *f.*

Durer, *v. n.* διαμένω, γιγνώσκω,
basarō, dauern, währen.

Duret, *ette*, *adj.* σκληροῦς, *ος*,
härtlich.

Dureté, *f.* σκληρότης, Härte, *f.*;
σκληρότης (μεταφ.), ἀπαι-
σθεσία, Härte (fig.), Graus-
samkeit, *f.*; — d'oreille, δόξα-
κολος ἀκοῆς, schweres Gehör,
n.; Duretés, *pl.* λόγοι βα-
ρῆς, ἐβριμτικοί, Grobheiten,
pl.

Durillon, *m.* τίλος, σκληρόν πε-
τὴ (εἰς τὰ χέρια καὶ εἰς τὰ
ποδάργα), Schwiele, Horn-
haut (an Händen und Füßen), *f.*

Durillonne, *v. n.* γίνουμι σκλη-
ρός, hart werden.

Dariuscale, *adj.* ὀλίγον τι σκλη-
ρός, härlich, ein wenig hart.

Duvet, *m.* πῆλον, γροῦδε (λεπ-
τὴ πτερά εἰς τὰ στήθεα τῆς
χίτας), Flaumfeder, *f.*; αἱ
πρῶται (λεπταὶ) τρίχες εἰς τὰ
γένητα, Milchbart, *m.*, Milchs-
haar, *n.*; (εἰς μερικὰ πορι-
κά), das Wolliche (von Früch-
ten).

Duveteux, *adj.* ὅπου ἔχει πο-
λὸν γροῦδε (διὰ πᾶσι καὶ
διὰ πορικῶν), viel Flaumse-

12*

bern habend; wollicht (von Früchten).

Dynamique, *f.* δυναμική, ἡ ἐπιστήμη τῶν δυνάμεων, καὶ κινήσεων τῶν σωμάτων, Dynamik, *f.*

Dynaste, *m.* δυναστής, ξουσιαστής (μικροῦ τόπου), Dynast, Beherrscher (eines kleinen Staates).

Dynastie, *f.* δυναστεία, ξουσία, Herrschaft, *f.*; δυναστεία, γενεὰ καὶ διαδοχὴ ξουσιαστῶν, Dynastie, *f.*, Herrschergeschlecht, *n.*

Dyscole, *m.* ἀνθρώπος δύσκολος, mürrischer Mensch; ἀνθρώπος παράξενος, Sonderling, *m.*

Dysenterie, *f.* δυσεντερία, σφοδρὴ καὶ αἱματώδης κίνησις τῆς κοιλίας, rothe Ruhr, *f.*

Dysurie, *f.* δυσουρία (δυσκολία εἰς τὴν κατ'οὐρήσιν), Harnstrenge, *f.*

E.

Eau, *f.* τὸ νερόν, τὸ ὕδωρ, Wasser; *fig.* τὸ γινώσκειν τοῦ διαμαντιῦ, Wasser (d. i. Glanz); *n.* des Diamanten; *pl.* τὰ νερά, λουτρά ἢ νερά ιατρικὰ, mineralische Wasser, Bäder, *n. pl.*; *eau bénite*, τὸ ἅγιον, Weihwasser, *n.* *eau de vie*, ῥακή, Brantwein, *m.*; *eau forte*, τὸ ἀσθμωτικόν, Scheidewasser, *n.*

Eaux et forêts, *pl.* κρητίζιον καὶ τοῦ κυνηγίου καὶ ὑμερέμετος, Oberforstamt, *n.*

† **s'Ebahir**, *v. r.* (p. u.) μένω ἐστατικός, Staunen, erstaunen.

Ébahissement, *m.* ἐστασις, das Staunen, Erstaunen.

Ébarber, *v. a.* ἀποκαθαίρω, ξύω, reinigen, abschaben; — des plumes, οὐξέω πτερά, Federn schleifen.

Ébarboir, *m.* αἰθρον διὰ ξύσμων, Schrotstein, *n.*

Ébarbares, *f. pl.* τὰ ἀποξύνματα, das Abgeschabte.

Ébat, † **Ébattement**, *m.* fam. διασκέδασις, χαρὰ (τοῦρκ. ἑλκντζέ), Lust, Ergötzlichkeit, *f.*

s'Ébattre, *v. n.* ἐνφραίνωμαι (τοῦρκ. ἑλκντζομαι), sich erlustigen, sich ergötzen.

Ébaubi, *ie*, *adj. fam.* εκπληγμένος, έκθαμβος, verwundert, erstaunt.

Ébauche, *f.* σχεδιασμα, σκιαγραμμά, erster Entwurf, *m.*

Ébaucher, *v. a.* σκιαγραφώ, σχεδιάζω, flüchtig entwerfen; ἐχονομαίνω, aus dem Größten arbeiten.

Ébauchoir, *m.* αἰθρον διὰ ξύσμων, Schrotstein, *n.*; ἡ πλεον χονδροτέρε λαπάρα, größter Bechel, *f.*

Ébaudir, *v. a.* ἐνφραίνω (τοῦρκ. ἑλκντζώ), ergötzen.

Èbe, *f.* πάλσθου της θαλάσσης, Ebbe, *f.*

Ébène, *f.* ἡ ἴβενος, τὸ ξύλον τοῦ ebenier, Ebenholz, *n.*

Ebener, *v. a.* ὁ δίδω εἰς κείν ἐπὶ τὸν τὸ χρώμα της ἑβένου (τὸ

κάτω μαῖνον), Holz beizen.

Ebenier, *m.* ἡ ἴβενος (δένδρον τῆς Ἰνδίας καὶ Ἄφρικής, ὃ ποτ' ἔχει ξύλον στερεόν καὶ ὡς τὰ πολλὰ μὲν Ebenholzbaum, *m.*

Ebeniste, *m.* ξυλουργὸς δουλεύει ἴβενον καὶ ἄλλα πολύμημα, ἴβενος Kunstschler, Ebenist, *m.*

Ebenisterie, *f.* ἡ τέχνη ξυλουργοῦ, Kunstschleria

Éblouir, *v. a.* θαμβοῖν, den; *fig.* ἀπατῶ, θάμνω (μεταφ.), verblenden.

Éblouissement, *m.* θάμνωσις καὶ μεταφ., Verblendung, *f.*

Éborgner, *v. a.* καταστῆναι μόνον θαμνόν, εἰς ἀγία machen; ἐμποδοῦν, das Licht beschm.

s'Éboucher, *v. r.* de rin καθίζομαι ἀπὸ τῆς vor Sachen beschien wollen.

Ébouillir, *v. a.* φρυγανίζω, eintochen.

Éboulement, *m.* βουλή, κρημασμα, das Einsinken.

Ébouler, *v. n. et s'* — βουλαζομαι, κρημνίσαι, einfallen, einstürzen.

Éboulis, *m.* βουλασμένον, πέτρι καὶ χορ. χαλασμένα κείνην Schutt, *m.*

Ébourgconnement, *m.* — μα, das Abbrechen des rils.

Ebourgconner, *v. a.* καὶ τὴν περιττὰν εἰς βλ.

αἰ. ἐνός δένδρου), die äbers-
rülligen Schoskeiler eines
Baumes abbrechen.

Ebaurisse, *εε, adj.* ἀναμάλ-
ιστος, zerfaßt.

Ebraisoir, *m.* γένεσις, Spaten,
m.

Ebranchement, *m.* ἀποκλάδευ-
μα, das Ausästen.

Ebrancher, *v. a.* ἀποκλαδεύω,
ausästen, beschneiden.

Ebranlement, *m.* τάραγμα, Erz-
schütterung, *f.*

Ebrauler, *v. a.* ταραττώ, ταρα-
κκώ, κλονίζω, erschüttern. *s' -*,
κινούμαι, ταραζομαι, schüt-
tern; ανηχίζομαι, wankend
werden.

Ebraser, *v. a.* πλατύνω ἐσωθεν
τὴν θύραν ἢ τὸ παράθυρον,
eine Thür, ein Fenster inwen-
dig erweitern.

Ebrécher, *v. a.* κάμνω χάραγ-
μα, χαρασκώ, Scharten ma-
chen, ausbrechen.

Ebrener, *v. a.* πασιτρένω τὸ ἐν-
θρον, ἢ τὰ σπαργανὰ του,
ein Kind oder dessen Windeln
reinigen.

Ebrillade, *f.* τίνεγμα με τὸν
χαλκὸν διὰ τὰ σταματήση ἢ
γροῖσθ τοῦ αἵματος, Ruck *m.*
mit dem Búgel.

Ebrouer, *v. n.* φασσῶ (λέγεται
διὰ τὸ αἶμα ὅταν τρομά-
ξῃ ἑλάνθη), schmauben (von
Pferden, wenn sie sich plötzlich
schrecken). *v. a.* πλύνω (ροῦ-
χον κτλ.), spóhlen (Tuch ic.).

Ebruiter, *v. a.* δημοσιεύω, δια-
φημιζώ, ausplaudern, unter
die Leute bringen. *s' -*, *v. r.*

διαφημιζομαι, ruchtbar wer-
den, unter die Leute kommen.

Ebuard, *m.* στήνη διὰ στή-
μον ἐκλόν, Kell *m.* zum Helze
spalten.

Ebullition, *f.* ἀνέβρασσις, γέ-
χασμα, Wallen, Aufwallen,
n.; γυροκαλίδες κόκκινοι εἰς
τὸ ὄμμα ἀπὸ θερμότητος,
Flugbläschen, *n. pl.*, Ausfahren
n. auf der Haut.

Ecachement, *m.* σινδλίσμα,
Zuckhyma, Berquetschung, *f.*

Écaché, *v. a.* συντρίβω, συντρί-
γω, quetschen, platt drücken.
nez écaché, κοιτσομυτή,
platte Nase, *f.*

Écaille, *f.* τὸ λέπι, Schuppe, *f.*;
ὄστρακον, Schale (von Schale-
thieren), *f.*; κόκκιλον τῆς γε-
λῶντος, Schildkrötenfchale, *f.*

Écailler, *m.* — ére, *f.* ὁ ὄστι-
δοπώλης, Austerhändler.

Écailler, *v. a.* ἐκω τὰ λέπια,
schuppen, abschuppen. *s' -*,
v. r. ξεπίτω, ἀποπίτω (εἰς
κομμάτια, οἷον ὁ ἀσπότης
ἀπὸ ἐνῆ τοῦχο), sich abblät-
tern, sich abschleifen. *écailé*,
εε, adj. ὑποῦ ἔχει λέπια,
schuppig.

Écailler, *v. a.* ἐκω τὰ λέπια,
schuppen, abschuppen. *s' -*,
v. r. ξεπίτω, ἀποπίτω (εἰς
κομμάτια, οἷον ὁ ἀσπότης
ἀπὸ ἐνῆ τοῦχο), sich abblät-
tern, sich abschleifen. *écailé*,
εε, adj. ὑποῦ ἔχει λέπια,
schuppig.

Écailler, *v. a.* ἐκω τὰ λέπια,
schuppen, abschuppen. *s' -*,
v. r. ξεπίτω, ἀποπίτω (εἰς
κομμάτια, οἷον ὁ ἀσπότης
ἀπὸ ἐνῆ τοῦχο), sich abblät-
tern, sich abschleifen. *écailé*,
εε, adj. ὑποῦ ἔχει λέπια,
schuppig.

Écailler, *v. a.* ἐκω τὰ λέπια,
schuppen, abschuppen. *s' -*,
v. r. ξεπίτω, ἀποπίτω (εἰς
κομμάτια, οἷον ὁ ἀσπότης
ἀπὸ ἐνῆ τοῦχο), sich abblät-
tern, sich abschleifen. *écailé*,
εε, adj. ὑποῦ ἔχει λέπια,
schuppig.

Écailler, *v. a.* ἐκω τὰ λέπια,
schuppen, abschuppen. *s' -*,
v. r. ξεπίτω, ἀποπίτω (εἰς
κομμάτια, οἷον ὁ ἀσπότης
ἀπὸ ἐνῆ τοῦχο), sich abblät-
tern, sich abschleifen. *écailé*,
εε, adj. ὑποῦ ἔχει λέπια,
schuppig.

Écailler, *v. a.* ἐκω τὰ λέπια,
schuppen, abschuppen. *s' -*,
v. r. ξεπίτω, ἀποπίτω (εἰς
κομμάτια, οἷον ὁ ἀσπότης
ἀπὸ ἐνῆ τοῦχο), sich abblät-
tern, sich abschleifen. *écailé*,
εε, adj. ὑποῦ ἔχει λέπια,
schuppig.

Écailler, *v. a.* ἐκω τὰ λέπια,
schuppen, abschuppen. *s' -*,
v. r. ξεπίτω, ἀποπίτω (εἰς
κομμάτια, οἷον ὁ ἀσπότης
ἀπὸ ἐνῆ τοῦχο), sich abblät-
tern, sich abschleifen. *écailé*,
εε, adj. ὑποῦ ἔχει λέπια,
schuppig.

Écailler, *v. a.* ἐκω τὰ λέπια,
schuppen, abschuppen. *s' -*,
v. r. ξεπίτω, ἀποπίτω (εἰς
κομμάτια, οἷον ὁ ἀσπότης
ἀπὸ ἐνῆ τοῦχο), sich abblät-
tern, sich abschleifen. *écailé*,
εε, adj. ὑποῦ ἔχει λέπια,
schuppig.

Écailler, *v. a.* ἐκω τὰ λέπια,
schuppen, abschuppen. *s' -*,
v. r. ξεπίτω, ἀποπίτω (εἰς
κομμάτια, οἷον ὁ ἀσπότης
ἀπὸ ἐνῆ τοῦχο), sich abblät-
tern, sich abschleifen. *écailé*,
εε, adj. ὑποῦ ἔχει λέπια,
schuppig.

Écailler, *v. a.* ἐκω τὰ λέπια,
schuppen, abschuppen. *s' -*,
v. r. ξεπίτω, ἀποπίτω (εἰς
κομμάτια, οἷον ὁ ἀσπότης
ἀπὸ ἐνῆ τοῦχο), sich abblät-
tern, sich abschleifen. *écailé*,
εε, adj. ὑποῦ ἔχει λέπια,
schuppig.

Écailler, *v. a.* ἐκω τὰ λέπια,
schuppen, abschuppen. *s' -*,
v. r. ξεπίτω, ἀποπίτω (εἰς
κομμάτια, οἷον ὁ ἀσπότης
ἀπὸ ἐνῆ τοῦχο), sich abblät-
tern, sich abschleifen. *écailé*,
εε, adj. ὑποῦ ἔχει λέπια,
schuppig.

Écailler, *v. a.* ἐκω τὰ λέπια,
schuppen, abschuppen. *s' -*,
v. r. ξεπίτω, ἀποπίτω (εἰς
κομμάτια, οἷον ὁ ἀσπότης
ἀπὸ ἐνῆ τοῦχο), sich abblät-
tern, sich abschleifen. *écailé*,
εε, adj. ὑποῦ ἔχει λέπια,
schuppig.

Écailler, *v. a.* ἐκω τὰ λέπια,
schuppen, abschuppen. *s' -*,
v. r. ξεπίτω, ἀποπίτω (εἰς
κομμάτια, οἷον ὁ ἀσπότης
ἀπὸ ἐνῆ τοῦχο), sich abblät-
tern, sich abschleifen. *écailé*,
εε, adj. ὑποῦ ἔχει λέπια,
schuppig.

Écailler, *v. a.* ἐκω τὰ λέπια,
schuppen, abschuppen. *s' -*,
v. r. ξεπίτω, ἀποπίτω (εἰς
κομμάτια, οἷον ὁ ἀσπότης
ἀπὸ ἐνῆ τοῦχο), sich abblät-
tern, sich abschleifen. *écailé*,
εε, adj. ὑποῦ ἔχει λέπια,
schuppig.

Écailler, *v. a.* ἐκω τὰ λέπια,
schuppen, abschuppen. *s' -*,
v. r. ξεπίτω, ἀποπίτω (εἰς
κομμάτια, οἷον ὁ ἀσπότης
ἀπὸ ἐνῆ τοῦχο), sich abblät-
tern, sich abschleifen. *écailé*,
εε, adj. ὑποῦ ἔχει λέπια,
schuppig.

Écailler, *v. a.* ἐκω τὰ λέπια,
schuppen, abschuppen. *s' -*,
v. r. ξεπίτω, ἀποπίτω (εἰς
κομμάτια, οἷον ὁ ἀσπότης
ἀπὸ ἐνῆ τοῦχο), sich abblät-
tern, sich abschleifen. *écailé*,
εε, adj. ὑποῦ ἔχει λέπια,
schuppig.

Écailler, *v. a.* ἐκω τὰ λέπια,
schuppen, abschuppen. *s' -*,
v. r. ξεπίτω, ἀποπίτω (εἰς
κομμάτια, οἷον ὁ ἀσπότης
ἀπὸ ἐνῆ τοῦχο), sich abblät-
tern, sich abschleifen. *écailé*,
εε, adj. ὑποῦ ἔχει λέπια,
schuppig.

κοκκῶν), Schale (der Eyer),
Hülse (der Bohnen), *f.*

Écaler, *v. a.* ξεκαλύνω, schälen,
enthuslen.

Écaug, *m.* κόπρος διὰ τὸ τι-
ναι, Alöpsel *m.* zum Flache.

Écaugner, *v. a.* κοπανίζω τὸ
λίανον κτλ., Flache ic. klopfen.

Écarbouiller, *v. a.* συντρίβω,
Zuckhyma, zerquetschen, zerquets-
chen.

Écarlate, *f.* γοῦμα κόκκινον
ζωριανόν, Scharlach, *m.*

Écarlatine, *f.* εἶδος θέσης εἰς
τὴν ὁσπιν κοκκινίζει τὸ δέρ-
μα, Scharlachfieber, *m.*

Écarquiller, *v. a.* sam. ἀνοίγω
(τὰ ὀφθαλμοῦ), (die Augen)
aufsperrn; διασκελίζω, die
Brine aus einander sperrn.

Écart, *m.* παρακλίσιμα, πα-
ροστράτημα, Ausweichen *n.*
zur Seite, Seitenwendung, *f.*;
ἀπομακρυνμός ἀπὸ τὴν κυ-
ρίαν ἐπὶ τὴν τῆς δουλειᾶς,
Ausweichung *f.* im Reden;
χαρτὶ ἀποβαλόμενον, ξεκαρ-
λισμένον (εἰς μαρκὰ χαρτο-
παγνῆ), abgelegte Karte (in
einigen Kartenspielen). à l'—,
παράμεγα, bey Seite.

Écarté, *εε, adj.* ἀπομακρυ-
σμένος, entfernt, abgelegen.

Écarteler, *v. a.* κόπω (δικαστῆ)
ἐνὰ τετράδικον εἰς τέσσαρα,
viertheilen.

Écartement, *m.* ἀπομίσθωμα,
Entfernung, Absonderung, *f.*

Écarter, *v. a.* ἀπομακρύνω, πα-
ρακλίσιμα, entfernen (proprie
et fig.). διασκορπίζω, zer-
streuen; (εἰς τὰ παιχνίσματα)
ξεκαρπλίζω, (im Kartenspielen)

Écarter, *v. a.* ἀπομακρύνω, πα-
ρακλίσιμα, entfernen (proprie
et fig.). διασκορπίζω, zer-
streuen; (εἰς τὰ παιχνίσματα)
ξεκαρπλίζω, (im Kartenspielen)

Écarter, *v. a.* ἀπομακρύνω, πα-
ρακλίσιμα, entfernen (proprie
et fig.). διασκορπίζω, zer-
streuen; (εἰς τὰ παιχνίσματα)
ξεκαρπλίζω, (im Kartenspielen)

Écarter, *v. a.* ἀπομακρύνω, πα-
ρακλίσιμα, entfernen (proprie
et fig.). διασκορπίζω, zer-
streuen; (εἰς τὰ παιχνίσματα)
ξεκαρπλίζω, (im Kartenspielen)

Écarter, *v. a.* ἀπομακρύνω, πα-
ρακλίσιμα, entfernen (proprie
et fig.). διασκορπίζω, zer-
streuen; (εἰς τὰ παιχνίσματα)
ξεκαρπλίζω, (im Kartenspielen)

Écarter, *v. a.* ἀπομακρύνω, πα-
ρακλίσιμα, entfernen (proprie
et fig.). διασκορπίζω, zer-
streuen; (εἰς τὰ παιχνίσματα)
ξεκαρπλίζω, (im Kartenspielen)

Écarter, *v. a.* ἀπομακρύνω, πα-
ρακλίσιμα, entfernen (proprie
et fig.). διασκορπίζω, zer-
streuen; (εἰς τὰ παιχνίσματα)
ξεκαρπλίζω, (im Kartenspielen)

Écarter, *v. a.* ἀπομακρύνω, πα-
ρακλίσιμα, entfernen (proprie
et fig.). διασκορπίζω, zer-
streuen; (εἰς τὰ παιχνίσματα)
ξεκαρπλίζω, (im Kartenspielen)

Écarter, *v. a.* ἀπομακρύνω, πα-
ρακλίσιμα, entfernen (proprie
et fig.). διασκορπίζω, zer-
streuen; (εἰς τὰ παιχνίσματα)
ξεκαρπλίζω, (im Kartenspielen)

Écarter, *v. a.* ἀπομακρύνω, πα-
ρακλίσιμα, entfernen (proprie
et fig.). διασκορπίζω, zer-
streuen; (εἰς τὰ παιχνίσματα)
ξεκαρπλίζω, (im Kartenspielen)

Écarter, *v. a.* ἀπομακρύνω, πα-
ρακλίσιμα, entfernen (proprie
et fig.). διασκορπίζω, zer-
streuen; (εἰς τὰ παιχνίσματα)
ξεκαρπλίζω, (im Kartenspielen)

Écarter, *v. a.* ἀπομακρύνω, πα-
ρακλίσιμα, entfernen (proprie
et fig.). διασκορπίζω, zer-
streuen; (εἰς τὰ παιχνίσματα)
ξεκαρπλίζω, (im Kartenspielen)

ablegen. s'écarter, v. r. ἀπομακρύνομαι, παρεκτρέφομαι, sich entfernen, abweisen.

Écâtir, v. a. συστήνω, πιῶ το δοῦλον, vā γένη γυαλιστόν, Buch pressen.

Echymose, f. (méd.) ἐκχύμωσις, μέρος συντηγμένον μαῦρον ἢ μελανόν (eis tò droma), mit Blut unterlaufen jener Glied, m.

Ecce-homo, m. (ἰδοὺ ἄνθρωπος) ζωγραφία ὅπου παρασταίνει τὸν Χριστὸν μετὰ τὸν εἰκονοθρονηθέντα, Ecce Homo, Gemälde, das Christus mit den Dornenkrone darstellt.

Ecclesiaste, m. ὁ Ἐκκλησιαστής (τοῦ Σολομώντος), der Prediger Salomo.

Ecclesiastique, adj. ἐκκλησιαστικός, geistlich, kirchlich. s. m. ὁ ἐκκλησιαστικός, ἱερεὺς, der Geistliche; ὁ Ἐκκλησιαστικός (τοῦ ἱεροῦ Στρατός), das Buch Jesas Strach.

Eccoprotique, adj. (méd.) ἐκκοληρωτικός, καθάρωτικός, abführend.

Écervelé, ée, adj. ξημεντισμένος, ἀνόητος, τρελλός, hirnlos, unverständig, thöricht.

Echafaud, m. σκελετός των τεκτόνων ὅπου κτείνον ἕνα σπιῖ, Gerüst, n.; σκελετός εἰς τὸ ὅποιον θανατοῦν τοὺς καταδικαστοὺς, Blutgerüst, Schaffot, n.

Echafaudage, m. ἡ κατασκευή τοῦ σκελετοῦ, das Aufschlagen eines Gerüsts.

Echafauder, v. n. σκελετίζειν, ein Gerüst aufstellen.

Échalas, m. χέρακι (παλούκι) τῶν ἐμπείων κτλ., Weinspahl, Pfahl, m.

Échalasser, v. a. βάζω χέρακια εἰς ἑμπέλι, Weinspähle pfählen, mit Pfählen stützen.

Échalier, m. περίσσευμα ἀπὸ παλαιοῦ ἢ ξεροκλάδα, Baum m. von Pfählen oder dürrer Reif.

Échalotte, f. σκαρόδρασον, Schalotte (Artlauch), f.

Échampir, v. a. παρασταίνω μίαν εἰκόνα μετὰ τρόπον νά ἡσυχῇται στρογγυλή καὶ ὁμοία μετὰ τὸ φυσικόν, eine Figur aus dem Grunde hervorheben (so daß sie erhoben erscheint).

Échancre, v. a. κόπτω (βασανίζω) τοξοειδῶς, bogensförmig ausschneiden, ausschweifen.

Échancre, f. κόπωμα (βασανισμός) τοξοειδῶς, bogensförmiger Ausschneid, m.

Échandole, f. σκελετός χειρῶν εἰς στήν σπιτιού, Dachschindel, f.

Échange, f. ἀλλάγη, Tausch, m.; Auswechslung, f.

Échangeable, adj. ὅπου ἡμπορεῖ νά ἀλλάγῃ, was vertauscht werden kann.

Échanger, v. a. ἀλλάζω, vertauschen; auswechseln.

Échangiste, m. ὁ ἀλλάζων, Vertauscher, m.

Échanson, m. οἰνοχόος (ὁποῦ κερνᾷ τὸ κρασί εἰς ἕνα ἀρχοντί), Mundschenk, m.

Échansonnerie, f. τὸ ἐκχύγιμα τῶν οἰνοχόων, Echansonrie, n.; ὁ τόπος ὅπου γυ-

λάσσονται τὰ ποτά τῶν ἡγεμόνων, Hoffkeller, f.

Echantillon, m. κομμάτι πρὸς δείγμα κοινῶς ἢ μόνον Probe, f., Muster, n.; τὸ πρὸς μέτρον ἢ ὄγκου, Probemaß, Probegewicht, n.

Échantillonneur, v. a. παραβάλλω ἕνα μέτρον, ἕνα ὄγκον μετὰ τὸν ἑαυτοῦ, ein Maß oder Gewicht mit dem Probemaß oder Probegewicht vergleichen κόπτω κομμάτι δοῦλον (μὲς μόνον) διὰ δείγμα, ein Suchmesser, eine Suchprobe abschneiden.

Échappatoire, f. fam. καταφυγή, πρόφασις, Ausflucht, f.

Échappé, m. ἀλογον νόμος (μπασινοδον), Basarbspiel, n.

Échappée, f. παραδρομή, σφάλμα, ἑστρέφω, (jugendliche) Unbesonnenheit, f. — d'vue, θεωρία (δοῦν) εἰς μακρὰς μεταξὺ βουνῶν κτλ. Aussicht f. in die Ferne, (archit.) τὸ πρὸς ὑποκάτω τῆς σκάλης εἰς τὴν ἐμβαλόντων εἰς τὸ κατώγειον, Raum m. unter der Treppe zum Eingang in den Keller. par échappées, fam. ἀπὸ μικρῶν εἰς μικρά, langsam und wann.

Échappement, m. ἀναρροή, ἐκκένωσις τῶν τροχῶν εἰς τὸ μικρὰ ὄρολογιον, ol ὅπου κινεῖται τὸ ἐκκένωσις, Entleerung (das Greifen der Spinnfäden in das Steigrad) f. in den führen.

Échapper, v. n. et a. γένεσθαι

αποφεύγω, ξεχλυστῶ, γλυτώ-
νω, entgehen, enttinnen, ent-
weichen, entschlüpfen, entkom-
men; ce mot m'a échappé,
εἶπα αὐτὸν τὸν λόγον ἀπὸ
ἀπροσεξίας, dieses Wort ist
mir entschlüpfte, entfielen;
l' — belle, γλυπῶνα καλὰ
ἀπὸ μεγάλου κινδύνου, noch
glücklich (sam. mit einem
blauen Auge) davon kommen.
s' —, v. r. φεύγω, γλυτώνω,
entfliehen; fig. κινῶ ἢ λή-
γω τι ἀπὸ ἀπροσεξίας, sich
überheilen, sich vergessen.

Écharbot, m. τριβόλος, νερο-
κάστανον, Wassernuß, Sta-
chelnuß, f.

Écharde, f. ἀγκάθι, ἀγκίδα,
Dorn; Splinter, m.

Échardonner, v. a. ξεριζῶω
τὰ ἀγκάθια, Dornen, Disteln
u. auszulen.

Écharner, v. a. ξερίζω τὸ κρέ-
ας ἀπὸ τοῦ περὶ, abfleischeln,
ausfleischeln.

Écharpe, f. ζωντήρ, ζωνάρι διὰ
στολισμὸν (τὸν ὀφεικιστὸν
κτλ.). Schärpe, Feldbinde, f.

μανδύει προεμμένον ἀπὸ τὸν
καμὲν διὰ ἐπιστήριγμα τοῦ
αλγυνομένου χεῖρος, Binde
(um einen ver wundeten Arm
darin zu tragen), f.; en —,

δένει, λοξῶς, πλεγματός, schief,
schräge, quer. écharpes, pl.

ἐν θραύει εἰς τὸ πολυσπασ-
σιον (v. polyspasse), die
Seile m. pl. am Glasfenzugen.

Écharper, v. a. κοπτὶ πλεγματός
(ut supra), einen Querschieb
(mit dem Sabel) geben; περι-
δύνω, umgürten.

Échars, arse, adj. (p. u.) qει-
δωλός, larg; (πρὸ νομισμα-
τιῶν) ἐλλειπής, (von Münzen)
geringhaltig.

Écharseté, f. τὸ ἐλλειπές ἐνός
νομισματος, Geringshaltigkeit
f. einer Münze.

Échasses, f. μέτρον τὸν λιθο-
τόμων, Maßstab m. der Steins-
hauer; échasses, f. pl. ξυνο-
πόδαροι, κλάμα, κλοιδά (ut
τὰ ὅπου περιστοιχὸν κερ-
νοντας μεγάλα βήματα),

Stelzen (um darauf zu gehen),
f. pl.

Échauboulé, ée, adj. ὁ ἔχων
ἐδωτήριον, der (die) Digblat-
tern hat.

Échauboulure, f. τὰ ἐδωτήρια,
δοστέλλες, Digblattern, f. pl.

Échaudé, m. εἶδος ζυμωτοῦ,
ζυματιστόν, Art Gebäckes n.
von gebrüheltem Zeige.

Échauder, v. a. ζυμαίζω, brü-
hen, abbrühen; verbrühen.
s' —, v. r. ζυμαίζουμαι, sich
verbrühen; fig. sam. ζυμώ-
νομαι με τι, Schäden leiden
wodurch.

Échaudoir, m. ζυματιστήριον,
Brühfessel, Brühtrug, m.

Échauffaison, f. θερμανσις,
θραύμα (ἐφ' ὁρωσις), Erhitz-
ung (Krankheit), f.

Échauffant ante, adj. θερμαν-
τικός, ὁποῦ θερμαίνει, Ze-
stauend, erhöhend.

Échauffement, m. θερμανσις,
θραύμα, Erwärmung, Er-
hitzung, f.

Échauffer, v. a. θερμαίνω, Ze-
σταίνω, erwärmen, erhöhen
(prop. et fig.). s' —, v. r.

ζεστανομαι, sich erwärmen,
sich erhöhen; fig. ἀνάρτω, θυ-
μαίνω, höhig werden, sich er-
höhen.

Échauffourée, f. sam. ἐστοχα-
σις, ἀστοχασίων ἐπιχειρήμα,
Unbesonnenheit, f., unbeson-
nernes Unternehmung, n.; τυχε-
ρή ἐπιχειρήσις με τὸν ἐχθρὸν
(εἰς τὸν πόλεμον), ungesäh-
res Zusammenstreffen mit dem
Feinde (im Kriege).

Échauffure, f. ἀσπιδὶ κόκκινον
ἐκ ζέως (εἰς τὸ δερμὰ), Ritz-
blätter, f.

Échaugnette, f. σκοπία, Wac-
ke, f.

Échauler, v. a. v. chanler.

Échaux, m. pl. λάκκοι διὰ τὸ
νερό, Abzugegräben, m. pl.

Échéance, f. διόρισ (κατὰ
πληρωμῆς διὰ καιρικίαν),
Verfallzeit, f.

Échec, m. εἰς τὸ σπυριζέει, im
Schachspiel; — su roi, κα-
τὰ τὸν βασιλέα, Schach dem
König! fig. tenir —, q ο-
βερίζω, ἐπιτίω q ὅσον (μα-
λίστα με σπυριζμα ἐπιτε-
ταγμένον), in Furcht halten;

échec, fig. ἦτα, χαλαρός
στοματικισμός, Niederlage (εἰ-
ς nos pécree), sam. Echappe, f.

les échecs, pl. τὸ σπυριζέει,
σπυριζέει (κατὰ τὸν), Schach-
spiel, m.

Echelette, f. μικρὴ σκάλα, Flei-
ne Leiter, f.; χρυσωτήρι εἰς τὸ
σαγμάνι, Riemen, m., Strid
m. am Saumfalle.

Echelier, m. εἶδος σκάλας (ut
supra) ἢ δὲ ἐπιτήριον εἰς
μὴν γρηναίαν, Krabuleiter, f.

Échelle, *f.* σκάλα κινητή, κλίμαξ, Leiter, *f.*; σκάλα, μέτρον (σημειωμένον ἐνίοτε εἰς τὰς χάρτας), κτλ., *Scala*, *f.* Maßstab (auf Handcharten u.), *m.* σκάλα (τῶν τῶνον εἰς τὴν μουσικὴν), Tonleiter, *f.* τόπος ἐμπορικός παραθαλάσσιος εἰς τὴν Τουρκίαν, Handelsplatz *m.* an der Küste in der Türkei.

Échelon, *m.* σκαλοπιάτι (εἰς κινητὴν σκάλαν), Treppe, Leiter, *ter* trefse, *f.* sam. βαθμὸς ἀναβάσεως, Stufe (*fig.*), *f.*

Échémér, *v. n.* v. essayer. **Echenal**, *écheveau*, *échenet*, *m.* κατεκλυστοφόρ, ἑλκινόν αὐλάκι διὰ τοῦ ὁποῦοι στήζει ἡ βροχή ἀπὸ τῶν σιγῆρ, hölzerne Dachrinne, *f.*

Echeuiller, *v. a.* καθάριζον ἕνα δένδρον ἀπὸ τὰς κάμπαις, abrausen.

Echenilloir, *m.* ψαλίδι διὰ τὸ καθάρισμα τοῦ δένδρου ἀπὸ τὰς κάμπαις, Haupenscheer *te*, *f.*

Écher, *v. a.* βάνω τὴν ἀπὸ τὴν εἰς τὸ ἀγξίστοι, den Ader an die Angel fieden.

Écheveau, *m.* κουβάρι ἀπὸ νήμι, ἡ ἀπὸ σόμα, Strähne (Wara), *f.*; Gebinde Draht, *n.*

Échevelé, *ée*, *adj.* ἀναμαλωμένος, mit zerhausten Haaren.

Échevin, *m.* ἐπιστάτης εἰς τὴν ἐνταξίαν μιᾶς πόλεως, Schöppe, *ve*, Schöffe, *f.*

Echevinage, *m.* ἡ ἀξία τοῦ échevin, Schöppennamt, *n.*

Échiffre, *m.* τοῖχος ὁποῦ ὑποστηρίζει τὰ σκαλοπιάτια μιᾶς σκάλας, schräge Gemüdmauer *f.* einer Treppe; τὰ ὅλα ὁποῦ κρητὸν τὰ σκαλοπιάτια, das Holzwerk, woran die Stufen einer Treppe befestigt sind.

Échillon, *m.* ὁ σίγων (σύνεργον μύηρον εἰς σήχημα κώνου ἀναπιδόγουσιν ὁποῦ κινεῖται μετὰ πολλῶν βίαν καὶ χαλινῶ διὰ ἐκεῖ ὁποῦ ἀπικνεῖ), Wasserhole, *f.*

Échine, *f.* ἡ ράχη, Rückgrat, *m.* (*n.*).

Échinée, *f.* κομμάτι κρέας γολέριον ἀπὸ τῆς ράχης, Rückenstück *n.* von einem Schweine.

Échiner, *v. a.* κόπτω ἡ ἱκαζίζω τὴν ράχην, den Rückgrat zerbrechen; *fam.* μοσχεύω τινα, δένω, einen durchgraben.

Échinite, *m.* ἐχίνος (θαλάσσιος) ἀπολιθωτὴς, Echinit, versteinertes Seigel, *m.*

Échiqueté, *ée*, *adj.* στανρωτὰ βεργωμένος (σχηματισμένος ὡσαν τὴν τράπεζαν τοῦ σταντρικίου), gewürfelt, würfelig.

Échiquier, *m.* ἡ τράπεζα τοῦ σταντρικίου (τοῦ σταντράτ), Schachbrett, Damenbrett, *n.*; δεικνὺν πετρογλυφικὸν διὰ ψαράκια, viereckiges Spielbrett, *n.*; διακοσμήριον ἐπὶ τῶν ἐλαοδημάτων εἰς τὴν Ἀγγλίαν, Finanzcollegium *n.* in England.

Écho, *m.* ἡ ἡχώ, ἑντιβοή, Echo, *n.*, Wiederhall, *m.*

Échoir, *v. n.* πίπτω, συμπί-

πτω, treffen *εἰς* τινα, eintreffen; (διὰ διορίαν πληρωμῆς) τυχαίνει, verfallen fällig sein; τυχαίνει, τελεῖται, ἐργάζεται (διὰ μιᾶς ἐκδόσεως), ausfallen (oder scheitert).

Échomes, *f. pl.* οἱ σκαλομῶ (παρασκάλα εἰς τὰ ὅποια προδίδονται τὰ κοπιὰ, διὰ τὰς πηλασθῶν), Ruderpfähle, Rudernägel, *m. pl.*

Echoppe, *f.* ἐργαστηράκι, Hecke Krambude, *f.*; ἑστία τοῦ χαλκοχρῶτων, Raderadel,

Echouement, *m.* σπρωγνὸς τοῦ παραβίου εἰς τὴν θρῶν, das Stranden *n.* eines Schiffes.

Échouer, *v. n.* (διὰ τὰ παρὰ τὴν) σπρωγνόμεναι εἰς τὴν ἀκρογιαλίαν, (von Schiffen stranden; *fig.* ἀποτυχίαν misslingen; *v. a.* σπρωγνὸν εἰς τὴν ἀκρογιαλίαν, auf den Strand laufen lassen).

Échu, *ue*, (*part. v.* échoir) ἀπεραγμένος, ξεπεσμένος (διὰ τὴν διορίαν μιᾶς καταβάλης), verfallen (von Wechseln).

Écimer, *v. a.* κόπτω τὴν κορυφὴν τῶν δένδρων, κλαδοκόγῳ, Bäume köpfen, ausweisen.

Eclabousser, *v. a.* καταλυπνῶναι, mit Roth besprengen.

Eclaboussure, *f.* λύπη ὅπου ῥίπτεται, angespritzter Roth, *m.*

Eclair, *m.* ἀστράπη, Blitz, *m.* (chim.) λάμψις (μεταλλοἀνακλυσμός), Blitz (von geschmolzenen Metallen), *m.*

Éclairage, *m.* τὸ φανερὸν ὅπου ἀνάπτουν τὴν νύκτι εἰς μίαν πόλιν, die nächtliche Erleuchtung einer Stadt.

Éclairci, *m.* τόπος ἀδενδρος εἰς ἓνα δάσος, freyer Platz *m.* in einem Walde.

Éclaircir, *v. a.* καθαρίνω, καθαρίζω, aufheilen, hell machen; ἡραιόω, λεπτύνω, καὶ διχοτομεῖν τὸν ἀριθμὸν, lichten, dünne machen; σαφηνίζω, ἐξηγῶ, ἐκκαθαρίζω, aufklären, erläutern.

Éclaircissement, *m.* σαφηνίσις, ἐξηγήσις, ἐκκαθαρίσις, Aufklärung, *f.* Aufschluß, *m.*, Erklärung, *f.*

Éclairer, *f. v.* chéridoine.

Éclairé, *éc.* *adj. fig.* φωτισμένος, πεπαιδευμένος, aufgeklärt. *v.* Éclairer.

Éclairer, *v. l.* ἀσπάζειν, αὐγάζειν, blitzen, leuchten.

Éclairer, *v. a.* ἐκκαθαρίνω, γέλω, erleuchten; *fig.* φωτίζω (σωφρονίζω), aufklären; παραγγέλλω, παραμονεύω, beobachten, anseheñ. — *v. n.* γέλω, λέγω, σπινθηροβαλλῶ, lichten, scheinen, funkeln; — à qc., γέλω εἰς τινα (μετὰ κτλ.), einem leuchten.

Éclaireur, *m.* ὁ φωτίζων (τὸν νοῦν), Aufklärer, *m.*; —reurs d'armée, οἱ προπορευόμενοι καὶ ἀσπάζοντες τοῦ στρατεύματος, Vortrab (von Recoge nescirenden), *m.*

Éclanche, *f.* μικρὴ κριαστία, Schöpfkeule, Hammelkeule, *f.*

Éclat, *m.* ἀγών, ἄγλα, Schlässe, *f.*, Span, Splitter, *m.*;

λάμψας, Glanz, *m.*; χρότος (οἶον τουφεκιοῦ κτλ.), Knall, *m.*; χρότος, ταραχή, Lärm, *m.*, Ausschlag, *n.*; — de rire, πλατὺ γέλοιον, lautes Gelächter, *n.*

Éclatant, *ante*, *adj.* λαμπρὸς, glänzend (*prop. et fig.*); ηχοιδής, schallend, τὸν πν.

Éclater, *v. n.* ἐσπλκναι εἰς κομμάτια, κατεκόπτοι, σπάζω, reißen, zerspringen, plagen; λέμπω, γέλω, ἐσπάζω, leuchten, glänzen; *fig.* φανερόωμαι, διχνοῶμαι, ausbrechen, fund werden; — de rire, γελοῦ μέ πλάτῃ γέλοιον, in ein lautes Gelächter ausbrechen.

Éclegne, *m.* (méd.) Ἐκλείγμα, λαμπρὸν (εἰς ὄχημα πυροπυλῶ) ὅπου γλιέρεται, dider Arzneiast zum Lecken.

Eclipse, *f.* Ἐκλείψις (ἡλίου ἢ σελήνης); (Sonne: oder Monde) Finsterniß, *f.*

Éclipse, *v. a.* προξενῶ Ἐκλείψην, verfinstern; *fig.* ἀμυνεῖν, verdecken. *s'* — *v. n.* παύω Ἐκλείψην, verfinstert werden; *fig.* γίνωμαι ἄφαντος, γίνωμαι κρυφίως, sich davon machen, sich unsichtbar machen.

Écliptique, *f.* (astron.) Ἐκλείπτιχη, Éklipstif, Erdbahn (scheinbare Sonnenbahn), *f.*; *adj.* Ἐκλείπτικός, Éklipstif.

Eclisse, *f.* παιδαγωγός, σαρνδία τὸ ὅπου δένει ὁ χειροδότης εἰς ἓνα τετακτισμένον χεῖρ. Schiene (für gebrochene Glieder), *f.*; τὸ ἄνυσον

εἰς τὸ ὅπου ἀτάξει τὸ γάλα ὅταν κέμουν τὸ νοῦν, Gefäß, *n.*, worin die Milch trovft, drem Rästmadien.

Éclisser, *v. a.* δένω τὸ σαρνδία εἰς τὸ τετακτισμένον χεῖρ καὶ ποδιῶν, schlenen (gebrochene Glieder).

Écloppé, *éc.* *adj.* (p. n.) κομμάτι κατεκόπτον, ein wenig hinfend; *sum.* ἀδύνατος, ἀδυνατισμένος, krafllos, entkräftet.

Éclorre, *v. n.* ἰερ. κλωσάω, ausfrischen (aus dem Eie); ἐκκλῶω (ἐκέρται δια τὰ ἄνθη), anblühen.

Écluse, *f.* καταβύακτις, πλοῦψος, ποταμίων ὅπου ἀνοίγεται καὶ ἀφελείται, Schlenße, *f.*; — ἡ πόρτα αὐτοῦ τοῦ περιφρέματος, Schlenßenthor, *n.*

Écluse, *f.* τόσον νερόν ὅσον ἐξέλκνται διὰν ἀνοίξουν τὴν ecluse, soviel Wasser, als bei Eröffnung einer Schlenße ausfließt.

Écobans, *m. pl. v.* écobiers.

Écofrai, —froi, *m.* τρέπτεω εἰς τὴν ἀσπίδα οἱ τεχνίται δουλεύον, Werkstich *m.* der Handwerker.

Écoinson, *m.* ἐγκονισμός, τὸ ἐγκονισμὸς τῆς πόρτας καὶ περικυβερῶν, Eckstein *m.* an Thüren oder Fenstern.

Écolâtre, *m.* ὁ τὴν σχολογίαν διδάσκων, Scholaster, *m.*

École, *f.* σχολεῖον, Schule, *f.*

Écolier, *m.* —ère, *f.* μαθητής, μαθήτρια, Schüler, *m.*; Schülerin, *f.*

Écoudre, v. a. ἀναλύω, ἀποβάλλω τὴν ζήτησίν τινος, cin abireisen.

Économat, m. τὸ ἐπιτρόχειμα τοῦ **économie**, ἡ κυβερνήσις ἐποικιακῶν, Verwaltung f. von Gütern.

Économe, m. ὁ οἰκονόμος (εἰς ἐν ἐποικιακὸν κτλ.), Verwalter (eines Landgutes u.), Landwirth, m.

Économe, ud'. οἰκονομικός, ὡστὶς οἰκονομῶ, haushälterisch, wirthschaftlich.

Économie, f. οἰκονομία (χωρική) Landwirthschaft, f.; (κυβερνήσις τοῦ σπιτιοῦ), Haushaltung, Wirthschaft, f.; (καλὴ, χρησιώτης) Sparsamkeit, f.; fig. καλὴ διαγωγὴ, gute Anordnung, f.

Économique, adj. (-iquement, adv.) οἰκονομικός, zur Haushaltung u. gehörig. a. f. οἰκονομικός (εἰς τὴν οἰκονομίαν), Haushaltungskunst, f.

Économiser, v. a. οἰκονομῶ, haushalten, wirthschaften; (καλῶς καὶ τὴν οἰκονομίαν), haushalten, sparen.

Économiste, m. οἰκονόμος χωρικός, Landwirth, m.

Écouer, f. ἡτνῆσι μετὰ τοῖς ὀπτοῖς ἀδυνατῶν τὸ νερὸν ἀπὸ ταῖς βάρυνας, Wasserschäufel (auf Schiffen), f.

Écouperche, f. τὸ μικρὸν ξύλον τοῦ νεκροῦ (μετὰ τοῖς ὀπτοῖς σκαρῶν τὰ φορτία), Krahnbalken, m.

Écorce, f. φλοιὸς (δένδρου), Rinde, Baumrinde, f.; (πρωτοῦ κτλ.), Schale, f.

Écorcer, v. a. ξεγκουδίζω, schälen, abschälen.

Écorche - cu, adv. ἀ —, συγτάσει, auf dem Hintern ruhschend. fig. ἀκοσῶς, σταγυρό, ungern, mit Widerwillen.

Écorcher, v. a. γδένω, die Haut abziehen; pop. schinden; ξεγκουδίζω, schälen, abziehen; fig. πέρνω περισσότερο ἀπὸ τὸ πρότερον, von einem zuviel nehmen, einen schinden; — une langue, ὁμιλῶ ἔχονα (στραβί) μίαν γλῶσσαν, eine Sprache rabebrechen.

Écorcherie, f. τόπος ὅπου γδένωνε ἡ περιζώνουσα τὰ φορτία, Schindanger, m., Schindgrube, f.

Écorcheur, m. ἐκείνος ὅπου γδένωνε, γδάρτης, Schinder (prop. et fig.), m.

Écorchure, f. γδάσμιον (τὸ δέμας, οἷον ἀπὸ κατὰ λείωμα κτλ.), Abreiben n. der Haut, Woll m. vom Reiten.

Écore, f. χρημὸς τόπος εἰς τὸ ἀποβάλλασθαι, löthe Stelle f. am Sceufer.

Écorner, v. a. τλαίω ἢ χωρίζω τὰ κέρατα, die Hörner abstoßen oder absägen; ξεκαλλίζω τὰς ἀγκύρας, τὰς γωνίας, die Ecken abstoßen; fig. σμικρύνω, schmälern.

Écorniller, v. a. ζητῶ τὰ γράμματα ἀπὸ τοῦ, εἶμαι παρὰ τοῦ, schmarrnen, den Schmarzöber machen.

Écornillerie, f. ἡ παρὰ τοῦ, das Schmarzen, n.

Écornifleur, m., -euse, f. ὁ, ἡ παρὰ τοῦ, Schmarozler, m., -rin, f.

Écourner, f. ἀγκυρῇ, μίαν τὴν πέτρην χωρισμένην, abgetroffene Ecke f. eines Steins.

Écousser, v. a. ξεγκουδίζω (ὄσπριον), aushäulen.

Écousser, m., -euse, f. ξεγκουδιστής, — διαστρία, it. (die) aushäufn.

Écot, m. ἔσχατος (τοῦ αἰγυρίου), Sethe, f.; ἡ ἀπὸ τοῦ ἐκείνου ὅπου μὲν πρὸς τοὺς εἰς παρδοξείον, Tischgeistschaft f. im Speisehaule; σιλικός (χορδός) δένδρου ἢ ὄξους, Baumstamm m. mit Knoten.

Écouane, f. τὸ ἑνὶ τῶν ἀγκυροκόπων, Feindtaffel, f.

Écouaner, v. m. ἄνιστον τὰ νομίσματα εἰς τὸ ζῆνι των, Münzen abfeilen.

Écouer, v. a. κόπτω τὴν ὀβίαν, den Schwanz flugen.

Écoufle, m. εἶδος γαργαλιῶ ὅπου ἀρπάζει τὴν ἀρτίαν, Hühnergier, Welche, m.

Écoulement, m. χύσις, ὁδὸς, Abfluß, Ausfluß, m.

Écouler, v. n. s' —, v. r. βίω, τρέχω, fließen, abfließen, ausfließen; (διὰ τὴν αἰώνιον) ἀπέναν, (von der Zeit) verfließen, vergehen; (διὰ τὴν ὁδὸν ἀνθρώπων κτλ.) ἀναχωρῶ, φεύγω, διασκορρίζομαι, (von einer Vollkommenheit) verlaufen; faire — des marchandises, ποιεῖν τιμὰς, Waaren absetzen.

Écoupee, f. οὐροῦ

τα χαράδια, Schiffesbänke, n.

bourgeau, geon, m. κρηά-
των ποταμῶν, Frühgerste, f.

courter, v. a. κορτεῖω, ab-
stufen, abflufen; κορτεῖω τὴν
οὐράν, den Schwanz flufen.

coutant, ante, adj. ὀπου
ῖκουσι, jubelnd.

coute, f. κρητός τόπος ἀπὸ
τῶν ὀποιῶν ἀκούει τῆς τι,
Horchwinkel, m. être aux

écoutes, παραμονεύω, πα-
ρεστηρῶ, ἀκούω κρηγῶς, auf
der Pauer sein, horchen. soeur

écoute, καλογορή διωρισμέ-
νη τὰ παρεστηρῶ τὸ φέρει-
μον μιᾶς νέας καλογορήs,

Begleiterin f. einer jungen
Frau, um über ihre Aufzäh-
lung zu wachen.

couter, v. a. ἀκούω, ἀκοῦ-
ῶμαι, hören, zuhören; ἀκούω
κρηγῶς, horchen; ἀκούω τι-
νι, προαλῶ τὸν νοῦν ἐξ αὐ-
τοῦ ὅπου λέγει, einen anhören.

couteux, adj. ἐκπονημένος,
ὅπου φασκεῖται (λέγεται διὰ
τὸ ἐλῶγα), ſcheu (von Pfers-
den).

couille, f. ἡ τρύπα τοῦ κα-
ρπίου διὰ τῆς ὀπίας κατα-
βαίνειν καίω, Luke, Offen-
nung f. im Rinde eines

Schiffes, wodurch man hin-
untersteigt.

écouvette, f. μικρὴ σκούπα,
kleiner Besen, m.

ecouvillon, m. σκούπα, βοῦρ-
τὸν μετὰ τὴν ὁποῖαν παστρεῖ-
ουν τὸν φούρνον, ἡ τὸ κρέ-
ον, Pfennwisch, Stüdwiſcher,

m.

Écouvillonner, v. a. παστρεῖω
μετὰ τὸ εcouvillon, mit dem
Wiſcher ausreiben.

Écran, m. περιστέφωμε κατὰ
τῆς φωτὸς, Feuerſchirm, m.

Écrancher, v. a. ἰσιάζω τὰς
κατοικίας εἰς τὸ ῥυτίον, die
Häuser im Laufe glatt ſtrei-
chen.

Écraser, v. a. συντρίβω, κατα-
κομματίζω, zerſchmettern,

zermalmen.

Écrémer, v. a. μαζώνω τὴν κο-
ρυφήν τοῦ γάλακτος, abrah-
men (die Milch): fig. ἐξαρ-
τίζω, πέρνω τὸ ἄνθος ἡμῶν τὸ
πλεον καλλήκων, das Beſte
von etwas wegnehmen (ſam.
das Fett abſchöpfen).

Écrêter, v. a. χαλῶν τὴν κορυ-
φήν ἐπὶ τοῦ προτιγχιματός,
den oberſten Theil einer Ge-
ſtaltungsmauer zerſchieben.

Écrevisse, f. χαράδρα, Krebs,
m.; ὁ χαράδρος (σημῖον καὶ
ἄστρον τοῦ ζωδιακοῦ), Krebs
(als Zeichen des Thiertreffes
und Sternbild), m.

Écrier, s' —, v. r. κραγαῶ,
φωναῶ, ſchreien, ausruſen.

Écrille, f. φραγμός λιμνῆς διὰ
τὰ μὴ φεύγον τὴν ὀψάριε,
Fiſchwehr, n.

Écrin, m. θήκη, κοτὶ διὰ δα-
κτυλίδας καὶ ἄλλα πολυτίμα,
Schmuckkäſten, n.

Écrire, v. a. et n. γράφω, ſchrei-
ben.

Écrit, m. γράμμα, τὸ γεγραμ-
μένον, Schrift, f.; das Geſch-
riebene; par —, ἐγγράφως,
ſchriftlich. écrits, pl. τὰ συγ-
γραμμένα, πορνήματα, die

Schriften, f. pl., Werke, n.
pl.

Écriteau, m. γράμμα δημοσί-
ον (κολλημένον εἰς δημοσίον
τόπον), Anſchlagzetteln, m.

Écritoire, f. καλεμνίον, Schreib-
zeug, n.

Écriture, f. γράμμα, γραφή,
Schrift, Handſchrift, f.; ἡ
θεία γραφή, die Schrift, heil-
lige Schrift, f.

Écriturier, m. ἱκανός ὁπου
ἀντιγράφει, Abſchreiber, m.;
πολυγράφος, Vielschreiber, m.

Écrivain, v. a. γράφω ἀχα-
μνά, ſchlecht ſchreiben, ſchmie-
ren; πολυγράφος, viel ſchrei-
ben.

Écrivainier, m. v. Écrivas-
sier.

Écrivain, m. γραφεύς, Schreib-
ber, m.; διδασκαλός εἰς τὸ
γράψινον, Schreibmeiſter, m.
ὁ συγγραφεύς, Schriftſteller,

m.; γραμματικός (ὡς προ-
γραμματεῖς κτλ.), Buchhalter,
m.

Écrivassier, m. πολυγράφος
ὀυδανός, ſchlechter Viels-
ſchreiber, Schmierer, Scrib-
ler, m.

Écron, m. ἡ τρύπα εἰς τὴν
ὀπίαν ἐμβαίνει ὁ χοχλῖς
(ἡ σπείς), Schraubennuß,
f.; κατάλογος, κατάſτηγον
τῶν φυλακισμένων, Verzeich-
niß n. der Gefangenen.

Écrouelles, f. pl. χελωνάκι,
χοιβάδες (ἀγρία τοῦ λα-
μοῦ), Krax (ſam Galle), m.

Écrouelleux, euse, adj. ὅπου
ἔχει χοιβάδες, tröppig.

Écrouer, v. a. σημεῖον εἰς

τὸ κατὰ στίχον τῶν φυλακισμένων, in das Verzeichniß der Gefangenen eintragen.

Ecrouir, v. n. σφυροκοπῶ τὸ σιδηρὸν κρούον, das Eisen kalt hämmern.

Ecrouissement, m. σφυροκόπημα, das Hämmern.

Ecroulement, m. βουλίσμα, κοπήματα, Einsinken, n., Einsturz, m.

Ecrouler, v. —, v. r. κατακορμίζομαι, βουλίζω πίπτωντας, einsinken, einstürzen.

Ecrouler, v. a. ξεφλουδίζω (ψωμί), abrinden (Brot).

Ecru, ne, adj. ὠρός, ἄχρωστος (διὰ τὸ μετὰ), roh (von der Seide).

Ecsarcome, m. (chir.) ἐξοσάρωμα, Fleischgewächs, n.

Ectropion, m. (méd.) ἐκτρόπιον, ἀνωποθυρισίς τοῦ κάτωθεν βλέφαρου, Umkehrung f. des untern Augenlides des.

Ectype, f. ἐκτύπον, Abdruck, m.

Écu, m. σκουτάρι, ασπίς, Schild, m.; σκουτών, νόμισμα ὅπου ἀξίζει τρεῖς λίβρες (v. livre), (französischer) Thaler (von drei livres), m.; τάλινον, τάλερν, Thaler, m.

Écubier, m. ἡ τριὰς τῶν καρουβίων εἰς τὴν πρύμνῃ ἀπὸ τῶν ὁποίων ἀπερροῦν τὸ σκαλὶν διὰ τὰ ὀρθρὸν τὴν ἄγκυραν, Klüse (am Hinterteile des Schiffs), f.

Ecueil, m. σκαπέλος, βράχος, ἢ τὴν θάλασσαν, Klippe (im Meere), f.

Écuelle, f. βαθουλῶτον πιάτον, τριβλίον, Napf, m.

Écuellée, f. ὅσον περιέχει ἓνα βαθουλῶτον πιάτον, ein Napf voll.

Écuissier, v. a. κάμω καὶ σκάσῃ ἓνα δένδρον, κόπτοντας το, einen Baum im Fällen spalten.

Éculer, v. a. στραβοπατῶ (τὰ παπούτσια, τὰ ὑποδήματα), (Schuhe, Stiefeln) übertreten.

Écume, f. ἀφρός, Schaum, m.

Écumer, v. n. ἀφρίζω, σχάμην. v. a. ἐξαφρίζω, σηκώνω τὸν ἀφρόν, abschäumen; — les mers, κουρσένω, εἰμα πινράτης (κουρσένος), Seeräuberer treiben.

Écumeur, m. — de marmitte, ὁ παράσιτος, Schmarotzer, m.; de mer, πινράτης, κουρσένος, Seeräuber, m.

Écumeux, euse, adj. ἀφρώδης, schäumend, voll Schaum.

Écumoire, m. χουλιάρα διὰ τὸ ἐξέρισμα, Schäumlöffel, m.

Écurage, m. πάστρινμα, das Scheuern.

Écurer, v. a. παστρινῶ (τὰ ἄγγεια τριβωντίας τα) με ἄμων, scheuern (mit Sande).

Écureuil, m. σκίουρος, βερβερίτσα, Gifthorn, Gifthornchen, n.

Écureur, m. ἐκείνος ὁποῦ παστρινῶ τὰ ἄγγεια, einer der scheuert; — de puits, ἐκείνος ὁποῦ παστρινῶ τὰ πηγύδια, Brunnenseger, m.

Ecureuse, f. ἐκείνη ὁποῦ παστρινῶ τὰ ἄγγεια, eine die scheuert, Scheuerfrau, f.

Écurie, f. σταύλος διὰ γα (τοὺρκ. ἀγοῦρι) Pferdestall, m.; τὰ αὐτὰ ὁ ἐπηρεῖται τοῦ σταυλοῦ ἡγμένοιων, fürstlich Stall, m.

Écusson, m. (blas) δὲ σημαίας, Wapenschild, πλάκα τῆς κλειδαριάς, selbstsch, n.

Écussonner, v. a., ἐξέσκον, κεντρώων, ζω, ἐγκεντρίω, imp. litren.

Écussonnoir, m. μαχ. κέντρισμα δένδρων, messer, n.

Écuyer, m. (πάλαι) ὁ γόρος, ὁπλοφόρος, Schildträger, Waff. Knave, m.; νέος (ῥιός) εὐγενής, δευ. δελτε; (τοῦρκ. πεϊζή), (lieut.) meister, Beretter, m. ὁδύων τις κυρίας, ριδιαβάκκος, Damm. m.; — tranchant, ὁ κλινός (ὁποῦ χωρίζῃ τὰ εἰς τὴν τριὰν ἡγμένοιων), Worscht fürstlichen Tafeln, m. cuisine, ἐπιστάτης μαγειρείου (ἐνὸς η. Küchenmeister, m.

Édenté, ée, adj. ὁποῦ δόντια, zahnlos.

Édenter, v. a. ξε. (κακίζω τὰ ὀδόντια σου, τοῦ πριονίου) Bohne ausbrechen (v. Kanne, von einer c.

Édifiant, ante, adj.

γυμνασιὸς, ὁποῦ διδίδε καλὸν
παιδεία, erbaulich.

Edificateur, m. οἰκοδομητής,
ὁποῦ κτίζει οἶκον, Bauherr,
m.

Edification, f. οἰκοδομία, κτί-
σιον, Erbauung; fig. οἰκο-
δομία (τοῦ πνεύματος),
καλὸν παράδειγμα, (geistlich)
Erbauung, f.

Edifice, m. οἰκοδομή, κτίριον,
Gebäude, n.

Edifier, v. a. οἰκοδομῶ, κτίζω,
bauen; fig. οἰκοδομῶ (τὸ
πνεῦμα), παραινῶ εἰς ἐν-
δύναμιν, δίδωμι καλὸν παρὰ-
δειγμα, (geistlich) erbauen.

Edile, m. ἀστυνόμος, ὅστις
εἶχε τὴν ἐπιστάσιν εἰς τὰ
κτίρια (εἰς τὴν παλαιάν Ῥώ-
μην), Aedilis, Bauherr (im
alten Rom), m.

Edilité, f. ἡ ἐξουσία τοῦ ἀστυνό-
μου, Amt n. des Aedilis.

Edict, m. διάταγμα, διαταγή,
δικαίωμα, πρόγραμμα,
Geist, n., Befehl, m., Ver-
ordnung, f.

Editeur, m. ἐκδότης (βιβλίου),
Herausgeber, m.

Edition, f. ἐκδοσις (βιβλίου),
Ausgabe (eines Buchs), f.

Edredon, m. χροῦδι τῶν
πολλῶν (μάλιστα ἀγρίως
χρῆς τινός εἰς τὰ βόρια μέ-
ρη), Ueberbunten, f. pl.

Educacion, f. ἀνατροφὴ (ἀνα-
τροφὴ), παιδεία, Er-
ziehung, f.

Educoration, f. (chim.) ἐξυψώ-
σις, Auslösung, Aus-
lösung, f.

Educorer, v. a. (chim.) ἐξ-

υψοῦν, γλυκαίνω τὸ ἀλ-
μυρὸν, abfließen, auslösen.

Eclatier, v. a. εὐαῖνω, ἀπο-
πνῶ τὰς κλωσταις, ausfas-
sen.

Eclatier, v. a. εὐαῖνω, ἀπο-
πνῶ τὰς κλωσταις, ausfas-
sen.

Eclatier, v. a. εὐαῖνω, ἀπο-
πνῶ τὰς κλωσταις, ausfas-
sen.

Eclatier, v. a. εὐαῖνω, ἀπο-
πνῶ τὰς κλωσταις, ausfas-
sen.

Eclatier, v. a. εὐαῖνω, ἀπο-
πνῶ τὰς κλωσταις, ausfas-
sen.

Eclatier, v. a. εὐαῖνω, ἀπο-
πνῶ τὰς κλωσταις, ausfas-
sen.

Eclatier, v. a. εὐαῖνω, ἀπο-
πνῶ τὰς κλωσταις, ausfas-
sen.

Eclatier, v. a. εὐαῖνω, ἀπο-
πνῶ τὰς κλωσταις, ausfas-
sen.

Eclatier, v. a. εὐαῖνω, ἀπο-
πνῶ τὰς κλωσταις, ausfas-
sen.

Eclatier, v. a. εὐαῖνω, ἀπο-
πνῶ τὰς κλωσταις, ausfas-
sen.

Eclatier, v. a. εὐαῖνω, ἀπο-
πνῶ τὰς κλωσταις, ausfas-
sen.

Eclatier, v. a. εὐαῖνω, ἀπο-
πνῶ τὰς κλωσταις, ausfas-
sen.

Eclatier, v. a. εὐαῖνω, ἀπο-
πνῶ τὰς κλωσταις, ausfas-
sen.

Eclatier, v. a. εὐαῖνω, ἀπο-
πνῶ τὰς κλωσταις, ausfas-
sen.

Eclatier, v. a. εὐαῖνω, ἀπο-
πνῶ τὰς κλωσταις, ausfas-
sen.

Eclatier, v. a. εὐαῖνω, ἀπο-
πνῶ τὰς κλωσταις, ausfas-
sen.

Eclatier, v. a. εὐαῖνω, ἀπο-
πνῶ τὰς κλωσταις, ausfas-
sen.

Eclatier, v. a. εὐαῖνω, ἀπο-
πνῶ τὰς κλωσταις, ausfas-
sen.

Eclatier, v. a. εὐαῖνω, ἀπο-
πνῶ τὰς κλωσταις, ausfas-
sen.

Eclatier, v. a. εὐαῖνω, ἀπο-
πνῶ τὰς κλωσταις, ausfas-
sen.

Eclatier, v. a. εὐαῖνω, ἀπο-
πνῶ τὰς κλωσταις, ausfas-
sen.

Effectivement, adv. ὁντως,
ἀληθινά, τῷ ὄντι, wirklich,
in der That.

Effectuer, v. a. βάρω εἰς πρῆ-
ξιν, ἐκτελεῖν, ausführen, be-
werthstelligen, ausführen, be-
wirken.

Efféminé, ée, adj. γυναικώ-
δης, ἀπαρτητικός, weiblich,
verweiblicht.

Efféminer, v. a. ἐκτελεῖν, κά-
μνω γυναικώδη, verweiblich-
en, weiblich machen. s' —,
v. r. ἐκτελεῖν, γίνονται
γυναικώδης, sich verweiblich-
en, weiblich werden.

Effervescence, f. ἐκφύσις,
Aufbrausen, n.

Effervescent, te, adj. ὁποῦ
ἐκφύσκει, aufbrausend.

Effet, m. ἀποτέλεσμα, Wir-
kung, f.; ἐκτέλεσις, πράξις,
πρόγραμμα, Bewerthstellung,
That, f. pour cet —, à
cet —, εἰς ἐκτέλεσιν τούτου,
διὰ τούτου, δι' αὐτὸν τὸν σκο-
πόν, zu dem Ende, in dieser
Absicht, deswegen; à l' — de,
ὅπως, ὥστε, διὰ τὸ, εἰς τὸ, zu
dem Ende daß —, in der
Absicht daß —, um —; en —,
τῷ ὄντι, τῇ ἀληθείᾳ, in der
That, wirklich. Effets, pl.
τὰ υπάρχοντα, τὰ κινητὰ κα-
λὰ, das Vermögen, die beweg-
lichen Güter, n. pl., die Specie-
ten, m. pl.

Efféminer, v. a. ἐκτελεῖν, κά-
μνω γυναικώδη, verweiblich-
en, weiblich machen. s' —,
v. r. ἐκτελεῖν, γίνονται
γυναικώδης, sich verweiblich-
en, weiblich werden.

Efféminer, v. a. ἐκτελεῖν, κά-
μνω γυναικώδη, verweiblich-
en, weiblich machen. s' —,
v. r. ἐκτελεῖν, γίνονται
γυναικώδης, sich verweiblich-
en, weiblich werden.

Efféminer, v. a. ἐκτελεῖν, κά-
μνω γυναικώδη, verweiblich-
en, weiblich machen. s' —,
v. r. ἐκτελεῖν, γίνονται
γυναικώδης, sich verweiblich-
en, weiblich werden.

Efféminer, v. a. ἐκτελεῖν, κά-
μνω γυναικώδη, verweiblich-
en, weiblich machen. s' —,
v. r. ἐκτελεῖν, γίνονται
γυναικώδης, sich verweiblich-
en, weiblich werden.

Efféminer, v. a. ἐκτελεῖν, κά-
μνω γυναικώδη, verweiblich-
en, weiblich machen. s' —,
v. r. ἐκτελεῖν, γίνονται
γυναικώδης, sich verweiblich-
en, weiblich werden.

Efféminer, v. a. ἐκτελεῖν, κά-
μνω γυναικώδη, verweiblich-
en, weiblich machen. s' —,
v. r. ἐκτελεῖν, γίνονται
γυναικώδης, sich verweiblich-
en, weiblich werden.

Efféminer, v. a. ἐκτελεῖν, κά-
μνω γυναικώδη, verweiblich-
en, weiblich machen. s' —,
v. r. ἐκτελεῖν, γίνονται
γυναικώδης, sich verweiblich-
en, weiblich werden.

Efféminer, v. a. ἐκτελεῖν, κά-
μνω γυναικώδη, verweiblich-
en, weiblich machen. s' —,
v. r. ἐκτελεῖν, γίνονται
γυναικώδης, sich verweiblich-
en, weiblich werden.

Efféminer, v. a. ἐκτελεῖν, κά-
μνω γυναικώδη, verweiblich-
en, weiblich machen. s' —,
v. r. ἐκτελεῖν, γίνονται
γυναικώδης, sich verweiblich-
en, weiblich werden.

Efféminer, v. a. ἐκτελεῖν, κά-
μνω γυναικώδη, verweiblich-
en, weiblich machen. s' —,
v. r. ἐκτελεῖν, γίνονται
γυναικώδης, sich verweiblich-
en, weiblich werden.

Efféminer, v. a. ἐκτελεῖν, κά-
μνω γυναικώδη, verweiblich-
en, weiblich machen. s' —,
v. r. ἐκτελεῖν, γίνονται
γυναικώδης, sich verweiblich-
en, weiblich werden.

Efféminer, v. a. ἐκτελεῖν, κά-
μνω γυναικώδη, verweiblich-
en, weiblich machen. s' —,
v. r. ἐκτελεῖν, γίνονται
γυναικώδης, sich verweiblich-
en, weiblich werden.

Efféminer, v. a. ἐκτελεῖν, κά-
μνω γυναικώδη, verweiblich-
en, weiblich machen. s' —,
v. r. ἐκτελεῖν, γίνονται
γυναικώδης, sich verweiblich-
en, weiblich werden.

εργητικόν, τὸ δραστηρικόν, ἐνεργεια, Wirkung, Wirksamkeit, Kraft, f.

Efficient, ante, adj. ἀποτελεσματικὸς, wirkend; cause efficiente, ἡ ἐνεργοῦσα αἰτία, die wirkende Ursache.

Effigie, f. ἐντύπων, αἰκόνισμα, εἰκόνα, Bild, Bildniß, n.

Effigier, v. a. exécuter en effigie, βῆναι ἐς τὴν κωμωστικὴν (ἢ καὶ καὶ κτλ.) τὴν εἰκόνα ἐνὸς κητάδεον ἀνθρώπου, εἰς τὴν ἐν τῷ βίβλῳ ἵστανται, vererbrennen u.

Effiler, v. a. ξεφτέω, ausfasern, ausfädeln.

Effilé, ée, adj. ξεφτισμένος, ausgefädelt; mager, bager. s. m. λεπτός, mager; — lé, m. πικρὴ ξεφτισμένη ἐστὶ τὰ ἄκρα, auch f. mit Granaten am Rande; χρυσός, γλάρος, Granat, f.

Effiler, v. a. v. effeuiller et effaner.

Effiloquer, v. a. ξεφτίζω μετὰ, Selde zupfen.

Effilare, f. τὰ ξεφτισμένα, das Ausgefädelte.

Efflanqué, ée, adj. ἀδυνατισμένος, χαλασμένος, abgemärgelt; λιγρός, mager

Efflanquer, v. a. χαλῶ (ἐν ἄλλοις) κάρνω καὶ λιγυρῶ ἀπὸ τῶν πολλῶν κόπων, ein Pferd abmärgeln (s. m. abstrapaziren).

Effleurier, v. a. ἐγγίζω κατ' ἐπιπλοήν ἢ ἀπεναντίας, λαβοῖν ὁλόν (τὸ δέμα), streichen, rufen; ἐπιπλοῦν, ἐγγίσειν ὁλόν μόνον, ἀναγγεῖν ὁλόν τι μόνον διὰ μίαν ὑπό-

θεσαν, obenhin berühren; — les peaux, ἀποξύνει τὰ δέρματα, die Häute abruben; — une couche, ἀποξύνει τὰ ἄνθη ἐς μίαν πρῶσιν, die Blumen in einem Bette abbrechen.

Effleurir, v. n. (chim.) (διὰ τὰ μέταλλα) ἐξερθεῖν, (von Metallen) Blumen ansetzen.

Efflorescence, f. ἐξάνθημα τῶν μετάλλων, das Blumenansetzen der Metalle.

Efflondrer, v. a. ὁρῶναι, κινῶ τὴν γῆν, σκάπτει βαθύς, tief umgraben, umstechen; ξεπατώνω, einstoßen, eintreten; πασιπῶν τὰ πτερὰ αὐτῶν τὰ ἔσωθεν, (Geflügel) ausnehmen.

Effondrilles, f. pl. κατακλιδήματα, ὅπου μνησται ἐς τὸν αἶσαν ἐνὸς ἀγγείου, ἀμόρη, Bodensaß, Saß, m.

Efforcer, s' —, v. n. βιάζομαι, βῆναι τὰ δυνάμει μου, sich anstrengen, sich bestreben.

Effort, m. βία, τὸ δυνάμει, Anstrengung, f.

Effraction, f. θραύσις, τλάσις (θραύς, τοχόν κτλ.) ὅπου κάρνω ὁ κλέπτης διὰ τὰ κλέψῃ (ἐλλαν) τοιγυρῶν, Einbruch (von Dieben), m.

Effrayant, ante, adj. τρομακτικὸς, φοβερός, schrecklich, fürchterlich.

Effrayer, v. a. προξενῶ τρόμον, σκιάζω, ἐξηπάζω, erschrecken, in Schrecken setzen, s' —, τρομάζω, σκιάζομαι, erschrecken, sich erschrecken.

Effréné, ée, adj. ἀκαταμάχητος, ungelöst, frisch.

Effrénement, m. ἀκαταμάχησις, Ungeheuerlichkeit, Frechheit, f.

Effriter, v. a. χαλῶ, κάρνω ἄκατον (μὴ γῆν), ausmärgeln, ausaugen (einen Boden).

Effroi, m. τρόμος, τρομάχη, Schrecken, m.

Effronté, ée, adj. (— tement, adv.) ἀδαντοσύνος, ἀκαταμάχητος, unerschämmt, frech.

Elfronterie, f. ἀδαντοσύνη, ἀκαταμάχησις, Unerschämtheit, Frechheit, f.

Effroyable, adj. (— blement, adv.) τρομακτικὸς, φοβερός, erschrecklich, entsetzlich, fürchterlich.

Effumer, v. a. ζωοποιεῖν τὸ ἐλαφρῶν, verblasen (leicht übermahlen).

Effusion, f. ἐκχυσις, Ausgießung, Vergießung, f.; fig. — de coeur, ἐκχυσίς καρδίας, φέρωσις τῶν καρπῶν ἐς φίλον τινα κτλ., Ergießung f. des Herzens.

Efforceau, m. εἶδος ἀμαξίου, εἰς μέγιστον πρότωμα, Bleifarren, m.

Épagropile, f. κορυβία ἀπὸ γῆρας, ὅπου ἐνδύσεται ἐκ τῶν στοιχείων τῆς ἀφροσύνης καὶ ἄλλων παρομοίων ζωῶν, Grottentau, f.

Egal, ale, adj. ἴσος, gleich, eben; ἴσος (ἐς τι), gleich (einem Dinge); cela m'est tout égal, αὐτὸ εἶναι τὸ ἴσον δι' ἐμὲ, εἶναι ὅλον ἕνα, das ist mir gleich, gilt mir gleich, gilt mir

inert; à l'égal de, ὅσον, ὡς, eben so, wie, m. mon égal, ton égal, sou gal etc., ὅμοιος μου, ὁμοῖός σου, ὁμοῖός του κτλ., meines Gleichen, deines Gleichen, seines Gleichen ic.

également, adv. ἔξ ἴσων, παρομοίως, gleich, eben so.

également, m. ἰσότης, ἑξιστάρισμα, Gleichmachung, f.

égal, v. a. ἰσάζω, κἀμνω ἴσον, gleich machen. v. n. ἑξιστοῦμαι, εἶμαι ἴσος, ὅμοιος, gleich sein, gleich sein.

égalisation, f. (jur.) ἰσότης, Gleichmachung, f.

éguiser, v. a. (jur.) ἰσάζω, gleich machen.

égalité, f. ἰσότης, Gleichheit, f.

égales, f. pl. ἄσπρα στήματα εἰς τὴν ὀσφίν των ἰσάκων, weiße Fleden m. pl. auf dem Rücken des Falken.

égard, m. προσοχή, Achtung, f.; ἀποβλεψίς, Rücksicht, f.;

avoir —, προσέχω, Acht haben; ἀποβλέπω εἰς —, Rücksicht nehmen auf —;

avoir des égards pour q., σεβόμαι τιμῶναι, Achtung haben für einen; en égard, en égard à —, ayant égard à —, ἀποβλέπωντας εἰς —, in Rücksicht, in Betrachtung, in Erwägung.

à l' — de, ὡς πρὸς, κατ' ἀναλογίαν, in Verhältniß zu —, in Vergleichung mit —.

égare, ée, adj. ὁποῦ ἔξωσεν τὸν δρόμον του, ἀεπλανημένος, verirrt; ἀτακτός (εἰς τὰ ὅδη), ausweichend.

Égarement, m. παραστράτευμα, ἡ πλάνη, Verirrung, f.; ἀπάτη, Irthum, m.; ἀτάκεια (τῶν ὁδῶν), Ausschweifung, f.

Égarer, v. a. πλανῶ, ἡγῶ ἔξω ἀπὸ τῆς ὁδοῦν στρέφω, irre führen; fig. ἀπατῶ, täuschen; συγχίζω, irre machen, in Verwirrung bringen; πᾶν ἄλλο ἔνα πράγμα καὶ ὅτι εἰς τὸν τόπον του, eine Sache verlegen. s' —, ἀποπλανῶμαι τῆς ὁδοῦ, ὁδοῦ, χάνω τὸν δρόμον μου, sich verirren, vom Wege abkommen.

Égaré, ée, adj. (ἄλογον) πληγωμένον, λαβωμένον (ὑπὸ τὸν τρέμον της σέλλας κτλ.), (von Pferden) gedrückt (vom Sattel u.).

Égayer, v. a. ἐνγυαίω, erfreuen, erheitern; — un ouvrage, καταστῆναι νόστιμον ἔνα ποίημα, angenehm machen (ein Werk, eine Schrift); — un arbre, ἐκκαθαρίζω ἔνα δένδρον ἀπὸ τῶν περιττῶν κλωνῶν, die überflüssigen Zweige an einem Baume beschneiden.

Égide, f. ἀλγίς, ἡ ἀσπίς τῆς Ἀθηνᾶς, die Aegide (Schild der Pallas); fig. ὑπεράσπισις, Schutz, m.

Églantier, m. ἀγριοτριανταφυλλιά, κυνρόδοδος, wilder Rosenstock, Hagebutterstrauch, m.

Églantine, f. ἀγριοτριανταφυλλόν, wilde Rose, Hagebutter, f.

Église, f. ἐκκλησία (εἰς ἅλῃς τας σημασίας τῆς λέξεως), Kirche (in allen Bedeutungen), f.

Élogue, f. ἐκλογία, εὐδῶλλον, ποίημα βουκολικόν, Dichtn. gedicht, n.

Éloger, v. a. κόπτω τὰ ἄκρα τὸν τομαρίου (ὡς κτύπῃ, ὀύρῃ κτλ.), die Eden an einem Felle (als Ohren, Schwanz; κ.) abschneiden.

Égohine, f. ποιονέζι, Heine Säge, Santsäge, f.

Égoiser, v. a. συγκρομῶ διὰ τὸν ἑαυτόν μου, εἶμαι ἑλ- λαντός, viel von sich selbst sprechen, selbstständig seyn.

Égoïsme, m. ἡλιαντία, συγκρομῖα διὰ τὸν ἑαυτόν του, Selbstsucht, f.; Egoismus, m.

Égoïste, m. ἡλιαντός ὁπαῦ ἀγαπᾷ μόνον τὸν ἑαυτόν του, Egoist (Selbstsuchtler), m.

Égorger, v. a. κόπτω τὸν λαιμόν, σφάζω, den Hals abschneiden, schlachten; σκοτώνω, φονεύω, erwürgen, umbringen; χαίρω, ἀγαπῶ, zu Grunde richten.

Égorgeur, m. φονεύς, ὁπαῦ σκοτώνει πολλούς, Mörder, Mörder, m.

s'Égosiller, v. r. πονῶ τὸν λαιμόν φρονιάζοντας, sich heiser schreien, sem. sich den Hals abschreiben.

Egout, m. ῥοή τοῦ νεροῦ, Abfluß des Wassers; στάλαγμα τῆς ροχῆς ἀπὸ τῆς ἀστῆρας, Traufe, f.; ὀχετός, αἰλίκι διὰ τοῦ ὁποῦν τέλουν τὰ νερά καὶ αἱ ἀναβροαίαι τῆς πόλεως, Gasse, Gasse, f.; κατεκλυστὸν, ἰλίκι διὰ τοῦ ὁποῦν ἀτᾶν ἡ ροχῆ ἀπὸ τῆς ἀστῆρας, Dachrinne, f.;

fig. τόπος όπου συνάγονται οσπίδαροι άνθρωποι, Samei meipsh m. von schlechtem Gesindel.

Egoutier, v. n. faire —, laisser —, κίμων ή αφήνω τὰ κατασταλάζον (τὸ νερόν κτλ.), abtropfen lassen; s' —, v. r. σταλάζω, κατασταλάζω, abtropfen, abträufeln.

Egouttoir, m. σανίδα, αλλάκι διά στάξιμον νερού, Tropfbrät, n., Rinne, f.

Egrapper, v. a. κόπτω τὰς βότρυας τοῦ σταφυλίου, abbeeren (Weinbeeren).

Egraligner, v. a. γρατουνιάζω, τριγυρνάω, fragen, risen

Egralignure, f. γρατουνιάσμα, τριγυρνάσμα, Rib, m., Schamme, f.

Egravillonner, v. a. ἐργάζω ένα δένδρον από ένα καδί μαζί με τὸ χώμα, καὶ τὸ βάνω εἰς τὴν γῆν, einen Baum mit der Erde aus einem Kadel ausheben und in das Gedicke setzen.

Egrener, v. a. ξεραίνω, μαδάω τὸν σίτον ἀπὸ τὸ ἀσάχιν, austörnen (Getreide).

Egrénoire, f. μικρόν κλονόριον, kleiner Käßig, m.

Egrillard, arde, adj. sam. ξευπρος, χαρούμενος, munter, lustig.

Egrilloir, m. κινκίδες (κίγκιλλια) εἰς μίαν περιστάσην, Riesen m. in einem Gischleiche.

Egriser, v. a. περναίνω ένα διαμάντι ἀπὸ τὰ ἀχρηστὰ καὶ χονδρότερα μέρη, einen Diamant aus dem Grobsten schleifen.

Egrugeoir, m. γουσί ξύλινον, hölzerner Mörser, m., Stampf; bühse, f.

Egruger, v. a. κοπανίζω, τριβώ, στουμπίζω, stampfen, klein stoßen.

Egrugère, f. τὰ κοπανισμένα, στουμπισμένα, das Gefloßene, Gestampfte.

Eguenler, v. a. τικάζω λαιμόν ή μήτην άγγείου, den Hals oder die Schnauze von einem Gefäße abbrechen. s' —, v. r. fam. φωνάζω έως τὰ βραχύνω, sich heiser sprechen.

Eh! int. ώ, (τουχα.) μπρέ, εν! ha!

Ehanché, v. déhanché.

Eherher, v. a. v. sarcler.

Ehonté, ée, adj. άνυπόκριντος, άδιάρτοπος, unverschämt, schamlos; άνυμωμένος, entehet, beschimpft.

Ehouper, v. a. κόπτω τὴν κορυφήν τῶν δένδρων, Bäume köpfen.

Ejaculation, f. ἐκβολή τοῦ σπέρματος με βίαν, Aussprißung f. des (männlichen) Samens; προσειχή σύντομος καὶ ἐγχαρδίας, Stoßgebet, n.

Ejarrer, v. a. μαδάω (τὰς περιτὰς τολγας ἀπὸ τὰ καπέλα), (die überflüssigen Haare aus den Büten) auszuspfen.

Elaboration, f. κατασκευή, ἐκτέλεσις, Ausarbeitung, f.

Elaborer, v. a. τελειοποιώ βαθμύδον, όλίγον καὶ όλίγον (τὰς ζυμους, τὸ αίμα κτλ.), ausarbeiten (die Säfte, das Blut κ.).

Elabouré, ée, adj. (p.) τελοποιημένος, ανέγει

Elaguer, v. a. χλαδεύω, στρούω τὸ δένδρον άχρηστὰ κλωνάρια, einen Baum beschneiden, aufig. ξεκαθαρίζω (έν γραμμα, χωρίζοντας οριτά κτλ.), (ein W schneiden, abfürzen.

Elau, m. άλχη, ώσαν τα με τὸ έλαφι, Elen, E n.; άήδημα, Sprung, Elans, m. pl. αήρνησις ή αήσθησις τῆς schnelle Bewegungen f. Gefühle n. pl. der Se

Elancé, ée, adj. (άλογον εντς τὸ όποιον φαντασάται, von maget, wo man die sieht; (άνθρωπος) έατήν μέσην, λεπρός, (v schen) dünnleibig, bag

Elancement, m. παλμολισμα (εἰς κατένα μώματος), Stöchen, n. (in einem Theile des s m.; προσειχή σύντομος αήρνησις, Stoßgebet

Elancer, v. n. συγκλίω ένωά πόνον δοιμν, σπικόν, stechen, einen den Schmerz verursach v. r. ηπώ, έπτομαμήν, springen, sich hü schwingen.

Elargir, v. a. πλατύνω, τεχν; ξεφυλάκωνω, in Freiheit setzen.

Elargissement, m. Erweiterung, f.; ξεμα, Vöslaffung, f.

Élargissement, *f.* τὸ κομμίτι ὅπου
βάνται εἰς ἕνα πρόθεμα κτλ.,
διὰ τὴν πλατύτητα, *eingeseg-
tet* Stüd n. in ein Kleid u.,
um es weiter zu machen.

Elasticité, *f.* ἑλαστικότητα,
Schwächkraft, Elasticität, *f.*
Élastique, *adj.* ἑλαστικός, elas-
tisch.

Élatine, *f.* v. **Velvete**.

Électeur, *m.* Ἐλέκτωρ (πάλαι
εἰς τὸ γερμανικὸν ἡγεμόνα),
Churfürst (Kurfürst), *m.*; ὁ
ἐλέγων, Wähler, Wahlmann,

Electif, *ive*, *adj.* γινόμενος δι'
ἐκλογῆς, Wahl-; royaume-
εἰς βασιλείαν τοῦ ὁποῖου ὁ βα-
σιλεὺς γίνεται κατ' ἐκλογὴν,
Wahlreich, *n.*

Election, *f.* ἐκλογὴ, Wahl, Er-
wählung, *f.*; ἐπιστάσια ἢ κρι-
τήριον διὰ τὸ δηρώσαι δόσι-
μον, Steuertam, *n.*

El cloral, *ale*, *adj.* ἰσχυρὸν εἰς
ἑλέκτωμα (v. **Électeur**), chur-
fürstlich; prince —, ὁ πρωτο-
δικος ὑπὸς Ἐλεγκτορος, Chur-
prius (Kurprinz), *m.*

Electoral, *m.* ἡ ἀξία καὶ ἡ παρο-
χία τοῦ Ἐλεγκτορος, Churs
würde, *f.*; Churfürstenthum, *n.*

Electricité, *f.* ἡλεκτρισμός, ἡλε-
κτρικότης, Electricität, *f.*

Électrique, *adj.* ἡλεκτρικός,
electricisch; machine —, ἡλε-
κτρικὴ μηχανή, Electricismus
säule, *f.*

Électriser, *v. a.* ἡλεκτρίσω, elect-
risiren (*prop. et fig.*).

Electuaire, *m.* ἐλέκτωμα (ιατρικὸν
ἔνσιμον ὅπου γλεῖφεται),
Latwerg, *f.*

Élégaument, *adj.* κομψῶς, χα-
ρίεντως, περικαλλῶς, röschi-
ma, ästhetisch, schön, artig.

Élégance, *f.* κομψότης, καλλό-
πισμα, τὸ περικαλλές, Ziets
lichkeit, Schönheit, *f.*

Élegant, *ante*, *adj.* γλαφυρός,
κομψός, περικαλλής, röschi-
mos, ästhetisch, artig, schön, ge-
schmackvoll.

Élégiaque, *adj.* ἐλεγιακός, eleg-
isch.

Élegie, *f.* ὁ ἐλεγος, τὸ ἐλεγεῖον,
Elegie, *f.*, Klagegedicht, *n.*

Élément, *m.* στοιχεῖον, Element,
n. Uebers. *m.*; *fig.* Streusau-
son —, ἡμαί εἰς τὸν ὅσον ἡ κα-
ταστάσιον ἀπὸ μὲν ἀνάκει
πολλά, in seinem Elemente
iron. **Éléments**, *m. pl.* al-
ἀρχαί, τὰ στοιχεῖα (μὲν ἐπιστή-
μη), die Elemente, *n. pl.*,
Anfangsgründe *m. pl.* (einer
Wissenschaft).

Élémentaire, *adj.* στοιχειώδης,
elementarisch.

Éléphant, *m.* ἐλέφας, Elefant-
ros, Elefant, *m.*

Éléphantiasis, *f.* ἐλεφαντίασις,
elephasia, Elephantiasis, *f.*,
Art Anosag, *m.*

Élévation, *m.* ἄνσις, σήκωμα,
ὄψωσις, ὄψωμα. Erhöhung,
Erhebung, *f.*; ὕψωμα γῆς,
Erhöhung, Anhöhe, Höhe, *f.*;
(astron.) — du pole, ὕψος
τοῦ πόλου, Polhöhe, *f.*; (ar-
chit.) — d'une maison, πα-
ράστασις τοῦ οὐράμιου ἐνὸς
σπιτίου ἀπὸ τοῦ ἐμπροσθεν
μέγους, Aufseif *m.* einer Hau-
se; *fig.* ὕψωσις τοῦ νοῦς.

ὕψηλον νόημα, Erhebung (des
Geistes), Erhabenheit, *f.*

Élévatoire, *m.* ἐγκατεῖον τῶν
χειρουργῶν, μὲ τὸ ὅποιον
σηκώνουν τὰ κόκκαλα, Hebes
sängelnchen *n.* der Wundärzte.

Élève, *m.* μαθητῆς, Sögling,
Schüler, *m.*

Élever, *v. a.* ἐνέλω, κίωνω
ἀνυψώσαν, erhdhen; ἐρύγειν,
σηκώνω, erheben, emporheben;
ἀνατίθω, aufstellen, groß
leben; παιδεύω, μανθάνω
τινὰ, erziehen. s' —, v. r.
σηκώνομαι, ἀνατίθω (εἶπον
εἰς τὸν αἶρα), sich erheben,
aufsteigen; *fig.* ἐπερηφανεύ-
ομαι, übermüthig werden;
— contre q., κίωνω ἐναντι-
σταν, σηκώνομαι κατὰ τε-
ρος, sich erheben, sich aufleh-
nen gegen einen.

Élevure, *f.* φουάκωμα εἰς τὸ
δέγμα, Disblatt, *f.*

Élider, *v. a.* ἀφαιρῶ ἕνα ψη-
φόν (εἰς μίαν λέξιν), einen
Buchstaben (in der Mitte eines
Wortes) auslassen.

Éligibilité, *f.* ἐξισχύς τινὸς εἰς
τὸ νὰ ἐκλεγῇ εἰς ὁρμηκίον,
Wahlbarkeit, Wahlbarkeit, *f.*

Éligible, *adj.* ὅπου ἡμπορεῖ νὰ
ἐκλεγῇ, wahlfähig, wählbar.

Éliminer, *v. r.* κατατρίβωμαι,
χαλνύομαι (λέγεται διὰ τὰ
φορέματα), sich abwaschen, sich
abtragen.

Éliminer, *v. a.* ἀποβάλλω, ἀποθ-
ρίπτω, ausstoßen, weg schaffen.

Élire, *v. a.* ἰρ. ἐλέγω, wählen,
erwählen.

Élision, *f.* ἀφαίρεσις ἐνὸς ψη-
φίου ἀπὸ μίαν λέξιν, Aus-

lassung *f.* eines Buchstaben aus einem Worte.

Élite, *f.* τὸ ἀριστὸν τινὸς πράγματος, τὸ πλεον ἐξαιρετικόν, der Kern, das Auserlesenste.

Élixation, *f.* ἔψωσις, ἀπάλαυσις με βρασμοῦ, Erweichung *f.* durch Kochen.

Élixir, *m.* ἐλιξήριον, λατρικὸν δυνάμιον, Elixir, *n.*, Arastarion, *f.*

Elle, *pron. f.* αὐτή, ἐκείνη, sic, *f.*

Ellébore, *f.* ἐλλέβορος, ἡ σκαρχα, Disewurz, *f.*

Elles, *pron. f. pl.* αὐταί (αὐταίς), sic, *pl. f.*

Ellipse, *f.* (gramm. et rhét.) ἔλλειψις (ὡς λέξεως ἢ καὶ περιουσιῶν, Auslassung *f.* eines oder mehrerer Wörter; (geom.) ἔλλειψις, γραμμὴ καμπύλη ἀπειρή, Ellipse, *f.*

Elliptique, *adj.* ἑλλειπτικός, elliptisch.

Elme, *m.* φοινὴ (ἡλεκτρική) τις ὅπου φανερὰ ἐνίοτε εἰς τὴν κορυφὴν τῶν καταρτιῶν, brennender Dunst *m.* auf den Waisbäumen.

Élocution, *f.* ἐκφορὰ, προφορὰ, Vortrag, *m.*, Aussprache, *f.*

Éloge, *m.* ἐγκώμιον, Lobrede, *f.*; ἐπαινος, Lob, *n.*, Lobspruch, *m.*

Éloignement, *m.* ἀπομάκρυνμα, ἀπόστασις, διάστημα, Entfernung, Ferne, *f.*, Abstand, *m.*; ἀντιπάθεια, ἀποστρέφει, Abneigung, *f.*, Widerwille, *m.*; ἔλλειψις, ἀπουσία, Abwesenheit, *f.*

Eloigner, *v. a.* ἀπομακρύνω,

ξεμακρύνω, entfernen; ἀντιπάλλω (εἰς ἄλλον παρὸν), aufschieben, verschieben; ἀποτρέπω, ἀποτρέφω, abwendig machen. *s'* —, *v. r.* ἀπομακρύνωμαι, sich entfernen; ἔχω ἀντιπάθειαν, ἀποστρέφω, Abneigung, Widerwille haben.

Éloquence, *f.* ἐνγλωττία, Beredsamkeit, *f.*

Éloquent, *ente*, *adj.* (—quemment, *adv.*) ἐνγλωττός, beredt.

Élu, *ue*, *adj.* (part. v. élire), ἐλεκτός, auserwählt. les élus, *m. pl.* οἱ ἐλεκτοί (εἰς τὸν παράδεισον), die Auserwählten, *m. pl.*; κοίτης ἐπὶ τῶν δοσιμάτων, Unterbewerth, *m.*

Élucidation, *f.* v. éclaircissement.

Élocubration, *f.* σύγγραμμα ἐργασινόντις εἰς καὶρὸν ενδοῦς συνθεμένον, gelehrtes, bey vielen Nachtwachen ausgearbeitetes Werk.

Éluder, *v. a.* καταπαίζω, ματαιῶνω, ἀποτρέφω, ἐκτρέφω, vereiteln, geschickt ausweichen, vermeiden.

Élusif, *ive* *adj.* ὅπου μεταστρέφει, vereitelt; ὅπου ἀποτρέφω, παρασύρω, listig ausweichend.

Élysée, *m.* ἡλύσιον (τόπος εὐφρόνους μετὰ θανάτου κατὰ τὴν μυθολογίαν), Elysium, *n.*, die elysäischen Felder, *n. pl.*

Émacié *ée*, *adj.* πολλὰ λιγνός, abgearbeit.

Email, *m.* ὁ σμάλτος, τὸ ἔγκανμα, Schmelz, *m.*, Schmelz-

werk, *n.*; τὸ γυάλισμα, σμάλτος διὰ τοῦ καλὰ πλ., Emailur, *f.*; fig. — d'unepairie, τὸ παρὶςλόγιον, ἀντὶ τοῦ ἐνα λιβάδι, der bunte Schmelz einer Biele.

Emailer, *v. a.* μαλίσσω, σμάλτω με σμάλτον, mit Schmelzwerk überziehen, emailiren.

Emailleur, *m.* ἐμαίτης ὁποιθεύει με τὸν σμάλτον, Schmelzarbeiter, *m.*

Emaillore, *f.* σμαλτιστική, Kunst *f.* in Schmelz zu arbeiten.

Émanation, *f.* ἀποδόξ, ἔκροσις, Ausfluß, *m.*

Émancipation, *f.* ἡ ἐλευθέρωσις ἀπὸ τῆς υποταγῆς εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατρὸς ἢ τοῦ ἐπιτρόπου, Freylassung *f.* von der väterlichen oder vormundschaftlichen Gewalt.

Émanciper, *v. a.* ἀφένω τὸν ἐλευθέρω ἀπὸ τῆς υποταγῆς εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατρὸς ἢ τοῦ ἐπιτρόπου, einen von der väterlichen oder vormundschaftlichen Gewalt frey lassen, einen für mündig erklären. *s'* —, *v. r.* λαμβάνω παρὰ πολλὴν ἐλευθέρω, sich selbst Freyheit heraus nehmen.

Émaner, *v. n.* παρέρχουμαι, ἀναέρω, ausfließen, hervorkommen (théol.) ἐκπορεύουμαι, ausgehen.

Emargement, *m.* τὸ ἀποσημαῖωμα εἰς τὸ περιθώριον τῆς σελίδος, das Aufzeichnen am Rande.

Emarger, *v. a.* σημειῶναι εἰς τὸ περιθώριον τῆς σελίδος

πισμός, καλλωπισμός, Verschönerung, f.

Emberise, f. πουλί τι, είδος κίχλης, Ammer (Vogel), m.

s'Emberlucoquer, v. r. λαμβάνω πρόληψιν, βάνω τι (τραχλόν) εις τό κεφάλι μου, sich etwas (nördliches) in den Kopf setzen.

Embesogné, ée, adj. (αυτώντας με χωρατίαν) καταγινόμενος, έχων δουλειάν, beschäftigt.

Emblaver, v. a. σπέρνω ένα χωράφι από σίτον, ein Feld mit Getreide besäen.

Emblavure, f. γη εσπαρμένη από σίτον, mit Getreide besäetes Land, n.

Emblée, f. d' —, κατά πρώτην προσβολήν, im ersten Anstalle, wie mit Sturm.

Emblématique, adj. συμβληματικός, sinnbildlich.

Emblème, m. συμβλημα (ἀλληγορική εικόνα), Sinnbild, n.

† Embler, v. a. σπένδω εις βίαν, mit Gewalt rauben.

Emboliner, v. a. απατώ, γελώ (με χάδι), verführen, betriegen (mit Schmeicheleyen).

s'Emboire, v. s'imboire.

Emboîser, v. a. v. embahinner.

Emboîseur, m. —euse, f. εκείνος (εκείνη) όπου υπατά ή καταπίθην ανά με χάδια, der (die) einen beschwagt.

Emboîtement, m. σύναψις, Einfügung, f.

Emboîter, v. a. συνάπτω εις θήκην (οίας) δύο αντικείμενα κτλ.), einfügen.

Emboîture, f. σύναψις, θηκίσμα, Füge, Einfügung, f.

Embolisme, m. (astron.) εμβολισμός, Einschaltung, f.

v. Intercalation.

Embolismique, adj. εμβολισμός, eingeschaltet, v. Intercalaire.

Embonpoint, m. ευξία, πλέχος (του σώματος), Wohlbeleibtheit, f.

Emborderer, v. a. βάνω (μύιν εικόνα) εις περιβάλλον, (ein Bild) in einen Rahmen fassen.

Embossier, v. amarrer.

Embranchement, m. προσάρμοσις των χειλών εις τον αυλόν (των φλοιστών), Ansaß (beim Glötenblasen), m.

Emboucher, v. a. βάνω εις τό στόμα (του λόγον) τό στόμιν του χειλινού, (einem Pfersche) das Geßiß anlegen; προσάρμοζω εις τά χείλη (έναν αυλόν κτλ.), ansetzen (eine Flöte κτ.); — q., fig. βάνω εις τό στόμα τίνος τά λόγια, διδάσκω τι έχει να ειπεί, eis nem die Worte in den Mund legen.

s' —, (διά τά ποτάμια), χύνουμαι, ελαύνω, (von Flüssen) sich ergießen, fallen in —.

Embouchoir, m. καλούπι διέ τό υποπόηματι, Stiefelholz, n.; ή άκρα φλογέρας ή κερατού κτλ., όπου ξεχωρίζεται, Mundstück n. einer Flöte, eines Horns κτ.).

Embouchure, f. στόμιον ποταμού, Mündung f. eines Flusses; τό στόμα του κανονίου, Mündung f. einer Kanone; στόμιον, τρύπα φούρνου, Ofens

loch, n.; μέρος αυλού (αυλούτου κτλ.) όπου εμβαίνει εις τό στόμα, Mundstück (einer Flöte, eines Horns κτ.); τό μέρος του χειλινού, όπου εμβαίνει εις τό στόμα, Mundstück n. am Pfeidejaume; προσάρμοσις των χειλών εις τον αυλόν, τό ατρακόν κτλ.), Ansaß (bey der Flöte, beym Horne κτ.), s. m.

Embouer, v. a. λαπαίνω, mit (Wasen:) Koth besetzen.

Embouquer, v. n. (mar.) λαβαίνω εις ένα στενόν της θαλάσσης, in eine Meerenge einlaufen.

Embourber, v. a. χώνω εις τη λάσπην, in den Koth ecken Morast faden; fig. sam εις περιθύνω, (εις δραστήριον εγχεύματι), verwickeln (in unangenehme Dinge).

s' —, v. r. χώνομαι, καταρτώ εις λάσπαις, in dem Koth ecken bleiben; im περιθύνομαι, sich verwickeln.

Embourser, v. a. σκεκνούω, βάνω εις την σκεκνούαν, in Beutel faden.

Embouté, ée, adj. (διά τό κοίτι της σημαίας κτλ.) έχων χορζέλλαν από δούλι εις τήν άκρην, (vom Fahnenhocke κτ.) mit einem fadenen Reissen am Ende.

Emboutir v. a. κάμνω ανάγλυφα (εις πλάκας μεταλλών) σφυροκοπώντας, mit dem Hammer (Metallplatten) treiben, getriebene Arbeit machen.

Embranchement, m. πριλάγιος με δύο κλάδους, Durchflutung f. mit Zweigen; άκρην

μοῖς τῶν γυναικῶν εἰς τὴν σκηνήν, Verbindung f. der Spartan.

Embrancher, v. a. περιπλέκειν κλάδια, mit Zweigen durchflechten; συναρμύζειν, συνδέειν τὰς γυναικῶν (τὰς δοκούσας) εἰς τὴν σκηνήν, die Spartan verbinden. s' —, v. r. περιπλέκεσθαι, sich verschlechten, sich verschlingen; ἐμπεριπλέκεσθαι, sich verwickeln.

Embraquer, v. a. (mar.) τραβᾶ εἰς τὸ καράβι σχοινίον μετ' ἐνέργειαν δύναμιν, ein Tau mit aller Gewalt an sich ziehen.

Embrassement, m. πυρκαϊά, Feuerbrand, f., Brand, m.; fig. παρρησία μεγάλη, ἐλευθερία, Tumult, Aufruhr, m.

Embraser, v. a. ἐνέω, κατακαίω, anzünden, in Brand stecken. s' —, v. r. ἐνέω, πυρρῶ γινώσκω, sich entzündend, in Brand gerathen.

Embrassade, f. ἀγκάλιασμα, Umarmung, f.

Embrassement, m. ἀγκάλιασμα, Umarmung, f. **Embrasement**, pl. νόμος συνουσίᾳ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναίκας, eheliche Bewohnung, f.

Embrasser, v. a. ἀγκάλιαζειν, umarmen; (πᾶν βάνωτος τὸ χεῖρ ἐμπεριπλέκειν), umfassen, umfalten; περιέχω, enthalten; fig. ἐμπεριπλέκεσθαι, unternehmen; — le parti de qe., ἀγνῶν εἰς τὸ μέρος τινός, διακρινεῖν τινά, jemandes Parthen ergreifen.

Embrasure, f. ἡ τρύπα εἰς τὸ τεῖχος ἥτοι εἰς τὸ ὄψωμα-

τα, εἰς τὴν ὁποίαν βάνουν τὰ κανόνια, Schießcharte, f.; τὸ εἰσὶν ἐνδοκτὸν μένος τῆς πόλεως ἢ τοῦ παρατεινίου, die innere Thüre oder Fensteröffnung.

Embreuer, v. a. fam. σκατώνω, (mit Menschenkot) besudeln, (pop. beschleichen).

Embrèvement, m. χειρουργικὴ ἐξέλιξις διὰ τὴν ἐμψύκωσιν αἵματος, Verbenfugung, f.

Embreyer, v. a. βύρω, ἐμπίπτω ἐνὰ ἐξέλιξι κτλ. εἰς μίαν χειρουργίαν, in eine Fuge oder Kerbe (ein Holz ic.) einpassen.

Embrocation, f. στάλαγμα (εἰς τὸ λουτρόν), Tropfbad, n.

Embrocher, v. a. βύρω εἰς τὴν σούβλιαν, an den Bratspieß stecken, anspießen.

Embrouillement, m. ἐμπέρδεσθαι, σύγχυσις, Verwirrung, f.

Embroûiller, v. a. ἐμπέρδεω, συγχέω, verwirren, verwirkeln.

Embruiné, ée, ad. γαλακτέος, κατακαυμένος ἀπὸ τὴν πυρρῆς, vom Reife beschädigt.

Embruné, ée, ad. κατηνυώδης, ἀμυγδαλέης, nebelig.

Embrunir, v. a. σκοτεινάζω τὸ χεῖρ (διὰ τοῦ σμαρταίου), dunkel mahlen.

Embryon, m. ἐμβρυον, Embryo, m., Frucht f. im Mutterleibe.

Embûche, f. ἐνέδω, ἐμβουλὴ, hinterlistige Nachstellung, f.

s'Embûcher, v. r. (διὰ τὸ ἀγνοεῖν) κρύπτεσθαι εἰς τὸ δάση, (vom Bilde) sich im Gebüsch verstecken.

Embuscade, f. ἐνέδω (ὅταν κρύπτονται σιγητικῶς εἰς ἓνα δάσος κτλ. διὰ τὸ πλῆ- κάσθαι τὸν ἐχθρόν). Hinterhalt, m.

s'Embusquer, v. r. ἐνεδέσθαι, κρύπτεσθαι εἰς ἐνέδω, sich in den Hinterhalt legen.

Émender, v. a. (jur.) ἐμεινάζω, verbessern, abändern.

Émeraude, f. σμαράγδα, Smaragd, m.

Émergent, ente, adj. (phys.) rayons —, ἀκτίνες ἀναδύονσαι, austretende Lichtstrahlen, m. pl.: dommage émergent, μεγάλη ζημία ὅπου γίνεται ἀπὸ τῆς τι, großer von etwas entstehender Schaden, m.

Émeri, m. μέλιον (λέθος τις μετ' ὅποιον τρίβουσι τὸ χρυσόζωον τὰ μέταλλα), Schmergel, m.

Emerillon, m. αἰσάλιον (εἶδος μικροῦ λευκίου), Perchensfalk, m.

Émerillonné, ée, adj. (fam.) ἐξήπιος, ζωήριος, munter, lebhaft.

Émérile, adj. ὁπὸ ἐπανσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαγγελαῖ τοῦ (διὰ τὸ γῆρας), der Ausgediente.

Émersion, f. (astron.) ἀνάδυσις (τῆς σελήνης, ἐνὸς πλανήτου ἢ ἀστὲρος εἰς μίαν ἐκλειψιν), Austritt (des Mondes, eines Planeten oder Sterns) von einer Verfinsternung oder Bedeckung), m.

Émerveiller, v. a. ποθεῖν ἁμαρτάνειν, in Verwunderung setzen. s' —, v. r. θα-

μάζω, ἀπορῶ, sich verunreinigen.

Émétique, *m.* ἐμετικόν, Brechmittel, *n.* adj. ἐμετικός, Brechen erregend.

Émettre, *v. a.* ἐκδίδω, γενεῖσθαι, ausgeben, ergeben lassen; — *un voeu*, κάμνω ἐν τῷ γαμῷ, ein Gelübde ablegen.

Émeut, *m.* κορυβὶς τοῦ ἱερᾶκι-
οῦ, Mist m. des Falken.

Émente, *f.* ἱκανότατος, δη-
μιουργία, Aufstand, Auflauf, *m.*

Émeutir, *v. n.* (διὰ τὸ ἱερᾶκι)
χέω, κορυβίζω, (vom Falken)
miffen.

Émier, **Émietter**, *v. a.* συν-
τριβῶ με τὰ δάκτυλα (ψαμὶ
κτλ.), zerdrücken, zerfü-
meln.

Émigrant, *m.*, ante, *f.* μετα-
κίων, φεύγων (φεύγουσα)
ἀπὸ τὴν πατρίδα, Auswan-
derer, **Émigranti**, *m.*; **Émigran-
tia**, *f.*

Émigration, *f.* μετακίνησις, φε-
γι ἀπὸ τὴν πατρίδα, Aus-
wanderung, *f.*

Émigré, *de*, adj. μετακίος, φε-
γυς ἀπὸ τὴν πατρίδα, aus-
gewandert; *s. m. f.* der, die
Ausgewanderte.

Émigrer, *v. n.* μετακίω, μετα-
βαίνειν εἰς ἄλλον τόπον, ἐφε-
νω τὴν πατρίδα μου, aus-
wandern.

Émincé, *f.* λεπτὸν κομματά-
κι κρέας, dünne Schnittchen
n. Fleisch.

Émincer, *v. a.* χωρίζω τὸ κρέ-
ας εἰς λεπτά κομμάτια, das
Fleisch in dünne Stückchen
theilen.

Éminent, *adv.* ἐξῆχος, ὑπερῆχος, vorzüglich, im
höchsten Grade.

Éminence, *f.* ἐξοχή, τόπος ὑψη-
λός, Anhöhe, *f.*; ἐψηλότης
(τίτλος τῶν Καρδινάλιων),
Eminenz (Titel der Cardinä-
le), *f.*

Éminent, *te*, adj. ὑπὲρ ἐξῆ-
χος, ὑψηλός, hervorragend, hoch;
fig. ἐξῆχος, ὑπὸ ὑπερβαίνει
πάντας, vorzüglich, vortref-
lich. péril —, danger —,
κίνδυνος ὑπὸ πλῆρα, κίν-
δυνος ἐνστάμενος, be-
vorstehende Gefahr.

Éminentissime, adj. ὑψηλό-
τατος (τίτλος τῶν Καρδινά-
λων), Hochwürdigster (Eis-
tel der Cardinäle).

Émir, *m.* ἐμίρ, Emir, *m.*

Émissaire, *m.* ἀπεσταλμένος,
der Abgesandte; κατάσκοπος,
Rundschaffer, *m.*

Émission, *f.* ἐκπομπή, ἐκδο-
σις οἷον χαρτῶν ὑπὸ ἀξί-
ου ὑπομνήματα, Ausgabe
(als: von Papiergeld);
mettre en —, βάνω εἰς κοι-
νὴν χορὴν, ἐκδίδω, in Um-
lauf bringen, ergeben lassen;
ἐκροή, das Ausfließen, Aus-
strömen.

Emmagasin, *v. a.* βάνω εἰς
τὸ μαγαζι, in das Magazin
bringen.

Emmigrir, *v. a.* amaigrir.

Emmailloter, *v. a.* φασκίω
(τὸ νήπιον), σπασκύνω,
(ein Kind) einwindeln.

Emmanchement, *m.* ἔνωσις
τῶν μελῶν μετὰ τὸ σῶμα (εἰς

τὴν ζωγραφίαν), Begliederung
(im Zeichnen), *f.*

Emmancher, *v. a.* μακρύνω,
βάνω τὸ μαντί ή χειρὸς εἰς
κατένα ἐργαλείον, mit einem
Stiele oder Hefte versehen.

— **cheur**, *m.* ἐκείνος ὁποῦ
βάνει τὰ μαντὰ κτλ., Stiele
oder Heftmacher, *m.*

Emmanchure, *f.* τρύπα εἰς τὸ
ὑποκάμισον κτλ., εἰς τὴν
ἑσθίαν βάτεται τὸ μαντί,
Kermloch *n.* im Hemde *n.*

Emmanquiner, *v. a.* βάνω
νέα δένδρα εἰς καδὴν,
junge Bäumchen in Kadel set-
zen.

Emmantelée, adj. *f.* corneille
emmantelée, κορυβὶς (καρ-
κίος) τῆς ὁπλῆς τῆς πυρ-
ρῆς, junge Kadel, die
beistrahle, *f.*

Emmanteler, *v. a.* περι-
κλίνω μετὰ ἐνα τεῖχος, mit ei-
ner Ringmauer umgeben.

Emmarer, *v. n.* παρῶμαι εἰς
βάλαν, in einen Morast ver-
sinken.

Emmariné, *de*, adj. (διὰ το-
ράς) προβλεπόμενος μετὰ
ἀνταρῶν ἐπὶ τὴν ἀνδρῶ-
ν, (von Schiffen) bemantel-
t; ἐκροή, das Ausfließen, Aus-
strömen.

Emmariner, *v. n.* προμηθεύω
εἰς τὸ καράβι τοὺς ἀνταρ-
ους ἀνδρῶν, ein Schiff
bemanten.

Emménagement, *m.* ἡ διά-
σις τῶν κινήτων, Einrichtung
f. der Wirtschaft.

s'Emménager, *v. r.* βάνω εἰς

ταῖς τὰ κινήτα εἰς τὸ μέν
σπῆ εἰς τὸ ὅποιον μετατό-
πισα, sich einrichten, in einer
neuen Wohnung

Emménagogues, *m. pl.* (m. d.)
λατρίκα ὁποῦ καὶ οὐκ ἐκ-
ταρῆται, den Monatsfluß be-
stehende Mittel, *n. pl.*

Emmener, *v. a.* μετακινῶ,
ἀνέω μετὰ μου, fortführen,
mitnehmen.

Emmeufter, *v. a.* βάνω τὰς
χειρὸς, τὰ στήθη εἰς
τὴν χεῖρα, Bandflecken (Bands-
schellen) anlegen.

Emmieller, *v. a.* ἀνέω μετὰ
μου, βάνω μετὰ, mit Honig
bestreichen oder anmachen.

Emmiellure, *f.* ἐπιπλαστὸν μετὰ
ουλί, Honigpflaster, *n.*

Emmitouffer, *v. a.* sam. κον-
κινῶ, σπινῶ, ἐν τῷ
διὰ τὸ μὴ κινῶ, warm
einhalten, einmummeln.

Emmortaiser, *v. a.* συνάπτω
τὰ ἄκρα ἐνός ἔδου, ein
Stück Holz einzapfen.

Emmuser, *v. a.* βάνω καπ-
νί (γινώ), einen Mantel
anlegen.

Emouiller, *v. a.* ἐργάζω τὰς
μυελὸς ἀπὸ τὸ κακά, das
Mark aus den Knochen neh-
men.

Emouchoir, *m.* (p. u.) φρονίς, ἐγ-
γυα, Sorge, Ursache, *f.*

Emollient, *ente*, adj. (méd.)
μαλακτικός, erweichend.

Emolument, *m.* κέρδος, ὄφε-
λος, Worthelt, Nutzen, *m.*

Emolumens, *pl.* τὰ τυχερά
κέρδη ἐπαγγελλομένου, Neben-
einkünfte, Accidengien, *f. pl.*

Émolumenter, *v. n.* κερδίζω
(μετὰ ἀδίκον τρόπον μετὰ
δικαίως), sam. seinen Schnitt
machen, sich (dat.) etwas ma-
chen.

Émonctoire, *m. pl.* αἱ τρύπαι
τοῦ σώματος ἀπὸ τὰς ὁπλῆς
ἐξέρχονται τὰ περιττώματα
(ὡς ἡ μήτηρ, τὸ σπῆ κτλ.),
die Ausführungswege *m. pl.*
des Körpers (als Nase, Mund
u.).

Émonder, *v. a.* κτερίζω, ἐκ-
καθαρίζω ἐνα δένδρον, einen
Baum beschneiden, ausputzen.

Émondes, *f. pl.* κλωνία ἀκ-
τεμένη, abgeschnittene Reis-
er, *n. pl.*

Émorceler, *v. a.* μοιράζω εἰς
μικρά κομμάτια, in kleine
Stücke zertheilen.

Émotion, *f.* (μεγάλη) κίνησις,
ἀλλοίωσις, ταράχη τοῦ σώ-
ματος, τοῦ νου, äußerer
bentliche Bewegung (im Kör-
per, im Gemüthe), *f.*; fig.
κίνησις τοῦ λαοῦ εἰς ἐναν-
στάσιν, Gährung (im Volke), *f.*

Émouler, *v. a.* συντριβῶ τοὺς
βόλους τῆς γῆς, die Erdschols
len zerbrechen.

Émoucher, *v. a.* δινῶ τὰς
μύγας, μυιάς, die Fliegen
abwehren.

Émouchet, *m.* τὸ ἀσπρικότων
τοῦ (μικροῦ) ἱερᾶκι, das
Männchen des Sperbers.

Émouchette, *f.* σκέπασμα δι-
κτυοειδὲς ὁποῦ φυλάττει τὰ
ἄλογα ἀπὸ τὰς μύγας, Flies-
gennet für die Pferde, *n.*

Emouchoir, *m.* ἐμυγαστήρ,
Fliegenwedel, *m.*

Émoudre, *v. n.* ἱτ. τροχῶ,
ἀκονῶ, schleifen, wischen.

Émouleur, *m.* ἐκείνος ὁποῦ
τροχῶ, ἀκονίζει, ἀκονιστής,
Schleifer, *m.*

Émolu, *ue*, adj. part. τροχῶ-
μένος, ἀκονημένος, ὁποῦ
κόπτεται καλῶ, geschliffen,
scharf.

Émousser, *v. a.* ἀμβλύνω,
χαλῶ τὴν ἀκρίαν τοῦ μα-
χαίριος κτλ., stumpf machen;
fig. ἀδυνατίζω, χαλῶ τὴν
δύναμιν, abstumpfen, schwä-
chen; πατρίαν τὰ δένδρα
ἀπὸ τὸ βροῦν (ἀπὸ τὴν μοι-
στέλιν), die Bäume abmässen.

Émonvoir, *v. a.* ἱτ. κινῶ, be-
wegen; κινῶ (τὴν καρδίαν),
rühren; κινῶ, ἐρεθίζω, rei-
zen. *s' —*, *v. r.* κινούμαι,
sich bewegen; κινούμαι (εἰς
ἐκπλαγῆσαν, εἰς λύπην
κτλ.), bewegt, gerührt wer-
den; ταράσσομαι, ἀνταρῶ,
gereizt, aufgebracht werden.

Empailler, *v. a.* ἐκρύνω, βά-
νω ἱχθυα, περιτυλίττω μετὰ
ἱχθυα, mit Stroh ausstopfen,
umwinden, in Stroh einpak-
ten.

Empalement, *m.* παλούκωμα,
das Spießen.

Empaler, *v. a.* παλουκύνω,
spießen.

Empan, *m.* πιδυμή, spanne,
Spanne, *f.*

Empanacher, *v. a.* πινῶ
(τὸ κατέλιν) μετὰ πινῶ, μετὰ
λόφον, (den Put) mit einem
Federbusch versehen.

Empanner, *v. a.* (ἱτ.) μα-
ζύνω τὰ παρὰ δ.κ. μετὰ

πλήγ τὸ πλοῖον, (von Schiffen) beslegen.

Empaoua, *m.* μισθὴ γρεντιά ὅπου υποστηρίζει τὴν στέγην, Halbparren, *m.*

Empaqueuer, *v. a.* συνάξω καὶ δένω μαζί (πράγματα), einpacken (Waaren). *s'* —, *v. r.* περιβάλλομαι, sich einhüllen, *sum.* sich einpacken.

s'Emparer, *de qc. v. r.* κυριεύω, πέρνω (*ti*) με πᾶν, sich (eines Dinges) bemächtigen. *s. m.* Emparement.

Empasme, *m.* σκότη ενώδης (ὅπου μεταχειρίζονται διὰ τὸν ἰδρωτα), wohlfeuchendes Pulver (gegen das Schwitzen), *n.*

Empasteler, *v. a.* βαίγω με τὸ γνήσιον pastel, mit Pastel färben.

Empatement, *m.* βάσις τοίχου, Grundmauer, *f.*

Empatement, *m.* τὸ κόλλημα, das Kleben; *v.* Empâter.

Empâter, *v. a.* γεμίζω ἀπὸ ζυμῆς, κολλῶ, βαίνω τι ὅπου κολλῇ, voll Teig machen, voll fleben, flebrig machen; — *de coeniers*, (εἰς ζωγραφίαν) βαίνω τὰ χρώματα πολλὰ χονδρά, (in der Malerei) die Farben dick auftragen, *impasfieren*.

Empater, *v. a.* ἐμπήγῃ τὰς ἀκτίνας εἰς τὸν τροχόν, die Speichen in ein Rad einzapfen.

Empature, *f.* ἐνώσις δύο ξύλων, Zusammenfügung zweier Holzst., *fuge*, *f.*

Empaumer, *v. a.* παλαιῶν, κτυπῶ ῥάπτω με τὴν παλαι-

μην (τὴν σφαίραν ὅπου παλαιῶν), mit der flachen Hand (den Ball) aufhängen oder wegschlagen; πᾶν, ἀπαίξω, ergreifen, packen; *fig.* — *q.*; κυριεύω πᾶν (μακρὰ με χάρις, με ἀπαύγας), einen herrlichen (besonders durch Schmuckstücken, Tisch); — *une affaire*, μεταχειρίζομαι καλὰ μὴν υπόδειον, eine Sache gut angreifen.

Empaouure, *f.* τὸ ἑσθῆν μέρος τοῦ χειρῶν, der notwendige Theil des Handschuhes; ἢ ἄνωθεν ἄκρη τῶν χειρῶν τοῦ ἐλασίου, die Kante des Fingergewebes.

Empaou, *m.* ἐμποδισμός εἰς τὴν γλοῦσαν τοῦ δένδρου, das Vtropfen in die Rinde; τὸ βλαστῆν ὅπου ἐμποδιζοῦν, Propfholz, *n.*

Empêchement, *m.* ἐμπόδιον, Hinderniß, *n.*, Verhinderung, *f.*

Empêcher, *v. a.* ἐμποδίζω, hindern, verhindern. *s'* — *de*, ἐνχορτάζομαι, κρατοῦμαι, sich enthalten (einer Sache).

Empaigne, *f.* τὸ ἐλάττω τοῦ ποταμοῦ, Oberleder *f.* am Schuh.

Empellement, *m.* θύρω τοῦ κατασκάπτου ἐνὸς ποταμοῦ, Schutzbret *n.* an einer Schleuse, *f.*

Empeloté, *de*, *adj.* oiseau —, ἱεραὶ ὅπου ἔχει μαλλιά ἢ πτερά εἰς τὸ στομάχι διὰ τὰ ὅποια δὲν ἔμπορεῖ νὰ χωρεῖται, Falte, der Haare oder

Federn im Magen hat, und daher nicht verdauen kann.

Empennelle, *f.* (mar.) μικρὰ ἄγκυρα, Ruge (Verankerung), *f.*

Empenneller, *v. a.* (mar.) ἔχω τὴν μικρὰν ἄγκυραν κεντὰ εἰς τὴν μεγάλην, den Anker verlagern.

Empenner, *v. a.* στοίχω εἰς πτερὰ (τὴν σάπτην), bestechen (einen Pfell).

Empennes, *f. pl.* τὰ πτερὰ τῆς σάπτης, Pfeilgefieder, *n.*

Empereur, *m.* Αυτοκράτωρ, βασιλεὺς, Kaiser, *m.*

Empesage, *f.* ἡ δοσις τῆς κόλλας εἰς τὰ παντὰ, das Einlegen der Wäsche.

Empesé, *de*, *adj. part.* (s. empeser); *fig.* πολλὰ σφοδρῶς, άνοστος, fleiß, gezwungen.

Empeser, *v. a.* γεμίζω τὸ παντὶ με τὴν κόλλαν, die Wäsche flächeln; — *une voile* (mar.) βάλω τὸ παντὶ, ein Segel aufstecken.

Empeser, *m. ense*, *f.* ἐκείνος (ἐκεῖνη) ὁποῦ γεμίζω τὸ παντὶ με τὴν κόλλαν, der (die) Wäsche flächelt.

Empester, *v. a.* μοιζῶν πᾶν πανούκλαν, mit der Pfeife stecken; *fig.* μαζῶν, κεντῶν, vervullen (mit Steinen u. erfüllen).

Empêtrer, *v. a.* δένω, περιπλέκω, ἐμπλοκώνω τὰ πόδια, die Füße binden, verwideln, verwideln; *fig.* — *q.* dans *qc.*, ἐμπλοκώνω τὸν εἰς *ti*, einen worin verwickeln.

de, *s'* —, *v. r.* ἐμπλοκώνω, sich verwickeln.

Empêtrum, *m.* εἶδος ἀκρότης ὅπου φέρει μικρὰ πτερὰ, Rauschbeere, *f.*

Empirase, *f.* ἐμπειρία, Nachdruck (im Reden), *m.*

Empirique, *adj.* (-quement, *adv.*) ἐμπειρικός, nachdrücklich.

Empiracrique, *adj.* (méd.) ὅπου ἐμποδίζει τὸν ἰδρωτα, ἐμφρακτικός, den Schwelß verstopfend.

Emphyseme, *m.* ἐμφύσημα (πρησάδα γεμῆτη ἁέρος), Windgeschwulst, *f.*

Emphyteose, *f.* ἐμφύτεσις, νομισμα πολυχρόνιον, πάχτωμα, Erbpacht, Erbzins, contract, *m.*

Emphytéote, *m.* ὁ ἔχων ἐνοικίον πολυχρόνιον (ὅπου μεταβαίνει καὶ εἰς τὸν κληρονομίον), Erbpachter, Erbzinsmann, *m.*

Emphytéotique, *adj.* ἀνήκων εἰς ἐμφύτεσις, erbpachtlich; *redevance* —, τὸ ἐνοικίον χρονικὸν ὅπου πληροῖται ὁ ἐμφύτεσις, Erbzins, *m.*

Empiégé, *de*, *adj.* πιασμένος εἰς μίαν παρὰ, in einer Falle gefangen.

Empioremment, *m.* βάσις κατασκευασμένη ἀπὸ πέτρας, Grundlager *n.* von Steinen.

Empiété, *de*, *adj.* (διὰ τὰ σκυλιά) ὅπου ἔχει καλὰ καὶ ἐυμορφὰ πόδια, (von Hunden) mit guten und schönen Füßen.

Empieter, *v. a.* εἰς *n.* ἐνδοποι-

οῦμαι, πέρνω διὰ λόγου μου, sich (*dat.*) etwas zwängen; — *sur qc.*, πέρνω ἐκεῖνο ὅπου δὲν ἀνέκει εἰς ἐμὲ, ἐγγίζω τὰ δέκαται πῶς, einen Eingriff thun, in jemandes Rechte eingreifen; (διὰ ἐργαζία *κτλ.*) πᾶν με τὰ νύχια (von Schoßvögeln) mit den Klauen fassen.

Empiffre, *v. a.* *fam.* κάμνω τινὰ νὰ φάγῃ πολὺ, einen mit Essen voll stopfen. *s'* —, *v. r.* *v. a.* τρώγω πολὺ καὶ πολλὰ παχαίνω, viel essen und dick und fett werden.

Empilement, *m.* ἐπισώρευμα (βολῶν διὰ τὰ τόπια), Aufschichten (der Stüdfugeln), *n.*

Empiler, *v. a.* ἐπισωρεύω (ολών βολὰ διὰ τόπια *κτλ.*), aufschichten (als Stüdfugeln).

Empirance, *f.* κερδῆλωσις νομισμάτων, Betterlagerung *f.* der Münzen; (εἰς τὰ καράβια) ζημία εἰς τὰ πρῶματα, (auf Schiffen) Schade *m.* an Waaren.

Empire, *m.* ἐξουσία, ἀρχή, ἡγεμονία, Gewalt, Herrschaft, Regierung, *f.*; ἱμπερίον, αυτοκρατορία, βασιλείον, Reich, Kaiserthum, *n.*

Empirement, *m.* χειροτέρευσις, Verschlimmerung, *f.*

Empirer, *v. a.* εἰς *n.* χειροτέρευω (κάμνω χειρότερον καὶ γίνωμαι χειρότερος), verschlimmern; sich verschlimmern, schlimmer werden.

Empirique, *m.* ἐμπειρικός *adv.* ἐμπειρικά, empirisch.

Empirisme, *m.* ἐμπειρισμός, ἐμπειρία, Empirismus, *m.*

Emplacement, *m.* τόπος ἀέρος διὰ πτάσιμον, Baustelle, *f.*; κατοικίσις, Einlegen *n.* zur Aufbewahrung.

Emplacer, *v. a.* βάνω (ἐλας) εἰς τὸ μαγαζόν, (Salt) aufschütten.

Empâtré, *m.* ἐμπλαστρον, Pflaster, *n.*

Empâtrier, *m.* κοντὶ με ἐμπλάστρα, Pflasterfassen, *m.*

Emplette, *f.* πρῶνισμα, ἀγόρασμα, Einkauf, *m.*

Empir, *v. a.* γεμίζω, füllen, anfüllen.

Emploi, *m.* χρῆσις, Gebrauch, *m.*, Anwendung, *f.* ἐπαγγελία, ὑπηρεσία, Amt, *n.*, Stelle, *f.*, Dienst, *m.*

Employer, *v. a.* μεταχειρίζομαι, anwenden, gebrauchen; — *q.* δίδω δουλείαν, μεταχειρίζομαι, ἐπαγγέλλω εἰς τινὰ, einen anstellen, einem eine Anstellung geben. *s'* —, *à qc.*, καταγίνομαι εἰς τι, ἐπιμελούμαι εἰς τι, sich auf etwas legen. *employé*, *m.* ὅπου ἔχει ὑπηρεσίαν, ἐπάγγελμα, der Angestellte.

Emplumer, *v. a.* — *un clavier*, βάνω τὰ κοινύλια, τὰ πτερά εἰς τὸ κλαβίρ, bestechen, besticken.

Empocher, *v. a.* *fam.* χώνω εἰς τὴν τσέπην, einstecken (in die Tasche).

Empoigner, *v. a.* φουκιάζω, πᾶν με φουκίαν, ergreifen, fassen.

Empois, *m.* ἡ κόλλη (διὰ τὰ

παριά, τὰ πλεονεκτή), Städte (zur Wäſche), f.
Empoisonnement, m. φαρμάκωσις, Vergiftung, f.
Empoisonner, v. a. φαρμάκωειν, vergiften.
Empoisonneur, m., -euse, f. ἐκείνος (ἐκείνη) ὁποῦ φαρμάκωνται, Giftmischer, m., -tin, f.
Empoisser, v. poisser.
Empoisonner, v. a. γινώσκω (ἐλπίην) με νέαν ψάριον, (einen Fisch) mit jungen Fischen besetzen. s. m. **Empoisonnement**.
Emporté, ée, adj. ὀρμητικός, θυμώδης, aufstrebend, hitzig.
Emportement, m. ὀρμή, θυμός, Auffahren, n., Záhjorn, m.
Emporte-pièce, m. ἐργαλείον διὰ κόπνιστον, μεγάρον τοῦ πακιδιῆ, schneidendes Werkzeug, n., Schusterkeiſel, m.; fam. ὁ στυρικὸς, χλευαστής, Satyriker, Spötter, m.
Emporter, v. a. μεταφέρειν, πέρνειν μαχθῶν, wegtragen, wegnehmen; ἀρπάζω, wegreißen; κινῶ εἰς θυμόν, γέρω εἰς ὀργήν, in Hitze bringen, aufbringen; ἔλκω, γέρω ἀκολουθῶς, nach sich ziehen, mit sich bringen; — une place, πέρνειν ἓνα κάσιον, einen Platz (eine Festung) einnehmen, wegnehmen; — la balance, υπερβυγάζω, υπερχώω, überwiegen, das Uebergewicht bekommen (prop. et fig. x, l'emporter sur qc., υπερβαίνω τινα, υπερικω,

übertreffen, den Vorzug haben vor —, siegen über —. s' —, v. r. θυμῶν, γέρωμαι κατὰ τινοῦ, sich erhitzen, sich ereifern, aufstehen.
Empoter, v. a. βάνω εἰς τὸ τζουκάκι, in den Topf thun.
Empouille, f. τὰ γεννητά ὁποῦ ἀκόμη εὐρίσκονται εἰς τὸ χωράφι, das Getreide, das noch im Felde steht.
Empourprer, v. a. χρωματίζω, με πορφυροῦν χρώμα, purpurroth färben.
Empreindre, v. a. ἐντυπῶναι, einprägen.
Empreinte, f. ἐντύπωμα, Abdruck, m., Gepräge, n.
Empressé, ée, adj. βιαστικός, ὁποῦ βιάζεται, ἐπιμελεῖται, emsig, eifrig, geschäftig.
Empressement, m. σπουδή, ἐπιμέλεια, βία, Fleiß, Eifer, m., Emsigkeit, f.
s'Empresser, v. r. βιάζομαι, κίνω με σπουδὴν, σπουδαίω, ἐπιμελοῦμαι, sich beeifern, sich bestreben.
Emprisonnement, m. φυλάκιον, Verhaftung, f.
Emprisonner, v. a. φυλακίζω, verhaften.
Emprunt, m. δάνεισμα, Anleihe, f., Darlehn, n.
Emprunter, v. a. (qc. de q., qc. à q.) δανίζομαι, entleihen, borgen.
Emprunteur, m. -euse, f. δανιζόμενος, -μένη, Entleiher, Borger, m., -tin, f.
Empuantir, v. a. fam. βοοῶ, καταβροιάω, γεμίζω με βρόμον, mit Gestank erfüllen

(fam. voll stänken). s' —, v. r. γίνομαι βοομερός, βοοειδής, stinkend werden.
Empuanteissement, m. βρωμία, βρόμα, Gestank, m.
Empyème, m. ἐμπύημα, ἀσπύημα με ἔμπυον, Geschwür, n.
Empyrée, adj. ciel —, ἐμπύριος οὐρανός, Feuerhimmel, m.
Empyreume, m. (chim.) βρομαὶ ὡσάν ἐπὶ καυμένον πρόγμα, τικνωμένον, Brandgenuß, m.
Empyreumatique, adj. ἐμπύριματικός, ὁποῦ βοοῦ ὡσάν καυμένον, brandig, brandiglicht.
Emulation, f. ἀμίλλα, ἀντίστασις, Wettsifer, m., Nachstellung, f.
Emule, m. ἀνταγωνιστής, ἀντίπλοος, Nachseiferer, Nebenbuhler, m.
Emulsion, f. ποτὶν δροσιστικόν, δίκαιος, Kühltrank, m., Samenmilch, f.
Emulsionner, v. r. γράνω φάρμακον, einen Kühltrank, eine Samenmilch trinke.
En, prep. εἰς, ἐν, in, an, bei, διὰ (ἐννοῶντας σκοπὸν), μετὰ ἀκολουθήσῃ μετοχῇ (εργάζεται μόνον διὰ τῆς μετοχῆς, οἷον, en faisant, en disant, en tremblant etc.), καὶ μετὰ τὸν Gérondif: indem, oder durch das Mittelwort, als: en disant, en faisant etc.

indem er (sic it.) sagte, machte it.; en tremblant, zitternd; en ami, ὡς φίλος, ὡς φίλος φίλος, als Freund.

En, pron. rel. ἀπὸ αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτὸ, αὐτοὺς κτλ., διὰ αὐτὸν, αὐτὴν κτλ., με αὐτὸν, αὐτὴν κτλ., αὐτοῦ, αὐτῆς, αὐτῶν, δυνάμει, damit, dafür, deswegen, dessen, dessen.

Encablure, f. (mar.) μέτρον ἑκατὸν εἰκοσι ὀργυίων, Maß n. von hundert und zwanzig Faden (zur See).

Encadrement, m. περιβάσμα, Einfassung f. in Rahmen.

Encadrer, v. a. βάσιν (εἰς κάδρον) τὸ περιβάλλειν, in einen Rahmen fassen.

Encager, v. a. βάσιν εἰς τὸ κλουβί, in einen Käfig legen; fam. φυλάσσειν, einsperren (ins Gefängnis).

Encaissement, m. βάσιμον εἰς τὸ πεντοῦκι, das Einpacken in Kisten; στενὸς δρόμος ἐνὸς ποταμοῦ μεταξύ βουνῶν, enger Paß m. eines Stromes zwischen Gebirgen.

Encaisser, v. a. βάσιν εἰς τὸ πεντοῦκι, in Kisten packen.

Encan, m. δημοπρασία (δημοσία πώλησις), Versteigerung, Auction, f.

Encanailleur, v. r. συναναστρέφωμαι με ἄχρηστον καὶ οὐκ ἀνθρώπου, mit schlechtem Gesinde umgehen.

Encapelé, ée, adj. (mar.) προσκολλημένον, angehalten.

Encappé, ée, adj. (mar.) με-

ταξὶ δύο ἀκρωτηρίων, zwischē zwei Vorgebirgen.

s'Encapuchonner, v. r. (fam.) κουκουλιάζομαι, sich betummeln.

Encaquener, v. a. βάσιν εἰς τὸ βαρελί, καὶ σπάζειν, in Fäß set (schlagen, einpacken).

s'Encasteler, v. r. (διὰ τὸ ἀλόγῳ) διὰ τὴν ἡτέραν του γίνεται πολλὰ στενεύμενη, hufzjwängig werden. Encastelé, ée, adj. ὁποῦ ἔχει τὴν ἡτέραν στενεύμενην, hufzjwängig.

Encastelure, f. στενεύσις τῆς πτέρως τοῦ ἀλόγου, Hufzwang, m.

Encastillage, m. τὸ μέρος τοῦ πλοῦ, ὅπου ἔχει ἀπὸ τὸ νερόν, der Theil des Schiffes, der aus dem Wasser hervorragt.

Encastrer, v. a. ἐγκαθίστημι, καὶ ἀρμώζω, einfügen, einpassen. a. m. Encastrement.

Encaume, m. (méd.) ἔχνημα, Braudfaden, m.

Encaustique, adj. peinture, ἔχνημα, ζωγραφία, Wachsmaleren, f.

Encavement, m. βάσιμον εἰς τὸ κατώγειον, das Einlegen in den Keller.

Encaver, v. a. βάσιν εἰς τὸ κατώγειον (τὸ πατοῦμι), in den Keller legen, einschütten.

Encaveur, m. ἐκείνος ὁποῦ καταβάσει εἰς τὸ κατώγειον τὸ κρασί (ἢ τὸν ἕλκον), Schröter, Weiser, Bier Schröter, m.

Encendre, v. a. ἑρ. περιεκαίω, umgeben, einschließen.

enceinte, adj. f. ἐγγαστρομένη, schwanger.

Encinte, f. περιφέρεια, Umfang, m.; περιχώρισις, Umgebung, Einschließung, f.

Encens, m. θυμίαμα, Libanos, Weihrauch, m.; fig. ἐπαινος, Lob, n.

Encensement, m. θυμίασις, das Räuchern in der Kirche.

Encenser, v. a. θυμιάζω, räuchern; fig. ἐπαινῶ πολλά, kolaxew, sehr loben, schmeicheln.

Encenseur, m. fig. κόλας, kolaxewτής, Schmeichler, m.

Encensoir, m. θυμιατήριον, Rauchfaß, n.

Enchainement, m. ἀνσυνδέσιμον, Anschließung, Ansetzung, f.; fig. σιγή, συνέχεια, Verkettung, Kette, Reihe, f.

Enchainer, v. a. δένω με ἀνσυνδέω, an die Kette legen, anschließen; fig. ἐνώω, συνάπτω, verbinden, verketteln.

enchainé, ée, adj. σιδεροδέσιμος, geschlossen, gefesselt.

Enchaînement, f. ἐνώσις, συνέχεια, Verbindung, Verkettung, f.

Enchanteler, v. a. στιβάειν (ξύλι), (Holz) aufschichten.

Enchantement, m. μάγευμα, γοήτευμα, Bezauberung, Zaubern, f.

Enchanter, v. a. μαγεύω, γοητεύω, bezaubern (beheren); fig. εἰσφύσσειν ὑπερβαλλόντως, ἐκπαθεῖν, bezaubern, entzücken.

Euchanteur, m., -eresse, f. μέγας, μέγιστος, Zauberer, m.; Zauberin, f. adj. μαγευτικός, zaubertend.

Euchaperonnier, v. a. δένω τὸ καπέλι με chaperon, σκεπάζω τὸ καπέλι, verfahren.

Encharger, v. a. παραγγέλλω ἐπιμελῶς, angelicentilichst einrichten.

Enchâsser, v. a. ἐμπήζω, συνάπτω, ἐναρμόζω (πολιτισμούς, λίθους, fassen (Edelsteine u.); βάσιν μεταξὺ (εἰς ἄλλαν, οὐκ ἔνα λόγον), einzuschalten (als einen Ausdruck).

Enchâssure, f. προσέχουσις, ἐνέχουσις (πολιτισμὸν λίθου) Fassung (eines Edelsteins), f.

Enchausser, v. a. σκεπάζω (τὸ ὄσπερι) με ἄχυρον ἢ κορυάνην, (Küchenkräuter) mit Stroh oder Mist bedecken.

Enchère, f. αἵξις τῆς τιμῆς ἐνός πραγματος ὅπου πωλίζεται εἰς δημοπρασίαν, das Gebieten bei Versteigerungen. folle -enchère, τὰ ὅσπερα ὅπου πληροῦν ἐξέτινος ὅστις δὲν πέρι τοῦ πράγματος, διὰ τὴν ἀγορὴν τοῦ οὐρίου ἐνυμφώνηται, Neukauf, m.

Enchérir, v. a. λέγω πῶς δίδω περισσώτερον (εἰς δημοπρασίαν), höher bieten, steigern, überbieten; κόμω ἀκριβότερον ἕνα πρᾶγμα, theuer machen, vertheuern; fig. υπερβαίνω, übertreffen. v. n. ἀκριβαίνω, theuer werden, aufschlagen.

Enchérissement, m. ἀκρίβευ-

μα, ἀκρίβεια, Erhöhung der Preise, Vertheuern, n.

Enchérisseur, m. ἐνός ὅπου αἵξαν τὴν τιμὴν, ὅπου λέγει πῶς δίδει περισσώτερον, der den Preis erhöht, mehr bietet.

Enchevauchure, f. ἐπίθεσις τοῦ ἐνός ἐπ' αὐτὸν εἰς τὸ ἄλλο, das Uebercinanderlegen.

Enchevêtrure, v. a. βάσιν κατέσπει, die Halfter anlegen. s' —, v. r. (διὰ τὸ ἀλογον) ἐμπερδένουμαι εἰς τὸ κατέσπει, sich verhalstern (von Pferden). fig. ἐμπερδένουμαι εἰς μίαν υπόθεσιν, sich verwickeln (in eine Sache).

Enchevêtrure, f. (archit.) συνάφουσι δοκῶν εἰς περιφράγματος τῆς καμίνου, das Gebälke um den Schornstein herum.

Enchifrenement, m. στούμπωμα τῆς μίτης ἀπὸ συνάχης, Stodschnupfen, m.

Enchifrener, v. a. προσξενῶ συνάχην με στούμπωμα τῆς μίτης, den Stodschnupfen verursachen.

Encirer, v. a. ἀλείφω με κερί, mit Wachs überziehen.

Enclasser, v. a. διακρίβω εἰς τάξεις, in Klassen eintheilen.

Enclave, f. τόπος ὑποκειμένος εἰς τὴν ἐξουσίαν ἐνός κοιτηρίου, Bezirk, Bann (Umsang m. einer Gerichtsbarkeit); τόπος περιεχόμενος ἀπὸ τὰ ἑμα ἐνός ἄλλου τόπου, in fremdem Gebiete eingeschlossenes Land, n.

Enclavement, m. περιεχόμενος τόπος εἰς τόπον, das Ein-

schließen eines Stücks Landes in einem andern.

Enclaver, v. a. περιεχέω τινὲς τόπον εἰς ἄλλον, ein Stück Land in einem andern einschließen.

Enclin, ing, adj. ὅπου κλίνει, ὅπου γέρεται, էչե կլան, geneigt zu etwas.

Enclitique, f. (gramm.) ἐγκλιτικὸν μέρος, enklitische Partikel, f.

Enclotter, v. a. βάσιν ἢ σκεπάζω εἰς τὸ μοναστήρι, ins Kloster herren.

Enclorre, v. a. γράττω, περιεχέω, einschließen, umgeben.

Enclos, ose, adj. part. γράτμενος, περιεχόμενος, eingeschlossen, umgeben.

Enclos, m. διάστημα περιεχόμενον εἰς περιφράγμω, eingeschlossener Raum, Platz, m.; περιφράγμα εἰς διάσος, Obdass, n.

s' Encloître, v. r. (διὰ τὸ ἐγκλιμῶ) κρύπτομαι εἰς μίαν τοῦπαν, (vom Wilde) sich in ein Loch verziehen.

Enclôture, f. περιπλοκή περιεχόμενου πανοῦ, μανδύλιον, Einfassung f. einer Stücker.

Enclouer, v. a. κεντῶ ἕνα πλοῖον με τὸ κεντρί ὅταν καλὴ γώνηται, ein Pferd vernageln; καρφῶναι τὰ κανόνια, die Kanonen vernageln.

Enclouure, f. τὸ πάθος τοῦ αἵματος ἀπὸ τὸ ἐμπηγμα τοῦ καργίου εἰς τὸ πόδαρι τοῦ, Beschädigung f. eines Pferdes vom Vernageln; fig. ἐμπή-

διον, δυσκολία, Hinderniß, n., Schwierigkeit, f.

enclame, f. ἀκρόν, ἀκρόν, Amboss, m.

enclumeau, Enclumot, m. μικρόν ἀκρόν, kleiner Amboss, Handamboss, m.

encoche, v. a. βάνω τὴν χορδήν τοῦ τόξου εἰς τὴν χειρῶν καὶ τῆς σαρτάνης, die Sehne des Bogens in die Kerbe des Pfeils legen.

encofrer, v. a. βάνω μέσα εἰς τὸ παρτέρι, in einen Kasten legen; fig. σφραγίζω, einsperren,

encolure, f. ἡ ἀγκυρὴ δύο τοίχων, Ecke f. zweier Mauern; δουλάκι εἰς γωνίαν, Eckschrank, m.

encoller, v. a. ἀλείφω με κόλλαν, mit Leim bestreichen oder ankleben.

encolure, f. ὁ λαμὸς καὶ τὸ στήθος τοῦ ἀλόγου, Hals m. und Brust f. des Pferdes; fig. τὸ ἐκτερεῖν τοῦ ἀνθρώπου, das Aeußere eines Menschen.

encombrant, te, adj. πλατὺς καὶ διακόλος διὰ κοινότην, sperrig, schwer fortzubringen.

encombre, m. (p. u.) ἐμπόδιον, Hinderniß, n.

encombrement, m. φράγμα στήτους με πέτρας κτλ., Versperrung f. eines Weges mit Steinen u.

encombrer, v. a. φράττω στήταιν, τόνον με πέτρας κτλ., (einen Weg, einen Platz) mit Steinen u. versperren.

encontre, f. (p. u.) v. avantere, aller à l' —, ἐναντιωρομαι

εἰς τι, sich einer Sache widersetzen.

encorbellement, m. (archit.) τὸ ἐξέχον μίαν πέτρας κτλ., das Hervorstagen eines Steinens u.

encore, adv. εἰ, ἀκόμα, noch; ἀκόμα μίαν φοράν, noch einmal; τουλάχιστον, wenigstens.

encore que, ἀρκυλὴ καὶ, μετὰ τὸν αὐτὸν, obgleich, obzweifelnd.

encornail, m. (mar.) ἱστία εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ καταστρώτου, Loch n. durch die Spitze des Mastbaums.

encornailleur, v. r. fam. συναντιμωνοῦμαι με τὸν κερατῆδες, sich in die Zahl der Hörnerträger begeben.

encorné, ée, adj. κερατοφόρος, ἔχων κέρατα, gehörnt.

encoreter, v. a. βάνω εἰς ἐνταυτὸν χρόνον, in eine Dute thun; s' —, v. r. βάνω γυναικίαν σκουπτήν, eine Frauensammerhaube aufsetzen.

encouragement, m. ἐγκαρδιωμὴς, προτρέψις, Aufmunterung, f.

encourager, v. a. ἐγκαρδιῶν, προτρέπω, aufmuntern.

encourir, v. a. περιπίπτω, ἐμπάτω, in etwas gerathen, verfallen.

encrasser, v. a. λεῖάνω, μολύνω, beschmutzen, besudeln (propr. et fig.).

encree, f. μελάνη, Tinte, f.; — de la Chine, μελάνη (μαύρον χρώμα τῶν τσιγγέσων) τῆς Κίνας, Tusch, f.

encrier, m. μελανοθήκη, ruche, μέγας, Zintensaß, n.

s'Encroûter, v. r. σκεπάζομαι με γλοιόταν, sich mit einer Rinde überziehen.

Encuirasser, s' —, v. r. (διὰ τὰ γυμνασία) διατρίβωται σκληρὰ ἀπὸ τὴν πολλὴν λίσσιν οὗτο ἐκώλλησεν εἰς αὐτὰ καὶ ἐπέκρινε, (von Aischern) von vielem angetrockneten Schmutze steif (wie ein Hartnisch) werden.

Encuver, v. a. βάνω μέσα εἰς τὸ καδὶ, μοσχεύω εἰς αὐτό, in eine Kufe thun, darin einwelken.

Encyclopédie, f. ἐγκυκλοπαιδεία, Enzyklopädie, f.

Endémique, adj. (δὲ) ἀρρώστιας ἐνδημικῆς, (von Krankheiten) endemisch, einheimisch.

Endente, f. συναρμογὴς δύο πανδύτων, Zusammenfügung f. zweier Bretter.

Endenter, v. a. βορτάω, mit Säbnen oder Zaden versehen.

Endetter, v. a. καταργεῶν, in Schulden steden. s' —, v. r. καταταργεῶμαι, sich in Schulden steden.

Endèvre, ée, adj. πεισματωδὴς, ἀνυπόμονος, hartköpfig, ungebüßig.

Endever, v. n. θυμῶν, λυσσῶ, θυμίζω, unwillig werden, toben.

Endiable, ée, adj. διαβολικῆς, διαβολωμένος, teuflisch, verstemt.

s'Endimancher, v. r. fam. βάνω τὰ κυριακάτικα γορβιατά, den Sonntagstaat anziehen.

Endive, f. ἐνδιβία, εἶδος ριζώρης ἢ πορραλίδος, Endivie, f.

Endoctriner, v. a. διδάσκω, παιδεύω, unterrichten.

Endommagement, m. ζημία, βλάβη, Beschädigung, f.

Endommager, v. a. ζημιώνω, βλάπτω, beschädigen.

Endormeur, m. αποκοιμιστής, κόλας, Einschläferer, Schmeichler, m.

Endormir, v. a. αποκοιμίζω, einschläfern. s' —, v. r. αποκοιμούμαι, einschlafen; μουδιάζω, einschlafen (von Armen oder Beinen).

Endosse, f. sam. επιφορέωμα, βάρος, κόπος, Last, Mühe, f.

Endossement, m. τὸ γρηγορὸν εἰς τὸ ἐπιστῆναι μένος τῶν καμπύλων (βεξηλών), Infossement (bei Wechseln), n.

Endosser, v. a. φορέω, βάω εἰς τοὺς ὤμους, auf den Rücken nehmen; — une lettre de change, ὁπισθογραφῶμαι καμπύλῳ (ἐν βεξηλώ), βάω τὸ τίτρω μου, einen Wechsel indossiren, giriren.

Endosseur, m. ἐκείνος ὁποῦ βάω τὸ τίτρω του, Indossant (eines Wechsels), m.

Endroit, m. τόπος, μέρος, Ort, m., Stelle, f., Platz, m.

Enduire, v. a. ἀλείφω, καταχέω, ἀρδεύω, überziehen, überstreichen, bewerfen.

Enduit, m. ἄλειμμα, ἀρδεύωμα, Anwurf, Lünche, f.

Endurant, ante, adj. υπομέρων, ὑπομένων, geduldig.

Endurcir, v. a. σκληρύνω, härten; fig. γυμνάζω τινά ἐν ὑπομέρῳ κόπων κτλ., abhärten;

ten; κάμνω σκληρόν, ἀπλῶς, verhärtet. s' —, γίνωμαι στερεός καὶ σκληρός, hart werden; fig. συνθῆλον ἐν ὑπομέρῳ κόπων, τὴν ζήτην, τὸ πρῶτον κτλ., sich abhärten.

Endurcissement, m. fig. λογυρογνώμη, σκληρυνσις (τῆς ψυχῆς), Verhärtung, Betsstodtheit, f.

Endurer, v. a. ὑποφέρω, ὑπομέλω, leiden, ausstehen, erdulden.

Énergie, f. ἐνέργεια, Nachdruck, m., Kraft, f.

Énergique, adj. ἐνεργητικός, nachdrücklich, kraftvoll.

Énergumène, m. et f. δαμονιζόμενος, — μένη, det, die Besessene.

Enerver, v. a. ἐκνευρῶ, ἐκσθενῶ, ἀδυνατώ, entnerven, entkräften.

Enfilade, m. κεραυλὸς-βαθουλὸν μετὰ τὸ ὁποῖον ἀσπάζουν τὴν κορυφὴν τῆς στέγης, Dacheisegel, m.

Enfillement, m. σκέπασμα τῆς κορυφῆς τῆς στέγης, Verstickung, f.

Enfalter, v. a. σκεπάζω τὴν κορυφὴν τῆς στέγης, versticken.

Enfance, f. νηπιότης, Kindheit, f.

Enfant, m. et f. τέκνον, Kind, n.; παιδίον, Kind (besonders Knabe); petit —, νηπίον, kleines Kind.

Enfantement, m. γέννα, Geburt, f., das Gebähren.

Enfanter, v. a. γεννᾶν, τέκνω, Gebähren.

Enfantillage, m. παιδιακλίον, κέρσιμον, παιδιακλία, κέρματα, kindliches Wesen, n., Kinkereien, f. pl.

Enfantin, ine, f. νηπιώδης, παιδιακίως, kindlich.

Enfarié, ée, adj. ἀλευρωμένος, mit Mehl bestreuet; étre — de qc., έχω επιπόλαιον εἶδεναι πρόγναιος τιος, εἰ ne oberflächliche Kenntniss von dem haben; — d'une opinion etc., έχω πρόληψιν, ἔστω εἰς τὸ κεφάλι μου μέγα γνώμην κτλ., eingenommen sein für eine Meinung κ.

Enfariner, v. a. ἀλευρῶναι, mit Mehl bestreuen.

Enfer, m. κόλασος, ἔδνη, Hölle, f.

Enfermé, ée, adj. κλεισμένος κτλ., eingeschlossen κ.; sensé l'enfermé, σοφῶ ὥσων μονχλισμένον, dummfig, moderat rieden.

Enfermer, v. a. κλείω, ἐγκλείω, σφραγίζω, einschließen; (φυλάσσειν), einsperren; περιέχειν, enthalten.

Enfermer, v. a. τρυπῶ (μετὰ στήθον, σπᾶν, μαχαίρην κτλ.), durchstechen, durchbohren. s' —, v. r. βλάπτω τὸν ἑαυτὸν μου μετὰ ἀστόχιστα λόγια, sich durch unvorsichtige Reden schaden, sam. sich mit seinen eignen Worten schlagen.

Enficeler, v. a. δένω τριγυρῶν εἰς τὸ κεφάλι τοῦ καπτικοῦ τοῦ γαϊτάνι να τὸ σπινώσω, einat. Gut durch Umbinden einat. Schnur drehen κ.

Enflade, *f.* σείρα, πορεία δι-
τάσεων, Reihe *f.* von Zimmern;
σειρά εις τὸ παίγνδι τοῦ
ταβλίου, Brücke *f.* im Brett-
spiele.

Enfler, *v. a.* ἐκπνέω τὴν κλω-
στήν εις τὴν τρύπαν τῆς βε-
λόνης, einfädeln; ὀρμασθίζω,
anreihen; — *un chemin*, πῶ-
ρος μίαν ἀγέαν καὶ τὴν ἀπο-
λουθῶ, einen Weg einblagen;
(milit.) πολεμικὴν καὶ κανονικὴν
μίαν στράτην κτλ. κατὰ τὸ
μάκρος, einen Weg u. der Länge
nach bestreichen (mit Kanonen
schießen), *fig.* — *un discours*,
ἐκπνέω εἰς μακρὰν ὁμιλίαν,
ein langweiliges Gespräch an-
fangen; κάμνω σείραν (εἰς
τὸ παίγνδι τοῦ ταβλίου), die
ne Brücke machen (im Brett-
spiele). *s'* —, *v. r.* (εἰς τὸ
παίγνδι τοῦ ταβλίου) ἐμπρο-
σθίζομαι (μὲ τρόπον ὥστε
πρῶτον εὐ χάσας), sich vort-
setzen.

Enflin, *adj.* τέλος, τέλος πέν-
των, endlich, am Ende; κοι-
ταλὸς, μετὰ ἑνα λόγον, fars,
mit einem Worte.

Enflammer, *v. a.* ἀνίστω, an-
zünden, in Flammen setzen;
ἀνίστω (μεταγ.) entzünden,
erhitzen, entflammen; *v. r.*
ἀνίστω, πύλω φωτίαν, sich
entzünden, anbrennen; (méd.)
φλογίζομαι (ὡς μετὰ πληγὴν),
sich entzünden (als eine Wun-
de).

Enfléchures, *f. pl.* (mar.) σκά-
λα ἀπὸ σχοινί εις τὸ κατῶτε-
ρι, Strickleiter *f.* am Mastbaum.

Enfler, *v. a.* φουσκῶναι (φου-
σάντας), ausblasen; φουσκῶ-
ναι, πνέω, schwellen, auf-
schwellen; ἀνέμω, vermeh-
ren, vergrößern; *fig.* κάμνω
ἐπερήφανον, stolz machen.
v. n. εἰς —, *v. r.* φουσκῶναι,
πρῶτον, schwellen, aufschwel-
len, *v. n.*; *fig.* ἐπιδρωσθαι,
ἐπερήφανομαι, sich aufblä-
hen.

Enflure, *f.* φουσκώμα, πρημέ-
δα, Geschwulst, *f.*; κενόδοξία,
ἐπερήφανία, Aufgeblasen-
heit, *f.*; φουσκώματα λόγια,
Schwulst, *f.*

Enfoncement, *m.* τὸ καταβύ-
θισμα, Vertiefung, *f.* *v.* En-
foncer.

Enfoncer, *v. a.* χῶνω, tief hin-
einschlagen, hinein stoßen; ka-
ταβυθίζω, vertiefen; συντρί-
βω, τινάζω, einstoßen, ent-
zweißen, einbrechen. *v. n.*
εἰς —, *v. r.* ἐμβαλεῖν, χῶν-
μαι βαθύς εις τι, tief wo hin-
eingeht; βαθύζομαι, πηγά-
νω εἰς τὸ βάθος, versinken;
βυθίζομαι (εἰς στοχασμοὺς
κτλ.), sich vertiefen (in Gedan-
ken it.).

Enfoncer, *m.* — des portes
ouvertes, *fam.* καυχησάσης,
μεγαλήγορος, Großsprecher,
Prabler, *m.*

Enfoncure, *f.* πέτρος (βουζόν),
Boden (eines Fasses), *m.*

Enforcir, *v. a.* ἐνδυναμώνω,
ἐχυρύνω, verstärken. *s'* —,
v. r. ἐνδυναμώνομαι, γίνομαι
δυνατώτερος, stärker werden.

Enformer, *v. a.* βάρω (ἐπὶ κα-
πέλο) ἐκινῶ εις τὸ καλοῦπι,

(einen Hut) über die Form
schlagen.

Enfourir, *v. a.* παρὰχῶναι, ver-
graben.

Enfourcher, *v. a.* — *un cheval*,
καβαλικεῖν, reiten.

Enfourchure, *f.* διχοτόμια
τῶν κεράτων τῆς ἐλαφου, Ge-
belchhorn, *n.*

Enfourner, *v. a.* φουρνέω, in
den Ofen schieben; *fig.* *jam.*
κάμνω ἀρχήν, einen Anfang
machen.

Enfreindre, *v. a.* παρὰβαλεῖν,
übertreten, brechen.

Enfroquer, *v. a.* καλοῦσθαι,
einen zum Mäntel machen.

Enfuir, *v. r.* φεύγω, fliehen,
davon laufen; χῶνομαι, ξευ-
νομαι, ξεχνάζομαι, ausläu-
fen, überlaufen.

Enfuner, *v. a.* καπνίζω, κά-
νουν.

Enfutailler, *v. a.* βάρω ἢ μαζώ-
νω εις βουζόν, in Fässer pak-
ken.

Engageant, *ante*, *adj.* ἐλκυ-
στικός, δελκτικός, einnehmend,
reizend.

Engagement, *m.* σημάδευμα,
Verspändung, *f.*; ἐνέχυρον,
(τουρκ. ἀμάντ), Pfand, *n.*;
υποχρέωσις, συμφωνία μετὰ
τὴν ὁποίαν υποχρεοῦνται τι-
νὸς εις τι, Verbindlichkeit,
Verspflichtung *f.*, die man über-
nimmt; ἡ υποχρέωσις εις δου-
λεῖναι τοῦ στρατιώτου, κατὰ
μισθὸς ὅπου λαμβάνει ἐμ-
βάσιμους εἰς τὴν δουλείαν,
Capitulation *f.* eines Solda-
ten, Pandgeld, *n.*; (μικρὰ)

μάχη, ἀρχὴ τῆς μάχης, Treffen, Dandgemenge, u.

Engager, v. a. βάρω σημάδι, ἐνέχυρον, verpfänden, vertigzen; — sa parole, δίδω τον λόγον μου, sein Wort verpfänden, geben; — q. à qe., υποχρεῶμαι τινά εἰς τι, einem was zu verpfänden, verbindlich machen; — le combat, ἀναγκάζω τον ἐχθρόν νά πολεμήσῃ, den Feind zum Treffen nöthigen; — la poitrine, βάρω τὸ στήθος, die Brust beschützen, s' —, v. r. ὑπόσχομαι, δίδω τον λόγον μου, versprechen, sein Wort geben, sich verbindlich machen; υποχρεῶμαι νά δουλέυσω τινά, sich verbinden (in Dienst); γράφομαι εἰς τὸ κατέστανον τῶν στρατιωτῶν, ἐμβαίω εἰς τοὺς δούλους ὡς στρατιώτης, sich anwerben lassen, in Kriegsdienste gehen, Dienste nehmen. s' —, dans qe., ἐμπεριλαμβάνω, ἀνακαταλαμβάνω (εἰς μίαν ἐπόθεσιν κτλ.), sich verwickeln, sich einlassen (in eine Sache).

Engagiste, m. ἐκείνος ὅπου ἐδανείσεν ἄσπρα δι' ἑνα ἐνέχυρον, der auf ein Pfand Geld geliehen hat, Pfandinhaber, m.

Engainer, v. a. βάρω εἰς τὴν θήκην (εἰς τὸ ἡράριον), in die Scheide fieden.

Engaller, v. a. προετοιμάζω ἢ βάρω με κηρίδι, mit Galläpfeln zubereiten oder fäben.

Engancee, f. γενεά, Brut, f.

Enganceur, v. a. q. de qe., ἐπαγορεύω τινά με τι, einem etwas auf den Hals laden.

Engelure, f. χιμῆδλον, προσημαδι ἀπὸ παγωσίου, Frostdaule, f.

Engendrer, v. a. γινῶ, φῶ, zeugen, erzeugen.

Enger, v. a. sam. (p. u.) ἐπιφορτῶναι τινά με τι, einen womit beladen.

Engerher, v. a. κάμνω δευάτιε καρπῶν, in Garben binden; ἐπισυμῶμαι, θυμιονάζω, aufhäufen, aufschichten.

Engin, m. ἀργάνη (μηχανὴ διὰ σκώμης), Winde, f. Dezeug, n.; αὐ πολεμικαὶ μηχαναὶ τῶν ἀρχαίων, die Kriegsmaschine, f. pl. der Alten; fig. ἐπιδεδότης, πανουργία, Verschlichkeit, List, f.

Englober, v. a. συνάζω πολλά πράγματα εἰς ἓνα, mehrere Sachen mit einander vereinigen.

Engloutir, v. a. καταπίνειν, verschlucken, verschlingen (proprie fig.).

Englourer, v. a. ἀλείφω με ἑλόν, mit Vogelkoth bestreichen; s' —, v. r. κολλῶ, πιάνομαι εἰς τὴν ἑλῶσθῶν, an der Feimruthe kleben bleiben.

Engoncer, v. a. (διὰ τὰ φορμάτια) στενωχωρῶ τὴν μέσσην τοῦ σώματος, (von Kleidern) den Leib zusammen schnüren.

Engorgement, m. στούμπωμα εἰς αἰμάτι, εἰς σάλην, Verstopfung, Verschleimung, f. einer Röhre.

Engorgé, ée, adj. παραπολλά γυμῶτος, στούμπωμένος, zu voll, verstopft.

Engorger, v. a. στούμπῶναι τὸ

ἀνθρώπου τοῦ νεοῦ (μὲ πολλὴν λουήν κτλ.), den Durchgang des Wassers hemmen, verschlammern, verstopfen.

Engouement, m. ἀρρώστια λήρητος, πνέμων, das Würgen; fig. πρόληψις, Vorurtheil, n.

Engouer, v. a. ἀρρώττω τὸν λήρητον, πνέμων, die Achse verstopfen, würgen; s' — de, fig. ἔχω πρόληψιν διὰ —, sehr eingenommen sein u. r.

Engouffrer, s' —, v. r. (διὰ τὸν αἶρα) ὅταν ἐμβαίῃ καὶ σπυλῇται εἰς ἓνα τόπον, (vom Winde) sich in einem Orte verfangen; (διὰ τὸ νεῶν) πίνειν εἰς χωροματιαῖς τῆς γῆς, (vom Gewässer) sich in Erdflüsse vertiefen.

Engouler, v. a. sam. βιάσθαι καταπίνειν, verschlingen.

Engourdir, v. a. στερεῶ τὴν κίνησιν, κάμνω τὰ μυνδιασθῆναι τὸ ποδοῖ, τὸ χεῖρ, erstarrten machen. s' —, v. r. μένω ἀκίνητος, μυνδιασθῆναι, erstarrten; fig. ἀδυνατίζομαι, er-schleichen.

Engourdissement, m. μυνδιασθῆναι (τῶν ποδῶν, τῶν χερῶν), das Erstarren, die Erstarrung (der Füße, Hände).

Engrais, m. τροφή, ὅπου δίδεται νά παχυνῇ ἑνα ζῶον, Maß, Mastung, f.; ἡ κοπρία, Dünger, m.

Engraisement, m. τὸ πάχυνμα, das Mästen; Fettwerden; κόπρισμα, Düngung, f.

Engraisser, v. a. παχύνω, κύνω, μαίω, mästern, züchten

(ἐν τὴν), dängen; ἀλλήως με παζος, mit Fett beschmieret; v. n. παζάω, γίνονται παζός, fett werden. s' —, v. r. μανθάνομαι ἀπὸ κυρίως πρῶτος παζός, sich mit Fett beschmieren, sich fettig machen.

Engrauer, v. a. βάω ἐνα πλοῖον εἰς τὴν ἕρηον, ein Schiff auf den Sand reiben. s' —, v. r. (διὰ τὰ πλοῖα) καθίζω εἰς τὴν ἕρηον, γίνονται εἰς τὴν ἕρηον, (von Schiffen) auf dem Sande liegen bleiben.

Engrelé, ée, adj. (blas.) ὀδοντωτός, δοντισμένος, ausgezähnt.

Engrelure, f. ἄκρα ὀδοντωτή, zackiger Rand, m.

Engrenage, m. — nure, f. διάθεσις τροχῶν ὁποῦ κινεῖ ὁ ένας τὸν ἄλλον, das Eingreifen von Rädern in einander.

Engreuer, v. a. βάω (τὸ σιτᾶν κτλ.) εἰς τὸν μύλον, διὰ τὰ ἀλέω, aufschütten (in der Mühle); τρέφω (ἐνα ἄλλον) με βρωμῇ, με κριθῶνι, mit bierem Futter füttern; (mar.) — la pompe, ἐκπιλῶ, auspumpen; fig. fam. — bien ou mal, ἀρχίζω (μὴν ὑποδύειν) κατὰ ἢ ἀγανά, (eine Sache) gut oder schlecht anfangen. s' —, v. r. (διὰ τοὺς τροχούς) ὅταν τὰ ὀδόντια τοῦ ενός ἐπιβαίνουν εἰς τὰ ὀδόντια τοῦ ἄλλου καὶ οὕτω κινούνται, (von Rädern) mit den Rädern in einander eingreifen.

Engrenure, f. v. Engrenage. Engrosser, v. a. ἐγγαστρῶω, schwängern.

s' Engrumeler, v. r. πῆζω, geschnitten.

Enguenillé, ée, adj. ἐνδυμένος με πτελώματα, in Lumpen gehüllt, zerlumpt.

Enguichure, f. (chass.) σπώμασι τοῦ κεφατοῦ τῶν κυνηγῶν, Mündung f. des Fisches.

Enhardir, v. a. ἐγκαθίσταω, διαβύω, beherzt machen. s' —, v. r. ἐγκαθίσταμαι, λαμβάνω θάρρος, trüben, sich erheben, Muth fassen.

Enharmonique, adj. (mus.) ἐναρμόνιος, enharmonisch.

Enharnacher, v. a. σιτώνω (τὸ ἄλογον), βάω τὴν σέλακα καὶ τὸ χαλκῶνι, (ein Pferd) anschnüren, satteln und häuten; fig. fam. ἐνδύω με παρὰ ξένον τρῶμα, wunderbarlich ankleiden.

Enigmatique, adj. (-quement, adv.) ἀνιγμωτικός, räthselhaft.

Enigme, m. ἀνίγμα, Räthsel, n.

Enivrant, te, adj. ὁποῦ μεθύει, προξενεῖ μέθυ, berauschernd (prop. et fig.).

Enivré, ée, adj. μεθύμενος, betrunken, berauscht (prop. et fig.).

Enivrement, m. μεθύσμα, μεθύη, Trunkenheit, f. (prop. et fig.).

Enivrer, v. a. μεθύω, προξενῶ μέθυ, berauschen. s' —, v. r. μεθύω, μεθύω, γίνονται μεθύμενοι, sich betrinken, sich berauschen (prop. et fig.).

Enjabler, v. a. βάω τὸν πῆτον εἰς ἕνα ποταμόν, den Boden eines Flusses einfallen.

Enjambé, ée, adj. haut —, μακροποδῆρος, langbeinig.

Enjambée, f. ἐκδροματικὴ, Schritt (über etwas weg), m.

Enjambement, m. (εἰς τὰ ποιητικά) ἐκδρομὴ δύο στίχων ὅταν τὸ νόημα ἀρχῇ εἰς τὸν πρῶτον καὶ τελειῇ εἰς τὴν ἐσχὴν τοῦ δευτέρου, Verbindung f. zweier Verse, wo in dem ersten der Sinn anfängt und im Anfange des zweiten schließt.

Enjambeur, v. n. ἐκδροματικῶς, überscreiten; περιπατῶ με μεγάλα βήματα, große Schritte machen; fig. ἐκπαύω, überscreiten (fig.); ἰδιοποιῶμαι, πέρνω (ἀδύκως) διὰ λόγον μου, sich (dat.) etwas anmaßen; un vers enjambe sur le vers suivant, τὸ νόημα μεταβαίνει ἀπὸ ἑνα στίχον εἰς τὸν ἄλλον, der Sinn geht aus dem einen Verse in den andern über.

Enjaveleur, v. a. δειματίζω, βάω σπάρτα εἰς ποταμούς, Getreide in Flüssen legen.

Enjeu, m. τὰ ἄσπρα ὁποῦ βάει τις εἰς τὸ παίγνιον, Satz, Einsatz n. im Spiele.

Enjoindre, v. a. προστάσσω, (προσάγω), παραγγέλλω, einschärfen, befehlen.

Enjôler, v. a. ἀπατῶ με κολακείας, mit Schmeicheleien auslocken oder hintergehen.

Enjôleur, m. — euse, f. δολιχῶν με κολακείας, der mit

Schmelzschewen hintergeht, ihr fälscher Betrüger.

Enjolivement, m. — *livre, f.* εὐμορφον στολίδι, schöne Verzierung, *f.*

Enjoliver, v. a. στολίζω, verzieren.

Enjoliveur, m. εκείνος ὁποῦ στολίζει, der verzieren.

Enjoué, ée, adj. εὐδυνος, χαρούμενος, fröhlich, aufgetraut.

Enjoneinent, m. εὐδυνία, Laßigkeit, *f.*, Grobheit, *m.*

Enlacement, m. περιπλοκή, das Zusammenflechten, Verin-
anderflechten.

Enlacer, v. a. περιπλέκω, πλέκω μαζί, in einander flechten, schlingen, zusammen flechten; — des papiers, συμαρύνω χαρτιά, Papiere an einander heften.

Enlasure, f. τρίπα εις την ὁποιαν ἐρπύσαντι ἢ ἄκρῳ ἐνός κύλου, Bapfenloch, *n.*

Enlaidir, v. a. ἀσχημίζω, κάμνω ἀσχηρον, häßlich machen. *v. n.* γίνωμαι ἀσχημος, häßlich werden.

Enlèvement, m. ἀρπαγή (κώ-
ρη), Entführung, *f.*

Enlever, v. a. σηκώνω, ἐβγάζω, aufheben, wegnehmen; ἀρπά-
ζω βιαίως, wegreißen, fortrei-
ßen; — une fille, ἀρπάζω μίαν κόρην, ein Mädchen ent-
führen; — une place, ἀρ-
πάζω ἓνα κάσιον, eine Festung
wegnehmen, einnehmen; *fig.*
ἀναρπάζω τις χαρὰν, εὐχέλ-
εσσιον, hinreißen, entzücken.

Enlèvre, f. φλόκτινα, ἑξάν

θημα, σπερὶ εἰς τὸ δέρμα,
Blutblatter, *f.*, Blüthchen, *n.*
Enligner, v. a. ταῖς εἰς μίαν
γραμμῇ, nach der Schnur
richten.

Enluminer, v. a. χρωματίζω
(εἰκόνας, χάρτας κτλ.), an-
malen, illuminiren.

Enlumineur, m. — *euse, f.*
χρωματιστής, Illuminirer, *m.*

Enluminure, f. χρωματισμός, das
Anmalen; τὸ χρωματισμέ-
νον, das Ausgemahlte.

Ennéagone, m. (géom.) ἐννεά-
γωνον, Neuneck, *n.*

Ennemi, m. ἐχθρός, Feind, *m.*;
πρότεμος, Feind (im Kriege).

Ennemie, f. ἐχθραῖνα, Fein-
din, *f.*

Ennemi, — mie, adj. ἐχθρικός,
feindlich, feindselig.

Ennobler, v. a. εὐγενίζω, ver-
edeln.

Ennoi, m. ἀηδία (τοῦρκ. σικί-
τι), lange Weile, *f.*; ἰδιου-
νία, λύπη, Wehweh, Kummer,
m.

Ennuant, ante, — yeux, euse,
aus, αἰδής, δολιχός, ἀνοστος,
(τοῦρκ. σεκλειστικός), lang-
willig, verdrießlich.

Ennuier, v. a. ἐνοχλῶ, ἡλώ-
αναι, αἰδῶναι, lange Weile
machen, langweilen; *s' —*,
v. r. ἐνοχλοῦμαι, βαρύνομαι
(τοῦρκ. σεκλεισθῆναι), lange
Weile haben, sich langweilen.

Enoncer, m. ἑτήσις εἰς τὸ κρι-
τήριον, Anbieten, *n.*

Enoncer, v. a. ἀπαγγέλλω, ἐκ-
φώνω, ἐπαρῶ, vorbringen,
ausdrücken; *s' —*, *v. r.* ἐκ-
φράζω τοὺς σποχασμούς μου,

φανερῶναι, sich ausdrücken,
sich erklären.

Enonciatif, ive, adj. ἐξαγγι-
κός, φανερωτικός, ausdrück-
tend, erklärend.

Enonciation, f. ἐξαγγελία, ἐκ-
φώνσις, φανέρωσις, Ausdruck,
Vortrag, *m.*

Enorgueillir, v. a. καταστάναι
ἐπερηφανον, κενόδοξον, hoch,
etel machen. *s' —*, *v. r.* ὑπερ-
ηφανεύσθαι, γίνομαι ἐπερη-
φανος, hoch werden.

Enorme, adj. (—mément, ade.)
ὑπερβολικός, ὑπέρμετρος,
übermäßig, ungeheuer; πα-
ράνομος, ἀδελυρός, entseßlich,
abscheulich.

Enormité, f. τὸ ὑπερβολον, καὶ
ὑπερβολικόν, Uebermäßigkeit,
f.; τὸ ἀδελυρόν, ἀδελυκός,
Abscheulichkeit, *f.*

Enouer, v. a. κορυφαίνω τις ἀνὸς
τοῖς τοῦ φούχου, das Dach
noppen.

Enquérant, ante, adj. ὁ περὶ
ἐργασίας ἐρωτῶν, vorwiegend, neu-
gierig.

**Enquérir, s —, *v. r.* ἐρωτᾷ
ἢ ἐρωτᾷ περιέργως, vorwiegend
nachfragen, sich erkundigen.**

Enquerre, f. ἐρωτα ἐρωτο-
γίας λέξις, Unternehmung *f.*
der Abkennung eines Wortes.

Enquête, f. ἐρωτα διὰ χρητι-
σίου, gerichtliche Untersuchung, *f.*

s'Enquêter, v. r. de qc., ἐρω-
τᾷ, ἐρωτᾷ εἰδῆσαι, sich erkun-
digen, nachfragen.

Enquêteur, m. χρητὴς διω-
σμένος καὶ ἐρωτησίου, Gericht-
teser, die eine Untersuchung
führt.

quis, ise, *adj. et part. (v. enquerir)*, ἐρωτηθεὶς, ἐκασθεὶς, befragt.
 Enraciner, *v. n. et s' —*, *v. r.* ἐρρίζωω, einwurzeln.

Enragé, ée, *adj.* ἠσπασμένος, μαινωμένος, wüthend, rasend, toll.
 Enrageant, ante, *adj.* ὁποῦ προδραίνει μανίαν, λέσαν, toll machend.

Enrager, *v. a.* ἠσπᾶω, μαινομαι, wüthen, rasen.

Enrayer, *v. a.* βάνω εἰς τὸν τροχόν τὴν ἀδρακτιᾶν, Speichen in ein Rad einstecken; δένω τὸν τροχόν (εἰς ἓνα ἄμαξι) γὰρ μὴ γυρίζει, ein Rad hemmen, die Fehmkette einhängen; σκαπ- τῶ τὸ πρῶτον αὐλάκι εἰς τὸν ἄγρον, anpflügen.

Enrayure, *f.* ἀλωίδα μὲ τὴν ὅποιαν δένουν τοὺς τροχοὺς, Fehmkette, *f.*; τὸ πρῶτον αὐλάκι εἰς τὸν ἄγρον, die erste Furche auf dem Felde; σχι- μαδα γρενιάς, Balkentisch, *m.*

Enrégimenter, *v. a.* συσταίνω ἓνα πτέρμα στρατιωτικὸν ἐκ διαφόρων λόγιον, ein Regi- ment aus verschiedenen Com- pagnien machen.

Enregistrement, *m.* σημειώσεις εἰς τὸ κατάστιχον, das Einre- gistriren, Protokolliren.

Enregistrer, *v. a.* σημειῶνω εἰς τὸ κατάστιχον (τοῦ κοινηρίου), einregistriren, ins Protokoll eintragen.

Enrhumer, *v. a.* προξενῶ κα- τὰδρόην, συνίχει, den Schnup- pen verursachen. *s' —*, *v. r.*

ἐργάζω συνίχει, den Schnupfen bekommen.

Enrichir, *v. a.* πλουτίζω, be- reichern; στολίζω, zieren, schmücken, *s' —*, *v. r.* γίνω- μαι πλουσιος, reich werden.

Enrichissement, *m.* πλουτισμός, Bereicherung, *f.*; στολισμός, Zierde, *f.*

Enrôlement, *m.* σημειώσεις εἰς τὸ κατάστιχον (*v. enrôler*), Werbung, *f.*

Enrôler, *v. a.* σημειῶνω εἰς τὸν κατάλογον τῶν στρατιωτῶν, werben, anwerben, *s' —*, *v. r.* γράφωμαι εἰς τὸν κατάλογον τῶν στρατιωτῶν, sich anwerben lassen, Solbat werden.

Enrôleur, *m.* ἑκείνος ὁποῦ γρά- φει (τινὰ) εἰς τὸ κατάστιχον τῶν στρατιωτῶν, Werber, *m.*

Enroué, ée, *adj.* βρογχος, heis- ser.

Enrouement, *m.* βρογχιάσμα, Heiserkeit, *f.*

Enrouer, *v. a.* προξενῶ βρα- χνάδα, heiser machen. *s' —*, *v. r.* βρογχιάζω, heiser werden.

Enrouiller, *v. a.* κίμνω νάσπου- ριάς, röstig machen. *s' —*, *v. r.* σκουριάζω, rösteln.

Enroulement, *m.* (archit.) ἐλ- κοειδὲς σχῆμα (διὰ στολι- σμὸν σπύλου), Schnörkel (als Zulenverzierung), *m.*

Enrouler, *v. a.* ἐντυλίττω, τυ- λίττω (τυλίγω) πρᾶγμα μέσα εἰς ἄλλο, zusammenrollen, et- was worcin rollen.

Eurue, *f.* αὐλάκι πλατὺ καὶ βα- θύ (εἰς τὸν ἄγρον), breite und tiefe Furche, *f.*

Ensemblement, *m.* σωρὸς ἄμμου, Sandhaufen, *m.*; τὰ ἐνθά, Untiefe, *f.*

Ensabler, *v. a.* ἀποβάλλω εἰς τὴν ἄμμον (ἓνα πλοῖον), auf den Sand legen (ein Schiff).

Ensacher, *v. a.* βάνω εἰς μεγά- λον σάκκον, einsacken.

Ensaînement, *m.* ἐισαγωγή, Einweisung, *f.* *v.* Ensaîner.

Ensaîner, *v. a.* ἐλαίγω τινά (εἰς ἓνα ἐπιστατικόν κτ.), ὡς νοικοκύρην, τὸ παραδίδω εἰς ἐξουσίαν του, einen in den Besitz (eines Gutes κ.) einwei- sen.

Ensanglanté, *v. a.* καταμα- τῶν, blutig machen, mit Blut beduñeln.

Enseigne, *f.* σημεῖον, Merk- mal, Kennzeichen, *n.*; ἡ ση- μαία ὁποῦ οἱ τεχνίται (πρα- γματικὰ κτ.) κομμοῦν εἰς τὰς θύρας τοῦ ἐργαστηρίου, Schild *n.* an Häusern, an Kramläden; ἡ σημαία τῶν στρατιωτικῶν, τὸ φλά- πορον (τοῦ κτ. τὸ μαϊνᾶ- κτ.), Fahne (der Soldaten), *f.*

Enseigne, *m.* σημειοφόρος (φλαμπούραρης), Fähndrich, *m.*

Enseignement, *m.* διδασκαλία, Unterweisung, Lehre, *f.*

Enseigner, *v. a.* διδάσκω, un- terrichten, unterweisen, lehren; δεικνύω, δεικνύω, zeigen.

Ensellé, ée, *adj.* (ἀλογον) ὁποῦ ἔχῃ τὴν ἄρχην βασιλοῦσθην, (von Pferden) mit einem hohen Rücken.

Ensemble, *adv.* ὁμοῦ, ἅμα, μαζί, zugleich, mit einander,

zusammen. Γ —, m. τὰ δολον, das Gange.

Eusemencer, v. a. σπέρνω, besäen.

† Enserrer, v. a. περικλείω, einschließen; βάνω εἰς τὴν serre (v. serre).

Ensevelir, v. a. θάπτω, bestatten, beerdigen.

Ensevelissement, m. ταφή, Beerdigung, f.

Eusimage, f. ἄλκιμα, Einschnalzen, n. (v. Ensimer).

Eusiner, v. a. ἀλείφω (με λάδι ἢ πηχός) τὸ ὄργανον πρὶν καὶ κορυφῆν, das Zuch einschnalzen, ehe es geschoren wird.

Ensorccler, v. a. μαγεύω, beszaubern, zohetw., bezaubern, beheren.

Ensorceleur, m. μάγος, Zauberer, m.

Ensorcellement, m. μάγευμα, zohetuma, baszauma, Bezauverung, Beherung, f.

Ensouffrer, v. a. ἀλέκω με θιάφι, schwefeln, mit Schwefel überlegen.

Ensouffroir, m. σεντούκι εἰς τὸ ὁποῖον καπνίζουσιν με θιάφι τὰ μεταξωτά, Schwefelkasten, m.

Ensoupleu, m. v. ensouple.

Ensouple, —suble, —suple, f. δύο κύλινδροι ξύλινοι εἰς τὸν ἐργαλίον τοῦ ὑφαντοῦ, Weberbaum, m.; ensoupleau, m. ὁ ἐμπροσθεν κύλινδρος, Aufschlagbaum (am Weberstuhl), m.

Ensuite, pp. et ad. ἀπὸ ἐπὶ, darauf, hernach, hierauf.

Ensuirant, adj. ἐπόμενος, folgend.

s'Ensuiure, v. r. ἔπουμε, ἀκολουθεῖ, folgen; il s'ensuit, ἔπεται, ἀκολουθεῖ, daraus folgt.

Entablement, m. (archit.) τὰ ξύλα τοιχοῦ εἰς τὴν κορυφὴν τῶν τοίχων, ὅπου κρατοῦν τὴν οὐρανὴν, στεγάνη, θωράκιον, Gefimé, Gedälk, n.

s'Entabler, v. r. (διὰ τὸ ἀλόγιον) ὅταν κάμνοντας τὸ γυμνασίου κινεῖ τὰ μηρία πρὸς τὴν ἀπὸ τὸ στήθος, (von Pferden) bey der Wolle das Kreuz ehet als die Brust fortzschlehen.

Entacher, v. a. (p. u.) μινύω, besticken.

Entaille, Entailure, f. χαραγματιά (εἰς ξύλον), Einschnitt, m., Kerbe, m.

Entailler, v. a. χαραττῶ, κάμνω χαραγματιὰν (εἰς ξύλον), einschneiden, einkerben.

Entamer, v. a. ἀπαιτῶ, χωρίζω, σπίζω ὄλγον, anshneiden; τξονγκρανίζω, λαβόντω ὄλγον, rügen, verlegen; fig. ἀρχινῶ, anfangen; se laissez —, συγκαταίνω εἰς τὸ καὶ ἐμμενῶν ἀπὸ ἄλλους, εἰς το κα κάμω ἄδικον τι, sich mißbrauchen lassen (so daß man Unrecht leidet, oder sich zum Unrecht verleiten läßt).

Entamure, f. μικρὸν χάρισμα, Auschnitt, m.; τξονγκρανισμα, μικρὴ λαβωματιά, Schramme, f.; — du pain, τὸ πρῶτον κομμάτι τοῦ ψωμοῦ ὑποὶ χωρῆται, Auschnitt m. vom Brode.

En tant que, conj. ὥς ὅσον, ἐν ὅσῳ, in so fern, in so weit als —.

Entassé, ée, part. adj. ἐπισωρευμένος, aufgeschäuft; un homme entassé, fam. ἐνθροπος κοτῆς καὶ πεγῆς καὶ λογικός, futzet, unterfetzt, flatter Mensch, m.

Entassement, m. ἐπισώρευμα, Aufschäufung, f.

Entasser, v. a. ἐπισωρεύω, aufhäufen, anhäufen.

Ente, f. βλαστάρι ὅπου ἐμβολίζουσιν, Pflanzfreis, n.; ἐνθρον εἰς τὸ ὁποῖον ἐμβολισθῇ ἕνα βλαστάρι, gepflanzter Baum, m.

Entendement, m. νόησις, τὸ λογικόν (τοῦ ἀνθρώπου), Verstand, m., Vernunft, f.

Entendeur, m. (p. u.) ἀκουατής, ἑκείνος ὅπου ἀκούει, Hörer, m.

Entendre, v. a. ἀκούω, hören; νοῶ, ἐννοῶ, καταλαμβάνω, verstehen, begreifen; v. n. θέλω, wollen; — à qc., σιγῶν, συγκαταίνω, einwilligen. s' — à ou en qc., ἐνθῶν ἀπὸ ἑνα πράγματι, τιμαὶ δόκιμος, sich worauf verstehen; a' — avec q., καταλαμβάνωμαι, ἵτοι ἐνθῶν ὅσον ἀνταπόκρισιν με τινί, sich mit einem verstehen, mit einem im Einverständnisse seyn.

cela s'entend, ἐννοεῖται (ἐξ ἑαυτοῦ τοῦ), das versteht sich (von selbst).

Entendu, ne, (part. v. entendre); adj. νοήμων, ὁπου καταλαμβάνω, geschickt, der

eine Sache versteht; bien —, ἀναμφιβολώς, allerdings; bien — que, με συμφωνίαν όμως, mit der Uebereinstimmung, wohl verstanden daß —.

Entente, *f.* νόησις, ἐξήγησις μίας λέξεως, Sinn, Verstand *m.* eines Wortes.

Enter, *v. a.* ἐμβολίζω, pflanzen, impfen: *fig.* συνάπτω (ἐνὰ ξύλον πρὸς ἄλλο), einzapfen. (*s. m.* Entement).

Entérinement, *m.* (ἐν τῷ κοίτηρῳ) σημείωνσις δικηκοῦ γουμματος, κήρυξις, gerichtliche Entheißung *f.* eines Gesuches.

Entériner, *v. a.* (ἐν τῷ κοίτηρῳ) συγκατατίθειν εἰς τὸ ἐντοιμίζον, ἐπιχειρῶν, ein Gesuch gerichtliche auf heissen, genehmigen, bestätigen.

Entérocele, *f.* ἐντεροκήλη, σπασμῶν, Darmbruch, *m.*

Enterrement, *m.* ταφή, ἐνταφιασμός, Beerdigung, *f.* Begräbnis, *n.*

Enterrer, *v. a.* ἐνταφιάζω, θάπτω, beerdigen, begraben; περὶ τῶν νεκρῶν, vergaben.

Entes, *f. pl.* ἀγέματα πουλιῶν, μετὰ τὴν ἐποίαν ἀπαντῶν τὰ πουλιὰ ὅλ' ἐκείναι, ausgeflossne Vögel *m. pl.* zum Vogelauge.

Entêté, *adj.* περυσιαῖος, eisgenössig, flatterdäpfig; de qc., ὅπου ἔχει πρόληψιν δι' ἐνα πύγμω, eingenommen für eine Sache.

Entêtement, *m.* περυσμα, πύγμα, Eingenommen, *m.*

Entêter, *v. a.* λαλῶ, συζη-

ῶ τὸ κεφάλι, besäuben, den Kopf einnehmen. *s'* — de qc., βάζω τε εἰς τὸ κεφάλι μου, βάζω πείσμα, sich (dat.) etwas in den Kopf setzen, ebsinnig worauf bestehen.

Enthousiasme, *m.* ἐνθουσιασμός, Begeisterung; Schwärmerei, *f.*

Enthousiasmer, *v. a.* ἐνθουσιάζω, begeistern, hinreissen.

Enthousiaste, *m. et f.* ἐνθουσιαστής, —αία, der, die Begeisterte; Schwärmer, *m. —in, f.*

Enthymème, (*philos.*) ἐνθύμημα, Enthymema (nicht vollständig ausgedrückter Vernunftschluß), *n.*

Entiché, *éc.* *adj.* ὁποῦ ἀρχιτῆς νὰ σαπίζῃ, angsault, anbrüchig; *fig.* — de qc., ὁποῦ ἐκώλησας (κατέρωθε κακόν), angeht (von etwas).

Enticher, *v. a.* (*p. u.*) ἡ δέλω, χαλῶν (κυρίως: καίρω νὰ σαπίζῃ *v.*), verderben (eigentlich anbrüchig machen).

Entier, ière, *adj.* (ièremment, *adv.*) ἀκραιώως, ὁλοκλήρως, ganz, völlig, gänzlich; ὁλογογνώμων, halbsichtig; *en son* —, ὁλοκλήρως, χωρίς νὰ εἶναι χαλῶμενος, ganz, unverletzt; cheval —, ἀλογον ἁμολογοῦντονον, ἀκραιώως, αἶν, Stengst, *m.*

Entité, *f.* (*philos.*) ὀντότης, Wesenheit, *f.*

Entoilage, *m.* πινὴ εἰς τὸ βασίον ῥάπτουσι δυνάμεις (μέγλις), seine Feinwand *f.*, wovon man Spitzen näht.

Entoiler, *v. a.* ῥάπτω δυνάμεις (μέγλις) εἰς τὸ πινὴ, Spitzen an seine Feinwand nähen; κολλῶ (κατὰ τὴν γεωμετρικὴν κτλ.) ἐπ' αὐτὸ εἰς τὸ πινὴ, (Landkarten &c.) auf Feinwand ziehen.

Entoir, *m. v.* greffoir.

Entoiser, *v. a.* σκεπῶ (ξύλα κτλ.) διὰ τὰ τὰ μετρήσω μετρη τοῖσε (Holz &c.) aufklaffen (eigentlich nach der französischen Weise).

Entomologie, *f.* ἐντομολογία, λόγος διὰ τὰ ἐντομία (ζωήματα), Insectenlehre, Entomologie, *f.*

Entourner, *v. a.* χύνω εἰς τὸ βουτῆ, in Fässer füllen; ἐμβάλλω εἰς τὸν τόπον ὅπου ἀπαιτεῖ τὸ φέλλωμα, τοιῶν, anstimmen, intoniren; ψάλλω τὴν ἀρχὴν ᾠδῆς, ψάλλω κτλ., einen Gesang *π.* anstimmen. *s'* —, *v. r.* (διὰ τὸν ἀνέμω) προχωρῶ εἰς στενὰ τόπων, (vom Winde) sich fangen.

Entonnoir, *m.* χυτῆ, Trichter, *m.*

Entorse, *f.* στραβισμάτιον, Verrenkung, Verletzung, *f.* v. détorse.

Entortille, *éc.* *adj.* *fig.* ἐντορδενμένος, συγχωμένος, verwidelt, verwirrt.

Entortillement, *m.* κλώδιον, δαλῶμα ἐπὶ γούμματος μέσα εἰς ἄλλο, Einwickeln, Einschlagen *n.* einer Sache in etwas; *fig.* ἐντορδενσία, Verwicklung, *f.*

Entortiller, *v. a.* περιτυλίττω,

περιτυλίγω, umwickeln, einwickeln, einschlagen; *fig.* περιπλέκω, verwickeln, verwirren. *s'* —, v. r. *περιτυλίγεται*, sich herumwickeln, sich einwickeln.

Entour, m. τὸ περίε, die Umgegend; à l' —, περιγύρω, rings herum, rings um. *Entours*, pl. τὰ περίε, τὰ περίχωρα, die Umgebenden, Umgebungen, *f.* pl.

Entourer, v. a. περικυκλώνω, umgeben, umringen.

Entournure, *f.* ὁ ἡμικυκλικῆς γύρος τοῦ ματιοῦ αἰμά εἰς τοὺς ὤμους, Armelausschnitt, m.

Eutr'-acie, m. τὸ μεταξύ δρόμα (εἰς τὸ θέατρον), Zwischenact, m., Zwischenpiel, n.

Eutr' accuser, *s'* —, v. r. ἀντιγκάζω, ὅταν ἐγκυκαλεσθῶσι δύο ἀμοιβαίως, sich einander gegenseitig anklagen.

Entraider, *s'* —, v. r. ἀμοιβαίως συμφοροῦμαι, einander helfen.

Entrailles, *f.* pl. τὰ ἐντέσθια, σπλάγχνα, die Eingeweide; n. pl. *fig.* συλλήψεις, ἐμπή, Weisheit, n., Liebe, *f.*

Eutr' aimer, *s'* —, a. r. ἀντιπάμω ἀμοιβαίως, sich einander lieben.

Entraîner, v. a. σὺν μετὰ μου, fortziehen, fortziehen; *fig.* ἔλκω, τραβῶ, anziehen.

Entrait, m. (archit.) δοκὸς ὅπου δένει τὸ ἀντικείμενον μὲν ἐνός πτερίου, Spannriegel, m.

Entrant, ante, *adj.* ὁποῦ εἰ-

σέλκει, hineingehend; ἔλκω-σικὸς, anziehend, reizend.

s'Entrappeler, v. r. κραῖσται ἀμοιβαίως, einander zurufen.

Entraver, v. a. βάνω δαμοῖς εἰς τὰ ποδάρια τῶν ἵππων, einem Pferde die Hufe fesseln; ἐμποδίζω, hindern, hemmen.

s'Entr' avertir, v. r. δίδω εἰδογὰς ἀμοιβαίως, einander benachrichtigen.

Entraves, *f.* pl. ἄλυσος, σχοινίον μὲ τὰ ὅποιον δένουν τὰ ποδάρια τῶν ἵππων, πέδη, Spannlette, *f.*, Spannstrick, m. für Pferde; *fig.* ἐμποδίων, κώλυμα, Fessel, *f.*, Hinder- niß, n.

Entre, *prp.* μεταξύ, ἀνάμεσα, zwischen, unter. *d'* —, ἀπὸ ἀνάμεσα, ἀπὸ, aus, von.

Entrebaillé, *ée* *adj.* μισοκλεισμένος, halb offen.

Entrebandes, -bates, *f.* pl. ἡ ἄκρη τοῦ ποταμοῦ ἢ τοῦ ποταμοῦ, Sahleste, *f.*, Sahle- de, n.

Entrebas, m. ἄνωθεν ὕψωμα τοῦ ποταμοῦ, τοῦ μεταξύ ποταμοῦ κτλ., ungleiches Gewebe n. der Einwand, des Seidenzuges etc.

Entrechat, m. πῆδημα τι τῶν χορευτῶν (ὅπου γίνεται στενωρὸν τῶν ποδάρια), Kreuzcapriole, *f.*

s'Entre-chogner, v. r. σπρόχνομαι ἀμοιβαίως, sich einander stoßen.

Entre-colonne, -colonnement, m. τὸ μεταξύ δύο στύλων, Säulweite, *f.*

Entre-côte, m. κατὰ τὸ μεταξύ δύο πλευρῶν ποδάρια,

Mittelschuppenstück n. von Kindern.

Entreconper, v. a. διακόπτω, durchschneiden; κόπτω τὸν λόγον, unterbrechen.

Entre-deux, m. τὸ μεταξύ δύο δώματι, Zwischenraum, m. μεσοτοιχίον, Scheidewand, *f.*

Entrée, *f.* εἰσοδος, Eingang, m.; (μὲ ἐνέει) Einfahrt, *f.* (μὲ παρατάξις) Einzug, m. (εἰς ἐνα ὄριον κτλ.) Eintritt, m.; ἀρχή, Anfang, m.; en- trées, *f.* pl. τὰ φερόμενα ἀπὸ φέρου διὰ πρῶτον εἰς τὰ τράπεζαν, die Vorgerichte, n. pl., das Voressen; τὸ δοσὶμον διὰ εἰσοδὸν παραγματοῦ εἰς μίαν πόλιν, Eingangs- geld, m. d'entrée, κατὰ πρῶτον εἰς τὴν ἀρχήν, zuerst, An- fang.

Entresaites, *f.* pl. dans ces — ἡ sur ces —, εἰς αὐτὸ τὸ μεταξύ, ἐν τοσούτῃ, in dessen mittlerrwelle.

s'Entrefrapper, v. r. κτυπεῖσθαι, ὅταν κτυπεύονται ἢ ἀντι- κτυπεύονται μεταξύ των, sich ein- ander schlagen.

Entregent, m. (fam.) πρός πολιτικὸς, φέροισιν πολι- κόν, Artigkeit, Höflichkeit, *f.*

s'Entr' égorger, σκοτώνεισθαι ὅταν σκοτώνονται μεταξύ των, einander umbringen.

Entrelacement, m. περιέπλεγ- μα, das Durcheinanderschlingen und Verschlingene.

Entrelacer, v. a. περιπλέκω, einander schlingen, durchflechten.

Entrelacs, m. περιπλεγμένα

πράγμα, durchschießende Arbeit, f.

Entrelardé, ée, adj. (διὰ τὸ κοιλίαι) ὅπου ἔχει πάχος μεταξύ, (vom Fleische) mit Fett durchwachsen.

Entrelarder, v. a. ἀργύρω με λαοδί, λαοδώνω, durchspitzen.

Entrelas, m. μονακονδυλιά, verzogener Name, m.

Entre-ligne, f. τὸ μεταξύ δύο γραμμῶν, Raum m. zwischen zwei Zeilen; τὸ μεταξύ των γραμμῶν, das dazwischen Gefährliche.

Entreluire, v. n. διαλέπω, zwischen durch scheinen.

s'Entremanger, v. r. τὸ τὰ τρώγει ὁ ένας τὸν ἄλλον, einander aufessen.

Entremêler, v. a. μερνῶ, ἀνακατώνω, unternehmen, untermischen. s' —, v. r. sam. ἀνακατώνωμαι εἰς μίαν υπόθεσιν, sich in eine Sache mischen.

Entremets, m. τὸ φαγητὸν ὅπου φέρεται εἰς τὴν τραπέζαν μεταξύ τοῦ ψητοῦ, καὶ των ποικιλιῶν, Zwischengericht, n.

Entremetteur, m., -euse, f. ὁ μεσιτεύων, ἡ μεσιτρίς, μεσιτώπῃ, Unterhändler, m.; Unterhändlerin, Supplerin, f.

s'Entremettre, v. r. μεσιτεύω ἀνάνθρωπον ὅν ἢ πολλόν, sich ins Mittel schlagen, den Vermittler machen.

Entremise, f. μεσίτευμα, μεσίτης, Vermittelung, f.

s'Entrenuire, v. r. τὸ τὰ βλέ-

πειν ὁ ένας τὸν ἄλλον, einander schaden.

Entrepas, m. εἶδος προσιτήματος τοῦ ἀλόγου, Mittelpaß m. der Pferde.

Entrepont, m. τόπος μεταξύ των καταστημάτων (καρβέρτων) τοῦ καραβίου, Zwischenraum m. zwischen den Berdecken.

Entreposer, v. a. βάρω εἰς ἀποθήκην (τὰ πράγματα), (die Waaren) in eine Niederlage legen.

Entreposeur, m. ἐπιστάτης ἀποθήκης (μαγαζίου), Aufseher m. einer Niederlage.

Entrepôt, m. ἀποθήκη, μαγαζίον, Niederlage, f.; τόπος ὅπου βάνονται τὰ πράγματα τὰ ὅποια ἔχουν τὴ μεταφεροῦν εἰς ἄλλον τόπον, Stapelplatz, m.

Entreprenant, ante, adj. ὅπου εύκολα επιχειρεται τι, unternehmend; ἀνδάτης, τόλμηρος, Kühn, verwegen.

Entreprendre, v. a. επιχειρεῖν, unternehmen; πέρνω, εἰπὼν μου (μίαν υπόθεσιν), übernehmen; — q., κατορθῶ, ἐγγίζω τινα, einem zu Hilfe gehen, mit einem anbinden; κάμνω — sur qc., ἰδιοποιούμαι τι, πέρνω τι ὁλόκως, sich etwas anmaßen, sich an etwas vergreifen.

Entrepreneur, m., -euse, f. ἐκείνος (ἐκείνη) ὅπου επιχειρεται τι, Επιχειρητής, Unternehmer, m.; -rtn, f.

Entrepris, ise, adj. (part. v. entreprendre); fig. sam. χοι-

λός, κοιτῆς, Iahm; ἐκείνος, betäubt.

Entreprise, f. ἐπιχείρημα, ἐπιχείρησις, Unternehmung, f.

s'Entre-quereller, v. r. τὸ τὰ μελώνων μεταξύ των, sich unter einander zanken.

Entrer, v. n. εἰσβαίνω, hineingehen, eintreten; (εἰς παράταξιν) εἰσέλθω, (εἰς ἀμάξιν) εἰσέλθω, (εἰς καράβια) hineinfahren; — au service de q., εἰσβαίνω εἰς δοῦλεσθαι τινός, von jemanden in Dienste treten; en religion, καλοῦμαι εἰσελθεῖν, ins Kloster gehen, Mönch werden; — dans le sens (d'un auteur etc.), εἰσβαίνω εἰς τὸ νόημα, καταλαμβάνω τὸ νόημα (ἐνός συγγραφέως κτ.), in den Sinn (eines Schriftstellers ic.) einbringen.

s'Entre-répondre, v. r. τὸ τὰ ἀνταποκρίνεται ὁ ένας τὸν ἄλλον, einander antworten.

Entre-sabords, m. pl. (mar.) σκαυδοῦματα τριγύρω εἰς τὰς θυρίδας τοῦ καραβίου, Gatterbreiter n. pl. zwischen den Stützpfosten eines Schiffs.

s'Entre-seconrir, v. r. συμβοηθεύω (ὅταν συμβοηθεῖ ὁ ένας τὸν ἄλλον), einander helfen.

Entresol, m. τὸ μετὰ τοῦ ἰσώθους καὶ τοῦ πρώτου πατώματος οἰκίον, Halbgeschoß, Zwischenstockwerk, n.

s'Entre-suivre, v. r. τὸ τὰ ἐκκολουθεῖ ὁ ένας τὸν ἄλλον, auf einander folgen.

s'Entre-tailler, v. r. (διὰ τὸ

ἄλογα) σπρώγναι τὰ ὀπισθενά ποδάριον εἰς τὰ ἐμπροσθενά, (von Pferden) mit den Hinterfüßen an die vordern streichen.

Entre-tailleure, *f.* λαβωματιὰ ἀπὸ τὸ σπρώξιμον τοῦ ὀπισθεν ποδός (εἰς τὰ ἄλογα), Streifwunde (vom Tritte des Hinterfußes, des Pferdes), *f.*

Entretemps, *m.* ὁ μεταξὺ καιρὸς, Zwischenzeit, *f.*

Entretienement, *m.* τὸ διαδόμενον διὰ τὴν ζωοτροσίαν, Unterhalt, *m.*

Entretenir, *v. a.* κρατῶ μαζή, zusammen halten; κρατῶ εἰς καλὴν κατάστασιν, — διατηρῶ, erhalten (in gutem Stande); χορηγῶ, δίδω τὴν ἀναγκαίαν τροφήν εἰς τινα, einen unterhalten, den Unterhalt geben; — une femme, κρατῶ παλλακίδα, eine als Bedienten halten; (*fig.*) — *q.*, οὐκῶ με τινα, einen unterhalten, mit einem sprechen. *s'* —, *v. r.* διατηροῦμαι, sich erhalten; τρέφωμαι, sich erhalten, seinen Unterhalt haben; — avec *q.*, συνομιλῶ με τινα, sich mit einem unterhalten.

Entretien, *ne, adj. et part. v.* entretenir

Entretien, *m.* χορηγία τῆς ζωοτροφίας, σιτηροσίαν, Unterhalt, *m.*; τὸ ἔξοδον διὰ τὰ κρατῆσθαι τις ἐνα πράγμα εἰς καλὴν στάσιν, Kosten *f. pl.* um eine Sache in gutem Stande zu erhalten; ἔκτισον ὅπου δίδω τις εἰς τὸν ὄνον τοῦ, ἢ γυναῖκα διὰ τὰ μικρὰ ἔξοδα

(τοῦ χρ. τῆς παραβίβει), Taschengeld, *n.*; *fig.* συνομιλίαν, Unterhaltung, *f.*, Gespräch, *n.*

Entrelaisser, *v. a.* ὑφαίνει μεταξὺ —, περιπλέκει, durchweben.

Entretissage, *f.* τὸ μεταξὺ ὑφάμενον, περιπλεγμένον, durchwebte Arbeit, *f.*

Entretoile, *f.* στόλισμα πλεχτῶν μεταξὺ δύο φύλλων παριῶν, Binnengewirk, Attichen, *n.*

Entretoise, *f.* ξύλον πιαγλὸς βελμένον (ὑὰ ἐκώσθ' δύο ἀντίδια κτλ.), Quetholz, *n.*

Entrevoir, *v. a.* μισοβλέπω, nur halb sehen; καταλαβέω, ἑννοῶ, (von weitem) merken; *s'* —, *v. r.* συνέχομαι εἰς ὁμιλίαν, zusammen kommen, mit einander sprechen.

Entrevous, *m.* διάστημα μεταξὺ δύο δοκῶν, Raum *m.* zwischen zwei Balken.

Entrevaie, *f.* συνέλευσις, ἀνταμῶσις, Zusammenkunft, *f.*

Entr'ouïr, *v. a.* μισοακούω, nur halb hören.

Entr'ouvrir, *v. a.* μισανοίγω, halb öffnen.

Entr'ouvert, *erte, adj. et part.* μισανοικτός, halb offen.

Enture, *f.* χαραγματιὰ εἰς τὴν ὁποίαν γίνεται τὸ ἐμβολήμα, τὸ κέντρομα, Einschnitt *m.* zum Einsetzen des Pfostens, *relief.*

Énumératif, *ive, adj.* ἀπαριθμητικός, aufzählend.

Énumération, *f.* ἀπαριθμησις, das Aufzählen, Erzählen.

Énumérer, *v. a.* ἀπαριθμῶ, aufzählen, erzählen.

Envahir, *v. a.* ἀρπάζω, πέροναι βίαν, mit Gewalt an sich reißen, wegnehmen.

Envahissement, *m.* ἀρπαγματιὰ παράνομον μὴ βίαν, ἄδικοι ἐχθροί, gewaltsame Wegnahme, *f.*; feindlicher Einfall, *m.*

Envaler, *v. a.* ἔχω ἀνοιχτὰ τὰ δίκτυα, die Fischbreusen offen halten.

Enveloppe, *f.* περιτύλιγμα, Umidlag, *m.*, Hülle, *f.*

Enveloper, *v. a.* περιτυλίττω (— τυλίγω), einwickeln, einschlagen; σκεπάζω, περιλαμβάνω, umhüllen, einhüllen; *fig.* περικαλύπτω, περιλαμβάνω, umringen, einschließen. *s. m.* Enveloppement.

Envenimer, *v. a.* φαρμακεῖν, κάμνω φαρμακεῖον, vergiften, Gift in etwas thun; παρορῶ, κάμνω τινα νὰ ἀντιμῶσθ', einen aufbringen, erbittern; χειροτέρεω, κάμνω χειρότερον, verschlimmern.

Enverger, *v. a.* πλέω βέργαν σχολίου (φανάριον καὶ βέργαν), Ruthen einziehen (beim Korbschichten).

Enverguer, *v. a.* (mar.) δένω τὰ πανιά τριγύρω εἰς τὴν ἀντίαν, die Segel um die Segelstange fest binden.

Envergure, *f.* τὰ πανιά τοῦ καραβίου μαζὶ με τὰς ἀντέναις, das Segelwerk mit seinen Stangen. τὸ διάστημα μεταξὺ τῶν δύο ἄκρων τοῦ πτεροῦ τῶν πουλλῶν, Breite

f. der ausgebreiteten Flügel
rines Vogels.

Envers, prp. πρὸς, gegen.

Envers, m. ἡ ἀντιπῶς, ἡ ὁ-
πισθεν τοῦ ὁρίζοντος κτλ., die un-
rechte Seite des Horizonts κτλ. à
l'—, ἀντιπῶς, πρὸς τὰ ὀπί-
σω, verkehrt, rückwärts. tom-
ber à l'envers, πτώσας ἀν-
στροφή, rückwärts, auf den Rücken
fallen.

Envi, m.; à l'envi, με ἐνικ-
λῶν, um die Wette.

Envie, f. ἡ ὄψις, ἔλπίς, Neid,
m. Mißgunst, f.; ἐνvidia,
ὄψις, Begierde, Lust (zu et-
was), f.; ἡ ἐλπίς, ἡλπίς (ἐπὶ
τὸ ποιεῖν), Naal, Witternaal,
n.; ἡ παροργιστὴς (ἀντίδικα),
Neidnagel, m.; faire envie,
προξενεῖν ὄψιν, κέρμα ἐν
ἐλπίδι, Neid erwecken;
porter envie à q., ὄψιν, ὄψιν
beneiden.

Envieilli, ie, adj. πεπαιστω-
μένος, alt, eingewurzelt.

Envieillir, v. a. κέρμα ἐν ἐλπί-
δι τις γένειν, alt machen,
ein altes Ansehen geben.

Envier, v. a. ὄψιν, ἐλπίδι,
beneiden, mißginnen; ἐνδι-
μῶς, ποθῶ, mit Sehnsucht
verlangen.

Envieux, euse, adj. ὄψιν-
ῶς, ἐλπίδι, neidisch, miß-
günstig.

Éviné, ée, adj. πλούσιος ἀπὸ
καλῶν κρασιῶν, mit guten Wei-
nen versehen; ἀπὸ καλῶν
ἀπὸ κρασι, nach Wein rie-
chend.

Environ, adv. et prp. σχεδόν,
ungefähr.

Environner, v. a. περιτριγυ-
ρίζω, περικυκλῶν, umge-
ben, umringen.

Environs, m. pl. τὰ περιχώρα,
οἱ περὶ τόποι, die umliegenden
Gegenden, Umgebungen,
f. pl.

Envisager, v. a. κατὰ ὄψιν εἰς τὸ
πρόσωπον, ἐμβλέπειν, ins Ge-
sicht sehen; θεωρῶ, κατὰ ὄψιν,
ansetzen betrachten.

Envoi, m. ἀποκρίσιμον, Schn-
dung, Verendung, f.

Envoisint, ée, adj. fam. ὅπου
ἔχει γειτῶνας, Nachbarn ha-
bend.

s'Envoler, v. r. πετῶ, davon
fliegen; fig. γένωμι, ἀναγί-
σκομαι, χαίνομαι, verschlingen,
verschwinden.

Envoilement, m. βύσκαμα,
Bezauberung, Verhexung, f.
v. Envouter.

Envouter, v. a. βυσκαίνω, κά-
μνω ἐν ἀποθήκῃ τις μετὰ τὸ
νὰ τροφίσῃ ἢ νὰ ἀνακλίσῃ
μίαν κτηνὴν ἐλκύνω, behes-
sen, machen daß cinet sterben
muß, indem man ein Wachs-
bild durchsicht oder zerschmetzt.

Envoyé, m. ἀπεσταλμένος (ἀπο-
στέλλω, ἡμέτερος, κατωτε-
ρος ἀπὸ τοῦ ἀποστολέου), ein Abge-
sandter, m. Envoyée, f.

ἡ συντροφία του, dessen Gemah-
lin, f.

Envoyer, v. a. ἀπέλλω, πέμ-
πω, schicken, senden.

Eolipile, m. αἰολιπῖλος, σφαι-
ρα ἀπὸ μετάλλου με στεγνὴν
ὑγίαν, ἀπὸ τῆν ὁποιαν, ἐν
ὅτ' ὑγίαινη ἀπὸ νερόν καὶ ἰσ-
ταθῇ, ἐργαζομένη αἱ ἀντρί-

δες ὡς ἄνεμος, Dampfkegel,
Windkegel, f.

Épacte, f. ἐπακτή ἡμέρα (εἰς
τὸ καλενδάριον), Epacte (im
Kalender), f.

Épagnoul, m., -eule, f. ἀνυλὴ
(ἐκ τῆς Ἰσπανίας) με μακρὸν
μαλλί, διὰ κυνήγι, Art joi-
tiger Jagdhunde, m. pl.

Épais, aisse, adj. πυκνός,
dicht; χορδός, παχύς, did.

Épasseur, f. πύκνωσις, πυ-
κνωμα, Dichte, f.; τὸ χάρ-
δος, Dide, f.

Épaissir, v. a. πυκνῶναι, vere-
dichten, verdichten. v. n. et
s'—, v. r. πυκνώνομαι, sich
verdichten; χορδαίνω, πα-
χαίνω, γίνωμι χορδός, πα-
χύς, did werden.

Épaississement, m. πύκνωμα,
(ἡ πράξις τῆς πυκνώσεως),
Verdichtung, f.

Épamprer, v. a. κλαδεύω τὸ
ἀμπέλι, βλαστολογῶ, den
Weinstock ablauben. s. m.

Épamprement, m. fig. ἐκχυσις,
γάνησις (τῆς καρδίας),
Ergießung (des Herzens), f.

Épaucher, v. a. ἐκχύνω, γί-
νω, ausgießen, ausschütten;
fig. — son coeur, ἀνέχων,
γανερῶν τὴν καρδίαν μου,
sein Herz ausschütten.

Épanchoir, m. τρύπα, ἱερός
τοῦ νεροῦ ἀπὸ τὸν σωλήνα,
Dessaug, f., Ausfluß m. des
Wassers aus einer Röhre.

Épandre, v. a. γίνω, σκατίζ-
ω, ἔδω καὶ ἔκω, ausschüt-
ten, austreuen. s'—, v. r.

χίρσται, sich ergießen. v.
r'pandre.

Éparvoir, v. a. fig. fcm. — la
rate, χαρὶναι, προσεὶναι χα-
ράν, belustigen, ergötzen.

—, v. r. κπουμπουιάζω,
aufblühen, aufbrechen (von
Knospen).

Épanouissement, m. κπου-
μπουκίσμα, τὸ πρῶτον ἐν-
σχημα τῶν λουλουδιῶν, das
Aufblühen, Aufbrechen der
Knospen; fig. — de rate,
χαρά καὶ ἐγκαλλίσιας, Lustig-
keit, Fröhlichkeit, f.; — de
coeur, ἀντρομία, γαστέρισις
τῆς καρδίας, Aufschüttung
(Ergießung) f. des Herzens.

Éparcet, m. εἶδος τριφυλλίου,
Éparfette, f., türkischer Klee,
m.

Éparer, v. r. διὰ τὸ ἄλογον
πλοῦτος (πληθύνων), (von
Pferden) hinten ausschlagen
(im Springen).

Épargne, ante, adj. φειδω-
λός, οἰκονόμος, sparsam, hant-
hätig.

Épargne, f. φειδωλία, οἰκono-
μία, Sparsamkeit, Haushäl-
tigkeit, f.

Épargner, v. a. φειδόμεναι, οἰ-
κονομεῖν, δὲν δαπανᾷ, spars
ten, (sparsen; συμπαθεῖν, δὲν
παιδεῖναι σοφιστῶν, schonen,
verschonen. s' —, v. r. προ-
φιλῶμαι, φροντίζω με μὴ
παῖδά τίποις, sich schonen.

Éparpiller, v. a. διασκορπίζειν
(ἐδῶ καὶ ἐκεῖ), verstreuen,
verzetteln.

Épars, arse, adj. διασκορπι-

μένος (ἐδῶ καὶ ἐκεῖ), zer-
streuet.

Éparvia, m. πρῶτα τι εἰς τὰ
ποδάρια τῶν ἄλογων, Spalh
(der Pferde), m.

Épaté, ée, adj. verre épaté,
ποτήρι χωρίς ποδάρια, Glas
n. ohne Fuß; nez épaté, μὴ-
τη κορυφή καὶ πλατεία, kurze
und platte Nase, f.

Épaulard, m. ὄρυγξ (κῆτος
ἦτοι ψάρι θαλάσσιον μεγα-
λῶτατον εἰς τὰ βόρεια μέρη),
Nordfapet, m.

Épauale, f. ἀλήτη, ὄμιος, Schul-
ter, Achsel, f.; (εἰς τὰ ἄλογα),
Bug, m.; regarder q. par —,
dessus l' —, καταῶν τινα
κατασκοπεύειν, einen über
die Achsel ansehen; hausser
les épaules, σηκώνω τὰς
πλάτας, die Achseln zucken;
prêter l'épauale à q., συμ-
βοηθῶ τινά, einem beistehen,
einen unterstützen. (fortif.)
l'épauale d'un bastion, τὸ
πλάγιον τοῦ προσηγυρίου
(ital. τοῦ μπαστιγιῶν),
Schulter f. einer Bastion.

Épaulé, ée, adj. (διὰ τὰ ἄλο-
γα) ἐπαλεισμένος, buglähmt;
fig. συμβοηθημένος, unter-
stützt; (διὰ κόρη), ἐπαρθε-
νικήνη, (von Mädchen), ge-
schwächt (entjungfert).

Épaulée, f. ἀρωγίον μετὰ τὴν
πλάτην, das Schieben mit der
Schulter.

Épaulement, m. (fortif.) εἶδος
περιτείχισματος διὰ τὰ σκε-
πασθῶν τὰ κατόντα καὶ οἱ
σσωσώμεναι, Schulterwehr, f.

Epauler, v. a. ἐπαλειῶν (τὸ

ἄλογον), ἐργάζω τὴν πλάτην
τοῦ ἀπὸ τῶν τόπων της, (ein
Pferd) buglähmt machen; συ-
δῶ, einem beistehen, einen
unterstützen; ἀπεπάζω μετὰ
περιτείχισματα, verchanzen, be-
festen.

Épaulette, f. τὸ μέρος τοῦ φο-
ρέματος ὅπου σκεπάζει τὴν
πλάτην, Achselstück (am Klei-
de), n.; φουδιὰ διὰ σκολι-
σμών τῆς πλάτης, ἐπωμίδιον,
Achselband, n., Schulterquas-
let, f.

Épaulière, f. τὸ μέρος τῶν ὁ-
μάτων ὅπου σκεπάζει τὰς
πλάτας, Schulterstück n. am
Panzer.

Épave, adj. πλανώμενος, ὅπου
δὲν ἔχει κύριον, verlaufen,
herrenlos.

Épave, f. πρῆγμα ὅπου δὲν ἔχει
κύριον, herrenlose Sache, f.;
τὰ πρῆγματα ὅπου ἡ θάλασσα
ἐξῆρα εἰς τὸν αἰγιατόν,
Sachen, f. pl., die das Meer
auf den Strand auswüf; droil
d' —, ἀρρωστῶν τοῦ (εὐνομα-
στοῦ) ἐνδὲς τόπου καὶ ἰδιοποιήσῃ
τὰ πρῆγματα ὅπου ἔστιν ἡ
θάλασσα εἰς τὸν αἰγιατόν,
Strandrecht, n.

Épeautre, m. εἶδος αἵνου (ὅπου-
ον μετὰ τὸ βρώσι), Epel, Dins-
tel, m.

Épée, f. σπάθη, σπαθί. De-
gen, m.; l'épée, gens de l'é-
pée, οἱ σιτινιώται, οἱ πο-
λεμικοί, der Soldatenstand,
m.; épée de mer, ὁ ἔμφος
(ψάρι θαλάσσιον), Schwert-
fisch, m.

Epeiche, f. κόκκινος ὀρθοκό-

λάπτης (πυλλί τι εἰς τὰ δά-
ση), Rothspecht, m.

peler, v. α. καππαλίω, συλ-
λαβίω, buchhabiten.

pellation, f. συλλαβισμα, das
Buchhabiten.

penhèse, f. (gramm.) ἐπέν-
δαις, Einschlebung f. eines
Buchstabens in ein Wort.

perdu, ue, adj. ὅλο συγχι-
σμένος (ἀπὸ φόβου καὶ τρό-
μου), befürzt, ganz außer
sich.

perdument, adv. υπερβολι-
κῶς, εἰς ἔκταρον βαθμὸν, aufs
höchste, im höchsten Grade.

perlan, m. παράλι τι θα-
λάσσιον (lat. salmo eperla-
nus), Stint, Spierling (Hei-
ner Seefisch), m.

perou, m. περιστάσις, κέν-
τρον εἰς τὸ ὑπόδημα διὰ τὸ
ἄλγον (τοῦκ. μαχμουδ),
Sporn, m.; λαρομενία εἰς
τὴν κοχλὴν τῶν ὀμματίων
(τῶν γυρίων), Ringel f.

am Augenwinkel (bey alten
Leuten); ἀλκίτρον (ἀγκάδι,
ἰσχυρὸς εἰς τὸ ποδοῖον) τοῦ
περιποῦ, Sporn des Fahnes;

ἡ μίση τῆς πρώτης (τῶν κα-
τήγων), Schiffsschnabel, m.

Eperonné, ée, adj. ὁποῦ ἔχει
περιστήριον, κέντρον (ἰσχυ-
ρον, ἀγκάδι εἰς τὸ ποδοῖον),
mit Spornen versehen (vom
Fahne u.); ὁποῦ ἔβαλε πτε-
ρυγίστην (μαχμουδία), ge-
sporn.

Eperonnier, m. ἐκείνος ὁποῦ
φκάνει ἢ πωλεῖ τὰ περιστή-
ριον, τὰ κέντρα (μαχμου-
δία), Sporer, m.

Épervier, m. ἐπεῖς, γεράκι
(ὁποῦ κυνηγεῖ τὰ περιστέρια),
Sperber, m.; εἶδος δικτύου,
Dursnet, n.; γαστρί διὰ δέ-
σμον πηγῶν (μάλαστα τῆς
μύτης), Binde f. für Wunden
(besonders der Nase).

Épervin, v. Éparvin.

Éphèbe, m. ἐφηβος, junger et-
was jüngerer Mensch.

Éphélides, f. pl. ἐφηλίδες, ἐπώ-
νια, (σημῖα μελάνη τοῦ
προσώπου ἐκ τῆς καύσεως τοῦ
ἡλίου) τέτρα, τιανδία, Som-
merflecken, m. pl., Sommer-
frosen, f. pl.

Éphémère, adj. ἐφήμερος, nur
einen Tag dauernd; ἐφήμε-
ρον (πεταλὸς τις), Eintags-
fliege, f., Uferaal, Dast, n.

Éphémérides, f. pl. ἐφημερί-
δες (μάλαστα ἀστρονομικαί),
Tagebuch (besonders astro-
nomische), n.

Éphestrie, m. ἐπιστολὴ (ἐκτα-
φύρεται ἐν τῶν παλαιῶν Ἑλ-
λήνων), Art Liebesrod (bey den
alten Griechen), m.

Éphialtes, v. cauchemar.

Éphores, m. pl. ἐφοροί (ἐπι-
στάται τῆς πολιτείας τῶν πα-
λαιῶν Σπαρτιανῶν), Epho-
ren, Staatsaufseher (der alten
Spartaner), m. pl.

Épi, m. ἐπίχρυς, ἀράχνη, Mehre,
f.; μίση ἀιδηρόνια (ἐπάνω εἰς
τὸν τοῖχον ἐνὸς κήπου κτ.),
eiserne Spitze (auf einer Gar-
tenmauer κ.), f.; αἱ ῥίζες
εἰς τὸ μέτωπον τοῦ ἀλόγου,
Stirnhaar n. des Pferdes.

Épiale, adj. (méd.) fièvre —,
eides anhaltendes bigiges Fieber, n.

Épian, v. Pian.

Épicarpe, m. (méd.) ἐγικάρ-
πος, ἐπιλαστορον ὁποῦ βά-
νεται ἐπάνω εἰς τὸν σφυγμὸν,
Blutflaßer, n.

Épicauime, m. (méd.) ἐπικαυ-
μα (ἀπὸστημα εἰς τὸ πόρπον
περὶ τοῦ ὀμματίου), Ge-
schwür n. auf der Hornhaut
des Auges.

Épice, f. εἶδη ἀρωμάτων, Ge-
würze, n. pl.; pain d' —,
meliorikion, πητα με μέλι
καὶ πιπέρι, Pfefferkuchen, n.

épices, pl. μικρὰ εἰσοδήμα-
τα τῶν κατῶν εἰς τὰς κοίτας
λογίας κτ., Gerichtsposteln,
f. pl.

Épécède, — cédion, m. ἐπιεχέ-
διον, ποίημα ἥτοι λόγος εἰς
ἐπαινον ἀποδιδόμενου τινός,
Trauergedicht, n., Leichenre-
de, f.

Épicène, adj. (gramm.) ἐπί-
κοινος, beiderlei Geschlechts.

Épicer, v. α. ἀρωματίζω, wür-
zen.

Épicerie, f. τὰ διάφορα εἶδη
τῶν ἀρωμάτων, Gewürzwa-
re, Epicerienwaare, f.; προ-
μύστερα με ἀρά, Gewürz-
handel, m.

Épicier, m. — ière, f. ἀρωμα-
τοποιός, Gewürzhandler, Ge-
würzkrämer, m.

Épicurien, m. ἐπικουρίος,
Epikurder, m.

Epicurisme, m. φιλοσοφία τοῦ
Ἐπικούρου, Lehre f. des Epi-
kur; fig. ἐπικουρίος βίος (εἰς
τὰς τροφάς, εἰς τὰς ἡδονάς);
üppiges Leben, n.

Épi-d'eau, m. ποταμογενέων
(γυνόν τι) + Trischlatisch
(Pflanze), m.

Épidémie, f. επιδημία (κολλη-
τική νόσος), Seuche, f.

Épidémique, adj. επιδημικός,
epidemisch.

Épiderme, m. (anat.) επιδερ-
μης, Oberhäutchen, n.

Épier, v. a. παραμονεύω, be-
laucrn, auspähen.

Épier, v. n. σταγνοφύω, ἐργά-
ζεσθαι κατάχυν, in Aehren schie-
ßen.

Épierrer, v. a. παστρείω (ἐν α
περιβάλλει), ἀπὸ τῶν πέτρων,
(einen Garten) von Steinen
reinigen.

Épieu, m. προβάλλον, κοντάρι
ὅπου μεταχειρίζονται οἱ κυ-
νηγοὶ κατὰ τοῦ ἀγριοχοίρου,
Jagdspieß, Sauspieß, m.

Épigastre, m. (anat.) ἐπιγασ-
τρικός, Oberschmerbauch, m.

Épigastrique, adj. ἐπιγαστρι-
κός, zum Oberschmerbauch
gehörig.

Épigeonner, v. a. ἀλείφω με
γυῖνον ὀλίγον τι σφιζον,
den Gypse etwas bid auftras-
sen.

Épiglotte, f. (anat.) ἐπιγλωττίς
(σφυγμολίτης), Kehlkopf, m.,
Zäpfchen, n.

Épigrammatique, adj. επι-
γραμματικός, epigrammatisch.

Épigrammatiste, m. ὁ συνθέ-
των ἐπιγράμματος, Epigrams-
mendichter, m.

Épigramme, f. ἐπιγράμμα,
Sinngedicht, Epigramm, n.

Épigraphé, f. ἐπιγραφή (ὁλζον),
Ueberschrift (eines Gebäudes);

ἀπὸς θεῖον ὅπου βάνται εἰς
τὸν τίτλον ἐνὸς βιβλίου, Sinn-
spruch m. auf dem Titel eines
Buches, Motto, n.

Épilance, f. (chass.) ἐπιληψία
τῶν λεραζιῶν, Fallsucht f. der
Falken.

Épilepsie, f. ἐπιληψία, Falls-
ucht, Epilepsie, f. (sam. das
beste Wesen).

Épileptique, adj. ἐπιληπτικός,
fallsüchtig, epileptisch.

Épiler, v. dépiler.

Épilogue, m. ἐπilogos, Schluß-
rede, f., Epilog, m.

Épilogueur, v. n. sam. ἐπιλογί-
ζω, κατακρίνω, tabeln, kritis-
siren.

Épilogueur, m. sam. ὁ ἀντιπῶν
τῇ κατακρίσει, Tadler, Keltel-
er, m.

Épinards, m. pl. σπανέκια,
Spinat, m.

Épinceler, v. Époutier.

Épinoir, m. μέγανον σφυρί
ἐκείνου ὅπου σπώνουν τὰς
σπάταις, großer Hammer m.
der Plancherier.

Épine, f. ἀκανθα, ἀγκάδι, Dorn,
Dornstrauch, m.; — du dos,
δασυκόκαλον, Rückgrat, m.
(n.).

Épinette, f. ὄργανον μουσικόν
(ὅμοιον μετὰ τὸ κλαβήρι),
Spinett, n.

Épineux, case, adj. ἀγκασ-
τός, bornig, stachelig; fig.
δυσκόλος, κινδυνώδης, schwie-
rig, gefährlich.

Épingle, f. βελόνη, κομβοβελό-
νη, καρφίτσα, Nadel, Stach-
nadel, f.; épingles, pl. βέ-
ρον (πινέτοι), ὅπου δίδει

τινάς εἰς τὴν δούλην τοῦ ξε-
νοδοχείου, Trinkgeld (für das
Dienstmädchen im Gasthose),
n.; τὰ ἀσπρα ὅπου δίδονται
πρὸς εἰς τὴν γυναικα τοῦ δι-
τὰ μικρότερα ἐξοδά της, Na-
delgeld, n.

Épinglier, m. — ière, f. ὁ βε-
λονοποιοὺς, βελονοποιός, βε-
λονός, Nadel, m.

Épinière, adj. moëlle —, ὁ
μυελὸς τῆς ῥάχης, Rücken-
mark, n.

Épiniers, m. pl. ἀγκυρότοπος
(ὅπου κρεπόνται οἱ ἀγκυρο-
χοίροι), Dorngebüsch n. pl.,
worin sich die wilden Schweine
lagern.

Épinoche, m. ὁ καλλήτερος κα-
φές, die beste Sorte Kaffee, f.;
ψάρι τι (αἰ ἀγκάδια), Stiche-
ling (ein Fisch), m.

Épinyctides, f. pl. ἐπιπυκτίδες
(σπειρά ὅπου γίνονται τὴν
νύκτα εἰς τὸ δέξιν), Nach-
blätterchen (Blasen, die in der
Nacht auf der Haut entstehen),
n. pl.

Épiphanie, f. ἐπιφάνεια, τὴν
θεοφάνειαν, Fest n. der Ge-
schehnung Christi, (sam. Dreie-
königstag), m.

Épiphore, m. ἐπιφορά, δέξα-
σμα τῶν οφθαλμῶν (αὐθός
τι), Thränen n. der Augen.

Épiphyse, f. (anat.) ἐπιφύσις
(εἰς τὰ κόκκαλα), Ansatz m.
an Knochen.

Épiplérose, f. (méd.) ἐπιπλε-
ρωσις (τῶν ἀρτηρίων ἀπὸ
αἵμα), Ueberfüllung f. der
Nalsadern.

Épiplécèle, f. (méd.) ἐπιπλε-
κτέλη, Ueberfüllung f. der
Nalsadern.

ἐπιστολή (ἐπιστολὴν τοῦ ἐπιστολῆ-
ου), Briefbuch, m.
 iploon, m. (anat.) ἐπισπλον
 (ἐπὶ τὴν κοιλίαν), Leib (im
 Leibe, n.
 ique, adj. ἐπισκός, episch;
 poème —, ποιημὴ ἐπισκόν
 (ἢ ἠρωϊκόν), Heldengedicht,
 episches Gedicht, n.
 iscopal, ale, adj. ἐπισκοπι-
 κός, bischöflich.
 iscopat, m. ἐπισκοπή, ἀσκη-
 τικὴ ἐπισκόπου, bischöfliche
 Würde, f.
 iscopiser, v. n. fam. ἀπο-
 πλέω εἰς τὸ νῦν ἀπολείπω
 (ἐπισκοπῶ, nach der bischöflich-
 en Würde streben; κέρνω
 τὸν ἐπίσκοπον, den Bischof
 mahnen.
 isode, m. ἐπισόδιον, Epis-
 lodē, f.
 isodier, v. a. ἐπιέναι (μέαν
 διήγειν κτλ.) με ἐπισόδιον,
 durch Epitoden auszeichnen.
 ispastique, adj. et m. (méd.)
 ἐπισπαστικὸν ἱατρικόν, Em-
 plastrum, Zugmittel, Zug-
 pfaster, n.
 isser, v. a. (mar.) πλέω
 μέγιστον ὅσον ὁρῶν, spizen,
 von Taue zusammen flechten.
 issoir, m. (mar.) ἐπιπλοῦν
 ἢ μετὰ ὅποιον συγκύβωτον τὰ
 ὄργανα, Spliðholz, Splið-
 zeln, n.
 issure, f. (mar.) ἐπιπλοῦμα
 τὸν ἄγκυραν δύο σχοινίων εἰς
 τὸν αὐτὸν κόμβον, das Splitten-
 ineinanderflechten n. zweier
 Taue.
 istolaire, adj. ἐπιστολικός,
 Briefe; style —, ἕως ἐπι-

στολικόν, Briefstil, m.; ἐpi-
 stolaires, m. pl. συγγραφεῖς
 χειρῶν (ἐπιστολῶν),
 Schriftsteller m. pl. in Briefen.
 Epitaphe, f. ἐπιτάφιος, ἐπι-
 ταφὴ εἰς τὸν τάφον τινός,
 Grabchrift, f.
 Epitase, f. ἐπίτασις (τοῦ δρά-
 ματος τὸν ἀρχαῖον, Entwik-
 kelung f. eines Schauspiels
 (von den Alten).
 Epite, f. (mar.) στήνη ἐπιτήνη,
 höherer Kell, m.
 Epithalame, m. ἐπιθαλάμιον,
 Hochzeitgedicht, n.
 Epithème, m. (méd.) ἐπιθήμη
 (ἐπιπλαστὸν ἐνδοναρτηρικόν
 διὰ τὸ σπυγχεῖ), Wogen-
 pfaster, n.
 Epithète, f. ἐπιθετικὸν, Beiwort,
 n.; παραφώνημα, Lehnwort,
 Byname, f.
 Epitié, m. (mar.) τόπος ὅπου
 βάνουν τὰ βότρυ. Verschlag m.
 für die Kanonentugeln.
 Epitoir, m. (mar.) ἐπιτοῖον
 μετὰ τὸ ὅποιον ἐπιθήγουν τὴν
 ἐκδορὰν στήνης, Werkzeug n.,
 um den hölzernen Kell einzus-
 schlagen. v. Epite.
 Epitome, f. ἐπιτομή, kurzer
 Begriff, Auszug, m.
 Epitomier, v. a. ἐπιτιμῶ,
 συντρίβω, κέρνω ἐπιτομήν,
 abfürzen, einen Auszug machen.
 Épître, f. ἐπιστολή, Brief, m.,
 Sendschreiben, n.; ὁ Ἀπόστο-
 λος, Epistel (in der Kirche), f.
 Epitrope, m. ἐπιτροπός (κρί-
 νει ἀμείβετο τὸν χριστιανὸν
 εἰς τὴν ταπεινότητα), Schieds-
 richter (der Christen in der
 Türkei), m.

Epizootie, f. ἀφθυσία κοιλίης-
 κη τῶν ζώων, Viehseuche, f.
 Éplaigneur, v. a. πτεροῦν τὸ ὄν-
 χον διὰ τὸ ἔργον τὸ χροῦδι,
 das Buch auftragen, rauben.
 Éplaigneur, m. ὁ πτεροῦν τὸ
 ὄνχον, Buchreißer, m.
 Éploré, ée, adj. ὁλος εἰς δά-
 κρυα, κατάδακρυς, ganz in
 Thränen.
 Éployé, ée, adj. (blas.) μετὰ
 πτερά ἐκτεταμένον, mit aus-
 gebreiteten Flügeln.
 Épluchage, m. καθάρισμα τῶν
 μαλλιών διὰ τὰ κατὰ, Rei-
 nigung f. der Haare zu Hüten.
 Épluchement, m. καθάρισμα,
 πύξιμα, ἀπύξιμα, das
 Ausrupsen, Abrupsen.
 Éplucher, v. a. μαρίζω, ἀπο-
 σπῶ, καθάριζω, ausrupsen,
 abrupfen, ablesen, reinigen;
 καθαρίζω τὰ μαλλιά διὰ τὰ
 κατὰ, die Haare zu den Hü-
 ten reinigen. — zu ouvrage,
 fig. ἐργάζομαι τὸ ἀνιστοχάζου-
 τον μέρος τινός ποιῆματός,
 ein Werk genau untersuchen,
 kritisiren. s' —, v. n. ἐπι-
 λύνω, καθαρίζομαι ἀπὸ πύ-
 κους κτλ., sich von Ungeziefer
 (Läusen &c.) reinigen.
 Éplucheur, m. —euse, f. ὁ
 καθάριστης, Reiner, m.;
 fig. ἐπιστολόφος, Kritiker, m.
 Épluchoir, m. μαχαίρα διὰ
 κατὰς, Schnitter (der Korb-
 macher), m.
 Épluchure, f. καθάρισμα, ἐκί-
 νο ὅπου ἐκαθαρίσθη τινός
 ἀπὸ τῶν τριγμάτων, das Weger-
 lese, Abgerupfte.
 Épode, f. ἐπὸς, Epode, f.

Époulté, éa, adj. *ἑρπονισμένος* (διασχυλίσαι καὶ ἀλογαί), kreuzlahm (von Hund und Pferd).

Épouter, v. a. *κόπτω τὴν μύτην* (ἐνός λογιστοῦ), die Spitze abbrechen.

Épois, m. pl. *ἡ ἄνωθεν ἄκρα τῶν κεράτων τοῦ εἰαφίου*, die oberste Spitze am Firsche geweihe.

Éponge, f. *σπόγγος, σφουγγάρι*, Schwamm, m.; *ἡ πέτρα τῶν ζώων*, Perle (Ballen, m.); *f. der Thiere*; *ἡ ἄκρα τοῦ πεταλίου* (τῶν ἀλόγων), Ende n. des Fufslebens.

Éponger, v. a. *σφουγγίζω με σφουγγάρι*, mit einem Schwamme abwischen.

Époutille, m. (mar.) *στήριγμα* (τοῦ καταστρώματος, τῆς κοβέρτας), Stütze f. des Berdecks. — *τίλλερ*, v. a. *ὑποστηρίζει*, stützen.

Épopée, f. *ἐποποιία, ποίημα ἡρωϊκόν*, Heldengedicht, n.

Époque, f. *ἐποχή* (καὶ τὸ ἀντιστοιχῶντος διὰ χρόνου συμβαίνον), Epoche, f., Zeitabschnitt, Zeitpunkt, m.

Épouder, v. a. *ἐκπορνακίζω*, ausstüben, abstüben.

Épouffer, v. r. *fam. φεύγω κρυφίως*, sich heimlich davon machen.

Épouiller, v. a. *ψεκίζω*, laufen.

Épouille, f. *τὸ νῆμα ἀπὸ τοῦ ὑφάδι ὅπου εἶναι εἰς τὸ μασοῦρι*, Garn n. auf der Webspule.

Époullin, épouillet, m. *μασσού-*

ρι ὅπου ἔχει τὸ ὑφάδι, Weberspule, f.

Époumonner, v. a. *κοπιᾶζω τὸ πνεῦμα*, die Lunge heftig anstrengen; *s' —*, v. r. *γωνιάζω, τρέχω κτλ.* *ὥστε να χάσω τὴν ἀναπνοήν*, sich außer Athem schreien, laufen u.

Épousailles, f. pl. *τὰ στεγανώματα*, Trauung, Vermählung, f.

Épouse, f. *ἡ σύζυγος*, Gemahlin, Gattin, f.

Épousée, f. *ἡ στεγανωμένη, ἡ νύμφη*, Braut (am Hochzeitstage), f.

Épouser, v. a. *πέρω γυναῖκα, νυμφεύομαι, ὑπανδρεύομαι* (πέρω ἄνδρα), heirathen, eine Frau nehmen, einen Mann nehmen; *fig. — la cause de q.*, *αἰτούμαι εἰς τὸ μέρος τινός*, *ἀποκαθίζω καὶ τὸν διαφερετέως*, sich jemandes Sache annehmen, jemandes Parthey nehmen.

Épouseur, m. *ὁ πού ἔχει κλῆρον καὶ πάση γυναῖκα*, Nehmer, m.

Épousseler, v. a. *ἐκπορνακίζω, σκουπίζω*, ausstüben, ausstopfen, ausbügeln; *fig. fam. δέρω*, durchprügeln.

Époussette, f. *σκούπα, βούρτζα*, Rehrbürste, f.

Épouli, m. *καθάρισμα τῶν βούγων* (ὡς λέγεται, μικροὶ κόμποι κτλ.), Schmutz, m., Krüthe, n. pl. im Luche.

Époutier, v. a. *παστρέω τὰ καθάρματα ἀπὸ τὰ ζούγα*, das Luch reinigen, waschen.

Époutieuse, f. *γυνή ὅπου πα-*

στρέει τὰ ζούγα, eine, die das Luch wascht.

Épouvantable, adj. *τρομακτικός, φοβερός*, schrecklich, fürchterlich.

Épouvantail, m. *φόβητρον, φόβιστρον διὰ τὰ πουλιά*, Schreckbild, n., Vogelscheuche, f.

Épouvante, f. *τρόμος, τρομάρα*, Schrecken, m. (n.).

Épouvauter, v. a. *τρομάζω, προέρω τρόμον*, schrecken, in Schrecken setzen. *s' —*, v. r. *τρομάζω, σκιάζομαι*, erschrecken, v. n.

Époux, m. *ὁ σύζυγος, ἄνδρας*, Gemahl, Gatte, Mann, m. **Époux, pl.** *τὸ ἀνδρόγυνον, ὁ ἄνδρας καὶ ἡ γυναῖκα*, Ehepaar, n., Eheleute, pl.

Épreindre, v. a. *πίζω, σφίγγω* *τι διὰ τὸ ἐγγάζω τὸ ζουμή* (Salt) ausdrücken.

Épreinte, m. (méd.) *τηνεκρότης κλῆσις μετὰ πόρου εἰς τὸ νὰ πληρώσῃ τις εἰς τὸ ἀναγκαῖον*, Stuhlwang, m.

Éprendre, v. r. *pour q.*, *ζητεῖσθαι ἀπὸ τινος, εἶναι ὑποδομένος εἰς τινα*, *ἐροῦντομαι*, sich einnehmen lassen von jemanden; sich verlieben in —.

Epreuve, f. *δοκιμή, Probe*, f. Versuch, m.; *καλὴν τεχνικὴν μόνον διὰ δοκιμῆν*, *ἡ διὰ διόρθωσιν*, Probebezug, Correcturbogen, n.; *être à l' — de q.*, *εἶναι δοκιμῆς, εἶναι καλὸς εἰς τὴν δοκιμῆν*, die Probe aushalten, in der Probe bestehen.

Épris, iae, adj. κυριευμένος, *besessenen*; verliebt. v. *éprouver*.

Éprouver, v. a. δοκιμάζω, κάμνω δοκιμήν, *testieren*; probieren; δοκιμάζω, *erfahren*; erproben, empfinden.

Éprouvette, f. (chir.) καθετήρ (ἐγκατεῖται μετὰ τὸ ὕσσιον οἱ χειρουργοὶ γινώσκουν τὴν ὑπάλιν πλ. εἰς τὰς πληγὰς), *Sonnet*, *m.*, Sonde *f.* der Wundärzte.

Épurer, v. a. φυλάττω, *flößen*.

Épauement, m. ἀδυναμία, *Entschöpfung*, *Entkräftung, f.*

Épaiser, v. a. ἐξαντλῶ (ἐξγάλλω ὅλο τὸ νερόν), *ausschöpfen*; ἀδειάζω, *aussleeren*, *erschöpfen*; *fig.* καταρτίζω τὴν δυνάμειν, *adυνατίζω*, *entkräften*, *entkräften*.

Épauissette, f. δίκτυα διὰ κυνήγι. *Jagdgarne*.

Épulis, f. (chir.) ἐπιδερμὶς (ἀπόστημα εἰς τὰ δόντια), *Zahnfleischwulst*, *wildes Zahnfleisch, n.*

Épure, f. σχεδιασμός εἰς μέγαν οἶκον κτίσιον πύργον, *Arch.* *m.* eines Gebäudes im Großen.

Épurer, v. a. καθαρύνω, καθαρεύω, *reinigen*, *klutern*. *s' —*, v. *r.* καθαρίζομαι, *sich reinigen*; *fig.* γίνωμαι τελείος, *sich bereinigen*.

Épurgé, f. λάρυγξ (φυτόν τι), *Purgierkraut, n.*

Equarrir, v. a. κόπτω κατ' ὁσπὺς γωνίας, *εἰς σχῆμα τετραγώνου*, *rechtwinklig*, *vieredig behauen*.

Equarrissage, m. τὸ κατ' ὁσ-

πὺς γωνίας κόψιμον τοῦ ὅλου, *das Behauen nach rechten Winkeln*.

Équarri-soir, m. βέρυα σιδηρένια τετραγώνου μετὰ τὴν ὁπλάναν τρυβίου τὰ μέταλλα, *das vieredrig Bechsen der Metallarbeiter*.

Équateur, m. ὁ ἰσημερινός, *Aequator, m.*, Linie (bey den Schiffen), *f.*

Equation, f. (math.) ἐξίσωσις, *Gleichung, f.*

Équerre, f. γωνίον (διὰ τὰς ὁρθὰς γωνίας, ὅπου ἔχει τὸ σχῆμα τοῦ Γ), *Winkelmaß, n.*

Équestre, adj. ἐκίππος, *statue*, *εἰκὼν ἐκίππου* (ὅπου παρασταίνει ἄνθρωπον ἐπ' ἵππου), *Bildsäule f. zu Pferde*.

Equiangle, adj. (géom.) ἰσογώνιος, *gleichwinklig*.

Équicrural, adj. (géom.) ἰσοσκελής, *gleichschenkelig*.

Équidistant, ante, adj. ἐξ ἴσου ἀπέχων, *gleichweit von einander abstehend*.

Équilatéral, ale, ad. (géom.) ἰσοπλευρὸς, *gleichseitig*.

Équilatère, adj. figure —, σχῆμα ἰσοπλευρὸν, *gleichseitige Figur, f.*

Équilibre, m. ἰσοδυναμία, *ισοστασία*, *Gleichgewicht, n.*

Equinoxe, f. ἰσημερία, *Nachts-gleiché, f.*, *Aequinoctium, n.*

Equinoxial, ale, adj. ἰσημερινός, *Nachts-gleiché, f.*, *Aequinoctial, f.*

Équipage, m. ἀποσκευή, τὰ φορεῖσθαι καὶ ἄλλα ἀνecessαία, *Geräthschaft*, *Kleidung f.* und

anderes *Geräthe*; τὰ ἀνecessαία διὰ ὁδοπορίας, *Geräth*, *Reisegeräthe, n.*; τὸ ἀνάγκη καὶ τὰ ἄλογα, *Aufsätze f.* und *Pferde, n. pl.*; — d'un vaisseau, οἱ ναῦται καὶ στρατιῶται τοῦ καπείου, *Schiffsvolk, n.*, *Schiffsmannschaft, f.*

Équipée, f. ἐπιχίσημα ἀνδρῶν καὶ ἀσποχαστων, *verwegenes und unbesonnenes Unternehmen, n.*

Équipement, m. ἡ ἐκμάστιξις (τοῦ στόλου, τῶν καπείων), *Ausrüstung (der Flotte, der Schiffe), f.*

Équiper, v. a. ἀρματίζω τὸν στόλον, *προβλέπω τὰ ἀνecessαία εἰς τὰ καράβια*, *anrücken (eine Flotte, Schiffe)*; προμηθεύω τὰ ἀνecessαία εἰς τινά, *etw. einem das Nöthige anschaffen*, *s' —*, v. *r.* προμηθεύομαι, *προμηθεύω τὰ ἀνecessαία μου φορέσθαι*, *sich das Nöthige, die nöthigen Kleider anschaffen*, *sam. sich ausrüsten*.

Équipollence, f. τὸ ἰσοδυνάμειν, *ισοδυναμία*, *Gleichheit f. am Werthe*; *Gleichheit an Kraft*.

Équipollent, ente, adj. ἰσοδύναμος, *ισοδύναμος*, *von gleichem Werthe*, *von gleicher Kraft*. *à l' —*, κατ' ἀνάλογον, *nach Verhältniß*.

Équipoller, v. a. ἰσοδυναμῶ, *ισοδυνάμω*, *gleich seyn an Werthe*, *an Kraft*.

Équipondérance, f. ἰσὺς βάρους, *gleiche Schwere, f.*

Équitable, adj. ἐπιεικής, *δίκαιος*, *billig*, *gerecht*.

Équitement, adv. δικαίως, με δικαίον, billiger Weise.
Équitation, f. ιππασία, ή ιππικία, Reitkunst, f.
Équité, f. δικαιοσύνη, Billigkeit, f.
Équivalent, ente, adj. ισοδύναμος, ισοτιμος, gleichgeltend, von gleichem Werthe. s. m. τὸ ισοτιμον, πραγμα της ιδίας τιμης, Sache f. von gleichem Werthe, Equivalent, n.
Équivalent, v. n. (p. u.) ισοδυναμῶ, εἶμαι της αὐτης τιμης, am Werthe gleich seyn.
Équivoque, adj. ἀμφίβολος, (ὅπου δέχεται διαφορικὰς ἐξηγήσεις), zweideutig. s. m. τὸ ἀμφίβολον, λόγος ἀμφίβολος, παραδήγησις, Zweideutigkeit, zweideutige Rede, f.
Équivoquer, v. n. μεταχειρίζομαι λέξεις ἁμυνόμενους ή ἀμφίβολους ὅπου ἡμποροῦν να παρεξηγηθοῦν, zweideutig reden, Zweideutigkeiten sagen. s. —, v. r. λανθάνομαι λέγωντας μὴν λέγειν ἄλλ' ἄλλης, sich versprechen.
Érable, m. τὸ σφενδάμνον (δένδρον), Ahorn, m.
Éradicatif, ive, adj. (méd.) ὅπου ἰατρικῶς διώκεται, ὅπου aus dem Grunde heilend.
Éradication, f. ἐξέλιξις, ἐκρίζωσις, Entwurzelung, f.
Erasser, v. a. τινυγκραίνω, frassen, aufziehen.
Érasure, f. ἀπόδαρμα, τινυγκράνησις, Ritz, m., Schramme, f.

Éraille, ée, adj. στραβωμένος, verschoben; (διὰ τὰ ὀφθαλμοὺς) με πόκινους θέρας, (von den Augen) verdreht.
Éraillement, m. v. ectropion.
Érailer, v. a. στραβώνω, (τὰ ὄφθαλμοι τοῦ πινυνοῦ κτλ.), verdrehen, verschleichen (das Gewebe); σχίζω, schliessen.
Érillure, f. τὸ στραβωμένον (εἰς τὸ ὄφθαλμο), das Verschoben bene (im Gewebe).
Érater, v. a. ἐργάζομαι τὴν σπλήνα, die Milz herausarbeiten; fig. ἐλαφύνω, ἐνερπίζω, aufheben.
Ére, f. ἐποχή (καὶρός ἀπὸ τὸν ὁποῖον μετροῦν τὰ ἔτη, αἶον ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως κτλ.), Anfang m. einer Zeitrechnung, die Ära.
Érection, f. ἀύψις, ἔγερσις, Aufrichtung, Gerichtung, f.; ἄρσις, Erhebung, f.
Éreinter, v. a. ἐρεγκυμῶ, ἐρεγκυμῶ τὴν ψυχὴν (τοῦ ἐλδοῦ), (ein Pferd) frenschlahm machen. s. —, v. r. fig. κονοῦμαι, ἀποσταίνω, ermüden, müde werden.
Éremitique, adj. ἐρημικός, einsiedlerisch.
Érysipèle, v. érysipèle.
Ergo, conj. τοιγαυτοῦν, ἀρα, λοιπόν, folglich, daher, also.
Ergo-glu, ἀρα-τίποιος (φράσις διὰ περιγέλασμα πινος διαλεγόμενον), folglich — nichts (zum Spott gegen jemanden, der Schlüsse macht).
Ergot, m. τὸ πηκτικόν (ἐγκάθου) εἰς τὸ ποδάρι τοῦ πινυνοῦ κτλ., Sporn m. eines

Sahns u.; σκελὴν χαλασμένην καὶ μακρὴν, Mutterforn, n.
Ergoté, ée, adj. ὅπου ἔχον πηκτικόν (v. ergot), mit einem Sporn versehen; seigle ergoté, σκελὴν χαλασμένην καὶ μακρὴν, Mutterforn, n.
Ergoter, v. r. φιλονεικῶ διὰ μικροῦσι τὴν πραγμασίαν, über Kleinigkeiten streiten.
Ergoterie, f. φιλονεικία διὰ μικροῦσι τὴν πραγμασίαν, Streit m. um eine Kleinigkeit.
Ergoteur, m. φιλονεικός, der gern streitet, sam. Quereis, m.
Ériger, v. a. ἐγείρω, στήνω, (ὅταν ἀνάγκηται κτλ.), aufrichten, errichten (als: Bild: stellen u.); σηκώνω, erheben. s. —, en —, παραστήνω, (ὅταν δικάζω) ὡς —, sich aufwerfen zu —.
Érige, Erise, f. (chir.) ἄρσις, ἀύψις, διὰ σηκώνω, Aufheben, m.
Ermit, m. τελώνιον (τοῦ ἡμετέρου) ἀπὸ τῆς πραγμασίας εἰς τὰ μέλη της ἀνατολῆς, Waarenzoll m. in der Levante.
Erminette, f. ὑμῆλιστα, εἶδος κροτοῦ τέκευρος, Fohlbell, n.
Ermitage, m. κελλεῖον ἐρημίτου, Einsiedler, f.
Ermité, m. ἐρημίτης, Einsiedler, m.
Erosion, f. (méd.) διάρροα, das Wegbeizen, Durchbeizen.
Érotique, adj. ἐρωτικός, erotisch.
Errant, ante, adj. πλανώμενος, herumitrend; étoiles errantes, οἱ πλανήται, die Planeten, m. pl.

Errata, m. πλῆθος τῶν λαθῶν ἐν ἑνῇ βιβλίῳ, Berichtigungen n. der Druckfehler in einem Buche.
Erratique, adj. (méd.) πλανώμενος, ἀτακτος, unorbentlich abwechselnd, ungleich.
Erre, f. (p. u.) πῶσις, Gang, m.; κίνησις παραβίου, Bewegung f. eines Schiffes; τὰ ἔτη τοῦ λαφύου, Fahrt, Spur f. des Fisches; aller grande — (belle —), πηγαῖα ὀνήγορα ἔμπρος, hurtig zuschreiten; fig. πολυδαπανῶ, κακοῦδοκω, viel verthun, verschwenden.
Erre, v. n. πλανῶμαι, περιπλανῶμαι, irren, herumitren; fig. ἀπατώμαι, λανθάνομαι, irren, sich irren.
Erreure, f. πλάνη, λάθος, ἀφάλμα, Irrthum, Fehler, m.
Erhine, f. (méd.) λαρυγγίτις διὰ τὰ ρουθούνια, Schnupfmittel, n.
Erroné, ée, adj. ἐπισφαλής, ψευδής, irrig, falsch.
Ers, m. ὁσπος, ὄσπριον, Erve (Pflanze), f.
Eruption, f. ἐρευνμός, φέξις, Ausstoß, n.
Erudit, adj. πολυμαθής, gelehrig.
Eradition, f. πινυσις, μάστις, Gelehrsamkeit, n.
Ergineux, euse, adj. σπονδαίος (ἀπὸ τέκευρος), sponferrofig, mit Grünspan überzogen.

Eruption, f. διεκβολή, ἐκβολή (ὡς ἀπὸ σπινθῆρος κτλ.), Ausbruch (von Bläschen, Blattern u.), m.; — d'un volcan, ἐκβολή, ἐρευνμός, Ausbruch eines feuerstehenden Berges.
Eryne, m. ἐρύγγιον (φυτόν), Wannstreu (Pflanze), f.
Erysine, m. v. vélard.
Erysipélateux, euse, ad. ἐρυσιπελατώδης, rosenartig.
Erysipèle, m. ἀνεμοπνεῦμα, ἐρυσιπέλας, Rote, f.; Rothlauf (Krausheit), m.
Es, pp. (dans les), maître-à-arts, μαγίστρος (ἀκαδημαϊκὸς βαθμός), Magister, m.
Escabeau, m., Escabelle, f. σκαμνὶ μικρὸν, ἱποπόδιον, Schemel, Fußschemel, m.
Escadre, f. ὁ στόλος, ἡ ἀρμάδα, Geschwader (Flotte, f.), n.
Escadron, m. λόχος ἱππέων, Schwadron, Escadron, f.
Escadronner, v. n. ἀραδιάζω, καταλογίζω, sich (schwadronenweise) stellen.
Escalade, f. ἀνάβασις με σκάλας εἰς πολιορκημένον κάστρον, Erstiegung f. mit Sturmleitern.
Escalader, v. a. ἱεροῦμαι, ἀναβαίνο με σκάλας εἰς τὸ πολιορκημένον κάστρον, mit Sturmleitern ersteigen (eine belagerte Festung).
Escale, f. (mar.) faire — dans un port, πιάνω λιμένα, ἐμβαίω εἰς λιμένα, ἔλπω τὴν ἄγκυραν εἰς λιμένα, in einen Hafen einlaufen.

Escalier, m. σκάλα, κλίμαξ, Treppe, Stiege, f.
Escalin, m. εἶδος μικροῦ νομισματος, Schilling, m.
Escamote, f. σφαῖριδιον (τῶν θαυματοποιῶν), Wusfate, f.; Taschenspielerkugeln, n.
Escamoter, v. a. κρύπτω καὶ ἀφανίζω (ἐν σφαῖριδιον ή ἄλλοι) ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν θεατῶν, (ein Kugeln oder etwas anders) verschwinden lassen; sam. ἐπιδέξιος ἀφανίζω, κλέπτω, maufen, wegstehlen.
Escamoteur, m. (θαυμάσιος), θαυματοποιός, Taschenspieler, m.; ἐκεῖνος ὅπου κλέπτει με πολλὴν τέχνην, der geschickt nicht, maust.
Escamper, v. n. sam. ταχέως φεύγω, entweichen.
Escampette, f. sam. prendre la poudre d' —, φεύγω βιάσις, δάφωμαι εἰς φυγὴν, die Flucht (sam. das Fahren) ergreifen.
Escandole, m. τὸ δωμάτιον (ὁ ὄντας) τοῦ ἐπιστάτου τῶν κουμπλητῶν εἰς καίτορα, Zimmer n. des Aufsehers über die Galeerenfclaven.
Escapade, f. πήδημα ἄτακτον (χορευτικόν), falscher Sprung (eines Tänzers), m.; fig. sam. τέχνημα, μηχανήμα διὰ πείραξιν πινος, muthwilligen Streich, m.
Escape, f. τὸ κατώτερον μέρος τοῦ στόλου, Säulenschaft m. am Fußgestelle.
Escarballe, f. ὁπτι ἐλαφρύνον ὑποὶ δυνάμει εἶκος

φρώντια (ἀπὸ ὀκκάδες) ἡ περακίτα, Elphontenzahn m. von zwanzig Pfund und darunter.

Escarbillard, *erde, adj. (fam.)* ἔσκαρος, χερσόμενος, munter, lustig.

Escarbot, *m. κύνδαρος, ἀσκάδαρος, Käfer, m.*

Escarboucle, *f. ἀνδραξ, λίθος πολυήμιος, Karfunkel (ein Edelstein), m.*

Escarcelle, *f. τέσση μεγάλη, große Tasche, f.*

Escarrot, *m. κοχλάς, κοχλίδος, Schneide (mit einem Haue), f.*

Escarrouche, *f. ἀκροβολισμός, ἀρχή μάχης, μικρή μάχη, Schermüßel, n.*

Escarroucher, *v. n. ἀκροβολίζομαι, scharmüßeln, schatmuzzieren.*

Escarroucheur, *m. ὁ ἀκροβολιζόμενος, der scharmuzziert.*

Escarotiques, *m. pl. (méd.)* ἐσκαρωτικά ἱατρικά, (ὅπου καταβρῶσκουν τὸ κρέας), Belzmittel, n. pl.

Escarpe, *f. (fortif.)* τὸ ἑσκαρπικόν κατήφορον μέρος τοῦ λόφου, innere Höhlung f. des Grabens.

Escarpe, *εἶς, adj. κορυμνῶδης, δίσβατος, steil, (schroff).*

Escarper, *v. a. κόπτω ἑσκα (τὴν ἀκρὰν ἐνὸς λόφου κτλ., καὶ γένει κορυμνῶδης), steil, jähe machen.*

Escarpin, *m. εἶδος παπουτζίου ἐλαφροῦ (μάλιστα διὰ τὸν χορόν), leichter Schuh, Tanzschuh, m.*

Escarpolette, *f. κοῦντα (δηλαδή σχοινὶ κρεμασμένον ἀπὸ δυο δένδρα), Strickschaukel, f.*

Escarre, *f. ἐσχάρα (ἐπίνοια τῆς τῆς πληγῆς), Eschorf (auf einer Wunde, m.; ἀνοίγμα, σχισμίδα, Deffnung, f., Riß, m.*

Escavassade, *f. τίναγμα τοῦ καπιστριού διὰ τὰ ὑπακούοντα τὸ ἄλογον, Ruck m. mit dem Kappzaume.*

Eschillon, *m. v. Echillon.*

Escient, *m. à bon —, ἐν γνώσει, μετὰ τὰ σωστά, wissenschaftlich, vorzüglich.*

Esclandre, *m. (fam.)* ἐντροπή, δυσάρεστον συμβῆν πῦρον ἐντροπῆς, Schande, f., verdächtig, schimpflicher Zustand, m.

Esclavage, *m. σκλαβεία, Sklaverei, f.*

Esclave, *m. σκλάβος, δούλος, Sklave, m.; v. f. σκλάβισσα, δούλη, Esclavin, f.; adj. σκλάβος, slavisch.*

Escobarde, *v. n. ψεύδομαι μετὰ πανουργίαν, seine Lügen machen.*

Escobarde, *f. πανούργον ψεύμα, seine Lüge, f.*

Escocher, *v. a. la pâte, κτυπᾷ τὸ ζυμάρι μετὰ τὴν πλάμην, den Teig mit der flachen Hand schlagen.*

Escoffion, *m. (pop.)* εἶδος σκούφιος γυναικῶν (ταπεινῆς καταστάσεως), Art Haube, f. gemeiner Weiber. *fam.* ὅπου ἀγαπᾷ τὰ ἀρπύζη, der gern zugreift.

Escogriffe, *m. χονδρὸς plumper Kerl, m.*

Escompte, *m. ἐπίσημα, ἐσκόμος, Abzug, m., Disconto.*

Escompter, *v. a. ἀγαπᾷ, πέφτα (μάλιστα τὸ διαφύγειν πληρωμάτων μίαν κυβίλην πρὸ τῆς διαφύγης), zücht, disconten.*

Escopette, *f. εἶδος καρμουκίας, κοντόν τουφέκι, Escopette, f., Stug, m.*

Escopetterie, *f. τουφέκισμα πολλῶν τουφεκίων ἐς μίαν προᾶν, Salve f. aus Escopetten (v. escopette).*

Escorte, *f. συνοδεία πρὸς φερεῖαν, Gefelt, n., Begleitung, f.*

Escorter, *v. a. συνοδεύει μετὰ ἐσκαλείαν του, geleiten, deden.*

Escouade, *f. (mar.)* πλοῦς ἀριθμὸς τις (δέκα ἢ δώδεκα πτεῶν στρατιωτῶν, Escouade, m.

Escoup, *m. φτυάρι βαδουκίου, Hoblschaukel, f.*

Escoupe, *f. φτυάρι κυρτὸν ἀσπιδιμοιῶν ὑποπόμων (ὁ γουμῶν), trumme Minette, f. f. f.*

Escougee, *f. φαργγέλιον, μιστιγέ (καμπίζι) ἀπὸ λευκοῦ περσίου, lederne Peitsche, f.*

Escourgeon, *m. πρῶτον κρεῖμα, Frühgerste, f.; πτεῖον λευρὸν, lederner Riemen, m.*

Escousse, *f. προκίνησις, ἀνταναστασις (ἀνταναστασις) διὰ πύδην, Anlauf, Anstoss m. zum Ergreifen.*

crime, *f.* ἀπολογυμᾶσια, γυναικας; καὶ πολεμική τις τὸ πᾶσι, ἡ πολεμική, *Rechtskunst, f.*

crimer, *v. n.* ἀπολογυμᾶσθαι, πολεμῶ (παίω) τὸ πᾶσι, *sechten, fig. s'—, v. r.* de qe., ἡξέωμαι καὶ μεταχειρισθῶ, καὶ χάωμαι τι, mit etw. umzugehen wissen.

crimeur, *m.* ἐκείνος ὁποῦ ἡξέωμαι καὶ μεταχειρίζεται τὸ πᾶσι, *Schlichter, m.*

eros, *m.* ἀπειτιῶν, πειστής, κλέτης, *Gauner, Sausid, m.*

croquer, *v. a.* πέρω τι ἀπὸ τινοῦ με ἀπάτην, ἀσχροκερδῶ, einen um etwas betrogen, *verstellen.*

croquerie, *f.* ἀσχροκερδία, μετ' ἀπάτης ἀπάγη, *Gaunerie, Verstellerei, f.*

croqueur, *m.*, -euse, *f.* ὁ (ἡ) με ἀπάτην ἀπαύων (ἀπαύωμαι), ἀσχροκερδής, listiger Betrüger, *m.*, listige Betrügerin, *f.*

space, *m.* διάστημα, *Raum, m.*; — de temps, *Zeitraum, m.*; Zeit, *f.*

spacement *m.* διάστημα (μεταξὺ δύο πραγμάτων), *Wischenraum, m.*

spacer, *v. a.* ἀραδιάζω, βάω εἰς ἀκρίον διάστημα ἐν πρῶγμῳ ἀπὸ τὸ ἄλλο, in gehöriger Entfernung von einander sehen, *stellen.*

spade, *Espadon, m.* κόπανος διὰ τὸ λινάρι, Schlaghehl, *Schwingmesser, n.*

Espadon, *v. a.* πτωπὸ λινάρι με κόπανον, *Danf schwingen.*

Espeur, *m.* ἐκείνος ὁποῦ κοπανίζει τὸ λινάρι, *Danfschwin-ger, m.*

Espeur, *m.* ξίφος, σπαθί (διὰ κόπων), *Faubergen (Fieder), m.*; εἶδος ἰχθύος, *ξίφας, Schwertfisch, m.*

Espeur, *v. n.* μεταχειρίζομαι τὸ σπαθί, πολεμῶ (κόπωντας) μετὰ τὸ σπαθί, mit dem Faubergen sechten, *haben.*

Espelette, *f.* εἶδος λεπτοῦ σουζου, *Spaniolett (Art Falbruch), m.*; αἰσθητικὸς σύγ-κτης διὰ τὰ παρὰ ὅρα, *elctne Fensterfange, f.*

Espe, *f.* εἰς τὸ κάτεργον τὸ διάστημα ἀνάμεσα τῆς πρώτης ἀράδας τῶν κολλητῶν καὶ τῆς πρῆμης, *Raum m.* zwischen der ersten Ruderbank und dem Hintertheil einer Galeere.

Espe, *m.* ἀράδα δένδρων τῶν ὁποίων τὰ κλωνάρια εἶναι ἐκτετατωμένα εἰς τὸν τοῖχον ἐνός σπιτοῦ, *Spalter, n.*; ὁ πρῶτος τῆς οὐσθῆς ἀράδας τῶν κολλητῶν, der erste Ruderfnecht der hintersten Ruderbank.

Espelement *v.* jageage.

Espelement, *v. a.* (mar.) παστρεύω ἀπ' ἔξω τὸ πηράρι, καὶ τὸ ἀλείφω με ἄξουγγι, ein Schiff von außen reinigen und mit Unschlitt schmiren.

Espelette, *f.* εἶδος τριφυλλίου, *τρίφυλλον, m.*

Espelette, *f.* τῆρσις Riee, *m.*

Espelette, *f.* γυνὸν τι, *βοῦ-γδαλιον, Muttertraut, n.*

Espelette, *f.* γυνὸν τι, *ξίφον βορμειῶν, sinkende Schwert-lilie, f.*

Espece, *f.* εἶδος, *Art, Gattung, f.*; Espèces, *pl.* εἶδη νομισμάτων, *Geldsorten, Münz-sorten, f. pl.*; πράγματα διδόμενα εἰς τὸ πᾶν μετρητῶν ἀσπρων, *Sachen f. pl.* von Geldeswerth; Espèces sonnantes, *μετρητά, klingende Münze, f.*; baare Geld, *n.*; διαφορετικὰ εἶδη γυνῶν καὶ ὁποῦ ἐμβαλοῦν εἰς ἐνε-ταρτικόν, *die Species (zu ei-ner Artnew).*

Espece, *f.* ἐλπίς (ἐλπίδα), *Hoffnung, f.*

Esperer, *v. a.* ἐλπίζω, *hoffen.*

Espegle, *ad. et m.* ἔξωρος, πανόργος, πομπρὸς, lebhaft, listig, schlau. *v. m.* γελωτοποιεῖ ὁποῦ ἀγαπᾷ να πείρῃ-ζᾷ ἄλλους, *mußwilliger Spas-macher, Gulespiegel, m.*

Espegle, *f.* πανόργια τῶν παιδίων, πανόργον κάτω-μα εἰς πείραξιν τινός, *Schlau-heit f.* der Kinder, *mußwilliger Streich, Gulespiegel-streich, m.*

Espegard, *m.* μικρὸν κανόνι, *kleine Kanone, f.*

Espevolle, *f.* τοιγέμι κορτὸν μετὰ στόμα ὡς χαλόν, *Mu-letonner (Art Sugbüchse), m.*

Espeion, *m.*, -onne, *f.* κατασκοπος, *Kundschafter, Espion, m.*

Espionner, v. a. κατασκοπεῖν, auskundschaften, spioniren.

Esplanade, f. λαὸς τόπος, προαύλιον, freyer, ebener Platz, Vorplatz, m.

Espoir, m. ἐλπίς (ἐλπίδα), Hoffnung, f.

Espontilles v. époutilles.

Espoton, m. χοιτίρι, lötzte; Sponton, m., halbe Pfote, f.

Espringale, f. εἶδος σφενδάνης τῶν ῥοχαίων, Art Stein (schleuder (der Alten), f.

Esprit, m. πνεῦμα, vóus, ἀγγέλεια, Geist, Verstand, Scharfsinn, Wis, m., Gemüth, n.; esprit follet, δαιμόνιον, φάντασμα, Gespenst, n., ein Geist, m.; beaux esprits (ῥαῖα πνεύματα), ποιηταί, συγγραφεῖς νοστιμοὶ κτλ., (schöne Geister; esprits forts, ἰσχυρὰ πνεύματα (εἰρωνικῶς, τουτ' ἔστι ἐπιροδοφοί, ἄδιοι), Starke geister, Freigeister, m. pl.; esprit de vin, πνεῦμα τοῦ οἴνου (ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τῶν κρασι), Weingeist, m.; reprendre les esprits, ἀναλαμβάνω τὸ πνεῦμα, ἐρχομαι πάλιν εἰς τὸν ἑαυτὸν μου, sich erholen, wieder zu sich selbst kommen.

Esquif, m. σκάφος, εἶδος καϊκίου, Boot, n., Kahn, m.

Esquille, f. ἡ ἄγρια τοῦ κοκκάλου, Knochenpfitter, m.

Esquiman, m. (mar.) βοηθός τοῦ ἐπιστάτου τῶν ναυίων, Erblemann, Bootsmannsgesülfe, m.

Esquiancio, f. κυνάγχη (ἀβροσσία), Bedune, f.

Esquive, f. ἡ ῥίχη τοῦ ἀλόγου, Rückgrat (Reut, n.) m. des Pferdes; χίμα, ῥίχα τις, Chimanwurzel, f.

Esquipot, m. χοιτίρι εἰς τὸ ὅπου ὄπου ῥίχονται τὰ ἄσπρα ἐκείνοι ὅπου ῥοχαίοντες, Spardbüche f. der Warblergesellen (worein die Warblerkinder das Geld werfen).

Esquisse, m. σχέδιον, σχέδιον, Skizze, erster Entwurf, m.

Esquisser, v. a. σχεδιάζω (σχεδιάζω), skizziren, entwerfen.

Esquiver, v. a. et n. ἀποφεύγω (καταφεύγω), geschieht ausweichen, vermeiden. s' —, v. r. ἡσυχῶς ἀνιχνεύω (καταφεύγω) καὶ με καταλάβῃ κανέναν, sich lachte davon (schleichen).

Essai, m. δοκίμιον, δοκιμή, Versuch, m., Probe, f.

Essaim, m. σμήνος, σμήνος μελισσῶν, Bienen Schwarm, m.; πλήθος (θορυβούτων), Schwarm (lärmender Menschen), m.

Essaimer, v. n. ἐξέρχομαι εἰς σμήνος (διὰ τὰς μελισσῶν), (von Bienen) schwärmen.

Essanger, v. a. βάνω εἰς τὸ ῥεῖον τὰ λερωμένα πανιά (διὰ τὰ πλοῦθον μετὰ ταῦτα), die Wälder einweihen.

Essarter, v. a. ἐξορίζω τὰ ἄσπρα καὶ καλλιεργῆσαι τὴν γῆν, das Holz abrotten um das Land urbar zu machen.

Essayer, v. a. et n. δοκιμάζω, versuchen, probiren.

Essayerie, f. τόπος τοῦ δοκιμασίου ὅπου δοκιμαζομένων, Ort m. Münze, wo man probirt.

Essayeur, m. ἐπιστάτης δοκιμασίου τῶν νομισμάτων, Warden, Münzwarden.

Esse, f. καρρὶ ὅπου κρατῶν τοῦ ἀμασίου τοῦ ἐβγῆ, Rünse f. am Rade, nagel, m.; ἀγκυρῶν ἐλμα τοῦ S διὰ σημάτων τῶν, Hafen m. in einem S zum Aufheben Steine; αἰμα τῆς ἐλμας τὸ ἴδιον σχῆμα, Ort von eben der Gestalt eines Wages.

Esseau, m. σανίδι λεκτὸν πέλιν, Dachshindel, f.; χορὸν ἑκατομῶν χορῶν, gekrümmte Art, f.

Essence, f. οὐσία, Wesen, ἡρωματικὸν λάδι ἐργαζομένη ἀπὸ φυτῶν, Essenz, f.

Essentiel, elle, adj. οὐσιαστικός, wesentlich.

Essentiel, ée, adj. (p. u.) ταλειμένος, ἀρμένιος, lassen, ganz, allein.

Essieu, m. ἄξων (τροχῶν), f. am Rade.

Essimer, v. a. ἐλγνύω τὸ πλὴ (τὸ ἐράκι) διὰ τὰ πλεονέστερα, einen Falter werden lassen, damit leichter fliegen könnte.

Essor, m. πέλμα (πυλὸν ὅπου ἐκκλινῶνται, Flug, Schwingen (eines Vogeles), m.; πρὸς —, πρὸς τὸ ὕψος,

νομαί, in die Höhe fliegen, sich aufschwingen; fig. ἐλευθερώνομαι, sich frey machen.

Essorant, ante, adj. (blas.) (πουλλός) όπου μισοανόγειν τὰ πτερὰ, καὶ γαίνεται ἔξομον τὰ πτερὰ, (Wogel) mit halb ausgebreiteten Flügeln, als ob er aufsteigen wollte.

Essorer, v. a. ἐκθίω τι εἰς τὸν ἀέρα διὰ τὰ ἔρηρα, an der Luft trocknen. s' —. v. r. περὶ ἐνθάδε εἰς τὸν ἀέρα, sich in die Luft schwingen, aufsteigen.

Essoriller, v. a. κόπτω τὰ αὐτιά, die Ohren abschneiden; fig. sam. κόπτω τὰ μαλλιά κοττά, κουρίλα, die Haare verschneiden, flugen

Essoucher un champ, v. a. ξερίζωω τὰ κοτύζοντα ἀπὸ τοὺς κέρπους, ein Feld ausstodden.

Essoufflé, ée, adj. χωρίς ἀναπνοήν, außer Athem, athemlos.

Essouffler, v. a. χένω τὰ χέοντες τὴν ἀναπνοήν, einen außer Athem bringen. s' —. v. r. χένω τὴν ἀναπνοήν, außer Athem kommen.

Essouissier, v. a. un cheval, κόπτω τὸν χόνδρον (πορτίκι λεγόμενον) όπου σιουμπώνει τὴν μύτην τοῦ ἀλόγου, einem Pferde die (sogenannte) Nase abschneiden.

Essucquer, v. a. τραβοῦ τὸν μούστον ἀπὸ τὸ βουζύ, den Most aus einer Butte abgießen.

Essui, m. ἡλιακός, τόπος όπου ἀπλώνουν τὰ πλυμένα πινὰ διὰ τὰ στεγνάζουν, Trog zumtrocknen, m.

Essui - main, m. χειρομακτρὸν, Handtuch, n. Duche, f.

Essuyer, v. a. σφουγγίζω, abwischen, abtrocknen; ὑποφέρω, ausdauern, erdulden.

Essuyeux, v. écouvillon.

Est, m. ἀνατολή, Ost, Osten, m.; vent d' —, ὁ ἀνατολικὸς ἄνεμος, Ostwind, m.

Estacade, f. ποταμόγαια εἰς ποτάμι, Bepfählung f. in einem Flusse.

Estaches, m. pl. παλούκια όπου ὑποστηρίζουν τὸ γεγύρι, Brückensphäle, m. pl.

Estafette, f. ὁ ταχυδρόμος (πιστοφόρος όπου καὶ ταυτοῦ ἀπὸλλεται μετὰ ἐκείνους γράμματα), Stafette, f.

Estaffier, m. δούλος (ὅπου πηγαίνει κατόπιν τινός), Bedienter, Nachtreter, m.; πορνοβοσκός, Durenwirth, m.

Estafilade, f. στίγμα, σημεῖον ἀπὸ κτύπου σπαθίου κτλ., Schmarre, f.

Estafilader, v. a. κτυπῶ, χαίρω μετὰ τὸ μισοῦν ἢ σπᾶν, einen Fieb versehen, eine Schmarre machen, zersetzen.

Estains, m. pl. v. étains.

Estame, f. μαλλὶ πλεγμένον (οὐδ' ἰζουράνια κτλ.), gestrichte wollene Sachen (Strumpfe u.), f. pl.

Estaminer, m. συνάθροισμα πωλῶν όπου πίνουν καπνόν, Tabakgesellschaft, f.

Estampe, f. ἐκτύπωμα, εἰκὼν (χαλκογραφμένη) χαρτίνος, Abdruck, Kupferstich, m.

Estamper, v. a. ἐκτυπῶ, ἐκτυπῶ, abdrucken; βουλλῶν, σημεῖον μετὰ τὴν βασιλικὴν βούλιν, stemeln.

Estampille, f. βούλλα μετὰ τοκορυθλίων, Stempel m. mit dem Namenszuge.

Estampiller, v. a. βουλλῶν (μετὰ τὴν estampille), stemeln (mit der estampille).

Estances, f. pl. (mar.) στήθια (ὅπου ὑποστηρίζουν τὴν κορβίαν), Stützen f., die das obere Berdeck halten.

Estater, m. ἐκτίνος όπου παρῆλθαι τὰ παράγοντά του εἰς τοὺς δανείστας του, der sein Vermögen seinen Gläubigern überläßt.

Estér, v. n. (jur.) — en jugement, ou — à droit, παρῆλθαι ἐνώπιον τοῦ διαρισκῶντος κοριτοῦ, vor dem bestimmten Richter erscheinen.

Estère, f. εἶδος ψάδας (ψάδας), Schilfmatte, f.

Estérin, m. (εἰς τοὺς χορσάκους) βάρος εικοσιοκτὼ σπειρών καὶ μισόν, (von den Goldschmieden) Gewicht n. von achtundzwanzig und einem halben Gran.

Esthétique, f. ἡ ἀισθητικὴ (λόγος διὰ τὴν καλὴν νοσημάδα εἰς τὰς ὡραίας ἐπιστήμας καὶ τέχνας), Aesthetik, Wissenschaft, f.; adj. ἀισθητικός, ἀνέχων εἰς τὴν ἀισθητικὴν, ästhetisch.

Estimable, *adj.* αξιοπρεπής, schätzbar.
Estimateur, *m.* αποτιμητής, Schätzer, Taxator, *m.*
Estimation, *f.* διατίμησις, ξει-
 τήμησις, Schätzung, *f.*
Estime, *f.* τιμή, σέβας, Ach-
 tung, Hochachtung, *f.*; (*mar.*)
 λογαριασμός του δρόμου τόν
 οποίον έπερνά το καράβι κά-
 θε ήμεραν, Berechnung *f.* des
 Weges, den ein Schiff in einem
 Tage durchläuft.
Estimer, *v. u.* διατιμάω, ξειτιμάω,
 schätzen, taxieren; τιμάω, προσ-
 τίρω τιμήν, σέβας, achten,
 hochachten; *v. n.* νομίζω, me-
 nen, dafür halten.
Estive, *f.* (*mar.*) λοσταθμία
 των δύο πλεγίων του καρα-
 βίου, Gleichgewicht u. der bei-
 den Seiten eines Schiffes.
Estoc, *m.* σπάδι, σπαθί, μετε-
 ρόν, (με το οποίον δεν κόπ-
 τουν αλλά συνιγλίζουν), εφεί-
 dem: Stoßdegen, *m.*; γενεά,
 γενεαλογία (όπου παρασται-
 νεται εις σχήμα δένδρου),
 Geschlecht, *n.*, Stammbaum,
m.; dites vous cela de voire-
 λεγεις τούτο από των αυτών
 σου, sagen Sie das von sich
 selbst? faire l' —, γνωρίζω
 τεχνήντας τα χαρτιά, κά-
 μνω ψευδείς, die Wolte spielen
 (im Kartenspiele).
Estocade, *f.* σπαθί μακρόν
 στενόν και μετερόν, langer
 Stoßdegen, *m.*; σπαθιά (με
 αυτό), Stoß (damit), *m.*;
fam. ένοχλητικόν ήθημα διά
 δάνειον, judingliches Anse-
 hen um ein Darlehn.

Estocader, *v. n.* κτυπά σπαθί-
 αις (με το μετερόν σπαθί),
 schlagen (mit dem Stoßdegen);
fig. διαλέγομαι, disputieren.
Estomac, *m.* στόμαχος, στομά-
 χι, Magen, *m.*
s'Estomacher, *v. r.* *fam.* ήγα-
 νακτώ, θυμώνομαι, sich ärgern.
Estomper, *v. a.* σχεδιάζω (ζω-
 γραφία) με χρώματα εις
 κόρν, mit trockner Farbe zeich-
 nen, wischen.
Estoquin, *m.* ή κορδέλα της
 μικρής σφήνας όπου κρατεί
 την μηχανή της κλειδαριάς,
 Ring *m.* des eisernen Stiffes
 an der Feder eines Schloßes.
Estrac, *m.* *v.* extrac.
Estrade, *f.* συνίδωμα, τόπος
 ενωμένος εις ένα όντιον, er-
 höhter Platz *m.* in einem Sims-
 mer, Austritt, *m.*
Estragon, *m.* δρακόντιον (γα-
 τών τι), Dragon (Pflanze), *m.*
Estramaçon, *m.* (*p. u.*) σπαθί
 μεγάλο (διά κόψιμον), Faus-
 degen, *m.*
Estramaçonner, *v. a.* (*p. u.*)
 κτυπά (κόπτω) με σπαθί,
 mit dem Faudegen hauen.
Estrapade, *f.* χρημασταιριά, εις
 την οποίαν κρεμούν τον κα-
 τακτιόν από τα χέρια δεμεί-
 να όπίσω, και οβρι τον ήγη-
 βάουν και καταβάουν, Whips
 galgen, *m.*; αὐτή ή τιμα-
 ρία, das Wippen am Whipp-
 galgen.
Estrapader, *v. a.* παιδεύω, τι-
 μαρώ με την estrapade, et-
 nen wippen.
Estrapasser, *v. n.* nu cheval,

κοπιάζω πολλά ένα άλλο,
 ein Pferd sehr abmatten.
Estraper, *v.* étraper.
Estrasse, *v.* estrasse.
Estropiat, *m.* *fam.* κολοβα-
 νός, Krüppel, *m.*
Estropier, *v. a.* κολοβαίνω,
 μωο κοινά, verstimmen
 lädmen (*prop. et fig.*).
Esturgeon, *m.* μουρούνα
 γάλο, ψάρι ποταμίσιον,
 κέτσα, Stör (Fisch), *m.*
Esule, *f.* πιτυόσις, πέ-
 (αντόν), Wolfsmilch (Pfl-
 ze), *f.*
Et, *conj.* και, und. Et-est
 και τα λοιπά, και τα έ-
 und so weiter.
Étable, *m.* νότα του σταύ-
 Stallgeld, *n.*; δόσιον ή
 πληρωμή διατήρησεως
 έκδοσης τα πράγματα του
 ποίλησιν, Standgeld, *n.*
Étable, *f.* σταύλος, όχο-
 Stall, *m.*
Établer, *v. a.* βάνω εις τον σ-
 ταν, in den Stall bringen.
Étableties, *f. pl.* δια-
 σταλλοι εις ένα σπίτι, S-
 ungen, *f. pl.*
Établi, *m.* τράπεζα εις την ο-
 αν δουλεύουν οι τεχνί-
 Werttisch, *m.*
Établir, *v. a.* στερεώνω, δε-
 λιώνω, κατασκευάζω (νό-
 σχολία κτλ.), fest setzen,
 stellen, errichten, anlegen
 setzen, Schulen *n.*; είς
 (μίας συνήθειαν κτλ.),
 führen (einen Gebrauch)
 — *q.*, βάνω πινά εις κα-
 πταιον να κερδίσω το ψ-
 του, einen in Stand setzen,

Brod zu erwerben, einen vor-
zuziehen; — eine Mlle, einer
Mlle vorzuziehen; — ein Mädchen, eine
Frau verheirathen. α' —,
α. r. στερεωσαι την κατοικίαν
σου ες ένα τόπον, sich an einem
Orte häußlich niederlassen,
seine Wohnung wo aufschlagen;
ἀνέλθω πρὸς τὴν πόλιν κτλ., eine Handlung er-
leichtern u., sich etabliren; ἐμ-
βαλεῖν, ἀποκαταστήσας εἰς τὴν
πόλιν, eingeführt werden, auf-
kommen.

[illegible]

age, m. στέγος, πύτωμα,
Dachhof, Stodtwerk, n.; fig.
στάσις ὑψηλῶς, Stufe, f.,
Stand, m.
lager, v. α. κορυβαί τὰ μα-
κρὰ βαλόντων, die Haare aus-
senwerts vertheilen.

lagères, f. pl. σαρίδι διὰ τὰ
καλοῦσθαι βιβλία χιλ., το-
γὰς, Bucherbret, Bucherz-
hell, n.

(ai, m. (mar.) σχοινὶ χονδρῶν,
 Etas, m., Schiffstaue, n.
 Eiaie, f. στόλος ἐρείσματος,
 ἀποσυμβασιῶν. Eiaie f.

claim, m. τὸ ψιλότερον μέρος
τοῦ ἐσθμίνου μαλλιού, *Haar-
wolle, f.*

Εἰαίν, m. κασσίτερος, καλὰ ἔργον,
καλὰί, θῖνν, n.

Βλαῖναι, m. pl. δύο τοξοειδῆ ξύ-
λα, ὅπου σχηματίζουν ἐκείνη
τὸ μέρος τοῦ καραβίου ὅπου
ἔχει τὴν ἐλκώνα, zwei bogens-
förmige Hölzer, welche den
Spiegel des Schiffes bilden.

Étal, m. τὸ σπινθὶ εἰς τὸ ὅποσον
ἐκθέρουν τὸ χρέος διὰ πού-
λων. Reichthum, f.

Εταlage, *m.* ἐταλαῖς προτιτά-
των διὰ πώλησιν, Auslegen
n. der Waaren; τὰ ἐταλαί-
α δὲ οὗτοι βάνονται ἔξω ἐκ
μειν πώλησιν, die zur Schau
ausgelegten Waaren, *f. pl.*
δόσιμον διὰ τὴν ἀδειαν γὰρ
πώλητις προτίμα, Standgeld,
n.; *fig.* κωλύσιμος (τῶν
γυναικῶν), Aufsatz (der Frau-
enzimmer), *m.* faire — de
q., κάμω ἐπιδείξειν μέ τι,
mit etwas prahlen, prunken.

Ἐτάλει, v. a. ἐτάλει διὰ πώλη-
σιν, auslegen (zum Verkauf);
ἐτάλει εἰς ἐρείδω, anfrags-
min, zur Schau stellen; (war.)
— la marée, ἥλιος ἦν ἐγ-
κεῖται (eis καὶρόν ἐκείναις
ῥαῖς τῆς σελήνης; bei wieder-
holter Gluth den Anker auswer-
fen.

Étaleur, *m.* ἑκείνος ὁποῦ πωλεῖ
πρᾶγμα εἰς τὴν σιράταν, *Heis-*
ner Standfrämer, m.

Étalier, m. κρεωπόλης (όπου
ἐκθένει τὸ κρέας διὰ πούλη-
σιν εἰς ἓνα σανάρι), Banfz-
schlächter, m.

Εταλινγερ, v. a. *ἐταλινεῖν* τὸ οὐκ
ἐπὶ τὴν ἀντιφάσην τὴν ἀντιφάσην

gac, das Unfertige an den Arbeiter zurückzugeben.

Εταλον, *m.* ἄτι, ἀέταλον (βαρ-
βέτον) ἄλογον, Drogst, *m.*
(διωρισμένον διὰ σφέτερον),
Beschränker, *m.*; προωρισμένον
ἐν τῷ ἡ μέτρῳ, Eichgewicht,
Eichmaß, *n.*
Εταλονμεντ, *m.* βούλλωμα
τοῦ ἐν τῷ (ἡ μέτρῳ), das
Eichen.

Étalonner, v. a. ἐπιστηροῦν (βουλλῶναι) τὰ ὄγρια (ἡ μέτρα), (Gewichte oder Maasse) eifnen.

Etalonneur, m. ἐπισφραγιστής
(τῶν ζυγίων ἢ μέτρων), Eichst.,
Eichmeister, m.

Étamage, m. χαλκιάδισμα, γά-
νωμα, das Verzinneu.

Étambord, Étambot, m. (mar.)
 τράβα, ἔταλον εἰς τὴν πρύμνην,
 ὅπου βαστᾷ τὸ τιμόνι. Dintet-
 Beren, m.

Étambraie, m. (mar.) ἔταμβρον
ὁποῦ ἀγκυλιᾶσι τὸ κατὰρτι,
das Stück Holz, das den Mast-
baum festhält.

Étamer, v. a. ἀλλεῖω με καλῶ-
γιον τὰ ἀγγεῖα, γανῶνω (κα-
λαιδίω). περιποιεῖται.

Εἰς αὐτὴν, τ. *ἐκείνος ὁποῦ γα-
ράνεις*, Wetginnet, τ.

Ἑτάμιος, *f.* τὸ λεπτόν περὶ τοῦ
χοοκίρου, Siebtuch, Beuteltuch, *n.*; εἶδος τῶνας, Ἑτα-
μιν (τὸν ζευγ), *m.* (botan.)
Ἑτάμινες, *f. pl.* τὰ στήματα,
τὰ ράμματα ὅπου ἐξυαίνον
ἀπὸ τοῦ ἀνδρός καὶ γίνονται τῶν
κόρυ. Staubfäden, *m. pl.*

Elamper, v. a. τραπῶ τὸ πείρα-

λων του αλδουον, Eöcher ins
Dusfchren fchlagen.

Etamure, *f.* τὸ καλωγίσμα,
ζώνωμα, Berzinnung, *f.*

Etanche, *f.* mettre un vaisseau
à —, βάλω ένα καράβι εἰς τὴν
ξηραν, πὰ τὸ στουμώσω ἀπὸ
καὶ, ein Schiff auf das Trock-
ne legen, um es von unten zu
verfchöpfen.

Etauchement, *m.* σταμάτημα
ὑγρῶν ἐκχυνομένων, Stillung,
Hemmung, *f.*

Etaucher, *v. a.* σταματῶ ένα
ὑγρὸν ὁποῦ χύνεται, στου-
μῶναι τὴν τρύπαν ἀπὸ τὴν
ὁποῖαν χύνεται, eine auslau-
fende Flüssigkeit hemmen, das
Loch verfhöpfen, wodurch sie
ausläuft; — le sang, σταμα-
τῶ τὸ αἷμα (ὁποῦ τρέχει ἀπὸ
μῆν πληγῇ), das Blut still-
len; — la soif, σβένω τὴν
δίψαν, den Durst stillen, lös-
schen.

Etançon, *m.* στήριγμα, στῆλος,
ἀκουμβιστῆρι τοῦχου, Stütz-
st., *f.*

Etanconner, *v. a.* στυλοῖναι,
ἐνισχυθῆναι, βάλω ἀκουμβι-
στήρι, Stützen.

Etanche, *f.* ὕψος τῶν διαφό-
ρων στῆδων (στρωμάτων) εἰς
τὰ λιθοτομεῖα, Höhe *f.* der
Bänke (Schichten) in Steins-
brüchen.

Etang, *m.* λίμνη, ψαρολίμνη,
Teich, *m.*

Etant, *m.* bois en —, δένδρα
ὁποῦ στέκονται ὅμοιον εἰς τὸ
διῶον (ὁποῦ δὲν εἶναι κομ-
μένα), Stammholz, *n.* Wä-
lder *m. pl.*, die nicht gefällt sind.

Etape, *f.* τόπος εἰς τὸν ὁποῖον
ἀποδέχονται τὰ πράγματα ὁποῦ
ἐχρονται ἀπὸ ξένους τόπους,
Etapel, *m.*, Waarenanliefer-
lage, *f.*; στήρεσιν διδομέ-
νον εἰς τὰ στρατεύματα ὅταν
εἶναι εἰς τὸν δρόμον, tägli-
che Ration und Portion *f.*
durchmarschirender Truppen;
μαγαζίον δι' αὐτὰ τὰ στήρε-
σια, Magazin *n.* dazu.

Etapier, *m.* λαμβὼν ὁποῦ δια-
μοιράζει τὸ στήρεσιον εἰς τὰ
στρατεύματα, Probiantrici-
ster, Probiantricommissar, *m.*

Etat, *m.* στάσις, κατεστάσις,
Stand, Zustand, *m.*; κατέ-
στιχον, κατάλογος, Liste, *f.*,
Verzeichniß, *n.*; λογαρια-
σμός (κατ' ἐπιπολήν), Ueber-
schlag (Etat), *m.*; πολιτεία
(δηλαδὴ μοναρχία, ἀριστο-
κρατία, δημοκρατία), Staat,
m.; état-major, οἱ πρῶτοι
ὁφεικάλιοι εἰς ἓνα τέγμα
στρατιωτικόν, Stab (eines Re-
giments), Generalstab, *m.*;
états, *pl.* οἱ διὰ συμβούλου-
σιν ἀπεσταλμένοι ἐπὶ τροποὶ
ἐκ τῶν πόλεων καὶ επαρχιών
ἐνὸς βασιλείου, Stände, Länd-
stände, *m. pl.*; faire état de
qq., τιμῶ, ψηφῶ ἓνα πράγ-
μα, achten, etwas machen
aus —; faire état que —,
νομίζω πῶς —, εἰπῶ, vers-
muthen, hoffen; ἐμπιστεύ-
ομαι, sich darauf verlassen;
coup d'état, ἔργον βίαντος
καὶ ἀναγκαιὸν τοῦ βασιλέως
(ὡς εἰς καὶρόν ἐπαραχῆς κτλ.),
Staatsstreich, *m.*

Etater, *v. a.* παραδίδω εἰς τοὺς

δανειστάς μου τὸν λογαρια-
σμόν διὰ τὰ ἄσπρα μου, sei-
nen Gläubigern die Rechnung
von seinen Geldern übergeben.

Etau, *m.* λογαρίσμιον σιδηρέιον
μὲ βίδαν τῶν τεχνιτῶν μὴ
τὸ ὁποῖον κρατοῦν σιγίτι
λείδω ὁποῦ ἔντελουν κτλ.,
σφιγκτήριον, Schraubstock, *m.*

Étaillon, *m.* κομμάτι περὶ
ἀπὸ τοῦ ὁποῖον γίνεται χυ-
ρόσι, das zu einem Hand-
schuh zugeschnittene Stück Le-
der.

Étayement, *m.* στήλωμα, στή-
ριγμα, ἀκουμβισμα, das
Stützen.

Étayer, *v. a.* στήλῶναι, στήρι-
ζω, ἀκουμβῶ, Stützen, unter-
stützen.

Été, *m.* καλοκαίρι, Sommer,
m.

Éteignoir, *m.* χαντήριον μὴ τὸ
ὁποῖον σβένουν τὰ κηρία,
σβεστήρι, Eöschhorn, Eösch-
hütchen, *n.*

Éteindre, *v. a.* σβένω, löschen,
αὐτοῦσθαι; *fig.* ἀδυνατίζω,
dämpfen, schwächen; χαλκῶ,
ἀφανίζω, tilgen, vertilgen.
s' —, *v. r.* σβένομαι, vertös-
schen, erlöschen.

Éteint, einte, *adj.* et part. (οἱ
éteindre), σβησμένος, erlos-
schen; *fig.* ἀδυνατισμένος,
ἀδύνατος, geschwächt, schwach,
matt.

Étendage, *m.* τὰ σχοινία εἰς τὰ
ὁποῖα κρεμοῦν τὰ τυπωμένα
φύλλα διὰ τὰ στεγνωθῆναι,
Seile *n. pl.* zum Aufhängen
der gedruckten Bogen.

Étendard, *m.* σημαία (κρηπίς)

τοῦ ἱππικοῦ) ἡλίμπουρον,
Standarte (eigentlich der Reiteren), Fahne, f.

Etendoir, m. ἔνδον μακρὸν εἰς σχῆμα σταυροῦ μὲ τὸ ὅποιον ἀπλώνουν αἱ τοπογραφοὶ τὰ τοπωμένα γὰρ διὰ τὴν στεγνύουσαν, Kreuz n., womit die gedruckten Bogen zum Trocknen aufgehängt werden.

Etendre, v. a. ἐκτείνω, ἐκτείνω, ausbreiten, ausdehnen, ausspannen; — les bras, ἐκτείνω, ἐκπλώνω τὰ χεῖρας (ἡς ἀγκύρας), die Arme ausstrecken; — du beurre etc. sur le pain, ἐκτείνω τὸ βούτυρον ἐπὶ τοῦ ψωμοῦ κτλ., Butter ic. auf das Brod streichen, schmieren; étendre, fig. ἐκτείνω, μεγάλυνω, ausdehnen, vergrößern, s'—, v. r. ἐκτείνωμαι, sich dehnen, sich ausstrecken; (διὰ διάστημα τῶν) ἐκτείνωμαι, (von Entfernungen) sich erstrecken.

Etendue, m. ἐξάπλωσις, Ausdehnung, f.; διάστημα (τόπου καὶ χρόνου), Strecke, Weite, f.; Zeitraum, m.

Eternel, alle, adj. (-element, ade) αἰώνιος, πανταχῶς, ewig, immerwährend.

Eternel, m. ὁ αἰώνιος, ὁ θεός, der Ewige, Gott.

Eternelle, f. φυτὸν τι, πανόμοιον μὲ τὸ αἰώνιον, Stalks blume, Mostenblume, f.

Eterniser, v. a. διατείνειν, προτείνειν ἀδιάκinton ὄνομα, verewigen.

Eternité, f. αἰωνιότης, Ewigkeit, f.

Eternuer, v. n. περιστρίβω (περιστρέφω), nisten.

Eternuement, m. περιστάσις, περιστροφὴ, das Nisten.

Etersillon, v. étrésillon.

Etésios, m. pl. ἐτήσιος ἄνεμος (εἰς τὴν μεθόρμωσιν θαλάσσης), sanfte, regelmäßige Winde (auf dem mittelländischen Meere), m. pl.

Étêter, v. a. ἀποκαρπίζω δένδρα, κόπτω τὴν κορυφὴν τῶν δένδρων, Bäume fällen, fesseln. s. m. Étêtement.

Éteuf, m. σφαίρα (τόπι) διὰ παιγνίδι, Ball, Spielball, m.

Éteule, f. ἡ ἀνδροειδὴς, τὰ καλλύμια τῶν αἰώνων ἐντομύων ὁποῦ μνήσκουσιν εἰς τὴν γῆν, Stoppeln (auf dem Felde), f. pl.

Ether, m. αἰθήρ, Aether, m., Himmelsluft, f.; τὸ αἶον καθαρότερον πνεῦμα οὐρανοῦ, αἰθέρον, der ganz gereinigte Weingeist.

Éthéré, ée, adj. αἰθέριος, ätherisch.

Éthiops, éthiops minéral, m. μέγμα τι ἀπὸ υδραργύρου καὶ θιείας, der mineralische Neger (Mischung von Quecksilber und Schwefel).

Éthique, f. ἡ ἠθική, Sittenlehre, f.

Éthmoïde, m. (anat.) ὁστέον ἡμμοειδές (κόκαλον ὁμοίον μὲ κόκκινον), Siebstein, n.

Ethnarque, m. ἐθνάρχης, Statthalter, Landesregier, m.

Ethnique, adj. (p. u.) ἐθνικός, heldinisch. (gramm.) λέξις ἐθ-

νική (σημαίνουσα ἔθνος ἢ γένος), Völkernamen, m.

Étier, m. λάκκος ἐκχυνόμενος εἰς τὴν θαλάσσαν, Graben m., der sich ins Meer ergießt; λάκκος διὰ τοῦ ὁποῦ τὸ θαλάσσιον νερὸν ἐμβαίνει εἰς τὰ ἀλετοδοχεῖα, Graben m., wodurch das Seewasser in die Salzteiche fließt.

Étincelant, ante, adj. σπινθηροβολῶν, αστραγγίζων, funkelnd, blitzend.

Étinceler, v. n. σπινθηροβολῶ, σπινθηροβολῶ, funkeln, blitzen.

Étincelle, f. μικρὸς σπινθήρ, Fünkchen, n.

Étincelle, f. σπινθήρ, Funke, m.

Étincellement, m. σπινθηροβολή, das Funkeln, Blitzen.

s'Étioler, v. r. (διὰ τὰ φυτὰ) ἐβραῖω λεπτὰ καὶ ἀχαρὰ βλαστάνειν, dünn, schwach aufschießen (von Pflanzen).

Étiologie, f. (med.) αἰτιολογία (λόγος διὰ τὰς αἰτίας τῶν ἀρρώστων), Aetiologie, Lehre f. von den Ursachen der Krankheiten.

Étique, m. ἐτικὸς, πικρὸς, schwindelhaftig, heftig; ἀχαρὸς καὶ λεπρὸς, mager und abgezehrt.

Étiqueter, v. a. βάνω πιττάκι, einen Zettel worauf machen.

Étiquette, f. πιττάκι, ἐπιγραφὴ ὅπου βάνεται ἡδυνά εἰς τινα, Zettelchen n. mit einer Aufschrift.

Gläsern, Büchsen n.; ἡ ἐν-
ταξία (ἡ ἐπεριεργασία) εἰς αὐ-
τὴν ἡμερομηνίαν, Hofceremoni-
ell, n.; εἰ συνήθως (ἐπε-
ριεργασίας) εἰς τὸ πολιτικόν
καὶ εὐαγγελικόν γένος, höf-
liche Sitte (Etikette), f.

Étore, f. τὸ αἰθέρον μὲ τὸ ὅποιον
ταρτάρου τὰ τομάρια οἱ
καμπύκτες, Streichmesser
(der Gärber), m.

Étirer, v. a. ἀνυψῶν τὸ μέ-
ταλλον, Metalle (mit dem
Hammer) strecken; ἐργάζομαι
τὸ τομάρι μὲ étire, das Leder
(mit dem Streichmesser) stre-
cken.

Étoffe, f. αὐτόμα, ἵχμα, Stoff,
Zeug, m.

Étoffer, v. a. βάρω εἰς ἓνα πρᾶ-
γματὸ χρησιζόμενον, προσβί-
νω μὲ ξύσινα ὅπου χρειαζόν-
ται, das Scherlige zu einer
Sache nehmen, mit allem Mög-
thigen versehen.

Étoile, m. ἀστήρ, αστρον, Stern,
m.; coucher à la belle —,
πλαγιάζω ἔξω, unter freyem
Himmel schlafen; αστρον ση-
μίον εἰς τὸ μέτωπον τῶν
ἐλόγων, Blässe f. an der
Stirne der Pferde. (fortif.)
ὄχνημα ἀστεροειδές, Stern-
schwänze, f.

Étoilé, ée, adj. ἀστερωτός, ἐξ-
αστερωτός, gestirnt.

Étole, f. ὀρέγιον τοῦ διακόνου,
ἀμαρόνιον, Etole (Neckge-
wand, n.), f.

Étonnant, ante, adj. ὅπου ἐκ-
πλήττει, ἐκθαμβεῖ, erschauend,
Staunen erregend.

Étonnamment, adv. θαυμαστός,

θαυμαστὰ, wunderbar, wun-
derbarer Weise.

Étonnement, m. ἐκπλήξις, θαύ-
μος, Erstaunen, f.; Verwun-
derung, f.; fig. κρύος, τέ-
ρας, Erschütterung, f.

Étonner, v. a. ἐκπλήττω, in
Erstaunen, in Verwunderung
setzen; fig. ἐμβρονῶ, ταρά-
ζω, erschüttern. s' —, v. r.
θαυμάζω, ἐκθαμβοῦμαι,
μυθῶ ἐκθαμβος, sich wun-
dern, sich verwundern, er-
schrecken.

Éton, m. μακelleῖον, Schlachts-
bank, f.

Étouffade, f. καπνοκυνή σπου-
γύτου, Dämpfen n. des Fei-
sches.

Étouffant, ante, adj. ὅπου κά-
μει ἀνέμιον, πυκνός, er-
stickend.

Étouffement, m. δυσκολία ἀνα-
πνοῆς, δύσπνοια, Beklem-
mung, Engbrüstigkeit, f.

Étouffer, v. a. πνέω, ersticken;
fig. κρύπτω, ἀποσκαπίζω,
unterdrücken, verbergen; δια-
λύω, καταπνέω, unterdrücken,
dämpfen.

Étouffoir, m. χωνίον μὲ τὸ
ὅποιον σβέννουν τὰ καρβου-
να, Kohlendämpfer, m.

Étoupe, f. στουπί, Berg, n.

Étoupier, v. a. αὐτοπνέω, σφαι-
λῶ μὲ στουπί, mit Berg auss-
blasen.

Étoupierie, f. παρὶ ἀπὸ στουπί,
werigens Steinwand, f.

Étoupille, f. γυλὶς τριμμένον
μὲ μπαράνι, Stoppine, f.,
Bündstift, m.

Étoupiller, v. v. βάρω γυλίκια

μὲ μπαράνι, mit Sto-
pfeisen versehen.

Étourir, m. σπουπὶ ἀπο-
ρουν ἐπάρω εἰς τὸ μπε-
τι ἀπ' οὗ γυλιστὼν τὸ
κῶν, Berdrehung (bey d.
none), m.

Étourderie, f. ἀνοστα-
ζήλη, τρέλλα, Unbesin-
theit, f.

Étourdi, ie, adj. μωρός,
ἀδυσκηνός, παρορῶν,
τρέλλος, unbesonnen.
Étourdie, Étourdiment,
μωρός, παρορῶν, un-
besonnener Weise.

Étourdir, v. a. τρέλλω,
ben; fig. ἐκπλήττω, πα-
ρῶν, ἀνέμιον, unbesonnen
machen, in Verwirrung
setzen. s' —, v. r. de qc.,
εἰς τὸ κεφάλι μου, sich
etwas in den Kopf setzen.

Étourdissant, ante, adj.
ζων, betäubend.

Étourdissement, m. ζών
Betäubung, f.; σύγχυ-
σις, Verwirrung, f.

Étourneau, m. ὁ φάρος
μαυροπούλε, Stahr (St.
m.; ἄλογον φάρον,
schimmel, m.

Étourneau, m. σφῆρα τοῦ
χαυ, ὅπου διενδύει τὸ
δούκιον τοῦ ἀρόλου
Sperrsegel m. in der U.

Étrange, adj. παράξενον
sam, sonderbar.

Étrangement, adj. εἰς
παράξενον, auf eine
Weise; ἐπέμνητος, ἐξ-
λαζα, außerordentlich, d.
Maassen.

Étranger, *étr.* *adj.* ξένος, ἀλλογενής, ἀλλοδαπός, fremd, ausländisch.

Étranger, *v. a.* ἀποδιώκω, ἀποδιώχνω ἀπὸ ἑνα τόπου, verjagen, verschicken von einem Orte. *s'* — *v. r.* ἀπομακρύνωμαι ἀπὸ ἑνα τόπου, die πηγαῖναι πλὴν εἰς ἑνα τόπον, sich von einem Orte weggewöhnen.

Étrangement, *m.* (méd.) ἀσυνολή (τῶν ἐντέρων κτ.), Zusammenziehung *f.* der Gedärme ic.

Étrangler, *v. a.* πνίγω, πνίγω (μὲ τὸ χεῖρ ἢ μὲ σχοινί), erwürgen, erdrosseln; *fig.* βίβω στήν, σφίξω, στενοχωρῶ, enge stellen, beengen; — une affaire, κρίνω μίαν υπόθεσιν κατ' ἐπιτολήν, χωρίς ἐξουσίας, eine Sache flüchtig, ohne Unternehmung, entscheiden. *v. n.* πνίγεται, ersticket. **étranglé**, *étr.* *adj.* πνιγμένος, erwürgt, erstickt; σπινός, σφιγμένος, enge.

Étranguillon, *m.* κενόεγχη τῶν ἄλγων, Achtsucht *f.* der Pferde; είδος ἀπίδου ἀγρίου καὶ ζυνού, Würgbirne (Art sauter Pelzbirne), *f.*

Étrappe, *f.* δρεπανίσι (μὲ τὸ ὅποιον κόπτονται τὰ καλέμια τοῦ στήτος ὅπου ἀπέμειναν ἀπὸ τὸ θάνατος), Doppelsichel, *f.*

Etripper, *v. a.* κοσίζω τὸ ἀπομεινόμενον τοῦ θέρους, die Stoppeln abbinden.

Etrasse, *f.* προκίδια μεταξὺ τοῦ βιοπέδιου, *f.*

Etrave, *f.* (mar.) τὰ κυρτὰ

ξύλων τῆς πλώρης τοῦ καραβίου, Vorderstücken, *m.*

Étre, *v. n.* εἶμι, εἶμαι, sein; ὑπαρῶ, da sein; ἀνέγω (εἰς τινα), εἶμαι (ἐνός), einem angehören, sein; cette maison est à moi, τοῦτο τὸ σπίτι ἀνήκει εἰς ἐμέ, εἶμαι ἑδικόν μου, dieses Haus gehört mir, ist mein.

Étre, *m.* τὸ ὄν, Wesen, *n.*; ἡ ὑπαρξίς, das Daseyn.

Étres, *m. pl.* τὰ κατὰ τόπον ἐνός σπειοῦ, die Gelegenheiten *f. pl.* in einem Hause.

Étrécir, *v. a.* στενεύω, συστέλλω, enger, schmaler machen. *s'* —, στενεύομαι, συστέλλομαι, enger, schmaler werden; (διὰ τὰ πόδια) στενεύομαι, μειώνομαι (ἀπὸ τὸ μόσχευμα), (vom Tuche) einklaufen.

Étrécissement, *m.*, -cissure, *f.* στερέωσις, Verengung, *f.*

Étreignoirs, *m. pl.* πιεστήριον (είδος σίδερος) μὲ τὸ ὅποιον σπασίγγουν σπινδία νεοζυλκήνους, Zwinge (der Tischler), *f.*

Étreindre, *v. a.* σφιγγω, συνένω, zusammen ziehen, fest zusammen binden.

Étreinte, *f.* (p. u.) σφιγμός, das Zusammenziehen.

Eurenne, *f.* δώρον δίδόμενον εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ νέου έτους, Neujahresgeschenk, *n.*; τὸ πρῶτον εἶδος ὁποῦ λαμβάνει ὁ πραγματευτής τὴν ἡμέραν, Handgeld (das ein Verkäufer löst), *n.*; ἡ πρώτη χρησις τοῦ πράγματος, der erste Gebrauch von einer Sache.

Eurenner, *v. a.* φιλοδωρῶ τινὶ τὸ νέον έτος, einem ein Neujahresgeschenk geben; πρῶτος ἀγοράζω ἀπὸ ἑνα πράγματος, einem Handgeld zu lösen geben; πρῶτος μεταχειρίζομαι πρᾶγμα τι νέον, eine neue Sache zuerst gebrauchen. *v. n.* πέρνω τὰ πρῶτα ἄσπρα τὴν ἡμέραν, Handgeld lösen.

Érésillon, *m.* ἐρεσίμα, στύλωμα, ἀκουμβιστήρι, Stütze, Stütze, *f.*

Érésillonner, *v. a.* στύλω, βάνω ἀκουμβιστήρια, Streben, Stützen setzen, mit Streben versehen.

Étrier, *m.* ἡ σέλα τῆς σέλλας, σάμα, Stiegbügel, *m.* vin de l' —, τὸ ὑστερον κρασί ὁποῦ πίνει ὁ ὀδοπόρος εἰς τὴν στιγμήν τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ. Abschiedstrunk *m.* ev nee Reisenden; avoir le pied à l' —, εἶμαι έτοιμος γὰ ἀναχωρῆσαι (νὺ μοιεύω), reisefertig sein; être ferme sur ses étriers —, *fig.* εἶμαι σταθερός εἰς τὴν γνώμην μου, fest bey seinem Entschlusse bleiben.

Étrière, *f.* τὸ ὡρὶ ὅπου δένει τὰ ζεύγη εἰς τὴν σέλλα, Stiegbügelriemen, *m.*

Étrille, *f.* ξίστρα τῶν ἄλγων, σκληγγίς, Striegel, *f.*

Étriller, *v. a.* σκληγγίζω, ξέω τὸ ἄλογον, striegeln; *fig.* sam. δέγω, μόσχευ τινα, einen durchspiegeln.

Etripper, *v. a.* ξεκοιλιάζω (ein Thier) ausnehmen.

Étriqué, *ée*, *adj.* παρυσπολά στενός, sehr enge.

Étrivière, *f.* λωρί όπου κρατεί την σάκκιν του αλόγου, Steigriemen, *m.*

Étroit, *oite*, *adj.* στενός, enge, schmal; *fig.* στενοχωρημένος, beengt, bedrängt. à l' —, στενά, enge; *fig.* πτωχούτης, ταλαιπωρία, armseelig, knapp.

Étroitement, *adv.* στενά, enge; *fig.* κατ' ἀκριβείαν, genau, mit Genauigkeit, *f.*

Étron, *m.* κουρούδι, Koth, Dreck, *m.*

Étrouconner, *v. a.* κόπω ὅλην τὴν κορυφήν των δένδρων, einen Baum ganz köpfen.

Étrousser, *v. a.* *v. e.* adjunger.

Étruslé, *ée*, *adj.* (σκέλι) όπου κουτίζονται, (von Hundten) hinfest, lahm.

Étrusure, *f.* κούζισσι σκελιού, das Finken (von Hundten).

Étude, *f.* σπουδή, μελέτη, das Studiren, Studium; μάθησις, επιστήμη, Gelehrsamkeit, Wissenschaft, *f.*; σπουδαστήριον, Studienstube, *f.*; ὅντας ὅπου καταγίνονται οἱ νοτάριοι καὶ οἱ συνήγοροι (ἀβουκάτοι), Schreibstube (Expedition) *f.* der Notarien und Advocaten.

Étudiant, *m.* μαθητής (ἐκ ἀκαδημίας), Student, ein Studirender, *m.*

Étudié, *ée*, *adj. et part. fig.* ἐπιτηδευτός, gezwungen, erzwungen; πεπλασμένος, erfindet.

Étudier, *v. a.* σπουδάζω (ἐπιστήμην), studiren (eine Wissenschaft); *v. n.* μελετῶ, καταγίνομαι ἐκ τῶν ἀνέγνωσιν, ἐκ τῶν μαθησίων, studiren, den Wissenschaften obliegen; ἐκστηδίζω (μανθάνω ἀπ' ἑξῆς), auswendig lernen. s' —, *v. r.* à qc., καταγίνομαι ἐκ τι, sich auf etwas legen, etwas treiben.

Étudiot, *f.* γραμματοδιδάκτιον, Schreibschränkchen, *n.*

Étui, *f.* θήκη, τό θηκας, θηκάζι, Futteral, Behälter, *n.*

Étufe, *f.* (θερμὸν) λουτρόν, θερμαστῆρα, (warmes) Bad, *n.*; Badstube, *f.*; Dampfbad, Schwitzbad, *n.*; φούφορος (διασπέρων), Treckenofen, *m.*

Étuvé, *f.* τὸ στουφάτο, gedämpfte Speise, *f.*; κατασκεύη τοῦ στουφάτου, das Dämpfen der Speisen.

Étagement, *m.* θέαμασις μετὰ ἀμύδης, Bühnen, *f.*

Étuyer, *v. a.* θερμαίνω μετὰ ἀμύδης νερόν (οἷον μίαν πληγὴν κτλ.), bähnen.

Étuyiste, *m.* ὁ ἔχων (θερμὸν) λουτρόν, λουτράς, Bader, *m.*

Étymologie, *f.* ἐτυμολογία, Etymologie; Abstammung *f.* eines Wortes, Wortforschung, *f.*

Étymologique, *adj.* ἐτυμολογικός, etymologisch.

Étymologiste, *m.* ἐτυμολόγος, Etymolog, Wortforscher, *m.*

Encharistie, *f.* τὸ μυστήριον τῆς εὐχαριστίας, das heilige Abendmahl.

Encologe, *m.* ἐγκολόγιον, Ritual, *n.*

Eucreasie, *f.* εὐκρασία (εὐχὴ καλὴ καὶ ὁμοίαν τοῦ σώματος), gesunde Leibesbeschaffenheit, *f.*

Eudiomètre, *m.* εὐδιόμετρον (ὁργανὸν μετὰ τοῦ οποίου μετροῦν τὴν καθαρότητα τοῦ αέρος), Eudiometer, Lustigometer, *m.*

Eumenides, *f. pl.* αἱ Εὐμενίδες, Εὐμενίδες (ἐκ τῶν μούσων), die Eumeniden, *grecien*, *f. pl.*

Emuque, *m.* ἐμυόχος, der Berschnittene.

Euphemisme, *m.* (rhet.) εὐφημισμός, Euphemismus, Milderungsausdruck, *m.*

Euphonia, *f.* εὐφωνία, Wohlklang, Wohlklang, *m.*

Euphonique, *adj.* εὐφώνος, wohlklingend, wohlklingend.

Euphorbe, *m.* εὐφορβία (φυτὸν τι καὶ κόμμι), Euphorbia (Pflanze und Harz), *f.*

Eurythmie, *f.* εὐρυθμία, Ebenmäßigkeit, *n.*

Eustyle, *m.* εὐσύλιον, διάστημα ἑρμῶδιον μεταξὺ δύο στύλων, Säulenweite, *f.*

Eux, *pron. m. pl.* αὐτοί, *fig. pl. m.*

Évacuant, *ante*, Évacuatif, *ive*, *adj.* (méd.) κενωτικός, καθαρτικός, ausleidend, abführend.

Évacuation, *f.* (méd.) κένωσις, κάθαρσις, Ausleerung, *f.*; ἀδείασμα (ἐνός τοῦτον, ἐξαγωγῆς στενωπῶν ἀπὸ αὐτῶν), Räumung (einer Stadt von Truppen), *f.*

Évacuer, v. a. κενώνω, καθαρῶς (το σῶμα), abstergen, abführen; ἐκβαίνω (ἐνα τόπον, ἐγγύς τοὺς στρατιώτας ἀπ' αὐτῶν), räumen (einen Ort von Truppen).

Évader, v. r. ἐπεκρῆναι, entreissen, durchgehen.

Évagation, f. πλάνημα, περιπλάνησις (τῶν στοιχείων), herumirren, herumschwärmen u. der Gedanken.

Évaltonner, v. r. fam. λαμβάνω παραπολλὴν ἐλευθερίαν, sich (dat.) zu viel Freiheit herausnehmen; κυριεύω περισσότερον ἀπὸ τῆς δυνάμεως μου, sich über seine Kräfte anstrengen.

Évaluation, f. ἐξιμνησις, διατίμησις, Schätzung, Würdigung, f.

Évaluer, v. a. διατιμῶ, ἐξιμῶ, schätzen, anschlagen, würdigen.

Évangélique adj. (-iquement, adv.) εὐαγγελικός, evangelisch.

Évangéliser, v. a. χρηστῶς το εὐαγγέλιον, das Evangelium predigen.

Évangéliste, m. εὐαγγελιστής, Evangelist, m.

Évangile, m. εὐαγγέλιον, Evangelium, n.

Évanouir, v. r. λειποθυμῶ, in Ohnmacht fallen; γίνομαι ἡμικτός, διαλύομαι, χάνομαι, verschwinden, vergehen.

Évanouissement, m. λειποθυμία, Ohnmacht, m.

Evaporation, f. ἐξάτμωσις, Aus-

dünstung, f.; fig. διαφύγναι, Flüchtling, m.

Évaporer, ée, adj. ὁποῦ ἐξατμίσθῃ, verdunstet; διαφύγναι, leichtsinnig.

Évaporer, v. r. ἐξατμίζομαι, ἀχνίζω, verdunsten, vertauchen; fig. en vaines idées, φανταζομαι μάταια πράγματα, sich (dat.) eitle Dinge einbilden.

Évaser, v. a. πλύνω, φαρδύνω (ἐνα ἄντρωπον), etwischen (eine Doffnung).

Évasif, ire, adj. ὁποῦ κἀνει πρόφασιν, der Ausflüchte macht.

Évasion, f. ἐπεκρυψή, Entweichung, f.

Évêché, m. ἡ ἐπισκοπή, Bisthum, f.

Éveil, m. fam. εἰς τοὺς ἀπρόσοδοκτος, πρὸς εἰς, unterwärtige Nachricht, Warnung, f.

Éveillé, ée, adj. ἐγύρως, γαργούμενος, aufgeweckt, munter; προσεχτικός, aufmerksam, fam.

Éveiller, v. a. ἐγερνῶ, σηκώνω ἀπὸ τὸν ὕπνον, aufwecken, wecken; fig. ἐγχαρδίζω, aufmuntern. s' — v. r. ἐγερνῶ, σηκώνομαι ἀπὸ τὸν ὕπνον, aufwachen; erwachen.

Événement, m. συμβάν, Begebenheit, f.; Ereignis, n.; ἡ ἐξέστια, Ausgang m einer Sache. à tout —, ὅ, τι καὶ ἂν συμβῇ.

Évent, m. μυρωδία σπέρματος, ἡ τρυφερά, fauler Geruch oder Geschmack, m.; ἑλενθερος αἶρας, freye, frische

Luft, f.; τρύπα διὰ τῆς ὁποίας ἀπέρχῃ ὁ αἶρας, Lustloch, n. ἡ διαφορά τῆς διαμέτρου τοῦ βολίου καὶ τοῦ στόματος τοῦ κανονίου, Spielraum m. zwischen der Kugel und dem Laufe der Kanone. Events, pl. τὰ ἀνέπαρκα, βρόγχοι (τοῦ παριού), Kiemer, f. pl., Fischhohren, m. pl.

Éventail, m. ἑσπιδιον, ἀνεμιστήρι, μινιστήρι, Fächer, m. **Éventailiste**, m. ἐκείνος ὁποῦ κατεσκευάζει τὰ ἀνεμιστήρια, Fächermacher, m.

Éventaire, m. πινελί, καλάρι διὰ ποικίλα, Obstkorb, m.

Éventé, ée, adj. διαφύγναι, leichtsinnig.

Éventer, v. n. ἀνέμω, ἀνέμω, fächeln, Wind machen; v. a. ἀνέμω, βάνω ἐς τὸν αἶρα, lüften, auslüften; fig. ἀνέμω (κενός διὰ τῆς διαφύγναι), ἐσκασάω, witzeln, auswittern, entdecken. s' —, v. r. ἀνεμιστῶμαι (μὲ τὸ ἀνεμιστήρι), sich fächeln; φερίομαι, χαίνομαι ἀπὸ τὸν αἶρα, an der Luft verdecen; ἐξατμίζομαι, χάνω τὴν δύναμιν (ὡς τὸ κρασί κτλ.), sich verdecen.

Éventoir, m. ἀνεμιστήρι διὰ τὴν φωτιάν, Feuerwedel, m. **Éventrer**, v. a. ἐξοιλιάω, ἐσπαρῶ, annehmen, ausweiden.

Eventuel, elle, adv. προσπαροσμένος ἢ ἀμελεωμένος ἐς τυχρὸν συμβῆναι, auf einen sich ereignenden Fall eingericht.

Éventuellement, *adv.* ἢν τυχὼ καὶνὰ συμβῇ, auf den (möglichen) Fall.

Évêque, *m.* ἐπίσκοπος, Bischof, *m.*

Éverrer, *v. a.* κόπτω τὸ σκολῆν (τοῦτ' ἐστὶ τὸ κύμαν ὑποκίτω τῆς γλαύσας) τοῦ σκολίου, einem Grunde den (sogenannten) Wurm (unter der Hunge) aussehneiden.

Éversif, *ive*, *adj.* ὁποῦ χαλνῶ, ἀφανίζει, zerstörend, umstürzend.

Éversion, *f.* ἀντροπή, γαλασμός, Umsturz, *m.*, Zerstückung, *f.*

Évertuer, *v. t.* ἐπιμελοῦμαι, πωλίζω νὰ κάμω τι ἐπαινετόν, sich angestrengen, sich ermannen, etwas Lobliches zu thun.

Éveux, *adj.* *m.* terrain —, γῆ ὑγρὰ καὶ λασιώδης, feuchter und schlammiger Boden, *m.*

Éviction, *f.* (jur.) ἐπίσχεσις τῆς ἀπαξίσεως ἐκ προστάτης κτήριου, gerichtliche Ausstoßung *m.* aus dem Besitze.

Évidemment, *adv.* σαφῶς, ἐναργῶς, deutlich, augenscheinlich.

Évidence, *f.* ἐνάργεια, σαφήνεια, Augenscheinlichkeit, offenkundbare Gewissheit, *f.*

Évident, *ente*, *ad.* ἐναργής, σαφής, augenscheinlich, deutlich.

Évider, *v. a.* τρῶω, ξεπλύνω, τὸ παρὲν διὰ νὰ ἔβρω ἢ κόλλω, die Städte aus der Erde ausreiben oder auswischen; κό-

πτω, χωρίζω εἰς τοξοειδὲς σχῆμα (κατὰ τοὺς δάπτας), bogensörmig aussehneiden, aus-schneiden (bei den Schneidern), χαράσσω, κάμνω χαράγματις εἰς τὰ σιδηρένια πύργια (κατὰ τοὺς κλειδοποιούς), tiefeln (bei den Schloss-fern).

Évier, *m.* νεροχύτης τοῦ μαγειρείου, Gießstein (in einer Küche), *m.*

Évincer, *v. a.* (jur.) νερῶς ὥστερᾷ τινὰ τῆς κυριότητος ἐνὸς πράγματος (μάστινα ὑποσταντοῦ), einen gericht-lich aus dem Besiz einer Sache (besonders eines Gutes) setzen.

Évire, *ée*, *adj.* (blas.) (ὄν) ὁποῦ οὐκ ἔχει σημεῖον γένους, (Thier) ohne Kennzeichen des Geschlechts.

Évitable, *adj.* ὁποῦ ἡμπορεῖ νὰ τὸ ἀποφύγῃ πᾶς, ἀποφεύκτος, vermeidlich.

Évitée, *f.* πλέτος ποταμοῦ ἀρμόδιον διὰ νὰ ἡμπορῇ ἐνα πλοῖον νὰ γυρῇ, gehörige Breite eines Flusses, um ein Schiff umzuwenden.

Éviter, *v. a.* ἐκλίνω, ἀποφεύγω, meiden, vermeiden.

Évocable, *adj.* ὁποῦ ἡμπορεῖ νὰ ἀνακαλεσθῇ ἀπὸ ἑνὸς κτήριον εἰς ἄλλο, was vor ein andres Gericht gezogen werden kann.

Évocation, *f.* ἐκκλησις, ἀνακάλεισις ἀπὸ ἑνὸς κτήριον εἰς ἄλλο, Ziehung *f.* einer Sache vor ein andres Gericht. ἐκ-κλησις τῶν πνευμάτων, ve-

κρομαντία, Geisterbeschwörung, *f.*

Évocaloire, *adj.* cédale γραμματίων μὲ τὸ ὁποῖον ὑποπύεται ἡ ἀνακάλεισις ἄς ἐποδέσθωσι ἀπὸ ἑνὸς κτήριον εἰς ἄλλο, Schrift, wodurch angezeigt wird, daß man eine Sache vor ein andres Gericht ziehen wolle.

Évoluer, *v. a.* κάμνω ἐvolu-ous, Evolutionen machen.

Évolution, *f.* (milit.) κίνησις ἢ περιστροφή τακτικὴ σιγ-τῶματος, ἐξέλιξις, Evolu-tion (Wendung und Schwün- gung u.), *f.*

Évoquer, *v. a.* ἐπικαλοῦμαι, ἐφορῶ πνεύματα, Geil- beschwören; ἀνακαλεῖν ἀ- κτήριον εἰς κτήριον, (die Sache) von einem Gerichte v. ein andres ziehen.

Évolion, *f.* (chir.) ἀπόσπαισις, ἐκρίσσις, Ausziehung, Ausreißung, *f.*

Ex, *prep.* ἐκ, πρώην, Ex- cel- waltig *p. e.* ex- jésuite, πρώην Ἰησουίτης, Er Jesuit, *p.*

Exact, *acte*, *adj.* (exactement) ἀκριβής, ἐξηκριβωμένος, genau, pünktlich.

Exacteur, *m.* ἐσπράκτωρ, ἐπ- ρολόγος τυραννικός, der Ex- pressungen macht, sam. Leut- schinter, *m.*

Exaction, *f.* ἀρρογαλογία, ἐπ- τημα δοσίματος ἐπὶ τὸ δέ- ον, Eintreibung *f.* der Geld- le, Greifung, *f.*

Exactitude, *f.* ἀκρίβεια, ἐξη- κριβότης, Genauigkeit, *f.*

Exagérateur, *m.* ὁ μεγαλό-

ὁμιῶν (ὁποῦ μεγαλύνει μὲ τὴν ὁμιλίαν τοῦ τὰ πράγμα-
τα, der eine Sache übertreibt,
vergrößert).

Exagératif, ive, adj. ὁποῦ
ἡγάγῃ τὰ μεγαλύνει τὰ πρά-
γματα, gern übertreibend, mit
Uebertreibung.

Exagération, f. ὑπερβολὴ (πα-
ρεστιασὶς πράγματος μὲ ὑπερ-
βολὴν, με ὑπερβολικὸν ὑπερ-
βολήν), Uebertreibung, f.

Exagérer, v. a. μεγαλοθυμο-
ῦν, μεγαλύνει τὰ πράγματα
μὲ τὴν ὁμιλίαν μου, τὰ πα-
ρασταλῶ καθ' ὑπερβολήν,
übertreiben, vergrößern.

Exaltation, f. ὑψώσις, Erhö-
hung, Erhebung, f. (chim.)
τὸ τέλειον καθάρισμα (διὰ
τῆς φωτὸς), vollkommene
Reinigung (durch Feuer); fig.
ὑπερβολικὴ ὑψώσις τῆς φαν-
τασίας, ὑπερβολικὸς ἐνθου-
σιασμός, Uebertreibung, f.

Exalter, v. a. ὑπερῶν, ἐπα-
ρῶ, δοξάζω, erheben, rüh-
men, preisen; (chim.) καθά-
ριζω (μέταλλα) διὰ τῆς φω-
τὸς, (Metalle) durch Feuer
reinigen; fig. ἐμπνέω ἐνθου-
σιασμοῦ, ἐνθουσιάζω, beglei-
tern, erheben.

Examen, m. ἐξέτασις, Examen,
Untersuchung, f.; δοκιμασία
ἢ τίνα (ἐξέτασις τινός) ἂν
εἴναι ἄξιός δι' ἑκὲ ἀπαγγέ-
μα, Prüfung, f., Examen, n.

Examineur, m. ἐξεταστής,
Untersucher; Examiner, m.

Examiner, v. a. ἐξετάζει ἐπα-
ρῶ, prüfen, untersuchen; ἐξε-
τάζω, δοκιμάζω τινά (ἵνα

ᾖναι ἄξιός κτλ.), examiniten.
examine, ée, adj. fig. (διὰ
δοκιμασίας), τετραμμένος, χα-
λασμένος, abgetragen (von
Kleidern).

Exanthème, m. (méd.) ἐξάν-
θημα, σπυρί, Hautausschlag,
m., Blüthchen, n.

Exantlation, f. (phys.) ἐξάν-
τησις, das Auspumpen.

Exaspérer, v. a. χειροτερεῖν,
καρῶν χειροτέρον, verschlim-
mern; ἐρεθίζω, κίνω τὰ
θυμώσῃ τις, reizen, erbittern.

Exaucer, v. a. εὐσχοῦν, ἐρθε-
ναι. s. m. exaucement.

Excavation, f. ἐξοκαμια, ἐξ-
οκαῖες, βαθουλώματα, Aushöb-
lung, Vertiefung, f.

Excédant, ante, adj. ὑπερ-
βαίνων, übersteigend. —ant
m. τὸ ὑπερβαίνον, Ueberschuss,
m.

Excéder, v. a. ὑπερβαίνω,
übersteigen, überschreiten;
(jur.) — q., ἀδικῶ τινα
(ἐκπερὶβαινόντος τοῦ ὀφει-
νῶντος πολὺ κτλ.), einem zu viel
thun. s' —, v. r. πράττειν τι
ὑπὲρ τὸ μέτρον, einer Sache zu
viel thun, eine Sache übertrei-
ben.

Excellément, adv. καθ' ὑπερ-
βολήν, ἐξόχως, vortrefflich,
auf eine vortreffliche Weise.

Excellence, f. ὑπεροχή, ἐξο-
χή, Vortrefflichkeit, f.; ἐξ-
ουλαρχία (τίτλος τιμῆς
ὑπουργοῦ βασιλικοῦ, στρα-
τιάρχου κτλ.), Excellenz (Titel
von königlichen Ministern, Ge-
neralen κ.). par —, κατ'
ἐξοχήν, vorzugsweise.

Excellent, ente, adj. ἐξόχως,
ἐξαιρετός, vortrefflich.

Excellentissime, ad. ἐξοχώ-
τατος, ὁ πλέον ἐξαιρετω-
τος, ganz vortrefflich.

Exceller, v. n. (en, ou dans
q. c.), προεῖν, ὑπερβάλλειν,
εἶναι ἐξόχως, ἐξαιρετός (εἰς
τι), übertreffen, vortrefflich
sein, sich worin auszeichnen.

Excentricité, f. (astron.) ἐκ-
κεντρίτης, Excentricität, f.

**Excentrique, adj. (astron. et
math.)** ἐκκεντρικός, excen-
trisch.

Excepté, pp. κατ' ἐξαίρεσιν,
πλὴν, ausgenommen, außer.

Excepter, v. a. ἐξαίρεσθαι, aus-
nehmen, aus schließen.

Exception, f. ἐξαίρεσις, Aus-
nahme; (jur.) Einwendung,
f. à l' —, excepté, κατ'
ἐξαίρεσιν, ἐξαιρώντας,
πλὴν, mit Ausnahme, ausge-
nommen, außer.

Excès, m. ὑπερβολή, ὑπερ-
τροπ, Uebermaß, n.; à l' —,
ὑπὲρ τὸ μέτρον, über alle
Maßen. ἀσυνία, Aus-
schwefung, f. ὕβρις, ἀδι-
κία, πλε, Unfug, m., Gewalt-
thätigkeit, f., Frevel, m.

Excessif, ive, adj. (ivement,
adv.), ὑπερβολικός, übermäßig
fig; übertrieben.

Exciper, v. n. (jur.) ἀναιρεῖν
ἐξαίρεσιν, Einwendungen ma-
chen, einwenden.

Excise, f. δόσιμον ὁποῦ πλη-
ρώνεται διὰ ποσὶ, Trans-
steuer, f.

Excitateur, m. —trice, f. ἐκεί-
νος (ἐκείνη) εἰς τὸ πορᾶσθαι

ει, ὅπου ἐξυπνεί τοὺς ἄλλους (τὰς ἄλλας), der (die) in Rös-
bern die andern aufweckt.

Excitatif, ive, adj. (méd.) ὅπου ἐρεθίζει, παρακινεῖ,
anreizend, erregend.

Excitation, f. παρακίνησις, Er-
regung, f.

Exciter, v. a. παρακινῶ, ἐρε-
θίζω, erregen, anreizen; ἐν-
διαφέρω, ἐγκραθίζω, auf-
muntern.

Exclamatif, ive, adj. (gramm.) ἐκφωνητικός, ausrufend;
point — if, σημείον ἐκφωνη-
τικῆς, Ausrufungszeichen, n.

Exclamation, f. ἐκφώνησις, Ausrufung, f.

**Exclure, v. a. ἔρ. αποκλείω, ἀποκόπτω τινὰ ἀπὸ τῆν συν-
αναστροφῆς, ausschließen, ab-
sondern.**

Exclusif, ive, adj. αποκλειστικῶς, ausschließend, ausschließend.

Exclusion, f. ἀποκλειστικῆς, Aus-
schließung, f., Ausschluss, m.

**Exclusivement, adv. ἐξαιρου-
μένως, ausschließlich, mit
Ausschluss.**

Excommunication, f. ἀφορι-
σμός, Bann, Kirchenbann, m.

**Excommunier, v. a. ἀφορίζω, ἀποκοινωνῶ, in den Bann
thun.**

Excoriation, f. (chir.) ἐξδαρ-
μα, γδαρμός, Ausschärfung
f. der Haut.

**Excorier, v. a. ἐκδέρω, γδαρ-
νω, λαβῶναι τὸ δέρμα (τῆς
βρωτῆς, τῆς χειρὸς κτλ.), die
Haut ausschärfen, aufreiz-
gen.**

Excrément, m. περίτωμα, Ab-

διάρρημα, Auswurf, m.,
Excrement, n.; — gros, τὰ
περιττώματα τῆς κοιλίας,
Ausscheidung, f., Koth, m.

Excrémentieux, euse, -men-
tiel, ello, adj. περιττωματι-
κός, zum Auswurf gehörig.

**Excrescence, Excroissance, f. ἐπεσπάρωνσις, Gewächse,
n., Fleischanswuchs, m.**

Excréteur, -trice, v. excré-
toire.

**Excrétion, f. (méd.) ἐκκρίσις
(τῶν χυμῶν κτλ.) Absonde-**
rung (der Säfte im Körper
κτλ.), f.

**Excrétoire, adj. (anat.) ὅπου
ἐκκρίνεται, λαμβάνεται (τοὺς χυ-**
μοὺς κτλ.), ausführend, ab-
sondernd.

Excursion, f. ἱερός, ἐπιδρο-
μή, Streifeten, f.

**Excusable, adj. συγγνωστός,
ὅπου ἔμπορεῖ νὰ ἀπολογη-**
θῇ, zu entschuldigen.

Excusation, f. (jur.) ἀπολο-
γία, Entschuldigung, f.

Excuse, f. ἀπολογία, πρόφα-
σις (ῥήσις συγγνώμης),
Entschuldigung (Bitte um
Verzeihung), f.

**Excuser, v. a. ἀπολογαῖμαι
περὶ τίνος, δίδω συγγνώμην,
συμπάθω, entschuldigen, ver-
zeihen. excusez-moi, με
συμπάθειον, verzeihen Sie,
entschuldigen Sie. s' —, v.
r. de faire qc., περαιοῦμαι
ἀπὸ τὸ νὰ πράξω τι, sich ent-
schuldigen, daß man etwas
nicht thun könne, sich (dat.)
etwas verbitten.**

Exéat, m. ἐπιτελήριον (ἐγγρα-

φός ἀδεια, τὴν ὁποία
ὁ ἐπίσκοπος εἰς ἕνα ἐκ
ἐπαρχίας του, νὰ πρὶν
ἄλλην ἐπαρχίαν, sich
Erlaubnis, die ein Bi-
nem Geistlichen seines
sprengels giebt, in ein-
dern zu gehen; ἀδεια δὲ
τῇ εἰς ἕνα μαθητὴν,
m. eines Schülers.

**Exécutable, adj. (-ble
adv.) ἐκτέλετος, βδε-
abscheulich.**

**Exécration, f. ἀρά, ὀ-
βλέσματα, Fluch, m.
wünschung, f.; Abscheu,**

Exécutoire, adj. (thes.)
τάρατος, καταραινόμε-
νός, flucht, verwünschend.

**Exécuter, v. a. ἐπιτελεῖν,
ἐξακολουθεῖν, vol-
ausführen, vollstreden;
πιάνω μὲ τὸ χρησιμο-
ποιεῖν εἰς ἀποκ-
τεῖν, einen ausführen;
νὴν τὴν εἰς ἀποκ-
τεῖν, einen hinrichten.**

**Exécuteur, m. -trice
τελεστής, Vollzieher, v.
la haute justice) δῆμι-
κός, Scharfrichter,
richter, m.**

**Exécutif, ive, adj. ἐκ-
τελεστικός, vollziehend,**

**Exécution, f. ἐκτέλεσις,
ἐξακολουθία, Voll-
ausführung, f.; δίκη
(καταδίκιον), Hinrich-
tung; βία τῶν δυνά-
μεων, Eintreibung f. der
ern; ἀπαράσις τῶν κ**

ἐνός χειρώστου (v. exécuter),
Auspländung, f.

Exécutoire, adj. ἐκτελεστικός,
vollziehend, executivisch.

Exégèse, f. ἐξήγησις (αὐλίστα
της διείας γραφῆς), Erklä-
rung, Auslegung (besonders
der Bibel), f.

Exégète, m. ἐξηγητής (τῆς
διείας γραφῆς), Ausleger,
Bibelerklärer, m.

Exégétique, adj. ἐξηγητικός,
zur Auslegung gehörig.

Exemplaire, adj. (— rement,
adv.) παραδειγματικός, ex-
emplarisch, musterhaft.

Exemplaire, m. παράδειγμα,
Muster, Borspiel, n.; σῶμα
(ἱδρίων τυπωμένων), Exem-
plar, n.

Ex-mpie, m. παράδειγμα, Beis-
piel, Muster, Exempel, n.;
par —, adv. παραδειγματός
ῶν, λόγου χάριν, zum
Beispiel.

Exemple, f. ἡ ἐπιδεικνύμενη διὰ
γραφῆς, Vorchrift (zum
Schreiben), f.

Exempt, emte, adj. ἐξουχ-
τος, ἐλευθερός (ἀπὸ δουλείας
τινῆς, ἀπὸ δασμῶν κτλ.),
befreit, frey (von manchen
Arbeiten, Abgaben κ.).

Exempt, m. σιτοσιωνὴς ἐξου-
χόμενος ἀπὸ τοῦ νὰ κάμῃ φυ-
λακὴν, der Gefreite. Ex-
empts, pl. ἐκκλησιαστικοὶ
ἀπὸ τοῦ δὲν εἶναι ὑποχρεωμένοι
εἰς τὸν ἐπίσκοπον τοῦ τόπου,
Geistliche m. pl., die nicht un-
ter dem Bischof eines Orts
stehen.

Exempter, v. a. q. de qe., ἐξου-
χῶν τινα (δοσμῶν, ἢ χρεῶν
τινῶν), einen befreien (von
einer Abgabe, einer Verpflich-
tung). s' —, v. r. ἐλευθερώ-
νομαι, γλυτώνω, ἀποφυγῶ,
ἀπὸ τι. sich von etwas los
machen, sich eines Dinges über-
heben.

Exemption, f. ἑξαίρεσις, ἐλευ-
θέρωσις, Befreyung, f.

Exercer, v. a. q. à qe., γυμνά-
ζω, einen worin üben; ἐργά-
ζομαι τέχνην τινα, καταγίνο-
μαι εἰς μίαν ἐπιστήμην, eine
Kunst, eine Wissenschaft tre-
iben; — un emploi, κάμω,
διοικῶ ἕνα ὑποφύκιον, ein
Amt verwalten. s' —, à —,
γυμνάζομαι εἰς —, γυμνα-
ζομαι νὰ —, sich üben in —.

Exercice, m. γύμνασις, γύμνα-
σμα, ἀσκήσις, Übung, f.;
πολεμικὴ γύμνασις, Artge-
übung, das Exerciren; κίνη-
σις σωματικὴ, γύμνασις τοῦ
σώματος, Leibbewegung,
Leibesübung; διοίκησις, ἑτα-
κοδόμησις (τοῦ χρεῶν ἐνός
ὑποφύκιου), Verwaltung, Aus-
übung, f.; fig. κόπος, δυσ-
κολία, βραγός, Mühe, Be-
schwerlichkeit, f.

Exérèse, f. (chir.) ἀποκοπή
μέλους σαρκοῦ κτλ., Ablö-
sung f. eines brandigen Glieds.

Exergue, m. διάστημα ὑπο-
κατω εἰς τὰ νομίσματα τὸ
ὅπου ἔχει τὸ ἔτος κτλ.,
Raum m. auf der Münze, wo
die Jahrgahl κ. steht.

Exfoliation, f. (chir.) ἐκλεί-
σις, Abblätterung, Abschlefe-
rung, f.

s'Exfolier, v. r. (chir.) ἐκλεί-
σσομαι, χαρίζομαι εἰς λεπτά
φυλλὰ (λέγεται διὰ κοκκαία
κακισμένα ἢ σαπημένα),
sich abblättern, sich abschle-
fern (von zerbrochenen oder
angegriffenen Knochen).

Exhalaison, f. ἀναθυμίασις,
ἀτμός, Ausdünstung, f.

Exhalation, f. (chim.) ἐξάτμι-
σις, das Abrauchen, Abdamp-
fen.

Exhaler, v. a. ἐξατμίζω, aus-
dünsten, ausdünsten; fig. — sa
colère, ἐργάζω, δείχνω τὸν
 θυμὸν μου, seinen Zorn aus-
lassen. v. n. ἐξομνῶναι, ver-
dunsten, verdrauchen.

Exhaussement, m. ἕρσις, ὕψω-
σις, Erhöhung, f.

Exhansser, v. a. ἐυφρῖνω, κά-
μω ὑψηλότερον, erhöhen,
höher machen.

Exhéredation, f. ἀποκλήρω-
σις, ἐκλήρημα, Enterbung, f.

Exhéreder, v. a. ἀποκλήρω,
ἐκλήρω, ἐκλήρωναι, enterben.

Exhiber, v. a. (jur.) παρα-
στῆναι εἰς τὸ κριτήριον, vor
Gericht aufstellen.

Exhibition, f. (jur.) παραστά-
σις γραμμάτων εἰς τὸ κριτή-
ριον, Aufstellung f. von
Schriften vor Gericht.

Exhortation, f. προτροπή, πα-
ράκλησις, Ermahnung, f.

Exhorter, v. a. προτρέπω, πα-
ρακάω, ermahnen.

Exhumation, *f.* ἐξόρυμα νεκροῦ σώματος, Ausgrabung *f.* einer Leiche.

Exhumer, *v. a.* ἐξάγω τοὺς νεκρὸν σώμα (διὰ προσταγῆς κοιτηρίου), eine Leiche (auf obrigkeitlichen Befehl) wieder ausgraben.

Exigent, *ante*, *adj.* (πολλὰ) ἀπαιτῶν, (viel) verlangend, fordernd.

Exigence, *f.* ζήτησις, ἀπαιτήσις, Erforderniß, *f.*

Exiger, *v. a.* ἀπαιτῶ, fordern, verlangen; ἐπιταράττω, ζητῶ (τὴ ζήτησιν, τὰ δουλῆματα), einfordern, eintreiben (Schulden, Abgaben); ἀπειτῶ, ζητεῖν, erfordern.

Exigible, *adj.* ὅπου ἡμπορεῖ νὰ ἀπειτηθῇ, νὰ ζητηθῇ με δικαίον, was man mit Recht fordern kann.

Exigu, *ue*, *adj.* *fam.* ὀλίγος, gering, wenig.

Exiguité, *f.* μικρότης, ὀλιγότης, Kleinheit, Geringsheit, *f.*

Exil, *m.* ἐξορία, (Landes-)Verweisung, *f.*

Exiler, *v. a.* ἐξορίζω, (des Landes) verweisen, ins Elend schicken. *s'* —, *v. r.* ἀναχωρῶ ἐκωνότως ἀπὸ ἐνα τόπον, sich freiwillig von einem Orte entfernen. **Exilé**, *m.* ὁ ἐξωρισμένος, der Verwiesene.

Exilié, *f.* (p. u.) συμικρότης, Kleinheit, *f.*

Exinanition, *f.* (méd.) v. évacuation.

Existant, *ante*, *adj.* ὑπάρχων, ὅπου ὑπάρχει, existierend, wirklich vorhanden.

Existence, *f.* ὑπαρξίς, Daseyn, *n.*, Ἐξίστησις, *f.*

Exister, *v. n.* ὑπάρχει, daseyn, existiren.

Exocet, *m.* πειτομένην ψάρι, fliegender Fisch, *m.*

Exode, *m.* ἡ ἐξοδὸς τῆς ἀγίας Γραφῆς, das zweyte Buch Moïse (Exodus).

Exoine, *f.* γράμμα μαρτυρῶν πρὸς τὸ ὅτι ἔχει νόμιμα ἐμπόδια, διὰ τὸ ὅτι δὲν ἐπαρξήσεται εἰς τὸ κριτῆριον, Ehehaften, *f. pl.*

Exoier, *v. a.* δικαιῶν τὰ ὅπου δὲν ἐπαρξήσεται εἰς τὸ κριτῆριον, einm wegen Nichterscheitens vor Gericht rechtfertigen.

Exoieur, *m.* ὁ δικαιῶν τὰ νὰ κτλ. (v. exoier), der einm wegen Nichterscheitens rechtfertigt.

Exomphale, *f.* (méd.) ὀμφαλοκήλη, Nabelbruch, *m.*

Exophthalmie, *f.* ἐξοφθαλμία, τὸ ἔργαγμα τοῦ οφθαλμοῦ ἐξω ἀπὸ τὸν τόπον του, Borsfall *m.* des Augapfels.

Exorable, *adj.* ὅπου εἰσκαλεῖται, εἰσέγγυ, erbittlich.

Exorbitant, *ante*, *adj.* (-tament), ὑπερβολικός, übermäßig, ungeheuer.

Exorciser, *v. a.* ἐξορίζω (τὸν διάβολον), (den Teufel) beschwören.

Exorcisme, *m.* ἐξορκισμός (τοῦ διαβόλου), Beschwörung (des Teufels), *f.*

Exorciste, *m.* ἐξορκιστής, Beschwörer, Teufelsbannet, *m.*

Exorde, *m.* προοίμιον διδασκῆς, Eingang Rede oder einer Predigt.

Exostose, *f.* (chir.) ἐξοστέωσις, Knochenauwuchs, *m.*, bein, *n.*

Exotérique, *adj.* ἐξωτερικός, κοινὸς εἰς ἀνθρώπους, öffentlich, *a. m.*

Exotique, *adj.* ἐξωτερικός, ausländisch, *f.*

Expansibilité, *f.* ποιότης γαματος ὅπου ἡμπορεῖται ἐκτείνειν, Ausdehnbarkeit.

Expansible, *adj.* ὅπου ἡ νὰ ἐκτενηθῇ, ausdehnbar.

Expansif, *ive*, *adj.* ὅπου ἐκτείνει, ausdehnend.

Expansion, *f.* τάνυσις, Ausdehnung, *f.*

Expatriation, *f.* ἀποκρίσις τῆς πατρίδος, ἀποκρίσις τὴν πατρίδα, Vertreibung aus dem Vaterlande.

Expatrier, *v. a.* ἀποκρίσις τῆς πατρίδος, ἀποκρίσις τὴν πατρίδα, aus dem Lande vertreiben. *s'* — ἐκρίναι τὴν πατρίδα, Vaterland verlassen, *a. m.*

Expectant, *ante*, *adj.* πρὸς προσμένον (νὰ ἐνὰ γεγονέναι κτλ.), Erwartung auf ein Amt bend.

Expectatif, *ive*, *adj.* ὅπου ἐνέει προσδοκίαν, Erwartunghaft bleibt.

Expectative, — τίσιν, βεβαιωμένη ἐκτείνεσις.

λάβη τὸ ἐπάγγελμα τινὸς με-
τὰ τὸν θάνατον ἐκτείνον, Απ-
worthship, f. (ἐκ τὸ Παρίσι),
ἡ δημόσιος ἐξέτασις τῶν τῆν
διολογῶν μεμνημένων. Εφ-
στική Ἐξέταση f. der Theo-
logie Studirenden (in Paris).
Expectorant, ante, adj. (méd.)
ἀποσηθιακός, ὁποῦ καθαρῶ-
ς τοῦ στήθος, brustreinigend.
Expectoration, f. ἐκπνεύσις
φλέγματος, Schleimauswurf,
m.
Expectorer, v. a. ἐκπνέω φλέ-
γμα, Schleim auswerfen.
Expédient, m. τὸ ὅπου, μέσον
διὰ τὸ ἐκτελεῖν τινὸς μίαν
ἐπιχείρησιν, Ausweg, m., Wite-
fel (etwas zu Stande zu brin-
gen), n.
Expédient, adj. m. ὁποῦ συμ-
φύει, ὡφελίμος, rathsam,
dienlich, nützlich.
Expédier, v. a. σπένδω, ταχύν-
ω τὴν ἐκτέλειαν, fördern,
befördern, geschwind fertig
machen; τελειοῖνω, ἐξακο-
λοῦμαι, vollenden, ausfertig-
gen; ἀποστέλλω, abfertigen,
absenden; fig. — q., δια-
ταίωμαι τινὲ ταχέως, einen ge-
schwind aus der Welt schaffen.
Expéditeur, m. ἐκτείνων ὁποῦ
φροντίζει τὸ πάλαιον τῶν
πραγμάτων (ital. spedito-
re), Väterversender, Expé-
diteur, m.
Expéditif, ive, ad. ταχὺς κα-
τὰ τὴν ἐκτέλειαν, geschwind,
hurtig.
Expédition, f. τάχυνσις, τα-
χεία ἐκτέλεισις, συμπελοῦσις.
Beförderung, schnelle Ausfüh-

rung, Ausfertigung, f.; ἀπο-
στολή, στάλσις, Abfertigung,
Abfertigung, f.; ἐκστρα-
τεία, Kriegszug, m.; ἴσον
(ἀντιστοιχῶν) γράμματος τοῦ
Καίτη, Abdruck f. einer
gerichtlichen Verhandlung.
Expéditionnaire, m. ἀξιωμα-
τικός (ἐκ τὸν Πάρις) ὁποῦ
φροντίζει τὸ στάλσιμον τῶν
γράμμάτων κτλ., päpstlicher
Beamter, der die Ausfertigung
der Briefe κ. besorgt, adj.
banquier —, τραπεζίτης
(μπανκιέρ) ὁποῦ ἐκδίδει
τὰς ἐντολὰς τοῦ Πάπα, Ban-
quier, der die päpstlichen Bul-
len ausgibt.
Expérience, f. δοκιμή, πείρα,
Erfahrung, f.; πείραγμα, Ver-
such, m.
Expérimental, ale, ad. πει-
ραματικὸς, Erfahrungsz.;
physique tale, πειραμα-
τικὴ φυσική, Experimental-
Physik, f.
Expérimenté, ée, adj. ἐμπει-
ρος, erfahren, versucht.
Expérimenteur, v. a. δοκιμάζω,
κρίνω πειράματα, Versuch
machen, anstellen.
Expert, erte, adj. ἐμπειρος
ἐκ μίαν τέχνην, Kunstverständ-
nis.
Expiation, f. ἐξλασμός, Bü-
ßung, Abbüßung, Auslö-
sung, f.
Expiaitoire, adj. ἐξιλαστικός,
auslösend, versöhnend.
Expier, v. a. ἐξιλαῖναι, büßen,
abbüßen.
Expilation, f. (jur.) ἀφαίρεσις
τῶν ὑπαρχόντων μίαν κλη-

ρονομίαν πρὶν κληρονομή-
ειν ὃ κληρονομία, Weg-
nahme f. einiger Erbschaftes
Stücke, ehe noch der eigentliche
Erbe bekannt ist.
Expiration, f. ἐκπνεύσις ἢ τέ-
λος διαφύας, Ablauf m. einer
Kritik; ἡ ἐκπνεύσις τοῦ αἵματος
ἀπὸ τοῦ πνεύματος, das Ausath-
men (aus der Lunge).
Expirer, v. n. ἐκπνέω, τελευτῶ,
den Geist aufgeben, verschei-
den. v. a. ἐκπνέω (τὸν αἶμα),
die Luft ausathmen, ausath-
men; le temps est expiré, ὁ
καιρὸς ἐξπνέει, ἐκλείπει,
ἐπέρχεται, die Zeit ist verflo-
ssen, ist um; il a expiré, αὐ-
τὸς ἐξπνέει, ἀπέθανε, er
ist verschieden.
Explétif, ive, adj. (gramm.)
παραπληρωματικός, ausfüll-
end.
Explicable, adj. ὁποῦ ἡμπο-
ρεῖ νὰ ἐξηγηθῇ, erklärbar.
Explicatif, ive, adj. ἐξηγημα-
τικός, erklärend, Erklärungs-
.
Explication, f. ἐξήγησις, Er-
klärung, Auslegung, f.
Explicite, adj. καθαρός, σα-
φής, deutlich, klar.
Explicitement, ade. (jur.) κα-
θαρῶς, σαφῶς, ausdrücklich,
ausdrücklich, mit klaren Wor-
ten.
Expliquer, v. a. ἐξηγεῖν, erklä-
ren; ἐρμηνεύω, μεταφράζω,
auslegen, übersetzen.
Exploit, m. ἀνδραγαθία, κά-
μουα ἐνδοξόν, ηρωϊκόν,
tapfere That, Heldenthat, f.;
(jur.) πράξις δούλου κριτῆ-

ρουν (οὖον· πρὸς ἀνεκάλειαν τινός κτλ.), Verrihtung f. eines Gerichtsdieners (als: Vorladung κτλ.).

Exploitable, adj. ὅπου ἡμπορεῖ νὰ πιασθῇ καὶ νὰ πωληθῇ ἀπὸ τὸ κριτήριον, was gerichtlich gepfaßt und verkauft werden kann; (διὰ τὸ δάση, τὰ μεταλλεύει), ἀρμόδιος εἰς τὸ νὰ ἐργασθῇ, (von Gehölzen, Bergwerken), schlagbar, zur Bearbeitung geeignet.

Exploitant, adj. m. sergent —, **exploiteur**, m. δούλος κριτηρίου ὅπου ἔχει νὰ καλῇ εἰς τὸ κριτήριον κτλ., Gerichtsdienert m., der vorladet κτλ.

Exploitation, f. κέρδος ὅπου ἐργάζετο τις ἀπὸ ἑνα ἐμπορευτικὸν νοικισμένον κτλ., Nutzung f. eines Pachtgutes κτλ.; ἔργαγμα τῶν μεταλλείων (ἀπὸ τὴν γῆν), Förderung f. der Erze; προσταγὴ κριτηρίου νὰ πιασθῶν τὰ ὑπάρχοντα τινός καὶ νὰ πωληθῶν, gerichtlicher Beschlag m. auf jemandes Vermögen und Verkauf m.

Exploiter, v. a. κράζω εἰς τὸ κριτήριον, ἑκακολουθεῖ (ὡς δούλος κριτηρίου) τὰς προσταγὰς τοῦ κριτοῦ (οὖον· κράζω εἰς τὸ κριτήριον κτλ.), als Gerichtsdienert gerichtliche Aufträge vollziehen (als: vorladen κτλ.); *fam.* κάμνω ἑνα ἡρωϊκὸν κάμωμα, eine Heldenthat verrichten; v. a. — des bois, κόττω ξύλα ἀπὸ τὸ δάσος, Holz im Walde hauen; — des mines, ἐργάζω με-

ταλλεῖα ἀπὸ τὴν γῆν, cinst (Erz:) Grube bauen oder bearbeiten.

Explorateur, m. κατασκόπος, Kundschafter, m.

Explosion, f. χρότος ἀφηνείδος (ὡς τοῦ μπαρουτιῦ εἶναι ἀνάφν κτλ.), Anst (als des entzündeten Pulvers κτλ.); ἐκβολὴ φωτὸς ἀπὸ ἑνα πυροβόλον ρουβόν, Auswurf m. eines feuer spielenden Berges.

Exponce, f. (jur.) παραδοσιμὰς κληρονομίας, τῆς ὁποίας ἦτον τις ἐπιτροπος, εἰς τὸν κύριον κληρονομόν, Ueberlassung f. einer Erbschaft von dem bisherigen Verwalter derselben an den eigentlichen Erben.

Exponentiel, elle, adj. (math.) ἔχον ἐκθέτην μεταβλητόν, einen veränderlichen Exponenten habend.

Exportation, f. ἐξαγωγή (παραγωγὰς εἰς ἕτερος τόπους), Ausfuhr, f.

Exporter, v. a. ἐξάγω, γέλω εἰς ἕτερος τόπους, ausführen (in fremde Länder).

Exposant, m. — ante, f. ἐκείνος (ἐκείνη) ὅπου παραδίδει εἰς τὸ κριτήριον μίαν ζήτησιν, ἐγκάλειον κτλ., der (die) eine Bittschrift, eine Klage κ. dem Gericht übergibt, Impetrant, m., — ante, f.

Exposant, m. (math.) ἐκθέτης, Exponent, m.

Exposé, m. (jur.) ζήτημα εἰς τὸ κριτήριον, Anbringen n. vor Gericht.

Exposer, v. a. ἐκθέτω (ἐκτίθημι) βάνω ἐμπροσθεν εἰς τὰ ὀμματα, vor Augen legen, darstellen; ἐξηγῶ, auslegen, erklären; δηλοῦμαι ἐκτεταμένως, ausführlich erzählen; βάνω (εἰς κίνδυνον), auslegen (einer Gefahr); — en vente, βάνω τι εἰς τὸ κοινὸν διὰ νὰ πωληθῇ, etwas zum öffentlichen Verkauf ausstellen; — de la fausse monnaie, ἐξοδεῖν νόθα νομισματα (χάλικα ἀσηπ), falsches Geld ausgeben; — un enfant, ἀποθνήσκω ἑνα νήπιον (εἰς τὴν σιγήταν, εἰς ἑνα δάσος κτλ.), ein Kind aussetzen. s' —, v. r. βάνωμαι (μόνος μου) εἰς κίνδυνον, sich einer Gefahr aussetzen.

Exposition, f. ἐκθεσις, Ausstellung, Auslegung, f.; διασάφσις, ἐξηγησις, Erklärung, Auslegung, f.; ἀποθνήσκω τῶν παιδιῶν (εἰς τὴν σιγήταν κτλ.), Auslegung f. eines Kindes (v. exposer).

Exprès, esse, adj. ὁρτός, σαφής, ausdrücklich, deutlich.

Exprès, m. ἀπεσταλμένος ἐξ-πίτνης, διὰ νὰ φέρῃ γράμματα κτλ., eigener (expresser) Bothe, m.

Exprès, adv. ἐκπεπνός, ἐκ τούτου, mit Fleiß, ausdrücklich, eigen.

Expressément, adv. ὁρτός, προσηλώς, σαφώς, ausdrücklich, mit deutlichen Worten.

Expressif, ive, adj. ἐνεργητι-

πὸς, ἑμπειρικός, αὐθεντικός, παθολογικός.

Expression, *f.* ἐκπινσις, στί-
ψιμον, das Auspressen, Aus-
drücken; ἐκφρασις, Ausdruck,
m.

Exprimable, *adj* ὁρατὸν ἡμῶν
 οὐκ ἐκφρασσθῆναι, was man
 (mit Worten) ausdrücken kann.

Ἐξπρίμειν, v. a. ἐκπιέζω, στίψω, σπινθύνω, ausdrücken, ausdrücken; ἐκφράζω, (mit Worten) ausdrücken.

Ex-professo, *adv.* ἐπαγγελ-
ματικῶς, ἐπιμελῶς, mit al-
lem Fleiße, besonders.

Expropriation, *f.* προσταγή
της διοικήσεως να πωληθή
τις ἐν αὐτῶντων καλόν, Be-
fehl m. der Regierung, ein un-
bewegliches Gut zu veräußern.

Expropriation, v. a. q., *ἀφαιρῶ τι-
νά (διὰ προαγγελίας τῆς διοι-
κήσεως) νά πώλησιν ἕνα ἀκί-
νητον καλόν*, einen (durch ei-
nen Regierungsbefehl) zwin-
gen, ein unverlegliches Gut zu
veräußern.

Expulser, v. a. (méd.) ἐξάγω, ἐργάω ἐξω, austreiben, abführen.

Expulsif, īve, adj. (méd.)
ἐξωτικός, ἀπὸ διώκει τοὺς
κακούς χυμούς, (schlechte
Säfte) austreibend, abfüh-
rend.

Expulsion, *f.* ἔξωσις, θλώσις;
Vertreibung, *f.*; (in *d.*) ἔξω-
σις (κακῶν χυμῶν), Abfüh-

Expurgatoire, *adj.* index —, καταλογος βιβλίων ἀπηγορευμένων etc. Ρωμ. 16, 21.

zeichniß n. der in Rom verbotenen Bücher.

Exquis, ise, *adj.* ἀκριβής, ἐξηραυμένος, ἑξάντος, ausserlesen, portrefflich.

Exsiccation, *f.* ξήγασμα, Aus-
trocknung, *f.*

Exsudation, *f.* (méd.) ἔξοδος, ἔξοδος, Auschwüfung.

Exsuder, v. a. (méd.) ἐξυδαίνω-
ω, aus[schütten].

Extant, ante, ad: (jur.) ὑπάρχων, ἔκωμη εὐρισκόμενος, nach vorhanden.

Ekstase, *f.* Exstasy, Entzückung, *f.*

8' Exstasier, v. r. εἶμαι ἢ γίνομαι ἐκστατικός, entzückt seyn oder werden.

Exstatique, *adj.* ἐκστατικός, ὁποῦ προξενεῖ ἐκστασιν, ἐκστατικὸν.

Extensible, *adj.* ὁποῦ ἡμπο-
ρεῖ νὰ διεκταθῇ, dehnbar.
Extensibility, *f.* διεκτασιμότης, dehnbarkeit.

Extensibilität, *f.* ἰσχύς τοῦ ἐκ-
τείνεσθαι, Dehnbarkeit, *f.*

Extensif, ive, *adj.* *ἐκτείνων*,
ausdehnend.

Extension, *f.* ἔκτασις, Ausdehnung, *f.*

Extenuation, *f.* λεπτοπρσις, Vers
ringerung, *f.*; ἀδυναμία, Ent-
fräftung, *f.*

Exténner, v. a. ἀδυνατῶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον, entkräften, abzehren.

Exterieur, eure, *ad.* (-eure-
ment, *adv.*) ἐξωτερικός, aus-
serlich.

Εξωτερικόν, π. τὸ ἐξωτερικόν
(μέγιστα τὸ ἐξωτερικόν σχή-

με τοῦ ἀνθρώπου), das Neue
 Seite (besonders des Menschen).

Exterminateur, m. ἐξολοθρευ-
της. **Auströter, Vertilger, m.**
auge —, ὁ ἄγγελος ὁ ἐξολο-
θοευτής. **Würgengel m.**

Extermination, *f.* ἐξολόθρευ-
σις, Ausrottung, Vertilgung, *f.*
Exterminer *v. a.* ἐξολοθρεύω

ἀναγλίζω, aufstellen, beschreiben.

Externe, *adj.* ἐξωτερικός, äußerlich, auswendig. *s. m.* μισθότης ὅπου σημαίνει εἰς ἕνα σχολεῖον, ὅμως δὲν κατοικεῖ ἐν αὐτῷ. *Extraneus*, *m.*

Extinction, *f.* σβῆσιμον, *Kuē-*
löschung, *f.*; *fig.* κατάλυσαις,
ἀφαιτισμός, *Ertilöschung*, *f.*;
ξεπληρωμὴ χρέους, *Tilgung*
f. einer Schuld.

Extirpateur, m. ἐκκριζωτής, Aus-
rotter, m.

Extirpation, *f.* ἀνύσπαισις, ἐκρίζωσις, Ausrottung, Entwurzelung, *f.*; τέλος ἀναισιμῶς, ἐξολόθρευσις, Ausrottung, Vertilgung, *f.*

Extirper, v. a. ἀνασπῶ, ἐξο-
ρίζω, ausrotten, entwurzeln;
fig. ἀφαιρῶ, ausrotten, ver-
tilgen.

Extispice, m. ἔντερομαντεία,
Wahrsagen n. aus den Eingeweiden der Opferthiere.

Extorquer, v. a. ἀρπαῖζω δυνα-
στικῶς καὶ βιαστικῶς, erpre-
sen (von einem etwas), abdrin-
gen (einem etwas).

Extorsion, *f.* δυνάσκειν ἀπα-
γνῆ, *Styreßung, f.*

Extrac, m. cheval —, ἄλογον
- λογόν, magetes Pferd, n.

Extraction, f. ἔξελξις, ἔξω-
γη, ἔξωλσις, das Ausziehen,
Herausziehen; παραγωγή, κα-
ταγωγή (ἀπὸ μίαν γενεάν),
Abstammung, Herkunft, f.

Extradition, f. παράδοσις ἐνός
καταδίκου εἰς τὸν νόμιμον
κυρίον τὸν, Auslieferung f.
eines Verbrechers an seinen
rechtmäßigen Herrn.

Extrados, m. (archit.) τὸ ἔξω-
τεριὸν μέρος τοῦ βόλου, der
äußere Theil einer Wölbung.

Extradossé, ée, adj. voule —
sée, βόλος τοῦ ὁποῦ τοῦ ἔξω-
τεριὸν δὲν εἶναι κυρτόν,
Wölbung f., die von außen
nicht gekrümmt ist.

Extraire, v. a. ἔξελκω, ἔξω-
λίσσω, ausziehen; — d'un livre,
ἐκβαίνειν τι ἀπὸ ἑνὸς βιβλίου,
etwas ausziehen aus einem Bu-
che; — un livre, συντέμνειν
ἑνὸς βιβλίου, ein Buch abfür-
zen, einen Auszug daraus ma-
chen.

Extrait, m. ἐκχύλισμα (συμ-
ἐκχυλίσμων ἀπὸ ἰατρικῆς φυ-
τῆς), Extract, m.; ἐπιτομή
(βιβλίου), Auszug (aus einem
Buche), m.; — baptistaire,
ισὺν μαρτυρικὸν τοῦ βαπτί-
σματος, Taufschein, m.

Extrajudiciaire, adj. (-rement,
adv.) (jur.) ὅπου γίνονται ἔξω
τοῦ κριτηρίου, ὅπου δὲν ἀνή-
κει εἰς τὸ κριτήριον, außergeri-
chtlich.

Extraordinaire, adj. (-rement,
adv.) ὁ ἔξω τῆς τάξεως, ὁ
παρὰ συνήθειαν, außerordent-
lich, ungewöhnlich; ὑπερβο-
λικός, außerordentlich, unge-

mein; παράξενος, aufteror-
dentlich, selten.

Extraordinaire, m. τὸ ἔξω τῇν
τάξεως, τὸ ἀσυνήθειον, das
Außerordentliche, Ungewöhn-
liche; σπάνιον, παράξενον
συνήθειον, seltener, sonderbarer
Fall, m.; ἐξαιρετικὴ ἐφημε-
ρίς (γὰρ), προσθήκη ἐφ' η-
μερίδος, außerordentliches
Zeitungsblatt, n., Beilage, f.

Extrapolé, ée, adj. (εἰς τὴν
ζωογραφίαν), παραγυριστός,
(in der Malerei) unnatürlich.

Extravagance, f. παραξενιά,
παραπομπή, τρέλλα, Thors-
heit, Ungereimtheit, f.

Extravagant, auto, adj. παρά-
ξενος, selten, wunderbar;
παραφρον, τρέλλος, ἀλλόκο-
τος, natürlich, thöricht, aus-
schweifend.

Extravaguer, v. a. παραφρονῶ
καὶ περιπαλῶ, faheln, schwär-
men.

Extravasation, f. (méd.) ἡ ἐκ-
χυσις τοῦ αἵματος ἀπὸ τῶ
ἀγγείων, Austraten n. des Blutes,
Blutergießung, f.

s'Extravaser, v. a. ἐκχύνωμαι,
sich ergießen, austreten.

Extrême, adj. ἄκρος, ὑψιστος,
der (die, das) äußerste; υπερ-
βολικός, übermäßig, übers-
treibend.

Extrémement, adv. ἁγίστως,
εἰς ἔσχατον βαθμόν, aufs
Äußerste, im höchsten Grade.

Extrêmes, pl. τὰ ἄκρα, τὰ ἐν-
τελείμενα, τὰ ἐκτενέα, ein-
ander entgegengesetzte Dinge,
n. pl., Extreme, n. pl.

Extrême-onction, f. τὸ ἐξέ-
λισμα, die letzte Öhlung.

Extrémité, f. ἄκρα, ἔσχατος,
das Äußerste, äußerste Ende,
n.; ἄκρος στενωπός, äußer-
ste Reith, f.; τελευταία συ-
γκή (τῆς ζωῆς), der letzte Aus-
gebild (des Lebens).

Extrinsèque, adj. ὁ ἔξωθεν,
ἐξωτερικός, äußerlich.

Exubérance, f. ὑπεροχή μα-
ταία, τὸ περισσόν, unnöthiger
Ueberschuß, n.

Exubérant, té, adj. περισσός,
überflüssig, unnöthig.

Exculation, f. ἀγχή ἔλκων,
φλόγωσις μὲ ἑμπνοῦ, Ent-
zündung f. mit Schwären, mit
Eiter.

Exculcer, v. a. προξενῶ ἔλκω,
φλόγωσις μὲ ἑμπνοῦ, Ent-
zündung f. mit Schwären, mit
Eiter.

Excultation, f. ἀγαλλίασις, ἐκ-
στατική χαρά, Entzücken, n.

Ex-voto, m. ἀνάθημα, δῶρον
ἐκ τῆς χάριτος ἀντιμερμήνευ-
σις, ἑλπίσις, Gelübdege-
schent n. an eine Kirche.

F.

Fa, m. m. ὁ τέταρτος τόμος τῆς
μουσικῆς σκάλας, das F (der
vierte Ton) in der Musik.

Fable, f. μῦθος, Fabel, f.

Fabliau, m. μῦθος (παλαιός)
ἢ αἰσχίον, Fabel (alter Ditt)
f. in Versen.

Fabricant, m. ὑφαντικόν

φωμποικῆρος (ἐλλ. δημοτικῆς), Fabrifant, m.
 Fabricateur, m. κατασκευαστής, Verfertiger, m.
 Fabrication, f. κατασκευή, Verfertigung, f.
 Fabricien, — cier, m. ὁ ἐπιστάτης τῶν ὑπαρχόντων μὲς ἐκκλησίας, Kirchenvorsteher, m.
 Fabrique, f. τόπος ἐνθα κατασκευάζεται, κοινῶς φωμποικῆ, Fabrit, f.; κτίσις, κατασκευή, Bau, m., Verfertigung, f.; κτίσις, εὐδοκίμησις, ὑπαρχοντα καὶ ἀξένη ἐκκλησίας, Bau, Einfälle, f. pl., Vermögen und Geräthe n. pl. einer Kirche. Fabriques, pl. κτίρια, ἐκκλησία κτλ. (ἐκ ζωγραφίας); Gebäude, n. pl., Ruinen f. pl. ic. (in Gemälden).
 Fabriquer, v. a. κατασκευάζω, φτιάχνω, verfertigen, fabricieren.
 Fabuleux, ense, adj. (—eusement, adv.) μυθώδης, μυθικός, fabelhaft.
 Fabuliste, m. μυθοποιός, μυθογράφος, Fabeldichter, m.
 Façade, f. μέτωπον (μεγάλον) κτιρίου, Vorderseite f. eines (großen) Gebäudes.
 Face, f. πρόσωπον, Gesicht, Angesicht, n.; επιγάνεια, Oberfläche, f.; τὸ ἐμπροσθεν μέρος (κτιρίου), Vorderseite (eines Gebäudes), f.; κατάστασις, Lage, f., Zustand, m.; faire —, ἀντιπρῶτον, gegen etwas gerichtet seyn; en —, à la —, ἐνώ-

πιον, ἐμπροσθεν, ἐκ τῆς παρουσίας, vor, in Gegenwart; — à —, κατ' ἀντικεῖν, einander gegenüber, von Angesicht zu Angesicht.
 Facé, ée, adj. bien —, εὐμορφος (ἀπὸ τὸ πρόσωπον), schön von Gesicht; mal —, ἀσχημος, häßlich.
 Facélie, f. ἀστεϊότης, ἀστεϊσμός, μέτωπον (ζωγραφίας), Scherz, Schaurte, f.
 Facélieux, euse, adj. (—eusement, adv.) ἀστεϊός, γελοιοποιός, scherzhaft, lustig.
 Facette, f. ἡ κόρυς τοῦ διαμαντίου, kleine geschliffene Fläche oder Naute f. an Diamanten ic.
 Facetter, v. a. κάμνω κόρυας ἐκ διαμαντίου ἢ λίθου πολυτιμου, einen Diamant ic. vielfachig schleifen.
 Faché, ée, adj. κακωμένος, unwillig; j'en suis —, μοι κακοπαλίνεται δι' αὐτό, das thut mir leid.
 Fächer, v. a. παροργίζω, κάμνω καὶ θυμίζω τινά, einen böse machen, erzürnen; διαγορεύω, mißfallen. se —, v. r. κακῶν, böse werden, sich ärgern. v. i. il me fâche, μοι κακοπαλίνεται, es thut mir leid.
 † Fâcherie, f. παροργισμὸς, κακίωμα, Verdenß, Unwille, m.
 Fâcheux, euse, adj. ὀχληρός, διαόργιστος, βαρετός, ärgersüchtig, verdrießlich, unangenehm.
 Facial, ale, adj. ὅπου ἀνήκει ἐκ προσώπου, Gesicht=

Faciende, f. sam. μηχανεύμα, ἐπιβουλὴ, Cabale, Intrigue, f.
 Facile, adj. (—lement, adv.) εύκολος, leicht; συγκαταβατικός, gefällig, nachgebend.
 Facilité, f. εύκολία, Leichtigkeit, f.; ἀπορ συγκαταβασις, große Gefälligkeit, f.
 Faciliter, v. a. εύκολύνω, erleichtern.
 Façon, f. τρόπος, ἐργασία, Art, Weise, f.; εἶδος, Form, Gestalt, f.; τὸ φασιστικόν, Macherlohn, n.; façons, pl. τρόποι ἐπιτηδεύου, τέρεμύνοιαι, Umstände, m. pl., Ceremonien, f. pl. de façon que, ἐκ τρόπου ὥστε, so daß.
 † Façonde, f. εὐχλωρία, Veredsamkeit, f.
 Façonner, v. a. σχηματίζω, ἐκτρέφω, bilden, formen; ἐργάζομαι, δουλεύω (ἐν τῷ ἔργῳ), bearbeiten; ἐκτρέφω τινά ἐκ τι, μαθητεῖν, einen zu etwas gewöhnen, einen bilden. v. n. sam. κάμνω τέρεμύνοιαι, Umstände machen.
 Façonniere, m. — ère, f. ὅπου κάμνει πολλὰς τέρεμύνοιαι, der viele Umstände macht.
 Facteur, m. ἐπιστάτης ἐκ πραγματευτικῆς ὑποθέσεως, Factor m. in Handelsgeschäften; ἐπιστάτης ἐκ τυπογραφίας, Factor in der Druckerei; γρηματοποῖος ἐκ τῆς πόστης, Briefträger, m.; — d'orgues, ἑκείνος ὅπου κατασκευάζει τὰ ὄργανα ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὄργανοποιός,

Druckbauer, m.; (arithm.) συνεργός· ὁ πολλαπλασιαστικὸς καὶ ὁ πολλαπλασιαζόμενος, Factor (im Multiplificiren), m.

Factice, adj. ἐκπλαστος, τεχνικός, nachgemacht, erfälscht.

Factieux, ense, adj. στασιώδης, aufdröhrend. Factieux, m. στασιωτής, Aufdröhrender, m.

Factiou, f. ψυλακή, γραφοῦ, Schillwache, f., das Schillwache fichen; στάσις, ψατάς, Faction, Party, f.

Factionnaire, m. διαγριμένους καὶ φυλάττει, φυλάς, Schillwache (der Schillwache ficht), f.

Factorage, f. τὰ δικαιώματα (ἢ πληρωμή) τῶν κοιμιστοκλήτων, Commissionsgebühren, f. pl.

Factorerie, f. ἐμπορία πραγμάτων εἰς ξένον τόπον (μάλιστα εἰς τὴν Ἰνδίαν), Factorery, f.

Factotum, m. ὁποῦ ἀνακατάνεται εἰς κάθε ἐπάγγελμα πηλίκον καὶ κυβερνᾷ ὅλα κατὰ τὴν θέλησιν του, der Alles in Allem ist, Factotum, n.

Factum, m. (jur.) ἐκδοτικὴ μῆτις ἐποδῆστος καὶ δικαιολογημάτων τῆς κρίσεως, Darstellung f. der Thatsache.

Facture, f. καταγραφή πραγμάτων μὲτ' αὐτῶν, Factor, Factura, f.

Facturier, m. ἐργάτης εἰς ἐργαστήριον τεχνίου, Arbeiter m. in einer Werkstätte.

Facultatif, ive, adj. brief — lisch, εἰσπρατικὸν γράμμα τοῦ

Πάπα (μὲ τὸ ὅποσον δίδει ἐξουσίαν εἰς αὐτὸν), Erre n. des Pabstes (wodurch einem Gewalt in einer Sache gegeben wird).

Faculté, f. φυσικὴ δύναμις, natürliche Kraft, f., natürliches Vermögen, n.; ἐξουσία (καὶ κέρμης αὐτῆς), Gewalt (etwas zu thun), Befugnis, f.; τὸ σύνστημα τῶν διδασκάλων εἰς τὰς ἀκαδημίας (εἰς τὰ πανεπιστήμια), Faculté, f.; la — de Médecine (ἢ αἰσῶς la faculté), τὸ σύνστημα τῶν τῆς λατρικῆς διδασκάλων, die medicinische Faculté; la — de Droit, οἱ νομοδιδασκάλους, die juristische Faculté.

facultés, pl. τὰ ἐναρμόνια, ἢ περιουσία, das Vermögen, die Habe.

Fadaise, f. μικροπείθεια, ἀνυσία, abgeschmacktes Zeug, n.

Fade, adj. ἀνυστός (διὰ φανερὰ), unschmackhaft; (μικροπείθεια), abgeschmackt.

Fadeur, f. ἀνυστάδα (εἰς τὰ φανερὰ), unschmackhaftigkeit, f.; ἀνυστός τρόπος, abgeschmacktes Wesen, n., Abgeschmacktheit, f.

Fagot, f. δεμάτι ξύλα ἢ ξηρὰ κλαδιά, Reisbündel, n., Welle, f.; δεμάτι, Bündel, Bündel, n.; barge en fagots, ξύλα καὶ σανίδια κατασκευασμένα διὰ βάρκας, ὅπου ὑπερτα ἐκινούνται μόνον, zerlegte Stücken. pl. zu einer Barke, die hernach zusammen gesetzt werden. Fagots, pl. ἄγ. ἡλικία πράγματα, abgeschmacktes Zeug, n.

Fagotage, m. δέσιμον τῶν δεμάτων (ἀπὸ ξύλων), Wellen machen, n.; μισθός αὐτῆς, τὸ, Lohn m. dafür.

Fagoter, v. a. δένω εἰς δεμάτια ξύλα, ξηρὰ κλαδιά, Reisbündel oder Wellen machen; ἄγ. δένω εἰς ἀνυστάδα, ῥήνω ἰδίω καὶ ἐκεί, unter einander werfen; δένω ἄλλοις τοιαῦτα, sich wunderlich betreiben.

Fagoteur, m. ἐκεῖνος ὁποῦ δένει τὰ δεμάτια, der Reisbündel macht.

Fagotin, m. μαύσιον ἐνδύματι, angestrichenes, m.; ἀνυστός γελοιοποιός, Possentist, m.

Fagone, f. ὁ δόμος (τοῦ ἄγ. ὡς), Druckdrück (der Thier), f.; τὸ γαροδύμι (τοῦ ἄγ.), Kalbegerdrück, n.

Fagnenas, m. βροῦμα καὶ ὄδωρα, übler Schwefelgeruch, m.

Faible, adj. (-blement, adv.) ἀδύνατος (μὴ ἔχων δύναμιν), schwach. s. m. ἀδυναμία (φυσικὴ), μεγάλη κλίσις πρὸς εἰς αὐτὴν, Schwäche, schwache Seite, f.

Faiblesse, f. ἀδυναμία (πνευματικὴ ἢ φυσικὴ), Schwäche, Schwachheit, f.; λιμοδυνία, Ohnmacht, f.

Faibler, v. a. ἀδυνατίζω, γίνωμαι ἀδύνατος, schwach werden.

Faïence, f. εἶδος φαρφουρήτων κατασκευασμένης, unedlites Porzellan, Halbporzellan, n.

Faïencerie, f. τόπος ὅπου κατασκευάζονται, Faïencerie, f.

ταπεινός, *faine*, *Ζαπαν-
εσφορί*, *f.*
Faiencier, *m.*, -ίερς, *f.* *κε-
ρύς* (*κερύς*) *ὁπλοῦ παλῆς* *fa-
ience*, *Ζαπανεσφάνδρις*, *m.*,
-τίν, *f.*
Failli, *m.* *χρεωκόπος* (*τοῦ* *οἰκ.*
μουφλοῦ *δὲ*), *Bankrottirer*, *m.*
Faillibilité, *f.* τὸ *λαθεῖν* *ὅτι*,
δυσκότης *νὰ* *λαθεῖν* *ὅτι* *τις*,
Schicklichkeit, *Möglichkeit* *f.* *zu*
irren.
Faillible, *adj.* *ἐποκείμενος* *εἰς*
λάθος, *sehlbar*, *der* *irren*
kann.
Faillir, *v. n.* *irr.* *σφάλω*, *λαν-
θάνω*, *κάνω* *λάθος*, *feh-
len*, *irren*, *sich* *versehen*; *λεί-
πω*, *fehlen*, *mangeln*; *πείνω*,
τελειόω, *zu* *Ende* *gehen*;
γίνομαι *ἐδύναντος*, *schwach*
werden; *χρεωκοπέω* (*τοῦ* *οἰκ.*
μουφλοῦ *δὲ*), *fallen*, *bank-
rott* *werden*. *je* *faillis* *tom-
ber* *etc.*, *ὄλλων* *έλλειπε* *ἀπὸ*
τὸ *νὰ* *πλεῖν* *κτλ.*, *ich* *wäre*
bald *gefallen*. *à* *jour* *failli*,
εἰς *τὸ* *τέλος* *τῆς* *ἡμέρας*, *am*
Ende *des* *Tages*.
Faillite, *f.* *χρεωκοπία* (*τοῦ* *οἰκ.*
μουφλοῦ *δὲ*), *Bankrott*,
m., *Falliment*, *n.*
Faillisse, *f.* (*mar.*) *ὁ* *τόπος*
ὅπου *παύεται* *ὁ* *ἥλιος*, *Ort*,
m., *wo* *die* *Sonne* *untergeht*.
Faim, *f.* *πείνα*, *Hunger*, *m.*;
— *canine*, *βουλμία*, *πείνα*
ὑποζώου, *Dishunger*, *m.*
Faim-vaille, *f.* *βουλμία* *τῶν*
ἀνθρώπων, *Beifucht* *f.* *der*
Pferde.
Faine, *f.* *παλαρὶς* (*τῆς* *ἀνδρ.*),
Bucheder, *f.*

Fainéant, *ante*, *adj.* *et* *m.*
δυσήθης (*χαλῆς*), *saul*, *mü-
sig*; *Baulenzet*, *m.*
Fainéantier, *v. n.* *δυσήθης* (*χαλ-
νέος*, *εἰμαι* *χαλῆς*), *faulenz-
set*.
Fainéantise, *f.* *δυσήθεια*, *Faul-
heit*, *f.*, *Müßiggang*, *m.*
Faire, *v. a.* *irr.* *ποιῶ*, *κάνω*,
machen, *thun*; *προσέχω*, *ver-
schaffen*; *faire* (*avec* *l'infini-
tif* *d'un* *autre* *verbe*), *προσ-
τάτω*, *παράγγελλω* (*δὲ* *νὰ*
κάνω *τις* *τι*), *lassen*; *p. e.* *faire*
écrire, *ποσώτω* *νὰ*
γράψω *τις*, *schreiben* *lassen*;
faire laver, *δίδω* (*πανά*
κτλ.) *νὰ* *τὰ* *πλένουν* *κτλ.*, *was*
schon *lassen* *ic.*; *faire faire*,
παράγγελλω *νὰ* *κάνω* *τις* *τι*,
κάνω, *machen* *lassen*; *faire*
savoir, *δίδω* *εἰδέναι*, *δηλο-
ποιῶ*, *zu* *wissen* *thun*; *faire*
q. à qc., *συνηθίζω* *τινὰ* *εἰς*
τι, *einen* *woran* *gewöhnen*;
avoir *à* *faire* *de* *qc.*, *ἔχω*
χρεῖαν *ἀπὸ* *ἐν* *πραγμ.*, *ei-*
ne *Sache* *brauchen*, *nothig* *ha-*
ben; *n'avoir* *que* *faire* *de*
qc., *δὲν* *χρειάζομαι* *ἐν* *πρά-*
γμα, *eine* *Sache* *nicht* *brau-*
chen; *faire la barbe*, *ζουραρί-*
ζω, *μαρμαριζέω*, *barbieren*;
faire bon pour qc., *ἐγγινύ-*
μαι *εἰς* *τινὰ*, *für* *jemanden*
gut *sagen*; *faire les cartes*,
δίδω *τὰ* *χαρτιά*, *Kart(u)* *ge-*
ben; *combien* *faites* *vous*
cela? *πόσον* *ἐγχεῖς* *δὲ* *αὐ-*
τὸ; *πόσον* *τὸ* *πώλετε*; *was*
verkauften *Sie* *dafür*? *was* *hes-*
ten *Sie* *das*? *il* *ne* *fait* *que*
de *sortir* *etc.*, *τώρα* (*αὐτή*

τὴν *στιγμὴν*) *ἐβγῆκε*, *jest*
(*den* *Augenblick*) *ist* *er* *fort*.
v. n. *ἀρμόδω*, *ἀρῶ* (*καλὸ*
ἢ *ἀχαρῶ*, *ἢ* *δὲν* *πρέπει*),
(*gut* *oder* *schlecht*) *passen*, *fic-*
hen; *v. i.* *κάνω*, *es* *ist*; *il*
fait chaud, *κάνω* *ζῶταν*,
es *ist* *warm*, *heiß*; *il* *fait* *jour*,
ἐμφανίζω, *es* *wird* *Tag*; *il*
fait *nuit*, *νοκτεῖναι*, *es* *wird*
Nacht; *il* *fait* *beau*, *εἶναι* *κα-*
λὸς *καιρὸς*, *es* *ist* *schön*, (*schö-*
nes *Wetter*. *se* *faire*, *v. r.*
γίνωμαι, *werden*, *gemacht*
werden; *συμβαίνει*, *εἰσπί-*
πτει, *geschehen*, *sich* *zutragen*;
se *faire* *malade* *etc.*, *προσ-*
ποιοῦμαι (*κακώνομαι*), *εί-*
χω *πῶς* *εἶμαι* *ἀσθενὴς*, *sich*
krank *stellen*. *se* — *à* *qc.*,
συνηθίζω *εἰς* *τι*, *sich* *woran*
oder *wozu* *gewöhnen*.
Faisable, *adj.* *ὅπου* *ἔμπορὸν*
νὰ *γένη*, *thunlich*.
Faisan, *m.* *φασιανός*, *τὸ* *φασί*,
Fasan, *m.*; *ponle* *faisanne*,
τὸ *θήλυκον* *τοῦ* *φασιανῶ*,
Fasanhenne, *f.*
Faisances, *f. pl.* *ὅσα* *ἐν* *ἑνὶ* *ἀγο-*
ραστῇ *χρονικῶ* *ἐισαχθῆμα-*
τος *ἐπιχρεώρεται* *νὰ* *δωσῇ*,
ἔξω *ἀπὸ* *τὰ* *συμπληρωθέντα*,
Beistungen (*Zahlung* *noch* *über*
das *Ausgemachte*) *f. pl.* *von*
Padttern.
Faisandeu, *m.* *νῶς* *φασιανός*,
junger *Fasan*, *m.*
Faisander, *v. n.* *se* —, *v. r.*
(*διὰ* *τὰ* *ἀγρία*) *βοῶ* *καὶ*
βοῶ, (*vom* *Wildpret*) *an-*
sprechen *zu* *sich*.
Faisanderie, *f.* *τοπὸς* *ὅπου*

τοῖς φρονταῖς οἱ φασιανός, Fas-
santier f.
Faisandier, m. ἐκεῖνος ὅπου
τρέφει φασιανούς, Fasandier
wörter, m.
Faisceau, m. δεμάτι, Bündel,
Bündel, n.; faisceaux, pl.
αἱ ῥάβδοι (ῥάβδονυχία) των
παιλαίων Ρωμαίων, die Was-
thenbüchel (fascies) bey den
alten Römern.
Faiseur, m., -euse, f. ἐργα-
στής, ἐκείνος (ἐκείνη) ὁποῦ
καίρει (φτιάει) τι, Arbeiter,
m., -in, f., der (die)
etwas macht.
Faisselle, f. ἀγγεῖον διὰ συγ-
ματισμὸν τοῦ τριέου, Riste-
form, f.
Faisserie, f. πρῶγμα πλεγμέ-
νον (καλῶς κτλ.), Flecht-
werk (Wörbe ic.), n.
Faissier, m. καταδοποιός,
Kordmacher, m.
Fait, aite, adj. et part. χαρω-
μένος, γινόμενος, gemacht,
geschéhen, v. faire. un hom-
me —, ἀνδρὸς σωστός, er-
wachsender Mann, m.; bien —,
καλοκαταμένος, εὖμορφος,
wohlgebildet, schön; au prix —,
δωρισμένη τιμῇ, festge-
setzter Preis, m.
Fait, m. ἔργον, κάμωμα, That, f.;
prῶγμα, Sache, f.; συμ-
βάν, Begebenheit, f., Ereignis,
n. mettre en —, poser
en —, υποθέτω, annehmen,
voraussetzen; de —, adv.
ἐν ἀληθείᾳ, in der That; en
— de, ὡς πρὸς —, ὅσον εἰς
—, in Sachen, betreffend; si
—, μάλιστα, βέβαια, o ja!

freilich! tout-à —, adv.
ολοκλήρως, ὁλοτελῶς, völlig,
gänzlich.
Faitage, m. δοκὸς ὅπου βρατῇ
τὴν σκέπην, Dachstuhlsetze, f.
Faitard, (p. u.) v. paresseux.
Faitardise, f. (p. u.) v. pares-
se.
Faitte, m. κορυφή σκέλης κτι-
ρίου, Forst, Korfchen, m.; ἡ
κορυφή των δένδρων, Gipfel
m. der Bäume; fig. κορυφή,
ὑψιστος βαθμός, Gipfel
(fig.).
Faitière, f. κεραμίδι βυθολὸν
διὰ τὴν σκέπην των οἰκίων,
Dachziegel, Dachziegel, m.
Faix, m. γρατίον, φάτνωμα,
Rast, Bürde, f.
Fakir, m. γυμνὸς (ἐκ τῆς ὁ-
δῆς, εἰδος δερβισίου, Fas-
fir (in Ostindien), m.
Falaise, f. βράχος εἰς τὴν πα-
ροχθάλασσαν, küstennähiger
Felsen, Klippe f. am Gestade,
steiler Felsste, n.
Falsifier, v. n. (ἡ ψάλλωσα)
ζυγὰ καὶ ἀνοήτως εἰς ἓνα
βαύχον, (vom Meere) an eine
Klippe anschlagen.
Falbala, m. κομπούδα μεταξὺ
τῆς εἰς γομφίατα γυναικῶν,
Halbel, f.
Falcade, f. εἶδος πηδήματος
αἰῶγον ὅταν πολλὰ λυγὰ τὰ
ὀπισθὰ ποδάρια, starkes
Biegen n. der Hintersäße eis-
nes Pferdes.
Fallacieux, euse, adj. (p. u.)
ἀπατηλός, betriegerlich.
Falloir, v. i. il faut, πρέπει,
müssen; χρειάζεται, εἶναι
χρεία, nöthig seyn; il me

faut, χρειάζεται, έχω χρει-
αζέω, ich brauche, bedarf, habe
nöthig; il s'en faut, λείπει,
es fehlt, mangelt; il s'en est
peu fallu que —, ὀλίγον ἐ-
λείπεν ἵνα —, es fehlte wenig,
daß —; tant s'en faut, τάλαν-
τος ἕως οὗ, ποτὶ διαφέρει,
weit gefehlt.
Falot, m. γαγάρ, εἰς ἄρτον
ἐὼς φασιανόν, Stalllatze
n., f.; ἀγγεῖον μετὰ σάκκον
ἀνταμύνην διὰ γέφυραν, Deck-
vlanne, f.
Falot, ote, adj. -lotement,
adv. fam. γελοῶς, τρι-
λός, lächerlich, narelich.
Falotier, m. ἐκείνος ὅπου ἀν-
ταμύνη τὸ γαγάρ, Patrone
anzünder, m.
Falcourde, f. δεματάκι ἀπὸ
ὀλίγων ἐλασίων, Bündel n.
von (einigen) Holzstäben.
Falquer, v. n. faire — un che-
val, ἀναγκάζω τὸ ἄλογον εἰς
κόμην falcade, ein Pferd in
Falcade machen lassen.
Falsificateur, m. ροδιντής,
Verfälscher, m.
Falsification, f. ρόδινσις, ver-
fälschung, f.
Falsifier, v. a. ροδίζειν, dolo-
ρεῖν, μιμῶμαι (αὐτὸν ὡς πω-
κὸν τρόπον), verfälschen, nach-
machen.
Falum, m. χώμα μινυμένον μετὰ
τοῖς ματὰ κορυλλίων (διὰ
χέρσιν), Mischelerde f.
(zum Düngen).
Falmier, v. n. χειρῶν γὰρ
μετὰ τοῖς ματὰ κορυλλίων, mit
Mischelerde düngen.
Falmière, f. τόπο, ὅπου ἐργα-

σκορταί σαρκοί κορυλλίων,
Muschelgrube, f.

Fame, f. Φήμη (δὲ), die (Welt-
tin) fama; μία γήμη, λό-
γος ὁποῦ τρέχει, Gerücht, n.,
Ruf, m.

Famé, έε, adj. bien —, ὁποῦ
ἔχει καλὸν ὄνομα (εἰς τὸν
κόσμον), in gutem Rufe ste-
hend, einen guten Ruf habend;
mal —, δυσφημισμένος, be-
rüchtigt.

Famélique, adj. ὁποῦ πάσχει
ἀπὸ πείνας, ἐξορτήτος, hun-
grig, nimmer satt.

Fameux, ense, adj. περίφη-
μος, berühmt; δυσφημισμέ-
νος, berüchtigt.

se Familiariser, v. r. οικίος
καὶ συνήθης γίνωμαι, ver-
traut werden, sich gewöhnlich ma-
chen; — avec qc., λαμβάνω
τελείαν ἐδραὴν δι' ἓνα πρῶ-
γμα, τὸ μυνῶμαι σωστά,
sich mit einer Sache vertraut
machen, sich (dat.) eine Sa-
che vollkommen bekannt ma-
chen.

Familiarité, f. οικιότης, συν-
ήθεια, Vertraulichkeit, f.

Familier, έρε, adj. (έρεment,
αδ.) οικίος, συνήθης, veri-
traut, vertraulich; ἐκενός,
γινώσκος ἐκ συνήθειας, be-
kannt, geläufig.

Famille, f. φαμίλια, οικία,
Familie, f.

Famine, f. λιμός, πείνα, Hun-
gernoth, f., Hunger, m.

Fanage, m. ἀνακατωμα τοῦ
κοσμομένου χορτοῦ διὰ τὴν
ἐνραιθῆ, das Heumachen;
μισθός δι' αὐτό, Lohn dafür.

Fanaison, f. καίρος τὰ ἀνακα-
τωθῆ τοῦ κοσμομένου χορτοῦ,
Zeit f. des Heumachens;
Duernte, f.

Fanal, m. φανάρι εἰς τὰ καρά-
βια, Schiffslaterne, f.; φα-
νός (μεγάλον φανάρι εἰς
πύργον εἰς τὸ παραυλασσι-
ν), Leuchthurm, m.

Fanatique, adj. δεισιδαιμον,
ἐκθουσιαστικός, schwärme-
risch, fanatisch.

Fanatisme, m. ἐκθουσιασμός,
υπερβολικός (μάλιστα εἰς
τὴν θρησκείαν ἢ τοὺς πολι-
τικὰς παθίους), Schwärme-
mercy, f., Fanatismus, m.

Fanatiser, v. a. ἐκτρέφω ἐκθου-
σιασμόν (v. fanatisme), zur
Schwärmerei hinführen.

Fane, f. φάλλον φυτόν, Blatt
n. einer Pflanze.

Faner, v. a. ἀνακατύνω τὸ κο-
σμομένον χορτάρι διὰ τὴν ἐν-
ραιθῆ, Heu machen. se —,
v. r. μαγαλύνωμαι, verwelken.

Faneur, m., -euse, f. λαίλας
(ἐκείνη) ὁποῦ ἀνακατύνει τὸ
κοσμομένον χορτάρι, Heu-
macher, m., -rin, f.

Fanfan, m. mon —, (χαϊδε-
νικά) παιδίον μου, (Uebfot
sich) mein Kindchen!

Fansare, f. φωνὴ σάλπιγγος,
σάλπιγγος (εἰς σημείον χα-
ρᾶς), Trompetenschuß, n.,
Lärm, m.

Fanfaron, m. καυχημένος, με-
γαλῆγορος, Prahlcr, Groß-
sprechender, m.; adj. ὁποῦ με-
γαλῆγορεῖ, prahlerisch, groß-
sprecherisch.

Fanfaronnade, Fanfaronnerie,

f. καίχησις, μεγαληγορία,
Prahlerei, Großsprecherei, f.

Fanfreluche, f. σπολίδι μά-
ταιον καὶ οὐδανόν, Glitters-
staat, m.

Fange, m. λάπη, λήνη, Roth,
Schlamm, m.

Fangeux, ense, adj. λαοποι-
δής, kolbig.

Fanion, m. σημαία τῶν σκευ-
φόρων, Waggofahne, f.

Fanon, m. τὸ δέρμα τοῦ βδοῦν
ἐπὶ κατωτὸ τοῦ λαμοῦ, Wamme
f. des Rindviehes; μαχαλὶ
τρέχει εἰς τὸ ποδάρι τοῦ ἀλό-
γου, Zote f. am Pferdefuß;
υπομάρκιον (ἢ ταῖνια πλα-
τεία) εἰς τὴν ἀριστεράν ἀγκύ-
λην τοῦ λειτουργούντος ἐπεί-
ως (εἰς τοὺς κατωλίκους),
breite Binde f. am linken Ar-
me des Messptickers.

Fanons, pl. τὰ δορυμασμένα
κοκκάλα (εἰς τὸ στομα) τοῦ
ἐπίτου, die Barben f. pl. des
Bischofs, τὰ δύο κορσά-
δα τῆς μέσης τῶν ἐπισκό-
πων, die beiden Schnüre f.
pl. an einer Bischofsmütze; δε-
σμάτα διὰ τὰ κοσμημένα πο-
δάρια, Verband m. zu Beins-
brühen.

Fantaisie, f. γαρταρία, Phant-
asie, Einbildungskraft, f.;
γαρταρία, ατοχαμός, Ge-
dante, Einfall, m.; γαρτα-
ρία, παροξέως ατοχαμός,
πεισμα, Grille, f., Eigen-
sinn, m.; Fantasie (in der
Mahleren und in der Musik),
γαρταρία (εἰς ζωγραφίαν καὶ
εἰς μουσική).

Fantasque, adj. (-queux),

adv.) φαντασιώδης, παράξενος, αλλόκοτος, fantastisch, seltsam, wunderbarlich.

Fantassin, m. στοιχειώτης πέζος, Soldat zu Fuß, Infanterist, m.

Fantastique, adj. φαντασιώδης, fantastisch, eingebildet.

Fantôme, m. φάντασμα (πνεύμα), Gespenst, m.; φανταστική και ματαιά ιδέα, Pinn-
gespenst, Trugbild, n.

Faunus, m. ναός των Ερμιαίων, heidnischer Tempel, m.

Faon, m. λαγόπουλον, Firschtalch, n.

Faonner, v. n. γανώ (λαγόπουλον), Junge setzen (von Firschtälchen).

Faquin, m. οὐτιδαρός, άχροίος, ein Nichtswürdiger, Schuft, m.; όχημα τι ανθρώπου εύλιου, heizernes Bild n. in Menschengestalt.

Faquinerie, f. πράξις οὐτιδαρώ ανθρώπου, άχροΐνης, Schurkenstreich, m.

Faquir v. fakir.

Farailon, m. (mar.) μικρά έξοχα, kleine Sandbank, f.

Farais, m. δίσκον διά τὸ κοράλι, Reg. n. zum Korallenfischen.

Faraison, f. τὸ πρῶτον όχημα όπου λαμβάνει τὸ γινάδι άρ' οὐ τὸ έργάλον από τον φούδον, erste Gestalt, f., die das Glas nach dem Herg ausnehmen aus dem Schmelzofen erhält.

Farce, f. παραγέμισμα φαγητών (φαγὴ από λιγνιμίδια κρέατα κτλ. από τὰ όποια γε-

μίζουν ένα λόγανον, ένα ήγ' ούρη κτλ.), Fäusel, n.; (μικρά καυρώδια πολλά γελοιώδης, Pöffe (Lustspiel), f.; πράγμα νόστιμον καὶ γελοιώδες, Pöffe, f., Scherz, m.

Farcer, v. n. άσπάζομαι, χωρατεύω, scherzen, spaßen.

Farceur, m. γελοιοποιός, Possenreißer, m.

Farcin, m. είδος ψωγος των άλλων καὶ μουλαρίων, Warm (der Pferde und Maultiere), m.

Farineux, euse, adj. (διά άλογον καὶ μουλαρία) ψωγέος, mit dem Warme beschaf-

tet.

Farcir, v. a. παραγεμίζω φαγητά, mit gehacktem Fleische fällen.

Fard, m. φικισίδι, Schminke, f.; fig. ψεύτικος στολισμός, lecter Prunk, m.; υπόκρισις, προσποίησις, Gleichnerey, Verstellung, f.

Fardeau, m. φορτίον, φόρτωμα, Last, Bürde, f.

Farder, v. a. βάτω φικισίδι, schminken; fig. στολίζω έξωτερικώς (να μη φανώσι τὰ ελαττώματα ενός προσώματος), schmücken, einen falschen Ans-

strich geben.

Farfadet, m. δαιμόνιον, καλόν πνεύμα (βουνοκάλακας), Kobold, m.; fig. ελαττωγώνος άνθρωπος, leichtsinniger Mensch, m.

Farfouiller, v. n. χαλίζω, ακαλλίζω, herumwühlen. v. a. διαρυνώ, ξεσκάω, durch-

suchen.

Fargues, f. pl. (mar.) περιτριγλισμένα κειμήλια, Schiffs-
besatz (auf Schiffen), n. pl.

Faribole, f. fam. πρόγμα ή χρηστής καὶ οὐσιώδους φλυνάρις, albernes Zeug, Possen, f. pl.

Farine, f. άλεύρι, Mehl, n.

Fariner, v. a. άλευρώω, Mehl bestreuen.

Farinet, m. κύβος, όστι όπου έχει άριθμούς, μόρον εις έκάστην πλευράν, Würfel m. mit einem Auge.

Farineux, euse, adj. άλευρώμενος, mit Mehl bestreuen, άλευρωσίδης, mehlicht.

Farinier, m. άλευρός, άλευρωπώλης, Mehlhändler; m.

Farinière, f. άλευρωθήκη, Mehlkasten, m.

Farlouse, f. είδος χορδιόλου Wischenleche, f.

Farouche, adj. άγριος, άγρία όδης, wild, grimmig

Fasce, f. (blas.) ζώνη, φασάκι, Gürtel, m., Winde, f.

Fascé, ée, adj. (blas.) ζωσμένος, agurtit.

Fascicule, f. δέσμη, δέμας, Bund, Bündel, n.

Fascie, f. ή άράδες (δέσμη όπου γαλρώνται εις τὸ κοράλι), Streifen n. pl. άράδες, Mischeln.

Fascié, ée, adj. όπου έχει άράδες, gestreift.

Fascinage, m. πλέγμα άπο κλωνιάς (v. fascine), δάσχηνοwert, n.

Fascination, f. βάσκαμα, γόητεία, Wezaubering (proprieté fig.), f.

ascine, *f.* δεινὴ ἀπὸ κλωνί-
ων (διὰ γένεσιν τῶν λάρ-
ων εἰς πολυκλωνίαν κτλ.),
Reisbündel, *n.* Faschine, *f.*
asciner, *v. n.* βροταίνω, γο-
τίζω, μαγεύω, bezaubern,
beheren (*propri. et fig.*); ver-
blenden.

aséole, *f.* ψασόλι, Fäsele,
Schminkebohne, *f.*
asier, *v. a.* (*mar.*) (διὰ τὰ
παιδιά) δέν φρονεῖν κα-
λὰ ἐπὶ τὸν ἔμμερον, (von Stig-
geln) flattern.

aste, *m.* μεγίστηρεν, πικ-
ράτης, ἀσχημέτης, Ge-
pränge, *n.* Prunk, *m.* Pracht,
f. φροντισμένα λόγια,
Schwulst, *f.*

astes, *m. pl.* ἐφημερίδες, ημε-
ρολόγιον (τῶν παλαιῶν Ρω-
μαίων), Staatskalender (der
alten Römer), *m.*; τὰ χρονί-
α, Jahrbücher, *n. pl.* les
— sacrés de l'église, τὸ
μεγιστολόγιον, Geschichte *f.*
der Märtyrer.

astidieux, euse, *adj.* (-sti-
dieuement, *adv.*) ἐνοχλη-
τικός, ἀνδής, langweilig, ver-
dreißlich.

astmenx, euse, *adj.* (-stuen-
sement, *adv.*), ἀλαῶν,
ἐπισηφανέας, λιμπρός, με-
γαλοπρεπής, prunfool, präch-
tig, pomphast.

fat, *m.* ματαιόφρων, ἀνοστός
ἐν θρωπῳ, Ged, Lasse, *m.*
adj. ἀνήτος, ἀνοστός, al-
bern, läppisch.

Fatal, *ale*, *adj.* εὐκαρμένος,
διωρισμένος ἀπὸ τὴν τύχην,
ἀνέμετος, vom Schicksal bei-

stimmt, unbetreiblich; δλε-
στος, ἀλέθτος, unglücklich,
verderblich.

Fatalement, *adv.* κατὰ τὸ πε-
πραμένον, κατὰ τὸν διορι-
σμόν τῆς τύχης, durch ein
Verhängniß; κατὰ δυνάμειν,
unglücklicher Weise.

Fatalisme, *m.* διδασκαλία ἐκ-
των ὅπου λίσσων ἐπὶ ἅλα τὰ
συμπεριεχόμενα εἰς τὸν κόσμον εἶ-
ναι ἀνεύχτως διωρισμένα
ἀπὸ τῆς εὐκαρμένης, Fata-
lismus (Lehre, daß alles in
der Welt vom Verhängnisse
unabänderlich bestimmt sei),
m. — liste, ἀπαθὸς ἐκείνης
τῆς διδασκαλίας, Fatalist
(Anhänger dieser Lehre), *m.*

Fatalité, *f.* εὐκαρμένη, ποί-
κλον, Verhängniß, Schicksal,
n.; δυνάμειν, δύναμις,
Unglück, *n.*, Unglücksfall, *m.*

Fatidique, *adj.* μαντικὸς,
weisend.

Fatigant, ante, *adj.* κοπιωσι-
κός, ermüdend; ἐνοχλητικὸς,
beschwerlich.

Fatigue, *f.* κόπωση, Ermü-
dung, *f.*; ἐνοχλησις, κόπος,
βλάβος, Beschwierlichkeit, *f.*

Fatiguer, *v. a.* κοπιᾶω, κου-
ράω, ermüden, abmatten;
ἐροῶ, beschwerlich fallen.
v. n. et se —, *v. n.* κοπιᾶω,
κουράζομαι, sich ermüden,
müde werden, sich abmatten.
fatigué, *de*, *adj.* κουρασμέ-
νος, ermüdet, müde; *fig.* (διὰ
ποιήματα, ζωγραφίας) πα-
ρὰ πολλὰ τεχνικὸς καὶ διὰ
τοῦτο ἀνοστός, (von Gedich-

ten, Gemälden) zu gekünstelt,
angstlich.

Fatras, *m.* σωρός ἀχρηστῶν
πραγμάτων, Hausen, Wust,
m.

Fataire, *m.* ἐνδοξαστής,
μάγος, ein Begaßterter,
Wahrseger, *m.*

Fatisme, *m.* χαρακτήρ μαρῶν
καὶ ἀνοήτων, ἀνόστον, Cha-
rakter *m.* eines Laffen, eines
Geden.

Fatuité, *f.* ἀνοήσια, μαρλο-
γία, Unverständnis, *m.*, Abge-
schmacktheit, *f.*

Fatum, *m.* μοῖρα, εὐκαρμένη,
Schicksal, Verhängniß, *n.*

Faubert, *v. a.* (*mar.*) φλουκά-
λι εἰς τὰ καρεβία (φωτισμένον
ἀπὸ πικνοσφαιρῶν), Schrub-
ber, Schiffsbesen, *m.*

Faubert, *v. a.* (*mar.*) σαρώ-
ναι, φλουκαλλίζω με τὸ fau-
bert, mit dem Schrubber feh-
ren.

Faubourg, *m.* προάστειον,
Vorstadt, *f.*

Fauchage, *m.* κόσσισμα, δρι-
πάνισμα, das Abmähen.

Fauchaison, *f.* καιρὸς διὰ κό-
σσιμα, Mähzeit, Pflanzzeit, *f.*

Fauche, *f.* κόσσισμα, das Mä-
hen.

Fauchée, *f.* ὅσον ἕνας ἀνδρα-
νος κοσάσει εἰς μίαν ἡμέ-
ραν, Tagemahd (so viel man
in einem Tage mäht), *f.*

Faucher, *v. a.* κοσάω (τὸ
χορτάζειν), mähen (Gras).

Faucher, *m.* κοσμητὴς (τῶν
Γερμανῶν), Rechen, *m.*; Dut-
te, *f.*

Faucheur, *m.* κοσσιότης, Mäher, *m.*

Fauchoux, *m.* εἶδος ἀράχων (μὴ μακρὰ καὶ λεπτὰ ποδάκια), Mäher, Weberknecht, *m.*, Hechspinne (mit langen fadenförmigen Beinen), *f.*

Faucille, *f.* δρεπανον, Sichel, *f.*

Faucillon, *m.* κλαδευτήρι, Spitz, *f.*

Fancon, *m.* ἡραξ, γιερίκι, Falke, *m.*

Fauconneau, *m.* εἶδος μικροῦ κανονίου, Falconnet (Art kleine Kanone), *f.*

Fauconnerie, *f.* ἀνατροπή τοῦ Ιερᾶκιον, Falkenjagd, *f.*; κυνήγι με τὰ Ιερᾶκια, Falkenjagd, Falkenbrühe, *f.*; τόπος ὅπου ἔχουν τὰ Ιερᾶκια, Falkenart, *f.*

Fauconnier, *m.* Ιερικοτρόφος, Falkenier, *m.*

Fauconnière, *f.* διαίκετι διὰ κυνήγι με τὰ Ιερᾶκια, Falkenierclasse, *f.*

Fauder, *v. a.* διαλῶναι κατὰ τὸ μέτρον ἢ ἀκέραιον κομίζει δοῦλον, ein Stück Tuch der Länge nach zusammenlegen, *m.*

Faustler, *v. a.* βελονιάζω (δύπτω) τι ἀραιά, verloren heften, anschlagen. se —, *v. r.* avec q. ou être fusillé, πιάνω φίλιον, συγκαταστήσῃν με τινα, mit einem genauen Bekanntschaft machen, Umgang haben.

Fauldes, *f. pl.* τόπος ὅπου κατασκευάζουν τὸ κάθιστον, Weiterplatz, *m.*

Faune, Φαῦνας (θεὸς τοῦ θάνατος τῶν παλαιῶν Ρωμαίων), Faun (Waldgott der alten Römer), *m.*

Fau-perdrien, *m.* εἶδος Ιερᾶκιον (ὅπου πιάνει πέρδιξ), Rebhühnerfalte, *m.*

Faussaire, *m.* ψευδογράφος, Verfälscher (von Schriften), *m.*

Fausse-alarme, *f.* μάταιος, κενὸς θόρυβος, μάταιος φόβος, blinder Alarm, *m.*

Fausse-attaque, *f.* υποκρινόμενη ἢ ψευδὴς οὐρά (εἰς τὸν ἔχθρον), verstellter Angriff, *m.*

Fausse-braie, *f.* (fortif.) ὁδὸς δάσω εἰς τὸ περικυλισμα, Unterwall, Zwingel, *m.*

Fausse-clef, *f.* ἀντικλειδί, Nachschlüssel, *m.*

Fausse-conche, *f.* γόνα πρὶν τοῦ καιροῦ, ἀποβόλμα, uns zeitige Niederkunft, *f.*

Fausse-étrave, *f.* (mar.) στήριγμα τι τοῦ κυροῦ ἔνδου της πλώρης, Verstäkungsstück n. des Vorderstebens.

Fausse-fenêtre, *f.* ψευδοπαράθυρον, blindes Fenster, *n.*

Fausse-fleur, *f.* ἄνθος κούγιον (ὅπου δὲν ἔργαζει πωρικόν), taube Blüte, *f.*

Fausse-manche, *m.* μισὸν παντζι, ἐπινοημένικον, Halbdarmel, Vorderarmel, *m.*

Fausse-marche, *f.* υποκρινόμενη κινήσις στρατευματος, verstellter Marsch, *m.*

Faussement, *adv.* ψευδῶς, fälschlich.

Fausse-monnaie, *f.* ψευδὴς νόμισμα, ψευδὴς monnaie,

falsche Münze, *f.*, falsches Geld, *n.*

Fausse-page, *f.* ξεχωριστὸς τίτλος εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν ξεχωριστῶν μερῶν ἐνὸς βιβλίου, Schmucktitel, *m.*

Fausse-porte, *f.* ψευδοθύρα, blinde Thüre, *f.*; ἑσωτερικὴ θύρα, äußere Thüre; ἑσωτερικὴ θύρα, hintere Thüre.

Fausser, *v. a.* στραβῶναι, καμπυλῶναι, verdrehen, verbiegen; une clef, βιάζω ἑνα κλειδί, τὸ στραβῶναι, einen Schlüssel verdrehen; — une cuirasse, δουλέγω ἑνα θώρακα (καμπυλώνω, ὁλίστωντες τοὺς φέκι), Weilen in einem Kuraf machen (durch Fahren, Schieben). fig. παρὰβαίνω, γαλῶ (τὸν λόγον μου κτ.), brechen (sein Wort u.).

Fausset, *m.* (mus.) ἰσωνή λεπτή καὶ βραχύνῃ (τοῦ ψάλτου), Falschstimme, Fisel, *f.*; τὸ πρὶν τοῦ βουτῶν, kleine Boxen *m.* ein Faße.

Fausseté, *f.* ψαδέζα, ψαδία, Unwahrheit, Unrichtigkeit, *f.*; ψευδιά, ὑπόκρισις, Falschheit, Verstellung, *f.*

Fausure, *f.* καμπυλότης τῆς καμπύρας τριγύρω εἰς τὸ στόμα της, Schweißung *f.* ein ner Glotte.

Faute, *f.* ἔλλειψις, σφάλμα, Mangel; Fehler, *m.*; faute de —, δι' ἔλλειψιν (ἐκείνη λείπει), aus Mangel an —; sans —, χωρίς ἔλλειψιν, ἀνεπηρέστερος, unsicher, ganz gewiß.

Fautail, m. καθάραι, ἰσχυρὸν, ἀκαυρὸν με ἀκουσθαισθαι, Beschubel, Acmschubel, m.

Fausseur, m., -trice, f., ψευδογράφος (ἐκ κακοῦ), Beschreiber (einer schlechten Sache), m., -rin, f.

Fautif, ive, adj. λανθαστικός, fehlerhaft, unrichtig.

Fauve, adj. πικρὸς, χλωρός (κατανοήσιμος), falb, sahl; bêtes fauves, τὰ λέοντα καὶ ὄρκα, Rothwild, n.

Fauvette, f. ποταμίδα, ὑπολαίδη (πολλὰ τι ὅπου ἐλάθει νόστιμα), Graemüde, f.

Faux, f. κόπια, δρεπάνον (προσποιημένον εἰς ἓνα κοτάνει), Sense, f.

Faux, fausse, adj. ψευδής, falsch, unwahr; ψεύτικος, κίβδηλος (κάλπικος), falsch, unecht, nachgemacht; απιστός, μη πιστός, μη ἀπιστός, treulos.

Faux, à faux, adv. ψευδώς, falsch, falschlich.

Faux-accord, faux-ton, m. (mus.) ψευδής τόνος, διάφωνος, falscher Ton, Mißklang, m.

Faux-bourdon, m. μοναχική μονόφωνος, einförmige Musik, f.; τραγουδιὸν μονόφωνον, einförmiger Gesang, f.

Fauxbourg, v. Fanbourg.

Faux-brillant, m. ψεύτικον διαμάντι, falscher Diamant, m.

Faux-canon, m. κατόν (τόν) ξύλινον, hölzerner Canon, f.

Faux-étai, m. (mar.) μικρό-

τερον οὐκόν, kleiner Steg, m.

Faux-étai, m. ἐξωτερική θήκη, Heberathäuse, n.

Faux-fer, m. l'arme à fait —, τό σκεῦος διὰ τὴν ἀμυνήσεως, der Armee, das Gewehr hat verlagst. Faux-feux, pl. (mar.) σμῆμα ὅπου γίνονται με μαχηόμενα μόνον, Miltfeuer, n-pl.

Faux-frais, m. pl. μικρά ἐξοδα, kleine Unkosten, f. pl.

Faux-fuyant, m. κρυφή υπονοστή, verborgener Fugstich, Schloßweg, m. 3 fig. πούγασις, Ausflucht, Ausrede, f.

Faux-gerbe, m. ψευδομάρτυρ (ἐκ μύθου), Mon-falb-Nondbalb, n.

Faux-jour, m. ψεύτικον φῶς, falsches Licht, n.

Faux-monnayeur, m. ἐκείνος ὁποῦ κόνει ψεύτικα νόμισματα, Falschmünzer, m.

Faux-pas, m. σφαλμάτημα, σφάλμα, Zehltritt, (prop. et fig.), m.

Faux-pli, m. λαμαματία, Falste, Fingel, f.

Faux-sauvage, m. εἰσαγωγή καὶ πώλημα ἀκατὸς ἐμποδισμένων, Einfuhr f. verbotenen Salze.

Faux-saumier, m. ἐκείνος ὁποῦ πωλεῖ ἄλλας ἐμποδισμένον, der verbotenes Salz verkauft. faux-sel, ἄλλας ἐμποδισμένον, verbotenes Salz, n.

Faux-semblant, m. ἐξωτερικὸν πλῆστον, falscher Schein, m.

Faveur, f. εὐνοία, Gunst, Ge-

wogenheit, f.; χάρις, Gerechtigkeit, f.; ὑπολήψις, Ansehen, n. lettres de —, γραμματα νοσταστικά, Empfehlungsschreiben, n. pl.; jours de —, ἡμέραι χάριτος (ἐκείναι αἱ ἡμέραι ὅπου ὁ χρεώστης μὴ καυτιάλλης ἔχει ὑστερον ἀπὸ τὴν διαβολὰν διὰ τὰ πληρωά, Respecttage (nach der Verfallzeit eines Wechsels), m. pl.; en —, διὰ χάριν, πρὸς ὁφέλη, zu Gunsten, zum Nutzen; à la — de, μετὰ τὴν βοήθειαν, διὰ μέσου, unter Begünstigung, mit Hülfe. Faveurs, pl. σημεία εὐνοίας, Gunstbezeichnungen, f. pl.; εἶδος πολλὰ στενῆς κορδέλλας μεραζωτῆς, sehr schmalle seidene Band, n.

Favorable, adj. (-blement, adv.) εὐνοϊκός, günstig, geruht, gewogen; (διὰ τὸν ἄνεμον) οὐρός (καλὸς διὰ τὸ πλεῖστον), günstig (vom Winde zur Schifffahrt).

Favori, m. ite, f. ὁποῦ ἔχει τὴν εὐνοίαν τινός, ἡγαπημένος, ἡγαπητός, Günstling, Liebling, m. adj. προτιμώτερος, ἡγαπητότερος, Lieblings-, lieb.

Favoriser, v. a. κάμνω χάριν, χαρίζομαι, βοηθῶ τινα νὰ προχωρήσῃ, begünstigen, günstig sein.

Fayence etc. v. Faïence etc. Féage, m. ὑποστατικὸν ὅπου ἔχει τις εἰς φρεσὸν κατὰ διαδοχὴν, Wechselgut, n.

Féal, ale, adj. πιστός (εἰς τὸν

βασιλέα του), getreu (seinem Könige).
Fébricitant, adj. ὁ πάσχων ἀπὸ πυρετῶν, ἀπὸ θερμῆς, fieberkrank.
Fébrifuge, m. λαρυκὸν κατὰ τοῦ πυρετοῦ (κατὰ τῆς θερμῆς), Fiebermittel, n.
Fébrile, adj. πυρετικός, ἀνήκων εἰς πυρετὸν (εἰς θερμὴν), fieberhaft.
Fécale, adj. matière —, κόπρος, σκατά, Excrements, n. pl., Mistchensoth, m.
Fécer, v. n. κατακάθω, sich zu Boden setzen.
Fèces, f. pl. ἐμόρση, κατακάθισμα ὑγροῦ, Bodensatz, m.
Fécond, onde, adj. εὐφορός, καρποφόρος, fruchtbar.
Fécondation, f. ἐνέχυμα τοῦ καρποφορεῖν, Befruchtung, f.
Féconder, v. a. πάλω, κομῶ καρποφόρον, befruchten.
Fecondité, f. εὐτοκία, εὐφορία, Fruchtbarkeit, f.
Fécule, f. τὸ ἄμυλον (ἀπὸ πταρυσσίνης ὕλης), Bodenmehl n. von ausgepressten Wurzel; (chim.) σκόνη λευκή, weißes Pulver, n.; κατακάθισμα ὑγροῦ, Bodensatz, m.
Féculence, f. τὸ κατακάθισμα τοῦ κατάρου, Bodensatz m. des Harns.
Féculent, ente, adj. (méd.) (ὕψος) ὅπου ἔχουν κατακάθισμα, was Bodensatz hat, trübe.
Fédéral, ale, adj. ἀνήκων εἰς ἑνωθῆναι, εἰς συμμαχίαν, zum Bündniß gehörig, Bundes-,
Fédéraliser, v. a. καταστellen

(δημοκρατικῇ) πολιτείαν συνθεμένην εἰς ἐνωμένον ἑταροχίαν, einen Bundesstaat errichten. — lisme, m. σύστημα ἐκείνων ὅπου θέλουν τοιαύτην πολιτείαν, Verbündungssystem, n.; Föderalismus, m.; — liste, m., ἐκείνος ὅπου ἔχει αὐτὸ τὸ σύστημα, Anhänger m. dieses Systems, Föderalist, m.
Fédératif, ive, adj. ἐνωμένος εἰς συμμαχίαν, verbündet.
Fédération, f. ἑνωσις διαφόρων ἑταροχίαν εἰς μίαν (δημοκρατικῇ) πολιτείαν, Verbündung f. mehrerer Provinzen zu einem (demokratischen) Staate, Staatenbund, Bundesstaat, m.
Fédéré, m. ἐνωμένος εἰς συμμαχίαν, ein Verbündeter, Föderierter, m.
Fée, f. ἑσπικὴ (ἡμίδει ἢ μάγισσα κατὰ τοὺς μύθους τῶν γραικῶν), Zte, f.
Féer, v. a. μαγεῖω, bezaubern.
Féerie, f. ἡ τέχνη τῶν ἑσπικῶν (v. Fée), Feten, f.; μάγισσα, μαγεία, Zauberei, f.
Feindre, v. a. ὑποκρίνομαι, προσποιούμαι, χαμώνομαι πῶς, sich verstellen, sich felsen als ob —; πλάττω, vergehen, erdichten; — une maladie, χαμώνομαι πῶς εἶμαι ἄρρωστος, sich krank stellen, eine Krankheit vorgeben. v. n. ἔχω ἄμφωβόλαν, zweifelhaft sein, Bedenken tragen; sam. κοιτάζω (ἀπὸ ἀδυναμίας)

ἀλέγον, ein wenig hinken (aus Schwäche).
Feint, einte, adj. et part. ὑποκρινόμενος, πεπλισμένος, πλαστός, verstellt, erdichtet. (v. feindre); porte feinte, pseudόθρα, blinde Thüre, f.
Feinte, f. προσποίησις, ὑπόκρισις, Verstellung, f.; πανουργία, μηχανεύμα, list, finte, f.; (impr.) κόλα τυπωμένη μόνον ἀπὸ τὸ ἐν μέρος, Wöndch, Wöndchbogen, m.
Felatrier, m. ἐκείνος ὅπου φασὶ τὸ γυαλί, Glasbläser, m.
Fêle, f. σωλήν (χωρὶς αἰσθητικῶν) διὰ τοῦ ὅπου φασὶν τὸ λυμένον γυαλί καὶ φάσκων τὰ γυαλινὰ πράγματα, Bläserrohr n. des Glasblasers (in Glashütten).
Fêler, v. a. ῥαίω, ἀπῶ, saltēn, herpringen. se —, v. r. σκίζομαι, σκάνω, plasmēn, springen.
Félicitation, f. συγχαρὶς χαρκτησμός, Glückwünschung, f.
Félicité, f. εὐδαιμονία, Glückseligkeit, f.
Féliciter, v. a. q. de qc. συγχαίρω (einem zu etwas) Glück wünschēn. se —, v. r. χαίρομαι, νομίζω τὴν ἐπαιτίαν μου εὐτυχῆν, sich freuen, sich glücklich schätzen.
Félon, onne, adj. ἀποστάτης, προδοτής, ἀπίστος (εἰς τὸν βασιλέα του) treubruchig, treulos, verrätherisch.

Félonie, *f.* ἀποστασία, πρὸς ἀνάστα, ἀνομία τοῦ ἀποκρίναι τοῦ ὡς πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ, Treubrächigkeit, Treulosigkeit (des Unterthanen gegen seinen Herrscher).

Féloque, *f.* φιλολογία, λόγος διαλογικός, Gelute (kleines Redesstück), *f.*

Féure, *f.* αἵμα, Sprung, Riß, *m.*

Femelle, *f.* θήλειον (ζῷον), Weibchen (von Thieren), *n.*

Fémmin, *me*, *adj.* θήλυτος, weiblich.

Fémuiser, *v. a.* (gramm.) καταστρέφω μὲν λέγειν εἰς τὸ θήλειον γένος, ein Werthoriblichen Geschlechts machen.

Femme, *f.* γυνή (γενναία), Weib, *n.*; Frau, *f.*; Frauenzimmer, *n.*; bonne —, καλή γυνή, μοῖρα; γενομένης, χορηγία; gute Frau, alte Frau; Banctrau, *f.*; — de

chambre, δούλη καὶ ὡς εἰς τὸν ὄμιον, Kammerfrau, *f.*

Femmelette, *f.* γυναικῶδης (εὐμακροῦς), (einfältiges) Weibbild, *n.*

Fémoral, *ale*, *adj.* τοῦ μηροῦ, Schenkel-.

Fémur, *m.* μῦος, ἡρόν, τὸ κόκαλον τοῦ μηροῦ, Schenkelsbein, *n.*

Femison, *f.* καὶ εἰς τὸν ὅποιον κατασκευάζει τὸ χορτίον, χορτοκομία, Deucerte, *f.*

Fendant, *m.* faire le —, φοβερίζω, καυχώμαι, μεγαλοῦμαι, drohen; großprahlen.

Fenderie, *f.* ἡ τέχνη τοῦ χωρίζειν τὸ αἶθρον εἰς βέγαιας,

Berhauen *n.* drei Eisen in Stangen; αὐτοὶ δι' αὐτὸ, Stabhammer, *m.*

Fendeur, *m.* ἐκείνος ὁποῦ οὐκίζει, der spaltet, Spalter, *m.*

Fendoir, *m.* ἐργαλεῖον διὰ οὐκίσμου, Werkzeug *n.* zum Spalten.

Fentre, *v. a.* οὐκίζω, χωρίζω, κόπω, spalten, durchschneiden, zerhauen, se —, *v. r.* οὐκίζωμαι, ἀνίσταμαι, σκίζω, sich spalten, plagen, verfallen.

Fenêtrage, *m.* τὸ παράθυρον εἰς αἶθρον, Fensterwert *n.* eines Hauses.

Fenêtr, *f.* παράθυρον, Fenster, *n.*

Fenil, *m.* χορτοφυλάκιον, ἀγροῦν, Heuboden, Heuschoppen, *m.*

Fenouil, *m.* μάραθρον, μάραθρον (γεννόν), Fenchel, *m.*

Fenouillette, *f.* βελὴ ἀπὸ μάραθρον, Fenchelbrantwirt, *m.*; μήλον τῆς Fenchelsapfel, *m.*

Fente, *f.* χωρηματία, Spalt, *m.*; Riß, *m.*; Riß, *f.*

Fenton, *m.* ἐγκύριον αἰσθητικόν ὅπου δένει τὸν τοίχον, Klammer *f.* zur Bindung der Mauer.

Fennegrec, *m.* ημετερίνα, μοσχάρι (φουρί), Wochhorn (Pflanz), *m.*

Féodal, *ale*, *adj.* ἀνήκειν εἰς γένον, Lehn-.

Féodales, *ale*, *adj.* ἀνήκειν εἰς γένον, Lehn-.

Féodales, *ale*, *adj.* ἀνήκειν εἰς γένον, Lehn-.

Féodales, *ale*, *adj.* ἀνήκειν εἰς γένον, Lehn-.

Féodales, *ale*, *adj.* ἀνήκειν εἰς γένον, Lehn-.

Féodales, *ale*, *adj.* ἀνήκειν εἰς γένον, Lehn-.

Féodales, *ale*, *adj.* ἀνήκειν εἰς γένον, Lehn-.

Féodales, *ale*, *adj.* ἀνήκειν εἰς γένον, Lehn-.

Féodales, *ale*, *adj.* ἀνήκειν εἰς γένον, Lehn-.

Féodales, *ale*, *adj.* ἀνήκειν εἰς γένον, Lehn-.

εἰς γένον, Lehnbarkeit, *f.*; υποχρέωσις ἐκείνου ὅπου λαμβάνει τὸ γένον, Lehnpflicht, *f.*; τὰ πρὸς τὸ γένον (γενναίως), das Lehnswesen.

Fer, *m.* αἰσθητικόν, Eisen, *n.*; — (à cheval), αἰσθητικόν πέταλον τοῦ αἰσθητικόν, Hufeisen, *n.*; — à repasser, τὸ αἰσθητικόν διὰ σιδερώματος, Bügelisen, *n.*; fers, αἰσθητικὸν αἰσθητικόν, Dequâ, Fesseln, Ketten, Bande, *f. pl.*; fig. αἰσθητικὸν, σκληρόν, Gefangenschaft, *f.*

Fer-blanc, *m.* τελεῖς, ἄσπρος, πάγκαιος, weißes Blech, *n.*

Ferblancier, *m.* τελεῖς, ἄσπρος, πάγκαιος, weißes Blech, *n.*

Fer-blanc, *m.* τελεῖς, ἄσπρος, πάγκαιος, weißes Blech, *n.*

Fer-blanc, *m.* τελεῖς, ἄσπρος, πάγκαιος, weißes Blech, *n.*

Fer-blanc, *m.* τελεῖς, ἄσπρος, πάγκαιος, weißes Blech, *n.*

Fer-blanc, *m.* τελεῖς, ἄσπρος, πάγκαιος, weißes Blech, *n.*

Fer-blanc, *m.* τελεῖς, ἄσπρος, πάγκαιος, weißes Blech, *n.*

Fer-blanc, *m.* τελεῖς, ἄσπρος, πάγκαιος, weißes Blech, *n.*

Fer-blanc, *m.* τελεῖς, ἄσπρος, πάγκαιος, weißes Blech, *n.*

Fer-blanc, *m.* τελεῖς, ἄσπρος, πάγκαιος, weißes Blech, *n.*

Fer-blanc, *m.* τελεῖς, ἄσπρος, πάγκαιος, weißes Blech, *n.*

Fer-blanc, *m.* τελεῖς, ἄσπρος, πάγκαιος, weißes Blech, *n.*

Fer-blanc, *m.* τελεῖς, ἄσπρος, πάγκαιος, weißes Blech, *n.*

Fer-blanc, *m.* τελεῖς, ἄσπρος, πάγκαιος, weißes Blech, *n.*

Fer-blanc, *m.* τελεῖς, ἄσπρος, πάγκαιος, weißes Blech, *n.*

Fer-blanc, *m.* τελεῖς, ἄσπρος, πάγκαιος, weißes Blech, *n.*

Fer-blanc, *m.* τελεῖς, ἄσπρος, πάγκαιος, weißes Blech, *n.*

Fer-blanc, *m.* τελεῖς, ἄσπρος, πάγκαιος, weißes Blech, *n.*

Fer-blanc, *m.* τελεῖς, ἄσπρος, πάγκαιος, weißes Blech, *n.*

Féir, v. a. sans coup, χωρίς να βάλλουν σπαθὶ εἰς τὸ χεῖρ, ohne Schwertschlag.

Ferler, v. a. (mar.) μαζῶναι τὰ παλιά, die Segel einziehen.

Fermeage, m. τιμὴ νοικιάσματος ἐποστατικῶν, Pachtgeld, n.

Fermail, m. (blas.) θηλυκωτήμων, βοῦκκι, Spange, Schnalle, f.

Ferrailié, m. (blas.) σιδηρένια κάγκελλα, eiserne Gitter, n.

Ferrailié, ée, adj. (blas.) με σιδηρένια κάγκελλα, mit eisernen Gittern.

Fermeant, ante, adj. à jour —, εἰς τὸ τέλος τῆς ἡμέρας, mit Ende des Tages; à portes fermantes, εἰς τὰ σφάλματα τῶν πυλῶν (τῆς πόλεως), mit Thorthschluß.

Ferme, adv. στερεός, ἀκίνητος, fest, unbeweglich; ἀνθρώπος, ἰσχυρός, stark, kräftig; fig. σταθερός, standhaft; terre —, ἡ στερεά, ἡ ἔρηρά, das feste Land. **Ferme**, int. λέω, λάβε ἀπόφασιν, frisch! Muth gefaßt!

Ferme, m. ἐποστατικὸν ὅπου κυβερνεῖται ἀπὸ ἐπίτροπον ἢ ὅπου εἶναι νοικιασμένον, Meier, f.; Pachtgut, n.; συνθήκη διὰ τὸ νοίκισμα, Pachtvertrag, Pachtcontract, m.; ἡ γραπτή ὁποῦ βασίει τὴν στέγην, Pachtstuhl, m.; ἡ σκηρὴ εἰς τὸ ὁρᾶσθαι μέρος τοῦ θεάτρον, Decoration f. im Theatertunde der Bühne.

Ferme-bourse, m. κλειθεῖν διὰ σφάλμα σακκούλης, Beutelschloß, n.

Fermeement, adv. σταθερῶς, fest, standhaft.

Ferment, m. ἕνα (καθε πᾶσαι) ὅπου προσέχει ἕνωσιν, Gährungsmittel, n.

Fermentatif, ive, adj. ζυμωτικός, Gährung erzeugend.

Fermentation, f. ζυμωσις, Gährung, f.; fig. συγχωσις, ιεροχῆ, διχνοῖα, Gährung (fig.).

Fermentier, v. n. ζυμῶναι (ζωοκῶν ὡς τὸ ζυμᾶν ἀπὸ τὸ προῖον), gähren; du pain fermenté, ἀνεστῶτον ψωμί, geläuertes Brod, n.

Fermer, v. a. κλείω, σφαλῶ, zumachen; — les yeux etc., κλείω, σφαλῶ τὰ ὀφθαλμὰ κτλ., die Augen zu zumachen, schließen; — à clef, (μὲ τὸ κλειδί), zuschließen, verschließen; — au verrou, (μὲ τὸν σιγῆν), zuriegeln; v. n. et se —, v. r. κλεισθῆναι, σφαλεῖν, σφαλῶμαι, schließen, zugehen; sich schließen.

Fermeté, f. στερεότης, σταθερότης, Festigkeit, Standhaftigkeit, f.

Fermeture, f. κλείσιμον, σφάλμα, Verschließung, f., Schluß, m.

Fermier, m. — ière, f. ἑκτὸς (ἑκείν) ὅπου ἔχει εἰς ἐνοικίαν ἕνα ἐποστατικὸν ἢ ἄλλο τι, Pächter, m., — tin, f.

Fermoir, m. θηλυκωτήματα τῶν βιβλίων, Clausuren f. pl. an Büchern; ἴδιος ζωπρωῆς ἀντλίας, Stämmeisen, n.

Stechbeutel (scharfer Meißel), m.

Fernambuc, m. ἔλαιον τι τοῦ Boreil (ὅπου χρησιμεύει διὰ βαφῆν), Brasilienholz, n.; Fernambouc, m.

Féroce, adj. ἄγριος, θηριώδης, wild, grimmig.

Férocité, f. ἀγριότης, θηριωδία, ὁμότης, Wildheit, Grausamkeit, f.

Ferraille, f. σιδηρικὰ παλαιά, altes Eisenwerk, n.

Ferrailleur, v. n. κρατῶ πτυπῶντας ταῖς λάμας τῶν σπαθίων μίαν μετὰ τὴν ἄλλην, mit den Degenklingen an einander schlagen, klirren; ἰσχυρῶς διαλέγεται, heftig streiten.

Ferrailleur, m. ἑκτὸς ὅπου συγχρᾶς σπαθοκροεῖ, γυμνῶναι, Käufer, Schläger, m.; ὁ πωλὼν σιδηρικὰ παλαιά, der altes Eisenwerk verkauft.

Ferrandine, f. μεταξόνιον τι ὑμνῶν μετὰ τὴν ἢ μετὰ βαφῆν, Ferrandin, Art halbdichter Zeug, m.

Ferrandnier, m. ὑφαντὴς ὁποῦ κατασκευάζει μεταξόνια καὶ ὡς ferrandine, Ferrandinweber, m.

Ferrant, adj. maréchal —, χαλκὸς ὅπου βάλλει πέλας, Duschmidt, m.

Ferrement, m. σιδηρικόν, eiserne Werkzeug, Eisenwerk, n.

Ferrement, f. ὅλα τὰ σιδηρικὰ ὅπου χρησιμεύονται εἰς ναυράρι, das sämtliche Eisenwerk an einem Schiffe.

Ferrer, v. a. βάλλω σιδηρικὰ τι (ὡς) εἰς ἕνα σιδηρικόν

κτλ.), mit Eisen beschlagen;
— un cheval, καλίζοντα ἑνα
ἄλογον, ein Pferd beschlagen.
Ferret, *m.* αἰσθητικὴ, βελώνη;
εἰς τὴν ἀκρὰν τῆς κορυφῆς,
μὲ τὴν ὁποίαν συναρμολογῶν
αἰγυριακὸν γυλέον, Schnüts-
nadel, *f.*, Nesselstift, *m.*
Ferretier, *m.* σφυρί αἰσθηκό-
ποι, Schmelzhammer, *m.*
Ferreux, *m.* ἐκείνος ὁποῦ φτιά-
νῃ τὰ ferrets, Nesselstifts-
macher, *m.*
Ferrière, *f.* διαάκκα μὲ τὰ
ἀναγκαῖα διὰ καλίζουσι. Be-
schlagtasche *f.* der Husschmelde.
Ferrification, *f.* ἐκστύφρωσις,
Verwandlung *f.* in Eisen.
Ferron, *m.* πραγματευτὴς αἰ-
σθηρῶν, Eisenhändler, *m.*
Ferromnerie, *f.* τόπος ὅπου
πολυοὶ αἰσθητικά, Eisenge-
wölbe, *n.*, Eisenhandlung, *f.*
Ferromnier, *m.* — idem, *f.* ἐκεί-
νος (ἐκείνη) ὁποῦ πωλεῖ αἰ-
σθητικά, Eisenfrämer, *m.*,
— tin, *f.*
Ferrugineux, *euse*, *adj.* αἰ-
σθηροειδής, eisenartig.
Ferrure, *f.* αἰσθηρῶμα, Eisens-
beschläge, *n.*; καλίζοντα, das
Beschlagen (des Pferdes).
Ferte, *f.* (p. u.) φρούριον,
Feste, Festung, *f.*
Fertile, *adj.* (— lement, *adv.*)
καρποφόρος, εὐφορος, frucht-
bar.
Fertiliser, *v. a.* κάρνω καρπο-
φόρον, fruchtbar machen.
Fertilité, *f.* εὐφορία, καρποφο-
ρία, Fruchtbarkeit, *f.*
Féru, *adj.* (p. u.) être — con-
tre..., θυμῶνα, κακῶνα

κατὰ..., böse sein auf...;
être — d'une femme, ἀγα-
πῶ καταπολλέ μίαν γυναῖκα.
In ein Frauenzimmer sterblich
verliebt sein.
Férale, *f.* ἡγάδος, βέροα, Mutter,
f.; κερδῆς (φύτον), Garten-
kraut, *f.*; κορυφύλια, Pohl-
under, *m.*
Fervent, *ente*, *adj.* (— vem-
ment, *adv.*) ἐνθερμος, eifrig,
inbrünstig.
Ferveur, *f.* ἔλως, ἐνθερμότης,
Eifer, *m.*, Zudruss, *f.*
Fesse, *f.* κολομήρι (τὸ κρεατὸ-
διδυμεύς των ὀπισθίων), Pin-
terbade (pop. Arschbade), *m.*
Fesse-cahier, *m.* sam. (κατα-
γορητικός), ὅστις ἀποκτῇ
τὴν φωτογραφίαν τοῦ μὲ τὰ τὰ
ἀντιγράψῃ, (verächtilich) Ab-
schreiber *m.* um Fohn.
Fessée, *f.* κτύπημα εἰς τὸν κώ-
λον, Streich, Schlag *m.* auf
den Hintern, sam. Klitsch, *m.*
Fesse-Mathieu, *m.* sam. τοκ-
σῆς, ὁποῦ δίδει μὲ διάφο-
ρον ἄσπερε, Wucherer, *m.*
Fesser, *v. a.* κτυπῶ εἰς τὸν κώ-
λον, auf den Hintern schlagen,
sam. Klitschen; — an enfant,
κτυπῶ ἑνὲ παιδάκι εἰς τὸν
κώλον (μὲ βέροα), einem
Kinde die Ruthe geben.
Fesseur, *m.* — euse, *f.* sam.
ἐκείνος (ἐκείνη) ὁποῦ κτυπᾷ
εἰς τὸν κώλον (καταγορητι-
κῶς διὰ διδάσκων ἢ διδα-
σκάσαντων σχολίων), pop.
Arschpauker, *m.* — rin, *f.*
Fessier, *m.* sam. τὰ κολομήρια,
δ' κώλος, des pintera, Steiß
(pop. Arsch), *m.*

Fessu, *ue*, *adj.* sam. ὁποῦ ἔχει
παχὺν κώλον, dickrührig.
Festin, *m.* συμπόσιον, εἰσάγω-
σις, Gastmahl, *n.*, Schmaus, *m.*
Festimer, *v. a.* φιλεῖν τινά
λαμπρά, einen herrlich bewir-
then.
Festivité, *f.* εὐφροσύνη, τελετή,
παράδειξ, Feierlichkeit, *f.*
Feston, *m.* στρέμμα, στρέφανοι,
δευαῖον λουλουδιῶν ἢ κλω-
ναρίων μετ' ἡλλά) κρεμασμέ-
νη διὰ τοιοῦτον, Blumen-
behänge, *n.*
Festonner, *v. a.* κόπτω εἰς σχή-
μα τοῦ feston, στολίζω μὲ
feston, wie Blumenbehänge
aufschneiden, mit Blumenbe-
hängen ausziern.
Festoyer, *fétoyer*, *v. a.* sam.
φιλεῖν τινά λαμπρά, einen
herrlich bewirthen.
Fête, *f.* εὐροή, Fest, *n.*, Feier-
tag, *m.*; ὁ ἄγιος συνονόμα-
τος τινός, Namenstag, *m.*;
faire fête de q. à q., δίδω
τινὶ ἐλπίδα νὰ λάβῃ τι, einem
Festung zu etwas machen;
se faire de fête, ἐνοχλῶ, ἀνα-
κατανοοῦμαι εἰς τι, zudringlich
sein, sich einmischen.
Fête-Dieu, *v. n.* ἡ τοῦ Κυριακοῦ
σώματος εὐροή (εἰς τὴν κατὰ
λίαν ἐκκλησίαν), Frohnleich-
namsfest, *n.*
Fêter, *v. a.* εὐφραδέω, feiern;
φιλεῖν, κάρνω φιλοδέξιναι,
wohl empfangen.
Féteur, *m.* (méd.) εὐφροδία,
übler Geruch, Gestank, *m.*
Fétiche, *m.* εἰδωλὸν των Μαύ-
ρων εἰς τὴν Ἀφρικήν, Fétisch,
Götze *m.* der Neger in Afrika.

Fétide, adj. δυσώδης, βρώμιος, βρωμερός, finkend.

Féta, m. ἄχυρον, κάρφος, Strohhalb, Splitter, m.

Fétus, foetus, m. ἐμβρυον, Frucht f. im Mutterleibe.

Fen, m. πύξ, φωτιά, Feuer, m.; armes à —, πυροβόλα όργανα (τομὴ ἐκείνη, πιστόλια κτλ.), Feuergewehr, m., Feuerwaffen, f. pl. Feux, pl. τόποι εἰς τοὺς οποίους ἀνάπτουν φωτίαν, ἡμετέραν ὁπλίαν. οὐρούς: σούμπας, κούμπας, Feuersstätten, f. pl.: Häuser, m. pl., Fein, m. pl., Kamme, m. (n.) pl.; feux follets, ἑξαήμερος φλόγαιδες ὅπου φαίνονται ἐνίοτε εἰς τόπους βελτιώδεις (τὸ στοιχόν), Strlicht, n., (Strwisch, m.).

Fen, eue, adj. ὁ, ἡ (πρὸ ὀλίγου) ἀπεθαιμένος, — μένη, ὁ μακαρίτης ἡ μακαρίτισσα, der, die (unlängst) verstorbene, selige.

Fendataire, m. et f. ὁ ἔχων (ἡ ἔχουσα) φέουdon, Lehnsmann, m., Lehnfrau, f.

Fendiste, m. ἐπιστήμων, ἑμπειρος εἰς τοὺς νόμους διὰ τὰ φέουdon, ein Lehnsrechtskundiger, m.

Feuillage, m. τὰ φύλλα τοῦ δένδρου, Laub, n.

Feuillaison, f. ἀνθήσασα, ξερό-τρομαφυλλίων, Velaubung, f.

Feuillantine, f. εἶδος ζυμωρι-αυτοῦ (μπανιαδάς), Blättergebadenes, n.

Feuille, f. φύλλον (εἰς φυτὰ καὶ εἰς τὸ χαρτί), Blatt (von Pflanzen und Papier), n.;

zola (κόλλα) χαρτοῦ, Bogen m. Papier, vin de deux feuilles, de trois feuilles, κομὰ δὲ ἡ τριῶν χρόνων κτλ., zweijähriger, dreijähriger Wein m. u.

Feuilles, f. κληματαριά, Laub, f.

Feuille-morte, adj. εἶδος χαρ-ματος ὡς τὰ ἔρηκ φύλλα, braungetb., (wie verweltete Blätter).

Feuiller, v. n. περισταίνω φύλ-λα δένδρων (εἰς τὴν ζωγρα-φίαν), Laubwerk mahlen.

Feuille, m. φύλλα δένδρων (εἰς τὴν ζωγραφίαν), Baum- (schlag, m.

Feuilleret, m. γλυφίς, κοπίδι τι τῶν λεπτοτεχνῶν, Galtzobel, m.

Feuilletage, m. ζυμάρι ὡς πέ-τουρον κατωμένον, Blätter- teig, m., Blättergebadenes, n.

Feuillet, m. φύλλον χαρτί, Blatt n. Papier.

Feuilleter, v. n. φύλλολογόν, blättern, durchblättern; γυ-ρεῖν τι εἰς ἓνα φύλλον, nach- schlagen (in einem Buche); — la pâte, στροφογυλῶν τὸ ζυμάρι διὰ τὰ γίνε ὡς φύλ-λον, ἡ πέταρον, den Teig blättern machen.

Feuillette, f. ἄγγυλον περιέχον περίπου 120 φύλλα (μπου-τίλια) κρασιον, Weinsaf n. von ungefähr 120 Rannen.

Feuillerie, m. ἡ ἀνωτέρα γω-νία πολυτέχνου λίκου, obere Ecke f. eines Edelsteins.

Feuille, adj. πολύφύλλος, διά-βελαυτ.

Feuillure, f. χωμαγματιά ὅπου κλειοῦσαν αἱ θυραὶ καὶ τὰ παράδερα, Anschlag (an Thüren und Fenster-einfassungen), m.

Feurre, m. ἄχυρον παντός εἶ-δους, Futterstroh, Gefröhde, n.

Feurs, m. pl. ἑξοδα διὰ καλ-λίεργων, Geldbaufesten.

Feutrage, m. μάλλινα τῶν καπιλῶν, das Filzen.

Feutre, m. πῖλος, ὅλη ποικὴ φυσικὴ ἀπὸ τριχῶν (διὰ σκεῦδια, παπούτσια κτλ.), Filz, m.

Feutrer, v. a. γεμίζω ἐπὶ στου-πά, mit Berg ausstopfen; μαλάσσω τὰς τριχὰς τὰ γίνε ὅλη διὰ σκεῦδια κτλ., filzen.

Feutrier, m. ὁ κατεσκευάζων τὸ feutre, Filzmacher, m.

Feutrière, f. ὅλη ἀπὸ τριχῶν κατασκευασμένη διὰ σκεῦδια, Filzstuch, n.

Fève, f. κουρκά, Bohne, f.

Féverole, f. μικρόν κουρκά, καὶ ἑρροκουρκά, kleine Bohne, f., trockne Bohne, f.

Février, m. γεβρουέριος, Fe- bruar, Förmung, m.

Fi, v. a. ἄπυγε, ὠρον, φῆ, pfund!

Fiacre, m. ἁμάξι καὶ ἁμαξί-διὰ νοικίασμα (κυρίως τὰ ἁμαξία ὅπου στέκοιται εἰς ταῖς στοάταις ἔτοιμα πρὸς χρεῖαν τῶν διαβατῶν, Mieth- futsche, f.; Miethfutscher, m.

Fiançailles, f. pl. ἀφάρων γά-μον, ἀφάρβωσιμος, Ver- löbniß, Verlobung, f.

Fiancé, m. νυμφίος (ὁ ἐπὶ-βρωσιαμένος), Bräutigam, m.

Fiancée, *f.* νύμφη (ἡ ἀφθαρτωμένη, ἀφθαρτωμένη), Braut, *f.*

Fiancer, *v. a.* ἀφθαρτωμένην καὶ ἀφθαρτωμέναι, verloben; sich verloben.

Fibre, *f.* ἰς, ἑνὸς τοῦ σώματος, Fiber, Galen, *f.*

Fibreux, *ense*, *adj.* ὁποῦ ἔχει ἰσος, Fasern habend.

Fibrille, *f.* μικρὰ ἰσος, Fäserchen, *n.*

Fic, *m.* θρόνον, πρίσματι ὡς ὅσον, Fingerring, *f.*

Ficeler, *v. a.* δένει με σπάγον, ἢ σπαρίον, mit Bindfaden binden.

Ficelle, *f.* σχοινί λεπτὸν, σπάγος, σπάγος, Bindfaden, *m.*

Ficellier, *m.* τυλιγὰς διὰ σπάγον, Bindfadenrolle, *f.*

Fichant, *ante*, *adj.* feu fichant, πῦρ (δηλαδὴ κανονικῶς) εἰσερχόμενον, bestreickendes Feuer, *n.*

Fiche, *f.* στροφέως, Wirbel, Pfost, *n.*; σημείον τὸ ἐς τὰ χαρτὰ (ὁποῦ μεταχειρίζονται εἰς τόπον τῶν ἀσφρῶν), Spielmarke, *f.*

Ficher, *v. a.* ἐμπήγνω, προσήλω, einschlagen, hineintreiben.

Ficheron, *m.* εἶδος σφήνης ἢ καρφίον, Vorstecker, Vorstecknagel, *m.*

Fichet, *m.* κόκκαλον, ἢ ἔυλον μετὰ τὸ ὅποιον σημαδεύουν εἰς τὸ παίγνιδι καρτέ, πούλια, Mark, *f.* im Bretspiele.

Fichoir, *m.* ἔυλον σχισμένον διὰ σφέμον, Klammer, *f.*, Klemmhölzchen, *n.*

Fichu, *ue*, *adj.* fam. ἀχρεὺς, πολλά ἔχαινος, sehr schlecht.

Fichu, *m.* στήθος τῶν γυναικῶν, Halstuch (Busentuch) *n.* der Frauenszimmer.

Fichure, *f.* καμάκι (τῶν ψαρίδων), Dreyfischel (der Fische), *m.*

Fictif, *ive*, *adj.* ἐπιπλαστός, πεπλασμένος, erdichtet.

Fiction, *f.* πλάσμα, μῦθος, Erdichtung, *f.*

Fideicommiss, *m.* κληρονομία ἢ ὁποῖα μετὰ ἑνα διαρισμένον καιρὸν μεταβαίνει εἰς ἄλλον τινά, Vermächtniß, *m.*, das nach einer bestimmten Zeit auf einen andern fällt, Fideicommiss, *n.*

Fideicommissaire, *m.* ὁ ἔχων ἑνα fideicommiss, Inhaber *m.* eines Fideicommiss.

Fidejusseur, *m.* (jur.) ἐγγυητής, Bürge, *m.*

Fidejussion, *f.* (jur.) ἐγγύησις, Bürgschaft, *f.*

Fidèle, *adj.* (- lément, *adv.*) πιστός (εἰς τινά, εἰς δουλεύειν κτλ.), treu, getreu; πιστός (ὁ ἔχων τὴν ἀληθινὴν πίστιν), gläubig.

Fidélité, *f.* τὸ πιστόν, πιστότης, Treue, *f.*

Fiduciaire, *m.* ἐκεῖνος ὁποῦ λαμβάνει παρακαταθήκην παρὰ τελευτήσαντος ἐν τὴν ἐγγυήσῃ εἰς τινά, Fideicommissarius, *m.*

Fief, *m.* φέουδον, ὑποστατικὸν εἰσπρατὸν, ἐκαστομῶνον ἐξ ἄλλου ἀνωτέρου ὑποστατικοῦ καλουμένου fief dominant, Lehen, Lehn, *n.* franc-fief, φέουδον εἰς ξυνοσίαν

μὴ εὐχνοῦς. Frenlehn *n.* ein nee Unadelichen.

Fieffant, *m.* ἐκεῖνος ὁποῦ δίδει τινὶ ἑνα φέουδον, Lehnsherr, *m.*

Fieffataire, *m.* ἔχων φέουδον παρὰ τινος, Lehnsmann, *m.*

Fieffe, *ée*, *adj.* (v. fieffer), ὁ εἰς ἄκρον βαθμὸν, äußerst, Extrem, *m.*

Fieffe, *f.* fou fieffe, τοῦ ἄλλος ἄκρον βαθμὸν, Extrem, *m.* (jur.) ὁποῦ κρύπεται ἀπὸ φέουδον, von einem Lehen abhângig.

Fieffer, *v. a.* δίδω εἰς κυριότητά, δίδω εἰς φέουδον, zu Lehn geben, belehnen.

Fiel, *m.* γαλὴ, Galle, *f.*; fig. ὄγγη, θυμός, Walle (fig.), Born, *m.* — de ferre, v. lumeterre.

Fiente, *f.* κόπρος ζώων, Mist *m.* von Thieren.

Fienter, *v. a.* κοπρίζω, χέζω, misten.

Fier, *v. a.* qc. à q., ἐμπιστεύωμαι τι εἰς τινα, einem etwas anvertrauen; se —, v. r. ἐμπιστεύομαι εἰς τινα (τοῦ λέγω τὰ μυστικά μου κτλ., sich einem anvertrauen.

Fier, *ère*, *adj.* ὑπερηφάνος, stolz; ἀνδάνης, ἀρσος, fûhn, muthig.

Fier-à-bras, *m.* fam. καιχησάρης, Prahler, Eisenfresser, *m.*

Fièrement, *adv.* ὑπερηφάνως, mit Stolz.

Fiercé, *f.* ὑπερηφάνεια, Stolz, *f.*

Fievre, *f.* πυρετός, δέσμη, Fieber, *n.*

Fiévreux, euse, adj. πυρετώδης, όπου προεστέ πυρετός, das Fieber verursachend.

Fiévroite, f. μικρός πυρετός, μικρή δόση, kleines Fieber, n.

Fibre, m. υλοτόμος των πετρών στρατιών (αυτὸν πλεονέως προσαναμύεται εἰς τὸ στόμα), Quarzseife, f.; ἐκείνος όπου λαλεῖ αὐτὴν τὴν υλοτόμον, Quarzseifer, m.

Figement, m. πήξιμον, δασ Gesteihen (einer Flüssigkeit).

Figer, v. a. πήγω, πήγνυμι, κένω τὰ πήγν, gefeilen machen. se —, v. r. πήγω, γίνομαι παχὺς (ὡς τὸ ἀναλιμνένον ἀξούγγι αἶμα ἄν κενώσῃ), gefeilen, bild werden.

Figure, f. σῆμα, Zeige, f.

Figuerie, f. τόπος διὰ σκευῶν, Zeigengarten, m.

Figurier, m. σκεπιά, Zeigendaum, m.

Figurant, m. — ante, f. χορευτής, χορεύτρια (εἰς τὸ θέατρον), Tänzer, m., — tin, f. (im Ballet).

Figuratif, ive, adj. (-ivement, ade.) τροπικός, ὃ ἐν σχήματι, τυπικός, συμβολικὸς, vorbildlich, sinnbildlich.

Figure, f. σχῆμα, Gestalt, Figur, f.; εἰκὼν, Bild, n.; τύπος, Vorbild, n. faire —, κένω ἐλπίδων (ὡς οὐκ με πολλὰ ἔσονται, μὴ λαμπροπορεύσιν κτλ.), eine Figur, eine Rolle (in der Welt) spielen.

Figuré, ée, adj. (part. v. figurer) (-rément, ade.) μεταφορικός, bildlich, figurlich.

Figurer, v. a. σχηματίζω, εἰκονί-

ζω, abbilden; τυπώ, προσοικονίσω, vorkommen. v. n. συμμέτρως ἔχει πρὸς τι, gut zusammen stehen; κένω ἐλπίδων, ἐξάρχω μεγάλον ὄνομα εἰς τὸν κόσμον, Figur machen, glänzen, einen großen Namen haben. copie figurée, Isop καὶ ἄκρίβειαν, genaue Abschrift, f.

Figurines, f. pl. σχήματα μικρὰ παραληρωματικά εἰς ζωγραφίαν, Neuenfiguren (in Gemälden), f. pl.

Fil, m. κλωστή, Faden, m.; ῥάμμα, Zwirn, m.; νῆμα, Garn, n.; σῆμα, Draht, m.; — de perles, ἀράδα ἀπὸ μαργαριταρίων, Schnur f. Perlen; ἡ κόψις, ἀδελὰ (τῶν μαργαρίτων κτλ.), Schneide, Schärfe f. (der Messer it.); ἡ ὁρμή τοῦ νεροῦ, Strom, m.; Strömung, f.; ἡ σειρά τῆς οὐλίας, Faden der Rede.

Filage, m. γνέσιμον, κλωσίσιμον, das Spinnen; τὸ κλωσμένον, Gespinnst, n.

Filament, m. μικρὰ κλωστή, ive, Fädelchen, n.; Faser, f. Filamenteux, euse, adj. (botan.) (διὰ τὰ χόρτα) ὅταν ἔχουν ὡς κλωστήν, faserig, faserig (von Pflanzen).

Filandrière, f. ἐκείνη όπου γνέθει, Spinnerin, f.

Filandres, f. pl. νήματα τινὰ λεπτά όπου περνοῦν εἰς τὸν ἀέρα, Sommerfaden (fam. alter Weibersommer), m.; ἡ δὲ τοῦ χοῦτος, τὰ νήματα τοῦ κρέατος, Fleischfaser, f. pl.

Filandreux, euse, adj. γυμνός ἀπὸ νήματα, nackt, faserig.

Filardean, m. λαβοῦκα μικρὸν, steiner Wadefisch, m.; νέον δένδρον ὑψηλόν, junger hoher Baum, m.

Filardeux, euse, adj. (διὰ ἀκρίβειας) όπου ἔχουν ἐπάνω τὸν χαραγματισμὸν καὶ ἀράδας ὡς τὸν φλέβας, adrig (von Steinen).

Filasse, f. λαπαρισμένον λιβάρι ἢ καννάβι, geflechteter Flach oder Hanf, m.

Filassier, m. — ère, ὁ ποιητοῦν τῶν λιβάρι ἢ τὸ καννάβι, Flach- oder Hanfverleiher, m.; ὁ ποιῶν αὐτά, Hanf- oder Flachshändler, m.

Filatrice, f. ἐκείνη όπου στρίβωνται τὸ μετάξι, Seiden Spinnerin, f.

Filature, f. τόπος όπου ἐστρίβουν τὸ μετάξι ἀπὸ τὰ κοιλία καὶ τὸ κλωδουν, Seiden Spinnerien, f.

Fide, f. σιρό, ἀράδα, Reihe, f.

Filé, m. σιρό, συρμένος, χορδαὶ ἢ ἀσμι τραβιζόμεναι ὡς νῆμα, Golddraht, Silberdraht, m.

Filer, v. a. κλώθω, γνέθω, spinen; — la carte, υποβόσκοντες τὰ χορτιά, δίδω (ἐπὶ ταῖς τῶν) ἄλλοι ἐπὶ ἄλλοι, eine Karte unterschlagen. v. n. τὸ χωρῆν ἀπὸ τοῦ ἀγῶνι, langsam gehen; ἀπὸ τοῦ ἀγῶνι (ὃ ἔχει κατόπιον τοῦ ἀλλοῦ), in einer Reihe hinter einander hergehen.

Filerie, f. τόπος όπου γνέθουν τὸ καννάβι, Hanf Spinnerien, f.

Filet, *f.* λεπτόν νήμα, μικρή
 κλωστή, Fäden, Fädelchen,
n.; ὁ γλωσσουδέτης, ραμμα-
 τική της γλώσσας, Zungen-
 band, *n.*; τὸ ραμματικὸν τῶν
 φύλλων τῶν χόστων, Fäde-
 chen *n.* an Pflanzenblättern;
 κομμάτι κρέας ἀπὸ τὰ νεύρα,
 χωρισθέντος τοῦ κρέατος, πιά-
 κια, Lendenbraten, *m.*; δέ-
 κτιον, Netz, Garn, *n.*; πλέ-
 γμα τι δικτυοειδές, πλεκτι-
 νη, netzförmig, gefirrtet *See-
 weide, f.*; στενὴ ἐσθία χοιρῆ
 εἰς τὸ δέσμιον τῶν βιδίων,
 Goldbleif *f.* auf dem Einbände
 der Bücher; tenir quelqu'un
 au —, *fig.* κάμνω τινὰ νὰ
 προσμένῃ πολὺν καιρὸν, et-
 nen lange warten lassen, hin-
 halten.

Fileur, m. — euse, f. *ἱξιῦρος*
ὅπου γρέθει, κλώθει, *Spin-*
ner, n.; Spinnerin, f.

Filisl, ale, *adj.* (— *alement*,
adv.) *ὑπόχως*, kindly.

Filiation, f. ἡλικία, πατριζωμένη τοῦ υἱοῦ ἢ τῆς θυγατρὸς ως πρὸς τοὺς γονεῖς ἢ προγόνους, Abkunft f. eines Kindes in Ansehung seiner Eltern oder Vorfahren; διὰ πλὴν ἑκκλησίαν διακρινόμενα προσώπων ἢ ἑκκλησίαν, Abhängigkeit f. einer Tochterkirche von der Mutterkirche; (theol.) ἡλικία, Kindschafft, f.; fig. ἐνωσις, συνένσις, Verbindung, Folge, f.

Filicula, *f.* πολυπόδιον (φυτόν),
Engelsfuß (Pflanze), *f.*

Filière, *f.* κομμάτι τῆς ἐλῆνης τρύ-
πιον, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον διαπύ-
σσεται.

ροῖσι τὸ χρυσάιον, σιδηρίκιον,
Biechelsen n. der Drahtzieher.

Filigrane, m. ἱερὸν ἢ χρυσοῖ-
χον εἰς σχῆμα μικρῶν διατί-
των, seine netzförmige (Gold):
Drachtarbeit.

Φίλη, *f.* θυγάτηρ, Tochter, *f.* ;
 κορη, κοράσιον (κορῖτι).
 Μάδρην, *n.* ; filles d'hon-
 neur, *id.* παρθένοι ὅπου
 ἐπηρεστοῦν βασιλεύσαν. Φη-
 τεντραῦλιν, *n. pl.* ; fille de
 chambre, κορη ἁπὸς ἐπηρε-
 τῆ ἐκ τὸν ὠτίων τῆς κομῆς.
 Ράμμερμάδρην, *n.* ; — de
 joie, πόρνη (δι' ἐλθρητισμὸν).
 Φρεῦννμάδρην, *n.*

Filleto, *f.* χοράδιον, μικρή ζώνη, junges oder kleines Maß: *id.* n.

Filleul, m. — eulc, *f.* υἱὸς ἀδελφοῦ, ἀδελφεῖον, der, die
Wathe, Taufling, m.

Fileche, f. *oxoni*, großes Sell
n.; *aidos* *úpaupatos*, Ar
Gewebe, n.

Filou, m. *φίλοι* μεταλλική
 Γεωργία, Γεωργία, f.

Filoselle, *f.* *ροξίδια* ἀπὸ με-
τάλλου, Roreticide, *f.*

Φιλιτρί, m. —ère, f. *ἐξίνο*.
(*ἐξίνο*) ὁποῦ ἀγοράζει ῥῆμα
ἐν τῷ παζάρ, der (die) Markt
auf dem Markte einkauft.

Filon, m. κλέπτης ἐπιτηδεύων
φραγίας, klēptēr Dīb, Betrie-
ger, m.; ἐκείνος ὁμοῦ ἀπο-
κτ. εἰς τὴν χαρμὰν, Gauner im
Kartenspiele.

Filouter, v. a. κλέπται ἢ γελοῖα με ἐπιτηδειότητα, listi.

stehlen oder betrügen.
Filonie, *s.* *λεηνική κλεψιά*

abendzeit, Spitzbüberey, Beutelschneiderey, f.

Pils, m. óóc, Sohn, m.

Filtration, *f.* σιφάγγισμα, σαρ-
κέλισμα, Durchseltung, *f.*

Seibtsch, n., Seibtsch (Filsch), m.

Filtrer, v. a. *σπογγίζω*, *σπιν-
νέω*, durchsieben; *fig.* *ἐμ-
πνέω* (εἰς τινά τι), einflößen.
se —, v. r. *σπινώω*, *διαπερνῶ*
ὀλίγον κατ' ὀλίγον, durchsie-
ben.

Filute, *f.* γνέσιμον, τὸ γνεσμέ-
νον, κλωστή, Gespinuſt, n.
Kaden, m.

Fin, *f.* τέλος, Ende, *n.*: απο-
πός, *Dredt, m.*, Absicht, *f.*
(jur.) ἐξαρτίας διὰ τῆς ὁποί-
ας ὁ ἐγκλεισμένος δὲν δέχ-
ται εἰς τὸ πρῆτον αὐτὴν πινῆ-
σιν τις ἀγωγὴν κατ' αὐτοῦ
Einwendung *f.* des Beklagten
warum eine Klage gegen ihn
nicht Statt finden könne.
aces fins, ἀκολουθῶς, ἐπομέ-
νος, folglich, demnach. ἡ ἁ-
πλῆ, τέλος πάντων, am Ende
endlich.

Fin, *ine*, *adj.* λεπτός, τριψή-
 ρος, ξειμήτος (φίλος), *fein*
 lat.; or —, μάλαμα φίνο
 feines Gold, *m.*; avoir l'
 reille fine, έχω λεπτόν αὐτί-
 άκούω καλά, ein feines, schar-
 fes, leises Gefühl haben; *fin*
fig. πονηρός, πανούργος
 lüth, schlau.

Finsge, m. (jur.) περιόχη (αὐτὴν ὅποیان ἐκτείνεται ἡ ἐξουσία ἐνὸς κατηγόρου), Gerichtsbereich, m.

Final, ale, adj. τελικός, ὁποῦ τελιώνει, endlich, zu Ende gehend. In finale, ἡ λήγουσα (τῶν λέξεων), Endselbe, *f.*

Finalement, adv. τέλος πάντων, am Ende, endlich.

Finance, f. ὁμοία μεταβολή, Baarschaft, *f.*; **finances, pl.** τὰ εἰσοδήματα εἰς τὴν βασιλείαν, δημόσια εἰσοδήματα, ὁ δημόσιος θησαυρός, die Staatscassirer, *f. pl.*, das Staatsvermögen; ἐκτίμησις τῆς κυβερνήσεως τῶν δημοσίων εἰσδημάτων καὶ ἐξόδων, Finanzwissenschaft, *f.*

Financier, v. a. δίδω κατὰ εἰς τὰ βασιλικὴν (ἢ δημοσίαν) ἡμερομηνίαν, in die Schatzkammer zahlen.

Financier, m. ἡνωματιστὴς ὅπου ἔχει τὴν ἐπιστολήν εἰς τὰ βασιλικὰ (ἢ δημοσία) εἰσδημῶν καὶ ἐξόδων, Finanzbeamter, *m.*

Financière, adj. f. écriture —, écr. de finance, γράψιμον με μεγάλη στρογγυλὴ γράμμα, Schrift *f.* mit großen runden Buchstaben.

Finasser, v. a. fam. ἐργάζομαι με κακὴν πανουργίαν, arglistig handeln.

Finasserie, f. fam. πανουργία, κακὰ μηχανήματα, Arglist, f., Ränke, m. pl.

Finasseur, m. — euse, f. πανολόγος, der (die) Arglistige, Ränkemacher, m. — in, f.

Finâtre, f. χορδὸν καὶ ποταπὸν μετρί, grobe und schlechte Seide, f.

Finaud, aude, adj. fam. παν-

ουργος, διαβολισμένος, betschmeiert, vñlig.

Finement, adv. λεπτός, fein, v. fin.

Finesse, f. λεπτότης, Feinheit, f.; πανουργία, πανόλογον μηχανήματα, List, Schlaubeit, f., Kniff, Pfiff, m.

Finet, ette, adj. ποικροῦς, zierlich, schön.

Finiment, m. ἐκτέλεσις (εἰς τὴν διοίκησιν), Vollendung (in der Wählerey), f.

Finir, v. a. et n. τελῶναι, ἐνδύειν, vollenden, beschließen. v. n. τελῶναι, ἔχει τέλος, sich endigen. fini, ie, adj. πεπερασμένος (in ἐκτίμησιν τοῦ infini), endlich (als Gegen-theil von: unendlich).

Finis, m. τέλος λογαριασμοῦ, Abschluß m. einer Rechnung.

Fiole, f. φιάλη, γυάλινη, gläserne Flasche, n.

Firmament, m. στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ, οὐρανόθεν ἐκτεταγμένος, Sternhimmel, m., Firmament, n.

Fisc, m. φέρον, ὁ δημόσιος θησαυρός, Fiskus, öffentlicher Schatz, m.

Fiscal, ale, adj. ἐρχόμενος εἰς τὸν φέρον, fiscalisch, procureur —, avocat —, κηδεμὼν ἢ ἐπιστάτης φέρον, συνήγορος φέρον, ἢ τοῦ δημοσίου, Fiscal, Fiscal-Procureur, Fiscal-Advocat, m.

Fissipède, adj. (διὰ τὸν) ἔχων σχισμένον (ἢ διρηγμένον) τὰ νύχια, mit gespaltenen Klauen.

Fissure, f. χαραγμὰ καὶ διά-

ρὴν κοκκίλου, φαγίς, Auerchenspalt, m.

Fistule, f. σπύγγη, φέροντος (ἀποστήμα), Fistel, (Ge)schwär, f.

Fistuleux, euse, adj. σπυγγώδης, φέροντος, fistelartig.

Fixation, f. (chim.) πῆξις, das Fixiren; Fixismus, ἡ διορισμός τῆς τιμῆς, ἀποκρίσις, Festlegen n. des Preises.

Fixe, adj. στερεός, ἀκίνητος, fest, unbeweglich; étoile —, ἀστέρας ἀκίνητος, ἀκίνητος, Fixster, m.; fixe, διορισμένος, bestimmt, fest; prix —, διορισμένη τιμή, selige, fester Preis, m.; fixe (chim.) ἀμεταβλητός, ἀτάλαστος, in τὴν φύσιν, feuerbeständig.

Fixement, adv. προσηλωμένος, unverwandt; regard —, κεντῶ με προσηλωμένῳ τῷ ὀφθαλμῷ (ἀσπαρδαμνί), mit unverwandten Augen (starr) ansehen.

Fixer, v. a. διορίζω, bestimmen, festlegen; (chim.) πῆξις, fixiren; se —, ἂν, ἀποφασίζω (ἐν καίῳ n.) sich zu etwas entschließen; (chim.) γίνεσθαι στερεός, ἀτάλαστος εἰς τὴν φύσιν, feuerbeständig werden.

Fixité, f. (chim.) ἰδιότητα τῶν σωμάτων νὰ μὴ διαλύωνται ἐπὶ τῆς φύσεως, Feuerbeständigkeit, f.

Flaccidité, f. χαυνότης, μαλακός (χρῆσις διὰ τὸ ἀδύνατον), Schlaßheit (besonders der Schamglieder), f.

Flache, *f.* τὸ μένος τοῦ σαρ-
δίου ὅπου ἔχει ἀπὸ τὸ ἔνα
μέρος τὴν φλοιδὴν τοῦ δερ-
δοῦ, Schwarte (vom Baume),
Wahntante, *f.*; τρύπα εἰς λε-
πιδωμένην στρώσαν, Bech-
n. in einem gepflasterten Wege.
Flacheux, *euse*, *adj.* ἔβλος
ὅπου ἔχει flache, wahntantig.
Flacon, *m.* φλασκί, φιάλη,
Flasche, *f.*
Flagellans, *m. pl.* αἰρετικοί τι-
νὲς μπουζόμενοι, Geißelbrü-
der, *n. pl.*
Flagellation, *f.* μαστίγωσις,
Geißelung, *f.*
Flageller, *v. a.* μαστιγῶν,
geißeln.
Flageolet, *m.* εἰλός, φλογέρα
(μὲ ἐπιστόμιον), Glaschenet,
n.
Flageoleur, *m.* ἐκείνος ὅπου
ἑλᾷ τὸ flageolet, Glaschenet-
bläser, *m.*
Flagorner, *v. n. fam.* κολακεύειν
τινὰ μὲ τὸ νὰ κακολογήσῃ
ἄλλον, fuchtschwänzen.
Flagornerie, *f.* κολακεία, fuchts-
schwänzen, *f. v.* flagorner.
Flagorneur, *m.* -euse, *f.* ὁ κα-
κολογῶν διὰ τὴν εὐαρεστίαν,
διὰ τὴν κολακείαν (παυροῦχος
κολακευτής), fuchtschwänzer,
m. -rin, *f.*
Flagrant, *ante*, *adj.* en — dé-
lit, ἐν αὐτοφάτῃ, auf frischer
That.
Flaine, *f.* εἶδος χοιροῦ πατιού,
Art Brüllid, *m.*
Flair, *m.* ἰδίωμα τοῦ σκυλοῦ
ὅπου μυρίζει εὐκολά, Witter-
ung *f.* eines Jagdhundes.
Flairer, *v. n.* μυρίζω, αἰσθάνο-

μαι διὰ τῆς ὁσμῆς, riechen,
v. a. wittern; *fig.* etwas wits-
tern, merken.
Flaireur, *m.* de cuisine, *fam.*
παράσμος, Schmarozzer, *m.*
Flambant, *ante*, *adj.* ὅπου κά-
μνει φλόγαν, flammend;
(blas.) κυματισμένος, καὶ
ὥσαν ἀπὸ φλόγας γεμάτος,
flammsicht, geflammt.
Flambart, *m.* κάρβουνον μι-
σοσβέλλον, halb ausgebrannte
te Kohle, *f.*; φλόγα ὅπου
φάνεται ἐνὶ τῇ ἐκκαύσει
τῶν καρβῶν, Flamm-
chen (als Lusterscheinung) *n.*
am Maßbaume.
Flambe, *f.* τῆς (ἑνὸς καὶ λου-
δοῦς), Schwertlilie, *f.*
Flambé, *éé*, *adj. fig.* χατα-
καμένος, χαμένος, verloren,
verdorben.
Flambena, *m.* λαμπάδα, Wach-
sadel, *f.* *fig.* φωστὴρ,
φῶς, Licht, *n.*, Leuchte, *f.*;
κηροπήγιον, Leuchter, *m.*
Flamber, *v. a.* ἀπερῶ ἐπάνω
ἀπὸ τὴν φωτιὰν ἢ φλόγα,
über das Feuer oder die Flam-
me halten, ziehen; — un cha-
pon, un cochoon, ἀπερῶ
ἐνα σφαιρῶδες καπνὸν, ρου-
ποῦν ἐπὶ τὴν φωτι-
αν, διὰ τὸ νὰ καοῦν αἱ τριχες,
ἢ τὰ πτερά, einen geschlachte-
ten Kapap, ein Schwein sen-
gen; στάζω βούτυρον ἐπὶ τὴν
εἰς αὐτὰ στὰν ψήνοντα, mit
zerlassener Butter beim Bra-
ten begießen. *v. n.* φλογίζω,
κίεω φλόγα, flammen, sol-
tein, flackern.
Flamberge, *f.* (p. u.) μεγά-

λον σπαθί, Flamberg, Raufe-
bege, *m.*
Flamboyer, *v. n.* λάμπω, σπλά-
σσω, ἀστράπτω, blizen, fun-
keln, glänzen.
Flamme, *f.* φλόγα, Flamme, *f.*;
φλάμπουρον τι στενὸν καὶ
μακρὸν χορδισμένον εἰς τὴν
ἀκρὴν (ὅπου βάνουν εἰς τὰ
κάτεργα), Wimpel auf Gas-
leeren, *m.* ἑργαλεῖον μὲ τὸ
ὅποιον φλεβοῦνται τὰ ἄλ-
ογα, Pöfchen (der Fußschmel-
de), *n.*
Flammèche, *f.* σπινθήρ, Fun-
ke, *m.*
Flammerole, *f.* v. Fen - sollet.
Flammette, *f.* (chir.) κολα-
πίς, μαχαίρα τῶν χει-
ρουργῶν διὰ ἔγχυσματα,
Schnäpper *m.* zum Schröpfen.
Flan, *m.* εἶδος πηκτοῦ (λεπτοῦ),
Gleden, dünner Kuchen, *m.*
κομμάτι μέταλλον στρογγυ-
λοχορδισμένον διὰ νόμισμα,
Schrötling (zu einer Münze),
m.
Flanc, *m.* τὸ πλευρόν, Seite, *f.*
Flanchet, *m.* πλευρόν (ἀπὸ τὸ
γαδρωμένον ἢ ἀπὸ τὸ βό-
δι), Seitenstück (von einem
Stoßfisch oder Dohlen), *n.*
Flanconade, *f.* χτύπημα μὲ
βίαν εἰς τὸ πλευρόν, flatter
Stoß *m.* in die Seite.
Flandrin, *m. fam.* ἀνδραγα-
τικός καὶ λιγρός, langer
und hagerer Keil, *m.*
Flanelle, *f.* μάλλινον τι, φλα-
νέλ, Flanel, *m.*
Flanquant, *ante*, *adj.* (διὰ πε-
ριτειχίσματα) ἀπὸ τὸ ὅποια
ἠμποροῦν πλεονέως νὰ πολε-

μήσουσιν με κανονίως ἐν τῷ ἔλεος, (von Festungswerken) woraus man ein anderes (mit Kanonenschüssen) seitwärts bestreichen kann.

Flanquer, v. a. πικρῶς πλάγως με κανονίως, seitwärts (mit Kanonenschüssen) bestreichen; — un soufflet, ὁδὸν ῥάπισμα, eine Ohrfeige geben. se —, v. r. παρ' αλγιάζω ἢ καθίζω εἰς ἐν μέρος (με χειροσῆλη τράπον), sich wohin legen, setzen (auf eine grobe Art).

Flaque, f. λάκκος βομφοῦ νερού, Pfütze, Lache, f.

Flaquée, f. fam. νερόν ἀποῦ με βίαν δέεται, ῥάπισμα, Fuß m. Wasser, Spritzen, n.

Flaguer, v. a. fam. χύω με βίαν νερόν ἐπ' αὐτὸν εἰς τὴν, ῥαντίω, beschütten mit Wasser, bespritzen.

Flasque, adj. χανωμένος, schlaff, matt.

Flasque, f. κλάστον διὰ τὸ μακροῦ, Pulverborn, n.

Flasir, v. a. σφύροκοπῶ τὸ νόμισμα διὰ τὸ λήξῃ τὸ ἀνγκύον μέγεθος, Münzschlagen hämmern.

Fatoir, m. σφυρί (διὰ σφύροκόπημα νομισμάτων, Münzhämmer, m.

Flätrér, v. a. βουλῶν με ἀναμμένον σίδηρον εἰς τὸ μέτωπον ἐνὰ πάλιν διεκασμένον ἀπὸ ἄλλο σκυλίσσασμένον, mit einem glühenden Eisen einen Hund, der von einem tollen Hunde gebis-

sen worden, auf die Stirn brennen.

Flatter, v. n. zolaksivō, schmelzen; χαίδω, χαίδεω, liebe losen. se —, ὑποσυνάπτω ἐπιπλά, sich (dat.) mit der Hoffnung schmickeln.

Flatterie, f. κολακία, Schmeichelei, f.

Platteur, euse, adj. κολακτευτικός, χαίδευτικός, schmeichelnd; lieblosend, n. Flatteur, m., -euse, f. κολακτής, κολακτεῦς, κολακτεῖον, Schmeichler, m., -in, f.

Plattiseiment, adv. κολακτευτικῶς, schmeichehaft, auf eine schmeichehafte Weise.

Platueux, euse, adj. φουφίτης, ἔκωδ προδενεῖ φουφίματα ἢ γλάτα, bläuh.

Flatuosité, f. φουφίματα, γλάτα, Blähungen, f. pl.

Fléau, m. ῥέβδος με τὴν ὀπίσθεν κινεῖσθαι τὸν στρόν, ἀντὶ αἰώνισμα, Dreschflügel, m.; μάστιγ' (δία) τιμαρία (ὁλοῦ πανοῦχλα κτλ.), Geißel, Landplage, f.; ἡ σιδηρὰ ῥάβδος ἢ βέργα ὅπου καίμενται τὰ ῥυγία, Wagebalken, m.; μοχλὸς (σίδηρος) εἰς τοὺς μέγανους πόρτας, (εἰς ferner) Regel m. an Thorwegen.

Flèche, f. σφύττα, βέλος, Pfeil, m.; μίση (τὸν πύργον), Thurmstige, f.; τὸ μακρὸν εἶδος ὅπου ἐνώκει τὸ πασθεν μέρος τοῦ ἀναβλῶν πρὶ τὸ ἐμπροσθίον, Baum m. einer Aulche; μικρὸν περὶ τὸ σχῆμα σφύττα

ree, kleine pfeilförmige Schanze, f.

Flecher, v. n. ἐσπύζω πλασίδι, Schosse treiben.

Fléchir, v. a. κλίνω, κάμπω, λυγίζω, beugen, biegen (prop. et fig.). v. n. κλινόμεν, λυγίζω, sich beugen; sich biegen; υποτάσσωνται (εἰς τὴν θέλῃσιν τινός), nachgeben.

Fléchissement, m. — des genoux, γονάτισμα, Beugung f. der Knie.

Fléchisseur, adj. et m. κολιπητικός μύων, Biegemuskel, m.

Flegmatique, adj. φλεγματικός, ἀναισθητός, ὀκνηρός, phlegmatisch, träge.

Flegme, m. φλέγμα, Schleim, m.; πτύον ἡσυχον καὶ ὀκνηρόν, ἀναισθησία καὶ ἀναγοσία, Phlegma, n., Kalle blutig, f.

Flegmon, m. (méd.) φλέγων ἡ πύσμα ἀπὸ αἵμα, Blutgeschwür, n.

Flegmoneux, euse, adj. φλεγμονώδης, blutgeschwürig.

Flétrir, v. a. μαράνω, well machen; δυσχεμαί, ἀμυγνίζω, entehren, beschämen; μαράνω (ἐν κατὰδύον) με κακαμένον σίδηρον, brandmarken. se —, v. r. μαράνωμαι, μαρμαγνίζω, wellen, verwelfen.

Flétrissure, f. μάρασμα, μαρμαγνίασμα, das Verwellen; fig. δυσχεμαί, ἀνείδος, ἡσυχία, f., Schandfleck, m.; τὸ βούλημα τὸν κατὰδύον με κακαμένον σίδηρον, das Brandmarken, Brandmark.

Fleur, *f.* λουλούδι, άνθος.
Blume, Blüthe (prop. et fig.). *f.*; — de farine, πασιλάη, τὸ λεπτότατον αλεύρι, das feinst, weisse Mehl.
Fleurs, *pl.* τὰ καταμήνια τῶν γυναικῶν, Monatsfluß, *m.* à fleur de —, ὀρθοστάς, horizontal, wagsrecht.
Fleurage, *f.* τὸ πρῶτον ἐλευθερῶν τῶν πτεφρῶν, ἀπ' οὗ πάλιν ἀλειφθῇ, Griesfleder, *f.* pl.
Fleuraison, *f.* άνθησις, άνθημα, Blumenzit, *f.*, Flor, *m.*
Fleurdeliser, *v. a.* σκεπάζω, ἡσυχάζω με κρίνον, mit Lilien besegen, zieren; δουλώω (καταδικάζω) με κεκαυμένων σίδερων, brandmarken.
Fleuré, ée, Fleureté, ée, Fleuroné, ée, *adj. (blas.)* περιτριφυμένος ἀπὸ λουλουδία, mit Blumen eingelaßt.
Fleurier, *v. n.* μυρίζει, riechen, einen Geruch von sich geben.
Fleuret, *m.* σπαθί χωρίς μύτη, καὶ ὅπου δὲν κόπτεται (τὸ ὅτιον μεταχειρίζονται εἰς τὰ γυμνάσματα), Rapier, *n.*; κροκιδία μεταξοῦ, Fleuretsche, *f.*; κορδέλα γραμμένη ἀπὸ αὐτῆς, Fleuretband, *n.*
Fleurette, *f.* λουλουδάκι, Blümchen, *n.*; **Fleurettes**, *pl.* γλυκὴ καὶ νόστιμα λόγια ὅπου λέγει ἑσώτικὸς πρὸς τὰς γυναῖκας, süße, verlebte Reden, Schmeicheleken, *f. pl.*
Fleuri, ie, adj. άνθηρός, blühend; γεμάτος ἀπὸ άνθη εὐπλωτίας, blumig.

Fleurir, *v. n.* άνθίζω, blühen.
Fleurisme, *m.* κλίσις τινὸς εὐκαλλιεργῇ λουλουδία, Blumenliebhaberei, *f.*
Fleurissant, *ante, adj.* άνθίζων, άνθηρός, blühend.
Fleuriste, *m.* ὁ ἀγαπῶν, ἡ καλλιερῶν τὰ άνθη, τὰ λουλουδία, Blumenfreund, Blumist, *m.*; ὁ ζωγράφος ὅπου ζωγραφίζει άνθη (λουλουδία), Blumenmaler, *m.*
Fleuron, *m.* σχῆμα τι άνθους, Blumenwerk, *n.*, Blumenzierath, *m.*; πλούσιον (εἰς τὰ βιβλία, εἰς τὴν ἀρχὴν ἢ εἰς τὸ τέλος), Bilette, *f.*
Fleuve, *m.* ποταμός, (großer) Fluß, *m.*
Flexibilité, *f.* εὐκαμπία, Biegsamkeit, *f.*
Flexible, *adj.* εὐκαμπής, ὅπου εὐκόλῃ λυγρῇ, biegsam; εὐπειθής, ὅπου εὐκόλῃ πείθεται, lenksam, biegsam (fig.).
Flexion, *f.* λόγισμα, Biegung, *f.*
Flibot, *m.* εἶδος πλοῦν μικροῦ, Fliboth (kleines Schiff), *n.*
Flibustier, *m.* ποτὶ πειρατὴς τῆς Αμερικῆς, ehemaliger Seeräuber *m.* in den amerikanischen Gewässern
Flocon, *m.* πλοκή, γούνα, Flock, *f.*; στρογγύλον, νιφάς, Schneeflocke, *f.*
Floreäl, *m.* v. vendémiaire.
Florée, *f.* εἶδος βαφῆς διὰ τὸ γυλίζον, Art Blaufarbe, *f.*
Florence, *f.* εἶδος μεταξοῦ (φιλοκεντικὸς ταγτός), Florance, Florentinertaffel, *f.*
Florence, *éé, adj. (blas.)* o

λῆγων εἰς άνθος, εἰς κρίνον, mit Lilien am Ende.
Florer, *v. a.* ἀλείφω τὸ κεφάλι με αὐτῶν, ein Schiff mit Unschlitt (schmieren).
Florès, fam. faire —, κάμνω πολυτελῆ ἐξοδα (χωρὶς εὐχῶν), flott leben.
Florin, *m.* γεῖνιον (νόμισμα), Gulden, *m.*
Florissant, *ante, adj.* άνθίζων, ὅπου εἶναι εἰς καλὴν κατὰστασιν, blühend (fig.).
Flot, *m.* κύμα, Welle, Boge, *f.*; ἡ θαλάσσης παλίρροια (ὅταν ἀναβαίη), Fluth (im Meer), *f.*; σπυρία, πλωτή, πλοῖον ἀπὸ ξύλου συνδεσμένον, Holzfloß, *f.*; être à flot, (διὰ πλοῖον) πλέω ἐπὶ τὴν εἰς τὸ νερόν, flott sein.
Flottable, *adj.* πλεωστός, flößbar.
Flottage, *m.* πλεύσιμον ξύλων εἰς τὸ νερόν, das Flößen, die Flöße.
Flottaison, *f.* τὸ μέρος τοῦ καραβίου ὅπου εἶναι πληθὺν τοῦ νεροῦ, der Theil des Schiffes, bis an welchen das Wasser reicht.
Flottant, *ante, adj.* κυματίζων, πλέων, schwimmend; κινούμενος εἰς τὸν αἶρα (ὡς τὸ γυλίζον), fliegend, flatternd (als eine Fahne); fig. ἀβέβαιος, ἀμυβόλος, ungewiß, schwankend.
Flotte, *f.* στόλος, ἀμάδα, Flotte, *f.*
Flotté, *adj. m.* bois —, ξύλον ὅπου ῥιπαίνεται εἰς ἓνα πο-

- ταυὸν καὶ τὰ φέρη μαζί του
 εἰς τόπον τινα, **Flößholz**, *n.*
Flottement, *m.* ἡ κυματισθεὶς
 κίνησις τοῦ προσώπου τοῦ
 στρατιώτου, wellenförmige
 Bewegung *f.* der Fronte eines
 Soldats.
Flotter, *v. n.* πλέω, εἶμαι ἐπὶ
 τῷ ὕδατι, schwimmen,
 auf dem Wasser treiben; κι-
 νῶμαι εἰς τὸν αἶρα (ὡς τὸ
 φράσισον), fliegen, flie-
 tern; (ὡς τὸ συνερεῖν), schwe-
 ben; εἶμαι ἀναποφάσιτος,
 ταλαντεύομαι, unschlüssig
 sein, schwanken. *v. a.* du
 hois, ὄργω φύλα εἰς τὸν πο-
 ταμόν καὶ τὰ φέρη μαζί του
 εἰς τόπον τινα, Holz flößen.
Flottille, *f.* μικρὸς στόλος, μι-
 κρὰ ἑταιρεία, kleine Flotte, *f.*
Flou, *adj.* ἀπαλὰ, γλυκὰ (εἰς
 τὴν ὡρολογίαν), weich, zart
 (in der Malerei).
Flouette, *f.* girouette.
Fluant, *adj.* papier —, χαρτὶ
 ὅπου πίνει, Röschenpapier, *n.*
Fluctuant, *ante*, *adj.* ἀβέβαι-
 ος, ἀναποφάσιτος, ungewiß,
 unschlüssig.
Fluctuation, *f.* (chir.) κυμά-
 τωσις, κίνησις ὕδατος ὅπου
 ἔχουσι εἰς ἀπόστημα, Schwar-
 ben (des Eiters), *n.*; *fig.* ἀβε-
 βαιότης εἰς τὴν ἀπόφασιν,
 unschlüssigkeit, *f.*, das
 Schwanken.
Fluctuer, *v. n.* εἶμαι ἀβέβαιος,
 ἀναποφάσιτος, ταλαντεύο-
 μαι, ungewiß, unschlüssig
 sein, schwanken.
Fluctueux, *euse*, *adj.* κυμα-
 τώμενος, wallend, wogend;

- fig.* ἀβέβαιος, ἀναποφάσι-
 στος, ungewiß, unschlüssig,
 schwankend.
Fluer, *v. n.* ῥέω, fließen.
Fluet, *uette*, *adj.* τρυφερός,
 ἀπαλός, ἠδονικὸς, τρυφερό-
 στος, schwächlich, fräulich.
Fluide, *adj.* ῥεώδης, ὕποψ ῥέ-
 ον, ῥευστός, flüssig.
Fluidité, *f.* τὸ ῥευστόν, Flüss-
 igkeit, *f.*
Fluora, *m. pl.* χρηστάλλια δια-
 γυρόντων χρωμάτων (κατασκευ-
 ασμένα εἰς μίμησιν τῶν πο-
 λυχρῶν λίθων), Fluß (un-
 echte, nachgemachte Edelstei-
 ne), *m.*
Flûte, *f.* σύριξ, εὐλός, γλο-
 γέρα, φλαούτα, Flöte, *f.*; εἰ-
 δος πλῆθον μὲ τὸ ὄνομα κον-
 βαλοῦν τὰς τροφὰς πλ., Flû-
 te (Schiff), *f.*
Flôte, *ée*, *adj.* γλυκὺς (ὡς ἡ
 φωνὴ τοῦ αὐλοῦ), lieblich
 (wie der Flötenton).
Flûter, *v. n.* (κατασκευαστικῶς)
 λαλῶ αὐλόν, (verächtl.) flö-
 tet. *fam.* πολυπλῆν, laufen.
Flûteur, *m.*, -euse, *f.* αὐλή-
 τής (κατασκευαστικῶς), Flö-
 tenbläser (verächtl.), *m.*,
 -rin, *f.*
Fluviale, *adj.* ποταμικὸς,
 γλυκοῦ νεροῦ, Fluß-, vom
 süßen Wasser.
Flux, *m.* ῥοή τῆς θαλάσσης,
 Fluß *f.* im Meere; κίνησις
 τῆς κοιλίας, Durchfall, Bauch-
 fluß, *m.*; ἐνκόλλη εἰς τὸ καὶ
 ὁμιλίαν τις τι, Leichtigkeit, *f.*,
 Fluß *m.* der Rede; — de
 sang, κίνησις μὲ αἷμα, Blut-

- επιτολὰ, Blutfluß, *m.*, colic
 Ruhr, *f.*
Fluxion, *f.* ῥέματα, ῥευμα-
 τισμός, Fluß (im Körper), *m.*
Fluxionnaire, *adj.* υποκειμέ-
 νος εἰς ῥευματισμὸς, zu
 Flüssen geneigt.
Fœne, **Foesue**, *f.* τολαίνα (εἰ-
 δὸς κυματόν), Nalgabel, *f.*
Fœtus, *v. Fœtus*.
Foi, *f.* πίστις, Glaube, *m.*;
 πιστότης, πίστις (ἡθὺς εἰς
 ἑαῶν, δούλου εἰς ἀδελφὴν
 πλ.), Treue, *f.*; ma —, μὴ
 τὴν πίστιν μου, bei mir
 Treue; ἐμπιστοσύνη, καὶ μαρ-
 τυρία, Beglaubigung, *f.* en
 bonne —, à la bonne —,
 de bonne —, εὐκρινῶς,
 aufrichtig, treulich.
Foible, **Foiblesse**, **Foiblir**, *v.*
Faible etc.
Foie, *m.* σπῆνιξ, Leber, *f.*
Foi-mentir, *v. n.* χαλῶν τὸν
 λόγον ὅπου ἔλαμα εἰς ἐπι-
 γον ὅπου μοι ἔδωκεν ἕνα γέ-
 οντα, den Lehnseid brechen.
Foin, *m.* ἑρπὺν χοιρίδι, Schwe-
 n.
Foia, *int. pop.* ναὶ καὶ! qm!
 psu! ποῦ Blip!
Foire, *f.* ἀγορὰ, πανηγύρις,
 παζαρί, Jahrmarkt, *m.* Mis-
 se, *f.*; τὸ δῶρον ὅπου ἀδελ-
 ται εἰς κυρίον παῖδαρον. Meis-
 geschenk, *n.*, eine Messe, *f.*;
 pop. κίνησις κοιλίας, Durch-
 fall, *m.*
Foirer, *v. n.* pop. ἔχει κίνησιν
 den Durchfall haben.
Foireux, *m.*, -euse, *f.* pop.
 ὁ ἔχων (ἡ ἔχουσα) κίνησιν
 den (die) den Durchfall hat.
Fois, *f.* φορά, βολὰ, Mal, *n.*;

une fois, deux fois etc., *μία φορά, δύο φορές κτλ.*, einmal, zweimal κτλ.; à la —, *μονόφορα, εν ταύτῃ*, auf ein Mal, zugleich.

Foison, *f.* πλήθος, ἀφθονία, εὐφορία, Ueberfluß, *m.*; à —, *αλουσιπαράχους* κτλ. εὐπλοῦς, im Ueberflusse, reichlich.

Foisonner, *v. n.* ἔχω πλήθος, εὐφορίαν, Ueberfluß haben; ἐφορᾷ, ἐκέρχεται, πληθύνεται, sich stark vermehren.

Foit, *m.* (mar.) au grand — de mât, *μέγα μάκρος ἡ ὕψος καταιού*, eine große Länge und Höhe *f.* des Mastbaums.

Fol, fon, folle, *adj.* τρελλός, narisch, *Fon, m.* τρελλός, μωρός, Narr, Thor, *m.*; Folle, *f.* τρελλή, Narrin, Thörin, *f.*; chien —, *λιωσιμαίνων σκύλι*, toller Hund, *m.*; Fou (aux échecs), (*εἰς* τὸ παίξιμό τοῦ σαρτρῆ) τὸ παιδί, (im Schachspiele) Bauer, *m.*

Folâtre, *adj.* όπου ἀγαπᾷ νὰ παίξῃ ἢ νὰ παίξῃ ἄλλους, τρελαίνικος, muthwillig, leichtfertig.

Folâtrer, *v. n.* παίζω τρελούτικα (παίζω ἄλλους), Muthwillen treiben.

Folâtrerie, *f.* παίξιμον τρελούτικόν, παίξεις, Schâterey, *f.*, Muthwille, *m.*

Folichon, *anne, adj.* τρελούτικος, narisch, lustig.

Folie, *f.* τρέλα, μωρία, Narrheit, Thörheit, *f.*; τρέλα,

παρορσάνη, μανία, Wahnsinn, *m.*

Folié, *ée, adj.* (chim.) προτομασμένος εἰς μικρά φύλλα, blätterig.

Follet, *m.* ἀπécia τῆς ἐλάφου, Stüd *n.* vom Schulterblatte eines Hirsches, Schaafstüd, *n.*

Folio, *m.* φύλλον, κόλλα, Blatt, *m.*; — recto, ἡ πρώτη σελίς τῆς κόλλας, τὸ πρῶτον κατεργασθὲν, die erste Seite des Blattes; — verso, ἡ δευτέρα σελίς, τὸ ὀπισθεν τῆς κόλλας, die zweite Seite desselben; in —, *βιβλίον εἰς φύλλον τῆς κόλλας*, in Bogengröße, in Folio.

Folioles, *m. pl.* μικρά φύλλα, kleine Blättchen, *n. pl.*

Folle, *f.* εἶδος δεινίου διὰ ψάμα, Art Fische, *a.*

Follement, *adv.* τρελά, thörichter Weise.

Follet, *ette, adj.* τρελούτικος, παιδιώτικος, possenhaft, lustig; poil follet, χνούδι, πύλλον, Milchhaar, *n.*; esprit —, στοργὴ, δαιμονίων τι κριζόμενον όπου περιφρεται εἰς τὰ σπύτα, Poltergeist, *m.* feu —, *v.* feu.

Folliculaire, *m.* κακώλογος καὶ οὐσιανὸς συγγραφεύς, schmalzüchtiger Scribler, *m.*

Follicule, *f.* κύστη εἰς τὴν ὁποῖον περιέχεται ὁ σπόρος τῶν φυτῶν, Fruchtbalg, *m.* (anat.) φέσκιον, μεμβράνη περιέχουσα καλόντρη κτλ. ἢ ἐκέρχονται σωληνὲς τινές, Balgdrüse, *f.*

Folliculeux, *euse, adj.* φεσκιώδης, μετέχων τοῦ φεσκιῶ, bläsleinartig.

Fomenter *v. a.* καταπλῶ, ἀναθάλλω (καταίτω με ἀπείδης νερού κτλ.), bähnen; δάκνω (ἐπὶ καπνοῦ), βορᾶν (εἰς διχούμα, εἰς ἀγγύστην), uns terhalten (Zwist, Verwirrung).

Fouçailles, *f. pl.* σαρτρία εἰς τὸν πάτον τοῦ κρεββατοῦ, Bettbreiter, *n. pl.*

Foncé, *ée, adj.* πλούσιος, reich; εμπειρος (εἰς ἐπιστήμην, εἰς τέχνην), erfahren, bewandert (in einer Wissenschaft, Kunst); (διὰ τὰ χρώματα) βαθύς, (von Farben) dunkel. bleu foncé, γαλάζιον βαθύ, dunkelblau.

Foncer, *v. n.* — à l'appointement, *v. n.* δίδω τὰ ἀναγκαῖα ἔξοδα, einem das nöthige Geld zu den Ausgaben geben; — sur Pennemi, ὁρμῶ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, über den Feind herfallen. *v. a.* βάνω πάτον (εἰς τὸ βουτσί), einen Boden (in ein Faß) einlegen; καμῶ τὸ χρώμα βαθύ, eine Farbe dunkel machen.

Fonceur, *m.* μεγάλην βάρκα ποταμού, großes Flußschiff, *n.*

Foncier, *ière, adj.* seigneur foncier, κύριος τοῦ ἀγροῦ, Grundherr, *m.*; rente foncière, εἰσόδημα χρονοζόν διωρισμένον εἰς τὸ χωρίον, ἀγρόν κτλ., eine auf ein Grundstüd angewiesene Rente.

Foncièrement, *adv.* ἐκ βάθους, ἐκ θεμέλιου, aus dem Grunde.

Fonction, *f.* *ἑνέργεια, ἔργον* (συνεπὶ διακρισμένη ἐνὸς ἀξιώματικῶν), Amtsverricht-
tung, *f.*, Geschäft, *n.*

Fonctionnaire, *m.* *ἀξιωματι-
κός*, ein Beamter, Staatsbe-
amter, *m.*

Fond, *m.* *θεμελίον*, Grund
(*proprie et fig.*), *m.*, *βάθος*,
Tiefe, *f.*; — *de carrosse*, τὸ
ὑποσθεν μέρος τοῦ ἀμαξίου,
Rücksig (im Hintergrunde) *m.*
einer Kutsche; τὸ πεδῖον εἰς
τὸ ὁποῖον ὑποκαταβάντες αἱ
ἐκδορές, Grund (eines Ge-
mähltes), *m.*; τὸ ὑποσθεν
μέρος τῆς ὑποκαταβάντος, τοῦ
θεάτρον, Hintergrund *m.* eis
eines Gemähltes, der Bühne;
ὁ πάτος, Boden, *m.*; τὰ σα-
νίδια τοῦ κρεβάτιου, ἐλά-
νος εἰς τὰ ὑποπὰ εἶναι τὰ
στρώματα, Bodenbretter *n. pl.*
eines Bettes; (*mar.*) donner
fond, ὅπως τὴν ἀγκυραν,
den Anker auswerfen; faire
fond sur q., ἐμπιστευομαι,
ἐχω ἐμπιστοσύνην εἰς τινα,
sich auf einen verlassen. ἂ —,
αὐτὸς εἰς βάθος, ἐκ θεμελίων
θεμελιωδῶς, aus dem Grunde
de, gründlich; au —, dans
le, καθ' αὐτὰ, im Grunde;
de fond en comble, ἐξ ὁλο-
κλήρου, ὁλοτελῶς, bis auf
den Grund, gänzlich, völlig.

Fondamental, *ale*, *f.* *θεμελι-
ώδης*, ὅπου ἀνήκει εἰς τὸ θε-
μελίον, zum Grunde gehörig,
Grund-.

Fondamentale, *adv.* *θε-
μελιωδῶς*, gründlich.

Fondant, *ante*, *adj.* (*διὰ τὴν*

πρωκτὰ) ζουμένως, ὅπου ἐν-
ώνει εἰς τὸ στόμα, (von Brüch-
ten) saftig, im Munde zerger-
hend; (*διὰ τὰ λειψὰ*) δια-
λυτικός, (von Argneven) auf-
lösend. **Fondant**, *m.* *διαλυ-
τικὸν διὰ τὰ μέταλλα*, Fluss,
m., Schmelzungsmittel *n.* für
Metalle.

Fondateur, *m.*, *-trice*, *f.* *χι-
στης, θεμελιωτής, Stifter*,
m.; *χτίστρια, Stifterin*, *f.*

Fondation, *f.* *χτίσις, θεμελιώ-
σις*, Gründung, *f.*; *ἀσπίσις*
(ὅσον σχολεῖον, νοσοδοχεῖ-
ον κτλ.), Stiftung, *f.*

Fondement, *m.* *θεμελίον* (σπι-
τιοῦ κτλ.), Grund, Grund-
bau, *m.*; (*μεταφ.*) *θεμελίον*,
Grund (*fig.*); *πάτος, κώλος*,
der Hintere, das Gesäß.

Fonder, *v. a.* *θεμελιώω*,
gründen; *κίλλω, ἀσπάζω*,
συστήνω (ὅσον σχολεῖον, νο-
σοδοχεῖον κτλ.), stiften.

Fonderie, *f.* *χωνευτήριον*, τό-
πος ὅπου χωνεύουσι τὰ μέ-
ταλλα, Gießerey, Schmelz-
hütte, *f.*

Fondeur, *m.* *ὁ χωνευτής τῶν
μετᾶλλων*, Schmelzer, Gie-
ßer, *m.*

Fondoir, *m.* *τόπος ὅπου δια-
λύουσι τὰ ἀέργα*, Fettschmel-
zeren (der Fleischer), *f.*

Fondre, *v. a. et n.* *ἀναλύω* (μέ-
ταλλα, ἀέργα κτλ.), schmel-
zen, zerlassen; *χύνω* (ὅσον
μέταλλαις ἀπὸ μολύβου), gie-
ßen; — *les couleurs*, ἀνα-
λύω τὰ χρώματα μετᾶ, die
Farben mischen; *καταρροχό-
μαι*, sinken, einsinken; *βυβί-*

ως πλάτω, κορηρίζομαι, flü-
zen; *ὀσμώ, ἀπτομαι* (ἴσπερ
εἰς —), sich flüchten auf —.
se —, *v. r.* ἀναλύομαι, schmel-
zen, *v. n.*

Fondrière, *f.* *χάσμα, κορηρίς*,
προσχημένος ἀπὸ ὀσμῆς νι-
φός, Schlucht, *f.*, ausgewasche-
nes Loch *n.* vom Wasser; τό-
πος βαθύς βαλτοῦς καὶ λα-
σπώδης, tiefes Schlammloch,
Sumpfloch, *n.*

Fondrilles, *m. pl.* *κατακόρυ-
σμα* (ἐπὶ τὰ θολὰ ὑγρὰ),
Bodenflach, *m.*

Fonds, *m.* *χωρίον, ἔργον*,
Grund und Boden, *m.*; *πυ-
σότης χρημάτων* (κατὰ τὴν
διακρισμένην διὰ τὴν, Geld-
summe (die zu irgend etwas
bestimmt ist); τὸ κεφάλαιον,
Capital, *n.*; *πρώμεια, πυ-
σότης πραγμάτων*, Waaren-
lager, *n.*; *προβλεπόμενον πλη-
θος*, Vorrath, *m.*; *livres de
fonds*, βιβλία τεπωμένα μετὰ
τὰ έξοδα τοῦ βιβλιοπωλίου
ὅπου τὰ πωλεῖ, Verlagsbü-
cher, *n. pl.*

Fonger, *v. n.* (*διὰ τὸ χροῖν*)
πύω, δονῶ, (vom Parire)
durchschlagen.

Fongible, *adj.* (*jur.*) (*διὰ τὴν
ψαγώσιμα*) ὅπου ποιοῦνται
κατὰ τὸν ἀριθμὸν ἢ κατὰ τὸ
έξος, (von Gewaaren) was
nach Zahl oder Gewicht ver-
kauft wird.

Fongie, *f.* *λίθος ὁμοῖος μετὰ τὸν
ἀκαντέον*, Korallenchwamm,
m.

Fongueux, *euse*, *adj.* *μυκητώ-*

δης, ὅπου παρομοιάζει τὸ ἑμμενταίρι, schwammicht.
Fontus, *m.* ἐπιτοράσκωσις (τὸ κρατὶ τὸ μαλακὸν ὅπου γίνεται εἰς τὰς πληγὰς καὶ παρομοιάζει τὸ ἑμμενταίρι), schwammichter Auswuchs, n. an Wunden, wildes Fleisch, n.
Fontaine, *f.* πηγή, βρύσις, Quelle, *f.*; ῥοισπηδμα (τοῦρκ. σαρπιζάν), Springsbrunnen, *m.*; μηχανὴ υδροαντικῇ, Wasserfont, *f.*; ὑδροδοχείον, Wasserbehälter, *m.*; ὁ πῖλος τοῦ βουτηγού, Dahn m. am Kasse; — de la tête, v. Fontanelle.
Fontanelle, *f.* de la tête, τὸ βολήμα τὸ ἐκρησθαι ὅπου ἐνδύονται αἱ ἀρτηρίαι τῶν κοκκίων τῆς κεφαλῆς (ὅπου εἶναι ἀπάλιν εἰς τὰ νεογεννημένα νήνια), Blättchen n. auf dem Kopfe der neugeborenen Kinder.
Fontange, *f.* κόμβος ἡ θήλη εἰς τὴν σκούφιαν τῶν γυναικῶν, Bandschleife *f.* auf dem weiblichen Kopfschmuck; εἶδος σκούφιας τῶν γυναικῶν, Art Kopfputz, *m.*
Fonte, *f.* ἀνάλιναις, das Schmeltzen; μέγμα μετάλλων (διὰ χυθιῶν), Guss (von Metallen), *m.*; (impr.) σώμα ἐντελὲς χαρακτῆρων, Guss, Sortiment n. von Schriften.
Fontenier, *m.* ὁ ἐπιστάτης τῶν πηγῶν, Brunnenmeister, Röhrenmeister, *m.*
Fonticule, *m.* (méd.) πουρτανέλα, Fontanell, n.
Fonts, *m. pl.* κολυμβήθρα, βαπτιστήριον, Taufstein, *m.*

tenir un enfant sur les —, ἀναδέχομαι παιδί ἐκ τῆς κολυμβήθρας, ein Kind aus der Taufe heben.
For, *m.* δικαστήριον, κριτήριον, Richterstuhl, *m.*, Gericht, n.
Forain, *aïne*, *adj.* ξένος, μὴ ἐντόπιος, fremd, ausländisch; traite foraine, τὸ δάσμον ὅπου πληροῦνται αἱ παραγορεύματα εἰς τὸ ἐξάγειν, αἰρε εἰς τὸ ἐξάγειν, Zoll m. für aus; und eingehende Waaren.
Forban, *m.* πειράτης, κενδοῦρος, χαϊρὶς ἁδελφῶν, Secretär, *m.*
Forge, *m.* βάρος νομισματοῦ περισοτέρου τοῦ διαγραφέντος, Ueberwichtigkeit *f.* einer Münze.
Forçat, *m.* ὁ καταδικασμένος εἰς ἄλκην (εἰς πωλησίαν) εἰς τὴν κατεργαίαν, κατεργάτης, Galerenstrafe, *m.*
Force, *f.* δύναμις, laçus, Kraft, Stärke, *f.*; βίαι, δύναμις, Macht, Gewalt, *f.*; faire force de rames, βιάσθαι τοὺς κωπηλάτας εἰς ἄλκην ὅσον ὑποσχεθῇ, κωπηλατῶ ὅσον ὑποσχεθῇ, mit aller Macht rudern; — de voiles, μεταχειρίζομαι ὅλα τὰ παντὶ διὰ τὴν ἀναμείνω καλῆτερα, alle Segel aufsetzen; à force, de —, par —, laçus, μετὰ δύναμιν, μετὰ βίαι, mit Gewalt; à overte —, de vive —, βιάσθαι, μετὰ βίαι, μετὰ βιαστικὸν τρόπον, mit offenbarer Gewalt, gewaltsamer Weise;

prendre une fille de —, βιάσθαι μίαν κόρην, ἐκπαθεῖν, einem Mädchen Gewalt anthun, sie nothzwingen; prendre une ville de —, κορτεῖν μίαν πόλιν μετὰ προσβολήν, eine Stadt mit Sturm einnehmen; avoir force d'argent, — d'amis, ἔχω πολλὰ ἀσπρα, πολλοὺς φίλους, viel Geld, viele Freunde haben; à — de, δια μέσου, ἐξ αἰτίας, durch, vermittelt, wegen; à force de crier, de prier etc., διὰ μέσου τῆς πολλῆς κραυγῆς, τῶν πολλῶν παρακαλῶν, ἢ πολλῶν προσευχῶν, παρακαλῶν πολλῶν κτλ., durch vieles Schreien, durch vieles Bitten etc.
Forcé, *ée*, *adj.* ἀναγκασμένος, βιασμένος, gezwungen; fig. ἐκτρεφέντος, gezwungen, unnatürlich; donner un sens forcé à un auteur, παρεξηγῶ ἕνα συγγραφεύς, den Sinn verkehren in einem Schriftsteller.
Forcené, *m.* παλοῦχι ὅπου κρατεῖ τὸ δίκτυον τοῦ κυνηγού, Stellschlinge *f.* zu einem Jägergarn.
Forcement, *adv.* μετὰ δύναμιν, μετὰ βίαι, mit Gewalt, aus Zwang.
Forcené, *ée*, *adj.* ἄσπον, ἔτοιμος ὑπομένων, ματαιός, tollent, toll.
Forceps, *m.* (chir.) τριμπήδι, Zange, *f.*
Forcer, *v. a.* βιάσθαι, ἐκπαθεῖν, zwingen, nöthigen; — une porte, ἀνοίξω μετὰ βίαι

μὴν θύραν, eine Thür erschneiden; — une clef, στραβὴν ἑνὲ κλειδί, einen Schlüssel verdrehen; — un cheval, χαλῶ ἑνὲ ἄλογον (καβαλιεύοντας), ein Pferd überreiten, zu Schanden reiten; — un passage, πέραν με προσβαλὴν ἑνὲ στενόν, in einen Paß mit Sturm eindringen; — le passage d'un auteur, παρῆλθον ἑνὲ λόγον ἑνὸς συγγραφέως, eine Stelle eines Schriftstellers verdrehen. se —, v. r. βιάσθαι τὸν ἐαυτὸν μου, sich zwingen, sich (dat.) Gewalt anthun. — de rames, de voiles, καταπλεῖν τὸ δυν ἡμπορῶν, ἐπλεῖν ὅλε τὰ παντὶ διὰ τὰ ἐρευνῶ καλῶτερα, aus allen Kräften rudern, alle Segel aufspannen, aus allen Kräften segeln.

Forces, f. pl. αἱ δυνάμεις (τοῦ σώματος), die Kräfte, f. pl.; στρατεύματα, πολιμικαὶ δυνάμεις, Kriegsmacht, f., Truppen, m. pl.; μεγάλον θαλάσσιον καὶ κοινόν, große Zuch- oder Schaffschere, f.

Forcelles, f. pl. θαλάσσιον μικρόν διὰ κοινόν, kleine Zuch- oder Schaffschere, f.

Forclorre, v. a. (jur.) ἀποβάλλω, ἢ ἀποδίδωμι τινα γὰ πρὸς ἀγῶνιν με τὸ γὰ ἀνέρεσθαι ἢ διορίσθαι, einen präcludiren, vor Gericht ausschließen, da die Frist verfloßen ist.

Forclusion, f. (jur.) ἀπόρριψις τῶν δικαιολογημάτων ὡς μὴ ἐν καιρῷ παρηγγελήσονται.

For, Rechtsausschließung, Präclusion, f.

Forer, v. a. τρυπῶ (με ἀρόσαν), bohren.

Forestier, m. ἐπιστάτης εἰς τὰ δάσος, Förster, m.

Forêt, f. δάσος, Wald, Forst, m. Forêt, m. αἰθρον με τὸ ὅποιον τρυποῦσι τὰ βοιτῆς, τρυπάνι, Bohrer, Zwißbohrer, m.

Forfaire, v. a. (jur.) παρὰ τὸν νόμον τοῦ νόμου μου, seine Pflicht verletzen. v. a. χάνω (ἑνὲ δίκαιον) διὰ μέσον ἑνὸς πταίσματος, verwickeln.

Forfait, m. ἐγκλημα, κακούργια, ἀνόμημα, Verbrechen, n., Missethat, Greuelthat, f.; συμφωνία με τινα διὰ μὴν δουλείαν, Verdingung f. einer Arbeit, Accord, m.; πώλησεν, ἀγορά κατ' ἀποκοπήν, Kauf m. in Baufch und Borgen.

Forfaiture, f. παράβασις τοῦ χρεὸς ἢ ἑνὸς ἀνωμαλικού, Pflichtvergeßlichkeit f. eines Richters oder eines Beamten.

Forlante, m. fam. πορνηός, πανούργος, ψευδής, listiger Betrüger, m.

Forlantie, f. fam. πανούργια, πορνηία, ψευδία, List, Betrügerei, f.

Forge, f. φούργος, ἢ τὸν ὅποιον χαρῶνται τὸ αἰθρον, Hochofen, m.; ἑργαστήριον εἰς τὸ ὅποιον ἑνὲ μέγαλον σφυρὶ (κινούμενον ἀπὸ τὸ νερόν) σφυροκοποῖ τὸ αἰθρον, Eisenhammer, m., Hammerwerk, n.; χαλκεῖον,

ἑργαστήριον ἐκείνου ὁποῦ χαλκουργοῦσι τὰ αἰθρα, Schmiede, f.

Forgeable, adj. ὁποῦ ἡμπορῶν ἀντροκοπήθῃ, schmiedbar.

Forger, v. a. δουλεύω τὸ αἰθρον με τὴν ψάταν καὶ με τὸ σφυρὶ, σφυροκοποῦ, schmieden; ἐκτελεῖσθαι, πλάττω, stellen.

Forgeron, m. αἰθρον, καὶ χαλκεύς, Schmidt, m.

Forgeter, v. n. ἐξέχω τῆς ὁδοῦ γρημῆς, schlechterhinn vorragen.

Forger, m. χαλκεύς, Schmidt, m.; μεθολοκότης, dte etwas erblattet.

Forhuir, v. n. — du cor, du cornet, ἀνταλῶ τὰ πνεύμα με τὸ κέρατον, die Bunde mit dem Horn zureden.

Forlancer, v. a. ἐξωλίσθαι τὸ ἄσος, ein Wild aufreiben.

Forlane, f. φουλάνα (εἶδος χοροῦ), Art Tanz, m.

Forligner, v. n. ἐκπίπτει παρὰ τὴν γνώμην καὶ νόμῳ, ἀνταρῶν, aus der Art schlagen.

Forlunger, v. n. (διὰ τὰ ἐργα) διωγμένος φεύγει ἀπὸ τὸν συνηγμένον τόπον, (vom Wilde) sich von dem gewohnten Orte entfernen.

se Formaliser, v. r. οὐκ ἀλλοιοῦμαι, εὐρίσχω παραμένω, πειράζομαι, etwas über nehmen, sich an etwas fassen, sich über etwas aufhalten.

Formaliste, m. ἐκείνος ὁποῦ εἰς τὰ παρεμπιπτόντα θέλει γὰ φυλάττειν ὅλην τὴν

- ταῖς, der sich genau an die Formalitäten bindet.
- Formalitiät**, *f.* ταῖς, νομικῇ, τὸς νομικὸς, Formalität, *f.*
- For-mariage**, *f.* (jur.) ὑπανδρεῖς με ὑποκείμενον κατοικίας καταστάσεως, Eheheirath, *f.*
- se Formarier**, *v. n.* ὑπανδρεῖσθαι με ὑποκείμενον κατοικίας καταστάσεως, eine Eheheirath thun.
- Format**, *m.* σχῆμα, βιβλίον, Format, *n.*
- Formation**, *f.* κατασκευὴ, σχηματισμός, Bildung, *f.*
- Forme**, *σχῆμα*, Form, Gestalt, *f.* σχῆμα, τιμὸς, καλὸν, Form, Weiten (der Schuhmacher), *m.*; μακρὸν σχηματισμένον με ποῦλον καὶ γεμισμένον ἀπὸ τσίχα, ἡ μάλλ, lange mit Haaren und Wolle ausgestopfte Pant, *f.*; pour la —, διὰ τὴν αὐξηθεῖν, διὰ τὰ μέτρα τοῦ κορμίου, zum Schine (pro Forma).
- Formel**, *elle*, *adj.* (-ellement, *adv.*) ὁρῶς, θεῶς, förmlich, ausdrücklich.
- Formellement**, *adv.* *v.* *formel*, κατὰ τὸ σχῆμα, der Form nach.
- Former**, *v. n.* σχηματίζω, formen, bilden; — des vœux, κόμνω τέρμα, εὐχόμεαι, ein Gelübde thun; κόμνω, κατασκευάζω, machen, einrichten; — une question, κόμνω μὲν εὐρώτησιν, eine Frage aufwerfen; μαθητεύω τινα, τὸν κατασταλῶν καλῶν, einen bilden.

- Formeret**, *m.* τὸς ὁλόν γοτθίζου. Bogen *m.* eine gothischen Gewölbes.
- Formez**, *f.* ὁλοκὸν τοῦ ὁλοκῶν, Weibchen *n.* des Falken.
- Formi**, *m.* πύλος τῆς μέτης τῶν ὁλοκῶν, eine Schnauze *f.* am Schnabel der Falken.
- Formicant**, *adj.* (méd.) poulx —, σκνιγῶς σκνιγῶς, adinatus καὶ σκνιγῶς, klein, schwacher und schneller Vole, *m.*
- Formidable**, *adj.* φοβερὸς, φοβερὸς, furchtbar, schrecklich.
- Formier**, *m.* ἐκείνος ὁποῦ γράννι τὰ καλῶν διὰ τὰ παποῦν, Reißenschnider, *m.*
- Former**, *v. n.* κόμνω τὰ ποῦλιν καὶ μὴ ἀλλῶν τὰ ποῦλιν τῶν, machen, daß die Wögel sich nicht mausen.
- Formulaire**, *m.* βιβλίον περιέχον τὰς ταῖς, τὰ καθήκοντα πρὸς ἐγγυθμιας, Formular, Formelbuch, *n.*
- Formale**, *f.* γραμματικὸν, τιμὸς περιέχον τοὺς τρόπους πρὸς ἀρετὰς καὶ γὰρ μία δημόσιος πράξις, Formel (für öffentliche Verhandlungen), *f.*; (méd.) γραμματικὸν, δεικνύει, Arzneiformel, *f.*, Receipt, *n.*
- Formaler**, *v. n.* γράφω τὰ γραμματικά, τὰς δεικνύει, Receipt schreiben.
- Formicateur**, *m.*, -trice, *f.* πόρος, πόρη, Huter, *m.*; Hute, *f.*
- Formication**, *f.* πόρη, Huter, *m.*; Hute, *f.*
- Forpaiser**, *Forpaiser*, *v. n.* παρῶν καὶ ποσῶν εἰς ἔξω

- τόπον (λέγεται διὰ τὰ ἀγρῶν). In fremdem Reitere weiden gehen (vom Wille).
- † Fors**, *pp.* ἔξω, ἐξαγορεύω, außer, ausgenommen.
- Forsenant**, *adj.* (λαγυμῶν) ἔξω ἔξω καὶ ἀπολῶν τὸ ἀγρῶν, (von Zagdhunden) hiezig in Verfolgung des Wildes.
- Fort**, *forte*, *adj.* δυνατός, λαγυμῶς, stark; στερεός, fest; μαγισμαῖος, παρῶς, did, stark von Reide; (διὰ τὰ σπαρτῶ) πικρὸς, (von der Saat) dicht; δασυλός, κοπιωτικός, schwer, mühsam; δάκιμος, ἐμπειρος, ἐμπειρῶς, stark, erfahren, geschickt; beurre fort, ταγρὸν βοτρυον, rangige Butter, *f.*; haleine forte, βρωμερὰ ἀναπνοή, überlickender Athem, *m.*; à plus forte raison, με περισσότερον δεικνύον, πολλῶν μάλλον, mit desto größerem Rechte, um desto mehr; esprits forts, *v.* esprit.
- se faire — de qc.**, γίνουμι ἐγγυθῆς δι' ἑνα πράγμα, für etwas Bürgen sein, gut fern; τοῦμω, ἔξω τὸ δάκιμος καὶ καμῶν, sich getrauen, etwas zu machen.
- Fort**, *m.* τὸ λαγυρὸν, τὸ δυνατὸν, τὸ δυνατώτερον μέρος, die Stärke, der stärkste Theil; le fort du bois, τὸ πικρὸτερον μέρος τοῦ δάσιος, der dichteste Theil eines Waldes; du fort de l'hiver, εἰς τὴν ἐκτὴν τοῦ χειμῶτος, mitten im Winter, im härtesten Winter; un fort, εἰς ἡμῶν, 16

ἐνα περιτείχισμα, eine (fleine) Festung, *f.*, eine Schanze, *f.*; du fort au faible, le fort portant le faible, ἐνα μὲ τὸ ἄλλο, eine ins andre gerichtet, im Durchschnitt.

Fort, *adv.* δυνατῶς, ἰσχυρῶς, stark, heftig; (μὲ τὰ ἐπίθετα) πολλά, (mit Beiwörtern) sehr; fort beau, πολλά εὐμορφος, sehr schön; fort laid, πολλά ἄσχημος, sehr häßlich.

Fortement, *adv.* δυνατῶς, ἰσχυρῶς, stark, heftig.

Forteresse, *f.* μικρὸν φρούριον, kleine Festung, *f.*

Fortifiant, *ante, adj.* ἐνδυναμωτικός, stärkend.

Fortificateur, *m.* ἐπιστήμων τῆς τέρχης τῆς ὀχυρώσεως, Kriegsbaumeister, *m.*

Fortification, *f.* ὀχυρώματα, ὀχυρώσεις, Befestigung, Artigebaukunst, *f.*

Fortifier, *v. a.* ὀχυρώνω, περιτείχιζω, besetzen; ἐνδυναμῶν, stärken. se —, *v. r.* ἐνδυναμώνομαι, sich stärken.

Fortin, *m.* μικρὸν φρούριον, μικρὸν περιτείχισμα, kleine Schanze, *f.*

Fortitrer, *v. n.* (διὰ τὰ ἑλάμια) ἀποφύγω τὰ σκολιά, (von Fischen) den Fanden ausweichen.

+ Fortraire, *v. a.* κλέπτω, entwenden.

Fortrait, *te, adj.* (διὰ τὰ ἄλγυα) πολλά κοπιωμένον, (von Pferden) abgemüdet.

Fortraiture, *f.* ἐπέρματος κόπος τοῦ ἄλγους, Abmüdetung *f.* des Pferdes.

Fortuit, *ite, adj.* τυχερός, ὁ κατὰ τύχην, zufällig.

Fortuitement, *adv.* τυχερῶς, κατὰ τύχην, zufälliger Weise, von ungefähr.

Fortunal, *m.* φουρτούνα, ἀντιστροφικός εἰς τὴν θάλασσαν, Sturm, Wirbelwind *m.* zur See.

Fortune, *f.* τύχη, Glück; Schicksal, *n.*; πλούτος, περιουσία, Glücksumstände, *m. pl.*; Vermögen, *n.*; — de mer, κίνδυνος τῆς θαλάσσης, Gefahren *f. pl.* zur See; homine de —, ἄνθρωπος τῆς τύχης, ὅστις ἀπὸ τὸ οὐδὲν ἐρῶντες εἰς τὰ ὑψηλά, ein Mann, der Glück gehabt hat, den das Glück erhoben hat.

Fortuné, *ée, adj.* εὐτυχής, glücklich; ὁ ἔχων καλὴν τύχην, der Glück hat, beglückt. Des fortunées, εὐδαίμονες ἄνθρωποι (κατὰ τοὺς παλαιούς), τοὺς ἔστι αἱ Κανάριαι, die glücklichen Inseln (bey den Alten), d. i. die Ionarischen Inseln.

Fort-vêtu, *for-vêtu m.* ὁ ὑπὲρ τὴν κοινὴν κατώστασιν ἐνδεδυμένος, ein über seinen Stand gekleideter Mensch, *m.*

Forum, *m.* φόρος, ἀγορὴ (μάλιστα ἐστὶν ἡ παλαιὰ Ρώμη), Markt, Marktplatz (besonders im alten Rom), *m.*

Forure, *f.* τρέπα γινώμενη μὲ ἐνα τρέπαρον, geböhrtcs Loch,

n.; τρέπα ἐν τὴν λάμην τοῦ χελειδοῦ, Loch *n.* im Schiffsrohre.

Fosse, *f.* λάκκος, Grube, *f.*; ὁ τάφος, Gruf, *f.*, Grab, *n.*; λαγούμι (ὅπου πνέπτον αὐτάλλω), Schacht, *m.*; basse, γυλακή ὑπόγειος, unterirdischcs Gefängnis, *n.*

Fossé, *m.* χαράκι, Graben, *m.*

Fosseite, *f.* μικρὴ τρύπη, μικρὸν βαθύλωμα, Grubchen, *n.*

Fossile, *adj. et m.* ὀρυκτὸν (ὅπου εἶναι ἐσοκαμένον ἀπὸ τὴν γῆν, ὡς μέταλλα, πέτρες κτλ.), fossil (was aus der Erde gegraben wird), *n.*

Fossoyer, *v. a.* περικαίω μὲ χαράκιον, mit Gräben einschließen; ἀκρίπτω, graben.

Fossoyeur, *m.* ὁ νεκροθάπτης, Todtengraber, *m.*

Fou, *v. fol.*

Fou, *m.* εἶδος πουλλίου τῆς Ἀμερικῆς, Föpel (Vogel in Amerika), *m.*

Fouace, *m.* πουγαίτζι, ἡ σποροκαλούμενη, λαβρόπητα, Ἀψεντuchen, *m.*

Fouacier, *m.* λεινός ὅπου φράζει καὶ πωλεῖ λαβρόπητας, der Absentfaden bäd und verkauft, *m.*

Fouage, *f.* δόσιμον τι ὅπου ἐπληρώσει κίεσι σπιτι (χωρὶς διὰ τὰ καπνοδοχεῖα), Hausfangsteuer, *f.*

Fouaille, *m.* (chass.) τὸ μὲν διὰ τὸν ὅπου δίδουν εἰς τὰ πνέοντα ἀπ' οὗ κνηνηθῶν τὸ ἀγρωχόρον, Genisch (Anthel), den die Hunde bekennen, *m.*

fic ein wildes Schwein gejagt haben).

Fouailler, v. a. *fam.* συγχροασίγῳρα, immerfort peitschen.

Fouanne, v. foëne.

Fondre, m. et f. *δοσιτοπέλει*, κίρανος, Blitz, Bligstrahl; Donnerkeil, m.; *βοῦτζι* (μείτρον τι κροισίου), Fuder (Maß des Belnet), n.

Fondroiement, m. *κερύνημα*, Einschlagen oder Erschlagen n. vom Blitze.

Foudroyer, v. a. *ῥήτω* κερυνόν, κερυνώ, mit dem Blitze erschlagen, erschmettern; *fig.* *πυλῶ* με πολλὰς κερονισαίς, heftig beschleichen. v. n. *βροντῶ*, ὁμιλῶ ἀφ' ὁδῶς, donnern, heftig reden.

Fouée, f. *εἶδος κυνηγίου*, εἰς κυρτόν νοτιάς μετὰ τὴν φωτιά, Fackeljagd, f.

Fouet, m. *μαστιγῆς*, *καμτζέ*, Peitsche, f.; τὸ *λεπτόν* *αγορίον* ὅπου βάνουν οἱ ἀπαξάδες εἰς τὴν ἄκρην τοῦ καμτζέου, Peitschenschwur, f.; ἡ *βροντὰς* καὶ *ἐκτακὴς* ὅπου δίδουν τὴν παιδείαν, Ruthe (für Kinder), f.; τὸ *μαστιγώμα* τὸν κατωδικαζόμενον, Staupebese, m. donner le — à un enfant, δίδω βροντὰς εἰς ἓνα παιδί, *κτυπῶ* ἓνα παιδί με βροντὰς, einem Kinde die Ruthe geben.

Fouette, ée, adj. et part. (v. fouetter); *fig.* (διὰ *λουλούδια*) *βρογαμένος*, gestreift; *fig.* *crème fouettée*, ὁμιλῶ ἐπὶ ἐβρογα λόγια καὶ γω-

ρίς *θρυλίων*, leerer Wortschwall, m.

Fouetter, v. a. *κτυπῶ* με τὸ καμτζέ, peitschen; *μαστιγώνω* (ἐν κατωδικῶ), flühen; — de la crème, *δενῶ*, *κτυπῶ* τὸ παχὺ τοῦ γάλακτος διὰ τὴν καμτζή, Rahm (Sahne) zu Schaum schlagen; (διὰ τὰ κερόνια, τόποις) *κτυπῶ* εἰς ἓνα τόπον, (vom Gelbfuße) bestreichen.

Fouetteur, m. *ἐκείνος* ὅπου *δενῶ*, *κτυπῶ*, der peitscht.

Fougade, **Fougasse**, f. *εἶδος μικροῦ λαγούριου* (ὅπου ἀνίσταται), Flattermine, f.

Fouger, v. n. (διὰ τὸν ἄγριο χοίρον) ὅπου *ἐκρίζουν* τὰ χοῖρα μετὰ τὴν μήτηρ των, von wilden Schweinen) wählen.

Fougère, f. *δρυπατὴς*, *γτρούδα* (χοῖρον), Farnkraut, n.

Fougon, m. τὸ μακροτέρον τοῦ καροβίου, Schiffstübe, f.

Fougue, f. ὁρμή θυμώδης, *Φίε*, f., *Jähorn*, m., das Aufbrauten; ἐνθουσιασμός (τῶν Ποιητῶν), Begeisterung (der Dichter), f.; les *fougues* de la jeunesse, ἡ ἐκάλιντος ὁρμή τῆς νεότητος πρὸς τὰς ἡδονὰς, Jugendhige, f., *Ungeßüm* n. der Jugend. (mar.) *maî de fougue*, τὸ ὁπασθὲν κατὰρ, Besanmaß, m.

Fougueux, ense, adj. ὁ ὑποκείμενος εἰς θυμὸν, ὁρμητικὸς, ἀφῆς, heftig, jähornig, heftig, aufstrebend.

Fouille, f. *σκάλισμα* τῆς γῆς, Aufgraben, Aufwühlen n. der Erde.

Fouille-au-pot, m. *μικρὸς παραμάγειρας*, kleiner Küchenjunge, m.

Fouiller, v. n. *σκάλλω*, wühlen, graben; *παραπτεῖν*, *χαλεῖν* (εἰς τὴν ἔξλην τινός), durchwühlen, durchsuchen (jemandes Tasche); *fig.* *ἐρευνῶ*, ἀκριβοστέλλω, erforschen, genau untersuchen.

Fonine, f. *ἱεῖς*, *κουνάβι* (ὅπου ἐπιβάσκει εἰς τὴν ἀπῆν), Häuematzen, m.

Fouir, v. a. *σκάπτω* (τὴν γῆν), graben, umgraben.

Foulage, m. *μάζωμα* τῶν χοίρων εἰς τὰ βουτιά, Einschlagen n. der Feringe in Tennen.

Foule, f. *πλήθος*, ὄχλος πολὺς, *σπονηδοῦρα*, Menge, f., *Haufen*, m., *Getränge*, n.; *βίβλος*, *ὄλιγος*, Bedrückung, f. en —, à la —, *σπορηδόν*, *πλήθος*, hauptenweise, in Menge.

Fouler, v. a. *καταπατῶ*, treten, niederbetreten; *ὀλίβω*, *σουλῶ*, niederdrücken; *πληγῶν*, *κυρῶς* διὰ τὰς πληγὰς ὅπου κάμνει ἡ σέλλα, ἡ τὸ σαρμάρι, verlegen, drücken (vom Sattel, wenn das Pferd davon wund gerieben wird); *ἐπιβαίνω*, *ἐπιφορτίζω*, *ὀλίβω* (τὸν λαόν), drücken (das Volk durch Verpressungen); *γνάφω*, *αυτοπατῶ* (τὰ πόδια), wälzen (Tuch); (chass.) *ἀγῆναι* τὸ *λεγωνικά* διὰ τὴν ἐξοχὴν τὴν *κυνήγῳ*, revieren; — aux *pieds*, *καταπατῶ* ὑποκάτω εἰς τὰ πόδια, unter die

Γύσε treten; *fig.* καταφρονῶ, verachten.
Foulées, *f. pl.* ἵκη των ποδῶν των ἰσων, Fährte, Spur (des Wildes), *f.*
Foulerie, *f.* τόπος ὅπου πατοῦν (γυρίζουν τὰ βοῦχα), Walkmühle, *f.*
Fouleux, *m.* ἐκείνος ὅπου πατεῖ τὰ παγῆλια, Traubentrester, *m.*; ὅπου πατεῖ τὰ βοῦχα, Walser, *m.*
Fouloir, *m.* (artill.) ἐργαλεῖον μετὰ τὸ ὁποῖον σπρώχνουν τὰ βόλι εἰς τὸ τόπι, Segelbohn, *m.*
Fouloire, *f.* ἐργαλεῖον μετὰ τὸ ὁποῖον συμπιέζουν τὰ βοῦχα κτλ., Walkstod, *m.*, Walkholz, *n.*; τραπέζι ἐκείνου τῆς ὁποίας συμπιέζουν τοὺς πύλους διὰ τὰ σιγάδια, Walktisch *m.*, der Futmacher.
Foulon, *m.* τεχνίτης ὁποῦ πατεῖ τὰ βοῦχα (ἐλλ. γυαφός), Walser, Walkmüller, *m.*; terre à —, εἶδος γῆς ὅπου παστρεύει τὰ βοῦχα, Walsererde, *f.*; moulin à —, μύλος ὅπου πατοῦνται τὰ βοῦχα, Walkmühle, *f.*
Foulque, *f.* πάπια τοῦ αἰγιαλοῦ, κήπος, Wasserhubn, *n.*
Foulure, *f.* πληγή ἀπὸ ζούλημα, Quetschung, Drückung, *f.*; τὸ πάτημα τῶν βοσκῶν, das Walten. **Foulares**, *pl.* τὰ ἵκη τοῦ εἰαγίου (κλωνάρια ὅπου καταπατεῖ εἰς τὸν δρόμον κτλ.), Spuren *f. pl.* des Hirsches (niedertretene Zwielle κ.).
Four, *m.* γοῦρος (ὅπου ψή-

ρουν ψαμί), Backofen, *m.*; (ὅπου γυρίζουν τοῦ βλα, τζουκάκι κτλ.), Brennofen, *m.*; pièce de —, πρῆμα ἕλλο τε ψημένον εἰς τὸν γοῦρον, Backwerk, *n.*; τόπος σκοτεινός, μέλιστα ἐκείνος εἰς τὸν ὁποῖον χυσιτοὺν τοὺς διάβαν γινόμενους στρατιώτας, dunkler Ort *m.*, besonders wo man mit Gewalt gepresste Soldaten verbirgt; ils font four, διὰ τοὺς κωμωδοποιούς) (ἐπισημύουν τοὺς ἄλλους δεσπῆς καὶ δὲν παρακαλοῦν κωμωδεῖν, (von champagne-learn) sie lassen die zu wenigen Zuschauer wieder gehen, ohne zu spielen.

Fourbe, *f. v.* fourberie.

Fourbe, *adj.* πανούργος, ὁποῦ ἀπατῇ, arglistig, betriegeisch, *s. m.* ψεύστης, ἀπατεῶν, Betrüger, Schelm, *m.*

Fourber, *v. a.* ἀπατᾷ με πανούργιον, listig betriegen.

Fourberie, *f.* ἀπάτη με πανούργιον, ψευδία, Betriegesren, *f.*, Schelmstreich, *m.*

Fourbir, *v. a.* παστρεύω, γυαίλω (ἀρομα κτλ.), pugen, poliren (Waffen κ.).

Fourbisseur, *m.* σπαθοποιός, Schwertschäfer, *m.*

Fourbissure, *f.* πιαστρεμμα, γυάλισμα, das Pugen, Poliren.

Fourbu, *ue*, *adj.* (διὰ τὰ ἔλωγα) πιεσμένος, εἰς τὰ πρῆμα, (von Pferden) versaugen, verschlagen, reih.

Fourbure, *f.* πύσιμον τῶν ἀλό-

γων (πάδος), die Rehe (Pferdefranthrit).

Fourcats, *m. pl.* (mar.) τὰ ἄκρα τὰ στραβοῦλα τῶν καραβιῶν, Gabelholz (an Schiffen), *n.*

Fourche, *f.* δεικνόν, große Gabel, *f.*; — patibulaires, γοῦρα, κατασταριά, Gölgen, *m.*; à la —, κατ' ἐπιπολῇ, ἀμελῶς, nur ebenhin.

Fourcher, *v. n.* et se —, *v. t.* διαμερίζομαι εἰς δύο ἢ τρεῖς, sich gabelsförmig spalten oder theilen; cette famille n'a pas fourché, αὐτὴ ἡ φυλὴ δις ἔκαμε πρῆμα εἰς δύο, diese Familie hat sich nicht in mehrere Linien getheilt; la langue lui a fourché, ἔκαμε λαβὴ, ihm mähr löffen (mit Zunge), er hat sich versprochen (etw. schnappt).

Fourchet, *m.* τὸ χωρίσιον τῶν κλωναρίων εἰς δύο, Zwielsch, *m.*; ἀποδότημα ἀνάμεσα εἰς τὰ δύο δάκτυλα τῆς χειρὸς, Gschwärz *n.* zwischen zwei Fingern.

Fourchette, *f.* πηροῦν, Gabel, Zischgabel, *f.*; δεικνόν (κατὰ τὸ ὁποῖον ἐργάζων τὸ κρεῖτ ἀπὸ τὰ τζουκάκια), κλέψι, Gabel, *f.*; δεικνόν εἰς τὸ ὁποῖον ἀκουμποῦν τὰ βαρεῖά τοῦ γκι ὅταν ἔπαται, Gabel, um eine Büchse beim Schießen darauf zu stützen; εἶλον τι σιδηρωτὸν εἰς δύο μέρη δις χεῖρας τοῦ ἡμαστῶν, ἦν μὴ κελίον ὅταν πηγαίον εἰς κατηφορῶν, Hemmgabel (um die den Wagen beim Herunterfahren von Anhöhen aufzuhalten).

μέρος τοῦ ποδὸς τῶν πλῶγων
πλήσιον τοῦ ἀστρογάλου,
Straß m. am Pferdebufe;
ρίσμιον τετραγύου εἰς τὸ μα-
νίκι τοῦ ποταμίου τῶν ἡν-
δρῶν εἰς τὸ ὅποιον ἔσπινον
τὰ ἀκροσπείδια, Schlipstreif
m. an Mannshemden; τὸ μέ-
ρος μεταξὺ τῶν δακτύλων εἰς
τὰ χειρόκτια, Zwidel m. an
Handschuhen; ἐργαλεῖον τῶν
χειρουργῶν μὲ τὸ ὅποιον ση-
κωνοῦν τὴν γλῶσσαν τῶν παι-
διῶν ὅταν κόπτουν τὸ ὁμα-
τακι, Saugengabel der Wunde-
ärzte.

Fourchon, m. ἓνα ἀπὸ τὰ ἄκρα
τοῦ πηρουρίου, Binfel f. einer
Gabel.

Fourchu, ue, adj. διχαρής,
ὅπου χωρίζεται εἰς σχήμα
πηρουρίου, gespalten, gabel-
förmig. faire l'arbre —, βά-
ναι τὸ κεφάλι κάτω, καὶ τὰ
ποδάρια ἐπάνω ἀνιστά, sich
auf den Kopf stellen und die
Beine oben auseinander spreit-
en.

Fourchure, f. μέρος πράγμα-
τος, ὅπου χωρίζεται εἰς σχή-
μα πηρουρίου, Stelle f. wo
sich etwas gabelförmig spaltet.

Fourgon, m. ἀμάξι μὲ διπλὸν
πυρρι, αὐτοκίνητον ὡς πη-
ρουρί, Gabelwagen, m.;
κοιτῆρι μὲ διχαρὴν εἰς τὴν
ἐκκρεν (μὲ τὸ ὅποιον βάνουν
τὰ ξύλα εἰς τὸν φούρνον),
Ofengabel, f.

Fourgonner, v. n. ἀνακαταίρει
τὴν φωτιάν, τὰ κάθοντα μὲ
τὸ κοιτῆρι, das Feuer schü-

ren; βάνω ἄνω κάτω χαλὶ-
ωντας τι, herum stören.

Fourmi, f. ἀρμυή, μυρμηκία,
Ameise, f.

Fourmilier, m. μυρμηκονόμος
(ὡς τὸν τετραπόδον), Ameisen-
bär, Ameisenstesser, m.

Fourmière, f. μυρμηκοχω-
λιά, Ameisenhaufen, m.; fam.
πλήθος (λαοῦ, ὧων κτλ.),
Schwarm, m., Menge (von
Menschen, Thieren κ.), f.

Fourmi-lion, m. μυρμηκο-
λάων (ὡς τὸν ὅπου τρώγει
τὰ μυρμηκία), Ameisenlöwe,
m.

Fourmillement, m. μυρμηκί-
σμα, κρημνὸς εἰς τὸ δέρμα
(ὅπου γαίνεται, ὡς ἐν τῷ πε-
ριπατοῦν μυρμηκία εἰς αὐ-
τό), Krlebeln, Juden n. auf
der Haut.

Fourmiller, v. n. εἶμαι γεμάτος
(ἀπὸ μικρὰ ζώων, σκελή-
νια κτλ. ὅπου κινεῖντα ὡς ἐν
μυρμηκία κτλ.), wimmeln;
κινῶ, προσέρω φανούσαν
(χερῶς ὅταν ἐκδιανηται τις
ὡς ἐν μυρμηκία καὶ περιπα-
τοῦν εἰς τὸ δέρμα), frißeln,
juden (in der Haut).

Fournage, m. ὁ μισθὸς διὰ τὸ
ψήσινον τοῦ φουριῦ, τὸ
φουριάτιον, Badgeld, n.

Fournaise, f. κάμινος, φούρ-
νος (εἰς τὸν ὅποιον ἀναλθουν
μέταλλα κτλ.), Schmelzofen,
Ofenofen, m.

Fourneau, m. φούρνος, Ofen,
m.; τόπος εἰς τὸν ὑπόγειον
(τὸ λαγύριον) ἐνθα βάνουν
τὸ μεταρρι, Minentammer,
f.; πυρραῖδα ἐπὶ ξύλα σχε-

πασμένη ἀπὸ ξύλου, εἰς τὴν
ὅποιαν βάνουν φωτιάν διὰ
τὰ γέναν κάθοντα τὰ ξύλα,
Weiler, m.

Fournée, f. φουριά, φουρι-
σμα, ein Ofen voll, ein Braud,
m.

Fournette, f. μικρὸς φούρνος,
kleiner Schmelzofen, m.

Fournier, m. — ère, f. φουρ-
νιῶν (εἰς τοῦ ὁποῖου τὸν
φούρνον εἶναι ἀποκαθήμενοι
οἱ κάμιννοι ἐνὸς τόπου καὶ νή-
σουν τὰ ψωμιά των), Zwangs-
bäcker, m.

Fournil, m. τόπος ὅπου εἶναι
ὁ φούρνος, καὶ δωμάριον,
Badhaus, n., Badstube, f.

Fourniment, m. γλασσάκι (ἢ
κέρατος) διὰ τὸ μεταρρι,
Pulverflasche, f., Pulverhorn, n.

Fournir, v. a. προσμηθεῖν, προ-
βλέπω, versorgen, verschen;
χορηγῶ, δίδω, παρῶ, lie-
fern, verschaffen; συντρέχω
μὲ τὴν πληρωμὴν, beistehen
(Weiß), beistehen; τελειοῦν,
ἐκτελεῖν, vollenden. v. n. ἀρ-
κῶ, εἶναι ἑαυτὸς, ἀρκεῖς,
etwas beistehen, einer Sache
gewachsen sein.

Fournissement, m. τὸ κερί-
σιον ὅπου πρέπει καθέναν
καὶ βάλῃ εἰς τὴν συντροφίαν,
Capital n., das jeder in eine
Gesellschaftshandlung einlegen
muß.

Fournisseur, m. ἐκείνος ὅπου
ἐπιμελεῖται τὸ προβλέπειν
καὶ τὰ φανήσῃ εἶδος τι προ-
μηθεῖας, συντροφίαν κτλ.,
παρονοῦς, Pieserant, m.

Fourniture, *f.* προμήθειαι, προδόναι, Versorgung, Pfortung, *f.*; τὰ προδιδόμενα προμήθεια, Vorrath, *m.*; τὸ ἵματιον, ἡ κορδέλαις κτλ. ὑποὺ προδίδεται ὁ ὅπαις, Zuthat (ben den Schneidern), *f.*; τὰ μικρὰ χόρτα ὑποὺ βάρουν εἰς τὴν σαλάταν, Beifräuter *n. pl.* zum Salat.

Fourrage, *m.* ποσότης χορταρίου ὑποὺ δίδεται τῶν ἀλόγων, Futter *n.* für Pferde; προνοή, ἡ ποσότης τοῦ χορταρίου ὑποὺ χρειάζεται τὸ στρατεύμα διὰ τὰ ἄλογα, Futter, Gras *n.* für Soldatens Pferde; τὸ μέζωμα τῆς ὑπονομῆς, τῆς βοσκῆς, das Futterhehen (Futterhehen); οὐ στρατεύεται ὑποὺ συντροφῶν τοὺς ἐξαρχομένους εἰς ὑπονομήν, Bedeckung *f.* derjenigen, die Futter holen (der Futterheher).

Fourrager, *v. n.* συνάξω τὰς ὑπονομάς, ἡ βοσκήματα, Futter halen, fourragieren. *v. a.* πέρνω ὅλα τὰ βοσκήματα, περσσημίζω, alles Futter wegnehmen, beeheeren.

Fourrageur, *m.* ἐκείνος ὁποὺ ἰσχύει νὰ συνάξῃ τὰς ὑπονομάς, der auf's Futterhehen ausge- reitet, Fourragier, *m.*

Fourré, *éc.* adj. *v.* fourrer.

Fourreau, *m.* ἡκίονον, ηκίον, Scheide, *f.*; (διὰ πιστόλια), Pforter, Pistolenpforter, *f.*; faux fourreau, σέλασμα διὰ τὸ ηκίον τοῦ σπαθίου, Ueberzug *m.* über die Degenstheide.

Fourrelier, *m.* ἡκίονος, ὁποὺ ηκίονον ἡκίονον, der Pfortier und Scheidenmacher.

Fourrer, *v. a.* χάνω, σπρώχνω, σπρώχνω (μὴν πάντα εἰς ἓνα σκοτόν κτλ.), fieden, hinein- fieden, hineinschieben, drücken; δίδω χονγλω (νὰ μὴ τὸ κα- ταλάθωιν ἄλλω), heimlich (einem etwas) zustecken; βάρω γυναικίαν εἰς ἓνα φρε- μα, (τοῦρκ. kaplatlıw), mit Pelz füttern; *fig.* ἐμβάζω, βάρω *u.* εἰς ἓνα πρᾶγμα ὅπου δὲν ἄρραζει, etwas unnassens- des wo einmischen, einstecken; — *qc.* dans la tête de *qc.*, ἐντυπώνω *u.* εἰς τὸν νοῦν τι- νος, einem etwas eintrichtern. *se* —, *v. r.* χάνομαι, καπνο- μαί, sich vertriehen, sich ver- fieden; — dans *qc.*, ἀνα- κατωρόμεν εἰς τι, sich einmisch- en, sich einbringen; *se* four- rer, *se* bien —, σκεπάζομαι με πολλὰ φορέματα, ἡ με γούρως, sich warm anziehen, sich einpacken pays fourré, τόπος γεμάτος ἀπὸ δάση, waldiges Land, *n.*; coup four- ré, κτύπημα διδομένων καὶ λαμβανόμενων ἐν ταύτῃ, wechselseitiger Stoß, Hieb, *m.*; ποτηρὸν καὶ καπότηρον κά- μαμα, heimtückischer Streich, *m.*; paix fourrée, εἰρήνη ἐπιπλαστος, διὰ πρόφασιν μόνον, Scheinfriede, *m.*; pièce d'or, ou d'argent four- rée, νόμισμα ὁποὺ ἐπλεῖ- ονται χρυσοῦν ἢ ἀργυροῦν καὶ τὸ ἀπὸ μέσῃ εἶναι ἀπὸ ἄλλο μέταλλον, Münze *f.*, die

von außen vergollet oder ver- silbert, inwendig aber von an- derem Metalle ist; fourré de malice, πολλὰ ποτηρὸς, κα- πότηρος, voller Boheit.

Fourreur, *m.* γυναικίαν, γού- νηρος, Rauchhändler, Kürsch- ner, *m.*

Fourrier, *m.* ἐκείνος ὁποὺ πη- μώνει τὰ κοινὰ διὰ τῆς στρατιωτικῆς, Fourrier, *m.*

Fourrière, *f.* ὁφείλων εἰς ἐπι- στασίαν ζώων διὰ χάνομας καὶ ὁ τόπος ὅπου βάνονται αὐτὰ τὰ ζῷα, Pelzamt, *n.* Pelzhof, *m.*; mettre une vache, un cheval en —, πι- νω διὰ χυλὸς μὴν ἀγέλας, ἐνα ἄλογον καὶ τὸ βάρω εἰς τὸν σταύλον, καὶ τὸ ἄρρω- με ἔξωθεν τοῦ κυρίου του, ὡς νὰ πληρώσῃ τὸ χυλὸς του, eine Kuh, ein Pferd pfänden (einsperren, auf Kosten des Eig- enthümers, um sich dadurch bezahlt zu machen).

Fourrure, *f.* γούνα, Pelz, *m.* Pelzwert, *n.*

Fourvoisement *m.* (p. u.) πλε- ρη εἰς τὴν ὁδόν, das Verirren.

Fourvoyer, *v. a.* παροδη- γῶ, χάνω νὰ χάσῃ τινὲς τὸν δρόμον του, einen Irrer führen. *se* —, πλανοῦμαι ἀπὸ τὸν δρόμον, χάνω τὸν δρόμον μου, sich verirren.

Fonteau, *m.* δένδρ., βαλεντινὸν, Buche, *f.*

Fontaine, *f.* φηγότοπος, τόπος με δένδρ., βαλεντινόν, Buchenwald, *m.*

Foyer, *m.* γωνία, λατρία, τόπος τῆς φωτῆς εἰς τὸ μαγεῖον,

Φέρδ, m.; τὸ ἐσχάριον, σημειὸν ὅπου συνάγονται καὶ συντρέχουσιν αἱ ἀκτίες.
 Brennpunkt, m.; ὁπταῖς κοινὰ εἰς τὸ θέλειον τὸν ὀπτεὸν ἰσοσταύουν, Wärmekube f. nes bei der Bühne. Foyers, pl. κατοικίαι, σπίτια, Wohnungen, f. pl., Haus und Hof.

Fracas, m. τλάκισμα με κράτον, Krachen, Gefrassel, n.; θόρυβος, Lärm, m., Aufsehen, n.

Fracasser, v. a. κατατρίβειν, συντρίβειν, zerstückeln, zertrümmern.

Fraction, f. τλάκισμα, das Zerbrechen; (arithm.) κλάσμα, Bruch (in Zahlen), m.

Fractionnaire, adj. (arithm.) κλασματικός, einen Bruch enthaltend.

Fracture, f. θλάσμα, τλάκισμα, ἄνοιγμα με πτεν, das Aufbrechen; κάταγμα, τλάκισμα τῶν κοκκύλων, Beinbruch, m.

Fracturé, ée, adj. (κόκκαλον) τλαχημένον, gebrochen (von Knochen).

Frágile, adj. εύθραυστος, εύκολοκατακτατος, zerbrechlich; fig. ὁποῦ εύκολα φθείρεται, was leicht verdirbt, vergänglich; ἀσθενής, ὁποῦ εύκολα ἐπιπτεται καὶ ἀνατρέπεται, schwach, der Verführung zum Bösen unterworfen.

Frägilité, f. τὸ εύθραυστον, εύκολοκατακτατον, Zerbrechlichkeit, f.; fig. ἡ εύκολη φθορά, Vergänglichkeit, Einsüßigkeit, f.; ἀσθένεια σαρκός, κλisis εἰς ἁμαρτίαν, Schwäche f.

des Fleisches, Neigung f. zum Bösen.

Fragment, m. κλάσμα, τεμνίσμα, κομμάτι (ἀπὸ ἐνὸς κλάκιον), Bruchstück, Fragment, n.

Frai, m. τὸν ἰσθύνει ὁ σινοισισμός, τὰ πύγα τῶν πασιῶν ἀνακατωμένα με τὸν σπόρον τῶν, Reich (Reich) m. der Fische; ὁ καιρός εἰς τὸν ὀπτεὸν τὰ ψάρια γεννοῦν τὰ πύγα καὶ ἀφίνοιν τὸν σπόρον, Reiche, Reicheit, f.; τὰ νέα ψάρια, Fischbrut, f.; ἡ θορά καὶ ὀλιγοτένεις τὸν παρούς ἐνός νομισματος ἀπὸ τὸ πολυγράμιον σιχροπιάσιμον, Abnutzung f. der Münzen vom häufigen Angreifen.

Fraichement, adj. με δροσίαν, εἰς δροσιφὸν τόπον, kühl, im Kühlen; τώρα μόνον, πρόσ ὄλεγον μόνον, nur erst, vor Kurzem.

Fraicheur, f. τὸ κατάψυχρον, δροσός, Kühle, f.; δροσιφός, ψυχροῦτσικος καιρός, kühl Bitterung, f.; χρώμα ζωγρόν, lebhafter Farbe, f.

Fraichir, v. n. (mar.) αὐξάνει (ὅταν αὐξάνει ὁ αἰέρας), frischer, stärker werden (vom Winde).

Frairie, f. fam. εύωχία, ξεγάρτωσις, Schmausgesellschaft, f.

Frais, fraiche, adj. κατάψυχρος, δροσιφός, ψυχροῦτσικος, frisch, kühl; νεαρός, νεαρός, προσαγας, ταλάντος, neu, frisch; ζωγρός, ζωντος, γαρός, munter, lebhaft, gesund. le cheval a la bouche fraiche, τὸ

ἄλογον ἔχει ἀφρόν εἰς τὸ σίμα, das Pferd hat Schaum am Mante.

Frais, m. τὸ κατάψυχρον, δροσιφός αἰέρας, Kühle, frische Luft, f.

Frais, fraiche, adj. νεασι, πρόσ ὄλεγον, neulich, vor Kurzem.

Frais, m. pl. δαπάνη, έξοδα, Kosten, Unkosten, f. pl.

Fraise, f. χαμοζέρασι, γροῦνλον, Erdbeere, f.; τὰ ἐντερα (μυστερίων) τοῦ μοναχίου, καὶ ἄνωσις, Gefröse (von Kälbern oder Sämmern), n.; εἶδος περιτομήλου με δόκιος, Halsttraute f. mit Falteln, Priestertraute; πασιφραγματικὸν πλάστιον, Plastrerwert, n., Sturmsfähle, m. pl.

Fraisement, m. παλαιοκία ὀπτεὸν πύγων τρυγῶν εἰς τοὺς στεγῶν τῶν γενησῶν διὰ στεγῶν, Pläble m. pl. um die Brudenpfeller.

Fraiser, v. a. διαπλάττει με διαρματικῶς, διαπλάττει, falten, fraulen; πασιφραγίζω με πλάστιον, mit Sturmsfählen versehen, verpallidieren.

Fraisette, f. μικρὸν περιδέγμων, kleine Halsttraufe, f. v. fraise.

Fraisier, m. ἡ χαμοκερασι, Erdbbeerpflanze, f.

Fraisil, m. σιάνει ἀπὸ κάργου, εἰς γῆς, Asche f. von Erde tohlen.

Fraisoir, m. τρύπανον, μικρὸν τρύβειν (τῶν χρυσόφων), Griseboher (der Goldschmied)

δε); τριβέλι διὰ τρύπημα τοῦ
 ψιδισαί, Eisenbohrer, m.
 Framboise, f. βάτος ἰδαῖος,
 ἀμέσσορον, βαΐζιον, Himbeer-
 re, f.
 Framboiser, v. a. ἀρτύνω μὲ
 ἀμέσσορον, μὲ ζωμὸν ἀμέσ-
 σορον, mit Himbeermost einma-
 chen.
 Framboisier, m. βάτος ἰδαῖος,
 βαΐζιον, Himbeerstrauch, m.
 Franc, m. φράγκον (νόμισμα
 γαλλικόν), κατὰ τὴν τιμὴν
 ὁμοῖον μὲ τὴν δραχμὴν τῆς
 Ἑλλάδος), Franc, m., ein
 Frankenstück, n.
 Franc, anche, adj. ἐλεύθερος,
 frey; ἐλεύθερος εἰς τὴν οὐ-
 λαν, ἀλικρινής, freymüthig,
 -aufrechtig, offenherzig; ὅλος,
 ἀληθινός, σωστός, völlig,
 ganz, wirklich; arbre franc,
 δένδρον ὅπου φέρει γλυκὺν
 καρπὸν χωρὶς νὰ ἦται εὐβο-
 λισμένον, zahmer Baum
 (der süße Frucht bringt, ohne
 gepfropft zu seyn). Franc,
 ado. ἐλεύθερα, ἀλικρινῶς,
 φανερά, frey, offen, gerade
 heraus.
 Français, aise, adj. φραντζί-
 ζιος, γαλλικός, französisch.
 (v. Table de quelques Pays,
 etc.).
 Franc-allen, v. allen.
 Franc-arbitre, m. ἐλεύθερον
 θέλημα, der freye Wille.
 Franc-archer, m. pl. ἐλεύθε-
 ρος κυνηγός (στράτευμα τι
 συστήθηεν ποτὶ παρὰ Καρό-
 λου τοῦ ἐβδομοῦ), Freyschütze
 (Art Truppen, die ehemals
 Karl der siebente einführte), m.

Francata, m. μῆλον τι ὅπου
 κρατεῖ πολλὴν καιρὸν, Art
 Apfel m., der sich lange hält.
 Franc-étale adj. (mar.) deux
 vaisseaux s'abordent de —,
 δύο καράβια πλησιάζουσιν εἰς
 τὸς πῦλιν ὥστε ἐμπροσθενέναι
 μὲ τὴν πρῶτον, die Schiffe
 stoßen mit den Vordertheilen
 zusammen.
 Franc-sief, v. sief.
 Franc-fuin, v. fuin.
 Franchement, ado. ἐλευθέρως,
 ἀλικρινῶς, frey, aufrichtig,
 offenherzig.
 Franco-magomerie, f. φραν-
 μαγονία, μαγαζονία, Freys-
 mauererey, f.
 Franchir, v. a. πηδῶ ἐλευθερά,
 ἀπερῶν πηδώντας, über et-
 was weg springen; ἀπερῶν
 ἀνδρείως καὶ ἐλευθέρως τό-
 πους διαβήτους καὶ κινδυνώ-
 δους, beherzt überschreiten, über
 steile und gefährliche Stellen
 weg klettern; — les limites,
 ἀπερῶν τὰ ὅρια, die Gränzen
 überschreiten; — le mot, λέ-
 γω πιστοτικά μίαν λέξιν (ὅπου
 πρώτα δὲν ἐτολμούσα νὰ εἰ-
 πῶ), ein Wort frey heraus-
 sagen (das man erst nicht wags-
 te, zu sagen).
 Franchise, f. ἐλευθερία, ἀλι-
 κρινότης, Freyheit, Freymü-
 thigkeit, Offenherzigkeit, f.;
 εὐολον, τόπος καταφυγῆς,
 Freystätte, f.
 Franciscain, m. φραντισκά-
 νος, Franciscaner, m.
 Franciser, v. a. γαλλικίζω,
 προσδέτω γαλλικὴν κατεύ-
 ξιν (εἰς μίαν λέξιν), (einem

Worte) eine französische Ein-
 dung geben. se —, v. r. λαμ-
 βάνω τὰ ἥδη, τοὺς τρόπους
 τῶν φραντισίων, französischer
 Sitten annehmen.
 Franc-macon, m. φρανμαυώ-
 νος, μαγαζιάνος, Freymau-
 rer, m.
 Français, v. français.
 Francolin, m. ἀτιγὰς, ἀτι-
 χιονάρι (πουλλίον τι), Bergs-
 haselhuber, n.
 Franc-quartier, m. (blas.) τὸ
 πρῶτον τέταρτον ἀνωθεν εἰς
 τὴν δεξιὰν τῆς σημαίας, das
 erste Viertel oben rechts im
 Schilde.
 Franc-réal, m. εἶδος ἀπιδίου,
 Art Birne, f.
 Franc-salé, m. (πάλαι) πορ-
 νόμιον τοῦ νὰ λάβῃ τις πῖος
 χωρίς νὰ πληρώσῃ, (chevalin)
 Freysalz, n.
 Frange, f. χροσσός, γλόκος,
 γροῖτα, Franse (Frange), f.
 Franger, v. a. σιολίζω (φράτ-
 μα) μὲ γλόκους, χροσσούς,
 (ein Kleid) mit Franzen bei-
 setzen.
 Franger, — gier, m. ἐκείνος
 ὅπου φανερὰ γλόκους, χροσ-
 σούς, Franzenmacher, m.
 Frangipane, f. καίμακονητα
 μὲ ἀμύγδαλα, Sahntuchen m.
 mit Mandeln; θυμιάρι τι,
 Art Wohlgeruch, m.
 Frangule, f. κλημαΐδα (δερ-
 δουλάντι), Baulbaum, m.
 Franque, adj. langue —, φράν-
 κικη διάλεκτος (μιμνήσκῃ
 ἐπὶ φραντισίῳ, Italicā,
 καὶ Ιταλικῷ), Frankensprache
 (in der Lyons, Gemisch

von Französisch, Italiänisch und Spanisch), *f.*

Franquette, *f.* ἀλα-, *ἐν εὐλαχρίαις*, εὐλαχρίας, offenhertzig, freimüthig.

Frappant, *ante*, *adj.* θαυματούς, παράξενος, auffallend.

Frappe, *f.* ἡ βούλλα, ὁ τύπος εἰς τὰ νομίσματα, Stempel, *n.*

Frapper, *v. a. et n.* κτυπῶ, schlagen; (*εἰς τὴν θύραν*), klopfen, anknöpfen; — *de la monnaie*, χαράσσει, κόπτει νομίσματα (*μονέδαν*), Geld schlagen, Geld prägen; *fig.* κτύπων ἐντίπαιον, ἐξέγκειν (*εἰς τὸν νοῦν*, εἰς τὴν φαντασίαν τινός), προσενεῖ θαυμασιόν, παράξενον, Eins druck machen, auffallen; erschüttern; *être frappé du tonnerre*, κτυποῦμαι ἀπὸ τοῦ ἀστρουπελέου, ἀπὸ τὸν κεραυνόν, ἀστροπελεκουμαι, κεραυνουῦμαι, vom Blitze getroffen werden; *être frappé d'apoplexie*, πιάσκειν ἀπὸ ἐκπληξίας, vom Schlag getroffen oder getroffen werden; *il est frappé à mort*, εἶναι ἐκθνήσκων εἰς τὰ λείψανα, εἰς ἀνάστατον, erst totkrank, liegt zum Tode.

Frappeur, *m.* — *enuse*, *f.* ἐκείνος (*ἐκείνη*) ὁποῦ κτυπᾷ, der (die) schlägt.

Frasque, *f.* fam. παιγνίδι (*ὁποῦ παίζει τις εἰς τινά*), πείραξις, Schabirnaß, Streich,

πείραξις.

Frater, *m.* βοηθός τοῦ κορυφῆ (τοῦ μακαρμάρου), Barbiers

geselle, *m.*

Fraternel, *elle*, *adj.* (— *ellement*, *adv.*) ἀδελφικός, brüderlich.

Fraterniser, *v. a.* ἀδελφικῶς συντασσόμενος (*μετ' αὐτῶν*), brüderlich umgehen.

Fraternité, *f.* ἀδελφότης, Brüderlichkeit, *f.*

Fratricide, *m.* ἀδελφοκτονία, Brudermord, *m.*; ἀδελφοκτόνος, Brudermörder, *m.*

Fraude, *f.* δόλος, Betrug, *m.*

Frauder, *v. a.* ἀπατῶ δόλως, γελῶ τινά, betriegen.

Fraudeur, *m.* — *enuse*, *f.* ἐκείνος (*ἐκείνη*) ὁποῦ ἀπατᾷ δόλως, Betrieger, *m.* — *rin*, *f.*

Frauduleux, *enuse*, *adj.* (— *enusement*, *adv.*) δόλιος, doléρος, betriegerlich.

Fraxinelle, *f.* δάκτυλος λευκός, weißer Diptam, *m.*, Eschwarz, *f.*

Frayer, *v. a.* — *le chemin*, λαῶναι, λαῶναι τὸν δρόμον, ἀνοίγειν τὸν δρόμον, den Weg bahnen; *ne faire que frayer*, διαγράφω ἐγγύς ἀπεριωρτίας (*ὡς τὸ μολύβι ὁποῦ ρίπτεται*), streifen (als ein Schuß); *v. n.* (*διὰ τὰ ψάρια*) διαν πηλαγῶν διὰ τὰ καρποφορήσων, (von Fischen) streichen, leichen; ἀλγοστένω τριβώντας, sich abreiben, sich durch Reiben abnutzen; *fam.* συμφωνῶ, ἀπερνῶ φιλικά, sich gut vertragen.

Frayeur, *f.* τρόμος, φόβος, Schrecken, *m.* (*n.*).

Frayoir, *m.* σημεία ὁποῦ μνησκουν εἰς τὰ δένδρα ὅταν τὸ ἐλάφι ἐκρύψει τὰ κέρατά του, Zeichen *n. pl.* an den Bäumen,

wo der Hirsch sein Geweih gesetzt hat.

Fredaine, *f.* πείραξις, παιγνίδι, πειρακτικόν, muthwilliger Streich, *m.*

Fredon, *m.* εἶδος ψάλματος, τραγουδίας τὴν φωνήν, (*τενόνισμα τῆς φωνῆς*), Trillet, *m.*

Fredonner, *v. a.* ψάλλω, τραγουδῶ τὴν φωνήν τερετίζω, τερονίζω, trillern.

Frégate, *f.* φρεγάδα (*εἶδος πολεμικοῦ πλοίου*), Fregatte, *f.*; ὁρεῖόν τι τῆς θαλάσσης; Fregattenvogel, *m.*

Fregaton, *m.* πλοῖόν τι, μαγνητικόν, lit venetianischer Schiffe.

Frein, *m.* τὰ σιδηρὰ στήμια τοῦ χαλικοῦ, Weid (für Pfeile), *n.*; *fig.* χαλινός, χαλινάρι, Baum, Zügel, *m.*; (*anat.*) ραμνέτις (*τῆς γλώσσης*), Zungenband, *n.*

Frelampier, *m.* pop. ἀνθρωπος οὐκιδανός, Lumpenhund, *m.*

Frelater, *v. a.* ἀνακατώναι, δολῶναι (*τὸ κρασί*), (den Wein) verfallschen.

Frêle, *adj.* εὐθραστός, ἐκκολισκιστός, spröde, zerbrechlich; ἀδύνατος, ἀσθενής, schwach.

Frêle, *f.* ἀρχοντοπούλα, (adelliche) Gräulein, *n.*

Frelon, *m.* ἀνδρόνις, μεγάλη σφήκα, Horniß, *f.*

Freluche, *f.* μικρὴ φούτα μεταξωτή, seidene Quastf., *n.*

Freluquet, *m.* fam. ἀνθρωπος μικροπρεπής, φανταστικός,

(τοὺς. μοσχαρίους), Darsenfuß, eingebildeter Warr, m.

Frémir, v. n. ἀνταρξιάζεσθαι ἐπὶ φόβῳ, ἐρίττω, τρέμω, schaudern, erittern; φοιτακῶνται καὶ σὺρρει τὸ νεῶν ὅταν εἰναι πληθὺν καὶ ἀναβράσας, (vom Wasser, wenn es dem Sieden nahe ist) zischen, brausen.

Frémissement, m. ἀνταρξίασμα, τρέμος, Schauder, Schauer, m., Zittern, n.; σέριγμα τοῦ νεοῦ, Zischen, Brausen n. des Wassers.

Frêne, f. κυριολεκτικῶς, ἤτε βουνησία, μέλη, φράξος, Esche, f., Eschenbaum, m.

Frénésie, f. φρενίτις, παρωροσύνη, Pleurisy, Rasesen, f.

Frénétique, adj. φρενοβλαβής; μανικός, iraklós, verrückt, wahnsinnig.

Fréquentement, adv. συχνῶς, συχνάκις, oft, häufig.

Fréquence, f. τὸ συχνόν, συχνότης, öftere Wiederholung, f.; πλήθος, Menge, f.

Fréquent, adj. συχνός, häufig; κοινός, συνηθισμένος, gemein, gewöhnlich.

Fréquentatif, adj. verbe —, ὅημα σημαίνον συχνήν ἐπὶ ἔργον τοῦ θεικοῦ, Beiwort n. der öftern Wiederholung, Frequentativ, n.

Fréquentation, f. συχνάσις, διακρίβη με άλλους, öfteres Besuchen, n.

Fréquenter, v. a. συχνάζω, συχνονηγαίνω, oft besuchen, oft wohin gehen; συχνά συν-

αναστρέφεσθαι με τινα, oft mit jemanden umgehen. lieu fréquenté, τόπος, όπου πηγαίνει πολλοί κόσμος, sehr besucht, Ort, m.

Frère, m. ἀδελφός, Bruder, m.; demi —, ἀδελφός μόνον ἐκ πατρὸς, ἡ μητρός, Halbbruder, Stiefbruder, m.; — de lait, ἀδελφός ὁμογάλακτος ὅπου ἐβόσκει τὸ αὐτὸ γάλα, Milchbruder, m.; — d'armes, συστρατιώτης, συμπολεμῆτης, Waffenbruder, Kamerad, m.; frères jumeaux, δίδυμοι, Zwillinge; brüder, m. pl.

Fresque, f. εἶδος κουκουβάρης, Kircheule, f., Käuichen, n.

Fresque, f. ζωγραφία εἰς τοῦτον νεωτὶ ἀρσιτωμένον, fresco; Mahlerei, f.

Fressure, f. τὰ γλυζαδια (τοῦ μοσχαρίου κτλ.), Gefchlinge (vom Kalbe u.), n.

Fret, m. ναῦλος, ναύλωμα, Schiffsmiethe, Schiffesfracht, f.

Fréter, o. a. ναυλώνω, ein Schiff mietzen oder vermietzen.

Fréteur, m. ὁ παραβοκῆρης ὅπου ναυλώνει τὰ καράβια τοῦ εἰς τινὰ, Rheder, m.

Frétillant, ante, adj. ἀνήσυχος, ὅπου πάντοτε πηδᾷ καὶ περιφέρεται, unruhig, der immer springt und herum läuft.

Frétillement, m. ἀνήσυχία, ἀεικινησία, Unruhe, immerwährende Bewegung, f.

Frétiller, v. n. πάντοτε κινῶμαι, πηδᾷ, περιφέρωμαι, δὲν μένω ἡσυχός, immer in Be-

wegung seyn, springen, nicht ruhig bleiben.

Fretin, m. φράγια, Fischbrut, f.; λιανομυρία, ἀχρηστα καὶ ἀπορριμμένα πράγματα, Auswurf, m., untaugliches Zeug, n.

Frette, f. σιδεροῦν σιγανὴν περὶ τὴν πλῆμνιν (τὴν μέσσην) τοῦ τροχοῦ, eisener Ring m. um die Nabe eines Rades.

Fretté, ée, adj. (blas.) κογκελλωτός, gegittert.

Frenx, m. εἶδος κουρῖνας, Sautträhle, f.

Friabilité, f. τὸ εὐκολότριπτον, Zerreiblichkeit, f.

Friable, adj. ὅπου εὐκολὰ τρίβεται, εὐκολότριπτος, zerreiblich.

Friand, ande, adj. ὅπου ἀγαπᾷ τὰ καλὰ φαγητὰ, ledet, lederhaft; morceau friand, mets friands, κομμάτια νόστιμα, φαγητὰ ὁρεκτικὰ, Lederbissen, m. Friand, m. ἄνθρωπος καλμαργός, Ledermaul, n.

Friandise, f. ὄρεξις διὰ τὰ καλὰ καὶ νόστιμα φαγητὰ, λιμπουργία, Lederhaftigkeit, f.; pl. φαγητὰ νόστιμα καὶ ὁρεκτικὰ, Lederbissen, m. pl., Lekteten, n. pl.

Fricandeau, m. στονφάτον ἐπὶ κομμάτια μοσχαρίσιον κρέας με λιπὸν, gepöckte und gedämpfte Kalbfleischschnitte, m. pl.

Fricandeilles, f. pl. φρεγὶ ἀπὸ τηγαλισμένον μοσχαρίσιον

καλὰς με βούτρυον, Met Buts
tergebadenes n. von Kalbs-
fleisch.

Fricassée, *f.* καλὰς τήγαρι-
αύτων, Fricassee, *n.*

Fricasser, *v. a.* τήγαριζω, κυ-
ρίως κόπτω τὸ καλὰς εἰς λι-
νὰ κομμάτια καὶ τὸ βράω γὰ
βρασὴν, ἢ τὰ τήγαριάζω, fri-
cassieren; *fig. fam.* ἀφαιρῶ,
διασκορρίζω ἀσώτως, lieder-
lich durchbringen.

Fricasseur, *m.* ὁποῦ τήγαρι-
ζει, der fricassiert; μάγειρος
ἀπαρτος καὶ ἀχαμνός, Sus-
taltst, *m.*

Friche, *f.* χωρότοπος (ἢ ἀνα-
παυμένη), Brache, *f.*, Brach-
feld, *n.* en —, χωρὶς, ἥτοι
ἀδυνάτω, brach.

Friccion, *f.* τριβίς, ἀνάτριψις,
Reiben, *n.*, Reibung, *f.*

Frigidité, *f.* (jur.) ἀσφαλ-
τία τὸ ἀνδρὸς διὰ τὴν συνου-
σίαν, männliches Unvermö-
gen, *n.*

Frigorifique, *adj.* (phys.) ψυ-
χραντικός, fältend, fält mas-
chend.

Frileux, euse, *adj.* ὁποῦ αἰ-
σθάνεται ἐκτοῦ τὸ κρύος,
empfindlich gegen die Kälte,
der leicht friert.

Frimaire, *m.* v. vendémiaire.

Frimas, *m.* πάχνη κρυερὰ,
Reif (gefrorener Thau), *m.*

Frime, *f.* fam. σχῆμα προσώ-
που, vörm, Miene, *f.*

Frigrant, ante, *adj.* ἔξωτος,
πολλὴ ζωὴρος, munter, sehr
lebhaft; ἀγάλωτος, ἀκα-
τήτος, unabhängig, ungezügelt,
Fringuer, *v. n.* πηδῶ, ακιρῶ,

hüpfen, herumbringen. *v. a.*
ἐπιδύω (πυρρίμ), (ein Glas)
auspfehlen, auspfenken.

Fripon, *m.* μακρὸν σίδρον οὐκ
εἰς τὸ ἀλλοῖον, Pflugesen,
Sech, *n.*

Friper, *v. a.* λούζω, τρώω
(γορέματα κτ.), zerfritzen,
zerkrümpeln (Kleider κ.);
φθείρω, χαλῶ, verderben,
abnutzen; *fam.* δαπανῶ, κα-
κοδοκέω, verthun, ver-
schwenden; τρώω με λιμαρ-
γίαν, glatt binstressen.

Fripérie, *f.* γροισπώλειον, τό-
πος ὅπου μεταπλῶν το-
πία φορέματα κτ., Trödel-
markt, *m.*; μεταπώλησις
παλαιῶν φορεμάτων κτ.,
Trödelmarkt, *m.*; τὰ παλαιὰ
φορέματα κτ., ὅπου μετα-
πωλοῦνται, Trödelwaare, *f.*

Fripe-sauce, *m.* pop. λιμαρ-
γος, Fresser, Selterleder, *m.*

Fripier, *m.* -ière, *f.* ἐξωτός
(ἐκείνη) ὁποῦ ἀνυψαίει καὶ
πώλει παλαιὰ φορέματα,
Trödler, Trödelmann, *m.*;
Trödelfrau, *f.*

Fripon, *m.* κακότοπος, ψεύ-
στης, Schelm, Spigbube, *m.*;
-onne, *f.* μία κακὴ, ὁποῦ κα-
νὼν ψευδῆς, Spibübin, *f.*

Fripon, onne, *adj.* ποτηρός,
μαρηνόλος, διαβολαίμενος,
schelmisch, schalkhaft.

Fripionneau, *m.* fam. ποτηρο-
τακός, der kleine Schelm.

Friponner, *v. a.* ἀπαίζω, κλέ-
πτω n. με ποτηρίζω, mit List
entwenden. *v. n.* πρὸς τὴν ποτη-
ρίαν καὶ μαρηνολίαν, Schelm-
streich machen.

Friponnerie, *f.* ποτηρία (ἐκ
κακῶν), Schelmstreich, *m.*

Friquet, *m.* σπογγώτικος
(εἰς τὴν δίσκον), Baldpferling, *m.*;
τροποχολίαρα, Schaumbläs-
sel, *m.*

Frise, *v. a.* τηγνίζω, in der
Pfanne baden, braten.

Frise, *f.* ἀρχιτεκτονικὴς μέσος
μεταξὺ τοῦ ἀρχιδοκού καὶ τῆς
κορυφῆς, Fries (in der Bau-
kunst), *m.*; μαλλινή τις ἰσό-
χα (συκνωμένη ἀπὸ γλάν-
των), Fries (ein Wollenzug);
cheval de —, παρκέρ, spa-
nischer Reiter, *m.*

Friser, *v. a.* ποτηρίζω, κα-
τάρω, trübseln, fristren;
fig. ἐγγίζω ἐλαφρὰ τὴν ἐπι-
φάνειαν τινὸς πράγματος,
leise berühren, streichen;
(impr.) la presse frise, τὸ
πιστοχρὸν κάμνει τὰ γράμ-
ματα διὰ τὰ τυπωμένα, die Presse
macht, daß der Druck doppelt
erscheint.

Frisoir, *m.* σμιλάριον *n.* (διὰ
τὰ ἀναγλύπτα), Grabsichel
m. zur getriebenen Arbeit.

Frisotter, *v. a.* λεπτοτενίζω,
κατάρω καταλεπτῶς, fein
trübseln; διακλῶν με νοστι-
μὸν τρόπον, leise falten.

Frisque, *adj.* (εἰς τὸ καμικόν)
νόστιμος, εὐάρεστος, (im Ro-
mischen) artig.

Frisquette, *f.* (impr.) θήκη
ὅπου βάρυν ἐκείνη εἰς τὸ
ἀσπρὸν χαρτὶ, τὸ ὁποῖον
πρὸς τὴν γὰ μὲν ἀνυψώται.
Admarchen (in der Drucker-
kunst), *n.*
Frison, *m.* φαίη, δίψος κυ-
ρετός, Schauer, Fieberstoss, *m.*

Frisonnement, *m.* ἀνατριχίλλαι (ὅταν πλησύνῃ ὁ πνεύματος), leichter Schauer (wenn das Fieber herannahet), *m.*; *fig.* ἀνατριχίλας, ἀνατριχίσαι, Schauer, *m.*

Frisonner, *v. n.* ἀνατριχίζω, τριχνοῦμαι, (schauern, schauern).

Frisure, *f.* τὸ κτένισμα τὸ σγουρὸν, τὸ κατὰ μὲν τὸν ἀκροῦς, τὸ στρέφον, das Frisiren, das Frisierkästlein.

Fritte, *f.* μίγμα ἁμμου, στάχτης καὶ ἀλάτιος ἀπὸ τῶν ὁποίων γίνεται τὸ γυάλιν. Fritte (Mischung von Sand, Asche und Salz), *f.*, woraus man Glas macht.

Friture, *f.* τηγάνισμα, das Bad; sen in der Pfanne; βούτυρον καὶ λάδι διὰ τηγάνισμα, Butter *f.* oder Oehl *n.* zu diesem Baden; τηγανιστὴν ψάρια, gebackene Fische, *m. pl.*

Frivole, *adj.* μάταιος, χαμένος, μικροπροπίης, eitel, nichtig, geringfügig; ἐλαφρογνώμος, leichtsinnig.

Frivolité, *f.* ματαιότης, μικροπροπία, Eitelkeit, Geringfügigkeit, *f.*; ἐλαφρογνώμια, Leichtsin, *m.*

Froc, *m.* κοκκυλλὰ τῶν καλογήρων, Mönchskappe, *f.*; ῥάσιν, Mönchskutte, *f.*

Frocard, *m.* (p u) καλόγηρος, Mönch, *m.*

Froid, *m.* κρύος, κρύον, ψύχος, Kälte, *f.*, Frost, *m.*

Froid, *oide*, *adj.* (froidement, ad.) κρυερός, ψυχρός, kalt; *fig.* ψυχρός (μεταφορ.) ἀπειθής, ἀνυπακούος, kalt (*fig.*),

kaltfinnig, kalteblütig. à froid, χωρίς πυρῆς, kalt, ohne Feuer.

Froideur, *f.* ψυχρότης, κρύουδα, Kälte, *f.*; *fig.* ψυχρότης, ἀπάθεια, ἡδιστοσύνη, Kaltfinn, *m.*, Kälte (*fig.*), *f.*

Froidir, *v. n.* et se —, v. r. κρύωνω, γίνεται κρύος, kalt werden.

Froidure, *f.* ψύχος, ψυχρός αἶρας, Kälte, *f.*, kalte Luft, *f.*

Froidureux, *euse*, *adj.* ἀποξημεύς ἐκ τῶν κρύος, ἀπὸ κρύου κρύωνει, der leicht friert, frohig.

Froissement, *m.* σύντριψις, τριβή, Berührung, Berührung, *f.*

Froisser, *v. a.* συντρίβω, συντρίβω, quetschen, zerquetschen; τριβὴ τὸ ἓνα μὲ τὸ ἄλλο, an einander reiben; λαβώνω τὸ δόγμα τριβόντας, die Haut wund reiben; ματαίωζω, zerknittern.

Froissure, *f.* πληγή ἀπὸ συντρίψης, Quetschung, *f.*

Frolement, *m.* ἑγγύμα ἐλαφρόν, das Streifen, Anstreifen.

Frôler, *v. a.* ἐγγίζω ἐλαφρῶς (ἀνερπώντας), streifen, anstreifen.

Fromage, *m.* τυρὸς, Käse, *m.*

Fromager, *m.* ἑρε, *f.* τυρᾶς, Käsemacher, *m.*

Fromager, *m.* τὸ τρέπιον ἀγρίων ἐκ τῶν ὁποίων σφραγίζεται τὸ τυρὸς, Käsehorde, *f.*

Fromagerie, *f.* τόπος ὅπου κατασκευάζουν τυρὸς, Käsehaus, *n.*

Fromageux, *euse*, *adj.* τυροῦς, käsig.

Froment, *m.* αἶρος, σιτάρι, Weizen, *m.* — locar, *e.* épeautre.

Fromentacé, *ée*, *adj.* (botan.) ἐκ τοῦ παρομοιάζει τὸν αἶρον, weizenartig.

Fromentée, *f.* γὰρ ἐκ τοῦ γάλα καὶ ἀλείφει σιταρίου, Weizenbrot mit Milch.

Fromement, *m.* ἐπάρωμα, σπογγώμα, das Runzeln der Stirn.

Froncer, *v. n.* λαγώνω, ποτίζωμαι, fallen, runzeln; — le sourcil, λαγώνω τὸ ὄφρυον, σπογγώομαι, die Stirn runzeln.

Francis, *m.* —, *care*, *f.* λαγονία, σπογγώμα (ἐκ τῶν γόρμων κτ.), Falten (an einem Kleide κτ.), *f. pl.*

Fronce, *f.* furoncle.

Fronde, *f.* ἀπερδότη, Schluß, *f.*

Fronder, *v. a.* ἀπερδονίζω, schleudern (mit der Schleuder); ῥίπτω τι μὲ ὀμῆν, werfen, schleudern; *fig.* μίφροναι, καταγροῦ, iadeln. *v. n.* οὐκ ἔχω κατὰ διὰ τὸ βασίλειον, διὰ τὴν διοίκην, schlecht von der Regierung sprechen.

Frondeur, *m.* ἀπερδονιστής, Schleuderer, *m.*; ὁ καταλογίζων τὴν διοίκην τοῦ βασιλείου, der auf die Regierung schimpft.

Front, *m.* μέτωπον, Stirn, *f.*; *fig.* (μεταφ.) ἀδιανοησία, Geckheit, Unverschämtheit, *f.*; τὸ ἐμπροσθεν μέρος, Vorne

dertheil, m., Vorderseite, f.; (milit.) τὸ πρόσσωπον τοῦ στρατεύματος ἢ τμήματος τεταγμένου, Fronte eines Regiments, f.; de front, ἐπὶ ἐμπροσθεν, von vorn; ὁ ἕνας κοτὰ εἰς τὸν ἄλλον, τὸ ἓνα κοτὰ εἰς τὸ ἄλλο, neben einander.

Frontal, m. δέσμιον τοῦ μετώπου, προμετώπιον, Stirnbinde, f.; μετὰ δὲ δεξιὸν τριγώνον εἰς τὸ κεφάλι, Kopfband, n.; σχοινίον κομμάτων μὲ τὸ ὅποιον συνάφηνται τὰ μέτωπα τῶν καταδίκων (εἰδος βασάνου), Stirnfnebel (Art Folter), m.

Frontal, ale, adj. (anat.) ὅπου ἄρχει εἰς τὸ μέτωπον, zur Stirn gehörig, Stirns.

Fronteau, Frontail, m. ἡ ζώνη ὅπου οἱ Ἕβραῖοι ἔβαντο εἰς τὸ μέτωπον, Stirnband m. der Juden; προμετώπιον (τῶν ἰδίων εἰς ἐνταφισμόν), Stirntuch n. der Trauerpfleide; — de mire, καννυθὶ τοῦ κανονίου, Wiste n. an der Kanone.

Fronteval, m. λευκὸ ἀσπροκόκκινος, roth und weiße Tulspe, f.

Frontière, f. σύνορον; Gränze, f.; adj. συνορεύων, an der Gränze liegend.

Frontispice, m. τὸ πρόσσωπον κτιρίου, Vorderseite f. eines Gebäudes; τέλος βιβλίου, ἡ πρώτη σελίδα, Titelblatt, n.

Fronton, m. προμετώπιον (θύρας ἢ παραθύρου), Thür- oder Fenstergebel, m.; ἡ εἰ-

κὼν ὅπου εἶναι εἰς τὴν πύμνην τοῦ καθύψου, Spiegel m. am Schiffe.

Proqué, ée, adj. γραμμένος μὲ ῥάβδον ὡς καλογητός, als Wändch gezeichnet.

Proquer, m. ἔκείνος ὅπου ἐκχυζάνει τὴν σπράταν, Strassenschütter, m.

Prottage, m. τρίψιμον, γνάσκμα μὲ πινὴ χρησμένον, das Reiben, Bohren.

Frottement, m. τρίψιμον, τρίψις, Reibung, f.

Frotter, v. n. τρίβω, γνασκῶ τρίψωντας μὲ πινὴ χρησμένον, ἢ μὲ ἄλλων, reiben, bohnen, schuetteln; εὐέλκω, beistreichen; fig. κτυπῶ, δύνω, schlagen, vögeln. se—, v. r. τρίβομαι, sich reiben; — à q., κινῶ κατὰ τρόπον τὰ περὶ αὐτὸν, sich an einem reiben; γράφω τὴν συναναστάσειν τινα, jemandes Umgang suchen.

Frotteur, m. ἔκείνος ὅπου τρίβει τὰ σανδία (μὲ πινὴ χρησμένον), Bohner, m., der den Fußboden bohnet.

Frottoir, m. πινὴ χρησμένον μὲ τὸ ὅποιον τρίβει τις σανδία κτλ., Bohnlappen, m.

Frouer, v. a. σφραγίζω διὰ τὰ σπῆσι τὰ πουλλὰ, Vögel mit Pfeifen locken.

Fructidor, v. vendémiaire.

Fructifère, adj. καρποφόρος (μετωρ.), fruchtbringend.

Fructification, f. (botan.) καρπογονία, Erzeugung f. einer Frucht.

Fructifier, v. n. καρποφορεῖν,

καρπογονεῖν. Frucht bringen, Frucht erzeugen. fig. γένω, δίδω καρπὸν, τείνωσθαι, Früchte tragen, Nutzen bringen.

Fructueux, euse, adj. (-enusement, adv.) καρποφόρος, ὅπου γένει καρπὸν καὶ κέρδος, fruchtbringend, Nutzen bringend.

Frugal, ale, adj. (-gulement, adv.) ὀψώνιον ἢ μέτριοις ὡς πρὸς τὰ φαγητὰ καὶ ποτὰ, ἐλιγάρκεις, mäßig, genüßsam, einfach (in Genüssen), im Essen und Trinken); table frugale, ταπεινὰ μὲ φαγητὰ καὶ ποτὰ, einfacher, mäßiger Tisch, m.

Frugalité, f. ἐντριμία ὡς πρὸς τὰ φαγητὰ καὶ ποτὰ, ἐλιγάρκεια, Mäßigkeit, Genüßsamkeit, Einfachheit (im Essen und Trinken), f.

Frugivore, adj. καρποφάγος (διὰ τὰ ζῷα), Frucht fressend.

Fruit, m. καρπός, Frucht (überhaupt); f. ποικίλόν, Frucht, Baumschucht; τὰ περὶ αὐτὸν γένοντα μὲ τὸ φαγητὸν εἰς τὴν τροφήν, das Obst, der Nachtschicht; fig. εἰσοδήμα, Einkommen, n., Einkünfte, f. pl.; καρπός, κέρδος, Ertrag, Vortheil, Gewinn, m.

Fruitage, m. (διαφορετικὰ) παρὰ τὸν, Obstwerk, n.

Fruité, ée, adj. (blas.) μὲ καρποῖς ὅπου διαφέρουν ἀπὸ τὸ δένδρον εἰς τὸ ζῶμα, mit Früchten von anderer Farbe als der Baum.

Fruiterie, f. τοπος ὅπου δια-

- ηροῦνται τὰ ποικίλα, Obst sammlet, *f.*
- Fruiter**, *adj.* *m.* καρποφόρος, Frucht (Obst) tragend; arbore —, δένδρον καρποφόρον, Fruchtbaum, Obstbaum, *m.*; *s. m.* κήπος με δένδρα καρποφόρα, Obstgarten, *m.*
- Fruiter**, *m.* —ière, *f.* ἐξέλεος (ἐξέλεη) ὁποῦ πωλεῖ τὰ ποικίλα, Obsthändler, *m.* —tin, *f.*
- Frusquin**, *m. sam.* δοκ' ἐξέ τι τὰς ἐπὶ τοῦ σώματος, ὥρας κτλ., Fabeligkeiten, *f. pl.*
- Fruste**, *adj.* (διὰ νομίματα) τετραμμένος μετὰ τὴν καθήμενον χρῆσιν, τοῦ ὅπαλον δύσκολα ἀναγινώσκεται ἢ ἐπιγραφῇ, (von Münzen) abgetrieben, wo man das Gepräge und die Schrift nicht gut erkennen kann.
- Frustratoire**, *adj.* (jur.) ὁποῦ γίνεται διὰ ἀπιστήν, ἀπιστηλός, ψευδής, betrügerlich, falsch, ungegründet.
- Frustratoire**, *m.* κρασί με ἐν- χειρί καὶ μοσχοκάροdon, mit Ruder und Muskatol angemachter Wein, *m.*
- Frustrer**, *v. a.* ἀπιστῶ, γελῶ, hintergehen, täuschen; — q. de qe., ὑστεροί τινα ἐνός πρῶτου, einen um etwas bringen.
- Fucus**, *m.* τὸ γῆκος (θαλάσσιον φυτόν), Meergras, *n.*
- Fugitif**, *m.* φεύγας, δραπέτης, Flüchtling, *m.*
- Fugitif**, *ive*, *adj.* ὁποῦ φεύγει, flüchtig; pièce fugitive, βιβλίδιον, βιβλίον προσ-

- καίον, τῆς συγγεγραμμένου, Flugschrift, *f.*
- Fugue**, *f.* (mus.) ἀναστάσις (φύγαι, ἔξοδος τεχνικοῦ μουσικοῦ), Fuge (in der Musik), *f.*
- Fuite**, *f.* μικρὸς περιστροφῶν, kleiner Laubenschlag, *m.*
- Fuir**, *v. r.* et *a.* φεύγω, fliehen, *v. n.*; ἀποφεύγω, fliehen *v. a.*, meiden; (διὰ ἀργεία παύμενα) σταθεῖ, (von geordneten Gefährten) auslaufen, rinne.
- Fuite**, *f.* φυγή, Flucht, *f.*; ἀποφυγή, Vermeidung, *f.*; πρόσφυσις, Ausflucht, *f.*
- Fulguration**, *f.* v. éclair.
- Fulgineux**, *euse*, *adj.* ἀσβόλωδης, γεμάτος καπνίας, rußig.
- Fulminant**, *ante*, *adj.* χειρνοβολῶν, donnend; ὁποῦ βροντᾷ, φωνάζει πολλά, larmend, lebend. or **fulminant**, χειρνοβροντερός (ὁποῦ ἀνέπτε με φροντῶν κτύπον καὶ κρότον), Knallgold, *n.*
- Fulmination**, *f.* (jur.) κήρυξις καὶ ἐκτελέσις τοῦ (ἐκκλησιαστικοῦ) ἀφορισμοῦ, Verfündigung und Vollziehung *f.* des Kirchenbannes; (chim.) κρότος τοῦ βροντεροῦ χειρνοῦ καὶ ἄλλων πυροβολοῦ πρῶτου ὅταν ἀνέπτε, Knall *m.* des Knallgoldes *ic.*
- Fulminer**, *v. a.* (jur.) κηρύττει ἀφορισμὸν (ἐκκλησιαστικόν), den Kirchenbann verhängen; *v. n.* με θυμὸν γέροντα κατὰ τιος, μαλῶν, φωνάζω, einen aufahren; donnern, toben gegen einen. (chim.)

- δαλῶ με κρότον, abknallen
- Fumage**, *m.* κάπνισμα ἔσθμιν διὰ τὰ ἐξέ ζωῶν χαρῶν, Räucherung *f.* des Sessels, um ihm eine Goldgarbe zu geben.
- Fumant**, *ante*, *adj.* ὁποῦ καπνίζει, rauchend.
- Fumée**, *f.* καπνός, Rauch, *m.* ἢ ἄχνη, ἀτμός, ἀναθυμίασις, Dampf, Dunst, *m.* (chass) κόπρος ἐλάφου, Fäulung (des Rothwildes), *f.*
- Fumer**, *v. a.* καπνίζω, ἔσθμιν καπνίζω, rauchern. *v. n.* καπνίζω (καπνός κτλ.), rauchern (Rauch *ic.*); τραφῆναι καπνόν (τοῦ καπνίου, τανίου), Tabak rauchen.
- Fumer**, *v. a.* κοπρῶν τὸ γῆκος κτλ., düngen (das Feld *ic.*).
- Fumeron**, *m.* κάρβουρον ὁποῦ δέν εἶναι κατὰ καμμένον, ἀκαύω καπνίζω, Dampfobol, Rauchföbe, *f.*
- Fumet**, *m.* ἀναθυμίασις, εἶδος διὰ ὁποῦ ἔχουν τινα κρασί καὶ φευγητά, wohlriechender Duft *m.* einiger Weine, *ic.* Blume.
- Fumeterre**, *f.* καπνίων, κορυδαλλίς (φυτόν), Erdrauch (Pflanze), *m.*
- Fumeur**, *m.* ἐκείνος ὁποῦ καπνίζει τὰ πύρ καπνόν, Tabakraucher, *m.*
- Fumieux**, *euse*, *adj.* ὁποῦ φεύγει καπνός εἰς τὸ καμμένον, προξενεῖ μέθην, berauscht.
- Fumier**, *m.* κοπρία, φόνος Mist, Dünger, *m.*
- Fumigation**, *f.* κάπνισμα, *m.*

μλαμα με καπνόν, das Räus-
chern, Veräuchern.

Fumiger, v. a. θυμίζω με κά-
πνισμα, räuchern, veräuch-
chern.

Fumiste, m. ὁ τεχνίτης τῶν κα-
πνοδοχείων, der Rauchfänge
macher.

Funambule, m. οἰκονομίας,
Seiltänzer, m.

Funèbre, adj. ἐπιτάφιος, ἐπι-
τάφιος, ὅπου ἀνήκει εἰς ἐν-
ταφιασμόν, zum Beerdnenbe-
gehörig, Beiden-.

fig. λυπηρός, traurig.

Funer, v. a. (mar.) ἀρματωίνω
(τὸ καράβι) ἀπὸ τῶ ἀναγκα-
σίων, (ein Schiff) mit dem
nöthigen Tauerwerk versehen.

Funérailles, f. pl. ἐνταφιασμός,
Beidenbegängnis, n.

Funéraire, adj. ὅπου ἀνήκει
εἰς τὸν ἐνταφιασμόν, zum
Beidenbegängnis gehörig.

Funeate, adj. (-estement, adv.)
ἀλλήθως, ὅπου φανερὸν διατυ-
χῶν, verderblich, Unglück
bringend.

Faneur, m. ἐκείνος ὅπου βάρ-
νι τὰ οἰκονομίας εἰς τὸ καράβι,
Tafelmeister, m.

Fuin, m. τὰ καραβόσχοινα,
Tauerwerk, n.

Funiculaire, adj. machine —,
μηχανὴ με σχοινιά (διὰ σή-
κων), Sebezeug n. mit Sei-
len.

Fur, adv. for, à fur et à me-
sure, κατὰ τὸ μέτρον (κατὰ
τὸν τρόπον) ὅπου —, je
nachdem, nach dem Maasse, als

Furet, m. ἱκτίς, εἶδος ικτιός

(ὅπου ἀγορεύει τὰ κουνέλια),
Frett, Frettschen, n.; πολλά
περίεργος ἄνθρωπος, vorw-
itziger Mensch, m.

Fureter, v. a. κυνηγῶ με fu-
ret, mit einem Frettschen ja-
gen; πασπατεῖν, खेलῶν,
durchwühlen, durchsuchen;

ἐκινεῖν ἀκριβῶς (μάλιστα τὰ
γινόμενα μέσα εἰς τὰ ὁπί-
στια τῶν ἄλλων), genau nach-
forschen (besonders nach dem,
was in fremden Häusern vor-
geht).

Fureteur, m. ὁ κυνηγῶν με
furet, ὅπου κυνηγᾷ κουνέλια,
der mit einem Frettschen jagt,
Kantindensjäger, m. fig. ἐκί-
νος ὅπου खेलῶν καὶ ἐκινεῖν
με ἀκριβῶς τὰς ἐπιδοσεις
τῶν ἄλλων, der fremden Din-
gen genau nachforscht, der al-
les wissen will.

Fareur, f. μανία, ἄκρος θυ-
μός, Lüge, Wuth, f., Grimm,
m.; ἐνθουσιασμός, Begeisse-
lung, f.; μανία, υπερβολικὴ
ἐπιθυμία ἢ κλίσις εἰς τι,
Sucht, f.

Furibond, onde, adj. μανιώ-
δης, λυσσαμένος, πολλά
θυμωμένος, wüthend, ras-
send.

Furie, f. παραγορά θυμοῦ.
ἄκρος θυμός, Wuth, f.,
Grimm, m.; μεγάλη ὁρμή,
Heftigkeit, Fuge, f. (my-
thol.) Εἰρινός. Furie, f.

Furieusement, adv. ὁρμη-
τικῶς, μανικῶς, με ὁρμῇ, mit
Ungeduld, mit Wuth; υπερ-
βολικῶς, übermäßig, sehr.

Furieux, euse, adj. μανικός,

λυσσαμένος, πολλά θυμω-
μένος, wüthend, rasend, grim-
mig; ὁρμητικός, heftig, his-
sig; υπερβολικός, übermäßig.

Furin, m. (mar.) ἐνοικητὴ θά-
λασσαν (λέγεται εἰς ἀντίθεσιν
τοῦ λιμένος), die offene See.

Furilles, f. pl. ἀναθυμιάσεις
φλογερᾶς (ὅπου γαίωται
ἐνίστι εἰς τὴν γῆν καὶ θάλασ-
σαν), feurige Dünste (die sich
zuweilen zu Sande oder auf dem
Meere zeigen), m. pl.

Furoncle, m. πρήγμα ἢ ἀπό-
στημα γνάτων ἐμπύων καὶ
αἵμα (ἐλλήν. δαδέρη), Blut-
geschwür, n.

Furtif, ive, adj. λυθοῦς,
χευτός, verstofflen, heimlich.

Furtivement, adv. λάθρα, κρυ-
φῶς, verhehelt, insecret,
in der Stille.

Fusain, m. ἐώνυμος (δενδρέ-
α ἀπὸ τὸ ὅποιον φτιάκουν
ἀδράκια κτλ.), Spindelbaum,
Pflöschbühnen, n.

Fusarolle, f. εἶδος πλουίσμα-
ματος εἰς τοὺς στέλους, Kra-
gen (Bierath an Säulen), m.

Fuseau, m. ἀδρακί, ἀτρακτός,
Spindel, Spille, f.

Fusée, f. ἀδρακία, ὅταν νή-
μα εἶναι τραγύρω εἰς τὸ ἀδρά-
κι, eine Spindel voll; γρα-
νί (ὅπου βίπτεται εἰς τὸν ἀέ-
ρα), Rakete, f.; μασούρι τῆς
μορφῆς με τὸ ὅποιον τὴν
ἀντίπτειν, Bänder, m., Bänder
töbte f. der Bombe; ὁ στέλος
κατασκευῆς τοῦ ὁρολογίου εἰς
τὸν ὅποιον κατέκειται ἡ ἀν-
τίθε, Schnecke f. in der Uhr;
κύλινδρος τῆς μηχανῆς ὅπου

- γυμνάζει τὴν σούβλαν εἰς τὸ μαγειρεῖν, Welle f. des Bratenwendels; (blas.) ῥόμβος, Raute (geschobenes Bierde), f.
- Fuselé, ἐε, adj. περιτριγυρισμένος ἀπὸ σχήματα δοῦρο-εἰδῆ, mit Rauten (geschobenen Bierdecken) besetzt.
- Fuser, v. n. διατρίβωμαι, auseinander fließen; χαλκιδύμαι (ἀλλύων κατ' ἀλλύων) ἀπὸ τὸν ἀέρα, verwittern
- Fusibilité, f. τὸ χυτὸν, Schmelzbarkeit, f.
- Fusible, adj. χυτὸς, ὁποῦ ἡμπορεῖ νὰ διαλυθῇ, schmelzbar.
- Fusil, m. τζακμάκι, Feuerstahl, m.; τζακμάκι μαζὶ μετὰ τὴν τζακμακοπέτραν, Feuerzeug, n.; τουφέκι, Flinte.
- Fusilier, m. στρατιώτης μετὰ τουφέκι, τουφεκτής, Füsiliert, m.
- Fusillade, f. τουφέκισμα (ὅταν τουφεκίζονται πολλοὶ μαζὶ), das Erschleßen (mehrerer) mit Flinten.
- Fusiller, v. a. -τουφεκίζω (καταδικαζόμενον), erschleßen (einen Verurtheilten).
- Fusion, f. διαλύσις, ἀνάλυσις (μετάλλων κτλ.), Fluß, m., Schmelzen (von Metallen κ.) n.
- Fuste, f. πλοῖον τι μικρὸν με κορυφά, φούστα, kleines Rundschiff, n.
- Fustet, m. δένδρον τι (τοῦ ὁποῖου τὸ ξύλον μεταχειρίζονται οἱ βαρβάραι διὰ τὸ χτερίνον χρώμα), Weißholz (der Färber), n.

- Fastigation, f. μαστιγώμα, Auspeitschung, f., Staupen-schlag, m.
- Fastiger, v. a. μαστιγώνω, δένον με πλείους (ἐν κατὰ-δικον), auspeitschen. kläupen, den Staupbelen geben.
- Fât, m. τὸ ξύλον εἰς τὸ ὁποῖον παύεται τὸ λαμὰρ τοῦ τουφεκίου, κοντάρι, Schast, Flinten-schaft, m.; ὁ κορμός τοῦ στόλου (ἦτοι τὸ μεταξὺ τῆς βάσιως καὶ κορυφῆς), Schaft, Flintschaft; βουτῆ (διὰ κρασί), Weinfaß, n.
- Futaie, f. δάσος ὑψηλὸν δένδρων, der hohe Wald, Hochwald; de haute —, (διὰ δένδρα) ὁποῦ ἔχουν τὸν κορμὸν ὑψηλόν, hochstämmig.
- Futaille, f. βουτῆ, βασιφι, Faß, n., Tonne, f.; ποσότης βουτῶν, Anzahl f. Fässer, das Gefäße; — en botte, αἱ δοῦγες καὶ ὁ πάτος αὐτὰς ἐκτείναντες ἐνὸς βουτιῶν, ὅταν εἶναι ξεχωρισμένα, ein Faß in Stücken, das noch nicht zusammengelegt ist; — montée, τὰ αὐτὰ μέλη, ὅταν εἶναι ἐνωμένα, ein gebundenes Faß.
- Futaine, f. πηλὴ ἀπὸ λινάρι καὶ βαμβάκι, Barchent, m.
- Futainier, m. ἐργατὴς τοῦ futaine, Barchentweber, m.
- Futé, ἐε, adj. sam. πανούργος, πονηρός, listig, schlau.
- Futée, f. εἶδος κόλλας μεμιγμένης μετὰ πριονίσματα, Kitt m. von Feim und Sägespänen.
- Futile, adj. οὐτιδανός, ἀχρείος, untauglich, schlecht.

- Futilité, f. οὐτιδανότης, ἄχρειότης, Untauglichkeit, f.; οὐτιδανόν, μικροπραγίας πράγμα, Kleinigkeit, Lapperei, f.
- Fatur, ure, adj. μέλλων, ὁποῦ θέλει γένῃ, künftig, zukünftig.
- Fatur, m. νυμφίος (ὁποῦ εἶναι κοντὰ νὰ νυμφευθῇ), Brautigam, m.; — ure, f. νύμφη (ὁποῦ εἶναι κοντὰ νὰ νυμφευθῇ), Braut, f.; les futurs, pl. ὁ νυμφίος καὶ ἡ νύμφη, Braut und Brautigam, Brautpaar, n.
- Fatur, m. (gramm.) ὁ μέλλων, die zukünftige Zeit (das futurum).
- Fuyant, ante, adj. εἰς τὴν διαφυγῆν (ὁποῦ παραβαλλόμενον μετὰ τὰ ἄλλα σχήματα φεύγεται νὰ ξεμακρυνῇ, (in der Mähleren) sich entfernend), échelle fuyante, γεωμετρικὴ σκάλα, der verjüngte Maßstab.
- Fuyard, adj. ὁποῦ φεύγει, τρέχει, fliehend; (διὰ τὸν) ὁποῦ φοβῆται καὶ φεύγει, (schu).
- Fuyard, m. ὁ φυγὰς, Flüchtling, m.

G.

- Gabare, f. βάραξ πλεῖστα ποταμῶν, Gabarre, f., breitt, plattes Flußschiff; πλοῖον εἰς τοὺς λιμένας διὰ νὰ ἐκσπένονται καὶ νὰ ἐκτείνωνται τὰ καρύβια κτλ., Kahrabax, n., um Schiffe zu distiren κ.

είδος πλοίου διά ξεφορτωσάντων μεγάλων καταβίων, *Écluse*, *m.*; είδος πλοίου ελκενυχοῦ (διά ψαρίνυμα), *Art Fischefabrik*, *m.*

bari, *Gabarit*, *m.* καταβίον, όπου μεταχειρίζονται οι μηχανισμοὶ ὡς τυποὶ, διά τὰ κατασκευάζοντες τὸ μεγάλον, *Barre* (*Modell n. eines Schiffes*), *m.*

barier, *m.* ὁ καταβοκός της gabare, *Schiffer m. einer Gabarre*; ὁ χαμάλης όπου τὴν ξεφορτώνει, *Ausladet m. derselben*.

abaine, *f. sam.* donner de la — à q., ἀπατῶ τινὰ λέγωντας του ψεύματα, *cinem* eine Nase drehen.

abelage, *m.* δόσηγμα καὶν όπου πρέπει νὰ μείνῃ τὸ ἔλας εἰς τὸ μαγαζὶ πολὺ τὸ ἐργάζοντες διά νὰ πωληθῇ, *Lagerzeit f. des Salzes im Speicher, che es verkauft wird; πουλεῖα όπου βάνουν ἐπάνω εἰς τὸ ἔλας, Zeichen (der Echtheit) n. auf einem Salzhaufen.*

abeler, *v. a.* ἐξηρῶν τὸ ἔλας εἰς τὸ μαγαζὶ τῶν εισοδημάτων τοῦ ἄλλοτος, *Salz* auf den Salzspeichern gehörig trocknen lassen.

abeleur, *m.* όπου ἔχει κανόνι ἐπιγύμνασμα εἰς τὸ τελώνιον τοῦ ἄλλοτος, *der Salzbediente*.

abelle, *f.* δόσιμον όπου πληρώνουν ἀπὸ τὸ ἔλας, *Salzsteuer*, *f.*; ὁ τόπος (τὸ μαγαζὶ) όπου φυλάττεται καὶ

πωλεῖται τὸ ἔλας, *Salzmagazin*, *n.*, *Salzspeicher*, *m.*

Gabet, *m.* (*p. u.*) ἀεροδρόμης, γλῶσσον ἑνὸς εἰς τὴν σκηνήν, *Wetterfahne*, *f.*

Gabie, *f.* καρχησιον, καπνὸς, γαμψία, *Wassfisch*, *m.*

Gabier, *m.* ὁ καύτης όπου εἰναι εἰς τὸ κατὰρτὶ διά νὰ κατασκευάζῃ τὰ καράβια, *Wasswächter (im Mastfische)*, *m.*

Gabion, *m.* γάβια, καλάβι μεζύλων γεμιστὸν ἀπὸ χώμα (ὅπου μεταχειρίζονται εἰς τὰς πολιορκίας), *Schanzforb*, *m.*

Gabionnade, *f.* κατασκευή καλάβιων διά περιτείλισμα, *Werschanzung f. mit Schanzkörben*.

Gabionner, *v. a.* περιπάζω με gabion, *durch Schanzkörbe drehen*.

Gabords, *m. pl.* τὰ κατώτερα σπινθία τοῦ ἑσπεριτικοῦ χείλους τῶν καταβίων, *die unteren Planken f. pl. am äußern Bord der Schiffe*.

Gaburops, *m. pl. (mar.) v. jumelles*.

Gâche, *f.* τὸ σίδηρον της πόρτας εἰς τὸ όπου ἐμβαίνει ὁ στήριξ της κλειδαριάς, *Schließstappe f. zum Riegel eines (französischen) Schloßes*; σιδηρένια κοιτέλλια εἰς τὸν τοίχον όπου κρατεῖ τὸ αὐλικὸν της σκηνῆς, *Krampe f. oder Hafen m. in der Mauer, der die Dachrinne trägt; γυνάρι με τὸ όπου ἐνστατώνουν τὸν ἀσβεστον με ἄμμον, Mörtelschaukel, f.*

Gâcher, *v. a.* διακῶν, ἀνακαταύω ἀσβεστον κτλ., *Kalk n. eintrühren*.

Gâchette, *f.* τὸ μικρὸν σίδηρον διά τοῦ όπου πίπτει ὁ λόφος τοῦ τουφεκίου, *Krampe (Stange im Flintenschloße)*, *f.*

Gâcheux, *enuse*, *adj.* λασπώδης, *schlammig*, *schlfig*.

Gâchis, *m.* λάσπη, λούνη, *Schlamm*, *Reich*, *m.*; μπάρα, τόπος με λασπώδεις νεροὺς, *Pfüße*, *f.*

Gadelle, *f.* γραγκοστήριον (πυλῶν με ἄγκυρια), *Stachelbäume*, *f.*

Gadellier, *m.* γραγκοστήριον (με ἄγκυρια), *Stachelbreitstrauch*, *m.*

Gadourad, *m.* ἐκείνος όπου κορβαλεῖ τὴν κορβὴν ἀπὸ τοῦ λάκκου, *Grubenseger*, *pop.* *Schundfänger*, *m.*

Gadoue, *f.* κόπρος όπου ἐργάζουν ἀπὸ τὸ ἀνακατεῖν, *Unsrath*, *Unflath m.* aus den Abtritten, *pop.* *Schund*, *m.*

Gasse, *f.* είδος ἀγκυρίου (τῶν κωπῶν), *Bootschafen*, *m.*

Gasser, *v. a.* ἀγκυρώνω, πιάνω καὶ κρατῶ με τὸ ἀγκυροτοῦν, *mit dem Boetschafen fassen und fest halten*.

Gage, *m.* ἐγγύριον (τοῦρκ. *amân*), Pfand, Unterpfand, *n.*; — *touché*, παίρνει εἰς τὸ όπου δίδει ἐγγύριον ἐκείνος όπου χάσῃ, Pfänderspiel, *n.*; *fig.* ἐγγύριον, σημείον βεβαιωτικόν, *βεβαιώσις*, Pfand, untergütiges Merkmal, *n.*, *Bestätigung*, *f.*; *Gages*, *pl.* μισθός, αἰτηρέ-

σιον, Lohn, m., Befoldung, σίχημα, ἐκείνο ὅπου βάνουν σίχημα, Wette, f., Einfaß m. bey der Wette.

Gager, v. a. βάνω σίχημα, wetten; σιχίζω, μισθώνω, besolden, bezahlen.

Gagerie, f. saisie —, ἀνάχνημα, gerichtliche Pfändung, f.

Gageur, m. -euse, f. ἐκείνος (ἐκείνη) ὅπου βάνει σίχημα, der (die) wettet.

Gageure, f. σίχημα, Wette, f.

Gagiste, m. μισθωτός, ein Besoldeter, Gemieteter, m.

Gagnable, ad. terre —, γῆ ἀκαρπός, ὅπου ἡμπορεῖ νὰ καλλιεργηθῇ, unbebautes Land n., das urbar gemacht werden kann.

Gagnage, m. τόπος βοσκήs, Viehweide, f.

Gagnant, m. κερδιστής, ὁ κερδίζων, Gewinner, m.

Gagne-denier, m. κοινός ἐργάτης, χαμάλης, Tagelöhner, Lastträger, m.

Gagne-pain, m. τὸ πρᾶγμα, ἡ δουκία μὲ τὰν ὅποιον κερδίζει τις τὸ (καθημερινόν) ψωμί του, Brodverdienst, m.

Gagne-petit, m. ἐκείνος ὅπου ἀπορρίπτει τὰ μαχαίρια κτλ. (ἐξ τὴν στρατός), Scheeren[schei]fer, m.

Gagner, v. n. κερδίζω, gewinnen; κερδίζω, ἀποκτῶ (μὲ τὴν δουλειάν μου, ἐργάζομαι, verdienen; κερδίζω, πέρνω, sich (eines Dinges) bemächtigen; πέρνω (ὡς ἡ φωνία κτλ.), ergreifen (vom Feind et c.); φέρνω, προφθάνω

(ἐξ ἐνα τόπου), erreichen (einen Ort); — chemin, προχωρῶ, πηγαίνω ἐμπρός, vortwärts kommen; — au rhume etc., λαμβάνω (μὲ πόνον) σινάχι κτλ., den Schnupfen e. bekommen; fig. — q., κατακτείνω τινά, τὸν ἐλκύνω ἐξ τοῦ μέθους μου, einen gewinnen, auf seine Seite ziehen; v. n. — sur soi, διαζῶ τὸν ἑαυτὸν μου (νὰ κέρωω ν), sich (dat.) Gewalt anthun, es über sich gewinnen.

Gagui, f. γυνὴ παχὺία καὶ ὅπου ἔχει καλὴν ὄψιν, dicke und hübsches Frauenzimmer, n.

Gai, gale, adj. εὐθύμος, χαρδός (ὅπου ἔχει καλὸν κέφι), χαρούμενος, fröhlich, heiter, lustig; (διὰ τὰ χρώματα) ἀνωκτός, (von Farben) licht, hell; temps gai, καιρὸς ἀνωκτός, helles, heiteres Wetter, n.; (blas.) cheval —, ἄλογον ἑστρωτον, Pferd n. ohne Sattel und Zeug.

Gaiac, m. δένδρον τι τῆς Αμερικῆs, ἐυάγιον, Franzosensholz, n.

Gaiement, gaiement, gai, adv. εὐθύμως, μετὰ χαρᾶς, fröhlich, mit Freuden.

Gaieté, gaîté, f. εὐθυμία, εὐφροσύνη, Fröhlichkeit, Munterkeit, f.; προθυμία τινὸς νὰ πειράξῃ ἄλλους, Muthwill, m.; je — de coeur, ἐπιταυτοῦ, μὲ σκοπὸν νὰ πειράξῃ τις τινά, vorsätzlich, aus Muthwillen.

Gaillard, arde, adj. (-dement, adj.) εὐθύμος, ξευτός, χα-

ρούμενος, fröhlich, munter, aufgeräumt; εὐέγρον, ἐγῆς, γῆρος, frisch, gesund; ἀδιδάδης, ταχυρός, derwegen, dahin; κατὰ ἐσπόμενος, etwas thöricht, etwas undeutlich; ὅλιγον μεθυμένος, etwas betauuscht; vent —, ἄνεμος ὅλιγον τι ψυχρός, frischer, kühler Wind, m.

Gaillard, m. ἀνδραγαθὸς πολεμικὸς καὶ χαρούμενος, lustiger Bruder, m.; ἐυλόκαστον τοῦ καραβίου, Gaillard n. eines Schiffes.

Gaillarde, f. ἐταίρα (ὅπου ἀπατῇ τοὺς ἀνδρας), Buhlschweher, f.; εἶδος παικίου χοροῦ, Art alter Tanz, m.; χορευτὴς τις τυπογραφικῆs (αερολογ. μυλῆδος), Art Druckschrift f. von mittlerer Größe.

Gaillardet, m. γλαμπουρὸν ἀπλομένον ἐξ τοῦ μεανὸν καπνίου, Flagge f. am Mittelmaße.

Gaillardise, f. εὐθυμία, προθυμία ἐξ χαρᾶς, εἰς πᾶσι τῶν ἄλλων, Fröhlichkeit, Lustigkeit, f., Muthwille, m.

Gain, m. κέρδος, Gewinn, m.

Gaine, f. θηκάριον (ψηφιο), μηχανάριον, Scheide, Messerschelde, f.

Gainier, m. θηκαράς, ὅπου γράννι θηκαρία, Scheidenmacher, m.; δένδρον τι λεγομένην δένδρον τοῦ Ἰουδα, Zudasbaum, m.

Gala, Gale, m. ἡ παραταξίς ἐξ τὰς βασιλικῆς σούλαs, κατὰ τινὰς τελετὰς καὶ ἐορτάs, Gala, f.

Galactite, *f.* γαλακτίας, γαλακτίτης, Galaktit, Milchstein, *m.*

Galant, *te*, *adj.* (-lamente, *adv.*) πολιτικός (εἰς τοὺς τρόπους του), artig, höflich; πολιτικός (εἰς τὴν ἀνταναστροφήν μετὰ γυναικός), artig (gegen Frauenzimmer), galant. **un galant-homme**, νόστιμος (καλός, τιμημένος) ἀνδρῶπις, ein artiger (braver, rechtschaffener) Mann, *m.*; **un homme galant**, φιλόγυνος ἀνδρῶπις, ein gegen Frauenzimmer sehr gefälliger Mann; **femme galante**, ἐταίρα (διδωμένη εἰς ἀσυνέτην), Buhlerin, *f.*

Galant, *m.* ἐρωτευμένος, ἀγαπητικός, Verliebter, Liebhaber, *m.*, *fam.*

Galanterie, *f.* πολιτικοὶ τρόποι, πολιτικὸν ἥμισυον, seine Lebensart, Artigkeit, Höflichkeit, *f.*; εὐτακτος περιποιήσις πρὸς τὰς γυναῖκας, Galanterie, Artigkeit gegen Frauenzimmer; **εὐτακτὴ συνδιαγωγή** ἢ ἀπόδειξις, Res behandelt, *m.*; μικρὸν καὶ νόστιμον δῶρον, kleines artiges Geschenk, *n.*; *fam.* ἀφροδιακὸν πῶδος, Fußschuhe (Galanteriefrankheit), *f.*

Galantin, *m.* γέλοτος γυναικολάτης, lächerlicher Liebhaber, *m.*

Galantiser, *v. a.* γυναικολατρεῖω, προσποιεῖμαι ἐρωτά, verliebt (schön) thun (mit einer).

Galaxie, *f.* (astron.) Γαλαξίας, Milchstraße, *f.*

Galbanum, *m.* γαλβάνη (κόμην), Mutterkorn, *n.*

Galbe, *m.* πλοῦσιμαί τι ἀρχιτεκτονικόν, ὅπου ἐκτείνονται πρὸς τὰ ἄνωθεν, (in der Baukunst) Biegung, *m.*, der sich aufwärts ausbreitet.

Gale, *f.* ψάρα, Ardege, Räude, *f.*

Galéace, *f.* εἶδος κατέργου μεγάλου, γαλέαζα, Galeasse (große Galeere), *f.*

Galée, *f.* (impr.) σκαῖος εἰς τὸ ὅπου ὁ τυποῦτης βένει τὰ ψηφία καὶ τὰ συνδέσει, Schiff (in der Druckerei), *n.*

Galefretier, *m.* pop. οὐδαγρός, έχρεῖος, Lump, *m.*

Galène, *f.* μεταλλεῖον μόλιθου, Bleiglanz, *m.*

Galéopsis, *m.* γαλέωπις, εἶδος τζουκνίδας, Hundsnessel, Hundsnessel, *f.*

Galer, *a. a.* pop. ξύω, fragen, *n.*

Galeran, *m.* v. Bator.

Galère, *f.* κατέργον, Galeere, *f.*; **Galères**, *pl.* δουλεία (δὰ πιδάται) εἰς τὰ κατέργα, Galeerenarbeit, Galeerenstrasse, *f.*

Galerie, *f.* στοὰ διὰ πύλων (γαλαρίν), Gallerie, *f.*, Gang, Ständergang, *m.*

Galérien, *m.* καταδικασμένος εἰς τὰ κατέργα, κατεργάτης, Galeerenstrane, *m.*

Galerie, *f.* ἀνεῖος βορειοδυτικός, Nordwestwind, *m.*

Galet, *m.* πείραι τῶς στρογγυλά ὅπου ὁπτεῖ ἡ πέλικα εἰς τὴν ἀρχογαλίαν, tuns

de Steine, *m. pl.*, die das Meer an das Ufer auswirft; **παιγνίδι** τι (ὅπου ἁμοιάζει σπῆδον μετὰ τοῦ παιγνιδίου), Würfelspiel, *n.*

Galeas, *m.* ἀνώγειον (τοῦρκ. γερβαν), τὸ ὑστερον πάτωμα ἐνὸς σπικίου, ὅπου εἶναι σκαῖ εἰς τὴν σκάην, Boden, Oberboden, *m.*; **θαλαμος** (ὀντάς) ὑποκάτω τῆς σκάης, Dachstube, Dachkammer, *f.*

Galette, *f.* ζυμαρικὸν στρογγυλὸν καὶ πλακούντιον (ὅπου κάρνουν διὰ τὰ παιδιά διὰν ζυμώνουν τὰ ψωμί), Leinwand, *m.*

Galeux, *euse*, *adj.* ψωριαῖος, ψωριασμένος, fräßig.

Galimalfree, *f.* εἶδος γρηγοῦ ἀποκατακουματισμένα κρέατα, Art Fricassee, *f.*

Galimatias, *m.* ὁμιλία συγχυσμένη, καὶ χωρὶς νόημα, Gewäsche, *n.*, Unsinn, *m.*

Galion, *m.* γαλιόνι, εἶδος μεγάλου Ἰονανικοῦ καραβίου, Gallione (Art großes spanisches Schiff), *f.*

Galiote, *f.* γαλιότα, εἶδος ελαφροῦ πλοίου, Galiote (Art leichtes Schiff), *f.*

Galipot, *m.* ῥητίνη ὅπου ἐργάζεται ἐπὶ τὴν κοκκομασίαν, Fichtenharz, *n.*, weißer Weichrauch, *m.*

Galle, *f.* ἐξάρθημα εἰς τὰ φύλλα τῶν θέντρων, Galle (Ausschuss an den Blättern der Bäume), *f.* noix de —, πηκίδι, Gallapfel, *m.*

Gallican, *ave*, *adj.* Γαλλικός, ὅπου ἀνήκει εἰς τὴν Γαλλικὴν

ἐκκλησίαν, gallicanisch (die französische Kirche betreffend).
Gallicisme, *m.* Γαλλισμός, ιδιωματός της Γαλλίας γλώσσας, französische Sprach-eigenheit, *f.*
Galoché, *f.* ἡ γαλέντζα, ἔξω-πάπουτος (παπούτσι ὁποῦ βέβαιον ἔπαινος εἰς τὰ παπού-τζια ἢ εἰς τὰ ὑποδήματα), Ueberstichuh, *m.*
Galon, *m.* σασί, πλεκτόν τι, Zrefse, Borte, *f.*
Galonner, *v. a.* στολίζω με σασίτια, mit Zrefsen besetzen.
Galop, *m.* κούσα, ταχυδρομία, Galopp, *m.*
Galopade, *f.* κούσσιμα, κούσσιμα, das Galoppiren.
Galoper, *v. n.* (διὰ τὰ ἄλογα) τρέχω ταχύως. (von Pferden) galoppiren, Galopp laufen. *v. a.* κινῶ τὸ ἄλογον εἰς καλὸν, κούσσειν, galoppiren, Galopp reiten. *fig.* σιγνῶ-ζω ὅπου υπέρχει τις, ἀκολου-θῶ τινά εἰς καθε τόπον, einen überall verfolgen, einem überall nachgehen.
Galopin, *m.* παιδάριον ἀπο-στειλλόμενον ἔδω καὶ ἐκεῖ διὰ τινος υπηρεσίας, Junge, *m.*, der zum Verschicken gebraucht wird, Laufbursche, *m.*
Galvanique, *adj.* γαλβανικός, galvanisch.
Galvaniser, *v. a.* γαλβανίζω, galvanisiren.
Galvanisme, *m.* ὁ γαλβανισμός (εἶδος ζωτικῆς ηλεκτρικότη-τος), Galvanismus, *m.*
Galvander, *v. a.* fam. ἄλλοχα, μαλῶν τινα αὐστηρῶς, ei-

nen tüchtig aufstellen, aus-
 hängen.
Ganache, *f. v.* Guêtre.
Gambade, *f.* πρῆμα ὑψηλόν, Luftsprung, *m.*
Gambader, *v. n.* πηδῶ ὑψηλὰ καὶ ἀτάκτως, Luftsprünge ma-
 chen.
Gambage, *m.* δόσιμον διὰ τὴν πίζαν, Vierheut, *f.*
Gambes de lune, *f. pl.* (mar.) σχοινία μικρά, ὅπου χρῶσιν τὸ ἄνωθεν τοῦ καταστίου, kleine Seile, *n. pl.*, den Oberts mast zu halten.
Gambiller, *v. n.* fam. κινῶ τὰ ποδάρια ἔδω καὶ ἐκεῖ, mit den Beinen baumeln.
Gambit, *m.* jouer le —, (εἰς τὸ σαρτάκι) κινῶ τὸν πε-ζόν τοῦ βασιλέως, ἢ τῆς βα-σιλείας δύο βήματα, καὶ ἔπειτα ἐκκινῶ τοῦ παιδιοῦ, ὁμοίως δύο βήματα ὑπορο-σθεν, (im Schachspiel) den Bauer des Königs oder der Königin, und dann den Bau-er des Laifers zwei Schritt vorwärts ziehen.
Gamelle, *f.* καυὴ ἐκκινῶν διὰ τὸ γαγγιόν των ναύτων καὶ στρατιωτῶν εἰς τὰ καράδια, hölzerner Napf *m.* für das Es-
 sen der Matrosen und Seesoldaten.
Gamme, *f.* κίμαξ, ἡ πέναις περιέχων τὰ σημεῖα τῆς μου-σικῆς κατὰ τὴν τάξιν των τό-νων, ὁ τροχός, Tonleiter, Scala, *f.*
Gansche, *f.* τὸ κάτω σφυγόν τοῦ ἄλλου, untere Annulade *f.* des Pferdes.

Ganche, *f.* εἶδος χειρωνατι-
 ας εἰς τὴν Τουρκίαν, ein
 Walzen *m.* in der Türkei.
Ganglion, *m.* γάγγλιον, We-
 berlein, *n.*
Gangrène, *f.* γαγγρεῖνα, ἡ
 (heiße) Brand (am Körper).
se Gangrener, *v. r.* γαγγρενι-
 ζῶ, brandig werden.
Gangreneux, *euse*, *adj.* γα-
 γρενιῶδης, brandig.
Ganivet, *m.* μαχαίρα των χει-
 ρουργῶν, Messerchen *n.* der
 Wundärzte.
Ganse, *f.* γάταν, Schaur,
 Randschaur, *f.*; ἡ θηλιὰ των
 κομβίων, Knopfloch, *m.*
Gant, *m.* χειρόκιον, Hands-
 schuh, *m.* jeter le —, ἔ-
 πτω τὸ χειρόκι, ἀνακλι-
 τινά εἰς μάχην, den Hand-
 schuh hinwerfen, einen zum
 Kampfe herausfordern.
Gantelee, *f.* κλιματίτις (γινόν
 καὶ λουλούδι), Glodenblume,
f.
Gantelet, *m.* χειρόκι αὐθραῶν,
 eiserne Handschuh, Panzer-
 handschuh, *m.*; δόσιμον των
 χειρουργῶν διὰ χρίσι λαβα-
 μένα, Pandbinde der Wund-
 ärzte.
Ganter, *v. a.* βάνω τὰ χειρ-
 οκτία, Handschuhe anziehen.
Ganterie, *f.* πραγματία αὐτῶ
 χειρόκτια, Handel *m.* mit
 Handschuhen; τέχνη τῆς πα-
 ρασκευῆς των χειροκτιῶν, das
 Handschuhmachen; χειρόκτια
 διὰ πούλησιν, Handschuhwa-
 ren, *f. pl.*
Gantier, *m.* — ière, *f.* εἰνός
 (ἐκείνη) ὁποῦ κατασκευάζε-
 ται.

ἡ πωλεῖ τὰ χειρῶν, Handschuhmacher, Handschuhhändler, m., — rin, f.
 Garance, m. βαρὺ ἐρυθροδάνον, Färben n. mit Krapp.
 Garance, f. ἐρυθροδάνον, βαρὺ (μὲ τὸ ὅπου βαρύνει τὰ χόκκινα), Krapp, Färberrothe, f.
 Garancer, v. a. βάφω με ἐρυθροδάνον, mit Krapp färben.
 Garanti, m. — ante, f. ἔγγυητής, Bürge, m.
 Garantie, f. ἔγγυησις, Bürgschaft, f.
 Garantir, v. a. γίνομαι ἔγγυητής δια τι, etwas verbürgen, für etwas bürgen; — q. de qe., προφυλάττω τινά ἐπὶ τὸ, einen vor etwas verwahren, schützen.
 Garbin, m. γαρμπής, ἄνεμος δυτικονότιος, Südwestwind, m.
 Garbon, m. τὸ ἑρσενικὸν τῆς πηδίας, Rebhahn, Fahn m. der Rebhühner.
 Garce, m. πόρνη, Hure, f.
 Garcelles, f. pl. οὐρινὰ πλεγμαία ἐπὶ παλαιὰ οὐρινία, Seifing, m., Beschlagleine, f.
 Garçon, m. παιδί, Knabe, Junge; παιδί, δηλαδή ἑως νῆος, παλληκάρι, junger Mensch, Jüngling, m.; ἑνας ἀνέπαυτος, Junggefell, m.; ἐπαρκής, βοηθὸς εἰς τεχνίτην, Handwerkesgefell, m.; υπηρέτης εἰς ἰαγαστήριον παραγματοῦ, Radendiener, m.; υπηρέτης, δούλος εἰς πανδοχεῖον, Aufwärter, Kellner (Marqueur), m.

Garçonnière, f. κοράσιον ἄσωτον ὅπου ἀγαθὴ ανακαταρτίση τῶν παλληκαρίων, junges liebtliches Mädchen, n.
 Garde, f. φυλακή, φύλαξις, Wachst, f.; σωματοφυλαξίς, τάγμα τῶν σωματοφυλάκων, Leibwache, Garde, f.; δουλειότητα εἰς ἀρρώστους, Wärterin, Krankenwärterin, f.; ἐπιστάσις, φύλαξις, Aufsicht, Verwahrung, f.; υπερασπιστής, διαγένησις, Schutz, m.; — d'épée, φύλαξ τοῦ σπαθίου, Stichblatt, n.; σπῆσις ἐκείνου ὅπου πολεμεῖ τὸ σπαθί, Stellung f. eines Fichtenden; prendre garde, φυλάγομαι, προσέχω, sich in Acht nehmen, Achtung geben; se donner de —, προφυλάττωμαι, sich vorsehen; se tenir en —, se mettre en —, être en —, φυλάττωμαι, στέκομαι με ὑποψίαν, auf seiner Hut sein; n'avoir — de faire qe., δὲν ἔχω τελείως ὀρεξίν (κέξις) νὰ κάμω τι, gar nicht Willens sein, etwas zu thun; gardes, pl. ἐκείνοι ὅπου βαρύνει εἰς μίαν κλειδωνίαν, διὰ τὰ μὴ ἀνοίγῃ κατὰ κλειδί, das Gewehr in einem Schlosse.
 Garde, m. φύλαξ, Wächter, m.; σωματοφυλάξ (βασιλέως κτλ.), Gardist, m.; garde du corps, σωματοφυλάξις (τοῦ βασιλέως), Leibgarde, f.; ἐπιστάτης, Kaffeler, m.
 Garde-bois, m. ἐπιστάτης εἰς ἕνα δάσος, Förster, Holzförster, m.
 Garde-bonnet, m. περικύλι-

γμα, σκέπασμα μῆος σκούρας, Ueberzug m. über eine Mütze.
 Garde-bourgeoise, v. garde-noble.
 Garde-boutique, m. πρῶτος δεσποκόπωλητος, Ladenhüter, m.
 Garde-champêtre, m. φύλαξ τῶν χωραφίων καὶ κερπῶν, Feldhüter, m.
 Garde-chasse, m. ἐπιστάτης εἰς τὸ κυνήγι, φύλαξ τοῦ δάσους, Wildmeister, Fährreiter, m.
 Garde-côte, m. φύλαξ παραθαλάσσιον (καρὰ πόλιν, ὅπου ἀποδύνηται σιμὰ εἰς τὸ ἀκροθαλάσσιον), Küstenbewahrer (Artigschiff n., das sich in der Nähe der Küste aufhält), m.
 Garde des sceaux, m. φύλαξ τῆς βασιλικῆς βούλλας, Siegelbewahrer, m.
 Garde-feu, m. κάγκελλα σιδηρὰ τοιγύω εἰς τὴν φωτιά, Feuertgitter, n.
 Garde-fou, m. κάγκελλα τοιγύω εἰς τὴν γειφυρία, εἰς λάκκου κτλ., Geländer n. an Brücken, Gräben κ.
 Garde-magasin, m. ἐπίτροπος μαγαζίου, Magazinderwahrer, m.
 Garde-malade, m. et f. ἐκείνος (ἐκείνη) ὅπου δουλεῖ τὸν ἀρρώστου (ὃ, ἡ νοσοκόμος), Krankenwärter, m., — rin, f.
 Garde-manche, m. σκέπασμα μανικιῶν, Ueberarmel, m.
 Garde-manger, m. κελάριον,

τόπος όπου φυλάττουν τὰ φαγητά, Speisekammer, f., Speisekammer, m.

Garde-ménagerie, m. (mar.) ἐκεῖνος ὁποῦ φυλάττει τὰ ὀφθαλμὰ εἰς τὸ καράβι, Aufseher m. über das Gefügel in einem Schiffe.

Garde-meuble, f. σκευοθήκη, σκευοφυλάκιον, Geröthekammer, f.

Garde-nappe, m. πιάτο, διατάρι πλεγματικὸν ἀπὸ ἄχουα, Streitteller, m.

Garde-noble, f. τὸ προνόμιον ὅπου ἔχουν οἱ ἐγγενεῖς τοῦ γονεὺς νὰ κρατήσουν καὶ νὰ διαικήσουν τὴν κληρονομίαν τῶν ἀνηλικίων παιδιῶν τῶν, ἕως νὰ φθάσουν εἰς νόμιμον ἡλικίαν, Vorrecht n. adelicher Eltern, das Erbe ihrer unmündigen Kinder zu behalten und bis zu deren Mündigkeit zu verwalten. **Garde-bourgeoise, f.** τὸ ἴδιον προνόμιον εἰς τοὺς μὴ ἐγγενεῖς, dasselbe Vorrecht bey bürgerlichen Eltern.

Garde-pêche, m. ἐπιστάτης εἰς τὸ ψάρεμα καὶ εἰς τὰς ψαρολύμας, Aufseher m. über die Fischeren und Fischfische.

Garde-note, m. v. notaire.

Garder, v. a. φυλάττω, verwahren, aufheben; κρατῶ, διατηρῶ, behalten, verwahren; φυλάττω, διαφεντεύω, beschützen, hüten; παρατηρῶ, φυλάττω (νόμον, νόμος κτλ.), beobachten, halten; — la maison, la cham-

bre, le lit, μένω εἰς τὸ σπῆτι, ὄντιον καὶ κρεβάτι ἡ δὲ ἀφύπνισαν, ἡ δὲ ἄλλην αἰτίαν, das Haus, das Zimmer, das Bett hüten; en donner à garder à q., ἔγω εἰς τινα ψεύματα, einem etwas-wels machen.

Garde-robe, f. ἱματοφυλάκιον, φορεματοφυλάκιον, Kleiderkammer, Garderobe, f.; ἔλα τὰ φορέματα, παντὰ, die sämtlichen Kleider n. pl. und Absätze, f.; ὁ τόπος όπου ἔχουσι τὸ ἀγγεῖον διὰ τὴν φυσικὴν ἀνάγκην, Verschlag m. zum Nachtschlaf, Abtritt, m.; aller à la —, πηγαίνω εἰς τὸ ἀναγκαῖον, abeiden, auf den Abtritt gehen.

Garde-robe, m. χειμαικυπείστος (φειτόν τε), Gopressenfraut, n.

Gardeur, m. — ense, f. — de cochons, χοιροβοσκός, Schweinhirt, Zaubhirt, m.

Garde-vaisselle, m. ἐπιστάτης εἰς τὰ ἀσημικὰ, Silberdiener, m.

Garde-vue, m. παραπείσμα κατὰ τοῦ κρηιῶν, Sichtschirm, m.

Gardien, m. — enne, f. ὁ, ἡ φύλαξ, Bewahrer, m. — rin, f.; προϊστάς μοναστηρίου (τῶν Φραγκισκανῶν), Guardian (Vorsteher eines Barsüßerklösters), m.

Gardiennerie, f. (mar.) τόπος όπου φυλάττεται ἡ πυροβολὸς κοινῆς (τὸ ἀντιροβιόν), Pulverkammer f. im Schiffe.

Gardon, m. μικρὸν ἀσπρόβαρον τοῦ ποταμοῦ, Leukias, Kolbauge, n., Plöbe (ein Fisch), f.

Gare, inf. φυλάζου, vorgehen! — l'eau, φυλάζου ἀπὸ τὸ νερόν (ὅταν θέλῃ τις νὰ πῇ νερόν ἀπὸ τὸ παράθυρον), Kopf weg!

Gare, f. μικρὸς κόλπος εἰς τὸ ποταμὸν, kleine Bucht f. in Flüssen.

Garenne, f. φράκτης διὰ κορυφίας, Rantischengehänge, n.

Garennier, m. ἐκεῖνος ὁποῦ φυλάττει τὸν τόπον, ἡ τῶν φυλάκων τῶν κορυφίων, Rantischenvärter, m.

Garer, v. a. δένω (μὴν βαρκαν) εἰς ἓνα κόλπον (ποταμοῦ), (ein Fahrzeug) in einer Bucht (eines Flusses) anbinden.

se Garer, v. r. fam. διαφυλάττομαι, διαφεντεύομαι, sich vorsehen, sich schützen.

se Gargariser, v. r. γαργαρίζω, sich gurgeln.

Gargarisme, m. γαργαρισμός, das Gurgeln; νερόν (ἢ ἄλλο ὑγρόν) διὰ γαργαρίσματος, Gargelwasser, n.

Gargotage, m. φραγτὸν ἀποσπῶν, κατὰ μαγειρευμένον, Substocheren, f.

Gargote, f. ταβέρνα ὅπου πωλοῦν μαγειρευμένα φαγητά, Gargüthe, f. — gotier, v. n. τρώγω εἰς μίαν ταβέρναν, in einer Gargüthe essen; τρώγω ἀπαιτοῦ γαργατῆ, unheimliche Speisen essen. — gotier, m. — ière, f. lai-

νος (ἐκείνη) ὅπου ἔχει μίαν τοιαύτην ταβέρναν, *Garloch*, m.; — *κόψιν*, f.; ἀπραχτός καὶ μονοδάκτυλος μίγεις, *Eudeloch*, m.

Gargonillade, f. ῥήματι χοροῦ (ἐκ τοῦ *θάρου*), Art Tanzschritt (auf der Bühne), m.

Gargonille, f. στόμα σωλήνος (αὐλακίου) διὰ τοῦ ὅπου περὶ τὸ πῦρ ἀπὸ τῆς σελίνης, *Tranfrière*, Schnauze f. einer Dachrinne.

Gargonillement, m. γαργαρίσμα, ἡ ταραχὴ καὶ κρότος ὅπου κἀμνει τὸ νερόν εἰς τὸν λίανον, *Gerdusch* n. vom Gurgeln; *βαρβάρυμος* (ταραχὴ καὶ κρότος εἰς τὰ ἔντερά), anurten, Kollern n. im Leibe.

Gargouiller, v. n. παῖζω ταραττω τὸ νερόν, im Wasser plätschern.

Gargouillis, m. ὁ κρότος τοῦ νεροῦ διὰ τῆς ἀπὸ τὸν σωλήνα, *Gerdusch* n. des Wasser, das aus der Dachrinne fließt.

Gargousse, m. τὸ καρτούνι, ἡ ποσὴς τοῦ μπαρουτιοῦ τελευτήσαντος εἰς ἓνα χαρτί ὅπου ἔπαιον εἰς τὰ τοιαῖα, *grosé*, *Patrone* f. für Karten, *Städtpatrone*.

Gargoussière, f. διακίε διὰ τὸ γροσκίε (τὰ *gargousses*), *Patrontafel* f. für *Städtpatrone* n.

Garnement, m. pop. ἄσπετος, ἡμιόβριος, ἀγροῖος, *Tanger* nicht, *Galgenstrich*, m.

Garnir, v. a. qc. de qc., προβλέπω τι τὰ ἀναγκαῖα του, προμηθεύω, versehen (mit dem Erforderlichen); στολίζω (οἶον· ἀπὸ γαϊώνων, σιγίτια κτλ.), ζιέρεν, belehen (als mit Schnüren, mit Tressen ic.); σκεπάζω (οἶον· προσκέφαλον με περικύματα), überziehen (als ein Kissen); γεμίζω (προσκέματα κτλ., ἀπὸ βαμβάκι, ἀπὸ πιερά κτλ.), ausstopfen (als Kissen ic. mit Baumwolle, Federn ic.); ἀμυπτόνω, austüschten; βαίνω τὰ σκαῖνιά εἰς τὸ ζευγάρι, be-tafeln, mit Tauwerk versehen. se —, v. r. de qc., πῦρνα τι διὰ λόγον μου, sich eines Ding-es bemächtigen; — *contre* qc., προφυλαγόμεν ἐναντίον τινός πραγματος, sich gegen etwas verwahren, *chambre garnie*, ὅτις στολισμένος με ὅλα του τὰ ἀναγκαῖα, mit allem Erforderlichen versehenes (anmobliertes) Zimmer, n.

Garnison, m. ἐκείνος ὅπου στέλ-λειται ἀπὸ τὸ κατήριον νὰ ἐξηγήσῃ τὴν πληρωμὴν τῶν δασμῶν εἰς ἐκείνους ὅπου ἐμειναι χρειάζονται, *Requiver*.

Garnison, f. φρουρά, *Besatzung*, f.; *garnison*, ou les *garnis-sires*, v. *garnison*, m.

Garnisseur, m. ἐκείνος ὅπου σκεπάζει καὶ στολίζει τὰ οὐτιάδια (καπέλα), *Hustfläster*, m.

Garniture, f. εἰδήματα (χρει-ζόμενα) διὰ στολισμῶν, *Putzsch* f. zur Verzierung; τὰ στολίδια (οἶον· σιγίτια,

γαϊάκια κτλ.), *Besatz*, m., *Besetzung*, f.; καθε πᾶντα καυρημένον οἶον· πλακίς, *stege* κτλ., *Beschläge*, n.; ὃ, τι ἀνήκει διὰ τέλειον στο-λισμῶν τινός πραγματος (οἶον· τόσα κομμάτια οὐα χρει-άζονται δι' ἓνα φορέμα κτλ.), *Garnitur* (als Knöpfe zu einem Kleide ic.), f.; (impr.) τὰ ξύλα ὅπου βαίνουν διὰ νὰ ἐξωρῶν μία σελίς ἀπὸ τὴν αὐλήν, die sämmtli-chen Stiege m. pl. zu einer Form.

Garou, m. loup —, v. loup-garou.

Garou, m. (γαῖον τι), *δυμε-λίαι*, *χαμαδαρή*, *Seidelbast*, m.

Garouage, m. πορνιστίσιον καὶ ἀτίμος τόπος, *Putenhaus*, n., schlechter Ort, n.

Garrot, m. πλαστὸν τοῦ ἀλό-γου, *Widerriß* m. der Pferde; ξύλον μικρόν μετὰ ὅποιον σφίγγουν τοὺς κόμβους τῶν σκελίων, *Knebel*, m.; ξύλον χοινοδόν, *Bohnen*, *Knebel*, m.

Garrotter, v. a. σφιγγοδένω, *Indeln*, fest binden.

Garum, m. v. *saumure*.

Garus, m. εἶδος ἐλκυσίου (ὅπου ἐκδυναμῶνται τὰ στομάχι), *Magenschmerz*.

Gascon, m. — *onne*, f. fig. *καυχνησιότης*, *μεγαληγορία*, *Prahler*, *Großsprecher*, m.

Gasconisme, m. γασκωνισμός, ιδιωματὸς τῶν *Gasconien*, *gasconische* (schlechterhafte) *Sprache*, *eigenheit*, f.

Gasconner, v. n. *fam.* καυχώμαι, prahlen, aufschneiden.

Gasconnade, *f.* καυχῶντος ὑπερβολή, Prahlerey, Aufschneiderey, *f.*

Gaspillage, *m.* κακοεξόδευσις, Verschleuderey, *f.*

Gaspiller, v. a. διαφθείρω τὰ υπάρχοντα εἰς κακὰ ἐξοδα, (das Vermögen) verschleudern, leichtsinnig verthun.

Gaspilleur, *m.* — ense, *f.* κακοεξοδευτής, Verschleuderer, Verschwenker, *m.*

Gastadour, *m.* ἐκείνος ὁποῦ ἱσθῆμι καὶ κατασκευάζει τοὺς σπιριτοὺς, Schanzgräber *m.*, der die Wege bessert.

Gaster, *m.* γαστήρ, κοιλία, Unterleib, *m.*; στομάχι, Magen, *m.*

Gastier, v. messier.

Gastrilogue, *m.* ἐγγαστριμύθος, Bauchredner, *m.* v. **Ventrilogue**.

Gastrique, *adi.* (méd.) γαστρικός, gastrisch.

Gastroinanie, *f.* μεγάλη ὄρεξις διὰ νόστιμης φαγητῆς, große Begierde *f.* nach leckeren Speisen.

Gastronomie, *m.* γαστρονομία, γαστρολόγος, συγγραφεὺς περὶ φαγητῶν, Schweißsteller *m.* über Speisen.

Gastronomie, *f.* γαστρονομία, συγγράμματι περὶ φαγητῶν, Schrift *f.* von gutem Essen und Trinken.

Gastrotomie, *f.* γαστροτομία, Bauchschnitt, *m.*

Gâteau, *m.* πλακούντιον, πηξ, Kuchen, *m.* — de miel, zu-

ρήθρα μέλιτος, μελόπητα, Honigschneide, *f.*

Gâte-métier, *m.* ἐκείνος ὁποῦ πωλεῖ πολλὰ εἰδήνη ἢ δουλεύει μὲ ἐρίον μισθὸν καὶ οὕτω χαλνέ τὸ κέρδος, Preitsverderber, *m.*

Gâte-papier, *m.* ἀχαρινὲς συγγραφεὺς, schlechter Schriftsteller, Schmierer, *m.*

Gâter, v. a. φθείρω, χαλνῶ, verderben; λερώω, μαγαρίζω, beschmutzen; — *q.*, χαλνῶ τινὰ διὰ πολλὴν συγκοπήσαν, einen verwöhnen, verderben durch zu große Nachsicht. so —, v. r. χαλνωμαί, φθείρομαι, verderben v. n., untugendlich werden; χειροτερεύω, sich verschlimmern; enfant gâté, παιδί ὁποῦ οἱ γονεῖς χαλνῶν διὰ πολλὴν συγκοπήσαν, verzogenes Kind, *n.*

Gasse, *f.* (mar.) δοχεῖον, τὸ μέρος τοῦ παραβίου ὅπου συναθίζεται τὸ νερόν εἰς καιρὸν τοικυμῆς, Wasserbaß (im Schiffe), *n.*

Gauche, *adj.* ἀριστερός, link; ἀνεπίδεξις, ungeschickt; la —, τὸ ἄριον χεῖρ, die linke Hand; à gauche, ἀδ., ἀριστερῶς, εἰς τὴν ἀριστεράν, links, linker Hand; *fig.* ἀνέποδα, verlehrt.

Gaucher, *m.* — ère, *f.* ὁ (ἡ) ἐξοχώτης, der (die) links ist.

Gaucherie, *f.* ἀναποδία, ἀνεπίδεξις, ungeschicktes (linkisches) Wesen, *n.*

Gauchir, v. n. κλῖναι τὸ σῶμα διὰ τὰ ἀποφύγω τὸν κίνδυνον,

vor, παρακλῖναι, sich ein wenig auf die Seite wenden, (die Gefahr) ausweichen. *fig.* — dans les affaires, ἐν πράττειν ἐκτρέφω, ἡ ἐκτρέφω, nicht aufrichtig handeln.

Gauchissement, *m.* παρακλίσημα, das Ausweichen (mit dem Reibe).

Gaude, *f.* γυτόν τι μὲ τὸ ὅποιον βάφουν χιτρίνον, Baude (Baude zum Selbstfärben), *m.*

so **Gaudir**, v. r. χαίρομαι, διδομαι εἰς τὴν χαρὰν, sich lustig machen.

Gaufre, *f.* πλακούντιον τι, λαμάς, Wafler, *f.*, Waflerfischchen, *m.*; μελόπητα, χορηγία ἀέλιος, Honigschneide, Wafler, *f.*

Gaufre, v. a. τυπῶν σήματα τινὰ (εἰς τὰ μεταξὺ κτλ.) μὲ ἓνα σίδηρον κατασκευόν, (Seidenzeuge u. dgl. modeln) (mit einem warmen Eisen stempeln darauf drucken).

Gaufreur, *m.* ἐκείνος ὁποῦ τυπῶν τὰ μεταξὺ, der Seidenzeuge modelt.

Gaufrier, *m.* σίδηρόν τι ἐκ τὸ ὅποιον ψήνουν gaufres, Waflerleisen, *n.*

Gaufre, *f.* τυπωμα τῶν μεταξὺ, Modeln *n.* der Seidenzeuge.

Gaule, *f.* ὁπάλον, χοιρίδι, Stange, *f.*; βέρυα λεπτή διὰ τὸ ἄλογον, Gerte, Reitgerate, *f.*

Gauler, v. a. κτυπῶ τὸ σίδηρον διὰ τὰ πλάουν τὰ κάρδια καὶ ἄλλα ποικίλα, (Wäfler und andere Früchte) von den Bäumen abschlagen.

Gaulis, m. κλώνος δάσους ὅπου
ἐκτετακτοῦ καὶ πάλιν αὐξήσει,
Stangenholz, n., Schößreiser,
n. pl.

Gaulois, oise, adj. Γάλλος,
gallisch; Gallier, m.; fig. τοῦ
παλαιῦ ἑαυτοῦ, τῆς παλαι-
ᾶς μόδας, altfranzösisch; un
bou —, ὡς ἐν παροιμίᾳ κα-
λὸς ἄνθρωπος, guter, braver
Mann, m.; c'est du —, πε-
παιστωμένη λέξις ἢ φράσις
εἶναι, es ist ein veraltetes
Wort, eine veraltete Redens-
art.

Gaupe, f. pop. ἀπαστὴρ γυναι-
κα, μουρδαράσσα, Schlam-
pe, f.

Gaures, m. pl. οἱ ἀπαθολοὶ τοῦ
Ζωροάστρου, (πυρολάτρες) εἰς
τὴν Μεγαλίαν καὶ Ἰνδίαν, die
Gauern, Gheber, Feueranbe-
ter (in Persien und Indien),
m. pl.; οἱ ἀπιστοί, die Un-
gläubigen.

se Gausser, v. r. de gc., pop.
παιγνιῶν, περιπαῶν τινα,
etwas foppen, schrauben.

Gausserie, f. pop. περιγέλιον,
das Geyren, Schrauben.

Gausseur, m. — euse, f. pop.
οἱ παργυλιστῆς, Spötter, m.

Gavache, m. pop. αἰνιδανός,
αἰνιδός, Lumpenkerl, m.

Gavelles, f. pl. ἀσημένιαις βέρ-
χαις χρυσωμέναις, übergol-
dete Silberstäbe, m. pl.

Gavion, m. pop. γάβρις, λά-
βρις (λάβρυγας), Rehle, f.

Gavotte, f. εἶδος χοροῦ, Art
Tanz, m.

Gaz, m. (chim.) ὁσώδες, ἀερί-
αῖδος (καὶ δὲ ἑλαστικὸν ἔνυ-

στον ὁμοιον με τὸν αἰόρι),
Gas, n.

Gaze, f. ὑφαντα ὑπερβαλόν, καὶ
ἀραιὰ, διττυνοειδές, Gaze, f.

Gazelle, f. γαζέλλα, εἶδος ζω-
κιδίου (τῆς Ἀφρικῆς), Gazel-
le, f.

Gazer, v. a. σκεπάζω με gaze,
mit Gaze überziehen; fig.
σκεπάζω, μετρίζω (με εὐ-
φραμισμόν), verschleiern.

Gazetier, m. ἐκείνος ὅπου γρά-
φει ἐφημερίδα, Zeitungs-
schreiber, m.; ἐκείνος ὅπου φέρει
τὰς ἐφημερίδας εἰς τὰ ἀνι-
στὰ, Zeitungsträger, m.

Gazetin, m. μικρὴ γαζέτα (γε-
γραμμένη), kleine (geschrie-
bene) Zeitung.

Gazette, m. γαζέτα, ἐφημερίς,
Zeitung, f.

Gazeux, euse, adj. ὅπου περι-
έχει gaz, gasaltig.

Gazier, m. ἐκείνος ὅπου ἐκρί-
νει gaze, Gazenweber, m.

Gazon, m. βῆλος γῆς σκεπα-
σμένης ἀπὸ χοιριτάκια, βῆ-
λος κλαρός, Rasen, m.

Gazonner, v. a. σκεπάζω με
γῆν γεμίστην ἀπὸ χοιριτά-
κια, mit Rasen belegen.

Gazonnement, m. κηλάδισμα
τῶν ποικίλων, das Bellschern
der Vögel; μονομοῦρσισμα
πηγῆς, das Nieseln einer
Quelle.

Gazoniller, v. n. κηλαδῶ, zwits-
chern; (διὰ πηγὴν κτλ.) μονο-
μοῦρσισμα, sanft rauschen, nie-
seln; τρανάζω, κενδίζω, lal-
len.

Geai, m. χοιρικίαις, γάλλα (ποῦλ-
λί), Fäher, m., Gelfer, f.

Géant, m., — ante, f. γίγας, γί-
γαντας, Riese, m., — —, f.;
pas de —, fig. γιγαντιαῖα
βήματα, μεγάλη πρόοδος,
Riesenschritte, (fig.) m. pl.

Geindre, v. n. fam. ἀναστενάζ-
ω βοῶντας, fröhnen.

Geindre, m. ἐκείνος ὅπου δου-
λεύει τὸ ζυμᾶρι (εἰς τὸν ψω-
μῶν), Wirtheister (brym
Bäder), m.

Gélatineux, euse, adj. ἀπὸ
παρομοιάζει πηκτὸν ἀπὸ ζω-
μῆ κρέατος, gallertartig.

Gelée, f. πέρος, παγωτὴ, πα-
γωσία, Frost, m.; παγνιὸν
τι πηκτὸν ἀπὸ ζωμῆ κρέατος
καὶ λιανισμένα κρέατα, Galle-
rerte, Sülze, f.

Geler, v. a. κοῦνω νὰ παγώσῃ
τι, gefrieren machen; γελῶν
(με τὴν παγωσίων), (durch
den Frost) verderben. v. n.

παγῶν, frieren, gefrieren;
παγῶν, ἀποδηῆσαι ἀπὸ τὴν
παγωσίων, erfrieren. v. i.

παγῶναι, es friert. se —,
v. r. παγῶναι, zu Eis werden.

Gelif, ive, adj. (διὰ δένδρα)
σχισμένος ἀπὸ τὴν παγωσίων,
(von Bäumen) eisklaffig.

† Geline, f. ὄρνιθα, Fuhu, n.,
Dennie, f.

Gelinotte, f. ἀγρόκοτα, Hasel-
huhn, n.

Gélivure, f. ἡ παγωτὴ τῶν δέν-
δρων, Eiskluft, f.

Gémeaux, m. pl. οἱ δίδυμοι
(σημεῖον τοῦ ζωδιακοῦ καὶ
αὐρινόσημα), Zwillinge (Be-
stehen des Zwillings und
Sternbild), m. pl.

Gémiré, ée, *adj.* (jur.) ἀνα-
διπλωμένος, wiederholt.

Gémir v. n. στενάζω, ἀναστε-
νάζω, seufzen, ächzen; γοη-
γυρίζω, gillen.

Gémissant, ante, *adj.* στενέ-
ζων, seufzend.

Gémissement, m. στενάγμα,
πενήπιον, das Seufzen,
Klagen, n.; γοηγοῦρμα,
das Gillen.

Gemme, *adj.* sel —, ὁρυκτὸν
ἄλμα, Steinsalz, n. s. f. πω-
λύτιμος λίθος γλίπτος, Gem-
me, f., geschnittener Edelstein,
m.

Gémonies, f. pl. τόπος ὅπου οἱ
παλαιοὶ Ῥωμαῖοι ἐθανέτω-
σαν τοὺς πταίστας, Richtplatz,
m., Hochgericht n. der alten
Römer.

Génal, ale, *adj.* (anat.) ὅπου
ἀνήκει εἰς τὰ μάγουλα, Baf-
ken, f.

Génant, ante, *adj.* στενοχωρῶν,
ἐνοχλητικός, beschwerlich, lä-
stig.

Gençive, f. τὸ ὄσλον, ἡ ὀδον-
τοκωμία, Zahnfleisch, n.

Gendarme, m. νάνος πλος λι-
πεύς, ὅπου ἔχει τὴν διατηρή-
σιν τὴν εἰσαζέειν καὶ ἀσφα-
λεῖν, Gendarme, m.; κηλὶς
εἰς διαμάντι, kleiner Flecken
m. in einem Diamant.

se Gendarmier, v. r. fam. θυ-
μῶν δια παρρησιαν ἐπὶ-
τάν, sich eifern um Kleinig-
keiten.

Gendarmerie, f. τάγμα στρα-
τιωτῶν ἐπικυρῶν πρὸς ἐπα-
ξίαν καὶ ἀσφάλειαν ἐσωτερι-

κῆν τῆς ἐπικυρείας, das
Corps der Gendarmes.

Gendre, m. γαμβρός, Schwie-
gersohn, Eidam, m.

Gené, f. βασανία, κολαστήρια,
Folter, f.; ἄγ. στενοχωρία,
(ἀλλήλ) Zwang, m.

Généalogie, f. γενεαλογία,
Geschlechtsregister, n., Genea-
logie, f.

Généalogique, *adj.* γενεαλογι-
κός, genealogisch.

Généalogiste, m. γενεαλογι-
στής, Geschlechtsbeschreiber.

Genér, v. a. στενοχωρῶ (ὁδόν
σπανά φερόμεται κτλ.), drüs-
ten, beengen; βιάζω, περιο-
ρίζω, zwängen, einschränken;
ἐνοχλῶ, belästigen.

Général, ale, *adj.* γενικός, all-
gemein; en général, γενι-
κῶς, im Allgemeinen, über-
haupt.

Général, m. ὁ στρατηγός, Feld-
herr, General, m.

Générale, f. battre la —, κτυ-
πῶν τὰ τύμπανα εἰς σημεῖον
συνεπιθέσεως τῶν στρατιω-
τῶν, den Generalmarsch schla-
gen.

Généralat, m. ἀξίωμα τοῦ στρα-
τηγού, Generalswürde, f.

Généralement, *adv.* γενικῶς,
im Allgemeinen, überhaupt.

Généraliser, v. a. γενικὸν ποιεῖν,
allgemein machen, verallgemei-
nern.

Généralissime, m. ὁ ἐκτιστά-
τηνος, Oberfeldherr, Genera-
lissimus, m.

Généralité, f. τὸ γενικόν, All-
gemeinheit, f.; généralités,
λόγια γενικά, φρασθεὶς γενι-

καὶ, allgemeine Ausdrücke,
m. pl.

Générateur, trice, *adj.* (géom.)
γεννητικός, erzeugend.

Généralif, ive, *adj.* γεννητικός,
ὅπου ἀνήκει εἰς τὸ γεννη-
κόν, Zeugungs-, f.

Génération, f. γένεσις, Zuo-
gang, Erzeugung, f.; γενεή,
Geschlecht, n., Generation, f.

Généreux, ense, *adj.* (-ense-
ment, *adv.*) γενναῖος, ἀγα-
λόφρων, großmüthig; λι-
θύσιος, φιλόδοτος, μεγα-
δωρος, freigebig.

Générique, *adj.* ὅπου ἀνήκει
εἰς τὸ γένος, generic, Ge-
schlechts-, f.

Générosité, f. γενναιότης, ἀγα-
θότης, μεγαλοψυχία, Groß-
muth, f.; φιλοδοξία, μεγα-
λοψοφία, Freigebigkeit, f.

Genèse, f. ἡ Γένεσις, das erste
Buch Moise (Genesis), f.

Genestrolle, f. γόνος τι (ὅπου
χρησιμεῖται διὰ βαρύνει), Bär-
bergenisse, f.

Genêt, m. γένιον τι, στεγνόν,
Geniste, f., Ginster, m.

Genet, m. μικρόν (καὶ γόνος)
ἄλογον, Klepper, m.

Genethliatique, m. γενεθλι-
κός, ὅπου θέλει νὰ ποιη-
τεῖται τὰ συμβάντα τοῦ σ-
θνήσκοντος ἐπὶ τὴν σῆσιν τῶν
πλησυντῶν εἰς κατὸν τῆς γε-
νήσεως του, Rattoilâtreiller,
m.

Genette, f. εἶδος ἄγριου καπ-
νίου, Genette, f., Art wilde Raub-
f.; aller à cheval à la —,
καβαλιερικῶς καὶ κοντά ἐπὶ πο-
δῶν mit kurzen Stiegbügeln reiten

Genesvrelle, *f.* οἶκος ἀγχιούρου,
Wachholderbercewin, *m.*

Genévrier, *v.* genévière.

Genie, *m.* δαιμόνιον, πνεῦμα,
ἄγγελος φύλαξ, Genius,
Schutzgeist, *m.*; αἰσῆς, δαί-
μων φύσις, Naturgabe,
Anlage, *f.*; ἀγγέλιον, πνεῦ-
μα (μεταφ.), Genie, *n.*, Geist,
m.; ἡ τέχνη τοῦ περικυβεῖν
τὰ καύρα, καὶ τῶν πολεμι-
κῶν μηχανῶν, Ingenieurs-
kunst, *f.*; τὸ σῶμα ἡ τέχνη
τῶν ingénieurs, Ingenieure
Corps, *n.*; génie d'une lan-
gue, ἰδιωματὸς διαλέκτου,
Geist *m.* einer Sprache.

Genièvre, *m.* ἄρκευθος δέν-
δρον, καὶ καρπὸς, Wachhol-
derstrauch, *m.*; Wachholder-
beere, *f.*

Genisse, *f.* δαίτυλις, νέα ἀγε-
λάδα, Gärse, junge Kuh, *f.*

Genital, *ale*, *adj.* γεννητικός,
ὅπου ἀνήκει εἰς τὴν γέννησιν,
Zugungsges.

Gentil, *m.* (gramm.) γενική
πίσις, Genitiv, *m.*

Genitoires, *m. pl.* γεννητικά
μέρη, Zeugungstheile, *n. pl.*

Geniture, *f.* (p. u.) γόνος, γο-
νή, erzeugtes Kind, *n.*

Genou, *m.* τὸ γόνυ (γονάτιον),
Knie, *n.*; à genoux, γονα-
τίζω, εἰς τὰ γόνατα, auf den
Knien, kniend; se mettre à—,
γονατίζω, niederknien.

Genouillère, *f.* γονυκάκιον,
τὸ μέρος τοῦ σιδηροποικιμί-
σου, καὶ τοῦ υποδήματος,
ὅπου ἀναδέχεται τὸ γόνυ, Knie-
schiene (am Harnisch), *f.*;
Stolpe *f.* am Stiefel; υπο-

γονάκιον (τοῦ παπουτῆ),
Knieleinen, *m.*

Genouilleux, *ense*, *adj.* (bo-
tan.) γυμνὰς κόμβους, ἱα-
τίς, mit Abköpfen.

Genre, *m.* γένος, Geschlecht, *n.*,
Gattung, Art, *f.*; — nerveux.
(anat.) τὸ σύστημα τῶν νευ-
ρων, das Nerven-system.

Gens, *m.* et *f. pl.* ἄνθρωποι,
κόσμος, Leute, *pl.*

Gent, *f.* (p. u.) ἔθνος, Volk, *n.*

Gent, *gentie*, *adj.* (poët.) εὐ-
μορφος, νόστιμος, hübsch,
artig.

Gentiane, *f.* γυντιανή (γυνόν),
Enzian (Pflanze), *m.*

Gentil, *m.* ὁ ἐθνικός, Heide, *m.*

Gentil, *ile*, *adj.* ἐθνικός (ἐθνο-
λογικός), heidnisch.

Gentil, *ille*, *adj.* εὐγενής,
χαριτωμένος, νόστιμος, artig,
hübsch, fein.

Gentilhomme, *m.* ὁ εὐγενής,
Edelmann, *m.*

Gentilhommerie, *f.* εὐγένεια,
Adelsland, *m.*

Gentilhommière, *f.* οἶκος ἀρ-
χωτος εἰς χωρίον, Edelhof,
m.

Gentilisme, *m.* ἡ ἐθνική θρη-
σκεία (αὐτοθεῖα, εἰδωλολα-
τρία), Heidenthum *n.*, heid-
nische Religion, *f.*

Gentilité, *f.* οἱ ἐθνικοὶ (εἰδω-
λολάτραι), Heidenthum, *n.*,
die Heiden, *m. pl.*

Gentillâtre, *m.* ἀρχοντίας,
Strohjunfer, *m.*

Gentillesse, *f.* γένις, εὐγε-
νία ἢ εὐγένεια, Artigkeit, *f.*

Gentiment, *adj.* εὐγενικός,

με νόστιμον τρόπον, artig,
hübsch.

Génflection, *f.* γονυκλισία,
Kniebeugung, *f.*

Géocentrique, *adj.* (astron.)
γεωκεντρικός, geocentrisch.

Géodésie, *f.* γεωδαισία, μέ-
τρον γῆς, Feldmessen, *f.*

Géodésique, *adj.* γεωδαιτικός,
zum Feldmessen gehörig.

Géographe, *m.* γεωγράφος,
Erdschreiber, *m.*

Géographie, *f.* γεωγραφία,
Erdschreibung, *f.*

Géographique, *adj.* γεωγρα-
φικός, geographisch.

Geologe, *m.* τὸ δόσιμον ὅπου
πληθύνεται εἰς τὸν φύλακα-
τοῦ διὰ τὸ φύλακον, καὶ
ἐξελίκτομα τινός, Schließ-
geld, *n.*

Geole, *f.* φύλαξ, δεσποτήριον,
Besatzung, *n.*

Geolier, *m.* φύλακάτορας, Ker-
termesser, Stadtmesser, *m.*

Geolière, *f.* ἡ γυνὴ τοῦ φύλα-
κάτορας, Kertermesserin, *f.*

Géomance, *f.* γεωμαντεία,
Punktkunst, *f.*

Géomancien, *m.* — enne, *f.*
γεωμαντής, γεωμαντισσα,
Wahrsager, *m.* — rit, *f.* aus
dem Punkturen.

Géomantique, *adj.* γεωμαντι-
κός, zur Punktkunst gehörig.

Géométral, *adj.* plan —, γεω-
μετρική ὑπογραφή, geome-
trischer Grundriß, *m.*

Géomètre, *m.* γεωμέτρης, Maß-
künstler, Geometer, *m.*

Géométrie, *m.* γεωμετρία,
Meßkunst, Geometrie, *f.*

17

Γεωμετρική, *adj.* (-queuent, *adv.*) γεωμετρικός, geometrisch.

Γεωργικές, *f. pl.* ποίημα γεωργικόν, Gedichte *f. pl.* oder Schriften *n. pl.* vom Landbau.

Geranium, *m.* γιράνιον (φυτόν), Storchschnabel (Pflanze), *m.*

Gerbe, *f.* δερμάτι ἀστάχια, Garbe, *f.*

Gerbée, *f.* δερμάτι ἀγρόν ὅπου μνήσκει ἀρούρι δάγρον σιτάρι, Bund *n.* halb ausgedroschenes Stroh.

Gerber, *v. a.* δερματῶνα τὰ ἀστάχια, κάμνω χειρὸς βολα, Gorden binden; σπινθῶ τὰ βουτῶα εἰς τὸ κατωγέρον (ποτρούμ), Gäßre (im Keller) über einander legen.

Gerce, *f.* σκολῆκι ὅπου κατατρώγει τὰ φρούματα καὶ βύβλα, παράει, μόλις, Bäschermotte, *m.*, Kleidermotte, *f.*

Gerceer, *v. u.* σκίζω εἰς χειρὸς ματίας, aufreißen, aufschneiden. — *v. r.* (διὰ τὰ χεῖλη, τὰ χείμα), σκίζομαι (ἀπὸ τὸν αἶον), (von Lippen, Händen) aufspringen (von der Luft).

Gerçure, *f.* αἱ χειρὸς ματίας, σκάματα (ὅπου τὸ κρύος ἢ ὁ ἄνεμος κάμνει εἰς τὰ χεῖλη, καὶ χείμα), Riß, *m.*, Schrunde, *f.* (an den Lippen, Händen, von der Kälte, von der Luft).

Geraut, *m.* ἐπίτροπος, ἐπιστάτης, Gelchäftsführer, *m.*

Gérer, *v. a.* (jur.) διοικῶ, verwalten, führen.

Gerfaul, *m.* εἶδος γερφάου, Grerfalte, *m.*

Germain, aine, *adj.* cousin germain, ἐξωδελφός, Schwagerkind, *n.*; issu des germains, δευτέρος ἐξωδελγός, Adergeschwisterkind, *n.*;

frère germain, soeur germaine, ἀδελφός, ἀδελφή (ὁμοπατριός καὶ ὁμομητριός), der leibliche Bruder, die leibliche Schwester.

Germandrée grande, — aquatique, *f.* σκονδριόν (φυτόν), Kneblausheftant *f.*; — petite, petit chêne-ver, χαμῆδες, Gundermann (Pflanze), *m.*

Germanisme *m.* γερμανισμός, deutsche Spracheigenschaft, *f.*, Germanismus, *m.*

Germe, *m.* βλαστός, βλαστόν, δαλλός, Keim, *m.*; *fig.* ὁ σπέρμα, ἡ ἀρχή, Keim, Saame (*fig.*), Ueiprung, *m.*

Germier, *v. n.* βλαστῶ, freimen.

Germinal, *m.* ο. vendémiaire.

Germination, *f.* βλάστησις, τὰς Keimen.

Gérondif, *m.* γερουνδιόν (εἰς τὴν λατινικὴν γραμματικὴν), Gerundium in der lateinischen Sprachlehre.

Gersée, *f.* ψιμνυδιόν τι μετὰ τὸ ὅποιον ἐπιτίθουν τὸ δέγμα, weiße Schmiege, *f.*

Gésier, *m.* πρόλαθος (γροῦαν) τῶν πουλίων ὅπου ἐρέθονται ἀπὸ γερνήματα, Kropf *m.* der Vögel.

Gésir, *v. gñ.*

Gesse, *f.* λατέριον, Platterbse, *f.*

Gestation, *f.* κατὰ εἰς τὸν ὅποιον ἢ ἀνελύδα, προγάδα,

καὶ μνήσκει ἐγγαστὶ Zeit *f.* der Trächtigkeit, Auh, State *n.*; γαστρατική τις (εἰς τοὺς οὐς Πομάδος), gew. besübung (von dem mern), *f.*

Gestatoire, *adj. f.* χαμαὶ διὰ κουβίτου, sessel, *m.*

Geste, *m.* χειρονομία, rliche Gebärde, *f.*; *pl.* χειρονομία, Dhaten

Gesticulateur, *m.* χειρὸς der viel gesticuliert.

Gesticulation, *f.* χειρὸς Gebärdenpiel, Gesticulation

Gesticuler, *v. n.* χειρὸς Gebärden machen, gesticulieren

Gestion, *f.* διοίκησις, Verwaltung, Führung, *f.*

Gibbeux, euse, *adj.* καμπύλος, kumpelhaftig, höckerig.

Gibbosité, *f.* καμπύλωσις, kumpelhaftig, höckerig.

Gibbosité, *f.* καμπύλωσις, kumpelhaftig, höckerig.

Gibelot, *m.* (mar.) τὸ ὅσον ἔχον ὅπου ἐνδύει τὴν του καραβίου μετὰ τὸν Gabelholz (am Schiffe)

Gibelotte, *f.* γερνήτιον ἀνισμενέως ἀναβυθίου, Arztracasse *f.* von jung nern *n.*

Giberne, *f.* ἡ καλὴ καὶ τασche, *f.*

Gibet, *m.* χρηματιστήριον, Salgen, *m.*

Gibier, *m.* άγρίον, Wildbret, *n.*

Giboulée, *f.* βροχή εις γνίδιος, γαζδαία, Plafregen, *m.*

Giboyer, *v. n.* κυνηγώ με τό τουφέκι, bürschen.

Giboyeur, *m.* (p. u.) κυνηγός (με τουφέκι), Bürschjäger, *m.*

Gigantesque, *adj.* γιγαντιαίος, riesenhafte, riesenhaft.

Gigot, *m.* μηρί του προβάτου, τοι χυμαρίον. Schöpskeule, *f.*; pl. τὰ άπιστάνα ποδιάρια του άίλογου, die Hinterfüße *m. pl.* des Pferdes.

Gigotier, *v. n.* ταραάζω τά ποδάριον, mit den Beinen zapeln. cheval bien gigotée, έίλογον άποδ έχει ποδάρια άνδρική καί δυνάμει, Pferd *n.* mit guten, kräftigen Schenkeln.

Gigue, *f.* pop. κοράσιον άποδ ηγής καί ακιρις, Mädchen *n.*, welches hüpfet und springt; χορός ης χαρούμενος καί η μουσική δι' αὐτόν, Art fröhlicher Tanz *m.* und die Musikkapuz.

Gilet, *m.* χιτωνίσκος, γιλέκι, Gilet, *n.*, Brustflak, *m.*

Gilles, *fig. faire* —, φεύγω, έκχωρώ, davon gehen, sich davon machen.

Gimblette, *f.* ζυγαριχόν τι έηρόν, καί στεγνόν, Ringelgebäcken, *n.*

Gindant, *f.* (mar.) τό ύψος, η μέτρος των πανών του καρυφίου, Höhe oder Länge *f.* der Segel eines Schiffes.

Gingembre, *m.* ζαζαβέρης, ζαζαβέρων, Ingwer, *m.*

Ginguele, *f.* τό μέρος του κατεργασμένου βίανου εις την ναντικήν πλάδα, Ort *m.* auf der Galeere, wo der Compas steht.

Ginguet, *ette*, *adj.* έλαφρός, άχαμνός, leicht, schlecht.

Ginguet, *m.* έλαφρόν, άχαμνόν κρασί, leichter, schwacher Wein, *m.*

Gipe, *f.* έπανωφόριον άπό χονδρόν περί (όπου φορούν οι άμαξάδες), Fuhrmannsfittel, *m.*

Gipon, *m.* κορδάκι με τό άπαιον οί ταμπάκηδες καί παπουτζίδες κηρώνουν τό περλί, Wichelappen *m.* der Federbereiter und Schuhmacher.

Girafe, *f.* η καμηλοπάρδαλις, Kamelparder, *m.*; Giraffe, *f.*

Girande, *f.* πωτός σωλήριον άποδ τους άποδους ηγής νερόν, Springbrunnen *m.* mit vielen Nöhren; καί σωτός ηρωεζών άποδ μεζή άναπτουν, Girandofeuere, *n.*

Girandole, *f.* v. girande. πολυήλιον, πολυέλιον, Krone leuchter, *m.*; πλοκάμαά τι άποδ διαμάντια, Schmuck (Rohse) *m.* von Edelsteinen.

Girasol, *m.* ήλιοτρόπιον (ήλιος τις πολέτιμος), Sonnenstein (Art Dial), *m.*

Girofle, *m.* καρνούγυλλον (άρωμά η), Würznelke, *f.*

Giroflée, *f.* μαρονόακι, Revseife, *f.*

Girofler, *m.* η καρνούγυλλία, Würznelkenbaum, *m.*

Giron, *m.* κόλπος, τό άπό την

μέσην του σώματος, ήτοι άπό την ώμην έως εις τά γόνατα τινος καθήμενου, Schoosh, *m.*; fig. le giron de l'église, η κοιτώνια της Εκκλησίας, die Schoosh der Kirche; πλάτος του σκαλοτατιού, Breite *f.* einer Treppenhufe

Gironette, *f.* άεροδελτης, ηλέμπορον εις την κορυφήν του άπαιου, Wetterfahne, *f.*

Gisant, *ante*, *adj.* κειτώμενος, liegend.

Gisement, *m.* (mar.) θέσις των παραθαλασσιών, Lage *f.* der Seelästen.

Git, *v. n.* κείται, liegt; ci-git, ώδε κείται (εις τον τάφον), hier liegt, hier ruht.

Gîte, *m.* κατάλυμα, κοράκι ταξιδιωτών, Nachtlager, *n.*, Nachtherberge, *f.*; ό φράκτης, όπου χώνεται ό λαγώς, Lager *n.* eines Fales; η κατοικία πέτρας του μόλου, Bodenstein *m.* einer Mühle.

Glter, *v. n.* κείται, η κοιτάω διά την νύκτα, Nachtlager halten, einkehren.

Givre, *m.* πάχνη άποδ πλάται εις τά δένδρα, Raubtreif, *m.*; (blas.) όφις, Schlange, *f.*

Glábre, *adj.* (διά φύλλα φυτών) έίλιος καί χωρίς γρυνθή, (von Pflanzenblättern) glatt, nicht wollicht.

Glace, *f.* πάγος, Eis, *n.*; γυαλί του καθρέπλου, καί τά γυαλιά, όπου βίανουν εις τό άμύδια, Spiegelglas, *n.*; Kutschenfenster, *n.*; κρύς εις τά διαμάντια, kaltes, Fletzen *n.* im Diamant; τί παγω-

μένα γλυστά, das Gefrorene, Gefrorenes; *fig.* ψυχρότης τοῦ νου, ἀδιαφορία, Kälte sinn, m.

Glacé, *ée*, *adj.* παγωμένος, gefroren; κηρωμένος, γυαλιστός, glaziert, glänzend.

Glacer, *v. a.* κάμνω νὰ παγώσω, gefrieren machen, etwas kalt machen; — des constitures, λαχαρώνω τὰ γλυκά ὅπου εἶναι ἀπὸ τὰς ὡσάν πάγων, Gebäckes mit einem Zuckerguß überziehen; κάμνω γυαλιστὸν, κηρώνω, glazieren, wischen. *v. n.* et se —, *v. r.* παγώνω, gefrieren.

Glacéux, *euse*, *adj.* (διὰ διαμάντια) ὅπου ἔχει κρῆδες, ὅπου δὲν εἶναι καθαρὸς (von Diamanten) fleckig, unrein.

Glacial, *ale*, *adj.* παγωμένος, κρύος ὡσάν πάγον, eiskalt; la mer glaciale, ἡ παγωμένη θάλασσα, das Eismeer.

Glacière, *f.* παγοθήκη, Eiskruke, *f.* Eiskeller, m.

Glaciers, *f. pl.* σωροὶ βουνῶν ἀπὸ πάγον, Eisberge, Eletscher, *m. pl.*

Glacis, *m.* τὸ κατήφορον, Abhang, m.; (fortif.) τὰ ἐξωθεν περιτείχισμα τριγύρω τοῦ κάστρου ἀπὸ χώμα κατήφορον πρὸς τὸν καμπον, Feldbrußwehr *f.* rings um eine Festung.

Glacéon, *m.* κομμάτι πάγου, Eischolle, *f.*

Gladiateur, *m.* ἀθλητής, μονομάχος (μάλιστα εἰς τοὺς παλαιὸς Ρωμαίους), Kechter, Gladiator (besonders den den alten Römern), m.

Glacéon, *m.* ἐγέρων (γυμνόν), Schwertlilie, *f.*

Glaire, *f.* λευκάδα, ὀγκωτὴ λεῶδης, γλέγμα (εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου), Schleim (im menschlichen Körper), *m.*; τὸ ἄσπρον τοῦ αἵματος (πρὶν σφίξη), das (flüssige) Eryweiß.

Glairer, *v. a.* αλείφω ἀπὸ τὸ ἄσπρον τοῦ αἵματος, mit Eryweiß überstreichen.

Glaireux, *euse*, *adj.* γεμάτος ἀπὸ λευάδων, λεῶδης, schleimig, dicker.

Glaise, *f.* terre glaise, εἶδος γῆς ὅπου φαιέονται τινάκλια, ἄργιλλος, Thon, Letten, m.

Glaiser, *v. a.* αλείφω τι ἀπὸ γῆν ἄργιλλον, mit Thon oder Letten bestreichen.

Glaieux, *euse*, *adj.* γεμάτος γῆν ἄργιλλον, thonig, leetig; ὁμοίος μὲ γῆν ἄργιλλον, thonartig.

Glaissière, *f.* τόπος ὅπου ἐβγάινουν τὴν γῆν ἄργιλλον, Thongrube, *f.*

Glaive, *m.* δορυμάνη (μεγάλον σπαθί), Schwert, n.

Glama, Lhama, *m.* ζῶον τι τετραπόδον τῆς νοτίου Ἀμερικής (λέγεται καὶ προβατοκάμηλος), Lama, Schaafameel, n.

Glame, *f.* τίς πηλη τῶν ποταμῶν ὁυδαμῶν, Treifen n. böser Augen.

Glaucage, *m.* σταχυολογία, das Aehrenlesen.

Gland, *m.* ὁ βάλανος, τὸ βάλαν, Eichel, Eder, *f.*; φουόντε, Quaste, — de terre, Bol-

boziastavos (φουόντε), Eichel, Erdnuß, *f.*

Glande, *f.* (anat.) ἑδὴν, βάλανιδιον (εἰς τὸ σῶμα), Drüse, *f.*; χροιστίον, τὸ γουρουνόπου ἔχεται ἐν τῇ λαίμῳ, angelauene Drüse oder Mandeln, *f. pl.*

Glandé, *ée*, *adj.* (διὰ τὸ ἄλογον) ὅπου ἔχει γουρουνόπου τὰ γουρουνόπου, ἡ βάλανιδιον, (von Pferden) angelauene Drüsen habend, mit der Geist beschaffen.

Glandée, *f.* συνάθροις τοῦ βάλανιδιον, Eichelernste, *f.*; θρόνισ ἀπὸ βάλανια (διὰ τὰ γουρουνόπου), Eichelmoß, *f.*

Glandule, *f.* μικρὸς ἑδὴν, kleine Drüse, *f.*

Glauduleux, *euse*, *adj.* ἐδινώδης, drüsig.

Glans, *f.* δευμάτι ἀπὸ ἀστράχου, Bündelchen n. Aehren.

Glaner, *v. a.* σταχυολογία, Aehren lesen.

Glaner, *m.*, —ense, *f.* ὁ σταχυολόγος, Aehrenleser, *m.* —rin, *f.*

Glaucis, *m.* ὁ αἰκονορος (μεγάλον ψάρι ποιμαίνον), Glä (ein großer Bluffisch), m.

Glanure, *f.* τὸ σταχυολογίημα, Aehrenlese, *f.*

Glapir, *v. n.* γανγίζω, κινῶ (λέγεται διὰ τὰ μικρὰ σκυλιὰ καὶ διὰ τοὺς αἰώπικας), klaffen (von kleinen Punkten und von Fischen); *fig.* γανγίζω μὲ ἡσυχίαν καὶ δυνατὴν γωνίαν, freicheln.

Glapisant, *ante*, *adj.* γανγίζων, klaffend. *v.* glapir.

Glapisement, *m.* γαίσιμα, das Klaffen. *v.* glapir.

Glas, *m.* ἡ βόη της καμπάνας αποὺ σημαίνει ὅταν τινὰς ἐκπύχῃται, das Anschlagen mit dem Toblenglädchen.

Glaucome, *m.* γλαύκωμα (πάθος τοῦ οὐφθαλμοῦ), der grüne Staar (Augenkrankheit).

Glebe, *f.* βόλος γῆς (ποῦ περικύβει ὅλον τι μέταλλον), Erdflotheim (der etwas Metall enthält), *m.*; attaché à la —, ἐπιδουλοῦμενος, ἐπαρκεῖμενος ὡς σκλάβος εἰς τὴν δουλείαν τῆς γῆς τοῦ ἀδόντου σου, der Leibeigene.

Glène, *f.* (anat.) γλήνη, κόλωμα (εἰς τὰ ὁποῖον ἐμβαίνει ἡ ἀκροὶ ἐνὸς κοκκύλου), Pflanne *f.* eines Knochens.

Gleite, *f.* λισσομένη τοῦ μολυσίου (τοῦρα, μουρτσάγχι), Blenglatte, *f.*

Glissade, *f.* γλισσάδα, das Gleiten, Aufgleiten.

Glissant, *ante*, *adj.* γλιστρούμενος, γλιστρούς, εὐλισσάδης, schlüpfrig, glatt; *fig.* δυνάμενος, ποῦ θέλει προσοχὴν τὴ μὴ γένῃ σφαλμὸν, mislich, bedenklich.

Glisse, *m.* βήμα τι τοῦ χοροῦ (ὅταν οὖτοι τις τὰ πόδια γλιστρούντας), Schleichschritt *m.* im Tanzen.

Glissement, *m.* γλισσισμα, τρεῖμον εἰς τὸν πάγον γλιστρούντας, das Gleiten, Schlittern auf dem Eise.

Glisser, *v.* *n.* γλιστροῦ, gleiten, ausgleiten; *fig.* — sur qc., ἐξείστω, ἐρευνᾷ τι ἀμελῶς,

κατ' ἐπιτολὴν, über etwas hinschlüpfen, flüchtig etwas untersuchen. *v. a.* (qc. dans qc.) γαίως ἐκπύχῃται εἰς τι, etwas geschieht oder unvermerkt wo hinein bringen. *se* —, *v. r.* γάρομαι (μέσω) ἐπιδέστω, sich hinein schlüpfen.

Glissoire, *f.* γλίσσισμα, γλισσιστροπός (εἰς τὸν πάγον), Gleitbahn, Schlitterbahn, *f.*

Globe, *m.* σφαῖρα, Kugel, *f.*; — de la terre, σφαῖρα τῆς γῆς, ἡ γῆ, Erdball, *m.*; — terrestre, τεχνικὴ σφαῖρα παρασταίνουσα τὴν γῆν, künstliche Erdfugel, *f.*, Erdbglobus, *m.*; — céleste, τ. ασφ. πικρ. τὸν ὑπερῶν οὐρανόν, künstliche Pimmelsfugel, Pimmelsglobus; — impérial, σφαῖρα μὲ σταυρόν (ὡς σημεῖον τῆς βσιλικῆς ἐξουσίας), Reichsapfel, *m.*

Globule, *m.* σφαιρίδιον, Kügelchen, *n.*

Globuleux, euse, *adj.* σύνθετος ἀπὸ σφαιρίδιων, aus Kügelchen zusammengesetzt.

Gloire, *f.* δόξα, Ruhm, *m.*, Ehre, *f.*; δόξιν, λαμπρότης, Herrlichkeit, *f.*; — me —, εὐκων παρασταίνουσα τοὺς οὐρανούς ἀνεωγμένους μὲ τὰ οὐράνια τάγματα, Glorie, *f.* (Gemähde *n.*, das den offenen Himmel mit den himmlischen Heerschaaren darstellt).

Glorieux, euse, *adj.* (-eusement, *adv.*) ἐνδοξός, δειδοξοσύνης, rühmlich, ruhmvoll, glorieux, ἐκείνων, κενοδοξός, stolz, ruhmfüchtig.

Glorification, *f.* ἡ δόξα, τὸ δοξάζειν, Verherrlichung, Verklärung, *v.*

Glorifier, *v. a.* δοξάζω, verherrlichen, verklären. *se* —, *v. r.* καυχώμαι, sich rühmen.

Glose, *f.* μεθερμηνεύσις, ἐξηγήσις, γλῶσσα, Auslegung, Erklärung, Glosse, *f.*

Gloser, *v. a.* μεθερμηνεύω, ἐξηγῶ, auslegen, erklären. *v. n.* — sur qc., καθήγορῶ, περιγελῶ, tadeln, sich über etwas anhalten.

Glossieur, *m.* -euse, *f.* καθήγορος, περιγελῶτης, Tadler, Kritiker, *m.* -ette, *f.*

Glossaire, *m.* γλωσσάριον (λεξικὸν τῶν λέξεων διὰ συγκρίσεως λέξεων), Glossarizum (Wörterbuch, worin dunkle Wörter erklärt werden), *n.*

Glossateur, *m.* μεθερμηνεύτης, ἐξηγητής, γλωσσολόγος, Ausleger, Glossator, *m.*

Glossocatoche, *f.* (chiv.) γλωσσόκατοχη (ἰσχυαλιὸν τι διὰ τὰ κατὰ τὴν γλώσσαν), Zungenhalter, *m.*

Glossopètres, *m. pl.* γλωσσόπετραι, γλωσσᾶι οὐράδιον, ποῦ ἐγιναν πέτραι, Zungensteine, *m. pl.*, verfeinerte Schlangenzungen, *f. pl.*

Glotte, *f.* γλωττὶς (ἡ χαραγματιὰ τοῦ λάρυγγος διὰ τῆς οποῖας ἀπερᾶν ὁ ἀήρ), Rostrohrenspalt, *m.*; Stimmröhre, *f.*

Gloulglouter, *v. n.* γωνάζω ὡς ἡ μασάρα, kollen, gaudern (wie die Leuthöhner).

Glossissement, *m.* ἡ γωνή τῆς

- ὄρνιθας ὅταν κλωσῇ, das Glucken der Fühner.
- Glousser, v. n. φωνάζω (ὡς ἡ ὄρνις ὅταν κλωσῇ), glücken (von Fühnern).
- Glouteron, m. ξύδιον, κολιτίδα (φτυτό), Klette, f.
- Glouton, onne, adj. φραγῆς, πολυφάγος, gefräßig. Wirtsfrau, m.
- Gloutonnerie, f. λαιμαργία, πολυφαγία, Gefräßigkeit, f.
- Glu, f. ἰζός, γλοιός, Bogelkeim, m.
- Gluant, ante, adj. ἰζώδης, κολλητικός, klebrig.
- Gluant, m. ἰζοβέργα, Felmurthe, f.
- Glier, v. a. κίμνω τι ἰζώδες, κολλητικόν, klebrig machen, mit Bogelkeim bestreichen.
- Ghui, m. ἔχουσαν χοιρῶδιν μετὰ τὸ ὅποιον σκεπάζουν τὰ στήματα, grobes Stroh n. zum Dachdecken.
- Gluten, m. κόλλα, τὸ ἰζώδες, τὸ κολλητικόν, Leim, Leimstoff, m.
- Glutinant, m. (méd.) τὸ κολλητικόν μέσον, Bindemittel, n.
- Glutinenx, ense, adj. κολλητικός, klebrig.
- Glyconie, enne, — conique, adj. vera —, στίχος γλυκωνίος (εἰς τὰ Ἑλληνικά καὶ Λατινικά), glykonischer Vers (im Griechischen und Lateinischen) m.
- Glyphe, m. (archit.) αὐλάκι σχημαζόμενον ἐν κύκλῳ, ἡ γωνία κτλ., Schfilz, m., Fohlsfehle, f.

- Glyptographie, f. γλυπτογραφία (εἰδῆς διὰ τοὺς παλαιούς ἀναγλύπτας πολυτίμους λόγους), Kenntniß f. der alten Gemmen.
- Gnaphalium, m. γναφύλιον (χότρον), Dinkkraut, n.
- Gnome, m. πνεῦμα ἡ δαιμόνιον τι (νομιζόμενον) ὑπογῆνον, Erdgeist, Gnom, m.; — mīde, f. τὸ ἡλικιὸν ἐκείνου τοῦ πνεύματος, Gnomin, f.
- Gnomique, adj. poème —, ποίημα περιέχον γνώμας, γνωμικόν, Gedicht, n., das Sprüchsprüche enthält.
- Gnomon, m. (math.) γνωμὼν (βελὼν τοῦ ἡλιακοῦ ὠρολογίου), Zeiger m. einer Sonnenuhr.
- Gnomonique, f. γνωμονική, ἐπιστήμη περὶ ὠρολογίων ἡλιακῶν, Sonnenuhrkunst, f.
- Gnomif, f.
- Go, tout de go, pop. ἐλευθέρας, χωρίς τετατόνειας, ganz frey, ohne Umstände.
- Gobbe, f. βόλος φαρμακτερός (διὰ τὰ φαρμάκων τὰ σκυλιά), Giftbissen (für Hunde), m.
- Gobelet, m. κύαδος, ποτήρι (χοινοῦν, ἀγγυροῦν κτλ.), Becher, m.; (πάλαι ὁ τόπος εἰς τὸ βασιλικὸν παλάτιον ἔσον ἦσαν τὸ ψαμί, κρασί, καὶ παρὰ τοῦ βασιλέως), (ehedem: Hofbäckerey, f., Schenkenamt, n.); καὶ τὴν ἑλλινον ὅπου ἔχουν ὁ ἀγγράται, οἱ φαρμακοποιοί, (heute) Becher der Apotheken-

- spieler. joueur de gobelets, φαρμακοποιοί, ἀγγράται, Apothekenspieler, m.
- Gobelins, m. pl., ὄνομα μεγάλῃς φαβοκάς εἰς τὸ Παρίσι, ὅπου κατασκευάζουν δαπνίδα (πέφρα) πολλὰ τεχνικά κτλ., große Fabrik f. künstlicher Tapeten in Paris.
- Gobelotter, v. n. fam. συγγράφω (κρασὶ κτλ.), jechen, bechern.
- Gobe-mouches, m. εἶδος πορτολίου, ὁμοίως καὶ γροιστήρας ὅπου κατακίδωσιν ἀντι τὰς μύτας, Fliegenfänger pet (ein Vogel, auch eine Kette der Fleder), m.; fig. ὁ ἐλαφρόπιστος, μορφοποιός, ein leichtgläubiger, m.
- Gober, v. a. καταπίνω με λαιμαργίαν, gierig verschlucken; καταπίνω, εὐκαλι πιναίνω, aufschlucken, leichtgläubig glauben.
- Goberge, m. εἶδος σαρματίου (ψαμί), Schellfisch, m.
- se Goberger, v. r. de qc. pop. πικρῶν, sich lustig machen (über etwas).
- Goberges, m. τὰ μικρὰ εἶδη ὅπου βάνουν εἰς τὸ κρασί, διὰ τὰ βαστούν τὰ σιγώματα, Bettreter, n. pl.
- Gobet, m. κομμάτι ὅπου καταπίνω τις, Bissen (zum Verschlucken), m.
- Gobeler, v. a. σπουδαῖον τὰς χαρακτηριστικὰς τοῦ τοῖχου (πλινθίους ἀσβεστῆν μετέμεινον), verkleben (die Rippen einer Mauer), bewerfen (mit Mörtel).
- Gobin, m. καμπουρῆς, ein

Bufliger, *m.* un plaisant
—, *καταμυος γελοιοποιός*,
ein drolliger Kerl.

Goblin, *m.* δαιμόνιον, φάρτα-
α, Kobold, *m.*

Godailier, *v. n. fam.* σιχαροπί-
νω, τζουζώ, tüchtig trinken,
zechern.

Godas, *m.* λόφος (πολλὰ θα-
λάσσιον), Seeberg, *f.*

Godchureau, *m. fam.* γυναι-
κολόγος (τελεμαχία), Jung-
fernfisch, Stuffer, *m.*

Godenot, *m.* ἀνδρωπίσκος ἐπὶ
κόκκαλον μετὰ τὸν ὅποιον οἱ
τραπεζιῶται παίρνουν τὰ παι-
γνῖδά τους, Gaufeldmännchen
(der Zalschpieler), *m.*; ἄν-
δρωπις κορτὸς καὶ ἑσχημός,
kleiner übelgehaltener Mensch,
m.

Goder, *v. n.* διαβόρῃμι, δι-
πλόρῃμι, sich runzeln, sich
falten.

Godet, *m.* εἶδος ποτηρίου χω-
ρὶς χεῖρ, καὶ χωρὶς πόδι,
Zummier, *m.*, Zummelglas,
n.; ὀρχήιον ἐκείνου τὸ τρο-
χὸν διὰ τὰ σηκῶν ἑνὸς,
Schöpfseimer *m.* an einem Ha-
be.

† Godinette, *f.* ἀγαπητική,
Hebste, *f.*

Godiveau, *m.* εἶδος πήτας,
ἐπὶ λιανομένη μοσχάρῃαι
κρίβαν κτλ., Art Pöfete *f.*
von gehacktem Kalbsfleisch.

Godron, *m.* σούφρωμα στρο-
γυλόν, runde Falte, *f.*; σχή-
ματι ἐνὰ στρογγυλὰ τραγύ-
ρω εἰς τὸ χεῖλος ἐνὸς ἀσπι-
κοῦ ἑγγεῖον, runder Bierath

m. um den Rand eines silber-
nen Gefäßes.

Godronner, *v. a.* φιλῶν σχή-
ματα, πλουτίζωμεν τριγυ-
ρὸς τὸ χεῖλος τῶν ἀσπι-
κῶν, runde Bierathen um den Rand
silberner Gefäße machen.

Goëlette, *f.* μικρὸν τι πλοῦν
ἄγγλικον, kleines englisches
Fahrzeug, *n.*

Goëtie, *f.* γοητεία, μαγία,
Zaubererei, *f.*

Goëtien, *m.*, -enne, *f.* μάγος,
μάγισσα, Zauberer, *m.*, Zau-
berin, *f.*

Gosse, *adj.* γροθῆος, ἀνεπι-
δέξιος, plump; τῆψις; γο-
ροσθῆς, ἀπολίτρευτος, grob.

Gogaille, *f. pop.* ξεφάντωσις,
συμπόσιον, Schmans, *m.*,
Gelage, *n.*

Gogo, *vivre à* —, ἀπερῶ
λαμπρὰ καὶ πλουσιοπαρό-
χος, herrlich und in Freuden
leben.

Goguenard, *arde, adj.* ἀρρε-
τὸς ἀστεϊσμένος, plump spa-
stisch, ἀρρετὸς γελοιοποιός,
plumper Spasmiacher, *m.*

Goguenarder, *v. n.* ἀρρετὸς
ἀστεϊσθῆναι, plump spafen.

Goguenarderie, *f.* ἀρρετὸς, τα-
πεινὸς ἀστεϊσμός, plumpe,
niedrige Spasmiacheren, *f.*

Gognelles, *m. pl.* οὐλῖαι νό-
στιμος, καὶ χαροποῖα, παρα-
μύθια κτλ., lustige Erzäh-
lungen, *f. pl.*, Schwänke, *m.*
pl.

Goinfrade, *f. fam.* συμπόσιον
(ὅπου τραγούνη καὶ πίνουν
ἀκέρως), Freßerei, *f.*

Goinfre, *m. fam.* κοιλιόδουλος,

λαιμαργός, Schwelger, Pra-
stet, *m.*

Goinfre, *v. n. fam.* λαιμαργῶ,
κοιλιδοῦλῶ, schwelgen, pra-
stet, schlemmen.

Goinfrerie, *f. fam.* κοιλιόδου-
λία, λαιμαργία, πολυφαγία,
Schwelgerei, *f.*

Goitte, *m.* βρογχοκήλη (πρό-
σπε του λαιμοῦ), Kropf (bey
Menschen), *m.*

Golfe, *m.* κόλπος (θαλάσσης),
Meerbusen, *m.*

Golille, *f.* εἶδος περιτορχήλου
(μετὰ πολλὰς διπλωμάδας),
faltiger Halsfragen, *m.*

Golis, *m.* δένδρον πελαῖον (εἰ-
κοσιεῖτον), zwanzigjähriger
Baum, *m.*

Gomme, *f.* κόμμι, Gummi, *m.*

Gommer, *v. n.* ἀλείφω με κόμ-
μι, mit Gummi bestreichen,
gummieren.

Gommeux, *euse, adj.* ὁποῦ
φέρε κόμμι, Gummi brin-
gend; ὁμοῖος με κόμμι, gumm-
miartig.

Gommier, *m.* δένδρον ὁποῦ
γεννᾷ κόμμι, Gummibaum,
m.

Gond, *m.* στρογγύς (στρογγύδι)
τῆς θύρας, Thürangel, Ha-
hre, *f.*

Gondole, *f.* γόνδολα, βάρκα
(καλλίστα εἰς τὴν Βενετίαν),
Gondel (besonders in Vene-
dig), *f.*; ἄγγεῖον τι διὰ νερὸν
μακρὸν, καὶ στενὸν, langes
und schmales Wassergefäß, *n.*

Gondolier, *m.* ἐκεῖνος ὁποῦ
λάμναι εἰς μίαν γόνδολαν,
Gondolier, *m.*

Goufalou, -fanou, *m.* σημαία

ἐκκλησίας, Kirchenfabrik, f.

Gonfalonier, m. σηματοφόρος, Fahnenträger, m.; πάλαι διοικηταὶ Ἀριστοκρατιῶν τινῶν τῆς Ἰταλίας, ehem.: Oberhäupter n. pl. in einigen Republiken Italiens.

Gonflement, m. φουσκωμα, das Aufblähen, Aufschwellen.

Gonfler, v. n. φουσκῶν, schwellen, aufschwellen. v. a. φουσκῶναι, δηλαδή· κείμενος καὶ φουσκῶναι (φουσκῶντας), aufblähen, aufblasen.

Gonin, m. sam. maître —, ποντοβάρος, διαβολισμένος, vers (schmiegter Kert), Zugschleier, m.

Goniométrie, f. γωνιομετρία, Winkelmessung, f.

Gouac, f. (mar.) βαρέλι (διὰ τὸ νερόν εἰς τὰ καράβια), Wasserstone (auf Schiffen), f.

Gonorrhée, f. γονόρροια (πύθος ἀφροδισίου), Samenfluß, Tripper, m.

Gord, m. εἶδος ψαροτόπου εἰς ποτάμια, Fischeiche, m.

Gordien, noend —, fig. (κόμβος Γορδιανός, τοῦτ' ἐστὶν) ὑπόθεσις συμπλεγμένη καὶ δυσκολωτή, verwickelte, schwierige Sache, f.

Goret, m. γουρονάκι, γουρονόπουλον, Spannfisch, n.; σάρκιμα (γλουκάκι) τι διὰ τὸ κρεῖναι, Schiffesbese, m.

Goreter, v. a. σκουρῶν (γλουκάκι) κρεῖναι μὲν goret, mit dem Schiffesbese reinigen.

Gorge, f. λαμύρι, Hals, m., Kehle, f.; ὁ λαμύρι καὶ τὰ στήθη τῆς γυναικός, Hals

und Busen m. der Frauengymmer; προλόβος τῶν ποταλίων, Kropf m. der Hängel. στερόν μεταξύ βουτῶν, enger Schirgspas, m., Schlucht, f.; rendre —, ξερω (ἀπ') οὐ ἐφαγα καὶ ἐπία πολὺ), sich übergeben, sich brechen.

Gorge-bleue, f. μικρὸν ποταλὶ τὸ ὅπου ἔχει τὸν λαμύρι γαλάζιον, Blauschleier (Wesgel), n.

Gorge-de-pigeon, f. χοῦμα γαλάζιον ὡς τοῦ λαμύρι τῆς περιστέρως, Taubenhalshals, f.

Gorgée, f. βουφηγία, ein Schlud, m.

Gorger, v. a. χορταίνω, ἐπιχορταίνω (τὸ στομάχι) ἐπὶ φαγητά, mit Speisen voll essen, satt machen; fig. γεμίω, χορταίνω, anfüllen, beladen. se —, v. r. ἐπιχορταίνω τὸ στομάχι μου, τρώγω πολὺ, sich mit Speisen überladen. Gorgé, ée, adj. γεμάτος, φουσκωμένος, voll, aufgeschwollen.

Gorgères, f. pl. (mar.) τὰ στραβά βέλα ὅπου σχηματίζονται τὸ βάθος τῆς πλώρης, Brusthölzer n. pl. an der Spitze des Vordertheils eines Schiffes.

Gorgereite, Gorgère, f. σητόπανον τῶν γυναικῶν, Halsstuch n. der Frauengymmer.

Gorgerin, m. μέρος τοῦ σιδηροκαμίσου, ὅπου σκεπάζει τὸν λαμύρι, Halsstück n. am Hornsch.

Gorgonnelle, f. εἶδος πανοῦ

τῆς Ὀλλανδίας, Art hollandische Feinwand, f.

Gosier, m. ὁ γόγγυξ, ὁ λάρυγξ, Schlund, m., Kehle, f., Hals, m.

Gossampin, m. δένδρον ὅπου ἔχει βαρακέα, Baumwollbaum, m.

Gothique, adj. γοτθικός, gothisch, m.

Gouache, f. ζωγραφία μὲ ζωμάτια ἀνακατωμένα εἰς τὸ νερόν καὶ κόχμι, Wasserfarbe, f.

Goudron, m. κατράν, Theer, m.

Goudronner v. a. ἐλάτω με κατράν, κατράνω, theeren.

Gouffre, m. βάραθρος, βόθρος, ἄβυσσος, Abgrund, m.; κρησποράκιος, Strudel, m.

Gouge, f. σμιλίον (διὰ τὸ σμιλεῖν), Bohleisen, m.

Gouine, f. pop. γονή γαλάζιος, ἰχθύς, οὐρίδα, nichterwürdiges Weib (pop. Nidel, m.), n.

Goujat, m. δοῦλος στρατιῶν, Troßknecht, Pfadknecht, m.

Goujon, m. κωβίος, γωβίος (ὡς ποταμίου), Gründling, m., Kresse (Fisch), f. παρὰ χωρὶς κρεῖναι, Stift, Pflock, m.

Goujoner, v. a. παρῶν με παρὰ χωρὶς κρεῖναι, mit Stiften bestegen.

Goujure, f. (mar.) χορηγία, Einschnitt, m., Kette, f.

Goulés, f. pop. μεγάλη βουκία, großer Wiffen, m.

Goulet, m. πάλας ὁ λαμύρι τῶν ἀγγέλων, ehem.: Hals

m. der Flaschen; στενή ελπίδος λιμένος, enge Einfahrt f. in einen Hafen.

Gouliafre, *adj. pop.* λαίμαργος, πολυφάγος, gierig, gefräßig.

Goulot, *m.* στενός λιμὴς ἀγρίου, enger Hals m. einer Flasche; — de bombe, οἰστὸν (δι' αἰσιν) τῆς βόμβας, Brandröhre f. einer Bombe.

Goulotte, *f.* μικρὸν ἀλάτι, kleine Rinne, *f.*

Goulou, *ne, adj.* (-lament, *adv.*) λαίμαργος, πολυφάγος, gierig, gefräßig.

Goupille, *f.* καρφίτσα, Ξιλάκι, Stift, Pfloß, *m.*

Goupiller, *v. a.* βάνω καρφίτσαν, Ξιλάκι (ὡς ἐν τῶν αἵματι τοῦ τροχοῦ καὶ μὴν ἐβγῆ), einen Stift, einen Pfloß vorsetzen.

Goupillon, *m.* δοντιστήριον, Sprengwedel, Weichwedel, *m.*; σκούπα (διὰ πιάστρευσιν ποτηρίων κτλ.), Glaserbüste, *f.*

Goupillonner, *v. a.* σκουπίζω με goupillon, mit der Glaserbüste reinigen.

Gour, *m.* λάκκος ὅπου κἀμνει νεῦρον, Schluchte, *f.*, Wasser: riß, *m.*

Gourd, *ourde, adj.* αἰμυροειδὲς ἀπὸ τὸ κρύος, kelt, hart (vor Kälte).

Gourde, *f.* γλασκὴ ἀπὸ κολοκύθην, Kürbissflasche, *f.*

Gourdin, *m.* pop. μπαζούκο, Knüttel, Prügel, *m.*

Gourdiner, *v. a.* fam. δερνάω, prügeln.

Goure, *f.* ἀρώματα ρινοθευμέ-

να, versälschte Spezerewoaate, *f.*

Goureaux, *m.* εἶδος μεγάλου σὺκου, Art große Fels, *f.*

Goureux, *m.* καλοποιήτης, ὅπου νοθεύει τὰ αἰσιν, Verfälscher m. von Spezerewoaten.

Gourgandine, *f.* fam. κοινή πορνῆ, Straßenhure, *f.*

Gourgane, *f.* εἶδος κοκκίου, Zumpfbohne, kleine Geldbohne, *f.*

Gourmade, *f.* γροδιά, Faustschlag, *m.*

Gourmand, *ande, adj.* λαίμαργος, πολυφάγος, gefräßig. *s. m.* κοιλιοδούλος, ὅπου ἀγαπᾷ τὸ νόστιμα φαγητό, Freund m. von guten Speisen. branches gourmandes, κλωνάρια περὶ τὰ ὅπου γίνονται ἀπὸ τὴν πολλὴν ὑγρὰδα, Wasserreiser, *n. pl.*

Gourmander, *v. a.* ἐλέγχω εὐσηπῶς, λαίμαρ, ausschellen, ausschmalen; — un cheval, κοπιᾶζω, κρατῶ σικιτὰ μετὰ τὸ χαλινάρι τὸ ἄλογον, ein Pferd hart im Zügel halten; *fig.* — ses passions, κυριεῖται τὰ πάθη μου, seine Leidenschaft im Zaum halten, beherrschen.

Gourgandine, *f.* εἶδος ἀπιδίου μεγάλου, Art große Birne, *f.*

Gourmandise, *f.* λαίμαργία, πολυφαγία, Gefräßigkeit, *f.*

Gourme, *f.* κακογυμία εἰς τὰ ἄλογα, Deuse (Pferdetront-heit), *f.* *fig.* les enfans jettent leur —, τὰ παιδιὰ εἰ-

να ψωμάσμενα, die Kinder sind fröhlich; le jeune homme jette sa —, ὁ νέος φέρει ἐλάττω (ὅταν ἐμβαίνει διὰ πρώτου εἰς τὴν ἀναισθησίαν τῶν ἀνθρώπων), der junge Mensch beträgt sich roh (beim ersten Eintritt in die Welt).

Gourmer, *v. a.* κυτῶ γροδιάς, mit Häuten schlagen, pessen; βάνω τὸ ἄλλοτε τοῦ χαλινῶ εἰς τὸ ἄλογον, einem Pferde die Kinnfalte anlegen. homme gourmé, ἀπὸ προσποιεῖται σοβαρότητα, der sich ernsthaft stellt.

Gourmet, *m.* ἐμπειρὸς εἰς τὸ καὶ δοκιμάζει τὰ κρασιά, Weinskinner, *m.*

Gourmette, *f.* τὸ ἄλλοτε τοῦ χαλινῶ, Kinnfalte, *f.*

Gournabler un vaisseau, *v. a.* (mar.) ἐμπηρὸν πεισοῦλια εἰς τὰ σανίδια τοῦ καραβίου, hölzerne Pföde in die Schiffse planken einschlagen.

Gournables, *f. pl.* (mar.) πεισοῦλια, hölzerne Pföde, *m. pl.*

Goussant, -saut, *m.* ἄλογον καυτοπόδαρον καὶ δυνατὸν, kurzbeiniges und starkes Pferd, *n.*; ἄλογον με κορτὸν καὶ παρὸν λαμόν, Spedhals (Pferd), *m.*

Gousse, *f.* περιτύλημα, τὸ γλόν σπέρτων, Hülse, Schote, *f.*; — d'aïl, αἰκλῖδια, παρὰ ἀκόρδου, Knoblauchzehen, *f.*

Goussei, *m.* τὸ βαθυλὸν τῆς μασχάλης, Achselhöfte, *f.*

ἡ βοόμα εἰς τὴν μεσυχάλην, Geruch *m.* aus der Achselhöhle; μικρὴ τρέση εἰς τὰ βοακία, kleine Hefentafel, *f.*; τὸ παρὶ εἰς τὸ ἀποκαταμεῖν εἰς τὸ μέρος τῆς μεσυχάλης, Achselfuß *n.* im Grunde; καθίσταται κοντὰ εἰς τὴν θύραν τοῦ ἡμαξίου, Sie *m.* im Schlage sitzet der Kutsche.

Gout, *m.* ἡ γεύσις, νοστιμιάδα, Geschmack (*propr.*), *m.*; νοστιμιάδα (εἰς πρόκυματα τεχνικά, εἰς ποιήματα, εἰς τὴν μουσικὴν κτλ.), Geschmack (in Künsten, Gedichten, Musiken κ.); cela n'est pas de moi —, τοῦτο δὲν μοι ἀρέσκει, das ist nicht nach meinem Geschmack (gefällt mir nicht); avoir du — pour qn., εὐφρασκω καλῶν ἕνα πρόσωπον, μοι εὐαίνεται νόστιμον, ἀρεστόν, Geschmack an etwas finden.

Goutier, *n. a.* γένωμα, δοκιμιάδα (ἕνα γεύει, ἕνα πιάσκει), schmecken, kosten (eine Speise, ein Getränk); — de qc., δοκιμάζω (ἕνα πράγμα), betasteten, probieren; — qc., εὐρίσκω καλὸν, εὐλόγον, ἀρεστούν, billigen, Geschmack an etwas finden. *v. n.* δειλινίζω, τρώγω τὸ δειλινόν, Bett verbrod essen, verpern.

Goutier, *m.* τὸ δειλινόν, Bett verbrod, *n.*

Goutte, *f.* σταλαγματιὰ, Tropfen, *m.*; mère-goutte, *v. n.* mère. ne., goutte, *adv.* πανταχῶς, τίποτε, gar nichts.

Goutte, *f.* ἀφθρίτις, podagra, Gicht, *f.*; Podagra, *n.*; —

sereine, ἡ ἐμώρπσις (πύθος τῶν ὀφθαλμῶν), der schwarze Staar (im Auge).

Gouttelette, *f. fam.* μικρὴ σταλαγματιὰ, Tröpfchen, *n.*

Goutte-rose, *f.* ἀνεμοπύρρισμα, ἐρυθροκλάς, Rothlauf, *m.*, Rose (im Gesichte), *f.*

Goutteux, *euse*, *adj.* ἐρροεικὴς, ποδαγρῶς, gichtisch, podagrisch.

Gouttière, *f.* αὐλάκι διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ σταλὲι ἡ προχὴ ἀπὸ τὰ κεραμίδια, Dachrinne, Dachtraufe, *f.*; περὶ τοῦ ὄφθαλμοῦ εἰς τὸ ἀνοῖξαι μέρος τοῦ αὐαξίου, Leder *n.* rings um den Kutschhimmel; τὸ βαθυνλὸν χωρίσμα τῶν βιβλίων, der hohle Schnitt *n.* an Büchern; χαρραγματιὰ τῶν χειρῶν τοῦ ἐλαφίου, Riefe *f.* am Firschgeweihe.

Gouvernail, *m.* τὸ τιμόνι τοῦ καραβίου, Steuerruder, *n.*

Gouvernante, *f.* ἡ γυνὴ τοῦ διοικητοῦ, διοικήτρια, Wesmahl *f.* des Statthalters, Statthalterin, *f.*; ἡ παιδαγωγὸς, παιδαγωγία, Hofmeisterin, Erzieherin, Gouvernante, *f.*; γυνὴ ἧτις ἔχει τὴν ἐπιστάταιν τῆς οἰκίας τινὸς, Haushälterin, *f.*

Gouvernement, *m.* ἡ διοίκησις, κυβέρνησις, Regierung, *f.*; ἐπιστάται (εἰς μίαν ἐπαρχίαν), Statthaltertschaft, *f.*; τὸ παλάτιον τοῦ κυβερνήτου, Palast *n.* des Statthalters.

Gouverner, *v. a.* κυβερνᾶν, διοικᾶν, regieren, verwalten;

ἐπιστάτῃ εἰς τὴν ἀνατροφὴν τῶν παιδῶν, die Aufsicht über die Erziehung der Kinder führend. *se* —, πολιτεύομαι, φέρομαι, sich anführen, sich betragen.

Gouverneur, *m.* κυβερνήτης, διοικητής (ἐπαρχίας, πόλεως), Statthalter, *m.*; ὁ παιδαγωγὸς (τῶν ἡγεμόνων καὶ κληρῶν), Hofmeister, Erziehler, *m.*

Grabal, *m.* κατὰ ἀρχαίον, schlechtes Bett, *n.*

Grabatsire, *adj.* ὁ πολὺν χρόνον κατεσκεμενός ἀπὸ κούφου στῆνος, lange bettlägerig.

Grabeau, *m.* ταμῖατα ἀποματῶν, kleine (abgefallene) Stücke *n. pl.* von Speisereven.

Grabage, *m. fam.* κάλλωμα, Baus, *m.*, Geßalt, *n.*

Grâce, *f.* χάρις, εὐνοία, Gnade; Gunst, Gewogenheit, *f.*; χάρις, εὐχαρίστησις, νόστιμοι τρόποι, Anmuth, Anstand, *m.* Gracie, *f.*; bonne — d'un lit, μικρὸν περισκεπασμα εἰς τὸ ἀνοῖξαι μέρος τοῦ καραβίου, kleiner Umgang *m.* oben am Bette; faire la —, κἄνω τὴν χάριν (ὀμνῶντας διὰ βασιλῆα κτλ.), die Gnade erzeigen; (ὀμνῶντας διὰ φίλους κτλ.), den Gefallen erzeigen oder thun; faire — de qc. — à q., ἀφῶρα τινὸς τι (οἶον πληρωμὴν χρέους κτλ.), χάρις εἰς τινά τι, es nem etwas (als: eine Schuld) erlassen; einem etwas schenken; faire — à un criminel, συγχωρᾶν ἕνα κατὰ δίκον, einen

Berechtere begnadigen; il a bonne —, il a mauvaise —, τον βλέπει καλά, δεν τον βλέπει, er sieht ihm gut an, sieht ihm übel an; les bonnes grâces, εὐνοια, Gunst, Gerechtigkeit; grâces, pl. ἡ εὐχαριστία μετά τὸ φεργόν, Dankgebet n. nach Elisha; rendre grâces, ἀποποιῶ χάριν, εὐχαριστῶ, Dank sagen, danken; grâce à Dieu! δόξα τῷ θεῷ, Gott sey Dank! de grâce, δια χάριν, παρακαλῶ, ich bitte, wenn ich bitten darf.

Graciable, adj. συγχαρητός, συμπαθητός, verzeihlich.

Gracieusement, adv. χαριέντως, εὐνοϊκῶς, gnädig, lieblich.

Gracieux, v. a. προσφέρει σημαία φίλης, einem liebtlich bezeugen.

Gracieuxeté, f. περιποίησις, χάρισμα, Güte, Wohlthat, f.; χάρισμα, Geschenk, n.

Gracieux, ense, adj. χαριεῖς, εὐνοϊκός, ἔχων εὐνοίαν (ὁ μεγάλος πῶς τὸν ὑποκείμενον), gnädig, liebevoll; νόστιμος, εὐάρεστος, annehmlich, angenehm.

Gracilité, f. λεπτότης φωνῆς, Klarheit f. der Stimme.

Gradation, f. ἐπιστρώσεως (ψητορικῆς), (reductifische) Steigerung, f.

Grade, m. βαθμός, τὸ ἀξίωμα, Ehrenstufe, Würde, f.

Gradin, m. σκαμνιά με σκαλῖδια (σκαλόνια), Aufschlag m.

von Stufen, Tritt, m.; ῥήματα, σκαμνιά ἐπὶ ἑαυτὰ ἐπ' αὐτὸν τοῦ ἄλλου (εἰς τὰ ἀμφιθέματα), Stufenweise ethel: hete Bänke, f. pl.

Graduation, f. διαμοίρασις εἰς βαθμούς, Abtheilung f. in Grade; καθάρσιμος τοῦ αἵματος νερόν, Gradierung f. des Salzwassers; κίτριον εἰς τὸ ὕδιον τὸ αἵματόν νερόν καθάριζε, Grädichaus, n.

Graduel, elle, adj. ὁ, ἡ, τὸ κατὰ βαθμούς, Stufenweise.

Gradual, m. οἱ στίχοι ὅπου ψάλλονται μετὰ τὸν Ἑσπερινόν, καὶ πρὶν τοῦ Ἑσπερινόν, Gradual (Verse, die zwischen der Vesper und dem Evangelium gesungen werden), n.; βιβλίον περιέχον ὅσα ψάλλονται εἰς τὴν Ἑσπερινόν, Buch, n., das alles enthält, was während der Messe gesungen wird.

Gradué, m. ὁ ἔχων βαθμὸν εἰς ἐκείνῳ τι, ein Graduirter, m. (chim.) feu gradué, φωτιά ὅπου αὐξάνει ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ, das Stufenweise verstärkte Feuer.

Graduer, v. a. διατεῖν εἰς βαθμούς, in Grade eintheilen; βαθμὸν δίδω εἰς ἀκαδημαίαν (εἰς πανεπιστήμιον), eine akademische Würde ertheilen.

Graillement, m. ἡ φωνὴ ῥαγίζουσα, rauhe, heisere Stimme, f.

Grailler, v. n. λαλῶ τὸ κέρατον εἰς ἀνὰ κέρατον τῶν σκυλῶν, in das Bleihorn stoßen, um die Hunde zurückzurufen.

Grailon, m. τὰ περισσεύματα τῆς τροφῆς, Ueberbleibsel n. pl. einer Mahlzeit; περισσεύματα ἢ περισσεύματα ἀπὸ τοῦ μαγειροῦ, Abgang m. vom Marmor; pop. Marie —, ἀπαστὴν γυναῖκα, μονοθερίσας, schmutziges Weibsbild, n.

Grain, m. σπείρι, κόκκος σίτου, ein Korn, Aehren, n.; ταῖς σπείραις, γεννηματα, das Korn, Getreide; gros grains, ὁ σίτος, ἡ σικαλὴ (βαζα), Wintergetreide (Weizen, Roggen, m.); menus grains, κριθάρι, ῥόμι, κριθὰ κτλ., Sommergetreide (Gerste, f.; Hafer, m., Hirse, f. u.); — de raisin, ῥόζι (σταφυλίου), Weinbeere, f.; grain de petite vérole, σπείρι τῆς ἐπιδόρας, Blatter, f.; grain de grêle, σπείρι, κομμάτι ἀπὸ χαλῆς, Hagelkorn, n., Schlosse, f.; σπείρι, τοῦ ἐστὶ τὸ 1/2 μᾶς δραχμῆς, grain, Gran (1/2 der Drachme oder des Quentchens), m.; — de chapelet, σπείρι ἀπὸ τοῦ κομβολόγιου, Kugelnchen n. am Rosenkranz; grain de vent (mar.), ἀνεμοδόλη αἰφρίδος, plötzlicher Windstoß, m.

Graine, f. σπόρος (τινὼν φυτῶν), Samenform, n., Same, m.; cette fille monte en —, αὐτὴ ἡ κόρη γρηοῦται καὶ δὲν ὑποκαθύνεται, dieses Mädchen wird alt und bekommt keinen Mann.

Grairie, f. δάσσα ὅπου ἀνέκει εἰς μέναι κοινότητα, Gemeinholz, n.

Graisse, *f.* τὸ πῆχον, Fett, Schmalz, *n.*, Schmier, *m.*

Graissage, *m.* ἡ πράξις τοῦ ἀλείφειν μὲ πῆχος, das Schmieren mit Fett.

Graisser, *v. a.* ἀλείφω μὲ πῆχος, mit Fett schmieren, ein-schmieren; — la patte à g., ἀλείφω τὸ χεῖρ τινός, τοῦ χειρὸς τι διὰ τὸν ὑδαίρειν, einen beschreiben (fam. schmies-ten).

Graisset, *m.* πῶστος μικρὸς βάροςος, laubfresch, *m.*

Graissenx, *euse*, *adj.* παχὺς, ἀλειμμένος μὲ πῆχος, fettig, schmierig.

Gramen, *m.* ἄγρωσις, ἀγριό-δρα (χοῖρον), Dandegras, *n.*, Quecke, *f.*

Graminé, *ée*, *adj.* ὁμοίος μὲ τὰ χοιρία, grabartig.

Grammaire, *f.* γραμματικὴ, Grammatik, Sprachlehre, *f.*

Grammairien, *m.* γραμματι-κὸς (ὁποῦ ἤξευρε, ἢ ἔγραψε γραμματικὴν), Grammatiker, *m.*

Grammatical, *ale*, *adj.* (-ca-lement, *adv.*) ὁ, ἡ, τὸ κατὰ κανόνα γραμματικῆς, gram-matisch, grammatikalisch.

Grammatikale, *m.* γραμματι-ατῆς (ὅπου διδάσκει ἢ μαν-θάνει τὴν γραμματικὴν), Grammatist (der die Gramma-tik lehrt oder lernt), *m.*

Gramme, *m.* γαλλόγραμμαον (βάρος τι σχεδὸν 19 σπειρί-ων τοῦ παλαιοῦ λυγίου), Gramme (Einheit des franzö-sischen Gewichts, beynähe 19

grains des alten Gewichts), *f.*, *v.* mètre.

Grand, *ande*, *adj.* μέγας (με-γάλος), groß (prop. et fig.); le grand monde, ὁ μέγας κόσμος (τοῦτ' ἐστὶ ἡ συνειν-στροφή τῶν μεγάλων καὶ ἐν-γενῶν), die große Welt; un grand homme, μέγας (ἐν-γήςος κατὰ τὸ ἀρεστοῦμα) ἄνθρωπος, ein großer (lans-ger) Mann; fig. μέγας (ἐν-δοξέος), ein großer (berühm-ter) Mann; en grand, εἰς τὸ φησιζὸν μέγεθος (καταπρα-σμένως), in Lebensgröße (ge-mahlt); à la grande, κατὰ τὸν τρόπον τῶν μεγάλων, τῶν εὐγενῶν, auf große, vor-nehme Weise; grands jours, *v.* jours; grand maître, *v.* maître; grand merci, *v.* merci; grand' mère, *v.* mè-re; grand-oncle, *v.* oncle; grand-père, *v.* père; gran-de-tante, *v.* tante.

Grand, *m.* τὸ ὑψηλόν, ἡ εὐθη-λότης (εἰς τὰ ποιήματα κτ.), das Hohe, das Große, das Erhabene; Grand d'Espagne, μεγιστάνος τῆς Ἰσπανίας, ein spanischer Grand.

Grandelet, *ette*, *adj.* μεγα-λύτηςος, ἀρετὰ μέγας, ziemlich groß.

Grandement, *adv.* εὐγενικῶς, μεγαλοψύχως, groß, edel; fam. κατενολλά, sehr, unges-meln.

Grandesse, *f.* ἀξίωμα τῶν με-γιστάνων τῆς Ἰσπανίας, Wür-de *f.* der Grande von Spani-en.

Grandeur, *f.* τὸ μέγεθος (ἐν: πράγματος), Größe, *f.*; μι-γυλעות, μεγαλοπρῆψια, Größe (fig.), Heftigkeit, Erha-benheit, *f.*

Grandir, *v. n.* μεγαλύνει, γέ-νομαι μέγας, groß werden.

Grandiose, *adj.* μεγαλοπρ-ῆψης, großartig, erhaben.

Grandissime, *adj.* μέγιστος, sehr groß, ansehnlich.

Grand-oeuvre, *f.* ὁ φιλοσοφί-κός λόγος, Stein *m.* der Wei-sen.

Grauge, *f.* ἡ ἀσταχοδότης, τὸ ἀμπύρι, Scheune (poet. Scheuer), *f.*

Granit, *m.* μάμαρον κοκκο-τὸν, κοκκώδης λίθος, Granit, *m.*

Granitelle, *adj.* ὁμοίος μὲ granit, granitartig.

Granulation, *f.* τριβή, τριβή-μον τῶν μετάλλων εἰς σπιν-θίς, das Richten der Metalle.

Granuler, *v. a.* τριβῶ εἰς σπιν-θίς τὰ μέταλλα, Metalle tön-nen.

Graphique, *adj.* (-iquement, *adv.*) (astron.) γραφικός, διαγραμματικός, graphisch.

Graphomètre, *m.* (math.) τὸ γραφόμετρον, Winkelmessen, Transporteur, *m.*

Grappe, *f.* βότρυς, βοτρυδι-σταφυλή, Traube, *f.*; τῆχυ-προν, τῆχμπουργ, Trauben-kamm, *m.*

Grappillage, *m.* πινυξίς τῶν σταφυλῶν ὅπου ἔμειναν τὰ τὸν τρύγον, Nachlese *f.* in den Weinbergen.

Grappiller, *v. a.* συναρῶ τὰ

σταφύλια ὅπου ἔμειναν με-
τὰ τὸν τρύγον, Nachlese hal-
ten in den Weinbergen, fig. κά-
μινω μικρὸν κέρδος, einen klei-
nen Gewinn haben.

Grappilleur, m., -euse, f. ἐκεί-
νος (ἐκείνη) ὅπου σπινάει τὴν
σταφύλια (v. Grappiller),
Nachlese, m., -tin (in Weins-
bergen), f.

Grappillon, m. τῆραπα σταφυ-
λίου, Weintraubentamm, m.

Grappin, m. ἄγκυρα με τέσσα-
ρα ἄγκυραῖς, Dregg (Anker
m. mit vier Haken), n.; (gr.
de mains), ἄγκυρα με τὸ
ὅπου τραβοῦν ταῖς βαρκαῖς,
Schiffshaken, Unterhaken, m.;
ἄγκυρα εἰς τὴν πατοῦσαν
τῶν ὁποῦματων (δι' ἀνά-
στασιν εἰς κομμωδὴν βουρά),
Fufshaken, m., Klettereisen, n.

Gras, asse, adj. παχὺς, fett,
feist; λερωμένος ἀπὸ χύτι τι
παχὺ, fettig, schmierig; ter-
re grasse, ἡ περὶ τῆς γῆς
καρποφόρος, ὁμοίως χυμὸς
με τὸ ὅπου πατρικίον τὸ
λερωμένον φρεμάσσεται, fetide,
fruchtbare Erde, f.; Ebeneerde
(zur Reinigung der Kleider),
f.; jours gras, ἡμέραι χοι-
φαγίας, Fleischtage, m. pl.;
ai vaterai ἡμέρας τῆς ἀπο-
καῶς, die letzten Tage vor der
Fassen; manger —, faire —,
τρώγω κρέας, καταλύω,
Fleisch essen, die Fassen aufhe-
ben; gras, fig. χονδρός, ἀγχι-
μος, grob, schmutzig; de pa-
roles grasses, λόγια λό-
για, schmutzige Reden, f. pl.;
il a la langue grasse, έχει

τὴν γλῶσσαν χονδρὴν, er hat
eine schwere Zunge.

Gras, m. τὸ παχὺ, das Fette;
— de la jambe, γαστρονή-
μων, τὸ παχὺ τοῦ ποδός,
Wade, f.

Gras-double, m. τὸ παχὺ ἐν-
τερον, Fettdarm, m.

Gras-fondu, m. πάθος γλο-
γώδες τῶν ἀλόγων, Fette
schmelzen (Pferdetrankeheit), n.

Grassement, adv. παχυνά, fett;
πλουσιονόμως, reichlich.

Grasset, ette, adj. παχυνού-
τικος, etwas fett.

Grassement, m. ψέλισμα,
das Schnarren im (Neben).

Grasseyer, v. n. ψελίζω, τρα-
νιζώ (ὅταν προφέρει τις τὸ v
με τὸν λάρυγγα), schnarren
(im Neben).

Grasseyeur, m., -euse, f.
ὅπου ψελίζει, τρανιζει, ci-
ner (eine), der (die) schnarrt.

Grassonillet, ette, adj. χύτι τι
παχυνούτικός, quatschig,
fletschig.

Grateron, m. ἀλαγλή (φυτόν
τι), Kleiderkraut, n.

Graticuler, v. a. διαίρω με
σταυρωταῖς γραμμαῖς εἰς
μικρὰ τετράγωνα ἕνα πρῶ-
τότυπον ζωγραφίας, (ein Ge-
mähde, eine Zeichnung) übers-
gattern.

Gratification, f. χάρισμα (ἐξ
εὐνοίας διδόμενον), Gnaden-
geschenk, Gunstgeschenk, n.

Gratifier, v. a. q. de qc., χα-
ρίζω (τινὶ τι ἐξ εὐνοίας), κά-
μινω χάριν, einen mit etwas
begnadigen, beschenken.

Gratin, m. μέρος βακτοῦ κολ-

ληθένος εἰς τὸ τσουκάκι,
Scharre (angehängte Speise
im Topfe), f.

Gratis, adv. δωρεάν, ἑμισθί,
χωρὶς πληρωμῆς, unentgelt-
lich, umsonst.

Gratitude, f. εὐγνωμοσύνη,
Dankbarkeit, f.

Grattebosse, f. σκόττα διὰ
πέριπνευμα τῶν μετάλλων,
Kragbürste, f.

Grattebossier, v. a. πατριεύω
τι χοσμεμένον (μετὰ τὴν grate-
bosse), mit der Kragbür-
ste polieren.

Gratte-cu, m. ἄγκυρον τριαν-
τάφυλλον καὶ τὸ παρικόν
του, Pagenbutte, f.

Gratteleux, euse, adj. ψωρι-
ώδης, fräsig.

Grattelle, f. ψώγια λιανή (στε-
γνή), frostene Kräse, f.

Gratter, v. a. ἔρω, fragen, schas-
ben; πακίζω (μετὰ τὸ νίξω
κτλ.), scharren (mit den Häs-
geln).

Grattoir, m. ξύσσης, Kralze, f.,
Kragelisen, n.; (διὰ ξύσιμον
τοῦ γεγραμμένου), Radir-
messer, n.

Gratuit, uite, adj. δωρεάν δι-
όμενος, unentgeltlich gege-
ben; don gratuit, δῶρον
ἐκούσιως διδόμενον, freywil-
liges Geschenk, n.

Gratuité, f. τὸ ἐκούσιον, εὐνοία
ἐκούσιος, Freywilligkeit, f.,
freywillige Gnade, f.

Gratuitement, adv. δωρεάν,
ἑμισθί, umsonst, unentgelt-
lich; χωρὶς δευτέριον, ohne
Grund.

Gravatiér, m. ἀμαξῆς ὁποι
σηκώνει τὰ ἀπομεινάρια τῶν
κιρίων, Schuttfärner, m.

Grave, adj. βαρὺς, [schwer; so-
βαρὺς, σκηνὸς, προσεκτικὸς,
ernsthaft, bedachtſam; ἀξιό-
λογος, wichtig; (gramm.)
accent—, ἡ βαρεῖα, der Gra-
vis (Accent).

Gravelée, adj. f. cendre —,
στάχτι γινόμενη ἀπὸ λάσπης
κρυσίου, Belaschensafte, f.

Graveleux, euse, adj. νεφρι-
τικὸς, ὅπου πάσχει ἀπὸ λαθί-
ων, xristig, steinig; urine
graveleux, οὐρὸς (κατα-
ρον) μειγνύμενον ἀπὸ ἄμ-
μον, grüthiger Harn, m.; fig-
ſam. σκληρὸς, ἀνταρτὴς, αἰσ-
χρὸς (ἐς τὰ λόγια), ſchmußig,
zotig, zotenhaft.

Gravelle, f. νεφρίτις (τὸ πᾶθος
ὅπου προέχειται ἀπὸ ἄμμον
ἐς τὰ νεφρὰ ἢ ἐς τὴν φου-
σκάν), Nierens- oder Blasens-
grieß, m.

Gravelure, f. sam. ὁμίλια ἄσχη-
μος καὶ ἀνταρτὴς, Zote, ſchmu-
ßige Rede, f.

Gravement, adv. σοβαρῶς,
ernsthaft, mit Ernst.

Graver, v. a. χαρακῶναι, χα-
ράττω (ἐς χαλκόν, ἐς λίθον,
ἐς ὕλον), graben, eingraben,
ſtechen, ſchneiden (in Kupfer,
in Stein, in Holz); fig. ἐν-
τυπῶναι (ἐς τὸν νοῦν), ein-
prägen.

Graveur, m. χαλκογράφος,
Kupferſtecher, m.; — de ca-
chets, βουλλογράφος (ὅπου
εἰς χαραττῶν τοὺς χαρακτήρας

ἐς τὴν βούλλαν), Preßſchie-
ſſer; — en bois, βυλλογρά-
φος, Holzſchneider, m.

Gravier, m. ἄμμος χοιρὸς
ἀνακατωμένος μὲ χαλκία,
Rieß, m.; ἄμμος (ἐς τὰ
νεφρὰ ἢ ἐς τὴν φούσκάν),
Grieß (in den Nieren oder in
der Blase), m.

Gravir, v. n. σίγνομαι, ἔρω,
ἀναβαῖνω πένοντιος μὲ χέ-
ρια καὶ ποδάρια, klettern,
klimmen.

Gravitation, f. ἡ ἐλκυστικὴ δύ-
ναμις τοῦ βάρους, Schwere-
kraft, Anziehungskraft, f.

Gravité, f. βαρύτης, Schwere,
f.; τὸ σοβαρὸν, Ernst, m.;
τὸ ἀξιόλογον, Wichtigkeit, f.

Graviter, v. n. βαρύνω, ἔλκο-
μαι, τραβῶμαι ἀπὸ τῆς δύ-
ναμιν τοῦ βάρους, ſchwer ſeyn,
durch die Schwerkraft hingezo-
gen werden.

Gravois, m. τὰ ἀπομεινάρια
τῆς γύρης ἀπ' αὐ ἀνικατω-
θῇ μὲ τοὺς λίθους, Schutt,
Mulm (nem Gypse), m.

Gravure, f. χαλκογραφία, Ku-
pferſtecherkunst, f.; χαλκο-
γραμμένη εἰκόνα, Kupferſtich,
m.

Gré, m. τὸ ἐκούσιον, ἡ προαι-
ρεσις, der freie Wille, das
Belieben; à mon gré, à son
gré etc., κατὰ τὴν ἀρεσκείαν
μου, nach meinem Belieben
(oder Gefallen), nach ſeinem
Belieben ic.; se laisser aller
au gré des flots, du vent,
ἀφηνάμω ἐς τὴν ἀνέμωσιν
τῶν κυμάτων, τοῦ ἁνέμου,
ſich den Wellen, dem Winde

überlaſſen; recevoir en gré,
prendre en gré, ἐδέξατο
τὴ εὐρίσχω, εὐαρεστοῦμαι ἐς
τι, etwas angenehm finden;
prendre en gré, δεχομαι,
υποφέρω μὲ υπομονήν, ge-
duldig ertragen, ſich (dat.) ge-
faſſen laſſen; savoir gré, sa-
voir bon gré, εὐαρεστοῦμαι
ἐς τι, εὐχαριστῶ (ἀκριβῶς
ἐς τὸν στοιχεισμένον μου), ſt
einem Dank wiſſen; savoir
mauvais gré à q., διαρα-
στοῦμαι ἐς τι, δὲν εὐχαρι-
στῶ, es einem ſchlechten Dank
wiſſen; se me ſais bon gré
de qc., χαίρομαι ὅτι ἔκανα
τι, ich freue mich, etwas gethan
zu haben; de gré à gré, συ-
γνώμης, εὐλκῶ τῇ τῶσπρ,
mit Uebereinstimmung, auf
freundſchaftliche Weiſe; bon
gré, ἐκούσιως, freiwillig;
mal gré, ἀκούσιως, σταν-
κῶς, ungern; bon gré, mal
gré, ἐκούσιως ἢ ἀκούσιως,
δελωντας ἢ μὴ δελωντας,
man mag wollen oder nicht,
wohl oder übel.

Grèbe, m. κορυμβίς (εἰδος
πτερυγίου), Silbertaucher (an
Vogel), m.

Grec, adj. et m. fig. ἑλληνικός,
ἑλλην, griechisch; Griechē, m.
fig. être grec en quelque
chose, εἶναι δόκιμος ἐνερ-
δεῖος ἐς ἕνα πρᾶγμα, etabli-
ſeyn, geſchult in einer Sache
ſeyn; c'est du grec pour lui,
δι' αὐτὸ δὲν κατακίλευται
τελείως τίποτες (εἶναι ἀνα-
πικρὸ δι' αὐτόν), das ſind ihm
döhlmiſche Wörter.

Grécisme, *m.* ἑλληνισμός, griechische Sprachfälschung, *f.*

Grecque, *f.* ἑλληνίς, Griechin, *f.*; πριονί τι (τὸν βιβλιοδέτων), Einschnidelsäge (der Buchbinder), *f.*

Grecquer, *v. a.* κόπτω με πριονί, mit der Einschnidelsäge einschneiden.

Gredin, *adj.* πιάμπωχος, καὶ ῥυπαρὸς, armseelig, lumpig, schmutzig. *m.* ἑστουλάς, Bettler, *m.*

Gredinerie, *f.* ἄρα πτωχία, Bettelarmuth, Dürftigkeit, *f.*

Gredins, *m. pl.* εἶδος μικρῶν ἀνθρώπων με μακρὰν τρίχα, eine Art kleiner langhaariger Hunde, *m. pl.*

Gréer, *v. a.* (mar.) προετοιμάζω τὸ σχοινίον καὶ πανίον (διὰ τὸ καράβι), Tauwerk und Segel zurecht machen.

Grèce, *m.* καγκελλάριος (πόλεως, λαοκράτης, κοινοῦ), Kanzellen, *f.*, Stadt, Amt, Gerichtschreiber, *f.*

Grèce, *f.* ἐμφύτευσις, ἐμφυτεύω, ἐκτετρύμην, Pflöpfen, Pflöpfen, *n.*; πλάσσειν, μὲν ἐπὶ ἐμβολιασμοῦ, Pflöpfen, Auge, *n.*

Gréer, *v. a.* ἐκτετρύμην, ἐμφυτεύω, ἐκτετρύμην, ἐμβολιασμοῦ, Pflöpfen, Pflöpfen, *n.*

Grélier, *m.* καγκελλάριος, γραμματεὺς, Gerichtschreiber, Stadttschreiber, Kanzlist, *m.*

Gréloir, *m.* τὸ μαχαίρα τὸ ὅποιον μεταχειρίζονται εἰς τὸ ἐμβολιασμοῦ, Pflöpfmesser, *n.*

Grège, *adj. f.* soie —, τὸ μεταξὺ ὅταν τὸ ἐργάσανται ἀπὸ τὸ κομπούλι, rohe Seide *f.* οὐδὲν κομπού.

Grégeois, *adj. feu* —, πῦρ ἐλλογιζομένων (εἶδος μηχανικοῦ πυρὸς ὅπου δὲν ἔμπορεῖ τὸ ἀρπάζει με πύρον), griechisches Feuer, *n.*

Grègue, *f.* εἶδος βραχιῶν, Art Beinkleider, *n. pl.*

Grêle, *adj.* μακρὸς καὶ λιανὸς, λεπτοῦντος, schlant, lang und dünn; voix grêle, γωνὴ ὅσον καὶ ἄδυντος, flane, grêle Stimme.

Grêle, *f.* χαλάς, Hagel, *m.*, Schloßen, *f. pl.*; καράβι τοῦ ἐρμαίου, Gerstenkorn *n.* im Auge.

Grêler, *v. i.* πέττει χαλάς, χαλάσσει, τὸ hagelt, schloßt. *v. a.* χαλάς διὰ μέσον τοῦ χαλάσσει, verhageln. grê é, ée, *ad.* χαλαμένους ἀπὸ χαλάς, verhagelt, vom Hagel zer schlagen; ὅπου ἔχει πολλὰ σημεῖα ἀπὸ τὰς ἐλλογιζαίς, blatzternartig.

Grélin, *m.* (mar.) τὸ μικρότερον σχοινίον ἐνὸς καράβιου, kleines Kabeltau, *n.*

Grélon, *m.* κομμάτι χαλάς, πολλὰ χονδρὰ, großes Hagelkorn, *n.*, große Schloße, *f.*

Grélot, *m.* καδοῦνι, Schelle, *f.*

Grélotter, *v. n.* fam. τρέμω ἀπὸ τὸ κρύος, vor Kälte zittern.

Grélou, greloir, *m.* ἄγγιον μὲ πολλὰς τρύπας, δια τὰ περὶ τὸ κρύος καὶ τὰ ζέσητα ὡς σπειρία, Körnmaschine, *f.*

Grelouage, *m.* λῦσις τοῦ κρύου εἰς σπειρία, das Körnen des Nachfries.

Greluchon, *m. fam.* κοινὸς ἀγαπητικὸς μὲς γυναίκας, heimlicher Liebhaber *m.* einer Frau.

Grément, *m.* σχοινίον καὶ δ, τι χοιμάται διὰ τὰ ἀρματωθῆ καράβι, Takelwerk *n.* und alles was zur Ausrüstung eines Schiffes gehört.

Grémial, *m.* ἐπιγορνάτιον, ἡ ὑπογορνάτιον (ἐπισκόπου, ὅταν λειτουργῇ καθήμενος), Schöpsstuch (eines Bischofs, wenn er sitzend die Messe hält), *n.*

Grémil, *m.* λιδοσπέρμα (φρυγόν τι), Perlbirne, Strinbirne, *f.*

Grenade, *f.* ποία, ποῖδι, Granatapfel, *m.*; γρανάτα (πυροβολικὸν ὄργανον), Granate, *f.*

Grenadier, *m.* ποῖδι, Granatapfelbaum, *m.*; στρατιώτης ὅπου ῥίπτει τὰς γρανάτας, Grenadier (Granatier), *m.*

Grenadière, *f.* τὸ ποιητὴ εἰς τὸ ὅποιον κρατεῖ τὰς γρανάτας ὁ στρατιώτης, Grenadiertasche, *f.*

Grenadille (ou fleur de la passion), *f.* φυτόν τι (τοῦ ὅπου τὸ ἄνθος ἔχει σχῆματι τινὲς ὅμοια μὲ τὰ ὄργανα τῶν παθημάτων τοῦ Χριστοῦ), Passionsblume, *f.*

Grenage, *m.* τριφυμιον τοῦ μεταρριπτοῦ εἰς σπειρία, das Körnen des Schießpulvers.

Grenaille, *f.* μέταλλον τριμμέ-

von eis σπειριά, gekörntes Metall, n.; σιδηρένια σπειρώδια, Eisenschrot, m.

Grenailier, v. a. τρέβω μεταλλόν εις σπειριά, Metall födern.

Grenat, m. γρανάτι (λίθος πολύτιμος), Granat (ein Edelstein), m.; καρπός τις, Art Frucht, f.

Grenaut, m. ψάρι τι μεγαλόκεφαλον, Großkopf (ein Fisch), m.

Greneler, v. a. κάμνω σπειρώντων (περὶ χιλ.), lödlig oder nardig machen (bedet ic.).

Grener, v. n. σπειρίζω, ἐξάγω σπόρον ἢ σπειριά, Körner tragen, v. a. τρέβω εις σπειριά, förnen.

Greneterie, f. πραγματεία σίτων, σπόρων τῶν γεννημάτων, Kornhandel, Samenhandl., m.

Grenétier, m. — ière, f. σποκαπῆλος (ὅπου πωλεῖ σπείρια, σπόρον γεννημάτων, αἰετοί), Kornhändler, Samenhändler, Mehlhändler, m.; δερνικαῖος τῆς ἀποθήκης τοῦ ἁλατος, Salzfactor, m.

Grenetis, m. ὁ γύρος τῶν νομισμάτων σπειριά σπειριά γρασιμένους, trauster Rand m. einer Münze.

Grenettes, f. pl. σπειριά τινά (ὅπου δίδουν κτερονον χρώμα) εις χρῆσιν τῶν βαφῶν, Färbeförner n. pl. zum Gelbfärben.

Grenier, m. σταποδῆχη, ἀμνάρι, Kornboden, Speicher, m.; — à sel, τόπος ὅπου

βαίνουν τὸ ἅλας, καὶ χρητίζων ὅπου ἀνέχει εἰς τὸ ἅλας, Salzpfeiler, m., Salzmagazin, n.; Salzamt, n.; τὸ ἐνθλοότερον μέρος τοῦ ὁκοῦ ὑποκάτω εις τὴν σκῆπν, ὑπερώον (τοῦρκ. σερβαρ), Obertboden, Boden, m.

Grenoir, m. τόπος ὅπου τρέβουν εις σπειριά τὸ μπαρούτι, Körnfammer f. in der Pulvermühle; κόσκιον διὰ τοῦ ὁποῦον τρέβεται εις σπειριά τὸ μπαρούτι, Körnsieb n. zum Schießpulver.

Grenouille, m. βάτραχος (μπάγκας), Frosch, m.; (chir.) πρῶμα τι ὑποκάτω τῆς γλώσσης, Froschgeschwulst f. unter der Zunge.

Grenouiller, v. n. pop. πῖνω ἀμύγρας, μεθῶ, saufen, jechen.

Grenouillère, f. βάτραχατοπος, Froschlache, f.

Grenouillette, f. βάτραχιον, λεοντοπόδιον (φτυόν τι), Wasserbahnenfuß, m.

Grenu, ue, adj. σπινρωτός, ὅπου περιχυι πολλά σπειριά, voll Körner, kernreich; σπινρωτός, γρασιμένος ὁσάν σπειριά, förnig, nardig.

Grès, m. πέτρα ἀμυώδης (ἀπὸ τὴν ὁποῖαν γράνουν ἁκόρια χιλ.), Sandstein (zu Schleifsteinen κ.), m.

Grésil, m. μικρὸν χαλῆζ (ἢ καὶ χιόνι), kleiner Hagel, m., Graupeln, f. pl.

Grésillement, m. τὸ κλάμνον τοῦ μικροῦ χαλῆζοῦ, das Graupeln.

Grésiller, v. i. πίπτει μικρὸν χαλῆζ (ἢ χιόνι), graupeln.

Grésiller, v. a. κάμνω τὰ μὲν ἁλῶδη, τὰ στενωχῶδη, εἰς schrumpfen machen. se — v. r. μαλώνομαι, στενωχόμα, zusammen schrumpfen.

Grésir, m. ἐργαζέσθαι μὲν ὁποῖον τρέβουν τὰ ἄκρα τῆς τραγάνου γυαλίου, fügen n. der Glaser.

Grèsserie, f. τόπος ὅπου ἐργάζων τὰς ἀμυώδεις πέτρας Sandsteingrube, f.; λίθος αἰμώδης, ἐργασμένος, bearbeitete Sandsteine, m. pl.; ἐργαζία πῆλινα (ὅπου ὁμοῖον κομμάτι μὲν τὸ προσκολλη), Steingut, n.

Grève, f. μπαούρα, τόπος περὶ θαλάσσιος λότος καὶ αἰμώδης, flacher sandigter Ufer, n.; τόπος ἐν Παρισίῳ ὅπου θανατώναντι οἱ καὶ δίκαιοι, Nichtplatz m. in Paris.

Grever, v. a. (jur.) ἐμωρύνω, βλέπω, ἀδικῶ, βαρύνω, schaden, beinträchtigen, beschweren, brüden.

Gribanne, f. αλοῖον τι μὲν πῶν τῆρι καὶ παρὰ, Barke f. m. Mast und Segeln.

Griblette, f. γουρουνίσιον χρέον ἡμῶν εις τὴν λοχίαν, aus dem Ross gebratenes Schweinefleisch, n.

Gribouillage, m. pop. κακογραφία, ἐλαφρὸν γράμμα, schlechte Schreibung, Schmiererei, f.

Gribouillette, f. fam. jeter qd à la —, ἀγίωv n. τὰ τοῦ ἀγίου.

παῖς ὁποῖος θέλει, etwas in die Kaputte geben.

Grêche, adj. ortie-grêche, ζουκνίδα (ὀποῦ καίει), Brennessel, f.; pie-grêche, εἶδος κουρούνας, der kleine Buntfuchs; fig. γυνή ὀποῦ γρονθίζει καὶ μαλώνει, zankisches Weib, n.

Grief, ière, adj. μεγάλος, βαρύς, groß, schwer.

Grief, m. ἔδεια, ζημία ὀποῦ λαμβάνει τις δι' αὐτῆς, Veeinträchtigung, f., Schaden m., den einer dadurch leidet; παρῖονον δι' αὐτῆς, Klage, Beschwerde f. darüber.

Grièvement, adv. βαρέως, schwer; — malade, βαρέως ἡθώματος (μετέκιντον ζωής), (schwer) gefährlich krank.

Grièvement, f. τὸ βαρὺς ἐνὸς ἐγκλήματος, Schwere f. eines Verbrechens.

Grillade, f. γρατταίνισμα ὀρέων ἀρπακτικῶν, Klauenjagd m. eines Raubvogels.

Grille, f. τὰ νύχια τινῶν ζώων ὡς λέοντος, γάτου, γυρκαίου κτλ., Klaue, Krallen, f.; ἡ αὖτις ἐξουσία τινὸς ἐπ' αὐτῷ, ungerechte Gewalt des einen über den andern; σφύλλα τοῦ δρόματος, Waimensstempel, m.

Griffer, v. a. (διὰ τὰ ζῶα) πιάνω μετὰ τὰ νύχια, mit den Klauen (oder Krallen) fassen.

Grillon, m. γρήψ, εἶδος αἰετοῦ, καὶ ζῶον τι μυθολογικὸν μισόν αἰτός, καὶ μισόν λέων, Greifvogel, m.; Wegel Greif, m.

Griffonnage, m. καταγραφή, ἄχαυτον γραμμικόν, Gefährde, n.

Griffonner, v. a. γράφω κακὰ εἰς τρόπον ὥστε δυσκολὰ ἀναγινώσκονται, schlecht, unleserlich schreiben, kritzeln; ἀγριάζω τι γράφα, etwas aus dem Größten entwerfen.

Grignon, m. κομμάτι ψωμοῦ ἀπὸ τὸ μέγος ὀποῦ εἶναι καλλίτερα ψημένον, Röstbrotchen n. Brod; grignons d'olive, ἔλφιλα τῶν ἐλατῶν ἐπ' οὗ ἔβγαλαν τὸ λάδι ἀπὸ πέντης, Sehlrestern, f. pl.

Grignoter, v. n. τραῦγω τι ὀποῦ κρατίζετο εἰς τὰ δόντια, etwas knorpeln, knaupeln; pop. κάμνω μικρὸν τι κέρδος, einen kleinen Gewinn machen.

Grigon, m. sam. γεθωλός, γελαργυρός, Knider, Knauser, m.

Gril, m. λοχάρα, σχάρα, Rost, Bratrost, m.

Grillade, f. ψήσιμον ἐπ' αὐτῷ εἰς τὴν λοχάραν, das Braten auf dem Roste; τὸ ψημένον εἰς τὴν λοχάραν, Rostbraten, m.

Grillage, m. καύσιμον τοῦ μεταλλοῦ πρὶν ἀναλῶθαι, Rosten m. der Erze; καύκελλα ἀπὸ σίδηρου, Drahtgitter, n.

Grille, f. καύκελλα, καύκελλάρα, Gitter, n.; λοχάρα, Rost, Bratrost, m.

Griller, v. a. ψήνω εἰς τὴν λοχάραν, auf dem Roste braten, rösten; καυαίλω, κατακαίω, verbrennen, verbrennen; σφάλλω με καύκελλα, vergittern.

Grillet, m. — etie, f. κουδούνι ὀποῦ φάνουν εἰς τὸν λαὸν τὸν σχολάζει, καὶ εἰς τὰ ποδάρια τῶν ἀρπακτικῶν πονέλων, Schelle f. am Hals der Hunde oder an den Füßen der Stoßbögel.

Grilleté, ée, adj. (blas.) ὀποῦ ἔχει κουδούνι εἰς τὰ ποδάρια, mit Schellen an den Füßen.

Grillon, m. γρύλλος, ζῦντρεας, Grille, f., Heuschrecke, n.; πιεστήριον (πίδα) διὰ σφίξιμον τοῦ μεγάλου δακτύλου (εἰδος βραχέου), Daumenschraube (Art Zolter), f.

Grimace, f. στροφομορφία τοῦ αἰσώματος καὶ τοῦ προσώπου, Vergerung f. des Mundes und des Gesichts, Grimasse, f.; fig. προσποίηση, Verstellung; faire la grimace à q., δέχομαι τινα με πείσθησιν, einen unfreundlich empfangen; ἰσχυρὴ ἐπ' αὐτῷ εἰς τὴν ὀπταίαν εἶναι ἐνὰ μαζιλλοκακί ὀποῦ καυαίω, βελονοκακί, Ristchen n. mit einem Nadelstichen.

Grimacer, v. a. στροφομορφοποιέω, Grimassen machen.

Grimacier, m. — ière, f. ἐκείνος (ἐκείνη) ὀποῦ στροφομορφοποιεῖ τὸ πρόσωπον, Grimassenschneider, m., — rin, f.; fig. υποκριτής, Schmeichler, m., — rin, f.

Grimaud, m. μαθητὴς ἀρχαῖος ὀποῦ μανθάνει τὸ ἀκαθάρτον, Abschäuter, Abschäuer, m.

Grime, m. (καταφρονητικῶς)

παιδί μικρόν ὅπου πηγαίνει
εἰς σχολεῖον, (verächtl.) Schuls-
junge, m.

Grimelin, m. (καταφρον.) μι-
κρόν παιδί, (verächtl.) kleiner
Junge, m.; ὁ παιγνιδιάρ-
ας ὅπου κινδυνεύει πάντοτε
όλγων εἰς τὸ παιγνίδι, φο-
βηζάρας, Spieler m., der we-
nig wagt, ängstlicher Spieler.

Grimelinge, m. παιγνίδι με
όλγω ἀσπρα, knausriges
Spiel, n.

Grimelmer, v. n. παίζω πτω-
χούδικα, knausrig spielen;
πτωχοκινδύειν, einen armseli-
gen Gewinn machen.

Grimoire, m. μικρόν βιβλίον,
Baubuch, n.; λόγος δυσ-
νόητος, καὶ γράψιμος δυσ-
νόητος, unverständliche
Rede, f., unleserliche Schrift, f.

Grimper, v. n. ἔρπομαι (ἔλλω.
ἀναβήζωμαι), ἀναβαίνει πρὸς
ἀνωτάς με χεῖρας καὶ πόδια,
klettern.

Grimpeau, m. δρυοκολάκτης
(μικρόν πουλί ὅπου τῆματι
τὴν φλούδαν τῶν δένδρων),
Baumhafter (Vogel), m.

Grimement, m. τοῖζμον, βου-
ζμός, Bähnsfischen, n.

Grincer, v. a. les dents, τρίβω,
τὰ δόντια, mit den Zähnen
knirschen; δειγνῶ τὰ δόντια,
die Zähne fletschen.

Gringolé, es, adj. (blas.) με-
λός ὅπου τελειώνει εἰς κεφα-
λήν ὄρειος, Glied n., das sich
in einen Schlangenkopf endigt.

Gringotter, v. n. (διὰ τὰ τοῦ-
λιά) κηλαδῶ, zwitschern;

τραγουδοῦ τρέμωντας τὴν φωνήν, trillern.

Gringuennade, f. ὁῦπος, λέρα
κόλλητη εἰς τι, Klumper,
m., Klumpchen n. unreinigt,
feist, f.

Gringuenotter, v. n. (διὰ τὸ
ἐκδοῦν), κηλαδῶ, (von der
Nachtigall) schlagen.

Griotte, f. εἶδος κεραιῶν γλυ-
κῶν, Weichsektfrische, f.; εἶ-
δος μυρμηκῶν με σίγμυτα
κόκκινα καὶ μελαγχροῖα, Art
roth und braungeflecter Mar-
mor, m.

Griottier, m. ἡ χειρῶν, (v.
Griotte), Weichsektfrischbaum,
n.

Grippe, f. φαστasia, παρατε-
νυα, seltsame Grippe; εἶδος
θέρμης με συνήχη, Art Schnu-
penseieber, n.

se Grippeler, v. r. λαρώνομαι,
sich kungeln, sich zerknittern.

Gripper, v. a. ὀρτάω, κλέπτω
ἔξωθεν καὶ κρυφίως, weg-
stehlen, wegmaulen; se —,
λαρώνομαι, sich kungeln; με-
λώνομαι (ὡς τὰ δαίτια βρω-
μένω), eintausen (als benetztes
Zuth); βάνω καμμίαν φαν-
τασίαν παράξενον εἰς τὸν
νοῦν μου, sich (dat.) seltsa-
me Grillen in den Kopf setzen.

Grippe-son, m. ὁ διορισμένος
να συνάξῃ τὰ λαοδηματὰ το-
υ με ὁλγων μοδόν, der
jemandes Einkünfte für ge-
ringen Lohn eintreibt; (διὰ
τὰ μαλλιά) ἄσπρος, πολτός,
(von Haaren) grau, weiß.

Gris, grisé, adj. λευκόφαιος,
ψαρός, grau; papier gris,

χαρτί τι γράφον καὶ γρά-
φωλλαν, ὁποῦ πίνει, grau
Papier, Böhspapier, n.;
fait gris, il fait un temp
gris, ὁ καιρός εἶναι στυγ-
φαιμένος, καὶ καταιγὶς, ὁ
trübde und kaltes Wetter
(impr.) lettres grises, κα-
ταλειπτά ψηφία με πλινυ-
ματα, Anfangsbuchstaben n.
pl. mit Verzierungen; vin
gris, κρασί ἀνοικτο-κόκκι-
νον, blastrother Wein, m. fa-
sam. il est gris, αὐτός εἶναι
μισομεθυμένος, er ist bal-
beetrunken (fam. schwärz.)

Gris, m. τὸ χροῖμα λευκόφαιος
(ψαρός (τοῦ κ. ζυτῆς)), de
Grais; — de perle, χροῖμα
λευκόφαιον ὡς τὴν περλῆν
ταύτην, Perlfarbe, f.

Grisaille, f. μέθοδος τοῦ ζω-
γραφεῖν με δύο χροῖμα-
τα ἀνοικτόν, καὶ ἕλλο ἀνο-
ικτόν, Art Malheren: Gris
in Gris; μέγμα μαλλίω
μικροδερῶν καὶ ἄσπρων δι-
πλοῦντας, μαλλιά παρα-
μίschung f. von schwarzlicher
und weißen Haaren zu Perul-
fen.

Grisailler, v. a. ἀλείφω με χροῖ-
μα λευκόφαιον (ψαρόν)
grau anstreichen.

Grisâtre, adj. ὁποῦ κλίνει εἰς
τὸ λευκόφαιον (εἰς τὸ ζυ-
τῆς), graulich.

Griser, v. a. δίδωμι πρὸς γὰ πρὸς
ἕως γὰ μισομεθυοῦν, einen
halb betrunken machen, bene-
beln.

Grisette, f. εἶδος τοῦχρος ποικί-
λης ὅπου ἔχει χροῖμα σιλικ-
...

- της, ein geringer alsbetrachtet
 Zeug, m.; *γυναικα ποταπῇ*,
 απλῆς καταστάσεως, Weibes
 person f. geringen Standes.
 Grisoller, v. n. *κλιδῶ* (*ἀλγε-
 ται διὰ τὸν χορδαλόν*), singen
 (von der Leerde).
 Grison, onne, adj. (*διὰ τὰ
 μαλλιά*) λευκοφαίος, ψαρός
 (ὅπου ἔχει χρώμα σιάνης),
 grau.
 Grison, m. *γέρων πολὺς* (ἀσπρη-
 μάτης), alter Graupf, m.;
 δούλος τις ἐκδυμένος ψαρόν
 φόρεμα διὰ καμῶν κρι-
 νῶν υπόθετον, ein grau ge-
 kleideter Bedienter m. zu ge-
 heimten Verrichtungen; *fam.*
γάδαρος, Esel, m.
 Grisonier, v. n. (*διὰ τὰ μαλ-
 λιά*) γίνομαι λευκοφαίος,
 ψαρός, ασπρος, (von Haaren)
 grau werden; *fig.* γηράω,
 alt werden.
 Grive, f. *κίχλη* (πούλλ), Dros-
 sel, f.; *Ακρομυτιόπου*, m.
 Grivelle, ée, adj. *πλάσιμης*
κῆδος ἀπὸ μελάνος καὶ ασπρου,
 grau und weiß gefleckt.
 Griveler, Grivellerie, f. τὸ ἀνο-
 μον κῆδος εἰς ἓνα ἐπάγγελ-
 μα, unvertaunder Gewinn m.
 in einem Amte, *fam.* Schnitt,
 m.
 Griveler, v. n. *κίχλη ἀνομον*
κῆδος εἰς ἓνα ἐπάγγελμα, ἡ
ἀφύγιον, *fam.* seinen Schnitt
 machen (in einem Amte).
 Griveleur, m. ὁ ἀνόμιος κερδι-
 ζων εἰς ἐπάγγελμα π., *fam.*
 der seinen Schnitt macht (in
 einem Amte).
 Grivois, m. (στρατιώτης) ἔξυ-

- προς καὶ ἀνταπῶς*, munter
 und lustiger Art (Soldat), m.
 Grivoise, f. μεταπολύτητα εἰς
 τὸ στρατεῖν ἀνταπῶς, καὶ
 ἐλευθέρως, muntere, lustige
 Marktfensterin, f.
 Grogard, m. ἀνειχάριστος,
 ὅπου πιστεύει φωνάζει καὶ
 μαλώνει, Brummbar, Mur-
 kops, m.
 Grogne, f. *κίχης τινὸς πὰ φω-
 νάζει καὶ πὰ μαλώνει*, verdrieß-
 liche Laune, f.; das Murren,
 Brummen.
 Grognelement, m. γρούνισμα,
 γροῦνισμός (φωνή τὸν γροῦ-
 νισμ), das Groggen (der Schwe-
 ine).
 Grogner, v. n. γροῦλλῶ (ὡς οἱ
 χοίροι), grunzen (wie die
 Schweine); *fig.* γογγύδω,
 φωνάζω, μαλώνω, brummen,
 murren, janken.
 Grogneur, m. -euse, f. μουμου-
 ριστής, γογγυστής, Brumme-
 bar, Murkops, m.
 Groin, m. ὄρχος, μόρη χοί-
 ρου, Rüssel m. der Schweine.
 Groison, m. τρυπασθῆν τρυ-
 μένον, geliebene Kreide.
 Grolle, v. freux.
 Gromeler, v. n. *fam.* μουμου-
 ρῶ, murren, brummen.
 Gronder, v. n. μουμουρῶ,
 γογγύδω, μαλώνω, murren,
 brummen, janken. v. a. ἐπι-
 πλέρω, μαλώνω τινά, einen
 anfüllen, aufschmälzen.
 Gronderie, f. *ἐλεγείας, φωνά-
 ζμα μὲ θυμόν*, μάλωμα,
 Schelten, Brummen, Gezänk,
 m.
 Grondeur, euse, adj. ὅπου

- ἀγανάκη πὰ φωνάζει, πὰ ἐλέγ-
 ζει, πὰ μαλώνει*, murrend,
 jänkend.
 Gros, grosse, adj. *χορδῶς*
(παχὺς), did; *χορδῶς* (αὐτὴ
λεπτός, διὰ ῥοῦπα πλ.),
 grob (als Tuch it.); *μεγάλος*,
 τινός, groß; *λαγνός, θνη-
 τός*, stark; *grosse femme*,
χορδὴ ἡ παχὺα γυναικα,
 dicke Frau, f.; *femme gros-
 se, γυναικα ἐγκυμονήν*,
 schwangere Frau; *yeux gros*,
μέγα φουσκωμένα, geschwol-
 lene Augen, n. pl.; *la mer*
est grosse, ὅτι ἡ θάλασσα
 εἶναι τεταραμένη, das Meer
 ist unruhig, stürmisch; *un*
gros temps, καὶρός φουρτοῦ-
 ρας εἰς τὴν θάλασσαν, stür-
 misches Wetter zur See.
 Gros, m. τὸ *χορδῶτερον μέρος*
τινός πράγματος, der dickste,
 stärkste Theil von etwas; τὸ
κενρώτερον, ἀξιολωπώτερον
μέρος, der Haupttheil, das
 Wichtigste; *le gros de*
l'armée, τὸ *μεγαλύτερον*
μέρος τοῦ στρατεύματος,
 Hauptarmee, f.; *un gros de*
cavalerie, *un gros d'infan-
 terie*, *μεγάλον σῶμα ἱππι-
 κού, πεζούρας*, ein starkes
 Corps m. Reiteren, Fußpöhl;
le gros du monde, οἱ *περισ-
 σότεροι*, die meisten Menschen;
le gros du revenu (d'une
cure etc.), τὰ *διωρισμένα*
χρονικά εισοδήματα (μὲς
ἐφημερίδας πλ.), die bestimm-
 ten oder gewissen Einkünfte
 (einer Pfarre ic.); — *de Na-
 ples*, — *de Tours*, *μεταξώ-*

τά τινα τῆς Νεαπόλεως, καὶ τοὺς δυνατώτερος παρὰ τὰ ἄλλα, Gros de Naples, Gros de Tours (Arten Seidengewebe). Gros (moussie), χροσαίει, Großen, m.; Gros (poids), δράμης, δραχμῇ, ὀρθοὺν ὡς γίγας, Quentchen, n. (v. metre.)

Gros, adv. πολὺ, viel; en —, χονδρικά, im Ganzen, im Großen; marchand en —, μεγάλος πραγματευτής ὅπου πωλεῖ μόνον χονδρικά, Großhändler, m.; tout en —, γενικῶς, überhaupt, in allem.

Groseille, f. φραγκοστῆφυλον, Johannisbeere, f.; — verte, ἀγριοστῆφυλον, φραγκοστῆφυλον πρᾶσιμον μὲ ἀγκάθια, Stachelbeere, f.

Groseillier, m. φραγκοστῆφυλιά, Johannisbeerstrauch, m.; — épineux, φραγκοστῆφυλιά μὲ ἀγκάθια, Stachelbeerstrauch, m.

Grosso, f. δώδεκα δοντίνες, das Groß, zwölf Dufend; ἴσων, ἀντιγραφή, Abschrift, f.

Grosserie, f. σιδηρικά χονδρά, grobe Eisenwaare, f.; πραγματεία ἐκείνου ὅπου πωλεῖ χονδρικά, Großhandel, m.

Grossesse, f. ἐγγαστήρι, Schwangerschaft, f.

Grosneur, f. χονδρός, ἡ χονδρός, Dide, GröÙe, f.

Grossier, ière, adj. χονδρός, ἀτεχνός, grob, plump; ἀπολίτρευτος, ἀπαιδευτός, grob, unhöflich; marchand grossier, πραγματευτής ὅπου δὲν

πωλεῖ λιανικῶς ἀλλὰ χονδρικῶς, Großhändler, m.

Grossièrement, adv. χονδρά, χωρὶς καμνίων τέχνης, grob, plump; συνολτικῶς, κεραλατωδῶς, im Ganzen, überhaupt.

Grossièreté, f. τὸ χονδρὸν, χονδρὸς τρόπος, Grobheit, grobe, plumpe Art, f.; χωρικισμὸν ἡ ἀπειδευσίαν, Grobheit, Unhöflichkeit, f.

Grossir, v. a. χονδρύνειν, κίμνω χονδρὸν, μεγάλον, αἰδάνω, φουσκώνω, did, groß machen, vergrößern, aufschwellen. v. n. χονδρύνω, γίνωμαι χονδρός, μεγάλος, αἰδέσθω (οὐδέξ.), φουσκώνω (οὐδέξ.), did, groß werden, anwachsen, aufschwellen.

Grossissement, m. αὐξησις, Vergrößerung, f.

Grossoyer, v. a. κίμνω ἴσων, ἀντιγράφω, eine Abschrift machen, abschreiben.

Grotesque, adj. (— guement, adv.) κατὰ περιφράσινον τρόπον ζωγραφισμένος, grotesk, unnatürlich (in der Malerei); παράξενος, γελοιώδης, feltfam, lächerlich; des grotesques, m. pl. αἰζόντες ζωγραφισμένοι μὲ παράξενον, παραφρίστικον, γελοιώδη τρόπον, Grotesken, a. pl., Grillenwerk, n.

Grotte, f. σπήλαιον, Höhle, Grotte, f.

Gronelleux, euse, adj. πετροῖδης, λίθινος, steinig, feldig.

Grouillant, ante, adj. fam. ὅπου

κνίσται, σαλεύεται (v. grouiller), wimmeln.

Grouillement, m. βορβορύνει (εἰς τὴν κοιλίαν), Knurren (im Leibe), n.

Grouiller, v. n. — de, μουρικήν, ἢ εἶμαι γεμάτος ἀπὸ ... , wimmeln von ... ; βορβορύνει (εἰς τὴν κοιλίαν), knurren (im Leibe).

Groupe, m. παρουσίασις (εἰς ζωγραφίαν, εἰς γλυπτικήν) περισσότητων ὑποκειμένων μετὰ συναρθρωσίων, σύνθημα, Gruppe (in der Malerei und Bildhauerkunst), f.

Groupier, v. a. παρουσιάζειν μετὰ συναρθρωσίων περισσοτητα ὑποκείμενα (παρουσιάζειν εἰς ἓν σύνθημα), gruppieren, zusammenstellen.

Grain, m. κοιδάρι ξηλοεισμένον, Grän, f.; σπέρμι ξηλοεισμένον, Grän, m.; σπέρμι ξηλοεισμένον, Grän, m.; berggrün, f.; νέος γέννητος γερονόπουλον, junger Keimling, m.

Gras, f. γέρας, Aranid, m.; μωρός, ἀνόητος, Dummkopf, m.; γέρανον, εἶδος μωρόν, μὲ τὴν ὁμοίαν σηκώσαν ἢ κτίσιν τὰς πέτρας εἰς ὁμοίαν τὸν τόπον, Arahn, m.; φέβος, n.

Grerie, f. χρητήριον εἰς ὑποθέσεις ὅπου ἀνίσχοντο εἰς τὴν δόξην, Forstgericht, Forstamt, n.

Gruier, v. a. τρώειν μετὰ τὸ δάσκει (οἷον) μικρὰ κινεῖν, κινεῖν, τρώειν, essen, peilen, knaupeln; τρώω, essen.

Grume, *f.* τὸ χωμαμένον ξύλον ἀπὸ τὸ δένδρον ὅπου ἔχει ἀκόμη τὴν φλοῖδα του, vom Baume abgeschaltenes Holz *n.*, das noch seine Rinde hat.

Grumeeu, *m.* θρόμβος (αἵματος, ἡ γάλακτος πηκτοῦ), Klümpchen (geronnenes Blut, geronnene Milch), *n.*
se Grumeler, *v. r.* γίνωμαι ὡς θρόμβος, κουβερνίζομαι, sich klumpen.

Grumeleux, *ense*, *adj.* ὅπου ἔχει θόλους, knotig, knorrig.

Gruon, *m.* νέος γερμανός, νεογερμανός, junger German, *m.*

Gruyer, *ère*, *adj.* ὅπου ἔχει ἀναφορὰν μὲ τὸν γέροντα, fronhörtig.

Gruyer, *m.* ποιητής εἰς ὑποθέσεις ὅπου ἀνήκουν εἰς τὰ δάση, Forstrichter, *m.*

Gruyère, *m.* εἶδος τυροῦ τῆς Ἑλβετίας (Zugcherkäse), Art Schweißkäse, *f.*

Gué, *m.* πόρος, μέρος ποταμοῦ ὅπου ἤμπορε νὰ περάσῃ τις περπατών, Furt (Ort in einem Flusse, wo man durchwaten kann), *f.*

Guéable, *adj.* διαβατός (διὰ τὸ ποτάμι, διὰν ἤμπορε νὰ περάσῃ πεζός), wo man durchwaten kann.

Guéhes, *m. pl.* ἑκείνοι εἰς τὴν Περσίαν καὶ Ἰνδίαν ὅπου ἔχουν ἀκόμη τὴν πελαγίαν ἀγροικίαν τοῦ Ζωρράστρου, προοιζόται, die Feueranbeter (von der alten Religion Zoroastere) in Persien und Indien.

Guède, *f.* ὥστε νὰ διὰ βαφῆς,

βαδὲ γαλάζιον, Wald (Fleisch), *m.*

Guéder, *v. a.* βάσκει μὲ τὸ χυτὸν guède, mit Wald färben; *pop.* χορταίνω, γεμίζω τὸ στομάχι, den Magen füllen, vollstopfen.

Guère, *v. a.* πλύνω εἰς τὸ νερόν, spülen, abwaschen; — *au cheval*, ὡς μὲν εἰς τὸ ποτάμι τὸ ἄλογον διὰ νὰ πλύνῃ, ein Pferd in die Schwemme reiten.

Guenille, *f.* παῖκος, τζάντζαλον, Lumpen, *m.*

Guenillon, *m.* μικρὸν δίκως, γουιτάρι, Dämpchen, *n.*

Guenipe, *f.* γυνή βυτιαρή, γαυλόβιος, ἀγορία, schmales, schlechtes Weib, *n.*, Schlamsche, *f.*

Guenon, *f.* τὸ θηλυκὸν τῆς καίμους, Affenweibchen, *n.*; *fig.* γυνή ἀσχημὴ ἢ ἀγορία, hässliches oder schlechtes Weibsbild, *n.*

Guénuche, *f.* μικρὴ μάμμου (τὸ θηλυκὸν), Affchen *n.* weiblichen Geschlechts.

Guépe, *f.* σφήκα, ἡ σφήξ, Wespe, *f.*

Guépier, *m.* γολιὰ σφρηκόν, Wespennest, *n.*; πολλὰ ὅπου κρύβει ταῖς σφήκαις καὶ τὰ μέλιοντα, μέλισσοφύγιον, Bienennestler, Bieneawolf (Wohel), *m.*

† **Guerdon**, *m.* μισθός, ἀντιμισθία, Lohn, Belohnung, *f.*

† **Guerdonner**, *v. a.* ἀντιμισθίω, belohnen.

Guère, *Guères*, *adv.* ὡς λίαν ὥς πολὺ, wenig, nicht viel; ne

guères que, δὲν... σχεδὸν πάρος, fast nicht... als; il n'y a guère que lui qui soit capable etc., δὲν εἶναι σχεδὸν πάρος πρὸς ὅπου νὰ ἦεν ἱκανὸς κτλ., es ist fast niemand als er, der im Stande ist ic.

Guéret, *m.* γῆ λογασμένη, καὶ ἰσχυρὸς, Brachfeld, *n.*; **Guérets**, *pl.* (poét.) τὰ χωρία, οἱ κάμπτοι, die Fluten, *f. pl.*, Gefilde, *n. pl.*

Guérison, *m.* μονοπόδιον κηροσκάμνι, λογησαστήριον, Leuchterstuhl, *m.*

Guérir, *v. a.* ἰατρεύω, heilen; ἰατρεύομαι, ξαναλαμβάνω (ἀπὸ ἀρρώστιας), genesen, gesund werden. *se* —, *v. r.* (διὰ πληγὰς) ἰατρεύομαι, (von Wunden) heilen.

Guérison, *f.* ἰατρικία, ἰατρικίς, ξαναλαβή, Heilung, Genesung, *f.*

Guérissable, *adj.* ἰατρευτός, εὐάτος, heilbar.

Guérite, *f.* σκοπιὰ, οἰκίδιον, καλύβα διὰ τὸν φύλακα, Schilderhaus, *n.*; κρύσκει, οἰκίδιον τι ἀσχυκὸν εἰς τὴν σκέπην τῶν σπιθίων, Altan *m.* auf dem Dache.

Guerlandes, *f. pl.* (mar.) πλέγμα ξύλα ὅπου στερεώνονται τὰ κρητὸν τῆς πλώρης τοῦ καραβίου, Duerbalken *m. pl.* am Vordertheile des Schiffes.

Guerlin, *m.* v. Grelin.

Guernon, *m.* τὸ μονοτάκιον, Schnurrbart, *m.*

Guerre, *f.* πόλεμος, Krieg, *m.* faire la — à..., πολέμω

καίνας πολέμου... η κα-
τά (νίκος), βερίεργον, Κρίε-
γόντων μετ'... η, gegen...
faire la — à q. de qc., περι-
γελῶ τὴν διάτ., einen wegen
einer Sache aufziehen, spotten;
faire la — à l'oeil, παρμυ-
νέω, παρητηρῶ τὸν ἄντι-
λόν μου, seinen Gegner genau
beobachten.

Guerrier, m. στρατιώτης, ἄν-
θρωπος πολεμικός, ἄνδρες,
Krieger, m.

Guerrier, ière, adj. πολεμικός,
kriegerisch.

† Guerroyer, v. n. πολεμῶ,
kriegen.

† Guerroyeur, m. v. Guerrier.

Guet, m. ἡ φυλακή τοῦ στρα-
τιώτου (ὅπου στέκεται εἰς ἓνα
τόπον, ἡ περιτειγοῦσι),
Wache, Schildwache, f.; οἱ
φύλακες ὅπου περιτειγοῦ-
σιν τὴν νύκτα, Schatzwache,
f.; mot de guet, σύνθημα
(ὃ λόγος ὅπου ὁ στρατιώτης
λαμβάνει ὅταν ᾖναι εἰς φυ-
λακὴν διὰ τὴν ἡμπορὴν εἰς
γνωστὴν τοῦ στρατιώτου
του), Lösung, Parole, f.;
être au guet, στέκεται ὡς
φύλαξ, Schildwache stehen.

Guel-à-peus, m. λόγος, ἐρέδου
ἐπὶ κακῷ σκοπῷ, παρμυνέι-
μα, προμελετὴ εἰς ζημίαν τι-
νὴν, das Anlauern, Nachstel-
lung f., um jemanden zu scha-
den.

Guêtre, f. περικνημὶς, περικνη-
μιδιον (εἰδος ἐποδηματος
ὅπου σκεπάζει μόνον τὴν
κνήμην καὶ τὸ ἐπὶ αὐτῇ μέρος
τοῦ ποδός), Kamätsche, f.

Guêtre, v. a. παρμυνέω, Ka-
matschen anziehen.

Guêtre, v. a. παρμυνέω,
ἐνδεδέσθαι, aufsetzen, aufpas-
sen.

Guêtreur, m. παρμυνέτης,
Anlauerer, m.

Guénard, m. ἐκείνος ὁ ποῦ φε-
νέει, Schreiber, m.

Guéno, f. τὸ στόμα καὶ ὁ λάρ-
υγξ τῶν τετραπόδων ζώων,
καὶ τῶν ψαλίων, Rachen, m.,
Maul (der Thiere und Fische),
n.; στόμα, ἄνοιγμα, τρύπα
(γονύων κτ.), Wundung,
f.; Loch (eines Badefens etc.);
στόμα ἄγχιον, Deffnung f.
eines Gefäßes.

Guénée, f. τόπος ὅπου λαμβάνει
τις εἰς τὸ στόμα ἀπὸ μίας, ein
Maul voll, ein Rachen voll.
fig. Guénées, f. pl. ἄσχημα,
ἀλογα λόγια, Bolen, schmu-
tliche Reden, f. pl

Guénier, v. n. fam. φωνάζω,
ὁμιλῶ δυνατὰ, (schreien, Rarl
reden. v. a. — le lièvre, (διὰ
τὸ λαγυρίζον) ὅταν ἀρπάξῃ
καὶ μετὰ τὸ στόμα του τὸν
λαγῶν, (von Jagdhunden)
den Hasen packen.

Guénies, m. (blas.) χρῶμα
κόκκινον, die rothe Farbe.

Guénaille, f. fam. οἱ ζητοῦν-
τες, Bettelvolk, n.

Guénailleur, v. n. διακονέω,
κάμνω τὸν ζητοῦντα, betteln,
betteln gehen.

Guénant, sante, adj. ὅπου
κάμνει τὸν ζητοῦντα, bettelnd.

Guense, f. κομμάτι σίτηρον
(σιρογγύλιον) ἀνελόμενον εἰς
τὸν φούρνου, Wane (rundes

Stück geschmolzenes
Brot), f.

Guenserie, f. ζητοῦλα
παζαρία, Betteln, De-
bit, f.; fig. fam. πα-
ποταγὴ τῆς, geringe
Sache, f., Bettel, m.

Guex, euse, adj.
λας, πάμπτωχος, bettel-
nd, Guex, m. ζητοῦλας, De-
bit, m.; ζη-
τοῦλας, schlechter
Schurke, m. Guense,
ταυλὴ, διακονία, De-
bit, f.; μία ἄσχημα, De-
bit, schlechtes Weibsbild,
Bettel, f.

Gai, m. ἕδος (φυτόν),
(Pflanze), f.

Guichet, m. θυρίδιον ἐν
τείχῃ, Thüre, m., παρ-
αίτησις, Thüren n.
der größern Thüre; ἀ-
φαιρέσις, Thürflügel
eines Schranke.

Guichetier, m. δοῦλος τοῦ
λακταῖου (ὅπου ἀνα-
τίθεται καὶ προσέχει
τὸν λακταῖον οἱ φυλακί-
ται, Pförtner, Thürafnecht m.
Befängnißfisch.

Guide, m. ὁδηγός, ὅπου
χρεὶ τὸν δρόμον, Weg-
weiser, m.; παρ-
αγωγὴ, πληρῶν τοῦ
ζώου τῶν ἀλλοτρίων τῶν
die Possession bezahlen
Possessionen ihre Trinksge-
ben.

Guide, f. ὁδηγός, βιβλίον
περιγράφει τοὺς δρόμους
ἐξισομετρεῖται τὸν πόλιν
Wegweiser (ein Buch);

- η λωρὶ τοῦ χαλινοῦ τῶν ἀλόγων ὑποὺ τραπεζῶν ἐμάζε, Zentfess, n., Zentfesseln, m.
- Guidean, m. (mar.) δίκτυον μεγάλον ὑποὺν μὲ ἀσπόν, schlauchförmiges großes Fischnetz.
- Guider, v. a. δείχνει τὸν δρόμον, ὁδηγεῖ, den Weg zeigen, führen (prop. et fig.).
- Guidon, m. σημαία, φλάμπουρον τῶν λεγομένων Gendarmes (v. Gendarine), Standarte f. einer Gendarmes-Compagnie; ὁ σημαιοφόρος ἐκείνου, Standartenjunfer m. detselben. — de renvoi, σημειὸν ὅπου βράνται εἰς τὰ πρὸςβλήματα διὰ τὰ ἡδεύρη τις τοῦ πηγαίνει ἢ προσήκη, Nachweisungszeichen, n.
- Guignard, m. πουλλὲ τι ὡς ὁ κόσμοφος, Mornell (Art Kibis), m.
- Guigae, f. εἶδος κερασίου γλυκοῦ, Süßfische, f.
- Guigner, v. a. κοιτάζω μὲ τὸ μάτι μισοκατακλινόμενον, mit halb zugeblincktem Auge (nach etwas sehen), nach etwas hinschieln; κοιτάζω μὲ τὸ μάτι κρυφά, παραμονεύω, ein Auge auf etwas haben, lauern.
- Guignier, m. εἶδος κερασίου (ὅπου φέρει γλυκὰ κεράσια), Süßfischbaum, m.
- Guignon, m. ἀτυχία (εἰς τὸ παίγνιον), Unglück (im Spiele), n.
- Guilive, f. δακὶ ἀπὸ ζύχαρι, Zuckerbranntwein, m.
- Guilée, f. αἰγνίδιος βροχὴ, καὶ

- ὀλιγοβάστακτος, Regenschauer, Regenguss, m.
- Guillage, m. ἡ ἀνάβρασις τοῦ νεοβρασμένου ζύθου εἰς τὰ βουτρία, Bährung f. des jungen Bieres in Büßern.
- Guillaute, adj. bière —, ζύθος ὅπου ἀναβράζει, gährendes Bier, n.
- Guillame, m. εἶδος δοκανίου (τῶν φυλακτῶν ὅπου φέρει τὸν τραπεζικὸν κτλ.), Tischlerstuhel, m.
- Guilleslin, m. ἄτι μουσικισμὸν Ἀγγλικόν, englischer Wollsch, m.
- Guillelou, m. courir le —, συχναῖω τὴν νύκτα εἰς τοποὺς ασωτίας, des Nachts in lles dastischen Häusern herum lausen.
- Guillemeis, m. pl. (impr.) ὁ μνησκό, τὸ σημειόν ("), Auführungszeichen, n., Gulesaugen ("), n. pl.
- Guiller, v. n. (διὰ τὸν ζύθον), ἀερίζει, ἀναβράζει, (vom Bierre) gähret, aufstoset.
- Guilleret, ette, adj. ἔξυαντος, χαρούμενος, εἰσιμος, munter, lustig; habit guilleret, φρόνιμα πλαφρόν, leichtes Kleid, n.
- Guilleri, m. κηλάδισμα τοῦ στρονθόν (σπονδυμυῖδ). Gezwitscher n. der Sperlinge.
- Guillocher, v. a. σιολίζω μὲ γραμμάς περιγεγραμμένας, mit herumgezogenen Linien verzieren.
- Guillochis, m. σχήματα, σιολισμοὶ ἐκ γραμμῶν περιγεγραμμένων, Verzierungen

- f. pl. mit herum gezogenen Linien.
- Guillotine, f. γκιλοτίνη (ξανα- λείων διὰ τὸ ἀποκεφάλισμα τῶν κατωδίκων), Guillotine, Köpfmaschine, f.
- Guillotiner, v. a. γκιλοτινέρω, ἀποκεφαλίζω μὲ γκιλοτίνη, guillotineren.
- Guinauve, f. ἀργισμολόχα, ἄλδαλα (ψυτὸν), Eibisch, m., weisse Pappel, f.
- Guimbarde, f. ἀμάξι μακρὸν διὰ φορτίον, Art Lastwagen, m.; ἡ μαρμὰ (φορτὸν) τι μακρὸν ἐν σχήματι λωρὸς τελεικένον τὸ ὅπουον βάρων εἰς τὸ στόμα καὶ πτυσθὲν μὲ τὸ δάκτυλον τὸ γλωσσίδι ὅπου ἔχει αὐτὸ εἰς τὴν μέσην του), Maultrommel, f., Brumm-eisen, n.
- Guimpe, f. τὸ λεπτόν παντὸν μὲ τὸ ὅπουον αἱ καλογορηθῆσιν ἀπελάζων τὸν λαμπὸν καὶ τὴν στήθος τῶν, Brustschleier m. der Nonnen.
- se Guimpe, v. r. fut. γίνουμι καλογορηθῆσιν, eine Nonne werden.
- Guindage, m. τὸ σήκωμα τῶν φορτίων ὅπου πρέπει νὰ ἐμβῶν εἰς τὸ καράβι, das Aufwinden, Aufstiften (der Lasten, die auf ein Schiff kommen sollen).
- Guindat, m. (mar.) ἀργύτης διὰ σήκωμα φορτίων, Winde, f.
- Guindaut, m. (mar.) ἕνος τῆς σημαίας (μπαντίρας), Phéle f. einer Flagge.
- Guindé, ee, adj. fig. (διὰ τὰ λόγια) φουσκωμένος, schwell-

fig; **homme guindé**, ὅστις προσποιεῖται τὸν σεμνὸν καὶ σοβαρὸν, steifer, gezwungener (fam. gravitätscher) Mensch, m.

Guinder, v. a. τραβῶ μετὰ τὴν μηχανήν, μετὰ τὸν ἀργάνην, aufwinden, aufhissen. se —, v. r. fig. καταβύβουμι εἰς ὑπερβολικὰς καὶ φανταστικὰς ιδέας, sich verstellen in überspannten Ideen.

Guinderesse, f. (mar.) ἀγωνὶ διὰ θυμῷ των πανιών, Disputa, n.

Guindole, f. ἀργέτης, Winde, f., Krah, m.

Guindre, m. τροχὸς μετὰ τὸν ὅποιον συγκλῶθαι τὸ μεταξὺ, Zwirnrad n. zur Seide.

Guinée, f. νόμισμα τι χρυσῶν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, Guinée (englische Goldmünze), f.; εἶδος μουσελλίας, Art Mouffelin, m.

Guingois, m. στραβώσα, τὸ μὴ ἴσους, das Verschobene, ungleich, Schiefe; de —, adv. στραβῶ, πλάγιως, schief, schräge.

Guinguette, f. καπηλειὸν ἐξω τῆς πόλεως (ὅπου ὁ λαὸς πηγυρίζει πρὸς τὴν τὰς ἐορτὰς), Schenke, f.; fig. fam. σπιτόπουλον εἰς τὸ χορὸν, Landbühne, n.

Guiper, v. a. περιτυλίω γνέθωντες, überspinnen.

Guipure, f. δονέως περιτυλιγμένης μετὰ χρυσῶν κλωσάδων, mit gedrehter Seide überspinnene Spitzen, f. pl.

Guirlande, f. στέφανος ἀπὸ

λουλούδια, στεφάνη, Blumenkranz, m., Blumenghänge, n. **Guise**, f. τρόπος, συνήθεια, Art, Weise, Gewohnheit, f.; en — de, εἰς τὸν τρόπον ὡς..., auf die Art wie...

Guitare, f. κιθάρα (ὄργανον μουσικῆς μετὰ χορδῶν ὅπου παίζονται μετὰ τὰ δάκτυλα), Guitarre (Zither), f.

Guitariser, v. n. κιθαρίζω, die Guitarre (Zither) spielen.

Guilran, m. εἶδος ἀσπίλου (χαρμιῶν), Art Lherer, m.

Gurgene, f. (blas.) ἡ γούμενα, Infertan, n.

Gustatif, adj. (anat.) ners —, νεύρον τῆς γαστρῆς, Geschmackesnerve, m.

Gustation, f. (p. u.) ἡ γαστρίτις, das Schmecken, Kosten.

Guttural, adj. lettre gutturale, γούμα (στοιχείον), ὅπου προέχεται μετὰ τὸν λάρυγγα, Kehlkaut, m.

Gymnase, m. γυμνάσιον, Gymnasium, n.

Gymnasiarque, m. γυμνασιάρχης, Gymnasiarch, m.

Gymnaste, m. γυμναστής, Gymnast (Turnlehrer), m.

Gymnastique, f. γυμναστική, Gymnastik, Turnkunst, f.

Gymnique, adj. γυμνικός, ἀνήκων εἰς τὴν σωματικὴν γυμνασίαν, zur Selbstübung gehörend, s. f. ἡ γυμναστικὴ τέχνη, Gymnastik (Turnkunst) f. der alten Griechen.

Gymnosophistes, m. pl. γυμνosophισταί (εἶδος Ἰνδικῶν φιλοσόφων), Gymnosophisten (Art indischer Weisen), m. pl.

Gynécée, m. γυναικῶν, γυναικῶν (εἰς τοὺς παλαιούς Ἰσθμους), Frauenzimmer (der alten Griechen), n.

Gynécocratie, f. γυναικοκρατία, Weiberregierung, f.

Gypse, m. ἡ γύψος, Gyps, m.

Gypseux, ense, adj. γυψένιος, gypsartig.

Gyrovaque, m. εἶδος μοναχῶν, ἀλλὰ πρὸς κοινὸν, aber herumwandernd der Mönche, m. pl.

H.

Ἐξεῖρα εἰς τὰ ὅποια τὸ h ἔλθει, εἶναι τὸ σημείον (diejenigen, wo das h mit einem Hauch ausgesprochen wird, mit ') bezeichnet.

Ha! ἃ! δεινισμὸς, hat, ex.

Habile, adj. ἐπιτηδεύς, geschick (jur.) ἀρετὸς, leavós, fähig.

Habilement, adv. ἐπιτηδεύον, mit ἐπιτηδεύον τρόπον, mit einer geschickten Weise.

Habilitété, f. ἐπιτηδεύτης, Geschicklichkeit, f.

Habilissime, adj. fam. ἐπιδημιότης, ungemein geschick.

Habilitation, f. (jur.) ἐξουσιοδότης (ἐκπόρευσις κοινῶν καταστάσεων ἀπὸ ἐξουσιοδοτήσαντος ὅπου ἀκούη διὰ ἐξουσίας εἰς τὴν ἀνδρικὴν ἡλικίαν), theilung f. der Rechtsfähigkeit (einem Minderjährigen).

Habilité, f. (jur.) ἀρετὸς, leavότης, Fähigkeit, f.

habiller, v. a. (jur.) καταστρέφειν τὰς κεραιὰς (ἐς νόμιμα ἐπισημασμένα), einen fähig, tüchtig (zu Rechtsverhandlungen) machen.

habillage, m. προετοιμασία τοῦ μαγαζινοῦ διὰ τὰ πάλαι τοῦ ποικίλη, ἡ ἀγοράμη εἰς τὴν σοῦβλαν, Zurichtung f. des Geschäftes oder Wildbrets, um es an den Bratpfisch zu stecken.

habillement, m. ἐνδυμα, φόρεμα, Kleidung, f.

habiller, v. a. ἐνδύειν, ἐκδύειν, kleiden, anfeiden; κατασκευάζειν (φαιάειν) φορέματα, Kleider machen; ἐξυφάζει τὰ ἐντερα (ἀπὸ σφαγμένη ὡσα, ψάρι), ausnehmen; προετοιμαζέτω ποικίλη, ἀγοράμη (τὰ παλαιὰ ἐκ τὴν σοῦβλαν), Geflügel, Wildbret zurichten (um es an den Bratpfisch zu stecken); περιτυλίβω (μὲ χαρτὶ κτλ.), einwickeln (in Papier κ.); — **en conte**, σχηματίζω μίαν διήγησιν, eine Erzählung einwickeln; — **une faute**, σκεπάζω (μὲ πρόφασιν) ἕνα σφάλμα, einen Fehler demänseln.

habilleur, m. γούραρης, ἀπὸ ἐτοιμάζει τὸ γουραιοκὸν, Kürschner m., der die Felle zubereitet.

habit, m. φόρεμα, Kleid, n.

habitable, adj. κατοικήσιμος, bewohnbar.

habitation, m. κατοικήσιμος, Wohnung, f. (mar.) στεγάζει εἰς τὸ ὅποιον στέκεται

ἡ ναυτικὴ πύλις (ὁμπούσιον-λας), Gempshäuschen, n.

Habitant, aute, adj. κάτοικος, κατοικῶν, wohnhaft. **Habitant, m.** ὁ κάτοικος, κατοικήτης, ἐγκατοικος, Bewohner, Einwohner, m. **Habitante, f.** κατοικήτρια, Bewohnerin, Einwohnerin, f.

Habitation, f. κατοικία, Wohnung, f., Wohnplatz, m.

Habiter, v. a. κατοικῶ, bewohnen; — **avec une femme**, συνοικεῖται μὲ γυναῖκα, eine Frau bewohnen.

Habitude, f. ἔξως, διάθεσις, Fertigkeit, f.; συνήθεια, Gewohnheit, f.; συναναπαύρησις ἀκνηστέρως μὲ τινα, genauer Umgang, m.; (méd.) κατάστασις τοῦ σώματος, Leibesbeschaffenheit, f.

Habitué, ée, adj. **prêtre** —, ἐκείνος ὁποῦ δὲν ἔχει ἐκμνησθῆναι, ἀλλὰ συνδιακονεῖ, καὶ συλλειτουργεῖ εἰς τὴν ἐκμνησθῆναι. Pfarrerhülfe, m.

Habituel, elle, adj. ὁ κατ' ἔξω γινόμενος, ὁποῦ ἔστιν συνήθεια, zur Gewohnheit geworden.

Habituellement, adv. κατ' ἔξω, κατὰ συνήθειαν, aus Gewohnheit.

Habituer, v. a. κάμνω τινα νὰ συνήθω, einen gewöhnen (zu etwas) s' — **v. r.** καμνῶν ἔξω, συνήθω, eine Gewohnheit annehmen, sich etwas angewöhnen. s' — **dans un lieu**, κατοικῶ, στερεῶναι τὴν κατοικίαν μου εἰς ἕνα τόπον,

sich an einem Orte häuslich niederlassen.

Habler, v. n. κομᾶται, πολυλογῶ μὲ ἐνδοξία καὶ ἐπερηφείαν, aufschneiden, prahlen.

Hablerie, f. κόμπος, οὐκία μὲ ἐπιδόξιν καὶ ματαιότητα, Aufschneidercy, Grobprahlercy, f.

Hableur, m. — **euse, f.** κομπαστής, ἀλιζών, μπεχληγρός, Prabler, Aufschneider, m.

Hache, f. τέκευος, ἀξίνη, πέλεκυς, Art, f., Beil, n.; **un homme a un coup de —**, ἔχει μίαν τέκευον, ἦτοι ἐνταὶ ὄλλων τοκέος, dieser Mensch hat einen Schuß, ist nicht richtig im Kopfe.

Hacher, v. a. ἁρῶν, κατακομματίζω, hacken, zerhacken; συντρίβω, zerbrechen; χαρακῶναι στανροειδῶς, κόμω στανροειδῶς χαρακώματα μὲ τὸ μολύβοζονδύλον κτλ. (εἰς ζωγραφίαν), (schraffiren).

Hachereau, m. μικρὸν τέκευος, Kerchen, Beilchen, n.

Hachette, f. τέκευος (διὰ σχίσμας ἔχων), Hackbeil, Handbeil, n.

Hachis, m. γαρνιὺν ἀπὸ κατ' αὐτοματὸν κρέας, Speise f. von gehacktem Fleische.

Hachoir, m. σαρνὶ ἐπ' αὐτῷ εἰς τὸ ὅποιον κερῶνται τὸ κρέας, Hackret, n., Hackbloß, m.

Hachure, f. τὰ διάφορα χαρακώματα στανροειδῶς ἀπὸ χαρακῶναι ἢ χαλκογράφου διὰ τὰ παραστήσαναι σκότος, Schraffirung, f.; (blas.) τὰ χαρακώματα καὶ σημεῖα πρὸς

ἔδειξεν τῶν διαφόρων χρωμάτων (εἰς τὰ παρόσημα), Darstellung *f.* der Farben (auf Wappen) durch Striche.

Hagard, arde, *adj.* ἄγριος, ἀγχιωμένος, wild, verheert; πεισματικός, λαχρωμένος, störrig.

Hagiographie, *adj.* ἡγιόγραφη βιβλία, die Hagiographa (Plalmen, Spruchwörter Salome's u. in der Bibel). *s. m.* ἡγιόγραφος, ὁποῦ γράφει περὶ ἁγίων, heiliger Schriftsteller, *m.*

Hagiologique, *adj.* ἡγιολογικός, ὅπου ἁρξῆς εἰς ἁγίους, die Heiligen betreffend.

Haha, *m.* χαράγματι, ἡ θυρίδιον εἰς τοίχον κήπου, Deffnung *f.* in einer Gartenmauer.

Hahé, *int.* φωνὴ διὰ τὰ στεματίζουν τὰ σκυλιά, Zuruf *m.*, um die Jagdhunde zurückzuhalten.

Haie, *f.* περιφραγμα (ἀπὸ δένδρεων), Zaun, *m.* πεδί, *f.*; ἀράδα στρατιωτῶν εἰς τὰ δύο μέρη ἐνὸς δρόμου, Reihe *f.* Soldaten zu beiden Seiten eines Weges, Caffe, *f.*

Haie, *int.* φωνὴ τῶν ἡμαξιδίων διὰ τὰ παρακινῆσθαι τὰ ἄλογα, hi! hi! Zuruf der Fuhrleute, um die Pferde anzutreiben. *sam.* — au bout, καὶ καὶ τι, καὶ παραπάνω, und noch was, noch darüber.

Haillon, *m.* μάλωμα, κομμάτι παλαιῦ παντός, ῥακος, Lumpen, Zappen, *m.*

Haine, *f.* μίσος, Haß, *m.*; en —, διὰ μίσος, διὰ πείσμα, aus Haß, aus Erbitterung.

Haineux, euse, *adj.* ὁποῦ μισαί, ἐχθρικός, voll Haß, feindselig.

Hair, *v. a.* μισῶ, hassen.

Haire, *m.* τριχύνον, τριχύνον ὑποκείμενον, härenes Pferd, Haßhund, *n.*

Haissable, *adj.* μισητός, ἀμισσητός, hassenswerth.

Halage, *m.* τὸ τραβίσμα τῆς βάρκας (πρὸς τὴν ἄκρην τοῦ ποταμοῦ), das Schiffziehen.

Halbran, *m.* ἄγριον πῆμα, wilder Ent, *f.*

Halbreuë, *adj.* fig. κοπιασμένος, κατακοιτωμένος, ἐκκακὴν κατέστησεν, ermüdet, abgemattet, in schlechtem Zustande.

Hâle, *m.* καλοκαιρινὴ καὶ σῆς, Sommerhitze, *f.*

Hâlê, ês, *adj.* κατακαυρισμένος ἀπὸ τὸν ἥλιον, von der Sonne verbrannt.

Hale-boulines, *m.* ἀρχαίος νάυτης, junger Matrose, Neuling, *m.*

Haleine, *f.* πνοή, ἀναπνοή, Athem, *m.*; tout d'une haleine, ὅλον εἰς μίαν ἀναπνοήν, ἀσπασίως, alles in Einem Athem, ohne Absatz.

Halement m (mar.) κόμβος τοῦ σχαυνοῦ, ὅπου γίνεται σιμὰ εἰς τὸ βάθος ὅπου πρέπει νὰ ὑφῶθῃ, Knoten *m.* oder Schlinge *f.* an einem Seile, um eine Last aufzuhängen.

Haleude, *f.* ἐκπνοή δυσόδου, übelriechender Hauch, *m.*

Halener, *v. a.* ἀναπνοαίη ἀναπνοήν τινας, jemanden Hauch anriechen; *fig.* — αἰσθάνομαι, γινώσκω, δεκνέομαι τὰ μυστικά τινας (ἐρωτῶντας ἐπιτηδεύεις), einsehen, ausforschen.

Huler, *v. a.* σέσωκ τὴν βάρκαν (πρὸς τὴν ἄκρην τοῦ ποταμοῦ), Schiffe heran ziehen (auf Flüssen); παρακινῶ τὰ σκυλιά (ἐνὰ ἐκαστοὶν τὰ ἄλλα, ἢ κατὰ τινος), Hunde heben, anheben. — vent, (mar.) διεκδύνατο πλοῖον πρὸς τὸ μέρος ὅπου ἔρχεται ὁ ἔνεμος, das Schiff gegen den Wind richten.

Hâler, *v. a.* κατακαίω (καρπὸν διὰ τὴν καύσιν τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ θερμοῦ ἀέρος), verbrennen (von der Sonne und der heißen Luft); se hâler, κατακαυρίζομαι ἐπὶ τὴν καύσιν τοῦ ἡλίου, von der Sonne verbrannt (schwarz) werden.

Halestant, ante, *adj.* ἀναπνέων πνεύμα ἀναπνέων, athmend, schnaubend.

Haleter, *v. n.* ἀναπνέω πνεύμα ἀναπνέω, athmen, schnauben.

Haleur, *m.* θυμολκὸν, ἐκπνοὸς ὅπου τραβᾷ τὴν βάρκαν με σκύνι, Schiffzieher, *m.*

Hallage, *m.* δόσιμον ὅπου πληροῖον αἰ παρρημῶν τῶν παζαριῶν, Standgeld auf Jahrmärkten oder Messen.

halali, φωνή χαρῆς κυνηγῶν
 ὅταν τὸ ἐλάφι δὲν ἔμπορεῖ
 πλεῖον τὰ φρυγ, Freuden-
 fähren n. der Jäger, wenn der
 Hirsch nicht mehr fort kann.

halle, *f.* ἀγορά, παζάρ (δη-
 λούδ' ὁ τόπος ὅπου πωλοῦν
 τ), Halle, *f.*, Marktplatz, m.
 langage des halles, ἡ δια-
 λεκτος τοῦ χωδαίου λαοῦ τῶν
 Παριζίων, Mundart *f.* des
 gemeinen Volks in Paris.

hallebarde, *f.* εἶδος λόγχης,
 τὸ κοτεῖρι τοῦ δεκάεξον τῆς
 περὶ οὐρας, Hellebarde, *f.*,
 Speiß m. der Corporeale.

hallebardier, *m.* λοχχαγόμος,
 Hallebardier, *m.*

hallebreda, *f.* γυναικα μεγά-
 λη καὶ ἀνοστογχεασμένη,
 lange und ungestalte Frauens-
 person, *f.*, *fam.* lange Stanz-
 ge).

Hallier, *m.* φρύλαξ ἀγορᾶς,
 Hallenvogt, *m.*; ὁ πωλὼν εἰς
 ἀγορᾶς (εἰς παζάρια), Ar-
 mer, *m.*; τόπος ἀκμασμένου
 αὐτοῦ δένδρου, Gebüsch, *n.*;
 εἶδος δένδρου, Kei Fischen, n.
halo, *m.* κύκλος φωτεινῆς τρι-
 γωνοῦ (τοῦ ἡλίου ἢ τῆς σελή-
 νης), Hof *m.* um die Sonne
 oder um den Mond.

haloir, *m.* τόπος ὅπου στεγνῶ-
 ρουσι τὸ λιπάρι, Hansfödes
 te, *f.*

halot, *m.* φωλεὰ τῶν κοινέλι-
 ων, Kaninchenhöhle, *f.*

Halotechnie, **Halurgie**, *f.* μέ-
 ρος τῆς χημικῆς, ὅπου κατα-
 γίνεται εἰς τὰ ἅλατα, der
 Theil der Chemie, der von den
 Salzen handelt.

Halte, *f.* σταμάτημα τῶν στρα-
 τευασίων, das Haltmachen;
 (milit.) halte, στήτε, νὰ στα-
 θῇτε, halt! halte-là, στέ-
 χα, στάσου, halt! halt ein!
 nicht weiter! τὸ φρυγὸν
 ὅπου κἀμινον οἱ στρατιῶται
 ὅταν σταματοῦν, Rahlzeit *f.*
 der Soldaten, wenn sie Halt
 machen.

Halter, *v. n.* σταματῶ, δὲν κ-
 αὶ ποῦμαι, Halt machen.

hamac, *m.* κρεβάτι κρεμα-
 σμένον ἐπὶ σχοινία, Hanges-
 matte; *f.*

hameau, *m.* κοινοχώρι, μι-
 κρὸν χωριον, Weiler, *m.*,
 Dörfchen, *n.*

hameçon, *m.* ἀγκίστρι παρὰ-
 δον, Angelhaken, *m.*, An-
 gel, *f.*

hamée, *m.* τὸ μαγεῖν τοῦ σα-
 ρώματος, μετ' ὅποιον πα-
 στούμενον τὸ κρέονι, Schaft
m. des Stuckwischers.

hampe, *f.* τὸ ὑψὸν τῆς λόγ-
 χης, Stiel, Schaft *m.* eines
 Speißes; στῆθος τοῦ ἐλαρι-
 ου, Brust *f.* des Fisches.

hamster, *m.* εἶδος μεγάλου
 ποτικτοῦ εἰς τὰ χωράγια
 (μαλίστα τῆς Γερμανίας),
 Hamster, *m.*

Han, *m.* χάρι, Han (Wirthes
 haus n. in den Mergenlän-
 dern), *m.*

† **Hanap**, *m.* ποτήρι μεγάλον,
 Pumpen (großer Becher), *m.*

hauche, *f.* ὀχλόν, ὁ γόφος,
 Hüfte, *f.*

hanjar, *m.* ἀμαξοστάσιον,
 Wagenständer, *m.*

Hanneton, *m.* ὁ κἀνθαρός,

ἀσπίδαρος (εἰς τὸν Μάγον
 ἡνρε), Ralkder, *m.*

Hanouards, *m. pl.* ἐκείνοι ὅπου
 φέρουσι τὸ ἅλας (εἰς τὸ Πα-
 ρισ), Salzträger (in Paris),
m. pl.

**Hanse *f.* (πάλαι) ἡ ἐνωσις πε-
 ρισσασμένων πόλεων εἰς τὴν
 Γερμανίαν καὶ εἰς ἄλλους τό-
 πους διὰ πηρωματιῶν καὶ
 συμμαχιῶν, (ehedem) Hansa
 (Bund mehrerer Städte in
 Deutschland und andern Län-
 dern des Handels und der Ver-
 theidigung wegen), *f.*; Han-
 séatique, Anscéatique, *adj.*
 ville —, πόλις ἐνωμένη με-
 ἐκείνων τῶν ἀνδραμον, Han-
 sestadt, *f.***

Hansière, *f.* τὸ σχοινὶ μετ' ὅ-
 ποιον τραποῦν τὰς βάρκας,
 Biehsell, Tau *n.* zum Schiff-
 zieden.

Hanter, *v. a.* συγχρῶς, συγ-
 νατρήσασθαι, oft besuchen;
 umgehen.

Hantise, *f.* σύχνασις, συγχή
 συνδιαστροφὴ μετ' ἑνὶ, hant-
 sige Umgang *m.* mit jemand
 den.

Happe, *m.* ἡμικύκλιον σιδη-
 ροῦν τὸν ἔξωτον, Achsenblech,
n.; ἀγκυρὴ σιδηρένιον, eis-
 ferne Krampe, *f.*

Happelourde, *f.* νόδιος πολύ-
 τιμος λίθος, falscher Edelstein,
m.; fig. ὅποιος ἔξωθεν εἶναι
 ἀγαθὸς καὶ ἑσώθεν μοιρὸς,
 äußerlich wohlgebildeter aber
 einfältiger Mensch, *m.*; ἄλο-
 γον ὅπου διχρεῖται τὰ εἶναι
 ἐννοεῖται καὶ δὲν ἔχει δύ-
 ναμιν, schön aussiehendes aber

schlechtes Pferd, *n.*; οὐδα-
τὸν πρῶτον, ὅχι πολλοῦ
ἄξιον, Tand, *m.*

Happer, *v. a.* χαπῶ, πίνω
μὲ τὸ στόμα, erichnappen, auf-
schnappen. *fig. fam.* ἀπαί-
σω, wegschnappen, erhaschen.

Haquenée, *f.* ἄλογον ἵππον
(μάλιστα εἰς χορὴν τῶν γυ-
μνασίων), Paßgänger, Zister,
m.

Haquet, *m.* εἶδος μικροῦ ἡμι-
ξυνοῦ διὰ κουβάλισμα; Kettcar-
ratten, *m.*

Harangue, *f.* δημηγορία, λό-
γος ὅπου γίνεται δημοσίως,
λόγος ῥητορικός, öffentliche
Rede, feierliche Anrede, *f.*

Haranguer, *v. n.* δημηγορῶ,
κάνω λόγον δημοσίως,
προσπαροῦν τινα δημοσίως,
eine öffentliche Anrede halten,
feierlich anreden.

Harangueur, *m.* ῥήτωρ, δη-
μηγόρος, Redner, *m.*; πολυ-
λογία, γλῶσσα, Plauderer,
Schwätzer, *m.*

Haras, *m.* τόπος ὅπου κρατοῦν
ἄτια καὶ γροῦθαι διὰ τὴν
καρποφορήσασιν, Statute, *f.*

Harasser, *v. a.* κοπιάω, κου-
ράω, ermüden, abmatten.

Harceler, *v. a.* τέρχειν, πα-
ροικῶν τινα εὖς νὰ ἐνοχλη-
θῇ, neder, reizen; — les en-
nemis à la guerre, ἐνοχλῶ
τοὺς ἐχθρούς μὲ συχνούς
ἀπρόβολαυς, μὲ συχνὰς
προβολάς, den Feind beun-
ruhigen, oft angreifen.

Harde, *f.* κοπάδι ζώων ὡς ἐλα-
φῶν, βορκαδὸν κτλ. Bui-
del *n.* Wild; σχοῖνον ἢ ἄλλα

πὶ ὅπου κρατεῖ δειμένα εἰς
σκολιά, Korpelriemen *m.*

Hardées, *f. pl.* ἡμὰ τὴν ὁποί-
αν κάρουν τὰ ἀγροῖμα,
Wildschaden, *m.*

Harder, *v. a.* δένω τὰ σκολιά
ἀπὸ τέναντος, ἢ εἰς, (Punche)
koppeln.

Harderie, *f.* ἀσβεστός σιδήρου,
Eisensalt, *m.*

Hardes, *f. pl.* ῥούχα, φορεῖα-
τα (ὅσα ἀνέχονται γενικῶς
εἰς τὸ ἐνδυμα), Kleidungs-
stücke, *n. pl.*; Sachen, *f. pl.*

Hardi, *ie*, *adj.* πολυμήρης,
αὐθάδης, dreist, kühn, mu-
thig, verwegen.

Hardiesse, *f.* αὐθαδία, τόλ-
μη, Dreistigkeit, Kühnheit,
Verwegenheit, *f.*; θάρρος,
Muth, *m.*

Hardiment, *adv.* θαρδελῶς,
αὐθαδῶς, kühn, mit Muth;
ἐλευθέρως, frei, freymüthig.

Hardois, *m. p.* ζῦλα, ζιλω-
ρια ὅπου τὸ ἐλάρι ἐγγίζει ἢ
τρίβει τὰ κέρατά του, Zwei-
ge, *m. pl.*, woran der Hirsch
sein Geweih reibt.

Hareng, *m.* χαρῖγγα (ψάρι),
Spring, *m.*

Harengaison, *f.* τὸ ψάρευμα,
καὶ ὁ καιρὸς τοῦ ψαρεύειν
ταῖς χαρῖγγας, Springefang,
m.; Zeit *f.* des Springefangs.

Harengère, *f.* ἐκίνη ὁποῦ ποι-
λεῖ χαρῖγγας, Springeweib,
n.

Hargneux, *euse*, *adj.* δυσκο-
λουχάρματος, φιλονικίος,
mürrisch, hässlich; (διὰ τὴν
ἀγρυπνασίαν), heftig.

Haricot, *m.* φασόλις, Schmin-
del

bohne, Bohne, *f.*; εἶδος γα-
γηνῶ ἀπὸ παρασίτων καὶ
καὶ γογγύλια, Ragout *n.* por-
Schöpfenfleisch und rosten Bü-
ben.

Hari-telle, *f.* πτωχὸν καὶ πρὸς
ταπὸν ἄλογον, schlechtes Pferd
(pop. Schindelmähre, *f.*), *n.*

Harle, *m.* θαλασσία κορώνη
κολυμβίς, Tauchente, *f.*

Harmale, *f.* φυτόν τι, εἶδος
ἀγριοπαγάνου, wilde Rau-
te, *f.*

Harmonica, —tigue, *m.* ἀρ-
μονίκα (ὄργανον μουσικὸν
ἀπὸ γυαλίνων καμπάνων
ὅπου τρίβονται μὲ τὰ δάκτυ-
λα), Harmonika, *f.*

Harmonie, *f.* ἁρμονία (εἰς τὴν
μουσικὴν), Harmonie (in der
Musik), *f.*; ἁρμονία, συμ-
φωνία, ὁμόνοια, Harmonie
Einigkeit, Eintracht, *f.*

Harmonieux, *euse*, *adj.* (en-
semble), ἁρμονικός, ὁποῦ προ-
τενέ ἁρμονίαν, harmonisch
harmonisch übereinstimmend.

Harmonique, *adj.* (iquement
ade.), ἁρμονικός, ὁποῦ προ-
τενέ ἁρμονίαν, harmonisch
harmonisch übereinstimmend.

Haroucher, *v. a.* στρών τὸ
ἄλογον, ein Pferd aufstrecken

Haruscheur, *m.* ἀλλάγη-
λουργός, Sattler, Kiemer, *m.*

Haruais, *m.* ἡ πανοπλία, Har-
nisch, *m.*; τὰ χάμουρα, ἐπι-
σκευὴ ἄλογον ὅπου τρα-
ματίζε, Pferdegeschirr, *n.*

Haro, (φωνή διὰ βοηθίαν
βοηθήσατε, Gerecht *n.* un-
Gültig), crier — sur q., γω-
γγίζω κατὰ τινα, ἀγορ (αὐτο-
γέ, φυλακίζετε τον), geger

einen schreiben: fort! ins Gefängnis; clameur de —, με-
γάλης, προβραϊς κραυγής,
Setergeschrei, n.
Harpagon, m. φειδωλός, φι-
λοχρηστικός, Geizhals, m.
Harpailleur, v. r. μαλάρω,
κατακλύωμαι (με τινά), sich
janken, sich schlagen.
Harpe, f. ἄρπα (μουσικὸν τι
ὄργανον με πολλὰ ἀράδας
χορδῶν τὰς ὑποίας παίζουν
με τὰ δάκτυλα τῶν δύο χει-
ρῶν), Harfe, f.
Harpeau, m. (mar.) τριχέλι
(τὸ ὕψιον ὁρίστων εἰς τὰ
ἐξώτερα παραβία, διὰ τὰ τὰ
κεντήστρια), Enterhafen, m.
Harpe, ée, adj. (διὰ λεγόμε-
να), ὅπου ἔχει τὰ στήθος
πλατὴ καὶ τὴν κοιλίαν δε-
πατήν, (von Windhunden) breit
von Brust und schlant von
Bauch.
Harper, v. a. ἀρπάζω καὶ ἀρπύ-
ζω θύρατι με τὰ χέρια, an-
packen, packen, v. n. (διὰ τὰ
ἐίδη) σπρώχω ὑψηλὰ τὰ
πόδια, die Weine hoch he-
ben.
Harpie, f. (εἰς τὴν μυθολογί-
αν) ἄρπια, (in der Mythos
legie) Harpie, f.; fig. ἄρπας,
ὅπου ἀρπάζει, gletscher Mensch,
m.; κακὴ γυνή, böses Weib, n.
Harpigner, v. n. μαλάρω
καὶ κατακλύωμαι (με τινά),
sich janken und ranseln.
Harpon, m. τριχέλι (ὅπου με-
ταχειρίζονται εἰς τὰς βαρ-
γὰς), Bootshafen, m.
Harpiste, m. ἐκείνος ὅπου παί-
ζει τὴν ἄρπα (v. Harpe),

Harpspieler (poët. Harfner),
m.
Harpon, m. καμάκι ὅπου με-
ταχειρίζονται διὰ τὰ κτήν,
Harpon, f.
Harponner, v. a. καμακίω με
τὸ καμάκι harpon, die Har-
pune werfen
Harponneur, m. καμακιστής,
Harpunier, m.
Hart, f. σχυρίον, ἢ ἄλλο τι
διὰ δέσμων, Binde, f.,
Strang, m.
Hasard, m. τύχη, τὸ κατὰ τὴ-
χην, Ungefahr, n., Zufall, m.;
κίνδυνος, Gefahr, f., Wage-
spiel, n. trouver quelque
bon —, εὐρίσκει τι καὶ ἐγχο-
ρεῖται κατὰ τὴν, ὅπου εἴ-
ναι εὐθρόν καὶ καλόν, einen
guten Kauf thun; à tout —,
εἰς τὴν τύχην, ἐς αὐτοῦ, ὅ,
τι καὶ ἐν συμβῇ, aufs Gerä-
thwohl; par —, κατὰ τὴ-
χην, durch Zufall, von unge-
fahr.
Hasarder, v. a. ὑποκινδυ-
νέω, wagen. se —, v. r.
ἐμβάλλω εἰς κίνδυνον, τολ-
μῶ, ed wagen.
Hasardeux, euse, ad. (-euse-
ment, ado.) ὑποκινδυνός,
τολμηρός, verwegen; κινδυ-
νώδης, ἐκινδυνός, gefähr-
lich, gewagt.
Hase, f. θηλυκὸν τοῦ λαγωῦ
καὶ κανελίου, Weibchen n.
des Hasen und des Kaninchens.
Hast, m. armes d' —, ἄρμα-
τα ὅπου συνελθόντων (ὡς τὸ
καρτίον κτλ.) καὶ ὅπου ἔχουν
ἐλλογὴν παχέων, Stosswehr
n. mit einem langen Schafte.

Hastaire, m. ἀκροτοφύρος (εἰς
τοὺς παλαιούς Proufairs),
Stichtträger, Pfleger (den
den alten Römern), m.
Hâte, f. ταχύτης, σπουδή,
βία, Eile, Eilsfertigkeit, f.; à
la —, ἐν βίᾳ, πολλὰ ἐγλή-
γιστα, in der Eil.
Hâter, v. a. ταχύνω, beschleu-
nigen, befördern; — les fruits,
βιάζω τὰ πωρικὰ καὶ ἀνι-
μάσσω, Früchte treiben (dass
sie reifen) se —, v. r. βί-
ζομαι, eilen.
Hâteur, m. ἐπιστάτης εἰς τὸ
βασίλειον μαγειρίων διὰ τὰ
ψητὰ, Bratenmeister in (fürst-
lichen Küchen), m.
Hâtier, m. σιδηρόν τι τοῦ μα-
γειρίου εἰς τὰ ὀπίσθια ἀνομ-
βαθὴν τὴν σούβλιαν διὰ τὰ γα-
ρύζην ἐκκολά, Brodbeck, m.
Hâif, ôve, adj. πρὸ τοῦ χει-
ροῦ, πρώϊμος, frühzeitig.
Hâivem, m. εἰδος ἀπιδίου
καὶ σπαρκίου ὅπου ἀνιμά-
ζει προσηγμένα ἀπὸ τὰ ἄλλα,
Frühbirne, Frühtraube, f.
Hâivement, adv. ταχέως,
πρώϊμως, zeitig, frühzeitig.
Hâiveté, f. ταχύτης (διὰ τὰ
πωρικὰ καὶ λουλουδία ὅπου
ἐκφυοῦν πρὶν καιρῷ), (von
Obste und Blumen) Frühzei-
tigkeit, f.
Hautbauer, v. a. (mar.) δένω
τὰ ξάρτια στερεά, στεν ὑπώ-
λητα στερεὰ βάρος, die Bän-
de am Mastbaume fest anzie-
hen, wenn eine Last aufzuhe-
ben ist.
Hautbaus, m. pl. σχυρὰ γον-

δρά διὰ στερέωσιν τοῦ κα-
ταρτιοῦ, *Exercitia*, Wände f.
pl. am Mastbaum (d. i. die
Seile, die ihn fest halten).

Haubergeon, m. μικρός θώραξ,
kleines Panzerhemd, n.

Haubert, m. κυριώτος θώραξ,
Panzerhemd, n.

Hausse, f. κάθε πρῶγμα ὅπου
βάνουν ὑποκάτω εἰς τι διὰ
νὰ ὑψηλῇ (αὐτὸν πέτρα, ἔν-
δον κτλ.), Unterlage, f., Un-
terfach m., um etwas zu erhe-
ben; *ἔξωλον μικρόν* ἢ τὸ
ὁλοῦν τετρώων τὰς τράπεζας
εἰς τὸ δοξαρί τοῦ βιοῦ, d.
Tisch m. am Fiebelbogen;
αὐξήσις τοῦ κοῦρου (εἰς τὴν
ἀλλοτρίαν τὴν ἄσπρον), Stei-
gen n. des Course.

Hansse-col, m. πλάκα χρυ-
σομένη ὅπου βαστούν εἰς
τὸν λαιμὸν οἱ ὑφιζιζιάλοι τῆς
πεζούρας, Ringfragen m. der
Offiziere.

Haussement, m. ἔνωμα, Er-
höhung, f.; — d' épaules,
τὸ νὰ σηκώσῃ τινὰς τὰς πλά-
τας, Achseln, n.

Hausser, v. a. ὑψώω, σηκώ-
ω, erhöhen, erheben, aufhe-
ben; αὐξάνω, vermehren; —
les épaules, σηκώω τὰς
ἀξείας (ὡς σημεῖον κατα-
φρονήσεως), die Achseln auf-
heben. v. n. ὑψώνομαι, ση-
κώομαι, höher werden, sich
erheben, steigen. le temps
se hausse, ὁ καιρὸς ἀνοίγει
νὰ ἀνέοιγῃ, das Wetter klärt
sich auf.

Haut, haute, adj. ὑψηλός,
hoch (prop. et fig.); μεγί-

λος, groß; ὁ, ἡ, τὸ ἄνωθεν,
ἀνωτερος, der (ble, das) ober-
te; (διὰ τὴν φωνήν) μεγά-
λος, μεγαλόφωνος, (von der
Stimme) laut; (διὰ τὴν θά-
λασσαν) ταχυπόδος, (vom
Wasser) ὑδατίζων, fig. ὑψη-
λόφων, ὑπερήφανος, stolz,
hochmüthig; ὑψηλός, μεγα-
λοφρενής, hoch, erhaben, le
haut bout d'une table, τὸ
κεφάλαι τῆς τραπέζης, ἡ κο-
ρυφή, ὁ κυριαρχώτερος τόπος
τῆς τραπέζης, das obere En-
de (der Ehrenplatz) an einer
Tafel; haute messe, (εἰς
τοὺς κατωτέρους) λειτουργία,
ὅταν γίνῃται μεγαλόφωνος,
καὶ μετ' ἐκκλησίας, hohe
Messe, f., Hochamt, n.; hau-
tes sciences, ἡ θεωλογία,
φιλοσοφία καὶ μαθηματι-
κὴ (αὐ ὑψηλὰς ἐπιστήμας),
(die hohen Wissenschaften) die
Theologie, Philosophie und
Mathematik; aller en haute
mer, πλέω εἰς τὴν πλατείαν
θάλασσαν, in der offenen See
schiffen; tenir la bride haute
à un cheval, κρατῶ κοῦρον
τὸν χαλινὸν τοῦ ἄλογου, ein
Pferd kurz im Zügel halten;
haut gout, (διὰ φωνήν) ἄλμυρον, ἡ ὅπου ἔχει πολὺν
πικρὸν κτλ., (von Speisen)
salzig, sehr gepfeffert u.; à
haute voix, μετ' ἐκκλησίαν, mit lau-
ter Stimme, laut; l'argent
est haut, τὸ κοῦρος (τὸν
ἀσπρον) εἶναι ὑψηλόν, τὰ
ἀσπρα εἶναι πέναντι, der Geld-
kurs steht hoch, das Geld ist

hoch; ce cheval fait des hau-
te — corps, τοῦτο τὸ ἄλογον
καίρει πρὸς ἡμᾶς, ἦτοι πε-
δᾶ, dicke Pferd macht Sprün-
ge; faire haut le pied, φε-
γε (φροβισμένον, πρὸς ὡς),
dancen laufen, fam. festschreitend
gehen; haut le pied! γέννα,
ζορμαίνσον ἡν ἔδω, fort!
vad dich fort! εἰς φεύγοντες,
εἰς ἀνταρχώσωμεν, wir wols
ich fort! un homme haut à
la main, ἀσθραπὸς ὅπου
ἐνκολα θυμῶν καὶ μεταχει-
ρίζεται τὰ χεῖρα, blöder
Mensch (der leicht zuschlägt);
sur le haut du jour, πρὸς
τὸ μεσημέρι, gegen Mittag.

Haut, adv. ὑψηλὰ, hoch; ἀνω,
ἐπάνω, oben; μεγαλόφωνος,
laut; εὐενέρας, χωρίς φέ-
βου, fern heraus; en —, par
—, ἐπάνω πρὸς τὰ ἄνωθεν,
oben; hinauf; d'en —, ἄνω-
θεν, ἀπὸ τὸ ἄνωθεν μέρος,
von oben herab. traiter q-
de haut en bas, περιφρονέ-
μαι τινὰ με καταφρονήσας,
einen verächtlich behandeln.

Haut, m. τὸ ἔνωμα, Höhe, f.;
τὸ ἄνωθεν μέρος, ἡ κορυφή
Oberheit, Gipfel, m.; sur
le haut du jour, πρὸς τὸ με-
σημέρι, gegen Mittag.

Haut-à-bas, m. πραγματευ-
τής ὅπου περιφρεῖ τὰς προ-
ματίας του εἰς ἑνὶ αἰνῶνι,
Tabuletrücker, m.

Haut-à-haut, m. φωνὴ τοῦ
κεντηγῶν διὰ νὰ κρατῇ τὸν
σύντροφόν του, Ruf m. eis
nos Jäger an seinen Gefähr-
ten.

ausain, aine, *adj.* (-aine-
ment, *adv.*) υπερόπτης, ἰλα-
νός, υπερέφανος, hochmü-
tig, stolz.

ant-bois, m. αὐτός, μουσι-
κὸν καὶ ὄργανον βαρυτόνον,
καὶ ὁ λαλῶν αὐτό, Φοβός, f.,
φοβοῖσθ. m.

haut-bord, *m.* vaisseaux de
haut-bord, *καρβία ἐνπλά,*
πολεμικά, Schiffe *n. pl.* mit
hohem Bord. Kriegsschiffe.

cul - de - chausse, *f.* τὰ βρα-
χιά, Hosen, *f. pl.*, Beinklei-
der, *n. pl.*

Paul - dessus, m. ἡ προῶτη
ἐπιτομή (ἡ λεπτή) φωνή, det
erminé. Disant.

sube-contre, f. ἄλτος, φωνή μουσικῆς (βαδύτητα ἀπὸ τῆς πλῆθος λεπτοτέρας), Alt, m., Altstimme, f.; ἑκεῖνος ὁποῦ λαλεῖ αὐτὴν τὴν φωνήν. Altst. m.

saute-futaie, v. Futaie.

nute - justice, *f.* *ζαρηγοριον*
υψηλον (ὄπου ἀποκαθίσταται
καὶ τις δαμασκειον), Oberges-
richte, *n. pl.*, hohe Gerichte
barkeit. *f.*

lause - lice, *f.* δαπιδόν (πέγ-
σι) η ύφανμένον ἀπὸ μαλακῆς
καὶ μαλλί, von Seide und
Wolle gewirkte Tapete, *f.*;
-licher, *m.* ἐξέως ὅπου ἀν-
τιπαικνείας, ἢ πωλεῖται ταῦτα
ἀπὸ αὐτοῦ, der solche Tapeten
webt oder verkauft.

laute-Jutte, *f.* de —, μετὰ
δυναμὸς καὶ ἐξουσίας, mit
Macht und Gewalt.

μεγαλητέρα βοή της θαλιώ-
σης. *hohe Kluth. f.*

harterment, adv. fig. *ἐκπορεύως*, *ἐλευθερώως*, *führn*, *frei heraus*; *μὲ ὑπερηφανείαν*, *ὑψηλοφρονέως*, mit *Stolz*; *τροχιάζ*; *μὲ δυνάμιν*, *γενέως*, mit *Gewalt*, öffentlich.

Haute-paye, *f.* μισθὸς μεγα-
λῆτερος πρὸς τὸν συνηθισμέ-
νον. *erhöhetes Sold.* 33

Hautesse, f. ὑψηλότης (ὑψίλος
διδόμενος τῷ Σουλτάνῳ).
Hohelt (Titel des Sultans), f.

Haute-taille, *f.* (mus.) ὑψηλότερος βαθύτονος (φωνὴ ὑποῦ πλησιάζει εἰς τὴν κατιούσαν) der höhere Tenor.

hauteur, f. ὕψους, ὕψος, Höhe, Anhöhe, f.; πάθος (τὸ ὑπερῶς), Tiefe (des Wassers), f.; (mar.) être à la — d'une île, d'une ville, ἐντίστοιχον εἰς τὴν πόλιν παραλήπον (εἰς τὴν πόλιν ὡς ἐν τῇ παραλήπον) μὴς νηὸν ἢ πλοῖον, sich auf der Höhe (in demselben Parallelkreise oder Breitengrade) einer Insel oder einer Stadt befinden. fig. hauteur, ἐνεργητικὴν, Hochmuth m.; διάψοις, ἀδύναμις, Muthlosigkeit, Schwachheit f.

Haut-mal, *m.* επιληψία (το καλίου), Fallstuhl (*fam.* das hölle Wesen) *f.*

Hanturier, m. (mar.) κυβερνήτης (καρβίσιον), τιμονιάρχης οὗτος ἤσεντο τὰ πλοῖα των τόπων της Δαλματίας.

μον ὑποὺ ἐπὶ τοῖς ποταμοῖς ὁ δῆ-
μιος (als in Gallien), Ab-
gabe f. die ehemals der Scharf-
richter (in Frankreich) erhielt.
Hare, αἰψ. ὄχρος (χρῖνος),
καὶ ὀχρεῖνος, λαχνός, blaß
und mager.

Haveron, m. εἶδος βρόμης
(σπυρίον βρόμι), wilder Dax-
set, m.

ἔπειτα, οὐκ ἔστιν ἡμεῖς τὸ ὑψηλόν
εἰς μετρίαν ἡσυχίαν ὥστε
ἀνέξω μόνον ὑψηλόν, καὶ

schwerer ehen wasser), einen Pfaffen bey großem Feuer verbrennen (so daß er innwendig roh bleibt).

Havre, *m.* λιμήν (λευκίνας),
Hafen, Seehafen, *m.*

Havresac, *m.* διψασακι, τουρ-
βάς, σακκουλά, Kanzen, Zor-
niser. *m.*

Ἡέ, *mi.* ἔ· ὦ (λέξις προσκλη-
σεως). *he!* *heho!* *en!*

Heaune, *m.* (περικεφαλαία, *Helm*, *m.*); τιμόνι (εἰς μικροὺς βάτους), *Helmstod* (in kleinen Fahrzeugen). *m.*

Hebdomadaire, *adj.* ἑβδομα-
δαίος, ὁ κατὰ ἑβδομάδα γι-
νόμενος, wöchentlich.

Hebdomadier, m. ὁ τῆς ἑβδομάδος ἡγεμείριος, Ὡδηνος

Héberge, *f.* (pal.) εἰδος περιόχου

Héberger, v. a. fam. *δίδω* zu-
geben. Héberberger.

Hébélé, ée, adj. ανήτος (αχ-
μάκης), dummi. s. m. ένα
άνθρωπος, απλός, Dummkopf

Hébété, v. a. κάμνω ἀνθρώπον (ἀγμάκη), dummi machen.

Hébichet, m. κρίσινον γρασμένον ἀπὸ καλῆς, Achte sieb, n.

Hébraïque, adj. Ἑβραϊκός, hebräisch.

Hébraïsant, m. ἑβραϊζών, ὁ καταγιγνώσκων εἰς τὴν ἑβραϊκὴν διάλεκτον, Kenner m. der hebräischen Sprache.

Hébraïsme, m. ἑβραϊσμός, hes brätsche Sprachenhelft, f.

Hébreu, m. ἡ ἑβραϊκὴ διάλεκτος, das Hebräische, die hebräische Sprache; adj. ἑβραϊκός, hebräisch.

Hécatombe, f. ἐκατόμβη (θύσια ὅταν ἐφαζάν ἐκατὸν ζῶα, μέγιστα βόδια), Peltatombé (Opfer von hundert Thieren, besonders Ochsen), f.

Hectare, m. v. mètre.

Hectogramme, m. v. mètre.

Hectolitre, m. v. mètre.

Hectomètre, m. v. mètre.

Hectostère, m. v. mètre.

Hédérée, f. ἡδέρη (ἡδέρη) χισσὸν, Tophenharz, n.

Hédysarum, m. ἡδύσαρον (φυτὸν), Süßlee, m.

Hégire, f. ἡγίρα τῶν Μωμεδιστῶν, ἐποχὴ χρονολογῆς ἀπὸ τῆς φυγῆς τοῦ Μωμέμ, Hegira, Hedschra (Flucht Mohammeds, von welcher die Mohammedaner die Jahre rechnen), f.

Heiduque, m. χαϊδοῦχος (στρατιώτης πείρος οὐγγρικός καὶ δοῦλος ἐνδυμένος οὐγγρικά), Heudud (ungarischer Soldat zu Fuß), m.

Hélas, int. αἰσθόμενον, ach! leider!

Héler, v. a. γονάξω μακρόθεν εἰς ἕνα χωρίον (διὰ τὸ ἐρωτήσω πόθεν ἐρχεται κτλ.), ein Schiff anrufen.

Hélianthème, m. ἡλιάνθημον (φυτὸν), Grèdèheu, m., Goldbeut, f.

Hélique, adj. (astron.) lever —, ἀνατολὴ ἡλιακή (αστρονομία, ὅταν ἐρχαται ἀπὸ τῆς ἀκτίας τοῦ ἡλίου), Herdortgehen (eines Sterns) n. aus den Sonnenstrahlen; coucher —, δύσις ἡλιακή (ὅταν ἐμβαίη εἰς τὰς ἀκτίας τοῦ ἡλίου), Unsichtbarwerden (eines Sterns) n. in den Sonnenstrahlen.

Hélice, f. (géom.) γομμή ἐλικοειδής, Schraubenlinie, f.

Hélicoïde, adj. (géom.) ἐλικοειδής (στροφογυρισμένος εἰς τὸδὸν βίδας), schraubenschräg, gewunten.

Hélicon, m. Ἐλικὸν (ὄρος τῶν Μουσῶν), Helikon, der Musenberg.

Héliocentrique, adj. (astron.) ἡλιοκεντρικός, heliocentrisch.

Héliomètre, m. (astron.) ἡλιόμετρον, Heliometer, n., Sonnenmesser, m.

Hélioscope, m. ἡλιοσκόπιον (τηλεσκόπιον διὰ τὸν ἥλιον), Sonnenferrothe, n.

Héliotrope, m. ἡλιότροπον (φυτὸν), Sonnenblume, f.; λίθος τις πολύτιμος, Sonnenwendstein, m.

Hellénisme, m. v. Grécisme.

Helléniste, m. Ἑλληνιστής,

προσομιμένος εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, Kenner m. griechischen Sprache.

Héminthiques, m. pl. ἐλμίνθικα, Ιατρικά κατά τὸν ὀλκῶν, Wurmmittel, n.

Hem, int. ἔ, ὦ (λέγεις τι χήρατος), hem! he! h (ein Zureuf).

Hématite, f. αἱματῆς λίθος, Blutftein, m.

Hémicycle, m. ἡμικύκλιον, Halbkreis, m.

Hémiplégie, -plégie, f. (m.) παράλυσις τοῦ ἡμίου σώματος, Lähmung f. des halben Körpers durch den Schlag.

Hémisphère, m. ἡμισφαίριον, Halbkugel, f.

Hémistichie, m. ἡμιστίχον, Halbvers, m.

Hémoptique, adj. (méd.) μολπτικός, Blut auswerfend.

Hémoptysie, f. αἱματῆς ἡμιπύρεξ, n.

Hémorragie, f. αἱμορροία (αἱμῆρις), Blutsturz, (πολυκαταρροή), Blutfluß.

Hémorroïdal, ale, adj. ἀνήκει εἰς αἱμορροϊδῆς, morrhödalisch.

Hémorroïdale, f. χελιδόμηκρον (φυτὸν), Feigenkraut, n.

Hémorroïdes, f. pl. αἱμορροΐδες, Hämorrhoiden, f. goldene (guldene) Ader, f.

Hémostase, f. αἱμοστασία, Stodung f. des Blutes.

Hémostatiques, adj. et n. Ιατρικά ὀποῦ σταματοῦν αἷμα, blutstillende Mittel, pl.

ndécagone, *m.* ενδεκάγωνον, *Elfed n.*; *adj.* ενδεκάγωνος, *elstetig.*

ndécasyllabe, *adj.* ενδεκάσλλαβος, *elstsyllbig.*

ennir, *v.n.* χυλιμινδρῶ, *χρητίζω*, *wiehern.*

ennissement, *m.* χρεμετισμός, *das Wiehern.*

epar, *m.* (chim.) ἡπαρ θειου, *Schwefelleber, f.*

epathique, *adj.* ἀνέκων εἰς τὸ ἡπαρ, ἢ σπλῆνι, *Leber-.*

epathique, *f.* λειχὴν (φυτὸν ἡ), *Leberkraut, n.*

epatite, *m.* λίθος πολέτιμος, *Leberstein, m.*

epatite, *f.* ἡπατίτης, φλόγωσις τοῦ σπληνός, *Leberentzündung, f.*

eptacorde, *adj.* ἐπτάχορδος, *mit sieben Saiten.*

eptagone, *adj.* ἐπτάγωνος, *sebeneckig. s. m.* ἐπτάγωνον, *Siebeneck, n.*

éraldique, *adj.* science —, ἐπιστημὴ σημασιωτικῆς, *Wappenkunde, f.*

érait, *m.* κήρυξ (πολέμου, καὶ εἰρήνης), *Herold, m.*

erbacée, *adj.* ὅμοιος μὲ τὰ χόρτα, *χορτοειδής, krautartig.*

erhage, *m.* χορταρικά, *Krautervort, Grad, n.*; τόπος γεμάτος ἀπὸ χόρτα ὅπου κρήνουν τὰ ζῶα καὶ βοσκούν, *Grasplatz, Weideplatz, m.*

erbe, *f.* χόρτον, *Kraut, Grad, n.*

herbes, *pl.* χορταρικά, *kräuter, n.pl.*; herbes potageres, *λαχανικά, Küchenkräuter*; mauvaises

herbes, *ἐχχανὰ χόρτα, ζιζάνια, Unkraut, n.*

Herbe à l'ambassadeur, *v.* Tabac.

Herbe aux aulx, *f.* σκόρδον φυτὸν, *Knoblauchkraut, n.*

Herbe aux caucers, Herbe à colon, *f.* ἡλιοτρόπιον φυτὸν, *Blauwurz (Pflanze), f.*

Herbe aux chats, *f.* καλαμίνθης εἶδος, *Ragengraut, n.*

Herbe citronnée, *f.* μέλισσοχορτόν, *Wessienkraut, n.*

Herbe sans couture, *f.* ὀφιογλώσσον φυτὸν, *Schlängenzunge, Watterwurz (Pflanze), f.*

Herbe aux cailliers, *f.* cochléaria, *χουλιανία (φυτὸν), Rösselfkraut, n.*

Herbe à l'épervier, *f.* ἱερᾶχιον χόρτον, *Habichtkraut, Spierbeckkraut, n.*

Herbe aux épices, *f.* μελάνθιον, *Schwarzkümmel, m.*

Herbe à éternuer, *f.* πταρμική, *Nieskraut, n.*

Herbe gérard, *f.* ἀγγελική, *φυτὸν, Engelwurz, Angelika (Pflanze), f.*

Herbe au grand Prieur, *n.* Tabac.

Herbe aux guenx, *f.* κληματίτης, *Waldbrebe, Rebwinde, f.*

Herbe aux hémorroïdes, *f.* chéilidoine, *χειλιδόριον, Schellkraut, Schwalbenkraut, n.*

Herbe jaune, *f.* κισσινέχορτον, *Gelbkraut, n.*

Herbe au lait, *f.* ἐρωσις (φυτὸν), *Milchkraut, n.*

Herbe aux mamel

νώνη (φυτὸν), *(Pflanze), f.*

Herbe aux mites, *μου, Schabenkraut, n.*

Herbe aux mouch

herbe aux puce

Herbe au nombril

λίδης (φυτὸν), *n., Nabelpflanze*

Herbe d'or, *f.*

Ερδेषου, *n., (Pflanze), m.*

Herbe aux patago

κοιλία (φυτὸν), *(Pflanze), m.*

Herbe aux perle

σπερμον, *Perlhirse (Pflanze), n.*

Herbe aux porre

τρόπιον μέγα, *(Pflanze), n.*

Herbe aux poum

monaire.

Herbe aux pous,

νον, *σταφίς ἡ, kraut, n., Mäuselke), m.*

Herbe aux puces

κόνις (φυτὸν), *Herbe aux punais*

χορτόν, *ἐπερ Banjankraut, n.*

Herbe à la Reine

Herbe robert,

Storchschnabel

Herbe de Saint Je

robée, χορτόν

κώβον (φυτὸν)

me, *f., Jakobsk*

Herbe de Saint I

- ρον, ἀρεμεσία, Johannis-
kraut, n.
- Herbe de Saint Pierre, f. prim-
verère, μικρὸν τι λουλοῦδι
ἐπὶ τῇ λυθόστει, Frühlingseblu-
me, Schlüsselsteine, f.
- Herbe de Scythie, f. γλυκύ-
ριζα, Süßholzw., n.
- Herbe de siège, v. scrophy-
laire.
- Herbe aux teigneux, f. v. bar-
dane.
- Herbe du Turc, v. herniole.
- Herbe aux verrues, f. ἡλιο-
τρόπιον, Sonnenwende, f.,
Wasserkraut, n.
- Herbe aux vers, v. fauaise.
- Herbe aux vipères, f. ἰαριό-
χορτον, τριγύλλισσον, Nat-
teiwurz, wilde Dornenjung-
e (Pflanze), f.
- Herbe vive, v. sensitive.
- Herbiller, v. a. βόσκω (λέγεται
ὅταν ὁ ἀγριόχορος βόσκη τὰ
χόρτα), weiden, grasen (von
wilden Schweinen).
- Herber, v. a. ἐπλώνω, ἐπλώνω
ἐπὶ τὰ χόρτα (τὸ πᾶν νῦν
ἀσπερίη), auf dem Grase aus-
breiten (Leinwand, um sie zu
bleichen).
- Herberie, f. τόπος ὅπου ἀσπερί-
ονται τὸ κηρί, Bachsebleiche, f.
- Herbette, f. χορταράκι, μικρὰ
καὶ λεπτὰ χόρτα, kurzes und
dünnes Gras, n.
- Herbeux, euse, adj. χορταί-
δης, ὅπου εἶναι πολλὰ χόρ-
τα, grasig, grasreich.
- Herbier, f. βιβλίον περιέχον
διάφορα χόρτα, Kräuterbuch,
(n.); πρώτος στόμαχος τῶν μη-
ρυκαμένων ζώων, erster Mas

- gen m. der wiederkäuenden
Thiere.
- Herbière, f. γυνὴ ὁποῦ πωλεῖ
χορτοκίκα, Kräuterverkauf-
er, f.
- Herborisation, f. συνάθροισις
χόρτων, das Kräutersammeln.
- Herboriser, v. n. συνάθροισ-
τάριον, βοτανολογία, Kräuter-
sammeln.
- Herboriseur, m. ἐκείνος ὁποῦ
συνάθροιστάριον, Kräuter-
sammeler, m.
- Herboriste, m. βοτανικός, καὶ
χορτοπώλης, Kräuterverkäufer,
Kräutermann, m.
- Herbu, ue, adj. γεμάτος ἀπὸ
χορτοκίκα, mit Gras bewach-
sen, grasig.
- Hercotectonique, f. τέχνη τοῦ
περιτεχνίζειν τὰς πόλεις, Ver-
sehungskunst, f.
- Hère, m. pauvre —, ἀνδρα-
πος περτωχός καὶ οὐδεμι-
ᾶς τιμῆς, armer Tropf, m.;
αἶδος παιγνιδίου χορτίων,
BettelmannsSpiel, n.
- Héréditaire, adj. (-airement,
adv.) ὁ, (ἡ, τὸ) κατὰ κλη-
ρονομίαν, erblich.
- Hérédité, f. κληρονομία, Erb-
schaft, f.; δικαίον κληρονο-
μίας, Erbrecht, n.
- Hérésiarque, m. ἀρχιερέως,
Stifter m. einer Ketzerei.
- Hérésie, f. αἵρεσις, Ketzerei, f.
- Hérétique, adj. αἱρετικός, ke-
zerlich. s. m. ὁ αἱρετικός,
Ketzler, m.; s. f. ἡ αἱρετική,
Ketzerei, f.
- Hérigoté, adj. (συνεπὶ) ὁποῦ
ἔχει σημεῖον εἰς τὰ ὀπισθεν
ποδάρια, (n.) mit einem
Fleck an den Hinterfüßen.

- Hérigoture, f. σημεῖον εἰς
ὀπισθεν ποδάρια τοῦ σκε-
λετος, m. oder Zeichen an
den Hinterfüßen eines
hundes.
- Hérissé, adj. περιτριγυρι-
μένος ἀπὸ ἀγκάδια (ὥς ὁ ἀ-
δόχορος), Raschig, bu-
(wie der Zgel); fig. περι-
τριγυριστός, Inzuchtgewinn-
sinnig, Rortig; — de ca-
etc., περιτριγυρισμένος
κανονία καὶ. μετὰ τὰ στο-
μαχία, (n.) mit dem Ma-
gen, Kanonen umflossen (von
n. n. st. fressend).
- Hérissier, v. n. et se —, ἀντριγυρίζω, sich sträu-
eln, sich besten. v. a. ἀντρι-
γυρίζω (σηκώνω) καὶ τὴν
ἐξω (ὥς μερικά ζώα), empor-
heben (die Haare). Hérissier
hérissommer, v. a. ἐλ-
κύνω τὸν τοῖχον μετὰ πηλόν,
Mörtel bewerfen.
- Hérisson, m. ἐχίνος, σκε-
λετος, Zgel, m.; (ὡς
προχός τις μετὰ δόντια ἐπὶ
τοῖς ποσὶν), Stinrad
μοχλός, σηκώνος μετὰ
ὀδόντια ἀγκάδια, Schlagbaum
mit eisernen Stacheln.
- Hérissome, f. εἶδος κί-
ματης μετὰ μακρὰς τι-
μαχίας, f.
- Hérissomme, ee, adj. (h-
δὲ ζῶα) χαρμμένος καὶ
ζωμένος, niedergehocht.
- Hérissonner, v. herisser
- Héritage, m. κληρονομία,
be, n., Erbschaft, f.
- Héritier, v. n. et a. κληρον-
ομῶν, n.

Hérifier, *m.*, -ière, *f.* ὁ κληρονόμος, κληρονόμισσα (ἡ κληρονομία), *Grèce*, *m.*, *Grèce*, *f.*

Hermaphrodite, *m.* ἑρμαφρόδιτος, *Grèce*, *m.*

Hermes, *f. pl.* ἑρμῆς, ἀπαλλοτρίων χωρῶν, ἑδ. ἀνδρῶν, *Grèce*, *f. pl.*

Hermétique, *adj.* (chim.) ἐρμητικός, hermetisch.

Hermétiquement, *adv.* *on* *vaissseau fermé* —, ἀγγεῖον ἀσφραγισμένον ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἐξ τῆς ἰδίας ὕλης διὰ μέσου τῆς *hermé*, hermetisch (durch Aufschmelzung der Oeffnung) verchlöffenes Gefäß, *n.*

Hermine, *f.* κακιδίμη (ζῷον τε) *Grèce*, *f.*

Hermine, *v.* erminette.

Hermite, *v.* ermite.

Hermolacte, -date, *f.* ἑρμολάκτιος (φυτόν τε), *Grèce*, *f.*

Herniaire, *adj.* chirurgien —, χειρουργός ὁποῦ λατρεῖν τὰ σπασμάτα, Bruchschadenarzt, *m.*

Hernie, *f.* ἡρῆ, σπασμός, Bruch (Bruchschaden), *m.*

Hernieux, *euse*, *adj.* σπασμώδης, mit einem Bruche behaftet, bruchkrank.

Herniole, *f.* — *niaire*, χορτόν ἡμικτικόν τοῦ σπασμώματος, Bruchkraut, *n.*

Héroïque, *adj.* (διὰ ποιήματα) ἡρωϊκο-κοιμικός, (von Gedichten) heroisch-episch.

Héroïde, *f.* ἡρώϊς (ἐπιστολή διὰ σέβων εἰς ὄνομα ἡρώ-

ος τινός), *Grèce*, *f.*, *Grèce*, *f.*

Héroïne, *f.* ἡρώϊσσα, *Grèce*, *f.*

Héroïsme, *adj.* ἡρωϊκός, heldenmüthig, heroisch.

Héroïquement, *adv.* ἡρωϊκῶς, mit Heldennüth, wie ein Held.

Héroïsme, *m.* τὸ ἡρωϊκόν, ὁ ἡρωϊσμός, *Grèce*, *m.*

Héron, *m.* ἐρωδιός (πουλί), Reiher (Reiger), *m.*

Héronneau, *m.* μικρός ἐρωδιός, kleiner Reiher, *m.*

Hérouner, *v. a.* κυνηγῶ ἐρωδιούς (μὲ ἐρωδιόν), Reiher jagen.

Héronnière, *f.* φωλιά τοῦ ἐρωδίου, Reihernest, *n.*; τόπος ὅπου κερκαζοῦν ἐρωδιοί, Reiherstand, *m.*

Héronnier, *ière*, *adj.* ὁποῦ ἀνέχει εἰς ἐρωδιόν, Reiher-; *fig.* λιγρός, mager, dürr.

Héros, *m.* ἥρως, ἥρωας, Held, *m.*

Herpes marines, *f. pl.* πλοῦτη ὁποῦ ἡ θάλασσα μέλλει ἔξαι (ὡς τὸ ἡλεκτρον κτλ.), *Grèce*, *m. pl.* der See (als Werraftin u.).

Hersage, *m.* σάλασμα (v. her-), das Egen.

Herse, *f.* λισγάρι, τόλδοντων φτερωτή (σχηματισμένον εἰς τριάντα ταχῆας) μὲ τὸ ὅπου ἂν ταξίδον τοὺς βάλους τῆς γῆς οἱ γεωργοί, *Grèce* (Egge), *f.*; καταρκτητής (μοχλὸς σηκωτός) ἐξ τῆς πύλης τῶν πόλεων, Fallgatter, *n.*; τὸ τακέρν ὁποῦ ἔχουν εἰς τὰς ἐκκλησίας, brevarmiger Bechter *m.* in Kirchen; πείρασμα

ἐπὶ παλοῖα, κάγκελλα ἐμ-προσθεν τῶν σπιτιῶν, *Grèce*, *f. pl.* vor Häusern; — *de gouvernement*, τὸ σχολὸν τῶν τιμοσῶν, *Grèce*, *n.* am Steuer-ruhr. **Herses**, *pl. de* pou-*lie*, σχολία εἰς τὸ παροῦν (μὲ τὸ ὅπου σπένδοντι πέ-τρας, ἔδα κτλ. διὰ κτίσι-*mon* σπιτιῶν), *Grèce*, *n. pl.* am Glasfenster.

Herser, *v. n.* τρίβω τοὺς βύ-λους μὲ τὸ λισγάρι (v. Her-*se*), eggen (eggen).

Herseur, *m.* ἐκείνος ὁποῦ τρί-*bet* τοὺς βάλους μὲ τὸ λισγά-*ri* (v. Herse), Egger (Egger), *m.*

Hésitation, *f.* ἐνδοιασμός, ἀπο-*ria* (εἰς τὴν ὁμιλίαν), *Grèce*, *n.*, Anstöß (im Reden), *m.*

Hésiter, *v. n.* κόπτομαι, συγ-*xi*ζομαι (εἰς τὴν ὁμιλίαν), *Grèce*, *n.*, anstehen (im Reden); ἀπορῶ, ἐνδοιάζω, ἀμφιβάλ-*lo*, εἶμαι ἀμφέβολος (τὸ τὸ *καμῶ*), ansichem, unschlüssig sein.

Hesperis, *v. julienne*.

Hétéroclite, *adj.* (gramm) ἐτερόκλητος, in der Declina-*tion* abweichend; *fig.* παρό-*xi*νος εἰς τὸ γένειον τοῦ, selbstsam im Betragen.

Hétérodoxe, *adj.* ἐτεροδόξος, *Grèce*, *adj.* (heterodox).

Hétérodoxie, ἐτεροδοξία, *Grèce*, *adj.* (heterodoxie), *f.*

Hétérogène, *adj.* ἐτερογενής, ungleichartig, fremdartig (he-*terogen*).

Hétérogénéité, *f.* τὸ ἐτερογε-

νός, Ungleichartigkeit, Fremdsartigkeit, f.

Hétérosciens, m. pl. (géogr.) ἑτερόσκιον (ὁ ἑτεροσκίωνες μεταξὺ τῶν πολιῶν καὶ τῶν τροπικῶν κύκλων), die Einschichtigen (die zwischen den Polar- und Wendekreisen wohnen), m. pl.

Hêtre, m. δέντρο, δέντρο (δένδρον εἰς τὰ δέντρα), Buche, f.

Heu, m. εἶδος πλοῦτος (ὁ πλοῦτος εἶδος φασγάνου ἀπὸ 5400 κατάρια), Heu (Fahrges, das 5400 Centner Ladung trägt), m.

Heu, int. ὦ (φωνή θανάσιμου), en! (Ausruf der Verwundung).

† **Heur**, m. εὐτυχία, Glück, n.

Heure, f. ὥρα, Stunde, f. une heure, deux heures etc., μία ὥρα, δύο ὥραις, eine Stunde, zwei Stunden u.; quelle heure est il? τι ὥρα είναι; wie viel Uhr (oder: welche Zeit) ist es? il est une heure, deux heures etc., είναι ἡ μία, ἡ δύο κτλ., es ist ein Uhr, zwei Uhr u. (oder: es ist eins, zwei u.); de bonne heure, ἐκ πρώτης, bey guter Zeit, zeitig; heure indue, ὥρα, καὶρός ὅπου δὲν ἔρμυται, ungelegene Zeit, f.; à cette heure, tout à l'heure, τώρα ἐδῶς, εἰς μίαν στιγμήν, jetzt gleich, den Augenblick, sogleich; pour l'heure, κατὰ τὸ παρόν, für jetzt; à la bonne heure, ὅς εἴπω, εἴπω, es sey, meinethwegen; à l'heure qu'il est, τώρα, εἰς

αὐτὸν τὸν καιρὸν, jetzt, zu dieser Zeit; à toute heure, εἰς κάθε ὥραν, κάθε στιγμήν, zu jeder Stunde, jeden Augenblick. heures canoniales, ὥραι κανονικαὶ τῆς Ἐκκλησίας κτλ., die Vestunden (die horas), die in der Kirche (in Klöstern) gesungen werden.

Heureusement, adv. εὐτυχῶς, κατ' εὐτυχίαν, glücklich Weise, zum Glück.

Heureux, euse, adj. εὐτυχής, εὐτυχισμένος, glücklich, glücklich; d'heureuse mémoire, ὁ ἐν μακρῇ λήξει, ὁ μακροετής, selgen Andenkens, der Selige.

Heurt, m. σπρώξιμος, Stoß, m., das Anstoßen.

Heurter, v. a. σπρώχνειν, stoßen, anstoßen; fig. contre qd., εἶμαι ἐναντίος, ἐναντιώρομαι (οἶον εἰς τὸν ὁρθὸν λόγον), ἐγγίζω, entgegen seyn, antistehen (z. B. gegen die gesunde Vernunft); beileiden. v. n. πιντῶ εἰς τὴν πόρταν, anknöpfen (an die Thüre).

Heurtoir, m. τὸ σήμειον (τῆς θύρας), Klopfer (an der Thüre), m.

Heure, f. (mar.) ἔμβολος τῆς ναυτικῆς ἀνίλλας, Pumpen-Rod, m.

Hexacorde, m. (mus.) ἑξαχορδον (ὄργανον μουσικὸν μετ' ἑξ χορδῶν), musikalisches Instrument n. mit sechs Saiten.

Hexaëdre, m. (géom.) ἑξά-

εδρον, ὁ κύβος, Sechseck, n., Würfel, m.

Hexagone, adj. ἑξάγωνος, sechseckig. s. m. Sechseck, n.

Hexamètre, m. ἑξαμετρος, Hexameter, m.

Hexastyle, adj. ἑξαστύλιος, μετ' ἑξ ἀντάκας στύλων, mit sechs Reihen Säulen.

Hibou, m. χάσμα (ἀνδρὶς ἀπολούθης φωνήεντος, μέλισσα εἰς ποιητικῶς στίχους ὅταν μετ' ἑξῆς λέγει εἰς φωνήεν καὶ ἡ ἐπομένη ἀρχὴ ὁμοίως ἀπὸ φωνήεν), Hibou (besonders in Versen, wenn ein Wort mit einem Selbstlauter endigt und das folgende mit einem Selbstlauter wieder anfängt), m.; χαρμωδία, das Söhnen.

Hibou, m. κουκουβάια, (ἡ λην. γλαύς), Eule, f., Uhu, m.

Hibride, adj. μίς, ἀμιγρὸς ἐκ δύο διαφόρων διαλέκτων, zusammengesetzter Wort n. aus zwei Sprachen.

Hic, m. ἡ δεσπολία, τὸ δεσπολιώτατον, die Hauptschwierigkeit (sam. der Knoten), f.

Hidoux, euse, adj. (-densement, adv.), φρενὴς, φρενός, ἀσχηματιστος, gräßlich, scheußlich.

Hidalgo, m. (εἰς τὴν Ἰσπανίαν) εὐγενὴς καταγόμενος ἀπὸ χριστιανῶν καὶ ἀπὸ Saracηνῶν, (in Spanien) Edelmann, m., der von Christen, nicht von Saracenen abstammt.

Hidrotique, m. ὑδρωτικὸν la

τροχόν, (schweifstreibendes Witz-
tel, n.

ie, f. ἑλόν τι σιδηρωτὸν με-
τὰ οὐσίαν κτυπὸν τὸ ἑδα-
γμα δὴ τὸ στρωθῆ, Jungfer,
Pandramme (der Stiefmutter),
f.; ἑγγαλίον με τὸ οὐσίαν
κτυπὸν τὸ παλοῦντι οὐκ
θεῖται τὸ τὸ ζῶσαν εἰς τὴν
γῆν, Pandramme, um Pfähle
eingurammten.

iehle, f. χειμῶντι (φύτον
τι), Altich (Pflanze), m.

lement, f. τὸ πρῶτον μὴς
μαρτῆς ὅταν σκῶνι βάρη,
τὸν Rußten einer Wafchine,
wenn sie Rußen aufhebt; τὸ
πρῶτον ὅταν ἐμπήγουν πα-
λοῦντι εἰς τὴν γῆν, das Ein-
rammen von Pfählen.

ienne, m. θάνα (ὥον ὁμοίον
με τὸν λύκον), Rhäne (wildes
Thier), f.

ier, adv. χθές, gestern.

ier, v. a. κτυπὸν παλοῦντι
μετὰ τὸ ζῶσαν, Pfähle ein-
rammen.

ieracium, m. ἱερῶν, γερα-
κόχωρον, Fabrikstraß, n.

ierarchie, f. ἱεραρχία, Hiera-
chie, f.

ierarchique, adj. (— que-
ment, adv.) ἱεραρχικός, Hie-
rarchisch.

ierarques, m. pl. ἱεράρχαι,
ὅταν τὸ σῶμα τῶν ἐκκλησια-
στικῶν, die gesammte Bisthu-
lichkeit.

ieroglyphe, m. ἱερογλυφι-
κόν, Hieroglyphe, Bild-
schrift, f.

ieroglyphique, adj. ἱερογλυ-
φικός, hieroglyphisch.

Hierophante, m. ἱεροφάντης
(πρῶτος ἱερεὺς τῆς Δήμη-
τρος), Hierophant (Oberprie-
st. der Ceres), m.

Hilarité, f. ἡλιότης, φαιδρό-
της, Fröhlichkeit, Festerkeit, f.

Hippiatrique, f. ἵππιατρική, ἡ
τέχνη τοῦ ἱατροῦ τὰ ἄλογα,
Koparsenkenst, f.

Hippocentaure, m. ἵπποκέν-
ταυρος, Centaur, m.

Hippocras, v. Hypocras.

Hippocrène, f. ἵπποκρήνη (ἡ
τῶν Αἰουδῶν πηγή), Hippo-
crene (Musenquelle), f.

Hippodrome, m. ἵπποδρόμιον
(μέλιστα τῆς Κωνσταντινου-
πόλεως), Pferderennbahn (be-
sonders in Constantinopel), f.

Hippogriffe, m. (ὥον μυθο-
λογικόν) ἄλογον πτερόν
με κεφάλι γούργου, (fabu-
löstes Thier) geflügeltes Pferd
mit einem Greifkopfe.

Hippolithe, m. ἵππος κίτριος
ὁποὶ ἐπικαίεται εἰς τὴν γῆ-
ν τῶν ἄλογων, Gallenstein
m. der Pferde.

Hippopotame, m. ἵπποπότα-
μος (ὥον τῆς Ἀφρικής),
Flußpferd, Nilpferd, n.

Hirondelle, f. ἡ χελιδὼν (τὸ
χελιδόν), Schwalbe, f.; εἰ-
δος κόττης θαλασσίου, Art
Seemuschel, f.

Hisser, v. a. (mar.) ἐπύρνω,
σπένδω (τὸ πανά), hissen,
anziehen (die Segel).

Histiodromie f. ἱστιοδρομία,
τέχνη τοῦ πλεῖν μετὰ παντί,
ἡ ναυτική, Kunst f. zu segeln.

Histoire, f. ἱστορία, Geschichte,
Histoire, f.

Historial, ale, adj. ὁποὶ περιέ-
χει κομμάτια τινὲ ἱστορίας,
Abchnitte der Geschichte ent-
haltend.

Historien, m. ἱστορικός, ὁ γρά-
φων ἱστορίας, Geschichtschrei-
ber, m.

Historier, v. a. ἱστορεῖν, σκελε-
δῶ με μικρὰ τινὰ σταδίδια
βεργieren, mit kleinen Biertra-
then versehen.

Historiette, f. μικρὴ ἱστορία
διήγησις τις ναυτικός, Klein-
Geschichte, unterhaltende Erz-
ählung, f.

Historiographie, m. ἱστοριογρ-
φος (ἡγεμόνος, πρῶτος γρά-
φας), Geschichtschreiber (eines Für-
sten), m.

Historique, adj. ἱστορικός, g-
schichtlich, historisch.

Historiquement, adv. ἱστορι-
κῶς, auf geschichtliche Weise.

Histiodromie, f. ἱστιοδρομία,
τέχνη τοῦ ἐκπλεῖν, Schiff-
fabrikunst, Wissenschaft d-
Segelns.

Histrion, m. μῖμος (εἰς τὰ δρᾶ-
ματα τῶν ἀρχαίων), Poffe-
reißer (in den Schatzspielen d-
Alten).

Hiver, m. χειμῶν, Winter, m.
à la mi-mai queue d'hive
(εἰς τὸ ἡμισυ τοῦ μένου
οὐρά τοῦ χειμῶνος), ἥτοι δ-
ὁ καιρὸς ἐκείνῳ ἐνίσταται κατ'-
ὅς εἰς τὴν μέσην τοῦ μαΐου
bis in die Mitte des Mai gie-
es bisweilen noch Frost.

Hivernal, ale, adj. ὁ τοῦ χει-
μῶνος, winterlich, Winter-

Hiverner, v. n. ἐχειμωνιάζω,
überwintern; s' —, ἐπύρνω

μαι εἰς τὸ κρῖος τοῦ χειμῶ-
νος διὰ τὰ ἐκδυναμώσω, sich
der Kälte ansehehen, um sich
abzuhelfen.

Ho, *int.* (μόρον ἐπικλήσεως
καὶ ὀνεισματώδ., ὦ, ὦ, (Zu-
ruf oder Ausruf der Betruun-
derung), he! he! ha!

Hobereau, *m.* ὄρνεν τι (τερά-
κι) μικρὸν, Baumfalte, *m.* ;
ἐσθγης ὅπου ἀπερρεῖ τὴν
ζώνην τὸν εἰς τὸ χροῖον με-
τὰ τοὺς χορμύτας, Strohsunter,
Dorhsunter, *m.*

Hoc, *Hoca*, *m.* δύο εἰδη παι-
χνιδίων εἰς τὰ χαρτιά, zwei
Arten Kartenspiele.

Hoche, *f.* χειρῶν καὶ ὅπου
κάνουν εἰς τὰ ξύλα ἐκείνου
ὅπου μετροῦν κρασί, ἡ ἄλλη
διὰ τὰ ἡξέσαντα πόσα μέτρα
ἐπέσσαν, Kerbe (welche Wein-
schenen u. in ein Holz schnel-
den, um die Zahl der verkauf-
ten Flaschen anzumerken), *f.*

Hochement, *m.* τίναγμα, κλό-
νισμα τῆς κεφαλῆς, das Kopf-
schütteln.

Hochepied, *m.* τὸ ὄρνεν (τε-
ράκι) ὅπου ἀφίρουν οἱ κυνη-
γοὶ ἐναντίον τοῦ ἐρωδιῶν,
Falke *m.*, den die Jäger gegen
den Reiher los lassen.

Hochepot, *m.* φανερὸν τι ἀπὸ
χρέως καταπατημένον καὶ βρο-
σμένον χωρίς νερόν μη κά-
σινα, prosmiedia κτλ., Was
richt von geschauten Fleische
ohne Wasser mit Kastanien,
Zwiebels u. gekost.

Hochequeue, *m.* πουλλὸν τι
σεισάπυγες, Wackstiel, *f.*

Hoher, *v. a.* κλονίζω, σείω,
schütteln, rütteln.

Hochet, *m.* παύει, ἡ ἄλλη τι
ὅπου βάρουν εἰς τὰ χεῖρα τῶν
κρητῶν διὰ τὰ το καστοῦν εἰς
τὸ στόμα καὶ νὰ μὴ βελού-
νται τὰ δακτύλα τοὺς, Klapp-
per, Kinderklapper, *f.*

Hoguer, *v. a.* pop. μουρου-
ρίζω, γρυμιάζω, brummen,
teufen.

Hoir, *m.* (jur.) κληρονόμος,
Erbe, Erbseide, *m.*

Hoiris, *f.* (jur.) κληρονομία,
Erbchaft, *f.*

Hoirin, *v. orin.*

Holla, *int.* ὦ, ἀκουσά, πιάσον,
holla! hört! παύσαι, ἄρσαι,
sachte, laß sein.

Hollander, *v. a.* des plumes,
προκοιμισῶ τὸν κύλαμον
(τὸ κονδύλι) διὰ τὰ κυλλί-
ζαίνω, Federstiele ziehen.

Holocauste, *m.* ὀλοκάτωμα,
Brandopfer, *n.*

Holographe, *m.* ὀλόγραφος,
διαθήκη γεγραμμένη διὰ χει-
ρὸς τοῦ κληροδοῦτον, eigen-
händig von dem Erblasser ge-
schriebenes Testament, *n.*

Holomètre, *m.* v. Pantomètre.

Holothuries, *f. pl.* ὀλοθύριον
(εἶδος θαλασσίαν σκολη-
κίων), Seeblase (Art Würmer
in der See), *f.*

Holothurion, *m.* κνήδη θαλά-
σσιος, Seesessel, *f.*

Homard, *m.* ἀσπιδός, κάβου-
ρας, Hummer, Seekrabbe, *m.*

Hombre, *m.* ὁπρε, ἴδιος παι-
χνιδίου χαρτῶν, Bomber,
Bomberspiel, *n.*

Homélie, *f.* ὁμιλία, διδασκ.,
Homilie, Predigt, *f.*

Homicide, *m.* φονεὺς, Mörder,
m.; ὁ φόνος, Mord, *m.*

Homicide, *adj.* φονευτικός,
mörderisch, fer —, σκληρὸν,
μαχαίρα κτλ. ὅπου μεταφω-
ρίζονται διὰ φόνου, Mordge-
genwehr, Mordmesser, *n.*

Homicider, *v. a.* φονεῖω, mor-
tici.

Homiliaire, *m.* συνάθροισις ὁμι-
λιῶν (διδασκ.), Sammlung
f. von Homilien (Predigten).

Homiliaste, *m.* ὁ γράφων ὁμι-
λίαις (διδασκ.), Verfasser m.
von Homilien (Predigten).

Homiose, *f.* (méd.) ὁμοίωση
(κατασκευή τοῦ κυκλίου εἰς τὸ
σῶμα), Vereiningf. des Maß-
rungsgefäßes.

Hommage, *m.* ὑποταγή, καὶ
ὑποδοκασίη τοῦ υποκει-
μένου πρὸς τὸν κύριόν του,
ἕρκος ὑποταγῆς, Huldigung,
f.; fig. Unterwerfung, Ehr-
sucht, *f.*

Hommage, *éc.* *adj.* ἐκείνου ὅπου
ἔχει τις ως ἑκούδον, was man
zu Lehen hat.

Hommager, *m.* ὁ ἔχων φέου-
δον παρὰ τινος, Lebensmann,
m.

Hommasse, *adj. f.* ἀνδρὸν-
μαίκα, Mannweib, *n.*

Homme, *m.* ἄνθρωπος, Mensch,
m.; ὁ ἄνδρας, Mann, *m.* ;
bon —, καὶ ὁ καλὸς, καὶ ὁ
χορμύτης, guter Mensch, auch:
Bauer, *m.* ; — de guerre,
στρατιώτης, Krieger, *m.* ; —
de lettres, ἄνθρωπος μαθη-
μένος, σοφός, ein Gelehrter

m.; — d'affaires, *ἐπιτροπός* εἰς πραγματευτικὰς υποθέσεις, εἰς ἀπονομιὰς, εἰς χειρουργικὰς ἀπονομὰς, Geschäftsführer; Paushofmeister, *ομμήε*, *φ. ἡμεροκάματον ἀνδρῶν*, Tagewerk n. eines Menschen.

ommesse, *f. (dans la Bible)* γυνή, (in der Bibel) Weib, *f. omocentrique, adj. v. Con-*

centrique.

omogène, *adj. ὁμογενής*, gleichartig.

omogénéité, *f. τὸ ὁμογενές*, Gleichartigkeit, *f.*

omologation, *f. κέρωσις δη-*

μοσίως, διὰ τοῦ κρατηρίου, gerichtliche Befestigung, *f.*

omologue, *adj. ὁμόλογος*, gleichnamig.

omologuer, *v. a. (jur.) κερῶ*

δημοσίως, gerichtlich bestätigen.

omonyme, *adj. ὁμώνυμος*, gleichlautend.

omophage, *adj. ὀμοφαγός* (ἀπὸ τῶν αἰώνων τὸ κρέας, der rohes Fleisch isst).

omophagie, *f. ὀμοφαγία*, Essen n. des rohen Fleisches.

omophonie, *f. ὀμοφωνία*, Uebereinstimmung f. der Töne.

Hongre, *adj. μουνουχισμένος* (διὰ τὰ ἄλογα), gewallacht, *v. m. Wallach.*

Hongrer, *v. a. μουνουχίζω τὸ ἄλογον*, (einen Densch) wallachen.

Hongroyeur, *m. ταμπάκης*, ἀπὸ γράμειν τὰ πείρα κατὰ τὸν τρόπον τῶν Οὐγγάρων,

Feberbereiter nach ungarischer Art.

Honnête, *adj. τίμιος, τιμητέ-*

νος, ehrlich, rechtschaffen; *prix* —, καλή (μετρίω) τιμή, billiger Preis, *m.*; — débauché, ὁ ἀγαπῶν τὰς ἡδονάς, ἀλλὰ μὴ διδόμενος ἀκρατῶς καὶ ἀσελγῶς εἰς αὐτάς, einet, der den Vergnügungen (aber nicht unmaßig) ergeben ist. *s. m. τὸ τίμιον, τὸ εὐπρεπές*, das Anständige, Ehrbare.

Honnêtement, *adv. τιμῶς*, ehrlicher Weise, rechtschaffener Weise; ἀσελγῶς, genug; (*iron.*) πολλὸ, viel.

Honnêteté, *f. τιμότης*, Ehrlichkeit, Rechtschaffenheit, *f.*; εὐγένεια, τρόπος εὐγενικός, πολιτικός, Aetigkeit, Sittlichkeit, *f.*; εὐδοχησμένη, σεμνότης, Wohlansständigkeit, Ehrbarkeit, *f.*

Honneur, *m. τιμή, Ehre, f.*; homme d'honneur, *τιμητέρος* ἀνδρῶν (ἀπὸ κρατεῖ τὸν λόγον του), Mann von Ehre, Ehrenmann, *m.*; dame d'honneur, κυρία (εὐγενής) εἰς δοῦλεσθαι βασίλισσας, Ehrendame, Staatsdame, *f.*; foi d'homme d'honneur, foi d'honneur, μετὰ τὴν τιμὴν μου, ὡς τιμημένος ἀνδρῶν, *αὐτὸς κτλ.*, bey meiner Ehre, auf meine Ehre; parole d'honneur, *τιμητέρος λόγος*, ἦτοι ὑπόσχεσις τῆς ὁποίας ἡ παρῶντος ἡμέρι ἀμύειν, Ehrentwort, *n.*; mourir au lit d'honneur, τὸ πρὶ ἀποδεδέχθαι εἰς τὸ τιμημένον κραβατί,

ἦτοι εἰς τὸν πόλεμον, auf dem Bette der Ehre sterben, im Kriege bleiben; faire honneur à q., περιποιεῖσθαι τινα, einen ehren, einem Ehre erzigen; faire honneur à une lettre de change, τιμῶ μίαν χαρβυλίαν (ἓνα βεξήλιον), τὴν πληρώνω (εἰς τὴν διαόλιαν), einen Wechsel honoriren, bezahlen (zur Verfallzeit). se faire honneur de qc., τιμοῦμαι, νομίζω διὰ τιμὴν μου νὰ κάμω πρῶγμα τι, sich (*dat.*) eine Ehre aus einer Sache machen; je me fais honneur de vous servir, τὸ ἔχω διὰ τιμὴν μου νὰ σὰς δουλεύω, ich mache mir eine Ehre daraus, Sie zu bedienen. honneurs, *αἱ τιμαί, ἀνάδειξιν τιμῆς*, Ehrenbezeugungen, *f. pl.* ὑπερέτα τιμητέρα, ἀξιώματα, Ehrenstellen, *f. pl.*, Ehrenämter, *n. pl.*; faire les honneurs de la maison, δέχομαι μετὰ εὐγενικούς τρόπους καὶ περιποιήσεις τοὺς εἰσερχομένους εἰς τὸ σπίτι, προστίτω νὰ φιλοεὐδώσω καλὰ, artig, höflich die Eintretenden (die Gäste) empfangen, für die Bewirthung derselben sorgen.

Honnir, *v. a. αἰμῶ*, entehren (beschimpfen); honni soit qui mal y pense, αἶμος ὅποιος στοχάζεται εἰς τοῦτο κακόν (ὅπου εἶναι τὸ ἐμπλημα τοῦ πνεύματος τῆς Ζαρετιῆς τῆς Ἀγγλίας), Schimpf treffe den, der Arges dabei denkt (die Despise des Ordens vom Ankerbande (Hosenbande) in England).

Honorable, adj. (— *blement*, *adj.*) *ἐντιμος*, ehrenvoll, rühmlich; *μεγαλοπρεπής*, ansehnlich, stattlich.

Honoraire, adj. ὁ ἔχων τὸν τίτλον μόνον ἐνὸς ἐπαγγελματός τιμῆς χάριν, der nur den Titel eines Amtes hat, Ehrenmitglied —, σύντροφος μίας (ἀκαδημαϊκῆς) συντροφικῆς μόνον τιμῆς χάριν, Ehrenmitglied, m.

Honoraire, m. μισθός, ἀνταμοιβή (διὰ τὸ πόνημα ἐνὸς σοφοῦ, ποιητοῦ κτ.), Ehrenlohn, m., *Honorat*, n.

Honorer, v. a. τιμᾶ, ehren, verehren, schätzen, hochschätzen.

Honorés, adv. ad honorés, διὰ τιμὴν, Ehren-; *titre ad honorés*, τίτλος τιμῆς, Ehrensittel, m.

Honorifique, adj. τιμητικός, *ἐντιμος*, ὅπου φέρει τιμὴν, ehrenvoll, ehrebringend.

Honte, f. ἔντροπή, αἰσχύνη, Scham; *Shande, f.*; *avoir*-, ἐντρέπομαι, αἰσχύνομαι, sich schämen.

Honteusement, adv. ἐντροπιστικῶς, με ἐντροπήν, schändlicher Weise, mit Schande.

Honteux, euse, adj. ἐντροπιστικός, schamhaft, verschämt; *ἐντροπισμένος*, beschämt; *αἰσχρός*, ἐντροπιστικῶς, schändlich, schimpflich; *les parties honteuses*, τὰ αἰσδαία, die Schamtheile, m. pl.

Hôpital, m. νοσοκομεῖον, νοσοδοχεῖον, ὁσπητάρι, *Hospital*, Armenhaus, Krankenhaus, n.

Hoquet, m. λυγξ, λυγγκας, λουδγγας, Schlucken, m.

Hoqueton, m. φρόσιμα τῶν κοινῶν δούλων τοῦ κυριάρχου τῆς εἰσαχθῆς, Art Kleidung f. der geringeren Polizeidiener; *τοιοῦτος δούλος*, ein solcher Diener.

Horaire, adj. ὥριμος, Stunden-, m.

Horde, f. ὄρδῃ (φωλὴ Τσάκων πλανομένων), Horde (besonders hecunziehender Tsataren), f.

Horion, m. (p. u.) *σφαίρα* πύππος εἰς τὸ κεφάλι ἢ πλάταις, derber Schlag m. auf den Kopf oder auf die Schultern.

Horizon, m. ὁρίζων, Horizont, Gesichtskreis, m.

Horizontal, ale, adj. (— *alement*, *adv.*) *παραλλήλος* τοῦ ὁρίζοντος, horizontal, wagsrecht.

Horloge, f. ὠρολόγιον (ἀλλ' ὄχι τῆς εἰσαχθῆς), Uhr (doch nicht: Taschenuhr), f.; — *so-laire*, ὠρολόγιον ἡλιακόν, Sonnenuhr; — *d'eau*, *ζε-νύδρα*, Wasseruhr; *monter* uo —, στήνα το ὠρολόγιον, die Uhr aufziehen.

Horloger, m. — *ère, f.* ὠρολόγος, Uhrmacher, m. — *rin, f.*

Horlogerie, f. ἡ τέχνη τοῦ ὠρολόγῳ, Uhrmacherkunst, f.

Hormis, prp. ἔξω ἀπὸ, πλην, außer, ausgenommen.

Horographie, f. v. *gnomique*.

Horométrie, f. ὠρομετρία, Kunst f. die Stunden abzu-

messen.

Horoscope, m. ὠροσκοπιον (τῶν ἀστρολόγων), Horoskop,

n., das Natteistatellen. *fig.* προμνήμα, Vorherverkündigung, f.

Horreur, f. φρίκη, τρόμος, Schrecken, Entsetzen, Grauen, n.; ἀποστορῆ· *βδελύγμῳ*, *Abſcheu*; *Grânel, m.*; *Jai horreur de le dire*, τρομάζω πρὸς τὸ εἰπεῖν, es schaudert mich, es grauet mir, es zu sagen; *avoir qc. en horreur*, ἔχω ἀποστορῆν εἰς τι, *αὐχλίζομαι*, Abſcheu haben vor etwas, etwas verabscheuen. *Horreurs, pl.* φρικτά, τρομακτικὰ πράγματα, schreckliche, abscheuliche Dinge, a. pl.

Horrible, adj. (— *blement*, *adv.*) *φοβερός*, τρομακτικός, schrecklich, entsetzlich, abscheulich, gräßlich; *υπερβολικός*, ἔξω τοῦ μέτρου, übermäßig.

Horripilation, f. (méd.) ἀντροχίλασμα, Schauer, Fieberschauer, m.

Hors, prp. ἔξω, außer, außershalb; *πλὴν*, ἔξω ἀπὸ, außer, ausgenommen.

Hors d'oeuvre, m. μέρος ἐξωριστὸν τοῦ κυρίου, besonders *Teil* m. eines Gebäudes; *τινὰ γαγνήτῳ παρὸν φέρουσιν εἰς τὴν τράπεζαν μὲν ἢ τὴν σούπην*, *Beggerichte*, *Nebengerichte*, n. pl.

Hortolage, m. μέρος τοῦ κήπου ὅπου εἶναι τὰ λαχανικά, *Platz* m. der Küchengeträthe im Garten.

Hospice, m. ὁσπητάρι (καλύπτρον), Herberge (für Bedenleute), f.

hospitalier, ἔρε, *adj.* φιλόξε-
νος, gastlich.

hospitalité, *f.* φιλοξενία, Gast-
freundschaft, *f.*
ospodar, *m.* Γασποδάρος, ηγε-
μὸν (τῆς Μολδαβίας ἢ τῆς
Βουλγίας). Pospodar, Fürst
(bei Moldau oder Wallachien).

ostie, *f.* θυσία, θυμὸς, Opfer-
θυμὸς, *n.*; ἢ θυμία (τὸ ἀνέ-
μιον ὅπου μεταχειρίζονται οἱ
Λατῖνοι εἰς τὴν λειτουργίαν).

ostie (hen der Communion), *f.*
ostie, *adj.* (— lement, *adv.*)
ἐσθικός, πολέμιος, feindlich,
schädlich.

ostie, *f.* — téz, *pl.* πράξεις
καὶ ἐκδηρῶναι ἐσθικά, Schade
selbst, *f. pl.*

ôte, *m.* πανδοχεύς, ξενοδόχος
(ὅπου δέχεται ξένους καὶ εἰς
τὸν ὅποιον γευματίζον ἢ δει-
πνοῖ). Wirth, Gastwirth, *m.*;

table d' —, τράπεζα κοινὴ εἰς
τὸ πανδοχεῖον (ὅπου πολλοὶ
τρώγουν μαζί), Wirthstafel,
f.; ὁ ξένος, ὁ κατελθὼν εἰς
τὸν οἶκον (ὅπου κοινεῖ εἰς
τὸ σπίτι) τινός, Gast, *m.*, ein
Fremder.

ôtel, *m.* παλάτιον, Pallast, *m.*;
μεγάλον (ἢ ἐυγενικόν) ξενο-
δοχεῖον, großer Gasthof, *m.*;

l'Hôtel-Dieu, νοσοκομεῖον
τοῦ Παρισιῶν, Krankenhaus
n. in Paris; l' — de Ville,
οἶκος τῆς πολιτείας, ἢ τοῦ
κοιτηρίου, Stadthaus, Rath-
haus, *n.*

ôtelier, *m.* — ière, *f.* πανδο-
χεύς, Gastwirth, *m.* — thine, *f.*;
(εἰς τὰ μοναστήρια) ἐκείνος
ὅπου φιλεῖται τοὺς ξένους,

(in Klöstern) der die Fremden
bewirtheht.

Hôtellerie, *f.* ξενοδοχεῖον,
Wirthshaus, *n.*, Gasthof, *m.*;
(εἰς τὰ μοναστήρια) οἱ θάλα-
μοι (ἐντάξιος) εἰς τοὺς ξέ-
νους, (in Klöstern) die Sim-
mer *m. pl.* für die Fremden.

Hoste, *f.* κοφίν, Tragfah, *m.*;
Suite, *f.*; — de cheminée,
σκεπασμὰ τῆς καμίνου, Dians-
tel *m.* des Schornsteins.

Hottée, *f.* μετὰ κοφινά, ein
Tragfah voll, eine Suite voll.

Hottour, *m.* — ense, *f.* ἐκεί-
νος (ἐκείνη) ὅπου βαστάει κα-
γὼν, Korbführer, Buttenträ-
ger, *m.*, — rin, *f.*

Houache, Houage, *m.* τὸ ὄχι-
σμα τῆς θαλάσσης ὅπου καί-
νται τὰ πλοῖον, Weg oder
Strich *m.* des Schiffes im
Mere.

Houblon, *m.* χοῦμελ (χυτόν
τι, ὡς τὸ ἀσπυρόχυμα, τὸ
ὅποιον μεταχειρίζονται εἰς
τὸν ζύδον, ἢ μπύραν), Dörsen,
m.

Houblonner, *v. a.* ἀνακατώνει
εἰς ζύδον τὴν χοῦμελν, (v.
houblon), hopsen, mit Hopfen
zubereiten.

Houblonnière, *f.* κήπος φυ-
τευμένος ἀπὸ χοῦμελν (v.
houblon), Dörsenfeld, *n.*,
Hopfengarten, *m.*

Houcre, hourque, *f.* πλοῖόν τι,
Faher (Art Schiff), *m.*

Houe, *f.* ζιγόνιον, Sauc, Fackel, *f.*

Houer, *v. a.* σκάπτω (τὴν γῆν),
hacken, umhaden (Ärde).

Houille, *f.* κάρβουνον *n.* τῆς

γῆς, ὀρυκτὸν κάρβουνον,
Steinkohle, *f.*

Houillère, *f.* τόπος ὅπου ἐργά-
ζον ἀπὸ τὴν γῆν ὀρυκτὰ κάρ-
βουνα, Steinkohlenbergwerk,
n.

Houillerie, *f.* δουλειὰ ἐκείνων
ὅπου ἐργάζονται τὰ ὀρυκτὰ
κάρβουνα ἀπὸ τὴν γῆν, Stein-
kohlengräberei, *f.*

Houilleur, *m.* ἐκείνος ὅπου ἐρ-
γάζει τὰ ὀρυκτὰ κάρβουνα
ἀπὸ τὴν γῆν, Steinkohlengrä-
ber, *m.*

Houlette, *f.* ῥάβδος ποιμαν-
τικὴ, μαστοῦκα τῶν ζιοπώνι-
δων, Schäferstab, Hirtenstab,
m.

Houle, *f.* κύμα μεγάλον θα-
λάσσης ἀπ' οὗ παναγ ἢ τρι-
χυμία, παλιός, hohe Meeres-
welle *f.* nach einem Sturme.

Houilleux, *ense, adj.* κλυτα-
τώδης, wegend, unruhig (vom
Mere).

Houper, *v. a.* κράζει τὸν σύν-
τροπον, den Kameraden zus-
rufen.

Houpe, *f.* φούντα, Quaste,
Tzeddel, *f.*

Houppée, *f.* μέγα κύμα, hohe
Meereswelle, *f.*

Houppelande, *f.* μεγάλον ἐπα-
νωχόν ὁδοπορόν, weiter
Reiseüberrock, *m.*

Houpper, *v. a.* κατασκευάζω
(χυτῶν) φούνταις, Quasten
oder Tzeddels machen; — de
la laine, κτερίζω καλά, Wolle
fännen.

Houppier, *m.* ἐκείνος ὅπου
κτερίζει τὸ καλά, Wollfäm-
mer, *m.*; δένδρον εἰς τὸ δά-

ψαλίσσει τὸ καλά, Wollfäm-
mer, *m.*; δένδρον εἰς τὸ δά-

ψαλίσσει τὸ καλά, Wollfäm-
mer, *m.*; δένδρον εἰς τὸ δά-

ψαλίσσει τὸ καλά, Wollfäm-
mer, *m.*; δένδρον εἰς τὸ δά-

ψαλίσσει τὸ καλά, Wollfäm-
mer, *m.*; δένδρον εἰς τὸ δά-

ψαλίσσει τὸ καλά, Wollfäm-
mer, *m.*; δένδρον εἰς τὸ δά-

ψαλίσσει τὸ καλά, Wollfäm-
mer, *m.*; δένδρον εἰς τὸ δά-

ψαλίσσει τὸ καλά, Wollfäm-
mer, *m.*; δένδρον εἰς τὸ δά-

σος τοῦ ὁποῦ τοῦ κλαδίσκου
εἶναι κομμένα ἐκ τῆς κορυ-
φῆς, Baum m., dessen Aeste
bis auf den Gipfel abgehauen
sind.

Hourailler, v. n. κυνηγᾷ μὲ
ἀχαυὰ σκυλιὰ, mit schlechten
Hunden jagen.

Houraillis, m. ἀχαυὰ σκυλιὰ
διὰ τὸ κυνηγᾷ, Koppel schlech-
ter Jagdhunde.

Hource, f. ὁρνίς ὅπου κρατεῖ
τὴν ἀντίεσσαν τοῦ μεγάλου
καταρτίου, Brasse (Selt n.,
das die Segelstange des Haupt-
mastes hält), f.

Hourlage, m. ἔργον τι τεχτο-
νικῆς χοιρῶν καὶ ἄμωρων,
rauhes Mauerwerk, n.

Hourder, v. a. ἀπεκῶν μόνον
χοιρῶν μὲ ἄμωρον ἀνακα-
τωμένον μὲ ἀσβέστην, mit
Mörtel grob bewerfen.

Hourdi, f. liasse de —, ξύλον
τι εἰς τὴν πρὸν μὲν τοῦ καρα-
βίου, Posthalten m. im Hinters-
theile des Schiffs.

Hourret, m. λαγωνικὸν ποτα-
πὸν, schlechter Jagdhund, m.

Houri, f. ὁρὶ, αὐ τοῦ παρι-
δείσου παρθένο παρά Μωα-
μεθισταῖς, Houri, f., schöne
Jungfrau im Paradiese der
Mohammedaner.

Hourque, f. πλοῖον τι τῆς
Ὀλλάνδης, Art holländisches
Schiff, n., Fuser, m.

Hourvari, f. λέξις τῶν κυνη-
γῶν διὰ τὰ κράζοντα τὰ σκυ-
λιὰ διὰ τὴν ἔχασαν τὴν στείραν
τοῦ ζώου, Zutuf m. der Jäger
an die Hunde, wenn sie die
Fährte eines Wildes verloren

haben; ταραχὴ, Lärm, Zus-
mull, m.; fig. καιρὸς ἐνάρ-
τος εἰς μίαν ἐπιδόξω, widri-
ger Zufall, m., Hinderniß, n.

Houssé, ée, adj. λασιπῶμενος,
βαρύνμενος, fatig, naß.

Houssaux, m. pl. εἶδος ὑπο-
δημάτων, χοῦλας, Art Aus-
moschen, f. pl.

Houssiller, v. a. τραβᾷ καὶ
τιναδῶ τινὰ, σπαρατῶν, zau-
sen, herum zertren.

Houssillon, m. fam. ὄλλων
κρασὶ (ἢ ἄλλο ποτὶόν) ἐπι-
λοπόν εἰς τὴν κρασίαν, Mische,
Partiege, f.; ποτὴρ κρασὶ
κτλ. ὅπου πρῶτον τις πύ
διαν κῆρυ ἕνα πάλαιον
(εἰς τινὰ παιγνίδιον), Glas
Wein ic., das einer zur Strafe
(in gewissen Spielen) austrin-
ken muß.

Houssage, m. σκούπισμα, σέ-
ρωμα, das Abkehren, Abse-
gen; τὰ σκιδία τραγῶν εἰς
ἕνα ἀνεμόμυλον, Breiterwerk
n. um eine Windmühle.

Houssaie, f. τόπος φυτευμένος
ἀπὸ δεινθουλάκια, ἀπὸ τὰ
καὶ ὅσα κάμουν ταῖς σκούπαις
καὶ σπαρώματα, ἡπὸ δ ἐν-
μυστήν, Gebüsch n. von
Sträuchern, aus denen man
Besen macht, oder von Mäusen
dornsträuchern.

Houssard, m. οὐσσαρος, ἐπ-
πεὺς οὐγγρος (ἢ καὶ ἐν στρα-
τίῳ φερμένους εἰς τὸν
τόπον τῶν λατῶν οὐγ-
γρον), Fusar, m.

Housse, f. ἐλπίσμα τοῦ ἁλό-
γον, στρώματον τοῦ ἁλόγον,
χάσδιον, Schabrade, Pferd

bede, Sattelbede, f.; ἀπέπα-
σμα, Dede, f., Ueberzug, m.;
τὸ ἀπέπασμα τοῦ τῶνον ἔπιν
κάσδιον ὁ ἀμαζῆς, Dede f.
des Rutschbodens.

Housser, v. a. παρῶνιο, σκου-
πῶν, abkehren, ablegen;
houssé, ée, adj. (blas.) τὸ
ἐστρωμένον ἁλόγον μὲ ἀπέ-
πασμα, (Pferd) mit einer
Schabrade.

Houssette, f. εἶδος κλειδωρῆς
εἰς ἀπέπασμα ὅπου σφαλὶ μύ-
ρη τῆς, Art Schloß n. an Kofe-
fern, das von selbst einschließt.

Houssener, m. κείνους ὁποῦ
σκουπίζει, σαρώνει, der ab-
kehrt.

Houssières, f. pl. v. Hous-
saie.

Houssine, f. βέργα ὅπου κρα-
τοῦσιν εἰς τὸ χεῖρ οἱ καθίστα-
τοι, ὑσληγῆς, Gerte, Reite-
gerle, f.

Houssiner, v. a. κτυπᾷ μὲ τὴν
βέργαν (v. houssine), mit
der Gerte schlagen, auslopfen.

Houssoir, m. σάρωμα ἀπὸ
δευμνοσίνης, ἢ ἀπὸ γουρου-
νότηρες, Besen, Rehrüssel,
Borstwisch, m.; — de plumes,
αροῦσα ἀπὸ πτερό τῆς χῆ-
ρας, Federbesen, Glederrüssel,
m.

Housson, m. εἶδος δευμνοσί-
νης (φυτόν), Mäusedorn,
Morthendorn, m.

Houx, m. δευμνοσίνη, δει-
νθουλάκι τι, Stachpalme, f.

Hoyau, m. ἀσκέλλο, Katze, m.,
Kathade, f.

Huard, m. ἁλίστερος, αἰὼς

ποῦ προῖναι νάριον, Meere; Meer, Fischodler, m.

iche, f. σκαρῶδι ὅπου συμῶ-
παισι το ψωμί, Badtrog, m.
acher, v. a. κράξω (τὰ λα-
ωσις) μεγαλοφώνως, ἢ
θυροκρούωντας, (den Jagdhun-
den) zurufen oder pfeifen.

ichel, m. κρούων τῶν κυ-
νηγῶν (μὲ τὰ ὅποιον κρά-
νουν ἀπὸ μακρῶν), Jagd-
horn, Blechhorn, m.

ue, int. λέξις τῶν ἐμαζάων
διὰ τὰ κινήσων τὰ ἄλογα,
καὶ μάλιστα ἀδελφῶν, Zuruf
der Fuhrleute an die Pferde:
sieh! halt!

ue, f. ἀλαλαγμός ὅπου κά-
μνουν διὰ τὰ διώξουν τὸν
λύκον πρὸς τὸ μένος τῶν κυ-
νηγῶν, Geschrei n., um den
Wolf nach den Jägern hin zu
treiben; ἀλαλαγμός, ἐκπα-
γμός τοῦ πλῆθους πρὸς τινα,
öffentliches Geschrey, Hohnge-
schrey, n.

uer, v. a. — le loup, γυνά-
ξω διὰ τὰ διώξω τὸν λύκον
(v. huée), hinter dem Wolfe
her schreyen; fig. γυνάξω
καὶ οὐκ ἐνός, περιγελῶ συ-
ρρίωντας, hinter einem her
schreyen, einen auspfeifen,
anzehnen.

Huette, (v. hulotte).

luguennot, otte, m. ὁπαδός
τοῦ Καλβίνου ἢ ἡεφοματός
(ἐκ τῆν Γαλλίαν), Hugenoit
(Reformirter in Frankreich), m.

luguennotte, f. φωνὸς τις μὲ
ἐν τρυκαλί ἐπάρω ἀρμό-
διον διὰ τὰ βραῦναι μὲ ὀλ-

γην φωτιάν, Ofen m. mit ei-
nem Topfe, um mit wenigem
Feuer zu kochen; oenfs à la —,
ἐνὶ ἡρασιμένῃ ἐκ τὸ ζομῶ
ψημένον προβάτιον, Eint n.
pl. in Schöpfenbratenbrühge-
setzen.

Huguenotisme, m. ὁμολογία
τῶν Καλβινιστῶν ἢ ἡεφο-
ματῶν, Lehre f. der Hugenoit-
ten.

Hui, adv. (pal.) σήμερα, heute.

Huile, f. ἔλαιον, laür, Delil, n.;
— d'olive, λάδι ἀπὸ ἐλαιαίς,
Baumöl; — de navette,
λάδι ἀπὸ τὴν ἁγρίαν γογγύ-
λῳ, Rübböl, n.; — de lin,
λάδι ἀπὸ λινάρι, λινυρόλα-
δον, Leinöl, n.; — d'amau-
des, ἀμυροδάβλαδον, Man-
delöl, n.; les saintes huiles,
τὸ λάδι ὅπου μεταχειρίζον-
ται οἱ πατόλικοι διὰ τοὺς ψο-
φοβήσωντας, τὸ εὐχέλαιον,
die letzte Sehlung.

Huiler, v. a. ἀλείφω μὲ τὸ λά-
δι, öhlen, mit Delil tränken.

Huileux, ense, adj. λαδερός,
ἐλαιώδης, öhlig; öhllicht.

Huillier, m. τὸ λαδερὸν, ὀγγύλιον
διὰ λάδι, ληυόδιον, Delilge-
sch, n., Delilflasche, f.

Huis, m. pl. πόρτα, θύρα,
Thüre, f.; (pal.) à huis clos,
μὲ τὰς θύρας κλεισμένας, bey
verschlossenen Thüren.

Huissierie, f. τὰ ξύλα ὅπου
συνάβονται μὲν πόρται,
Thürefest, n.

Huissier, m. θυροφύλας, ἀξιο-
ματικός δικαστήριον ὅπου
φυλάττει τὴν θυραν, εἰσάγει
τὰ ὑποκείμενα τὰ κολούμενα

παρὰ τῶν δικαστῶν κτλ.,
Thürsteher, Gerichtsbede, m.

Huit, num. ὀκτώ, acht.

Huitain, m. ποιήμα τι ἀπὸ ὀκτώ
στίχων, Gedicht n. von acht
Versen.

Huitaine, f. ὀγδοάς, καιρός
ἐκτὼ ἡμερῶν, Zeit f. den acht
Tagen.

Huitième, adj. ὀγδοός, der (die,
das) achte s. m. τὸ ὀγδοον,
Achtel, n.; le huitième du
mois, ἡ ὀγδοή τοῦ μηνός, der
achte des Monats.

Huitièmement, adv. διὰ ὀγδοον,
achtens, zum achten.

Huître, f. ὀστρεῖδι, ὀστρεον,
Auster, f.

Huitrier, m. ἐκείνος ὅπου πω-
λεῖ ὀστρεῖδια, ὀστρεοπώλης,
Austernhändler, m.

Hulot, m. (mar.) ῥέπτι, Kofs-
bergatt, n.

Hulotte, f. εἶδος κουκουβρίας,
μυδογος, große Muschelle, f.,
Uhu, m.

Humain, aine, adj. ἀνθρώπι-
νος, menschlich, zum Menschen
gehörig; ἡμερος, φιλόανθρω-
πος, menschlich, menschen-
freundlich, teufelsg; lettres
humaines, αἱ ἐπιστήμαι ὅπου
παροφδοῦνται ἐκ τῶ ὀφελείᾳ
(οἶον ἡ γραμματικὴ, τὰ ἑλλη-
νικά, τὰ λατινικά κτλ.), Schul-
wissenschaften, f. pl. (die hu-
maniora); les humains, m.
pl. αἱ ἄνθρωποι, αἱ θνητοί,
die Menschen, die Sterblichen,
m. pl.

Humainement, adv. ἀνθρώπι-
νως, menschlicher Weise; u-

ἡλιθιώτης, auf menschens-
freundliche Weise.

Humaniser, v. a. ἀνθρωπίζω,
ἡμερώω, menschlich, gesittet
machen, zum Menschen machen.
s' —, v. r. γίνομαι ἡμερος,
ἀρμυδιότερος εἰς τὴν ἀν-
θρωπότητα, εὐπροσηγός,
menschlich, gesittet, umgän-
glic werden.

Humaniste, m. σπουδάζων ἢ
διδάσκων τὰς ἐπιστήμας ὅπου
παροδίδονται εἰς τὰ σχολεῖα,
der Schulwissenschaftler studiert
oder lehrt.

Humanité, f. ἀνθρωπότης,
Menschheit, f.: φιλελευθω-
πία, Menschlichkeit, Menschen-
liebe. f. **Humanités**, f. pl. τὰ
μαθήματα ὅπου διδάσκονται
εἰς τὰ σχολεῖα, Schulwissen-
schaften, f. pl. (**Humaniora**).

Humble, adj. (blement, adv.)
ταπεινός, demüthig; träs-
humble, ταπεινότητος, ἀπο-
κλινέστατος, gehorsamst, un-
terthänigst.

Humectant, ante, adj. ὑγρα-
τικός, δροσιστικός, anfeuch-
tend; erfrischend.

Humectation, f. μούσκευμα
λατρίου, Einweichung f. einer
Kirche.

Humecter, v. a. μουσκεῖν,
ὑγραίνειν, δροσίζω, anfeuch-
ten, benehen; erfrischen.

Humér, v. a. ὑμερῶ, schlürfen,
einschlürfen, einsaugen.

Huméral, adj. (anat.) ἀνέμων
εἰς τὸν ὤμον, zur Schulter
gehörig, Schulter-.

Humérus, m. (anat.) τὸ στούν

(κόκαλον) τοῦ βραχίονος,
Knochen, n.

Humeur, f. ἡρότης, ὑγρὰδα,
νότης (εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἀν-
θρώπου κτλ.), Feuchtigkeit
(im menschlichen Körper κτλ.);
διάθεσις τοῦ νοῦς (τοῦ κα-
λίου), Gemüthsart, Stim-
mung, Laune, f.: être en
bonne —, εἶμαι χαρούμενος
(ἔχω καλόν), bey guter Laune,
aufgeräumt sein; être de —
à faire qc., ἔχω κλίον εὖ
κάμω τι, aufgelegt seyn zu
etwas.

Humide, adj. (—dement, adv.)
ὑγρὸς, νοτερός, feucht, naß.
s. m. τὸ ὑγρόν, das Feuchte,
die Feuchtigkeit.

Humidité, f. ὑγρασία, ὑγρὰδα,
Feuchtigkeit, Nässe, f.

Humiliant, ante, adj. ὅπου
ταπεινώνει, demüthigend.

Humiliation, f. ταπεινώσις,
Demüthigung, Erniedrigung, f.

Humilier, v. a. ταπεινῶναι (τε-
νέ), demüthigen, erniedrigen.

Humilité, f. ταπεινότης, ταπει-
νοφροσύνη, Demuth, f.

Humoral, ale, adj. (méd.) ἀπὸ
ὑγρασιῶν προερχόμενος, von
Feuchtigkeit hervührend.

Humoriste, adj. παραξένος εἰς
τὰς φαντασίας του, wunder-
lich, launisch; ἀστειός, νό-
στιμος εἰς τὰς φαντασίας του,
launig.

Humoriste, m. Τεληνιστής Ια-
τρός, Arzt m., der dem Gale-
nos folgt, Anhänger des Ga-
lenus.

Humus, m. μείρη καὶ περχεῖα

γῆ, schwarze, fetts Erde,
Dammerde, f.

Hune, f. (mar.) παρχήσιον,
(ital.) γάμπια, Mastford,
m.; τὸ ἐλόν εἰς τὸ ὅποιον
κρέμεται ἡ καταικία, Vollen
m., an dem die Blocke hängt.

Humier, m. (mar.) τὸ πὰρ
ὅπου βρίσκεται εἰς τὸ παρχή-
σιον, ἢ εἰς τὴν κορυφὴν του
καταικίου ὅπου ἔχει αὐτὸ τὸ
πὰρ, Marssegl, n.

Huppe, f. ἐπὶ, ἀγριοπτε-
ρος, Wiedehopf, m.; λόγος
τινὸν πετηνῶν, Haube f. oder
Federbusch m. mancher Vögel.

Huppé, ée, adj. ὅπου ἔχει λό-
γον καὶ ἐπίκρανον (λέγεται
διὰ πούλλα), gehaubt (von
Vögeln); fig. fam. les plus
huppés, ol πλέον φρονη-
τοί, die klügsten.

Hure, f. ἡ κεφαλὴ τοῦ ἀγριο-
χοῦρου, καὶ τινὸν κυρίου,
Kopf m. des wilden Schweins
und einiger Arten Fische.

Horbaut, adv. λέξας τῶν ἀπο-
ξένων διὰ τὰ γινώσκων τὰ
ἀλογα πρὸς τὸ διεῖν μένος,
(Wert der Fabelreute, um die
Pferde recht zu lenken) hott!

Hurlement, m. οὐρῶσθαι τοῦ
λύκου, Heulen n. des Wolfs;
fig. ὁλόλυγμος, παράπονον
λύπης, Heulen, Wehklagen, n.

Hurler, v. a. οὐρῶναι ὡς ὁ
λύκος, heulen (vom Wolfe);
fig. ὁλόλυναι, κλαῖναι, heulen,
(sehr weinen).

Hurluberlu, adv. pop. ἀποχα-
στα, unbesonnen; un hom-
me —, ἀνθρώπος πολλὰ ἀπό-

γυμνός, höchst entblößener
Kraut, *purp.* Sans Tappé.
ussard, v. Housaard.

asso, m. εὐλαχίδας (εἰς τὴν
λαχίαν ἐκτ.) f. Baufen (groß
für Fisch in der Donau etc.) m.
lutte, f. καλύψα, Hütte, f.

utter, v. d. κάμνω καλύψαν,
eine Hütte bauen.

synchite, f. ὁ ἐκινδός, τὸ
ἐκινδύσιον, Hyacinthe, f.;
ἐκινδός (ἰδιόφυτος),
Hyacinth (Edelstein), m.

yades, f. pl. ἐάδες (ὀνείαση-
ας), die Hyaden (Wester).

ysatide, f. ἰδαίς, ἡδυσκα-
ζαμένη τὰν ῥαῖν (εἰς τὸ δέρμα),
Wasserblase (auf der Haut), f.

hydragogue, adj. m. ἰδραγω-
γὸν λατράν, Wasser abfüh-
rendes Arzneymittel, n.

hydrargire, m. (chim.) ἰδραργ-
ιρος, Quecksilber, n.

hydrantique, f. ἰδραντικὴ τέ-
χνη, Hydraulik, Wasserleitungss-
kunst, f.

Hydre, f. ἵδρα, νεράιδων,
Wasserschlange, f.; ὕδρ, f.

Hydrentérocele, f. (méd.) ἰδ-
ρεντεροκήλη, Wasserentarm-
bruch, m.

Hydrocardie, f. (méd.) ἰδρ-
οκαρδία, ὑδρωπικὰς τοῦ πε-
ρικαρδίου, Wasserlucht f. des
Perikardels.

Hydrocele, f. (méd.) ἰδρ-
οκήλη, Wasserbruch, m.

Hydrocéphale, f. (méd.) ἰδρ-
οκέφαλος, ὑδρωπικὰς τῆς κε-
φαλῆς, Wasserkopf, m., Kopf-
wasserlucht, f.

Hydrocotyle, f. (botan.) qu-

τὸν τι, ἰδρ-οκτύλη, Wasser-
nabel (Pflanze), m.

Hydrographie, m. ἰδραγραφία
ἢ γυνασμάς, εἰς τὴν ἰδρα-
γραφίαν, Hydrograph, Was-
serbeschreiber, m.

Hydrographie, f. ἰδραγραφία,
παραγραφή τῶν ὑδάτων καὶ
ὁρίων, Wasserbeschrei-
bung, Hydrographie, f.

Hydrographique, adj. ἰδρα-
γραφικός, hydrographisch.

Hydrologie, f. ἰδρ-ολογία, Lehre
f. vom Wasser.

Hydromancie, f. ἰδρ-ομαντία,
μαντεία διὰ τοῦ νεροῦ, Wahr-
sagerkunst f. aus dem Wasser.

Hydromel, m. ὑδρ-ομέλι (πιο-
τόν), Meth, m.

Hydromètre, m. ἰδρ-ομετρον,
Hydrometer, Wassermesser, m.

Hydromphale, f. (méd.) ἰδρ-ο-
μάλη, Nabelwasserbruch, m.

Hydrophyllum, m. ὑδρ-οφύλλον,
χόρτον τι, Wasserblatt (Pflan-
ze), n.

Hydrophysocèle, f. (méd.) ἰδρ-ο-
φυσοκήλη, ὑδρ-οφυσικ-
τομήλη, Windwasserbruch, m.

Hydrophobie, adj. ἰδρ-οφοβί-
ος (ἐκείνος ὅπου φοβῆται
τὸ νερόν διὰ τὸ δεικνύναι
λυσιστάμενον ἀκύνον), wasser-
scheu.

Hydrophobie, f. ἰδρ-οφοβία,
Wasserscheu, f.

Hydrophthalmie, f. ἰδρ-οφθαλ-
μία, Wassertränke, n., Augen-
wasserlucht, f.

Hydropique, adj. ὑδρ-οπικός,
wasserluchtig.

Hydropisie, f. ὑδρ-οπικὰς, Was-
serlucht, f.

Hydropote, m. ὑδρ-οπότης,
Wassertrinker, m.

Hydrasarque, f. (méd.) ἰδρ-
οάρχη, φοιτῶντα τοῦ κακά-
τος μετὰ μὲ ὑδρωπικὰς, Fleisch-
und Wassergeschwulst, f.

Hydroscope, m. ὑδρ-οσκοπίον,
κλειψύδρα, Wasseruhr, f.

Hydroscopie, f. ὑδρ-οσκοπία,
μαντεία ἀπὸ τῶ νερόν, Wahr-
sagen n. aus dem Wasser.

Hydrostatique, f. ὑδρ-οστατική
(ἐπιστήμη τῆς λανθάνουσας
τοῦ νεροῦ καὶ ἄλλων ὀρεμάτων),
Hydrostatik, f.

Hydrotique, adj. m. (méd.) ὑδρ-
οπικὸν λατράν, schweiß-
treibendes Mittel, n.

Hyetomètre, m. ὑετομετρον
(ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον με-
τράνται τὴν ποσότητα τῆς βρο-
χῆς ὅπου πλάται κάθε χρό-
νον), Regenmesser, m., Regen-
maß, n.

Hygiène, f. τὸ πρὸς ὑγιείας
μέρος τῆς λατρείας, Gesund-
heitslehre, f.

Hygrocirsocèle, f. (méd.) ὑγρ-οκίρσοκήλη (σπλάγν-
ον γλέτες μὲ ὑδρωπικὰς), Was-
seraderbruch, m.

Hygromètre, m. ὑγρ-ομετρον
(ἐργαλεῖον μὲ τὸ ὁποῖον με-
τράνται τὴν υγραότητα τοῦ αέ-
ρος), Feuchtigkeitsmesser, m.

Hymen m. ἡ λεπτή μεμβράνη
ὅπου εἶναι εἰς τὸ γυναικείον
μόριον, Jungfernhautchen, n.

Hymen, Hyménée, m. ὕμνη,
ὑμναίος, δεῖος τοῦ γάμου,
Braut, Gott des Ehen und
Hochzeiten, f. γάμος, ὑμν-
οδία, Hochzeit; Ehe, f.

Hymne, *f.* ὕμνος, ὑμνοδία,
Hymne, *f.*, Lobgesang, *m.*

Hymne, *m.* ὕμνος τῶν ἀρχαίων
eis ἑκατον τῶν θεῶν ἢ ἡρώ-
ων, Hymnus, *m.*, Lobgesang
m. der Alten auf Götter oder
Helden.

Hymniste, *m.* ὑμνηστής, ὑμνο-
γράφος, Hymnistichter, *m.*

Hymnoides, *m. pl.* ὑμνοειδής
(τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων eis
τάς δημοσίους ἑορτάς). Hym-
nenfänger (der alten Griechen
bei öffentlichen Festen).

Hyoïde, *adj. m.* (anat.) ὑοει-
δής, τὸ κόκαλον eis τὴν θέ-
σαν τῆς γλώσσης, Zungenbein
(os hyoides), *n.*

Hyosciam, *v.* jusquiame.

Hypallage, *f.* (gramm.) ὑπαλ-
λαγή, Umkehrung *f.* der Wort-
stellung.

Hypécon, *f.* ὑπέρκων χορὸν,
Lappenblume, *f.*, Korkfün-
mel, *m.*

Hyperbate, *f.* (gramm. et
rhet.) ὑπερβατόν, vorläufige
Zerrüttung *f.* der Wortfü-
gung.

Hyperbole, *f.* (rhet.) ὑπερβο-
λή, Hyperbel, Uebertreibung, *f.*;
(geom.) ὑπερβολή (μία τῶν
κωνικῶν τριῶν), Hyperbel
(krumme Linie, eine von den
 Kegelschnitten), *f.*

Hyperbolique, *adj.* (— que-
ment, *adv.*) ὑπερβολικός,
übertreibend, hyperbolisch.

Hyperborée, — réen, — enne,
adj. ὑπερβόρειος, hyperbore-
isch, nördlich.

Hypercrise, *f.* (méd.) ὑπερ-

κρίσις, zu heftige Krise *f.* ei-
ner Krankheit.

Hypercritique, *m.* ὑπερκριτι-
κός, kritικός ἀσθητός, Ge-
richtlicher, Kritiker, *m.*

Hypericum, *v.* millepertais.

Hypètre, *m.* κτίριον ἀκαπέτης,
ὑπεῖθρον (τῶν ἀρχαίων), un-
bedecktes Gebäude (der Alten),
n.

Hypnotique, *adj.* (méd.) ὑπνω-
τικός, ὁποῦ προξενεῖ ὕπνον,
Schlaf befördernd.

Hypocondre, *m.* (anat.) ὑπο-
χονδριον, Dünnung, Weiche,
fig. fam. ὁ υποχονδριακός,
der Hypochondrist, Mißmüthi-
ge.

Hypochondriaque, *adj.* ὑπο-
χονδριακός, hypochondrisch,
mißmüthig, schwermüthig.

Hypocondrie, *f.* ὑποχονδρία,
ὑποχονδριακὴ διάθεσις, Hy-
pochondrie, Mißsucht, *f.*, Trüb-
sinn, *m.*

Hypocrisie, *f.* ὑπόκρισις, Heu-
chelen, Scheinheiligkeit, *f.*

Hypocrisie, *m. f.* ὑποκριτής,
ὑποκρίτης, Heuchler, *m.*,
— rin, *f.*, der (die) Scheinhei-
lige.

Hypogastre, *m.* (anat.) ὑπο-
γαστριον, Unterbauch, *m.*

Hypogastrique, *adj.* ὑπογα-
στριακός, zum Unterbauche ge-
hörig.

Hypoglosses, *m. pl.* (anat.)
υπογλώσσαι, νῆρα τῆς γλώσ-
σης, Zungenerven, *m. pl.*

Hypomochlion, *m.* (mécan.)
ὑπομόχλιον, Stützpunkt, *n.*,
Unterlage *f.* eines Hebels.

Hypophore, *f.* (chir.) ὑπο-
φορά, εἶδος ἀποστήματος ἢ
πληγῆς, Blähwunde, *f.*, fistu-
lartige Geschwür, *n.*

Hypophthalmie, *f.* ὑποφθαλ-
μία (πόνος ὑποκάτω eis τὸ
ὄφθαλμον περιὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ),
Augenschmerz *m.* unter dem
Hornhaut.

Hypopion, *m.* ὑπόπιον (ἐπὶ ὀ-
σθημα eis τὸ ὀφθαλμόν), Fittig-
auge, *n.*

Hypostase, *m.* (théol.) ἐπό-
στασις, Persönlichkeit, *f.*,
(méd.) κατακάθισμα ἀπὸ τοῦ
καύτουρος, Bozzenas *m.* des
Forné.

Hypostatique, *adj.* (— que-
ment, *adv.*) (théol.) ὑποστα-
τικός, persönlich.

Hypothécaire, *adj.* ὁποῦ ἀνέ-
κει eis δίκαιον ὑποθήκης,
hypothecarisch; créancier —
δανειστής ὁποῦ ἔχει δίκαιον
ὑποθήκης, Gläubiger, *m.*,
der Geld auf Hypothek gel-
len hat, hypothecarischer Gläu-
biger, *v.* hypothèque.

Hypothécaire, *adv.* ὡς
ὑποθήκη, κατὰ τὰ δίκαιον
τῶν ὑποθηκῶν, hypotheca-
risch, als Hypothek, *v.* hypo-
thèque.

Hypothénar, *m.* (anat.) ὑπο-
θέναρ (μύων ἢ ποτικῶν
τοῦ μικροῦ δακτύλου), Klei-
fel *m.* des kleinen Fingers.

Hypoténuse, *f.* (geom.) ὑπο-
τείνουσα (τὸ πλέον μεγέθη-
τερον πλευρὸν eis τὴν ὀρθογώνιον), Hypotenuse (die
größte Seite in einem rech-
winkligen Dreieck), *f.*

pothèque, *f.* ὑποθήκη, ἐκτί-
πτον καλόν (οἶον. σπι-
τάριον κτλ.) ὅπου ὁ χρεω-
στὴς βάζει ὡς ἐγγυριον
τὸν θανασίην, **hypothec**,
,, unbewegliches Gut, das
der Schuldner dem Gläubiger
als Unterpfand versetzt;
am. πότον τι ἀπὸ βαλὶ, ζά-
ριον καὶ παρικό, **Branté**,
ein m. mit Zucker und Früch-
ten.

pothéquer, *v. a.* εἶδω εἰς
ὑποθήκην, als Hypothek ver-
pfänden.

hypothèse, *f.* ὑπόθεσις, τὸ
ὑποτιθέμενον, ὑποθετικὴ
γνώμη, συμπέρασμα, **hypo-**
thèse, *f.* Waagsch., *m.*, Wuth-
maßung, *f.*

hypothétique, *adj.* ὑποθετι-
κός, hypothetisch, angenom-
men.

hypothétiquement, *adv.* ὑπο-
θετικῶς, einer Voraussetzung
zufolge, als Wuthmaßung.

hypotrachéion, *m.* (anat.)
ὑποτραχήλιον, Unterhals, *m.*

hypotrope, *f.* (rhet.) ὑποτύ-
ποις, aufschwärende Darstel-
lung, Veranschaulichung, *f.*

ysopé, *f.* ὕσσωπος, χόρτον
κοινωτικόν, **Ysop**, *m.*

lystéralgie, *f.* (méd.) ὑστε-
ρίγια, Mutterweh, *n.*

lystérique, *adj.* ὑστερικός,
hysterisch, **passion** —, af-
fection —, ὑστερικὸν πάθος
(τῶν γυναικῶν), Mutterbe-
schwerung, *f.*

lystérocéle, *f.* ὑστεροκήλη,
Vorfall m. der Gebärmu-
ter.

Hystérolithe, *f.* ὑστερόλιθος,
λίθος εἰς τὸν ὅποιον ἐπι-
συντρίβει φυσικῶς χωρηγμένα
τὰ ἐντροπαλά μέρη τῆς γυ-
ναϊκῆς, Mutterstein, *m.*

Hystérotomie, *f.* ὑστεροτομία,
Zergliederung *f.* der Gebä-
rmutter.

Hystérotomotie, *f.* ὑστερο-
τομοτομία (ὅταν ἐργάζῃ ὁ
χειρουργὸς τὸ βρέφος ἀπὸ
τῆς κοιλίας τῆς μητρὸς, σχι-
ζόντας τὴν ὑστέρα), Kaisers-
schnitt, *m.*

I.

Iambe, *m.* ἱαμβός (πυθὺς μετρι-
κός), Jambe (Versfuß —),
m.

Iambique, *adj.* ἱαμβικός, iam-
bisch.

Iatraléptique, *f.* ἱατρικὴ ἐπὶ
(ἱατρικῶς ἀσφαλείας μετὰ ἑω-
τερικῶν ἱατρικῶν), Heilung *f.*
einer Krankheit durch äußere
Mittel.

Iatrochimie, *f.* ἱατροχημία,
chemische Arzneikunst, *f.*

Ibis, *m.* ἡ ἱβίς (πετεινὸν τι τῆς
Αἰγύπτου ὀνομαζόμενον), **Ibis**
(ägyptischer Kropfvegel), *m.*

† **Icelui**, *icelle*, *pron.* ἐκεῖνος
(ἐκεῖνο) ἐκεῖνη, dieser (dieses),
dieser.

Ichneumon, *m.* ἰχνημῶν (ζῷ-
ον τι, εἶδος ποικιλικῶν), **Phas-**
conéraphé, *f.* ἰχνημῶν (εἰ-
δος σιγῆρας), Schlupfwespe, *f.*

Ichnographie, *f.* ἰχνογραφία

(σπειροῦ), Grundriß (eines
Gebäudes), *m.*

Ichnographique, *adj.* ἰχνογρα-
φικός, zum Grundriß ge-
hörig.

Ichor, *m.* ἰχὼρ, ἔμψυχον, Binde-
wasser, *n.*, Eiter, *m.*

Ichoreux, *euse*, *adj.* (méd.)
ἐμψυχῶδης, eiterig.

Ichoroïde, *f.* ἰχωροειδὲς ὑγρὸν,
eiterartige Flüssigkeit, *f.*

Ichthyite, *m.* ἰχθυίτης (λίθος
τις), Stein *m.* mit einer ei-
nem Fische ähnlichen Ausbüh-
lung.

Ichthyolithes, *m.* *pl.* ἰχθυόλι-
θοι, versteinerte Fische, *m. pl.*,
Abbrude *m. pl.* von Fischen in
Schiefer u.

Ichthyologie, *f.* ἰχθυολογία,
Fischkunde, Beschreibung (Na-
turgeschichte *f.* der Fische).

Ichthyologiste, *m.* ἰχθυολογι-
στής, Kenner der Naturge-
schichte der Fische.

Ichthyophage, *m.* ἰχθυοφάγος,
Fischfresser, *m.*

Ici, *adv.* ὧδε, ἔδω, hier; d'
—, ἐπ' ἔδω, von hier; jus-
qu' —, ἕως ἔδω, bis hierher;
ἕως τῶρα, bis her, bis jetzt.

Iconoclaste, *m.* εἰκονοκλάστης,
Bilderstürmer, *m.*

Iconographie, *f.* εἰκονογραφία,
Bilderbeschreibung, *f.*

Iconographique, *adj.* εἰκονο-
γραφικός, zur Bilderbeschrei-
bung gehörig.

Iconolâtre, *m.* εἰκονολάτρης,
Bilderdiener, *m.*

Iconologie, *f.* εἰκονολογία,
Bilderlehre, *f.*

Iconomaque, *m.* εἰκονομάχος, Gegner *m.* des Bilderdienstes.

Icosædre, *m.* (géom.) εἰκοσάεδρον, Ikosaeder, Zwanzigfläch, *n.*

Icière, *m.* (méd.) ἰκτερός, ἡ κίτρινα, Gelbsucht, *f.*

Ictérique, *adj.* ὁποῦ πάσχει ἀπὸ κίτρινου, gelbsüchtig; **remède** —, ἰκτερικὸν κατὰ τῆς κίτρινου, Mittel *n.* gegen die Gelbsucht.

Idéal, *ale*, *adj.* ὁποῦ ὑφίσταται μόνον εἰς τὴν ἰδέαν καὶ ἡγαρταίαν, idealisch, nur in Gedanken existierend.

Idéalisme, *m.* φιλοσοφικὸν σύστημα ἐκείνων ὁποῦ λέγουσιν ὅτι τὰ πάντα ὑφίστανται μόνον εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ ἀνθρώπου, Idealismus (Lehre derjenigen, welche behaupten, daß alle Dinge nur in der Idee des Menschen existiren), *m.* **Idéaliste**, *m.* ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι ἐκείνο τὸ σύστημα, Idealist, *m.*

Idee, *f.* ἰδέα, Idee, Vorstellung, *f.*, Begriff, *m.*; στοχασμός, φαντασία, Gedanke, Einfall, *m.*

Idem, ὁ αὐτός, ὁ ἴδιος, τὸ αὐτό, τὸ ἴδιον, ebenderselbe, ebendasselbe.

Identifier, *v. a.* περιλαμβάνω δύο πράγματα εἰς μίαν ἰδέαν, zwei Dinge in einen Begriff zusammenfassen, identifi- cieren.

Identique, *adj.* περιεχόμενος εἰς τὴν αὐτὴν ἰδέαν, ταυτοσημείος, in einem und dem-

selben Begriffe enthalten, identisch.

Identiquement, *adv.* περιεχο- μένος εἰς τὴν αὐτὴν ἰδέαν, ταυτοσημείως, auf identische Weise.

Identité, *f.* ταυτότης, Identität, *f.*

Ides, *f. pl.* (εἰς τὸ καλενδάριον τῶν παλαιῶν Ῥωμαίων) αἱ ἰδῶι, τούτ' ἐστὶ ἡ 15 τοῦ Μαρτίου, Μαΐου, Ιουλίου, Ὀκτωβρίου, καὶ ἡ 13 τῶν λοιπῶν μηνῶν, die Idus, der 15te des März, Mai, Juli und October und der 13te der übrigen Monate (im Kalender der alten Römer).

Idocrase, *f.* ἰδοκράσια, eige- ne Natur *f.* eines Körpers.

Idiome, *f.* ἰδιῶμα, δῆλκτος, Sprache, Mundart, *f.*

Idiopathie, *f.* (méd.) ἰδιοπά- θεια, einem Gllede besonders eigene Krankheit, Idiopas- thie, *f.*

Idiopathique, *adj.* (méd.) ἰδιο- παθής, idiopathisch.

Idiosyncrase, (méd.) ἰδιοσυγ- κρασία (εξωριστή καὶ πα- ραίρησις ὁρίζετ' ἡ ἀποστορο- φή), besondere (und nicht na- türlich) Neigung oder Abwei- chung, Idiosyncrasie, *f.*

Idiot, *ote*, *adj.* ἰδιώτης, ἀμα- ρής, einfältig, unwissend.

Idiotisme, *f.* ἰδιωτισμός, Sprache eigenheit, *f.*

Idome, *adj.* (p. u.) ἀρμόδιος, χρήσιμος (εἰς τι), nassend, tauglich.

Idolâtre, *m.* εἰδωλολάτρης, Götzendiener, *m.*; *adj.* εἰ-

δωλολατρικός, abgöttisch; (*fig.*) ὁποῦ λατρεῖται καὶ χαι- ρεῖται, schwelchend, verliedt (abgöttisch verachtend).

Idolâtre, *v. n.* εἰδωλολατρεῖν, ὄψων ἀνθεῖναι. *v. a.* λα- τρεῖν, ἀγαπᾷ υπερβολικῶς, vergöttern, anbeten, lieb- n.

Idolâtrie, *f.* εἰδωλολατρία, Ἄβι- γόττεν, *f.*; Gögendienst, *m.*

Idolâtrique, *adj.* ἀνέμων εἰς εἰδωλολατρεῖν, abgöttisch.

Idole, *f.* εἰδῶλον, ὄψων, Ἄβι- γόττ (*prop.* et *fig.*), *m.*

Idylle, *f.* εἰδύλλιον (ποίημα ὁποῦ παρασταίνει διαλόγους προβατοβοσκῶν), Idylle, *f.* Schäfersgedicht, *n.*

If, *m.* σιλλαξ, σιλλαξία (δέν- δρον), Larus, Ebenbaum, *m.*

Ignare, *adj.* ἀμαρής, ἀνεπι- στήμων, ungelehrt, unwis- send.

Ignée, *adj.* πύρινος, feurig.

Ignicole, *adj.* et *s.* πυρολατρής, Feueranbeter, *m.*

Ignition, *f.* (chem.) πύρισις (αἰθήρη), das Glühen, die Glüh (des Eisens).

Ignoble, *adj.* (-blement, *adv.*) δυσχερής, ἀγενής, unedel, ge- mein.

Ignominie, *f.* καταισχύνη, ὀνει- δος, ἔντροπή, Schande, Schmach, *f.*

Ignominieusement, *adv.* με- καταισχύνην, mit Schande, mit Schmach.

Ignominieux, *euse*, *adj.* ὁποῦ φέρει καταισχύνην, schändlich, schimpflich.

Ignoramment, *adv.* ἀμαρῶς, auf eine unwissende Weise.

Ignorance, *f.* ἀμάθεια, Unwis- senheit, *f.*

Ignorant, *ante*, *adj.* ἀμαρής, unwissend. *s. m.* ὁ ἀμαρής, der Unwissende, Ignorant.

Ignoré, *ée*, *adj.* et *part.* ἄγνω- στος, unbekannt, unbewußt.

Ignorer, *v. a.* ἀγνοῶ, δὲν ἔξεί- ρω, nicht wissen. *je n'ignore pas*, ἔξείρω καλά, ich weiß wohl.

I, *pp.* αὐτός, ἐκεῖνος, *et*; *ils*, *pl.* αὐτοί, ἐκεῖνοι, *sic*, *m. pl.*

Ile, *isle*, *f.* νησί, νήσος, In- sel, *f.*, *Etat*, *n.*

Iles, *m. pl.* os des *iles* (*anat.*), ὅστια (κακαῖα) τοῦ καυπύ- λου ἐντέρου, Darmbeine (os ilei), *n. pl.*

Ileum, *ileon*, *m.* (*anat.*) καμ- πύλον ἐντέρου (εἰς τοὺς λα- γόνους), Krumbarm, *m.*

Iliacque, *adj.* ἀνέμων εἰς τοὺς λαγόνους (*v.* Ileum), zum Darmecine gehörig; *passion* —, ἰλιακὸν πῖθος, χορδα- νος, Darmgicht, *f.*; *muscle* —, μῦς τῶν λαγόνων, Darmbeinmuskulatur, *f.*

Iliion, *m.* (*anat.*) ἐν τῶν τριῶν λαγόνων ὀστέων, Darmbein, *n.*

Illégal, *ale*, *adj.* (-lement, *adv.*) ἄνομος, ἐναντίος τοῦ νόμου, gesetzwidrig, wider- rechtlich.

Illégitime, *adj.* ἄνομος, παρά- νόμος, unrechtmäßig; (*διὰ πατρίδα*) νόθος, unehelich.

Illégitimement, *adv.* ἀνόμω- ς, εἰς νόμον, unrechtmäßig, Wei- se.

Illégitimité, *f.* ἀνομία, Un- rechtmäßigkeit, *f.*

Illétré, *ée*, *adj.* ἀμάθης, ὁποῦ δὲν ἔμαθεν ἐπιστήμης, ungelért, unstudiert.

Illicite, *adj.* ἀθέμιτος, ἐμπο- δισμένος ἀπὸ τὸν νόμον, un- erlaubt.

Illicitement, *adv.* παρὰ νόμον, ἐναντίον τοῦ νόμου, uners- laubter Weise.

Illimité, *ée*, *adj.* ἀπεριόριστος, unbegrenzt, unumschränkt.

Illisible, *adj.* ὁποῦ δὲν ἀναγι- νώσκεται, unleserlich.

Illuminateur, *m.* ἐκεῖνος ὁποῦ ἔξείρω τὴν διάνοιαν εἰς τὰς φωτιστικὰς μετὰ νόστον τῶν ἰσχυ- ρῶν τὰ χρώματα τῶν φωτι- ῶν, der bey Illuminationen die farbigen Lampen geschmack- voll anordnet.

Illuminatif, *ive*, *adj.* φωτιστικός, erleuchtend.

Illumination, *f.* φωτισμός, φω- τισμός, Erleuchtung (*prop.* et *fig.*); φωτιστικὴ, Erleuch- tung, Illumination, *f.*

Illuminer, *v. a.* φωτίζω, er- leuchten (*prop.* et *fig.*). *il- luminés*, *m. pl.* ὁ φωτισμέ- νος (ἀρετὴς φιλοσοφική), die Illuminaten, *m. pl.*

Illusion, *f.* ἀπάτη τῆς φαντα- σίας, Täuschung, falsche Ein- bildung, *f.*

Illusoire, *adj.* (-rement, *adv.*) ἀπατηλός, betrügerlich.

Illustration, *f.* λάμπρυνσις, Auszeichnung, *f.*, Glanz, *m.*

Illustre, *adj.* λαμπρός, λαμπα- ρής, ἐνδοξός, berühmt, groß- artig.

φημος, διαβόητος, δυσφη- μισμένος, verächtlich.

Illustrer, *v. a.* λαμπρύνω, κά- μνω ἐνδοξόν, berühmt ma- chen.

Illustrissime, *m.* ἐνδοξότατος, ἐκλαμπρότατος, Erleucht.

Isot, *islot*, *m.* νησάκι, kleine Insel, *f.*

Image, *f.* εἰκών, Bild, Eben- bild, *n.*; εἰκόνισμα, Abbil- dung, Vorstellung, *f.*

Imager, *m.*, -ère, *f.* ἐκεῖνος, ἐκείνη ὁποῦ πωλεῖ εἰκόνας, Bilderhändler; *m.*, -tin, *f.*

Imaginable, *adj.* ἐπινοήτος, εἰσφικτός, erdenklich, denkbar.

Imaginaire, *adj.* ὁ (ἡ, τό) κα- τὰ φαντασίαν, eingebildet, in der Einbildung.

Imaginatif, *ive*, *adj.* ἐπινοῶν, σοφιστής, ἐφευρισκῶν, erfin- derisch, erfindsam.

Imagination, *f.* φαντασία, ἐπι- νοία, Einbildungskraft, *f.*; (πρωτόγενος) φαντασία, Ein- bildung, Grille, *f.*

Imaginative, *f.* τὸ φανταστι- κόν, δύναμις τῆς φαντασίας, Einbildungskraft, *f.*

Imaginer, *v. a.* φαντάζομαι, ἐπινοῶ, erdenken, erfinden.

Imaginer, *v. a.* φαντάζομαι, ἐπι- νοῶ, erdenken, erfinden.

Imaginer, *v. a.* φαντάζομαι, ἐπι- νοῶ, erdenken, erfinden.

Imaginer, *v. a.* φαντάζομαι, ἐπι- νοῶ, erdenken, erfinden.

Imaginer, *v. a.* φαντάζομαι, ἐπι- νοῶ, erdenken, erfinden.

Imaginer, *v. a.* φαντάζομαι, ἐπι- νοῶ, erdenken, erfinden.

Imaginer, *v. a.* φαντάζομαι, ἐπι- νοῶ, erdenken, erfinden.

Imaginer, *v. a.* φαντάζομαι, ἐπι- νοῶ, erdenken, erfinden.

Imaginer, *v. a.* φαντάζομαι, ἐπι- νοῶ, erdenken, erfinden.

Imaginer, *v. a.* φαντάζομαι, ἐπι- νοῶ, erdenken, erfinden.

τὸν νοῦν, ἀπλὸς, ἐχθράκης, blödsinnig, einfältig, schwach (am Verstande).

Imbecilité, *f.* ἀδυναμία νοός, Verstandesschwäche, Blödsinnigkeit, Einfalt, *m.*

Imberbe, *adj.* ἀγένειος, χωρίς γενεά, bartlos, unbartig.

Imbiber, *v. a.* μουσκεύω, ποτίζω, ποτίζω, tranken, einzeln lassen, durchweichen.

Imbibition, *f.* τὸ πότισμα, τὸ μουσκεύμα, das Tränken, Durchweichen.

Imbriaque, *adj.* μεθύσκυμος, betrunken. *s. m.* ὁ μεθύσκυμος, der Betrunkene.

Imbricée, *adj.* tuile —, κεραμίδι ἢ τοῦβλον βαθουλόν, Schiefer, *m.*

Imbu, *ue*, *adj.* ἐμβουχθεὶς, μουσκευμένος, getränkt, durchweicht; (μεταφ.) ποτισμένος, γεμάτος, eingenommen, voll.

Imitable, *adj.* μιμητός, nachahmlich.

Imitateur, *m.*, -trice, *f.* μιμητὴς, μιμητριά, Nachahmer, *m.*, -tin, *f.*

Imitatif, *ive*, *adj.* ὁποῦ μιμεῖται, nachahmend.

Imitation, *f.* μίμησις, Nachahmung, *f.* à l' —, κατὰ μίμησιν, κατὰ τὸ παράδειγμα, nach dem Beispiele von —.

Imiter, *v. a.* μιμοῦμαι, nachahmen.

Immaculé, *é*, *adj.* ἄμωμος, ἁπλός, unbefleckt, untadelhaft.

Immanageable, *adj.* ὁποῦ δὲν τρώγεται, nicht essbar.

Immanent, *ente*, *adj.* ὁποῦ

ἐπικρατεῖ, ὁποῦ ἐμμένει (εἰς τι), inwohnend.

Immanquable, *adj.* ὁποῦ δὲν ἡμπορεῖ νὰ λάτῃ, unerschließbar, unausschließlich.

Immanquablement, *adv.* ἐξ ἀπορρήσεως, unerschließbar, schlechterdings.

Immarcassible, *adj.* ἀμάραντος, ἀφθαρτος, unverderblich, unverweslich.

Immatérialité, *f.* ἀυλότης, Immaterialität, Unkörperlichkeit, *f.*

Immatériel, *elle*, *adj.* αὐλός, immateriell, unkörperlich.

Immatriculation, *f.* καταγραφή, Einschreibung (in die Matricel), *f.*

Immatricule, *f.* γράμμα ὁποῦ μαρτυρεῖ τὴν καταγραφήν, Matricelschein, *m.*

Immatriculer, *v. a.* σημειῶ, καταγράφω εἰς τὸ κατάστιχον (τὸν μαθητὸν εἰς πανεπιστήμιον κτλ.), in die Matricel einschreiben; immatriculieren.

Immédiat, *iste*, *adj.* ἄμεσος, unmittelbar.

Immédiatement, *adv.* ἀμέσως, unmittelbar; — après, εὐθὺς μετὰ ταῦτα, sogleich darauf, gleich nachher.

Immémorial, *ale*, *adj.* παλαιός, ἀμνημόνευτος, undenklich; de temps immémorial, ἐξ ἀμνημονιῶν χρόνων, seit undenklichen Zeiten.

Immense, *adj.* ἐμμέτρητος, ἀπείροτος, unermesslich, unendlich.

Immensément, *adv.* ἀμέτρωως,

ἀπείρωτος, über alle Maßen, unendlich.

Immensité, *f.* τὸ ἀμέτρητον, ἀπείροτος, Unermesslichkeit, *f.*

Immersif, *ive*, *adj.* (chim.) calcination immersive, πείρα του χρυσίου διὰν λαγασίαν, Probe *f.* des Goldes, wenn es geläutert wird.

Immersion, *f.* ἐμβασις, ἐμβάπτισις, Eintauchung *f.*; — de la lune, ἐντελής ἐμβασις τῆς σελήνης εἰς τὸν ἰακινθὸν τῆς γῆς (εἰς ἔκλειψιν), völliger Eintritt *m.* des Mondes in den Erdschatten (bey einer Verfinstterung).

Immeuble, *adj.* et *m.* ἀκίνητο, ἐπάροχον, unbewegliches Gut, *Immobiliar*, *n.*

Imminent, *ente*, *adj.* ἐπικείμενος, bevorstehend.

Immiscer, *v. r.* ἀνακατανομίαι εἰς π., sich in etwas mischen; (jur.) καλοῦμαι εἰς κληρονομίαν, καὶ τὴν ἰδιοποιῶμαι, eine Erbschaft antreten.

Immisericordieux, *euse*, *adj.* (p. u.) ἀσπλαγχνός, unbarmherzig.

Immixtion, *f.* (jur.) τὸ ἰδιοποιεῖσθαι τὴν κληρονομίαν (v. immiscer), Antretung *f.* einer Erbschaft.

Immobilier, *adj.* ἀκίνητος, unbeweglich.

Immobilier, *ière*, *adj.* ὁποῦ ἀνήκει εἰς ἀκίνητα ἀγαθά, das unbewegliche Gut betreffend. **Immobilier**, *m.* τὰ ἀκίνητα ἀγαθά, das unbewegliche Gut, *Immobiliar*.

mobilité, *f.* ἀκίνησις, Unbe-
festigkeit, *f.*

modéré, *éc. adj.* (-déré-
ment, *adv.*) μέτριος, μέτρι-
ως, gemäßigt, ἀνεμάτλια.

modeste, *adj.* (-destement,
adv.) ὑπάκοος, ὑποτακτικός, un-
erschrocken, unanständig.

modestie, *f.* ἀκαλαιστία, ἀκο-
μία, Unbescheidenheit, Uns-
chämlichkeit, *f.*

molateur, *m. (p. u.)* θύτης,
κλέπτης ὁποιονδήποτε, Dief-
steher, *m.*

molation, *f.* θυσία, Opfe-
rung, Opfer, *n.*; Opferung, *f.*

moler, *v. a.* θυσιάζω, opfern.

monde, *adj.* ἀκαθαρός, μι-
κρός (κατὰ τοὺς νόμους τῶν
Ἑβραίων), unrein (nach jüd.

gesetzen), unclean (nach jüd.

gesetzen), unclean (nach jüd.

gesetzen), unrein (nach jüd.

gesetzen), unrein (nach jüd.

gesetzen), unrein (nach jüd.

gesetzen), unrein (nach jüd.

gesetzen), unrein (nach jüd.

gesetzen), unrein (nach jüd.

gesetzen), unrein (nach jüd.

gesetzen), unrein (nach jüd.

gesetzen), unrein (nach jüd.

gesetzen), unrein (nach jüd.

Immortification, *f.* ἡ μὴ κί-
νωσις τῆς σαρκός, τὸ ἀσκή-
ρασθαι, Unbefechtheit,
Beistandtheit, *f.*

Immortifié, *éc. adj.* ἀσκήρα-
σθαι, unbefecht, verständig.

Immuable, *adj.* (-ablement,
adv.) ἀμεταβάτος, unverän-
derlich, unwandelbar.

Immunité, *f.* ἀεὶσμα, ἀσυνδο-
μία, ἐλευθερία ἀπὸ ποσών-
τα, Abwesenheit, *f.*

Immutabilité, *f.* τὸ ἀμετάβη-
τον, ἀμεταβλητόν, Unverän-
derlichkeit, Unwandelbarkeit, *f.*

Impair, *adj.* ἀνίσιος, μονός,
καὶ περιττός (διὰ τοὺς ἀνι-
σιούς), ungerade (von Zah-
len).

Impalpable, *adj.* ὁ τόσον λεπ-
τός ὥστε δὲν ὑπόκειται εἰς
τὴν ἥψην, ἀψηλάφητος, un-
föhlbar.

Impatience, *f.* ἄρρωσις (ἡ δό-
ξα τῶν Λουθηρανῶν ὅτι
πιστεύουν ὅτι ἡ οὐσία τοῦ
ἀγίου δὲν ἐξελίσσεται εἰς τὸ
μυστήριον τῆς εὐχαριστίας,
ἀλλ' ὅτι μὴ ποτε ὁ ἀγίος καὶ
τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ), die
Lehre der Lutheraner (vom
wirklichen Genuße des Leibes
Christi mit und unter dem
Brot im heil. Abendmahl).

Impardonnable, *adj.* ἀσυγχώ-
ρητος, unverzeihlich.

Imparfait, *sité, adj.* ἀτελής,
unvollkommen.

Imparfait, *m.* (gramm.) ὁ παρατατικός,
unvollendete Zeit (tempus im-
perfectum), *f.*

Imparfaitement, *adv.* ἀτελῶς,
unvollkommen.

Impartable, Impartageable,
adj. (jur.) ἀμερίστος, ἀδι-
μεριστος, untheilbar.

Impartial, *ale, adj.* (-alement,
adv.) ὁ ἀδιαφορῶν, ἀδίδε-
κτος, unparteilich, impartial-
isch.

Impartialité, *f.* ἀδιαφορία,
ἀπροσωποληψία, Impartiali-
tät, *f.*

Impartibilité, *f.* (jur.) τὸ ἀδι-
μεριστον διὰ τοῦτον, Un-
theilbarkeit, *f.* unener Leben.

Impartible, *adj.* ἀμερίστος,
untheilbar.

Impassibilité, *f.* ἀπάθεια, τὸ
ἀπαθεῖν, Unfähigkeit *f.* zum
Leiden; ἀκλήροκαρδια, Hart-
herzigkeit, *f.*

Impassible, *adj.* ἀπάθης,
leidensfrei; ἀκλήροκαρδος,
ἀσκληρὴς, hartherzig, un-
barmherzig.

Impastation, *f.* σύνθεσις τις
ἀπὸ διαφόρων εἰδη κοπι-
αζόμενα, καὶ γινόμενα ὡς ὅ-
μοιοι (διὰ κρίσιν), Mau-
erteig (von zerstoßenen Stei-
nen), *m.*

Impatiement, *adv.* ἀνυπο-
μόνος, με ἀνυπομονήσαν,
mit Ungeduld.

Impatience, *f.* ἀνυπομονή,
Ungebuld, *f.*

Impatient, *ente, adj.* ἀνυπό-
μονος, ungeduldig.

Impatienter, *v. a.* χάρις τὴν
νέ χάρις τὴν ὑπομονήν, εἰ-
ναι ungeduldig machen. s'—,
v. r. χάρις τὴν ὑπομονήν, un-
geduldig werden, die Schuld
verlieren.

s'Impatroniser, *v. r.* ἐποικῶ

τόσην ἐμπιστοσύνην καὶ δύναμιν εἰς ἓνα σπίτι, ὥστε σχεδὸν γίνωμαι οἰκοκύριος, sich in einem Hause nach und nach festsetzen und endlich den Herrn stellen.

Impayable, adj. ἀπλήρωτος, ἔστι πολέμιος, unbezahlbar, sehr feindlich.

Impeccabilité, f. τὸ ἀνκαμάρτητον, Unfehlbarkeit, f.

Impeccable, adj. ἀναμάρτητος, unsündig, von Sünden frei.

Impeccance, f. ἀναμάρτησις (théol.) Unfehlbarkeit, f.

Impécunieux, euse, adj. (p. u.) ἀνάργυρος, geldarm.

Impécuniosité, f. (p. u.) ἀναργυρία, Geldmangel, m.

Impénétrabilité, f. (p. u.) τὸ ἀδιαχώρητον, ἀδιάρητον, Undurchdringlichkeit, f.; τὸ ἀνερευνήτον, Unersforschlichkeit, f.

Impénétrable, adj. (-blement, adv.) ἀδιάρητος, ἀδιαχώρητος, undurchdringlich; ἀνερευνήτος, unersorschlich, unergündlich.

Impénitence, f. ἀμετανοησία, Unbußfertigkeit, f.

Impénitent, ente, adj. ἀμετανόητος, unbußfertig.

Impense, f. (jur.) ἡ δαπάνη, τὰ έξοδα, Kosten, Ausgaben, f. pl.

Impératif, ive, adj. προστακτικός, befehlend, gebietend; (gramm.) προστακτικὴ ἑγκλίσις, Imperativ (hie befehlende Art), m.

Impérativement, adv. προστα-

κτικῶς, auf eine gebietende Weise.

Impératoire, f. τιτὸν τι (ἡδὲ αὐτοκρατορικὴ), Kaiserwürde, f.

Impératrice, f. αὐτοκρατορίσσα, Kaiserin, f.

Imperceptible, adj. (-blement, adv.) ἀκατάληπτος, unmerklich, unmerkbar.

Imperdable, adj. ὅπου δὲν ἡμπορεῖ νὰ χαθῇ, unverlierbar.

Imperfection, f. ἀτέλεια, Unvollkommenheit, f.

Impérial, ale, adj. αὐτοκρατορικός, kaiserlich. couronne impériale, λουλούδι τι (αὐτοκρατορικὴ κορώνα), Kaiserkrone (eine Blume), f.

Impériale, f. ἡ σκέπη τοῦ αἰμαξίου, Kutschhimmel, Wagenshimmel, m.

Impérieusement, adv. ἐπικρατικῶς, ἐπικρατῶς, gebietend, stolzer Weise.

Impérieux, euse, adj. ἐπικρατῶν, ὁ προστάζων ἐπικρατῶνως, gebietend, stolz gebietend.

Impérissable, adj. ὅπου δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἀπολεσθῇ, unvergänglich.

Impérissée, f. ἀπειρία, Unersfahrtheit, f.

Impersonnel, adj. verbe —, ἀνθρώπων ῥήμα, unpersönliches Zeitwort (verbum impersonale), n.

Impersonnellement, adv. ἀπροσωπῶς, unpersönlich.

Impertinemment, adv. ἀδιακρίτως, ἀδίστακτα, ungehörig, unverschämmt.

Impertinence, f. ἀδιακρισία,

ἀδυστροπία, Unverschämtheit, f.; θουσιστομία, Strohheit f. im Reiden, Strohheit, f.

Impertinent, ente, adj. ἀδίστακτος, ἀδίστακτος, ungehörig, unverschämmt. s. m. αἰδύτης, θροισιστομος, ein frecher Mensch, Strebien, m.

Imperturbabilité, f. ἀταραξία (τῆς ψυχῆς), ungestörte Seelenruhe, f.

Imperturbable, adj. (-blement, adv.) ἀτάραχος, unstörbar, ungestört.

Impétable, adj. ἀπολαπτός, ἐκπαισθητός, zu erhalten, leicht zu erlangen.

Impétrant, ante, adj. ἀπολαμβάνων, der etwas erlangt.

Impétration, f. ἀπόλαυσις, ἐκτενέσις, Erlangung, f.

Impétrer, v. a. ἀπολαμβάνω δια θέσεως καὶ ἱκεσίας, erlangen, erhalten (durch Bitten).

Impéteux, euse, adj. (-eusement, adv.) ὀρμητικός, heftig, ungestüm.

Impéteuosité, f. ὀρμή, Heftigkeit, f., Ungeßüm, n.

Impie, adj. ἀσεβής, göttlos.

Impiété, f. ἀσέβεια, Gottlosigkeit, f.

Impitoyable, adj. (-blement, adv.) ἀπαικχῶς, ἀνέλεημων, unbarmherzig.

Implacable, adj. ἀκαταπαύαντος, ἀμείλιτος, unversöhnlich.

Implantation, f. ἐμφύτεσις, πικρὸς πράγματις εἰς ἄλλο, Einpflanzung, f.

planter, v. a. (anat.) ἐμψύχω, εἰσπλάσω, einpflanzen.
 pléxe, adj. ἐμπλεκόμενος, verflochten, verflochten.

plication, f. ἐμπλοκή, Einwicklung, f.; (jur.) περίπλοκος, Entwicklung f. in ein Verbrechen; ἐναντιότης, ἀντιστοιχία, Widerspruch, m.

plícite, adj. ἐμπλεκόμενος, verflochten, verflochten. foi —, πίστις ἥτις ἀγκυρᾷ καὶ δὲν ἔχει οὐκ ἀκατακτάτως τὴν τῆς ἐκκλησίας, ὑποτάσσεται ὡς εἰς θ, ἢ πιστεύει, Glaube m. an allg., was die Kirche glaubt, Köhlerglaube.

plícitement, adv. ἐμπλεκόμενος, οὐκ ἐκφραστικῶς, mit darin enthalten, nicht ausdrücklich.

pliqueur, v. a. ἐμπλέκο τιρά ἐκκλησίᾳ τε, einen in ein Verbrechen verwickeln; une chose implique contradiction, ένα πράγμα περιέχει ἐναντιότητα, εἰσφέρει ἀντίφασιν, eine Sache enthält einen Widerspruch.

ploration, f. (p. u.) ἐπέκλησις, Ansuchen, Besuch, n.

plorer, v. a. ἐπικαλοῦμαι, anrufen, anflehen.

poli, ie, adj. ἀπολίτευτος, unhöflich, ungeschliffen, grob.

politesse, f. τὸ ἀπολίτευτον, Unhöflichkeit, ungeschliffenheit, Grobheit, f.

portance, f. τὸ ἀξιόλογον, ἀξιολογία, ἀνάγκη, Wichtigkeit, f.; d' —, adv. ὑπερπερισσῶς, καὶ πολλὰ (ἐπὶ

κακοῦ), τὰς sehr, tüchtig; il fait l'homme d' —, καυχᾶται να εἶναι κατὰ τι, er rühmt sich, etwas zu sein, er thut wichtig.

Important, ante, adj. ἀξιόλογος, ἀναγκαῖος, ἐπισημῆς, wichtig, beachtlich.

Importation, f. εἰσαγωγή ἑξωτερικῶν πραγμάτων, Einfuhr (fremde Waaren), f.

Importer, v. a. φέρω μέσα εἰς τόπον τῆς ἐξωτερικῆς εἰσαγωγῆς, einführen (fremde Waaren).

Importer, v. n. et i. εἶναι ἀξιόλογον, ἀναγκαῖον, ἀξιόλογον, wichtig sein; cela ne peut lui importer de rien, τοῦτο δὲν ἡμᾶς ἐνέχει νὰ τοῦ χρησιμεύσῃ εἰς τίποτε, das kann ihm nichts verschlagen, geht ihn nichts an; qu'importe? τί ᾤεται, τί ὀφείλει, τί μοι μέλει, was liegt daran? was schadet's? was geht es mich an?

Importun, une, adj. (—nément, adv.) ἐνοχλητικός, ὅπου βάρυνται, ἐνοχλεῖ, lästlich, beschwerlich, zudringlich.

Importuner, v. a. ἐνοχλεῖν, βάρυναι, πειράζειν, lästlich fallen, beschwerlich fallen, bedrängen.

Importunité, f. ἐνοχλησις, Unverständlichkeit, Zudringlichkeit, f.

Imposable, adj. ὅπου ἡμπορεῖ νὰ ἀνταγκασθῇ νὰ πληρώσῃ δόσιμον, steuerbar.

Imposant, ante, adj. ἐπαινήτων, ἐπιδεικτικός, ὁ αἶσχος ἐμπνέων, Achtung oder Ehrfurcht einflößend.

Imposer, v. a. ἐπιβάλλω, βάνω ἐπάνω, auflegen; — les mains,

ἐπιβάλλω τὰς χεῖρας, χειροτονᾷ, die Hände auflegen (durch Auflegung der Hände) weihen; ἐπιφορτίζω, βάνω, βίζω (δοσιμαί), auflegen (Steuern); — silence, ἐπιτατὴν σιωπῆς, Stillschweigen auflegen; — du respect, ἦ —, ἀπλῶς, ἐμπνέω αἶσχος, Ehrfurcht einflößen; en — à q., ἐξαιτῶ, τὰς, hinter, hintergehen; vous voulez nous en —, θέλετε νὰ μᾶς ἀπατήσῃς διὰ νὰ πιστεύσωμεν, Sie wollen uns etwas weis machen, etwas aufheften; — un nom, βάνω ὄνομα, einen Namen belegen. (impr.) ἐκωιδῶ τὰς σελίδας ἐπάνω εἰς τὸν αριθμὸν ἡ ἀρίθμῳ, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἀριθμοῦ νὰ εἶναι διὰ νὰ τοπωθῶν αἱ ἀριθμοί, (in der Druckerei) einheben.

Imposition, f. ἐπιθέσις τῶν χειρῶν, Auflegung f. der Hände; τὸ ἐπιβάλλειν φόρους, ἐπιφορτισμός, Bekleidung, Auflegung f. von Abgaben; δόσιμον, βάνω, Auflage, Steuer, f. (v. imposer).

Impossibilité, f. τὸ ἀδύνατον, Unmöglichkeit, f.

Impossible, adj. ἀδύνατος, ὅπου δὲν ἡμπορεῖ νὰ γένη, unmöglich. s. m. ἀδύνατον, das Unmögliche. si par —, ἐν ὑποθέσει τὸ ἀδύνατον, wenn man auch das Unmögliche annehmen wollte.

Imposte, f. (archit.) ἐπιθήσις τῆς καμάρας, Kämpfer (vor-

springendes Stützwerk), m.

Imposteur, *m.* πλάτης, Bettler
get, *m.*; συγκολλητής, Bet-
leumder, *m.*

Imposture, *f.* πλάση (τῶν αἰ-
σθησέων), Täuschung (des
Sinnes), *f.*; ἀπάτη, υποκρισις,
Betrug, *f.*, Verstellung, *f.*;
σεκοφαντία, Verleumdung, *f.*

Impôt, *m.* δόσιμον, φόρος, Auf-
lage, Abgabe, *f.*

Impotent, *ente*, *adj.* (ἀδύνατος,
ὁ μὴ δυνάμενος), ὁ ἐρημέ-
νος ἢ κολοβωμένος κατὰ τὰ
μέλη τοῦ σώματος, gebrechlich,
krüppelig.

Impracticable, *adj.* ἀπρακτος,
ὅπου δὲν πράττεται, unthun-
lich, nicht ausführbar; ἐκείνος
μὲ τὸν ὅπου δὲν δύναται
πᾶς ἐν συναναστροφῇ διὰ
τὴν παρεξέταση του, nicht
umgänglich, ungesellig; *les*
chemins sont impractica-
bles, ἡ σιγάταις εἶναι δύσ-
βαταις, ἢ ὅπου δὲν εἶναι εἰς
χρήσιν, die Wege sind nicht
gangbar; *maison imprac-*
table, οὗτοι εἰς τὸ ὅπου δὲν
ἔμπορεῖ τις νὰ κατοική-
σῃ, unbewohnbares Haus, *n.*

Impréparation, *f.* ἐπὶ ἀρα, κατὰρα,
Verwünschung, *f.*, Fluch, *m.*

Imprécatore, *adj.* ὁ δι' ὧρας
γινόμενος, περιέχων κατὰ-
ραν, einen Fluch enthaltend.

Imprégnation, *f.* (chim.) ἐμ-
πληρωσις (πρὸς διὰ τῆς
ὁποίας ἄλλας, ἢ ἄλλο τι δια-
λύεται καὶ μίγνεται μετὰ τὴν
οὐσίαν τοῦ τοῦ ὅπου εἰς τὸ ὅπου
διαλύεται), Aufschwängung, *f.*

Imprégner, *v. a.* (chim.) ἐμ-
πληρῶ (*v.* *imprégnation*),

anschwängern, schwängern (eine
Stoffigkeit).

Imprenable, *adj.* (διὰ κάστα
κλ.) ὅπου δὲν ἔμπορεῖ νὰ
παρῇ, nicht einzuschmei-
sen, unüberwindlich (von Festun-
gen it.).

Imprescriptibilité, *f.* ἀπροσ-
διοριστία, Unverjährbarkeit, *f.*

Imprescriptible, *adj.* ἀπροσ-
διοριστος (δικαιον, προνό-
μιον ὅπου δὲν χάνεται διὰ
τὴν πολυκαιρίαν), unverjähr-
bar.

Impresses, *v.* intentionnelles.

Impression, *f.* ἐντύπωσις, Eins-
druck, *m.*; τυπωσις, τύπος,
ἔκδοσις, Druck, Abdruck, *m.*,
Ausgabe (eines Buchs).

Imprévoyance, *f.* ἀπροβλεπ-
σις, ἀπρονομία, Unvorsichtigkeit.

Imprévoyant, *ante*, *adj.* ἀπρό-
βλεπτος, ἀπρονοήτος, unvor-
sichtig.

Imprévu, *ue*, *adj.* ἀπρόβλε-
τος, αἰφνίδιος, unvorherge-
sehen; plöblich.

Imprimé, *m.* βιβλίον τυπωμέ-
νον, gedrucktes Wort, *n.*, Druck-
schrift, *f.*

Imprimer, *v. a.* ἐγγράφω, ἐν-
τυπῶ, eindrücken; τυπώ-
ω, drucken, auflegen (ein
Buch); δίδω τὴν κίνησιν,
Bewegung mittheilen.

Imprimerie, *f.* τυπογραφία,
Druckerei, Buchdruckerei, *f.*

Imprimeur, *m.* τυπογράφος,
Buchdrucker, *m.*

Imprimure, *f.* παρὰ ἀλειμμένον
μὲ κόλλαν διὰ τοὺς ζωγρά-
φους, Grund, *m.*, Grundung

(auf der Feinwand, bey Mah-
lern).

Improbable, *adj.* ἀπίθανος,
unwahrscheinlich.

Improbateur, *m.* ἀποδοκιμα-
στής, der etwas verwirft, miß-
billigt.

Improbation, *m.* ἀποδοκιμα-
σία, Verwerfung, Mißbil-
ligung, *f.*

Impromptu, *m.* ἐκ τοῦ προχέ-
ρον (ὅσον· στίχος, λόγος, ποι-
ημα), etwas aus dem Stege-
riße Gemachte (als: ein Wort,
eine Rede, ein Gedicht).

Improbité, *f.* τὸ ἔτιμον, κακόν,
ἔτιμον φέρσιμον, Unredlich-
keit, *f.*

Improprie, *adj.* ἀνάρμοστος,
ἀνόητος, unpassend; un-
eigentlich.

Improprement, *adv.* ἀνάρμο-
τως, unpassend; κυρίως, εν-
τεχνησιαστικῶς, uneigentlich, im
uneigentlichen Sinne.

Impropriété, *f.* ἀνοικιότης,
Uneigentlichkeit, *f.*

Improvisé, *adv.* ἀπ' —, αἰφνι-
δίως, ἔξαφνα, plöblich.

Improvisateur, *m.* — *trice*, *f.*
ὁ (ἡ) ἐξ ἀποδοκίμου λέγων
(λέγουσα) τι, Stegreifdichter,
m.; — *rin*, *f.*

Improuver, *v. a.* ἀποδοκιμα-
ζῶ, verwirfen, mißbilligen.

Improviser, *v. a.* ἐξ ἀποδοκί-
μου στιχοποιῶ, aus dem Stegreif
dichten (improvisiren).

Imprudemment, *adv.* ἀσόχα-
στα, ἀφρόνως, unbedachtsa-
mer, unkluger Weise.

Impudence, *f.* ἀφροσύνη, ἀνο-

ησία, Unflughait, *f.*, Unver-
stand, *m.*

Impudent, *ente*, *adj.* ἀφρων,
ἀνέπαιτος, ἀσώφιστος, un-
flug, unverständig, unüber-
legt.

Impubère, *adj.* (jur.) ἀνήθης,
ὁ μὴ ἔχων νομίμην ηλικίαν,
unmündig, minderjährig.

Impudement, *adv.* ἀνυσχύν-
τως, ἀδίσταστα, unbes-
chämter, schamloser Weise.

Impudence, *f.* ἀδίστασις,
Unverschämtheit, Schamlosig-
keit, *f.*

Impudent, *ente*, *adj.* ἀδίστα-
τος, ἀνυσχύντος, unbes-
chämt, schamlos, frech.

Impudicité, *f.* ἀκολασία, ἀνά-
δου, Unzucht, Unkeuschheit, *f.*

Impudique, *adj.* (— *quement*,
adv.) ἀσελγής, ἀκόλαστος,
unzüchtig, unkeusch.

Impugner, *v. a.* λογομαχῶ,
ἀντιλέγω, bestreiten, ansetzen
(mit Gründen).

Impuissance, *f.* ἀδυναμία,
Schwäche, *f.*; ἀδυναμία τοῦ
ἀνδρός εἰς τὴν συνουσίαν,
männliches Unvermögen, *n.*

Impuissant, *ante*, *adj.* ἀδύνα-
μος, ἀδύνατος, schwach, un-
kräftig, ohnmächtig; ἀνίσχυ-
ρος, ἀδύναμος εἰς τὴν συν-
ουσίαν, unermöglichend, unzüch-
tig zum Geschlechte.

Impulsif, *ive*, *adj.* ὠδιαιτικός,
treibend, anstößend.

Impulsion, *f.* ὠδῆσις, σπρωξι-
μος, Stof (eines Körpers an
einen andern), *m.*; *fig.* πα-
ρεκκίνησις, Antrieb, *m.*

Impulsion, *f.* ὠδῆσις, σπρωξι-
μος, Stof (eines Körpers an
einen andern), *m.*; *fig.* πα-
ρεκκίνησις, Antrieb, *m.*

Impunément, *adv.* ἀτιμωρητος,
ungestraft, ohne Strafe.

Impuni, *ie*, *adj.* ἀτιμωρητος,
ungestraft, nicht gestraft.

Impunité, *f.* ἀτιμωρησία, Strafe-
losigkeit, *f.*

Impur, *ure*, *adj.* ἀκάθαρτος,
unrein.

Impureté, *f.* ἀκαθαρσία, Unrei-
nheit, *f.*; *impuretés*, *f. pl.*
εἰσχωρμα λόγια, schmutzige Re-
den (Sotten), *f. pl.*

Imputation, *f.* ἀφαίρεσις, ἐξ-
επισμός, Abrechnung, *f.*; ἡ
ἀποδοσις τῆς αἰτίας εἰς τινα,
Zurechnung, Bemessung, *f.*;
κατηγορία, Beschuldigung, *f.*

Imputer, *v. a.* ἀναιτιθῆμι, ἀπο-
δοῖναι εἰς τινα αἰτίαν, einem
etwas bemessen, zurechnen,
aufrechnen; κατηγοροῦν, be-
schuldigen, à faute, à blâme,
à deshonneur, ἀποδοῖναι εἰς
σφάλμα, κατηγοροῦν, ἀτι-
μῆναι, einem (etwas) als Fehl-
ler, als Schande anrechnen;

— (*sur...*), ἀφαιρῶ, ξεπέμπω
(ἀπὸ μίαν ποσότητα), abrech-
nen (von ...).

In, *prep.* ἐν, εἰς, in; *in pace*,
εἰς *quiescentiam* ἐπὶ ζωῆς του, in
lebenslänglichem Gefängnis;

in-folio, *in quarto* etc. *v.*
folio, *quarto* etc.

Inabordable, *adj.* ἀπρόσιτος,
ἀνέλευστος, wo man nicht
anlanden, nicht herankommen
kann; ἀσπληνός, ὅπου δὲν
ἔστιν ἀνταναστροφὴν, nicht
umgänglich, ungesellig.

Inaccessible, *adj.* ἀνέλευστος,
unzugänglich.

Inaccessibility, *f.* ἀνέλευσις,
ἀνέλευσις, Unzugänglichkeit, *f.*

Inaccommodable, *adj.* ὅπου
δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἰσχυρῇ, νὰ
διορθωθῇ, was sich nicht be-
legen, nicht schlichten läßt.

Inaccostable, *adj.* ἀπρόσιτος,
ἀπροσέγγιστος, ungesellig.

Inaccountable, *adv.* ἑα, ἑα, ἀνέ-
λετος, ungewöhnlich; unge-
wohnt.

Inaction, *f.* ἀπραξία, ἀεργία,
Unthätigkeit, *f.*

Inadmissible, *adj.* ἀπρόσδεκ-
τος, unzulässig.

Inadvertance, *f.* ἀπροσεξία,
Unachtsamkeit, *f.*

Inalienable, *adj.* ὅπου δὲν ἀ-
ποχωρίζεται, ἀνέχωρητος, un-
veräußerlich.

Inalliable, *adj.* ἀσύμμικτος,
was sich nicht vermischen läßt;
ἀσύμμικτος, unvereinbar.

Inaltérable, *adj.* ἀμετέβλητος,
unveränderlich.

Inamissibilité, *f.* τὸ ἀναπόβλη-
τον, Unverlierbarkeit, *f.*

Inamissible, *adj.* ἀναπόβλητος,
unverlierbar.

Inamovibilité, *f.* ποιότης ἐκεί-
νου, ὅπου εἶναι inamovible,
Unabiegsbarkeit, *f.*

Inamovible, *adj.* ὅπου δὲν ἔμ-
πορεῖ νὰ ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὸ
ἐπαγγέλμα του, unabiegsbar
(von seinem Amte).

Inanimé, *adv.* ἄψυχος, un-
beseelt, leblos.

Inanition, *f.* ἀδυναμία ἀπὸ ἐλ-
λειψῆς τροφῆς, Entkräftung
(aus Mangel der Nahrung), *f.*

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

Inapercevable, *adj.* ἀκαταληπ-
τος, unmerklich.

</

τος, ανεπιλόγητος, unmerit-
lich.

Inapplicable, adj. απροσάρμο-
τος, ανεφάρμοστος, unan-
wendbar.

Inapplication, f. ανεπιμέλεια,
αμέλεια, Unfleiß, m., Nach-
lässigkeit, f.

Inapplicable, ée, adj. απρόσεκ-
τος, ανεπιμέλεις, άμέλεια, un-
achtsam, unfleißig, nachlässig.

Inappreciable, adj. άτιμητος,
unfähigbar.

Inaptitude, f. άναρμοδιότης,
ανεπιτηδεότης, Ungelchid-
tschaft, Ungelchidtheit, f.

Inarticulé, ée, adj. άναρθρος
(εις την προφοράν), unarticu-
lé ausgesprochen.

Inattainable, adj. άπολέητος,
όπου δέν ήμπορεί να πολε-
μηθή, να κυνηγηθή, unangreif-
bar.

Inattendant, ne, adj. άπροσδέ-
χτος, unerwartet.

Inattentif, ive, adj. άπροσεκτος,
unaufmerksam.

Inattention, f. άπροσεξία, Un-
aufmerksamkeit, f.

Inaugurale, adj. f. harangue-,
λόγος τόν όποιον κάμνει έκεί-
νος όπου καθίστα εις έαγγε-
λεια διδασκάλου κιλ., An-
trittsrede, f.

Inauguration, f. ίογτάσιμος
εισαγωγή τινος εις άδελμα
κιλ., feierliche Einführung,
Einführung; — d'un roi, τε-
λετή εις χράμα και στέφην
(χορονομήσιν) βασιλέως,
Salbung, Krönung f. eines
Königs.

Incogner, v. a. fam. άνεκκαλώ

τινά εις μάχη, δείχνοντας
του πώς δέν φοβούμαι, eben
herausfordern, einem Zeig
bieten.

Incalculable, adj. άλογώσι-
μος, nicht zu berechnen.

Incarescence, f. πάρος εις αι-
δήρον (ώστε να γυμνηται
άστρον εις την φωτίαν),
Weißgluthen u. dte Glut.

Incarescent, ente, adj. (διε
σίδηρον) πυρωμένος (ώστε
να γυμνηται άστρον εις την
φωτίαν), (vom Eisen) rothe
glühend.

Incamération, f. ένωσις τόπου
τινός με τής Παρχίας του
Πάπα, Vereinigung f. mit den
päpstlichen Kammergütern.

Incamérer, v. a. ένωσις τόπου
τινός με τής Παρχίας του
Πάπα, ein Stück Land mit
den päpstlichen Kammergütern
ver einigen.

Incantation, f. γοητεία, λόγος
μαγαντικός, Beschwörung:
formel, f.

Incapable, adj. ανεπίδεκτος,
άνεχτος, ανεπιτηδεις, unge-
schickt, unfähig, untüchtig.

Incapacité, f. άνεχότης, ανε-
πιτηδεωσις, Unfähigkeit, Un-
tüchtigkeit, f.

Incarcération, f. φυλάκσις,
Einferkung, f.

Incarcérer, v. a. φυλακίζω,
einferkern.

Incaradin, ine, adj. έχων τό
χρώμα του ανθρώπινου δερ-
ματος, όλίγον τι κόκκινος,
ischfarben, blafroth.

Incarnat, ate, adj. χρώμα με-
ταξί του χρώματος του κε-

ρατού, και του τριανταφυλ-
λου, hochrosetroth.

Incarnalif, ive, adj. (μέδ.)
όπου χρησιμοποιεί εις τό να
ένωθουν οι σπείρες, σαρκο-
τιζός, fleischherzeugend.

Incarnation, f. ή σάρκασις του
θεού, Menschwerdung, f.

s'Incarnier, v. r. σαρκοποιεί
(διε τον θεόν), fleisch
(Mensch) werden; (chir.) έβ-
γάω νέον σάρκα (διε πλη-
γής), fleisch aufsetzen.

Incarnade, f. ύβρις προς τινα
έξ άπροσεξίας, unvorläufige
Selbstigung, f.; pl. μωσάι,
πρελά κυμώματα, Unbesonnen-
heiten, Thorheiten, f. pl.

Incendiaire, m. έμπρηστής,
έκείνος όπου έκουσάτος άνέπ-
τει πυρκαϊάν, βάσει φωτιών
διά να κάψει σπίτι, ή πόλιν
κιλ., Mordbrenner, m.

Incendie, m. έμπρησμός, πυρ-
καϊά, Feuerbrand, f., Brand,
m.

Incendier, v. a. καίω, πυρπο-
λώ (άνέπαι σπείρα κιλ.), in
Brand setzen, anzünden.

Incération, f. κήρυμα, μέγμα
κρηού με άλλο τι, Vermischung
f. des Wachses mit einer an-
dern Materie.

Incertain, sime, adj. άβέβαιος,
αγεωγίς; άναποράσιτος, un-
entschieden, unschlüssig; άμ-
φίβολος, zweifelhaft.

Incertainement, adv. άδηλως,
άβεβαίως, αγεωγίς, ungewis-
slich.

Incertitude, f. τό άδηλον, ή
άβεβαιότης, Ungewißheit, f.

Incessamment, adv. άπαρη-

(gramm.) ἐκφράζων ἀρχὴν
μας πρᾶξις, den Anfang
einer Handlung ausdrückend.

Incoercible, adj. (phys.) ὁποῦ
δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἐπιτιμω-
θῇ, was nicht eingeschlo-
ßen werden kann; ὁποῦ δὲν
ἡμπορεῖ νὰ βιασθῇ, νὰ ἀνυ-
πείσθῃ, was man nicht zwingen
kann.

Incognito, adv. ἄγνώστως (τοῦ-
κιστὶ, τεπτή), unerkannt,
incognito; garder l'—, (ἀ-
γεται μάλιστα διὰ ἡγεμόνας,
ὅπου πηγαίνουν εἰς ἓνα τό-
πον μὲ πλειόνων ὄρασι), sich
nicht zu erkennen geben, das
Incognito beobachten, incogni-
to reisen.

Incoherent, ente, adj. ἀσυνά-
μωτος, unzusammenhängend.

Incombustible, adj. ὁποῦ δὲν
καίεται, ἀκαυστος, unverbrenn-
lich.

Incombustibilité, f. τὸ ἰδίωμα
τοῦ ἀκαυστου, Unverbrenn-
lichkeit, f.

Incommensurabilité, f. (math.)
χωρικτὴρ τοῦ incommensu-
rable, Unmöglichkeit f. unter
einerley Maas gebracht zu wer-
den.

Incommensurable, adj. (math.)
(ποσότητες) ὁποῦ δὲν ἔχουν
κοινὸν μέτρος, (Größen), die
nicht unter einerley Maas zu
bringen sind.

**Incommodé, adj. (—dement,
adv.)** ἐνοχλητικός, δύσκολος,
unbequem, lästig, beschwerlich.

Incommoder, v. a. ἐνοχλῶ, be-
schweren, belästigen; vaisseau
incommodé, καράβι, ὅταν

ἔχασε πᾶντα κατὰρτι, Schiff
n., das einen Mastbaum ver-
loren hat; incommodé, ἐε,
adj. γλιώθεντος, ὁποῦ ἔχει
καρὶν μικρὸν πόνος, leid-
lich, unwohl, unpaß.

Incommodité, f. ἐνόχλησις,
περίσσεις, δύσκολία, Unbe-
quemlichkeit, Unmöglichkeit,
Beschwerlichkeit, f.; (mar.)
le vaisseau a donné le signal
de l'incommodité, τὸ καράβι
ἔδωκε σημεῖον πὺς ἔχει γλι-
ων βαρύνει, das Schiff hat
Nothsignale gegeben.

Incommunicable, adj. ἀκοι-
νώρητος, ὁποῦ δὲν ἀνυκοι-
νωεῖται, nicht mittheilbar.

Incommutabilité, f. (jur.) ἀσ-
τηρησία τῆς κυριότητος, Unänder-
barkeit f. im Besitze.

**Incommutable, adj. (—blement,
adv.) (jur.)** ὁποῦ νομίμως
δὲν ἡμπορεῖ νὰ χάσῃ τὴν κτῆ-
σιν καὶ κυριότητα τινὸς πραγ-
ματος, unänderbar im Besitze
einer Sache.

Incomparable, adj. ἀσὶγκρι-
τος, unvergleichlich.

Incomparablement, adv. ἀσυν-
κρίτως, ohne Vergleich, un-
gleich.

Incompatibilité, f. ἀντιπάθεια,
Unverträglichkeit, Unvereinbar-
keit, f.

Incompatible, adj. ἀντικείμε-
νος, ὁποῦ δὲν ἡμπορεῖ νὰ
ἐνωθῇ, νὰ συγχθῇ, unver-
träglich, unvereinbar.

Incompétence, f. ἀνεπιστημιό-
της, Unfähigkeit, f.

της, ἀνεπιστημιότης, Unfähigkeit, f.

Incompétent, ente, adj. ἀνε-
πιστημιότης, ἀνεπιστημιότης (εἰς
κρίσιν), μὴ ἔχων τὴν ἐξου-
σίαν νὰ κρίνῃ, unfähig, nicht
berechtigt (über eine Sache zu
richten).

Incomplet, éte, adj. ἀτελής, ὃ
μὴ πλήρης, unvollständig.

Incomplexe, adj. ἀσύνθετος,
einfach, nicht zusammengesetzt.

Incompréhensibilité, f. τὸ ἀκα-
τάληπτον, Unbegreiflichkeit, f.

Incompréhensible, adj. ἀκα-
τάληπτος, ἀκατανόητος, un-
begreiflich.

Incompressible, adj. ὁποῦ δὲν
πυκνύεται, δὲν ἐκτείνεται, δὲν
συνέχεται, was sich nicht zu-
sammendrücken läßt.

Inconceivable, adj. ἀκατανόη-
τος, unbegreiflich.

Inconciliable, adj. ἀσύμφωνος,
ἀδιέλλακτος, unvereinbar.

Incondate, f. ἑλλειψίς διαγω-
γῆς καὶ ὁρῆς πολιτείας,
ἀνόητος γέσημον, unkluges
Betragen, n., üble Auffah-
rung, f.

Incongru, ue, adj. (gramm.)
ἀσυντακτος, regelwiderig, feh-
lerhaft; fig. ἀρεστής, un-
schicklich.

Incongruité, f. ἀσυνταξία, Un-
richtigkeit (in der Vorfügung),
f.; τὸ ἀρεπές, Unschicklich-
keit, f.

Incongruement, adv. ἀσυντα-
κτως, gegen die Sprachregeln;
ἀρεπῶς, auf eine unschickli-
che Weise.

ου, ue, *adj.* αγνώστως, unbekannt.

consequence, *f.* τὸ ἀποκό-
νυον, ἀσυνήκων, Folge-
beziehung, Inconsequence, *f.*
consequent, *ente*, *adj.* ὁ ὅτι
καὶ πρῶτον ἀσυνήκω-
ς τῇ γνώμῃ του. ἀκατά-
κτατος, folgewidrig, intense-
ment; unbesländig.

consideration, *f.* ἀπορροή, ἀπορροή, Unbetachtlichkeit, *f.*
unvorsichtigkeit, *f.*
consideré, *ée*, *adj.* (-déré-
ment, *adv.*) ἀπερίσκεπτος, ἀπερίσκεπτος, unbetachtlich, unvorsichtig.

consolable, *adj.* (-blement, *adv.*) ἀπαρηγόρητος, untröstlich.

constamment, *adv.* μὴ στα-
θεῶς, unbesländig.

constance, *f.* ἡ μὴ σταθερό-
της, ἡ μεταβολή, ἀκαταστα-
σία, Unbesländigkeit, Verän-
derlichkeit, *f.*

constant, *ante*, *adj.* ἀκατά-
στατος, ἐνμετάβολος, unbe-
sländig, veränderlich.

constitutionalité, *f.* ἐναντία-
σις εἰς τοὺς νόμους μιᾶς πο-
λείας (v. constitution), Verfassungswidrigkeit, *f.*

constitutionnel, *elle*, *adj.* ἐναν-
τίως τῶν νόμων μιᾶς πολιτείας (v. constitution), verfas-
sungswidrig.

contestable, *adj.* (-blement, *adv.*) ἀναντιρρήτως, unwider-
sprechlich, unbestreitbar, un-
sicher.

contesté, *ée*, *adj.* ὅπου δὲν

εἶναι εἰς ἀντιλογίαν, unbes-
tritten.

Inconfinence, *f.* ἀκράτεια, Un-
enthaltbarkeit, *f.*

Incontinent, *ente*, *adj.* ἀκρα-
τής, unenthaltlich.

Incontinent, *adv.* παρὲνός, *adv.*
gleich.

Inconvénient, *m.* ἀπορον, δυσ-
κολία, κακόν, Unannehmlich-
keit, Schwierigkeit, *f.*, Uebel,
n., Nachtheil, *m.*

Inconvertible, *adj.* ἀμετάβα-
τος, ὅπου δὲν θέλει νὰ με-
ταβαλῇ, νὰ διορθωθῇ, un-
bekehrbar.

Incorporalité, *f.* τὸ ἐσώματον, Unkörperlichkeit, *f.*

Incorporation, *f.* ἐνώσις δύο ἢ
πολλῶν εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ
σῶμα (οἶον· ἐνός μικροτέ-
ρου τόπου μὲ ἓνα μεγαλύτε-
ρον), Einverleibung, *f.*

Incorporel, *elle*, *adj.* ἐσώμα-
τος, unkörperlich.

Incorporel, *v. a.* συγκλῶ μαζί,
ἐνωθῶ (οἶον· ἓνα μικρότερον
μὲ τὸν μεγαλύτερον), einver-
leiben.

Incorrection, *f.* τὸ ἀδιόρθωτον, Unrichtigkeit, *f.*

Incorrigibility, *f.* χαρακτη-
ρεῖται ὅπου δὲν διορθώρε-
ται, Unfähigkeit *f.* gebessert zu
werden.

Incorrigible, *adj.* ἀδιόρθωτος,
ὅπου δὲν θέλει νὰ διορθωθῇ,
nicht zu bessern.

Incorruptibilité, *f.* ἀφθαρσία, Un-
verderblichkeit, Unverwe-
rlichkeit, *f.* ἀδωροδοκία, Un-
bestechlichkeit, *f.*

Incorruption, *f.* ἀφθαρσία, Un-

verderblichkeit, Unverwe-
rlichkeit, *f.*

Incorruptible, *adj.* ἀφθαρτος,
unverderblich, unverwerlich;
fig. ἀδωροδόκητος, unbestech-
lich.

Incrassant, *ante*, *adj.* (méd.)
ὅπου πικρῶνι τὸ αἷμα καὶ
τὰ ἔνζυμα, das Blut und die
Säfte verdickend.

Incrassation, *f.* (méd.) πύκνω-
σις τοῦ αἵματος καὶ τῶν ἐνζύμων,
Verdickung *f.* des Blutes und
der Säfte.

Incrasser, *v. a.* (méd.) πικρῶ-
ναι τὸ αἷμα καὶ τὰ ἔνζυμα, das
Blut und die Säfte verdicken.

Incrédibilité, *f.* ἀπιστία, Unglaublichkeit, *f.*

Incrédible, *adj.* δύσπιστος, ὅπου
δὲν πιστεύει, ungläubig.

Incrédulité, *f.* ἀπιστία, Un-
glaube, *m.*

Incrée, *ée*, *adj.* ἀκτιστός, un-
erschaffen.

Incroyable, *adj.* (-blement, *adv.*) ἀπίστευτος, unglaub-
lich. *s. m.* εἰς παραρρημένο
(τοῦρκ. ἡλεμπί) παράξε-
να ἐνδυμένους, seltsam gethei-
deter Stüber, *m.*

Incrustation, *f.* μεμαρμώσις,
πρόσκασις μαρμαῶν, Beles-
gung *f.* mit Marmor.

Incruster, *v. a.* σκεπάζω τοῦτον
μὲ μαρμάρων καὶ ἄλλους λί-
θους, μαρμαρῶ, eine Mauer
κ. mit Marmorplatten oder
andern Steinen belegen.

Incubation, *f.* ἐκκολοκισμός, κλω-
σισμός, das Brüten.

Incube, *m.* ἐκκολοκιστής (δαίμων
τις νομιζόμενος, ὅπου πλα-

καὶ τὰς γυναῖκας, εἰς τὸν ὕπνον), *Alp*, *m*.

Inculcation, f. (jur.) ἀπόδοσις ἐγκλήματος πρὸς τινα, Beschuldigung, *f*.

Inculper, v. a. ἐγκαλῶ, ἐμβάλλω τινα εἰς κατηγορίαν, τοῦ ἀποδιδῶ ἐγκλημα τι, beschuldigen.

Inculquer, v. a. ταυτολογῶ τι πρὸς τινα, παρεμβάλλω, εἰσι-
schärfen, einprägen, *fam.* ein-
trichtern.

Inculc, adj. ἀκαλλίσθητος, un-
gebaut, unangebaut; ἀκαλ-
λοῦσιτος εἰς τὸν νοῦν, εἰς τὴ
ἥσιν, ungebildet, roh.

Incurabilité, f. τὸ ἀνίατον, Un-
heilbarkeit, *f*.

Incurable, adj. ἀθεράπευτος, ἀνίατος (ἀγιάμεντος), un-
heilbar.

Incurie, f. ἀφροσύνη, ἀμέλεια, Veraleftheit, *f*.

Incuriosité, f. ἑλλειψις περιε-
ργίας, Mangel m. an Neu-
gierde.

IncurSION, f. καταδρομή (ἐξ-
δρομή), feindlicher Einfall, *m*,
Streifen, *f*.

Inde, m. χρώμα γαλάζιον, τὸ
μαζι, Indigblau, *n*; bois
d'—, ξύλον ἰνδικόν, ὅπου
χρησιμοποιεῖται εἰς τὸ νὰ βάσινον
γαλάζιον, indisches Holz,
Kampfsche-Holz, *n*.

Indébrouillable, adj. ὅπου δὲν
ἔστι δυνατόν νὰ ἐμπειριωθῇ,
nicht zu entwirren.

Indécemment, adv. ἀσχημέ-
τως, ἀπρεπῶς, unanständig,
unanständiger Weise.

Indécence, f. ἀναίδεια, τὸ
ἀπρεπές, Unanständigkeit, *f*.

Indécemment, ente, adj. ἀναίδης,
ἀπρεπής, unanständig.

Indéchiffrable, adj. ὅπου δὲν
ἔστι δυνατόν νὰ ἀναγνωσθῇ, ἢ
νὰ ἐξηγηθῇ, nicht zu entsif-
fern, unentzifferbar.

Indécis, ise, adj. ἀποκαταστά-
σις, ὅπου δὲν ἀποκαταστάθη,
unentschieden; ἀναποκατάστα-
τος, ὅπου δὲν ἔξυρει εἰς τί
νὰ ἀποκαταστάθῃ, unentschlossen,
unschlüssig.

Indécision, f. τὸ ἀποκαταστά-
σις, Unentschlossenheit, Un-
schlüssigkeit, *f*.

Indéclinable, adj. (gramm.)
ἀκλίτος, nicht zu decliniren,
unabänderlich.

Indécrottable, adj. ὅπου δὲν
ἔστι δυνατόν νὰ ξελασπῶθῇ, vom
Schmutz nicht zu reinigen.

Indéfectibilité, f. ἀκλειψία, τὸ
ἀναφθαρτικόν, Unauflöflichkeit,
f.

Indéfectible, adj. ὅπου δὲν
ἔστι δυνατόν ποτε νὰ λείψῃ, νὰ
περῇ ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι, un-
auflöflich, nie auflöfend.

Indéfini, ie, adj. (niment,
adv.) ἀόριστος, ἀδιόριστος,
unbestimmt.

Indéfinissable, adj. ἀδιόριστος,
ὅπου δὲν ἔστι δυνατόν νὰ διο-
ρίσῃ, nicht zu erklären (zu
definiren).

Indéclébile, adj. ἀνεξάλειπτος,
unauflöflich.

Indéclébéré, ée, adj. ἀποδο-
λεύτος, unbedacht.

Indemne, adj. (jur.) ὁ ἀπο-
λείπας τὴν πληρωμὴν τῆς

ζημίας του, (schadlos, entschä-
digt).

Indemniser, v. a. πληρῶναι τὴν
ζημίαν, schadlos halten, ent-
schädigen.

Indemnité, f. πληρωμὴ τῆς ζη-
μίας, Schadloshaltung, Ent-
schädigung, *f*.

Indépendamment, adv. ἀνεξ-
αρτήτως, unabhängig; —
de . . ., χωρὶς ἀπόβλεπον
εἰς . . ., καὶ ἔξω ἀπὸ . . .,
ohne Rücksicht auf . . ., auch
ohne . . .

Indépendance, f. τὸ ἀνεξάρτη-
τον, Unabhängigkeit, *f*.

Indépendant, ante, adj. ἀνεξ-
άρτητος, unabhängig.

Indestructibilité, f. ἀκαταλ-
υσία τινὸς πράγματος, Unzer-
störbarkeit, *f*.

Indestructible, adj. ἀκαταλ-
υτος, ὅπου δὲν ἔστι δυνατόν νὰ
ἀφαιρεθῇ, unzerstörbar.

Indétermination, f. τὸ ἀνεπι-
γνώστον, δισταγμός, Un-
entschlöflichkeit, unschlüssig-
keit, *f*.

Indéterminé, ée, adj. ἀόριστος,
ἀδιόριστος, unbestimmt; ἀνε-
ποικίστος, ὅπου δὲν ἀνε-
φάνισεν ἀκρίαν, unentschlöf-
sen, unschlüssig.

Indéterminément, adv. ἀδιο-
ρίτως, unbestimmt, auf eine
unbestimmte Weise.

Indénot, ée, adj. (— tement,
adv.) ἀνεωλέτης, unanständig.

Indénotation, f. ἀνεωλέτης, An-
ständigkeit, *f*.

Index, m. πῖναξ βιβλίου, Re-
gister n. eines Buchs; τὸ δείκ-

αὐτὸν δάκτυλον (ἑλλ. αὐτὸν δάκτυλον), Zeigefinger, m.

dicateur, m. (anat.) μὲν τοῦ δακτύλου (τοῦ δεικτικού δακτύλου), Muskel n. des Zeigefingers.

dicatif, m. (gramm.) ὁριστικὸς ἔχεται, Indikatio (inductivus modus), m.

dicatif, ive, adj. δεικτικός, inductivus, anzeigend.

dication, f. ἰνδικίς, σημεῖον, Anzeig, f.; Zeichen, n.

dice, m. σημεῖον δεικτικόν, Anzeiger, n. Anzeig, f., Macht, n.

dicible, adj. ἄρρητος, ἀνεξήγητος, unausprechlich, unäglich.

diction, f. συγκατάθεσις συνόλου, Zusammenberufung f. einer Kirchenversammlung; (ἐκ τῶν καλεσθέντων), ἡ Ἰνδικτιών, (im Kalender) der Römer Zählzeit, f.

dicule, m. (p. u.) δεικτικὸν σημεῖον μικρόν, kleines Anzeichen, n.

dicune, f. Ἰνδικτιών, περὶ τὴν θορυμασμένον, feiner Katun, Ztg, m.

différent, adv. ἰδιαίτερος, μετὰ ἰδιαίτερον, gleichgültig, mit Gleichgültigkeit, ohne Unterschied.

différence, f. ἰδιαίτερος, Gleichgültigkeit, f.

différent, enre, adj. ἰδιαίτερος, gleichgültig.

différentisme, m. ἰδιαίτερος ὡς πρὸς τὴν θορυμασμένον, Gleichgültigkeit f. in Religionsachen. — liste, m. ἰδιώ-

φρος ὡς πρὸς τὴν θορυμασμένον, der gleichgültig in Religionsachen ist.

Indigénat, m. προνόμιον τοῦ ἐγγενέως, τοῦ ἐντοπίου, Indigenat, Eingeborensrecht, n.

Indigence, f. ἰνδένε, πτωχεία, Dürftigkeit, Armuth, f.

Indigène, m. αὐτόχθων, ἐγγενής, ἐντοπίος, γεννημένος ἐκ τοῦ τόπου, der Eingeborene, Inländer, m.; Landeskind, n.

Indigent, ente, adj. ἰνδένης, πτωχός, dürftig, arm.

Indigeste, adj. ἀσπένδρος (ὅπου δὲν ἐχωρήσῃ καὶ ὅπου δὲν ἡμπούνη καὶ χωρήσῃ), unversauet; unverdaulich.

Indigestion, f. ἀσπένδρος, Unverdaulichkeit, f.

Indigite, m. ἡμίθεος αὐτόχθων (ἐκ τοῦ αἰσίου Πρωταγόρας), Halbgott m. eines Landes (bey den alten Römern).

Indignation, f. ἀγανάκτησις, Unwille, m.

Indigne, adj. ἀνάξιος, unwürdig

Indignement, adv. ἀνάξιος, unwürdig, auf eine unwürdige Art.

Indigner, v. a. ἀγανακτῶ, παροργίζω, einen unwillig machen, aufbringen. S' —, v. r. παροργίζομαι, θυμώω, unwillig werden, sich ärgern.

Indignité, f. ἀνάξιότης, ἀνάξια, Unwürdigkeit, f.; ἀρεσκεία, Unanständigkeit, f. v. énor-

mité, ἔξοχος, αἴψια, Beschimpfung, f.

Indigo, m. ἰνδικόν (φυτὸν τοῦ

τῆς Ἰνδίας, ὅπου χρησιμεύει εἰς βαφὴν χρώματος κίανου, τοῦ καὶ τὸ λουλάκι), Indig, Indigo, m.; χρώμα κίανον, Indigblau, n.

Indigotier, f. τόπος φυτευμένος ἐπὶ τὸ φυτὸν τοῦ λουλάκιου, Indigopflanzung, f.; τόπος ὅπου καλλιεργεῖται τὸ λουλάκι, Indigofabrik, f.

Indigotier, m. ὁ φυτευτὸς ἡ καλλιεργεῖται τὸ λουλάκι, Indigopflanzer, Indigobereiter, m.

Indiquer, v. a. δεικνύω, σημειῶναι, anzeigen.

Indire, m. προνόμιον ἀρχαῖος τόπου, ὅπου εἰς μερικάς περιστάσεις λαμβάνει τὸ διπλὸν εἰσόδημα ἐκ τῶν ἀρχαίων του, Recht n. eines Lehnheeren, in gewissen Fällen doppelte Lehnzinsen zu fordern.

Indirect ecte, adj. ὁ (ἡ, τὸ) μὴ κατ' εὐθείαν, nicht gerade zu, mittelbar; voies indirectes, μέσας πορείας (ἐπὶ κακῶ), frumme Wege, Schlechwege, m. pl.

Indirectement, adv. μὴ κατ' εὐθείαν, μετὰ κενὸν τρόπον, διὰ μέσων βοηθείας τῶν ἄλλων, nicht gerade zu, auf verdeckte Weise, durch Beihilfe anderer.

Indiscernable, adj. ὅπου δὲν ἡμπούνη τις νὰ τὸ διακρίνῃ, nicht zu unterscheiden.

Indisciplinable, adj. ὁ μὴ ἐπιδεικνύμενος μαθήσεως καὶ παιδείας, der keine Befehrung noch Zucht annimmt, zuchtlos.

Indiscipline, *f.* ἀπαίδευσις, Zuchtlosigkeit, *f.*

Indiscipliné, *éc. adj.* ἀπαίδευτος, αἰκατος (μάλιστα λέγεται διὰ στρατιωτικῶν αἰκατους), zuchtlos, ohne Mannszucht.

Indiscret, *ette, adj.* (— *crélement*, *adv.*) ἀδιάκριτος, ἀστοχαστός, ὁ μὴ σὺν ᾧσιν, undeutlich, undeckisam, undeischeiden; ὁ μὴ ἀποσιμῶν τὰ μυστικά τινός, ἀστοχαστός *γλῶσσος*, undeischwiegig, undeisonnen, schwachhaft.

Indiscrétion, *f.* ἀδιακρισία, ἀστοχασία, undeacht[sam]keit, undeisonnenheit, *f.*; κλίσις τοῦ εἰς τὸ τὰ γανερῶν τὰ μυστικά τινός, εἰς τὸ τὰ γλῶσσῶν, undeischwiegenheit, undeachtsamkeit, *f.*

Indispensable, *ad.* ἀπαραίτητος, ἀφευκτός, unumgänglich, unerntblich.

Indispensablement, *adv.* ἀπαραίτητως, ἀφευκτικῶς, χωρίς ἢλλο, schlechterdings, unumgänglich nöthig, durchar.

Indisponible, *adj.* (jur.) ἀδιάτακτος, ὁποῦ κατὰ τοὺς νόμους δὲν ἡμπορεῖ νὰ διαταχθῇ ἐκ διαθήκης, worüber man im Testamente nicht verfügen kann.

Indisposé, *éc. adj.* ἀνῆμπορος, φαλασμένος, unpaß, unpaßlich.

Indisposer, *v. a.* παραργίζειν, διαθεῖν κακὰ, unwillig machen, aufbringen.

Indisposition, *f.* διαγὰ ἀδωσία, unpaßlichkeit, *f.*; ἀποστραφή, Abgeneigtheit, Abneigung, *f.*

Indisputable, *adj.* ἀναντιρρήτος, unwiderprechlich, unstrittig.

Indissolubité, *f.* τὸ ἅλντον, ἀνάλυσις, unauflöslichkeit, *f.*

Indissoluble, *adj.* (— *blement*, *adv.*) ἀδιάλυτος, unauflöslich.

Indistinct, *inete, adj.* ἀδιάκριτος, ὁποῦ δὲν διακρίνεται, undeutlich, nicht zu unterscheiden.

Indistinctement, *adv.* ἀδιακρίτως, εἰς τὸσπον ὁποῦ δὲν διακρίνεται, undeutlich, so daß man es nicht erkennen kann; ἀδιακρίτως, ohne Unterschied.

Individu, *m.* ἄτομον (ἐνα ἑποκείμενον μόνον του), Individuum, Einzelwesen, *n.*

Individuel, *elle, adj.* ἀτομικός, individuell, besonder.

Individuellement, *adv.* κατὰ τὸ ἄτομον, ξεχωριστὰ ἐκτεωρούμενον, einzeln, besonders betrachtet.

Indivis, *ise, adj.* (jur.) ἀδιαμοιραστός, ungetheilt; *par*—, ἐχωριστῶς, κατὰ, ἐν κοινωνίᾳ, gemeinschaftlich, in Gemeinschaft.

Indivisibilité, *f.* τὸ ἀδιαίρετον, untheilbarkeit, *f.*

Indivisible, *adj.* (— *blement*, *adv.*) ἀδιαίρετος, ἀμοιραστός, untheilbar.

Indolce, *adj.* δυσμαδής, ὁποῦ δέσκολα παιδύεται, δίδασκεται, ungetebrig, unentsam.

Indocilité, *f.* δυσμαδεια, Ungetebrigkeit, *f.*

Indolence, *f.* ἀνάλγησία, ἀπά-

θεια, unempfindlichkeit, Trägheit, *f.*

Indolent, *ente, adj.* ἀπορος, ἀμελής, träge, sorglos, unempfindlich.

Indomptable, *adj.* ἀκαταδάμαστος, ὁποῦ δὲν ἡμπορεῖ νὰ κατανάσθῃ, unbezähmbar, unbändig.

Indompté, *éc. adj.* ἀκαταδάμαστος, ὁποῦ δὲν ἐκαταδάσθῃ, ungezähmt, wild.

In-douze, *m.* τὸ βιβλίον ἐκ ὀχθῆς διδασκάντων τῆς κόλλας, Buch *n* in Duodez.

In-à, ue, adj. οὐ προσήκων, ἀνάρμοστος, ungehörig, ungebührlich.

Indubijable, *ad.* ἀνυμφυβόλος, unzweifelhaft.

Indubitabement, *adv.* ἀνυμφυβόλως, χωρίς ἀμφιβολίας, ohne Zweifel.

Induction, *f.* ἀπαγωγή, παρακλήσις, Verleitung, Umlistung, *f.*; σύναγμα, πρόβλημα ἐξ οὐ συνάγεται ἕτερον, συμπερασµα ἐκ πολλῶν γεγονότων συνεκτετα ἐξηκόμενον, Schluß *m.* aus mehreren einzelnen Fällen gezogen, Induction, *f.*

Induire, *v. a.* γέλω, παρακινῶ, verleiten, veranlassen; συμπεραίνειν, folgern, ditschen.

Indulgement, *adv.* διὰ συγκατάθεσιν, aus Nachsicht.

Indulgence, *f.* συγκατάθεσις, Nachsicht, *f.*

Indult, *ente, adj.* συγκαταβατικός, nachsichtig.

Indult, *m.* γράμματα συγκαταβατικά (μάλιστα τοῦ Πάπα),

indult, Erlass, *m.*, Vergünstigung (besonders des Pabstes),

ultaire, *m.* έκείνος όπου κάνει γράμματα συγκριτικά του Πάπα το οποίο του δίδουν το δικαίον εις την εκκλησιαστικόν αξίωσιν, der durch ein päpstliches Indult Recht auf eine Pfründe hat.

liment, *adv.* (jur.) αὐτοπροσώπως, ungebüthlicher Weise.

luration, *f.* (chir.) τὸ σκλήρον, σκληρώσις, Verhärtung, *f.*

lustric, *f.* τέχνη, Kunst, *f.* : ιερολογία, επιδιδόσης, Kunstreich, *m.*, Geschicklichkeit, *f.*

lustrissement, *adv.* τεχνικώς, επιτηδεύως, auf eine künstlerische, geschickte Weise.

lustrieux, *cuse*, *adj.* επιτηδεύσιος, τεχνικός, geschickt, künstlerisch, kunstreich.

luis, *m. pl.* οἱ ιωηρεϊοῦντες ἐν τλειαίς (ἐκ τῆν λευκορυγίαν), τὰς διακόνους, καὶ υποδιακόνους, die Geistlichen *m. pl.*, die bey dem Hochamte den Diaconen und -ublaten an die Hand gehen.

lurable, *adj.* (- blement, *adv.*) ἀλόγητος, αἰσώματος, unerschütterlich.

ludit, *ite*, *adj.* όπου ἀκόμη δὲν ἐδόθη εἰς τύπον, ungedruckt, nicht herausgegeben.

effabilité, *f.* τὸ ἀλόγητον, ἀνέκφραστον, unaussprechlichkeit, *f.*

effable, *adj.* ἀλόγητος, ἀνέκφραστος, unaussprechlich.

effaçable, *adj.* ἀνεξάλειπτος, unauslöschlich.

Inefficace, *adj.* ἀνελέγητος, ἀνίσχυρος, unwirksam, unfruchtig.

Inefficacilé, *f.* τὸ ἀνελέγητον, καὶ ἀνίσχυρον, Unwirksamkeit, *f.*

Inégal, *ale*, *adj.* ἀνισος, ungleich.

Inégalement, *adv.* ἀνίσως, εἰς τρόπον μὴ ἴσον, ungleich, auf eine ungleiche Weise.

Inégalité, *f.* ἀνισότης, Ungleichheit, *f.*

Inélegant, *te*, *adj.* (p. u.) ἀκομύως, unzierlich.

Inéligible, *adj.* όπου δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἐκλεχθῇ, nicht wählbar.

Inénarrable, *adj.* ἀνεκδιήγητος, unerzählbar, unaussprechlich.

Inepte, *adj.* ἀφνης, ἀνεπιτηδεύσιος, ungeschickt, unklug (zu etwas); μωρολόγος, ἀνόητος, albern, ungeräth.

Ineptie, *f.* (τὸ τ. προσ. ὡς s) μωρολογία, ἀνοησία, Albernheit, Ungereimtheit, *f.*

Inépuisable, *adj.* ἀνεξάντητος, unerschöpflich.

Inertie, *f.* (phys.) force de —, αδράνεια, τὸ ἰδιωμα τῶν σωμάτων νὰ μένου εἰς τὴν στάσιν εἰς τὴν ὅποιαν ἐυρίσκονται εἰς εἰς κίνησιν, ἵπτε ἀκινησίαν ἕως ὅτου ἐξωτερικὴ δύναμις τὰ μεταβάλλῃ, Kraft *f.* der Trägheit (vis inertiae), *f.*

Inespéré, *ée*, *adj.* (- rément, *adv.*) ἀνέλπιστος, unerhofft.

Inestimable, *adj.* αἰτήματος, unschätzbar.

Inétendu, *ue*, *adj.* (phys.) ὁ

(ἡ, τὸ) χωρίς ἔκτασιν, unausgesehen.

Inévidence, *f.* ἀσάφεια, Undeutschheit, *f.*

Inévident, *ente*, *adj.* ἀσαφής, μὴ ἐνεργής, undeutlich.

Inévitable, *adj.* (- blement, *adv.*) ἀγικτος, unvermeidlich.

Inexact, *acte*, *adj.* ὁ μὴ ἀκριβής, nicht genau.

Inexactitude, *f.* ἡ μὴ ἀκρίβεια, Mangel *m.* an Genauigkeit.

Inexcusable, *adj.* ἀνυμπτήτως, ἀπροφάσιτος, nicht zu entschuldigen, unverzeihlich.

Inexécutable, *adj.* όπου δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἐκτελεσθῇ, unsführbar.

Inexécution, *f.* ἡ μὴ ἐκτέλεσις, Nichtvollendung, *f.*

Inexercé, *ée*, *adj.* ἀγύμναστος, ungeübt.

Inexistence, *f.* ἡ μὴ ὑπαρξις, das Nichtseyn, die Nichtexistenz.

Inexorable, *adj.* (- blement, *adv.*) ἀδυσώπητος, όπου δὲν εἰσακούει, unerbittlich.

Inexpérience, *f.* ἀπειρία, Unersfahrenheit, *f.*

Inexpérimenté, *ée*, *adj.* ἀπειρος, ὁ μὴ ἐμπειρος, unersfahrten.

Inexpiable, *adj.* ἀνεξιλέητος, ἀσυγχώρητος, nicht abzulassen.

Inexplicable, *adj.* ἀνεξήγητος, unerklärbar.

Inexpressible, *adj.* ἀνέκφραστος, nicht auszusprechen, unaussprechlich.

Inexpugnable, *adj.* ἀνάλειπτος, ἀπόρρητος, όπου δὲν ἡμπο-

ρεῖ νὰ παροῦν, nicht zu er-
dauern, unüberwindlich

Inextinguible, adj. ἀσβεστος,
ὁποῦ δὲν σβένεται, unau-
löslich.

Inextinguibility, f. τὸ ἀσβεστον,
Unlöslichkeit, f.

Inextricable, adj. ἀνεξοδός,
ὁποῦ δὲν ἡμπορεῖ νὰ ξε-
μπερδεθῇ, nicht zu entwirren,
wo man sich nicht herausfinden
kann.

Infailibilité, f. τὸ ἀλάθευτον,
τὸ ἀσφαλές, Unfehlbarkeit, f.

Infailable, adj. ὁποῦ δὲν ἡμ-
πορεῖ νὰ λείψῃ, unfehlbar;
ἀλάνθαστος, ὁποῦ δὲν ἡμ-
πορεῖ νὰ σφαλῇ, untrüglich.

Infailiblement, adv. εἰς τρόπον
ὅστε δὲν ἡμπορεῖ νὰ λείψῃ,
bestimmt, unfehlbar, gewiss.

Infaisable, adj. ὁποῦ δὲν ἡμ-
πορεῖ νὰ γίνῃ, unthunlich.

Infamant, ante, adj. ὁποῦ γέ-
ρει δυσφημίων, schimpflich,
entehrend.

Infamation, f. δυσφημία, Schan-
de, f., Schandfleck, m.

Infâme, adj. αἰμώδης, δυσφη-
μημένος, ehrlos, schändlich;
lieu —, αἰμώδης τόπος, πορ-
νοστάσιον, schlechter Ort, m.,
Budenhaus n.

Infamie, f. αἰμία, δυσφημία,
Ehrlosigkeit, Schande, f.;
πράξις αἰμώδης, Schandthat, f.;
λόγος ὁποῦ γέρει δυσφημίων,
βλαβή, Schmähdung, f.

Infant, ante, m. f. τίτλος διδο-
μένος εἰς τοὺς υἱοὺς καὶ τὰς
θυγατέρας τοῦ βασιλέως τῆς
Ἰαπωνίας καὶ Πορτογαλλίας,

Infant, m., Infantina, f. (in
Spanien und Portugal).

Infanterie, f. στρατιωτικὰ πεζ-
κόν, Fußvolk (Infanterie, f.),
n.

Infanticide, m. νηπιόκτονία,
Kindermord, m.; m. f. ὁ, ἡ,
νηπιόκτονος, Kindesmörder,
m., —vtn, f.

Infatigable, adj. ἀκούραστος,
ἀκοπίαστος, unermüdet.

Infatigablement, adv. ἀκοπιά-
στως, unermüdet, ohne zu er-
müden.

Infatuation, f. πρόληψις μωρίας
καὶ ἄλογος, thöriges Vorur-
theil, n.

Infatuer, v. a. μορσύνω, δίδω
πρόληψιν μωρίας, einen thörs
richt für etwas einnehmen.

infatue, ée, ὁ ἔχων πρόλη-
ψιν ἄλογον περὶ τινος, thö-
richt für etwas eingenommen.

Infécond, onde, adj. ἄγονος,
ἀκαρπός, unfruchtbar.

Infécondité, f. ἄγονία, ἀκαρ-
πία, Unfruchtbarkeit, f.

Insect, ecte, adj. μυσημένος,
βομυηρός, angesticht, stinkend.

Infecter, v. a. καταβρομέω,
μυρίζειν, mit Gestank erfüllen,
ankleben.

Infection, f. δυσωδία, καὶ μυ-
σος, Gestank (von faulenden
Körpern), m., Ansteckung, n.

Infélicité, f. (p. u.) δυστυχία,
δυστυχής κατάσταση, Un-
glückseligkeit, f.

Inféodation, f. πράξις διὰ τῆς
ὁποίας ὁ Κύριος ἀποσπᾷ γῆν,
καὶ τὴν δίδωι πάλιν νὰ τὴν πο-
τῇ λόγῳ προστάσεως, Lehn-
errichtung, f.

Inféoder, v. a. δίδω γῆν λόγῳ
προστάσεως, zu einem Lehen
machen.

Inférer, v. a. συμπεραίνειν, folg-
ern, schließen.

Inférieur, ieure, adj. κατώτε-
ρος, der (ble, das) untere, ge-
ringere; il lui est inférieur
en science, εἶναι κατώτερος
ἀπὸ αὐτοῦ εἰς τὰς ἐπιστήμας,
er steht ihm nach in Wissen-
schaften.

Inférieurement, adv. κατώτε-
ρως, geringer, nachstehend,
nicht so gut als —.

Infériorité, f. ἡ τοῦ κατώτερου
πρὸς τὸν ἀνωτερον τάξις, ge-
ringerer Stand, geringerer
Grad, m.

Infernal, ale, adj. ὁποῦ ἀνήκει
εἰς τὸν ᾠδὴν, höllisch; le ser-
pent —, le dragon —, ὁ δαι-
μων, der höllische Dämon, der
Teufel; pierre infernale,
(chim.) λίθος κανονικός, πέ-
τρα τοῦ ἔδου, Negstein, fam.
Söllenstein, f.

Infertile, adj. ἀκαρπός, un-
fruchtbar.

Infertilité, f. ἀκαρπία, Unfrucht-
barkeit, f.

Infester, v. a. κακοποιῶ, πλέπ-
τω, χαλνῶ, λεηλεῶ, verhe-
ren (durch Streifenwesen); ὁλο-
χλῶ, bedürftigen, beschweren.

Infidèle, adj. ἀπίστος (εἰς τὸν
εὐθέτην του κτλ.), treulos,
untreu, ungetreu; ἀπίστος
(ὁ μὴ πιστεύων, μὴ ἔχων
πίστιν), ungläubig; mémoi-
re —, μνήμη ὁποῦ λανθάνει,
untere Gedächtnis, n.; ré-
cit —, διήγησις, ἥτις κρύπτει

ἢ ἀλλόθεν, nicht trenne,
nicht der Wahrheit gemäß
Erzählung, f.

Infirmité, *adv.* ἀπιστως,
treulos, treulofer Weise,

Infirmité, *f.* ἀπιστία, ἡ μὴ ἐμ-
πιστοσύνη, Treuloßheit, Un-
treue, f.; ἀπιστία (ἐκείνου
αὐτοῦ δὲν πιστεύει), Unglau-
be, m.; — de mémoire, ἐλ-
πίστως μνήμης, Gedächtniß-
schwäche, f.

Infirmité, *f.* διάβασις ὑγροῦ
ἐκ τοῦ πύου πρὸς πύον
πύον, Entziehung f. einer
Flüssigkeit in etwas.

Infirmité, *v. r.* διαπερῶ (λέγε-
ται διὰ ὑγρῶ), sich einziehen,
eintringen (von Flüssigkeiten).

Infirmité, *ie, adj.* ἀπείρος (μὴ
ἔχον πύον), unendlich; ἀνα-
ριθμήτος, unendlich, zahllos.
v. m. τὸ ἀπείρον, das Unend-
liche à l' —, als ἀπείρον,
das Unendliche.

Infirmité, *adv.* ἀπείρως, un-
endlich; ἀναριθμήτως, un-
zählbar, ohne Zahl-
limité, *f.* τὸ ἀπείρον, Unend-
lichkeit, f.

Infirmité, *adv.* calcul —,
λογος (λογισμὸς) τῶν ἐπ'
ἀπείρων ἐλαττωσάν, ἢ τῶν
ἀπείρων, Rechnung (Ana-
lyse) f. des Unendlichen.

Infirmité, *m.* (gramm.) ἀπώρυ-
γος ἐγκλίσις, Infinitiv
(infinitivus modus).

Infirmité, *adv.* (jur.) τὸ
ἐκ τῷ μὲν ἀποκρινόμε-
νον, ἀνυποδόν, unkräftig, un-
gültig machend.

Infirme, *adj.* φιλάσθενος, ἀρ-

δύστος, schwächlich, fränk-
lich.

Infirmer, *v. a.* (jur.) ἀνυποδόν,
unkräftig, ungültig machen;
ἀδυνατίζω, schwächen, ent-
kräften.

Infirmerie, *f.* νοσοκομείον (ἐκ
τῶν νοσησάντων), Krankenstube
(im Kloster) f.

Infirmer, *iére, m.* ὁ ἔχων τὴν
ἐπιστάσιν τῶν ἀσθενῶν ἐκ
τῶν κοινῶν καὶ νοσοκομείων,
Krankenaufseher (im Kloster),
m.; ὁ δουλεύων καὶ φροντί-
ζων τοῖς ἀρρώστοις, Kranken-
wärter, m.

Infirmité, *f.* ἀδυναμία, ἀρρώ-
στια, Schwäche, Krankheit, f.;
ἐλάττωμα ἐκ τοῦ σώματος, Ges-
brechen (am Körper), m.

Infammable, *adj.* ὅπου εὐκα-
λε φλογίζεται, ἀνάπτει, ent-
zündbar, brennbar.

Infammabilité, *f.* διάθεσις
πρὸς φλογισμὸν τινὸς ἐκ τῶν
ἀνάπτον, Entzündbarkeit,
Brennbarkeit, f.

Infammation, *f.* φλόγωσις,
Entzündung, f.

Infammatoire, *adj.* φλογιστι-
κός, entzündlich, Entzün-
dungsb.

Inflexibilité, *f.* τὸ ἀκαμπτον,
Unbiegsamkeit, f.

Inflexible, *adj.* (— blement,
adv.) ἀκαμπτος, ὅπου δὲν
κλίναι ἐκ συμπατάσων, un-
biegsam, unbegsam.

Inflexion, *f.* καμπσις, λόγι-
σις, Wiegung, Biegung, f.;
(gramm.) κλίσις, Abbiegung,
Abänderung (Declination), f.

Infliction, *f.* τιμωρία, προσ-

βολή τιμωρίας, Auflegung (ei-
ner Peiðstrafe), f.

Inflictive, *adj. f.* peine —, τι-
μωρία καταγομένη τινὶ (υπό-
στασις τιμωρίας), Peiðstrafe, f.

Influence, *f.* ἐνέργεια, ἐλαστός,
ἐνέργεια ἐκ τῆς, Einfluß, m.

Influencer, *v. a.* ἐνεργῶ, ἐκτε-
λεῶ διὰ μέσου ενεργείας,
durch Einfluß wirken.

Influencer, *v. a.* (ἐκ τῆς ἀστρολο-
γίας, διὰ τὴν νομιζομένην
ἐνέργειαν τῶν ἀστρον ἐκ τὸν
ἀνθρώπων καὶ τὴν τύχην τοῦ),
ἐνεργῶ, wirken (von dem ver-
meinten Einfluß der Sterne
auf den Menschen und sein
Schicksal). v. a. προξενῶ, γί-
νομαι αἰτίας, ενεργῶ, Ein-
fluß haben, mitwirken.

Information, *f.* νομικὴ εἰδο-
ποίησις συμβάντος τινὸς, ge-
setzliche Bekanntmachung f. ei-
nes Vorfalles; ἔρευνα ἐγκρι-
ματικὴ (τὴν ὅποιαν κίμεται
τὸ κοινόν), gerichtliche
(Criminal-) Untersuchung, f.

Informe, *adj.* ἄμορφος, ἀση-
μαίσιτος, ungestalt, unform-
lich; ὅπου δὲν εἶναι κατὰ
τὴν νομίμον τάξιν, nicht nach
der gesetzlichen Form. étoiles
informes, ἀστέρες ὅπου δὲν
ἀντιστοιχῶν ἐκ τῆς ἀστρο-
νομίας, Sterne m. pl., die zu
keinem Sternbilde gehören.

Informé, *m.* ἐξέτασις ἐκ μέγος
τοῦ κοινῆτος, gerichtliche Un-
tersuchung, f.

Informer, *v. a. q.* de qc., δι-
δω εἰδῶν διὰ τὴν εἰναι,
εἰδοποιῶ, benachrichtigen, un-
terrichten (einen von etwas);

(jur.) ἐρευνᾶ διὰ ἐγκλημα, unterfuchen (gerichtlich), eine gerichtliche Unterfuchung anftellen.

Infortiat, *m.* τὸ ὄνομα τοῦ δευτέρου βιβλίου τοῦ κατ' Ἰουστινιανὸν *Novatorum*, das zweite Buch der Pandekten (*infortiatum*).

Infortune, *f.* ἀτυχία, ἀτύχημα, Unglück, *n.*

Infortuné, *é*, *adj.* ἀτυχής, δυστυχής, unglücklich

Infracteur, *m.* παραβιάτης, Uebertreter, *m.*

Infraction, *f.* παράβασις, Uebertretung, *f.*; — *de paix*, χαλεσμός ειρήνης, Friedensbruch, *m.*

Infructuusement, *adv.* χωρὶς καρπὸν, fruchtlos, vergebens.

Infractueux, *euse*, *adj.* ὁποῦ δὲν φέρει καρπὸν, ἀκαρπός, unfruchtbar; *fig.* μάταιος, ὁποῦ γίνεται μάταιος, fruchtlos, vergeblich.

Infus, *use*, *adj.* ἐγχυτός, ἐμπνευμένος ἀπὸ τῶν θεῶν, eingegossen, von Gott eingegeben.

Infusible, *adj.* ἀχυτός, ὁποῦ δὲν χόρταιται, δὲν διαλύεται, unschmelzbar.

Infusion, *f.* μώσχευμα, Einnahme, *f.*; ἐγχύσις (ὡς τοῦ ζεστοῦ νεροῦ εἰς ταιριαστὸν χυμὸν), Aufguss, *m.*

Ingame, *adj.* *fam.* κλαγρός, ταχός, flink, rasch.

Ingénérable, *adj.* ἀγέννητος, ὃ μὴ δυνάμενος πρὸ γυναικὸς, was nicht erzeugt werden kann.

Ingénieur, *v. r.* σὺνθεσις, *m.*

σποχίζονται νὰ εἰσὼν τοὺς ἑαυτοὺς πῶς νὰ κάμωσι, auf Witzel sinnen.

Ingénieur, *m.* μηχανικός, διὰ τὰς μηχανάς, εἰς ἐχέρωσιν, ἢ κατασκευὴν πόλεων, πολέμικος ἀρχιτέκτων, Artéges baumeister, Ingenieur, *m.*

Ingénieusement, *adv.* εὐφρων, ἐπιδειξίως, μετὰ πολλὰ τεχνικὸν τρόπον, auf eine sinnreiche Art.

Ingénieux, *euse*, *adj.* εὐφρων, εἰρηνητικός, sinnreich, witzig; ἐντεχνος, kunstreich.

Ingénu, *us*, *adj.* ἀπλοῦς, ἡλιθίος, ἀδόλος, ἀκακός, treuherzig, offenherzig, aufichtig.

Ingénuité, *f.* ἀπλότης, ἀκακία, Treuherzigkeit, Aufichtigkeit, *f.*

Ingénument, *adv.* μετὰ ἀπλότητα, μετὰ ἀκακίαν, auf eine treuherzige Weise; ἡλιθίως, frey heraus.

Ingérer, *v. r.* ἐμβάλω, ἀντικαθίσταμαι εἰς μίαν υπόθεσιν, χωρὶς νὰ με χρῶμαι, sich unterwerfen in eine Sache einmischen.

Ingrat, *ale*, *adj.* ἀγάριστος, undankbar; ἀκαρπός, μάταιος, fruchtlos.

Ingratitude, *f.* ἀγαριστία, Undankbarkeit, *f.*, Un dank, *m.*

Ingrédient, *m.* τὸ εἰσέρχόμενον εἰς τὴν σύνθεσιν τινὸς πρᾶγματος, Ingrédient, *n.*, Zuthat (zu einer Arznei u.), *f.*

Inguérissable, *adj.* ἀνίατος, ἀγίαρτος, unheilbar.

Inguinal, *ale*, *adj.* ὁποῦ ἀνήκει εἰς τὸν βουβάκιον, ἢ παραδάκτυλον, Leistens; hernie

inguinale, ἐντεροκόλη (ἀπάσιμον) εἰς τὸν βουβάκιον (εἰς τὸ ἱεμεν), Leistbruch, *m.*

Inhabile, *adj.* (jur.) ἀνεπιτηδεύτος, ἀνάστος, unfähig.

Inhabileté, *f.* ἀνεπιτηδεύτης, Unfähigkeit, *f.*

Inhabilité, *f.* (jur.) ἀνεπιτηδεύτης, ἀνάστος, unfähig; felt (j. B. Wechsel ausstellen u.), *f.*

Inhabitable, *adj.* ἀκατοίκητος, ὁποῦ δὲν ἔμπορεῖ νὰ κατοικήῃ, unbewohnbar.

Inhabité, *é*, *adj.* ἀκατοίκητος, unbewohnt.

Inhabitude, *f.* (p. u.) ἀσυνήθεια, Ungewohntheit, *f.*

Inherence, *f.* προσκόλλησις φυσική, das Anhängen, Anstehen.

Inhérent, *ente*, *adj.* προσκολλημένος φυσικῶς, anhängend, anleidend (von Natur).

Inhiber, *v. a.* (jur.) ἀπαγορεύω, ἐμποδίζω, unterlagen, verbieten.

Inhibition, *f.* (jur.) ἀπαγόρευσις, ἐμπόδις, Unterlagung, *f.*, Verbot, *n.*

Inhospitalier, *ière*, *adj.* ἀφιλόξερος, unaffectionnlich.

Inhospitalité, *f.* ἀξενία, ἀφιλοξενία, Mangel an Gastfreudheit.

Inhumain, *aîne*, *adj.* (-nement, ἀπάνθρωπος, unmenlich.

Inhumanité, *f.* ἀπάνθρωπις, Unmenslichkeit, *f.*

Inhumation, *f.* ταφή, δάφιμον, Beerdigung, *f.*

Inhumier, *v. a.* θάπτω, ἐταγιάζω, beerdigen, begraben.

maginable, *adj.* ἀνεπίνοη-
τος, undenkbar.

inimitable, *adj.* ἀμίμητος, uns-
achahmlich.

inimitié, *f.* ἔχθρα, Feindschaft, *f.*

intelligible, *adj.* ἀκατανόη-
τος, unverständlich.

intelligibilité, *f.* τὸ ἀκατα-
νόητον, Unverständlichkeit, *f.*

inquiet, *adj.* (-que, *adv.*)
ἀδίκος, παράνομος, ungerecht,
unbillig.

inquité, *f.* παρανομία, ἀδικία,
Ungechtigkeit, Unbilligkeit, *f.*

iniquité, *f.* ἁμαρτία, Sünde, *f.*

initial, *ale, adj.* lettre initiale,
ἀρχαία, Anfangsbuchstabe, *m.*

initiation, *f.* μύησις, κατεχί-
νησις, εἰσαγωγή τινος εἰς μύ-
ησιν, εἰς μυστικὰς τελετάς,
Einweihung, *f.*

injuste, *f.* τὸ δίκαιον νά
παράβληται τις (οἷον· νόμον,
ἐπιταγήν κτλ.), Antragserecht,
n.

injust, *v. a.* κατηγῶ, εἰσάγω
τινὰ εἰς μυστήρια, εἰς μυστι-
κὰς τελετάς, einweihen (zu
Schweigenfassen); παραδίδω τὰς
ἐπιστήμης ἢ τέχ-
νης, einen in eine Wissenschaft,
in eine Kunst einweihen.

injecter, *v. a.* ἐμβάλλω, χέω
μέσα (μέλιστα ἀναλυμένον
κρηρὶ εἰς τὰς γλέσσας ἑνὸς νε-
φροῦ), ausstreichen (Nieren ei-
nes Viehnamens); (ἐκὰς ὄργανον
ὑποκρινὸν εἰς μέγα πληγὴν
κτλ.), einspritzen (in Wunden
κτλ.).

injection, *f.* ἐγχύσις, καὶ τὸ
ὄργανον ὅπου γυνεῖται εἰς τὰς

πληγὰς κτλ., Einspritzung, *f.*;
καὶ τὸς ὅς man einspritzt (in
Wunden κτλ.); (τοῦ ἀναλυμέ-
νου κρηρὶ εἰς τὰς γλέσσας
τοῦ νεφροῦ), Ausstreichen
(der Nieren eines Viehnamens).

Injunction, *f.* ἐπιταγή, προστα-
γή ἐξουσιάζουσα, Einschärfung,
f., eingeschärfter Befehl, *m.*

Injure, *f.* ἔργον, ἀδικία, ἐγγί-
στις, Beleidigung, *f.*; ὑβριστι-
κὸς λόγος, χυδῆρος, Schimpf-
rede, Grechtheit, *f.*; les inju-
res de l'air, βλάβη, χυδαίσιμος
ἀπὸ τῆς κακοκαιρίας, χυδαί-
σιμος, böse, Beschä-
digung *f.* von schlechtem Wet-
ter, kalte, egnichte κ. rauhe
Luft.

Injurier, *v. a.* ἐγγίζω, ὑβρίζω
τινὰ, einen beleidigen, schim-
pfen.

Injuriensement, *adv.* ὑβριστι-
κῶς, auf eine ehrentührige
Weise.

Injurieux, *ense, adj.* ὑβριστι-
κός, ὅπου ἐγγίζει τὴν τιμὴν,
ehrentührig, beleidigend.

Injuste, *adj.* ἀδίκος, ungerecht.

Injustement, *adv.* ἀδίκως, un-
gerechter Weise.

Injustice, *f.* ἀδικία, Ungerech-
teit, *f.*

Inné, *éc, adj.* ἐμφυτός, ange-
boren.

Innocement, *adj.* ἀθώος,
ἀπλός, unschuldiger Weise, in
aller Unschuld; in aller Ein-
falt.

Innocence, *f.* ἀθωότης, Un-
schuld, *f.*; ἀκακία, Arglosigkeit,
Einfalt, *f.*

Innocent, *ente, adj.* ἀθώος,

unschuldig; ἀβλαβής, unschäd-
lich; ἀπλός, einfältig; mas-
sacre des innocents, ἡ βορ-
γοκρατία τοῦ Ηωδών, der
bettschlechtliche Kindermord.

Innocenter, *v. a.* ἀθωῶν, für
unschuldig erklären.

Innombrable, *adj.* ἀναρίθμη-
τος, unzählbar, unzählig, zahl-
los.

Innomé, *adj.* (jur.) ἀνόνομος,
ungenannt.

Innomines, *m. pl.* les os —,
(anat.) τὰ ἀνόνομα ὀστᾶ,
die ungenannten Ketne (die
das Becken bilden).

Innovateur, *v. novateur.*

Innovation, *f.* νεωτερισμός,
καινοτομία, Neuerung, *f.*

Inover, *v. a.* νεωτερίζω, και-
νοτομῶ, Neuerungen machen.

Inobservance, Inobservation,
f. ἡ μὴ παρατήρησις, ἀκωπο-
ταγή, Nichtbeobachtung, Nicht-
befolgung, *f.*, Ungehorsam, *m.*

Inoccupé, *éc, adj.* ὅπου δὲν
ἔχει δουλείαν, ἄργος, unbe-
schäftigt, unthätig.

In-octavo, *m.* (βιβλίον) εἰς
ὄγδοον, (Buch) in Octav.

Inoculateur, *m.* ἐκείνος ὅπου
ἐμφυλλίζει ταῖς ἐλλογίαις,
Einspinner der Blätter.

Inoculation, *f.* ἐμφύλλισμα ἐν-
λογίων, Einspinnung *f.* der
Blätter.

Inoculer, *v. a.* ἐμφυλλίζω ταῖς
ἐλλογίαις, die Blätter ein-
spinnen.

Inoculiste, *m.* ἐκείνος ὅπου
δίδεται τὸ ἐμφύλλισμα (τὸν
ἐλλογιῶν), der für die Ein-
spinnung der Blätter ist.

Inodore, *adj.* ὁσπύ δὲν μυρ-
ρί, geruchlos.

Inofficieux, *m. testament* —
διαθήκη διὰ τῆς ὁπίας ὁ
νόμιμος κληρονόμος γίνεται
ἀλλήως. *Testament n.*, was
durch der geistliche Erbe ent-
erbt wird.

Inofficiosité, *f.* (jur.) action
d' —, ἐγωγή τοῦ νόμου κατὰ
τῆς παροίης διαθήκης διὰ
ἀδικίας ἡλλήως ἐγγινε, Klage
f. eines Sohns gegen das vä-
terliche Testament wegen un-
rechtmäßiger Enterbung.

Inondation, *f.* πλημμυρία, Ue-
berschwemmung, *f.*

Inonder, *v. a.* καταποντίζω,
πλημμυρίζω, überschwemmen.

Inopiné, *éc.*, *adj.* (— nément,
adv.) ἀπροσδόκητος, περι-
σπῶν, unerwartet, unvermu-
thet.

Inoui, *inouie*, *adj.* ἀνέκουστος,
unehört.

In-quarto, *m.* (βιβλίον) εἰς
τέταρτον, (Buch) in Quart.

Inquiet, *iéte*, *adj.* ἀνθυγος,
unruhig.

Inquiéter, *v. a.* κάμνω ἀνθυγόν,
ἐνοχλῶ, denruhigen.
a' —, *v. r.* εἶμαι ἀνθυγος,
εἶμαι εἰς ἀνθυγίαν, sich be-
unruhigen, in Unruhe seyn.

Inquietude, *f.* ἀνθυγία, ἀν-
θυγία, Unruhe, *f.*

Inquisiteur, *m.* ἐκζητήτωρ,
κρίτης τῆς λογῆς ἐξετάσεως,
λογῆς ἐξετάστης, Inquisitor,
Kregerichter, *m.*

Inquisition, *f.* (p. u.) (ἐκζήτησις,
ὑπερβολή, f.) τὸ ἐκζη-
τεῖν τῆς λογῆς ἐξετάσεως,

Inquisition, *f.*, Kregergericht,
n.

Insatiabilité, *f.* ἀχόρεσσία, Un-
ersättlichkeit, *f.*

Insatiable, *adj.* ἀχόρεστος, un-
ersättlich.

Insicmment, *adv.* ἀγνώστως,
μη εἰδώς, aus Unwissenheit.

Inscription, *f.* ἐπιγραφή, In-
schrift, Aufschreib, *f.*; κατα-
γραφή (ὡς εἰς τὸ καταστι-
χεῖν τῶν μαθητῶν), Einschrei-
bung (Inscription), *f.*; — en
faux, (jur.) πρᾶξις εἰς ἀπό-
δειξιν διὰ γράμμα τε ψευδῆς
εἶναι καὶ νόθον, Behauptung
f. vor Gericht, daß ein Docu-
ment falsch sey.

Inscrire, *v. a.* ἐγγράφω, γρά-
φω τὸ ὄνομα τινὸς εἰς τὸ
κατάστιχον, einschreiben (je-
mandes Namen in ein Regis-
ter). (geom.) ἐγγράφω (ἐν
σχῆμα εἰς ἄλλο ὡς τὸ πε-
ρικλεῖν), (eine Figur in einer
andern) beschreiben. (jur.)
ἀποδείχων ψεύδιον γράμμα
τε ἐμπροσθεν τοῦ κριτοῦ, vor
Gericht die Falschheit eines
Documents beweisen.

Inscrit, *ite*, *part. v.* inscrire.

Inscrutable, *adj.* ἀνέκρευτος,
ἀνεκρεύτος, unerforschlich,
ungründlich.

Insçu, *m.* à mon —, à votre —,
etc., χωρίς εἰδῆσθαι μου, χωρίς
εἰδῆσθαι σου, κτλ., ohne
mein Vorwissen, ohne Dein
(Ihr) Vorwissen u., ohne
mein Wissen u.

Insecte, *m.* έντομον, ζώον, In-
sect (Krebsthier), *n.*

In-seize, *m.* βιβλίον τοῦ ὁποῦ

al κόλλαι εἶναι εἰς ὅ-
κτον, (Buch) in Seide

Insensé, *éc.*, *adj.* ἀνόητος,
λόος, wahnhaft, theörisch

Insensibilité, *f.* ἀναι-
σθησία, Unempfindlichkeit, *f.*

Insensible, *adj.* ἀναι-
σθητός, unempfindlich, fühllos

Insensiblement, *adv.* ἀναι-
σθητῶς, χωρίς τὰ τοῦ αἰ-
σθῆναι καταλάβει κατεν-
νομεῖται.

Inséparable, *adj.* (— ble,
adv.) ἀναισθητός, ἀχω-
ρῶν, untrennlich.

Insérer, *v. a.* ἐμβάλλω,
ἐνέμεινω (μὴν λέγειν)
einführen, einschalten, *v.*

Insertion, *f.* ἐμβολή,
einfügen, Einschaltung, *f.*

Insession, *f.* (mél.) ἡμί-
κρον, halbes Bad, *n.*

Insidieusement, *adv.* μ-
βουλῆς, hinterlistig

Insidieux, *sub.*, *adj.* μ-
βουλῆς, hinterlistig.

Insigne, *adj.* ἐπίσημος,
zeichnet.

Insignificance, *f.* ὀλιγ-
πλοία, ὀλιγία, geringfügig

Insignificant, *te*, *adj.* ὀ-
λιγοσύναντος, unbedeu-
tend.

Insinuant, *ante*, *adj.* πο-
λύμενος, ἐγγυριών, ἐ-
κείνους, einschmeichelnd,
mend

Insinatif, *m.* δόρον τὸ
ἐμπροσθεν ποτὲ οἷον
κοιμηθῆναι εἰς τὸν χ-
νοῦν (διὰ τὰ ἐκείνους)

Augenblick, augenblicklich, *σε-
γνῆστις*.
Instantané, *ἐε*, *adj.* στιγμιαίος,
 ὁποῦ παύσῃ μόνον ὑπὲρ σι-
 γῆν, augenblicklich, nur einen
 Augenblick dauernd.
Iustar, *ἂ* *l'* —, *adv.* ὡς, κατὰ,
 κατὰ τὸν τρόπον, so wie, nach
 Art.
Installation, *f.* ἀποκατάστασις,
 καὶ ἀνακαταστάσις, (feierliche)
 Errichtung, *f.*
Instigateur, *m.* παρακινητής
 (ἐπὶ κακῷ), Aufstifter, *m.*
Instigner, *v. a.* παρακινῶ (ἐπὶ
 κακῷ), anstiften, anreizen.
Instiller, *v. a.* ἐνσταλάζω, ein-
 träufeln; ἐμπίνω (εἰς τὸν
 νοῦν), einflößen.
Instinct, *m.* ἐμφυτος ὁρμή,
 ἰσχύς, ὅπου ἡ φύσις ἐν-
 ἰσχυρίζεται εἰς τὴν ζωὴν, ἰσχυρὴ
 ὁρμή (εἰς τὴν), Naturtrieb,
 Instinct, *m.*
Instituer, *v. a.* διατάττω, κατα-
 στήσω, θεμελιῶναι, ἀνορθε-
 ναι, stiften, errichten.
Institut, *m.* τὸ ἔθνος, τὰ καθεστῶ-
 τα, ἐτοιμασία, κατασκευή,
 Errichtung, Einrichtung, *f.*;
 κάθε διατάξις ἢ ἀπόφασις
 δι' ἀρχαίον σπουδὴν (ὡς
 σχολεῖον, ἀκαδημία κτλ.),
 Anstalt, *f.*, Institut, *n.*;
 instituts, institutes, τὰ ἴν-
 στιτούδια τοῦ Ἰουστινιανοῦ,
 die Institutionen *f. pl.* des rö-
 mischen Rechts.
Instituteur, *m.* — trice, *f.* ἐκεί-
 νος, ἐκείνη, ὅπου διατάττει,
 ὅπου θεμελιώνει, Stifter, *m.*,
 Stifterin, *f.*;
 ὁ, ἡ παιδαγω-
 γός (— γωγίσσα) (εἰς ἄρχον-

τὴν τέχνην), Erzieher, Lehrer, *m.*,
 Erzieherin, Lehrerin, *f.*
Institution, *f.* ἀποκατάστασις,
 κατασκευή, θεμελίωσις, ἐτοι-
 μασία, Errichtung, Stiftung,
 Einrichtung, *f.*;
 ἀνατροφή,
 Erziehung, *f.*
Instructeur, *m.* (p. u.) διδά-
 σκαλος, Lehrer, *m.*
Instructif, *ive*, *adj.* διδακτικός,
 lehrreich, belehrend.
Instruction, *f.* διδασκαλία, ἐν-
 παιδεία, Unterricht, *m.*, Lehr-
 re, *f.*;
 προσταγή, Verordn., Ver-
 haltungsbefehl, *m.*;
 — d'un procès, εἰσαγωγὴ καί
 ἀπολογία, Einleitung *f.*
 eines Processes.
Instructionnel, *elle*, *adj.* ὅπου
 ἀνήκει εἰς διδασκαλίαν, bez.
 lehrend.
Instruire, *v. a.* διδάσκω, μα-
 θαίνω (τινέ), unterrichten,
 unterweisen, lehren; q. de q.,
 διδῶ ἐμψύχῳ, εἰδωμένῳ, be-
 nachrichtigen, unterrichten (ei-
 nen von etwas); — un pro-
 cès, (jur.) διατάσσω τὴν δέ-
 ξιν (τὸ προιολόγημα) εἰς τὰς
 ἐν τῷ κοινῷ, einen Process
 zum Spruche einleiten (einen
 Process instruire). s' —, v. r.
 μαρτυρῶ, διδάσκειν, sich
 unterrichten, sich belehren.
Instruit, *uite*, *part. v.* instruire.
Instrument, *m.* ἐργαλεῖον, ὄρ-
 γανον, Werkzeug, Instrument, *n.*;
 instrument de musique,
 μουσικὸν ὄργανον, (musikal-
 isches) Instrument; — de cor-
 des, μουσικὸν ὄργανον με
 χορδαῖς, Saiteninstrument;
 — de vent, (μουσικὸν) ὄρ-

γανον τοῦ ἀνέμου, Blase-
 instrument; (jur.) γράμμα
 (ὅπου ἀποδείκνυται εἰς τὴν
 κρίσιν), Urkunde, Beweis-
 schrift, *f.*;
 — de paix, γε-
 γραμμένη συνθήκη (συμφω-
 νία) εἰρήνης, der schriftlich
 abgeschlossene Friedenstratrat.
Instrumental, *ale*, *adj.* ὅπου
 ἀνήκει εἰς ἐργαλεῖον, καὶ ὄρ-
 γανον, Instrumental; ma-
 sique instrumentale; μουσι-
 κή ὁργανική (ὅπου γίνεται
 με ὄργανα μουσικά), In-
 strumental-Musik, *f.*;
 cause instrumentale, αἰτία συμβο-
 ηθητική, βοηθητική Ursache, *f.*
Instrumenter, *v. n.* (jur.) συν-
 τέσθω δημοσίας πράξεις, ὡς
 συνθήκας καὶ ἄλλα, schriftlich
 die Aufträge, Urkunden, Con-
 tracte κ. abschaffen.
Insubordination, *f.* ἀνυπακοή
 (μικλίστα των στρατιωτῶν),
 Ungehorsam (besonders der
 Soldaten), *m.*, Insubordina-
 tion, *f.*
Insubordonné, *ée*, *adj.* ἀνυ-
 πότακτος, ἀνυπακούος, unge-
 horsam, nicht gehorchend.
Insuccès, *m.* ἐπιχείρημα ὅπου
 δὲν ἐπέτυχε, ὅπου δὲν ἐργά-
 καλὰ, fehlgeschlagenes Unter-
 nehmen, *n.*
Insuffisamment, *adv.* μὴ ἀρκε-
 τῶς, unzulänglich.
Insuffisance, *f.* ἡ μὴ ἀρκυρία,
 Unzulänglichkeit, *f.*
Insuffisant, *ante*, *adj.* ὁ μὴ
 ἀρκεῖν, μὴ ἀρκετός, unzurei-
 chend, unzulänglich.
Insulaire, *m.* νησιώτης, Insu-

laner, Inselbewohner, *m.*;
adj. νησιώτικος, Insel-.
Insultant, *ante*, *adj.* ὕβριστι-
 κός, beleidigend.
Insulte, *f.* ὕβρις, χλευασμός,
 ἐνέχυλος, πείραξις, Belei-
 digung, Schmach, *f.*;
 Böhn, *m.*
Insulter, *v. a.* et *n.* χλευάζω,
 ὕβρισκω, περιάζω (μὴ ὕβριστι-
 κῶν τρόπων), spotten (jeman-
 des), beleidigen, verhöhnen;
 — une place, πλακώνω ἐνα-
 τόπον, ἐνα καστρόν, eine Fe-
 stung plögl. angreifen.
Insulteur, *m.* ὕβριστής, Belei-
 diger, Schmeßer.
Insupportable, *adj.* (— ble-
 mende, *adv.*) ἀνυποφορετός,
 ἀνυπόφοτος, unerträglich,
 unausstehlich.
Insurgé, *m.* ἐπανάστατης, στα-
 σιαστής, Aufrechter, *m.*
Insurgent, *ente*, *adj.* ὅπου
 γίνεται ἐπανάστασις, στασιώ-
 δης, aufrechter (— rührerisch);
 — ent, *m.* ἐπανάστατης, στα-
 σιαστής, Aufrechter, Empörer
 (Insurgent), *m.*
Insurgens, *m. pl.* στρατεύματα
 ὀργίζοντα ἀνταγμινα εἰς και-
 ρον πολέμου, das ungriffe
 Aufgebot.
Insurger, *v. a.* παρακινῶ εἰς
 ἐπανάστασιν, zum Aufstande
 bewegen, aufwiegen.
Insurger, *v. r.* σηκώνομαι,
 ἀνστατίζομαι, δια πόλεμον,
 sich erheben, sich bewaffnen
 zum Kriege.
Insurmontable, *adj.* ἀκαταμά-
 χητος, ἀνίκητος, unübersteig-
 lich, unüberwindlich.

Insurrection, *f.* ἐπανάστασις,
 Aufstand, *m.*
Insurrectionnel, *elle*, *adj.* ἐπα-
 στασιακός, aufrechter.
Intabuler, *v. a.* σημειῶ τὸ ὄνο-
 μα τινὸς εἰς τὸν κώδικα, εἰς
 τὸ κατάστιχον, jemandes Na-
 men in ein Verzeichniß eintra-
 gen.
Intact, *te*, *adj.* ἀγκυκτος, ἀνέ-
 γκυκτος, ἀλλοττος, unberührt,
 unverletzt.
Intactible, *adj.* ἀνυπόκλητος,
 ὅπου δὲν ὑποκείται εἰς τὴν
 ἀγῆν, unschätzbar.
Intarissable, *adj.* (πληρὴ) ὅπου
 ποτὲ δὲν ἐξορίζεται, ἀνεξάν-
 τλητος, unerschöpflich, un-
 erschöpflich (prop. et fig.).
Intégral, *ale*, *adj.* (math.) cal-
 cul intégral, λογαριασμός
 ἀδροιστικῶς τῶν ἀπείρων ἐλα-
 χίστων (τῶν ἀπειροστών),
 Integral-Rechnung, *f.*
Intégrale, *f.* (math.) ποσότης
 ἀδροισμένη τῶν ἀπείρων
 ἐλαχίστων (τῶν ἀπειροστών),
 Intégrale, *f.*, Integral, *n.*
Intégralment, *adv.* (p. u.)
 ὁλοκλήρως, gänzlich.
Intégralité, *f.* τὸ ἐντὸς, τὸ
 ὁλοκλήρως, die Vollständigkeit,
 das Ganze.
Intégrant, *ante*, *adj.* les par-
 ties intégrantes, τὰ μέρη
 ὅπου συνθέτουν τὸ ὅλον,
 ὅπου τινὸς πράγματος, Be-
 standtheile *m. pl.* eines Gan-
 zen.
Intégration, *f.* (math.) ἀδροί-
 σις τῶν ἀπείρων ἐλαχίστων
 εἰς μίαν πεπερασμένην πο-

σότητα, das Integriren. *v.*
 intégrer.
Intègre, *adj.* ἐμεμπής, ἀκα-
 τήγορητος, unbescholten, rechts-
 schaffend.
Intégrer, *v. a.* (math.) ἀδροί-
 ζω εἰς μίαν πεπερασμένην πο-
 σότητα τὸ ἀπείρων ἐλάχιστον (ἢ
 τὰ ἀπειροστώτα), integrieren,
 eine Integrationshöhe finden.
Intégrité, *f.* ὁλοκληρία, ἀδι-
 αφορία, Vollständigkeit, un-
 verletztheit, *f.*;
 καλοκαταστάς, τῶν
 τύπων, Rechtschaffenheit,
 Redlichkeit, *f.*
Intéguement, *m.* (anat.) με-
 μβράνα περιεσπασμένη τὰ
 ἔσω μέρη τοῦ σώματος, dün-
 ne Haut, welche innere Theile
 des Körpers umgibt.
Intellect, *m.* νόημα, σύνεσις,
 Verstand, *m.*
Intellectif, *ive*, *adj.* puissance
 intellectuelle, ἡ νοητικὴ δύ-
 νاميς, Verstandeskraft, *f.*
Intellection, *f.* τὸ νοητικόν, das
 Begreifen, Verstehen.
Intellective, *f.* νόησις, νοητικὴ
 δύναμις, Verstandeskraft, *f.*
Intellectuel, *elle*, *adj.* νοερός,
 πνευματικός, zum Verstande
 gehörig; geistig.
Intelligence, *adv.* νοητικῶς,
 με νόησιν, mit Einsicht, ver-
 ständig.
Intelligence, *f.* νόησις, νοῦς,
 Verstand, *m.*, Einsicht, *f.*;
 γνώσις, Kenntniß, *f.*;
 φιλική ἀμοιβή, συμφωνία, gutes
 Vernehmen, Eintracht; être
 d' —, εἶναι συμφωνημένους
 (ἀετινέ), (mit einem) einver-
 standen sein, ein Einverständnis

nist haben; les intelligences célestes, οι άγγελος, die Engel, m pl.

Intelligent, ente, adj. νοητικός, φρονιμος, verständig, klug, einsichtsvoll; — dans qc., έμπειρος, ειδήμων (εις τι), erfahren, bewandert (in einer Sache).

Intelligibilité, f. το νοητόν, Verständlichkeit, f.

Intelligible, adj. (— blement, adv.) νοητός, άσφαής, verständlich, deutlich.

Intempéramment, adv. άκρατός, unmäßig.

Intempérance, f. άκρότητα, άκολασία, Unmäßigkeit, f.

Intempérant, ante, intempéré, ée, adj. άκρατής, άκόλαστος, unmäßig.

Intempérie, f. δυσκρασία, άκρασία του αίματος καί των υγρών του σώματος, Unordnung f. in der Witterung und in der Mischung der Säfte des Körpers.

Intendance, f. διοίκησις, επιτοασία, Verwaltung, Aufsicht, f.; έπάγγελμα ή άξίωμα του intendant, Intendantenstelle, f.; κατοικία του intendant, Wohnung f. des Intendanten; τόπος υποκειμένος εις την επιτοασίαν του intendant, Bezirk n. des Intendanten.

Intendant, m. ό επιστάτης καί διοικητής, Aufseher, Verwalter, Intendant, m.

Intendante, f. ή γυνή του επιστατή, Intendantin, Frau f. des Intendanten.

Intense, adj. έντεταμένος, μέ-

γας, έντατός, gespannt; groß; stark.

Intension, f. έντασις, ή έσωθεν δύναμις, ένωστος βαθμός, Spannung, innere Stärke, f.; höchster Grad, m.

Intensité, f. έντασις, έντασις, ή έσωθεν ένέργεια, innere Wirksamkeit, Intensität, f.

Intensivement, adv. έντεταμένως, έντως, angespannt, der innern Kraft nach, heftig.

Intenter, v. a. (jur.) άρχινώ, anfangen; un procès contre q., άρχινώ ένα χρησολόγημα έναντίον τινός, einen Proceß gegen einen anfangen.

Intention, f. σκοπός, Absicht, f.

Intentionné, ée, adj. όπου έχει σκοπόν, gefant; bien —, όπου έχει καλόν σκοπόν, εδνοτικός, wohl gefant, gut gesinnt.

Intentionnel, elle, adj. question intentionnelle (jur.), έρώτησις όπου κάμνει τό κριτήριο διά τον σκοπόν του έγκυκαλέσμένου, αερίστικη έρώτη f. über die Absicht des Befragten.

Intercadence, f. — de pouls, (méd.) ή του σφυγμού διακοπή ή άτεκτος κίνησις, Unterbrechung f. oder Ungleichheit f. des Pulsschlages.

Intercadent, ente, adj. pouls —, άτεκτος σφυγμός, ungleicher Puls, m.

Intercalaire, adj. έμβολιμος, έμβολιμικός, eingeschaltet; jour —, διακετος ήμέρα, Schalttag, m.

Intercalation, f. έμβολισμός, (προσθήκη μιας ήμέρας εις

τον μήνα φεβρουάριου), Einschaltung, f.

Intercaler, v. a. έμβάλλω, προσθέτω (μیان ήμέραν εις τον φεβρουάριον είναι ένα διακετος), einschalten (einen Tag im Februar).

Intercéder, v. n. μεσιτεύω, παρακαλώ διά τινά, sich für einen verwenden, für einen bitten.

Interceptor, v. a. πιάνω (επιστολής, ή άλλο παραινών, όπου έλασσε τό σιγάκι εις άλλον τινά), auffangen, unterbrechen (Briefe ic.).

Interception, f. διακοπή, πιάσιμον, Auffassung, f.

Intercesseur, m. μεσίτης, Fürsprecher, m.

Intercession, f. μεσιτεία, παρακαλσεις διά τινά, Fürsprache, Verwendung, f.

Intercostal, ale, adj. ό μεταξύ των πλευρών, zwischen den Rippen liegend.

Intercurrent, ente, adj. pouls intercurrent, ένστος σφυγμός, ungleicher Puls, m.

Intercutanée, adj. μεταξύ του δέρματος, zwischen Fell und Fleisch.

Interdiction, f. άπαγόρευσις διά προσταγής κριτού, Untersagung, f., Verbot, n.

Interdire, v. a. άπαγορεύω, έμποδίζω, unterlagern, verbieten; (Εκκλησί) άργόν ποιεί, einem Geistlichen unterlagern, sein Amt ausüben; fig. τε-πλήττω τινά, einen bestürmen.

Interdit, ite, adj. fig. έμπεδωμένος, unterlagert, bestürzt.

eredit, *m.* ἔρρητα τῶν Ἐκκλησιαστικῶν (ἐς τοὺς κατοίκους), Interdict, Verbot *n.* des öffentlichen Gottesdienstes bei den Katholiken).

éressant, *ante*, *adj.* περίεργος (τοῦτ' ὅστι ὁποῦ καὶ τὴν περιέργειαν, τὴν προσοχὴν τοῦ ἀνθρώπου), wissig, anziehend.

éressé, *ée*, *adj.* φιλοκέρδης, eigennützig; ὁ ἔχων συμφέρον *n.* εἰς πρᾶγμα, ὁποῦ μετέχει εἰς τὸ κέρδος ἢ εἰς τὴν ἑαυτοῦ αὐτῆς ὑποθέσεως, theilhabend an einer Sache. *s. m.* ὁ μετέχων εἰς τὸ κέρδος ἢ εἰς τὴν ἑαυτοῦ αὐτῆς ὑποθέσεως, Theilhaber, Theilnehmer, Interessent, *m.*

éresser, *v. a.* εἰσάγει τινα εἰς μίαν ὑπόθεσιν διὰ τὴν ἑαυτοῦ αὐτῆς κέρδος, einen zum Theilnehmer bey einer Sache machen (einen für eine Sache interessiren); *δίδω τί τινι τινος αὐτῷ ἀπὸ τὸ μέρος μου*, einen für sich gewinnen, einnehmen, auf seine Seite ziehen. *en quoi cela vous intéresse-t-il?* τοῦτο τί σέ ἐγγίζει; τί σὺ μέλει; worin ist das für Sie wichtig (worin interessirt Sie das!)? *cela intéresse mon honneur*, τοῦτο ἐγγίζει τὴν τιμὴν μου, das betrifft meine Ehre; **intéresser q.**, einen εἰς συμπάθειον, einen rühren, zum Mitleid bewegen; *é —*, *v. r.* μετέχω, theilhaben εἰς μέρος, Theil nehmen an einer Sache, Theilnehmer werden; — *pour q.*, μοι-

τεῖον διὰ τινα, sich für einen verwenden (interessiren).

Intérêt, *m.* συμφέρον, ὠφέλεια, κέρδος, Vortheil, Nutzen, Gewinn, *m.*; διάφορον, Zinsen, Interesse, *f. pl.*; φιλοκέρδεια, Gewinnsucht, *f.*; μέρος ὁποῦ ἔχει τις εἰς τὸ κέρδος ἢ εἰς τὴν ἑαυτοῦ αὐτῆς ὑποθέσεως, Theilnahme *f.* am Gewinn oder Verlust in einer Sache (Interesse, *n.*); *prendre —*, μέλει μοι καὶ ἐγνοιάζομαι, μετέχω, theilhaben μέρος, sich in eine Sache einlassen, an einer Sache Theil nehmen; *mettre de l'argent à —*, βάρω ὄπισθεν μὲ τὸ διάφορον, Geld auf Zinsen ausethun, ausleihen.

interfolier, *v. a.* un livre, βάρω ὄπισθεν χωρὶς μεταξὺ τῶν φύλλων ἐνὸς βιβλίου, ein Buch mit welchem Papier durchschließen.

Intérieur, *eure*, *adj.* ἐσωτερικός, innerlich, inwardig, der (die, das) innere. *s. m.* τὸ ἐσωτερικόν μέρος, das Innere.

Intérieurement, *adv.* ἐσωτερικῶς, innerlich, inwardig, von innen.

Intérim, *m.* ὁ μεταξὺ καιρὸς, Zwischenzeit, *f.*; *ad —*, *par —*, ἐν τῷ μεταξὺ, ἐν τῷ αὐτοῦ, unterdessen, einstweilen, inzwischen.

Interjection, *f.* (gramm.) παρρηθισμός, ἐπιφώνημα, Empfindungswort (Zwischenwort), *n.*, Ausrufung, *f.*

Interjeter, *v. a.* (jur.) — *appeler*, ἀναγκάζω εἰς ἄλλα κριτήριον,

mit einer Appellation einkommen, appelliren.

Interligne, *m.* τὸ μεταξὺ δύο γραμμῶν διάστημα, Zwischenraum *m.* zwischen zwei Zeilen.

Interlinéaire, *adj.* ὁ (ἡ, τὸ) μεταξὺ δύο γραμμῶν, zwischen zwei Zeilen befindlich, Interlinear.

Interlineation, *f.* τὸ μεταξὺ δύο γραμμῶν, das zwischen zwei Zeilen Geschriebene.

Interlobulaire, *adj.* (anat.) ὁποῦ ξεχωρίζει τοὺς λόβους τοῦ πνεύμονος, zwischen den Lungenflügeln befindlich.

Interlocuteur, *m.* τὸ πρῶτον τοῦ διαλόγου, redende Person (in einem Gespräche).

Interlocution, *f.* (jur.) διαλογισμός, ἡ ἐν τῷ μεταξὺ ἀποφασίς τοῦ κριτοῦ, Interlocut, Verurtheil, *n.*, Zwischenbescheid, *m.*

Interlocutoire, *adj.* (jur.) διαλογιστικός, interlocutorisch; *sentence —*, διαλογισμὸς Verurtheil, *n.* *v.* Interlocution.

Interlope, *m.* πλοῖον ὁποῦ πραγματεύεται κερφήν καὶ χορὴν ἔχῃ τὴν ἀδικίαν, Kaufmannsschiff *n.*, das Schlechtthandeln triibt. *ad.* commerce —, κερφοπραγματεία (μὲ ἐμποδισμὸν πρᾶγμα), Schlechtthandel, *m.*

Interloquer, *v. a.* λόγον παρεμβάλλω, κάμνω μίαν ἐν τῷ μεταξὺ ἀποφασίαν, ein Verurtheil sprechen.

Intermaxillaire, *adj.* (anat.) ὁ

μεταξύ των σιαγόνων, zwis-
schen den Kinnladen befindlich.
Intermède, m. τὸ μεταξύ τοῦ
δράματος, μετὰ τὸν δρᾶμα (ἢ
χορὸς, ἢ ἑτερόν τι), Zwis-
schenspiel, Intermezzo, n.
Intermédiaire, adj. ὁ μετὰ με-
σος, ὁ μεταξύ δύο, zwischen
zwei Dingen befindlich, Zwis-
schen-:
Intermédiaire, ste, adj. ὁποῦ γί-
νεται εἰς τὸν μεταξύ καιρὸν,
was in der Zwischenzeit ge-
schieht.
Interminable, adj. ὁποῦ δὲν
ἔμπορεῖ νὰ τελειωθῇ, νὰ ἀπο-
φασισθῇ, nicht zu enden, nicht
zu entscheiden.
Intermission, f. διάλειψις, δια-
κοπή, Unterbrechung, Unter-
lassung, f.
Intermittence, f. (méd.) δια-
κοπή (ἀρρώστιας), Nachlaf-
sen (einer Krankheit), n.
Intermittent, ente, adj. (méd.)
διαλείπων, nachlassend; pouls
intermittent, διαλείπων
(ἐκτεκτος) σφυγμὸς, nachlaf-
sender (aussetzender, unglei-
cher) Puls.
Interne, adj. ὁ (ἢ, τὸ) ἐσώθεν,
ἐσωτερικός, innerlich, der (die,
das) innere.
Internonce, m. ὁ παρὰ τοῦ
Πάπα ἀποστελλόμενος πρέ-
σβης (διὰ ἐξχωριστὴν ὑπόθε-
σιν), Internuncius, außeror-
dentlicher Botschafter m. des
Papstes.
Internonciature f. τὸ ἀξίωμα
τοῦ Internonce, Amt n. und
Würde f. des Internuncius.
Interosseux, ense, adj. μεταξύ

τῶν ὀστέων (κοκκύλων) ἐν-
δοσκόμος, zwischen den Kno-
chen befindlich.

Interpellation, f. λόγου παρεμ-
βολή, προσεγγιὴ τοῦ κριτη-
ρίου γὰ ἀποκριθῆναι εἰς αὐτόν
ἐγκλίτων εἰς ἕνα διωρισμέ-
νον καιρὸν, gerichtlicher Ver-
such m., auf eine Frage in ge-
wisser Zeit zu antworten.

Interpeller, v. a. βιάζω τινα γὰ
ἀποκριθῆναι, einen nöthigen, zu
antworten.

Interpolateur, m. ὁ προσθέτων
τι νόδιον εἰς (παλαιὸν) συγ-
γραφέα, Verfälscher m. eines
(alten) Schriftstellers.

Interpolation, f. νόδιος προσ-
θήκη εἰς κείμενον βιβλίον,
unechter Zusatz m. zu dem
Texte eines Buchs, Einschlebs-
sel, n.

Interpolator, v. a. ὑδρίζω τὸ ἡ-
γόν βιβλίου τινὸς προσθέτων-
τας τι, den Text eines Buchs
durch Einschlebsel verfälschen.

Interposer, v. a. παρεντιθεῖναι,
βάλλω εἰς τὸ μέσον, dazwischen
legen, stellen, setzen. α' —,
v. r. μεσιτεύω, sich ins Mittel
schlagen.

Interposition, f. παρεμβολή,
θέσις μεταξύ δύο, Dazwi-
schenlegung, f.; μεσίτευσις,
Dazwischenkunft, Vermittel-
lung, f.

Interprétatif, ive, adj. ἐξηγη-
τευτικός, erläuternd, erklä-
rend.

Interprétation, f. ἐξηγῆσις,
Auslegung, Erklärung, f.

Interprète, m. ἐξηγητής, Aus-
leger, Erklärer, m.; ἐρμη-

νεὺς, διαερμηνευτής,
γούμάνος, Uebersetzer
melscher, m.

Interpréter, v. a. ἐρ-
μηνεύω, auslegen,
μεταφράζω, übersetzen.

Interrègne, m. μεσο-
βασίλειον, Zwischenreich, n.,
regierung, f.

Interrex, m. ὁ διοικῶν
τὸν μεσοβασίλειον,
συνεπὺς, Zwischenregier-
er, m.

Interrogant, adj. περὶ
συμῆς ἢ σημείων ἐ-
πικόν, Fragezeichen, n.

Interrogat, m. ἐπερώ-
τησις, gerichtliche
f., Fragepunkt, m.

Interrogatif, ive, adj. ἐρω-
τητικός, zum Fragen
Frage-:

Interrogation, f. ἐρώτη-
σις, f.

Interrogatoire, m. (ju-
ριδικόν), ἐρωτησι-
σμός, καὶ ἀπόκρισις τῆς
ἐρώτησεως, Verhör, m.

Interroger, v. a. ἐρωτᾷ
ἐπρωτᾷ, befragen; (ὡς ὁ κρι-
τής ἐγκλισμένον),
(ὡς ὁ κριτής τοὺς μάρ-
τυρας), abhören.

Interrompre, v. a. δια-
κοτεῖν, (τὸν λόγον τινός, ὑπο-
θέσιν), unterbrechen.

Interrupteur, m. ὁ δια-
κοτεῖν τινός, Unter-
brecher, m.

Interruption, f. διακο-
τεῖσις, Unterbrechung, f.

Intersection, f. (γέω-
μετρικόν), διὰ τοῦ διατε-
ταμένου γραμμῶν, Durchschnit-
t m. zweyer Linien.

Interstice, m. διάστημα χωροῦ, Zwischenzeit, f.; διάστασις, διάστημα τόπου, Zwischenraum, m.

Intervalle, m. διάστημα, Zwischenraum, m.; διάστημα καιροῦ, Zwischenzeit, f.; (unis.) διάστημα δύο τόνων, Intervall (zweier Töne), n.

Intervenant, aute, adj. (jur.) ἐπ' αὐτῆς, ὅπου ἔμβαίνει εἰς τὸ μέσον, dazwischen kommend.

Intervenir, v. n. ἐπέρχομαι, dazwischen kommen; (jur.) εἶναι πρὸ δεξιῶν ὡς μέσος, ὡς αὐτῶντος, ἔμβαίνει ὡς ἀντρωπος πλ., dazutreten, mit eintreten (als Theilnehmer); μοιτεῖω, ins Mittel treten.

Intervention, f. παρεμβολή, ἔμβασις εἰς μίαν ὑπόθεσιν, μοιτεία, Dazwischens funkt, Vermittelung, f.

Interversion, f. ἀναποδογνώσις, παρεστρόφη, Umkehrung, Verkehrung, f.

Intervertebral, adj. (anat.) ὁ μεταξὺ δύο σπονδύλων ζεύγους, zwischen den Wirbeln liegend.

Intervertir, v. a. ἀναποδογνώσις, ἀντρέπω, umkehren, verkehren.

Intestat, m. mourir —, χωρίς διαθήκης ἀποθνήσκειν, ohne Testament sterben; héritier ab —, κληρονόμος ἀποθανόντος χωρίς διαθήκης, Intestats-Erbe, gesetzlicher Erbe, m.

Intestin, ine, adj. ἐσωτερικός, innerlich.

Intestin, m. έντερον, Darm, m.;

intestins, m. pl. τὰ έντερα, ένδοσθια, die Gedärme, Eingeweide, n. pl.

Intestinal, ale, adj. ὅπου ἀνήκει εἰς τὰ έντερα, zu den Gedärmen gehörig.

Intimation, f. (jur.) δημοσίωσις, gerichtliche Ankündigung, Ansfage, f.; τελευταία πρόσκλησις (εἰς τὸ κριτήριον), endliche Verladung, f.

Intime, adj. ένδοτατος, οικιωτάτος, φιλικώτατος, innig, vertraut.

Intimement, adv. οικιωτάτα, μὴ στενὴν γίλλαν, innigst, auf das Intimste.

Intimer, v. a. (jur.) δημοσιῶν, gerichtl. ankündigen, ansagen; προσκαλῶ (εἰς τὸ κριτήριον), vorladen.

Intimidation, f. ἐπιφόβησις, das Einschüchtern von Furcht.

Intimider, v. a. φοβερίζω, προξενῶ φόβον, Furcht einschüchtern, abschrecken.

Intimité, f. έννομος ἐσωτερική, γίλλα στενὴ, Vertraulichkeit, innigste Freundschaft, f.

Intinction, f. ἔμβασις (μύξις μερῶς τοῦ κυριακοῦ αἵματος μετὰ τοῦ αἵματος), Eins tauchung f. eines Theils der Hostie in den Wein.

Intitulation, f. τίτλος βιβλίου, Titel m. eines Buchs.

Initialé, m. ἐπιγραφὴ γράμματος (τοινούτου ὅπου χρῶσι μὲν εἰς ἀπόδειξιν, εἰς μαρτυρίαν), Aufschrift eines Worts.

Intituler, v. a. ἐπιγράφω, δέ-

δω τίτλον, überschreiben, einen Titel geben.

Intolérable, adj. (— blement, adv.) ἀφόρητος, ἀνεποφόρητος, unerträglich.

Intolérance, f. ἡ μὴ ἀνεξιθρησκεία, Unbuddsamkeit (Intoleranz), f.

Intolérant, te, adj. ὁ (ἡ) μὴ ἀνεξιθρησκός, unbuddsam (intolérant).

Intolérance, m. κλίσις εἰς τὴν μὴ ἀνεξιθρησκείαν, unbuddsame Gesinnung, f.

Intonation, f. τόνισμος, Abstimmung, f.; ἄνγεβν, n. der Stimm.

Intrados, m. τὸ ἐσώτερον καὶ βαθύτερον μέρος τοῦ ὀβόλου, der innere und hohle Theil einer Wölbung.

Intraduisible, adj. ὅπου διέψωποι τὰ μεταφωτισθῆναι, unübersetzbar.

Intraitable, adj. ἐκφυγέμενος, πεισματικός, λαχνυρόφωνος, unverwundlich, störrig, hartnäckig.

Intransitif, ive, adj. (gramm.) verbe intransitif, ἀμετάβατον ὄμμα, mittleres Zeitwort (verbum intransitivum), n.

Intrant, m. ὁ ἐκλέγων ποτὲ τὸν πρόεδρον τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Παρισιῶν, ehemals: der Wähler des Directors der pariser Universität.

Intrépide, adj. (— dement, adv.) ἀφόβος, ἀπτόητος, unerschrocken.

Intrépides, f. ἀφόβια, Unerschrockenheit, f.

Intrigant, aute, adj. δαδιουργ-

γός, ὅπου κάμνει πολλά μηχανεύματα (ἐπὶ κακοῦ), ränkevoll. s. m. ἐκείνος ὅπου κάμνει πολλά μηχανεύματα, Ränkemacher, m.

Intrigue, f. ὁμοθυμία, μηχανεύματα (ἐπὶ κακοῦ), Intrigue, f.; listiger Anschlag, m.; κωμική ἔρωτική συμφορά, heimlicher Kiederhandel, m.; ἐμπόδισμα (τῆς πράξεως εἰς τραγωδίαν ἢ κωμωδίαν), Verwickelung, f., Knoten (in einem Schauspiel), m.

Intriguer, v. a. ἐμπροδίζω, πέρω εἰς σπείροισιν, verwickeln in Verlegenheit setzen. v. n. κάμνω μηχανεύματα (ἐπὶ κακοῦ), Ränke machen. s' —, v. r. ἀνακατανοομαι (εἰς μίαν ὑπόθεσιν), sich (in eine Sache) einmischen; μεταχειρίζομαι κάθε τρόπον, sich alle Mühe geben, alle Mittel anwenden.

Intrigueur, m. v. intrigant. **Intrinsèque**, adj. (- quement, εσωτερικός, innerlich, der (die, das) innere.

Introducteur, m. (- trice, f.) ὁ εἰσάγων, ὁ ἔχων τινά μέσα, der (die) einen einführt.

Introductif, ive, adj. εἰσγωγικός, einleitend.

Introduction, f. εἰσγωγή, Einführung, f.; (εἰς ἐκτα βιβλίον), Einleitung, f.

Introduire, v. a. εἰσάγω, ἐμβάλλω, einführen, hineinführen, hineinbringen. s' —, v. r. ἐμβάλλω κρυφίως, sich einschieben.

Introït, m. (εἰς τοὺς κατωλίκους)

εἶχαι παρὰ τοῦ ἱερέως διανέσθαι εἰς τὴν ἑσπέραν τράπεζαν, ἐκ ἀρχῆς τῆς Μεσσηρίας, Eingang m. der Messe.

Introumission, f. εἰσγωγή, ἐμβασμα, das Eindringen.

Intronisation, f. ἐκδοχαστικὴ ἐπισκοπὴ, feierliche Einsetzung f. eines Bischofs.

Introniser, v. a. ἐκδοχάζω ἐπίσκοπον τινά, einen Bischof feierlich einsetzen.

Introuvable, adj. ὅπου δὲν εὑρίσκεται, nicht zu finden.

Intrus, use, adj. ὁ ἀνόμιμος κατέχων τι ἐπάγγελμα, ἡ ἀξίωμα, eingedrungen, rings (stehen (in ein Amt).

Intrusion, f. ἀνόμιμος εἰσδοξ εἰς ἐπάγγελμα, das Eindringen, Einschleichen (in ein Amt).

Intuitif, ive, ad'. (théol.) ἐποπτικός, anschauend; vision intuitive de Dieu, ἡ θέασις τοῦ Θεοῦ ὅπου ἀπολαμβάνουν οἱ μακάριοι, Anschauung f. Gottes, anschauende Erkenntnis.

Intuition, f. (théol.) ἡ τοῦ Θεοῦ θέασις ὅπου ἀπολαμβάνουν οἱ μακάριοι, Anschauung f. Gottes (in der Seligkeit).

Intuitivement, ado. (théol.) ἐποπτικῶς, anschauend, von Angesicht zu Angesicht.

Intumescence, f. (phys.) φούσκωμα, das Aufschwellen.

Intus-suspension, f. ἐμβασμα ὄργου εἰς ὄργανισμένον σῶμα, αύξησης ὄργανικοῦ σώματος διὰ τῶν ὀργῶν ὅπου ἐμβάθουν εἰς τὰ ἑσώτερα μέρη, Wachsen n. eines organischen Körpers durch Aufnahme

me von Flüssigkeiten n. in dem Innern.

Inutile, ée, adj. ἀνεργός, ungebrauchlich, ungewöh-

Inutile, adj. ἀργός, ἀ-
λῆς, unnütz, unbrauchbar.

Inutilement, ado. ἀνεργ-
ματώδως, unnützer Weise,
gebend.

Inutilité, f. τὸ ἀνεργεῖν,
Nützlichkeit, Unbrauchbar-
keit, Inaktivität, f.

Invaincu, ad'. ἀνίκητος (ἐν πολεμῶ), unüberwunden,
besigelt.

Invalide, adj. ἀδύναμος,
γοῦται ὅσοι δὲν δύνα-
μειν τὰ δουλεύουσιν ἡ
γυμνασίαν ἢ διὰ πάθος
unvermögend zu fernern
stehen; μη ἔχων κύρος, u-
tig. s. m. ἀπραγμάτης ἀ-
μος διὰ βλατίας, πληγ-
κολοβώμενος, Invalide.

Invalablement, ado. ἀνολι-
χωρὶς κύρος, ungültig,
Nichtkraft.

Invalider, v. a. (jur.) κάμ-
ναι ἀνολιχόν, καὶ ἄκυρον
γίλτιν machen.

Invalidité, f. τὸ ἀνολιχόν
ἄκυρον, Ungültigkeit, f.

Invariabilité, f. ἀμεταβλη-
τικότητα, Unveränderlichkeit, f.

Invariable, adj. (- bles,
able) ἀμεταβλητός, un-
veränderlich.

Invasion, f. ἐσβολή, ἐξ-
επείρουσι, feindlicher Ei-
m.

Invective, f. λοιδορία, ὑβρί-

κός, λόγος, Scheltworte, n., Schmäbung, f.

Investiver, v. a. λοιδορῶν, ἐβρι-
ωω, schelten, schmähen.

Inventaire, m. ἀπογραφή τῶν
ὑπαρχόντων τινός, Inventar-
ium, n.; καταγραφή τῶν
προχόντων πραγμάτων διὰ
πώλησιν (εἰς τοὺς πρᾶγμα-
τινὰς), Inventur (bey Kauf-
leuten), f.; πώλησις τῶν ὑπαρ-
χόντων ἀπὸ τοῦ περιζήτου ἢ ἀπο-
γραφῇ, Versteigerung f. der
im Inventarium verzeichneten
Sachen.

Inventer, v. a. ἐξευρίσκω, er-
finden; πλάττω, ἐξευρίσκω
(μυθῶν κτλ.), erdichten.

Inventeur, m. (— trice, f.)
ἐξευρέτης, Erfinder, m.

Inventif, ive, adj. ἐξευρετι-
κός, erfindsam, erfinderisch.

Invention, f. ἐξενεσίς, εἰρε-
σις, Erfindung, f.

Inventorier, v. a. ἀπογράφω τὰ
ὑπαρχόντα τινός, ein Inven-
tarium machen, inventiren,
aufzeichnen.

Inversible, adj. ὁποῦ δὲν ἡμ-
πορεῖ να ἀναποδοζηρισθῇ,
nicht umzuwerfen.

Inverse, adj. ἀνὰ ποδός, ver-
kehrt, umgekehrt; (math.) rai-
son —, λόγος ἀντίστροφος,

umgekehrtes Verhältniß, n.

Inversion, f. ἀναστροφή, Um-
kehrung, Versehung, f.

Investigateur, m. ὁ ἐρευνῶν,
Forscher, Erforscher, m.

Investir, v. a. ἀμφερίζω, ἐπάγω
τινὰ μετὰ πομπῆς εἰς ἀέλω-
μά τι, καὶ ἐμπαίζω εἰς ἱερὸν
δορ, einen feierlich (in ein

Amt) einsetzen, bezeichnen; πο-
λιορῶ, περικλείω (κιάτρον),
berechnen, einschließen (eine
Festung).

Investissement, m. ἐπιδρομή,
πολιορκία, Berennung, Ein-
schließung, f.

Investiture, f. ἀμφεσίς, ἐμ-
παγμα τινός εἰς ἀέλωμά τι,
Einsetzung, Bezeichnung, f.

Invétéré, v. r. γηράσκω, πα-
λαιῶν (ἐν κακῷ), einwurz-
eln (als eine alte und schlechte
Gewohnheit).

Invincible, adj. (— blement,
adv.) ἀνίκητος (ὁποῦ δὲν
νικάται), unüberwindlich, un-
besiegbar.

Inviolabilité, f. τὸ ἀπαράβα-
τον, Unverletzlichkeit, f.

Inviolable, adj. ἄσπλος, ἀπα-
ράβατος, unverletzt.

Inviolablement, adv. ἀνερρίψ-
τως, καὶ ἀπαράβατος, un-
berleßlich, unverwundlich.

Invisibilité, f. τὸ ἀόρατον, Un-
sichtbarkeit, f.

Invisible, adj. ἀόρατος, ἄφω-
τος, unsichtbar.

Invisiblement, adv. ἀόρατος,
unsichtbar, auf unsichtbare
Weise.

Invitation, f. προσκάλισμα, Ein-
ladung, f.

Invitatoire, m. ὕμνος, ἀντίφω-
νόν τι (παρὰ Ἀντίφους πάλ-
δοιμον), Ermunterungsge-
sang, m.

Inviter, v. a. προσκαλῶ, καλῶ,
einladen, laden.

Invocation, f. ἐνέκλησις, An-
rufung, f.

Involontaire, adj. (— rement,
ἐκούσιος), unwillführlich.

Involution, f. (jur.) περισπώ-
σις, συναθροισις δυσκολιών,
Verwidelung, Häufung f. von
Schwierigkeiten.

Invoquer, v. a. ἐπικαλοῦμαι,
ansufen.

In vraisemblable, adj. ἀπίθα-
νος, unwahrscheinlich.

In vraisemblance, f. τὸ ἀπίθα-
νον, Unwahrscheinlichkeit, f.

Invulnérabilité, f. τὸ ἀσπαστον,
Unverwundbarkeit, f.

Invulnérable, adj. ἀσπαστον
ὁποῦ δὲν λαβάνωται, unver-
wundbar.

Ionique, adj. ἰωνικός, ionisch.

Iota, m. ἰωτά, das Iota; pas-
su —, οὐδέν, τίποτε, nichts.

Ipécacuanha, adj. ἱπεκακου-
νία (ἔφα τις ἱατρικὴ ἐξ Ἀμε-
ρικής), Ipécacuanha oder die
Brechwurzel.

Ipseum, m. πτελέα, πτελιά με
πλατὰ φύλλα, Ulme f. mit
breiten Blättern.

Ipsso-facto, adv. ἐνταυτῷ, ἐν
αὐτῷ τῷ ἔργῳ, durch die That
selbst.

Irascible, adj. l'appétit —, la
partie —, la faculté —, τα-
ραχή ἢ ἐπιπορευσις τῆς ψυχῆς
ἀφ' οὗ ἰδῇ ἕνα κακόν, Be-
wegung f. oder Wüthen m. der
Seele bey'm Anblick eines Ue-
bels.

† Ire, f. ὀργή, θυμός, Zorn, m.
Iris, m. τὸ οὐράνιον τόξον, ἡ
δόξα, Regenbogen, m.; ἱρίς,
ἑσπέρ, ἡρόν τι, Schwert-
lilie, f.; ἱρίς, τὸ μέλαν τρι-
γύριον τῆς κορμῆς τοῦ ὀφθαλ-

μὲν, Regenbogenhaut *f.* im Auge.

Ironie, *f.* εἰρωνεία, seiner (verspottet) Spott, *m.*

Ironique, *adj.* (— quement, *adv.*) εἰρωνικός, ironisch, spöttlich.

Irradiation, *f.* ἀκτινοβολία, das Strahlen.

Irraisonnable, *adj.* ἄλογος, unvernünftig.

Irrationnel, *elle, adj.* (math) ἀλόγιστος, ὅπου δὲν λογίζεται, οὐτε συμμετρείται, irrational (nicht genau bis auf die äußersten Brüche zu berechnen).

Irréconciliable, *adj.* (— blement, *adv.*) ἀδιλλάκτος, ὅπου δὲν φιλιώνεται, unversöhnlich.

Irréductible, *adj.* ὅπου δὲν ἔμπορεῖ νὰ γίνῃ μέταλλον, was sich nicht in Metall verwandeln läßt.

Irréflexi, *ie, adj.* ἀπρόχριστος, unüberlegt.

Irréformable, *adj.* ὅπου δὲν ἔμπορεῖ νὰ λάβῃ καλύτεραν μορφήν, ἢ σχῆμα, was seine bessere Form annehmen kann.

Irréfragable, *adj.* ἀναντιρρήτος, unwiderprechlich, unwiderstehlich.

Irrégularité, *f.* ἀνωμαλία, ἀταξία, Unregelmäßigkeit, Unordnung, *f.*

Irrégulier, *ière, adj.* ἀνωμαλός, ἀκανόνιστος, ἄτακτος, unregelmäßig, regellos, unordentlich; (δι' ἐκκλησιαστικῶν) ἀργός, καθηρημένος,

(von Geistlichen) suspendirt, unfähig zu Weihen.

Irrégulièrement, *adv.* ἀνωμαλώς, ἀκανόνιστως, unregelmäßig.

Irréligieux, *euse, adj.* (— eusement, *adv.*) ἐναντίος τῆς θρησκείας, ἀσεβής, die Religion nicht achtend, irreligiös.

Irréligion, *f.* ἀπίστεια, ἑλλειψὶς θρησκείας, Religionenverachtung, *m.*, Unglaube, *m.*

Irremédiable, *adj.* (— blement, *adv.*) ἀνίκατος, ἀμώκρεντος, unheilbar.

Irrémissible, *adj.* (— blement, *adv.*) ἀσυγχώρητος, unerläßlich.

Irréparable, *adj.* (— blement, *adv.*) ἀδιορθώτος, nicht mehr zu verbessern, unersetzlich.

Irrépréhensible, *adj.* (— blement, *adv.*) ἀκατάχρητος, ἀκατηγόρητος, untadelhaft, unsträflich.

Irréprochable, *adj.* (— blement, *adv.*) ἀμωπτος, ἀμώμητος, ἀκατηγόρητος, unbescholten, untadelhaft.

Irrésistibilité, *f.* τὸ ἴδιον ἐνὸς πράγματος εἰς τὸ ὅποιον δὲν ἔμπορεῖ τις νὰ ἀντιστάῃ, Unwiderstehlichkeit, *f.*

Irrésistible, *adj.* (— blement, *adv.*) ἐκείνος εἰς τὸν ὅποιον δὲν ἔμπορεῖ κανεὶς νὰ ἀντιστάῃ, unwiderstehlich.

Irrésolu, *ue, adj.* (— lument, *adv.*) ἀνεποφασιστος, unentschlossen, unschlüssig.

Irrésoluble, *adj.* ὅπου δὲν ἔμπορεῖ νὰ διαλυθῇ, unauf lösbar.

Irrésolution, *f.* ἀμυβολία, ἀναποφασιστος, Unentschlossenheit, Unschlüssigkeit, *m.*

Irrévèrement, *adv.* ἀσεβῶς, unehrerbietig, unehrerbietige Weise.

Irrévérence, *f.* ἀνευλάβεια, ehrerbietigkeit, *f.*

Irrévèrent, *ente, adj.* ἀσεβής, ὅπου δὲν τιμᾷ, ἀμελεῖ, unehrerbietig.

Irrévocabilité, *f.* τὸ ἀναιρέτον, Unwiderstehlichkeit, *m.*

Irrévocable, *adj.* (— blement, *adv.*) ἀναδένετος (ὅπου ἔμπορεῖ τις νὰ τὸ ἀναιρέτῃ), ἀμετάσταντος, unrücklich, unabänderlich.

Irrigation, *f.* ποτίσμων, ὁρμησμός, Bässung, *m.*

† Irrision, *f.* περιγέλαση, Verlachung, *f.*

Irritant, *ante, adj.* (— blement, *adv.*) ἀκρωρῶν, ungütig m. aufhebend, vernichtend, ὅπου ἐρεθίζει, reizend, *m.*

Irritation, *f.* παροξυσμός, θύση, Reizung, Erregung, *m.*

Irriter, *v. a.* παροξύνω, ζώ (εἰς θυμὸν), καὶ θυμώσῃ τινὰς, reizen, bringen. *s'—, v. r.* νὰ, παροξύνωμαι, sich irren, aufgebracht werden.

Irroration, *f.* θροάσματος, Befuchung, *m.*

Irruption, *f.* ἐμβολή, ἐφορμή, εἰσβολή, Einbruch, Einfälle, *m.*

Isabelle, *adj.* χρωμα

ισω βαπτον, καὶ καταβύον, ποῖλε, isobellfarbig; m. Isobellfarbe, f.

Isatis, m. είδος είπωπος είς τὰ βόρια μέρη, Isatisfuchs, m.

Ischiotique, adj. όπου εύκει είς τὸ ισχίον, zum Hüftbeine gehörig.

Ischion, m. (anat.) ισχίον όστούν (ώκυκλον), Hüftbein, n.

Ischurétique, adj. (méd.) ισχυρικά κατά της ισχυροίας, wider die Harnstrenge, harnstreibend.

Ischurie, f. ισχυρία, Έλληνες του αίματος, Harnstrenge, Harnverstopfung, f.

Islamisme, m. ισλαμ, ισλαμισμός, mohammedianός, der Islamismus, mohammedanische Glaube.

Isorète, adj. (geom.) ίσοσκελής, gleichschenkelig.

Isochrome, adj. (mécán.) ίσοχρονος, ό έν τώ αὐτῷ διαστήματι καιρόν γινόμενος, gleichzeitig.

Isolément, adv. μονεχικώς, allein, einsam.

Isolément, m. διάστημα στέλου ή κυρίου κτλ. από άλλον, Abstand m. einer Säule, eines Gebäudes κτλ. von andern; μονεχία, ξεχωρισμός, Einsamkeit, Absonderung, f.

Isoler, v. a. μονάζω, ήτοι καταχωρίζω τὸ τίτιον είς τόπον ώστε μή νά εύγείη είς κατένα μέρος, ein Gebäude frei, abgesondert stellen; ξεχωρίζω (μάλιστα έκείνο όπου εύελετόζεται) νά μή εύγείη άλλα τι, absondern, isoliren

beim (Ecksteinen) s' —, v. e. ξεχωρίζω από τοὺς ανθρώπους, από την συναναστροφήν των, sich absondern von den Menschen, von dem Umgange mit Menschen. isolé, ξεχωρισμένος, μονήρης, abgesondert.

Isométrie, f. (arithm.) ίσομετρία, αναγωγή των κλάσμάτων είς τὸν ίδιον γινόντων παρονομαστήν, Reduction f. der Brüche unter einen allgemeinen Nenner.

Isopérimètre, adj. (geom.) ίσοπερίμετρος, von gleichem Umfange.

Israélite, m. fig. un bon —, εὐθεώς ισραηλῆτης, ήτοι καλός άνθρωπος, ein guter, rechtschaffener Mann, m.

Issant, ante, adj. (blas.) (ζών) όταν δεν φαίνονται παράξ τὸ κεφάλι καὶ μέρος τοῦ σώματος του, (von Thieren auf Wappen) hervorstehend, hervortragend nur mit dem Kopfe und einem Theile des Körpers.

Isser, v. hisser.

Issu, ue, adj. καταγόμενος, herflammend, abstammend; cousins issus de germain, δέστερα έκάδελφαι, ander Geschwisterkinder, n. pl.

Issue, f. έξοδος, Ausgáng, m., das Ausgehen; fig. τέλος, έκβασις, Ende, n., Ausgáng, m.; pl. τὰ περίεξ, Umgegend, f.; τὰ ποδάρια καὶ έντάδια κτλ. τινός ζώου συγκείμενον, Füße, m. pl., Eingeweide, n. pl. & eines geschlachteten Thiers.

Isidme, m. ισθμός, Etüenge, Landenge, f.

Italique, adj. (impr.) Ιταλικός, είδος χειρογράφος όλίγον πλαγίον, ως ή λέξις italique, ένταύθα, cursiv; Ευριθιειστή, f.

Item, adv. έτι, προσέτι, Ingleichen, desgleichen, ferner.

Itératif, ive, adj. άλλεπάλληλος, wiederholt, nochmalig.

Itérativement, adv. ές καὶ τρίς γινόμενον, άλλεπάλληλος, έκ δεύτερον, zu wiederholten Malen, nochmal, abermal.

Itérato, m. arrêt, sentence d' —, απόφασις δικαστών με πρότασιν να φυλακωθή τις έν δεν πληρώση μετά τέσσσερας μήνας τὰ έξοδα του κοιτηρίου, Befehl n. zu jemandes Verhaftung, wenn er nach vier Monaten die Gerichtskosten nicht bezahlt hat.

Itinéraire, m. όδοιπορικόν, Reisebuch, n.

Itiphale, f. ιδύσπιλλος, Angeshänge n. wider Baubeten.

Ive musquée, Ivelte, f. χαμαπίνας, χορτόν τι, Schlagkraut, n., Feldcypresse, f.

Ivoire, m. Ελεφαντόδοντον (τουρκ. φιλδισ), Eisenstein, n.

Ivoirier, m. έκείνος όπου δουλεύει Ελεφαντόδοντον, Arbeiter m. in Eisenstein.

Ivraine, f. αίρα, χορτόν τι, Gräsern, Treep, f., Polch, m., Unkraut, n.

Ivre, adj. μεθυσμένος, betrunken, pop. besoffen.

Ivresse, f. μέθη, Trunkenheit, f., Raufsch, m. (propr. et fig.).

Ivrogne, *adj. et m.* μέθυστος, μεθύστακας, dem Trunke ergebend; Trunkenbold, Säufer, m.

Ivrogner, *v. n.* sam. μεθύω, μεθεῖν, sich betrinken, sich volltrinken.

Ivrognerie, *f.* ἡ μέθη, συνήθεια τοῦ μεθεῖν τις, Bökerei, f., das Sausen.

Ivrognesse, *f.* γυνὴ μέθυστος, Säuferin, f.

Ivroie, *f. v. ivraie.*

Ixia, *f.* ἡνιόχον τι, ἰδίος ἑυφλου, Irie, Art Schwertlilie, f.

J.

† **Jâ**, *adv.* ἤδη, schon. v. déjà.

Jable, *m.* ὁ χαλασματὶς ὅπου κέμουν εἰς τὰς δούγους τοῦ βοτάνου, ὅπου ἐκβαίνει ὁ πάτος, Bergel, m. (f.). (Jal m. in den Fardauben zum Boden).

Jablier, *v. a.* χαλατῶ τὰς δούγους, v. jable, (bey den Böttchern) gergeln.

Jabloire, *f.* ἐργαλεῖον μετὰ τὸ ὅποιον χαλατῶνται οἱ βουτάνες τὰς δούγους, (bey den Böttchern) Bergelkamm, Jalshobel, m.

Jabot, *m.* πρόλοβος (ἡ γκοῦσα τῶν πιτηνῶν), Kropf, der Bögel, m.; τὸ λεπτὸν παντὸν βαμμένον εἰς τὸ ἐποκάμουν ἀπὸ τὸν λαμπρὸν ἕως τὸ ἀταμίχι, διὰ σταλισμόν, Bufenstreif, m.

Jabotter, *v. a.* sam. πολυλογῶ, viel reden, plappern.

Jacée, *f.* ἡνιόχον τι καὶ λουλοῦδι, Flockenblume, f.

Jacem, *ente, adj.* (jur.) (ὕπαρχοντι) ὅπου δὲν ἔχουν ἐκχώρησιν, herrenlos (von Gütern).

Jachère, *f.* ἡμέρα, γῆ ἀναπαυμένη (ὅπου καθεὶς τῶν τῶν ἐτος ἀργεῖται ἀδούλευτος), Brachfeld, n.

Jachérer, *v. a.* καλλιεργᾷ γῆν ἀδούλευτον, v. jachère, brachen, ein Brachfeld umadern.

Jacithe, *f.* ὕακινθος, ζεμπάλη, Hyacinthe, f.

Jacée, *f.* χορτόν τοῦ ἁγίου Ἰακώβου, Jacobéblume, f., Jacobékraut, n.

Jacobi, *ine*, *m. f.* Ἰακωβίνος, δομινικάνος, Ἰακωβίτη, δομινικόν, ὁ (ἡ) ἐκ τοῦ πύγματος τοῦ ἁγίου Δομνίκου, Jacobinermönch, m., Jacobinennonne, f.; Jacobins, pl. δημοκρατικὴ ἐταιρεία εἰς τὸ Παρίσι ὅπου ἔλαβεν ἀρχὴν εἰς τὸν 1792 καὶ ἔργε τὰς συνδρομὰς τῆς εἰς τὸ παλιὸν μοναρχίαν τῶν Ἰακωβίνων, demokratische Gesellschaft f. in Paris, die 1792 den Anfang nahm, und im ehemaligen Jacobinerkloster ihre Sitzungen hielt; οὕτω λέγονται ἐκ τότε καὶ οἱ φίλοι τῆς ἐπαναστάσεως καὶ ἀναρχίας, Jacobiner (Freunde des Aufstehs und der Anarchie).

Jacobinisme, *m.* σύστημα καὶ τρόπος τῶν (δημοκρατικῶν) Ἰακωβίνων, Verfassung f. der Jacobiner.

Jactance, *f.* μεγαλαυχία, καυχῆς, Ruhmredigkeit, Procten, f.

Jaculatoire, *adj.* oraison - προσευχὴ ἐνθερμος καὶ σύντομος, Stosßgebet, n.

Jade, *m.* λίθος τις χλοοῖου νεφροῦς λίθος, Nierenstein, Nephrit, m.

Jadis, *adv.* ποτὲ, τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ehemals vor Zeiten.

Jailir, *v. n.* ἀνιβαίνω, ὀίχνομαι ὁρμη (λέγεται διὰ νεφροῦς), heraus springen, h. verspruden.

Jailissant, *ante, adj.* ἀνιβατικός, ὅπου ἀναβύει, heraus springend, sprudelnd.

Jailissement, *m.* ἀνάβου, das Herauspringen, Sprudeln.

Jais, *m.* μαρμάρι, Sogath, Bergwachs, n.

Jalage, *m.* δόσιμον ὅπου ἔσπινον εἰς τὸ κρασί ὅπου ἐπωλεῖτο λιτανικός, Weichschaffsteuer, f., Ohmgeld, m.

Jalap, *m.* γιγαλία (ὅσα τὴν τριχί), Zalapale (eine Arzneiwurzel).

Jale, *f.* μεγάλο ἀγγεῖον εὐλὸν καὶ βαθυλόν, große Mulde.

† **Jalet**, *m.* χαλκίον μικρὸν ἀπρυγνόν, kleiner rund Rieselstein, m.

Jalon, *m.* καλόντι (τὸ ὅπου μεταχειρίζονται οἱ γεωμέτρεις εἰς τὴν μέτρον τῶν καλόντων), Absteckpfahl, m., 2. steckstange (der Feldmesser).

Jalonne, *v. n.* ζώνω καλόντι ἀπὸ διάστημα εἰς διάστημα (ὅπου κέμουν οἱ γεωμέτρεις ὅταν μετροῦν κέμους).

Plätze stehen (beym Feldmessen).
 Jalouiser, v. a. ἐχλύνω, *sluui*
 ἐχλόντις, eifersüchtig seyn.
 Jalousie, f. ἐχλονία, *ἐχλία*,
 Eifersucht, f.; γένος, *Νείδ*,
 m.; ἰποψία, Argwohn, Verdacht, m.; τὰ κατήσια, Zalousien (Art Gitterfenster), f. pl.
 Jaloux, onse, adj. ἐχλόντις, eifersüchtig; γένος, *Νείδ*, m.; (mar.) bâtiment jaloux, πλοῖον ὅπου δὲν βαστῇ τὸν ἄνεμον, καὶ τὴν ὀρμήν τῆς θαλάσσης, Schiff n., das den Wind und die Gewalt der Wellen nicht aushalten kann; voiture jalouse, ἄμαξι, ἔσαν κλίμα ἀπὸ ἑκα μέρους περισσοτέρων, Wagen m., der auf eine Seite hängt; place jalouse, χείστρον υποκείμενον ἐς τὰς καταδρομὰς τῶν ἑλάνων, Fellingung f., die den künftlichen Anfall ausgesetzt ist.
 Jamais, adv. ποτέ, je, jamais; ne... jamais, οὐδέποτε, καμμία φορά δὲν —, nie, niemals; à —, pour —, διά πάντοτε, auf immer, auf ewig.
 Jambage, m. θεμέλιον ἢ βάσις τοῦτον, Grundmauer, f.; ὀρδοστάτης, παραστάτης (θύρας, παραθύρου), Thür- oder Fensterpfosten, m.
 Jambe, f. ἡ κνήμη (τὸ μετὰ τοῦ γόνατος καὶ τοῦ ποδὸς μέρος τοῦ σκέλους), Bein, Schienbein, n.; courir à toutes jambes, τοῖχος με δὲλν τὴν ταχύτητα τοῦ ποδῶν,

aus allen Kräften laufen. (archit.) στέλος, Pfeiler, m.; jambes de force, στηθαῖοι τοῦ πύργου, Dachstuhlstützen, f. pl.
 Jambé, ée, adj. sam. bieu —, εὐσκελές, τακτικόν, ὅπου ἔχει καλὰ πόδια, der wohlgezeichnete Bein hat.
 Jambette, f. μικρὸν μαχαίρι τοῦ ὁποῖον ἡ κνήμη ἀνοίγεται, καὶ σπᾶν, Einlegemeßer, n.
 Jambier, m. (ausl.) μὲν τῆς κνήμης, Schienbeinmuskeln, m.; ἕλκον ἐς τὸ ὅποιον κρεμνὸς ὁ χαλᾶς τὸ σφαγμένον ζωόν, (bey den Fleischern) Holz n., woran ein geschlachtetes Thier aufgehängt wird.
 Jambon, m. χοιρομέρι, Schinken, m.
 Jambonneau, m. μικρὸν χοιρομέρι, fleinet Schinken, m.
 Jamissaire, m. μυστιζήτης, Jämscher, m.
 Jante, f. ἄκρη τροχοῦ, Radfells, f.
 Jantiller, v. a. βάνω συνιδία ἐς τὰς ἀψίδας τοῦ νερομύλου, die Schaufeln an ein Wasserrad befestigen.
 Jantilles, f. pl. μεγάλα συνιδία τοῦ νεροῦ ἐς τὰς ἀψίδας τοῦ νερομύλου, die Schaufeln f. pl. an einem Wasserrade.
 Janvier, m. Ἰανουάριος, Januar (Jänner), m.
 Japon, m. φαρμακὸν τῆς Ἰαπωνίας, japanisches Porzellan, n.
 Japoner, v. a. ἐναρμάρζον τὸ φαρμακὸν τῆς Κίνας διὰ τὰ γαῖνται διὰ εἶναι τῆς Ἰαπωνίας, dem chinesischen Porzel-

lan durch nochmaliges Brennen das Ansehen des japanischen geben.
 Jappement, m. γαγγισμα τῶν μικρῶν οὐκίων, Klaffen, n.
 Japper, v. n. γανγίζω (ὡς οὐκίον), klaffen.
 Jaque, f. jaque de mailles, ἀνδροποικίμιον, Panzer, m.
 Jaquemart, m. σχῆμα ἀνδρῶν που ἐκματωμένον, ὅπου βάλλεται ἐς τοὺς πύργους διὰ τὴν κινήσιν τοῦ ὕδατος, Figur f. eines geharnischten Mannes auf Thurmuhren zum Anschlagen der Stunden.
 Jaquette, f. φορέμα τι χορμικὸν ὅπου γδάνει ἐως ἐς τὸ γόνατον, Wamsjacke, f.; τὸ φορέμα τῶν μικρῶν, περὶ γδάνουν ἐς ἡλικίαν τὰ γνέσκον θυγάτην, Kinderkappe, f.; on lui a troussé la —, ἐδάφην (εἰς τὸν ἕλκον), er hat Prügel bekommen.
 Jardin, m. τὸ περιβόλι, κήπος (τοῦρκ. μπαχτζί), Garten, m.
 Jardinage, m. περιβόλια, καὶ ἡ τέχνη τοῦ καλλιεργεῖν τὰ περιβόλια, Gärten, m. pl., Gartenwerk, n.; Gartenbau, m.; Gärtnercy, f.
 Jardinier, v. n. καλλιεργῶ τὸ περιβόλι, sich mit der Gärtnercy beschäftigen.
 Jardinier, m. περιβολέας, Gärtner, n.
 Jardineuse, f. σαρμάγειν ὅπου δὲν εἶναι κατὰρὸν, unreinset Smaragd, m.
 Jardinier, m. — ière, f. περιβολέας, κηπουρός (τοῦρκ.

- μπαχτζεβάνος), Särtner, m.
- Jardinière, f. επιμόρφον μικρόν κεντημένον. ἀκροπομπία κεντημένη, geflickte Manschetten, f. pl.
- Jardons, m. pl. πλάμα τι τῶν ἀλόγων εἰς τὰ πόδια, spathartige Geschwulst f. an den Fingertseifen der Pferde.
- Jargon, m. διάλεκτος διεγδαμένη, verborbene Sprechart, f., Kauderwälsch, n.; γλώσσα τινῶν, ὅπου δὲν ἐνοεῖται ἀπὸ ἄλλων, τὰ κορακιστικά, Rothwälsch, n., Gaunersprache, f.; εἶδος διαμαντίου κιτρίνου, Art gelblicher Diamant, m.
- Jargonner, v. n. ὁμιλῶ διάλεκτον διεγδαμένην, fehlerhaft (Kauderwälsch) sprechen.
- Jarro, f. πιάρι, μεγάλη στάμνη, großer Wassertrug, m.
- Jarrel, m. κλίσις ἐσωτερικὴ τοῦ γόνατος, ἡ κόξαι, Kniefalte, f.; (archit) ἀνίστησις τοῦ ἐσωτερικοῦ μέρους ἐνὸς στήλου, Unebenheit f. des innern Theils einer Säule.
- Jarreté, ée, adj. λέγεται διὰ τὰ τετραπόδα ὅπου ἔχουν τὰ ὀπισθὰ πόδια γυρισμένα μέσα εἰς τοῖπον ὥστε τὰ ὀπισθὰ μέρη τοῦ γόνατος ἐγγίζονται, (von Thieren) hinten engbeinig (so daß die hintern Ante zusammen stoßen).
- Jarretier, m. (anat.) μυὸν τῆς κόξαι τοῦ γόνατος, Kniefleisch, m.
- Jarretière, f. ἡ καλὸςδετή, Strumpfband, n.

- Jars, m. τὸ ἀρσενικόν τῆς χήνας, Gänserich, m.
- Jas, m. (mar.) τὸ ξύλον ὅπου κρατεῖ τὴν δεξιάν ἀγκυραν τοῦ παραβίου εἰς τὴν θάλασσαν, Unterstod, m.
- Jaser, v. n. φλυσοῦ, πολολογῶ, plaudern, schwätzen.
- Jaserie, f. φλυαρία, Gerede, Geschwätz, n.
- Jaseron, m. χρυσοῦν ἀλυσίδκι, goldnes Kettchen, n.
- Jaseur, m. (—euse, f.) πολυλογάς, φλυαρός, Schwätzer, Plauderer, m.
- Jasmin, m. γιασουμί, διασμί, Jasmin, m.
- Jaspe, m. τσάπης (λίθος), Jaspé, m.
- Jasper, v. a. πλουρίζω με διαφορά χρώματι, εἰς σχῆμα τσάπιδος, jaspéartig sprengeln.
- Jaspure, f. πλούμισμα διαφόρων χρωμάτων, Sprengeln n. nach Jaspéart.
- Jatte, f. εἶδος λεκάνης στρογγυλῆς, σκάφης, Napf, Spähle, napf, m.
- Jattee, f. σκάφη γεμάτη, ein Napf voll.
- Jauge, f. τὸ ἀκριβές, τὸ σωστόν μέτρον ὅπου πρέπει νὰ ἔχη ἓνα ἄγγειον, Eichmaß, Bisfirmaas (eines Gefäßes), n.; γνώμων, ἡ βέρυγα μετ' ἧν ὁποῖον μετροῦν, Eichstab, Bisfirab, m.; ὁμη διατροπήμενη διὰ τῆς ὁποίας γνωρίζουσι πόσον νερόν χόρει μία βρύσις, Kasten m. mit Köchern, um zu sehen, wie viel Wasser eine Quelle giebt.

- Jaugeage, m. μέτρομα τοῦ γαίου ἂν εἶναι σωστόν, Eichen, Bisfirab; πληρωμὴ αὐτοῦ τὸ μέτρομα, Eichen Bisfirab, n.
- Janger, v. a. μετῶ τὰ ἄλλα εἰναι τοῦ μέτρου, überbieten.
- Jaugeur, m. ἐκείνος ὅπου τρεῖς τὰ ἄγγεια ἂν εἶναι στά, Bisfirer, Eichmaßler.
- Jaumière, f. (mar.) ἡ τὸ τοῦ τιμονίου, Ruch n. Steuertruderé.
- Jaunâtre, adj. κιτρινός, gelblich.
- Jaune, m. κιτρινός, gelb; τὸ κιτρινόν χρώμα, das gelbe Farbe; — d' τὸ κιτρινόν τοῦ αἵματος, ἡ λέκαθος, — γὰρ m.
- Jaunir, v. a. κιτρινίζω, κιτρινόν, gelb machen, färben; v. n. κιτρινίζω, γίνωμι κιτρινός, gelb werden.
- Jaunisse, f. κιτρινάδα, λέκαθος (πάθος), Gelbsucht, f.
- Javart, m. πρίσμα τι ὅπου νταῖ εἰς τὰ πόδια ἀλόγων, Durchsicht, f.; selbtschwür n. der Pferde.
- Javesu, m. νηλόν ἀπὸ ἡ καὶ βούλκαν, ὅπου γὰρ ἀπὸ τὰς πλημμύρας, Etsel, f., Anstuf, m.
- Javeler, v. a. ἵκτω τὸ σμένον σιτάρι μικρὰ δερμὶς εἰς τὰ πύλακια διὰ νὰ θῇ, das gehauene Getreide Schwaden legen, damit trockne.
- Javeleur, m. ἐκείνος ὅπου

τὸ πηλὸν (v. javeler), der das Getreide in Schwaden legt.
Javeline, *f.* εἶδος μικροῦ κορυμνοῦ, δόρυ, kleiner Wurfspieß, *m.*
Javelle, *f.* δερμάτιν ὑποταχίου ὕδατος ἀνθρώπων εἰς τὰ πόδια καὶ τὰ ἱερὰ πόδια, Schwaden m. von Getreide (der zum Trocknen hingelegt ist).
Javelot, *m.* κορυφαίον, ἢ εἶδος σαρτίου, Wurfspieß, *m.*
Je, *pron.* ἐγώ, ich.
Jectigation, *f.* (méd.) κίησις τοῦ σπυγγώδους ὅπου τρέμει, Bittern n. des Pulles.
Jectissus, *adj. f.* terres jectissus, *f. pl.* γῆ κρημνίστη, μεταστρεφόμενη, Wurfteide, *f.*
Jejunum, *m.* (anat.) νηστις, ὥσπου ἐντέρον, Leerdarm, *m.*
Jeremiade, *f.* συμ. δροῦρος, παρηγορητικὸν συγγέν καὶ ἐνοχλητικόν, Klageged, *n.*
Jésuite, *m.* Ἰησοῦσις (τάγμα μοναχικόν), Jesuit, *m.*
Jésuitisme, *m.* διδασκαλία καὶ ἡθελία τῶν Ἰησοῦσιων, Lehre und Handlungsweise f. der Jesuiten.
Jésus, **Jésus-Christ**, *m.* Ἰησοῦς Χριστός, Jesus Christus.
Jet, *m.* ῥίξιμον, Wurf, *m.*; ἐκρημνισμός μὲ τὰ jetons, (v. jeton), das Rechnen mit Zählpfennigen; — de lumière, ἑκτίνα φωτός (ὅπου χάρις τοῦ θεοῦ), Lichtstrahl (der sogleich verschwindet), *m.*; — d'eau, ῥίξιμον νεῦδος (εἰς σχῆμα ἀκτίνων), Wasserstrahl, *m.*; — d'abeilles, κορυφαίον μελισσῶν, Bienen[schwarm], *m.*;

(d'un arbre), τὸ πλοσθημα δένδρου, Schößling (eines Baumes), *m.*; cette canne est d'un seul —, αὐτὸ τὸ κολλῶν εἶναι ἀπὸ ἑνὸς μόνου κορυμνοῦ, διὸν ἔχει κορυμνοῦς, dieses Rohr ist aus einem Stücke, hat keine Knoten, keinen Ast; (fond.) ῥύσιμον, ῥάρισις (μετάλλων), Guss, Abguss (von Metallen), *m.*
Jeté, *m.* ῥήματι τοῦ χοροῦ (μῦθος ῥήμα), Fallschritt (im Tanzen), *m.*
Jetés, *f.* σωρός ἀπὸ πέτρων καὶ χαλκῶν ὅπου ῥίπτεται εἰς μὴν ἀρχομένην σπρίαν διὰ τὴν ἰσότητα, Haufen m. Steine und Kies, um einen Weg zu bestern.
Jeter, *v. a.* ῥίπτω, werfen; hinschütten; auswerfen; wegwurfen; schütten, ausschütten; gießen, ausgießen; (διὰ τὰ δένδρα) ῥίπτω, πλοσθίσω, (von Bäumen) treiben, ausschlagen; (διὰ τοὺς μέλισσας) ῥίπτω, (von Bienen) schwärmen; λογαριάζω μὲ jeton (v. jeton), mit Zählpfennigen rechnen; (des métaux), ῥίπτω, ῥάριζω (μετάλλων), gießen (von Metallen); fig. jeter les yeux sur . . ., ῥίπτω τὰ ὀφθαλμοῦς, ῥίπτω τὸ βλέμμα εἰς . . ., die Augen, den Blick werfen auf . . .; — des larmes, ῥίπτω δάκρυα, Thränen vergießen; — un cri, ῥίπτω φωνήν, φωνάζω, einen Schrei ausstoßen; — les fondemens d'un édifice, βάσω τὰ θεμελία τοῦ οἰκοδομή, den Grund

zu einem Gebäude legen; — de la poudre aux yeux à q., θαρβύνω τινά, ἀπατῶ μὲ πονηρὰς ἐξωτερικὰς, täuschend in die Augen betören (fig.); le cerf jette sa tête, τὸ ἐλάφι ἀλλάζει τὰ κέρατα του, der Hirsch wirft sein Geweih ab.
Jeton, *m.* νόμισμα, σημάδι (κορυμνοῦ πλακωτοῦ ὅπου μεταχειρίζονται τὰ πληρώματα εἰς τὸ παίρνειν ἀπὸ χορημίας), Rechenpfennig, Zählpfennig, *m.*
Jeu, *m.* παίρνειν (εἰς κάθε νόημα τῆς λέξεως), Spiel (in jedem Sinne des Wortes), *n.*; — des mots, παίρνειν ἢ ἀλλογραφία λέξεων, Wortspiel; — de la nature, περὶ τοῦ φυσικοῦ πράγματος (οἷον) λέξις ὅπου ὁμοιάζει μὲ ζωὴν καὶ πλ.), Naturspiel, les jeux olympiques, οἱ ὀλυμπικοί ἀγῶνες (τῶν παλαιῶν Ἑλληνῶν), die olympischen Spiele (des den alten Griechen).
Jeudi, *m.* ἡ πέμπτη (πένθη), Donnerstag, *m.*; jeudi-gras, ἡ πέμπτη πρὶν τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς, ἡ τριουχνοπέμπτη, der Donnerstag vor Fastenachten; — saint, — absolu, ἡ μεγάλη πέμπτη, der grüne Donnerstag.
Jeun, à jeun, adv. νηστικῶς, nüchtern, mit nüchternem Magen.
Jeune, *adj.* νέος, jung. *s. m.* ὁ νεότερος ἀδελφός, der jüngere Bruder. *s. f.* ἡ νεώτερη ἀδελφή, die jüngere Schwester.

cette couleur là est jeune,
 εἰς τὸ χρώμα ἀνήκει μόνον
 εἰς νέους; diese Farbe schickt
 sich nur für junge Leute; —
 barbe, (καταγορητικῶς)
 πέος, ὅπου ἀόρηθ' ἔχει
 ἄρα, ὅπου εἶναι ἀμαθὴς
 κτλ., junger Basse, m.

Jeune, m. νεότης, Jasten, f. n.;
 ἡμέρα νεότητος, Jasttag, m.

Jeunement, adv. νεωστί, jüngst,
 vor Kurzem.

Jedner, v. a. νεοτεύω, fassen.

Jeunesse, f. ἡ νεότης, Jugend,
 f.; οἱ νέοι, Jugend, die jungen
 Leute; τὰ (παύσιμα) καίμα-
 ματα τῆς νεότητος, Jugend-
 streiche, m. pl.

Jeune, ette, adj. νεότητος,
 ziemlich jung, blutig.

Jeuneur, m. — euse, f. νεοτευ-
 τής, νεοτεύτρια, einer der
 fasset, eine die fasset.

Joallerie, f. ἡ τέχνη τοῦ ἱε-
 ραρχεῖν, Juwelverkauf, f.;
 πωγματοεῖα εἰς ἱεραρχικὰ,
 Juwelhandel, m.

Joaillier, m. — ière, f. ὁ ἱε-
 ραρχεῖς, Juwelier, m.

Jocrisse, m. μαμάκουρος,
 ἀνόητος, ἀπλός, Einfaltstun-
 sel, Tropf, m.; φιλόγυνος,
 Weibhals, m.

Jodelet, m. ἀστεῖος, μέτωπος,
 γελωτοποιός, Possentelcher, m.

Joie, f. χαρὰ, Freude, f.

Joignant, ante, adj. ἐνώνων,
 τῶσιν πλησίον ὥστε ἐνώνεται,
 anstoßend, anliegend an ...

Joignant, prp. πλησίον, κοντά
 εἰς, σιμὰ εἰς, neben, dicht an,
 hart an.

Joindre, v. a. ἐνώω, vereinigen

gen, zusammen fügen; — qc.
 à qc., προσθεῖναι τι πρὸς τι,
 etwas zu etwas hinzufügen,
 hinzufügen, beifügen; — l'ar-
 mée, πηγαῖν, προσθεῖναι
 εἰς τὸ στρατεῖν, ἐνώομαι
 μετὰ τὸ στρατεῖν, zur Armee
 stoßen; — les mains, ὁμῶς
 τὰ χεῖρα, die Hände fallen.
 v. n. σφαλῶ, σκεῖσθαι πολ-
 λὰ πλησόν, anschließen, ge-
 nau anliegen; se joindre,
 ἐνώομαι, συγγομαι, sich ver-
 einigen, sich verbinden; ἐν-
 ταμῶομαι, einander treffen,
 zusammen treffen.

Joint, m. ἄρθρον, κλειδώσις,
 Gelenk, n.

Jointe, f. v. paturon.

Jointé, ée, adj. cheval court-
 jointé, long-jointé, ἄλογον
 ὅπου ἔχει κοντὴν ἢ μακρὰν
 κλειδῶσιν τῶν ποδῶν, Pferd
 n. mit kurzen Beinen, mit lan-
 gen Beinen.

Jointée, f. ὅσον ἡμποροῦν νὰ
 περιέχουν τὰ δύο χεῖρα ἡνω-
 μένα μαζί, soviel man in bei-
 den hohlen Händen zusammen-
 gehalten fassen kann.

Jointif, ive, adj. ὅπου εἶναι
 σιμὰ ἐνώνητος, dicht an
 einander liegend.

Jointoyer, v. a. ἐνώω ταῖς πέ-
 ταις μετὰ τὸν ἀστέτην, die
 Steine mit Kalk verbinden.

+ Joint-que, conj. πρὸς τοῖσιν
 ἀόρηθ' ἔρχεται ὅτι ..., μάλ-
 ιστα ἐπειδὴ ..., hierzu kommt
 noch, daß ..., besonders da ...

Jointure, f. κλειδώσις, ἄρθρον,
 Gelenk, n.; συνάρθρωσις δύο
 ἐξῶν, πτερῶν κτλ., Nahe, f.

Joli, ie, adj. εὐμορφότητος,
 νοστιμος, hübsch, artig, niede-
 lich.

Joliet, ette, adj. fam. εὐρεπὶ
 εὐμορφότητος, ἀρετὰ νο-
 στίμος, ziemlich hübsch, ganz
 artig.

Joliment, adv. εὐμορῶς, νο-
 στίμα, recht hübsch, recht niede-
 lich.

Jolivetes, f. pl. πολλὰ μικρὰ
 νόστιμα μικροῦντα καὶ νο-
 στίμα πρόγνατα, niedliche
 Kleinigkeiten, f. pl., artige
 Sachen, n. pl.

Jombarde, f. v. Jonbarbe.

Jonc, m. σχοῖνος, τὸ βουύλλον,
 σπέντον, Binse, f.; εἶδος
 χρυσεῖος, δακτυλιδὶ χροῖε
 δὲχνη διὰ λίθον, Ringelring
 (Fingerring ohne Steinfassen),
 m.

Jonchaie, f. τόπος γεμάτος ἀπὸ
 σχοίνους, Ort m., wo viele
 Binsen stehen.

Jonchée, f. ὅλα τὰ χόρτα, λου-
 λουδία κτλ. ὅπου πολλοὶ
 ταῖς Ἐκκλησίαις, καὶ ταῖς
 στραταῖς εἰς ταυρὸν ἐστίη,
 in die Kirchen oder auf den
 Weg gestreute Blumen, Gras
 ic. zur Zeit eines Festes; ἰδὸς
 τερῶν, ἡ διαγορευτοῦ, Rahms
 köcher, n.

Joncher, v. a. ἵστω χόρτα,
 λουλουδία κτλ. (εἰς τὴν στρα-
 ταν, εἰς τὴν κινῶν, εἰς ταυ-
 ρὸν ἐστίη κτλ.), mit Blu-
 men, mit Gras ic. bestreuen.
 — la campagne de mortis,
 σαρκοφῶν τὸν χρόνον (τοῦ
 πολέμου) ἀπὸ σώματα νε-

πον, das Schlachtfeld mit
Tobten bedecken.

Jouehets, m. pl. εἶδος παίδου
λαῶν εἰς ἀγῶνα ἀγούτων με
τὴν ὁπλῶν παίζων, Städ-
chen (wie Binten gefaltet)
n. pl., um damit zu spielen.

Jouction, f. ἔνωσις, Vereinigung,
Verbindung, f.

Jonglerie, f. παιγνίδια τῶν
θαυματοποιῶν, Gaukelspiel,
n.

Jongleur, m. ἀγῶνης, θαυμα-
τοποιός, Gaukler, Taschenspie-
ler, m.

Jouque, f. πλοῖον τι εἰς τὰς Ἰν-
διαις, Jonke (indisches Schiff), f.

Jouquille, f. λουλούδι τι μυρι-
στικόν εἰς τὴν ἀναψίν, Zoni-
quille (wohlriechende Blume
im Frühling), f.

Jotavili, — villa, f. εἶδος τζου-
λουκιῶν, Art Ferche, f.

Jotereaux, v. jontereaux.

Jotte, f. αὐτῶν (χυτῶν),
Wangold (Pflanze), f.

Jouailler, v. a. fam. παῖζω ὀλί-
γων, ἥτοι κινδυνεύω εἰς τὸ
παιγνίδι ὀλίγα ἀσπρα, ein
Spielchen machen, nicht hoch
spielen.

Joubarbe, f. χυτὸν τι, ἀέλωρον,
Faulslaub, n., Hauswurz, f.

Joue, f. μάγουλον (ἑλλῆν. πα-
γῆρον), Baden, m., Bange, f.;
donner sur la —, couvrir
la —, βαπτίζω (δίδω βάπτισμα),
eine Heilige (Wauktelle) ges-
ben; coucher en —, σημα-
δίζω με τὸ τοῦ ἐξοι δια τὰ
ὄπλα κατὰ τινος, die Plinte
(an den Baden) anlegen, glen-
len.

Jouée, f. ὁ χρόνος, ἡ πάχος
τοῦ τοῦ ἐνὸς παραδουλοῦ,
Diste f. der Mauer um eine
Fensteröffnung herum.

Jouer, v. n. παίζω, spielen;
jouer aux cartes, aux échecs,
aux dés etc., παῖζω τὰ χαρ-
τά, παῖζω τὸ σκακί, π. τ.
τὰ ἴσρια κτλ., Karte (oder in
der Karte) Schach, Würfel κ.
spielen; jouer du clavecin,
de la guitare etc., παῖζω τὸ
κλαβέρ, τὴν κιθάρα κτλ.,
auf dem Klavier, auf der Guit-
tarre (oder: das Klavier, die
Guitarre) κ. spielen; j. gros
jeu, petit jeu, κινδυνεύω
(βαρῶς) πολλὰ ἥτοι ὀλίγα
ἀσπρα εἰς τὸ παιγνίδι, hoch,
niedrig spielen; j. une co-
médie, παῖζω μίαν κομῆ-
διαν, ein Lustspiel spielen; j.
un rôle, παῖζω ἀνταναλῶ
ἓνα πρόσωπον (εἰς τὸ δρά-
μα), eine Rolle spielen; fig.
j. un rôle, un grand rôle,
ἐργάζομαι ὄνομα εἰς τὸν κόσμον,
eine große Rolle (in der Welt)
spielen; j. une pièce, un tour
à q., παῖζω τινὸς μίαν δου-
λειάν, einem einen Streich
spielen; jouer la comédie,
προδοποιῶμαι, sich vorstellen
(fam. Komödie spielen); j.
l'affligé, προποποιῶμαι πὺς
εἶμαι λυπημένος, den Betrüb-
ten spielen; faire jouer le
canon, δάτω (δίζω), das Ge-
schütz spielen lassen, abfeuern;
jouer q., γελῶ, ἀνατῶ τινά,
einen anführen, hintergehen.
se jouer de, περιπαίζω τινά,

einen zum Besten haben, sein
Spiel mit einem treiben; se
jouer à q., (ἀπολογιστὰ) πιά-
ζομαι με τινά (ἐμπειρόν
μου), sich (unbesonnenet Wel-
se) an einen (Höheren oder
Stärkeren) wagen; se jouer
de qc., κάρνω τι παίζοντας,
χαρῶς χαμῶτα δυσκόλλω,
etwas spielend machen, ohne
die geringste Schwierigkeit;
γελῶ με τι, περιγελῶ, eines
Dinges spotten, etwas verlas-
sen; — à, κινδυνεύω, βα-
ρυναι εἰς κίνδυνον, sich in
Gefahr begeben.

Joueresu, m. fam. ὁ μὴ καλὸς
παιγνιδίστα, schlechter Spie-
ler.

Jouet, m. παιγνίδι (τῶν πω-
διῶν), Spiel, Spielwerk, n.;
(fig.) — de la fortune, — des
vents etc., πωγνίδι, αὐ-
γνιον τῆς τύχης, τῶν ἀνέμων
κτλ., Spiel des Glücks, der
Winde κ.

Joueur, m. — enuse, f. παιγνι-
δίστα, Spieler, m.; — de
— violon, βιολωνίστης, Violin-
spieler; — de gobelets, ἀγῶ-
νης, θαυματοποιός, Taschen-
spieler.

Joufflu, ne. adj. ὁποῦ ἔχει με-
γάλα (παγκρά) μάγουλα, haus-
bäsig, bidbäsig

Joug, m. ἰγῶς, Joch (prop.
et fig.), n.

Jouières, Jouillères, f. pl. οἱ
δύο τοῖχοι ὁποῦ κρατοῦν τὰ
γέλη τοῦ καταδύσαντος, die
beiden Seitenmauern f. pl. ei-
ner Schloße.

Jouer, v. n. (de qc.) ἀπο-

καμβάνω, ἀπολαύω, genies-
sen.

Jouissance, *f.* ἀπόλαυσις (χα-
ρῆς), Genuss, m.

Jouissant, *aute*, *adj.* ὁ ἀπο-
καμβάνων, ἀπολαύων, genies
send.

Joujou, *m. fam.* παίγιον τῶν
παιδῶν, *jeux*, Kinderspiel
werk, n.

Jour, *m.* ἡμέρα, Tag, m.; *quōs*
τῆς ἡμέρας, *quōs* (ἀπλῶς),
Tagelicht, Licht (überhanst),
n.; il fait grand jour, *gros-
ser*, ξεσημέωσε, es ist hell, ist
hell der Tag; en plein jour,
eis τὸ *quōs* τῆς ἡμέρας, bei
hellstem Tage; mettre au jour,
βαίνει eis τὸ *quōs*, φανερώω,
ἐκδίδω (ἐκπλύν), an das Licht
bringen bekannt machen, hers
ausgeben (ein Buch); mettre
qc. dans son jour, *ξηγῶ*,
σαφηνέω τι κατὰ κυδῶς
πρέπει, eine Sache in das
rechte Licht setzen, deutlich er-
klären; être de jour, *εἶναι* να
κύρω την δουλειαν eis αὐ-
τήν την ἡμέραν, an diesem
Tage den Dienst haben; voir
jour à —, βλέπω τίν τρόπον
eis τὸ να —, ich sehe Mittel
oder Gelegenheit, um —; de
jour à l'autre, ἀπὸ ἡμέραν
eis ἡμέραν, ἀπὸ καιρὸν eis
καιρὸν, von Tage zu Tage,
von Zeit zu Zeit; le jour
(*fig.*), ἡ *ζωή*, das Leben; le
jour, les jours, τὰ παρόν-
τα, καὶ ὁ παρὼν, die Gegen-
wart, n. pl., Fensteröffnungen,
f. pl.; se faire —, κλένω

τὸν, ἀπερνῶ ἀνήμεσα τι-
νῶν (μὲ *βίαν*), sich (dat.)
Plag machen, sich durchdrin-
gen; a. f. j. l'épée à la main,
ἀπερνῶ ἀνήμεσα (τῶν *εγ-
θῶν*) μὲ τὸ σπαθὶ eis τὸ
χέρι, sich mit dem Degen in
der Hand durchschlagen; jours
de faveur, jours de grâce,
δέκα ἡμέραι ὅπου χαρίζονται
eis ἐκείνον ὅπου *εἶναι* να πλη-
ρωσῇ μίαν καμβιάλην, *ἀγ'*
οὐ ἐπύρασιν ἡ διορίσ, *Itz-
setztage* (bei Bezahlung eines
Wechsels), m. pl.; faire son
bon —, μετακαμβάνω, com-
municiren, seine Andacht hal-
ten; — de contume, (*jur.*)
παράθυρον ὑποῦ ἀνοίγει τι-
νὲς eis τοίχον, eis τὸν ὁποι-
ον ὁ γέιτων δὲν *εἶναι* τὸν ἐδε-
κόν του ἀκουμβησένον, *Gen-
ster* m. in einer Mauer, die
vom Nachbar nicht verbauet
ist; les jours (*fig.*), αἱ ἡμέ-
ραι, ὁ καιρὸς, ἡ *ζωή*, die
Tage, die Zeit, das Leben;
de nos jours, eis τὰς ἡμέρας
μας, eis τὸν παρόντα καιρὸν,
in unsern Tagen, zu unserer
Zeit; gagner sa vie au jour
la journée, δουλεῖω δια να
κερδίσω μόνον τὸ καθημε-
ρεύσιον, mit seiner Arbeit
bloß das tägliche Brod ver-
dienen; vivre au jour la jour-
née, τρώγω κατὰ ἡμέραν
ἐκείνο ὅπου ἐκέρδησαι eis αὐ-
τήν, ἀπερνῶ ἀμειλὼς χωρίς
να στοιχωθῶ δια τὰ μέλλον-
τα, alle Tage das Gewordene
rein verzehren, in den Tag
hineinleben.

à Jour, *adv.* διαφανῶς, *εἰς*
sichtig; percé à —, το
μέρος (μάλιστα διὰ σ-
σμός), durchbrochen.

Journal, *m.* κατάντηρον κ
μερούσιον, Tagebuch
ἐφημερίς, ημερολόγιον
στοιχικὸν συγγράμμα,
schrift, Wochenchrift,
natschrift, *f.*, Journal.

Journalier, *idre*, *adj.* καθ
ρινός, täglich; ἀνισος,
ταβλητός, ungleich, verā
lich.

Journalier, *m.* ημεροδούλ
ὅπου δουλεύει διὰ καθ
ρινὴν πληρωμὴν, Tagl
m.

Journaliste, *m.* ἐκείνος
γράφει τὰς ἐφημερίδας,
fasser m. einer Zeitschrift,
nalist, m.

Journée, *f.* ἡ ἡμέρα, ὁ κ
μῆκος ἡμέρας, Tag, m., *εἰς*
eines Tages; τὸ ημεροκ
τον, Tagewerk, n., *εἰς*
arbeit, *f.*; πληρωμὴ δι
δουλειαν μίας ἡμέρας,
lohn, m. (n.); faire — l
che, (*eis* τοὺς *τεχνίτας*,
δουλεῖω μίαν ἡμέραν *εἰς*
λοστο την δεύτεραν), *εἰς*
Montag machen (bei den
werkern).

Journellement, *adv.* καθ
ρούσιον, κατὰ ἡμέραν,
lich, alle Tage.

Joute, *f.* ἱππομαχία, μάχ
κοιτάρι, ἡ *εἰς* τὸν
eis τὸ ἄλλον, ἡ καμ
eis τὸ κερὸν, Panzenbrech
zu Pferde; Stickerischen

Jouter, *v. n.* μαχαίρει μὲ

τάρι, mit dem Spleße (der Stange) sechten. faire — des coqs, bräut die Hühner mit der polermeuse, Hühner kammeln lassen.

Joulereaux, m. pl. (mar.) στραβέλια όσων κρατούν τα κάταρτα, Baden m. pl. der Masten, schräge Stützen, f. pl.

Jouteur, m. όπου μάχεται (v. joute), Kämpfer m. im Fanzenspielen, im Fischenfischen.

Jouvence, f. la fontaine de —, βρύση, πηγή όπου είχε την δύναμιν να ζωντανεύει τους ανθρώπους, Quelle f., welche die Kraft hatte, die Menschen zu verjüngen.

Jouvencaux, m. νεοεπίσκοπος, παλληκαράκι, junger Burfche, Jüngling, m.

Jovial, le, adj. εύθυμος, χαρούμενος, lustig, fröhlich.

Jovialité, f. εύθυμία, χαρομέτη διάθεσις του νοός, Fröhlichkeit, m.

Joyau, m. πολύτιμον, τζοβαρέ, Kleinod, Juwel, n.

Joyeusement, adv. μετ' χαράς, fröhlich, mit Freuden.

Joyeuseté, f. μετ' χαράτα, κατ' έμψυχόν, Schmerz, m., Schädlichkeit.

Joyeux, ense, adj. χαρούμενος, γαλήνιος, fröhlich, froh, freundlich.

Jubé, m. άμβωνας (των ψαλτών), Chor (wo die Sänger stehen), n.

Jubilation, f. εύθυμία, χαρά, Jubel, m.

Jubilé, m. ιουβιλαίος, Jubeljahr, Jubiläum, n.; άγιοις

γενική και πλήρης των άμαρτιών παρά του πάπα (κάθε 25 χρόνους), Ablassjahr, m.

Jubilur un ancien domestique, ίδιος εις παλαιόν δούλον τόν ήμισυ του μισθού, εις καιρόν ζωής του χωρίς τίς δουλέην περισσώτερον, einen alten Diener mit der Hälfte seines Gehalts in den Ruhestand versetzen.

Juc, v. juchoir.

Juche, adj. m. cheval —, v. rampin.

Jucher, v. n. et se —, v. r. (διά πουλιά) καθίζω εις τόν ξύλον (όπου κοιμούνται), (von Vögeln) sich auf die Stange setzen (um zu schlafen).

Juchoir, m. τόπος (ξύλον) όπου τό όρνιθία κοιμούνται, όρνιθοκοίμισσος, Fühnerstange, f.

Judaïque, m. Ιουδαϊκός, jüdisch.

Judaïser, v. n. Ιουδαΐζω, jüdische Gebräuche annehmen.

Judaïsme, m. Ιουδαϊσμός, Judenthum, n.

Judée, f. bitume de —, ασφαλτός όπου εύρίσκεται εις την νεκράν θάλασσαν της Ιουδαίας, Zudenpech, n.

Judelle, f. πουλά τι ένδρον (είδος ξυλόχοτα), das schwarze lichte Wasserhuhn

Judicature, f. έπίγγελμα κρίτου, Richteramt, n.

Judiciaire, adj. δικαστικός, δικαστικός, gerichtlich; astrologie —, αστρολογία όπου μετάνειν τόν μέλλον δια μέσον των άστέρων, Sternendeuterei, f.

Judiciairement, adv. δικαστικώς, εις τό κριτήριο, gerichtlich, vor Gericht.

Judicieusement, adv. με κρίσιν κα' γνώσιν, verständig, mit Verstand.

Judicieux, euse, adj. όπου έχει κρίσιν κα' γνώσιν, verständig, gescheldt.

Juge, m. κρίτης, Richter, m.

Jugé, m. άποφαισις κριτού, Richterspruch, m.

Jugement, m. κρίσις, Urtheil, n.; άπόφαισις, Urtheilspruch, Richterspruch, m.

Juger, v. a. et n. κρίνω (ώς κρίτης), richten; κρίνω (ένά πείγμα, κάμνω κρίσιν), urtheilen (über etwas), beurtheilen (etwas); κρίνω, άποφασίζω, entscheiden, ein Urtheil sprechen; κρίνω, νομίζω, υποχάρομαι, meinen, denken, urtheilen.

Jugulaire, adj. όπου άνήκει εις τόν λαιμόν, zur Kehle gehörig, Kehle, n.

Juif, m. Ιουδαίος, Έβραίος, Jude, m.; adj. Εβραϊκός, Ιουδαϊκός, jüdisch.

Juillet, m. Ιούλιος, Juli, Heumonath, m.

Juin, m. Ιούνιος, Juni, Brachmonath, m.

Juiverie, f. τόπος όπου κατοικούν Ιουδαίοι, Judenstadt, Judengasse, f.

Juyube, f. ένζυμον, Brustbeerbaum, f.

Jububier, m. ή ένζυμία, Brustbeerbaum, m.

Jule, m. Ιούλιος (έντομόν τι με πολλά ποδιών), Vielfuß

(Insect), *m.*; νόμισμα τι τῆς Ἰταλίας, Münze *f.* in Italien.
 Julep, *m.* ποσέλιον, δροσιστικὸν ποτόν, Kühltank, *m.*

Julienne, *f.* φρεὶν τι, Essence, Mutterviole, Nachtviole (Pflan-
 ze), *f.*

Jumart, *m.* ἔσων γεννημένον ἀπὸ ταύρου καὶ γάδου, ἀπὸ γάδου καὶ ἀγέλαδα, ἀπὸ ταύρου καὶ γοράδου, ἀνθρώπος, Zumarte, *f.*, Dörsen-
 eck, Mautesch, *m.*

Jumeau, *m.* — elle, *f.* δίδυμος, δίδυμοι, Zwilling, *m.*

Jumelé, *ée*, *adj.* (blas.) ὁ ἐκ δίδυμων συνιδεμένος, aus Zwillingesstücken gebildet.

Jumeler, *v. a.* (mar.) στηλιώ-
 νος τὸ καταστῆναι, den Mastbaum mit Waagen unterstücken.

Jumelles, *f. pl.* δύο ὅλα τοῦ ληνοῦ, die Wangen *f. pl.* einer Presse; (blas.) ὡς καὶ παρὰ ληλοῦ, Zwillingesstreifen, *f. pl.* (mar.) κλίμα τοῦ κατα-
 τιοῦ, Wangen (Stützen) des Mastbaums.

Jument, *f.* ἡ φογάδα, Stute, *f.*
 Jungo, *m.* εἶδος φεροῦ ὁμοίου τῷ ἀζάιν, Krötengras, *m.*

Junta, *f.* λούρι, βουλευτήριον ἐν Ἰσπανίᾳ, Junta, *f.*, Art Gerichtshof in Spanien.

Jupe, *f.* τὸ τῶν γυναικῶν φορεῖον, Rod, Weiberröck, *m.*

Jupiter, *m.* Ζεὺς (μυθολογικὸς θεὸς καὶ πλανήτης), Jupiter (der Donnergott, auch Planet), *m.*

Jupon, *m.* μικρὸν πουαζάν, Unterröckchen, *n.*

Jurande, *f.* ἐπαγγελία τοῦ

ἐνόρκου φροντιστοῦ ἐνὸς ἀδελφαίου, ἡ δουρείου καὶ ὁ κερὸς αὐτοῦ τοῦ ἐπαγγέ-
 ματος, Amt n. eines Geschwor-
 nen; Dauer *f.* dieses Amtes.

Jurat, *m.* ἐνόρκος συγκάθετος κριτής (εἰς τὸ Μασσρέ),
 geschwornen Schöffe in Bor-
 deaux.

Juratoire, *adj.* ὁ (ἡ, τὸ) δι-
 ὅρκου, eiblich.

Juré, *m.* μέλος τοῦ juri (v. juri),
 der Geschworne.

Juré, *ée*, *adj.* ἐνόρκος εἰς ῥο-
 γῆν, geschworen, beidigt.

Jurement, *m.* ὅρκος, βλασφη-
 μία, Schwur; Fluch, *m.*

Jurer, *v. a.* et *n.* ὀρνύω, ὁμώ-
 νω, schwören; βλασφημῶ,
 fluchen, lästern; *fig.* (διὰ
 ζωῶν, διὰ τόνους κτλ.)
 δέν ὀρνύω, ἀσμεγῶν, (von
 Forben, von Tönen) nicht zus-
 sammen passen, abstechen.

Jureur, *m.* βλασφημος, Flucher,
m.

Juri, jury, *m.* σῶμα πολιτῶν
 προσκληθέντων νὰ κρίνουν
 περὶ τινος ἐγκλήματος, Ge-
 schwornengericht, *n.*

Jurisdiction, *f.* δικαιοκρατία, δι-
 καοδοσία, Gerichtsbarkeit, *f.*

Juridique, *adj.* Νομικός, ὁ (ἡ,
 τὸ) κατὰ τοὺς νόμους, καὶ
 κανόνες τοῦ κράτους, rechts-
 lich, rechtsförmig.

Juridiquement, *adv.* νομικῶς,
 in form Rechtsens.

Jurisconsulte, *m.* νομικός, νο-
 μοδιδάσκων, ein Rechtsge-
 lehrter, *m.*

Jurisprudence, *f.* νομικὴ ἐπι-

τήμη, Rechtsgelehr-
 (— gelahrtheit), *f.*

Juriste, *m.* ὁ πρὸς ἐπαρθε-
 νομικῶς, νομικός, ein Re-
 chelrter, Jurist, *m.*

Juron, *m.* fam. ἱρόνος ἐξ
 σπὸς ἡ συνήθειν
 ὁμώων, besondere Art
 Gewohnheit *f.* zu schw-
 eibschwur, *m.*

Jus, *m.* ὁ ἱσμός τὸ ἐ-
 Salt; — de citron, λε-
 ζονικόν, Citronensaft, *m.*

Jusant, *m.* ἐκροή (πλή-
 τῃς θαλάσσης, Ebbe, *f.*

Jusque, *prp.* ἕως, μέχρι
 — à la mort, bis zum Tode.

Jusqu'au, *f.* ὡς καὶ
 διαμοναρία (χόρον), E-
 frant, *n.*

Jussion, *f.* lettres de —,
 προσταγή ἐξχωριστῇ τοῦ
 αἰλός, (chédem) before
 königlicher (oder Gabel-
 Befehl, *m.*

Justaucorps, *m.* φόρεμα
 μανίκια ὅπου φέρεται ἐ-
 γόνата (φράξι), Mann-
 Grad, *m.*

Juste, *adj.* δίκαιος, ge-
 σωστός, ἀκριβής, genau,
 tig; juste, au juste, ade-
 ἀκριβείαν, ποσῶς, gan-
 nau, völlig richtig.

Juste, *m.* φόρεμα τι (γυ-
 με μανίκια) διὰ τὰς χ-
 τισαίς, Leibchen n. mit
 mein der Bäuerinnen.

Justement, *adv.* δίκαιον
 δίκαιον, gerecht, mit
 κατ' ἀκρίβειαν, genau, g-

Justesse, *f.* ἡ ἀκριβεία

ἀκριβές, Genauigkeit, Richtigkeit, f.

Justice, f. δικαιοσύνη, τὸ δίκαιον, Gerechtigkeit, f., Recht, n.; κρίσις, κρίσις, Richter, m., Gericht, n., Gerichtshof, m.; ἐξακολούθησις ἢ διολογία τῆς δικαιοσύνης, Justiz, f.; τόπος καταδίκης, Kreisrichter, n.; haute —, κρίσις ὅπου ἡ πόρις καὶ τὰ ἀποφασίζοντα εἰς θάνατον, Obergerichte, n. pl.; basse —, κρ. ὅπου κρίνεται ἅλα μικρότερα ἐγκλήματα, Untergerichte; rendre — à q., κρίσιν πρὸς τινὰ δικαίως καὶ ἀντιθέτως, ἀποδίδω τὸ δίκαιον εἰς τινὰ, einem Gerechtigkeit widerfahren lassen; faire —, τιμωρῶ σωματικῶς, körperlich (oder am Leibe) strafen.

Justiciable, adj. ὅπου πρέπει τὰ κρίσις ἐμπροσθεν τινῶν κριτῶν, dem Gerichtszwange unterworfen.

Justicier, v. a. τιμωρῶ σωματικῶς ἢ θανατῶν κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ κριτοῦ, körperlich strafen, hinrichten.

Justicier, m. ὅπου ἀγαπᾷ τὴν κρίσιν δικαίως, der Gerechtigkeit lieb; αὐθιγὴς χωρίου κτλ. ὅπου ἔχει δίκαιον τοῦ κριτήριον, Gerichtsherr, m.; κρίσις εἰς ἓνα τοιοῦτον κριτήριον, Gerichtshalter, Gerichtsherr, m.

Justifiant, ante, adj. δικαιολογικός, ὅπου δικαιοῦς, rechtfertigend.

Justificateur, m. ἐργαλείον μὲ

τὸ ὅπου ἰσχύει τὰ ὑπερβα (τοῦ τύπου εἰς τὸν τόπον ὅπου τὰ ἐκείνους), Justifizierung, n. der Schriftgelehrter.

Justificatif, ive, adj. (jur.) δικαιολογητικός, rechtfertigend.

Justification, f. δικαιολόγημα, Rechtfertigung, f.; (impr.) κατασκευή τῶν γραμμῶν ἢ ἀρσῶν καὶ τὰς ἰσάσων, das Richten, Gleichmachen der Columnen.

Justifier, v. a. δικαιῶναι, καὶ ἐκπιδείκναι ἀληθινὰν δικαιολογίαν, rechtfertigen, als wahr beweisen; ἀποφασίζω ἐκδοθῆναι ἕνα ἐγκλημαίνον, ἰσχυρῶς, festsprechen (einen Angeklagten); (impr.) πλάτος δίδω τὸ ὑπερβα μέτρον καὶ τῆς γραμμῆς, (die Columnen) justiren, winkelrecht richten.

Juxta-position, f. ἐπιθέσις, αὐθιγὴς σωματικῶν δι' ἐπιθέσεως, καὶ προσθήκης ἐξωτερικῆς; Wachsthum n. eines Dinges durch Anfügung von Außen.

K.

Kabak, m. ταξέβρα ἐν Ρωσσίᾳ, Schente f. in Russland.

Kabin, m. τὸ παρ' Ὀθωμανοῖς κατάν, Privath auf eine bestimmte Zeit (bey den Türken), f.

Kali, m. ἡ γὰρ τι, ἀπὸ τὴν στέκτην τοῦ ὅπου ἐξελθόν ἐκείνη τὸ ἅλα ὅπου ἐμβαίνει

εἰς τὸ ἀπὸ τοῦ, εἰς τὸ γυμνὸν κτλ., Kalk, Salztraut, n.

Kan, m. κανίς, τὸν Τατάρων, Chan (der Tataren), m.

Kaolin, m. γῶμα τι εἰς τοὺς Κινέζους, ὅπου ἐμβαίνει εἰς τὴν κατασκευήν τοῦ φαρφαρίου, chinesische Porzellanerde, f.

Karabé, v. carabé.

Karat, v. carat.

Karata, m. ἡ γὰρ τι τῆς Ἀμερικῆς, ὅμοιον τῇ ἑλῶν, Art Aloe (in Amerika), f.

Karmesse, f. εἶδος χρονικῆς πανηγύρεως ἐν Ὀλλανδίᾳ καὶ Φλάνδρᾳ, jährliche Rirmess f. in Holland und Flandern.

Kazne, Kazine, f. γαστράς (τοῦ Σουλτάνου), Schatzkammer f. des Großherrn.

Kei, v. violier.

Kératoglosse, m. (anat.) κερατογλωσσός, Zungemuskel, f. m.

Keratophyllon, m. κερατόφυλλον (ῥοτον τι θαλάσσιον), Horntraut, Hornball, n.

Kermès, m. κερμῆς, κρινόκοκκι, Scharlachbeere, f.

Kiastre, m. (chir.) δαίμον δια τὸ πλεγμαίνον γόνυ, Knieband, n.

Kilogramme, f. χιλιόγραμμα (δύο δοκιμαῖαν τουρκίας 312½), Kilogramm, n. (v. mètre).

Kilolitre, m. χιλιόλιτρον, Kiloliter, n. v. litre et mètre.

Kilomètre, m. χιλιόμετρον, Kilometer, n. v. mètre.

Kiosque, m. κίοςκι, Kiosk (Lusthaus n. nach türkischer Art), m.

Koran, *m.* τὸ κοράνι τοῦ Μωά-
μεδ, der Koran.

Kouan, *m.* φυτόν τι τοῦ ὅπου
ὁ πάρος χορηγεῖται εἰς κατα-
σκευὴν τοῦ χορμίστου κορε-
ξί, Pflanze *f.*, deren Same
zur Bereitung der Carmesin-
farbe dient.

Kurtchis, *m. pl.* λιπικόν στρα-
τευμα εὐγενῶν ἐν Περσίᾳ,
adeliche Reiteren *f.* in Persien.

Kynancie, *f.* κινάγκη, Bräu-
ne, *f.*

Kyrielle, *f. sam.* λιτανεία, Li-
tanei, *f.*

Kyste, *m.* κύστις (πρίσμα ὁποῦ
σχηματίζεται ὡς ὁσάν σακκί), Sack-
geschwulst *f.*

Kystiotomie, *f.* κυστιοτομία (ἡ τομή
τῆς κύστεως διὰ τὴν ἐξῆγ τὸ
σπέρμα εἰς ἐκείνους ὅπου δὲν
ἐμποροῦν εἰς κατωφύσσιν),
Blasenstich, *m.*

L.

La, *f. v. le.*

Là, *adv.* ἐκεῖ, da, dort; dahin,
dorthin; delà, ἀπ' ἐκεῖ, dort-
her; de là, ἐκ τούτου, daher,
hieraus; delà, au delà, de
delà, par delà, *pp.* ἀπέναντι,
πέραν, jenseit; delà les monts,
ἀπέναντι ἀπὸ τὰ βουνά, jenseit
der Gebirge; (*fig.*) au delà
de mes espérances, περισ-
σώτερον παρ' ὅσων ἤλπιζα,
über mein Erwarten; au de-
là, καὶ παραπάνω, noch dazu;

en de-là, περὶθεν, weiterhin;
des-là, ἀπὸ τότε, seit dem;
jusque là, ἕως τότε, bis dahin;
là où, εἰς χωρὸν ὅπου, zu der
Zeit, da —; là là, (ἐπὶ πο-
βησμοῦ) καλέ (θὰ ἰδῆς),
(drohend) schon gut! (ἐπὶ πα-
ρηγορήσεως) ἔς ἦναι (μὴ φο-
βῆσαι), (tröstend) nun nun!

La la, *adv.* μεσσητός, μεταίως,
(ἐπὶ ἐπὶ), so so, mittelmäßig.

Labarum, *m.* τὸ λάβαρον, ἡ
σημαία τοῦ αὐτοκράτορος
Κωνσταντίνου μετὰ τὸ μυσ-
τήριον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Labarum, *n.*, die Fahne Kai-
ser Constantins mit den Buch-
staben I. C. (Jesus Christus).

Labour, *m.* (poét.) λυγασίς,
Arbeit, *f.*

Labeurer, *v. a.* (p. u.) λυγά-
ζομαι, wisten; prov. en peu
d'heures Dieu labeure, ὅλα
κρίβηται ἀπὸ τὴν εὐλογίαν
τοῦ Θεοῦ, an Gottes Segen
ist alles gelegen.

Labial, *ale, adj.* lettre labiale,
ῥῆγμα προσηρόμενον μετὰ
ζήτην (ὡς τὸ b, p, v, f, m.),
Lippenlaute, *m. pl.*; offres
labiales, (jur.) ὑπόσχεσις διὰ
στόματος (καὶ οὐκ διὰ ῥῆμα-
τος), mündliches Verspre-
chen, *n.*

Labié, *ée, adj.* (botan.) φετὰ
τὸν ὅλον τὸ ἀνθος εἶναι
διηρημένον ὡς εἰς δύο χεῖλη,
(von Blüthen) lippenförmig.

Labile, *adj.* ἐλλειπής, mangels
haft.

Laboratoire, *m.* τόπος ὅπου οἱ
χημικοὶ ἔχουσιν τὰ ἀγγεία
τούς, καὶ ἐργάζονται, χημ-

κὸν ἐργαστήριον, Laborato-
rium, *n.*

Laborieusement, *adv.* ἐπιπύ-
ως, μετὰ μόχθου, μετὰ κόπου,
mühsam, mit Mühe und Ar-
beit.

Laborieux, *euse, adj.* κοπιώ-
σιμος, mühsam, mühevoll;
ἡμέτερος, arbeitsam.

Labour, *m.* λυγασία γῆς, Be-
stellen *n.* eines Feldes; terre
en —, ἡ τοὶ προσημασμένη
διὰ τὰ σπάρθη, bestelltes Feld,
n.; cheval de —, ἄλογον ὅπου
τραβᾷ τὸ ἄλσος, Ackerpferd, *n.*

Labourable, *adj.* ἐργαζόμενος,
urbar.

Labourage, *m.* γεωργία, λυ-
γασία γῆς, Ackerbau, Feldbau,
m.

Labourer, *v. a.* γεωργῶ, δου-
λεύω (τὴν γῆν), (das Feld)
bestellen, ackern, pflügen, be-
arbeiten; *sam.* κοπιᾶω, τρα-
βᾷ κόπον, Mühe und Arbeit
haben; l'ancree labeure, ἡ
ἀγκυρά δὲν πιάνει, σπέρται
εἰς τὸν πάτον, der Anker faßt
nicht, schleppt; le vaisseau
labeure, τὸ καράβι ἐνδιπλεῖ-
ται εἰς τὸν ῥυζόν, πλεῖν
εἰς τὸν πάτον, das Schiff
flößt auf den Grund.

Laboureur, *m.* γεωργός, Acker-
mann, *m.*

Laburne, *m.* δένδρον τι, εἶδος
κυσταίου, Bohnenbaum, *m.*

Labyrinthe, *m.* λαβύρινθος,
Labyrinth, *n.*, Irrgarten, Irr-
gang, *m.*

Lac, *m.* λίμνη, See, *m.*

Lacer, *v. a.* σπέργω μετὰ δηλείαν,
δηλυνῶ, schürzen, einschür-

ren, zuschnüren; *λέγεται καὶ διὰ τὰ σκυλιὰ ὅταν καβαλῶνται τὰ θηλικὰ*, (von Fesseln) belegen; — *la voile*, (mar.) *δένει τὸ πᾶν διὰ τὸν ἀσπρὸν ἄνεμον*, die Segel einnehmen.

Lacération, *f.* (jur.) *ἔξιωμα*, Zerreißung, *f.*

Lacérer, *v. n.* (jur.) *ἑσπάζω* (τὸ *χαρά*), zerreißen (ein Papiere).

Lacerei, *m.* *εἶδος μικροῦ τριβόλου*, kleiner Reiter, *m.*

Lacerne, *f.* *μανδύας, φόρεμα* (διὰ τὴν βροχὴν) τῶν παλαιῶν *Ρωμαίων*, Regenmantel *m.* der alten Römer.

Laceron, *v.* *laieron*.

Lacet, *m.* *γαϊτάνι μὲ τὸ ὅπου ὀν σφίγγουν αἱ γυναικες τὸ ἡωστὲν εἰς τὴν μέσην τὸν*, Schnürband, *n.*, *ἑσπάζου*, *n.*, *ἑσπάζου*, *m.*

Lacert, *m.* *βαλυσία λίγα* (ψέ-
γι), Spinnenspinn, *m.*

Lâche, *m.* *ἀπολυμένος*, ὅπου δὲν εἶναι σφικτός, (schlaff, locker; *χαλῶς*, schlaff, krafftlos; *ακαρδός*, *δειλός*, selge, verjagt; *ἄρρετος*, *οὐκ ἄνδρας*, niederträchtig, schlecht; *avoire le ventre* —, τὸ *τὰ ἔχει τις ἐν κοιλίᾳ*, ἡ καὶ κίνησιν τῆς κοιλίας, offenen Leib haben; — den Durchfall haben; *tems* —, *καρδὸς νεότερος*, nahe Wetter, *n.*

Lâchement, *adv.* *ἀπολελυμένος*, *χαλαρώμενος*, schlaff, locker; *ακαρδός*, *δειλός*, selig, seliger Weise; *ἄρρετος*, *μὲ*

ἄρρετος τρόπον, niederträchtigster Weise.

Lâcher, *v. a.* *ἀπολύω*, *λύω*, loß lassen; *χαλῶ*, schlaff machen, nachlassen; — *la bride à un cheval*, *χαλῶ τὸ χαλινάρι*, *ἀφίνω τὸ χαλινάρι τοῦ ἵππου*, einem Pferde den Bügel schießen lassen; *fig.* — *la main*, *la bride à q.*, *ἰδὼ πολλὴν ἢ περισσοτέρην ἐλευθερίαν*, einem alle Freiheit lassen; — *la main*, *fig.* (εἰς πᾶς υποθέσεις), *ἑσπάζω ὅλον*, *ἐκ τὸ ἐπιδύμενον*, etwas nachlassen von seiner Forderung; — *le pied*, *ἑγέρω*, das von laufen; — *les chiens*, *ἀφίνω τὰ σκυλιὰ* (τὰ *κυνήγησον* *ἐνα ὥσιν καὶ*), die Hunde loslassen; — *après q.*, *ἀπολύω τὰ σκυλιὰ κατὰ τινος*, die Hunde auf einen loslassen, anheben; — *le ventre*, *κατὰ τὴν κοιλίαν*, den Leib öffnen; — *l'aiguille*, — *son eau*, *pop.* *χέω*, *κάνω τὸ νερόν*, ἡ *κατοῦρῶ*, seine Nothdurft verrichten; sein Wasser abschlagen; — *un vent*, *κάνω*, einen Wind lassen; — *un coup etc. à q.*, *ἰδὼ τινός ἑνα κύπημα*, *μὲν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν*, *εἰς τὴν κεφαλὴν* Schlag verfehen; — *une parole*, *un mot*, *λέγω τι ἀποχάστως* (ὅπου *ἡμπορεῖ τὴν γέγρη ἡμετέραν*), ein Wort fahren oder fallen lassen; — *la couleur*, *κάνω τὸ χρώμα*, *λεπώνω*, *μαυρίζω* die Farbe fahren lassen, abfärben; — *un malade lâche tout sous lui*, *ὁ ἀρρώστος δὲν*

ἡμπορεῖ νὰ κρατήσῃ τὴν κόπρον καὶ τὸ οὐρὸν, der Kranke läßt alles unter sich gehen.

Lâcheté, *f.* *ἀρρετιότης καὶ ἀνικητότης*, Niederträchtigkeit; Feigheit, *f.*

Lacinié, *ée*, *adj.* (*αὐτὴ*), *τῶν ὅπου τὰ ἡύλα εἶναι χωρισμένα λουρίδες*, *ἡ δὲ ὄντων*, (von Pflanzen) mit eingeferbten oder ausgefachten Blättern.

Lacis, *m.* *δακτυλοῖδες πλέξιμον*, netzförmiges Gewebe, *n.*

Laconique, *adj.* (*quement*, *adv.*) *λακωνικός*, laconisch.

Laconisme, *m.* *λακωνισμός*, laconischer Ausdruck, *m.*

Lacrymal, *ale*, *adj.* *ὅπου ἀνέχει εἰς τὰ ὄργανα καὶ ἄρρετα τῶν δακρυῶν*, Thränen; *fistule* —, *ἡ ἰσχυρὸς τοῦ ματιοῦ*, Thränenfistel, *f.*

Lacrymatoire, *m.* *ἀγγεῖον τι ὅπου αἱ παλαιοὶ Ῥωμαῖοι ἔβαζον εἰς τὸν τήνον διὰ τὰ δάκρυα ὅπου ἔγνων διὰ τὸν ἀποθνήσκον*, Thränenurne, *f.* (der alten Römer).

Lacrymule, *f.* (*p. v.*) *δακρυδίων*, *μικρὸν δάκρυ*, Thränen, *n.*

Lacs, *m.* *γαϊτάνι* (*λυμένον*, καὶ *ὄχι σφικτόν*), Schnur; *εἶδος θηλικῶς*, *βροχία* (μὲ τὰ ὅπου πᾶνον *ποικιλία* *κτλ.*), Schlange, Schleiße, *f.* (um Vögel zu fangen); *fig.* *πυλὸς ἐμβολή*, Schlange, *f.*, Fallstrick, *m.*

Lactée, *f.* (astron.) *voie* —, *ὁ γαλακτικός*, Milchstraße, *f.*; (anat.) *veines lactées*, *γλέ-*

βες μικραὶς ὅπου περιέχουν
τὸν χυλόν, Milchadern.

Lacune, *f.* τόπος ἐλλείψεως, χά-
σμα (εἰς ἕνα σύγγραμμα),
Lücke (in einer Schrift), *f.*

Ladonim, *m.* λάδονον, κόρυμ-
βος τοῦ δένδρου λήδου, Ladanium,
Ladangummi, *n.*

Ladre, *adj.* λεηρὸς, ὅπου ἔχει
λίπραν, αὐτάρκεις; *fig.* ἀνεί-
σθητος, εἰς τὸ σώμα, εἰτε εἰς
τὸν νοῦν, unempfindlich, fühl-
los an Leib oder an der Seele;
πολλὰ ψυλαργυροί, ψίλγιοι,
kniderig. ce cheval a du —,
τὸ ἄλογον δὲν ἔχει τριχάς
τριχῶν εἰς τὸ μῖτον, καὶ εἰς
τὴν ὤμην τῆς μέτης, das
Pferd ist fahl um die Augen
und an der Halsenge.

Ladrerie, *f.* λέπρα, Ἀύλαξ, *m.*;
τὸ ποσοχρῆμα τῶν λεηρῶν,
Eichhaus *n.* für Auläpfer;
fig. ἄκου ψυλαργυρία, ψίλγι-
οί, Kniderer, *f.*

Lady, *f.* λέδις ἀγγλική, τίτλος
διδόμενος εἰς τὰς γυναῖκας
τῶν εὐγενῶν, Lady (vornehm-
me englische Dame), *f.*

Lagénie, *f.* λαγνίτης λίθος,
Flaschenstein, *m.*

Lagopède, *m.* ἄσσην πέρδικα,
das weiße Rebhuhn.

Lagophthalmie, *f.* λαγοφθαλ-
μία (πάθος τι τῶν οφθαλ-
μῶν), Paltenauge (eine Augen-
krankheit), *n.*

Lagopus, *v.* pied de lièvre.

Lague, *f.* v. sillage.

Lagune, *f.* τέταγος, τόπος θαλ-
ωδῆς, Rache, Sumpfsee, *f.*;
λέγονται οὗτοι καὶ τὰ κανά-
λια εἰς τὴν Βενετίαν, die

Rogunen (Gondle) in Vene-
dig.

Lahma, Lama, Glama, *f.* εἰ-
δος ζώου τῆς Ἀμερικής, λέ-
γεται καὶ προβατοκάμηλος,
Lama, Schafamel, *n.*, Kam-
melziege, *f.*

Lai, laie, *adj.* λαϊκός, weltlich;
frère lai, moine lai, soeurs
laies, μοναχὸς (καλόγηρος),
καλόγηρια (καλόγηρά), ὅπου
δὲν ἔχει ιερατεῖον καὶ ἔχει τὴν
δουλείαν εἰς τὸ μοναστήριον,
(im Kloster) Laienbruder, *m.*,
Laien Schwester, *f.*

† Lai, *m.* παρτίονον, Barts-
flagge, *f.*

Laiche, *f.* λόχον τι (λέγεται
καὶ λυκόκοκκον), Rischgras,
Riesgras, *n.*

Laid, laide, *adj.* ἄσχημος, häß-
lich, gestig.

Laideron, *f.* ἄσχημοῦντιζή, νέον
ἄσχημος, junges, häßliches
Kreuzzimmer, *n.*

Laiden, *f.* ἄσχημάδα, Häßlich-
keit, *f.*

Laie, *f.* τὸ θηλυκὸν τοῦ ἄγνω-
στοῦ, Wache, wilde Sau, *f.*;
ὁδὸς, στήθα τοσσημένη εἰς δά-
σος, durchgehauener Weg *m.*
im Walde.

Lainage, *m.* μαλλινὰ πράγματα,
Wollenwaare, *f.*;
τὸ λαι-
νίσμα τῶν μαλλιαρῶν προ-
γμάτων, das Rauhen der Woll-
zeuge.

Laine, *f.* μαλλί, Wolle, *f.* — de
Moscovie, μαλλί τοῦ καστορ-
χίου, das seine Biberhaar.

Lainer, *v.* α. περιέχει, ἵτοι σκαί-
νω τὸ χροῦδι τοῦ ραίχον, das
Zuch rauhen, wellig machen.

Laineur, *m.* ἐκείνος ὅπου πε-
ρίει τὸ χροῦδι τοῦ ραίχον,
Zuchträger, Zuchrauler, *m.*

Laineux, euse, *adj.* μαλλιαρός,
wellig; *v.* nicht.

Lainier, *m.* μαλλίος, ὅπου πο-
λεῖ μαλλία, Wollhändler, *m.*,
ἐκείνος ὅπου δουλεύει τὸ μαλ-
λί (τὸ παρτίοντι κτλ.), Woll-
arbeiter, *m.*

Laïque, *adj.* λαϊκός, weltlich;
s. m. ὁ λαϊκός, der Weltliche,
der Laie.

Lais, *m.* δένδρα δάσους, ὅπου
δὲν κόπτονται, ἀλλὰ ἀφίνον-
ται καὶ αὐτῶν, Lafré (im
Walde), *n.*

Laisse, *f.* λοιπὴ ἡ σκαιόν μὴ
τὸ ὅπου δένουν μαζί τὰ
λαγωνικά, Koppel, *f.*, Kopp-
petriemen, *m.*; γαίτην τι τοῦ
καπέλου, Putzschur, *f.*

Laissées, *f.* pl. κόπρος τῶν
ζῶων (εἰς τὰ δάση, μάλιστα
τῶν ἀγριοχοίρων), Kofung *f.*
besonders des Schwarzwildes.

Laisser, *v.* α. ἀφένω (ἀφήνω),
lassen; παραιτῶ, lassen, v. m.
lassen, aufgeben; je vous en
laisse le maître, σοὶ τὸ ἀφί-
νω, τὸ παραιτῶ εἰς ἐσέ, das
überlasse ich Ihnen; laissez
moi en repos, en paix, ἀφί-
νω με, μὴ με παραιτῆς, las-
sen Sie mich gehen, lassen Sie
mich in Ruhe; ne laissez de
faire, de penser etc., δὲν
παραιτῶ ἀπὸ τοῦ νὰ μὴ κά-
νω, ἀπὸ τοῦ νὰ μὴ στοχεύω
κτλ. (ἵτοι μὲ ὅλον τοῦτο κά-
νω, κτλ.) — δὲν υπολείπεται
zu thun, zu denken etc. (oder:

dennoch thun, dennoch denken
κ.); quoique il soit pauvre,
il ne laisse pas d'être hon-
nête homme, εἶναι πτωχός,
ἀλλὰ μὴ ὅλον τοῦτο εἶναι τι-
μηκένος ἀνθρώπου, ob er
gleich arm ist, ist er doch ein
ehrlieber Mann; se laisser
tomber, πῶτω ἀγὰρ ἀγέλια,
hinfallen.

laisser-courre, m. τόπος ὅ-
που ἀπολούνται τὰ σκυλιά εἰς
τὸ κοτῆρι, Ort m., wo man
die Jagdhunde lospergelt.

Lait m. γάλα, Milch, f. jeune —,
γάλα νεαυκός ὅπου νεωπὴ
ἐγέννησε, Milch einer Frau
die nur eben niedergekommen
ist; vieux —, γάλα νεαυκός
ὅπου πρὸ πολλοῦ ἐγέννησε,
Milch einer Frau die schon
längst niedergekommen ist;
frère de —, ἀδελφός ὁμο-
γάλακτος, Milchbruder, m.;
dents de —, τὰ πρῶτα δόν-
τια ὅπου ἔρχονται εἰς τὰ
παιδιά, Milchzähne, m. pl.;
petit —, ὀδὸς τοῦ γάλακτος,
Wolfen, f. pl.; — coupé,
γάλα ἀνακατευμένον μὲ νε-
ρὸν, Milch mit Wasser ver-
mischt; vache à lait, ἀγέλαδα
ὅπου δίδει γάλα (ἢ τὴν ὁ-
ποῖαν ἀρμέγουσι), Milchkuh,
f.; fig. ὁ ἀπλὸς ὅπου ἀπαι-
τεῖται πάντοτε, ein Einfältiger,
der sich immer betriegen läßt.
Laitage, m. γαλακτεῖον, ὅ, τι
γίνεται ἀπὸ γάλα, Milchwerk,
n.; Milchspeisen, f. pl.
Lait, Laitance, γαλακτὶς, γα-
λακτῖδα τῶν ψαλίων, Milch
f. der Fische.

Lait, ée, adj. poisson laité,
ψάρι (ἀσπενκόν) ὅπου ἔχει
γαλακτῖδα, (von Fischen)
Milchart, m.

Laiterie, f. τόπος ὅπου ἀρμέ-
ζονται τὰ γάλα καὶ κατασκευά-
ζονται τὰ βούτυρον, καὶ τυρί,
Meiserei (wo man melzt, But-
ter und Käse macht), f.; τό-
πος ὅπου φιλῶνται τὰ γάλα,
Milchfeller, m., Milchfami-
lier, f.

Laiteron, m. σύγγος, γαλακτῖδα
(γονιὸν τι), Galsenfohl, m.,
Sandistel, f.

Laitieux, euse, adj. γαλακτε-
ρός, milchicht, milchartig.

Laitier, m. σκουφίς γαλακτεῖον
μετάλλιον, Metallschaden, f.

Laitière, f. ἐκείνη ὅπου πωλεῖ
τὸ γάλα, Milchfrau, f., Milche-
mädchen, n.; ἀγέλαδα τὴν
ὅποιαν ἀρμέγουσι, Milch-
kuh, f.

Laiton, m. πάγουλας, χαλκός
κίτρινος, Messing, n.

Laitue, f. μαρούλι, Rattich,
Gartensalat, m.

Laize, f. πλάτος παντοῦ, δοῦ-
χου κτλ., Breite f. von Lein-
wand, von Tuch κ.

Lama, m. ἱερὴς Τατάρων, Las-
ma (tatarischer Priesler), m.

Lamanage, f. ἔργον, ἐπὶ ἀγγέ-
μα τοῦ ὁδηγοῦ τῶν κυρτῶν,
das Rothlen; πληρωμὴ δι'
αὐτοῦ, Rothfengeld, f.

Lamaneur, m. ἐκείνος ὅπου
ἤξευρε καλὰ τοὺς λιμένας
καὶ ὁδηγεῖ τὰ πλοῖα εἰς τὴν
ἐσοδον καὶ ἔξοδον, Rothse,
(Roosie), m.

Lamantin, m. θαλασσία ἀγε-

λάδα (ψῆσι θαλάσσιον), See-
fab (ein Seefisch), f.

Lambiloide, m. (anat.) βαρὴ
λαμβδοειδὴς τοῦ κοιλίου,
dreieckige (Lambdastörmige)
Nacht der Hirschkale.

Lambeau, m. κομμάτι ἐσχι-
σμένον, ὀσός, κλάντζαλον,
Fetzen, Lappen, Lumpen, m.

Lambel, m. (blas.) δέμα τι
τριγύρω τοῦ λαμοῦ εἰς τὰ
παράσημα τῶν εἰργων, Turz-
nietfragen, m.

Lambin, m. —ine, f. fam. ἐκεί-
νος (ἐκείνη) ὅπου ἀργῶς
ἐνεργεῖ, Sauderer, m.

Lambiner, v. n. πράττω ἀργά,
saudern, langsam seyn.

Lambis, m. κογχύλη θαλάσσια
τῆς Αμερικῆς, Bedet (ameri-
kanische See Schnecke), m.

Lambourde, f. δοκός (γρενιῦ)
εἰς στηρίγμα πτωμάτων,
Stützbalken (unter einem Fuß-
boden), m.

Lambrequins, m. pl. (blas.)
πλευράσματα τριγύρω τῆς
περικεφαλαίας τοῦ θυριῶν,
Helmdede, f.

Lambris, m. ὁ οὐρανὸς τοῦ
θαλάμου (ταβάνι), τὰ σαρ-
δῶμα τοῦ δόλου, Giebel,
Zäfelwerk (einer Decke im Zim-
mer), n.

Lambrissage, m. τὸ τὰ σαρ-
δῶμα εἰς τὸν δόλον τοῦ θαλά-
μου, das Zäfeln; τὰ σαρδῶ-
ματα τοῦ δόλου, Zäfelwerk.

Lambrisser, v. a. σαρδῶναι
τὸν δόλον (τὸ ταβάνι ἢ καὶ
τὸν τοίχον), Zäfeln.

Lambruche, Lambrusque, f.

- είδος ἀργυροπλάκτου, Art wils der Weinstock, m.
- Laune**, *f.* λεπρίς, λεπτή πλάκα μεταλλού, dünne Metallplatte, *f.*, Blech, n.; λάμα, λαμνί (σφαδίου κτλ.) Klinge, *f.*; lames, λεπτά πέπλα χρυσά, ασήμενα κτλ. δια στολισμών, Glitter, *f. pl.*, Fahn, m.; (mar.) κύματα θαλάσσης, Meereswellen, *f. pl.*
- Lamé**, *éc. adj.* στολισμένος με χρυσά ή ασήμενα πέπλα, mit Glittern besetzt.
- Lamentable**, *adj.* — blement, *adv.* ἀλγοδερνής, kläglich, jämmerlich.
- Lamentation**, *f.* θρήνος, παράπονον, Wehklage, *f.*, Klagegesang, n.
- Lamentor**, *v. a. et n.* θρηνώ, βεσάγει, weismuern; *se—*, *v. r.* παραπονοῦμαι, jammern, wehklagen.
- Lamie**, *f.* λάμια κροκοκέφαλος (μεγάλον νύχιι θαλάσσιον), Hundskopf (Art Haifisch), m.; δαιμόνιον η μυθολογικόν εις αχθήν γυναικάς (κατά τοὺς παλαιούς Ρωμαίους), Lamia, ein weibliches Gespens (bey den alten Römern).
- Lamier**, *m.* κείνους ὅπου προστομάζει τὸ σύρμα εις λεπτά πείματα, Rahnmacher, m.
- Laminage**, *m.* τὸ δουλεῖναι τῶν μετάλλων εις βέργαις καὶ πλάκας, das Plätten, Plattschlagen von Metallen.
- Laminer**, *v. n.* δουλεῖναι τὰ μέταλλα εἰς βέργαις καὶ πλάκας, plätten, platt schlagen (Metalle).

- Laminoir**, *m.* αὐτῆς εἰς τὸν ὅποιον σέρνουνται τὰ μέταλλα εἰς βέργαις καὶ πλάκας, Plattmühle (zu Metallen), *f.*
- Lampadaire**, *m.* λαμπάδαριος, λαμπάδοχρεόν, Lampenträger, Lampenstod, m.
- Lampadistes**, *m. pl.* λαμπάδισται (ἀδελφαὶ ὅπου ἐστραχον με λαμπάδος ἀνταμάλως), Fackelläufer (Bettläufer mit Fackeln bey den alten Griechen), *m. pl.*
- Lampadophore**, *m.* λαμπάδοφορος (εἰς τοὺς παλαιούς Ἕλληνας) Lampenträger (bey den alten Griechen).
- Lampadophories**, *f. pl.* λαμπάδοφωρίαι (ἑορτὴ τις τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων), Lampenfest (bey den alten Griechen).
- Lamps**, *m.* πάθος η τοῦ στόματος τῶν λαῶν, Frosch (eine Pferdekrankheit), m. εἶδος ὑψίστου μεταξωτοῦ τῆς Κίνας, Art chinesischer Seidenzeuge, m.
- Lampassé**, *éc. adj.* (blas.) lion lampassé de gueules, liontάρη με τὴν γλώσσαν ἔξω, Löwe, m. mit ausgestreckter Zunge.
- Lampe**, *f.* λύχνος, κηρόδεια, Lampe, *f.* — de cardan, λύχνος Καρδάνου (κηρόδεια εἰς τρόπον τοιούτον κατασκευασμένη ὥστε ἀπ' ὁποῖον μέρους γυρίσῃ, δὲν γίνεται τὸ λάδι) cardanische Lampe (die in einem Gewerbe so hängt, daß das Dehl nicht vergossen wird, nach welcher Seite man sie auch wendet), *f.*

- Lampée**, *f. pop.* παῖζι μὲν δια κρεσσί, greßt Weindochter, kumpen, m.
- Lamper**, *v. pop.* τζούζω, πίνω με λαμπάριον, laufen, gehen.
- Lamperon**, *m.* κηρόδεια, Lampenträger, Dille, *f.*
- Lampion**, *m.* εἶδος κηρόδεια (ὅπου μεταχειρίζονται εἰς φωτισμοῖς), Lämpchen (besonders zu öffentlichen Beleuchtungen), n.
- Lamproie**, *f.* τυφλὸς ἰχθύς, μύρανα, Lamprete, Brude, *f.*
- Lamproyon**, *m.* μικρὸς τυφλὸς, kleine Lamprete, *f.*
- Lampsane**, *f.* λαμπάνη φυτόν, γαλαξίδα, Rainfahl, m.
- Lance**, *f.* ἡ λόγχη, κοντάρι, ραντζή (τὸ λογχὸς ὅρος σημαίνει, Ranzenträger, Ranzentreiter, m.); — de drapau, d'étendard, το κοντάρι, τὸ εἶδος τῆς σημαίας, Fahnenstod, m.
- Lancelée**, *v. lanchitis.*
- Lancer**, *v. a.* ῥίπτω με βίβη καὶ ὀρμη, werfen, schleutern, schießen; — le cerf, ἀνεγκάζω τὸ εἶλαρ νὰ ἐβγῇ ἀπὸ τῆς φωλιάς του διὰ νὰ τὸ κυνηγῶν τὰ σκυλιά, den Hirsch austreiben aus seinem Lager; — un vaisseau à la mer, ῥίπτω τὸ καράβι εἰς τὸ νερόν διὰ πρώτην φοράν, ein Schiff vom Stapel laufen lassen; *se—* *v. r.* ῥίπτομαι, ῥέχνομαι, ῥιπύρζην.
- Lancette**, *f.* φλεβοτόμον, Lanzette, *f.*, Rasier, n.

Lancier, *m.* λοιχοφόρος, Lanzenreiter, *m.*

Lancinant, *te, adj.* (ὁδὸν τὸν πόνον) σουρλιατικός, ὁπὸν σουρλίε, (von Schmerzen) stehend.

Langoir, *m.* τὸ καλὸν ὅπου κατὰ τὸ νεῖον τοῦ μέλου, καὶ δὲν ἄγεται τὰ ἰδέσθαι, Schugbret, *n.* an der Mühle.

Lande, *f.* τόπος χωρικός, τόπος ὁριστός, Freide, Etappe, *f.*

Landgrave, *m.* Λανδγράβος, ὄνομα τινῶν ἡγεμόνων τῆς Γερμανίας, Landgraf, *m.*; *s. f.* Λανδγράβη, ἡ αἰδέσθαι τοῦ Λανδγράβου, Landgräfin, *f.*

Landgraviat, *m.* ἐπαρχία τοῦ Λανδγράβου, Landgraffschaft, *f.*

Landier, *m.* μεγάλη πυρραία, Feuerbof, Brandbof, *m.*

Laneret, *m.* τὸ ἀσυνικόν τοῦ ἡρώου, Männchen *n.* des Falken.

Langage, *m.* ἡ διὰ λόγος, γλῶσσα, Sprache, *f.*; ὁμιλία, Red, *f.*

Lange, *m.* παντὶ μὲ τοῦ ὁποῖον περιτυλίτουν τὰ βιβλία εἰς τὸ σπείρμα, Bidelband, *n.*; Bidelbinder, *f.*; ἀπὸ γωνίαν, Bindel, *f.*

Langoureux, *euse, ad.* (-eusement, *adv.*) χαρυνόμενος, ἀδύνατος, matt, schwach.

Langouste, *f.* εἶδος καραβίδας, γαρίδα, Scépinne (Art Scécrée), *f.*

Langue, *f.* γλῶσσα (εἰς τὸ στόμα), Zunge, *f.*; γλῶσσα, διάλεκτος, Sprache (Zunge), *f.*;

prendre —, εἰδοποιεῖται, ξεράζω, sich erkundigen, Nachricht einziehen; — de terre, ἰσχυρός, μὴ καὶ στενὴ γῆ ὁπὸν ἐκτείνεται εἰς τὴν θάλασσαν, Erdzunge, *f.*

Langue de bouc, *v.* vipérine.

Langue de serpent, *m.* γλωσσόπετρος, Zungenstein, *f.* (versteinerte) Schlangenzunge.

Langue de cerf, *f.* γυλλίτης, Hirschzunge (Pflanze), *f.*

Langue de chien cynoglosse, *f.* κυνόγλωσσον, Hundszunge (Pflanze), *f.*

Langue, *éc, adj.* (blas.) τὸ ποικίλ ὅταν παρουσιάζηται μὲ τὴν γλῶσσαν ἔξω καὶ ἐξερῶν χωματός, (Vogel, *m.*) mit herausgestreckter Zunge von anderer Farbe.

Languette, *f.* γλωσσίς, ἡ γλωσσίδα τοῦ αὐλοῦ, Klappe (an Blase-Instrumenten), *f.*; ἡ γλωσσίδα τοῦ ἔργου ὁπὸν φανερῶνται ἂν ἴδωι πάντων τὰ ἔργα, ὁ κανὼν, Zunge *f.* an der Wage; ὁ τοίχος ὁπὸν ἐξεχωρῶν τοὺς τοίχους τοῦ καμινῶ εἰς δύο ἢ τρεῖς, Scheidewand *f.* in einer Kammer; μὴν διοριστὴν εἰς τὴν ἄκρην τοῦ λαμπροῦ ὀφθαλμοῦ, gezackte Spitze *f.* eines Palästuch.

Languor, *f.* χαίνομα, ἀδυναμία, Schwäche, Ermattung, *f.*; πολλὴ πόθος, große Sehnsucht, *f.*; Schwächheit, *n.*

Languyer, *v. a.* ἐπειρῶ τὴν γλῶσσαν τοῦ ζώου (ζουρονίου) ἂν ἔχη λήραν, die

Zunge eines Schweins untersuchen, ob sie sinnig ist.

Langueyeur, *m.* ἐκείνος ὁπὸν ἐπειρῶ τοὺς ζώοντες (τὰ ζουρονίου) ἂν ἔχουν λήραν, Schweinebeschauer, *m.*

Languiet, *m.* γλῶσσα παστὴ τοῦ ζώου (ζουρονίου), gezackte Schweinezunge, *f.*

Languir, *v. n.* χαίρω, ἐδυνατίζω, γίνωμαι ἀδύνατος, schwach, matt werden, von Kräften kommen; παραινέωμαι (ἐπὶ ὀδῶν κτλ.), schwächten, verschmachten (vor Durst *κτλ.*); *fig.* εἶμαι εἰς ἐλαφνὴν κατάστασιν, δὲν πηγαῖνα καλὴ (οἶον) ἡ πραγματεία κτλ.), in schlechtem Stande seyn, darnieder liegen (als: der Handel *κτλ.*); le discours languit, ὁ λόγος δὲν ἔχει τὴν αὐτὴν ἐνδυνάμειαν καὶ ἰσχυρ, πηγαίνει μὲν ἄνωσαν τρώπον, die Rede, Unterredung geht matt, schläfrig, langweilig.

Langouissant, *anté, adj.* (-issamment, *adv.*) χαῖνος, ἀδύνατος, ἀδύνατος, matt, schwach, kraftlos; ὁπὸν ἔχει πολὺν πόθον, schwachend, sehnachtsvoll; *fig.* χωρίς γωνίας, ἄριστος, matt, schläfrig, langweilig.

Lanice, *adj. v. bourre.*

Lanier, *m.* εἶδος γερρακίου, Art Gasse, Berggasse, *m.*

Lanière, *f.* λῆας, λωρίον, Riem, *m.*

Lanifère, *adj.* ὁπὸν φέρει μάλλιν, Wolle tragend.

Laniste, *m.* γλῶσσοφύτης τῶν ἀλόγων (εἰς τοὺς παλαιούς

Poimaleus), Fechtschlehter m., der die Gladiatoren unterrichtete (bey den alten Römern).

Lanaquenet, m. ποτή στρατιώτης πεδός Γερμανός, Pandknecht (ebendem: deutscher Soldat zu Fuß), m.; είδος παιγνιδίου χαρτίων, Art Kartenspiels, n.

Lanter, v. a. le cuivre, δουλεύω τὸν χαλκὸν αὐτοροχνοῦντες τὰ ἐργάλα σχήματα καὶ πλουσιόματα εἰς αὐτόν, das Kupfer modeln.

Lanterne, f. φανάρι, Laterna, f.; — kourde, κλεφτοφανάριον, Blendlaterne, Diebellaterne, n. f.; φανάρι, μικρὸς πύργος εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ καμπαναρίου, τὸν ἐκκλησιῶν κτλ., Laterne, durchbrochenes Thürmchen oben auf einem Kirchturme; μικρὸς ὄντας ἀπὸ τὸν ὁπῶν ἡμπορεῖ τις νὰ ἴδῃ καὶ νὰ ἀκούσῃ καὶ νὰ μὴ φανήνται, kleines Cabinet, aus welchem man ungesehen alles sehen und hören kann; — magique, φανάρι μαγικόν, τοῦτο ἐστὶ ὅπου δέχεται εἰς τὸν τοῖχον διάφορα σχήματα, Baudelaterne (laterna magica), f.; lanternes, f. pl. φλουρία, μωρολογία, Geschwätz, n., alberne Reden, f. pl.

Lanterner, v. n. ἀγοροποῶ, zandern, tändeln. v. a. ἐνοχλῶ με μωρολογίας, einem die Ohren voll schwätzen.

Lanternerie, f. μωρολογία, alberne Geschwätz, n.

Lanternier, m. -ière, f. ἐκλήνος (ἐκλήνη) ὅπου ἀνάπτει τὰ

φανάρια, ὅπου κατασκευάζει καὶ πωλεῖ αὐτά, Lampenanzünder; Laternenmacher, m.; fig. fam. ἐκλήνος (ἐκλήνη) ὅπου ἀγοροποῖ, Sauterter, m.; ἐλαφρόγυμνος, Windbeutel, m.

Lantiponnage, m. pop. φλουρία ματαιὸν; ἀνόητον, dummes Geschwätz, n.

Lantiponner, v. n. pop. μωρολογῶ, φλουρῶ, albern reden, schwatzen.

Lanturia, fam. (λέξες ὅπου σημαίνει ἀγρησὺν με καταφρονῶν), τίποτις τίποτα πράγματα, latifari.

Langueux, enue, adj. (τὰ χόρτα) ὅπου ἔχουν χνοῦδι, (von Kräutern) wellicht.

Laper, v. n. πίνω ὥς τὸ σκυλί, λάπτω, lecken, schlappen, lutschen (von Hunden u.).

Lapereau, m. κουνέλι μικρόν, junges Kaninchen, n.

Lapidaire, m. λιθοκόμος, ὅπου σκαλίζει τοὺς πολυτίμους λίθους, Steinschneider, m.

Lapidaire, adj. style —, γραμματαὶ καὶ τρόπος τοῦ γραφεῖν εἰς τὰ μνημεῖα, lapidarius Stil, m.

Lapidation, f. λιθοβολισμός, Steinigung, f.

Lapider v. a. πετροβολῶ, λιθοβολῶ, steinigen.

Lapidification, f. (phys.) σχηματισμός των λίθων, Erzeugung f. der Steine.

Lapidifique, adj. (phys.) ὅπου σχηματίζει τοὺς λίθους, τὰς πέτρας, Steine erzeugend oder bildend.

Lapin, m. λαγώδιον, κουνέλι, Kaninchen, n. Lapine, f. τὸ θηλυκὸν τοῦ κουνελίου, Weibchen n. vom Kaninchen.

Lapis, m. λίθος τῆς πολιτείας, λαζούλι, Basiststein, m.

Lapmude, f. φόρμα ἀπὸ δέρμα τοῦ renne (ἢ τῆς lappe, γου, v. renne), Kleid n. von Renntierfellcn.

Laps, m. (jur.) παρολεντας καιροῦ, Verlaufs m. der Zeit.

Laps, se, adj. ὅπου ἀποσπῶνται ἀπὸ τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν, abgefallen vom christlichen Glauben.

Laqueis, m. δοῦλος ἐγγενῶς (ἐγκύρι), Rachen, m.

Laque, f. είδος κομμα, βερνίκι τῆς Κίνας, Lack, Lackstift, m.

Laquaire, m. είδος ἐδελιῶν (ὅπου εἶχεν ἓνα σκεῦος ἢ θηλυκὸν εἰς τὸ ἓνα χεῖρ καὶ ἓνα εἶδος εἰς τὸ ἄλλο), ἤθετε (der in der einen Hand eine Schlinge und in der andern einen Dolch führte), m.

Larnaire, m. τόπος ὅπου ἐβάνον (οἱ παλαιοὶ) τοὺς ἐγσταίους θεοὺς, Kapelle f. für die Hausgötter (bey den alten Römern).

Larcin, m. κλεψιμον, κλεψιά, Diebstahl, m.

Lard, m. λαρδί, Speck, m.

Larder, v. a. βάνω λαρδί εἰς τὰ φαγητά, specken.

Lardoire, f. βελώνη μετὰ τὴν ὁποῖαν βάνουν λαρδί εἰς τὰ φαγητά ὅπου φέρονται ὑστερα, Spieß, f.

Lardon, m. κομμάτι λαρδί ὅπου

ἀνέται μέλας εἰς τὸ ψῆλον,
 Spießschnitt, m., Streifen n.
 Spieß zum Spiden; fig. λό-
 γος ἐλεγειακὸς ἢ ἐργατικὸς,
 elegiacus, Stichter, f.
 res, m. pl. ἐγείνεται δευ-
 τὴν παλαιῶν Populorum,
 Baumgötter (bey den alten Rö-
 mern), m. pl.

εργε, adj. πλατὺς, φαρδύς,
 weit; ευρύχωρος, φαρδύς,
 weit (von Kleidern u.).

εργε, m. τὸ πλάτος, φάρδος,
 Breite, f.; prendre le —,
 ἐγκαρπύνομαι εἰς τὴν θάλασσαν,
 in die offene See geben;
 gam. prendre le —, gagner
 le —, γέιναι, haven laufen;
 au —, ευρύχωρος, ευρύχω-
 ρον, geräumig, weit; le vais-
 seau est au —, τὸ καράβι ἐλ-
 θον εἰς τὴν θάλασσαν, das
 Schiff ist in der Höhe, in der
 offenen See; être au —, fig-
 τὸ νὰ τῇ τινὰς πλουσιοπο-
 ρῶς, τὸ νὰ ἔχῃ τινὰς πλοῦτον,
 im Wohlstande leben, wohl-
 habend seyn; mettre au —,
 βαίνει τινὰ εἰς πλουσιότερον
 κατάστασιν, einen in bessere
 Umstände versetzen; au long
 et au —, εἰς τὸ μέγρος καὶ
 εἰς τὸ πλάτος, in die Länge
 und in die Breite; donner à
 q. du long et du —, pop.
 μιλῶν τινὰ κατὰ πάντα τρό-
 πον, einen tüchtig anshunzen.

argement, adj. πλουσιοπο-
 ρῶς, reichlich.

argesse, f. φιλοδοξίαν, δω-
 ρον, Freygebigkeit, Schen-
 kung, f.

Largour, f. τὸ πλάτος, τὸ φάρ-
 dos, Breite, f.

Largo, adj. (mus.) ἀργῶς, ἀρ-
 γά, langsam.

Largue, m. (mar.) prendre
 la —, tenir la —, προχωρῶ
 εἰς τὴν ῥαδίαν θάλασσαν,
 in die offene See geben; vent
 —, πλάγιος ἀνέμος, Seltener
 wind, m.; à la —, εἰς τὴν
 ῥαδίαν θάλασσαν, in der
 hohen oder offenen See.

Larguer, v. a. (mar.) ἀρῶν,
 ξεπεντῶν (τὰ παρὰ τὰ σχοι-
 νά), (die Segel, die Taue)
 schleifen lassen.

Larigot, m. jen du —, ἰδιος
 αἰλῶν, φλογέρα (εἰς τὰ ὄρ-
 γανα εἰς τὴν ἐκκλησίαν),
 Klötzenzug m. in der Orgel;
 boire à tire —, pop. πῶς
 ἀμπερα, tüchtig saufen.

Larix, v. mélèse.

Larme, f. δάκρυον, Thräne,
 (poët.) Sähne, f.; σταλαγμα-
 τία, Tropfen, m., Tröpfchen,
 n.; — de verre, γυάλι εἰς
 σχῆμα σταλαγματιᾶς, ὅπου
 εὐθὺς γίνεταί σπάσῃ ἀπ' οὗ
 χωρισθῇ ἡ μύτη του, Glas-
 tröpfchen, Springglas, n.;
 — de job, φατὴν τι, ὑδρό-
 σπερμον, Stobsthränen (Pflan-
 ze); larmes de plomb, μι-
 κρὰ σπέρματιν (μὴ τὰ ὅποια
 σκοτεινὸν πούλλει), Duff,
 Vogelschrot, m.

Larmier, m. ἑσχὴ εἰς τὴν κο-
 ρυφὴν τοῦ τοίχου διὰ νὰ μὴ
 τὸν ῥαχὴν τὸ νερὸν, εἰαν ῥέγῃ.
 Krangleiste, Traufleiste (an
 einer Mauer), f.

Larmières, m. pl. χαραγμα-

τιαὶ ἐποκάτω τῶν ὀρμητικῶν
 τοῦ ἱλαίου, Höhlungen f. pl.
 unter den Augen der Fische.

Larmiers, m. pl. τὸ μέρος τῆς
 κεφαλῆς τοῦ αἰόλου, ὅπου
 ἀνταποκρίνεται εἰς τὸ με-
 λῆμα, die Schläfe eines Fische
 des.

Larmolement, — moyement,
 m. δάκρυον, Träne.

Larmoyant, ante, adj. δα-
 κρυόων, ὅπου γίνεταί πολλὰ
 δάκρυα, in Thränen zerfließen
 send.

Larmoyer, v. n. δακρυόω, γίνε-
 ται πολλὰ δάκρυα, heftig
 weinen, in Thränen zerfließen.

Larron, m. — onnesse, f. κλέπ-
 τῆς, κλέπτρια, Dieb, m.;
 Diebin, f.; larron, fig. τὸ
 δόλωμα ἐνὸς γύλλου, διὰ
 τὸ ὅποσον, ὅταν ἐχωρίσθῃ γύ-
 λος τὸ βιβλίον, ἔμεινεν ἀγώ-
 ριστος, umgeschlagene und vom
 Buchbinder nicht mit beschnittene
 Seite eines Blattes; (εἰς
 τὸ ἀζωογονεῖν) σχισμένον
 μέρος εἰς τὸ γένει ὅπου κρέ-
 μεται κάτω καὶ γυλνῇ τὸ κη-
 ρὶ ὅταν καλῇ, Ränder m. am
 Rande.

Larrouneau, m. μικρὸς κλέπ-
 τῆς, flüchtiger Dieb, m.

Larve, f. κάμπια ἢ σκαλῆχι
 ὅπου ἀκόμη δὲν ἐμεταβλήθῃ
 εἰς πετοῦμερον ζῶον, Larve
 (eines Insekts), Raupe, f.,
 Wurm, m.

Larves, m. pl. μορμῶντες, φαν-
 τασματα ψυχῶν κατὰ τοὺς
 παλαιούς, Gespenster, n. pl.,
 Seelen spl. Verstorbenen (nach
 der Meinung der Alten).

Laryngotomie, *f.* bronchotomie, (*chir.*) λαρυγγοτομία, βρογχοτομία, Luftröhrenöffnung (durch Einschnitt), *f.*

Larynx, *m.* λάρυγξ, λάρυγγας, Luftröhrenkopf, *m.*

† Las, *v.* hélas.

Las, asse, *adj.* κουρασμένος, müde; βεβαρμένος (ἀπό τι), überdrüssig, müde (einer Sache).

Lascif, ive, *adj.* (—ivement, *adv.*) ἀσελγής, geil, unzuchtig.

Lasciveté, *f.* ἀσελγεια, Willkür, *f.*

Laserpiliun, *m.* εἶδος δεινφολιβανου, σέλιφρον, Laserkraut, *n.*

Lassant, ante, *adj.* κουραστικός, ermüdend; ἐνοχλητικός, beschwerlich, löstlich.

Lasser, *v. a.* κουράζω, ermüden, abmatten; ἀνδράζω, hartnäckig, löstlich sollen, langweilen.

Lassitude, *f.* κουρασμός, Ermüdung, *f.*; χανονία, ἀδυναμία, Mattigkeit, Schwäche, *f.*

Laste, *m.* (mar.) βάρος δύο tonneaux, Last, *f.*, Schiffe: nicht n. von zwei Tonnen, *v.* tonneau.

Lutannier, *m.* δένδρον τι ὡς ἡ φοινίκια, Latanbaum (Art Palmbaum), *m.*

Latent, ente, *adj.* κρυμμένος, verborgen.

Latéral, ale, *adj.* πλάγιος, auf der Seite befindlich, Seiten-.

Latéralement, *adv.* πλαγίως, seitwärts, von der Seite.

Laticlave, *m.* τὸ πλατύσχημον (ρόβημα μακρὸν μὲ πλατὺ περιφωρῶτον κράσιον τῶν

παλαιῶν Ρωμαίων), langer Kleid n. mit breitem Purpursäume (bey den alten Römern).

Latin, *m.* ἡ λατινική διάλεκτος, das Latrin, die lateinische Sprache.

Latin, ine, *adj.* λατινικός, lateinisch, voile latine, (mar.) εἶδος πινυὸς τριγωνῶν, das dreieckige Segel.

Latiniser, *v. a.* λατινίζω, eine lateinische Endung geben.

Latinisme, *m.* λατινισμός, lateinische Spracheigenheit, *f.*

Latiniste, *m.* λατινιστής, ὁποῦ ἡξεύρει καλὰ λατινικά, guter Latiner.

Latinité, *f.* ἡ λατινική διάλεκτος, das Latein.

Latitude, *f.* (géogr. et astron.) τὸ πλάτος, Breite, *f.*

Latomie, *f.* λατόμιον, λιθοτομειον, Steinbruch, *m.*; φυλάκη υπόγειος (εἰς τοὺς παλαιούς), unterirdisches Gefängnis, *n.*

Latric, *f.* culte de —, λατρεία, Gottesverehrung, *f.*, Gottesdienst, *m.*

Latrines, *f. pl.* ἀπόσπας, ἀντοικίον, Abtritt, *m.*

Latte, *f.* σανίδι λεπτόν (εἰς τὸ ὅποσον βάνουν τὰ κεραμίδια), Latte, *f.*

Latter, *v. a.* σανιδίζω (την σκέλην), (das Dach) belatten.

Latris, *m.* ἀνταδίσμα τῶν σανιδίων εἰς τὴν σκέλην τοῦ σπητιοῦ, Latzenwerk, *n.*

Laudanum, *m.* λάδανον, Laudanum, Opium-Elixir, *n.*

Laudes, *f. pl.* ἡ δοξολογία (ὅπου γίνεται εὐχὴ μετὰ τὸν ὕμ-

νον), Gebete n. und Lieder n. pl. gleich nach der Frühmesse.

Lauréal, *adj.* poète —, ποιητὴς στολισμένος μὲ στεφάνον δάφνης, gekrönter Dichter, *m.*

Lauréole, *f.* δαφνοειδὴς, κληματὶδα, χαμαδάφνη, Lorbeerfrucht, *n.*, Seidelbast, *m.*

Laurier, *m.* δάφνη, Lorbeerbaum, *m.*; cueillir, moissonner des lauriers, fig. θριαμβεῖν κατὰ τῶν ἐχθρῶν, Lorbeer erwerben (über die Feinde siegen); laurier-rose, roδοδάφνη, πικροδάφνη, Lorbeerrose, *f.*; laurier-thym, ἀγριοδάφνη, Bastard-Lorbeer, *m.*; laurier-cerise, doφροκίτσισα, Kirschlorbeer, *m.*

Lauriol, *m.* εἶδος κἀνδαν τῶν ἀρτοποιῶν (ψωμάδων), Kuchelsaft (der Bäcker), *n.*

Lavage, *m.* πλύσιμον, das Waschen, Abwaschen.

Lavande, *f.* νάρδος, Lavendel, *m.*

Lavandier, *m.* ὁ ἔχων τὴν ἐπιστάσαν τοῦ πλυσίματος τῶν υποκαμίσων τοῦ βασιλέως, Wascheißen, *m.*

Lavandière, *f.* γυνὴ ὅπου τέπλυνε τὴν λούζα, Waschefrau, *f.*

Lavage, *f.* μεγάλος πῶρος χιονίου ὅπου πίπτει ἀπὸ τῆς βουνά, Lawine, *f.*

Lavaret, *m.* θάλασσα, χαϊσινίφρον δαλάσσιον, Seeperle, *f.*

Lavasse, *f.* βαγδαία βοχλὴ, Regenauß, Plagregen, *m.*

Lave, *f.* λάβα (ὅλη σμικτὴ ἀπὸ

λάρων, δεινὰ κτλ. ὅπου
λάρνται ἀπὸ τὸ πυροβόλη
τοῦ, κατα.

laine, *f.* — de laine, σπορὸς
μαλλιοῦ πλεγμένον εἰς μίαν
μαζάν, ein Haufen *m.* auf
einmal gewaschene Welle.

lège, *f.* εἶδος λίθου ἀπὸ τὸν
ποῦτον φιλάνουν ἀγγεῖα μα-
μαρτίου, eine Steinart, wor-
aus Kuchengeschirre gemacht
werden.

le-main, *m.* λουτήρ κοντὸς
ἐς τὴν εἰσόδον τοῦ ἀγιοστή-
ριου μιᾶς ἐκκλησίας, Hand-
beden *n.* am Eingange der
Kirchen.

vement, *m.* ῥύμιον, das
Waschen; τὸ κλύσθη, Kle-
ber, *n.*

laver, *v. a.* πλύνω, waschen,
abwaschen, abspülen; — le
papier, βῆνω χαρτὶ εἰς καλ-
όνιον, Papier planiren;
(peint.) ζωγραφίζω με με-
λάνη τῆς κόπης, tischen;
fig. le fleuve lave les mu-
rales de la ville, ὁ ποταμὸς
βρέχει τὰ τεῖχη τῆς πόλεως,
ἡτοι πύρρι σιμά, der Fluss
bespült die Mauern der Stadt,
fließt an der Stadt vorbei.

se —, πλύνομαι, κλύομαι,
sich waschen. se — la bouche,
ἐκπλύνω τὸ στόμα μου, sich
(dat.) den Mund ausspülen.

se — d'un crime, ἀθωώνο-
μαι ἐνός ἐγκλήματος, sich von
einem Verbrechen reinigen.

layeton, *m.* τὴ χονδρὰ προκί-
δια ὅπου ἐργάζονται ἀπὸ τὰ
βούχα, ὅταν συμπαίονται,
Walthaar, *n.*, Kragwolle, *f.*

Lavette, *f.* χονδρόπανον, πα-
τερόν, Waschlappen, Schu-
erklappen, *m.*

Lavure, *m.* —euse, *f.* πλύστη,
πλύστρια, Wäscher, *m.*; Wä-
schlein, *f.*

Lavignon, *m.* εἶδος ἀχρηάδας,
Her Muschel, *f.*

Lavis, *m.* (peint.) ξεπλύνσιμον
(εἰς τοὺς ζωγραφίους), das
Waschen, Laviren (bey den
Maltern).

Lavoir, *m.* τόπος διορισμένος
διὰ πλύνσιμον, Waschplatz, *m.*;
Waschhaus, *n.*; λούσιον διὰ
πλύνσιμον, Handbeden, Wäsch-
beden, *n.*; νεοχότης εἰς τὸ
μαγειρεῖον, Kupfstein *m.* in
der Küche

Lavure, *f.* ἀπόπλυμα τῶν ἱε-
ρακίων, Spültisch, Spülwä-
ser, *n.* Lavures, *f. pl.* ὀνέ-
ματα ἀπὸ χρυσοῦ καὶ ἀση-
μι, Gefäß *n.* von Gold und
Silber.

Laxatif, *ive*, *adj.* ὅπου χρεῖ
τὴν κοιλίαν, abführend (laxi-
rend).

Laye, *v. laie.*

Layer, *v. e.* κάμνω στράταν εἰς
δόμον, einen Weg durch einen
Wald hauen.

Layette, *f.* οὐρὴς (σεντοῦκα
συντόν) τοῦ ἀρμαρίου, Schub-
kasten, *m.*, Schublade *f.* (in
einem Schranke); μικρὸν σεν-
τουκάκι, Kästchen, *n.*; τὰ
ἀπάρχυνα, φασκιὰς (καὶ τὰ
λοιπὰ ὅπου χρειάζονται διὰ
νεογεννημένων βρέφους), Wis-
felzung (für neugeborene Kin-
der).

Layetier, *m.* ὅπου φιλάνει σεν-
τουκάκι, Kastenmacher, *m.*

Layeur, *m.* ἐκείνος ὅπου ση-
μειώνει τὰς ὁδοὺς ὅπου πρέ-
πει νὰ γίνων εἰς ἐνα δάσος,
der die Wege bezeichnet, die im
Walde durchgehauen werden
sollen.

Lazaret, *m.* λαισρέον, Lazare-
reth, Quarantäne-Haus, *n.*

Lazagnes, *f. pl.* εἶδος ζυμαρι-
κού (ψαδὶς), Bandnudeln,
f. pl.

Lazzi, *m.* σχήματα ὅπου κά-
μνει ὁ κωμωδὸς χωρὶς νὰ
ομιλήσῃ, stummes Geberden-
spiel (in Lustspielen), *n.*

Le. art. *m. ὁ.* (τὸ), der, (das);
la, *f. ἡ.* die; les, *pl. ὁ, ἡ,*
τὰ, διὰ (*pl.*); le, *acc. τὸν,*
dem.

Lé, *m.* τὸ πλάτος τοῦ παριού,
βούχον κτλ., Breite *f.* eines
Berges.

Léard, *v. peuplier.*

Lèche, *f.* κουμάτι, φελιά, φελί,
ein dünnes Schnittchen.

Léchefrite, *f.* ἄγγυον ὅπου
βράζειται υποκίττω τῆς σούπας
διὰ νὰ σιγῇ τὸ παχὺ ἀπὸ
τὸ ψητόν, Bratpfanne (zum
Unterlegen unter den Brat-
spieß).

Léché, *éc. adj.* γλυμμένος,
gelscht; (διὰ ζωγραφίας κτλ.)
κατασκευασμένος εἰς ἐπιτη-
δειὸν τροφόν, με παρα-
πολλὴν προσοχήν, (von Ge-
mähliden ic.) ängstlich gearbei-
tet.

Lécher, *v. a.* γλύφω (γλείφω),
lecken; à lèche-doigt, διὰ

γλῦφιμον τοῦ δακτύλου, zum Fingerleden

Leçon, f. μάθημα, διδασκαλία, Lehrstunde, Unterricht, f.; μάθημα (θήμα) ὅπου ἔχει ὁ μαθητής τὰ μεταγράψαι, τὰ γράψαι κτλ., Aufgabe, Section, f.; παραδόσεις ἐπιστήμης, ἀναγνώσις, Vorlesung, f.; leçon variante, v. variante; prendre leçon, πέρνω μάθημα, Unterricht nehmen, Stunde nehmen; faire des leçons de philosophie etc., παραδίδω την φιλοσοφίαν κτλ., παραδίδω φιλοσοφικά κτλ. μαθήματα, Vorlesungen über Philosophie n. halten; faire à q. sa leçon, ἐλέγχω, μελώνω τινα, einem einen Verweis geben.

Lecteur, m. ὁ ἀναγνώστης, Leser; ἐκεῖνος ὅπου παραδίδει μαθήματα φιλοσοφίας καὶ θεολογίας μεταξὺ τῶν μοναχῶν, Vorleser, Lehrer m. der Philosophie und Theologie in Klöstern.

Lecticaire, m. κληρονομος (ὅπου ἐκονβαλίσει ποτὶ τοὺς νεκροὺς εἰς τὸν τάφον), Erbschenträger (von den Ästen).

Lectrice, f. ἡ ἀναγνώσκουσα, ἀναγνώστρια (εἰς τὰ μοναστήρια), Wollseerin (in Klöstern), f.

Lecture, f. ἀνάγνωσις, das Lesen.

Lécythe, m. λήκυθος τῶν παλαιῶν, Krug, m.

Lédum, Léde, m. λήδον δένδρον, ἄγριον δεινδρόειδον, wilder, Rosmarin, m.

Légal, ale, adj. νομικός, ὁ κατὰ νόμον, gesetzlich, rechtlich.

Légalement, adv. νομικῶς, κατὰ τὸν νόμον, gesetzmäßig, dem Gesetze gemäß.

Légalisation, f. νομικὴ βεβαίωσις τῆς ἀληθείας μὲς πράξεως, gerichtliche Bestätigung, f.

Légaliser, v. a. ἐπιχωρῶ τι κατὰ τὸν νόμον, μετρίω νομικῶς, gesetzlich oder gerichtlich bestätigen.

Légalité, f. νομικότης, Gesetzsmäßigkeit, f.

Légit, m. ἀγνάτος (ἢ καρδιώλης ἀπεσταλμένος εἰς τὴν διόκληρον ἐπαρχίαν τινος παρὰ τοῦ Πάπα), päpstlicher Legat, m.; — à intérêt, ληγάτος, ἀπεσταλμένος πρὸς τινα ἡγεμόνα διὰ υποθέσεως, außerordentlicher Legat des Papstes.

Légataire, adj. ληγατάριος ἐκεῖνος (ἐκείνη) εἰς τὸν ὅποιον (τὴν ὁποίαν) ἐδιωρίσθη μία διατίτ δια μέσου διαθήκης, Legatarius, dem etwas in einem Testamente vermacht worden ist.

Légatine, f. εἶδος μεταξωτοῦ, Art n. halbfeldenen Beugs.

Légation, f. τὰ ὄργανα, τὸ ἐπάγγελμα, καὶ ἡ ἐπαρχία τοῦ ληγάτου, καὶ ὁ παρὸς τῆς διοικήσεως του, Amt n. und Würde f. eines päpstlichen Legaten, Zeit f. seiner Amtverwaltung.

Lége, adj. (διὰ πλοία) χωρὶς φορτίου, (von Schiffen) leer, ohne Ladung.

Légendaire, m. συναξαριστής, Legendenführer, m.

Légende, f. συναξάριον, Legende, Heiligungsgeschichte, f.; ἐπιγραφὴ τῶν νομισμάτων, Umschrift f. einer Münze; παραμύθιον, Märchen.

Léger, ère, adj. ελαφρὸς, leicht (zu heben, zu verdauen); ελαφρὸς, ταχὺς, leicht, hurtig; ελαφρὸς, νόστιμος, leicht, flüchtig, angenehm; ελαφρότης, ελαφρότητα, leichtsinnig; à la légère, — erment, adv. ελαφρά, leicht, fig. εὐτοχεύτως, unüberlegt.

Légereté, f. ελαφρότης, leichtgläubigkeit, f.; ταχύτης, ὀλίγη, rapidité, Geschwindigkeit, Flüchtigkeit, f.; fig. εὐτοχεύσις, ελαφρότητα, ελαφρότητα, leichtsinn, m.

Légion, f. λεγεών, σῶμα στρατεύματος, Legion, f.

Légionnaire, m. στρατιώτης, λεγεωνάριος, Soldat m. einer Legion.

Législateur, m. — trice, f. νομοθέτης, — trice, f. Gesetzgeber, m. — rin, f.

Législatif, ive, adj. νομοθετικός, gesetzgebend.

Législation, f. νομοθεσία, Gesetzgebung, f.

Législature, f. συνέλευσις νομοθετική, gesetzgebende Versammlung, f.

Légitime, m. νομικός, νομιμὸς δίκαιος, der Rechtsgesetzliche.

Légitimaire, adj. νομικός, κατὰ τὸν νόμον, gesetzlich. s. νομικός κληρονομός, Νομοεπὶ, m.

Légitimation, *f.* ἡ τοῦ νόμου ἀποδοχή ὡς νόμιμος. Anerkennung *f.* eines natürlichen (unehelichen) Kindes, Legitimation, *f.*

Légitime, *adj.* νόμιμος, gesetzlich, rechtmäßig. *s. f.* τὸ μερίδιον τῶν πατρικῶν ἀποδοχῶν ὅπου κατὰ τοὺς νόμους ἀνήκει εἰς τὰ τέκνα, Pflichttheil, *m.*

Légitimelement, *adv.* νόμιμως, κατὰ τοὺς νόμους, gesetzlich, rechtmäßig. Weise, *f.*

Légitimer, *v. a.* νόμιμον κηρύττειν (ἀποδοχῆν) τὸν νόμον ὡς, ein natürliches Kind anerkennen, es legitimiren lassen; ἀργῶς τὸ νομικὸν κήρυγμα, ἐκινῶν, für rechtmäßig oder gültig erklären. *se —*, ἀποδείκναι τὸ δικαιὸν μου, δείχνω τὸ πληροφύον μου, sein Recht erweisen, seine Vollmacht vorweisen.

Légitimité, *f.* τὸ νόμιμον, Rechtmäßigkeit, *f.*; νόμιμος γέννησις, eheliche Geburt, *f.*

Legs, *v. a.* ἡ δέσφει ἀπὸ διορίσεως ἢ ἐξ ἐντα διὰ τῆς διαθήκης τὸν, Vermächtniß, *pl.* gal, *n.*

Léguer, *v. a.* ἀφίκει εἰς τὴν διαθήκην, vermachten.

Légume, *m.* ὕσσιον, Hülsenfrucht, *f.* **Légumes**, *pl.* τὰ ὕσσια, τὰ λαχανικά, Hülsenfrüchte, *f. pl.*; Gemüse, Gemüse, *n.*

Légumier, *m.* κήπος διὰ λαχανικά, Gemüsegarten, Küchengarten, *m.*

Légumineux, *ense, adj.* ὕσσιος με ὕσσια, hülsenfruchtartig.

Lemme, *m.* (math.) ἡμίσιος, Bruchtheil, *m.*

Lémures, *v.* larves.

Lendemain, *m.* ἡ ἐρχομένη ἡμέρα, der morgende Tag.

Lendore, *m. et f. fam.* ἀργός καὶ δεινός, Schlafmüde (fauler, träger Mensch), *f.*

Lénifier, *v. a.* γλυκαίνειν, καταπραΰνειν, verjühen, lindern.

Lénitif, *m.* λατρικὸν γλυκαίνειν, καταπραΰνισκόν, linderndes Mittel, *n.*; *fig.* καταπραΰνισκόν, Linderung, *f.*

Lente, *ente, adj.* ἀργός, ὁποῦ ἀργεῖ, langsam, langsam.

Lente, *f.* κόριδα τὸν ψηρῶν, Nisse, Nis (von Rausen), *f.*

Lentement, *adv.* βραδέως, ἀργά, langsam, *fam.* sachte.

Lenteur, *f.* βραδύτης, Langsamkeit, *f.*

Lenticulaire, *adj.* φακοειδής, linsenförmig.

Lentille, *f.* φακή, Linse, *f.*; γυαλὶ εἰς σχῆμα φακῆς (διὰ τηλεσκοπίαν), Linsenglas, *n.*; Glöslinse, *f.*

Lentilles, *f. pl.* τῆσσις, πινακίδες, φακὲλα, Sommer sprossen, *f. pl.*

Lentilleux, *ense, adj.* τῆσσις, sommerförmig, sommersprossig.

Lentisque, *m.* οξύς, μαγιστιχιά, Nistbaum, *m.*

Léonin, *ine, adj.* société léonine, συντροφία λεοντική, ἥτις ἐστὶ ὁ δυνάτωτερος ἀντιπῶς ἐαυτὸν ὅλον τὸ κέρδος, Gesellschaft *f.*, wo der Stärkere (wie der Löwe in der Fabel)

den Vortheil allein zieht; ἑίδος σίχων λατρινικὸν ὁμοκαταλήκτων, latrinische gerichte, te Berle (Knittelverse), *m. pl.*

Léontopétalon, *m.* λεωντόπεταλον, λεόντιον (φυτόν τι), Löwenblatt (Pflanze), *n.*

Léopard, *m.* λεοπαρδαλῖς (λεωντόπαρδος, ὥων), Leopard, *m.*; — lionné, (blas.) λεοπαρδαλῖς ὅπου παρουσιάζεται μετὰ τῇ ἐμπροσθίῃ ποδῶν ὑπομείνα ὡς τὸ λεοντοπαρδόν, Leopard mit aufgesetzten Vorderfüßen; lion léopardé, lion passant, λεοντοπαρδόν ὅπου παρουσιάζεται ὡς περπατῶν, μετὰ τὸ κεφάλι τοῦ εἰς τὸ εμπροσθεν γυρισμένου, gehender Löwe mit vorwärts gewendetem Kopfe.

Lepidoptères, *m. pl.* λεπιδόπτερα (ἐννοοῦνται ἡ πεταλίδες), die Hautflügeligen Insecten (die Schmetterlinge), *n. pl.*

Lépidium, *v.* passage.

Lèpre, *f.* λέπρα, Aussatz, *m.*

Lépreux, *ense, adj.* λεπρώδης, leprakranks, *n.*

Léproserie, *f.* νοσοκομεῖον διὰ τοὺς λεπρούς, Siechhaus *n.* für Ausätzige.

Lequel, laquelle, *pron.* ὅστις, ἥτις, ὁ ὅστις (τὸ ὅποιον), ἡ ὅποια, welcher, welche, welches.

Lerol, *m.* εἶδος ποτιζοῦ εἰς τὸ δάσος, große Föhlenmaut, *f.*

Les, *pl.* v. le.

Lèse, *adj.* crime de lèse-majesté, ἐγκλημα καθοσιώσεως (ἥτις ἐκτείνον ὅπου ἐγγίζει

- των βασιλέα), Verbrechen n. der beleidigten Majestät.
- Léser, v. a. βλέπω, ζημιώνω, ζηγώ, verlegen, beleidigen.
- Lésine, f. ἀνα γιλαργυρία, schmutziger Gewinn, m., Anidret, Gitzigkeit, f.
- Lésiner, v. a. γέρνομαι με ἀκραν γιλαργυρία, knausern, knausern.
- Lésion, f. βλάβη, ζημία, ζηγώ, Verlegung, Beleidigung, f.
- Lessive, f. ἀλυσίς, σταξιόγειον, Waage, f.; πλύσιμος (των παντῶν), Wäsche, f.
- Lessiver, v. a. πλύνω με τὴν ἀλυσίαν, laugen, mit Waage waschen.
- Lest, m. σαβοῦρα τοῦ καρεβίου, Ballast (im Schiffe), m.
- Lestage, m. σαβοῦρα τοῦ καρεβίου, das Beladen mit Ballast.
- Leste, adj. (—te ment, adv.) πλουσιοπορευμένος, λαμπροπορευμένος, wohlgekleidet, reich gekleidet; fig. ἐπιτήδειος, ταχὺς, geschickt, gewandt, hurtig.
- Lester, v. a. σαβοῦρῶν τὸ καρεβί, Ballast laden (in ein Schiff).
- Lequeur, m. τὸ καὶ ἀπὸ τοῦ κουβελὶ τὴν σαβοῦραν τοῦ καρεβίου, Fahrzeug n., welches den Ballast zuführt.
- Lestrigons, m. pl. Λαιστρυγόνες (ἔθνος βάρβαρον ἐς τὸν παλαιὸν καιρὸν), Lestrigonen (barbarisches Volk der Vorsewelt); Lestrigon, m. βάρβαρος, ἀλγρός, Barbar, Unmensch, m.

- Léthargie, f. ληθαργία, ἀποκρίσιμος, Schlafsucht, f.; fig. ἀκηρσία, Trägheit, f.
- Léthargique, adj. ληθαργικός, schlafsuchtig; fig. ἀκηρής, träge.
- Lettre, f. γράμμα, στοιχεῖον ἢ ψηφίον ἀλφαβήτου, Buchstabe, m.; à la —, κατὰ γράμμα, nach dem Buchstaben, buchstäblich; γράμμα, γραφή, ἐπιστολή, Brief, m.; Schwelben, n.; lettres, γράμματα τοῦ πλαισίου (μετὰ τὰ ὅσα διδόνται προνομία κτ.), Befunden, f. pl.; Valente, n. pl.; αἱ ἐπιστήμαι, Wissenschaften, f. pl.; belles-lettres, αἱ ὡραῖαι ἐπιστήμαι, τὰ ἐγκύκλια μαθήματα (ἡ ποιητικὴ καὶ ἱστορικὴ), die schönen Wissenschaften.
- Lettre, ée, adj. γραμματισμένος, πεπαιδευμένος, gelchert, studiert.
- Lettrine, f. (impr.) ψηφίον μικρόν, kleiner Buchstabe, m.; κεφαλαιακὰ ψηφία ἢ λέξεις ὅπου βάνονται ἐπάνω ἐς καθε σελίδα, Columnentitel, m.
- Leucacantha, f. λευκάκανθα (φύτον), Oberwurz (Pflanz), f.
- Leucé, f. λευκή, κηλὶς τις (ἀσπρον σημεῖον) τοῦ σώματος, weißer Fleck m. in der Haut.
- Leucodium, v. giraffier.
- Leucoma, m. λευκωμα, ἀσπρον σημεῖον ἐς τὸ ὄμματι, weißer Fleck m. im Auge.
- Leucophlegmatic, f. λευκοφλεγματίας (ὕδρωπικος ἐς

- τὸν ὅποιον τὰ ὅσκα ἐκρίνον), Bledhwasserfucht.
- Leur, pron. (πρώτος δὲ αὐτῶν πλ.) εἰς αὐτὸς ἐς αὐτὸς ἦτοι τοῖς, ταῖς, ihnen. leur, pron. poss. των, ἑδικός (—ών) των, ihr.
- Leurre, m. κομμία κόκκι, περὶ τὸ ὅποιον οἱ κινῆ σχηματίζουσιν ὡς πούλλοι διὰ τὰ ἀνακαλέσασθαι τὰ πούλλα, Verlock, Föderpiel (des Falkenjäger), n.; fig. δέλμα ἀπάτη, Lockpfeife, f.
- Leurrer, v. a. μαρθεῖν τοῦ ὅποιον (τὸ ἱεράκι) καὶ ἐπιστογή (δυσγνωστὸς τοῦ leurre, einen Falken mit dem Federpiel jurück locken; fig. δ. λείψω, ἀπατῶ, locken, ἀπατῶ).
- Levain, m. ἀναβυσίον, προδύση, Sauerteig, m.; ζυμάς, Saur, f.
- Levant, adj. soleil —, ὁ ἀνατέλλον ἥλιος, die aufgehende Sonne.
- Levant, m. ἀνατολή, Aufgang, Morgen, Osten, m.; ὁ ἀνατολικὸς τόπος, das Morgenland, die Levante.
- Levant, ine, adj. ἀνατολικὸς morgenländisch. s. m. κάτοικος τῶν ἀνατολικῶν τόπων, Morgenländer, m.; κινεζικὸς παραβορὸν ὅπου πηγαῖ ἐς τοὺς ἀνατολικούς τοποθετῶντες, m.
- Levantis, m. λεβέντης, στρατῶν τῶν κατέργων τὸν Τουρκικόν. Soldat m. auf der türkischen Wastere.
- Lève, f. φύλον μετὰ τὸ ὅποιον

παιγνίδι ὁμαίαν εἰς τὸ
παιγνίδι λεγόμενον mail,
Kelden m. zum Wailspiele.

Lévé, f. σηκωμα, Aufhebung,
f.; μαζωμα, συνάθροισμα
(συναρτάσιον), Einsammlung,
Aufhebung, Anwerbung, f.;
ὑψωμα, πρόχυμα, Erdwall,
m.; χαρτωσιὰ, Stief (in der
Karte), m.

Léver, v. a. σηκώνω, heben, auf-
heben, in die Höhe heben;
ὑψώνω, erheben; — le scellé,
εὐχρῶν, ξεκολλητὴν τοῦ βουλλῆν
τοῦ χρηστήριον, das Gericht's
sigel abnehmen; — la garde,
la sentinelle, ἀλλὰ τὴν γυ-
λακτῆν, die Wache ablösen;
— un siège, σηκώνω, ἀνα-
ρῶ τὴν πολιορκίαν, eine Be-
lagerung aufheben; — le plan
d'une place, d'un lieu, χα-
ρτωγραφῶ τὸ σχέδιον, τὴν το-
ποθεσίαν μιᾶς πόλεως, ἐνὸς
τόπου, den Grundriß einer
Stadt, eines Orts aufnehmen;
— des étoffes, des habits,
ἀγορίων φορέματα κτλ., Zeug-
e, Kleider κ. ausnehmen,
kaufen; — des troupes, συν-
ῆν, συνδρομοὺς, μαζώνω
στρατιώτας, Truppen aus-
heben; fig. — les épaules,
σηκώνω τοὺς ὤμους, die Ach-
seln zuden; — une doute,
ἀναρῶ μιαν ἀμφιβολίαν, ein-
en Zweifel heben; — une
main (au jeu de cartes),
κάρω (κάρω) χαρτωσίαν
(ἐκ τὸ παιγνίδι), einen Stief
machen (im Kartenspiele);
lever, v. n. ὑψώνομαι (χο-
ρίως διὰ τὰ γὰρ ἐντὶ) ξε-

φυγῶν, aufgehen (von
Pflanzen); (διὰ τὸ προεῖναι)
ἀναβαίρω, (vom Felde) auf-
gehen, gehen. se lever, v. r.
σηκώνομαι (ἀπὸ τοῦ κρεββά-
τι), aufstehen (aus dem Bette);
(διὰ τὸν ἥλιον κτλ.) ἀνατέλ-
ω, (von der Sonne κ.) auf-
gehen.

Léver, m. σηκωμα ἢ ἔκθεσις ἐκ
τοῦ ὕπνου, das Aufstehen
(vom Schlaf); συνδρομοὺς
ἀλλοιῶν τὸ πρωὶ εἰς τὸν θά-
λασσαν τοῦ βασιλέως, Aufmar-
sch f. der Postente bey einem
Könige des Morgens; — du
soleil, ἀνατολή τοῦ ἡλίου,
Aufgang m. der Sonne.

Leveurs, m. pl. ἐκείνοι ὅπου
σηκώνουν τὰ φύλλα χαρτῆ
ἀπὸ τὸ καλοῦσι, die, welche
das Papier (in der Papiers-
mühle) aus der Form heben.

Lévier, m. μοχλός, Hebel, He-
bebaum, m.

Lévigation, f. (chim.) τριψι-
μωσις κτλ., Zerklebung f.
zu Staub.

Léviger, v. a. (chim.) τριψο-
ν καὶ τὸ κάρω σκόνην, zu
Staub zerreiben.

Levis, adj. pont-levis, ση-
κῶν γέφυρ (ἐκ ταῖς πόρ-
ταις τῶν κτιστῶν), Zug-
brücke, f.

Lévite, m. λευίτης, Levit, m.

Lévitique, m. τὸ λευιτικόν (ἐκ
τὴν παλαιὰν διαθήκην), das
dritte Buch Mose (Leviti-
cus).

Levrant, m. μικρὸς λαγῶς,
Kleiner Hase, m., Säckchen, n.

Lèvre, f. χείλος, Lippe (Vesic), f.

Levrette, f. τὸ θηλυκὸν τοῦ λα-
γωνικοῦ, Windhündin, f.

Levretter, v. n. κυνηγῶ λαγω-
ν μετὰ τὰ λαγωνικά, Hasen
jagen mit Windhunden.

Levretterie, f. τρόπος τοῦ ἀνα-
τρέφειν καὶ τοῦ μαρθεύειν τὰ
λαγωνικά, das Aufziehen und
Abrichten der Windhunde.

Levretteur, m. ὁ ἀνατρέφων
καὶ μαρθεύων τὰ λαγωνικά,
der Windhunde aufzieht und
abrichtet.

Lerriche, f. τὸ θηλυκὸν μι-
κροῦ λαγωνικοῦ, kleine Wind-
hündin, f.

Lévrier, m. λαγωνικόν, Wind-
hund, m., Windspiel, n.

Levron, m. μικρὸν λαγωνικόν,
Kleiner Windhund, m.

Levure, f. ἀρῶς τοῦ ζύθου,
τῆς μύτης (ὅταν βράζει),
Bierhefen, f. pl.

Lexicographie, m. λεξικογρά-
φος, Verfasser m. von einem
oder mehreren Wörterbüchern.

Lexique, m. λεξικόν, Wörter-
buch, n.

† **Lez, adv.** πλησίον, nahe.

Lésard, m. γουστεριτζ, σαύρος,
Eidechse, f.

Lésarde, f. χαρτωματιά, σχι-
σμάδα τοῦ τοίχου, Ritze, f.,
Riß m. in der Mauer.

Liais, m. εἶδος λίθου πολλὰ
αὐληγῶν, Art harter Werk-
stein, m.

Liaison, f. ἐνωσις, συζῆσις συν-
άφαι, Vereinigung, Verbin-
dung, f.; Zusammenhang, m.;
fig. ἐνωσις φίλων, Verbin-
dung f. von Freunden.

Liaisonner, v. a. συνώνω, συνείνω, verbinden, vereinigen.

Liane, m. διάφορα φυτά εἰς τὴν Ἀμερικὴν μετέωρα κλωνία, ὅπου περιπλέκονται μεταξὺ των. **Liane**, Schlingpflanze (in Amerika), f.

Liant, ante, adj. εύλιγιστος, ὅπου ευχεύετο, geschmeibig, bieglam.

Liard, m. νόμισμά τι, τὸ τέταρτον τοῦ σολιδόν, ein Viertelsou, Elard.

Liasse, m. δαμάτι χαρτιά δαμένα, Paet n. von zusammengebundenen Papieren.

Libage, m. πετρούττα, χαλίκια ὅπου θέτουν εἰς τὰ θεμέλια, Steine m. pl. zum Grundlegen.

Libanotis, m. λιβανώτις, δενδρολίβανον, Rosmarinfrucht, n.

Libation, f. σπονδή (ὅταν οἱ παλαιοὶ ἐξέχυον ὄλιγον κρασί κτλ. εἰς τὴν τῶν θεῶν), Libation, f., Wein m. n. (den die Alten als Opfer für die Götter ausgießen).

Libellatique, m. libellatικός, ὅστις διὰ τὴν ἀποφύγη τὸν διαγμὸν τῶν τυραννῶν, ἐπλήρωνε, καὶ ἐλάμβανε libellon ἢ γράμμα τι, διὰ τὸ εἶναι ἀπειράματος, (in der Türkei) der, um Verfolgungen zu entgehen, einen Schutzbrief erwirkt hat.

Libelle, m. libellos, ὄβρισιζόν τιγράμμα, Schmähschrift, f.

Libeller, v. a. ἐκδίδω καὶ ἐξηγῶ σαφῶς εἰς τὸ κατήριον,

vor Gericht deutlich darstellen, vorlegen.

Libéral, ale, adj. ἐλευθέρως, φιλόδοτος, freigebig; φιλὸς τῆς ἐλευθερίας, ὅπου ἀγαπήει τὴν ἐλευθερίαν, freudlich liebend, freigefinnt; aris libéraux, τέχνη ἐλευθερία (ἦτοι ὅπου χρειάζονται περισσότερον τὸν νοῦν, πᾶσι τὴν χεῖρα), die freien Künste, f. pl.

Libéralement, ado. ἐλευθερίως, μεγαλόδοτος, freigebig, mit Freigebigkeit.

Libéralité, f. φιλοδοτία, Freigebigkeit, f.; φιλοδοχημα, Geschenk, n.

Libérateur, m. -trice, f. ἐλευθερωτής, -ωτρια, Befreyer, m., -rin, f.

Libération, f. (jur.) ἐλευθερώσις, Befreyung, Freysprechung, f.

Libérer, v. a. (jur.) ἐλευθερῶναι τινα ἀπὸ μιαν υποχρέωσιν, ἀπογοῶναι ἐλεύθερον, freysprechen, befreien von einer Verbindlichkeit.

Liberté, f. ἐλευθερία, Freyheit, f.; — de conscience, ἐλευθερία τῆς συνειδήσεως, (ἦτοι ἡ εὐνοία νὰ πιστεύῃ τις ὥς θέλει), Gewissensfreyheit, f.; — de presse, ἐλευθερία τοῦ τύπου, Pressfreyheit, f.; — de ventre, ἐκκοιλότης (ὅταν τις ἡμπορεῖ νὰ πῇ εἰς τὸ ἀναγαῖον), offener Veld, m.; prendre la —, λαμβάνω τὴν ἐλευθερίαν, sich (dat.) die Freyheit nehmen. **Libertés**, pl. προνόμια, ἐλευθερία,

Borrechte, n. pl., Freyheiten, f. pl.; prendre des libertés, ἐλευθέρως πράττειν, λαμβάνω πολλὴν ἐλευθερίαν, sich (dat.) Freyheiten heraus nehmen.

Libertin, ine, adj. ἀεικτός, ἐξιδωμένος, ἀνεκτικός, leichtfertig, niederlich; ὁ μὴ υποτασσόμενος εἰς τοὺς νόμους τῆς δημοκρατίας, freydenkerlich.

Libertin, m. ὁ ἀσώτος, der Viederliche; ὁ μὴ πιστεύων εἰς τὴν δημοκρατίαν, Freygeiff, Freydenker, m.

Libertinage, m. ἀσωτία, κακὴ ζωὴ, Ausschweifung, Ausschweiftheit, Niederlichkeit, f.; ἀνυπακοὴ εἰς τὰ τῆς δημοκρατίας ἀπορία, Freydenkery, Freygeifferey, f.

Libertiner, v. a. ζῶ (ἀπεργῶ) ἀσώτως, niederlich leben.

Libidineux, euse, adj. ἀσπληγής, ἐκδαστος, wollüstig, geil.

Libraire, m. βιβλιοπώλης, Buchhändler, m.

Librairie, f. τὸ ἐπάγγελμα τοῦ βιβλιοπωλῶν, πραγματεία, πώλησις βιβλίων, Buchhandel, m.; βιβλιοπωλείον, Buchhandlung, f.

Libration, f. (astron.) λογαταμός (ἡ κίνησις τῆς σελήνης περὶ τὸν αἰσῶνα τῆς γῆς τὴν ὁποίαν ποιεῖ μᾶς χρονεῖ καὶ πότε μᾶς δείχνει ἐνὶ μέσῳ τῆς ἐπιφανείας τῆς, schwankende Bewegung f. des Mondes um seine Achse.

Libre, adj. ἐλεύθερος, frey; αὐτόνομος, αὐτονομία, unabhängig; ἀβαστος, μὴ ἐπι-

τηλευτός, *fren*, *υπερβυν-
gen*.

Librement, *adv.* *Ελευθέρως*,
fren, *fren* heraus.

Lice, *f.* *στάδιον*, Rennbahn,
Raufbahn, *f.*; *lices closes*,
στάδιον περιφραγμένον, ge-
schlossene Schranken, *f. pl.*,
Turnierplatz, *m.*; *entrer en*
—, *εμβαίω εις τὸ στάδιον*,
eis tēn mēchan, in die Schran-
ken treten, den Kampfplatz be-
treten (*prop. et fig.*);

Lice, *f.* *ὕψωμα τι δαπέδος*,
Dapitenwebeten, *f.*; *haute-
lice*, *ὅταν τὸ στάμενον εἴναι*
ἔνωθεν κάτω, hochstädtige ge-
mühte Dapeten, *f. pl.*; *hasse-
lice*, *ὅταν εἴναι ἴσως ὀρίζον-
ταις*, tieffstädtige Dapeten,

Lice, *f.* *τὸ πλυντὸν τοῦ λαγω-
γίου*, Windhündin, *f.*

Licence, *f.* *ἄδεια*, Freiheit, Er-
laubniß, *f.*; *ἀντίδεια*, ἀνυ-
ποταγή, ἀγαλινωσία, Frech-
heit, Bügelloßigkeit, Aufschwem-
lung, *f.*

Licencié, *m.* *ἐκείνος (μάλιστα*
*λατρός ἡ νομικός) ὃν οὐδ' ἔλα-
βε τὰ συντάγματα του γράμ-
ματα νὰ ἐνεργήσῃ τὰ τοῦ*
ἐπαγγέλματος του, *Licenciat*,
m.

Licencier, *m.* — *de trou-
pes*, ἡ ἴδεια ὅπου δίδεται *eis*
*τὰ στρατεύματα νὰ ἀνεχωρή-
σουν*, Abkanten n. der Sol-
daten.

Licencier *v. a.* — *des troupes*,
*δίδω ἄδεια eis τὰ στρατεύ-
ματα νὰ ἀνεχωρήσουν*, *ab-
banten* (Soldaten). *se —*,
υπερβαίνω τὰ ὅρια τῆς ἐν-

τατίας, λαμβάνω παραπολλήν
ἐλευθερίαν, *lib* (*dat.*) *zu viel*
freiherr herausnehmen.

Licenciement, *adv.* *eis ἐπό-
πον ἄνακτον, καὶ τολμηρόν*,
auf eine zügelloste, freche Weise.

Licencieux, *euse*, *adj.* *ὁ δὴν*
*με τὸν αἶμα, καὶ ἀνίστην, ἀχα-
λνωτός*, zügelloß, aufschwem-
mend, frech.

Liche, *f.* *παλαμίδα ψάρι*, Thun-
fisch, *m.*

Lichen, *f.* *λεϊχήν* (μοῦσχαλα,
φύττον), Moosflechte, *f.*

Licitation, *f.* *δημόσιος πώλη-
σις πραγμάτων, υπερδεμώ-
τησις*, Versteigerung, *f.*

Licite, *adj.* *θεμιτός*, συγγω-
ρημένος ἀπὸ τὸν νόμον, er-
laubt (nach den Gesetzen).

Licitement, *adv.* *θεμιτῶς*, κα-
τὰ τοὺς νόμους, erlaubt, er-
richtmäßiger Weise.

Liciter, *v. a.* *δημοσίως πωλῶ*
*eis ἐκείνον ὃν οὐδ' ἔδωκε περισ-
σότερον, υπερδεματίω*, *vere*
steigern.

Licol, *Licou*, *m.* *καπτσου*, Dalf-
ter, *f.*

Licorne, *f.* *μονόκερως* (ζῶον),
Glashorn, *n.*

Licteur, *m.* *βαρδοῦχος* (δοῦ-
λος κρητῶν *eis tēn palatēan*
Ῥώμην), Victor (Wrichtedie-
ner im alten Rom), *m.*

Lie, *f.* *τηνική*, κατεκάθισμα
ὕψου, λάσπη, κειμήτιον, Des-
sen, *f. pl.*; *la lie du peuple*,
fig. *ὁ χυδαῖος λαός, τὸ κοινόν*
(καὶ ἀρχαῖον) πλῆθος, Dese *f.*
des Rois, der niedrigste Pöbel.

† **Lie**, *adj.* *χαρούμενος*, lustig.

Liège, *m.* *φελλός*, καὶ τὸ δέν-
δρον τοῦ φελλοῦ, Kork, *m.*;
Korkbaum, *m.*

Liéger, *v. a.* *le filet*, *πάνω φελ-
λον eis τὸ δίκετον*, das Netz
mit Kork versehen.

Lien, *m.* *δεσμός*, Band, *n.*;
fig. — *de l'amitié etc.*, *δε-
σμός τῆς φιλίας κτλ.*, Band
der Freundschaft κτ.

Lienterie, *m.* *λιεντερία*, κίνησις
τῆς κοιλίας, Bauchfluß, Durch-
fall, *m.*

Lier, *v. a.* *δένω*, blinden; *ἐνώ-
νω*, *σμίγω*, vereinigen, ver-
mischen; — *une partie de*
promenade, *fig.* *κίωμα*, ἡ
ἐνώνω μίαν συντροφίαν διὰ
τὴν περιδιάδασιν, einen Spa-
ziergang anstellen; — *amitié*
avec q., *κίωμα φιλίας με*
τινά, Freundschaft mit einem
machen; — *conversation*,
ἐμβαίω eis συναστροφὴν, *eis*
συνομιλίαν, eine Unterredung
anfangen; — *société*, *ἐμβαί-
νω eis συντροφίαν με* *τινά*,
mit einem in Gesellschaft tre-
ten.

Lierre, *m.* *κισσός*, Eichen, Ep-
vith, *m.*

† **Liesse**, *f.* *εὐθυμία*, χαρά,
Freude, Fröhlichkeit, *f.*

Lieu, *m.* *τόπος* (*διωριζόμενος*),
Ort, Platz, *m.*, Stelle, Stätte,
f.; *τόπος* (*ἀνεκτός, εὐχέτω-
ρος*) Raum, Platz, *m.*; *τό-
πος* (*ἀδύνατον*), Rang, Platz,
m.; *γένος, γενία*, Herkunft,
Familie, *f.*; *τόπος* (*sic* *ἐνα*
βιβλὸν κτλ.), Stelle (in einem
Buch); *πλῆθος, ἀγοράριον*, Mes-
sage, *f.*, Anlaß, *m.*; *il y a*

lieu de . . . , είναι τόπος
 να . . . , έχουμε αλλού να . . .
 es ist möglich, daß . . . , man
 hat Ursache zu . . . ; tenir
 — de . . . , χρησιμοποιώ εις τόπον
 του . . . , ή αντί του . . . , die-
 nen statt . . . , oder an die
 Stelle von . . . ; en premier
 — , εν πρώτοις, zum ersten;
 il est de bon — , είναι από
 καλόν γενεύειν, από καλούς
 γονείς, er ist von guter Her-
 kunft; j'ai appris cela de
 bon — , το έμαθα από καλόν
 τόπον, ήτοι από καλόν μέ-
 ρος (από αξιοπίστους άν-
 θρώπους), ich habe das von
 guter Hand (von glaubwürdigen
 Scuten); au lieu de, εις
 τόπον του, αντί, statt, anstatt.
Lieux, pl. οι τόποι κτλ., die
 Dörter, Plätze κ.; το άνγκυ-
 κλιον, Abstrich, m., das heim-
 liche Gemach.
Liene, f. λένη, λένα (μέτρον
 εκτίσεως), (französisches) Melle
 (Stunde Wage), f. v. μέτρε.
Lieur, m. ο διοριστής όπου θέ-
 νει τή δαμεία, ήμαλλοδέτης,
 Gartenbinder, m.
Lieutenant, m. ύποφύκιον του
 τοποτηρητού, Lieutenant-
 stelle, f.
Lieutenant, m. ύποεκατόντα-
 ρχος, Lieutenant (Reutnant), m.;
 τοποτηρητής, Stellvertreter,
 m.
Lièvre, f. ίσον καταστήζου δα-
 σμάτων, Abstrich, f., Aus-
 zug m. aus einem Steuerregis-
 ter.
Lièvre, m. λαγώς, Hase, m.
Ligament, m. (anat.) δεσμός,

σύνδεσμος (των κοκκίων),
 Band, n.
Ligamentieux, ense, adj. (τά
 γρατά) των όποίων ή έξω εί-
 ναι σχισμένη ως οι σύνδεσμοι
 των σωμάτων, (von Wurzeln)
 falzig.
Ligature, f. (chir.) δεσμός,
 Binde (von Bändärzten), f.;
 (impr.) δύο ή περισσότερα
 γηφία ένωμένα εις έν, διπλά
 ψηφία, doppelte Buchstaben.
Lige, m. δόσιμον τι του ύπη-
 κού (όπου έχει φέουδον),
 Lehndienst, m.; hommage
 lige, ύποχρέωσις εκείνου
 όπου έχει ένα φέουδον, Le-
 hendspflicht, f.; homme lige,
 ο έχων φέουδον και ύποχρε-
 ωμένος δι' αυτό να कामη
 δουλεύειν ή χρονικήν πλη-
 ρωμήν, Lehensmann, m.
Ligement, adv. με ύποχρεώ-
 σιν εις δουλεύειν ή δόσιμον,
 mit Verbindlichkeit zum Lehen-
 dienst.
Ligence, f. ύποχρέωσις του
 έχοντος φέουδον, Lehene-
 pflicht, f.
Lignage, m. (p. u.) γενιά,
 Stamm, m.; Geschlecht, n.
Lignager, m. ο εκ της αυτής
 γενιάς, Verwandter m. von
 der nämlichen Linie. v. re-
 trait.
Ligne, f. γραμμή, άράδα, Li-
 nie, f., Strich, m.; άράδα
 (εις τή γραμμήν), Zeile,
 f.; άράδα (δένδρων κτλ.),
 Reihe, f.; τριχία, σχοινία
 διά τή πάρισμα με άγκυ-
 σται, Angelschnur, f.; σχοι-
 νί (λεπτόν), Schnur, f.;

γραμμή, τή δωδέκατον μέ-
 ρος του pouce (v. pouce),
 Linie, der zwölfte Theil eines
 Bolles; mettre en — de
 compte, άναρτά εις τόν λο-
 γισμισμόν, in Rechnung bring-
 en; écrire hors — , γραμ-
 μίς τή περιθώριον, an den
 Rand schreiben; vaiseau de
 — , πολεμικόν πλοιον του-
 λιστίον από 501 τόνια ή
 έν, Linienschiff, n.; — de
 circonvallation, v. retran-
 chement. ligne ascendante
 et descendante, οι πρόγονοι
 και απόγονοι, σειρά της γε-
 νεαλογίας, aufsteigende und
 absteigende Linie (eines Ge-
 schlechts); donner la ligne
 à q., γραφώνας μίαν γρα-
 φήν άφ' ήου μίαν άρσένον
 άδειαν μεταξή της λέξιως
Monsieur και της άρχής του
 γραμματος, nach dem Worte
 Monsieur in einem Briefe die
 ne Zeile leer lassen.
Lignée, f. γενιά, γαμμία, Ge-
 schlecht, n.; Gamille, f.
Liguette, f. σκαρίον, λεπτόν
 σχοινί από τή όπαϊον πλέκουν
 τή δίαινα, Bindfaden m. zu
 Negen.
Ligneul, m. τή κρηωμένη νή-
 μα όπου μεταχειρίζονται οι
 παπουτζίδες, Pechdraht (der
 Schuhmacher), m.
Ligneux, ense, adj. ξύλινος,
 όπου παρομοιάζει τή ξύλινήν
 holzig, holzartig.
Ligniperda, m. τή σχολήζα
 όπου μεταχειρίζονται οι πα-
 ράδες δια τή φαρμάκων, Re-
 genwürmer m. pl. zum Angeln.

gue, *f.* ἔνωσις, συμμαχία πολλῶν ἡγεμόνων, Bündniß, u. Bünd, *m.*; — ἡ ἔνωσις των κατόλικων της Γαλλίας εἰς τὸν ἰδ' αἰῶνα κατὰ τῶν διανοτόων, Ligue (Bündniß der katholischen Partien in Frankreich gegen die Huguenoten im 16. Jahrhundert), *f.*; — ἔνωσις τινῶν ἐπὶ κακοῦ, Partien, Rotte, *f.* la — grise, ligues, τὸ ἀντίμα των τῶν καυοσιτῶν των Γριζων, Graubünden, der graue Bund. guer, *v. a.* ἐνώω εἰς συμμαχίαν, zu einem Bündniß vereinigen.

gueur, *m.*, euse, *f.*, οἱ σύντροφοι τῆς συμμαχίας ἐπὶ τ. φέζου Γ. καὶ *f.* τῆς Γαλλίας, Anhänger *m.* der Ligue unter Heinrich III. und IV. in Frankreich (*v.* Ligue.)

las, *m.* φυτόν τι, παχαλαῖ, leuonischer Flieder, *m.*

liacée, *adj.* (τὰ λυλοῦδια) ὅπου παρομοιάζουν τὸν κρίνον, lilienartig.

lium, *m.* λικαικόν τι (ἔγχυσ) δια ἐνδυνάμωσιν τοῦ ἀρρώστων, abgezogenes Wasser *n.* zur Stärkung des Kranken.

limace, *f.* Vis d'Archimède, κοχλίας, μηχανή τις διὰ νε σηκώνουν εἰς ὑψος νερόν, die archimedische Wasserhebraue.

limacon, *m.* κοχλίας, κοχλίας (πὶ ἰσχυρίων), Schnecke *f.* mit einem Hause.

limaille, *f.* ὀνισμα, Feilstaub, *m.* Feilspäne, *m. pl.*

Limande, *f.* ψῆττα (ψάρι), Klier (he (Art Scholle), *f.*

Limas, *m.*, limace, *f.* σιόλιαντος, Schnecke *f.* ohne Haus, Feldschnecke.

Limbe, *m.* (math.) χεῖλος, άκρη, Rand, *m.*

Limbes, *m. pl.* προάβιον τοῦ ἁδων (τόπος κατὰ τινες θεολόγους ὅπου ἦσαν οἱ πρὶν Χριστοῦ τελευτήσαντες ἐν χόρῳ τιθῆ, καὶ κατὰ τοὺς θεολόγους τῶν Κατόλικων, ὁ τόπος ὅπου ὑπάρχουν τὰ νεπτια ὅπου ἐτελευτήσαν χωρὶς βάπτισμα), Vorhölle (nach einigen Theologen, der Ort der vor Christi Zeiten in der göttlichen Gnade Verstorbenen, und nach den katholischen Theologen der Ort, wo die Seelen der ohne Taufe gestorbenen Kinder hinkommen), *f.*

Lime, ὄνλ, ὄνη, Feile, *f.*; — sourde, ὄντον τι μὲ μολύβε σκεπασμένον διὰ τὰ μὴ κόμνη ταχυτήν, sachte Feile; — douce, ὄντον τοῦ ὁποῖον τὰ ὄντια εἶναι μικρά, Glattselle, *f.*; fig. ἀνδρωπος χρηστόκατος, heimtückischer Mensch, *m.*

Lime, *f.* εἶδος χύδρον, γλυκολέμονον, süße Limone, *f.*

Limer, *v. a.* ὀνίζω, feilen, befeilen; *fig.* διαρθεῖν μὲ ἐπιμελεῖαν (ἐνὰ ποιήματι κτλ.), feilen, ansfeilen (ein Gedicht κτλ.)

Limier, *m.* σκελλὶ διὰ τὸ κυρτὴν ὅπου γινέσκει τὰ ἴχνη των (ὥων), Spürhund, *m.*

† Liminaire, *adj.* avertisse-

ment —, προόμιον, Vorbericht, *m.*

Limitatif, *ive*, *adj.* περιορίζων, einschränkend.

Limitation, *f.* περιορισμός, Einschränkung, Beschränkung, *f.*

Limier, *v. a.* περιορίζω, einschränken, beschränken, begränzen; διορίζω, bestimmen, festsetzen.

Limites, *f. pl.* ὁρια ἐνὸς τόπου, τὰ ὁμόρια, die Gränzen, *f. pl.*

Limitrophe, *adj.* συνορευων, angrenzend.

Limodore, *m.* φυτόν τι (ὄρχις, σαύριον), Stendelkraut, *n.*

Limoine, *f.* φυτόν τι (εἶδος νάρκισσου), Seidenedel, *m.*

Limon, *m.* λάσπη, λούνη, Schlamm, *m.*; λεμόνι (πολλά λευκόν), Limonie, *f.*; les limons, *pl.* τὰ δύο μακρὰ ἔδα ἐμπροσθεν τοῦ ἡμεῖς τοῦ μεταξὺ των ὁποῖων βάνεται τὸ ἄλογον, Gabeldeichsel, Gabel, *f.*

Limonade, *f.* λεμονάδα, Limonade, *f.*

Limonadier, *m.*, — ière, *f.* λεμόνος (κείνη) ὅπου κάρνει καὶ πωλεῖ τὴν λεμονάδα, der (die) Limonade macht und verkauft.

Limonier, *v. n.* (διὰ τὸν κορμόν των δένδρων), χορδοποιός, (von Baumstämmen) bid, stark werden.

Limoneux, *euse*, *adj.* λασιώδης, schlammig.

Limonier, *m.* ἡ λειμονιά, Eichenmontenbaum, *m.*; τὸ ἄλογον ὅπου βάνεται μεταξὺ εἰς τὰ ἐμπροσθεν ἔδα τοῦ ἡμεῖς τοῦ, Gabelpfers, *n.*

Limonière, *f.* είδος άμμου ή τιμονιού άμμου αντιστά-
μενον εκ του ξύλου (μεταξύ
των οποίων βρίσκον το άλο-
γον), Gabelreidestiel, Gabel, *f.*

Limousin, *m.* καλός τοιχοκτί-
στης, guter Mauerer, *m.*

Limousinage, *m.* καλόν κτίσ-
μα από πέτραν και άσβεστην,
gutes Mauerwerk *n.* von Bruch-
steinen und Kalk.

Limpide, *adj.* (διά τὸ νερόν
πλ.) καθάρος, άσπολος, (vom
Wasser ic.) hell, klar.

Limpidité, *f.* τὸ άσπολον (του
νερού), Helle, Klarheit (des
Wassers.)

Limure, *f.* τὸ όλνισμα, Fellen,
n.

Lin, *m.* λινάρι, Lein, Flaché,
m.

Linastre, *f.* lin sauvage, όσση-
ρος, χορτον όμοιον με τὸ λι-
νάρι, Feinraut, Flachéstrauf,
n.

Lincent, *m.* συνδόν, συνδών,
(τοιοα. τιλαριόφι), Bettuch;
συνδόνι (διὰ περιτυλιγμα νε-
ρού), Reichthum, *n.*

Linéaire, *adj.* γραμμικός, με
γραμμαίς ημισυμμένος, mit
Linien gemacht.

Linéal, *ale*, *adj.* κατά διαδο-
χην εκ συγγενεας, nach der
Erbfolge, in gerader Linie sol-
gend.

Lineament, *m.* χαρακτήρ του
προσώπου, Gesichtszug, Zug,
m.

Linette, *f.* λινόσπορος, Lein-
saat, *m.*

Linge, *m.* πανικό (κατά λογιής
πανί) χωρισμένον και θερμέ-

ρον εις διαφόρους χρήσεις),
Leinenszug, Weiszug, *n.*,
Weishe, *f.*; — de table, τα
πανικά της τραπέζης (τρα-
πεζομάνδουλα και χαρτομακ-
τρα), Tischzug, *n.*

Linger, *m.*, — ére, *f.* ό πωτής
(εξείνος, εξείτη, όπου πωλεί
πανιά), Feinwandhändler, *m.*,
— tin, *f.*

Lingerie, *f.* πραγματία εις πε-
νικά, Feinwandhandel, *m.*; ό
τόπος, όπου πωλούνται πε-
νικά, Feinwandmarkt, *m.*,
Feinwandhandlung, *f.*

Lingot, *m.* κομματι χρυσάφι
ή άσημι άδούλευτον, Bain,
m. Barre, Stange (von Gold
oder Silber), *f.*; —, σίδηρον
ή μόλυβη τι όπου μεταχειρί-
ζονται οι κυνηγοί αντι ασπί-
— άδων, Stücken *n.* Essen
oder Blei, das die Jäger statt
des Schrots gebrauchen.

Lingotière, *f.* χωνευτήριον, κα-
λούσι εις τὸ όποιον χύνουν
τά, lingots, Form *f.* um Bar-
ren zu gießen.

Lingual, *ale*, *adj.* όπου έρήςκει
εις την γλώσσαν, zur Zunge
gehörig; lettre linguale, σύμ-
φωνον όπου πρσιφέρεται με
την γλώσσαν, Zungenlaut, *m.*

Linguet, *m.* (mar.) ζαχαρ
όπου εμπήγουν εις τὸ ξύλον
εις τὸ όποιον κολλουράζουν
τά σχολινά εις τὸ καράβι,
Vorleder *m.* an der Spitze
auf Schiffen.

Linivère, *f.* λινότοπος, σπαστός
από λινάρι, Leinader, *m.*, Leins
feld, *n.*

Liniment, *m.* μαλακτικόν τι

λατρικόν, άλειμμα δια έλ-
φισαν πόνον, Einbuchtung;
salbe, *f.*

Linon, *m.* είδος παντός λινού,
λεπτού και καλού, Linon (At-
sette Feinwand), *m.*

Linot, *m.* linotte, *f.* στρογγυ-
λιανός (πουκλιός), Hühnling,
m.

Liuteau, *m.* τὸ άνώγειον, Ober-
schwelle, *f.*

Lion, *m.* ό λέων, Leontéus, λέ-
ων, *m.*

Lionceau, *m.* λεονταράκι, jun-
ger Löwe, *m.*

Lionne, *f.* λέαινα, Löwin, *f.*

Lionné, *adj.* v. Léopard.

Lioube, *f.* χαρτομακρία εις ένα
τεταωμένον κατάστι, δια τὸ
εμφη άλλο ξύλον, Einschnitt
m. in einen zerbrochenen Maß,
um ein anderes Stück darauf
zu setzen.

Lipogrammatique, *adj.* no-
vrae —, λιπογραμματοει-
σής γραμμα (εις τὸ όποιον
λείπει έξτεπής εις ένα γραμ-
μα, οίον το v), Schrift *f.*
worin ein Buchstabe (als das
r) mit Bleich vermieden wird.

Lipame, *m.* (méd.) λίπωμα
(πρωμαέδι γεματό από έλφρ
όμοιαν με τὸ άζάιργ), Speck-
beule, Speckgeschwulst, *f.*

Lipothymie, *f.* λιποθυμία,
Ohnmacht, *f.*

Lippe, *f.* τὸ κάτωθεν χείλος
όταν ήνα πολύ χορδαρόν, tiefe
Unterlippe, *f.*

Lippée, *f.* βλωμός, βουτιά, γέ-
ψα, ein Mund voll; franche
—, ξεγάντωσις όπου δίδεται
δυσχε, freyer Schmaus, *m.*

Lippitude, *f.* εἶδος ὁφθαλμίας, τριπλίς, τριπλίς, Augentricke, *n.*

Lippi, *ue, adj.* χιλιός, ὅπου ἔχει μεγάλη χιλιή, der dicke Lippen hat.

Liquation, *f.* (chir.) ὁ διὰ τοῦ μολύβδου ξεχωρισμός τοῦ σιμίου ἀπὸ τὸν χαλκόν, Schmelzung *f.* des Silbers vom Kupfer durch Blei.

Liquéfaction, *f.* ἀνάλυσις τοῦ σίματος, ὅπου ἀπὸ στερεὸν γίνεται υερουλόν, das Schmelzen, Bergehen.

Liquéfier, *v. a.* ἀναλύνω, λυνῶ (schmelzen), flüssig machen. *se -*, *v. n.* ἀναλύομαι, schmelzen, flüssig werden.

Liquet, *m.* εἶδος ἀπιδίου (ὅπου τρώγων μόνον βρασμένον), Rechbier, *f.*

Liqueur, *f.* ὑγρὸν, flüssigkeit, *f.* ὅπου μὲ ῥιζῶν καὶ ἀρωματικά (ὅσον μὲ κανέλε κτλ.), Equeur (Rist), *m.*; vins de -, τὰ γλυκὰ κρασιά ὅς τὸ μωσκίτον, κήριον καὶ ἄλλα, süße Weine, *m. pl.*

Liquidation, *f.* ξεκαθάρισμα λογαριασμοῦ, Richtigmachung einer Rechnung; λογαριασμός (ὑμίσια τῶν κατῶν κτλ.), Rechnung, Liquidation, *f.*

Liquide, *adj.* ὑγρὸς, υερυτός, υερυλός, flüssig; (διὰ λογαριασμοῦ) καθάρη, παστική, χωρίς καμμία ἐνταμίωτην, rein, richtig, klar (von Rechnungen).

Liquide, *m.* τὸ ὑγρὸν, υερυστόν, das flüssige.

Liquider, *v. a.* (jur.) ξεκαθα-

ρίων, κάμνω τὸν λογαριασμόν μου, die Rechnung machen, liquidiren.

Liquidité, *f.* ὑγρότης τῶν σωμάτων, flüssigkeit (flüssiger Zustand), *f.*

Ligneux, *euse, m.* διὰ τὸ κρασι διὰ ἔχει κάποιαν γλυκίδα, süßlich (von Weinen).

Lire, *v. a.* ἀνεγνώσκω, διαβάζω, lesen.

Liron, *v. loir.*

Lis, *m.* κρίνον, ὁ κρίνος (τὸ ζαμπάκι), Elle, *f.* fleur de -, εἶδος ρούλλας μὲ τὴν ὁποίαν ἐν Τυλλίῳ ἐρουλλοῦσαν ποτὶ τοὺς κλέπτας; καὶ ἄλλους καταδικάζει, Elle, als Brandmarkzeichen ehemals in Frankreich.

Liser, *v. a.* ξεπλύνω τὸ μετάξι, Seide spülen, waschen.

Liserage, *m.* ζήτημα τριγύρω εἰς μεταξὺν μὲ γαϊτάνη χρυσοῦ, ἢ μεταξὺν, Eine fassung *f.* einer Stickerei mit goldenen oder seidenen Schnürchen.

Liséer, *v. a.* περικυρνώω ἐνι ζήτημένον μεταξὺν μὲ χρυσοῦ ἢ μεταξὺν γαϊτάνη, eine Stickerei mit goldenen oder seidenen Schnürchen einfasen.

Liseron, *m.* κληματὶς, ἕξην ζωοῦμελος (ἡ ντόν), Winde, *f.* Windglöckchen (Windglocke), *n.*

Liset, *m.* coupe-bourgeon, κένθρος (ἀσκάθρος) ὅπου χαλκὸς τὰ ἀσθὴ τῶν ἀμπελίων, Kneepentaster, *m.*

Liseur, *m.* -euse, *f.* ἀνεγνώ-

στης, ἀνεγνώστρια, Leser, *m.*, -erin, *f.*

Lisible, *adj.*, -blement, *adv.* ἐναγνώστος, leserlich.

Lisière, *f.* ἡ ἄκρη τοῦ πλάτους παντός, ῥιζὼν κτλ. Saumliste (von Leinwand, von Tuch ic.), *f.*; τὰ δέματα, μὲ τὰ ὅποια βραχίον τὰ μικρὰ παιδία, διατὰ τὰ μαρθάρων καὶ περικυρνώων, Laufband, Gängelband, *m.*; τὰ πέριστε μίς ἐπυργίος, Gränze *f.* eines Gebiets; ἡ ἄκρη ἐνὸς ἄγρου, τὰ σύνορα δύο ἄγρων, Rain, *m.*

Lissoir, *m.* ὑποστράγγημα τοῦ ἔξωτος (εἰς τὰ ἄμπελα), Runggale, *f.*, Rungglof, *m.*; lissoirs, *pl.* τὰ ξύλα μὲ τὰ ὅποια ξεπλύνουν τὸ μετάξι ἐκείνου ὅπου τὸ βράγουν, Weißbölzer *n. pl.* in Seidenfärbereyen.

Lisse, *f.* μεταρὰ τῶν ὑφαντῶν, Aufzug, Bettel, *m.*, Kette (der Weber), *f.*

Lisse, *adj.* ὑμελὸς, ὡς, λείος, glatt.

Lisser, *v. a.* ὑμελῶ, λείω, γυαλίζω (πανία κτλ.) glätten.

Lisserons, *m. pl.* ὑμελῶμενῶν τῶν ὁποίων εἶναι ἀπλωμένη ἡ μεταρὰ τῶν ὑφαντῶν, Weberäume, Weberäume, *m. pl.*

Lisseur, *m.* ξεπλύνων ὅπου γυαλίζω τὸ παντ κτλ., Glätter, *m.*

Lissoir, *m.* ὑμελῶν ἡ ἀπὸ κόκκινον, ὑμελῶν ἡ ἄλλο τι διὰ λίσσεμα παντός κτλ., Glättholz, *n.*, Glättstein, *m.*

Liste, *f.* κατάλογος (νομικῶν κτλ.), Verzeichniss, Rolle (Liste)

φι), *f.*; — civile, ἡ διὰ τὰ ἐξοδα τοῦ βασιλείου νομικῶς διαρρυθμὴν ποσότης χρημάτων, *Civiliste, f.*
Listel, *listean, m.* (*archit.*) στεγανὸν τοιγύρω ἐνὸς στήλου διὰ ἀπολύσεων, *Reife, f.*, *Reif, m.* an einer Säule.
Liston, *m.* (*blas.*) ζώνη ἐπ' αὐτῇ τῆς ὁποίας γράφονται τὰ γράμματα τῆς σημαίας, *Wappensblende f.* um einen Wappenschild.
Lit, *m.* κλίνη, κρεβάτι, κρεββαί, *Bett, n.*; — *de parade*, τὸ κρεββαίον ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον ἐκδέχονται τοὺς ἡγεμόνας εἰς ἐνδοξὴν πένον πρὶν τοῖς θάψασιν, *Paradebett n.*; — *nuptial*, κρεββαίον τῶν νεοπαρθενικῶν, *Hochzeitbett, Brautbett*; — *de repos*, εἶδος κρεβατοῦ δι' ἀνάπνευσιν καὶ κάθισμα, *κατακλίσ, Ruhebett, Baulbett, Kanapee, n.*; — *de camp*, — *brisé*, τὸ κρεβάτι (τῶν στρατιωτῶν) εἰς τὸν πόλεμον, τοῦ ὁποῦ τοὶ ἄλλοι ἐξουχίζονται διὰ τὰ ἡμπορεῖν εἰς τὰ μεταφορᾶ, *Feldbett, laire le* —, στρωτὸν τοῦ κρεβατί, das Bett machen; *lit fig.* ὁ γάμος, ἡ ὑπαρξία, *Ehe, f.*; *enfants du premier* —, — *du second etc.*, παῖδια ἀπὸ τῶν πρώτων γάμων, ἀπὸ τῶν δευτέρων γάμων κτλ., *Kinder des 1ten Ehe, zweiter Ehe u.*; *lit d'une rivière*, τὸ κρεβάτι τοῦ ποταμοῦ, *Bett eines Flusses, Flussbett*; *lit (conche de terre, de sable etc.)*, στρώμα, στέλ-

βα (ἀπὸ χώμα, ἄμμος κτλ.), *Bage, Schicht (Erde, Sand), f.*
Litanies, *f. pl.* *litanies*, *Bitte, n, f.*
Liteau, *m.*, τόπος ὅπου κρύπτεται ὁ λόγος τὴν ἡμέραν, *Verget n.* des Wolses bey Tage.
Liteaux, *m. pl.* αἱ γαλάζιαι ἀράδες τοιγύρω εἰς τραπέζιμα ἄνδρα καὶ χειρόμικτρα, *blanc* Streifen *m. pl.* um Tischtücher und Servietten.
Liter, *v. a.* ἀραδιάζω, στήζω τὸ πυστόφυον εἰς τὸ βαρέλι, *gefalgene (oder geräucherle) Fische* schichtenweise in Tennen packen.
Litharge *f.* *λιθάργος* (τονοκ. *μοντασόνχι*), *Glätte, Bleisglätte (Silberglätte), f.*
Lithiasie, *f.* *λιθίασις*, πάθος εἰς τὰ νεφρά, ἡ εἰς τὴν γαστρικὴν, *Steinrantheit, f.*, *Stein, m.*; *κρεβάτι ἡ σκευὴ εἰς τὸ βλέψον, Serfenhorn n.* am Augentide.
Lithocolle, *f.* *λιθόκολλα*, *Steinsitt, m.*
Lithographie, *f.* *λιθογραφία*, *Steinschreiber, Steindrucker, m.*
Lithographie, *f.* *λιθογραφία*, *λιθογραφικὸς τέχνη*, *Steinschreiber, f.*; *Steindruck, m.*
Lithographier, *v. a.* *λιθογραφεῖν* (γράφει εἰς λίθον ἢ πλάκην καὶ ἐκτυπῶν ἀπ' αὐτῆν), *in Stein schreiben und drucken, lithographiren.*
Litholabe, *m.* (*chir.*) *λιθολάβιον*, (ἰατρικὴ μέτρησις) ὁποῦ ἐξάγουν τὴν πέτραν ἀπὸ τῆς γού-

στικῆς, *flcine Bange f.* zum Ausziehen des Blasensteines.
Lithologie, *f.* *λιθολογία*, *Steinkunde, f.*
Lithologue, *m.* ὁ περὶ λίθων συγγραφεὺς ἢ ὁ ἐχὼν εἰδητὴν τῶν λίθων, *Steinfenner, m.*
Lithontribon, *m.* (*méd.*) *λιθοντρίβον*, σκευὴ, das steinernes malmennde Pulver.
Lithontripique, *adj.* (*méd.*) *λιθοντρίπικόν*, steinermalmennd.
Lithophyte, *m.* *λιθοφύτον* (ὁὖν τὸ κοράλλι), *Steinpflanze (als die Korallen), f.*
Lithotome, *m.*, *μαχαίρη τῶν χειρουργῶν*, ὁποῦ μεταχειρίζονται διὰ τὰ ἐξάγειν τὴν πέτραν ἀπὸ τῆς γούσσας, *Meßer m.* der Wundärzte zum Steinschnitt, *m.*
Lithotomie, *f.* (*chir.*) *λιθοτομία* (ἡ πράξις διὰ τῆς ὁποίας ἐξάγουν τὴν πέτραν ἀπὸ τῆς γούσσας), *Steinschnitt, m.*
Lithotomiste, *m.* *λιθοτομιστής* (ὁ χειρουργὸς ὁποῦ μεταχειρίζεται εἰς τὴν πάθη τῆς πέτρας), *Steinschneider (Wundarzt), m.*
Litière, *f.* ἔχυρα στρωμένον διὰ τὰ κείσθαι τὰ ζῶα ὁμοίως καὶ οἱ ἄνθρωποι εἰς αὐτῇ, *Streu (für Thiere, auch für Menschen), f.*
Litigant, *gante, n.* (*jur.*) ὁ διαδικάζων, vor Gericht streitend, *proceßend.*
Litige, *m.*, *δίκη, κοιτολόγημα*, *Streit m.* vor Gericht, *Proceß, m.*
Litigieux, *euse, adj.* ὁποῦ ἡμπορεῖ νὰ πῶν εἰς κρίσι-

- λόγημα, freitig, worüber ein Proceß entstehen kann.
- Litupendence, *f.* καρὸς εἰς τὸν ὁποῖον βασιτεῖ τὸ χριστιανισμὸς, Dauer *f.* eines Proceßes.
- Litorée, *f.* ἔδος πύλης, Biemer (Art Krautvogel), *m.*
- Litre, *f.* μέτρον ὡς τὸν τριγώνω εἰς τὴν κεφαλὴν, ὅπου βασιτεῖ διὰ τὸν θάνατον τοῦ τοπαρχου, καὶ εἰς τὴν ὅποιον εἶναι ὡσαυτισμένη ἡ σημαία του, schwarze Trauerblase, *f.* die um eine Kirche bey dem Absterben des Kirchenpatrons gemacht wird und worauf dessen Wappen gemalt ist.
- Litre, *m.* v. mètre.
- Litron, *m.* λίτρον (ἀγγλὸν μετρικὸν παλαιόν, 16 λίτρα ζάιτουρον *v.* boisseau), das Schutzhutheil des alten Parther Schiffs.
- Littéraire, *adj.* ὅπου ἀνήκει εἰς γράμμαται, εἰς παιδείαν, literarisch.
- Littéral, *ale*, *adj.* ὅπου εἶναι κατὰ τὸ γράμμα, buchstäblich; le grec littéral, ἡ (αὐτὴν) ἑλληνική διάλεκτος, die altgriechische Sprache.
- Littérallement, *adv.* κατὰ γράμμα, buchstäblich, nach dem Buchstaben.
- Littéralité, *f.* τῶπος τοῦ μεταφράζειν κατὰ γράμμα, das buchstäbliche Uebersetzen.
- Littérateur, *m.* πεπαιδευμένος, ὁ ἐπὶ λόγις ἐνδοξίμος, λόγιος, φιλόλογος, der Gelehrte, Litterator, *m.*
- Littérature, *f.* φιλολογία, παι-

- δεια, Gelehrsamkeit, Litteratur *m.*
- Liturgie, *f.* λειτουργία (δηλαδή ἐκκλησιαστική συνήθεια, ὁ τῶπος ἢ τάξις τῆς λειτουργίας), Liturgie, *f.* Ordnung *f.* des Gottesdienstes.
- Liturgique, *adj.* λειτουργικός, liturgisch.
- Liure, *f.* ἄλλος ἢ σχοινίον τοῦ ἐκαστοῦ μὲ τὴν ὁποῖαν δένουν τὸ φορτίον, Kette oder Strick *m.* um die Ladung auf den Wagen festzubinden.
- Livèche, *f.* λιγυστικόν, λιβωτικὸν χορτόν, Viehstoppel, (Pflanz), *m.*
- Livide, *adj.* μελανός (ὡς τὸν δέμα ἀπὸ χτυπήματα, schwarzblau, braun und blau (von der Haut).
- Lividité, *f.* μελανότης, melange (τοῦ δέματος), schwarz; blane Farbe (der Haut), *f.*
- Livraison, *f.* μέρος (ἢ τετραθε) ἐνὸς συγγράμματος ὅπου ἐργάζεται εἰς τὸν κατὰ ξεχωριστὰ μέρος, Lieferung (eines Werkes, das in Abtheilungen herauskommt.)
- Livre, *m.* βιβλίον, Buch, *n.*
- Livre, *f.* λίτρα, βάρος 16 ἀγγλίων, Pfund, *n.*; v. mètre, λίβρα, νόμισμα τι ἐκαστοῦ σολδῶν, v. franc, Livre (französische Rechnungsmünze), *m.*
- Livré, *f.* τὸ φόρεμα τὸν δούλου, Bedientenkleid, *n.* Livrée, *f.*; fig. οἱ δούλοι ἐνὸς μεγάλου ἀρχοντος, die Dienerschaft eines vornehmen Herrn.
- Livrer, *v.* α. ὑπερβαίνειν, παραδίδω, liefern, überliefern; ba-

- taille, ἀρχὴν πρῶτος τὴν μάχην, συγκαρτῶ μέτρον, eine Schlacht liefern; se —, v. r. δίδωμαι, ἀφαιρῶντομα (εἰς ἐπιστήμην, εἰς σπουδὴν κτλ.), sich ergeben, sich widmen (einer Wissenschaft, einem Studium &c.)
- Livret, *m.* βιβλίδιον, Büchlein, Büchlein, *n.*; πῖναξ τοῦ πολιτισιασμοῦ, πολιγορικὸς πῖναξ, das Einmaleins.
- Lixivation, *f.* (chir.) κοιλίασι, Auslaugung, *f.*
- Lixiviél, *elle*, *adj.* (chir.) ὁ ἐκ τῆς κοιλίας προερχόμενος, durch Auslaugung entstanden.
- Llama, *m.* ὡς τὴν Ἀμερικῆς ὄνομα μὲ τὸ πρόβατον καὶ μὲ τὴν καμήλαν (προβατοκάμηλος), Lama, Schaftmael, *n.*
- Lobe, *m.* λοβός, λοβίον τοῦ πτερυγίου, τοῦ σηκοῦ, Flügel (Rappen) *m.* der Lunge, der Leber; τὸ σακκουλάκι τῶν ὀσπρίων, Samenlappen, Hülse *f.* der Schote (der Hülsenfrüchte), *m.*; ὁ λοβὸς τοῦ αὐτίου, Ohrlappchen, *n.*
- Lobule, *m.* μικρὸν λοβόν, Lappchen, v. lobe.
- Local, *ale*, *adj.* τοπικός, örtlich.
- Localité, *f.* κατὰστασις τοπική, örtliche Beschaffenheit, *f.*
- Locataire, *m.* ὁ ἐνοικιαστής, Einmieter, Wietmann, *m.*
- Locateur, *m.* ὁ δίδων μὲ νοίκι, Vermietter, *m.*
- Local, *m.* fam. ἄλογον ἢ ἀμάξιον ὅπου δίδεται μὲ νοίκι, Wietpferd, Wietflusche, *f.*

Locatif, *ive*, *adj.* ὁποῦ ἀντὶ τοῦ εἰς τὸν ἔχοντα μὲ νοῦν, den Einmiether betreffend.

Location, *f.* ἐνοικίον, διαμίσθωσις, das Vermietthen, Mietpachten.

Loch, *m.* (mar.) ἔσλον τι μὲ τὸ ὅποιον μετρώσιν τὴν ταχύτητα τῶν καραβίων. Loch (um die Geschwindigkeit eines Schiffes zu messen), *m.*

Loche, *f.* πῶστος (πῶς) Schmerz, *f.*

Locher, *v. n.* κλονίζομαι (κλονίω) εἰς τὸ πέλασον τοῦ ἁλλοῦ, ὅταν τίνας ἐκκαρπώμενον καὶ κλονιζόμενον τὸ πῶστος, wackeln und klappen (von Fußseilen, wenn sie losgegangen sind und leicht abfallen können.)

Lochet, *m.* μικτὸν καὶ στενὸν τσιπ, kleines und schmales Grabstich, *n.*

Lochies, *f. pl.* λόγια, αἱ καθάρσεις τῶν συνεισῶν μετὰ τὴν γέννησιν, Reinigung *f.* der Weiber nach der Geburt.

Locman, *v.* lamenteur.

Locomotion, *f.* μεταβολὴ τόπου, κίνησις ἐκ τόπου, Ortsveränderung, Bewegung, *f.*

Locution, *f.* φράσις, τρόπος τοῦ λέγειν, Ausdruck, *m.* Redensart, *f.*

Lodier, *m.* ἐπίπλωμα πολλῶν σκευασμένων μὲ πινί, wolkene mit Leinwand überzogene Bettdecke, *f.*

Lods et ventes, *m. pl.* δόσιμον ὅπου πληρώνεται εἰς τὸν ἔχοντα, ὅταν τις ἐνοικιαστικός του πωλεῖ τὸ ἐνοικιαστικόν, Verhnggebühren an den

Grundhinzeherrn beim Verkauf eines Gutes.

Lof, *m.* τὸ ἦμισυ τοῦ καρτέλου κατὰ μάκρη συνησμένον πρὸς τὸν ἄνθρωπον, Lof (die eine gegen den Wind gefehrte Seite des Schiffes), *n.*

Logarithme, *m.* λογάριθμος, Logarithmus.

Logarithmique, *adj.* λογαριθμητικός, logarithmisch.

Loge, *f.* μικρὰ καλύβα, Hütte, *f.*; σκηνή, ἐργαστήρι (ἐκτετατοῦ καὶ κινήτου), Wade, Krambude, *f.*; κελλεῖον, μικρὸς ὄντας, Zelle, *f.*, Kammertchen, *n.*; τὰ θεωρητήρια τοῦ θεάτρον, οὐλοκος, (κοινὸς λόγος), Loge (im Schauspielshaus), *f.*

Logeable, *adj.* ὅπου ἡμπορεῖ τις εὐκόλῃ νὰ κοιτῶσιν, bequem zu bewohnen.

Logement, *m.* κατοικίημα, κοινὰ, Wohnung, *f.*, Quartier, *n.*

Loger, *v. a.* κατοικῶ, wohnen, bewohnen.

Logette, *f.* μικρὴ loge, kleine Hütte *ic.*, *v.* loge.

Logeur, *m.* ἐκεῖνος ὅπου ἔχει ὀντάδες μὲ τὰ χροιάζοντα σκεύη ἔτοιμα διὰ νοικίσματα, der anemoblierte Zimmer zum Vermietthen hält.

Logicien, *m.* διαλεκτικός, καὶ ὁ σπουδάζων τὴν λογικὴν, Logiker, der die Logik studirt.

Logique, *f.* λογική, Logik, Wissenschaft, *f.*

Logis, *m.* κατοικία, Wohnung, Behausung, *f.*, Quartier, *m.*;

ἐνοδοχεῖον, πανδοχεῖον, Wirthshaus, *n.*

Logistique, *f.* λογιστικὴ τέχνη, ἀριθμητική, Logistik, Algebra, *f.*

Logogriphe, *m.* λογογρίφος (εἶδος ἀνιγμάτος), Buchstabenräthsel, Logograph, *m.*

Logomachie, *f.* λογομαχία, Wortstreit, *m.*

Loi, *f.* νόμος, Gesetz, gens de —, οἱ νομικοί, die Rechtsgelehrten, *m. pl.*; faire la —, δίδω νόμους, προστάζειν, Gesetze vorschreiben, *v.* beschließen; subir la —, ἐπιτασσόμενος εἰς τὴν θέλησιν τοῦ δικαιοῦ, sich dem Willen des Stärkern unterwerfen.

Loin, *adv.* μακράν, weit, fern; au —, εἰς τὸ μακρὸς, εἰς τὸ μακρόν μέρος, weit weg, in die Ferne; — à —, de — à —, μακρὰ σπαστός, ἀπὸ διαστήματος εἰς διάστημα, ἀπὸ παρὸν εἰς παρὸν, weit von von einander; selten; dann und wann; von Zeit zu Zeit; bien — de —, bien — que —, ἀντὶ νὰ ..., anstatt, weit entfernt zu ... aller, — προχωρῶ εἰς τὰς ἐπιστάσεις, προχωρῶ κατὰ τὴν ταχὺν, εἰς weit bringen (in Wissenschaften, und in Staatsomständen.)

Lointain, *aine*, *adj.* μακρόν, fern, entfernt, entlegen; m. το μακρόν, Ferne, Entfernung, *f.*

Loir, *m.* εἰλῶς, μωσός, (εἶδος ποταμικοῦ μεγάλου, καλ. μαρσῶν), Murmelthier, *n.*

† **Loisible**, *adj.* συγχωρημένον, erlaubt.

Loisir, *m.* σχολή, ἀνάσσειν, εὐ-
καιρία, ἄδεια, Muße (beque-
re, freie) Zeit, *f.* ἡ —, με-
τέπειτα, mit Muße.

Lok, *m.* λατοικόν τι διὰ τὸ στῆ-
θος, Bruststärker, *f.*

Lombaire, *adj.* (anat.) ὁποῦ
ἀνέκει ἐπὶ τὰς ὀφθαλμοὺς, εἰς τὸ
λαγγάνειν, zu den Augen gehö-
rig.

Lombard, *m.* σύστημα τι διὰ
ἀνάσσειν χρημάτων (ἀνα-
πρω) μετέχειν, Reichthum,
n.

Lombes, *m.* pl. ὀφθαλμοί, λαγ-
γόνι, die Augen, *f.* pl.

Lomboyer, *v. a.* κατασκευάζει
καλλώτερον τὸ ἄλλας (ἐν γὰρ
ἀριστέον), das Salz ver-
bessert.

Lombric, *m.* σκουλήκι τῆς γῆς
ἀστρον καὶ λεπτόν, Regen-
wurm, *m.*

Lombical, *ale.* *adj.* σκουλη-
κοειδής, wurmförmig.

Lonchitis, Lonkite, *m.* λογγί-
της (φυτὸν τι), Engelsfuß (Art
Barntraut), *n.*

Londre, *m.* εἶδος κατέργου, Art
Galeere, *f.*

Loudrin, *m.* δοῦλον ὁποῦ πα-
ρομοιοῦται τὸ δοῦλον τῆς Λόν-
δρας, Art nachgemachte eng-
lische Tuche, *n.*

Long, longue, *adj.* μακρὸς,
μακρὸς, lang; un habit —,
φόρεμα μακρόν, ein langer
Kleid, *n.*; tirer de longue,
fig. τραβῶ μακρὰ, πηγάζω
μακρὰ, das Weite suchen; τρα-
βῶ μακρὰ ἢ εἰς μακρὸς, μίαν
ἐποθεῖν, eine Sache in die

Εἰς μακρὸν; il en suit long,
εἰραὶ παυρολογεῖται, et il
ein schlaue Tuche; à la lon-
gue, ἄδο. μετὰ τὸν καιρὸν, auf
die Länge, mit der Zeit; de
longue main, πρὸ πολλοῦ,
verlängst.

Long, *m.* τὸ μακρὸς, Länge, *f.*
da —, an —, le —, *pp.* κα-
τὰ μακρὸς, längs; le — de
la rivière, κατὰ τὸ μακρὸς
τοῦ ποταμοῦ, längs dem Fluß;
le; tout da — de l'année, δι'
ὅλον τὸν χρόνον, das ganze
Jahr hindurch; tout an —,
ἄδο. εἰς μακρὸς, διεξολικῶς,
der Länge nach, weitausläßig.

Longanime, *adj.* μακρόθυμος,
langmüthig.

Longanimité, *f.* μακροθυμία,
Langmuth, *f.*

Louge, *f.* ἱμάς, λουρὶ μακρόν,
langer Riemen, *m.*; — de
veau, ὁποῖον μὲρος σφαγ-
μένον μοσχάριον, Rinderstück
n. vom Kalbe.

Longer, *v. a.* περιπατῶ κατὰ
σειρὰν, ἀκολουθῶς, längs an
etwas hingehen.

Longimétrie, *f.* ἡ τέχνη τοῦ
μετρεῖν τὸ μακρὸς, Kunst *f.*,
die Länge zu messen.

Longitude, *f.* (géogr. et astr.)
μήκος, Länge (in der Erdkunde
und Sternkunde), *f.*

Longitudinal, *ale.* *adj.* ὁ εἰς
μήκος, nach der Länge gehend,
Längens.

Longitudinalement, *adv.* εἰς
μακρὸς, κατὰ τὸ μήκος, nach
der Länge.

Longpan, *m.* τὸ μακρότερον

μέρος τῆς στήλης, die lange
Seite eines Daches.

Long-temps, *adv.* πολὺν και-
ρὸν, πρὸ πολλοῦ, lange Zeit,
lange.

Longue, *f.* μακρὰ συλλαβή,
lange Sylbe, *f.*; μακρὰ (τότε
μετὰ οὐραν) τῶνος μουσικῆς,
geschwängte Note (in der Musi-
k), à la —, v. long.

Longuement, *adv.* μακρῶς, διὰ
πολὺν καιρὸν, lange, auf
lange Zeit.

Longuet, *m.* μακρὸν σφυρί
(ἐκείνων ὅπου φιλανθρωπὸν μου-
σικὰ ὄργανα), kleiner Hammer
(des Musikinstrumentmachers),
m.

Longuet, ette, *adj.* ὀλίγον τι
(κατὰ) μακρὸς, μακροτύπος,
etwas lang, länglich.

Longueur, *f.* τὸ μακρὸς, Länge,
f.; ἀργοπορία, Langsamkeit, *f.*

Lopin, *m.* *pop.* κοιμάται φα-
γοποιέται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ-
στον κοιμάται φάσκει, Stiefel
(einer eßbaren Sache, beson-
ders Fleisch), *n.*

Loquace, *adj.* πολυλογῶς, φλι-
αρός, geschwätzig.

Loquacité, *f.* πολυλογία, Ges-
chwätzigkeit, *f.*

Loque, *f.* *pop.* κοιμάται σχισμέ-
νον πανὶ χιλ., Fetzen, *m.*

Loquet, *m.* μάνδαλον, Klinker,
f., Drücker, *m.*

Loqueteau, *m.* μάνδαλον με-
τεωγόν, Klinker *f.* mit einer
Springfeder.

Loquette, *f.* *pop.* κοιματάκι,
Stückchen, *n.* v. loque.

Lord, *m.* κύριος, τὸν ἐξ ἐξου-
σίας εἰς τοὺς μεγιστάνες ἐν

- Λαγύλλη**, Fard, englischer Fard, m.
- Loré, éc., adj.** (blas.) μετὰ τὰ πτερὰ τῶν ἰχθύων διαφανοῦς χροῦματος παρὰ τὸ ἐπίλοιπον σῶμα (eis τὰ παρῶσσημα τῶν μυγύλων), mit Flossfledern von einer andern Farbe als der Körper des Fisches (auf Wappenschildern).
- Lorgner, v. a.** ματιάζω, κοινοσκοπεῖν, anschauen, bräugeln, verflochten ansehen; fig. λακταρίζω, ἔχει σκοπὸν καὶ πᾶσι τοῖς, seine Absicht auf etwas hasben.
- Lorgnerie, f.** κοινοσκοπία, das Anschauen, Bräugeln.
- Lorgnette, f.** ματογυάλι, Augenglas, n.
- Lorgneur, m. —euse, f.** ἐκείνος (ἐκείνη) ὁποῦ κοινοσκοπεῖται, der (die) etwas verflochten ansieht.
- Loriot, m.** χλωρίον (πουλλίτι), Goldammer, f., Grünsinf, m.
- Lormerie, f.** αἰθηρικά ὅπου κατασκευάζουν ἐκείνοι ὅπου ἡκιάζονται τὰ χαρμὰ, kleine Eisenwaaren, f. pl.
- Lormier, m.** τεχνίτης ὅπου ἡκιάζει χαρμὰ καὶ ἄλλα λιανὰ σιδηρεῖα, Klein schmied, m.
- Lors, (de), prep.** εἰς τὸν καιρὸν (τοῦ, τῆς κτλ.), zur Zeit (des, der κτλ.); lors du combat, εἰς τὸν καιρὸν τῆς μάχης, zur Zeit des Gefechts.
- Lorsque, conj.** ὅτε, ὁπότεν, wenn, als, da.
- † **Los, m.** ἔπαινος, Lob, n.
- Losange, f.** (géom.) ῥόμβος

- (τετραγώνον στρωσμένον), Raut, f., geschobenes Bierdeck, n.
- Losangé, éc., adj.** (blas.) ῥομβοειδής, rautenförmig.
- Lot, m.** λαχνός, κλήρος, Loos, n.; gros —, τὸ πλεονεκτήον κέρδος εἰς τὴν λοταρίαν, das große Loos.
- Loterie, f.** λοταρία, Lotterie, f.
- Lotier, m.** λωτός (εἶδος δένδρου), Lotusbäum, m.; φυτόν τι ὡς τὸ τριφύλλι, Scholtens fice, m.
- Lotion, f.** (chim.) κλύμα, πλύσιμον, Waschen, n., Abwaschung, f.
- Lotir, v. a.** διαμοιράζω, εἰς μερίδια (διὰ τὸ ὅποια εἰσέρχονται τὸν λαχνόν), in Theile (Loose) theilen, vertheilen.
- Lotissage, m.** δοκιμασία τῶν μεταλλείων, Probenehmen n. von Erzen.
- Lotissement, m.** διαμοίρωσις εἰς μερίδια (v. lotir), Vertheilung, f.
- Loto, m.** εἶδος λαχνοῦ ἐξ 90 ἀριθμῶν, Lotto, Lotteispiel, n.
- Lotte, f.** εἶδος ὑδατος ποταμοῦ (λατν. Gadus lota), Kastrappe, Quappe, f.
- Lotos, Lotus, m.** φυτόν τι θαλάσσιον, λωτός, Lotus, m.; ἀρωματική φεχτλume, f.
- Louable, adj.** (-blement, adv.) ἐπαινετός, loblich, lobenswürdig.
- Louage, m.** νοικίασμα, Mithethe, f.
- Louange, f.** ἔπαινος, Lob, n.
- Louanger, v. a.** fam. ἐπαινῶ, loben, n.

- Louangeur, m. —euse, f.** ἐπαινετής (ἐκείνος ἢ ἐκείνη ὅπου ἐπαινῶ), Lobredner, m., -rin, f.
- Louche, adj.** ἀλλήθωρος, schief; fig. θάλος, ὅπου δὲν εἶναι καθαρός, trübe, nicht rein; μη ἀνομιός, nicht rechts; ἀμφίβολος (ὅπου ἔχει διαπλὴν νόημα), zweideutig.
- Loucher, v. n.** ἀλλήθωρος γίνεσθαι, schielen.
- Louchet, m.** σκαπτή, Zant, Grabstschert, n.
- Louer, v. a.** δίδω μετὰ τὸ νοῖον, vermieten; νοικιάζω, mieten, dingen; ἐπαινῶ, loben. se —, v. r. ἐμψέχω εἰς δουλεύον μετὰ δόδον, sich vermiechen; ἐπαινῶμαι μόνος μου, sich loben; se — de q. ou de qe., εὐχαριστοῦμαι, εὐμεν εὐχαριστοῦμαι μετὰ τινὶ ἢ μετὰ τῇ, mit einem oder mit etwas zufrieden seyn.
- Loueur, m. —euse, f.** νοικιστής, νοικιέστρια, Vermiether, m. —rin, f.; ἐπαινετής, ἐπαινεστρία, Lobredner, m., -rin, f.
- Louis, m.** λουίξ, λουιξάρ (νόμισμα χρονοῦν ὁποῦ ἐξέτεν 24 λίβρες), (alter französischer) Louisd'or, m.
- Loup, m.** λύκος, Wolf, m.; ἕλλον ὅπου μεταχειρίζονται (ὁ βασιλικὸς) διὰ τὸ σφάζειν τὰ σκηνιά μετὰ τὸ νοῖον δίδων τὰ δηνάρια, Padstod, Ballenstod (der Buchhändler); γράφοντες εἰς τὰ παδάρια, Krebschaden m. an den Füßen.
- Loup-cervier, m.** λύξ, Löwe,

ποῦ παρομοιάζει τὸν ἀγρίον, *Euché, m.*
louve, f. πρόμας τι, γάγγλιον, Wolfeschwulst, f. Sadgeschwulst, f.; *γυαλί οἰκῶν μεγάλου, Bergtrüfungsglas, γ.* *λίθος τις πολυτιμος, οἰκῶν ἡ γυαλί δὲν ἐτελείσθαι ἀλλ' αὐτὴν ἐλλείπει, unreifer Edelstein, m.;* *λίθος εἰς τὴν φασίδαν τοῦ δένδρου, Knoten m. auf der Baumrinde.*
louveux, cose, adj. γεμάτος λίθους, furrig.
loup-garou, m. λυκάθρωπος, είδος θηροκόμου, Wölfrwolf, m.; fig. ἀγρίθρωπος, wilder, unfreundlicher Mensch, m.
loup-marin, m. λύκος θαλάσσιος, είδος ψαριῶν, Seewolf, m.
lourd, de, ad. (-dement, adv.) βαρύς, διακολούητος, schwer, stumpf, schwerfällig; fig. ὀκνηρός, träge; χορδωμένος, grob, εὐτελής, βαρύνους, dumm.
lourdaut, m. — aude, f. ἀνόητος, μωρός, βούβαλος, Bóls pl, m.
lourderie, † Lourdis, f. ἀνοήσια (δουλοσύνη), Plumpsheit, Bólpheit, f.
loure, f. είδος χορῶν (πολλὰ πικρῶν), Art eines ernsthaften Tonjes.
louter, v. a. συνάπτω τὰ σημεία της μουσικής, (Noten) schreien.
loutre, f. ἡ λυγροίς, λόντρα (δών), Fischotter, f.
louve, f. λύκαινα, Wólsin, f.; μηχανή τις διὰ νὰ σηκωνται λίθοι, Steinzange, f.

Louvet, v. a. τραπέω τὴν πέτραν διὰ νὰ τὴν σηκῶναι μετὰ τὴν μηχανήν, einen Stein anheben, um ihn mit der Steinzange in die Höhe zu ziehen.
Louvet, este, adj. (διὰ τὰ αἶμα) ὅπου ἔχει χρώμα λύκων, (von Pferden) wölfgrau.
Louveteau, m. λυκόπουλον, junger Wolf, m.
Louveter, v. n. (διὰ τὴν λύκαιναν) γκεῶθ, (von der Wólsin) werfen, wölfsen.
Louveterie, f. τὰ σκεῖνα τοῦ κυνηγίου τῶν λύκων, Beugn. zur Wólfsjagd.
Louvetier, m. κυνηγός λύκων, ἐπιστάτης εἰς τὸ κυνῆν τῶν λύκων, Wólfsjäger, Jägermeister m. über die Wólfsjagd.
Louvre, m. ἐκείνος ὅπου κάμνει τρύπας εἰς ταῖς πέτραις διὰ νὰ τὰς ἐκθέσῃεν μετὰ τὴν μηχανήν, der die Löcher in die Steine macht, um sie mit der Steinzange aufzuheben.
Louvoyer, v. a. (mar.) λοξοδρομῶ, βολτεύω, laviren.
Louvre, m. ὄνομα παλαιῶν τῶν βασιλέων της Γαλλίας ἐν Παρισίαις, das Louvre (königlicher Pallaß in Paris); fig. παλαιῶν μεγαλοπρεπές, prächtiger Pallaß, m.
Lover, v. a. (mar.) — nu cable, μαζώνω ἓνα σχοινὶ εἰς σχῆμα στρογγυλόν, ein Tau rund zusammenwickeln.
Loxodromie, f. (mar.) λοξοδρομία, Loxodromie (schiefer Lauf des Schiffes nach einerley Windrichtung), f.

Loxodromique, adj. λοξοδρομικός, loxodromisch; tables — πένες διὰ νὰ λοξοδρομήσῃ τις τὸν δρόμον τῶν καραβέλων, die loxodromischen Tafeln f. pl., um den Lauf eines Schiffes anzudeuten.
Loyal, ale, adj. (-lement, adv.) νόμιμος, gesetzlich, rechtmäßig; ἐντιμος, πιστός, rechtschaffen, bieder, treu.
Loyauté, f. πιστοσύνη, Rechtschaffenheit, Treue, f.
Loyer, m. τὸ νοίκι, Hauszins, Mietzins, m.; ὁ μισθός (τῶν δούλων κτλ.), Lohn, Gefindelohn, m.
Lu, ue, part. v. lire.
Luberne, f. τὸ ἐπιπικρὸν τοῦ λεοπαρδάλιδος, Weidchen n. des Proparden.
Lubie, f. sam. παραξενάδα, παρξένος στοχασμός, seltsamer Einfall, m.
Lubricité, f. ἀσέλιον, λαγνεία, Wollust, Geilheit, f.
Lubrifier, v. a. ἀλείφω, κάμνω γλισσέον, schlüpfrig machen.
Lubrique, adj. (-quement, ἀσέλιος, άιακτός, λόγνος, geil, unzüchtig, schlüpfrig.
Lucarne, f. φεγγίτης, Dachsenster, n.
Lucciole, f. ζολογωνιά, Johanniswürmchen, n.
Lucide, adj. intervalles lucides, σιγμαι καθαρῇ (λέγεται διὰ τὴν ἔξω φρεσίν, διὰν οὐκ ἔχει καμμένη σιγῇν) σιωπῇ καὶ μετὰ τὰς φρεσὶς του, lichte Augenblicke, m. pl., lichte Zwischenzeiten (bei Wahnsinnigen), f. pl.

Lucifer, *m.* ὁ ἐσπερός, καὶ ὁ ἀπηνειρός (ἀπηνειότης πλεονάζει), der Morgen- oder Abendstern (die Venus); ὁ δαιμόλιος, Lucifer, der Teufel.
Lucratif, *ive*, *adj.* πολυκερδής, ἐπικερδής, vorthellhaft, einträglich.

Lacre, *m.* κέρδος, Gewinn, *m.*

Luette, *f.* ὁ ἀσπυλότης (ἀσπυλότης), Bäckchen *m.* im Halse.

Lueur, *f.* λάμψις, Schein, Schimmer, *m.*

Lugubre, *adj.* (-brement, *adv.*) θρηνηδής, πένθιμος, θρηνητικός, trauelig, flüglisch.

Lui, *pron.* εκείνος, αὐτός, *er*; εκείνω, αὐτῷ, εκείνη, αὐτῇ (εἰς εκείνον, εἰς εκείνην), ihm; ihr.

Luire, *v. a. et n.* λάμπω, ἀστράπτω, scheinen, leuchten, glänzen.

Luisant, *ante*, *adj.* λάμπων, leuchtend, glänzend, (schimmern).

Luisant, *m.* λάμψις, Glanz, *m.*

Laïtes, *f. pl.* τὰ δογῖδια τοῦ ἀγριοχοίρου, die Seilen des wilden Schweins.

Lunachelle, *f.* εἶδος μαρμάρου (λέγεται μάρμαρον κοχλιοειδές), Schneckenmarmor, *m.*

Lunetter, *n. n.* μεταχειρίζομαι ματογυῖα, eine Brille gebrauchen.

Lumière, *f.* φῶς, Licht (die leuchtende Materie), *n.*; ἡ τῶρα τῶν πυροβόλων ὀργάνων, εἰς τὴν ὁποίαν βρέχεται ἡ φωτιά, Zündlosh, *n.*; τὸ στόμα ἀπὸ

τὸ ὁποῖον λαβαίνει ὁ ἀέρας (εἰς τοὺς κύβλους τῶν ὀργάνων εἰς τὰς λαχληνάς), Zündlosh, *n.* in den Dapelsseffen; τοῦτο εἰς τὴν ὁποίαν γυρίζει ὁ ἄδων ἐνὸς τοξαυτοῦ, Bapfens loch, *n.*; *fig.* φῶς, νόημα, γνώσις, Licht, Erkenntniß, Einsicht, *f.*

Lumignon, *m.* κροχάλι, ἀπὸ κεκρυμμένη τοῦ ἑλλογνίου (στειλίου), Lichtschnupper, *f.*; ἀπομνημονίων κερδίων, Lichtschnupper, *n.*

Luminaire, *m.* φωστὴρ (σῶμα ἐπουράνιον ἀπὸ λάμπει, ὡς ὁ ἥλιος), Licht, *m.*; ein leuchtender Weltkörper, *m.*; λαμπάδες καὶ κεφαλὴ ὅπου ἀνατίθεται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, Beleuchtung, *f.*; Licht *n.* in der Kirche; *fam.* ὄμα, ὄματι, Gesicht, Auge, *n.*

Lumineux, *euse*, *adj.* φωστὴρ, λάμπων, hell, leuchtend; *fig.* σαφής, hell, lichtvoll.

Lunaire, *adj.* σεληνιακός, σεληνιακός, Mond-, Monden-; *asse* —, σεληνιακὸς χρόνος (περιέχων 12 σεληνιακὸς μήνας συνοδικούς), Mondensjahr (das 12 Mondenmonate enthält).

Lunaire, *m.* φυτόν τι, δογῖγλωσσον, Mondraute, *f.*, Mondfraut, *n.*

Lunaison, *f.* ὁ καιρὸς ἀπὸ μίας πρὸς ἀλλήν ὡς τὴν ἑτέραν, σεληνιακὸς μὴν συνοδικός, Mondenmonat, *m.*, Zeit *f.* von einem Neumonde bis zum andern.

Lunatique, *adj.* σεληνιακός,

σεληνιαζόμενος, mond'süchtig; παραξενός (εἰς τὰ φρεσίνων του), wunderlich, leunisch, *s. m. et f.* ὁ σεληνιαζόμενος, ἡ — μένη, der, die Mond'süchtige.

Lundi, *m.* ἡ δευτέρα, Montag, *m.*; lundi-gras, ἡ δευτέρα τῆς ἀποκριῆς, ἡ δευτέρα πρὶν τῆς τεσσαρακοστής (τῶν Λατίνων), Montag vor Fastnacht; — saint, ἡ μεγάλη δευτέρα, Montag in der Charwoche.

Lune, *f.* ἡ σελήνη, τὰ φεγγάρι, Mond, *m.*; clair de —, φεγγάρι, φῶς τῆς σελήνης, Mond'schein, *m.*; nouvelle —, νέα σελήνη, νέον φεγγάρι, Neumond, *m.*; pleine —, πανσελήνων, γεμάτον φεγγάρι, Vollmond, *m.* *fig.* *fam.* il a des lunes, φεγγαριάζει, er hat närrische Grillen, ist nicht recht geschickt; lune, (chim.) ἀργύριον, ἀσημί, Silber, *n.*

Lunels, *m. pl.* (blas.) ἀγῆρι ἐκ τεσσάρων σεληνιακῶν ὡς τετραγώνων ὁδόν, vier mit den Spitzen gegen einander gerichtete halbe Monde, *m. pl.*

Lunette, *f.* γυαλὶ διὰ τὰ ὀφθαλμοὺς, Augenglas, *n.*; φεγγάτις εἰς τοὺς πυργούς καὶ μεγάλα κτίρια, Fensterchen in Thürmen und hohen Gebäuden; τὸ στεγνόν ὅπου βάνουν τὸ γυαλὶ εἰς τὰ ὀφθαλμοὺς, Dödelring *m.*, wo das Ithrglas hineingeht; κυρτὸν κοκαλον ἀπὸ εἴνου εἰς τὸ στήθος τῶν ὀρεῖδων, Bruststein *n.* am St.

bügel, an der Denne; — de rivé, τὸ στοργικὸν παρὶς τοῦ βάνουσις εἰς τὴ ἀνταρτία. Brille (im Abstrakte), *f.*; lunette d'approche, — de longue vue, — à longue vue, τηλεσκοπίον (τουρμπάνι), Fernrohr, *n.* Lunettes, *pl.* ματογυάλια, Brille, *f.*; περὶ ὅπου βάνουσι τριγώνω εἰς τὴ ἀνταρτία τῶν ἀλόγων διὰ τὰ ὅσα ἰσχυρίζονται, καὶ τὰ ὅσα ἰσχυρίζονται ἐκκαλύπτει, ἀντήλιον, ὥπλιον, Scheuler *n. pl.* der Pferde.

nettier, *m.* ἐκτείνος ὁποῦ γυάλισται ἢ πωλεῖ τὰ ματογυάλια, διαπαιουργός, Brillenmacher, Brillenhändler, *m.*

mi-solaire, *adj.* (astron.) cyclo —, σεληροηλιακὸς κύκλος (περιέχων 532 ἔτη). Mond-Sonnenjahr (von 532 Jahren).

unne, *f.* σχῆμα γεωμετρικὸν ἐξ ὧν τῶν συνδυασμένων, eine aus zwei Kreisdreiecken zusammengesetzte Figur.

percales, *f. pl.* (εἰς τοὺς παλαιούς Ρωμαίους) χροστὰ ἐκ τῆς τιμῆς τοῦ Παρὸς τοῦ τῶν βοσκῶν, λύματα, die Supercal, Jahresfeste zu Ehren des Gottes Pan (bey den alten Römern).

piu, *m.* λουπίος, ἔρμος, λουπηριον (δοσιον τι), Welsbohne, Feigbohne, *f.*

pinnaire, *m.* ὁποῦ πωλεῖ λουπίον, Feigbohnenhändler, *m.*

quoise, *f.* εἶδος μεταξωτοῦ, ἄντ. Seidzeug, *n.*

Lustral, *als, adj.* καθαρτικός, reinigend.

Lustration, *f.* καθαρμός, ἀγνισμός, καθαρτικὴ θυσία (εἰς τοὺς παλαιούς Ρωμαίους), Reinigung, *f.*, Reinigungsopfer (bey den alten Römern), *n.*

Lustre, *m.* ἡ λαμπρὸς, τὸ γυαλιστὸν τιος πρὸς γυαλιστὸν, Glanz (von Zeugen), *m.*; ἔλκ, βερνίκι μετ' ὅπου γίνεσθαι ἕνα πρᾶγμα γυαλιστὸν, Glanz, *m.*; πολυκαρπύον, Kronleuchter, *m.*; πενταετηρίς (εἰς τοὺς παλαιούς Ρωμαίους), das Fufftrum, Seit. *f.* von fünf Jahren (bey den alten Römern).

Lustrer, *v. a.* στέλλω, γυαλίζω (μεταξωτὴ κτλ.), einen Glanz geben, glänzend machen (Seidenzeuge κτλ.).

Lustrine, *f.* μεταξωτὸν τι γυαλιστὸν, Lustrin (ein geglänzter Seidenzeug), *m.*

Lut, *m.* (chim.) πηλός, μέγμα τι ἀπὸ ἀσφραγ τοῦ πυρὸς καὶ ἀσβέστης δι' ὃ σφραγίζονται τὰ ἀγγεῖα ὅταν τὰ βάνουσι εἰς τὴν φωτιάν, Kitt (von Gips und Kalk zu Verfertigung der Schmelztiigel im Feuer), *m.*

Later, *v. a.* σφραγίζω μετ' lut, verclitten (Schmelztiigel). *v. lut.*

Luth, *m.* ὁργανόν τι μουσικόν, ὡς ἡ κιθάρα (ἰσχυρὸς), Lautte, *f.*

Luthéranisme, *m.* λουθηρανισμός, Lutherthum, *n.*

Luthérien, *m.* —enne, *f.* λουθηρινός, Lutheraner, *m.*

Luthier, *m.* ὁ κατασκευάζων κιθάρας, καὶ ἄλλα μουσικὰ ὄργανα, Lautenmacher, *m.*

Lutin, *m.* σιγῶν, εἶδος (νομισμένου) φαντάσματος, βολυκόλακας, Poltergeist, Kobold, *m.*; παιδί ὁποῦ περᾶται καὶ ἐνοχλεῖ κάθε ἄνθρωπον, unthwilligtes Kind, *n.*

Lutiner, *v. a.* τρυφᾷ, ἐνοχλεῖ τινὲ πάντοτε, einen anaufhörtlich quälen, plagen. *v. n.* περιτρεφᾷ ὡς φαντάσμα ὡς βολυκόλακας, umgehen, spuken.

Lutrin, *m.* ἀναλόγιον (εἰς τὴν ἐκκλησίαν), Pult, Lesepult (in der Kirche), *n.*

Lutte, *f.* ἡ πάλη (τὸ πάλεμα) das Ringen.

Lutter, *v. a.* παλεῖται, παλεῖται, kämpfen.

Lutteur, *m.* παλαιστής, Ringen, *m.*

Luxation, *f.* ἐξάρθρωσις, στρεγματισμός, στρεγματισμός, Verrenkung, *f.*

Luxe, *m.* πολυτέλεια, πολυδαπάνη, υπερβολικὴ λαμπρότης, Luxus, Prachtaufwand, *m.*, Pracht, *f.*

Luxer, *v. a.* ἐξαρθρῶ, ἐξάρθρῶ κανένα κόκαλον, στρεγματίζω, στρεγματίζω, verrenken, ausrenken.

Luxueux, euse, *adj.* δεδομένος εἰς τὴν πολυδαπάνη εἰς υπερβολικὴν λαμπρότητα, prachtliebend, verschwenderisch.

Luxure, *f.* λαγρεία, ἀσέλγεια, Weibheit, Wollust, *f.*

- Luxurieux**, ense, *adj.* ἡσυχίας, ἀσκήσεως, geil, wollüstig.
- Luzerne**, *f.* μηδίας, είδος τοῦ φυλλίου, luzerne, *f.*, Schmelzkeule, *m.*
- Luzernière**, *f.* τόπος σπαρμένος ἀπὸ μηδίας, ἢ τοῦ φυλλίου, Feld n., das mit Luzerne besät ist.
- Luzin**, *m.* (mar.) λιπαρά σχοινία, dünnes Seidwerk, *n.*
- Ly**, *m.* μύλιον παρά Κινέζους, chinesische Mühle, *f.*
- Lycanthrope**, *m.* λυκανθρώπος, βελταμμένος τῶς φρένας, καὶ νομίζων εἶναι λύκος, Rasender *m.*, der sich einbildet, ein Wolf zu seyn. — *thropic*, *f.* λυκανθρώπινα, πάθος τοιοῦτον ἀνθρώπου, eine solche Raserei, *f.*
- Lycée**, *m.* λυκείον (ἐν Ἀθήναις), Lyceum (in Athen), *n.*; σχολή, Poecum, Schule, *f.*
- Lymphatique**, *adj.* (anat.) λεμφατικός, νυμφόληπτος, lymphatisch.
- Lymphé**, *f.* (anat.) γάλα, ὕδωρ, λέμφη (εἰς τὸ σῶμα τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ζώων, καὶ εἰς τὰ φυτά), Lymphe, *f.*, Blutwasser; Pflanzensaft, *n.*
- Lynx**, *m.* λυγξ (ζῷον), Fuchs, *m.*
- Lyre**, *f.* λύρα, Lyra, Lyret (der 3. Art), *f.*
- Lyrique**, *adj.* λυρικός, lyrisch.

M.

- Ma**, *v.* mon.
- Macareux**, *m.* γένος ὀρεῶν

- πλατετόδιον καὶ ἐνέθριον, Papageientaucher, *m.*
- Macaron**, *m.* ζυμαρικών τι ἀπὸ ἐλαίου καὶ ζάχαρι, Macaron, *f.*
- Macaronée**, *f.* ποίημα διὰ σιγῶν μακαρονικών, macaronisches Gedicht, *n.* *v.* macaronique.
- Macaroni**, *m.* ζυμαρικών τι, macaroni, Macaroni, *pl.*, Art Nudeln, *f. pl.*
- Macaronique**, *adj.* μακαρονικός (λέγεται διὰ ποιήματα ὅσων μὲ πολλὰς λέξεις συνδεδεγμέναι ἐν καταλήξει λατινικῇ), macaronisch (von sehr gehäuftem Wörtern, worin viele niedrige Wörter mit lateinischen Endungen vorkommen).
- Macer**, *v. a.* τριβῶ τὸ σῶμα, den Körper reiben.
- Macération**, *f.* σκληροποίησις, Aestivation, *f.*; (chim.) μουσκεύμα, Einweichung, *f.*
- Macérer**, *v. a.* σκληροποιῶ τὸ σῶμα, den Leib fästern, das Fleisch kreuzigen; (chim.) μουσκεῖν, einweichen.
- Machine**, *m.* βιβλία τῶν μαθημάτων, die Bücher *n. pl.* der Mathematik.
- Mâche**, *f.* χορτον τι, πόλιον, Niederjagat, Rammereisack, *m.*
- Mâcheconlis**, **Mâchiconlis**, *m.* τύπαι τινὲς εἰς τὰ τεῖχη τῶν παλαιῶν, ὅθεν ἐκρίπτον πέτρας καὶ ἄλλα κατὰ τὸν πολιορκούντων, Loch *n.* in alten Festungsmauern, um Steine heraus auf die Belagerer zu werfen.
- Mâchefer**, *m.* ἡ σκουρία τοῦ

- σιδήρου ἐν ᾗ συγκροπεῖται, Hammerschlag, *m.*
- Mâchelière**, *adj.* dent —, μυλῶδον, ὀδονόδον δόντι, Zahnzahn, *m.*
- Mâcher**, *v. a.* μασσῶ, fauen.
- Mâcheur**, *m.* ὁ μασσῶν, Kauer, *m.*; pop. ὁ γέφυρα, Bräuer, *m.*
- Machiavélique**, *adj.* μακιαβελικός, machiavellisch.
- Machiavélisme**, *m.* σύστημα πολιτικὸν τοῦ Μακιαβέλι, politisches System *n.* des Machiavelli; *fig.* μακιαβελισμὸς ἡ σύστημα ἐκείνων ὁριζῶν, διαστῶν τοῦ πᾶν διὰ τὸ ὅτι τῶν συγκέρων, System der eigennütigen Politik, Machiavellismus, *m.*; — *vélisme*, *m.* ὁπαδὸς τοῦ μακιαβελισμοῦ, Anhänger *m.* dieses Systems, Machiavellist, *m.*
- Mâchicatoire**, *m.* τὸ μασινομετρον μόνον καὶ μὴ καταγεγραμμένον, etwas, das man faust, aber nicht hinunterschludt.
- Machicot**, *m.* ψάλλης ἐκκλησίας, Kirchengänger, *m.*
- Machinal**, *le*, *adj.* μηχανικός, maschinenmäßig.
- Machinelement**, *adv.* ἐξ αὐτομάτου, ἄνευ βελήσματος, auf maschinemäßige Weise, unwillkürlich.
- Machineur**, *m.* ὁ μηχανομετρον ἐμβουλὴν κατὰ τινα, Anführer, *m.*, der einem nachsetzt.
- Machination**, *f.* μηχανομετρον ἐμβουλὴς, Anstiftung, *f.*, hinterlistiger Anschlag, *m.*
- Machine**, *f.* ἡ μηχανή, Maschine

μη, *f.*; μηχανεύμα, Kunstgriff, m.

Machiner, *v. a.* μηχανεύομαι, ἐπιβουλεύομαι, auf etwas Bedacht sinnen, etwas anstellen, anstellen.

Machiniste, *m.* ὁ ἐργαζόμενος καὶ κατασκευάζων μηχανάς, Maschinenmacher, *m.*; ὁ κατασκευάζων τὰς μηχανάς εἰς τὸ θεῖναι, Maschinenmeister, m.

Machinoir, *m.* κόκκαλον ἢ ζύζιον μὲ τὸ ὅποιον κείμενον οἱ παιπυνοτῆδες ἀσπρην τὴν βαφὴν εἰς ταῖς πέτραις τῶν παιπυνοτῶν, Stäbchen n.; womit die Schuhmacher die Nähte an den Absätzen weiß machen.

Machoire, *f.* γένυς, καταπύγονον, ἡ σιαγόνη ὅπου εἶναι τὰ ἄνω καὶ κατωὶ ὀδόντια προσκολλημένα, Kinnbuden, *m.*, Kinnlade, *f.*; τὸ μένος τοῦ πετεινοῦ τοῦ τουγκυαίου, ὅπου σφύγγεται ἡ τουγκόπετρα, Maul n. am Finken(schnabel); τὰ δύο μέρη τοῦ σκελετοῦ τῶν κλειδοπτερόων, τὰ ὅποια ἀνοίγουν καὶ κλείνουν διὰ τὰ σφύζοντα ἐκτετατοῦ ὀφθαλμοῦ, die Backen m. pl. am Schraubstock, avoir la — pesante, τὸ νὰ ἀμικῇ δυσκόλως τις, eine schwere Zange haben.

Machonner, *v. a.* μασάζει μὲ δοντοκλίον καὶ ἀμείλει, maser, mählen, mählsam fauen, *fem.* mahlen.

Machurat, *m.* (impr.) ἀρχή τις τῶ τοπῶν, Echdrum-

sche (in der Druckerei); ἐκτετατοῦ ὀφθαλμοῦ ἀπασια καὶ ἀγανία, schlechter und schmutziger Arbeiter, m.

Machurer, *v. a.* pop. μαστίζον- τῶν, λερώων, besudeln, beschnurzen.

Macis, *m.* ἡ ἑσὸς φλούδα τοῦ μοσχοκαρῶν, ἄνθος τοῦ μοσχοκαρῶν, Muskatennüthe, —bume, *f.*

Macle, *f.* ἀραιοκόστανον τοῦ νεροῦ, τριβόλος, Wasserschuß, Stachelauf, *f.*; (blas.) ὀρημα ὁμορροιδεὶς καὶ διαφανές, durchbrochene Naute, *f.*; (mar.) σχοινὶ περιελκυσμένον, durch einander geschlungenes Seil, n.

Maçon, *m.* κτίστης, τοιχοποιός, Maurer, *m.*; aide à —, ὁ ὑπηρετὴς τοῦ κτίστου, ὅπου κουβαλεῖ πέτραις, ἀστέστην κτλ., Sandlanger, *m.*

Maçonage, *m.* κτίσιμον (τοίχου κτλ.), Maurerarbeit, *f.*

Maçonner, *v. a.* κτίζει (τοίχου κτλ.), mauert; fig. κατασκευάζει τι ἀτέχνως καὶ ἀμελῶς, etwas schlecht, nachlässig arbeiten.

Maçonnerie, *f.* ἡ κτιστικὴ τέχνη, καὶ κτίριον ὅπου ἀνῆκεῖ εἰς τοὺς κτίστας καὶ κτίρια, Maurerarbeit, *f.*; Bau auf, n.

Macque, *f.* λιμνοκόπτερος, Flachsbeche, *f.*

Macquer, *v. a.* κοπανίζω τὸ λιγνί, (Flache) brechen.

Macreuse, *f.* πετεινὸν ἐνδερρον, μαύρη ἀγριοπαπικ, schwarze wilde Ente, *f.*

Maculature, *f.* (impr.) φάλλον

κακοτυπωμένον καὶ ἄχρηστον, ὅπου δὲν χρησιμεύει παρά τὰ διπλωσθῆ χαρτιά ἢ ἄλλα, Maculatur, *f.* Fehldruck, *m.*; Fackpapier, n.

Macule, *f.* κηλίς τοῦ ἡλίου, Flecken m. in der Sonne, Sonnenflecken, m.

Maculer, *v. a.* λερώων, beschmutzen, besudeln.

Madame, *f.* κυρία, Madame, Frau (als Ehrentitel); (πρό- λαι) ἡ πρωτότοκος θυγάτηρ τοῦ ἡρώος τῆς Γαλλίας, (che- dem): die älteste Tochter des Königs von Frankreich. Mesdames, pl. κυρίαί μου, meine Damen.

Madefaction, *f.* ἀπόβρεγμα, Benetzung, *f.*

Mademoiselle, *f.* τίτλος δίδόμενος εἰς τὰ κοράσια, κοῦδον, κομωτίς, Mamsell, *f.*; Fräulein, n., Jungfer, *f.*; (πρόλαι) ἡ πρωτότοκος θυγάτηρ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἡρώος τῆς Γαλλίας, (che- dem): die älteste Tochter des Bruders des Königs von Frankreich.

Madrague, *m.* τόπος φρεσμέ- νος διὰ ψάρεμα, eingefischte seiner Platz m. zum Fischfange.

Madré, *éc.* adj. πολυζωμί- τιστος, βεργυωμένος (δὲν εὐδα λέγεται), gemasert, gestreift, bunt; παροῦργος, schlau, ver- schmitzt.

Madrepore, *m.* λιθόφρονον θαλάσσιον, Madreporé (Stein- pflanze im Meere), *f.*

Madrier, *m.* σανίδι τι χορδόν, dices Bret, n., Bohle, *f.*

Madrigal, *m.* ποίημα τι ως τὸ 22

ἐκτετατα πρὸς τὸν νόμον
ἀγγίζοντες καὶ ἐρωτικόν, Ma-
drigal (kärteb Sinn: oder Lie-
besblick), η.

Madure, *f.* *κηλίδες διαφόρων ζώων*, Flecken *m. pl.* einiger Thiere; *κέλες φύλων*, Mäusen *f. pl.* in Holze.

Maestral, m. ἀνεμος βορρηνό-
σητος, μαεστράλε, Nord-
westwind (im mittelländischen
Meere), m.

Maestraliser, v. n. (mar.) στρέφω πρὸς τὸν πονεύντε, sich nach Westen drehen.

Mafflé, ée, adj. όπου έχει με-
γάλα μέγονα, banšbâdig,
bidbâdia.

Magasin, *m.* μαγαζί, ἀποθήκη, Vorrathshaus, Magazin, Kaufmannsgewölbe, *n.*; marchand —, πομπιευτής, ὁ πωλεῖ χονδρικοῦ, Großhändler, *m.*; τὸ καλὸν ὅπου εἶναι ὅτιον καὶ τὸ ἀμείζον ἐὼν ἀγοραστὸν, Korn *m.* hin- ten an Fuhrmannswagen.

Magasinage, *m.* μαγαζιάτιον,
Lagergeld, *n.*

Magasinier, m. ὁ ἐπιστάτης
τῶν μεγάλων; Magazinauf-

Magdaléon, Magdalion, m.
κύλινδρος θειασίου ἢ ἐμπλίσ-
στρον, kleine Rolle f. Schwefel
oder Pflaster.

Mage, m. μάγος (τῶν παλαιῶν
Περσῶν κτ.), Magier (ben
ben alten Persern κ.), m.

Μαγε, maje, adj. jage —
(μαλαι)· τοποτηρητής αρχῆς
ἢ ἐπιστάτου ἐνὸς τόπου, (cbe-

dem): Betreuer m. eines Landes.
posté.

Magie, *f.* *μυγία*, Zauberer, *f.*,
— *noire*, *μυγία διαβολική*,
schwarze Kunst, Hexerei, Zau-
berkunst, *f.* — *naturelle*,
— *blanche*, *τέχνη*, *ἥτις με-*
τρήσους κομίσθους καὶ ἀντα-
ποδούς εἰς τὸν κοινὸν λόγον,
προδίδει πρῶτατε θανα-
σι καὶ ὅπου καθίσταται ὡς
μυγία, natürliche Magie,
natürliche Zauberer, *f.*

Magique, adj. μαγικός, zauberisch, Zauber-; miroir —, lanterne —, καθρέπτης, φανός μαγικός, μηχαναὶ τινὲς οὗτοι περιωριστοὶ διάφορα θαυμάσια πράγματα, μετέχουσιν φαντασίου, Zauberpiegel, m., Zauberlaterne (laterus magica), f.

Magisme, *m.* θρησκειά μαγῶν
της παλαιᾶς Περσίας, Reli-
gion *f.* der Magier.

Magister, *m.* διδάσκαλος χω-
ριου, Dorfschulmeister, *m.*

Magistère, *m.* τὸ ὀφεικόμενόν τοῦ
διοικητοῦ τῆς Μάλτας, Groß-
meisterthum *n.* von Malta;
(chim.) κατακλῆσιμα μετὰ-
λλων ἢ ἄλλων πραγμάτων
ἀναλυμένων εἰς ἰσχύον τι,
Niederschlag (in der Chemie),
m.

Magistral, ale, adj. προεδρικός, ὁ ἔχων ταύτους ἀθροιστικούς ἢ διαποριστικούς, herifidi; **compositions magistrales,** ιστορικά ὅπου ὁ γραμματικοποιῶν συνδέει καὶ τὴν διαταγὴν τοῦ λαοῦ. *Argem f.*

die der Apotheker nach Vorschrift des Arztes bereitet.

Magistralement, adv. ἡγεμονικῶς, μετὰ ῥητόρων προδιατάξιν, auf eine herrliche Weise.

Magistrat, m. ἀρχοντας, ἐπιτακτικός, obligatorische Person, Magistratsperson, f.; τὸ ἀστυμακὶ κέντρον, Magistrat, Stadtrath, m.

Magistrature, *f.* ἀξιωμα, ὑπε-
ρίκειον τοῦ ποταμοῦ, obersteit-
liches Amt, *m.*, obersteitliche
Bürde, *f.*

Magnanimine, *adj.* (-mement, 'adv.) μεγαλόψυχος, großmuthig.

Magnanimité, f. μεγαλοθυμία.
Gratitude, f.

Magunt, m. ἐν δεξιᾷ, καὶ
ὀφθαλμοῖς, οἱ μεγαλοπρεπῆς,
ἑξουσίαν, καὶ ἀποδοῦναι ὅτι

Magnésie. f. χαμαίη, μαγνησία

Magnétique, *adj.* μαγνητικός.

magnetisib.
Magnétisme, *m. μαγνητισμός*

δύναμις, magnetische Kraft,
f., Magnetismus, m.

Μαγνητίζω, v. a. μαγνητίζω
τρίβω (ἐνα σιδήρον) με μα-
γνητήν, magnetisiren, mit
Magnet beschreiben (ein Eisen);
βάλλω εἰς κίνησιν τὸν ζωο-
κὸν μαγνητισμὸν, ἢ μαγνη-
τίζω ἄνθρωπον, jemanden
magnetisiren.

Magnificence, *f.* μεγαλοπρεπεία, Pracht, Herrlichkeit, *f.*

† Magnifier, v. a. *μεγαλύνω*

Μαῖνός ποίη, loben, pre-
sen.
signifique, *adj.* — guement,
vau. μεγαλοπρεπής, prächtig,
herrlich.

magot, *m.* μεγάλη μείρα, gro-
ßer Affe, *f.*; *fig.* άσχημος,
häßlich; άσχημά τι από γυνον,
πείρα, φασφονεκά. άχα-
νά ημιμαλόν, schlecht ge-
machte Figur von Gnost, Stein,
Porcellan &c.; σωρός χρημά-
των κρημνίζων εις την γην,
verborgerener Schatz, *m.*

Mahentre, *m.* στρατιώτης της
λεγεωνής Ligue etc τον ιδ'
αλάνε (v. Ligue), Soldat *m.*
von der Ligue im 16. Jahr-
hundert

mahomélan, *m.* ane, *f.* Μω-
μαδιστής, Μωμετανός, —άνη,
Mohamedaner (Mahometan-
er), *m.*; —rin, *f.*

mahoméisme, *m.* ή θρησκεία
του Μωμέμ, der mohamedas-
nische Glaube.

mahome, *f.* μαόνα, μαζούνα,
παιον τουρκικον, große tür-
kische Galeere, *f.*

mahoti, *f.* δένδρον τι της Αμε-
ρικής (etc τα Αντίλλια νησί),
antillische Baustaude, *f.*

maïure, *f.* ή άκρα των πτε-
ρων του Ιρακίου όπου έξέρ-
χεται το κρύν, der oberste Theil
der Flügel eines Falken nahe
am Leibe.

mai, *m.* μαΐς, Μαΐ, (poët.)
Wonnemonat, Wonnemond,
m.; δένδρον τι όπου φανένον-
ται εις την πόρταν τινός την
πόρταν του μάγον δια τιμήν,
Maibaum, *m.*, Maie, *f.*

Maigre, *adj.* άσχαρος, λιγρός,
mager; *fig.* άκαρπος, έρηρος,
όπου γίνεται όλίγον καρπόν,
mager, dürr, unfruchtbar; —
sujet, μετρία. έλαφρά, μικρά
alitia, geringe Ursache, *f.*;
— chère, ποταπή τραπέζα,
magere Kost, *f.*; maigre ré-
ception ψυχρά άποδοχή, fäl-
ter Empfang, *m.*; jours mai-
gres, ημέραι νηστείας, έργο-
γρηδα, Fasttage (wo man kein
Fleisch isst), *m. pl.*; faire —
manger —, νηστεύειν, fasten,
Fastenspeise essen; traiter eu
—, φιλέειν τινα με νηστεί-
μα φασγητά, mit Fastenspeisen
bewirthen.

Maigre, *m.* το ψυχρόν του
κόλματος, das Magere (am
Fleische); νηστείσιμα φασγητά,
Fastenspeise, *f.*; νήγρι τι (συμ-
πρα), Hungerfisch, *m.*

Maigrelé, *este, adv.* στεγνόνει-
κος, κάτι λιγρός, etwas mager.

Maigrement, *adj.* άχαμνός, δά-
γυστός, mager, kärglich, knapp.

Maigret, *este, adj.* όλίγον τι
άχαμνός ή λιγρός, ein wenig
mager.

Maigreux, *f.* ή μη παχύντης, ή
λιγρόαδε, Magerkeit, *f.*

Maigrir, *m.* άχαμνάζειν, γί-
νεται λιγρός, mager werden.

Mail, *m.* φτιάσι, με το όποιον
παίζουν τας σφαίρας, και το
παιγνίδι αυτό, και ό τόπος,
Kolben *m.* zum Mailspiel;
das Maitspiel, Kolbenspiel,
m.; Mailbahn, *f.*

Maille, *f.* κρέτσι, και εις τρι-
παι των δεικνόν, Masche (an
Nägen), *f.*; κατάνε τα σί-

δηροπόκμισον, Panzerrein-
gelmen, *n.*; (mar.) το κερν
της νηός (άδειον μέρος του
καράβου), Zwischenweite der
Willeter eines Schiffes; το μα-
ράδι όπου γίνεται εις τα πτε-
ρα της πέρδικας, schwarze
Fleden *m. pl.* auf den Federn
der Rebhühner; το λειχώμα
του όυδαλμού, weißer Fleck
im Auge; cela ne vaut pas
une —, τοίτα διν άρξίζει
τίποτε, das ist keinen Heller
werth.

Maillean, *m.* το σίδηρον με το
όποιον σκλώνουν τα ψαλίδια
όπου δουλεύουν τα δούλα,
Eisen *n.*, das die Zuscherten
in Bewegung setzt.

Maillet, *v. a.* άματώνει τα σκυ-
λιά διά το κυνήγι του άγριο-
χοίρου, die Hunde panzeren
(zur Schweinejagd); se —,
v. r. les perdreux commen-
cent à se —, τα περδίκια ά-
ρχίζουν να μελανίζουν, die
jungen Rebhühner bekommen
schwarze Flecke; ser maille,
κατάλλα σιδηρένια, eiserne
Gitter, *m. pl.*

Maillet, *m.* σφυρί έλλειρον, τζο-
κάνι, hölzerner Schlagel, Klö-
pfel, *m.*

Mailletage, *m.* (mar.) το σα-
νίδι γεμάτον καρφιά, όπου
βάνουν έπάνω της πρόπιδος
του καράβου, Oberfläche oder
mit Nägeln beschlagene Dop-
pelung eines Kiels.

Mailletter, *v. a.* καρφιά δια-
γορα καρφιά etc το έπάνω
σανίδι της πρόπιδος του κα-

ραβλον, die Doppelung eines Schiffes mit Mögeln beschlagen.

Mailloche, *f.* μεγάλον σφύριον ξύλινον, großer hölzerner Schlägel, *m.*

Maillon, *m.* κοινὴ ἀλυσίδας, Glied *n.* einer Kette.

Maillot, *m.* σπάργανα, φασκίαι; διὰ τὰ νήπια, Wickelzeug *n.* für Kinder; enfant en —, in die Arme in die τὰ σπάργανα, Wickelkind, *n.*

Mailure, *f.* μελανώματα τῶν πτερῶν τῶν ὁρνέων (λεπιδίων), bunte Flecken *m. pl.* auf den Federn eines Faltens.

Main, *f.* ἡ χεὶρ, τὸ χεῖρ, Hand, *f. fig.* δύναμις, ἐξουσία, Gewalt, Macht, *f.* mettre l'épée à la —, ξισπαθώνω, den Degen stecken; lettre de la —, βασιλικὸν γράμμα ἀποχέιρωσ ἀπὸ τὸν βασιλεῖα υπογεγραμμένον, königliches Handschreiben, *n.*; donner, prêter la main à q., δίδω χεῖρ βοηθείας πρὸς τινα, einem hilfsreiche Hand leisten; donner la —, δίδω τὸ δεξιόν, τὸν πρώτον τόπον εἰς τινα, einem zur Rechten gehen oder setzen lassen; donner les mains à quelque chose, *fig.* συγκαταβαίνω, συνεργῶ, κλίω εἰς τι, die Hand zu etwas bieten; user de main mise, κυριῶ. δύνω, schlagen; πράγμα; sans main mettre, χωρίς κόπον καὶ ἐξουδ, ohne Mühe und Kosten (ohne eine Hand zu rühren); prendre à la —, πιάω μετὰ τὸ χεῖρ, mit der Hand fangen; prendre q. par

la —, πέρνω τινα ἀπὸ τὸ χεῖρ, einreiß den der Hand nehmen; avoir à la —, ἔχω εἰς τὸ χεῖρ, ἔχω πρόχειρον, in der Hand haben; bey der Hand haben; à deux mains, μετὰ τὰ δύο χεῖρα, mit beiden Händen; cheval à deux mains, ἄλογον ὅπου εἶναι καλὸν διὰ τὸ ἄμειν καὶ διὰ καβάλα, Pferd, das zum Blehen und Reiten gebraucht werden kann; épée à deux mains, σπαθὶ διὰ κτύπημα καὶ διὰ σούγλισμα, Degen *m.* zum Bleh und Stos; faire main basse, δανειῶναι ὅλους χωρὶς συμπαύειν, alles ohne Barmherzigkeit niedernehmen; acheter qc. à la —, ἀγοράζω τι μετὰ τὸ μάτι, χωρίς νὰ τὸ ἑυρίσκω ἢ χωρίς νὰ τὸ μετρώω, etwas nach der Hand kaufen; fait à la main; φτιασμένον κατὰ τὸ μάτι, χωρίς διαβήτην κατ., aus freyer Hand gemacht; mettre la main à la conscience, — sur la conscience, ἐξουδὶν τὴν συνείδησίν μου, die Hand aufs Herz legen, sein Gewissen prüfen; de longue —, πρὸ πολλοῦ, vor langer Zeit; avoir la —, (au jeu), ἔχω τὸ χεῖρ, ἡ τὴν πρωτίαν, (εἰς τὸ παίρνειν), (im Spiele) die Vorhand haben; donner la —, δίδω τὴν πρωτίαν εἰς τινα νὰ παῖξ, einem die Vorhand lassen; ἡ χαρτωσά, Stich (im Kartenspiel), *m.*; sous —, κρυφίως, unter der Hand, heimlich; main d'au puits, χερσὶν, ἐκεῖνο τὸ πύθρον

ὅπου εἶναι εἰς τὴν ἄκραν τοῦ σχοινοῦ τοῦ πηγαδίου ὅπου κομμεται τὸ ἄγγειον, Hafen *m.* an einem Brunnensell; τὸ σχοινὶ με φουρνιαν μέσα εἰς τὸ ἄματι ἀπὸ τὸ ὅποιον πιάσεται τινὰς διὰ νὰ μὴ παύσῃται, Quaste in der Kutsche, um sich anzuhalten; (des quelques oiseaux), τὸ ποδὶ τινὸν πουλιῶν, ὡς τοῦ ψιττακοῦ, (πεπεγῆλλον), Fuß *m.* einiger Vögel, als des Papageis etc.; en venir aux mains, πιάνομαι μετὰ, ἀσπνῶ νὰ πολεμῶ, handgreiflich werden; main de justice, σκεπτικρον τι βασιλικόν με στήμα χερσὶς εἰς τὴν ἄκραν, Art Scepter *n.* mit der Figur einer Hand am Ende; main de papier, 25 (ἡ 24) κόλλας χαρτίον, Buch *m.* Papier.

Main d'oeuvre, *f.* κόπος, ἔργον εἰς ἕνα πρᾶγμα, Arbeit *f.* an einem Werke.

Main forte, *f.* ἀνθρωποὶ ἀρματωμένοι εἰς τὸ νὰ ἐκτελέσω μίαν προσταγὴν κατὰ τὸν νόμον, Gerichtsfolge, bewaffnete Mannschaft, *f.*

Main-levée, *f.* ἀδεία κριτηρίου ἢα παλινδωσὶ τὰ σφερασιζόμενα υπάγονται νινῶι. Aufhebung *f.* eines gerichtlichen Beschlages.

Main-mise, *f.* (jur.) v. soisie.

Main-mortable, v. main-morte.

Main-morte, *f.* κατώστασις ἐκείνων ὅπου δὲν ὑποφέρουσιν εἰς ἄλλοι ἀπὸ τῶν κατὰ τὴν ὑπάγοντι τοὺς εἰναι ὑπὸ

ἐκτετατα εἰς μεταβολήν, ὡς τὰ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, die tods te raad (im gerichtlichen Sinne).

Maint, mainte, *adj.* (poét.) πολ-
λοι, 만만히, manche, mans
ths.

Maintenant, *adv.* τώρα, κατά
το παρόν, jetzt, gegenwärtig.
Maintenir, *v. a.* διατηρῶ εἰς
τὴν αὐτὴν στάσιν, erhalten,
aufrecht erhalten; διασχυρίζο-
μαι, διαφεντεύω μίαν γνώ-
μην, behaupten.

Maintenance, *f.* (jur.) κύρωσις
νομικῆ κτήσεως πράγματος,
gerichtlicher Schutz m. bey dem
Beist. einer Sache.

Maintien, *m.* διατήρησις, ὀρ-
haltung, Aufrechthaltung; *f.*
ὁ τρόπος τῆς κινήσεως καὶ
τοῦ περπατήματος ἑνὸς ἐν-
θρώπου, Anstand *f.* eines
Menschen, Haltung *f.* des Köt-
ters.

Maire, *m.* διοικητὴς πόλεως,
Maire (Vorgesetzter einer
Stadt, Bürgermeister).

Mairie, *f.* τὸ ἔξοχον τοῦ maire,
καὶ ἡ κατοικία του, Würde
f. eines Maire, dessen Wohn-
nung, *f.*

Mais, *conj.* ἀλλὰ, ὅμως, aber,
allein, sondern.

Man, *m.* σιγάμ τοῦρξικον, tür-
kischer Weisen, *m.*

Maison, *f.* οἶκος, οἶκος, Haus, n.;
faire — nette, διαχωρῶ ὅλους
τοὺς ἀνθρώπους, alle Gefinde
fortschicken; faire maison nou-
velle, πέραν νέους ἀνθρώπους,
neues Gefinde in Dienst neh-
men; τὸ κοινόβιον, Kloster, n.;

faire sa —, λαμβάνω τοὺς
ἀναγκαίους ἀνθρώπους, das nö-
thige Gefinde annehmen; —
du roi, οἱ ἀρχαῖοι, ὅσοι
ἀνήκουσιν εἰς τὸ βασιλικὸν
παλάτιον; καὶ οἱ βασιλικοὶ
σωματάρχαι, die könig-
lichen Hausoffizianten, die könig-
lichen Haustruppen; maison
(fig.) οἶκος, γενεά, Haus,
Geslecht, n.; maison de
ville, οἶκος ὅπου συνάγονται
οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς πόλεως,
Stadthaus, Rathhaus, n.; pe-
tites maisons, ἐν Παρίσι τὸ
σπίτι ὅπου κλείνουν τοὺς
πυλῶνας, Rathhaus, Ziren-
haus n. in Paris; maison de
force (de correction), σπι-
τι διορθώσεως ἢ παιδείας, Zucht-
haus, n.

Maisonnée, *f.* ὅλοι τῆς γαμι-
λλας, οἱ κατοικοῦντες εἰς ἓνα
σπίτι, die sämmtliche Familie,
das ganze Haus.

Maisonnette, *f.* σπιτάκι, οἰκί-
σκος, Häuschen, n.

Maitre, *m.* κύριος, ἀδελφός,
Petr, Gebieter; διδασκαλός,
Lehrer, m.; μάστορας, Meis-
ter, m.; (mar.) ποδότης, ἡ
ὁ λαισταὶν εἰς τὴν διοίκη-
σιν τῶν ἀρμάτων τοῦ καρα-
βίου, Botteller (auf Schiffen),
m.; — garçon etc., ὁ πρῶ-
τος τῶν ἐπηρετῶν κτλ., Dber-
gefell, Altfell, m.; — valet,
ὁ πρῶτος εἰς τοὺς δούλους
ἑνὸς χωρίου, Grofskucht, m.;
— à écrire, διδασκαλός εἰς
τὸ γράμμιον, Schreibmeister;
— à danser, ὁ εἰς τὴν χορὴν,
Tanzmeister, m.; — des hau-

tes-oeuvres, ὁ δῆμιος, (τε-
λότης), Scharfrichter, Nach-
richter, m.; — des basses oeu-
vres, ἐκείνος ὅπου πιστοῦν-
ται τὰ ἀνγκαια, Nacharbeiter
(Abstrittsfeger), m.; petit-mai-
tre, νέος καμαρωμένος, ἐπι-
τηδεύτης, (Scharf. Petr, Stuger,
m.; grand maître, προϊστάς
(ἑνὸς λαπικοῦ (καβαλερικοῦ)
τάγματος, Grofsmeister (eines
Ritterordens), m.

Maitresse, *f.* κυρία, δέσποινα,
Gebieterin, *f.*; μαστορήσσα,
Meisterin, *f.*; ἐρωμένη, Ge-
liebte, *f.*; petite-maitresse,
ἡ καμαρωμένη καὶ ἐπιτηδεύ-
τη εἰς πάντα, Stüßerin, *f.*

Maitrise, *f.* μαστορία, Meis-
terthum, m.; ὑπερίκον τι, Amt,
n.; — des eaux et forêts,
κριτήριον ὅπου θεωρεῖ τὸ γι-
νόμμενος εἰς τὰ δῆσα, ποτα-
μούς, κοινήρια, φαρικὴν, κτλ.,
Oberforstamt, n.

Maitriser, *v. a.* διακῶ, ἐξου-
σιάζω ὡς κύριος, beherrschen.

Majesté, *f.* μεγαλειότης, κρη-
ταιότης (τίτλος διδόμενος εἰς
τοὺς βασιλεῖς), Majestät (als
Titel), *f.*; fig. ἡ μεγαλοπρέ-
πεια, Majestät, Würde, Herr-
lichkeit, *f.*

Majestueusement, *adv.* μεγα-
λοπρεπῶς, καὶ σεμνῶς, ma-
jestätisch, mit großer Würde.

Majestueux, *ense, adj.* μεγα-
λοπρεπής, σεμνός, majestä-
tisch, erhaben.

Majeur, *eure, adj.* ὁ εἰς νόμι-
μον ἡλικίαν ἐπιφαινομένος,
mündig, volljährig; les ma-
jeurs, οἱ πρόγονοι, προγε-

πρότεροι, die Vorfahren, m. pl.
Maieure, f. ἡ μέγιστος τοῦ σὺλ-
 λογισμοῦ, der Oberst, Vor-
 derste in einem Verzeich-
 nisse.
Major, m. ὁ μαϊόρος, Major, m.; étal —, ὁ ἐξάρχων ὁμο-
 κλάσιν τῶν μαϊόρων στρατιωτῶν,
 Generalstab, m.; — général
 (de brigade), ὁ ὑπὸ τὸν
 général, ὑποστράτηγος, συν-
 ταγματάρχης, Generalmajor, m.;
 tambour —, ὁ πρῶτος
 τῶν τυμπανιστῶν ἐνὸς τάγ-
 ματος στρατιωτικὸς, Regi-
 mentstambour, chirurgien —,
 ὁ πρῶτος χειρουργὸς εἰς ἑνὶ
 τάγμα στρατιωτικόν, Regi-
 mentfeldscher, m.
Majorat, m. (jur.) τὸ πρωτο-
 τοκεία, Majorat, n.
Majordome, m. πρῶτος ἐπι-
 στάτης, κυβερνήτης οἰκίας,
 Oberhaushofmeister, m.
Majorité, f. νόμιμος ἀριθμὸς,
 εἰς τὸ πᾶν γίνῃ τι ἐκτελεστικόν,
 Mündigkeit, Volljährigkeit, f.;
 ἐπαγγελμα τοῦ συνταγ-
 ματάρχου, Majorität, f.;
 — des voix, αἱ πλείους ψή-
 φος, Mehrheit f. der Stim-
 men.
Majuscule, adj. lettre —, κε-
 φαλικὸν γράμμα, großer
 Buchstabe, m.
Mal, male, adj. κακός, πονη-
 ρός, böse, schau.
Mal, m. τὸ κακόν, das Uebel;
 πόρος, Schmerz, m.; ἀρρώ-
 στία, πάθος, Krankheit, f.,
 Leiden, f.; — de tête, πονο-
 κάφαλος, Kopfschmerz, m.,

Kopfsch, m.; — d'enfant,
 οἱ πόροι τῆς γέννας, Schürtes
 schmerzen, m. pl. — caduc,
 haut —, σελήνιασμός, τὸ
 γλαύκω, Fallucht (fam. das
 böse Wesen), f.; tourner une
 chose en —, ἐξηγῶ τι ἐπὶ
 κακοῦ, etwas zum Bösen
 lehren.
Mal, adv. κακῶς, κακὰ, ἀχα-
 ρῶς, ábel, schlecht; être —
 avec q., δὲν εἶμαι σύμφωνος
 μετὰ τινι, unetn sein mit ei-
 nem.
Malachite, f. μαλακίτης, εἶδος
 λίθου, Malachit, Schmelstein,
 m.
Malacie, f. μαλακία, ὄρεξις τε-
 τῶν φαγητῶν, ἐπιθυμία τῶν
 τροφισμῶν, Gelüste n. der
 Schwangeren.
Malcoderime, adj. μαλακόδερ-
 μος, weichhäutig.
Malacine, adj. μαλακικά
 (ιατρικά), erweichend (von
 Arzneien).
Malade, adj. ἀρρώστος, krank.
Maladie, f. ἀρρώστια, Krank-
 heit, f.; ἡ παροῦσα, (κατ'
 ἐφημερίαν), Seuche, Pest,
 f.; — du pays, ἡ ἔκρη ἐπι-
 θυμία καὶ ἐκστρώσις αὐτῆς εἰς
 τὴν πατρίδα του, εἰς τὸν πο-
 πόντο πόλεως ἀρρώστια, Pelms
 weh, n.
Maladif, ive, adj. φιλέσθηνος,
 fröhtlich.
Maladrerie, f. νοσοκομεῖον διὰ
 τοὺς λεπρούς, Krankenhaus
 n. für Aussätzige.
Maladresse, f. ἀνεπιτηδεύτης,
 Unschicklichkeit, f.

Maladroit, oite, adj. ἀνεπιτη-
 δεύς, ungeschickt.
Maladroitement, ade. ἀνεπι-
 τηδεύς, ἀνεπίδοτα, ungeschickt,
 verfehlt (auf eine ungeschickte
 Weise).
Malagme, m. κατάπλασμα μα-
 λακτικόν, erweichendes Ump-
 schlag, m.
Malaguetie, m. εἶδος πιπιτιῶς,
 μέγα κάρδαμον, Parablestie-
 net, n. pl.
Malai, m. ἡ μαλαϊκή (συνθε-
 σμένη) διάλεκτος τῆς ἀνατο-
 λικῆς Ἰνδίας, die malaische
 Sprache in Ostindien.
Malaise, m. ὀχληρὸν, κακοπο-
 ζεια, Ungemach, n.
Malaisé, ée, adj. δύσκολος,
 schwer; δυσκολομετρήσι-
 μος; unbecom; στενοχωρη-
 μένος, ὁ μὴ ἀρκεῖς ἔχειν τὸ
 πρὸς πόρον τῆς ζωῆς, be-
 drängt, der sein Auskommen
 nicht hat.
Malaisément, ade. δυσκόλως,
 schwertlich, mühsam.
Malandres, f. pl. χειρομακίαις,
 εἰς τὸ γόνυ τὸν ἄλογον ἀπὸ
 τοῦ ὀπισθοῦ τρέχει ἐκφυγὸς
 ὄναυς (Pferdefrancht), f.
Malandreux, euse, adj. (ἀνο-
 γον) ὅπου ἔχει τὰ malandres,
 (Pferd) das die Waufe hat.
Malapre, m. (impr.) ὁ μὴ κα-
 λῶς ἀναγινώσκων, schlecht les-
 send (in der Druckerei).
Mal-à-propos, adv. παράκτι-
 ος, zur Unzeit.
Malavisé, ée, adj. ἀνόητος,
 unbesonnen, unbedachtam, un-
 verständig.
Malaxer, v. a. μαλάσσω (ἐν

(μαρμαίω), durch Rufen wein
machen (Mauern).

Malhâti, *ie*, *adj.* κακοκαταμει-
νος, schlecht gebaut, schlecht
gewachsen; *fam.* je me sams
—, *ἀσθενῶ*, ich bin unwohl.

Malcontent, *ente*, *adj.* κακο-
επιχορηγημένος, missvergütet,
unzufrieden.

Mâle, *m.* ἀρετικὸς, männlich;
ἀνδρικός, mannhaft, männlich.

Malebête, *f. fam.* ἐπικίνδυνος,
κακὸς ἀνδρῶπις, gefährlicher,
böser Mensch, *m.*

Malédiction, *f.* ἀρὰ, κατάρα,
Fluch, *m.*, Verwünschung, *f.*

Maléfice, *m.* φαρμάκισμα, βλά-
φη διὰ μέσου μαγίας, Schan-
den *m.* durch Zauberei.

Maléficié, *ée*, *adj.* φιλιάσθενος
(ὁφείλει βερκαμμένος ἀπὸ
μάγους), beher, beschrien.

Malélique, *adv.* (astrol.) κα-
κοποιῶς (λέγεται διὰ πλανη-
τῶν ἢ τὴν ἀστρολογίαν),
abwärtig (von Planeten in
der Sterndeuten).

Malencontre, *m.* δυστυχία,
Unglück, *m.*

Malencontreusement, *adv.*
κατὰ δυστυχίαν, unglücklicher
Weise.

Malencontreux, *euse*, *adj.*
ὅπου φέρει δυστυχίαν, τοῦ
ὁποῦν ἡ συνάπτης φέρει
δυστυχίαν, Unglück bringend.

Malengin, *m.* ἀπάτη, Betrug,
m.

Mal-en-point, *adv.* ἐς κακὴν
κατάστασιν, in schlechtem Zu-
stande.

Malentenda, *m.* λόγος κακῶς ἢ
ἀνάποδα ληγμένος, Verhöl-

nis; *πλῆρη*, ἀπάτη, *λαδός*,
Missverstand, Irrthum, *m.*,
Versehen, *n.*

Malennit, *f.* κακοεννία, schlech-
te Nacht, *f.*

Malepeste, *int. fam.* ὦ τὸν διά-
βολον, daß dich der Teufel
(eigentlich die Pest).

Malévole, *adj.* καροδελής,
übelvollend.

Malfaçon, *f.* κακὸν ἔργον, Uebel-
stand, *m.*, schlechte Arbeit, *f.*;
fig. κακὸν πολιτείας, ἀπάτη,
schlechtes Verfahren, *n.*, Ver-
trug, *m.*

Malfaire, *v. n.* κακοπραγματῶ,
κακῶς κακῶς, Uebels thun,
Böses thun.

Malfaissant, *te*, *adj.* κακοποιός,
βλαβερὸς, κακότροπος, schäd-
lich; böshaft.

Malfait, *aite*, *adj.* ἄσχημος,
ungefähr.

Malfaiteur, *m.* κακοῦργος, Ue-
belthäter, Mißethäter, *m.*

Malfamé, *ée*, *adj.* δυσφημι-
σμένος, berüchtigt.

Malgracieux, *euse*, *adj.* (e-
sèment, *adv.*) ἄχαρις, ἀπο-
λίτευτος, unhöflich, grob.

Malgré, *pp.* ἀκούσιως, πρὸς α-
ντιθέτην, wider Willen; *μόλις*,
μόλις, ungeachtet.

Malhabile, *adj.* ἀνεπὶ τῆς δυνά-
μει, ungeschickt.

Malhabileté, *f.* ἀνεπὶ τῆς δυνά-
μει, Ungeschicklichkeit, *f.*

Malherbe, *f.* γυνὴν *m.*, ὡς ἡ
συμφύλη, Bésraut (ein Gär-
bstrauch), *n.*

Malheur, *f.* δυστυχία, Unglück,
n.; δυστυχία, δυστυχισμέ-
νον συμβεῖν, Unglücksfall, Un-

fall, *m.* Malheur, *int.* δυσ-
τυχία! ἀλλοίμονον! wehe!

Malheureusement, *adv.* δυστυ-
χῶς, κατὰ δυστυχίαν, unglück-
licher Weise, zum Unglück.

Malheureux, *euse*, *adj.* δυσ-
τυχῆς, unglücklich; ἄχαρις,
ἀχρεὺς, elend, erbärmlich.

Malhonnête, *adj.* (— tement,
adv.) ἄτακτος, unredlich, schlecht;
ἀπολίτευτος, unhöflich, unar-
tig.

Malhonnêteté, *f.* τὸ μὴ ἐντι-
μῶς, Unredlichkeit, *f.*; τὰ
ἀπολίτευτα, Unhöflichkeit, *f.*

Malice, *f.* κακία, πονηρία,
Bösheit; Arglist, *f.*

Malicieusement, *adv.* με-
πονηρῶς, boshafter Weise, aus
Bösheit.

Malicieux, *euse*, *adj.* πονηρός,
πικροῦργος, κακότροπος, arg-
listig, boshaft.

Malicorium, *m.* γλοιὸς τοῦ
ροδιῶν, Granatapfelschale, *f.*

Malignement, *adv.* κακοήτως,
bösdlich, bösdlicher Weise.

Malignité, *f.* κακία, Bösheit,
f.; τὸ βλαπτικόν (ἀφθυσίας),
Bösartigkeit (von Krankheit-
ten), *f.*

Malin, *igne*, *adj.* κακότροπος,
boshaft; βλαπτικὸς, bösdartig,
schädlich; *maligne joie*, ἡ
κακὴς χαρὰς ὅπου ἐστὶ τι-
μὴ διὰ τὸ κακὸν τῶν ἄλλων,
ἐλαττωρεκαλία, Schadenfreu-
de, *f.*; l'esprit malin, τὸ πο-
νηρὸν πνεῦμα, ὁ Σατανᾶς,
ὁ διάβολος, der böse Geist,
böse Geist, Teufel; fièvre
maligne, δέσμη ὅπου φέρει

αλνδρον ζωής, λοιμική νόσος, bödsartiges Fieber, n.

Maline, f. (mar.) ἡ (μεγάλη) ὁδὸς ἐν ταῖς παλαιαῖς, καὶ νέας αἰχμῆς, Springfluth f. zur Zeit des Vollmonds oder Neumonds.

Malingre, adj. ὁ δόλοισι ἀναλαμβάνων τὰς δυνάμεις του μετὰ τὴν ἀρρώστιαν, sich langsam erholend von einer Krankheits.

Mal-intentionné, ée, adj. ὁποῦ ἔχει κακὸς σκοπὸς, übelgesinnt.

Malique, adj. acide —, ξυνάδα μηλική, εὐρισκομένη εἰς τὰ μήλα, Aepfelsäure, f.

Malitorne, adj. ἀνεπιτήδειος, ungeschickt; βούβαλος, γυνδροήτης, ungeschickt, döltsch. v. m. βούβαλος, ἀνέητος, κούζουρον, Tölpel, Dummkopf, m.

Mal-jugé, m. κατὰ ἄνομος ἀποφασίς, ungerichteter Richter, sprach, m.

Malle, f. κούφισμα, σπείτι, Koffer, m., Gelleisen, n.; τὸ δισκίον ὅπου ἔχουσιν τὰς επιστολὰς οἱ ταχυδρομοί, Briefsack m. der Briefträger; συντοῦα ἡ καλὰ ἐκείνων ὅπου περιμέρου πράγματα καὶ τὰ πούλησιν, Kasten oder Korb m. der Tabuleträger; faire sa —, τοῖμαζω τὸ σπείτι διὰ τὰ μισθώσω, seine Sachen in den Koffer packen zur Abreise; trousser en —, ἀποτάζω, wegnehmen, rauben.

Malléabilité, f. ἰδιώμα τοῦ

σπινηλίου, Ausdehnbarkeit f. durch Dämmern.

Malleable, adj. σπινηλίου, was sich hämmern läßt, ausdehnbar durch Dämmern.

Mallemolle, f. εἶδος λεπτοῦτον βαμβακίου τοῦ πιντοῦ τῆς Ἰνδίας, Art ostindisches Nestelstuch, n.

Malléole, f. (anat.) τὸ κῶλι τοῦ ποδαρίου, Knöchel m. am Fuße.

Mallete, f. κούφισμα, μικρόν σπείτι, kleiner Koffer, m., kleines Gelleisen, n.

Malletier, m. κούφισμα, ὁποῦ γράμματα σπείτι, Koffermacher, Gelleisenmacher, m.

Mallier, m. ἄλογον τῆς πόστεως εἰς τὸ ὅλοισιν φροκονοῦν τὰ σπείτι, Postpferd n., welches die Gelleisen trägt.

Malmener, v. a. κακομεταχειρίζομαι, βλέπω, übel behandeln, mishandeln.

Malmonie, adj. f. κόπος τῆς ἐλάφου ἀγωνιστοῦ, unversauet (von der Lösung des Rothwildes).

Malotru, adj. ἄνοστος, ἀνεπιτήδειος, ungeschickt, geschmacklos, erbärmlich.

Malplaisant, ante, adj. ἀρεπής, δυσάρεστος, unangenehm, verdrießlich.

Malpropre, adj. (—prement, ade.) ἀπαιστος, μορδαῖος, unreinlich, schmutzig, döltsch.

Malpropreté, f. ἀπαισσία, μορδασία, Unreinlichkeit, Unsauberkeit, f.

Malsain, aine, adj. ροσώδης,

ὁποῦ βλέπτει τὴν ὑγίαν, ungesund, schädlich.

Malséant, ante, adj. ἀρεπής, unanständig, unsehrlich.

Malsemé, adj. λέγεται διὰ κῆρατον ἐλάφου, ἡ φοκαδίου, ὅταν δὲν εἶναι ὑγρόν, unge-rade, mit ungeraden Enden (vom Gewichte).

Malsouant, te, adj. κακόγυρος, ἀβρίττινδης; (theol.) ἀποβλημένος, ὁποῦ προτινέ σκάνδαλον, anstößig.

Malt, m. κούφισμα προτινωμένον διὰ ὑδὸν, Malz, n.

Maloté, f. βάρος, ὁσίων ἄνομον, Last, ungerechte Auflage, Erpressung, f.

Malotier, m. ὁ ἀπαιτῶν ἄνομα βίση καὶ δούματα, ἱστὴς erpresser, m.

Maltraiter, v. a. κακῶς, κακῶς, βλέπω, ἄδικῶς, (einen) mishandeln; einem Unrecht thun.

Malvacées, adj. f. pl. μολίζου-τα, τὰ ἐκ τῆς τάξεως τῆς μο-λόχης φυτὰ, malvarartige Pflanzen, f. pl.

Malveillance, f. δύσνοια, κακή προαίρεσις, mißth, Hebelwollen, n., Haß, m.

Malveillant, adj. δύσνοιος, δυσμενής, ὁποῦ μισεῖ, übelwollend, übelgesinnt.

Malversation, f. ἀδικονομία, ungetreue Verwaltung, f., Un-tersteiß, m.

Malverser, v. a. κακῶς πολιτεύομαι, φέρομαι, εἰς ἐν ἐπάγγελμα, εἰς ἐνα ὁφεί-κων, καχοπερδῶ, unter-schleif in seinem Amte machen.

- Malvaceae, f.** μάλβα, είδος χρυσαυτοῦ, μοριμβασίδωτης ολί-
Malvasier, Malvasier
win, m.
- Malvoulu, ue, adj.** μισημένος,
 verhasst.
- Maman, f.** μάμα, ἡ μήτηρ (ἡ γυνὴ τῶν κηπίων), Mama (Minderwort flaut: Mutter), f. — lécou, pop. τῶν κηπίων ἡ βελαντίνα, Amme, f.
- Mamelle, f.** μαστός, βυζ, Brust (der Weiber), f.
- Mamelon, m.** ἡ ῥάχη τοῦ συ-
 ζῶντος, Brustwarze, f.; παρα-
 σκευή, Würgchen n. auf
 der Haut.
- Mamela, ue, ad.** ὁπου ἔχει
 μεγάλη βυζιά, mit großen
 Brüsten.
- Mammaire, adj. (anat.)** rei-
 nens mammaires, γλῆες τῶν
 βυζίων, Brustadern.
- Manant, m.** κατοικῶν ἡ γεννη-
 μένος εἰς ποταμόν, χωρικός,
 geborner, Einwohner m. eines
 Dorfs.
- Mancaillier, m.** δένδρον τι
 (καυκασιανόν) τῆς Αμερικής,
 der (glistige) Mangantillenbaum
 in Amerika.
- Manche, m.** μανίχι, Kermel, m.;
 (mar.) σωλὴν ἀπὸ τῶν ὀλο-
 ῶν τραβῶν τοῦ νεῶν ὅπου
 συνάγεται εἰς τὸ καράβι, Röh-
 re f., wodurch man das Was-
 ser aus dem Schiffe pumpt.
- Mauche, m.** μανίχι (μαχαίρου
 πέλ.), Stiel (eines Messers ic.),
 Ziff., m.
- Mancherons, m. pl.** τὸ μανίχι
 τοῦ ἀλετριανῆ; Flügelsteg, f.
- Manchette, f.** ἀχροπρεπίδι-
 α λεπτα πινδα ὅπου ῥαπ-
 τονται εἰς τὰ ἔκτρα τῶν μα-
 νικῶν τῶν ἐποικειῶν διὰ
 στολισμὸν, Manschette (Hand-
 frau), f.
- Manchon, m.** χειροθήκη, μανί-
 τσα (μεγάλον χειρόκι), Manf, m.
- Manchof, ote, adi.** κοινοχέ-
 ρης, einhändig, eindrmig.
- Maudarin, m.** Μανδαρίνος, με-
 γάλος ἐγγενὴς τῆς Κίνας,
 Mandarin (Bornehmer in
 China), m.
- Mandat, m.** διάταγμα, προσ-
 ταγή τῆς διακρίσεως, landes-
 herrlicher Befehl, m., Gebot,
 n.; ἐπιτροπικόν, πληρεξού-
 σιον, Vollmacht, f.
- Mandataire, m.** ὁ χειρούμενος
 διάταγμα τι τοῦ Πάπα, durch
 ein Mandat des Pabstes Be-
 günstiger, m.; (jur.) ἐπιτρο-
 πος (ὁ ἔχων πληρεξούσιον),
 der Bevollmächtigte.
- Mandement, m.** διάταγμα,
 Verordnung, f.
- Mander, v. a.** μυνῶν, φανερώ-
 νω, εἰδοποιῶ, melden, zu wi-
 sen thun, berichten; — q.,
 προστίξω τινὶ τι εἰδῶ τι
 παρήρησασθῇ, einen vorladen.
- Mandibule, f. (anat.)** ἡ σιαγόνη
 (τὸ κατωσάγονον), Kinn-
 buchten, m., Kinnlade, f.
- Mandille, f. (πάλαι)** ἐπαυ-
 γήσῳμα τι τῶν δούλων, (the-
 dem) Dberrock oder Mäntel m.
 der Bedienten.
- Mandoline, f.** είδος μικρῆς κι-
 θάρας, Mandoline (Art klein-
 ner Sither), m.
- Mandore, f.** ὄργανον τι μουσι-
- κόν (ὅπου ομοιάζει με τὴν
 κιθάραν), Pandore (Art Saut-
 te), f.
- Mandragore, f.** ὁ μανδραγό-
 ρος (αὐτὸν ἡ ῥίζα), Mitan-
 nenwurzel, f.
- Mandrin, m.** σουβλίον μετὰ
 τὸ ὅπου οἱ χαλκοὶ τρυπαδοῦν
 τὸ πεπυρωμένον σίδηρον,
 Durchschlag (der Schmiede),
 m.
- Manducation, f.** ἐσθδή, κυρί-
 ῳς λέγεται ἡ ἐσθδή τοῦ σώ-
 ματος τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ εὐ-
 χαριστίᾳ, das Essen im Abend-
 mahle.
- Manège, m. (mar.)** ἡ διαρε-
 σία ὅπου χραιοιοῦσιν οἱ ναύ-
 ται εἰς ἓνα καράβι, χωρὶς
 μισθόν, ὡς ἄφρονας, ξεφρό-
 τωσι πλ., Dienst m., den die
 Matrosen umsonst thun müs-
 sen, als Einladen (in das
 Schiff), Ausladen ic.
- Manège, m.** γυμνάσιον τοῦ
 ἄλλου διὰ τὴν συνηθιστὴν καὶ
 τὰ μάθη, knieputzige gymnasi-
 on, Reitkunst, Abdringung f.
 der Pferde; ὁ τόπος ὅπου
 γυμνάζονται, καὶ διδάσκον-
 ται τὸ ἄλμα, Hippodromion,
 Reitbahn, Reitschule, f. fig.
 τέχνημα, πανουργία, List, f.,
 Räufe, m. pl.
- Mânes, m. pl.** νεότεροι, αἱ ψυ-
 χαὶ τῶν νεκρῶν παρὰ παλαι-
 οῖς, die Schatten, m. pl.
- Manganèse, f.** ἡμιμέταλλον τι
 (μελαγχρόν), Braunkstein, m.
- Mangeable, adj.** φαγώσιμος,
 essbar.
- Maugeaille, f.** τροφή τῶν οἰ-

κεικωὶν ζώων, Futter, Fressen n. für Hausthiere.

Mangeant, ante, adj. ὁ τρώων, essend.

Mangeoire, f. φάγη τῶν ζώων, μέλισσα διὰ τὰ μέλισσα, Arippe, Pfirsichtrippe, f.

Manger, v. a. τρώω, essen; φάσθαι, τρώω, καταβιβάζω, ἀναλῶ, χαλῶ, verzerren, verthun, durchbringen; fig. (διὰ τὰ γραμματικά) δὲν προφέρει, ἀποβάλλω, (von Buchstaben) nicht aussprechen, vercluden.

Manger, m. τὸ φαγνόν, das Essen, die Speise.

Mangerie, f. relever — ἀρχίζω νῦν φαγνόν, νῦν πολυφάγῳ, anfangen zu fressen; fig. τὰ ἔξοδα τῆς κτίσεως, τὰ βαρέα δοῦματα κτ., Bedürfnisse, f. pl., Bedürfnisse, f.

Mangeur, m. -euse, f. φαγῦς, Esser, Fresser, m.

Mangeure (pro. manjüre), f. τὸ σκοληκοφαγώμενον μέρος τινὸς πράγματος, Wurmfraß, m., wurmfressige Stelle, f.

Mangouste, f. v. ichneumon.

Maniable, adj. ὁποῦ ἡμπορεῖ νῦν μαλακισθῇ ἢ νῦν δουλευθῇ ἀπὸ τὰ χεῖρα, was sich behandeln läßt, geschmeidig (als Wachs); εὐμεταχειρίστος, geschmeidig (fig.).

Maniaque, adj. μαρινικός, ὁ ἐν μανίᾳ, unheimlich, verrückt.

Manichordion, m. μαγκόρδιον, Manichord.

Manicles, f. pl. χειροπέδη, Handbündel, Handfesseln, f. pl.

Manie, f. μαρία, Wahnsinn, Tollheit, f.; Sucht, f.

Maniement, m. χειρομαλάσσειν, das Begreifen, Anfassen; ἐλευθέρῳ κίνησι τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν, freie Bewegung f. der Hände und Füße; fig. διοίκησης, κυβερνήσεως, Führung, Verwaltung, f.

Manier, v. a. χειρομαλάσσειν καὶ ψηλαφῶν, anfassen, bestasten; ἔχω εἰς τὴν διοίκησιν μου καὶ μεταχειρίζομαι, handhaben, unter den Händen haben, behandeln, gebrauchen; διοικῶ, κυβερνῶν, führen, lenken, regieren; — à bout, σκηπτικῶν τὴν παλαιὰν ἐνδοκίαν τῶν οὐρανίων, καὶ βῆαν ἔσαν, ein Dach neu belatten; au —, ἐν τῷ μαλάσσειν, ψηλαφῶντας, drum Anfassen.

Manière, m. τρόπος, συνήθεια, Art, Weise, Gewohnheit, Manier, f. Manières, pl. οἱ τρόποι, τὸ φέρειμον, die Manieren, das Betragen.

Maniéré, ée, adj. ἐπιεικτικός, ἐπιεικτικός, gezwungen, gekünstelt.

Maniériste, m. ζωγράφος ὁποῦ δὲν μιμνῆται τὸ φυσικόν, Manierist (von Malern), m.

Manifestation, f. δημοσιόησις, γνωρίζωσις, Bekanntmachung, f.

Manifeste, adj. (—stement, ado.) δήλος, φανερός, offenbar, klar.

Manifeste, m. μαμφέστον, δηλωτικὸν γράμμα, Διακηρυκτικόν, Manifest, n.

Manifeste, v. a. δημοσιόω.

διακηρύττω, φανερώω, bekannt machen; offenbaren.

Manipance, f. sam. τέχνη, ὁδονομία, Kniff, Kunstgriff, m.

Manigancer, v. a. sam. μηχανεύομαι, πανουργέομαι, listig veranhalten, einschälen.

Maniguette, f. ψευδοπικρία, μέγα κάρδιον, Paradiesesfeigen, n. pl.

Manille, f. εἰς τὸ παγκύδι τῆς δημοκρατίας. τῆς μενῆς τοῦ τοῦ τῶν χειρῶν τὰ δακτύλια, καὶ εἰς τὴν κόκκινον τὰ ἐπύματα, καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ χειρὶ τοῦ παγκυδίου, ἡ τὸ πρῶτον μετὰ τὴν ἀπαθῆσαν, ἡ ἄσπον τοῦ μασστούρου, Manille (der zweite Trumpf im P'hombre Spiele u.), f.

Manioque, m. δένδρον τι τῆς Ἀμερικής, Manioc (Brotbaum) m. in America.

Manipulaire, m. λοχάριον (εἰς τοὺς παλαιούς Ῥωμαίους), Beschießhaber m. eines Manipulus (bei den alten Römern).

Manipulation, f. (chim.) χειρωνακίαις, χειρομαλαγίς, Zubereitung, Bearbeitung, f.

Manipule, m. ἐπομάνικον (εἰς τὸ ἀριστερόν χεῖρ τοῦ λειτουργούντος ἱερέως), Bindfaden linker Arme des Priesters; λόγος, ἀντίκρισις στρατιωτῶν (εἰς τοὺς παλαιούς Ῥωμαίους), Manipulus, Haufen m. Soldaten (bei den alten Römern).

Manipuler, v. a. μεταχειρίζομαι, μετὰ χεῖρα, δουλεύω (ἐν

αρχή), behandeln, bearbeiten.

manique, *m.* χειροδόμη ὁποῦ μεταχειρίζονται τινὲς τεχνίται διὰ τὰ δουλεύειν, Handwerker *n.* einiger Handwerker.

manivair, *m.* καλαθάκι χωρίς χειροῦδι, kleiner Korb *m.* ohne Handf.

manivelle, *f.* χειροῦδι διὰ τοῦ ὁποίου δίδωμεν τὴν κίνησιν, διὰ τὴν θέλωμεν νὰ κυκλοφορήσῃ τι, ὡς τὸ τῆς ποδᾶνης, Kurbel, *f.*

manne, *f.* μάννα (τῶν ἑβραίων εἰς τὴν ἔρημον), Manna (der Israeliten in der Wüste), *n.*; μάννα τὸ ἀερομῆλι, Manna (als Arznei, *f.*; καλὰθι μαννὸν καὶ στερόν, langer und schmaler Korb, *m.*; — d'enfant, καλὰθι μακρὸν καὶ στερόν ὅπου βάνουν τὰ νήπια, σιδος κοτύβια, Kinderkorb, *m.*, Korbwiege, *f.*

mannequin, *m.* καλὰθι, κορβίνα, Tragkorb, Marktforb, *m.*; ἀνθρωπος ξέλιμος ὁποῦ μεταχειρίζονται οἱ ὡραῖοι, Gliedermann *m.* der Wähler. — quind, *ée*, *adj.* ἐπιτηδεύσας, gezwungen, stief.

manoeuvre, *m.* ἐκείνος ὁποῦ δουλεύει μὲ τὰ χεῖρά του, ἐργάτης, Handarbeiter, Tagelöhner, *m.*; ἀναγορὰς κτίστων, Handlanger (der Maurer), *m.*

manoeuvre, *f.* κίνησις στρατεύματος καὶ γυμνασίου, Manöver *n.* eines Heeres; ναυκλήριον, ὃ, τι γίνεται διὰ τὴν κυβερνήσιν τοῦ καραβίου,

Manöver von Schiffen; τὸ πάλαισμα, ἡ διαγωγή, Be-tragen, Benehmen, *n.*

Manoeuvrier, *v. a.* (mar.) ναυκλήριον, κυβερνῶ τὸ καράβι (τὸ κυβερῶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ), manoeuvrier (mit Schiffen), regieren, wenden, schwanken *ic.* (ein Schiff); (milit.) ἄσκησις, γυμνάσιον (στρατεύμα, τὸ βάνω εἰς κίνησιν), manoeuvrier lassen (ein Peer); *fig.* ὑφίσταμαι, ἐτοιμάζομαι, sich beschicken, Anstalten treffen.

Manoeuvrier, *m.* ναυκλήριος, ἐκείνος ὁποῦ ἡγεύει καὶ τὴν κυβερνήσιν τοῦ καραβίου, Bootemann, *m.*

Manoir, *m.* (jur.) κατοικία, Behausung, Wohnung, *f.*

Manomètre, *m.* μανόμετρον (ἐργαλείον μὲ τὸ ὁποῖον μετροῦν τὴν πυκνότητα τοῦ ἀέρος, Manometer, *n.*, Dichtigkeitsmesser (der Luft), *m.*

Manouvrier, *m.* τεχνίτης μισθοῦτος, ἐργάτης, Handarbeiter, Tagelöhner, *m.*

Manque, *m.* ἔλλειψις, Mangel; manque de ..., διὰ ἔλλειψιν, aus Mangel an ...

Manquement, *m.* ἔλλειψις, σφάλμα, ἡ μὴ ἐπιτέλεσις, Fehler, *m.*, Versehen, *n.*, Nichterfüllung, *f.*

Manquer, *v. n.* λείπω, ἦναι σφάλμα, fehlen, einen Fehler machen; — de, νοστεροῦμαι, λείπω, δὲν ἔχω, ἔχω ἔλλειψιν, fehlen, mangeln, Mangel haben an ...; λείπω, ἀγῶνα, παραταί, unterliegen, unterlassen; je ne manquerais pas,

δὲν θέλω λείποι, ich werde nicht ermangeln; manquer à q., λείπω ἀπὸ τι, δὲν κάμνω, παραταί, etwas unterlassen, es woran fehlen lassen; — à sa parole, καλῶ τὸν λόγον μου, sein Wort brechen, nicht halten; il a manqué d'être utile, δὲλόν ἐλλείψει νὰ σκοτωθῇ, er wäre beinahe getödtet worden; le pied lui a manqué, τὸ ποδᾶν του ἐγγλίστησε, der Fuß ist ihm ausgeglitten; le marchand a manqué, ὁ πραγματευτής ἔλειψε νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰ χρεῖ του, ἦτοι ἔγινε μου-γλοῦσις, der Kaufmann ist bankrott geworden, hat fallirt. *v. a.* ἀπορρηγνῶ, versohlen, nicht treffen; je suis arrivé fort tard, j'ai manqué cet homme, ἐφθάσα ἄργά, καὶ δὲν ἦνθα, ἡ δὲν ἐφθόσα αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον, ich bin zu spät gekommen, ich habe diesen Menschen nicht getroffen; il a manqué son coup, δὲν ἐπέτυχε, er hat gefehlt, nicht getroffen; es ist ihm nicht gelungen; il l'a manqué belle, καλὰ ἐγλύτωσε, er ist glücklich davon gekommen.

Mansarde, *f.* σκέπη τοῦ σπιτιοῦ laie, gebrechtes Dach, *n.*; ὄντις εἰς τὴν σκέπη, Dachstube, *f.*

Mansuétude, *f.* (p. u.) παύσις, Sanftmuth, *f.*

Mante, *f.* πέπλος, ἐξωμάντιον, μαντῶν τι παρ' αὐτὸν φοροῦσιν αἱ κυραὶ εἰς καιρὸν λυ-

της, Trauermantel, Trauerschleier m. der Damen; τήσον τινών Ἐκκλησιαστικῶν (καλογρηῶν), langes Kleid n. einiger Klosterfrauen.

Manteau, m. ἐπιχωρίον (τουρκ. χιματῆς), Mantel, m.; τὸ χρώμα τῶν πτενῶν (μέλει τῶν ἀρπактивῶν), Farbe f. der Vögel (besonders der Raubvögel); — de cheminée, τὸ μέρος τῆς καμίνου ὅπου ἐκτείνεται περισσότερον εἰς τὸν οὐρανόν, Mantel der Feuermauer, Schurz, m.; fig. κάλυμμα, πρόσωπος, Dedmantel, Verwand, m.

Mantele, ée, adj. (blas.) ὅπου ἔχει κάλυμμα, mit einem Mantel.

Mantelet, m. εἶδος μικροῦ ἐπιχωρίου (τῶν εἰσάκτων κτ.), Mantelchen (der Bischöfe κ.), n.; τὸ περὶ ὅπου σκεπάζει τὴν θύραν ἢ παράθυρον τῶν ἀμαζιῶν, Schürze, led. n. an Kutschchen.

Manteline, f. ἐπιχωρίον τῶν γυναικῶν εἰς τὰ χεῖρα, Mantelchen n. der Bauerweib.

Manteure, f. τὸ μαλλὶ τῆς δάχνης τοῦ σκύλου, όταν εἶναι διαφορετικῶς χρώματος, Rattenhaar eines Hundes, das von anderer Farbe ist.

Mantille, f. μικρὸν ἐπιχωρίον χωρίς κουκούλαν, Mantelschen m. ohne Kapuze.

Mantonnet, m. ξύλον ἢ αἰδηρον με χαρμακτικῶν τὰ ὁποῖον στερεῶνται πανέναν πρᾶγμα, Holz n. oder Eisen mit einer

Serbe zur Befestigung von etwas; ξύλον ἢ αἰδηρον εἰς τὸν τοῖχον εἰς τὸ ὅπου κρεμοῦν φορεῖται κτ., Wandbalken (von Holz oder Eisen), n.

Manture, f. (mar.) ταχυμίτα, συγγραῖσμα τῶν κυνίων, Zusammen schlagen der Wellen.

Mannel; elle, adj. χειροποίητος, ὅπου γίνεται με τὰ χεῖρα, was mit den Händen gemacht wird; travail manuel, δουλειά ὅπου γίνεται με τὰ χεῖρα, Handarbeit, f.

Manuel, m. πρόχειρον ἔγχειδιον, Handbuch, n.

Manuellement, adv. διὰ χειρῶν, ἀπὸ χεῖρ εἰς χεῖρ, mit den Händen, aus einer Hand in die andere.

Manufacture, f. ἐργόχειρον, Manufactur, f.; ὁ τοπος ὅπου εἶναι ἐργαλεῖα διὰ κατασκευῆς τινῶν πραγμάτων, Fabrik, Manufactur, das Gewände.

Manufacturer, v. a. κατασκευάζω, ἡκιάνω, verfertigen, fabriciren.

Mammmission, f. ἀπελευθέρωσις τῶν σκλάβων καὶ ὑποκειμένη, Freilassung f. Leibeigener.

Manuscrit, ite, adj. χειρόγραφος, γεγραμμένος, handschriftlich, geschrieben.

Manuscrii, m. τὸ χειρόγραφον, Handschrift, f., Manuscript, n.

Manutention, f. ἐπιμέλειαι, διατήρησις, Erhaltung, Aufrechterhaltung, f.

Mappemonde, f. χάρτης γεωγραφικὸς περιέχων τὰ δυνήμους, Weltkarte (-charte), f.

Magnerau, m. εἶδος σκουμβίου (ψάρι), Makrele (ein Fisch), f. Maquereau, m. μαστρωπός, μαροδιακός, μαροδοκός, Kuppler, Putenwirth, m.

Maquereillage, m. μαστρωπία, μαροδοκία, Kuppler, Putrenwirthschaft, f.

Maquerelle, f. πειθελέα, ἡ μαστρωπός, Kupplerin, Putrenwirthin, f.

Maquignon, m. ὁ ποταμικὸς μενος με ἄλογα, Roßhändler, Roßkäufer, fam. Roßkamm, m.; fig. προξενήτης (συμβεβημένος, διαπραξίαν κτ.), μεστρωπός, Unterhändler (der Heirathen Rist, Stellen ver-schaft κ.); Kuppler, m.

Maquignonage, m. ποταμικία με ἄλογα, Pferdehandel, Roßhandel, m.

Maquignonner, v. a. διαδιδῶναι τὰ ἄλογα με τέχνην ἀποτέλην γὰ φανόν εἰσαγομένους διὰ τὰ πωλῆδων ἐκκαλῶτερη, die Pferde ansehnlicher machen durch betrügerische Künste, Roßkäufer zu treiben.

Maquilleur, m. πλοῖον ἐλευπτικόν (ψαράδιον) διὰ τὰ σκουμβία, Fischerboot n. zum Maifang.

Marabout, m. μαρμαπούς, μαράμς (εἰς τὴν Ἀφρικήν), Marabut, mohammedanischer Priester (in Afrika), m.; μαφειμάρια ἀπὸ τινεῶν, bleichne Kaffeeanne, f.

Maralcher, m. κητώδες, Wätere, m.

Marais, m. βάτος, Morast,

Empf, m. — *salans*, ζαλαν-
 πήγρον, τόπος όπου πηζουν
 το άλας, *Salzteich*, m. am
 Meer; κήπος, περιβόλι (διά
 λαχανικά), *Gemüsegarten*, m.
 Marasme, m. μαρασμός (πά-
 ρος τ. ως άόχτηκας, *Schwinds-
 ucht*, Auszehrung, f.
 Marâtre, f. μητέρα (επί κα-
 κού), (δδξξ) Stiefmutter, f.
 Maraud, m. — *audé*, f. ποη-
 ρός, πανουργός, άρπαχτής, μία
 άρπαγή, schlechter Kerl, Schur-
 ke, m.; schlechter Mensch, n.
 Marauder, f. λεηλατής των στρα-
 τωτών χωρί; άδείων, uner-
 laubtes Plündern, n.
 Marauder, v. n. λεηλατώ χωρίς
 άδειαν, unerlaubt plündern.
 Maraudeur, m. ό λεηλατών χω-
 ρί; άδειαν, den unerlaubt
 plündert.
 Maravedia, m. νόμισμα τι (μι-
 κρόν) εν Ισπανία, Maravedi
 (klein spanische Kupfermünze),
 m.
 Marbrer, v. n. μαρμαρίωνω,
 κίμνω όμοιον με το μαρμα-
 ρον κατά το χρώμα, marmo-
 riren.
 Marbreur, m. έκείνος όπου
 ζωγραφίζει το χαρτί ως το
 μαρμαρόν, *Marmorierer*, m.
 Marbrier, m. ό δουλεύων το
 μαρμαρόν, *Marmorschneider*,
 m.
 Marbrière, f. τόπος όπου έρ-
 γάζονται μαρμαρόν, *Marmors-
 beuch*, m.
 Marchure, f. μίμησις του μαρ-
 μαρόν εις το χαρτί ή εις το
 παρτί, μαρμαροχρωματίσις,

das Marmoriren : marmorire
 Arbeit, f.
 Marc, m. βάρος όκτώ ούγκιων,
 Mark (Gewicht von acht Un-
 zen), f.
 Marc, m. το άποστραγγίδι,
 Trester, Träber, f. pl.; κατα-
 κάθισμα ή άποστραγγίδι από
 καφέ, Kaffeesatz, m.
 Marcaige, m. δόσιμον τι διά
 τα ψάρια της θαλάσσης, Ab-
 gabe f. von Seefischen.
 Marcassin, m. το κουτάφι του
 έργοζωούρου, Frischling (junge
 wildes Schwein, che es ein
 Jahr alt ist), m.
 Marcassite, f. (v. pyrite).
 Marchand, m. — *ante*, f. πρα-
 γματευτής, Kaufmann, Hans
 delmann, m.; adj. εμπορι-
 κός, πραγματευτικός, Kauf-
 mannisch, Kaufmanns, Hans-
 dels; rivière marchande,
 ποτάμι καλόν διά πλεύσιμον
 και ταξίδι, schiffbarer Fluss,
 m.
 Marchander, v. a. πραγματεύ-
 ομαι, παζαρεύω, handeln, feil-
 schen.
 Marchandise, f. πραγματεία,
 Handel, m.; πράγμα (όπου
 είναι διά πώλησιν), Waare;
 faire — de... , κάμνω προ-
 γματias με... , कोलौ, Hans
 del treiben, handeln mit...
 † Marche, f. σύνορον έπαρχίας,
 Gränze f. eines Gebiets, Mark,
 f.
 Marche, f. ή πορεία του στρα-
 τεύματος, Marsch, Zug (von
 Truppen), m.; μουσική προ-
 ηρμοσμένη εις τονάτην πο-
 ρείαν, ein Marsch (als Musik);

τροπος περιπατήματος, Gang,
 m. (prop. et fig.) — *forcée*,
 άναγκασμένη πορεία, όταν
 βιάζεται το στρατεύμα να πε-
 ριπαση περισσότερον του
 αναηδιαμένου, Eilmarsch (for-
 cierter Marsch), m.; fausse —,
 ψευδής πορεία, όταν προ-
 ποιηται ότι ηγείται εις ένα
 μέρος, υπάρχει δέ εις άλλο,
 verstellter Marsch, m.; battre,
 sonner la —, δηλοποιώ εις
 το στρατεύμα με τα λαού-
 μενα, ή τέμπανα να έτοι-
 μασθούν εις την πορείαν,
 zum Marsche trommeln, blasen;
 se mettre en —, κινώ (από
 την τόπον), sich in Marsch
 setzen, aufbrechen; cacher
 sa —, κρύπτω τους σκοπούς
 μου, seine Absichten verbergen.
 Marche, f. σκαλοπάτι, Stufe,
 f.; Fußtritt, m.
 Marché, m. αγορά, παζάρι,
 Markt, m.; bon —, εύθηνόν.
 marchand, wohlfeil; grand —,
 ακριβά, theuer.
 Marchepied, m. είδος ύποπο-
 δίου, σκαμπάκι διά τα ποδά-
 ρια, Fußstempel (Stütze, f.),
 m.
 Marcher, v. n. περιπατώ, προ-
 πατώ, gehen, wandern, mar-
 schiren.
 Marcher, m. προπάτημα, das
 Gehen, der Gang.
 Marchette, f. βόβζια, ευάγριον
 τι όπου κρατεί την πεινίτι
 με την όποσαν πιάνουν το
 πουλλιά, Stellschicken (in
 Schlingen für Vögel), n.
 Marcheur, m. — *ense*, f. έκεί-
 νος (έκείνη) όπου ηγείται

πείρος, Fußgänger, m., — rin, f.

Marcotte, f. μόσχευμα, κλωνία διά τὴν ἔναρτησιν, κατεβαλόμενα, Absenker, Senker, m.

Marcotter, v. a. φανταίνω κλωνία, absenken, Senker machen.

Mardelle, v. margelle.

Mardi, m. ἡ τρίτη, Dienstag, m.

Mare, f. βάλτος, ἡ λάρκος γεμάτος ἀπὸ νερόν, Pfuhl, m., Pfüge, Bache, f.

Maréage, f. (mar.) μιάσθωμα τῶν ναυίων (de' ἕνα ταξίδι), Mischung f. der Matrosen (zu einer Reise).

Marécage, m. γῆ βαλτωδής, έλώδες, Moor, Bruch, n., morastiger Boden, m.

Marécageux, euse, adj. βαλτωδής, morastig, lumpy.

Maréchal, m. χαλκίς, σιδηροκόπος (ὅπου καλῶνται τὰ αἶμα), Schmidt, Pflschmidt, m.; (milit.) πρωτοστράτηγος, Marschall, m.; — de logis, ἄρχων τοῦ ἀλλογίου (ἐκείνος ὅπου διορίζει τὰ κοράκια διὰ τοὺς στρατιώτας), Regiments-quartiermeister, m.; — de camp, πρωτοστράτηγος, στραταρχος, αρχιστρατήγος, Felds marschall, m.

Maréchaussée (v. connétable), (πάλαι) τάγμα τι ἱππικὸν πρὸς διαφύλαξιν κοινῇ, (chevalier) Polizeiwache, m. Pferde.

Marée, f. κίνησις καὶ ἀντίκλινσις (ῥοή καὶ ἐκροή) θαλάσσης, Ebbe und Fluth, f.;

hasse —, παλλήροια θαλάσσης, Ebbe, f.; haute —, μεγάλη ῥοή, hohe Fluth, f.;

prendre la —, παρῆρτον τὸν ἐκρόδιον κυρὸν τῆς ῥοῆς καὶ ἐκροῆς διὰ τὰ ἔμβω, ἢ τὰ ἔβω ἀπὸ τὸν λιμένα, die Fluthzeit wahrnehmen; avoir vent et —, fig. ἔχω εἰς τὰ ἀνταγὰ διὰ τὰ ἐπιτόκω, alles haben, was man braucht, um seinen Zweck zu erreichen;

marée (en parlant de poissons), κάθε λογῆς ψάρια θαλάσσια ἀλατισμένα, alle Arten gefaltene Seefische.

Marer, v. a. σκάντω, δουλεύω με εἰστέ, mit der Hacke beackern.

Marsil, m. ὁδόντια ἐλεφάντων ἀδουλεύτα, unarbeitete Elephantenzähne.

Margajal, m. παιδί οὐτεδανόν, ἀρρεῖον (ἐξοστρεχέες), Knabe, m.

Margautique, v. Morganitique.

Marge, f. περιδώριον τοῦ βιβλίου, Rand (in Büchern), m.

Margelle, f. ἡ πέτρα τριγυρὸς εἰς τὸ πηγάδι, steinernes Gesäuder n. um einen Brunnen.

Marger, v. a. (impr.) σημειῶ τὸ περιδώριον, die Strige einrichten (in der Druckerei).

Marginal, ale, adj. ὅπου εἶναι εἰς τὸ περιδώριον, am Rande befindlich, Rand:.

Margotter, v. a. λέγεται διὰ τὸν χρόνον ὅπου κἀκκουν τὰ ὄντια με τὸν λάρωγα πρὶν κηλειθῶν, (von Wachteln) ein Geräusch mit der Kehle

machen, che sie anfangen zu schlagen.

Margouillis, m. τόπος λασιώδης καὶ βομπερός, Kothlath, Mistpfuhl, f.

Margrave, m. (αὐτίως ἤγεμα ἐπιστάτης τόπου εἰς τὸ εὐρώ) ὄνομα ἄλλας τιμῶν ἡγεμόνων τῆς Γερμανίας, Markgraf, m.; Margrave, f. ἡ αἰ-δεργος τοῦ Margrave, Markgräfin, f.

Margravit, m. ἐπαρχία καὶ ἀρχεῖον τοῦ margrave, Markgrafschaft, m., Markgrafschaft, f.

Marguerite, f. ἀμύρανθος, σταδὸρι (αὐτὸν καὶ λουλουδί), Maiflee, f., Tausend (χὼν, n.; παρὰ τὴν ἀγία Πω-ψη, ὁ μυροαῖος, (in der Bibel) Petri, f.

Marguillerie, f. τὸ ἐκπύγματο τοῦ οὐκὸρμον μίς Exaltatias, Kirchenvorsteheramt, n.

Marguillier, m. οὐκὸρμος Exaltatias, Kirchenvorsteher, m.

Mari, m. ὁ ἀνὴρ (ἀνδρας) τῆς γυναίκος, Ehemann, Mann, m.; — comode, ἀνδρας ὅστις ἀγῆται μετὰ τὴν θεωρίαν εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ, gutwilliger Ehemann.

Mariable, adj. ὁ εἰς ἡλικίαν γάμου, mannbar.

Mariage, m. συνοικεῖον, ὕπαρ-θρα, Eitath; Ehe, f.; — de conscience, γάμος κρυφός, heimliche Ehe, heimliche Ehe, f.

Marier, v. a. συζεύγω, ἀντὶ-γῶν, trauen; υπανδρεῖν,

verheirathen; *fig.* συνέναι, ενώνω, verbinden, vereinigen; se —, v. r. ενανθρεύμαι (ενανθρεύω), sich verheirathen, heirathen; marié, ὁ νεόνυμφος, Bräutigam (am Hochzeitstage), mariée, f. νεόνυμφη, Braut (am Hochzeitstage).

Maricar, m., ense, f. προσερχτής, — νηπια υπαρχίας, Recruter, m. — ein, f.

Marin, ine, adi. θαλάσσιος, zur See gehörig, See-.

Marin, m. ὁφικάλος τῆς θαλάσσης, Seeoffizier, Seemann, m.

Marinade, f. τηγάρισμα ταριχευμένου κρέατος, marinates Fleischgericht, f.

Marine, f. ἡ ναυτιλία, ὅπου ἀνήκουσι εἰς τὴν θαλάσσαν, ὡς στόλος, στρατεύμα κτλ., Seewesen, n.; θαλασσία δύναμις, n. πολιμικά καράκια, Seemacht, f.; ζωγραφία ποῦ ποικιλαίνε καράκια κτλ., Seeflud, f.; παραθαλάσσιος, Seefüste, f.

Mariné, ée, adi. ταριχευμένος (v. mariner), mariniert; manchandise marinée, πράγμα χαλκευμένον ἀπὸ τὸ πολυκαιρὸν ταξίδι διὰ θαλάσσης, Boars, die durch eine lange Seereise verdorben ist.

Mariner, v. a. πασιπῶς, καὶ προετοιμάζω τὸ ψάρι (ἢ τὸ κρέας) ἵνα ἡμπορῇ εὖ πωθῆναι διὰ πολλῶν καιρῶν, ταριχεύω (κυρίως τηγάριζω ψάρια κτλ. καὶ τὰ βάρη εἰς τὰ ἔθνη μὲ λάδι, ὕψος, Fleisch u.

mariniren (braten und hernach in Essig mit Oehl legen).

Maringoin, m. κομπούρι τῆς Αυστρίας, Art Mäde f. in Nmerita.

Marinier, m. βαυκολόγος, Schiffmann, Seemann, m.

Marionnette, f. κούκλια (ὅπου τραβᾶται καὶ κινεῖται μὲ σύρματα), Marionette, Puppe (die man am Drahte zieht), f. Marionnettes, pl. κωμῳδία ἥτις παροιστᾶται μὲ κούκλιας ὅπου κινεῖται μὲ σύρματα, Puppenspiel, m.

Martial, ale, adj. (jur.) ὅπου ἀνήκει εἰς τὸν ἄνδρα, dem Ehemanne gehörig.

Martialeto, adj. καθὼς πρόκειται τὸν ἄνδρα (τῆς γυναίκας), wie es einem Ehemanne geschieht.

Maritime, adj. ἐπὶθαλάσσιος, παραθαλάσσιος, an der See liegend, See- ville —, παραθαλάσσιος πόλις, Seestadt; commerce —, πραγματεία διὰ θαλάσσης, Seehandel, m.

Marivaudage, m. ἄγαμῇ κωμῳδίᾳ, schlechtes Lustspiel, n. Marjolaine, f. ἀμάρακος (χόρτον ἐκώδες, ital. manziou-rana), Majoran, m.

Marjolet, m. pop. γυναικολάτης, (γέρος ὅπου δίδει τὰ δειχθῆναι τὸν νοστιμένοντα αἰ γυναικας), Jungfernsfisch, m.

Marli, m. εἶδος ἐγάρματος, Warll (Art Wais), m.

Marmaille, f. κοπάδι μικρῶν παιδῶν, Schwarm kleiner Kinder.

Marmelade, f. γλύκισμά τι, πελτές, Marmelade, f.

Marmementaux, m. pl. δάσος ὅπου δὲν κόπτεται διὰ τὴν εἰσὶν στολισμὸς τοῦ τόπου, Foin m. zur Herde, den man nicht aushaut.

Marmite, f. γόνιμα, τζουκάλι, κάκισος, Topf, Reichtopf, m.

Marmiteux, euse, adj. fam. δυστυχής, πείσιπτος, blutarm.

Marmiton, m. παιδί ὅπου θάλλει εἰς τὸ μαγεῖον, Kitchenjunge, m.

Marmouzer, v. a. et n. pop. κρινομορμονόζω, mut-meln, brummen.

Marmot, m. μαῖμου μὲ μακρὰν ὀδὴν, κροκοθήκος, ge-schwänzter Affe, m., Mactofos, f.; μοσμί, μασχαῶς, σχήμα τι ἀπὸ εἵλον, ἡ πέτρα, Felsenbild n. von Holz; oder Stein; croquer le —, fig. προσμένω πολὺν καιρὸν, lange warten; (διὰ καταστροφήν), παιδικὸν (μάλιστα ἄσχημον), kleines ungestaltetes Kind, n.

Marmotte, f. εἶδος χοιρῶν πορτιζῶν βομβιστῶν (ital. μαρμότα), Murmelthier, m.

Marmotter, v. a. μουρμουρίζω μέσα εἰς τὸ θώρακ, murmeln, hermurmeln.

Marmouzer, m. πρόσωπον ἀσχημον καὶ τερατώδες, Fiesengeficht, n.

Marne, f. εἶδος γῆς περὶας, ὅπου μεταχειρίζονται εἰς τινὰς τοποὺς διὰ τὰ κορφαίνον τοὺς κάμπους, Mergel, m.

Marner, v. a. *ἔλκω* marne εἰς ἓνα χώρον διὰ τὸν παχύρω, mergeln, mit Mergel düngen.

Marneron, m. *ἑκείνος*, ὁποῦ ἐργάζετο marne ἀπὸ τὴν γῆν, Mergelgräber, m.

Marrière, f. τόπος ὅθεν ἐργάζοντο marne, Mergelgrube, f.

Marotique, adj. ὁ κατὰ μέλησιν τοῦ ποιητοῦ Κλήμεντος Μαρσίου, im Geismade des Dichters Clement Marot.

Marotte, f. *ῥάβδος* τις με χειρὶ αἰεῖ, τὴν ἔχον, τὴν ὁποῖαν ἐρατοῦσαν ποιεῖ ὁ υποκρινόμενος μωρὸς, Narrenkolbe, f.; *fig.* τὸ ὑποκείμενον τῆς ἀγάπης, τὸ εἰδωλὸν τινός, τρελὴ κίλως εἰς τι, jemandes Ecdingefache, Lieblingseidung, f., *fam.* Stöckensperd, n.

Maroufle, m. ὁδοντιστὴ ἄλκις πρὸς τινα, οὐτιδαῖος, βούβαλος, Rummel, Schlingel, m.; εἶδος κόλλας, (ὁποῦ μεταχειρίζονται οἱ ζωγράφοι), Art beim m. der Mahler.

Maroufler, v. a. *κολλῶ* παρὶ διὰ ζωγραφίσματα ἐπὶ τῶν εἰδωλῶν καὶ με maroufle, die Leinwand zur Dehlmalerey auff ein Bret u. aufkleben.

Marquant, te, adj. ἐπιδεικτικός, *ῥελογος*, ausgezeichnet.

Marque, f. σημεῖον, Zeichen, n.; σημεῖον ἀπὸ τοῦ ὁποῖον γνωρίζεται τι, Merkmal, m., Kennzeichen; σφραγίς, *βολτα* με τὴν ὁποῖαν βουλλώνουν ἰσημικά καὶ ἄλλα, Kennzeichen, n. Stempel, m., Marke,

f., womit Silberzeug u. dgl. gestempelt wird; σημεῖον φυσικὸν εἰς τὸ σῶμα, Maal (Maal) n. am Körper; στήγμα (σημεῖον ὁποῦ ἀπομνησκέται ἀπὸ πληγῆς), Narbe, f.; σημεῖον, στολίδιον τι ὁποῦ φεροῦνται τινὲς ἐξισωματιζοί, Ehrenzeichen, n., das einigt (hohe) Beamte tragen; σημεῖον ὁποῦ μεταχειρίζονται εἰς τὰ παιγνίδια διὰ πληρομῆν (εἰς τὸ πόνον τῶν παιγνίων), Spielmarke, f.; *homme de —*, *ἔντιμος* τις, καὶ ἐξισωματιζός, ein Mann von großem Ansehen, von Stande.

Marquer, v. a. σημειῶνω, σημειῶναι, *βάνω* σημεῖον, *zeichnen*, *bezeichnen*, *marcken* (marken); σφραγίζω, *βουλλώνω* (ἀσημικά καὶ.), *stempeln* (Silberzeug u.); *δελνῶ*, *zeichnen*, *bezeichnen*, *beweisen*; *δηλοποιῶ*, *φανερώνω*, *anzeigen*, *melden*; *ce cheval marque encore*, v. n. τὸ ἄλογον ἔχει ἀκόρη σημεῖα εἰς τὰ δόντια πόσων χρόνων εἶναι, dieses Pferd zeichnet noch, hat die Kennung noch (an den Zähnen); *papier marqué*, *χαρτὶ σφραγισμένον* (ὁποῦ μεταχειρίζονται εἰς μαρτυρικά χειρόγραφα), Stempelpapier, n.

Marqueter, v. a. ποικιλῶ, ποικιλῶ ἀπὸ ζωαρχία ποικιλοχρωματισμένα (ἐνὰ δουκάτι καὶ.), *fleden*, *sprenkeln*, mit buntem Holze einlegen (als ein Schrant u.).

Marqueterie, f. ποικιλοχρωματισμός, στολίδια ἀπὸ ποικι-

λοχρωματισμένα ζωαρχία *eingelgte Arbeit*, f.

Marquette, f. *τροχός* κρητοῦ (καθροτατοῦ), Klumpen m. Jungfernwachd.

Marqueur, m. ὁ σημειωτής, ὁποῦ βουλλώνει (ἀσημικά καὶ.), *Bezeichner*, *Stempler*; *ὑπερέτης* εἰς τὸ μακάρων, *Marqueur* (—für), m.

Marquis, m. *μαρκέζος*, *Marquis*, m.

Marquisat, f. *ἀξία* καὶ τόπος τοῦ μαρκέζου, *Marquisat* (Würde und Gebiet eines Marquis), n.

Marquise, f. *μαρκέζα*, γυνὴ τοῦ μαρκέζου, *Marquise*, *Marfisa*, f.; *παρὰ* ὅσα ὀνειπύονται ἐπὶ τῶν ἀσχημάτων τῶν ὁμοφυλίων, *leinwand* τὸν lieberzug m. über ein Dsfigiertelt; *παρὰ* διὰ ἀσέμνητον ἀπὸ τὸν ἥλιον, ὁποῦ ἐκτείνεται ἐπὶ τῶν παραθύρων ἡ θύραν, *leinwandnes Sonnendach* n. über einem Fenster oder einer Thür.

Marine, f. ἡ ἀνάδοχος, *νοτινά*, *Paube* (Pabul), f.

† **Marri**, ie, adj. *λυπημένος*, betrübt.

Marron, m. εἶδος μεγάλου καστανίου, *Marone*, große Kastanie, f.; (*impr.*) *ῥηθίων* χρυφίως τυπωμένων, heimlich gedrucktes Buch, n.; (εἰς τὸ φρούριον τοῦ Παλλίου) ὁ πύργος (χαλκίνεος) ὁποῦ περιέχει τὰς ὥρας εἰς τὰς ἡμέρας καὶ ὁμοφυλίδος πρὸς τὴν ὑπέρχον εἰς (ροκτεμένην) φρικτήν, *Stundenplatte* (in franz.

flischen Stellungen, Kupferne Platte, worauf die Stunden bemerkt sind, wenn jeder Dsfizier die Runde zu machen hat), f.; des cheveux frisés en marron, *μαλλιά κτερισμένα, καί ζουρωμένα*, in große Locken gelegte Haare, n. pl.

Marronnier, v. a. ζουρωῶν τὰ μαλλιά, die Haare locken, in große Locken legen.

Marronnier, m. καστανιά, Kastanienbaum, m.

Marroquin, m. σχιτάρι, Saffian, m.

Marroquiner, v. a. ἐργάζομαι τὰ περὶ διὰ τὰ γίνοντα σχιτάρια, Saffian machen, nach Saffianart zubereiten.

Marroquinerie, f. ἡ τέχνη τῶν ταμπάκιδων (βυρσοποιῶν), Kunst f. Saffian zu machen; τόπος ὅπου φτιάκουν σχιτάρια, Saffianfabrik, f.; πράγμα φτιασμένα ἀπὸ σχιτάρια, Saffianwaare, f.

Marroquinier, m. ταμπάκης (βυρσοδέλης), ὅπου ἐργάζεται τὰ σχιτάρια, Saffianmacher, m.

Marrube, m. πράσιον (φυτόν), Adorn (Pflanze), m.

Marrubiariste, m. αἷμα αἰώνας, *βαλλιστὴ (φυτόν)*, falscher Anisbörn, m.

Mars, m. Ἄρης (θεὸς τοῦ πολέμου καὶ ἀλαρχῆς), Mars (der Kriegsgott und ein Planet), m.; (chim.) τὸ σίδηρον, Eisen, n.; ὁ μῆσιος μῆν, März (Monat), m.; Mars, pl. αἱ ἀπόροι ὅπου σπέρνονται τὸν μῆσιον μήν, Sommergetreide, n.

Marsaiques, f. pl. διακρινόμεναι τὰς χαλκίνας, Perlmuschel, n. Marsault, — seau, m. εἶδος ἱτέας, Art Weidenbaum, m.

Marsèche, f. τὸ κριθῆρι ὅπου σπέρνουν τὸν μῆσιον μήνα, Sommergerste, f.

Marsouin, m. ἡ φράκα (καλάσιον ζώον), Mettschwein, n.

Martagon, m. εἶδος κρήνου (λέγεται καὶ ἀγριοκρήνος), wilde Lilie, f.; τούρσκηρ Band (Blume), m.

Marteau, m. σφυρίον, Hammer, m.; τὸ σίδηρον ὅπου ἔχουν εἰς τὰς δάφας διὰ τὰ τυποῦν, Klopfer m. an der Thür.

Martel, m. σφυρί, Hammer, m.; fig. — en tête, ἀντιστομία, φροντίδα, φαντασία ὅπου προσέτι φροντίδα, Unruhe, Sorge, Grille, f.

Martelage, f. τὰ σημεῖα ὅπου οἱ ἐπιστάται τοῦ δάσους κάμνουν μὲ τὸ σφυρὶ ἐπὶ αὐτὰ εἰς τὰ δένδρα ὅπου πρέπει γὰρ κοποῦν, das Bezeichnen der Bäume im Walde, die gefällt werden sollen.

Martelées, f. pl. κοπή τῶν δασείων, Besung f. des Forstes, wildes.

Marteler, v. a. σφυροκοπῶ, hämmern.

Martelet, m. σφυρίκι, Hämmersch, n.

Marteleur, m. σφυροκόπος, der, welcher hämmert.

Marteline, f. σφυρὶ τίλιχένιον καὶ ὀδοντωτὸν (τὸν λιθοζώον κτ.), Spillhammer (der Steinhauer κ.).

Martin, ale, adj. πολεικός, feigreich (chir.) ὅπου περιέχει σίδηρον, eisenhaltig.

Marticles, f. pl. (mar.) τὰ σχοινιά ὅπου σπέρνουν καὶ χαμῆλωνουν τὰ κάτω ἄκρα τοῦ μεσαίου παντοῦ, Fahnenlätze (Stile zur Befestigung der Enden des mittlern Segels), m. pl.

Martinet, m. μεγάλον ξύλινον σφυρίον, großer hölzerner Hammer, m.; εἶδος κροστήγιου με χειροῦ, Handschletter, m.; εἶδος σφυρίου ὅπου κινεῖται διὰ μέσου τροχαῦ (ὡς ἐκείνο εἰς τὰ ὠρολόγια), Hammer, Schlaghammer (als in Uhren); μύστιξ (καμτίκι) διὰ τὰ παιδιά, kleine Peitsche, Schulgeißel, f.; (ασιτικόν) χειρὸν, Schwalbe, Hausfchwalbe, f.

Martinet-pêcheur, martin-pêcheur, m. πύλα θαλάσσιος, αἰκῶν (πουλί), Rönigsfischer, Elbvogel, m.

Martingale, f. λουρί με τὸ ὅπου οὐ δένουν τὸ κεφάλι τοῦ ἀλόγου διὰ τὰ τὸ κρατῆ εὐνοῦν, Sprungriemen (der Pferde), m.; jouer à la —, παίξω ὅσην ποσότητα ἔχω, um das spielen, was man verlioren hat.

Martre, f. ἱστis, κοννάρι, ξεροδάς, Wader, Baumwader, m.; Martresil, n. —; zibeline, σαμπούρι, Zobel, m.

Martyr, m. — re, f. μάρτυρ, μάρτυρας, μαρτυρία, Märtyrer, Martyr, m.; Martyrin, Blutzeugin, f.

Martyre, *m.* μαρτύριον, (τῶν ἁγίων μαρτυριῶν), Märtyrertum, *m.*; **Martyrretd**, *m.*; **μάσκα**, **Masker**, *f.*, **Pin**, **Dual**, *f.*

Martyriser, *v. a.* βασανίζω, marteln, peinigen.

Martyrologe, *m.* μαρτυρολόγιον, Märtyrerbuch, *n.*

Marum, *m.* μάρτον τι (λεγόμενον καὶ χορὸν τῶν γαίων), Rosenkranz, *n.*

Mascarade, *f.* σαρὰδρωσις πολλῶν μὲ προσώπων, μασκαράδα, Maskenball, *m.*, **Maskerade**, *f.*

Mascaret, *m.* ἐκροή βίαςος θαλάσσης, (εἰς τὸ στόμα (μυογῶν) ποταμοῦ), Springfluth (in der Mündung eines Flusses), *f.*

Mascaron, *m.* μασκαρῶν (κεφάλι πέτρων ἢ πορτῶν ἐκ τῆς πέτρας, εἰς τὰς βρύσας κτλ.), Fratengesicht (von Stein, als über den Hausstutzen, an fließenden Brunnen u.), *n.*

Masculin, *ine*, *adj.* ἀρσενικός, (μάλιστα εἰς τὴν γραμματικὴν), männlich (besonders in der Sprachlehre).

Masculinité, *f.* τὸ ἀρσενικόν, Mannheit, *f.*

Masque, *m.* προσώπιον, προσωπίδα, Larve, Maske, *f.*; ὑποκείμενον ὅπου ἐβάλετο προσωπίδα, der (die) Verlarvete, **Maskierte**, eine Maske; ἐκτύπωμα τοῦ προσώπου τινὸς εἰς χαλκὸν τι προκείμενον, εἰς χαλκὸν κτλ., die von dem Gesichte eines Menschen

genommene Form; *fig.* πρόσωπος, προσωπίδα, Verstellung, Maske (*fig.*), *f.*

Masque, *f.* *sama.* ἀσχημοσύνη γυναῖκα, γόβιστρον, sehr hässliches Weib, *n.*; **Wogelscheuche**, *f.*

Masquer, *v. a.* σκεπάζω τινὰ μὲ προσωπίαν, καὶ ἐνδύνω τινὰ εἰς τῶνον ἢ μὴ γνωρισθῆ, verlarven, maskiren, verumennen, verkleiden; *fig.* σκεπάζω (μὲ πρόφασιν), κρυπτοῦμαι, bemänteln, verbergen; *se* —, *v. n.* βάρω προσωπίδα, sich verlarven, sich maskiren; *fig.* καμῶνομαι, sich verstellen.

Massacre, *m.* σφαγή, κτόνος, αἱματογύατα, Mordeln, *f.*, **Gemetzel**, **Blutbad**, *n.*; **σκοτωμός** πολλῶν ἄνθρωπων, Niederlage *f.* unter wilden Thieren; κατὰ ἐλαφιοῦ, Hirschkopf, *m.*

Massacrer, *v. a.* σφάζω, σκοτώνω, σκοτιῶν (πολλούς), niedermachen, niedermegeln, umbringen; *fig.* χαλκῶ (χαλκὸν δουλεύω), verpfuschen, verhunzen.

Massacreur, *m.* σφάκτης, ὁ κατωσφάζων, der niedermegelt, mordet.

Masse, *f.* σωρός, ὄγκος, **Masse**, *f.*; μεγάλο κομμάτι, Haufen, Klumpen, *m.*; μεγάλο πλήθος, Menge, *f.* Haufen; χορδή ἄκρα τῆς βόχρας μὲ τὴν ὁποῖαν παίζουν τὰ μεταλλὰ, **Masse** *f.* beim Billard; σφαιρίον τι τετραγώνον ἀπὸ τὰ δύο μέρη, καὶ μὲ μανίκα

ξύλινον, (ὅπου ἐκταταχθῆσιν το εἰς τὸν πόλεμον), Streikselben, *m.*; *f.* ὁπάκιον αἰθροῦν, tierner Schlägel, *m.* — d'eau, τέσσα (εἶδος καλύμνου), Wasserfolbe (Art Schill), *f.*

Masse, *f.* ποσότης χαρμάτων ὅπου βάλλεται εἰς τινὰ παιχνίδι, **Sag**, **Einsag** (im Spiel), *m.*

Masselotte, *f.* ἡ ὕλη ὅπου μέσσει καλλημένη εἰς τὸ κακοποιῶν τῶν κενοντῶν ἀπὸ οὗ ἐγγίχων ἀπὸ τὸ χωνεῖσθαι, das zurüdgebliebene Metall in den Gießformen (von Kanonen).

Masser, *v. a.* βάωω κάτω εἰς τὸ παιχνίδι μίαν ποσότητα χαρμάτων, legen, einlegen (im Spiel).

Massepain, *m.* γλύκυσμα τι ἀπὸ ἐκνύδαλα κοπηνάμενα καὶ ζαχαρῖν, **Marsipan**, *m.* **Massette**, *f.* ὁπάκιον, Schlägel; τέσσα, Wasserfolbe, *f.* *v.* *masse d'eau*.

Massicot, *m.* μέγμα γυφιοῦ, καὶ ἀσβέστου ἀπὸ ποσότητος διὰ τὴν βερνικίζοντων τὰ γυφιοῦ, Bleiglatte, **Blanc**, *f.*

Massier, *m.* ὁπάκιον ὀρόν, Stadträger, **Spitzträger**, *m.*

Massif, *ive*, *adj.* ὀγκώδης, χορδὸς, στερεὸς, διάλεκτος ἐπὶ πέτρας κτισμένον, (von Massen) fest, ganz von Stein; (διὰ μέταλλοι), πυκνός, καθαρός, (von Metallen) dicht, gebleicht; *fig.* ἐπικώδης, βαρὺς καὶ ἀνίστος, groß, plump.

ssil, m. μικρόν δάσος πε-
δόν, dithisch Bäldechen, n.
massorah, massore, f. παλαιά
γραφική ἐξήγησις τῆς παλαι-
ᾶς διαθήκης γινόμενη παρὰ
ἰσχυρῶν Ἑβραίων (ἑβραϊ-
στὶ massorah λεγόμενη) kri-
stische Erklärung f. des alten
Testaments von den alten Rab-
binen.
massorètes, m. pl. μεσσορέται,
ἀπογραφαῖς τῆς μεσσορᾶς
(u. Massorah), die Massore-
ten, Verfasser u. pl. der Mas-
sorah.
massue, f. δόπαλον, μαϊντούκ,
Keule, f.
matte, m. μαστίχη, Maffir,
m., εἶδος πετροκόλλας, Art
Steinfitt, m.
matification, f. μάσσημα, das
Kaugn.
matriculatoire, m. εἶδος ἱστι-
κῶν τὰ ὅποια μαρτυροῦντα
καθαρίζουσι, Kaumittel, n.
matrigadour, m. χαλιῶς, ἡ σί-
δηρος ἢ ὅπου βάνουν εἰς τὸ
στομα τῶν ἄλλων τὰ μα-
σσοῦν διὰ τὰ ἀφορίζουν, Zänk-
gebiss (für Pferde), n.
matrassier, v. a. κολλῶ (μέ
μαστίχην, μέ πετρόκολλαν), (mit
Maffir) fitten, verfiten.
matroide, ad. (anat.) μικ-
ροειδής, eigenförmig.
maturation, f. ἐρύπανον χρηματισμέ-
νον σπινθρον, zerfallenes Ges-
pinnnet, n.; σπινθογενὲς ὅπου
κινδυνεύει τὰ χρηματισθῆναι,
verfallendes Haas, n.
mat, ate, (τὸ ἰ προσηγορεύεται, ματ
spricht das i aus) adj. ὅπου

δέν ἔχει λόγους, matt, glanz-
los; couleur mate, χροῖμα
ὅπου ἔχασε τὸ λαντάνον καὶ
λαμπρότητα του, matte, ver-
blischene Farbe, f.
Mat, m. (πρ. το i, spr. das i),
(λέξις τοῦ σαρταριῶν, ὅταν
ἡ ἄλωσις τοῦ βασιλέως εἴναι
ἀνευκτός), matt, (schachmatt
(im Schachspiel).
Mât, m. κατὰ τι καραβιοῦ, Mast,
Mastbaum, m.
Matador, m. ματαδόρος εἰς τὸ
παιγνίδι ὄμπρας (καὶ εἰς ἄλ-
λα τὰ παιγνίδια), Matador
(Imbromber und einigen andern
Spielen), m.
Matamore, m. fam. καυχου-
νης, Prahler, Großsprecher,
m.; ὑπόκειος φυλακῇ διὰ
σκληρότους, unterirdischer Seta-
benkerter, m.
Matusse, f. δεκάδι, διελία με-
τάξι, Mahnselde, rohe Seide,
f.
Matassnade, f. γελωτοπαί-
γμα, Gaukelpoffen, f. pl.
Matassiner, v. a. κίμων γελω-
τοπαίγνια, Gaukelpoffen ma-
schen.
Matassin, m. εἶδος χοροῦ ἀστει-
ου, Gaukeltanz, m.; pl. ὅτε
χορεύεται, Gaukeltänzer, m. pl.
Matelas, m. στρώμα, Matrage,
f.
Matelasser, v. a. στρώνω μέ
μαλακὸν τι (μέ τρύχας, μέ
βαμβάκι κτλ.), polstern, aus-
polstern.
Matelassier, m. ὅπου φτιάχνει
στρώματα, Matragenmacher,
m.
Matelot, m. ναύτης, Matrose,

Bootsfacht, m.; καράβι πο-
λέμου, ὅπου αὐτοτροφεῖται ἑλ-
λν, Besatzschiff, Besatzungsschiff,
n.
Matelotage, m. μισθός, ὅρος
τῶν ναυτῶν, Matrosensold,
m.
Matelote, f. γαργητὸν συνθεμ-
νον ἀπὸ πολλῶν ὀσφύων, καὶ
ἀρτημένων καθὼς οἱ ναῦται
τὰ ἄρτηνουν, Matrosengewicht
(von Fischen it.), n.; χορὸς
ναυτῶν, Matrosentanz, m.;
τραγοῦδι ναυτικόν, Matro-
senlied, n.; à la —, ade. κα-
τὰ τοὺς ναῦτας, ναυτικῶς,
nach Matrosenart.
Mater, v. a. δίδωμι μάτ εἰς τὸ
συντράτῃ, matt machen (im
Schachspiel); fig. ἀδυνατίζω,
schwächen, abmatten; ταπει-
νῶναι, demüthigen.
Mâter, v. a. βάνω κατὰ τι εἰς—
bremaßen.
Mâtereau, m. μικρὸν κατὰ τι,
kleiner Mastbaum, m.
Matérialisme, m. δόξα τῶν νο-
μιζόντων ὅτι ἐπάρχει ὅλη μύ-
νον (καὶ οὐχὶ πέννημα ἢ πρ-
οχή), Materialismus, m.
Matérialiste, m. ὁ δοξάζων μό-
νον ἐπάρχει ὅλη, Materialis-
tist (Anhänger des Materialis-
mus), m.
Matérialité, f. τὸ ὕλικόν, Rer:
verlichtheit, f.
Matériaux, m. pl. ἡ διάφορος
ὕλη ὅπου ἐμφανέται εἰς τὴν κα-
τασκευὴν τῶν ὀπισθίων, ὡς
πέτρα, ξύλον κτλ., Material-
ien, Baumaterialien, n. pl.;
ὕλη ὅπου συντίθεται καὶ ὅτε
συγγράφῃ βιβλίων, (gesamt=

ſammelte Materialien zur Auffaffung eines Werks.

Matériel, *elle*, *adj.* υλικός, materiell, körperlich; *fig.* χονδρός, βαρέϊς, grob, plump; βαρύνους, von plumpem Betande.

Matériellement, *adv.* υλικώς, materiell, der Materie nach.

Maternelle, *elle*, *adj.* (—ellement, *adv.*), μητρικός, mütterlich.

Maternité, *f.* τὸ μητέρα εἶναι, Mutterſchaft, *f.*

Mâteur, *m.* ἐκείνος ὁποῦ φτιάγει κατίστια, Waſtbaummaſcher, *m.*

Mathématicien, *m.* μαθηματικός, Mathematiker, *m.*

Mathématique, (—iquement, *adv.*) *adj.* μαθηματικός, mathematiſch.

Mathématiques, *f. pl.* ἡ μαθηματικὴ, die Mathematik.

Matière, *f.* ὕλη (ἀπὸ τὴν ὁποίας γίνεται u.), Materie, *f.*

Stoff, Zeug, *m.*; ὑπόθεσις καὶ αἰτία, Stoff, Anlaß, *m.*;

ὑπόθεσις (διὰ τὴν ὁποίαν γράφει τις κτλ.), Materie, Stoff, Gegenſtand (worüber man ſchreibt u.), (philos.)

ὕλη (εἰς ἐναντίωσιν τῆς λέξεως πνεῦμα), Materie (im Gegenſatz von Geiſt); — d'or

et d'argent, κομμάντια χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου ἀπὸ τὰ ὁποία γίνονται τὰ νομίσματα, gegoffenes Gold oder Silber zum Vermünzen; en

— de..., ἐν ὕλῃ, διὰ ὑπόθεσιν, ὡς πρὸς, in Betreff, nach betrefft

Mâtin, *m.* σκύλος διὰ φύλαγμα, Hund *m.* zum Bewachen, Hundshund, Hofhund; (ὁδοιποτικῶς) σκυλί, (als Schimpfwort) Hund!

Matin, *m.* τὸ πρωτὸ ἀνγή (πρωινό), (früher) Morgen, *m.*; τὸ διάστημα ἀπὸ τοῦ ξημερῶμα ἕως τοῦ μεσημέρι, Morgen, Vormittag, *m.*

Matinal, *ale*, *adj.* τεχνονός, ὁποῦ σηκώνεται τεχνικά, den (die) früh aufsteht.

Matinée, *f.* τὸ ἀπὸ πρωτὸ ἕως τῆς μεσημέριος, Morgen, *m.*, Morgengelt, *f.*

Matiner, *v. a.* λέγεται διὰ τὰ σκυλιά ὅταν καβαλλικεύουσι καμψάν σκύλαν λογικωτέραν, belegen (von Hunden, die eine Hündin von beſſerer Race belegen); *fig.* επιφορτώω τινά με λόγια ὀρθιστικά, aufschelten, ausbuhlen.

Matines, *f. pl.* ὁρθρος, Mette, Frühlmette, *f.*

Matineux,euse, *adj.* ὁποῦ συνηθίσκει νὰ σηκώνεται ταχύ, gewohnt früh aufzustehen.

Matinière, *adj.* étoile, ὁ κύγερος, Morgenstern, *m.*

Matir, *v. a.* δουλεύω τὸ χρυσόν, ἢ ἀργύριον, χωρίς νὰ τὸ χρυσάσω, Gold, Silber matt verarbeiteln.

Matoirs, *m. pl.* σμιλέρια με τὰ ὁποία δουλεύουν τὸν χρυσόν εἰς τοῦτον νὰ μὴ χρυσάξῃ, Mattbuzen, *m. pl.* zum Mattle verarbeiteln des Goldes.

Matois, *oise*, *adj.* πανουργός, πανηρός, διαβολαμένος, *li* ὅτι ἔχουσιν περὶ κακία.

Matoiserie, *f.* πανουργία, πανηρία, ψευδία, Schlauei, List, Betrügerei, *f.*

Matou, *m.* γάτος (τὸ ἀρσενικόν), Kater, *m.*

† **Matras**, *m.* εἶδος αγγείου, Bolzen, *m.*; (chim.) γυαλινόν ἀγγεῖον με στενὸν λαιμόν, Rétorte, Phiole, *m.*

Matricaire, *f.* παρθένιον φυτόν, Mutterkraut, *n.*

Matrice, *f.* μήτρα, ὠστέρα, Gebärmutter (Bärmutter), *f.*; (impr.) τὰ μικρὰ ἀγγεῖα ὅπου χύνονται τὰ ψυγία, Matrizen *f. pl.* der Schriftgießer; église —, Ἑκκλησία ἣτις ἔχει ὑποκάτω τῆς ἄλλης, καὶ λέγεται ὡς μήτηρ, Mutterkirche (die Tochterkirchen unter sich hat), *f.*

Matriculaire, *adj.* ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ καταλόγῳ, in die Matrikel eingeschrieben, immatriculiert.

Matricule, *f.* κατάστιχον ὅπου γράφονται τὰ ὀνόματα ἐκείνων ὁποῦ ἐμβαίνουν εἰς ἐπιτερεῖαν τινά (ὅσον ὡς μαθητὴ εἰς πανεπιστήμιον κτλ.), Matrikel, *f.*

Matrimonial, *ale*, *adj.* γαμικός, ἀνήκων εἰς γάμον, εἰς πανθόριον, ehelich, Ehe-

Maitron, *f.* (jur.) γυνή (τιμημένη, σεμνή), Matrone, *f.* μαμή, μάτα, Stamma, Wehmutter, *f.*

Matte, *f.* ἡ μεταλλικὴ ἀλατριστος ὕλη ὅπου ἐργάζονται τὴν πρώτην χώντισιν τῶν μεταλλῶν, aelchmetallene noch

angeläutertes Metall vom ersten Guffe.

Metau, *m.* πολλά δεκάδιαι μεταλλοῦ καὶ ἡνωμένα (διὰ βαρύνον), Anzahl *f.* zusammengebundener Strähne Seide zum Färben).

nutatif, *ive*, *adj.* (méd.) θεραπευτικός, pulkativός, zur Bessigung bringend, erweisend.

nutrition, *f.* ὠρίμασις, Bessigung, *f.*

Maure, *f.* κατάστις χαρβύλον, die sämtlichen Masten eines Schiffes; ἡ πρὸς κατασκευὴν καταικτιῶν βολικὴ, das Holzwerk zu den Masten.

Maureté, *f.* ὠρίμασις, Bessigung, *f.* (prop. et fig.); avec —, μετέπειτα, μετέπειτα, reiflich, mit Ueberehung.

Maureté, *ale*, *adj.* ὑπερβόρος, zur Größmette gehörig.

Maureté, *v. a.* καταρῶμαι, fließen, verfließen.

Maureté, *ite*, *part. et adj.* καταρῶμενος (καταρῶμενος), verflucht, verwünscht.

Maureté, *m.* *fam.* κατάρσας, Fluch, *m.*, Verwünschung, *f.*

Maureté, *f. pl. (mar.)* πολλήνις ἀπὸ πειρῆ, ἡ παρὰ πτωμένον ἀπὸ βίωντων εἰς τὰς τοῦ πειρῆ τοῦ χελύου τοῦ χαρβύλου διὰ τὴν τρεχέειν τοῦ νεοῦ, lederne Schläue oder getheirte Reimwand um die Böcher im Borde des Schiffe, um das Wasser abzuleiten.

Maureté, *v. a. fam.* ὑπερβόρος,

μαύρι, βλασφημῶ, fluchen, schwören.

Maupiteux, *euse*, *adj.* σκληρός, ἀπάνθρωπος, grausam, hart.

Maure, *v. more.*

Mausolée, *m.* μανωλεῖον, ἀνμειον μεγαλοπρεπὲς καὶ λαμπρόν, Mausoleum, prächtiges Grabmal, *n.*

Maussade, *adj.* (— dement, *adv.*) ἀπασις, μονόλογος, schmutzig, etelhaft; ἀχαρὸς, ἀνοσις, unangenehm, widerig; ἀνεπιτηδῆος, ἀνόσιος, ungeschickt, blump.

Maussaderie, *f.* ἀνοσις, ἀνεπιτηδῆος, Unannehmlichkeit, Ungeschicktheit, *f.*

Mauvais, *aise*, *adj.* κακός, ἀχαρὸς, böse; schlecht, übel; *adv.* κακὰ, ἀχαρῶς, übel, schlecht; il fait — (temps), χαμνὲ κακὸν καιρὸν, es ist schlechtes Wetter; sentir —, βρομῶ, übel riechen.

Mauve, *f.* μολόχα, μαλάχη, Malve (Pfianze), *f.*

Mauvette, *f.* κορυθαλός, τρου-τρουλαῖος, (gemeine) Lerche, *f.*

Mauvis, *m.* εἶδος κήλεις, Weindrossel, *f.*

Maxillaire, *adj.* ὁποῦ ἀνέκει εἰς τὰς σιαγόνας (εἰς τὰς κατασάγοντας), zu den Kinnbäcken gehörig.

Maxime, *f.* γνώμη, γνώμικόν, Grundlag, *m.*, Marine, *f.*

Maximer, *v. n.* διαρίζω τὴν πλέον μεγαλῆτερον τιμὴν ἐνὸς πράγματος, den höchsten Preis bestimmen; περιορίζω

(τοὺς στοχασμοὺς κτλ.), bezichreden (die Gedanken κτλ.).

Maximum, *m.* (math.) μέγιστον, ὁ ὑψίστος βαθμὸς μιᾶς ποσότητος, der höchste Grad einer Größe; ἡ πλέον μεγαλῆτερον τιμὴ, εἰς τὴν ὅπου ἔχει τις τὴν ἀξίαν νὰ πωλήσῃ τι, der höchste Preis, zu welchem es einem erlaubt ist, eine Sache zu verkaufen.

Mayeme, *v. melangene.*

Mazette, *f.* ἀχαρῶν ἀλογον, schlechtes Pferd, *n.*, Schindmähre, *f.*; ἀνεπιτηδῆος παιχνιδιστῶν, schlechter Spieler, *m.*

Me, *pron.* μοί, με, mir; mich.

Méandre, *m.* (poét.) κόλπος ποταμοῦ, Krümmung *f.* eines Flusses.

Mécanicien, *m.* μηχανικός, ἀπὸ ἡτέροις τῶν μηχανικῶν, Mechaniker, Mechanicus, *m.*

Mécanique, *f.* ἡ μηχανική, Mechanik, *f.*; ἡ ἐσωτερικὴ κατασκευὴ, innere Einrichtung, *f.*

Mécanique, *adj.* μηχανικός, βέβαιος, mechanisch; handwerkförmig, gering; schlecht.

Mécaniquement, *adv.* μηχανικῶς, mechanisch, auf eine mechanische Weise.

Mécanisme, *m.* μηχανισμός, Mechanismus, *m.*

Mécène, *m.* Μακῆνας, προστατὴς καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν μαθησῶν καὶ διδασκάλων, Gönner, Beschützer *m.* der Wissenschaften und der Gelehrten.

Méchamment, *adv.* κακοτρόπως, μετέπειτα, bösslich

Weise, and Bosheit; κακὸν, ἀγαθόν, schlecht, übel.

Méchanicé, *f.* καλὴ, ποικιλία, Bosheit, *f.*; Ἀγλίστ, *f.*; πανούργον καὶ πικρακτιὸν κάμωσις, muthwilliger Streich, Pöffen, *m.*

Méchant, *ante*, *adj.* κακός, κακός, ἀγαθός, schlecht, elend; κακός, κακότροπος, böse, böse; lust; πανούργος, ποικιλός, ὅπου ἀγαπᾷ τὰ πικρά τὰς δόλους, muthwillig.

Mèche, *f.* κερί, κλίχρον, Docht, *m.*; ἰσχυρ, Zunder, Schwamm, *m.*; τὸ στοιπὶ (πρὸς τὸ ὅποιον δίδωσι φαστάν εἰς τὰ τόπια), Eente, *f.*; dé-couvrir la —, éventer la —, καταλαμβάνειν τὸ πικρὸν μηχανέμα τινός, Eente tieffen (fig.); τὸ ἀγκίστρι μὲ τὸ ὅποιον ἐνέσθουν τὰ στοιμώματα τῶν φλασκίων κτλ., Korkzieher, *m.*

† Méchef, *m.* τὸ ἐπύγμα, Unglück, *n.*, Unfall, *m.*

Mécher, *v. a.* κεννίζω (τὸ βουτῶ) μὲ θυμῶν, (εἰς ὅσας) schwefeln.

Méchosacan, *m.* v. rhubarbe blanche.

Mécompte, *m.* λάθος εἰς λογαριασμόν, Fehler *m.* im Rechnen.

se Mécompter, *v. r.* λαθεῖν εἰς τὸν λογαριασμόν, sich ver-rechnen; fig. ἀπιστοῦμαι, λανθάνωμαι, sich irren, sich täu-schen.

Méconite, *f.* μηχανίτης λίθος, Meconit, Mohnsamenstein, *m.*

Méconium, *m.* μηχανίον, ὕαλον.

ἀγγιόν, Mehnsaft, *m.*, Opium, *n.*; ἡ κορυφὸς ὅπου συνέχεται πρὸς τὸ ἐντέρον τοῦ ἐμβρύου ὅταν ᾖ ἐν ἀκόρῃ εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρός, der schwarze Morath neugeborner Kinder, das Kindespech.

Méconnaissable, *adj.* δυσκο-λογώσιμος, unerkennlich, un-kenntlich.

Méconnaissance, *f.* ἀνιχνάσι-στος, ἀνιχνάσιμος, ἀγνω-μοσύνη, Unerkennlichkeit, Un-dankbarkeit, *f.*

Méconnaissant, *ante*, *adj.* ἐξέ-ριστος, unerkennlich, undank-bar.

Méconnaître, *v. a.* δὲν γνωρί-ζω, ἢ κακογνωτίζω, verken-nen, miskennen.

Mécontent, *eute*, *adj.* ἀνυ-χάριστος, δυσανοιούμενος, missgerügt, unzufrieden.

Mécontentement, *m.* ἀπαρέ-σχεσις, Mißvergügen, *m.*, Un-zufriedenheit, *f.*

Mécontenter, *v. a.* δυσανοιόω, προσεῖν ἀπαρέσχεσιον τινός, einen missgerügt machen.

Mécréant, *m.* ἀπιστος, der Un-gläubige.

Médaile, *f.* νόμισμα εἰς τιμὴν ἢ εἰς ἐνθύμησιν τινός, Schau-münze, Denkmünze, *f.*

Médaillier, *m.* τόπος, ἀρμάρι-ον κτλ. ὅπου φυλάττονται τὰ νομίσματα, Münzschrank, Medailenschrank, *m.*

Médaillette, *m.* ὁ ἔχων ἰδιώτην καὶ πρῶτον εἰς τὴν (σταυρὴν) νομίσματα, Kenner und Lieb-haber (alter) Schammünzen.

Médailion, *m.* νόμισμα μετὰ

λῶν, Medaillon, *n.*, großer Schaustück, *n.*; ἀμύλλον ἀνι-ματισμός, Antisichsen, Würde-sichsen, *n.*

Médecin, *m.* ἰατρός, Arzt, *m.*
Médecine, *f.* ἰατρικὴ, Arznei, *f.*; Ἀρζηνόμιττιλ, *n.*; ἡ ἰατρικὴ τέχνη, Arzneifunde, *f.*, —funkt, *f.*, Arzneiwissenschaft, *f.*

Médeciner, *v. n.* διορίζω, δίδω-μι ἰατρικὰ, Arznei verordnen, Arznei eingebe.

Médiane, *f.* ἡ μεσότης, μέση τῶν φλέβων τῆς χειρὸς, Mittel-ader *f.* am Vorderarme.

Médianoche, *m.* μεσονύκτιον, χρονόγραφία μετὰ τὸ μεσονύ-κτιον ὡς ἡμέρας ἡμετέρας, ὅταν ἡ ἐπείγουσα εἴναι χρό-νογνώσιμος ἡμέρα, Mittel-nachtschmaus *m.* nach einem Fasttage.

Médiane, *f.* μεσότης τίνος, Mittenheit, *m.*

Médiastin, *m.* (anat.) ἡ με-σότης ὅπου διατερεῖ τὸ στή-θος εἰς δύο μέρη, Mittelfell, *n.*

Médiastine, *adj.* artérielles, vei-nes médiastines, αἱ ἀρτη-ρίαι, καὶ φλέβες τοῦ μεσο-στάθμιος, Pustadern und Adern (Venen) des Mittels-fells.

Médiat, *ate*, *adj.* (—tement, ado.) ὁ μὴ ἕμεστος, ἔμμεστος, mittelbar.

Médiateur, *m.* —trice, *f.* με-σότης, Vermittler, *m.*; ἰδιὸς παρωδῶν τοῦ κοινωδῶν, Art Duaderillspiel, *n.*

Médiation, *f.* μεσότης, Ver-mittlung, *f.*

dicago, *m. v.* luzerne.
 dicale, *ale, adj.* λατρικός, γαλlich, Arznei-
 dicament, *m.* λατρικόν, Arznei, *f.* Arzneymittel, *n.*
 dicamentaire, *m.* όπου περιλαμβάνεται περί λατρικών, von Arzneien handelnd.
 dicamenteur, *v. a.* δίδω λατρικά (διὰ τῶν ἄρρωστων), Arznei geben. *se —, v. r.* μεταχρησίζομαι, πέρνω λατρικά, Arznei gebrauchen, Arznei einnehmen.
 dicamenteux, *ense, adj.* όπου έχει λατρὴν ἢ ἐνέργειαν λατρικὴν, heilsam, als Arznei wirksam.
 édicinal, *ale, adj.* λατρικός, δίδωσι, heilend, heilsam.
 édinne, *f.* μέδιμνος (μέτρον τῶν πικρῶν Ἀθηναίων), Medimnus (gewisses Maas bei den alten Athenern), *m.*
 édiocre, *adj. (-crement, adv.)* μετρίου, μέτριος, mittelmäßig.
 édiocrité, *f.* μετριότης, Mäßigkeit, *f.*
 édire, *v. n.* κακολογῶ, (einen) übel nachsagen, (einen) verleumden.
 édisance, *f.* κακολογία, κατάρσις, üble Nachrede, Verleumdung, *f.*; κλέσις εἰς τὴν κακολογήσιν, εἰς τὴν κατάρσιν, Lasterjucht, *f.*
 édisant, *ante, adj.* κακολόγος, όπου κακολογῇ, κατάρσιν, der gern übel nachredet, schmähsüchtig.
 éditif, *ive, adj.* μελετικός, όπου δίδεται εἰς τὴν μελέτην,

nachdenkend, dem Nachdenken ergeben.
 Médiation, *f.* μελέτη, Nachdenken, *n.*, Betrachtung, *f.*; αἰσθητὴ ἀρραβωνία, Hilfs-Ge-
 bet, *n.*
 Méditer, *v. a. et n.* μελετῶ, nachdenken, betrachten; σι-
 χάζομαι, συλλογίζομαι (πὺς τὰ κάτω τετλ.), nachsinnen, überlegen (wie man etwas machen will &c.).
 Méditerranée, *adj.* μεσόγειος, zwischen zwey Ländern gelegen; ἡ μεσόγειος θάλασσα, das mittelländische Meer.
 Médium, *m.* μέσον (εἰς ἐκτε-
 λειν μίς υποθέσεως κτλ.), Mittel (etwas zu beendigen &c.), *n.*
 Médoc, *m.* εἶδος κρασίονος κρυ-
 κίου τῆς Gallies, Medoc (Art rother französischer Wein), *m.*
 Médullaire, *adj.* μυελώδης, marfig; marficht.
 Méfaire, *v. a.* ζημῶ, βλάπτω, ἀδικῶ, beschädigen, Unrecht thun.
 Méfait, *m.* κακοπραγία, κα-
 κοῦργημα, Uebelthat, *f.*
 Méfiance, *f.* δυσπιστία, ὑπο-
 ψία ἐπὶ κακοῖς, Mißtrauen, *n.*
 Méfiant, *ante, adj.* δυσπιστῶν, ὑποψιεύων κακόν, mißtraulich.
 se Méfier, *v. n.* δυσπιστῶ, ὑπο-
 πτεύω κακόν, mißtrauen.
 Mégarde, *f.* ἀβλαβία, ἀπρο-
 σπαχία, Unsachsamkeit, *f.*; par —, ἀπὸ ἀπροσεξίας, aus Unsachsamkeit.
 Mégère, *f.* Μέγαιρα (μία τῶν Ἑρηνῶν), Megäte (eine der

Turien); *fig.* κακότροπος γυνή, böses Weib, Gurle, *f.*
 Mégie, *f.* βοσποδενία, κατα-
 σκευὴ τῶν ἄσπερων πετρίων, Weisgärbererey, *f.*
 Mégisserie, *f.* (κατασκευὴ ἄσπερων πετρίων), Weisgär-
 bererey; βοσποπωλείον, πώλη-
 σις τῶν ἄσπερων πετρίων, Weisgärberhandel, *m.*
 Mégissier, *m.* βοσποδέντης, ἐκείνος όπου δουλεύει τῇ ἄσπερ πετρίᾳ, Weisgärber, *m.*
 Meigle, Mègle, *f.* δίκαιη, τίσις.
 Meilleur, *eur, adj.* καλύτε-
 ρος, καλλήτερος (βελτίων), besser; le meilleur, la meil-
 leure, -ὁ πλεον καλλήτερος (τὸ πλεον καλλήτερον). ἡ πλεον καλλήτερα, der, die, das beste.
 Mestre, *m.* (mar.) τὸ μεγαλ-
 τερον κατὰ τοὺς κατέργου, μέιστρα, Hauptmaß *m.* einer Galtete.
 Mèlampirum, *m.* μελῆμπυρον (φυτὸν τι), Kuhweizen, *m.*
 Mélanagogue, *adj.* λατρικά ἐνιστίνον τῆς χολῆς, gallabfüh-
 rend.
 Mélancolie, *f.* μελαγχολία, Melancholie, Schwermuth, *f.*
 Mélancolique, *adj. (-queinent, adv.)* μελαγχολικός, melan-
 chollisch, schwermüthig.
 Mélange, *m.* μίγμα, Mischung, Gemisch, *n.*
 Mélanger, *v. a.* μιγνύω, ἐνα-
 κατώνω, σμίγω, mischen, ver-
 mischen.
 Mélasse, *f.* τὸ ἐπὶ τῶν παρὰ τῆς ζαχαρώδους ὕλης μνησκει αἶψ

fin m. löstiger, schmuziger
Kinder.

Merde, *f.* σκατόν, Koth, Dreck
(von Menschen und Thieren),
m.; couleur merde d'oise,
χρυσία τι μεταξὺ τοῦ προ-
σώπου καὶ περιόνου, (gänsefed-
farben), gelbgrün.

Merdenos, *euse*, *adj.* σκατο-
μένος, dreckig, mit Koth be-
sudelt.

Mère, *f.* μήτηρ (μητέρα), Mut-
ter, *f.* (*prop.* et *fig.*); mal-
de —, τελευτημακία μητρός, Mut-
terbeschwerde, *f.*; Mutterweh,
n.; grande mère, ἡ δάδω,
γυναίκα, Großmutter, *f.*; mère
nourrice, ἡ τροφή, ἡ παρ-
μάνα, Amme, Wästerin, *f.*

Mère, *adj.* mère goutte, τὸ
καθαρόν κρασί ὅπου πλάθει
ἀπὸ τοῦ βουτζί χωρίς νά στραγ-
γίσουν τὰ σταφύλια, Vorlauf
(von gefestigten Trauben), *m.*
mère laine, τὸ πολυτερον
μαλλί ὅπου κοινώνεται ἀπὸ
τὸ πρόβατον, dicke Wolle,

Schurwolle, *f.* mère perle,
ἡ πύρνα εἰς τὴν ὅπου τὰ τι-
φράζεται τὸ μαργαροσάρι, Per-
lemutter, *f.*; dure mère, καὶ
pie-mère, αἱ δύο μαμβρά-
ναι ὅπου περιτυλίττονται τὸν
μυελόν, μήνιγγες, ἡ σκληρά
ἡ καὶ παχὺα λεγομένη, ἡ δερ-
ματώδης, ἡ καὶ χορδαώδης,
die beiden Hirnhäute, *f. pl.*,
die harte (dura mater), und
die weiche Hirnhaut (pia ma-
tre); langue —, γλῶσσα μή-
τηρ (ἀπὸ τὴν ὅπου τὰν κατα-
γονται ἄλλαι γλῶσσαι, Mut-
tersprache (von welcher andere

Sprachen abstammen), *f.*; —
abeille, βασίλισσα (μητέρα)
τῶν μελισσῶν, Bienentön-
gin, Mutterbiene, Biemel, *m.*

Méreau, *m.* μετακλόν τι ὅπου
δίδεται εἰς κανονικόν πρὸς
σημαίον διὰ ἑξὺ καὶ πέντε
τονγγύας, Leihen, *n.*, Marke
f. für Domherren, daß sie mit
Wespe lesen sollen.

Mérelle, *f.* παργινί τι τῶν
παιδιῶν, (Pinfbahn (ein Kin-
derspiel), *f.*; τριόδι (παργι-
νί), Mühle, *f.*, Mählenpiel,
n.

Méridien, *m.* μεσημβρινός, Mit-
tagkreis, Meridian, *m.*

Méridienne, *f.* ὥρας μετὰ τὸ
γεῦμα, Mittagruhe, *f.*; faire
la méridienne, κοιροῦμαι
μετὰ τὸ μεσημέρι, ἡ μετὰ τὸ
γεῦμα, Mittagruhe halten.

Méridienne, *f.* (astron.) ἡ με-
σημβρινή (γραμμή), Mit-
taglinie, *f.*

Méridional, *ale*, *adj.* μεση-
μβρινός, mittägig, südlich.

Meringues, *f. pl.* εἶδος πλα-
κοειδῶν ζαχαρωτῶν, Art Auf-
ferstuchen, *m. pl.*

Merise, *f.* εἶδος ζαχαρωτοῦ, (α-
κροῦ) μαυροκέρατος, Vogelstir-
sche, *f.*

Merisier, *m.* ἡ μαυροκερατιά,
Vogelstirchbaum, *m.*

Mérite, *m.* ἔξις, ἐξέτις ὅπου
καταστάνει τὸν ἄνθρωπον
ἄξιον τιμῆς ἢ ἔξιον ἀνταμο-
βῆς, ἐξιώτης, Verdienst, *n.*;
se faire mérite de qc., χαι-
ροῦμαι καὶ καυχώμαι διὰ ἑκά-
στου, sich (dat.) ein Verdienst
(eine Ehre) aus einer Sache

machen; (theol.) les mérites
de la passion de Jésus-
Christ, τὰ πάθη τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, δι' ὧν ἡμεῖς ἐσώθη-
μεν, das Verdienst Christi.

Mériter, *v. a.* γίνονται ἄξιος,
ἐμὲν ἄξιος, (ἐπὶ καλοῦ καὶ
ἐπὶ κακοῦ), verdienen; *v. n.*
bien mériter de qc., γίνομαι
ἄξιος, κάμνω τὴν ἐξέτιν
ἐπαινοῦ εἰς μίαν ὑπόθεσιν,
sich um eine Sache verdient
machen.

Méritoire, *adj.* (— rement,
adv.) ἄξιος ἀνταμοιβῆς, ver-
dienstlich.

Merlan, *m.* γατόδρονιμαυρ, (ὀψι-
σχος, Merlan, Weißling (bei
Essefisch), *n.*

Merle, *m.* κόσσυφος (πουλὴ),
Amstel, *f.*

Merlette, *f.* (blas.) πουλὶ γαρ-
νὶς ποδῶνα, καὶ μύτην, Bo-
gel *m.* ohne Fuß und Schnä-
bel.

Merlin, *m.* (mar.) εἶδος αἰγί-
νου λευκοῦ ἀπὸ τῶν αἰ-
γμάτων, δύναντες δρενδράβη-
ται, Schell, Raaband, *n.*; εἶδος τῆς
χοιρῆς, ἡ μερδαίος μετὰ
ὅπου τὰ σκορῶνται τὰ πόδια
Beist *n.* oder Amsel *f.*, won-
der Fleischer den Dschon toll
schlägt.

Merliner, *v. a.* (mar.) δένω
παρὰ μετὰ merlin, ein Esel
mit den Raabändern besetzte

Merlan, *m.* τὸ μένος τοῦ χό-
ρος μεταξὺ δύο παραδόν-
των (εἰς τὸ ἄρρωμα τοῦ καυτοῦ
Kassien (Stad der Brust)

zwischen zwey Schiffscharten),
f. *σχυλόμαρον*, Stod-
schiff, m.

*Μελι, m. τομήρια με τὸ μαλ-
ί τους τὰ ὅποια ἔχονται
τὸ νὰ μὴ χαλῶσιν ἕως τὸ
παραδοῦν. Felle n. pl. mit
et Welle, die man dörft, das
ist sie bis zur Bearbeitung
nicht verderben.*

*Μετράν, m. ἕκτον δυνὸς χω-
ρῶμενον εἰς μικρὰ σαρδία,
dime eichene Bretter, n. pl.,
Stobholz, n.*

*Μετρεῖς, f. θαῦμα, ἀξιοθαύ-
μαστον n., Wunder, n. etwas
Bewundernswürdiges; ἄ —,
θαυμάσιος, wundervoll, zur
Bewunderung; pas tant que
le —, ὅχι πολύ, meistens,
oben nicht so gar viel, mittels-
mäßig.*

*Μετρεῖσεν, adv. θαυ-
μασίως, zum Bewundern,
wundervoll.*

*Μετρεῖται, euse, adj. θαυ-
μασιος, wunderbar, z. m. τὸ
θαυμάσιον, τὸ ἀξιοθαύμα-
στον, das Wunderbare, Be-
wundernswürdige.*

*Μετρεῖται, pron. (pl. de man, ma),
ἕκαστος (—καί, —κί) μου,
meine.*

*Μετρεῖται, m. χαμηλότερον (τα-
χύνον) ἀσθμὴν ἀλογον, der
halbe, niedrige Sprung eines
Pferdes, die kleine Courbette.*

*Μετρεῖται, f. πνευματικόν
(πνευματικόν) μετ' ἐποχισμένον
καταπράττειν, ungleiches Geirath, f.*

Μετρεῖται, v. r. ἀναρθεῖν

*μετ' ἐποχισμένον καταπρά-
ττειν, sich un-
gleich (unter seinem Stande)
verheltathen.*

*Μέσας, f. μελαγχολικός,
μελancholicός, αἰσθητός,
(πυλὴ), Meise, f.*

*Μέσαρναί, adj. νεῖμα —,
γλῆφα τοῦ μεσεντέριον, Me-
trader, f.*

*Μέσαρναί, v. n. εἰς τὸν ἐπι-
τεχνῶν, δὲν ἐργάζεσθαι εἰς κα-
λόν, misbrathen, misfinglen.*

*Μέσουλ, m. μεσούλιον (μικρὸν
πύλη κορτίε εἰς μέγα μαγνη-
τικόν), Nebenhof, m.*

Μέσαυεν, v. μέσαρναί.

*Μέσαυεν, f. συμβεβηχὸς
λυσισθῶν, διασπῆγμα, Miß-
geschick, n., Unfall, m.*

*Μέσεντε, m. (anat.) μεσεν-
τέριον, Gefröße, n.*

*Μέσεντε, adj. (anat.)
ἀπὸ ἀρχῆς εἰς τὸ μεσεντέ-
ριον, zum Gefröße gehörig.*

*Μέσεντε, f. καταστροφή, f.
Geringschätzung, Verachtung, f.*

*Μέσεντε, v. a. ὀλίγον ἤν-
ησεν, καταστροφῶν, gering schätz-
en, verachten; ἔστιν τι ὀλι-
γώτερον τῆς τιμῆς του, etwas
unter seinem Werthe schätzen.*

*Μέσεντε, f. διχόνοια,
Mißverständnis, n., Mißhel-
ligkeit, f.*

*Μέσεντε, f. πάθος τοῦ σηκοῦ,
Leberkrankheit, f.*

*Μέσεντε, m. (anat.) μεσού-
λιον, Grimmdarmgefäß, n.*

*Μέσεντε, v. a. προσφέρειν τι-
μήν κατὰ τὸν παρ' ἡ τὴν ἀν-
τιλήψιν ἢ ἀπαγορεύειν, mißbieten,
ein Mißgebot thun.*

*Mesquin, ine, adj. (-nement,
adv.) μικροπρέπειας, γλαυ-
χολογίας, flüchtig, knidrig;
μικροπρεπός, ταλαιπώρος,
ärmlich, armfelig, elend.
(peint.) ἀσχημος, ἀσχητός,
ärmlich, dürftig.*

*Messagerie, f. μικροπρεπεία,
πολλὴ ἀνείκελεια καὶ γλαυχολο-
γία, Knidrigkeit, Knauferen, f.*

*Messager, m. ἀγγελία, ἀγγέ-
λιος, Bottschaft, f.*

*Messenger, m. —ère, f. μην-
ιός, ἀποσταλέντος (ἐλλ. ἀγ-
γελίας), Botte, ein Abgeschick-
ter, Abgesandter, m.; γραμ-
ματοκομιστής, Briefbotte, m.;
fig. ἀποσπληνισμός, προση-
κνῶς, Vorbothe, m.*

*Messagerie, f. τὸ ἐπ' ἀγγελίᾳ
τοῦ γραμματοκομιστοῦ. Ant
n. eines Boten; κυβερνήτης,
ἐπιστάτης εἰς τοὺς γραμμα-
τοκομιστάς, Botthenamt, n.;
οἶκος ἐκείνης τῆς ἐπιστάτης,
Botthenhaus, n.; ἡμεῖς αὐτοῦ
οἶκον γραμματοκομιστοῦ,
Botthenfahrwerk, n.*

*Messe, f. ἡ λειτουργία, Messe,
f.; dire la —, λειτουργῶ,
Messe lesen.*

*Messéance, f. ἀπρέπεια, ἡ μὴ
ἐνπρέπεια, Unanständigkeit,
Unschicklichkeit, f.*

*Messéant, ante, adj. ἀπρεπής,
μὴ ἐνπρέπης, unanständig,
unschicklich.*

*Messéoir, v. i. εἶναι ἀπρεπής,
δὲν πρέπει, unanständig sein,
sich nicht gebieten.*

Messidor, m. v. vendémiaire.

*Messie, m. Μεσσίας, Messias,
m.*

Messier, *m.* ἀμπελοφύλαξ, ἀροοφύλαξ, ὁ τραγῳδίας, Feld-
hüter, Flurschütze.

Messieurs, *m. pl. v.* Monsieur.

Messire, *m.* (παῖς) τίτος τιμητικὸς διδόμενος εἰς ἀρχοντίας, (ehedem) Ehrentitel
m. den mon Vornehmen gab.

Mesire de camp, *m.* γιλαρχος (γαλλ. καλονέλος) εἰς ἱππικὸν
αἶμα, (ehedem) Oberst m.
eines Cavallerie-Regiments.

Mesurable, *adj.* εὐμέτρητος,
meßbar.

Mesurage, *m.* μέτρον, das
Messen; πληρωμὴ διὰ τὸ μέ-
τρον, Messerlohn, *n.*

Mesure, *f.* μέτρον, Maß (Maß).
(mus.) μέτρον μουσικόν, νο-
μος, Tact, *m.*; (poét.) μέ-
τρον ποιητικόν, Sylbenmaß,
Versmaß; *fig.* μέτρον, προ-
τοιμασίη, Maßregel, *f.*;
prendre la — d'un habit etc.,
ἀφαιρῶ τὸ μέτρον ἐνός φορέ-
ματος κτλ., Maß zu einem
Kleide u. nehmen; *fig.* je
prendrai mes mesures etc.,
δέλω πάρεχ τὰ μέτρα μου, ich
werde meine Maßregeln neh-
men; à mesure que, ἀνα-
λόγως, κατ' ἀνάλογον, ἐν ᾧ,
nach Maßgabe, je nachdem,
so wie; outre mesure, ἀδο-
υτέρωτον, über die Maßen,
übermäßig.

Mesurer, *v. a.* μετρῶ (μὲ μέ-
τρον), messen.

Mesureur, *m.* ἐκείνος ἐποῦ
μετρεῖ, Meßer, *m.*

Mésuser, *v. n.* de qc., κατα-
χρῆμαι, κακομεταχρῆσθαι,
mißbrauchen.

Métacarbe, *m.* (anat.) μετα-
κάμπιον, Mittelhand, *f.*

Métachronisme, *m.* μεταχρο-
νισμός, Zeitverwechslung, *f.*

Métacisme, *m.* μετακτισμός,
ἐκτίσσις εἰς τὴν προφορὰν
τοῦ γράμματος M, Fehler m.
in der Aussprache des Lauts M.

Métairie, *f.* ὑποστατικὸν ἐνοικια-
σμένον, Mieterei, *f.*, Miet-
erhof, *m.*

Métal, *m.* μέταλλον, Metall, *n.*

Métallique, *adj.* μεταλλικός,
metallisch, metallartig. *s. f.*
ἢ μεταλλική, metallουργι-
κή, Metallurgie, Hüttenkunde,
f.; histoire —, ἱστορία τῶν
νομισμάτων (τῶν ἐκτυπω-
μένων ἐκ ἐνθύμητων τινός),
Geschichte f. der Medaillen (der
Schoumünzen).

Métalliser, *v. a.* μεταλλῶ, κά-
μνω μέταλλον, metallisiren,
Metall machen.

Métallurgie, *f.* μεταλλουργική,
Metallurgie, Hüttenkunde, *f.*

Métallurgiste, *m.* μεταλλουργός,
Metallurg, ein Hütten-
fuhiger, *m.*

Métamorphose, *f.* μεταμορ-
φωσις, Umgestaltung, Ver-
wandlung, *f.*

Métamorphoser, *v. a.* μετα-
μορφῶναι, umgestalten, ver-
wandeln.

Métaphore, *f.* μεταφορά, Me-
tapher, *f.*, bildlicher Ausdruck,
m.

Métaphorique, *adj.* (-quement,
ado.) μεταφορικός, metapho-
risch (bildlich).

Métaphysicien, *m.* μεταφυσι-
κός, Metaphysiker, *m.*

Métaphysique, *f.* ἡ μεταφυσι-
κή, Metaphysik, *f.*

Métaphysique, *adj.* (-quement,
adv.) μεταφυσικός, metaphy-
sisch.

Métaplasme, *m.* (rhetor.) με-
ταπλάσις (μεταβολὴ λέξεως δι'
ἀποκοπῆς ἐνός γράμματος ἢ μιᾶς συλλεξῆς). Vers-
änderung f. eines Wortes durch
Beseitigung eines Buchstabes
oder einer Sylbe.

Métastase, *f.* (méd.) μετα-
στάσις, Verlegung f. eines
Krankheitsstoffes, Metastase, *f.*

Métatarse, *m.* (anat.) μετα-
τάριον, Mittelfuß, *m.*

Métathèse, *f.* (gramm.) μετα-
θέσις (γραμμάτων), Buch-
stabenverlegung, *f.*

Métayer, *m.* -ère, *f.* ἐνοικιο-
σμός, Επιστήσις (Επιστήσις-
μος) εἰς ὑποστατικὸν ἐνοικια-
σμένον, Mieter, *m.*; Mietin, *f.*

Méteil, *m.* σίρος (σιτόρι), κα-
σεκλήν μειγμένον, Mangel,
form, *n.*

Metel, *m.* v. Stramonium,
Noix.

Métempsychose, *f.* μεταμύρ-
ψωσις, Seelenwanderung, *f.*

Météore, *m.* μετέωρον, Meteor,
n., Eistercheinung, *f.*

Météorologie, *f.* μετεωρολογία,
Meteorologie, Wetterlehre, *f.*

Météorologique, *adj.* μετεω-
ρολογικός, meteorologisch.

Méthode, *f.* μέθοδος, Methode,
f.

Méthodique, *adj.* (-quement,
adv.) μεθοδικός, methodisch.

Métier, *m.* τέχνη (τεχνίτιον),

δέκα γαλλομέτρων ἑμπεριέχει λοιπὸν ἕκτον τετραγωνικὰ γαλλόμετρα (καὶ ὀνομαστέον, εἰ δοκεῖ, γαλλόστορεμμα, ἢ ἄρα γαλλικόν). ἡ λέξις φαίνεται παραγερμένη ἐκ τοῦ λατινικοῦ area, ἐκπεδον ἢ ἐπιφάνεια, Acre, eine Fläche, die ein Quadrat ausmacht, wovon jede Seite zehn Meter lang ist. Das Wort scheint aus dem Lateinischen area, ein freyer Platz, genommen.

Hectare, ἑκατάρεα 100 γαλλόστορεμμάτων. ἦσαν 10,000 τετραγωνικὰ γαλλόμετρα (καὶ ὀνομαστέον ἑκατοστάστορεμμα, ἢ ἑκατοστάρεα), Hectare, Fläche von 100 Acre, oder 10,000 Quadrat = Meter.

Myriare, 10,000 γαλλόστορεμματα. μυριάστορεμμα, Myriare, Fläche von 10,000 Acre.

Déciaire, ὑποδεκάστορεμμα γαλλικόν. ἐπιγράφει δέκα τετραγωνικῶν γαλλομέτρων, ein Zehntel Acre, oder 10 Quadrat = Meter.

Centiare, ἐπιγράφει τὴν τοῦ τετραγώνου τοῦ γαλλομέτρου ὑπεκατοστάστορεμμα, ein Hunderttheil Acre, oder ein Quadrat = Meter.

πυρρὰ μέτρα (μάλιστα διὰ ξύλα, πέτρας κτλ.), Körpermaasse (besonders für Holz, Steine ic.).

Stère, m. γαλλόστορέον. κύβος γαλλομέτρου, ἦσαν ὅσμι στερὸν ἔχον ἑξ ἐπι-

γυντίας, τῶν ὁποῶν ἐν τετραγώνικόν γαλλόμετρον, Stere, ein Büffel oder Kubus, dessen Seite ein Meter ist, Kubikmeter.

Décastère, δεκάστορέον. ὅσμι στερὸν ἐκ δέκα γαλλόστορέων συγκείμενον, Decastere, zehn Stere, oder zehn Kubikmeter.

Décistère, δέκατον μέρος γαλλόστορέον. ὑποδεκάστορέον γαλλικόν, Decistere, oder ein Zehntel eines Kubikmeters.

τὰ μέτρα διὰ τὰ βενετὰ, διὰ σιτία κτλ. Flüssigkeitsmaasse und Getreidemaasse.

Litre, m. λίτρος. ὁ κύβος τοῦ ὑποδεκαμέτρου (ἢ ἐν ὅσμι ἦται ἄγγελον κυβικόν, ὅπου ἔχει εἰς τὸ μακρὸς, τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος ἀπὸ ἐν ὑποδεκάμετρον), Litre, der Kubus eines Zehntelmeters, oder ein würfelförmiges Gefäß, dessen Seite ein Zehntelmeter ist.

Décilitre, 10 λίτροι. δεκάλιτρος, Decalitre, oder 10 Litre.

Hectolitre, 100 λίτροι. ἑκατοστάλιτρος, Hektolitre, oder hundert Litre.

Kilolitre 1000 λίτροι. χιλιόλιτρος, Kilolitre, oder tausend Litre.

Myrialitre, 10,000 λίτροι. μυριάλιτρος, Myrialitre, oder zehntausend Litre.

Décilitre, 1/10 λίτρον. ὑποδεκάλιτρος, Décilitre, oder ein Zehntel Litre.

Centilitre, 1/100 λίτρον. ὑπεκατοστάλιτρος, Centilitre, oder 1/100 Litre.

τὰ βάρη, Gewichte.

Gramme, m. γαλλόστορεμμα. βάρος διακαταβροχέον καὶ κατὰ σταχυὸν διαθμικόν νερόν, ὅπου χρηματίζει ἓνα κύβον ὑπεκατοστάμέτρου, ἦσαν ἑκατάπλιτος, ἑκατοστάστορεμα τοῦ γαλλομέτρου, καὶ ἡλικος ἄλλου τοσούτου καὶ βάρους, ἑλίας. Τὸ δὲ νερόν διὰ ἐχρησίμουν εἰς τοιαῦτα διόνηματα δὲν ἦσαν οὔτε ὁρισμένον οὔτε παγνόμενον, αἰεὶ εἰς τὸν βαθμὸν καὶ ὃν ἀνιᾶται ὁ αἰγός, ὅστις κατὰ τὸ τοῦ Ρωμύρου θερμομέτρου εἶναι τὸ ὑψηλὸν σημεῖον. (Τὸ δὲ γαλλόστορεμμα βαρύνει πικρὰς 18 καὶ 2/3 γαλλόστορεμμα κίτρου ὃ δηάρισμα Τουρκίας). Gramme, n., ein Gewicht gereinigten und destillirten Wassers, das die Temperatur des aufstehenden Eises, oder des Gefrierens, oder von 0 Grad nach dem Reaumur'schen Thermometer hat, und einen Kubus bildet, dessen Seite 1/10 Meter ist. (Nach dem alten Gewicht ist es 18 2/3 Gran).

Décogramme, δεκάστορεμμα. 10 γαλλόστορεμμα (βαρύνει δὲ πρὸς τὰ παλαιά, 2 δραχμαὶ καὶ 44 κόκκοι), Decogramme, oder zehn Gram-

men (nach altem Gewichte 2 Drachmen, 44 Gran).

Hectogramme, *ἑκατογράμμου* *ῥαλλικόν*. 100 *ῥαλλόγραμμα* (3 *οὐγγίαι* καὶ 2 *δραχμῆς*), Hectogramme, oder 100 Grammen (nach altem Gewichte 3 Unzen, 2 Drachmen).

Kilogramme, *χιλιόγραμμα* *ῥαλλικόν*. 1000 *ῥαλλόγραμμα* (2 *λίτρας* καὶ 5 *δραχμῆς* καὶ $\frac{1}{2}$), Kilogramme, oder tausend Grammen (nach altem Gewichte ungefähr 2 Pfund und $5\frac{1}{2}$ Drachme).

Myriagramme, *μυριογράμμου* *ῥαλλικόν*. 10,000 *ῥαλλόγραμμα* (περίπου 20 *λίτρας* καὶ 7 *οὐγγίαι*), Myriagramme, oder 10000 Grammen (20 Pfund, 3 Unzen).

Décigramme, *ἐποδεδεκάγραμμου*. $\frac{1}{10}$ *ῥαλλόγραμμον* (1 *κόκκος* καὶ $\frac{1}{2}$), Décigramme, ein Zehntel Gramme (nach altem Gewichte $1\frac{1}{2}$ Gran).

Centigramme, *ἐκατοστογράμμου*. $\frac{1}{100}$ *ῥαλλόγραμμον* ($\frac{1}{100}$ *κόκκου*), Centigramme, $\frac{1}{100}$ Gramme (nach altem Gewichte $\frac{1}{20}$ Gran).

Milligramme, *εποχιλιόγραμμου*. $\frac{1}{1000}$ *ῥαλλόγραμμον* ($\frac{1}{1000}$ *κόκκου*), Milligramme, $\frac{1}{1000}$ Gramme (nach altem Gewichte $\frac{1}{2000}$ Gran).

Εἰς τὴν κοινὴν συναναστροφὴν μεταχειρίζονται οἱ ἀνθρώποι, καὶ τὴν ἑδμεν διδομένην ἀπὸ τὴν διοίκησιν, τὰς ἀκολουθούσας ὀνομασίας im gemeinen Leben ge-

brauchen die Leute, zufolge der von der Regierung ertheilten Freiheit, die nachstehenden Benennungen:

Ὀνομασία Ὀνομασία κοινοῦ ἑκασταύτης. Benennung systematische im gemeinen Leben.

Myriamètre *Lieue*, (größere) Meile.

Kilomètre *Mille*, (kleinere) Meile.

Décamètre *Perehe*, Ruthen.

Décimètre *Le palmé*, Spanne.

Centimètre *Doigt*, Zoll.

Millimètre *Trail*, Strich.

Hectare *Arpent*, Morgen.

Are *Perehe quarté*, Quadratruthen.

Centiare *Mètre carré*, Quadratmeter.

Décalitre *διε δεκάρι*, zu Flüssigkeiten, Velle, Welle, große Kanne.

— *διε κόκκους*, zum Getreide, Boisseau, Schesfel.

Litre *Pinte*, Kanne.

Décilitre *Verre*, Glas.

Kilolitre *Muid*, Tsch, Tonne.

Hectolitre *Sétier*, Ecker.

Décistère *Solive*, Balken.

Myriagramme *quintal*, Centner.

Kilogramme *Livre*, Pfund.

Hectogramme *Once*, Unze.

Décagramme *Gros*, Gros, Quentchen.

Gramme *Denier*, Denier.

Décigramme *Grain*, Gran.

εἰς τὰ παλαιὰ ὄνομα εἶχον den alten Gewichten hatte: 1 *quintal* (εἰς *καρτάς*, ein Zentner), 100 *livres* (100 *λίτρας*, 100 Pfund), 1 *livre* (εἰς *λίτρα*, ein Pfund), 16 *onces* (16 *οὐγγίαι*, 16 Unzen), 1 *once* (εἰς *οὐγγία*, 1 Unze), 8 *deniers* (8 *δραχμῆς*, 8 Quentchen), 1 *drachme* 1 *Quentchen* 72 *grains* (κοκκοί, Gran).

τοῦ τούτου τῆς Πυλίας, κατὰ τὸ ὅπου τὸ γένος τῶν οἰομένων, εἶναι τὰ φραγεῖ, ὅπου εἶναι ἐνὰ μέρος πέντε ῥαλλόγραμμων, καὶ ἀντιμετρῶν εἶναι ἐξ ἐννέα δεκατημοσίων ἀρσενίου, καὶ ἐνὶς δεκατημοσίου μὲναι τοῦ ἄλλου μετάλλου, ὅπου ἐκέρθη κατὰ τὴν ἑνὰ ἀξίαν τῶν ὅσων καὶ ἡ παλαιὰ λίβρα, πλέον καὶ. Die Münze, in welcher in Frankreich alle Rechnungen geführt werden, ist der franc, welcher fünf Grammen wiegt, und aus neun Zehnteln reinem Silber und einem Zehntel Zins besteht. Zufälliger Weise ist der franc nur um $\frac{1}{10}$ größer als der ehemalige livre.

Métrète, *ἡ μετροτή, ἀμφορε*, die Amphora, der Eimer der alten Römer.

Métrique, *ἡ μετρική*, Metrif, *f. adj. μετρικός*, metrisch.

Métrologie, *ἡ μετρολογία* (ἐπιστήμη τῶν διαγεγνημένων μετρήσεων), Metrologie, Maasskunde, *f.*

Métromanie, *ἡ μετρομανία* (ἐπιεριστική κλίσις εἰς ὁμο-

θεῖον στήθων ποιητικῶν),
 Metmischt, *f.*
 Métromètre, *m.* μετρομέτρον,
 μηχανὴ διὰ τὰ μέτρα τῆς
 μουσικῆς, Tactmesser (Rasch-
 ne, die den Tact angiebt), *m.*
 Métropole, *f.* μητρόπολις, Stadt
f. oder Sitz *m.* eines Metro-
 politen (Erzbischofs); *église*
 —, μητρόπολις, ἐκκλησίαι
 μετροπολίτων, Metropolitans
 kirche, erzbischöfliche Kirche, *f.*
 Métropolitain, *aine*, *adj.* ἀρη-
 κων εἰς μητρόπολιν, Metro-
 politan-, erzbischöflich.
 Métropolitain, *m.* ὁ μητροπο-
 λίτης, Metropolit, Erzbischof,
m.
 Mets, *v. a.* γαγγήτωρ, Gericht, *n.*,
 Speise, *f.*
 Mettable, *adj.* ὅπου ἡμπορεῖ νὰ
 φορεθῇ, tragbar (von Klei-
 dungsstücken).
 Mettre en oeuvre, *m.* ἐκείνους
 ὅπου δέσμι τοὺς πολυτίμους
 λίθους, τὰ χρυσάφια, Ju-
 welier, Goldschmied *m.*, der
 Edelsteine faßt.
 Mettre, *v. a.* βάλλω, βάζω, βά-
 νω, legen, legen, stellen; (en
 parlant des habits, de la
 chaussure), βάνω (ἐνὰ φράσ-
 μα, ἔζουσαν, παπούτσια),
 anziehen (von Kleidern, Strü-
 mpen, Schuhen); (du chapeau,
 d'un bonnet), βάνω (ἀνά-
 δειν, σκουφίαν), aufsetzen
 (vom Hute, von der Mütze);
 (d'une cravatte, d'une cein-
 ture, d'un tablier), βάνω
 (ἐνὰ λαμωμένον, ἐνὰ
 λωρίαν, μίαν ποδιάν), um-
 binden, umthun (ein Halstuch,

einen Gürtel, eine Schürze);
 — *ou* manteau, βάνω ἐνὰ
 ἐπαναφάρειον (ἐνὰ γιαντι-
 νῆν), einen Mantel umhens-
 men; — *en* prison, βάνω εἰς
 τὴν φυλακὴν, φυλακίζω, ins
 Gefängnis legen; — *un* gar-
 çon à l'école, βάνω ἐνὰ παιδί
 εἰς τὴ σχολήν, einen Knaben
 in die Schule thun; — *la*
main sur qu., βάνω τὰ χε-
 ρὶ ἐπὶ αὐτὸν εἰς τινὰ, ἥτοι τὸν
 κρατῶ, δέρω, Hand an ei-
 nen legen, einen schlagen; —
la *main* à qc., ἐπιχειροῦμαι
 τῇ, Hand an eine Sache legen,
 eine Sache unternehmen; —
la *dernière* *main* à qc., τε-
 λειώω, γέμω εἰς ἐκτέλειαν,
 ἐνὰ πρᾶγμα, die letzte Hand
 an etwas legen, etwas voll-
 enden, zu Ende bringen; (des
 animaux) mettre bas, (διὰ
 τὰ θῶα) γεννᾷ, (von Thieren)
 werfen (Zunge). *se* mettre,
v. r. βάνω τὸν ἑαυτὸν μου,
 sich legen, sich legen, sich ste-
 len *ic.*; — *bien*, — *mal*, ἐν-
 δύομαι, φορῶ καλὰ, κακὰ,
 sich gut, schlecht anziehen, stei-
 den; — *en* ménage, ὑπαρ-
 χεῖν, heirathen; — *en*
frais, ἐμβαλῶ εἰς ἐξοδα, sich
 in Kosten (Unkosten) legen, stei-
 len; — *en* chemise, μνήσκω
 εἰς τὰ ὑποκάμισον, ἥτοι ἐκ-
 δύομαι (ἐργάζω) ὅλα μου τὰ
 φορέματα, sich bis aufs Hemde
 ausziehen; — *à* qc., κατα-
 γράφω εἰς τὴν, sich mit etwas
 beschäftigen; — *à* rire, — *à*
pleurer; — *à* crier etc., ἐγ-
 χηρῶ νὰ γελῶ, νὰ κλάω, νὰ

γονάζω κτλ., anfangen zu
 lachen, zu weinen, zu schreien
ic.; — *dans* le jeu etc., δι-
 δομαι εἰς τὰ παιχνίδια κτλ.,
 sich dem Spiele *ic.* ergeben;
 — *en* quatre, βάνω πολλὴν
 κόπον, κάμνω κατὰ τρόπον,
 sich alle Mühe geben, sich eif-
 rig bemühen.
 Meuble, *adj.* terre—, γῆ ἐλα-
 φή ὅπου εὐκόλως ἐργάζεται,
 locker, leichter Boden, *m.*;
 biens meubles, ὑπάρχοντα,
 ἀγαθὰ κινητὰ, die bewegli-
 chen Güter, *n. pl.*, das Mobie-
 liar.
 Meubles, *f. pl.* ἐξουσία, κυρ-
 τὰ ὄφρων (ὅσον τροπέην, ἀκα-
 μινὰ κτλ.), Hausrath, *n.*;
 Mobilien (Möbeln), *f. pl.*
 Meubler, *v. a.* στολίζω (ἐνὰν
 ὄντιον κτλ.) μὲ τὰ ἐνυψαίν-
 του, mit Hausrath versehen.
 Meuglement, *v.* beuglement.
 Meugler, *v.* beugler.
 Meule, *f.* μύλωνες, Mähle
 stein, *m.*; ἡ πέτρα τοῦ τρο-
 χοῦ διὰ τροχίμην, Schiffsstein,
m.; παρὰς ἑνὸς, ἡμερῶν
 χοροεορτοῦ, Schober *m.* ὄντιον,
 Stroh.
 Meulière, *f.* πέτρα ἀπὸ τὴν
 ὅποیان κατασκευάζουν τοὺς
 μύλωνες, Sandstein *m.*,
 woraus die Mählsleine gemacht
 werden.
 Méum, Méon, *m.* φυτόν *n.*,
 μύρον, εἶδος παραθύρου, Bär-
 wurz, *f.*, Bärenklau, *m.*
 Meunier, *m.* —ère, *f.* μύλωνες
 Mähler, *m.*
 Meurtre, *m.* φόρος, Mord, *m.*;
 Meurtre, *f.*

Mentrier, m. -ère, f. *φονιός*, Mörder, m.

Mentrière, f. *τρίπα, χαλάνια τεύχος*, (ὅθεν ἔλπουντο τότε κατὰ τὸν πολιορκούντων), Schießscharte, f.

Mentrir, v. a. καταβουλίζω, quellen, zerquetschen.

Mentrisure, f. καταβούλισμα, Quetschung, f.

Mente, f. λεγοντά σκυλιά (ὅσα δένονται μαζί με ένα κυνέ), Koppel f. Jagdhunde.

Méandre, v. a. πωλώ u με διαπραγμάτευση της τιμής του, με χυαίρ, unter dem Preise, mit Schaden verkaufen.

Mévente, f. πώλησις πράγματος με διαπραγμάτευση της τιμής του, με χυαίρ, Verkauf m. unter dem Preise, oder mit Schaden.

Méail, m. (blas.) τὸ μέρος της περικεφαλίας, όπου καταβύβει εἰς τὸ πρόσωπον, Helmvisir, Helmgitter, n.

Mézair, v. Mésair.

Mézérion, v. lauréole.

Mezzaboui, m. παντ κατέργου όπου μεταχειρίζονται εἰς καιρὸν τοκουλάς (φαστιόνας), Galerengeset n. beim Sturm.

Mezzanotte, f. διέσχημα μεταξύ δύο πατωμάτων, Raum m. zwischen zwei Stodwerken; fenêtre —, μισὸν παράθυρον, Halbfenster, n.

Mezzo-tinto, m. μικροχρωματισμένον, Mittelfarbe, gebrochene Farbe, f.; estampe en —, χηλοχρωσμία όπου μιμνῆται τὴν ζωγραφίαν με μικρὸν

χρῶμα. Kupferlich m. in schwarzer Kunst.

Mi, part. ἡμισὺν (ἐν χειρὶσι μέρον ἐν σφύρῳ), halb, Mitte, Hälfte, f. (nur in Zusammensetzungen). mi, σημειὸν μισαίης (κατὰ τοὺς Γερμανοὺς B) das B in der Ruffi.

Miasmes, m. pl. μιάσματα (ἐκείνα ὅπου προσέρουν πόλησιν ἀνθρώπων), Aufsteigungsstoffe, m. pl.

Mialement, m. μισούρισμα, φωνή γάτου, das Miauen, Maunen, Maunen.

Miauler, v. a. μισορίζω ὡς ὁ γάτος, miauen, maunen, mauwen.

Mica, m. λίθος τις. μικήτης, Glimmer (Stein), m.

Miche, f. ψομί ἀπέλαιον, ein ganzes Brod, halb n. Brod.

Micmac, m. lam. τέχνημα πονηρόν, Mauschelex, Betrug, f.

Micoenlier, m. είδος λατού (δένδρου), Birgelbaum, Bohnenbaum, m.

Microcosme, m. μικρόκοσμος, kleine Welt, Welt f. im Kleinen.

Microcoustique, adj. instrument —, μικροφώνον, λογυλλίον όπου αυξάνει τον ήχον, Instrument n., das den Ton oder Schall vernehret.

Micrographie, f. μικροχρωσμία, περιγραφή εκείνων όπου γράφονται μόνον εἰς τὸ μικροσκόπιον, Beschreibung f. der kleinen mikroskopischen Gegenstände.

Micromètre, m. (astron.) μικρομετρον (μετὸ ὅποιον μετροῦν τὴν φαινομένην διάμετρον τοῦ ἡλίου, της αελίου κτλ.), Micrometer (Werkzeug den scheinbaren Durchmesser der Sonne, des Mondes ic. zu messen), n.

Microphone, v. microconstique.

Microscope, m. μικροσκόπιον, Mikroskop, n.

Microscopique, adj. μικροσκοπικός, mikroskopisch.

Mi-denier, m. (jur.) τὸ ἥμισυ τὸν ἐξῶτον όπου ὕβρις τὸν πωλήτην ἔλαβε διὰ τὸ ὑπάκουον τοῦ ἄλλου, die Hälfte des Aufwandes, welche ein Ecclégate für das Erbgut des andern gemacht hat.

Midi, m. μεσημέρι, Mittag, m., Mittagzeit, f.; en plein —, παρήγορα, φανερά, am hellen Tage, öffentlich; midi (le sud), ἡ μεσημέρια, Mittag, Mittagseggend, Süden, m.

Mi-donnaire, m. (jur.) παύσης τὸν διαπραγμάτων τοῦ ἀνδρός, όπου διατίθεται εἰς τὴν γυναίκα, das halbe Mitthum.

Mie, f. ἡ ψίχα τοῦ ψωμοῦ, Krume, f.; λέγουσι τὰ νήπια τὰς τροφάς καὶ τὰς γυναικας όπου τὸ ἐπιστάτορος, Kindermahme, f.; φιλιγάδα, Freundin, f.; $\frac{1}{2}$ ne — mie, δὲν — τίποτε, nichts.

Miel, m. μέλι, Honig, m.

Mielat, m. δημοτικὸν κτίριον όπου πλάτει τὸ ποῖ εἰς τὸ δένδρον, Honigthau, n.

Miellenx, ease, adj. μέλι-

δός, γλυκὺς ὥσιν τὸ μέλι, honigsüß.

Mien, *enne*, *pron.* ἐμός, ἐδικός μου (ἐδικόν μου), ἑδική μου, *der*, *die*, das meinige; **le mien**, *s. m.* τὸ ἐδικόν μου, das Meinige; **les miens**, οἱ ἐδικοί μου, οἱ συγγενεῖς μου, die Meinigen, meine Angehörigen.

Miette, *f.* ψίχα ὅπου πίπτει ἐπὶ τὸ ψωμί, Krümchen, Brofamen, *n. pl.*

Mièvre, *adj. fam.* ποτηρούτσος, unthwillig, leichtfertig.

Mièverie, *Mièverie*, *f. fam.* ποτηρία (μόνον δια τὴ παιδί), χέλιος εἰς τὸ νὰ πειράσων τινα, *Matthae*, leichte fertigfeit (der Kinder), *f.*

Mieux, *adj.* καλλίον, καλλιωτέρως, καλλίωτα, besser; **le mieux**, τὸ καλλίον, τὸ πλέον καλλίωτερον, das Beste.

Mignard, *arde*, *adj.* (-dement, *adv.*) χαριτωμένος, τραγέρως, νόστιμος, niedlich, artig, fein, angenehm.

Mignarder, *v. a. fam.* χαδεύω, ὁδεύω με τὰ πολλὰ χάδια, vergärteln.

Mignordise, *f.* τραγέρτης, Bartsheit, Feinheit, *f.*; εἶδος ζωοφύλλον (αυλινού), Federnette, *f.*; *pl.* χάδια, Liebesfungen, *f. pl.*

Mignon, *onne*, *adj.* νόστιμος, niedlich, artig; χαριτωμένος, angenehm, hold; **mignon**, *s. m.* ὁ ἡγαπητός, Liebling, *m.*; **mon mignon**, *ma mignonne*, ἡδύς χαρυνική, καὶ κολεκυνική πρὸς τὰ παιδιά (ήτοι

πρὸς τὴν παιδίαν μου), mein Liebchen, liebes Kindchen; **argent mignon**, ἄσπρα μωζοχρένα δια τῆς καλῆς οικονομίας, Sparfennige, *m. pl.*; **pêché mignon**, ἁμαρτία εἰς τὴν ὁποίαν χάνει τις περιστάσεων, Lieblingssünde, Schoofsünde, *f.*

Mignonne, *f.* χαριεπὴ τυπογραφίς (μεγέθους 7 συγμῶν μεταξὺ τοῦ nonpareille, καὶ τοῦ petit-texte), Zugschrift (zwischen petit und nonpareille).

Mignonement, *adv.* με νόστιμάδα, με τραγέρτητα, auf eine niedliche, feine, garte Weise.

Mignonette, *f.* εἶδος πλέκτου λεπτοῦ (δεντέλης), Art feine leichte Spitzen, *f. pl.*; εἶδος ζωοφύλλον, Bartnette, *f.*; πικρὴ συντηρημένη, geflossener Pfeffer, *m.*

Mignoter, *v. a. pop.* χαδεύω, liebsten, händeln; καμαρώνω, sich zieren.

† **Mignotise**, *f.* χάδια, καράκια, Liebesfungen, *f. pl.*

Migraine, *f.* ἡμικρανία, halbleitiges Kopfschmerz, *n.*

Migration, *f.* μετακίνησις, Auswanderung, *f.*

Mijaurée, *f. fam.* λέξις ἑρασιμακὴ πρὸς γυναῖκα καμαρωμένην, Betsaffe, *m.*

Mil, *v. mille.*

Mil, *millet*, *m. κεχρῶς*, Hirse, *f.* (*m.*)

Milan, *m.* πτηνόν τι, ἱππύρος, γιγνέται ὅπου ἀναπείναι τὰ ὄρνιθες, Fühntgäcker, Weihe, *m.*

Miliaire, *adj.* ὁποῦ παρομοιάζει με κεχρῶς, hirseförmig; **fièvre** —, κοκκίνη ἀσθένεια (ἀσθενεῖ με κοκκίνη σπυρίαι εἰς τὸ σώμα), Eitel, *m.*

Milice, *f.* στρατιωτικὴ (τῶν παλαιῶν), Kriegerwesen (der Alten), *n.*; στοάτευμα, στρατωται, Mannschaft, *f.*, Truppen, *m. pl.*; στοάτευμα μὴ τακτικόν, Landmiltz, Landwehr, *f.*

Milicien, *m.* στρατιώτης στοάτευματος μὴ τακτικοῦ, Mann von der Landmiltz, Landwehrmann.

Milieu, *m.* τὸ μέσον, ἡ μέση, Mitte, *f.*; ὁποῦ διαφανέσθαι ὅπου περιεκλάνει ἓνα σώμα, durchsichtige Mitte (Stoffe figelt), das einen Körper umgiebt; *au* —, εἰς τὴν μέσην, in der Mitte; *au* — *de*, ὡς μέσον, mitten in, mitten zwischen; *an* — *de tout cela*, *m'* ὅλον τοῦτο, bey alle dem, alles dessen ungeachtet.

Militaire, *adj.* στρατιωτικός, Krieger-, Soldaten-; *s. m.* στρατιώτης, πολεμικός, Kriegermann, Soldat, *m.*

Militairement, *adv.* στρατιωτικῶς, nach Soldaten Weise, nach Kriegergebrauch.

Militante, *adj. f.* Pégline —, τὸ σύστημα τῶν πιστῶν εἰς τὴν γῆν (ὅπου ἔχει ἀκούη καὶ πολεμική κατὰ τῶν ἐπείστων), die Freirende Kirche.

Militer, *v. n.* στρατεύεται, πολεμῶ, streiten, kämpfen.

Mille, *nu.* χίλιοι, χίλια, χίλι, tausend.

e, m. μέλιον, Meile, f. mètre.

e-feuille, f. μισθός υλλου, ημίλια, Schafgarbe (Pflanzen), f.

e-fleurs, eau de —, τόπος της ἀνέλευσας πινόμενης διὰ ἱατρικῶν, Kuchtharu als Arznei getrunken; eau de —, huile de —, ὁδὸς, ὁδὸς ὅπου ἐξέρχονται ἀπὸ τοῦ σώματος, ἡ κοπρὸν τῶν ὁδῶν, Kuchtharwasser, -fladenöl, n.; rosoli de —, οὐρόλιον (ὄρεσι) συνδυασμὸν ἀπὸ πλῆθος λουλούδια, Taufendblüchenwasser (als Branntwein, n.

de-graines, v. piment.

lénnaire, adj. ὅπου περιέχει ὅλην, tausend enthaltend; ombre —, χιλίος, χιλιάδα, Anzahl f. von Tausend, das Tausend; m. χίλιος χρόνος, μυριάς, Jahrtausend, n.; millénaires, χιλιετηρία (αἰώνιοι χρόνοι), die an das tausendjährige Reich glauben.

lepertuis, m. ἡπέρικον, σπαρτοφόρον, Johannisfraut, Grundhehl, n.

ille-pieds, m. μυριοπόδες, κομβοπόδες, ταῦτα τὰ, Tausendfüß (Art Kletterbaum), m.

ille-pore, m. φυτόν τι θαλάσσιον (ἴδως κοραλλίου), Punktiforalle, f.

illeret, m. σταλιδία τριγύρω εἰς τὰ φορτία τῶν γυναικῶν, Bierath m. zur Besetzung von Damensidern.

Millerole, f. ἄγγεον τι διὰ λάδι, Schlagsäße, n.

Millesime m. ἔτος ἐπισημασθῆς εἰς τὸ νομισμα, Jahrszahl f. auf Münzen.

Millet, v. mil.

Milliaire, adj. colonne —, στήλαι ὅπου σημειώσονται τὸ διάστημα ἐκὼ μίλλι εἰς μίλλι, Weilenstraße, f.; pierre —, πέτρα ὅπου σημειώσονται ἐκείνη τὸ διάστημα, Weilenstein, m.

Milliard, m. χίλια μυλλιώνια, tausend Millionen.

Milliasse, f. sam. μέγαλο πλήθος, groß Mengt, f.

Millième, adj. χιλιοστός, der (die, das) tausendste; s. m. τὸ χιλιοστὸν μέρος, Tausendtheil, n.

Millier, m. χιλιάδα, das Tausend; βάρος χιλίων λιτρῶν, δέκα κεντάρια, 1000 Pfund, oder 10 Centner. v. mètre.

Million, m. μυλλιώνιον, μυλλιόνιον, Million, f.

Millionième, adj. ὁ ἱσχυρὸς ἀριθμὸς ὅπου συμπληρεῖ τὸ μυλλιώνιον, der tausendmal tausendste.

Millionaire, m. ὁ ἔχων πολλὰ μυλλιώνια, ὑπερπλουτὸς, Besitzer m. von Millionen, Millionär, m.

Milord, v. lord.

Milori, m. φίδι τι χωρὶς φαρμάκι, Faueschlange (die nicht giftig ist), f.

Mime, m. (εἰς τοὺς παλαιούς) ῥαυμῖους) ῥίμος, ὅπου πᾶσι οὐκ ὀχήματα, γελοιοποιός, (bei den alten Römern) Geberdenmacher, Poffenmacher;

παυρὶδι ἢ ὀχήματα κωμωδοῦ, Geberdenspiel, n.; γελοιοποιεῖν, Poffenspielen, n.

Mimuse, f. φυτόν ὅπου συστάλλεται ὅταν τὸ ἐγγίση αἰς Stanzpflanze, f.

Mimique, adj. μιμικός, mimisch, v. Mime. s. f. ἡ μιμική, Mimik, f., Geberdenkunst, f.

Mimologie, f. μιμολογία, μιμολογία τῶν σχηματῶν ἢ τῆς οὐκίας τῶν αἰσθῶν, Nachahmung f. der Geberden oder Reden Anderer; — logue, m. et f. ἐκείνος (ἐκείνη) ὅπου μιμᾶται τὰ σχήματα καὶ τὴν οὐκίαν τινός, Nachahmer, m., Nachahmerin, f. der Geberden und der Reden anderer.

Minage, m. δάσιμον διὰ τὰ σπαστὰ ὅπου ἐκωλύοντο εἰς τὴν ἀγορῆν, Schießfeuer, f., Abgabe f. vom Getreide, das auf dem Markte verkauft wird.

Minaret, m. ὁ μινάρης τῶν Τούρκων, Minaret (Thurm m. auf einer türkischen Moschee), m.

Minauder, v. a. καμαρώνω τινι γὰρ ἐπὶ ὀφείσας, sich zieren, schon thun.

Minauderie, f. καμάρισμα, Ziererei, f.

Minaudier, m. —ère, ἐκείνος (ἐκείνη), ὅπου καμαρώνει διὰ τὴν ὀφείσιν, der (die) sich ziert, Zieraffe, m.

Mince, adj. λεπτός, dünn; μικρός, ὀλίγος, klein, gering.

Mine, f. εἶδος ὁδῶν, φασματωμα, νεύμα, σχῆμα τοῦ προσώπου, Gesichtsbildung, f.

Gesicht, Ansehen, *n.*, *Mine, f.*;
avoir la —, έχω την όψην
τόν τρόπον, φαινόμεναι, das
Ansehen haben, scheinen, aus-
sehen; faire —, έπαχύνω-
μαι, δειχθώ εις τή πρόσω-
πον, Mine machen, sich (*dat.*)
das Ansehen geben, sich stellen;
faire bonne — à q., περι-
ποιούμαι, δειχθώ φιλικόν
πρόσωπον εις τινά, δέχομαι
τινά φιλική, einem ein freunds-
liches Gesicht machen, einen
freundlich empfangen; faire
la — à q., δειχθώ εις τινά
ότι είμαι κακωμένος κατ'
αυτόν, einem ein böses Gesicht
machen.

Mine, f. μεταλλείον (*λαγού-
μι από τή όποιον έργάζουν-
ται μέταλλα*), Erzgrube, *f.*,
Bergwert, *n.*; τή μέταλλον
άλλογώστον (*τουρκ. ματέ-
μι*), Erzflufe, *f.*; ή λέβα με-
τάλλον, Erzader, *f.*, Gang,
m.; μόλιβε διά γράμμον,
Blaßblei, *n.*; άργείοι μετα-
ζών, τή ήμισυ του setier,
Maaf (für trockene Dinge),
ein halber Setier; ή μυά (*νο-
μισμα των παλαιών Έλλη-
νων*), Mine (eine Münze der
alten Griechen), *f.*; υπόνο-
μος (*τουρκ. λαγούμι*), Mine,
Palcermine, *f.*; *fig.* κρυφόν
μυήνευμα, heimlicher An-
schlag, *m.*

Miner, v. a. σκάπτω υπόνομον,
λαγούμι, eine Mine graben,
minieren; σκάπτω, έσκάπτω,
έποσκάπτω, graben, unter-
graben; *fig.* φθείρω, άφαιρώ-
ω, auszehren.

Minérai, m. μεταλλείον (*τουρκ.
ματέμι*), Erz, *n.*, **Miner, f.**
Minéral, ale, adj. μεταλλικός,
δουκετός, mineralisch.
Minéral, m. όρυκτόν σάμα
(*όσον' μέταλλα, πέτραι, θει-
άρι, καί άλλα παρόμοια όπου
έσκαπτόνται από την γήν*),
Mineral, *n.*

Mineralisation, f. ή συνένωσις
τού μεταλλείου με τή θειάρι,
Verbindung *f.* des Erzes mit
Schwefel, Vererzung, *f.*

Minéralogie, f. μεταλλολογία,
όρυκτολογία, ή περί μετάλ-
λων (*καί άλλων όρυκτιών*)
θεωρία, Mineralogie, *f.*

Minéralogue, —logiste, m.
όρυκτολόγος, ή έργάζων την
γήν των μεταλλών (*καί άλλων
όρυκτιών*), Mineralog, *m.*

Minerve, f. Αθηνά, Minerva, *f.*
Minet, m. —ette, *f.* *fam.* γατό-
πυλον, Kätzchen, Weibchen,
n.

Mineur, m. εκείνος όπου έ-
σκάπτει τή μέταλλα από την
γήν (*τουρκ. λαγονμιντζή*),
Bergmann, *m.*; εκείνος όπου
δουλεύει τή λαγούμι, τόν
υπόνομον, υποργιάς, Minis-
ter, *m.*

Mineur, eure, adj. ανήλικος,
ό μη έχων νόμιμον ηλικίαν,
minderjährig, unmündig; les
frères mineurs, Ελάσσονες
άδελφοί, λέγονται οι Φραγ-
κισκάνοι, die Minoriten, Fran-
ciscaner, *m. pl.*

Mineure, f. ή Ελάσσων πρότα-
σις τού συλλογισμού, Unter-
satz (*dis minor*) *m.* in einem
Wernunftschlusse.

Ministure, f. ζωγραφία οπου
παριστάται εζόντες άνθρω-
ποι μικροτέρας από τή η-
σικόν (*μικρογραφία ζωγρά-
φου*), Miniatur, Miniatur-
malerien, *f.*

Miniatuiste, m. ό ζωγραφί-
ζων εζόντας μικροτέρας από
τή φυσικόν, Miniaturmaler,
m.

Minière, f. μεταλλείον (*από τή
όποιον έσκαπτόνται τή μέταλ-
λα*), Bergwerk, *n.*, Erzgru-
be, *f.*

Minime, adj. μελανόχροισ,
μελανοχρωματός, dunkel-
braun, *s. m.* Φραγκισκάνος
(καλόγηρος), Franciscaner,
mönch, *m.*

Minimum, m. τή Ελάχιστον, τή
έσχατον (*μιάς ποσότητος*),
der kleinste Grad einer Größe,
das Minimum.

Ministère, m. έπαγγέλμα, δου-
λειάσις, Amt, *n.*, Dienst, *m.*;
ή διοίκησις, διοικηται βασι-
λείου, τή σάμα των υποου-
ργών του βασιλέως, Staats-
verwaltung, *f.*, Collegium *n.*
der Staatsminister, Minister-
ium, *n.*

Ministériel, adj. ανήκων εις
όπουόγόν βασιλέως, einem
Minister zukommend, minist-
teriell; chef ministériel de
l'église, ό Πάπας, όστις λέ-
γεται κεφαλή λειτουργική ή
υποοργική της Εκκλησίας,
das stellvertretende Oberhaupt
der Kirche, der Pabst.

Ministre, m. υποοργός, λι-
τουργός, Minister, *m.*; πο-
σός (*τουρκ. έννις*), ein Ob-

undter, m.; ministres d'état, υπουργοὶ τῆς βασιλείας, Staatsminister, m. pl.; ιεροκήρυξ τῶν Λουθηροκαθολικών, protestantischer Prediger, m.
 minium, m. μέλιτος, κεράσιον, Mennig, m., Mennige, f.
 minois, m. un joli petit. πρόσωπον μικροῦτερον καὶ νόστιμον, artiges Gesichtchen, n.
 minou, m. οὐτῶ τὰ παιδιὰ ἰσχυροῦν τοὺς γότους, (Namen die Kinder den Kugen geben), Miez, m., Mize, f., Miezchen, n.
 moralif, m. εὐαγρόν καθάρσιον, gelindes Abführungsmittel, n.
 morité, f. ηλικία ἀνηλικίου, παῖον δὲν εἶναι κατὰ τοὺς νόμους, Minderjährigkeit, Unmündigkeit, f.; — des voix, ἀνέωτερος ἀριθμὸς τῶν ψήφων, Minderzahl, Minori-tät, f.
 mot, m. ἑγγύειον περιεκτικόν, meine mine, Naach m., das eine halbe mine enthält.
 inotaure, m. (mythol.) μινώταυρος, Minotaurus, m.
 nuit, m. μεσονύκτιον, τὰ μεσάνυχτα, Mitternacht, f.
 minuscule, f. lettres minuscules, ψυχρά μικρά, kleine Buchstaben, m. pl.
 minute, f. λεπτόν (πρώτον) τῆς ὁδοῦ, Minute, f.; τὸ ἔκροστον μέρος τῆς μοίρας τοῦ κύκλου, Minute, der sechzigste Theil eines Grades; ψιλο-

γραμμία, kleine Schrift, f.; γραφὴ υποθέσεως, σχέδιον, Entwurf, m., Concept, n.; γραμμια καὶ πράξεις, τὰ ποιητόντα ὅπου μένουσιν εἰς τοὺς Νοταρίους, ἀπὸ τὰ ὅποια γίνονται τὰ ἴσα, καὶ αὐ ἀντιγραφὰ, Original n. einer Urkunde, das von dem Notar bleibt, und wovon die Abschriften gemacht werden.
 Minuter, v. a. σχεδιάζω (γράφω u.), entwerfen (eine Schrift); προσελετώ, auf etwas denken, mit etwas umgehen.
 Minutie, (πορφ. minucie) f. μικροσχεψία, Kleinigkeit, f.
 Mincieux, feuse, adj. μικροπρεψής, μικρολόγος, auf Kleinigkeiten schend, zu genau, zu ängstlich.
 Mi-parti, ie, adj. πᾶνθετος ἀπὸ δύο ἴσα μέρη, ἀλλὰ διαφορετικῶς, halb getheilt, halb.
 Miquelets, m. pl. κλέπται ὅπου ἐνηλικιωται εἰς τὰ ἱερηνικά ὄρη, Räuber m. pl. in den Pyrenäen.
 Miquelot, m. μικρὸν παιδί τὸ ὅποιον μὲ πρόφασιν τὰ υπάγει εἰς προσκλήτην τῶν ἀγίων τόπων τοῦ ἀσχεγγέλου Μιχαήλ, προικατὲς ἡρώτης, Kleinhanseln, Betteljunge m., der unter dem Vorwande einer Wallfahrt nach St. Michael bettelt; fig. pop. ὑποκριτής, Heuchler, m.
 Mirabelle, f. ἴδιος μικροῦ δαμασκίου (ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ κτηνοκότου), Mirabelle (Art kleiner gelblicher Pflaumen), f.

Miracle, m. θαῦμα, Wunder, Wunderwert, n.; ἄ —, θαυμαστός, zum Bewundern.
 Miraculeusement, adv. θαυματουργικῶς, wunderbarer Weise, auf eine wunderbare Art.
 Mirallé, ée, adj. (blas.) περιῶν πεταλούδες, ἢ οὐρά παγιδίου διαφόρου χρώματος, bunter Schmetterlingsflügel oder Pfauenstweif (auf Wappem), m.
 Mirecolion, m. ἴδιος μνημηκολέωντος (μικρὸν ζωῆμιον ὅπου τρώγει τὰ μνημηχία), Art Amüsirendes, m.
 Mire, f. τὸ κατεντῆρι τοῦ τουφεκιῶ ἢ ἄλλου, ὅπου χρησιμεύει εἰς τὸ τὰ σκευδεύσαι, Korn, Biste (auf Schießgewehren), n.
 Mire, m. ἐντομόχορος πέντε χρόνων, fünfjähriges wildes Schwein, n.
 Mirmidon, m. μικρὸν ἄνθρωπος, kleiner Mensch (fam. Antipps), m.
 Mirer, v. a. ἐντοχῶ, πέρι τοῦ σπινδι, μιτίζω, spie-len; se —, καταίξιμα εἰς καθρέπτην ἢ ἄλλου, sich spie-geln, sich im Spiegel befehen.
 Miroir, m. καθρέπτης, Spiegel, m.; — ardent, καυστικὸν κατόπτρον, καυστικὸς καθρέπτης, Brennspiegel, m.; (mar.) τὰ παιδί τοῦ καραβίου, ὅπου εἶναι βασιλικὴ σημαία, Spiegel eines Schiffes; œufs au —, ἀνὰ τῆς αἰτίας εἰς μάστι, Spiegelfet, Eyer n. pl. auf Butter.

Miroité, ές, *adj.* cheval — τέ, *αλγορ* παρδαλόν, ή άσπρον με ποικιλοχρόματι σημαία, Spiegelschimmel, *m.*

Miroiterie, *f.* περιγραμματισμός κα-
θ'όψεως, Spiegelschmuck, *m.*

Miroitier, *m.* περιγραμματιστής
από καθρέπτης, Spiegelschmuck-
ler, *m.*

Miroton, *m.* είδος φεγγιτού (από
ροσασμένα κομμάτια κρέας
και άρωματικά, Art Gericht
n. von gefochtem Fleische und
Gewürzen.

Mirtille, *f.* δεινδρονύκτι τι, μυρ-
σίνη, Fehlbereichenstrauch, *m.*,
Berkelbeere, *f.*

Mis, ise, *part. v.* mettre.

Missaine, *f.* τό μισοσίον κατώ-
τι, και παρ' αὐτὸ καρεφίδι,
Fodmoss, *m.*, Fodmasse, *n.*

Misanthropie, *m.* μισάνθρωπος,
Menschenfeind, Menschenhass-
er, *m.*

Misanthropie, *f.* μισανθρωπία,
Menschenhass, *m.*

† **Miscellanées**, *m. pl.* σύμμι-
κτα συγγράμματα, vermischte
Aufsätze, *m. pl.*

Miscible, *adj.* μικτός, όπου
συνμειγνύται, mischbar.

Mise, *f.* ή πασότης όπου βάνει
τις ες τό παιγνίδι, ή ες μάιν
εταίρειαν, κτλ. καταβολή, Ein-
satz, *m.*, Einlage (im Spiel,
zu einer Gesellschaft u.); τιμή
την όπου αν προσφέρει τις, Ge-
bot, *n.* (v. enchère); mon-
naie de —, argent de —,
άσπρα όπου έχουν πέσωιν,
gangbares Geld, *n.*; mise en
liberté, έλευθέρωσις (όταν
αφ'ήθουν τινά από την φυλα-

κήν), Freilassung (aus dem
Gefängnisse).

Misérable, *adj.* (— blément,
adv.) δυστυχής, άθλιος τα-
λαιπωρός, unglücklich, elend;
κακός, ηφελός, άχημυός, α-
βάριμlich, schlecht; πορικός,
κακός, άχημυός, schlecht, böse.

Misère, *f.* άδλιότης, ταλαιπω-
ρία, έλεση κακοτυχίας,
Elend, *n.*, Noth, *f.*; fig. sam.
μικρόν πόνημι, μικροπύ-
νησι, Kleinigkeit, *f.*

Misérère, *m.* τό διδάχημα όπου
χορεύεται τις εν άναγνώση
το έλέσθον με, Zeit *f.*, die
man braucht, um den Psalm
miserere mei herzusagen; je
reviendrai dans un —, έρ-
χομαι ες ένα έλέσθον με, και-
νέτερον έρχομαι ες ένα πά-
την ήρών, ήτοι ες άλλον και-
ρόν, ich komme in Kurzem (sam.
in einem Vater unser) wieder;
(méd.) χορδαφός, άκος, πό-
θος τι καθ' ό έξορά τινός την
κόπον, Darmsucht, *f.*; (sam.
das Miserère).

Miséricorde, *f.* έσπλαγχνία,
συγγνώμη, συμπόδιον,
Barmherzigkeit, *f.*, Erbarmen,
n., Gnade, *f.*; τό χάδισμα
των στασιδίων (διά τους πα-
πείδες), Sitz *m.* für die Geist-
lichen.

Miséricordieusement, *adv.* με
έλιος, από έσπλαγχνίας, mit
Erbarmen, aus Erbarmen.

Miséricordieux, *euse*, *adj.*
έσπλαγχνικός, έλεημων,
barmherzig.

Missel, *m.* ή λειτουργία, βίβλος

περιέχουσα την λειτουργίαν,
Messbuch (der Geistlichen), *n.*

Mission, *f.* έπιστολή, Sendung,
f.; περιγραφή, Auftrag, *m.*,
έπιστολή ες κήρυξιν του
εὐαγγελίου (μεταξύ των έθνι-
ων), Mission, *f.*, Sendung zu
Bekämpfung der Heiden; οι έπι-
σταλείνοι ες κήρυξιν του
εὐαγγελίου, die Mission, die
Missionare (Feldensbekämpfer),
m. pl.

Missionnaire, *m.* έπιστάτης,
έπισταλμένος ες κήρυξιν του
εὐαγγελίου, missionsnaire,
Feldensbekämpfer, Missionar, *m.*

Missive, *adj. f.* lettre —, έπι-
στολή, γράμμα έπισταλλο-
μενον ες τινά, Sendschrei-
ben, *n.*

Mitaine, *f.* χειρόκτιον μεγύλον,
εν ώ έμβαίνει όλον το χέρι,
χωρίς να έχωρη (χωρηά το δε-
κνυλα, Fausthandschuh (ohne
getrennte Finger), *m.*

Mite, *f.* ζούγιον μικρότατον,
όπου γινώσκται ες τό τμήν
Μίτθε, Käsemithe, *f.*

Mithridate, *m.* είδος θηριακά-
του άγριου άρκιου, Mithridat, *m.*,
Gegengift, *n.*

Mitigation, *f.* καταπραύνσις,
Milderung, *f.*

Mitiger, *v. a.* ηλάυνω, μετρίω,
mildern.

Miton, *m.* είδος χειροκτιού όπου
σχεπάζει μόνον τον πηχά
της χειρός, Handschuh *m.* ohne
Finger (wo die Finger unber-
deckt bleiben).

Mison-mitaine, *m.* Ισχυρόν
όπου δεν προξινει ουτε κα-

ὅν οὐτε κακόν, Arznei f.,
 e weder hilft noch schadet.
 ommer, v. n. μονακῆς, κιν-
 ὄντος διὰ τὸ πρῶτον ὅπου βί-
 κται ἐλθὲν τὸ ζῶμα πρὸς μου-
 ραίαν ἐπὶ τὴν ἡσυχίαν,
 abweichen, besonders Brod in
 leibschürhe über dem Feuer,
 u. a. sam. προσέχειν τινὲ ἀρε-
 τὴν διὰ τὴν ὑγιεινὴν του, πε-
 ποιοῦμαι, einen vorsichtig
 legen, vorsichtig behandeln.
 moyen, enne, adj. ὁ διὰ μέ-
 σου, μεσῶτος, in der Mitte be-
 findlich, Mittelz; mur —,
 λίθος ὅπου διαχωρίζεται δύο
 πάλιν, Zwischenstein, f.;
 mys —, συμβουλή ὅπου συμ-
 φωνία δύο ἀντικειμένων γνώ-
 μων, Mittelweg (zur Verein-
 lung zweier verschiedener Mei-
 nungen), m.
 nalle, f. κάθε εἶδος λιανῆς
 ποικυλίας (καὶ πᾶσι λίαν
 ἵστανται κτλ.), allerhand kleine
 Waare (von Messing, Blei u.),
 f. τὰ χαρμὰ καὶ λιανὰ σί-
 δηρα ἀπὸ τὰ ὅποια γεμίζονται
 τὰ κύπελλα, Kartätschen (für Kas-
 senen), f.
 nral, ale, adj. ὁ ἔχων σχῆ-
 ματος, müßensförmig.
 nre, f. μίτρα, Bischofsmütze,
 f.
 nlrée, ée, adj. ὅπου ἔχει μέ-
 τρον, der eine Bischofsmütze
 trägt.
 ntron, m. sam. ἐπαρήτης τοῦ
 ποταμοῦ, Bäderbursche, m.
 nixte, adj. μικτός, μίχμυ-
 ρος, vermischet.
 nixtiligne, adj. (géom.) (αὐτῆ-
 με) ὅπου τελειώνει ἐν μέρει

ἐλθὲν καμπύλας, (von geometris-
 schen Figuren), zum Theil ge-
 radlinig, zum Theil krummlinig.
 Mixture, f. μίξις, μέγμα, Ver-
 mischung, f.; ἱατρικὸν μίχτον,
 Mixture, f.
 Mixtionnaire, v. a. μίχτης (πολ-
 λὰ ἀρώματα διὰ ἱατρικόν,
 κτλ.), mischen, vermischen
 (mehrere Species zu einer Arz-
 nei u.); vin mixtionné, κρασί
 ἀρωματισμένον, ἔχει ἰδιόλογον,
 gemischter, verfälschter Wein,
 n.
 Mixture, f. ἱατρικὸν μίχτον,
 Mixture, f.
 Mnémouique, f. μνημονική
 (τέχνη), Gedächtniskunst, f.
 Mobile, adj. κινητός, ἐκκίνη-
 τος, beweglich; fig. μεταβλη-
 τός, ἀκαταστάτος, veränderlich,
 unbeständig; m. τὸ κινητὸν
 μέρος μηχανῆς, κινητὸν σώ-
 μα, beweglicher Körper, m.;
 τὸ κινεῖν, ἡ δύναμις ὅπου κί-
 νει, die bewegende Kraft; fig.
 premier —, ὁ πρωταίτιος,
 Urheber, Anstifter, m.
 Mobilier, ére, adj. κινητός,
 beweglich; biens mobiliers,
 τὰ κινητὰ ἀγαθὰ, die bewege-
 lichen Güter, n. pl., das Mo-
 biliarvermögen; succession
 mobilière, κληρονομία τῶν
 κινητῶν, Erbschaft f. des Mo-
 biliarvermögens; héritier mo-
 bilier, ἐκείνος ὅπου κληρο-
 νομεῖ τὰ κινητὰ, Erbe m. des
 Mobiliarvermögens.
 Mobilier (Mobilier), m. τὰ
 κινητὰ ἀγαθὰ, ἡ ἐνδοξαίη,
 die beweglichen Güter, n. pl.,
 das Mobiliarvermögen.

Mobilité, f. ἐκκίνησις, Bewe-
 glichkeit, f.
 Moca, m. ὁ καφεῖς ὁ ἐκ τῆς ἐν
 Ἀραβίᾳ Mocas, Mokka-Kaffee,
 m.
 Modale, adj. proposition —,
 πρότασις ἐπιδεικτική (εἰς τὴν
 λογικὴν) ὅπου περιέχει τοῦ-
 πους, περιστασιακὰ, bedings-
 ter, eingeschränkter Satz (in
 der Logik).
 Mode, f. τρόπος, συνήθεια,
 ἔθος, Art, Weise, Sitte, f.;
 ἡ μόδα, Mode, f.
 Mode, m. (gramm.) ἐγκλίσις,
 der Modus (die Art in der
 Sprachlehre); (philos.) εἶδος,
 τρόπος ὑπάρξεως, Art f. des
 Seyns; (mus.) τόμος, Ton-
 art, f.
 Modèle, m. πρωτότυπον, τέ-
 πος, Muster, Modell, n.
 Modeler, v. a. σχεδιάζω εἰς
 σχῆμα, πλῆν ἡ ἐργασία τοῦ
 σχήματος τὸν ὑπάρχοντα, ein
 Modell machen, modelliren (in
 Wachs, Thon u.).
 Modérateur, m. trice, f. διο-
 κητής, ἐπιτάτης, Regler,
 Führer, m.
 Modération, f. μετριότης, Μά-
 σίσις, f.; μετριοσύνη, ἐγκράτεια, Mäßigkeit, Ent-
 halttsamkeit, f.; ἔλεος, ἀλ-
 γοσύνη, τῆς πράξεως, Ver-
 minderung, f., Nachlaß m.
 am Preise.
 Modéré, ée, adj. μέτριος, ἐν-
 κρατής, σώφρων, mäßig, ge-
 mäßigt, enthalten.
 Modérément, adv. μετρώς, σω-
 φρονῶς, mäßig, mit Mäßigkeit.
 Modérer, v. a. μετριάζω, μά-

ἵγειν; χαλινωγῶν, περιορί-
ζω, einschränken, im Zaum
halten; se —, v. r. μεταρίζω,
ἐχρηστεύωμαι, sich mäs-
sigen, enthalten sein.

Moderne, adj. νεώτερος, νεο-
τερικός, neu, neuer, heutig;
les modernes, οι νεώτεροι
(ταρινοί), σύγγραφοί, die
neuern Schriftsteller, **m. pl.**

Modernier, v. a. μεταβάλλω
κατὰ τὸν τρόπον τῶν νεώτε-
ρων, nach dem Geschmack der
Neuern umändern

Modeste, ad. (-stement, adv.)
σώφρων, κύματος, bescheiden,
fittsam.

Modestie, f. σεμνότης, σωφρο-
σύνη, ταπεινοφροσύνη, κο-
σμιότης, Bescheidenheit, Eit-
elsamkeit, Ehrbarkeit, f.

Modicité, f. ὀλιγότης, Gerin-
gheit, Geringsüßigkeit, f.

Modificatif, ive, adj. προσδιο-
ριστικός, ὅπου προσδιορίζει,
(τροπολογικός κατὰ τοὺς
Γραμματικούς), abändernd,
modificierend.

Modification, f. προσδιορισμός,
μεταβολή, Abänderung, nä-
here Bestimmung, Einschränkung,
f.; σχηματισμός, τρό-
πος τοῦ ὑπαρχῆν, Gestaltung,
Modifikation, f.

Modifier, v. a. μεταρίζω, προσ-
διορίζω, abändern, mäßigen,
näher bestimmen; σχηματίζω,
gestalten, modificiren.

Modillon, m. (archit.) πρόσο-
λος, βάσις κορωνίδος, Spar-
rentopf, m.

Modique, adj. (-quement, adv.)

ὀλιγοπῶς, μέτριος, geringe,
mäßig.

Modulation, f. (mus.) μέλος
(ἐκ τῆν μουσικῆν), Modula-
tion, f.

Module, m. μέτρον τι τῆς ἐρ-
χαστεχνικῆς διὰ τὴν διάμε-
τρον πῶν αὐτῶν καὶ τῶν το-
μισμάτων, Modul, m. (mit
Messung des Durchmesser einer
Säule, auch der Medaillen)

Moëlle, f. μελὶς τῶν κοκκί-
ων, Mark (in den Knochen),
n.; — alongée, — épinière, ὁ
μελὶς ὅπου ἐπιδρακεται ἐκ
τῶ σπονδυλίου τῆς ῥάχης, με-
λὸς ποτιῖος, Rückenmark, n.;
— ὁ μελὶς, ἡ ψίχα τινῶν δέν-
δρων, Mark n. einiger Bäume.

Moëlleux, euse, adj. μελῶ-
δης, mäßig; fig. discours,
ὁμιλία γεμάτη ἀπὸ καλῆς
πράγματος, vernüßige, gehalt-
volle Rede, f.; vin —, πικρὸν
καὶ γλυκὺν κρασί, stark und
lieblich Wein, m.; voix
moëlleuse, φωνὴ γεμάτη
καὶ γλυκύτητα, voll tönende und
angenehme Stimme, f.

Moëlon, m. εἶδος λίθου, ἐχρη-
στεῖται λίθοι, ἀμυμονερα,
Bruchstein, Sandstein, m.

Moëuf, m. ἐγκλίσις (ἐκ τῆν
γρομμαικῆν), Modus, m.,
Art f. (in der Sprachlehre).

Mode, m.

Moëurs, f. pl. τὰ ἥθη, Sitten,
f. pl.; αἱ συνήθειαι, τὰ ἔθνη,
Gebrauche, m. pl., Gewohn-
heiten, f. pl.

Moëtte, v. monfette.

**Mohatra, adj. contrait, συμφω-
νία ὅπου γίνεται με ἀποκόν**

ὑπερβολικοῦ καὶ ἀδίκου ἐν-
δους, wucherlicher Contract,
m.

Moi, pron. ἐγὼ, ich; με, ἐμὲ,
mich; à —, φωνὴ τῶν ἐπι-
καλούντων βοηθεῖν (ἐλθετε
πρὸς ἐμὲ), zu mir! blecher!
(als Hilferuf); de vous à —,
ἀντιπρὸς ὑμῶν (τὸ λέγω), πρὸς
με τὸ ἡδέσθην ἄλλος, unter
uns gefagt.

Moignon, m. ἀπομνημόνιον,
κομμάτι (ἀπὸ χέου ἢ ποδός
κακομμένον), Stumpf, Stoma-
mel, Sturzel (eines abgetheilten
Arms oder Beins), m.

Moindre, adj. μικρότερος, ὀλί-
γοτερος, weniger, geringer;
le, la moindre, ὁ πλεον-
μικρότερος ἢ ὀλιγοτερος (τὸ
πλεον μικρότερον), ἡ πλεον
μικρότερα, der, die, das klei-
nste, geringste, mini ste.

Moine, m. μοναχός, καθολικός
Μονῆς, m.; ἀγγέλιον με τὸ
ὅπου ἐκταίνονται τὰ πορφε-
ρι, Bettwärmer, m.

Moineau, m. σπονδυλιον,
Sperling, m.; εἶδος πεν-
ταγώνματος, προσβολὴ ἀμβλο-
γώνιος μεταξὺ τοῦ παραπ-
τάσματος, stumpfwinkliger
Vierseck m. in der Corline
(einer Festung), m.; cheval-
, ἀσπὶς με τὰ αὐτὰ κομμένα,
Pferd n. mit gestügten Ohren,
Stußer, n.

Moinerie, f. τὸ καλοζητητικόν
τέχνημα, αἱ καλόζητοι καὶ τὸ
ἀνῆκοντα ἐκ αὐτῶν, Μονι-
κήριον, f. Moine, m.

Moinesse, f. καλογράνη, καλο-

μᾶλλον (καταγρηγορικῶς), *Mons*
(verächtlich), *f.*

μᾶλλον, *m.* καλογορητικῶς
(καταγρηγορικῶς), *Wöns*
in (verächtlich), *n.*

μᾶλλον, *adv.* ὀλιγώτερον, *weniger*,
min; *μᾶλλον*; *rien* —, *τελείως*
— *den*, *τίποτος ὀλιγώτερον*

μᾶλλον —, *nichts weniger*;
nichts geringer; *il n'est*
rien moins que sage, *que*
keine etc., *αὐτός δὲν εἶναι*

τίποτος φρόνιμος, πλούσιος
etc., *er ist nichts weniger als*
weise, als reich u.; *vous le*
croyez votre ennemi, mais

ce n'est pas, *il ne désire*
rien moins qu'à vous nuire,

ὅτι νομίζεις ἔχθρον σου,
ὅπως δὲν εἶναι, *δὲν ἔχει*

τίποτος καὶ σὲ βλάψει, *Sie*
halten ihn für Ihren Feind,
aber er ist es nicht, *er sucht*

nichts weniger als (er sucht
nichts weniger als (er sucht
nichts weniger als (er sucht

c'est un homme dangereux,
il ne cherche rien moins (ou
pas d'autre chose) que de

renverser l'état, εἶναι ἀν-
έρωτος ἀπὸ γέφυς κίνδυ-
νον, *δὲν ἔχει ἄλλο παρὰ τὰ*

συνέχον τὴν πολιτείαν, *das*
ist ein gefährlicher Mensch,
er sucht nichts geringeres, als den

Staat in Verwirrung zu stür-
zen (umzustürzen); *en moins*
de rien, *als ὀλίγον καιρόν*,

in kurzer Zeit, *in einem Ma-*
ß; *à moins de*, *ὀλιγώτερον ἀπὸ*,
παρὰ τοῦ ἀπὸ, *weniger als*,

unter; *à moins que ne* —,
à moins que de —, *ἀντίως*
καὶ δὲν, *παρὰ ἂν* —, *ἐάν*

δὲν —, *wesern nicht*, *wenn*
nicht, *we nicht*, *ausser wenn*,
es sey denn daß —; *au moins*,

du moins, *tout au moins*,
pour le moins, *τοῦλάχιστον*,
wenigstens, *zum wenigsten*.

Moire, *f.* εἶδος μεταξωτοῦ,
Μοῖρη (*Art Erbsenzug*), *m.*

Moiré, *se*, *adj.* ἐγασμα κυμα-
τοῦδης, *μὲ τρόπον κυματο-*
εἶδη ὑφασμένον, *gemehrt*,
gewölft wie Moiré.

Mois, *m.* μῆν, *μήνας*, *Monat*,
m.; *elle a ses mois*, *ἔχει τὰ*
καταμήνια της, *sie hat ihr*
Monatliches, *ihre monatliche*
Zeit.

Moise, *f.* τὰ δεσμοῖα τῶν σι-
νδῶν, *Band*, *n.*, *Bindebais-*
ten, *m.*

Moisir, *v. r.* μουχλιάζω, *schim-*
mein, *(schimmig werden)*.

Moissure, *f.* μουχλιάσμα,
Schimmel, *m.*

Moison, *f.* συγκομιδή μετὰ γε-
ωργῶν καὶ ἐργασίῃ γῆν καὶ
καὶ μοιρασῶν τὸ προϊόν μετὰ

τοῦ κέρους τῆς γῆς, *Pacht m.*
(oder ein Theil des Pacht)
in Früchten, *Pachtkorn*, *n.*;

— *de drap*, *μάκρος ἐνὸς*
κομματίου δούρου, *Länge f.*
eines Stücks Tuch.

Moissine, *f.* ὄστρακον, *κλωνά-*
ρια κλημάτων μετὰ σταφύ-
λια, *Büschel m.* *Weinreben*
mit Trauben.

Moisson, *f.* θέρος, *Ernte*, *f.*

Moissonner, *v. a.* θερίζω, *ερπ-*
τεν, *einnten*.

Moissonneur, *m.* —ense, *f.* θε-
ριστής, *θερίζων*, *Schmitt-*
er, *m.*, *Schmitterin*, *f.*

Moite, *adj.* ὑγρὸς, *ροσιμένος*,
feucht.

Moiteur, *f.* ὑγρασία, *υγρότης*,
Feuchtigkeit, *f.*

Moité, *τὸ ἡμισ*, *ἥμιστε*, *f.*; *fig.*
fam. ἡ γυναῖκα ὡς πρὸς τὸν

ἄνδρα, *Echthälfte* (*Heu*), *f.*;
être de — *avec q.*, *συντρο-*
φεῖναι μισοῦσα, *ἦτοι τὸ ἡμισ*

της ἑμῆς, *καὶ τὸ ἡμισ τοῦ*
κέρους, *mit einem zur Hälfte*
(des Gewinns und des Scha-

dens) gehen; *de* —, *ἀπὸ τὸ*
ἡμισ (*μετὰ συγκρητικῶν*),
um die Hälfte; *à* —, *μισό*,

halb, *zur Hälfte*; *à moitié*
ivre, *μισομεθύσμενος*, *halb*
betrunken.

Molaire, *adj.* dent —, *μυλο-*
δόντι, *Wadenzahn*, *m.*

Moldavique, *f.* εἶδος γαιώτῳ ὡς
τὸ μέλισσοχορτόν, *türkische*
Melisse (*Pflanze*), *f.*

Mole, *f.* φενδοῦμανον, *κομμά-*
τι κράτος ἀσχηματιστον ἀπὸ
γεννητῶν πολλῶν αἰ γυναί-

κας, *Monfals* (*Mondfals*), *n.*;
πρόβολος, *πρόγραμμα εἰς τὴν*
θάλασσαν διὰ ἀσφάλειαν,

Wehrdamm, *Spandamm*, *m.*

Molécule, *f.* μέρος σώματος,
σφαίριδιον (*κίσματος*), *Thells-*
chen n. eines Körpers, *Kügel-*
chen, *Klumpchen n.* *Blut*.

Moler, *v. n.* ἀρμενίζω *μετὰ τὸν*
ἄερα εἰς τὴν πρὸν κην, *mit*
vollem Winde segeln.

Molester, *v. a.* ἐνοχλῶ, *beläst-*
igen, *beschweren*.

Molet, *m.* τρύπη εἰς τοῦ χρυ-

σικαῦ, *Goldschmidtzange*, *f.*

Molette, *f.* ὁ ἀπαιτήσιμος τοῦ

παιριστήρος διὰ τὸ ὀλιγον,

Σπορτάδης, *n.*: είδος ποταμίου εις τὴν ποταμὸν τῶν ἐλλόνων, Steingasse (am Fusse der Pferde), *f.*: κόπος μαγνέοντος μετὰ τὸν ὅποιον τρίβουσι τὰ χορμίστα οἱ ζωγράφοι, Käufer *m.* zum Reiben eines der Mahler.

Mollet, *v. a.* γυαλίζω τὰ κοσμήματα, Krustalle poliren.

Molière, *f.* τόπος ἐνθα ἐβγάνοντο μολόπετρας, Sandsteingrube (zu Mühlsteinen), *f.* terre —, *adj.* γῆ βυλκώσης μαιγμένη μετὰ πηλόν, lehmige Erde, *f.*

Mollasse, *adj.* μαλακός, γυνώσκω, weich, wisk, schlaff.

Mollement, *adv.* μαλακά, weich; *fig.* ἀμελῶς, nachlässig; ἀνάνδρως, weiblich.

Mollesse, *f.* μαλακότης, Weichheit, *f.*; *fig.* τρυφερότης, ἀνανδρία, Weichlichkeit, *f.*; ἀμελῶς, ἀνδρική, Nachlässigkeit, Trägheit, *f.*

Molet, *ette*, *adj.* μαλαζούτσικος, etwas weich, etwas zart; pain —, είδος ψωμοῦ, μικροῦ καὶ ὀσπρου, Art kleiner weißer Brode, Milchbrode, *n. pl.*

Mollet, *m.* γαστροκνήμιον, ἡ ἀντα, Wade, *f.*; μικρὸς κρωσσός, kleine Franze, *f.*

Molleton, *m.* είδος μαλλίνου υφάσματος, Molton (ein Wollezeug, *m.*

Mollifier, *v. a.* (méd.) μαλακίζω, erweichen.

Mollir, *v. n.* μαλακίζω γυνώσκω μαλακός (ὡς μαζικά ἀπιδία), weich, teigicht werden

(wie manche Biennen); *fig.* υποτάσσομαι ὡς φοβιζόμενος, auf eine feige Art nachgeben.

Molluscine, *m. pl.* τὰ μολύσκινα, ὡς σηπία zrl., die Schleimthiere (Würmer), *n. pl.*, Mollusken, *f. pl.*

Molosse, *m.* πούς μετρικὸς συνισταμένος ἐκ τριῶν μικρῶν κυλίων, Berseuf *m.* von drei langen Hunden.

Molague, *f.* γυνὴ ἡ ἀπὸ τὰς νήσους Μολούκας (είδος μελισσογράφου), moluffische Wilsche, *f.*

Molybdène, *f.* μολύβδαινα (είδος ημιματάνου ἀπὸ τοῦ ὁποῖον γινέονται μολυβοκόνδυλα), Wasserbley, Kisteley, *n.*

Moment, *m.* ὁπὴ ἐξ ὁραμαῦ, στιγμή καρπῦ, Augenblick, *m.*; à tout —, κάθε στιγμήν, jedes Augenblick, alle Augenblicke.

Momentanée, *adj.* πρόσκαιρος, στιγμιαίος, Augenblicklich.

Momentanément, *adv.* διὰ μέλαν στιγμήν, auf einen Augenblick.

Momerie, *f.* περιτύλιγμα μετὰ ἑλαιοῦ καὶ φορέματα, νά μη γνωρισθῇ τινός, Mummerey, *f.*; προσποίησης, Verstellung, *f.*; χωρῆτας, Scherz, *m.*

Momio, *f.* μούμια, Mumië, *f.*

Momon, *f.* ἡ ποσότης ὅπου βάνεται εἰς τὸ πνεῦμα τῶν κύβων, Einsatz *m.* im Würfelspiel.

Mon, *ma*, *pron.* ἐμός, μου, mein; — ami, ma mère, ὁ φίλος μου, ἡ μήτηρ μου, mein Freund, meine Mutter; mes

amis, οἱ φίλοι μου, meine Freunde.

Monacal, *ale*, *adj.* μοναχικός, ὁποῦ ἴσχυται εἰς μοναχον, monachisch, Mönchsch.

Monacalement, *adv.* μοναχικῶς, κατὰ τὸν τρόπον τῶν μοναχῶν, wie ein Mönch, nach Mönchseart.

Monachisme, *m.* (προφ. monakisme) ἡ κατάσταση τῶν μοναχῶν, Mönchstand, *m.*, Mönchseisen, *n.*

Monarchie, *f.* μοναρχία, Monarchie, Kleinherrschaft, *f.*

Monarchique, *adj.* μοναρχικός, monarchisch.

Monarque, *m.* μονάρχης, Monarch, Kleinherrscher, *m.*

Monastère, *m.* μοναστήριον, Kloster, *n.*

Monastique, *adj.* μοναστικός, klösterlich.

Monaut, *adj.* ὁποῦ ἔχει ἑνα μόνον αὐτί, einöbrg.

Mouveau, *m.* σωρός, δημοσίαι, Haufen, Schober, *m.*

Mondain, *aine*, *ad.* (-nemen, *adv.*) κοσμικός, φιλόκοσμος, μάταιος, weltlich, irdisch, eitell.

Mondanité, *f.* ματαιότης, ἡφισμός, Weltlichkeit, Eitelkeit, *f.*

Monde, *m.* κόσμος, Welt, *f.*; ὁ κόσμος, οἱ ἄνθρωποι, Leute, *m. pl.*; Il connaît bien son —, ἡξεῖοι καλά ἐκτενῶς μετὰ τοὺς ὁποῖους ἔχει τὴν κάμψ, er kennt seine Leute gut; avoir du —, ἔχω πολιτικούς τρόπους, ἡξεῖομαι πολιτικὰ εἰς τὴν συγκαταποίησιν; Welt haben.

Monder, *v. a.* καθαρίζω, reinigen, säubern; — *de l'orge*, ξεγλαδίζω τὸ κριθῶν, Gerste schälen; — *de la casse*, ξεγά-
λω τὴν κάσσαν ἀπὸ τὸ κα-
λὸν της, Cassien anshülfen.

Vondificatif, *ive*, *adj.* (méd.)
καθαρστικὸς, reinigend.

Vondifier, *v. a.* (méd.) καθα-
ρῶ, reinigen.

Vondiaire, *m.* ἀργυροκόπος
(ὁ τοῦ ἀργύρου), Münzer
(von den Alten), *m.*

Monial, *m.* μοναχὸς, καλόγη-
ρος, Mönch, *m.*

Moniale, *f.* μοναχὴ, καλόγρια,
κάλυρα, Nonne, *f.*

Moniteur, *m.* συμβουλευτὴρ,
rathgeber, Rathgeber, Ermah-
ner, *m.*

Monition, *f.* νοσήτης, Erzi-
nung, Ermahnung, *f.*

Monitoire, *m. et adj.* lettres
monitoires, — monitoriales,
επιμαρτυρικὸν ἐπιστολὴν, Er-
mahnungsschreiben, Ermah-
nungsschreiben, *n.*

Monitorial, *ole*, *adj.* ἐπιμαρ-
τυρικός, ermahnend. *v.* moni-
toire.

Monnaie, *f.* νόμισμα, monéda,
Münze, eine Münze, *f.*; τὸ ἄ-
ργυροκοπεῖον, Münze, Münz-
stätte, *f.*; λιανὰ χρήματα,
λιανὰ ἀσπρά, Münze, klei-
nes Geld.

Monnayage, *m.* ἀργυροκοπε-
ον, ἡ κατασκευὴ τῆς monéda,
das Münzen, Münzwesen.

Monnayer, *v. a.* κατασκευάζω
monéda, ἀργυροκοπέω, mün-
zen, prägen, Geld schlagen.

Monnayère, *f.* *v.* nummulaire.

Monnayeur, *m.* ἐκμισθός ὁ ποῦ
κατασκευάζει τὰς monédes,
ἀργυροκόπος, Münzer, *m.*
faux —, ὁ ποῦ κόπτει ψεύ-
την monéden, Falschmünzer,
m.

Monocéros (licorne), *m.* μονό-
κερως (ζῶον), Einhorn, *n.*

Monocle, *m.* τὸ γυαλὶ ὁποῦ
χρησιμεύει μόνον διὰ τὸ ἑνα
μάτι, Fernglas *n.* aut für ein
Auge.

Monocorde, *m.* μονόχορδον,
Monochord, *n.*

Monocule, *m.* (chir.) εἶδος δε-
σμάτος τοῦ (χάλασμῶν)
ματιῶν, Binde *f.* für ein fran-
kes Auge.

Monogramme, *m.* μονόγραμμα,
μόνοκρονόμην, verzogtes
nre Name, Namenszug, *m.*

Monologue, *m.* μονολόγος, ὁμι-
λία ἐνὸς μόνου (ἐπὶ τὸ θεα-
τρον), Selbstgespräch, *n.*, Mo-
nologue (auf der Bühne), *m.*

Monomachie, *f.* μονομαχία,
Zweikampf, *m.*

Monomanie, *f.* μονομανία (ὁταν
καταβρεχέται ὁ μανιακὸς εἰς
μίαν ἐξωριστὴν ἰδέαν μόνου),
Monomanie, *f.*, fester
Wahnfinn (wo einer eine fixe
Idee hat).

Monôme, *m.* (math.) μονόμυ-
νον, einfache Größe, *f.*

Monopétale, *adj.* (botan.) μο-
νοπέταλον, einblättrig.

Monopole, *m.* μονοπώλειον,
Alleinhandel, *m.*, Monopol, *n.*

Monopoler, *v. a.* κίεω μονο-
πωλεῖον, Alleinhandeln, treiben.

Monopoleur, *m.* ἐκείνος ὁ ποῦ

ἔχει μονοπώλειον, μονοπώ-
λης, Alleinhandler, *m.*

Monosyllabe (προσφ. τὸ *s* εἰς
δύο ss), *adj.* μονοσύλλαβος,
einsylbig, *s. m.* μονοσύλλαβον,
einsylbiges Wort, *n.*

Monosyllabique, *adj.* vers —,
μονοσυλλαβικός πῆγος, συν-
θετός ἀπὸ μονοσύλλαβου,
Vers *m.*, der aus einsylbigen
Wörtern besteht.

Monotone, *adj.* μονότονος, ein-
tönig, eintönig.

Monotonie, *f.* μονοτονία, Ein-
tönigkeit; Eintönigkeit, *f.*

Monseigneur, *m.* τίτλος διδύ-
μενος εἰς τοὺς ἡγεμόνας, καὶ
μεγατάρας, gnädiger Herr.

Monsieur, *m.* (pl. Messieurs)
κύριος (ἀδέντης), Herr;
ἀδέντα μου, mein Herr! ὁ
(πάλαι) μεγαλήτορος ἀδελφός
τοῦ ἡγῆος τῆς Γαλλίας, (the-
dem) der älteste Bruder des
Königs von Frankreich.

Monstre, *m.* τέρας, τεράστιον,
Ungeheuer (prop. et fig.), *n.*

Monstruensement, *adv.* τερα-
τωδῶς, ungeheuer; υπερμε-
γέθως, υπερβολικῶς, über-
mäßig.

Monstrueux, *euse*, *adj.* τερα-
τωδής, βδελυκτός, φοβερός,
ungeheuer, abscheulich, entset-
lich; υπερβολικός, ungeheuer,
übermäßig.

Monstruosité, *f.* τὸ τέρας, σῆ-
μα τερατώδες, τὸ τερατώδες,
Ungeheuer, *f.*, das Ungeheuer.

Mont, *m.* βουνός (ὄρος), Berg,
m.; — *de piété*, τόπος ὁπου
σταύρωνται ἀσπρά ἐπὶ ἐξέ-
ρον, Erzhaut, *n.*; les monts,

pl. τὰ βουνά, Berg, m. pl. Gebirge, n. pl.; τὰ ἄλπεα ὄρη, die Alpen, f. pl. — pagnote, v. pagnote.

Montage, m. τὸ ἀνέβασμα, das Hinauffsteigen; Hinauffschaffen.

Montagnard, arle, adj. βουνιώτης, ὄρεινός, Bergz.; s. m. κατοικοῦς εἰς τὰ βουνά, Bergbewohner, m.

Montagne, f. ὄρος, βουνόν, Berg, m.

Montagnoux, euse, adj. βουνιώδης, βεργίς, gebirgig.

Mountain, m. faucon —, λεγάκι βουνιώτικον (ὄρειον τι), Bergfalk, m.

Moutant, m. ἔλκον εἰς ὄρειον ἢ παραθύρον, Thät: oder Fensterfloss, f.; ce vin a du —, αὐτὸ τὸ κρασί ἔχει δύναμιν, dieser Wein hat Kraft, Feuer; τὸ συμποσούμενον, ποσότης ὅπου ἐξερπύκεται ἀπὸ ἑνὸς λογιματοῦν), Betrag, m., Summe, f.; le faucon prend le —, τὸ λεγάκι πιάζει ἀνελυότερα ἀπὸ τὸ πούλλο τὸ ὁσὸςον κεννή, der Falke überfliegt den Vogel.

Monte, f. συνουσία ἀλόγων, das Bescheiden des Hengstes.

Montée, f. μίση ἀνάβα, Stiege, kleine Treppe, f.; σκαλίδι, Stufe, f.; ἀνέφορος, Aufahrt, f., aufwärts gehender Weg, m.; ἀνέβασμα, das Aufsteigen, Emporsteigen.

Monter, v. n. ἀναβαίνει, steigen, hinaufsteigen, hinaufgehen, fahren, reiten; aufsteigen (εἰς τὸν ἄερα, in die Luft); ἔγει, ἀναβαίνει (εἰς ἀνώματα κτλ.),

steigen, emporsteigen, bestetert werden; — en chaire, ἀναβαίνει εἰς τὸν ἄμθωνα, ἵθι διδάσκει, die Kanzel bestetert, streiben; une plante monte en graine, τὸ φυτόν ἐκπορεύεται, ἀρχίζει νὰ κάμνη σπόρον, eine Pflanze schiebt in Samen; monter à cheval, ἀναβαίνει εἰς τὸ ἄλογον, zu Pferde steigen; ἀνελύνω κατ' αἶμα, καρδίακένω, ἱσπένω, reiten, v. a. ἀνέβειναι, hinauf ziehen, hinauf schaffen, bringen; — un cavalier, δίδω ἄλογον εἰς τὸν ἱππῆα, einen Reiter beritten machen, mit einem Pferde versehen; — la garde, (ἀπὸ τοῦ στρατοῦ), ἀνελύνω νὰ κάμω φυλάκην (ἀλλήλων τὴν βίβλαν), auf die Wache ziehen; — un diamant, δίδω ἕνα διαμάντι (εἰς δακτυλίδι), einen Diamant fassen; — un fusil, δίδω τὸ κορτάκι εἰς τὸ τουφέκι, eine Flinte schäften; — q. en ligne, προμηθεύω τινός τε (ἀνεγκαιὰ) παντί, einen mit Wäsche versehen; — une maison, προβάλλω ἕνα σπίτι μετὰ ἀνεγκαιὰ πρεθόν, ein Haus einrichten, mit Hausrath versehen; — une montre, κομίδω τὴν ὥραν (τὸ ὡρολόγιον), eine Uhr aufziehen; — un instrument (de musique), δίδω χόρδους εἰς ἕνα ὄργανον μουσικόν, ein (musikalisches) Instrument mit Saiten beziehen; un homme est bien monté, mal monté, καρδιακένει καλόν, ἢ κακόν

ἄλογον, ein Mann ist gut besattelt, schlecht besattelt (reitet ein gutes, ein schlechtes Pferd); vaisseau percé pour cinquante canons, et monté de trente, καράβι τρυπημένον διὰ πενήντα τόπων, καὶ δὲν ἔχει πέντε τοιάκοντα, ein Schiff, das auf fünfzig Kanonen gebahrt ist, aber nur dreissig führt.

Montgolfière, f. ἀεροστατική μηχανή ὅπου ἀναβαίνει εἰς τὸν ἄερα διὰ μέσου φωτός ἀναμμένης, Luftball m., der durch Feuer in die Luft gehoben wird.

Monticule, m. λόφος, βουνάκι, Hügel, kleiner Berg, m.

Mont-joie, f. σωρός λίθων ὅπου ἔβανον εἰς τὰς ὁδοὺς, εἰς σημείον μὲν νίκης κτλ., Steinsäufen m. am Wege zum Andenken eines Sieges ic.; φωνή ποτε των φρονεόντων εἰς τὴν μέγλην, ehemaliges Felsgeräth m. der Franzosen; τίτλος τοῦ πρώτου μεγάλου κήρυκος εἰς τὴν Γαλλίαν, Titel m. des ersten Wappenherolds in Frankreich.

Montoir, m. ἀναβάθρα, πύργος εἰς τὴν ὁδοῖαν πατεῖ τις διὰ νὰ ἀναβῇ καλλήτερον εἰς τὸ ἄλογον, Aufstiegs (Stein) m.; un deumeur auf's Pferd zu steigen; le côté du —, τὸ ὑπερῶν μέρος τοῦ ἄλλοῦ (ὅπου ἀπὸ αὐτοῦ τὸ μέρος ἀναβαίνουν εἰς τὸ ἄλογον), linke Seite f. des Pferdes (weil man da auf's Pferd steigt); le côté hors du —, τὸ δεξιὸν μέρος

ὅς ἀλόγον, die rechte Seite
des Pferdes.

Montre, *f.* κομμάτι ἀπὸ τοῦ προ-
αίματος (ἐξ ἐνδείξεως τῆς κατα-
στάσεως τοῦ κυματῶ), μύστιρα,
τοῦτο (von Sucht etc.); τὸ σημεῖον
τοῦ οὐ ἐργαστηριακοῦ βάλλον
υποσφῆν τῶν ἐργαστηρίων
ἵνα γὰρ ἡξέσθῃ ὁ κόσμος τι
πλοῦτος, Aufhang m. vor
Kaufmannsläden; θάκη τῶν
φρακτικῶν ὅπου ἔχουσιν ἱεραι-
τικά καὶ ἀσημεῖα ἐξ ἐνδεί-
ξεως πύργων, Schauffächchen n.
der Goldarbeiter und Juwe-
liere; ὁ τόπος ἐξ τῶν ὁλοίων
ὃ ἐπακόμοι φέρουσιν ἐξ
ἐνδείξεως τὰ ἄλλα ὅπου ἔχουν
τὰ πλοῦτα, Vet m., wo die
Reisbänder zur Schau ihre
Pferde aufstellen; ἐνδείξεις,
ἐνδείξεις τῶν στρατιωμάτων,
Musterung, Heerchau, *f.*;

Μοῦση —, v. étaler. ὁ μισθὸς
τῶν στρατιωτῶν κάθε μήνα,
Lohnung *f.* der Soldaten; ὁμο-
λόγιον (ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον
τοῦ κυρίου, ἐξ τῆς τῆς), Uhr,
besondere Taschenuhr, *f.*; —
d'orgues, οἱ σωλήνες τοῦ
ὄργανου, ὅπου φέρονται,
die äußern Orgelpfeifen *f. pl.*,
welche man sieht.

montrer, v. a. δεικνύω, zeigen,
weisen; διδάσκω, παραδίδω
(ἐπιστήμην, τέχνην), lehren,
unterrichten.

montueux, euse, *adj.* ἄνθος,
γυμνός ἀπὸ ἀνθρώπων, καὶ
κατὰ τὸν ὄρον, uneben, bergig.
monture, *f.* ζῶον διὰ καβαλίσ-
κειν, Thier n. zum Reiten;
τὸ ζῶον τοῦ τουρκείου, Schaft

m. eines Schiefsgewehrs; ἡ τε-
λευτὴ προσάρμοσις τῶν μερῶν
παντὸς πρᾶγματος κατα-
σκευαστοῦ, das Anpassen, Zus-
ammenfügen der Theile eines
Ganges; — de l'éperon, τὸ
πτεξὶ ἐξ τῆς περιστήσεως (ἐξ
τῆς μηχανῆς), Spornleder, n.

Monument, m. μνημεῖον, Denk-
mal, n.; μνημεῖον (τάφος),
Grabmahl, n.

se Moquer, v. a. περιγεῖω, sich
(über einen oder etwas) lustig
machen, (einen) zum Wollen
haben, (jemandes oder eines
Dinges) spotten, (einen oder
etwas verachten; καταφρονεῖν,
δὲν ψηφῶ, sich nichts daraus
machen.

Moquerie, *f.* περιγέλασμα, Ver-
lächung, *f.*; ἀποσπον, Unge-
heimlichkeit, *f.*

Moquette, εἶδος μάλλινον, Mo-
cade, Art Trippelammet, m.

Moqueur, euse, *adj.* φιλοσοφί-
μων, περιγελάστης, περιγε-
λάσμων, Spötter, m., Spöti-
lerin, *f.*

Morailles, *f. pl.* σιδήρον τι
ὅπου βάλλον ἐξ τὸ στομα τοῦ
ἀλόγου διὰ γὰρ τὸ ἡμερεύσασθαι,
Brems (Werkzeug der Fuß-
schmiede), *f.*

Morillon, m. τὸ σιδήρον τοῦ
σεντουικίου, ὅπου ἐμβαίνει ἐξ
τῆν κλειδοσφαιρῶν καὶ σφαλῶν,
Schließheften, m.

Moraine, *f.* τὸ μαλλὶ τῶν προ-
βατίων ὅπου ἐπόνησαν ἀπὸ
καίνα πάθος καὶ ἐμειώθη
μὲ τὸν ἀσβεστόν, Eterblings-
welle (von veredeten Schafen),
f.

Mornines, *f. pl.* εἶδος σκαλι-
ων ἐξ τῶν ζώων τῶν ἀλό-
γων, Vet Würmer m. pl. im
After der Pferde.

Moral, ale, *adj.* ἡθικός, sittlich,
moralisch.

Morale, *f.* ἡ ἡθική, Sittenlehre,
Moral, *f.*

Moralement, adv. ἡθικῶς, sitt-
lich, moralischer Weise.

Moraliser, v. a. ἡθοποιεῖν, mo-
ralisiren.

Moraliseur, m. ἐκεῖνος ὅπου
προσποιεῖται γὰρ ἡθικὴν ἡθι-
κῶς, Sittenprediger, m.

Moraliste, m. συγγραφεὺς ἡ
διδάσκων ἡθικῶς, Sitten-
lehrer, Moralist, m.

Moralité, *f.* ἡθικὸν ἀπόφθε-
γμα, Sittenspruch, m.; ἡθι-
κὸν ἐπιμώδιον, Moral *f.* einer
Fabel; τὸ ἡθικόν, τὰ ἡθῆ,
Sittlichkeit, Moralität, *f.*

Morbide, *adj.* ζωτανὴν χρω-
μάτισμα τῆς σαρκὸς (ἐξ τῆν
ζωρηγίας), hart und weich
(vom Fleische in Gemälden).

Morbidesse, *f.* ἡ τρυφερότης
τῆς σαρκὸς ἐξ τῆς ζωρηγίας,
Barttheit und Weichheit *f.* des
Fleisches (in Gemälden).

Morbifique, *adj.* νοσοποιός,
ὅπου προξενεῖ ἀρρώστιαν,
Krankheit verursachend.

Morce, *f.* αἱ πλάκες ὅπου ἐνω-
νται μὲ τὰς ἄλλας πλάκες
τῆς στρώσεως, ἡ σειρὰς, Stein-
platten *f. pl.*, die mit andern
auf der Straße in der Reihe
verbunden werden.

Morceau, m. κομμάτι, Stück,
Stückchen, n.; κομμάτι φη-

γρητόν, (μπουκουριά), Bissen, m.

Morceleur, v. a. διαμεμαρύνω εἰς κομμάτια, zerstückeln, zerstückeln.

Mordache, f. ἰσχυρὴ μεγέλον, περιφρονη, große Sange, Genesung, f.

Mordacité, f. τὸ θυμὸν ἢ θυμὸν ἐκείνου ὅπου καταβύβωσκον (ὡς τὸ ἀσημόνητον), beifende Schärfe, f. ακώμημα (μεταφ.), das Beifende (im Neben).

Mordant, ante, adj. δεικτικός, ὅπου δεικνύειν, beifend, frefend; fig. αποκτικὸς, beifend (im Neben); m. εἶδος βερνίκης (διὰ βερνίκου), Beife f., Firnis m. zum Bregolben.

Mordelle, f. βοσποδάκη (ἐντομων, ζωόφωρον), Blumenfäfer, Erdftobfäfer, m.

Mordicant, ante, adj. δεικτικὸς, δεικτικός, beifend (propr. et fig.).

Mordienne, f. à la grosse —, (pop.) ἐκάκως, elckuivώς, ften heraus.

Mordiller, v. a. δεικνέω ὀλίγον καὶ συχνά, ein wenig und oft beifen.

Mordoré, ée, adj. κόκκινον ὅπου κίττει εἰς τὸ μαύρον, braunroth.

Mordre, v. a. δάκνω, δεικνέω, τιμῶ, beifen, fncipen, zwiften; κατακτείνω (ὡς τὸ ἀσημόνητον τὸ μεταλλά), frefen, zerfrefen; fig. κατακτείνω, κακολογῶ, fadeln.

More, m. αἰθῶν, μαυρὸς, Mohr, ein Schwarzer, m.

Moreau, adj. m. cheval —, ἄλογον πολλὰ μαύρον, Rappé, m.

Morrelle, f. σπρίγγος (φυτόν τι), Nachtſchatten, (Pflanze), m.

Moresque, adj. ὅπου ἐνέχει εἰς τοὺς Μαύρους, mohrifiſch; m. εἶδος χοροῦ, Moberntanz, m.; εἶδος ζωγραφίας (ὅπου παραſταίνει πικρὰ ἔκδη σχήματα), Art groteske Malererey, f.

Morfil, m. τὰ λεπτὰ μόρια ὅπου μνησκον εἰς τὸ μαχαίρι, ἢ ξυράφι ὅταν ἀνοισθῶν, faden m. pl. in der Schärfe eines gefchliffenen Meſſers oder Barbiermeſſers; τὰ δόντια τοῦ κλέριαντος πρὶν ἐργασθῶν, noch unverbarbeitete Stephantenzähne, m. pl.

as Morfondre, v. a. κρυῖναι, πίκω, παγεῖν ἀπὸ τὸ κρύος, ſich erkälten; fig. γὰρ πολλὸν παγεῖν εἰς μίαν ὁπὸ θύρας μὲ τὴν ἐλπίδα καὶ ἐπιτίχῳ τι καὶ δὲν ἐκτελεζέσθαι, ſeine Zeit wandeln in einem Gefchäfte verlieren, indem man ſich vergebliche Hoffnungen macht, damit etwas zu erlangen.

Morfondure, f. αἶθος τὴν ἄλογον ὅταν ἦναι ἑστία καὶ κρυώσουν, Strengel (Krankheit der Pferde von Erfältung), m.

Morganitique, adj. mariage —, ὁπαιδία μὲ γυναῖκα κατωτέρως καταſταſεως, Heirath f. mit einem Frauenzimmer geringern Standes.

Morgeline, f. ἀργαλλίς (χόρτον λαμνικόν, Böhnerdill, m., Vögelfraut (Pflanze), n.

Morgue, f. στυγερὸς, κατήχη, ἀσπλην ὑπερηγία, ernſthafte, trogige Weife, n., folzer Ernſt, m.; m. πος εἰς τὴν ἐξοδὸν τῆς φυλακῆς ὅπου κατὰ οὐκ οἱ φυλακατοὺς τὸν φυλακωμένον μὲ προσοχὴν, Ort m. im Gefängniſſe, wo die Gefängniſſe wider die Gefangenen genau betrachten; τόπος ὅπου γάρουν τοὺς ἀποθνήσκοντες, ἀποθνήσκοντες καὶ. διὰ τὴν τοὺς γυνώσκων ὁ καὶ, Ort, wo man Todgefundene hinlegt, damit ſie jemand vielleicht erkennen könne.

Morguer, v. a. ἀργιοκτυπέω, einen trogig anbliden; κτυπέω τινά μὲ καταφρονέειν, einen verächtlich anbliden.

Morgueur, m. φυλακωτὴν ὅπου κοτιάει μὲ προσοχὴν τοὺς φυλακωμένους, Beſchauer m. der Gefangenen.

Moribond, onde, adj. ψυχρόθων, ψυχρομαχών, fterbend, todtfrant.

Moricand, onde, adj. μελεγχρινός, ſchwarzbraun.

Morigéner, v. a. εὐτεκνῶ τὴν ἡθὴ τινός, καὶ εὐτεκνῶ τὸν παῖκατον, διδάſκει τὴν χορτοφάγειν, einen zu guten Ziegen erziehen, zu ſeiner Pflicht anhalten.

Morille, f. εἶδος ἀκανταριῶν μαύρον ὅπου τρώγεται, Morehel, f.

Morillon, m. εἶδος ſτεφυλῶν πατρῶν, Art ſchwarze Weinbeeren, f. pl.; οὐκ αὐτῶν.

κατέργαστα, τόθε, una-
arbeitete Smaragde, m. pl.
m. f. φυτόν τε λαμαίων,
Porzellant, n.

μου, f. είδος περιεχέλαας,
Schulhaube, f.; είδος ποιη-
της πρακτικῆς (ὅταν ἀναγκα-
σθεῖ τις νὰ κοιμηθῇ μερι-
ττωμένη εἰς τὸν ὅμιον),
lintertragen (eine Soldaten-
tafel), n.

rne, ad. τεθλιμμένος, θλι-
μένος, σκυθρωπός, verdrie-
ss, mürrisch, finster.

rne, adj. (blas.) (τὰ πουλ-
τά καὶ ζῶα) χωρίς δόντια,
ὄνη, γλώσσαν, οὐραν καὶ
ὄδια, (von Vögeln und Thie-
ren auf Wappen) ohne Zähne,
Schnabel, Zunge, Schwanz,
Füße.

mille, f. (pop.) δάπισμα,
maullos, Maulschelle, Dachs-
maul, f.

rnos, adj. σκυθρωπός, αὐ-
στηγός, grämlich, mürrisch.

rnion, m. είδος ψείρας, ὅπου
κωλύει εἰς τὰς ῥίνας τῶν τρι-
ῶν εἰς τὰ ἄδρια τοῦ ἀνθρώ-
που, Gillant, Reitlaus, f.
rnors, m. στόμιον χαλκοῦ, Ge-
ß, Mundstüd n. am Pferde-
maule.

rnorsure, f. δάγκημα, Biß, m.

ort, f. θάνατος, Tod, m.; ἂ-
—, θανατηφόρος, διὰ θά-
νατον, auf den Tod, zum Tod
e, tödtlich; — aux rats, φερ-
μαί n διὰ τὰ ψοφοῦν οἱ
ποταροὶ, Rattengift, Mäuse-
gift, n.

ort, orle, part. (v. mourir),
καθήμενος, ἀποδυμένος,

νεκρός, todt; les morts, pl.
oi νεκροί, die Todten, m. pl.
Mort-bois, v. mourir.

Mortadelle, f. λουκανίκον τε
ιταλικόν, itallänische Meth-
wurst, f.

Mortuaillable, adj. δούλος, τὸν
ὅποιον κληρονομεῖ ὁ δεσπό-
της του, leibeigen, leibfällig.

Mortaille, f. (jur.) κατάστισις
δούλου ὅπου δέν ἔχει ἔλε-
νερταν νὰ κάμῃ διαθήκην,
VeiBelgenlschaft, leibfälligkeit, f.

Mortaise, f. χάραγμα, ἀλλὰ
εἰς σαρδί διὰ τὰ ἐμβῆ ἄλλο,
Einlschnitt, m., Fuge, f.

Mortalité, f. τὸ θνητόν, Sterbs-
lichkeit, f.; θανατικόν, κολ-
λητικὴ ἀφθωσία ἀπὸ τὴν
ὅποια ἀποθνήσκουν πολλοί,
das Sterben, die Seuche.

Mortel, elle, adj. θανατικός,
tödtlich; θνητός, sterblich.

Mortellement, adv. θανατικῶς,
διὰ θάνατον, tödtlich, bis auf
den Tod.

Morte-paye, s. paye.

Morte-saison, f. ἀπαργία, και-
ρός εἰς τὸν ὅποιον δέν ἐπι-
σκει τινὲς δουλείαν (νὰ κε-
ρήσῃ τὸ ψαμὶ του), stille,
nahrungs Zeit, f.

Mortier, m. μίγμα γῆς, ἡ γώ-
ματος με νερόν, ἡ με ἀσβε-
στιν ἀσβετόν εἰς τὸ νερόν,
Mörtel, m.; γουδί, ὄλμος,

Mörfel, m.; μορτίριον (τόπιν
ἀπὸ τὸ ὅποιον ῥέγνουν ταῖς
μύρμυκας), Feuermortier, n.

Mörfel, m.; είδος κατέρμα-
τος τῆς κεφαλῆς ἀπὸ κατη-
γέρ, ἀπὸ ἐφόδου οἱ προ-
στάμιοι τῶν παρλαμένων,

Sammelzüge f. der chemali-
gen Parlamentsspräsidenten;
είδος λείκρου, Ket Leuchter,
m.

Mortifère, adj. θανατηφόρος
den Tod bringend, tödtlich.

Mortifiant, ante, adj. ταλα-
πωρών, θλίβων, trübsend.

Mortification, f. νέκρωσις πα-
θῶν, σκληραγωγία, Abtödt-
tung, Kaskung, f.; λήπ-
δια ἔγγιον, Kränkung, f.
(chir.) νέκρωσις, Absterben n.
des Fleisches.

Mortifier, v. a. κάμνω τὸ κρέ-
ας νὰ γίνῃ τρυφερώτερον, das
Fleisch mürbe machen; fig.
ἀπονεκρώνω τὸ σῶμα με τη-
στεῖαν, σκληραγωγῶν κτλ.
fastenen, abtödten (die Be-
gierden it.); — g., ἔγγιναι
λυπῶν, θλίβω τινα, trübsen.

Mort-né, v. naître.

Mortoise, v. Mortaise.

Mortuaire, adj. ἀνήκων εἰς ἐν-
ταφιασμόν, zu Beichenbegäng-
nissen gehörig; drap —, σκῆ-
δόνιον (παρὶ) με τὸ ὅποιο
απεπάζουν τὸ νεκροκράββα-
τον, Beichen Tuch, n.; registr-
—, κατάλογος τῶν τεθνηκό-
των, Todtenliste, f.; extra-
—, μαρτυρικὸν γράμμα διὰ
τὸν θάνατον τινός, Todten-
schein, m.

Marue, f. σκυλόψαρον, Kabe-
lau, Stodfish, m.

Morve, f. μύξα, Röh, m.; μύ-
ξα (πάθος τι τῶν ἀλόγων
Röh (Pferdekrankheit); σπιν-
μα τοῦ φρυγίου τῆς παλαιοῦ
ῥαλνιῖ f. des Rattichs.

Mortveau, m. πλέοντα, μύξ-
24

πυκνή, záher Schleim, pop. Qualifier, m.

Morvenx, euse, adj. μυζώδης, rofig; s. m. et f. παιδί (ή κορίτσι) άπιστον όπου τρέχει ή μύξα του, pop. Κορναίε, f., Rorlinge, m.; Rorinádesh, n.

Mosaïque, f. κατασκευή από μικρά λίθάρια, ή κομμάτια γυαλιά ήνωμένα με τέχνη, και όπου περισταλίνες διαγορα σχήματα, έργον διά μουσίον, διά μηχανών, Musonarbeit, Mosaik, f.

Moscacelle, f. γυνή τι (μοσχόχοστον), Wisamtraut, n.

Moscovade, f. ζάχαρι άλατάριστος, Moscovade, f., roher Zucker m. aus dem Zuckerrohr.

Mosette, f. είδος έπαινοκαμηλαχών των άρχιερών, Art Bischofskappe, f.

Mosquée, f. τζαμί, mosque, Moschee, f.

Mot, m. λέξις, λόγος, Wort, n.; γνώμη, απόδεγμα, Sinn, spruch, Wahlspruch (das Moteto), m.; το σύνθημα, (ή λέξις του στρατηγού, όπου δίδει εις τους ήρ' αυτών διά νίγησθαι ή άναμεισθό τους), Rufang, Parole, f.; lou —, λόγος άγγέλους, νόστιμος, και άστειος, ωψίγει Einfalt, m., Bismort, n.; mot à mot, mot pour mot, λέξιν προς λέξιν, κατά λέξιν, Wort für Wort, von Wort zu Wort, wörtlich; en un mot, με έναν λόγον, kortalogh, mit Einem Worte.

Motacille, f. v. Hoche-quene.

Motet, m. ήσμα τι τεχνικόν έν Εκκλησίαις, Motette, f.

Moteur, m. κινητήρ, Beweger, m.; πρωταίσιος, Urtreiber, m.

Motif, m. το κινούν αλτιον, Beweggrund, Beweggrund; Bewegungsgrund, m.; παρακίνησις, Antrieb, m.

Motion, f. κίνησις, Bewegung, f.; πρόβλημα, όπου κινείται εις συνδροισμένους βουλευτάς κτλ., Antrag, Vorschlag (in einer beratenden Versammlung), f.

Motiver, v. a. άναφέρω τίς αιτιαι (μιάς κρίσεως κτλ.), die Gründe (eines Urtheils ic.) an geben.

Motrice, adj. faculté —, κινητική δύναμις, bewegende Kraft, f.

Motte, f. βάλος γής, Erdklos, m., Erdhölle, f.; ήσωμα γής ή χώματος, Erdhausen, m.; το μέρος της γής όπου είναι ένοικον άν ήν ήσαν ένός δένδρου, άν έπικρίνεται, Erde f., die an der Wurzel eines Baumes hängen bleibt, wenn man ihn aus der Erde nimmt; — de gozon, κομμάτι γής σκεπασμένον ή πρασιναχόρια, Stück n. Rasen.

se Motter, v. s. κρύπτομαι όπισθεν των ήρων, άν ήν της γής, sich hinter Erdhaufen verstellen.

Motus, (τό s. ηρ.) sam. λέξις διά της οποίας δίδει τις είδησιν προς άλλον να μή ελαγ λόγον, απήχη, stille still davon!

Mou, m. πλεωόν (μοσχάρου

ή άρνίου), Kalschlunge, Lammelunge, f.

Mou, molle, adj. μαλακός, (ωσθή, fig. άπαιός, αδύνατος, τρυφερός, χαλνός, weichlich, schwach, zärtlich, schlaff.

Mouchard, m. κατάσκοπος κρυφός (της δικτατορίας του καίτηρού), gebelmer Rundschafter, Politzespion, m.

Mouche, f. μύγα, μύγια, Fliege, f.; — à miel, μέλισσα, Biene, f.; — ό κατάσκοπος τού καίτηρού, gebelmer Politzespion, Rundschafter, m.; ή μούσα όπου βάνον ήν γυνήκει ή το προσώπον, Schminzstaltiche, n. — luisant, κολλώγία, Leuchturm, m., Schönerständer, n.; pieds de —, έχωνόν, δυσκολοάνευστον γράμμα, Gefügel, n., schlechte Schreiberey, f.; prendre la —, θυμών διά κάθε πιασμοχόν πράγμα, über jede Kleinigkeit in Hise geraten.

Moucher, v. a. ηρνώ την μύξαν, έβγάτω την μύξαν, έμνέω, schnauben, schnüffeln (die Nase); ξεπνέω, pufen (schnäuzen, das Licht); παρμονεύω, κατασκοπεύω την εις προσώγης τού καίτηρού, einen heimlich beobachtend, aufkundschaften (von Obrigkeit wegen).

Mouchetrolle, f. είδος μικρού πουλλου όπου πιάνει νύγμιας, Fliegenschnapper (Mougel), m.

Moucheron, m. ζωφόν, τ. είδος μύγας, σέκρος, Mücke,

Μοναίη, f. ἄκρι κεκευμένη
ἢ φαιλού (εἰς ἓνα κρηρ),
Eichschuppe, f.

Μονητήρ, v. a. σιγματίζω,
μαρὰ σημαία εἰς ἓνα πράγ-
μα, forstellen, täpfeln.

Μονητήριον, f. τὸ παρθαλόν,
das Gespenkette, Geistesfalte,

Μονητήριον, f. εἶδος ῥοχατίου
διὰ χαρμαγματοῦ, Reithos-
tel, m.; **Μονητήριον, pl.** ζη-
τουμένη, ψαλιδόκερ, Nichts
habe, Nichtshiere, f.

Μονητήριον, m. ἐκείνος ὅπου ἐ-
κτελεῖ τὰ κρηρ εἰς τὸ ὅλα-
ρον, Lichtpuffer, Lampenpu-
fer (auf der Bühne), m.

Μονητήριον, m. μανδύλι τῆς μύ-
της, Schnupftuch, Taschentuch,
f. — **de cou, σιγαστήριον, λα-
μάνδηλον, Halstuch, Ba-
schmütz, n.**

Μονητήριον, f. ξεφύλισμα, abs-
trahierte Schnuppe, f.

Μονητήριον, v. a. ἀλέθω, mahlen
(in der Mühle); κατισκοτά-
νω πρὸ τῶν δακτύλων, ganz zu
Schanden schlagen; j'ai le
corps tout moulu, je suis
tout moulu, έχω τὸ σῶμα κα-
τισκοτωμένον σιρπητεύοντως

παλιν καίρον με τὸ ἄμαξι, ἡ
πληγυμένη κατὰ γῆς κτλ.,
ich bin wie zerfchlagen (vom
langen Fahren im Wagen, vom
Reiten auf der Erde it.); or
moulu, χανσάμ λεπτὰ κο-
πασμένον, με τὸ ὅποιον

χρυσάκον τὰ μέταλλα, ges-
mahlenes Gold n. zum Berggei-
den von Metall.

Μονητήριον, f. σιρπητεύοντος τοῦ

προσώπου διὰ καταφρόνησιν
(λέγεται κλάσιμον), verzoge-
nes Gesicht, verzogenes Maul
(als Zeichen der Verachtung);
faire la —, σιρπητεύοντως τὸ
πρόσωπον, τὸ σῶμα, das
Gesicht, den Mund verzichen.

Μονητήριον, f. μύγμα ἀπὸ ἐλασί-
σιον αἵμα, γάλα καὶ ψωμὶ
τριμμένον, ὅπου δίδουν τῶν
σκολιῶν εἰς τὸ κυρτῆρ, Hirn-
blut, Miltz und geriebenes
Brot, was man den Jagdhun-
den zu fressen giebt.

Μονητήριον, f. πτηνὸν θαλάσσιον,
λάρος, Mew (ein Seerogel),
f.

Μονητήριον, f. ἀναθυμίασις ἐγ-
μώδης εἰς τὰ ὑπόγεια τῶν
μεταλλείων, Bergschwaden,
m., schädliche Dämpfe m. pl.
im Bergwerke.

Μονητήριον, m. arde, f. sam. γον-
δρομούζιοντος, bides Gesicht
mit Trompeterbad.

† **Μονητήριον, f.** v. Mitsine.

Μονητήριον, m. pop. μούζιοντος,
bides, aufgeblasenes Gesicht;
(chim.) σκέπασμα τοῦ χω-
νιτηρίου, Ruffel, Kapellen-
decke, f.

Μονητήριον, f. pl. μανίκα με τὸ
ὅποιον πλύνουν οἱ γυνεῖδες
τὸ πυρῶμενον σῆμαρον ὅταν
δένουν τὰ γυνεῖα με μολύβι,
Handhabe f. womit die Wascher
it. den heißen Seidstolben an-
fassen.

Μονητήριον, m. τόπος ἀρμώδιος
διὰ ἄγκυρα, Ankergrund, m.

Μονητήριον, m. εἶδος ἀπυ-
ρίου λανμερού, Wasserbirne,
f.

Μονητήριον, v. a. μουσκεῖω, βρε-
χω, βουτώ, einweichen, be-
negen, eintauchen; (gramm.)
προσέρω τὸ l, τὸ gu με τοῖ-
σαν μαλακώτερον, das l, das
gu (im Französischen) weich aus-
sprechen; mouiller l'ancree
ἀρῶζω, ὀλῶζω τὴν ἄγκυραν
den Anker auswerfen.

Μονητήριον, f. τὰ κομμάτια ψω-
μι ὅπου μεταχειρίζεται τι
διὰ τὰ γάργα τα ρωπὰ ἀγὰ
Schnitte m. pl. Brot, um wel-
che Ever damit auszutunfen.

Μονητήριον, m. ὀγγιστον ἐν ᾧ βρε-
χουν τὰ δακτύλα τοὺς ἄνθρω-
ποις ὅπου γνέθουν, Nage-
schüsselchen n. am Spinnrade.

Μονητήριον, f. βρεξιμον, γάμ-
ος, Benetzung, Feuchtigkei-
t, f.

Μονητήριον, m. μέτρομα ξύλων
καὶ ἄλλῃ μαθός διὰ τὸ μέτρομα
das Holzmaße; Messerlohn
Klostergeld, n.; οἱ τροχοὶ εἰς
τὰ ἔσωθεν τοῦ μύλου, das
Räderwerk im Innern des
Mühls, Mahlwerk; δόσμο
ὅπου πληρώνει τις εἰς τὸν
κύριον τοῦ τόπου διὰ τὴν
ἄδειαν τὰ ἀλέθῃ, Mahlmaße
(Abgabe an den Herrn des
Orts, für die Erlaubnis zu
Mahlen), f.; χύσιμον εἰς τὴν
καλούσι, Abguß m. in einer
Forme.

Μονητήριον, m. ὑψηλότης, συμβολή
δὲς τοῦ μύλου, Mählsnap-
pe, Mählschnecke, m.

Μονητήριον, f. μύς, μυδὲ (ἀπὸ
τῶν μου), (ῥῥῥῥ) Mählschne-
cke, f.

Μονητήριον, m. μορφή εἰς τὴν ὅπου

χύνουσι κρηλ, μολύβη ἢ ἄλλο τι διὰ τὰ λαβρὰ τοῦ σχήματος, Form, Gießform, f., Weichl., m.; se former sur le — de qu., fig. σχηματίζουμαι κατὰ τινα, ἵτοι τὸν μιμοῦμαι, sich nach etw. bilden.

Moulée, f. ἀποτίμματα ἀπὸ μεγάλα κτλ. ὅπου ἀνορθοῦν μετὰ τὸν τροχόν, Abhiehl., n.

Mouler, v. a. χύνω εἰς τὸ καλοῦπι, in eine Form gießen; se — sur qu., σχηματίζομαι κατὰ τινα, ἵτοι μιμοῦμαι τινα, sich nach etw. bilden; — du bois, μετὰ ξύλα ἀνελκεν σωστή, Holz messen, in Klaffen setzen; lettre moulée, ἐπιστολὴ τυπωμένη, gedruckt ter Brief, m.; καλλιγραφία, γραφή μου μετὰ τὴν τέχνην ὥστε φαίνεται ὅτι εἶναι τυπος, Geschriebenes n., das wie gedruckt aussieht.

Mouleur de bois, m. ἐκείνος ὁποῦ ἐπιστατὶ τὰ μετροῦν τὰ ξύλα ὅπου πωλοῦν ἢ εἶναι σωστή κατὰ τὴν διαστάσιν, Holzmesser, m.

Moulière, f. τόπος ὅπου φεμύουν τὰ μύδια, Ort m., wo man Muscheln fischet.

Moulin, m. μύλος, Mühle, f.; — à vent, ἀνεμόμυλος, Windmühle; — à eau, νερόμυλος, Wassermühle; — à bras, χειρόμυλος, Handmühle.

Moulinage, n. ἡ ὑστέρη προετοιμασία τοῦ μεταξιοῦ πρίν βαρῆ, letzte Zurichtung f. des Seide vor dem Färben.

Mouliné, ée, adj. σκοληκοφωμένος, wurmförmig.

Mouliner, v. a. κατασκευάζω τὸ μεταξὶ εἰς τὸν μύλον διὰ γνήσιον Seide auf der Spinnmühle zurichten; (διὰ σκοληκοφω), σκολπώ, τριγγώ, (von Würmern) wählen.

Moulinet, m. μικρὸς μύλος, kleine Mühle, f.; σταυρὸς εἰς μονοπάτι (ὅπου γυρτεῖ ἐάντι εἰς ἓνα ἔξωλον καὶ ἐμπόδισι τὸν δρόμον διὰ τὰ ἄλογα), Drehtreuz n. auf einem Fußsteige; ἔξωλον μετὰ κερκιδί μετὰ ὅποιον ἀνταγωνίζονται τὸ ζουμερὰ τραχηλά, Quert., m.; ἀργάτης, διὰ σήκωσιν φορέτιον, Winde (um Dassen zu heben), f.; faire le — avec une épée, avec un bâton à deux bouts, στροφογυρῶν τριγγῶ μου σπαθὶ ἢ ῥάβδον διὰ τὰ διακρίνωμαι ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ὅπου με περισκλώσονται, mit einem Degen oder einem Stöckchen ein Rad um sich schlagen (um die Feinde abzuhalten, die einen umringen).

Moulinier, m. ἐκείνος ὁποῦ στροφίζει τὸ μεταξί, der die Seide zwirnt.

Moult, adv. πολὺ, viel.

Moula, ve, part. v. moudre.

Moulure, f. (archit.) περιστροφή ἢ ἀναγλυπτικὴ ὅπου γίνεταί εἰς τὰ τεῖχη τῶν οἰκῶν διὰ καλλωπισμὸν, Stiftd., n.

Mourant, ante, adj. ἀποδυνήσκων, liegend; des yeux mourans, fig. μάτια κρωπικά, (schmachteude) (verliebte) Augen, n. pl.; bien mourant, geliebter, n. pl.; mourir, v. n. ἀποθνήσκειν, sterben; faire —, dantatōw (ἐκ προστάτης χειρὸς), hinrichten; — tout en vie, τὸ νὰ ἀποθῇ τις βίαιος, ταχέως, schnell, plötzlich sterben; d'une maladie, d'apoplexie etc., ἀποθνήσκει ἀπὸ μίαν ἀδραντίαν, ἀπὸ ἀποπληξίας κτλ., an einer Krankheit, am Schlagflusse κ. sterben; — de faim, ἀποθνήσκει ἀπὸ τὴν πείναν, vor Hunger (oder: Hungert) sterben; fig. — d'impassibilité etc., εἶμαι πολλὰ ἀνυπομνήτος, vor Ungeduld umkommen, vergehen; se —, κενδοῦναι τὰ ἀποθῆναι, εἶμαι κοτὰ τὰ νὰ ἀποθῶναι, dem Tode nahe sein, im Sterben seyn (stehen); mort, morte, adj. el part. ἀποθνήσκων, νεκρός, todt, (prop. et fig.); mort-bois, ἐγκάδιον, κληματα, καὶ ἄλλα ξύλα ὅπου δὲν μεταχειρίζονται οἱ τέκτονες, Holz n., das nicht zum Verarbeiten taugt (als die Dornen, Weinreben κ.); chair morte, κρέας ψεύτικον καὶ σάπιον ὅπου γίνεται εἰς τὰς πληγὰς, wirtel Fleisch (in Wunden), n.; eau morte, νερόν ἐκίνητον ὡς τὸ τῆς λίμνης, κτλ., stillstehendes Wasser, n.; argent mort, ἀσπρά ὅπου δὲν καρποφοροῦν, todtes Capital, n.

Mouron, m. ἀναγλύς (χόρτον ἀπεργαζόμενον τὰ ποσειδάων), Gaudhail, n., Fühnerbiss, m.

Mouron, m. ἀναγλύς (χόρτον ἀπεργαζόμενον τὰ ποσειδάων), Gaudhail, n., Fühnerbiss, m.

Mousquet, m. μουσκέτο (εἶδος τουφεκίου), Musfete, f.

Mousquetade, f. μουσκετιά, τουφεκιά, καὶ τουφεκιάς, Musketenschuß, m.; Mousquetier, m.

Mousquetaire, m. στρατιώτης ὁποῦ φέρει τὸ μουσκέτο, Musketier, m.

Musqueterie, f. τουφεκισμὸς τῶν τουφεκίων, ἡ μουσκετιά, Musketenfeuer, n.

Mousqueton, m. τουφεκισμὸν καὶ χοιρόν, Musketon, m., Stupfer, n.

Mousseau, m. ψωμί ἀπὸ πίτουρ ζαχαρωμένον, Brod n. von gemahlten Kleben, Klebenbrot, n.

Mousse, m. πωλὶ (μουζός) καρφίον, Schiffsjunge, m.; ἥριον, χορτόν, μούσκα, Moos, n.; ἄφρος (εἰς τὴν πύθιν κτλ.), Schaum (Bäsch), m.

Mousse, ad. ὅπου δὲν κόπτεται πλέον, stumpf.

Mousseline, f. μουσελίνα, πωλὶ βαμβάκερον, Musselin, m., Musselisch, n.

Mousser, v. n. ἀφρίζω, (schäumen) (schäumen).

Mousseron, m. εἶδος ἀμραντιῶν, σωλῆς, Moos(schwamm), m.

Mousseux, euse, adj. ἀφρώδης, ἀφριστικός, schäumend.

Moussot, m. ἔξωλον μετὰ ὅποιον ἀνταγωνίζονται ἐν ποταμῶν νὰ γένη ἄφρος, Quert., m.

Moussou, f. κωπὸς τις κατὰ τὸν ὅπου πνέονται τινες ἄνεμοι ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Ἰνδίας, καὶ ὁ ἄνε-

μος αὐτός, Passatwind (auf dem indischen Meere), m.; Zeit f. des Passatwindes.

Moussu, ve, adj. γεμάτος ἀπὸ ὑγρόν (μούσκων), muosig, beumosst.

Moustache, f. μούσταξ, μουστάκι, Knebelbart, Schnurrbart, m.

Moustique, f. κουνούπι φαρμακῶν τι εἰς τὴν Ἀφρικήν καὶ Ἀμερικήν, Moustito, m., giftig stichende Mücke in Afrika und Amerika.

Moult, m. μούστος, Most, m.

Moularile, f. σενάρι, χοιράκι, Senf, m.

Moutardier, m. αναποδοχέτο, καὶ ἐκείνος ὁποῦ κατασκευάζει καὶ πωλεῖ τὸ σενάρι, Senf-dücker, f.; Senfverfäuser, m.

Moutier, m. Ἐκκλησία, Μονή (Kirche), m.

Mouton, m. κορίτι, Hammel, Schaf, m.; du —, χοιράκιον κρέας, Schafschneise, Schafschneise, m.

Mouton, ante, adj. κινητικός, bewegend; (χῶμα, ἄμμος, κτλ.) ὅπου κινεῖται, όταν πατήσῃ τις ἐπ' αὐτόν, ἄστατος, beweglich, todt (als Erde, Sand κ.); (ἐπιστατικῶν) ὅπου ἐσητηται ἀπὸ ἄλλο, lebbar; fenstrel, m.; τὰ ἄσπρα κόμματα ὅταν ἀρχινῇ νὰ ταράσσῃται ἡ θάλασσα, καὶ τὰ κόμματα ὅπου χύνονται εἰς τὸ περιεχόμενον, schäumende Wellen; des moutons (au ciel), پروβατίκια (zunt) ἐστὶ πλῆθος πρηνέμενων ἀσπρά ὅπου φεμύονται ἐνίοτε εἰς τὸν οὐ-

ρανόν), Schafschneise (am Himmel), n. pl.

Moutonaille, f. fig. ἄνθρωποι ἀπλῶς (ἀχρημάτες), gute, einfache Leute (fig.), n. pl.

Moutonné, ée, adj. σγουρός, κατὰ τὸν ὅσον τὸ μαλλὶ τῶν προβάτων, kraus, wellicht.

Moutonnier, v. a. κενεῖω καὶ κάμνω τὰ μαλλιά σγουρά καὶ κατὰ τὸν ὅσον τὸν κωμικόν, die Haare kraus und wellicht machen.

Moutonnier, ière, adj. ὅπου παρουσιάζει τὸ κορίτι, ἀπλῶς (ἀχρημάτης), schafmäßig, einfach.

Mouture, f. ἄλεσμα, das Mahlen (in der Mühle); μέγας τι ἀπὸ σίτου, σπείρη, καὶ κωμικὸν μόνι του, Mangforn (Weizen, Roggen und Gerste zu gleichen Theilen vermischt), n.

Mouvance, f. ἐξάρτης φεμύδου ἀπὸ ἐκείνου φεμύδου, Lehnbarkeit, f.

Mouvant, ante, adj. κινητικός, bewegend; (χῶμα, ἄμμος, κτλ.) ὅπου κινεῖται, όταν πατήσῃ τις ἐπ' αὐτόν, ἄστατος, beweglich, todt (als Erde, Sand κ.); (ἐπιστατικῶν) ὅπου ἐσητηται ἀπὸ ἄλλο, lebbar; fenstrel, m.; τὰ ἄσπρα κόμματα ὅταν ἀρχινῇ νὰ ταράσσῃται ἡ θάλασσα, καὶ τὰ κόμματα ὅπου χύνονται εἰς τὸ περιεχόμενον, schäumende Wellen; des moutons (au ciel), پروβατίκια (zunt) ἐστὶ πλῆθος πρηνέμενων ἀσπρά ὅπου φεμύονται ἐνίοτε εἰς τὸν οὐ-

Mouvement, m. κίνησις, Bewegung, f.; περιστροφή, Umdrehung, m.; σχηματὶς τῆς ῥητορικῆς καὶ ποιητικῆς, ὁμοῦ

παραινέσεις τὰ πύθη. rednerische und dichterische Figuren, *f. pl.*

Mouvoir, *v. a.* ἀνακαίνω τὸ χῶμα, ἢ καὶ σκάπτω, die Erde auflockern und umgraben.

Mouveron, *m.* χολλίδα μετὰ τὴν ἀπολίαν ἀνακαίνων τὴν ζάχαρην ὅταν τὴν λαγαροῦν, Mührtrüde (beim Zuckerofficinieren), *f.*

Mouvoir, *v. a.* κινῶ, bewegen, ragen.

Moyen, *enne*, *adj.* μεσσιῶς, μέσιος, der, die, das mittlere, mittelmäßig; *outreurs du moyen âge*, συγγρηγείς τῆς μεσσιῶς ηλικίας (ἦτοι οἱ συγγρηγείς ὅπου ἔγραψαν ἀπὸ τῶν ἑξαετηρίων τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας ἐως τοῦ 15. αἰῶνος), Schriftsteller des Mittelalters (vom Untergange des römischen Reichs bis zum sechzehnten Jahrhundert).

Moyen, *m.* μέσον, τρόπος, Mittel, Weg, *m.*, Gelegenheit, *f.*; *il n'y a pas moyen*, εἰν εἶναι τρόπον, εἰ ἴσθι nicht möglich, geht nicht an; *au moyen de*, διὰ μέσου, vermittelst, vermöge; *moyses*, *pl.* τὰ μέσα, περιστατικά τῆς περιουσίας, ὑπάρχοντα, Mittel, *n. pl.* Vermögensumstände, Umstände; (*jur.*) δικαιολογηματα διὰ τὰ ἀπολογία τῆς ἐκείνου ὅπου ζητεῖ, Beweisgründe, *m. pl.*

Moyennant, *ppr.* διὰ μέσου, vermittelst, vermöge.

† Moyennement, *adv.* μεσσιῶ-

ως, μετρίως, mittelmäßig, so so.

Moyenner, *v. a.* (*p. a.*) μεσιτεύω, εὐρίσκω τὸν τρόπον, vermitteln.

Moyer, *v. a.* προνίζω εἰς δύο μίαν πέτραν (κατὰ τὰς φιλέβες τῶν), einen Stein durchsägen (nach den Adern).

Moyen, *m.* († ὁ προκός τοῦ πυγού, Endotier, *n. (m.)*); εἰδος θαυμασίου, Art Pflanzme, *f.*; πλήμνη (μύνη) τροχού, Rabe *f.* eines Rades.

Mozarabe, *m.* (ἐν Ἰσπανίᾳ), χριστιανὸς ὅπου κατέγινται ἀπὸ Σαρακενῶν, (in Spanien) Christ *m.*, der von Saracenen abstammt.

Mozarabique, *adj.* ἐσθίων εἰς mozarabe, mozarabisch.

Mu, *u. part.* *v. monvoir.*

Muable, *adj.* ἐμμετάβλητος, veränderlich.

Muage, *m.* μεταβολή, Veränderung, *f.*

Muance, *f.* (*mus.*) μεταβολή τόνου, Veränderung *f.* eines Tones.

Mucilage, *m.* τὸ γλοιώδες, καὶ ἱξώδες, dicker Saft, Schleim, *m.*

Mucilagineux, *ense*, *adj.* γλοιώδης, ἱξώδης, dicker, schleimig.

Mucosité, *f.* μυσώδης ἕλη, schleimige Materie, *f.*

Mule, *f.* ὄνυχον ἢ κατασκευασμένον ἀπὸ φλουδαν δένδρου, Bast (ein Zeug), *m.*

Muc, *f.* μεταβολή τῶν πολλῶν ὅταν ἀλλάξουν τὰ πτερὰ, ὁμοίως καὶ τῶν σκελῶν, τῶν γάτων (ὅταν ἀλλάξουν ταῖς

τρίγες), Mause, Mausezeit (der Vögel), *f.*, das Paaren (der Hunde, der Rassen); μεταβολή (ὅταν τὸ ἐλπίε ἐλλείπει τὰ κέρματα) τῶν κερμάτων τοῦ ἐλπίε, Abwerfen *n.* des Gewichts (von Hirschen); μεταβολή ὅταν ἡ κάμψις ἐλλείπει τὸ δέγμα, καὶ πῶς ὅπου ἀφίπνουν, das Pflücken der Rausen, und die abgeriffene Haut; *la mue du serpent*, τὸ δέγμα ὅπου ἀφίπνουν τὸ φίδι, καὶ ὁ καιρὸς αὐτῆς τῆς μεταβολῆς, das Pflücken der Schlangen, die Zeit des Pflückens.

Muer, *v. n.* ἀλλάζω (τὰ πτερὰ, ταῖς τρίγες, τὸ δέγμα, *v. mue*), sich maufen, sich haaren, sich häuten; (διὰ τὴν φωνὴν τῶν νέων) ὅταν ἀλλάξῃ, sich ver- ändern (von der Stimme junger Leute).

Muet, *ette*, *adj.* ἄφωνος, stumm, sprachlos, stumm (*prop. et fig.*).

Muette, *f.* σπιτόπουλον ἢ χοῦ- σιν κυνηγῶν, Jagdhans (hau- den zum Jagdgebrauch), *n.*

Mulle, *m.* ὄνυχος, μοῦζινον, ζῶον, Schnauze, *f.*, Maul *n.* einiger Thiere; — *de lion*, — *de veau*, εἶδος φουτοῦ, κυνοκέφαλος, αντιβόιν, Ewerment, *n.*, Hundesopf (Pflanze), *n.*

Mulli, *m.* μουφτῆς τῶν ὀθωμανῶν, Mulli (türkischer Oberpriester), *m.*

Muge, *m.* ὄνυχος, εἶδος ἰχθύος, κιστρούς, Meeräsche, *f.*, Erolant (ein Fisch), *m.*

Mugir, *v. n.* (διὰ βόδια), μουγγίλλω, μὴ κῶμαι, (von Mue- bern) brüllen; *fig.* βοῶ (ὡς τὰ κῶματα τῆς θαλάσσης), brausen (als die Meerewellen).

Mugissant, *auto*, *adj.* μὴ κῶ- μένος, ὅπου μουγγίλλει, ὅπου βοῶ, βροντᾷ, brüllend; brau- send.

Mugissement, *m.* μουγγισμα, das Brüllen, Schreien; βοή (τῶν κυμάτων κτ.), das Brausen.

Muguet, *m.* ἐρήμερον (μικρὸν ἄσπερον λουλούδι εἰς καιρὸν μαῖου), Maiblümchen, *n.*; ὅπου καμικῶναι σιμὰ εἰς τὰς γυναῖκας, geheimer Stuhel, Jungfernsuecht, *m.*

Muguet, *v. a.* καμικῶναι σι- μα εἰς τὰς γυναῖκας, den Liebhaber machen bei Frauenzün- gern; παραμονιῶν, καὶ αὐ- τῶν τὰ ἀποκτιῶν τι ἐπιθυ- μητὸν, nach etwas streben, et- was zu erlangen suchen.

Muid, *m.* μόδιος, μέτρον σί- των, σῖτου, ἄλιτος κτλ., Maß, *n.*, Sonne, *f.* (Maas zu Ge- treide, Wein, Salz etc.).

Muide, *f.* τὸ ἀμυρόν νερόν ὅπου μένει μετὰ τὴν χρυ- στάλλωσιν τοῦ ἁλματος, Salz, *f.* Salzwasser, *n.*

Mulâtre, *m. f.* ὁ γέννησις (ἢ γονυθρίσις) ἀπὸ ἀσπρῶν καὶ μαύρων, Mulatte, *m.*; Mul- latrin, *f.* (von einem Weißen und einer Negessin, oder von einem Neger und einer Wei- ßen geboren)

Muleter, *v. a.* καταδικάζω τινὰ

τὰ πειρώσας ζητεῖν (νεφε- ρεύειν), einen zu einer Geldstrafe verurtheilen.

Mule, *f.* κρημῖς (καπούτι) (κυρίως ἢ κρημῖς τοῦ Πικα), Pantoffel (des Pabbes), *m.*; θηλυκὸν μουλάρι, ἡ θήλειος, Maultselin, *f.*; εἶδος πρίσμα- τος εἰς τὴν πτέραν, ὅπου προσεβένται ἀπὸ τὸ κρῖος, χεῖμελλον, εἶδος χιονίστρας, Großente, *f.*

Mulet, *m.* μουλάρι, Maulthier, *n.*; Maultel, *m.*; τρύβλη (ψάρι), Seearbe (ein Fisch), *f.*

Muletier, *m.* βορδουονάρης, Maultstretreiber, *m.*

Mulette, *f.* τὸ γαστρίδιον τῶν ὀφρῶν (ἀσπαστικόν), Ma- gen *m.* der Raubvögel.

Mulot, *m.* μεγάλος ἄσπερον- τικος, große Feldmaus, *n.*

Multinoine, *m.* (math.) πολυ- νόμιον, vieltheilige Größe.

Multiple, *adj.* πολλαπλάσιος, vielfach, *s. m.* ἀριθμὸς πημέ- των περισσεύς ποσότης ἄλλων τινὰ ἑαυτὸν, eine Zahl, die eine andere mehrere Male ent- hält.

Multiplicable, *adj.* πολλαπλα- σιастός, ὅπου ἔμπορεῖ τὰ πολλαπλασιασθῆναι, vermeh- bar, zu vervielfältigen.

Multiplicande, *m.* ὁ πολλα- πλασιαστέος, πολλαπλασι- στέος, Multiplicandus, *m.*

Multiplicateur, *m.* πολλαπλα- σιστής, Multiplier, *m.*

Multiplication, *f.* πολλαπλα- σισμός, πολλαπλασιασμός, das Multiplizieren, die Mul-

tiplication, *f.*; Vermehrung, Vervielfältigung, *f.*

Multiplicité, *f.* ποικιλότης, Vielheit, Mannigfaltigkeit, *f.*

Multiplier, *v. n.* πολλαπλασι- αζῶ, vermehren, multiplizieren.

Multitude, *f.* πλήθος, Menge, *f.*

Multivalve, *f.* κορχυλή πολυ- στροφος, vielfaltige Mulchel, *f.*

Municipal, *ale*, *adj.* ἀνήκων εἰς τὸ κοινόν, εἰς τοὺς κοινούς νόμους τῆς χώρας, Municipa- les; ville municipale, πα- ρὰ Ρωμαίους ἐλεγὰν πόλις ἔχουσα τινα προνομία, Mu- nicipalstadt (bey den alten Rö- mern), *f.*

Municipalité, *f.* ἡ κοινότης πε- ριοχῆς τόπου τινός· ἡ διοί- κησις μιᾶς πόλεως, Gemein- debegirt, *m.* Stadtohrigkeit, *f.*, Gemeinderath, *m.*

Municipe, *m.* ὁνομάζεται ἡ πό- λις ἢ οἱ κῆποι καὶ εἶον δι- κάσιμα πάλαιον ῥωμαίων, Stadt, *f.* die das römische Bäu- gerecht genoss.

Munificence, *f.* φιλοδωρία, Freigebigkeit, *f.*

Manir, *v. a.* προμῆδεια, προ- βλέπω, versehen (mit etwas); *fig.* se — *de patience*, ἔχει πολλὴν ἐπαρρησίαν, sich mit Geduld waffnen; — *de cour- rage*, λαμβάνω θάρρος, Muth fassen.

Munition, *f.* προμῆδεια τῶν ἀναγκαίων εἰς στρατεύμα, εἰς κάστρον, Verloorgung (eines Heeres, einer Festung) mit den nöthigen Bedürfnissen; mu- nitions *pl. de guerre*, τὰ ἀναγκαῖα τοῦ πολέμου (μύ-

μαζα τὸ μαρμαρίν), die Artillerie-
bedürfnisse n. pl. (Munition,
f.); — de bouche, ἡ τρο-
φοφία, Mundvorrath, Provi-
dant, m.

Munitionnaire, m. προμηθεύς,
ἐκεῖνος ὅπου ἔχει τὴν προ-
μήτην τὰ προμηθεύει τὰ ἀναγ-
καστὰ εἰς στρατεύματα, Provi-
dantcommissar, m.

Maqueux, ense, adj. πυλώδης,
schleimig.

Mur, m. ὁ τοίχος, Mauer, f.;
— mitoyen, μεσούτοιχον, Zwis-
schenmauer.

Mûr, âre, adj. ὠρμος, reif,
(prop. et fig.).

Muraille, f. τὸ τείχος, Mauer,
Wand, f.

Mural, ale, adj. couronne mu-
rale, στέφανος ὅπου ὁ Πυ-
μαῖος ἐδίδαν εἰς ἐκείνους ὅπου
πρῶτος ἀνέβαιναν εἰς τὰ τεί-
χη, Mauerkrone f. bey den al-
ten Römern.

Mûre, f. συκάμεινον, Maulbeer-
re, f.

Mûrement, adv. ὠρμως, με-
στόχασιν καὶ προσοχῇ, reifs-
lich.

Murène, f. μύραινα (ψάρι),
Muräne (Seefisch), f.

Murer, v. n. ἡράτω με τοίχον,
zumauern, vermauern.

Murex, m. κογχύλιον, κογχύλιος
τῆς πορφύρας, Purpurfchne-
cke, f.

Muriate, m. (chim.) ἄλας τῆ
ἁλικοῦ ὁξέως καὶ ἁλλων,
Sauerfals, n.

Muriatique, adj. (chim.) ἁλι-
κὴν ἢ ἁλίσαν.

Mûrier, m. συκάμινιά, Maul-
beerbaum, m.

Mûrir, v. a. ὠριμάζω, κάμνω
καὶ φθάσω ἐν πωρικῶν κτλ.,
zur Reife bringen, zeitigen;
v. n. ὠριμαίω, φθάνω, γίνομαι
ὠρμος, reifen, reif werde-
den.

Murmureur, m. γογγυστής,
einer der murr.

Murpure, m. μουρμούρημα,
καὶ γόγγυσμα, Gemurmel;
Murren, n.

Murmurer, v. n. μουρμουρίζω,
murmeln; γογγύζω, murren.

Marrhine, f. (εἰς τοὺς ἀρχαί-
ους) ποτὶν ἀπὸ γλυκὺ κρα-
σί καὶ ἀρωματικά, (bey den
Älten) Getränk n. aus süßem
Weine und Gewürzen.

Musaraigne, f. μυγαλὴ (εἶδος
ποντικίου, Spitzmaus, f.

Musard, arde, adj. ἑποῦ στα-
ματῇ πνικτοῦ, καὶ κιντίζει,
der überall stehen bleibt und
gafft.

Musc, m. μύσχος (ῥόδον), Bi-
samthier, n.; ὁ μύσχος, Bisam,
m.

Muscade, f. μοσχχαρῶδον,
Muscadenmus, f.

Muscadelle f. μοσχάτιδον,
Muscadellerbirne, f.

Muscadet, m. εἶδος κυσιτοῦ
ὡς τὸ μουσχάτον, Muscatteller,
Muscatewein, m.

Muscadier, m. μοσχοκερυνδία,
Muscadenbaum, m.

Muscatin, m. λευκίπικον ὅς
τὸ ὅπου ἐμβαίνει μύσχος, Bi-
samgelbchen; ἀνθρακίος κα-
πομαυνός καὶ ἄλλοι.

ἀπὸ μοσχακά, mochtichen-
der, gezelter Stuger, m.

Muscari, m. γυτόν τι (μοσχα-
κινῆδος), Muscatenhyacin-
the, f.

Muscal, ale, adj. ἔχοντες ὅν
ἔχουν ἐσθλάων τινῶ ὡς
μοσχχαρῶδον, alles was wie
Muscate riecht.

Muscat, m. τὸ μουσχάτον,
Muscatewein, m.

Muscle, m. (anot.) ἀνὼν, πορ-
τικέκι, Mustel, m.

Muscossilé, f. λεπτόν τι περι-
εχόμενον εἰς τὸ γαστρί-
διον τῶν ἀνθρωπίνων ζώων,
sammetartiges Häutchen in dem
Magen wiederfäuender Thiere.

Musculaire, adj. ὅπου ἀνήκει
εἰς τοὺς μύους, zu den Mus-
keln gehörig.

Muscle, f. ὄνομα δύο γλε-
βῶν τοῦ μηροῦ, Schenkelblut-
ader, f.

Muscule, m. μηχανὴ τις πλε-
μική τῶν πτερυγίων, εἶδος σπλ-
ηνης, Schlemdach, Schugdach

(in der Kriegeskunst der Älten).

Musculeux, ense, adj. ὅπου
ἔχει πολλοὺς μύους, mus-
culös, voll Muskeln.

Muse, f. μουσα, Muse, f.; ἡ
ἀρχὴ τῆς ἐλάφου (τῆς ἐλα-
φινῆς) εἰς σπονδίας. An-
fang m. der Hirschbrunst.

Musean, m. μύζιος, μοῖζιον
τῶν σελίων καὶ ἄλλων
ἐνθροῶπων κατασκευασθέντων,
Schmäge (der Hunde und etwel-
ger andern Thiere), f. auch
von Menschen verdächtlich.

Musée, m. μουσεῖον (τόπος)

διωρισμένος ἢ εἰς σπουδὴν
 παιδαγωγῶν, τεχνῶν καὶ λο-
 γῶν, ἢ ὡς ἀποθήκη πραγμά-
 των ἀνθρώπων εἰς τοιαῦτα).
 Muscum, n.; σπουδασιόγειον;
 Studierstube, f.

museler, v. emmuseler.

muselière, f. γυμνός, σκεπάσμα
 πρὸς ἄλλοις ἢ χαλκένιον ὅπου
 βάλλον εἰς τὸ στήμα τῶν ζώ-
 ων, διὰ τὰ μὴ διεκώρουν;
 Mantfob, Beisfob, m.

musier, v. n. († σταματῶ, ἀρ-
 ρησιν ἀνελκύντες λείπειν
 ὅπου ἔχω τὰ χέρια, sich hin-
 stellen, zaudern, das was man
 thun soll, vernachlässigen).
 (chass.) ἀρραβάνισμα, ἔργον
 διὰ τὰ ἐλάττω ὅταν ἀρρι-
 νῶν τὸ ἀποθάρσυνται τῆς
 ἐννοίας ὁρμήν, (von Pies-
 schen) anfangen zu brunnfen,
 in die Brunst (Brunst) treten.

musierolle, f. τὸ μένος (δουρὶ)
 τοῦ χαλκινῶ, ὅπου ἐγγίζει
 τὴν μέσην, Wasenband, n.,
 Wasenriemen m. am Pferde-
 baume.

musette, f. χειρῶν, κοινῶς
 ἀποκατανοῦσα, Sackpfeife,
 f. Dudelsack, m.

muséum, -éon, m. μουσεῖον,
 συλλογὴ περιέργων πραγμά-
 των φυσικῶν καὶ τεχνικῶν,
 Museum, n., Natur- und
 Kunstsammlung, f.

musical, ale, adj. (-lement,
 adv.) ὅπου ἀνῆκει εἰς μουσι-
 κῶν, musikalisch.

musicien, m. -enne, f. μουσι-
 κός, Tonkünstler, Musiker, m.,
 κοινῶς μουσικός ὅπου πηθεῖ

εἰς τὰ χωρία ztl., Musfant,
 m.

Musique, f. ἡ μουσική, Musik,
 Tonkunst, f.

Musquer, v. a. ἀλείφειν, ἢ κα-
 πνίζω μὲ μύσρον, mit Bisam
 annachen, parfümiren; pa-
 roles musquées, λόγιαι κα-
 λοκατακα, Schmuckelinde, (siehe
 Worte, n. pl.

† se Musser, v. r. χρέπτομαι,
 sich verscheiden.

Musulman, m. μουσουλμάνος,
 Muselman, Mestem, m.

Musulmanisme, m. μουσουλ-
 μανισμός, der mohammedanische
 Glaube.

Musorgie, f. (mus.) νοσοργ-
 γία (ἐξουχία τοῦ μουσικοῦ ὅπου
 ἤξευον καὶ τὸ μεταχειρίζο-
 νται τὰς συμφωνίας καὶ δυο-
 γωνίας), Musikergie (Kunst,
 die Consonanzen und Dissonan-
 zen gehörig anzubringen).

Mutabilité, f. τὸ ἐμμεταβλητόν,
 Veränderlichkeit, f.

Mutation, f. μεταβολή, Verän-
 derung, f.

Mutilation, f. πήρωσις, κολύ-
 βωσις, Verstümmelung, f.

Mutlier, v. a. κολυβῶσα, πη-
 ρῶσις, verstümmeln.

Mutin, ine, adj. πεισματώδης,
 ταρσοβγνώμων, störrig, hals-
 starrig; στασιώδης, ὅπου
 κλίνει εἰς ἐναντίαςτασιν, auf-
 rührerisch, zum Aufruhr ge-
 neigt.

se Mutiner, v. r. στασιάζειν,
 κλίνειν ἐναντίαςτασιν, sich em-
 πόρειν; πεισιμῶν, βίαια πει-
 σμα, widerspänstig, halsstarr-
 rig sein.

Mutinerie, f. στασιάζεις τοῦ
 λαοῦ, ἐναντίαςτασις, Aufruhr,
 Empörung, f.; πεισιμῶσις,
 πείσμα, Widerspänstigkeit,
 Halsstarrigkeit, f.

Mutir, v. a. κοιτιζοῦντιζω (ἐξέω,
 ἐξέρχαι διὰ τὰ ἐμπροσθεν
 ἔχοντες), nissen (von Raubvög-
 geln).

Mutisme m. βαρβαρισμός, Stumm-
 heit, f.

Mutuel, elle, adj. ἀμοιβαίως,
 gegenseitig, wechselseitig.

Mutuellement, adv. ἀμοιβαίως,
 gegenseitig, wechselseitig, ein-
 ander.

Mutide, f. v. modillon.

Myagrum, f. μέγρονος (μεγάν
 α), Glacettetter, Emdettetter
 (Pflanze), m.

Myologie, f. (anat.) μυολογία
 (ὡς πάλαι τὸν μυων λόγος),
 Lehre f. von den Muskeln.

Myope, m. f. μύωπις, κοινῶς
 γλαυκός, der (kurz) Kurzsi-
 chtige.

Myopie, f. μυωπία, κοινῶς
 γλαυκία, Kurzsichtigkeit, f.

Myosotis, v. oreille de souris.

Myotomie, f. μυοτομία, τομή,
 ἀντομὴ τῶν μυων, Zer-
 gliederungskunst der Muskeln.

Myriade, f. μυριάς. Myriade
 (Anzahl von 10,000); unge-
 heure Menge, f.

Myriagramme, m. v. mètre.

Myrialire, m. v. mètre.

Myriomètre, m. v. mètre.

Myriare, m. v. mètre.

Myrmécie, f. (med.) μυρμηκ-
 γία (αἰδώς η τοῦ δέματος
 εἰς-πλάγους, ἢ εἰς-πλευ-
 ρας), Amellinwarze (in der

flachen Hand oder an der Fußsohle).

Myrobolan, *m.* μυροβόλανον (καρπὸς τῆς εἰδὸς δρυμασκή-
νον τῆς Ἰνδίας), Myrobo-
lane (indianische Pflanze), *f.*

Myroholanier, *m.* μυροβολανιά
(δένδρον, Myrobolanenbaum,
m.

Myrrhe, *f.* μύρρα, σμύρνη,
Myrrhe, *f.*

Myrrhis, *f.* μύρρις τι, μυρρίδα,
Myrrhenferdel, *m.*

Myrte, *m.* μυρτιά, μύρτος.
Myrthe, *f.*

Mystagogue, *m.* μυσταγωγός
(ἐξηγητής τῶν μυστηρίων
μίας θρησκείας), Ausleger
m. der Geheimnisse einer Re-
ligion.

Mystère, *m.* μυστήριον, Ge-
heimniß, *m.*

Mystérieusement, *adv.* μυστι-
κῶς, auf geheimnißvolle Weise.

Mystérieux, *euse*, *adj.* μυσ-
τηριώδης, geheimnißvoll;
μυστικός, κρυφός, geheim,
verborgen.

Mysticité, *f.* ἐρευνα βαθεῖα εἰς
τὰ πνευματικά, Mysticismus,
m.

Mystificateur, *m.* ὁ ἀπατῶν αἰ-
λὼν εἰς τὸ νὰ κάμῃ τι αξιο-
γέλαστον, der einem etwas
aufhebelt, ihn zu einer lächer-
lichen Handlung bewegt.

Mystification, *f.* περιπαίγμα,
v. mystifier.

Mystifier, *f.* περιπαίξω, ἀπα-
τῶ τινα τεχνήντως διὰ νὰ
καμῇ τι γελοῖον, einen aus-

führen, foppen, zu etwas Lä-
cherlichem verleiten.

Mystique, *adj.* (-quement,
adv.) μυστικός, ἔστι ἀλλο-
γοικός (εἰς πράγματα τῆς
θρησκείας), mystisch.

Mystre, *m.* μύστρον, μέτρον
τι διὰ βεβαιότητος τῶν παλαιῶν
Ἑλλήνων. Mystron (ein Maas
zu Flüssigkeiten bey den alten
Griechen).

Mythologie, *f.* μυθολογία. My-
thologie, Fabellehre, Götters-
lehre, *f.*

Mythologique, *adj.* μυθολογι-
κός, mythologisch.

Mythologiste, *m.* μυθολόγος,
Mytholog, *m.*

Myurus, *adj.* puls —, (*méd.*)
μύρουρος, ὁ σφυγμός ὅταν
ὀλέγῃ κατ' ὀλέγον ἀδυνατῇ,
nach und nach schwächer wer-
dender Puls, *m.*

N.

Nahot, *ote*, *m.* κοντοπύθηκος,
μικρόσωμος, Knirps (Schimpf-
wort), *m.*

Nacarat, *m.* κόκκινον ἑνοικτιὸν
κλίον εἰς τὸ πορτοκάλι με-
ταξὺ τοῦ βιολίου καὶ τοῦ ὀ-
δοχρόου, Nacaratsfarbe, hoch-
rothe Farbe, *f.*

Nacelle, *f.* πλοῖον τι χωρὶς κα-
τέροια καὶ πανιά, καΐκα, Na-
chen, Kahn, *m.*

Nacre, *f.* κόγχη μαργαριτοφό-
ρος, Perlenmuschel, *f.* u. perle.

Nadir, *m.* (astron.) nadir. (*v.*

Zenith), Nadir, *m.*, Zeni-
m.

Nasse, *f.* eau de —, ὕδωρ
ἀνδρῶν χειρὸς, Dranger
wasser, *n.*

Nage, *f.* à la —, κολυμ-
schwimmend; passer u-
vière à la —, ἀπεργ-
λυμψιὰ (κολυμβῶντα
ἐν ᾧ ποταμῷ, durch einen
schwimmen); *fam.* être.

ge, εἶμαι ὅλο ἰδρω-
βρεμένος ἀπὸ ἰδρω-
τος, und über schwitzen, naß-
ge, *être.*

Nagée, *f.* διάπνευμα νε-
κροτοῖον περιὰ τις κολυ-
μψιας, Stredde *f.* im Was-
ser durchschwimmt.

Nageoir, *m.* τόπος διὰ κολυ-
μψιας, Schwimmplatz, *m.*

Nageoire, *f.* τὰ πτερύγια
(ὀφθαλμοῦ) (φιν) (φιν), Flo-
f.; *fig.* ἐκεῖνα ὅπου ἄνθρωπος
ὑποκατὰ τῆς μαρμαί-
νουσας φανταστικῶς
ὅταν θέλῃ νὰ μάθῃ τι
κλυβήσῃ, was man u-
Arme legt (als eine m-
gefüllte Blase u.), wenn
schwimmen lernen will.

Nager, *v. n.* κολυμβῶ,
schwimmen; *fig.* daut-
etc., ἔχω πολλὴν χαρὰ
in Freuden u. schwimm-

Nageur, *m.* -euse, *f.* κολυ-
μψις, Schwimmer, *m.*
πληκτής, Kutterer, *m.*

Naguère, *naguères*, *adv.*
πρὸ ὀλίγου, vor Kurzem

Naiade, *f.* νηΐς, νηΐς
θολογική δὲν ποταμοῦ
ϊάδα, Flußgöttin, *f.*

Naif, *ive*, *adj.* μωρικός

- ἀ...., περιβαίνω πολλά, weit überleben.
Narguer, v. a. καταφρονῶ, περιβαίνω, verachten, (vines Dignité) spotten.
Narine, f. les narines, τὰ ρουφάρια, die Nasenlöcher, n. pl.
Narkois, m. -oïse, f. ποιηρός, πανουργός, listiger Mensch, Schlaupatz, m.; parler —, ὁμιλῶ ὑλαν κάπνιον ὁρικήν ὅπου δὲν καταλυμβάνει πόριξ ἐκείνος ὅπου ἔχει εἰδησανακτίς, κοινῶς ὁμιλῶ κορυκακτικῶς, tothwärsch reden.
Narrateur, m. διηγητής, Erzähler, m.
Narratif, ive, adj. διηγηματικός, erzählend.
Narration, f. διήγησις, Erzählung, f.
Narré, m. (p. u.) διήγημα, Geschichtchen, n.
Narrer, v. a. διηγούμεναι, erzählern.
Narval, m. ιχθύς μέγας τῆς πεταγωμένης θαλάσσης, μονόκερος θαλάσσιος, Narwal, m.; See-Einhorn (Act Wallfisch), n.
Nasal, ale, adj. (gramm.) ὅπου παραφέρεται μετὰ τὴν μύτην (ως το ιη, η), durch die Nase ausgesprochen; (anat.) ὅσα ἀνήκουν εἰς τὴν μύτην, zur Nase gehörig.
Nasard, m. εἶδος λαλήματος τῶν ὀργάνων (εἰς τὰς ἐκκλησίας), Nasal (ein Dreieckstisch), n.
Nasarde, f. σκορδομυτιὰ, σφονδαλισμός εἰς τὴν μύτην, Nasenstecherei, n.

- Nasarder**, v. a. κινῶ σκορδομυτιᾶς, Nasenstücker gebén.
Nasean, m. βουβαίνων τῶν ὤμων, Nasenloch n. der Achse.
Nasillard, arde, adj. ὅπου ὁμιλεῖ μετὰ τὴν μύτην, durch die Nase redend, niefelud.
Nasiller, v. n. ὁμιλῶ μετὰ τὴν μύτην, durch die Nase reden, niefeln, niefeln.
Nasillonner, v. a. ὁμιλῶ ὀλίγον τι μετὰ τὴν μύτην, ein wenig durch die Nase reden.
Nasse, m. εἶδος δικτύου, πλέγμα τι ὅπῃ βέρχαις, Sicuse, Fischrute, f.
Natal, ale, adj. γενεθλιακός, (Geburts); lien natal, τόπος ὅπου ἐγεννήθη τις, Geburtsort, m.; pays —, πατρίς, πατρίδα, Vaterland, n.; jour —, ἡμέρα γεννήσεως, Geburtstag, m.
Natation, f. κολύμβημα, das Schwimmen.
Natif, ive, adj. γεννηθεὶς, γεννημένος, gebürtig; natif de Paris, γεννημένος εἰς τὸ Παρίσι, aus Paris gebürtig; de l'or —, χρυσὸς ἐσχηματισμένος διόλου ἐν τῇ γῇ, v. a. u. s. u. s., getiegnet, givach: feines Gold, n.
Nation, f. γένος, ἔθνος, Nation, f. Völkerschaft, f., Volk, n.
National, ale, adj. ὅπου ἀνήκει εἰς τὸ ἔθνος, national, Volkss-, volkethümlich.
Nationaliser, v. a. ἰδιονοῦν εἰς τὸ γένος, nationalisieren, der Nation eigen machen.

- Natou**, τῆς ἁγίας Παρθένου καὶ μερικῶν ἁγίων, Geburt (Christi, der Jungfrau Maria und einiger Heiligen); (εἰς τοὺς ἀστρολόγους) ἡ στήσις τῶν πλανητῶν εἰς τὴν ὥραν τῆς γεννήσεως τινός, (beim Sternentrutern) Stand m. der Planeten in der Geburtsstunde eines Menschen; dresser (faire) la — de q., συζητεῖν τὴν τύχην τινός ἀπὸ τὴν στήσιν τῶν πλανητῶν ἐν τὴν ὥρᾳ ὅπου ἐγεννήθη, nem die Nativität stellen.
Natron, m. εἶδος ἁλατος συνηχομένου εἰς τὴν ἐπιγραφικὴν τῆς γῆς εἰς τοὺς θαλαύς τυπῶς, Natron, natürliches Natronsalz, n.
Natta, m. πρήγμα τι ὅπου ἔχει ἑλὴν ὁμοίαν μετὰ τὸ ἄσπυρον Speckgeschwulst, f.
Natte, f. ψάδι, Matte, Strohmatt, f.; πάχυμα, πλεῖον, δακτύλιος, Flecht, Haarflecht, f.
Natter, v. a. στρώω μετὰ ψάδους, mit Matten belegeln; les chevaux, πλέω τὴν γαλῆν τῶν ἀλόγων, die Mähnen der Pferde flechten.
Nattier, m. ἐκείνος ὅπου κατασκευάζει ψάδους, Mattenmacher, m.
Naturalisation, f. ανατολίζησις ἐνὸς ξένου μετὰ τοὺς ἐντοπίους πολίτας, Einbürgerung f. eines Fremden.
Naturaliser, v. a. ἰδῶν εἰς ξένον ἕλκω τὸ πρόσωπον ὅπου ἔχων καὶ οἱ ἐντόπιοι, τὸν ανατολίζω μετὰ τοὺς ἐντοπίους, einen Fremden annehmen, in die

Bahl der Eingebornen aufstehen; *ἔρχομαι εἰς τὴν γλῶσσαν ξένου λέγειν*, fremde Wörter in die Sprache aufnehmen.

Naturalisme, *m.* χαρακτήρ τοῦ φυσικοῦ, Natürlichkeit, *f.* ὁ δόγμα ἐκείνων ὅπου πιστεύουν μόνον εἰς τὴν φυσικὴν φιλοσοφικὴν θεωρίαν, καὶ οὐκ εἰς τὴν θείαν γραφὴν, natürliche Religion, *f.* **Naturalisme**, *m.* ὁ δόγμα ἐκείνων ὅπου πιστεύουν μόνον εἰς τὴν φυσικὴν φιλοσοφικὴν θεωρίαν, καὶ οὐκ εἰς τὴν θείαν γραφὴν, natürliche Religion, *f.* **Naturalisme**, *m.*

Naturaliste, *m.* ὁ καταγινόμενος εἰς τὴν ιστορίαν τῆς φύσεως, ἑξατακτὴς τῆς φύσεως, Naturforscher, *m.*; ἐκείνος ὁποῦ πιστεύει μόνον εἰς τὴν φιλοσοφικὴν, φυσικὴν θεωρίαν, der Naturgläubige, Naturalist, *m.*

Naturalité, *f.* κατὰστάσις ἐπιστολῶν, Stand *m.* eines Eingebornen.

Nature, *f.* φύσις, Natur, *f.*; *prendre d'après nature*, ζωγραφίζω εἰς τὸ φυσικόν, κατὰ τὸ φυσικόν, nach der Natur malen.

Naturel, *elle*, *adj.* φυσικός, natürlich; *enfants naturels*, νόθοι υἱοί, natürliche (uneheliche) Kinder, *n. pl.*; *parties naturelles*, τὰ γεννητικὰ μέρη, τὰ αἰσθητά, die Schamtheile, *m. pl.*; *histoire naturelle*, φυσικὴ ιστορία, Naturgeschichte, *f.*

Naturel, *m.* ἐπίτομος, der Eingeborne; *τὸ φυσικόν ἴδιωμα*, τὸ φυσικόν, natürliche Beschaffenheit, *f.*; **Natur**, *f.*, **Naturell**, *n.*; *τὸ φυσικόν μέγεθος*, die natürliche Größe; *an* —, κατὰ τὴν φύσιν, nach der Natur; *εἰς τὸ φυσικόν μέγεθος*, in natürlicher Größe, in Lebensgröße.

Naturellement, *adv.* φυσικῶς, natürlich, auf eine natürliche Weise.

Naufrage, *m.* ναυάγιον, καταστροφή, Schiffbruch, *m.*

Naufragé, *ée*, *adj.* ναυαγῆς, τὸ ὅπου τὴ κατὰ τὴν φύσιν πλοῖον, Schiffbrüchig, der Schiffbruch gelitten hat.

Naufrage, *f.* ναυάγιον, καὶ ναυάγιος, Fahrt, *n.*, Schiffahrt, *m.*

Naumachie, *f.* ναυμαχία, (εἰς τοὺς πελάγους Ρωμαίων), Fußgefecht *n.* zu Schiffe (bei den alten Römern).

Nausée, *f.* ναυτία, ἀναγναξία, Uebelkeit, *f.*; **Uel**, *m.*, Neigung *f.* zum Erbrechen.

Nautile, *f.* ναυτικός, ὁπλισμὸν τῆς, Schiffaussehend, Schiffstutzel, *f.*

Nautique, *adj.* ναυτικός, zur Schiffahrt gehörig.

Nautonnier, *m.* (poët.) ναυκλῆρος, καταβορῆς, Schiffser, *m.*

Naval, *ale*, *adj.* ὅπου ἰσχύει εἰς τὰ πολεμικὰ πλοῖα, ναυτικός, zu den Kriegsschiffen gehörig; *combat naval*, ναυμαχία, Seeschlacht, *f.*; *Seestreifen*, *n.*

Navée, *f.* ἡ ἀγῶνα βόας, Flottille, eine Flottille.

Navet, *m.* βολβός, Stübe, Stübe, *f.*

Navette, *f.* εἶδος γογγύλης ἀργύρης (ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐργάζονται λατὶ διὰ παντῆς), Rührfahnen, Rührfahnen, *m.*; *τὸ ἀσημένιον σκεῦος εἰς σχῆμα βόας*, εἰς τὸ ὅπου ἔχουν τὸ ἔξωθεν εἰς τὸς ἑκκατάς, κύβητον, Rührfahnen, Rührfahnen *n.* (in Gestalt eines Schiffchens); *καὶ*, ἡ συγγένεια τῶν ἐγγενῶν, Verwandtschaft, *n.*

Naviculaire, *adj.* os —, (anat.) schifförmiges Bein *n.* des Fußes.

Navigable, *adj.* πλωτόρος, schiffbar.

Navigateur, *m.* πλωτήρ, ὁποῦ ἔχουμε πολλὰ πλοῖα, Seefahrer, —emann, *m.*

Navigation, *f.* ἡ ναυτική, πλοῖον, Schiffahrt; ἡ τέχνη ἡ ναυτική, Schiffbau, *f.*

Naviguer, *v.* πλοῦν, πλέω, schiffen, segeln, fahren.

Navire, *m.* ναῦς, καράβι, πλοῖον, Seeschiff, *n.*

Naver, *v.* a. (τὴ πληροῖω, vermindern); *fig.* — *le cœur*, πληροῖω (καρδίαν, Herz) τὴν καρδίαν, das Herz vermindern, sehr betrüben.

Né, *ée*, *part.* γεννημένος, geboren, *v.* naître.

Ne, *adv.* ὅχι, nicht.

Néanmoins, *adv.* καὶτοι, καὶτοι, *μ'* ὅλον ταῦτα, nicht desto weniger, gleichwohl, dennoch.

Néant, *m.* τὸ οὐδέν, das Nichts;

ἡ οὐδέποτε, μεταίτιος. Nécrologie, *f.*

Nébule, *ée*, *adj.* (blas.) εἰς ἀρχὴν συγνέου, γενεῖται.

Nébuleux, *euse*, *adj.* πνευματικὸς, νεβελί, wolfig, umwölft.

Nécessaire, *adj.* ἀναγκαῖος, nöthig, nothwendig. *n. m.* τὰ ἀναγκαῖα τοῦ βίου, das Nothwendige, die nothwendigen Lebensbedürfnisse. *n. pl.* ἀγχαῖον ὁποῦ περιέχει τινὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸ ταξίδι, Reisefäßchen, *n.*

Nécessairement, *adv.* εἰς ἀνάγκης, nothwendig, nothwendiger Weise.

Nécessitante, *adj. f.* de nécessité —, εἰς ἀνάγκης, εἰς ἀποστάσεως, aus unumgänglicher Nothwendigkeit, nothgedrungen; (theol.) ἡ καταπείγουσα χάρις, die zwingende Gnade.

Nécessité, *f.* ἀνάγκη, Nothwendigkeit, *f.*; ἑλλειψίς, σπανισμός, Mangel, *m.*; Noth, *f.*; nécessité, τὰ ἀναγκαῖα τῆς ζωῆς, Nothwendigkeiten, *f. pl.*; Bedürfnisse *n. pl.* des Lebens; aller à ses nécessités, τὸ πρὸς τὰς ἀνάγκας του (ἡ εἰς τὰ ἀναγκαῖα), auf den Abtritt gehen.

Nécessiter, *v. a.* ἀναγκάζω, nöthigen, zwingen.

Nécessiteux, *euse*, *adj.* ὁποῦ εἶναι ἀνάγκην, bedürftig; πτωχός, dürftig.

Nécrologe, *m.* νεκρολόγιον, καὶ νεκρολόγιον ὅπου σημειώνονται τὰ ὀνόματα τῶν ἀποθανόντων, Todtenregifter, *n.*

Néromançie, *f.* νεκρομανία, Todtenbeschwörung, Geistesbeschwörung, *f.*

Néromançien, *m.* -ienne, *f.* νεκρομαντής (μέγας ὁποῦ κρατεῖ τὰς ψυχὰς τῶν ἀποθανόντων), Todtenbeschwörer, Geistesbeschwörer, *m.*

Nécrose, *f.* (méd.) νέκρωσις, σκώληκος, der trodene Brand, (das Absterben) eines Gliedes.

Néctar, *f.* νέκταρ, Nektar, *m.*

Nef, *f.* (τὰ καράβι, Schiff, *n.*); τὸ μέρος τῆς Εκκλησίας ἀπὸ τῆς θύρας εἰς τὸν χορὸν (ὅπου στέκεται ὁ πάλαιος), πρόπυλον, πρόθυρον. Schiff einer Kirche; ἀγχαῖον εἰς ἀρχὴν πλοῦ, Schiff *n.* in Gehalt eines Schiffes; moulin à —, νερόμυλος κατασκευασμένος ἐκὶνὸς εἰς βύρκαν, Schiffmühle, *f.*

Néfastes, *adj.* jours néfastes, ἀποφασίζοντες ἡμέραι (εἰς τοὺς παλαιούς Ρωμαίους), ἡμέραι ἁγίας, ὁμοῦς καὶ ἡμέραι κακοτυχίας, Tage *m. pl.*, an welchen es bey den alten Römern verboten war, öffentliche Geschäfte zu treiben; Unglückstage.

Nèfle, *f.* μέσπιλον, Mispel.

Néfiler, *m.* μεσπιλιά, Mispelbaum, *m.*

Négatif, *ive*, *adj.* ἀρνητικός, verneinend; (math.) quantitative négative, ποσότης ἀποφατική, verneinende oder negative Größe, *f.*

Négative, *f.* πρότασις ἀποφατική, ἀρνητική, verneinende der Satz, *m.*; ἀπάντησις, ἀποκρίσις ὁποῦ ἀποβάλλει τὴν παρακάλειον πρὸς ἀσφάλησιν Antwort; ἀνταρτία, das Reuguen.

Négation, *f.* ἀρνήσις, τὸ ἀρνητικόν, Verneinung, *f.*

Négativement, *adv.* ἀρνητικῶς, verneinend, mit Nien.

Négligé, *ée*, *adj.* ἀμελεῖν, vernachlässigt. *v. néglier.*

Négligé, *m.* σπιτικὸν φόρμα (μυλίστα τῶν γεωμετρικῶν ὁποῦ φορεῖν τὸ πρῶν), Hauskleidung, Morgenkleidung (besonders der Frauenzimmer), *f.*

Négligement, *adv.* ἀμελῶς, nachlässig, nachlässiger Weise.

Négligence, *f.* ἀμελία, Nachlässigkeit, Vernachlässigung, *f.*

Négligent, *euse*, *adj.* ἀμελῶς, nachlässig.

Négliger, *v. a.* ἐμελῶν, vernachlässigen, verlässeln, unterlassen. *se —*, ἐμελῶμαι, ἔτοι δὲν προαχθῶ τῶν ἐκ τῶν μου πρὸς εἶναι πιστοῦς, sich vernachlässigen (in der Religiösität).

Négoce, *f.* πραγματεία, ἐμπορίον, Handel, *m.*; Handlung, *f.*

Négociable, *adj.* ὁποῦ ἡμπορεῖ νὰ πραγματοποιηθῇ, νὰ ἐκπράσῃ, was sich verkaufen läßt, gangbar.

Négociant, *m.* ἔμπορος, πραγματευτής, Kaufmann, Handelsmann, *m.*

Négociateur, *m.* ὁ πραγμα-

τεύμενος ὑπόθεσιν πολιτικῇ, Unterhändler (in politischen Angelegenheiten), *m.*

Négotiation, *f.* πραγματεία ὑπόθεσιν, καὶ ἡ ὑπόθεσις αὐτή, Unterhandlung, *f.*; négociation d'un billet, d'une lettre de change, ἡ πραγματεία τῶν χαρτῶν (τῶν βιλητῶν), ἡ ἀλλαγὴ αὐτῶν διὰ μέσου τῶν μεσίων, Wechselhandel, *m.*

Négociier, *v. n.* et *a.* πραγματεύομαι (ὑπόθεσιν πολιτικῇ κτλ.), unterhandeln; — des lettres de change etc., πραγματεύομαι χαρτῶν, Wechsel einhandeln und verhandeln, Wechsel negociiren; κύριον πραγματεύομαι, Handel treiben, handeln.

Nègre, *m.* -esse, *f.* Μαύρος, Μαύρη, Neger, *m.*; Negerin, *f.*; traiter q. comme un nègre, μεταχειρίζομαι τινὰ ὡς σκλάβον, einen wie einen Sklaven behandeln.

Nègreie, *f.* τόπος ὅπου κρατοῦν τοὺς μαύρους σκλάβους ἐκείνῳ ὅπου τοὺς πωλοῦν, Negerhaus (worin die Neger, die zum Verkauf sind, bewahrt werden), *n.*

Négrier, *adj.* vaisseau —, πλοῖον ὅπου μεταφέρει τοὺς μαύρους, τοὺς σκλάβους, Negerschiff, Sklavenschiff, *n.*

Négrillon, *m.* -onne, *f.* μικρὸς μαύρος, μικρὴ μαύρη, kleiner Neger, kleine Negerin.

Nègre, *m.* ὁ βασιλεὺς τῶν Αἰθιοπῶν, Negus, Kaiser v. von Abyssinien.

Neige, *f.* χιών, χιόνι, Schnee, *m.*

Neiger, *v. a.* il neige, χιονίζει, es schnevet.

Neigeux, *euse*, *adj.* χιονιστής, διά χιών, schneig, Schneez; temps neigeux, καιρὸς με πολλὰ χιόνια, Schneewetter, *n.*

Neille, *f.* σταυρὸς με τὸ ὅποσον συμπαύονται τρεῖς βαρεῖν ὁποῦ στέλλει, Berg n. zum Verstopfen eines Fasses, welches läuft.

Néméens, *adj.* jeux —, *m. pl.* τὰ νέμεια (ἀγῶν τῶν παιδῶν Ἑλλήνων), die Nemeischen Spiele (im alten Griechenland), *n. pl.*

Néménique, *m.* νεμεονίκη, ὁ νικῆσας εἰς τὰ Νέμεια, Sieger m. in den Nemeischen Spielen.

Nénies, *f. pl.* νοιολογία εἰς τοὺς παλαιούς Ρωμαίους, ἐπικηδον, Magelied (über einen Verstorbenen, bey den alten Römern), *n.*

Nenni, *adv.* fam. οὐχί, δέν, nein.

Nénus, *m.* νυμφαῖα (εὐτόν τ), Sechslume, Wasserlilie, *f.*

Néocore, *m.* νεοκόρος, προστάς ναοῦ (εἰς τοὺς παλαιούς Ἑλλήνας), Tempelvorsteher (bey den alten Griechen), *m.*

Néographie, *m.* ὁ νεωτερίζων περί ὁρθογραφίας, Neuerer m. in der Rechtschreibung.

Néographisme, *m.* καινοτομία ὁρθογραφίας, Neuerung f. in der Rechtschreibung.

Néologie, *f.* νεολογία, ἐκφύρασις νέων λέξεων, Sprachneuerung, *f.*

Néologique, *adj.* νεολογικός, neologisch, Sprachneuerungen betreffend.

Néologisme, *m.* νεολογισμός, ἐκφύρασις καὶ χρῆσις νέων λέξεων, Sprachneuerungsfucht, *f.*; Erfindung f. und Gebrauch m. neugeschaffener Wörter.

Néologue, *m.* ὁ ἐκφύραζων, καὶ μεταχειριζόμενος νέας λέξεις, Sprachneuerer, *m.*

Néomélie, *f.* νεομηρία, νέα πεληρία, ἔσθρη εἰς νεομηρία, Neamond, *m.*, Neumondfest, *n.*

Néophyte, *m.* et *f.* ὁ, ἡ νεόφυτος, der, die Neubekehrte.

Néphrétique, *adj.* νεφρητικός, Nieren-; *s. f.* νεφρητικός πόρος, Nierenweh, *n.*

Népotisme, *m.* ἡ ἐξουσία τῶν ἀνεψιῶν ἢ συγγενῶν τοῦ Πάπα εἰς τὴν διοίκησιν, Einfluß m. der Nessen oder Verwandten des Papstes auf die Regierung; fig. ἀδίκημα ἐκείνου ὅπου προτιμᾷ τοὺς συγγενεῖς του εἰς ὅλα, τοὺς ἀνθρώπους εἰς ἀξιώματα κτλ., ungerechte Begünstigung und Beförderung der Verwandten.

Neptune, *m.* Ποσειδών, Neptun (der Meeresgott), *m.*; (poét.) ἡ θάλασσα, das Meer.

Néréides, *f. pl.* Νηρηίδες (νύμφαι ἡ θεαὶ τῆς Ἀλάδας), Nereiden, Oceanymphen, *f. pl.*

Nerf, *m.* νεῦρον, Nerve, *m.* (f.); Sehne, *f.* (περὶ μὴ μυελώδεις), τὸ σχοινίον ὅπου εἶναι

Nique, *f.* faire le —, ἔμπαλλον
(ποιῶνς μανταίνω, σφακί-

εις κανένα ἐπάγγελμα ἐκκλησιαστικόν. der zu einem Kirschenamte Ernante.

Nominateur, m. ἐκείνος ὁποῦ διορίζει τινὰ εἰς κανένα ἐκκλησιαστικὸν ἐπάγγελμα. Ernennet (zu einem Kirschenamte), m.

Nominatif, m. (gramm.) ὀνομαστική, Nominativ, m.

Nomination, f. ὀνομασία, θρονοῦ διὰ κανένα ἐπάγγελμα. Ernennung, f.

Nominelement, adv. κατ' ὄνομα, namentlich, mit Namen.

Nommer, v. a. ὀνομάζω, nennen; διορίζει τινὰ (εἰς κανένα ἐπάγγελμα). ernennen, nominen, ee, adj. ὀνομαζόμενος, genannt; διορισμένος, ernannt; à point nominé, κατ' ἀπορίαν, in kind, zur bestimmten Zeit; à jour nominé, εἰς τὴν διορισμένην ἡμέραν, auf den bestimmten Tag.

Nomocanon, m. νομοκάνων, Nomocanon (Sammlung von Verordnungen griechischer Kaiser).

Nonpareil, v. Nonpareil.

Non, adv. οὐχι, όχι, δέ, nein; nicht; non plus, εἰσὶν περισσότερον, nicht mehr.

Nonagénaire, adj. ἐννενηκοντάτης, neunzigjährig.

Nonagésime, m. (astron.) ἡ ἐννενηκστή μοῖρα τῆς ἐκληπτικῆς λογιζομένης τὴν ἀπὸ τὸν ὁρίζοντα, der neunzigste Grad der Ekliptik, vom Horizonte an gerechnet.

Nonante, nu. ἐννενηκοντα, neunzig.

Nonantième, adj. ἐννενηκιστός, der (die, das) neunzigste.

Nonce, m. ἀποκριπάρης, νότος τοῦ Πάπα, päpstlicher Botschafter, Nuncio, m.; ἡ παρὰ τῶν εὐγενῶν Ἀρχῶν ἀπεσταλμένος εἰς γενικήν διακρίαν τῶν, Landbote m. in Polen.

Nonchalamment, adv. ἀνεπιμέλως, leichtsinnig.

Nonchalance, f. ἀμέλεια, Nachlässigkeit, f.

Nonchalant, aute, adj. ἀμελής, nachlässig.

Nouciation, f. (jur.) ἀπαγόρευσις πρὸς τινὰ ἵνα μὴ ἐξακολουθήσῃ τὴν κτίσιν ἐνὸς κτηρίου. Verbot n. mit dem Bauen eines Gebäudes fortzufahren.

Nouciature, f. τὸ ἐπάγγελμα τοῦ νομιτζίου (v. Nonce), Amt n. eines päpstlichen Nuncios.

Non-conformiste, m. (πρὸς Ἀγγλίαν) ὅστις δὲν συμφωνεῖ μετὰ τὴν ὀρθόδοξον τῆς Ἀγγλικῆς ἐκκλησίας, (in England) der es nicht mit der englischen Kirche hält.

None, f. ἡ ἐννάτη ὥρα (εἰς τὰ μοναχικά), die neunte Stunde (in Klöstern); ἡ προσερχὴ ὅπου γίνεται εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν, Gebet n. zu dieser Stunde, Mene, f.

Nonces, f. pl. αἱ νόται (εἰς τὸ καλεῖσθαι τῶν παλαιῶν Ῥωμαίων, δηλαδή ἡ 7 τοῦ μαρτίου, μαῖον, Ιουλιὸν καὶ ὁκτωβρίον καὶ ἡ 5 τῶν ἄλλων μηνῶν), die Nonen (im alten römischen Kalender, d. i. der

7. März, Mai, Juli, October und der 5. der andern Monate).

Non-existence, f. ἡ μὴ ὑπαρξις, τὸ μὴ ὑπαρξεῖν, das Nichtseyn.

Nonidi, m. v. Vendémiaire.

Non-jouissance, f. (jur.) παύσις κατοχῆς ἢ χρησεως, Entziehung f. des Giebrauchs.

Nonmain, nonne, f. καλογραφα, καλογραφή, Nonne (Nönchen), f.

Nonnat, m. ψαρένια μικρότατα (εἰς τὴν μεσογίαν θάλασσαν), die kleinsten Fische (Welsche, im mittelländischen Meere), m. pl.

Nonnette, f. μικρὴ καλογραφα, Nönchen, n.; στρογγυλὴ μελόπηρα, runder Pfeffertuch, m. s. εἰδος θαλασσοῦνης κορώνης ἢ κόλυμβιδος με μετόν καὶ ὄφλι, Art Taucher (Vogel) m. mit schwarzem Kopfe.

Nonobstant, prp. με ὅλον ὅπου, καίτοι, καίτοι, unobachtet; — (toutes) ces difficultés, με ὅλας αὐταῖς ταῖς δυσκολίαις, ungeachtet (aller) dieser Schwierigkeiten.

Non-oeuvré, ee, adj. ἀκατέργαστος, ἀδοῦλιντος, ἀλλοφυσικός, nicht durch Kunst erzeugt, natürlich; toute non-oeuvrée, παντ' ἑλίου, ganz ohne Sticken.

Nonpair, adj. μονός, ὁ μὴ ζευγός, ungerade (von Zahlen).

Nonpareil, eille, adj. ἀνεγχείριστος, ὁποῦ δὲν ἔχει ὅμοιον

τον, unvergleichlich, was nicht seines Gleichen hat.

Nonpareille, f. εἰδος λεπτοτάτης μεταξωτῆς ταινίας (χορδέλλας), das (schmalste) Seidenband; τὰ πλέον μικρότερα ἱερουργικά, das kleinste Zerkwerf; τὰ πλέον μικρότερα σατάμαδια, der kleinste Schrot, Vogelkorn; εἰδος γηρυμμάτων τοῦ τύπου ὀλίγον ἢ μεγάλῳ τῶν ἀπὸ τὰ πλέον μικρότερα, Nonpareille, f., Art kleiner Druckschrift.

Non plus ultra, m. μὴ περαιτέρω, ἐκείνος ἀπὸ τοῦ ὁποῦ ἄλλο ἐξαιρετικόν δὲν εὐρίσκειται, das Non plus ultra, das Höchste, Unübersteigliche.

Non-résidence, f. ἀπουσία ἀπὸ τὸν τόπον εἰς τὸν ὁποῦ ἔμενε τις γὰ κατοικίαν, Abwesenheit f. von der Residenz.

Nousens, m. τὸ ἀνόητον, ὅπου δὲν ἔχει νόημα, Unsinn (wovon kein Sinn ist), m.

Nonuple, adj. ἐννεαπλάσιος, neunfach.

Non-usage, m. ἡ μὴ χρῆσις, Nichtgebrauch, m.

Non-valeur, f. ἄλλοις τιμῆς πρὸς ἀνάγκη, καρποπορίας ἐνὸς υποστατικοῦ κτλ., Unwerth, Mangel m. des Ertrags eines Gutes ic.

Non-vue, f. (mar.) σκοτός, ὁμίχλη πυκνοτάτη (εἰς τὴν θάλασσαν), sehr dicker Nebel m. zur See.

Nopage, f. τὸ πάστιγμα τοῦ δοῦχου, ἡ τοῦ μεταξοῦ ἀπὸ τοῦ κόμβου καὶ ἄλλο,

das Noppen (des Tuchs, der Seidenzeuge).

Noper, v. a. παστιγεῖν τὸ δοῦχον ἢ τὸ μεταξοῦ ἀπὸ τοῦ κόμβου κτλ., (das Tuch, die Seidenzeuge) noppen; — peuse, f. ἐκείνη ὁποῦ παστιγεῖται τὸ δοῦχον κτλ., Noppetin, f. Nord, m. ἄρκτος, τὸ ἀρκτικόν μέρος (τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς), Nord, Norden, m.; Mitternacht, Mitternachtsgegend, f.; βορέας ἀνεμος, Nordwind, Mitternachtswind, m.

Nord-est, m. τὸ βορειοανατολικόν μέρος, Nordost, Nordosten, m.; ἀνεμος ἀνατολικοβορέας, Nordostwind, m.

Nordester, v. n. (mar.) (διὰ τὴν μεγνητικὴν βελόνην) ὅταν κλίνη πρὸς τὸ ἀνατολικοβορείον μέρος, (von der Magnetnadel) gegen Nordost abweichen. v. a. γυρίω τὰ παντὰ πρὸς τὸ ἀνατολικοβορείον μέρος, die Segel nach Nordost richten.

Nord-ouest, m. τὸ βορειοδυτικόν μέρος, Nordwest, Nordwesten, m.; βορειοδυτικός (δυτικοβορέας) ἀνεμος, Nordwestwind, m.

Nordouester, v. n. (mar.) (διὰ τὴν μεγνητικὴν βελόνην) ὅταν κλίνη πρὸς τὸ δυτικοβορείον μέρος, (von der Magnetnadel) gegen Nordwest abweichen. v. a. γυρίω τὰ παντὰ πρὸς τὸ δυτικοβορείον μέρος, die Segel nach Nordwest richten.

Normal, ale, adj. παραδεδειγμένος, ὁποῦ χρησιμεύει εἰς

παράδειγμα, εἰς κανόνα, zum Muster, zur Richtschnur dienend.

Nos, pl. v. nôtre.

Nosologie, f. nosologia, Krankheitslehre, f.

Nostic, m. αὐτὸν τι (λέγεται καὶ οὐρανίου ἄνθος), Pimpernelblume (Pflanze), f.

Nota, m. σημείωσις, Anmerk. ung, Note, f.; σημείον, Zeichen, n.

Notable, adj. αξιοσημειώτος, merkwürdig; πρόκριτος, vorzüglich.

Notablement, adv. πολὺ, μέγας, anschnlich, beträchtlich, viel.

Notables, m. pl. οἱ πλέον αξιολογώτεροι πολῖται, οι παρχωτες, die angesehnen Bürger, die Vornehmen, m. pl.

Notaire, m. νοτάριος, Notar, m.

Notamment, adv. ἐξόχως, mälist, vorzüglich, besonders.

Notariat, m. τὸ ἐπάγγελμα τοῦ νοταρίου, Amt n. eines Notars, Notariat, n.

Notarié, adj. acte —, πράξις ἐνώπιον νοταρίου, in Gegenwart eines Notars geschehene Handlung, f.

Note, f. σημείωσις, Anmerk. ung, f.; σημείον, Zeichen, Merkmahl, n.; — d'infamie, — infamante, ἀδόξα, δυσφήμια, τιμωρία ὅπου ἔρεσι κτιμίων, entehrende Strafe, f.; (ious.) σημείον μουσικόν, νότα, Note, Musiknote, f.

Noter, v. a. σημειῶναι, anmerken, aufschreiben; — d'infamie, ἀτιμῶναι, κατακρίναι εἰς

τιμωρίαν ὅπου ἀτιμάζει, ἐπι-
ἐκτείνῃ, ebrlos machen, eine
entsprechende Strafe auflegen.

Noteur, m. ἀντεγραφεὺς μου-
σιχῆς, Notenschreiber, m.

Notice, f. ἐδήσις (ἱστορικὴ ἢ
γλωσσολογικὴ), (historische oder
glossographische) Nachricht, f.

Notification, f. δῆλοποίησις (ἐκ
μέρους τοῦ κρατηρίου), (ge-
richtliche) Anzeige, Bekannt-
machung, f.

Notifier, v. a. δηλοποιῶ, ἀνδει-
κνύω, bekannt machen.

Notionmètre, m. v. hygromètre.

Notion, f. ἰδέα, εἰδήσις, Begriff,
m., Siet, f.

Noire, adj. ὁλως, φανερός,
γνωστός, bekannt, offenkundig.

Notoirement, adv. ὁλως, φανε-
ρώς, ἀναμφισβήτητος, offenkun-
dig, unläugbar.

Notariété, f. γραμματοεὶς, Kunde-
barkeit, f.; cela est de —
publique, τοῖς πάνσι ὁλως,

ὅλος ὁ κόσμος τὸ ἡγεῖναι, das
ist allbekannt.

Notre, prp. ἡμέτερος, ἑδικός
μας, unfer; — père, ὁ πα-
τήρ (πατήρας) μας, unser Va-
ter; pl. nos, μας, unsere;

nos pères, οἱ πατέρες μας,
unsere Väter; nôtre, ἡμέτε-
ρος, ὁ ἑδικός μας, ἡ ἑδική
μας κτλ., der (die, dos) unser;

les nôtres, οἱ ἑδικοί μας
(ἐνεν οὐσιαστικῶν), die Unstet-
gen, m. pl.

Nôtre-Dame, f. ἡ κυρία ἡμῶν
(τοῦτ' ἐστὶν ἡ ἁγία παρθένος,
ἡ θεοτόκος), unsere liebe Frau
(d. i. die Jungfrau Maria).

Notule, f. μικρὴ σημείωσις εἰς

τὸ περιδωρίον ἑνὸς βιβλίου,
kleine Anmerkung, f. am Rande
eines Buches.

Nouasse, f. ἄγριον μοσχόκα-
ρυδον, wilde Muskatennuß, f.

Noue, f. βαθὺν κερὰμίδι,
Pohlziegel, Ritzziegel, m.;
γῆ παχὺ διὰ βοσκήν, fetter
Boden m. zur Weide.

Nouement, m. κόμβος, das
Knüpfen; — d'aiguillette, τὸ
ἐπὶ τῷ δεξιῷ διὰ τοῦ ὁποῦν
ὑποκαίεται τις τῆς συνουσίας,
das Messelknüpfen.

Nouer, v. a. κομβῶναι, δένει
κάμινον κομβῶναι, θηλυκῶ-
ναι, knüpfen, einen Knoten
machen; — l'aiguillette, ἐπο-
δένει, den Messel knüpfen; se —
—, λέγεται διὰ τὸ καθιστῆναι
ἐν δένει, ὅταν ἀπὸ τοῦ ἄν-
δρος γίνηται ὁ καρπὸς, (von
Bäumen) Fruchtle aufgehen;
enfant noué, v. rachitique.

Nouet, m. σακκουλάκι μὲ λατι-
κὰ χόρτα, Kräuterfäßchen, n.

Nouveaux, euse, adj. ὁποῦ ἔχει
δόλους, fertig, fertig, fertig.

Nougat, m. ἑίδος πλακουτέλου
ἀπὸ ἀμύγδαλα, ἡ καρύδια,
Art Mandelgebäckens, n.

Noulet, m. γούρνα ἀπὸ πλέν-
θους ἢ μολὺβι, Schirminne f.
von Ziegeln oder Blei.

Nourrain, m. (v. alevin), τὰ
νέα ψαριόκια, Fischbrut, f.

Nourrice, f. βρεστέρα (βρεῖνα),
τροφός, τειρήν, Amme, Säug-
amme, f.

Nourricier, m. ἐκείνος ὁποῦ
τειρῇ ψυχοναίει, Pflegevater,
m.; — crier, — ière, adj.
θρεπτικός, nährend, nahehaft.

Nourrir, v. a. τρέφω, nähren,
ernähren; βρεῖται, δίδω τὸ
βρεῖ, säugen; ἀνατρέφω, auf-
ziehen.

Nourrissage, m. ἀνατροφή, ὁ-
ναι, Wichtwacht, f.

Nourissant, aule, adj. θρε-
πτικός, nährend, nahehaft.

Nourrisson, n. τὸ παιδί ὁποῦ
εἶναι εἰς τὴν βρεστέρα, Säug-
ling, m.; — τρεφόμενον παιδί,
Pflegekind, n.

Nourriture, f. τροφή, Nahrung;
τροφῆς, τροφῆς, Speise, f.;
faire des nourritures, τρέφω
εἰς τὴν αὐλήν, Vieh hal-
ten, Wichtwacht haben.

Nous, pron. ἡμεῖς, wir; ἡμεῖς
μας, uns.

Nouveau, Nouvel, elle, adj.
νέος, καινούριος, neu; mol
nouveau, νέα λέξις, neues
Wort, n.; le nouvel an, τὸ
νέον ἔτος, das Neujahr; le
nouveau monde, ὁ νέος κό-
σμος (ἡ Ἀμερική), die neue
Welt (Amerika); habit nou-
veau, φόρεμα καινούριον,
νέον, neues Kleid, n.; la saison
nouvelle, ἡ ἀνοιξίς, Frühlings,
m.

Nouveau, adv. νεωστὶ, neu,
frisch; de —, ἐκ δευτέρου,
von Neuem, wieder.

Nouveauté, f. τὸ νέον, ἀννη-
θυστον, Neuhit, f.; νεωτε-
ρισμός, Neuerung, f.; τὸ
νέον, νεωτερισκόν, κατὰ τὴν
νέον, Neuhit, f., etw.

Nouvelle, f. εἰδήσις νέα, Neuhit,
f., Nachricht, f.; μικρὰ διή-

γησις, ἱστορία πλαστή, No-
velle, kleine (erfichtete) Erzäh-
lung, f.; mandez moi de vos
nouvelles, εἰδοποιήσατέ με
περὶ σοῦ, πῶς ἐπράξαται εἰς
τὴν ὑγίειαν σου κτλ., meldet
Sie mir, wie es Ihnen geht,
was Sie machen u.; envoyer
savoir des nouvelles de q.,
στέλλω δοῦλον κτλ. διὰ νὰ
ῤωτήσῃ διὰ τὴν ὑγίειαν το-
ῦ, auf Kunde schaft ansprechen,
Anwesenheit, adv. νεωστὶ, neu,
neulich, unlängst.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Novice, ἱστορία πλαστή, No-
velle, kleine (erfichtete) Erzäh-
lung, f.; mandez moi de vos
nouvelles, εἰδοποιήσατέ με
περὶ σοῦ, πῶς ἐπράξαται εἰς
τὴν ὑγίειαν σου κτλ., meldet
Sie mir, wie es Ihnen geht,
was Sie machen u.; envoyer
savoir des nouvelles de q.,
στέλλω δοῦλον κτλ. διὰ νὰ
ῤωτήσῃ διὰ τὴν ὑγίειαν το-
ῦ, auf Kunde schaft ansprechen,
Anwesenheit, adv. νεωστὶ, neu,
neulich, unlängst.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Novice, ἱστορία πλαστή, No-
velle, kleine (erfichtete) Erzäh-
lung, f.; mandez moi de vos
nouvelles, εἰδοποιήσατέ με
περὶ σοῦ, πῶς ἐπράξαται εἰς
τὴν ὑγίειαν σου κτλ., meldet
Sie mir, wie es Ihnen geht,
was Sie machen u.; envoyer
savoir des nouvelles de q.,
στέλλω δοῦλον κτλ. διὰ νὰ
ῤωτήσῃ διὰ τὴν ὑγίειαν το-
ῦ, auf Kunde schaft ansprechen,
Anwesenheit, adv. νεωστὶ, neu,
neulich, unlängst.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

Nouvelleté, f. (jur.) ἐπιχειρή-
μα κατὰ τοῦ κληρονομίου εἰς
τὸ ὑπερῆσαι αὐτὸν τῆς κλη-
ρονομίας, Unternehmen n. ge-
gen einen Erben, um ihn des
Erbes zu berauben.

ἔπον ἑπικρατεῖ ἕνας καὶ ὁ αὐτὸς ἄνεμος, Belt f., wo immer derselbe Wind weht.

Nuance, f. χρωμάτισις, οἱ διάφοροι βαθμοὶ ὅπου ἡμπορεῖ να ἔχη ἐν καὶ τὸ αὐτὸ χρώμα, Abstufung (Nuance) f. der Farben; fig. ἀνδρά καὶ μολὺς καταληπτὴ διαφορά, geringer, kaum merklicher Unterschied, m., Nuance.

Nuancer, v. a. μὴ γνῶν διαφορά χρώματι διὰ τὰ μικροῦν οὐ χρωματισμός, schattiren, die Farben verfeinern; μεταβάλλω ὀλίγον μόνον, ἢ βαθμυθόν, abtufen, nuanciren.

Nubécule, f. πῶδες u. τῶν οφθαλμῶν, νεφελίον, λευκωμα, weißer Fleck m. im Auge; ἐκαιώρημα, συννεφάκι εἰς τὸ οὐρὸς, Wölflchen n. im Darme.

Nubile, adj. conj. ἀρμόδιος διὰ γάμου, mannbar.

Nodité, f. γυνώτης, Nachttheit, f.; nodité, ἐκόντες γυναι (εἰς τὴν ζωγραφίαν), nocte Figuren, f. pl.

Nue, f. σύννερον, Wolke, f.; tomber des nues, (πίπτω ἀπὸ τὰ σύννεφα), εἶμαι ὅλο ἐκθαμβος, wie aus den Wolken gefallen, ganz erstaunt sein.

Nuée, f. σύννερον, Wolke, f.; fig. μεγάλον πλῆθος, große Menge, Schaar, f.

Nuement, (v. nument),
Nuer, v. a. χρωματίζω, μὴ γνῶν διαφορά χρώματι (εἰς μεταξούτων, ἢ καλλινόν) διὰ τὰ μικροῦν τὸ χρώμα του, schat-

tiren, die Farben verfeinern (leidene und wollene Beuge färben).

Nuire, v. n. ζημιῶνω, βλάπτω, schaden; ἐμποδίζω, hindern.

Nuisance, f. ζημία, Schaden, † Nuisance.

Nuisible, adj. ζημιώτης, ἐπιζήμιος, schädlich.

Nuit, f. νύξ, νύκτα, Nacht, f.; de nuit, τὴν νύκτα, bei Nacht.

Nuitamment, adv. νυκτός, ἐν νυκτί, τὴν νύκτα, in der Nacht, zur Nachtzeit.

Nuitée, f. μία νυκτιά, die Belt einer Nacht, Arbeit f. während einer Nacht.

Nu-jambes, v. Nu.

Nul, alle, adj. οὐδείς, κανείς, kein, keine, kein; keiner, -e, -es; άκυρος, ungültig, null und nichtig.

Nulle, f. χωρεκτήρ ἀσήμαντος (εἰς κρυπτογραφίαν), leeres Zeichen (in einer Geheimschrift), n.

Nullement, adv. κατ' οὐδέν, τρόπος, με κανέναν τρόπον, keineswegs, gar nicht.

Nullité, f. (jur.) τὸ άκυρον, Nichtigkeit, Ungültigkeit, f.

Nument, adv. εὐκαρινώς, χωρίς τὰ κρίνω τίποτε, aufrichtig, unverhohlen, geradezu; άμέσως, unmittelbar.

Numéraire, adj. valeur —, ἡ ἀληθινὴ τιμὴ μὴ μόνος, der wahre Werth, Zahlungsworth einer Münze. s. m. άπορα μετρητά, das baare Geld.

Numéral, ale, adj. ἀριθμητικός, Zahl-, Zahlen-.

Numerateur, m. ἀριθμητής (ἐκ ἐνα κλάσματος), Zähler (eines Bruchs), m.

Numeration, f. ἀριθμησης, das Zählen, Numerieren.

Numerique, adj. ἀριθμητικός, zu den Ziffern gehörig.

Numériquement, adv. ἀριθμητικῶς, κατὰ τὸν σωστόν ἀριθμόν, der Zahl nach.

Numero, m. ἀριθμός, γεγραμμένος, σημάτων ἀριθμητικῶν (νοούμερον), Nummer, f.

Numeroter, v. a. βάζω τὸν ἀριθμόν (τὸ νοούμερον), nummeriren, mit Nummern bezeichnen.

Numismatique, adj. ὅπου ἀνήκει εἰς τὰ νομισματικά, die Münzen betreffend; science —, ἐπιστήμη, εἰδησις περὶ νομισμάτων, Münzwissenschaft, Münzkunde, f.

Numismatographie, f. περιγραφή των παλαιῶν νομισμάτων, Beschreibung f. der alten Münzen.

Numulaire, f. φυτὸν τι, Pfennigkraut (Pflanze), f.

Nuncupatif, adj. (jur.) testament —, διαθήκη διὰ ζωῆς φωνῆς, καὶ οὐχ ἔγγραφος, mündlich gemachtes Testament, n.

Nundinales, adj. lettres —, γράμματα διὰ σημειῶσιν τῶν αγοραίων ἡμερῶν (παρὰ Ρωμαίους), Buchstaben m. pl. in Bezeichnung der Jahrmärkte (bei den alten Römern).

Nu-pieds, adv. μὴ τὰ πόδια γυμνά, barfuß, mit bloßen Füßen.

Naptal, ale, adj. νυμφικός, ὅπου ἀνήκει εἰς γάμον, hochzeitlich.

Nague, f. ἀβέσχος, τράχηλος, Genick, n., Nacken, m.

Nutation, f. κλίσις φυτῶν πρὸς ἥλιον, Neigung f. der Pflanzen nach der Sonne zu; (astron.) κινήσις τῆς περιόδου τοῦ ἀστροῦ τῆς γῆς, Nutation f., (pts. strobilifères), Schwanzen der Erdäpfel.

Nutritif, ive, adj. θρεπτικός, nährend, nährhaft.

Nutrition, f. θρέψις (τοῦ σώματος διὰ τῶν τροφῶν), Ernährung (des Körpers) durch die Speisen.

Nyelolope, m. νυκτάλων, ὅπου δὲν υποφέρει τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, καὶ βλέπει μόνον τὴν νύκτα, der das Tageslicht nicht vertragen und nur bei Nacht leben kann, der Tagblinde.

Nyelopie, f. νυκταλῶπια, πάθος τῶν οφθαλμῶν, Tagblindheit, f.

Nymphes, f. νύμφη τῆς μυθολογίας, Nymphen, f.; ὁ πρῶτος βαθμός τῆς μεταμορφώσεως πεποιμένων ἐντόμων (τῶν μύγων, τῶν πεταλιδῶν κτ.), Larve, Puppe (der geflügelten Insekten, als: der Fliegen, Schmetterlinge κτ.); nymphes, f. pl. (anat.) δύο μικρὰ πτερίδια ὅπου εἶναι εἰς τὰ χεῖλη τῆς μήτρας, πτερυγώματα, μυροχειλίδες, Wasserläuse, f. pl. der weiblichen Scham.

Nymphée, f. τὰ δημόσια λουτρά (εἰς τοὺς παλαιούς Ρω-

μαίους), die öffentlichen Bäder (bei den alten Römern).

Nymphomanie, f. νυμφομανία (πάθος τοῦ γυναικῶν), Nymphomanie, Liebeswuth, f.

Nymphotomie, f. (chir.) νυμφωτομία, Wasserlebensschwund, m.

O.

O! ὦ! int. ὦ, o!

O, les o du Noël, ἑννέα ἀντίφωνα, ὧν ἀρχὴν τὸ καὶ ἐν ἀπὸ τοῦ O, ὅπου πάλιν εἰννέα ἡμέρας ποῖν τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, neun Verse m. pl., deren jeder mit O anfängt, und die neun Tage vor Weihnachten in der katholischen Kirche gesungen werden.

Obédience, f. ὑποταγή (τῶν καλοτέρων καὶ καλογρητῶν), Gehorsam (der Mönche und Nonnen), m.; ἡ ἔγγραφος ἰδέα (ἡ προσταγή) τὴν προσεστώτος εἰς μοναχὸν u. ἐπίσκοπον εἰς καὶ ἐν μέρος, schriftliche Erlaubnis (oder Befehl) des Abtes an einen Mönch, wohin zu reisen.

Obédienciel, alle, adj. ἀνήκων εἰς τὴν ὑποταγήν (τῶν καλοτέρων ἢ καλογρητῶν), den Klostergehorsam betreffend.

Obédiencier, m. μοναχός (καλόγηρος) ὅπου ἐφημερεύει ἐπαγορευτικῶς, Mönch m., der Erlaubnis hat, ein geistliches Amt zu versehen.

Obéir, v. a. υπακούω, gehor-

chen; fig. λυγίζω, λυγῶ, sich biegen, nachgeben.

Obéissance, f. υπακοή, Gehorsam, m.

Obéissant, ante, adj. υπακούων, εύπειθής, gehorsam, unterwürfig; fig. λυγίζων, ὅπου λυγῆ, biegsam, geschmeidig.

Obélisque, m. ὀβελίσκος, Obelisk, Pyramiden, m.

Obérer, v. a. βάζω εἰς χρέος, verschulden, mit Schulden beladen.

Obésité, f. (méd.) πολυσαρκία, Fettheit f. des Leibes.

Obier, m. δένδρον τι (εἶδος κομποσυλίας), Wachholzstauden, m.

Obit, m. μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, Todtenamt, n., Seelenmesse, f.

Obituaire, adj. registre —, ὁ κατάλογος τῶν Ἐκκλησιῶν ὅπου σημειοῦσι τὰ μνημόσυνα τῶν κεκοιμημένων, Seelenmesseregister, n. s. m. ὁ ἀπολογισμὸς ἀπὸ τῆς ἀλήθειας τῆς Ρώμης ὁφειλόντων χρεῶν διὰ θανάτου τοῦ ἔχοντος, von Rom aus bestimmter Nachfolger m. eines verstorbenen Pfandrückers.

Objecter, v. a. προβάλλω κατ' εἰνός, ἀντιλέγω, einwerfen, einwenden.

Objectif, ive, adj. (philos.) ἀντικείμενος, ἔχοντες ἀπὸ τῶν ἐαυτὸν αὐτὸς υπακούων, objectiv, aufser uns existierend; (opt.) verre —, τὸ γυαλί τοῦ τηλεσκοπίου, ὅπου εἶναι πρὸς τὸ μέρος τοῦ θεωρουμένου

πράγματος, Objectioglas n.
cinco Geratoltes.

Objection, *f.* αντίλογος, Ein-
wendung, *f.* Einwurf, *m.*

Objet, *m.* υποκείμενον, αντι-
κείμενον, Gegenstand, *m.* ;
σκοπός, Zweck, *m.* ; Absicht, *f.*

† **Objurgation**, *f.* ἐπιτίμησις,
Elegchos, Verweis, *m.*

Oblat, *m.* στρατιώτης κολασω-
μένος ή γέρον όπου έτερότερο
εις ένα μοναστήριον, Invalid,
m. ; der in einem Kloster ers-
nähert wurde.

Oblation, *f.* προσφορά, άφιέ-
ρωσις, Darbringung, Opfe-
rung, *f.*

Obligation, *f.* έπίδεσις, ύπα-
χρεώσις, Verbindlichkeit, Ver-
pflichtung, *f.* ; όμολογία χρε-
ωστική, Verschreibung, *f.* ;
Schuldschein, *m.*

Obligatoire, *adj.* υποχρεωτι-
κός, verbindend, verpflichtend.

Obligé, *ée*, *adj.* υποχρεωμέ-
νος, υποχρεως, verbunden,
verpflichtet; (*mus.*) όπου συν-
τραφέναι (έξ ανάγκης), obligat;
violon obligé, βιολί
όπου συντραφέναι άλλο μου-
σικόν όργανον, obligate Bio-
line.

Obligé, *m.* σύστημα μεταξύ τε-
χνίων και άρχαίου, ή μα-
θητούδι, Lehrcontract, *m.* ;
χρεώσις, Schuldner, *m.*

Obligement, *adv.* με πρό-
πον υποχρεωτικόν, πολιτι-
κεόν, auf eine verbindliche,
höfliche Weise.

Obligeant, *ante*, *adj.* άναχρε-
ωτικός, πολιτικός, πρόθυμος

εις τό να κρίνω χάριν, verbind-
lich, höflich, gefällig.

Obliger, *v. a.* υποχρεώνω, έπι-
δέτω χρεός, verbinden, ver-
pflichten, verbindlich machen;
άναγκάζω, nöthigen, zwingen;
υποχρεώνω τινα με χάριτας,
durch Gefälligkeiten verbinden;
— un apprenti, σιγίζω άρ-
χάριον, ή μαθητούδι σιμά
εις τεχνίτην διά να μάθη την
τέχνην, einen Lehrburschen auf-
dingen, in die Lehre thun. *s'* —,
v. r. υποχρεώνομαι (με υπό-
χρεώσις μου), sich verbinden,
sich verpflichten, sich verbindlich
machen.

Obligueangle, *adj.* triangle, άμ-
βλυγώνιον τρίγωνον, stumpf-
winkliges Dreieck, *n.*

Oblique, *ad.* λοξός, πλάγιος,
schräge, schief; *fig.* ό μη κατ'
εὐθείαν, όπου γίνεται με
πλάγιον ή κρυφόν τρόπον,
nicht gerade zu, verdeckt, indi-
rect.

Oblignement, *adv.* λοξώς και
πλάγιως, schräge, schief, in
schiefen Richtung; *fig.* μη κατ'
εὐθείαν, με πλάγιον ή κρυ-
φόν τρόπον, nicht gerade zu,
auf eine indirecte, verdeckte
Weise.

Obliniqué, *f.* λοξότης, Schräge,
Schiefe, *f.*

Oblitérer, *v. a.* σβένω (τέ γε-
γραμμένον), auslöschen (das
Beschriftene).

Oblong, *longue*, *adj.* παραμή-
κης, όπου είναι περισσότερο
μακρὸν παρά πλατύς, läng-
lich; au livre in folio oblong,
βιβλίον εις quadrato ή; κόλας;

του όπολου τό ύψος είναι μι-
κρότερον από τό πλάτος, Buch
n. in Quart: Folio.

Obole, *f.* όβολός (νόμισμα Γα-
λλίας ποτέ άξίζον $\frac{1}{4}$ soldou),
Feller (eigentl. eine alte fran-
zösische Münze von $\frac{1}{4}$ Sou),
m. ; βάρος τε 12 κόκκων, Ecu
pel (ein Gersticht), *m.* ; όβολός
(τό έκτον της παλαιάς ατι-
κής δραχμής), Obolus (10
Schökel der alten attischen
Drachme), *m.*

† **Obombrer**, *v. a.* σκιαζώ,
σκαπάζω, beschatten, über-
schatten.

Obreptique, *adj.* όπου άτυ-
λαμβάνει τις διά της άποσιω-
πημένης περιστατικού τινος
άπηνκατόν εις άπόδεικναι αί-
της, ή με πλάγιον ή άπατηλόν
τρόπον, erschlichen.

Obreption, *f.* άπόλανσις πλά-
γματος διά της άποσιωπή-
σεως περιστατικού τινος, όπου
έπρεπε να έκτεταθή, άπόλανσις
με πλάγιον ή άπατηλόν τμή-
πον, Verschleichung, *f.*

Obrou, *m.* τό σίδηρον του κα-
τακτοῦ, όπου έμβαίνει εις
την κλειδαριάν του κιβωτίου,
Schließhafen, *m.*

Obscene, *adj.* αλαχρός, άσχη-
μος, unzüchtig, garstig, schäblich,
rig.

Obscénité, *f.* αλαχρότης, άσχη-
μοτης, unzüchtigkeit, Schläw-
rigkeit; *pl.* άσχημα, αλαχρό-
λόγια, unzüchtige Reden, *soi-
ten*, *f. pl.*

Obscur, *ure*, *adj.* σκοτεινός,
fluster, dunkel; *αποσιωπής*,
έσαφής, dunkel, undeutlich

ἐγνωστος, ἀγνώστος, unbekannt; clair-obscur, (συν-χρῶς.) μέγιστος τοῦ ἀποτε-
λασματος τοῦ φωτός ὅπου
φωτίζει ἐκεῖνα τα μέγα ὅπου
ἐγγίζει, καὶ ἄρτιον σκοτεινὸν
ἐκεῖνα ὅπου δὲν ἐγγίζει, Hell-
dunkel m. (in der Malerei).

Obscurant, m. φίλος τοῦ σκό-
τους, ὅπου μετὰ συγγραμμά-
τι του κατηγορεῖ τὸ φῶς τῆς
ἐπισκοπῆς, τῶν ἐπιστημῶν
πλ., Obscurant, Finklering,
m.; — rantisme, m. ἀσθη-
μα ἐκείνων τῶν φίλων τοῦ
σκότους, Obscurantismus, m.
Obscurcir, v. a. σκοτεινῶς,
verdübeln, verfinstern.

Obscurcissement, m. σκοτει-
νισμός, Verdunkelung, Ver-
finsternis, f.

Obscurément, adv. σκοτεινῶς,
ἀσπερς, auf eine dunkle, un-
deutliche Weise; μετὰ κρυφόν
τόνον, auf eine verdeckte
Weise.

Obscurité, f. σκότος, Dunkel,

m., Dunkelheit, Finsternis, f.

Obsérations, f. pl. λητεία,
ἀποσταλείσθαι (εἰς τοὺς πε-
λάγους Παρμαίους), öffentliche
Büßgebete (bey den alten Rö-
mern), n. pl.

Oséder, v. a. περιεκλῶναι
τινὰ ἢα μὴ πληρωθῇ ἕτερος,
einen belagern, fest um einen
setzen; (διὰ τὸν διάβολον) κω-
πεῖν, (vom Teufel) besie-
gen.

Osèques, f. pl. ἐξόδια, κηδεία,
ἐπιταφικός μετὰ παύσειν,
Beidenbegängnis, v.

Osèquieux, euse, adj. ἐκ-
-

κοός, ἐποικεταγμένος, ταπει-
νός, unterwürfig.

Observance, f. παρατήρησις,
ἐδάξας διαταγῶν τοῦ ματοῦ,
Beobachtung, f. der Ordens-
regeln, Observanz, f.

Observantin, m. μοναχὸς ὅπου
ἐκολουθεῖ τοὺς κανόνας τοῦ
τοῦ ματοῦ τῶν Φραγκισκῶ-
νων, Mönch m., der die Or-
densregeln des heil. Franciscus
befolgt.

Observateur, m. — trice, f. πα-
ρατηρητής, Beobachter, m.

Observation, f. παρατήρησις,
Beobachtung, f.; armées d'—,
στράτευμα ὅπου στέκεται καὶ
παρατηρεῖ τοὺς ἐχθρούς (ζω-
νὴν δὲ τοὺς πολέμους), Ob-
servationsarmee, f.

Observatoire, m. ἀστροσκο-
πεῖον (τοῦτος διορισμένος διὰ
παρατηρησθαι τῶν ἀστέρων),
Sternwarte, f., Observato-
rium, n.

Observer, v. a. παρατηρῶ, be-
obachten, bemerken; ἐκολού-
τας ἐπὶ τοῦ, beobachten, hol-
ten (Gebofe): s'—, v. r. εἰ-
μαι προσετιτικός, στοχαστι-
κός, vorfichtich sein.

Obsession, f. κυλέσις, ἡ πα-
ρά τῶν πονηρῶν πνευμάτων
κυλέσις τινός, Befitzung f.
vom Teufel.

Obsidiane, f. pierre —, εἶδος
λίθου, μαυροῦ μαρμάρου,
Art schwarzer Marmor, m.

Observational, ale, adj. couron-
ne —, στέφανος ὅπου ἐδί-
δαν οἱ Ρωμαῖοι εἰς ἐκεῖνον
ὅπου ταῖς ἐλευθέρωσιν ἀπὸ
τῆς ἀδικοῦσας, Belagerungs-

krone (bey den alten Römern),
f.; monnaie —, νόμισμα τι
ὅπου χαρακάνεται γὰ ἐγγ
πέραιον εἰς πολιτικὴν πε-
ρισσότερον παρ' ὅσον ἀξίζει,
Belagerungsmünze, f.

Obstacle, m. ἐμπόδιον, κώλυ-
μα, Hindernis, n. (f.).

Obstinat, f. πείσμα, ἰσχυ-
ρογνωμία, Hartnäckigkeit,
Halsstarrigkeit, f., Starrsinn,
m.

Obstiné, ée, adj. ἰσχυρογνώ-
μων, ἰσχυρογνωμῶν, πει-
σματικός, hartnäckig, hals-
starrig, starrsinnig, eigensin-
nig.

Obstinément, adv. ἰσχυρογνώ-
μως, μετὰ πείσμα, hartnäckig,
mit Hartnäckigkeit.

Obstiner, v. a. κόων πεισμα-
τικῶν, ἰσχυρογνώμων, harti-
näckig, verstockt machen s'—,
v. r. βαῶν πείσμα, hartnäckig,
halsstarrig werden, eigensinnig
auf etwas bestehen.

Obstrucif, ive, adj. ἐμψακτι-
κός, (den Leib) verstopfend.

Obstruction, f. ἐμψακτις, Ver-
stopfung (des Leibes), f.

Obstruer, v. a. πρὸς ἐμψα-
κτικῶν, verstopfen (den Leib).

Obtemperer, v. n. (pol.) ἐπα-
χοῦν, ὑποτάσσεται, gehor-
chen, nachkommen (einem Be-
fehle).

Obtenir, v. a. ἐπιτυχῶν, ἀπο-
λαβεῖν, erlangen, erhalten;
faire —, κόων γὰ ἐπιτυχῶ-
ν τι, einem etwas auswirken,
verschaffen.

Obtention, f. (jur.) ὑπόληψις,
Erlangung, Erhaltung, f.

Obturateurs, *adj.* muscées —, *μυσκέες* ὅπου σφαλόντες, Schließmuskel, *n. pl.*

Obturation, *f.* σφάλισμα, *ἐμψυγμός*, Verschließung, Verschöpfung, *f.*

Obtus, *use*, *adj.* (géom.) ἀμβλός, stumpf; *homme d'esprit* —, *fig.* μὴ ἀγγίζοντες, ὁ ἀμβλός τὸν νοῦν, stumpfsinnigster Mensch, *m.*

Obtusangle, *adj.* (géom.) ἀμβλυγωνίος, stumpfwinklig.

Obus, *m.* εἶδος βόμβας μικροτέρας, Feuertrommel, *f.*

Obusier, *m.* κανόνι διὰ μικροτέρας βόμβας, Haubitz, *f.*

Obvention, *f.* πρόβου Ἐκκλησιαστικός (ὅπου ἐκλήρωσαν εἰς τὸν καιρὸν τῶν σταυροφοριῶν), geistliche Abgabe (zur Zeit der Kreuzzüge), *f.*

Obvier, *v. n.* ἂ γα, ἀπεντάω, λαμβάνω τὰ μέτρα διὰ τὴν ἐμπόδιον κανένα καιρὸν, (ceteris paribus) vorbeugen, zuvorkommen.

Ocaigner, *v. a.* des gants, ἀλέγει χειρόκτι με μυριδικά, Handschuhe parfümieren.

Occase, *adj.* δυτικός, westlich.

Occasion, *f.* ἐκκαιρία, Gelegenheits, *f.*; ἀφορμή, Veranlassung, *f.*; ἔκτασις, *m.*; συμβάν εἰς τὸν πόλεμον, Vorfall *m.* im Kriege.

Occasionnel, *elle*, *adj.* ἐκκαιρικός, ὅπου προξενεῖ ἐκκαιρίαν, gelegentlich, veranlassend.

Occasionnellement, *adv.* κατὰ

συμβεβηκός, gelegentlich, zufälliger Weise.

Occasionner, *v. a.* προσενεῖ, εἶδος ἀφορμῆν, veranlassen, Gelegenheit geben.

Occident, *m.* δύσις, Westen, Abend, Niedergang, *m.*

Occidental, *ale*, *adj.* δυτικός, abendländisch, westlich.

Occipital, *ale*, *adj.* (anat.) ὁποῦ ἀνέχει εἰς τὸ ἡμισφαίριον μέρος τῆς κεφαλῆς, zum Hinterkopfe gehörend.

Occiput, *m.* τὸ ὀπίον, τὸ ὀπίσθεν μέρος τῆς κεφαλῆς, Hinterkopf, *m.*

Occire, *v. a.* φονεῖν, tödten, ermorden.

Occision, *f.* φόνος, Ermordung, *f.*

Occultation, *f.* (astron.) κατὰ χρόνον ἡσπυριῶν ἢ πλανήτου ἀπὸ τοῦ φεγγαρίου, Sternbedeckung, *f.*

Occulte, *f.* κρυφίος, κρυφός, verborgen, geheim.

Occupant, *adj.* premier —, ὁ πρῶτος ἀποικιστής, der erste Besizernehmer.

Occupation, *f.* πάρεσιον (ἐνός τόπου), ἀποκτίσις, κυριεύσις, Einnehmung, Besetzung, Besitznehmung, *f.*; ἀσχολία, ὁπλοκτασία, δουλεία, Beschäftigung, *f.*; Geschäft, *n.*; *occupant de l' —*, ἐνοχλῶ, προσενεῖ κάποιον, einem Arbeit, Mühe machen, zu schaffen machen.

Occupé, *ee*, *adj.* παρμένης, eingenommen; — ἂ γα, ἐνασχολούμενος, κατεγχομένης εἰς τὴν, beschäftigt (mit etwas).

Occupier, *v. a.* πᾶσιν (ἐν τῷ

πορῶ), κυριεύω, κατέχω, ἐπιλαμβάνω, einnehmen, besetzen, in Besitz nehmen; κατοικῶ, bewohnen, inne haben; ἀσχολῶ, εἶδος δουλείαν εἰς τὴν, beschäftigen. *v. n.* ἐπιπροσέχω εἰς τὸ κρηττόν διὰ τινά, εἶναι vor Gericht vertreten. *s' —*, ἂ γα, κατεγχομαι εἰς τὴν, sich beschäftigen (mit etwas).

Occurrence, *f.* συνάντησις, συμβεβηκός, συμβάν, Zufall, Vorfall, *m.*

Occurrent, *ente*, *adj.* συναντῶν, ὅπου τυχαίνει, συμβαίνει, vorfallend, vorkommend.

Océan, *m.* la mer océane, ὠκεανός, Weltmeer, *n.*, Ocean, *m.*

Ochlocratie, *f.* ὀχλοκρατία, Pöbelherrschaft, *f.*

Ochrus, *m.* γυτὸν τι, ὠχρός (εἶδος γκρόχου), Ochereis, *f.*

Ocre, *f.* ὠχρα, χρώμα χιτρίνον, Ochre, Ochre, *m.*

Océandre, *m.* (géom.) ὀκιάδρον, Otaedre, *m.*, Achtsflach, *n.*

Océatérisme, *f.* ὀκταετηρίς, κατὰ ὀκτὼ ἔτη, Zeit *f.* von acht Jahren.

Océant, *m.* (astron.) ὄργανον περιέχον τὸ ὅλον μέρος τοῦ κύκλου ἢ τοῦ τόξου περιστρέφεται περὶ τοῦ κέντρου, *m.*

Océant, *adj.* Achtsflach, *m.*

Océantie, *m.* ὀκτωήκοντα, ὀκτῶντη, achtzig.

Océantième, *adj.* ὀκτωήκοντος, der (die, das) achtzigste.

Océatogue, *m.* ὀκτάτευχος, τὸ ὀκτὼ πρώτα βιβλία τῆς πα-

λαιᾶς διαθήκης, die acht ersten Bücher des alten Testaments.

Octave, *f.* ἡ ὀγδόη, αὐτὸ ὁκτὸ ἡμέραι ἐκείνης, καὶ ἡ ὀγδόη ἡμέραι τῆς ἐκείνης, ἡ ἑκταδό-

σι, *Octave*, *f.*, der achte Tag nach einem Feiertage; (mus.) ὀγδόη, τόνος μουσικῆς ἀπέχων ἀπὸ ἑτέρου τόνου ὀκτὸ μέρους διὰ πασῶν, Epitaphion, *m.*

Octave (in der Musik); (poét.) ὀκταστήριον, Strophe *f.* von acht Versen.

Octavien, *v. n.* ἀναβαίνειν μετὰ τὴν φωνὴν ἑαυτοῦ εἰς τὴν ὀγδόην, ἡ εἰς τὸ ἑπταήμερον, bis zur Octave steigen.

Octavine, *f.* κύμβαλον τι (εἶδος κλαγγῆς) μικρόν, Art kleines Spinet, *n.*

Octavo, *m.* in —, βιβλίον εἰς ὀγδοὺν, Buch *n.* in Octav.

Octu, *m.* v. Vendémiaire.

Octil, *adj.* aspect —, (astron.) ὁπῶς δύο πλανήτων ὅπου ἐπὶ τὴν αὐτὴν τὴν ὁρὴν μένει τοῦ ζωδιακοῦ, geoditisch (Abstand zweier Planeten um ein Viertel des Zehntels von einander).

Octobre, *m.* Ὀκτωβριος, Dicesber, Winmonat, *m.*

Octogénaire, *adj.* ὀγδοήκοντος, achtzigjährig.

Octogone, *adj.* ὀκτωγώνιος, achtseitig; *n.* m. Achter, *n.*

Octophore, *m.* ὀκτωφορέον, κλίσιν τις βασισμένη ἀπὸ ὀκτὼ ἀνθρώπων (εἰς τοὺς παλαιούς Πατριάρχους), Sänfte *f.*, die von acht Menschen getragen wurde (bei den alten Römern).

Octostile, *m.* ὀκτώστειλον, Reihe *f.* von acht Säulen.

Octroi, *m.* παρεσχώρησις, Verschöpfung, Verschöpfung, *f.*; — de bienfaisance, κατὰ μέτρον διὰ τὰ φαρμακεία καὶ ποτὰ εἰς τὴν ἐκδοχὴν τῆς πόλεως, Abgabe, *f.*, Zoll *m.*, von Speisen und Getränken, die in eine Stadt eingeführt werden; deniers d' —, χρήματα παρεχόμενα ἀπὸ κοινῆς ἐκδοχῆς μεταχειρίζεται ἡ πόλις εἰς δημοσίας χρήσεις, Betrag *m.* des Zolles, den die Stadt zu öffentlichem Verbrauch verwendet.

Octroyer, *v. n.* (jur.) παρεσχώρῳ, bewilligen, gewähren.

Octuple, *adj.* ὀκταπλάσιος, achtfach, achtstättig.

Oculaire, *adj.* ὅπου ἀνέχει εἰς τὰ ὀμμάτια, zu den Augen gehörig; témoins —, Ἀποπτην, Augenzeuge, *m.*; *s. m.* ou verre oculaire, φακὸς τοῦ τηλεσκοπίου ὅπου εἶναι πρὸς τὸ μάτι γυρισμένος, Augenglas *n.* in einem Fernrohr.

Oculairement, *adv.* ὀφθαλμοφανώς, augenscheinlich.

Oculiste, *m.* ἱατρός διὰ τὸ πάθος τῶν ὀμμάτων, Augenarzt, *m.*

Oculus Christi, *v. oeil de Christ.*

Ode, *f.* ὠδή, Ode, *f.*

Odeon, *Odéum*, *m.* ὠδεῖον (εἰς τὰς παλαιὰς Ἀθήνας), Odeum (im alten Athen).

Odeur, *f.* ὁσμή, μυρωδιά, Geruch, *m.*; être en bonne —, en mauvaise —, *fig.* εἶναι εἰς καλὴν, ἢ κακὴν φήμην,

in gutem, in schlechtem Rufe stehen; il est mort en — de sainteté, ἐτελεύτησεν ἐν ὁσμῇ ἁγιότητος, ἦτοι εἶναι εἰς φήμην διὰ ἔξησιν ἀς ἁγίου, er ist im Geruche (im Rufe) der Heiligkeit gestorben. **Odeurs**, *pl.* μυρωδικά, Wohlgerüche, *m. pl.*

Odieuse, *adv.* μισητῶς, μετὰ μιστὸν τρόπον, auf eine gehässige Art.

Odieux, *ense*, *adj.* μισητός, gehässig, verhasst; δυσάρεστος, ἀνυπόφορος, unangenehm, unangenehm.

Odin, *m.* ὁ θεὸς τοῦ πολέμου (εἰς τὰ ἀρχαία βορρεια ἔθνη), Odin (Wodan), (Kriegsgott *m.* der alten nordischen Völker).

Odometre, *m.* ὀδόμετρον, ἐργαλείον διὰ τὴν μετρήσιν τῆς ὁδοῦ ὅπου ἔκαμε, Wegemesser, *m.*

Odontalgie, *f.* ὀδονταλγία, Zahnschmerz, *m.*

Odontalgique, *adj.* remède —, ἱατρικὸν διὰ τοὺς πόνοὺς τῶν ὀδόντων, Mittel *n.* wider Zahnschmerzen.

Odontale, *adj.* (anat.) ὀδοντοειδής, zahnförmig.

Odorat, *ante*, *adj.* ὀσμηδικός, μυριστικός, wohlriechend.

Odorat, *m.* ὀσμή (μία τῶν πέντε αἰσθησέων, Geruch (einer der fünf Sinne), *m.*

Odoriferant, *ante*, *adj.* ὀσμηδικός, μυριστικός, wohlriechend.

Occuménicité, *f.* τὸ οἰκουμένην (μία ἐκκλησιαστικὴ

συνόδου), Allgemeinheit (einer Kirchenversammlung), *f.*

Oecuménique, adj. (-que-ment, *adv.*) οἰκουµενικός, allgemein; concile —, οἰκουµενική σύνοδος, allgemeine Kirchenversammlung, *f.*

Oedémateux, ense, adj. οἰδηµατώδης, voll Wassergetrichenheit, *f.*

Oedème, m. οἰδήµα, πρήσιμα (γχεµάτων νερόν), Wassergetrichenheit, *f.*

Oeil, m. yeux, pl. ὀφθαλμός, ὀφθαλμοί, Auge, *n.*; coup d' —, βλέμμα, Blick, *m.*; à vue d' —, αὐτοφάνεια, ὀφθαλμοφανής, zwischen, sehr merktlich; jeter de la poudre aux yeux, *fig.* θορυβώτω µὲ τέχνην καὶ ἀπάτην, einem Sand in die Augen streuen (*fig.*); — de boeuf, χορτόντι, βουφθαλµόν, Rindenaugen (Pflanze), *f.*; στρογγυλὸν περὶ παρὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὴν στέγην, rundes Dachfenster, Kappfenster, *n.*; — de chat, ὀφθαλµὸς τοῦ γάτου (εἶδος λίθου πολυτίμου), Katzenauge (Art Edelstein), *n.*; oeil (de fromage), τρύπα (εἰς τὸ τυρὸν), Loch (Auge, im Käse), *n.*; (des arbres), τὸ µέτωπ τῆς κλήματος, Auge (an Bäumen); (des églises, des pierres précieuses), λάµπες ὅπου ἔχουν τινὰ διακόσµησι, αἱ πολυτίµοι λίθοι, Glanz *m.* etnischer Beuge, der Edelsteine; (d'un maréchal), τρύπα εἰς τὸ µαντεὶ ἐνὸς περὶ τοῦ, Loch *m.* in dem Stiele eines Hammers.

Oeillade, f. ματιά, βλέμμα, Blick, *m.*

Oeillader, v. a. (p. u.) ματιάσω, βλέπω βλέµµατι, Blick werfen.

Oeil de bonc, m. (mar.) εἶδος οὐρανίου τόξου ὅπου γαλινῆ καὶ πορφυρεῖα ἢ τριαντάφυλλα, Wassergrille (am Himmel) *f.*, als Vorbote eines Sturms.

Oeil de Christ, m. φανὸν τι ὡς φωτισµὸν (λεγόμενον ὁφθαλµὸς Χριστοῦ), Auge n. Christi (Pflanze).

Oeillère, adj. f. dent oeillère, ὀφθαλμικὸν δόντι, μαντιχόν δόντι (λέγεται καὶ κανονδόντι), Nagenzahn, Spizahn, *m.*

Oeillère, f. τὸ περὶ ὅπου βάλλεται πλάγως εἰς τὰ πόδια τῶν ἀλόγων τοῦ ἡμιγέλου, ἀντηρίκη, Augenleber, Scheusleber (der Pferde), *n.*

Oeillet, m. τρύπα ὅπου κάμνουν εἰς τὸ παρῆ, εἰς τὴν ὀρεχµατὴ καὶ διὰ τὴν ἀπαρτίσιν γαίαν, ἢ ἄλλο τι, θηλιά, Schachtloch, *n.*; τὸ γαρύφαλον, γαρύφαλλον, ἄνθος, Nelke (Blume), *f.*

Oeilleterie, f. τόπος ὅπου τρυφῶνται ἀπὸ γαρύφαλλοι, Nelkenbeet, *n.*

Oeilleton, m. βλαστὰς (τοῦ γαρύφαλλου καὶ ἄλλων τινῶν φυτῶν), Ableger, Senker (von Nelken und einigen andern Pflanzen), *m.*

Oeilletonner, v. a. κόπτω τὰ βλαστὰς (τοῦ γαρύφαλλου καὶ ἄλλων), Ableger, Enten (von Nelken u.) abschneiden.

Oenanthe, f. οὐρανὴ (φυτὸν

π), Nebenbolde, *f.*, Steinbrech, *m.*

Oenas, m. ἀγιοπεριστερί, Weib der Taube, *f.*

Oesophage, m. οἰσοφάγος, Speiseröhre, *f.*, Schlund, *m.*

Oesophagotomie, f. (chim.) οἰσοφαγοτομία, Einschnitt *m.* in die Speiseröhre.

Oesophagien, adj. muscle —, μὺς τοῦ οἰσοφάγου, Speiseröhrenmuskulatur, *m.*

Oeuf, m. ὠόν, αἶνον, Ei, *n.*

Oeuvé, ée, adj. (pass.) ἔσται ἔχει αἶνον, Roge in sich habend.

Oeuvre, f. (pass.) Werk, *n.*; δουλειά, Arbeit, *f.*; ἐπιδόματα τῆς ἐκκλησίας, μὲς ἐκκλησίας, Einkünfte *f. pl.* einer Pfarrkirche; — de chair, σαρκοτεία, Verschleiß, *m.*; — de mort, (mar.) κληρονομία τοῦ καρκίνου ὅπου τινὰ τὸ νεκρὸν ἔχει, Kalkfater *n.* eines Schiffes zur Vertheidigung.

Oeuvres, pl. τὰ ποιήματα, τὰ συγγράμματα, die Werke, *n. pl.*; die Christen, *f. pl.*; oeuvres mortes, (mar.) τὰ μέρη τοῦ καρκίνου ὅπου τινὰ ἔσται τοῦ νεκροῦ, die andern Wasser hervorragenden Theile eines Schiffes; oeuvres vivantes, ἔκδρα ὅπου τινὰ μέσσω εἰς τὸ νεκρὸν, die unter dem Wasser befindlichen Theile desselben; maître en —, μὲς ἐκκλησίας, gebrandet; ἡ λυβὸν ὅπου περιέχει ἄσπρον, bleibhaltiges Blei, *n.*; grand — ὁ φιλοσοφικός λόγος, Etymologisches Wörterbuch, hors d' —, v. Hors d'oeuvre.

Oeuvre, m. ἔργον, πόνημα (μάλιστα χαλκοποιήσας ἢ μουσικὸς συνθέτων), Werk (selbst eines Kupferstechers oder Tonsetzers), *n.*

Offensant, ante, adj. προσβάτων, βλάτων, πταίων πρὸς τινά, beleidigend.

Offense, f. βλάβη, ἔγγις, ὄφεις, πταίσιμα, παραπτώματα, Beleidigung, *f.*

Offensor, v. a. ἔγγισσιν τινά, πταίω πρὸς τινά, beleidigen; πληρώνω, βλάπτω, verlegen, beschädigen; s' —, v. r. λυποῦμαι, ὀργίζομαι, μοι κακογίνεται, sich beleidigt halten, übel aufnehmen, böse werden.

Offenseur, m. ὁ ἔγγισσιν, ὁ λυπῶν, Beleidiger, *m.*

Offensif, ive, adj. ὅπου χρησιμοποιεῖται εἰς ὅλην τινος εἰς τινά, zum Angriff dienend; armes offensives, τὰ ἀρµογήματα ὅπλα, τὰ ἄρµατα ὅπου χρησιμοποιεῖται εἰς διὰ τὸ πτωχεύειν ἄλλων (οἶον — σπαθί, τοῦρβι καὶ ἄλλ.), Angriffswaffen (Schwertwaffen, als: Säbel, Flinte u.), *f. pl.*; ligne offensive, συμμαχία δύο ἢ πολλῶν εἰς τὸ νὰ πολεμήσουν τινα, Offensiv-Bündel (Trug-Bündel), *n.*; offensive, *v.* προσβολή (εἰς τὸν πόλεμον), Angriff, *m.*

Offensivement, adv. εἰς τὸν πόλεμον βλαπτικῶς, ἐχθρικῶς, Angriffswise, feindlich.

Offert, erte, part. v. offrir.

Offerte, f. προσφορά δώρων, τὸ μέρος τῆς λειτουργίας ὅπου

ὁ ἱερεὺς προσφέρει τὸν ἄρτον καὶ τὸν οἶνον πρὶν τὸν μετουσίωσιν, Messopfer, *n.*

Offertoire, m. ἀντίφωνον ψαλλόμενον πρὶν τῆς προσφοράς τῶν δώρων, Opfergefang *m.* vor dem Messopfer, *n.*

Office, m. προσήκων, καθήκον, χρέος καθενός, Pflicht, *f.*; faire qc. d' —, κάμνω τι κατὰ τὸ χρέος τοῦ ἐκκλησιαστικῶς μου, etwas thun von Amtes wegen; *fig.* κάμνω τι αὐτοπροσώπως, ἐκποθέτως, etwas von freien Stücken thun; bons offices, ἢ mauvais offices, δουλειὰς πρὸς τινά, ἐπὶ καλῶν ἢ κακῶν, gute Dienste; schlechte Dienste, *m. pl.*

Office, ἢ ἐκκλησιαστικὸν (εἰς τὴν ἐκκλησίαν), Gottesdienst, m.; ἢ ἐκκλησιαστικὸν ὅπου ἔχει χρέος κατὰ ἡθῆναι νὰ ἀναγγελοῦν ὁ ἱερεὺς, das tägliche Gebet ἀπὸ dem Breiter; ὁφθαλμοί, ἐκκλησιαστικὸν, Amt, *n.*; saint —, τὸ κρηττόν τῆς ἱερέας ἐκείνου, Inquisition, *f.*; Kegergericht, *n.*

Office, f. τόπος ὅπου φυλάττονται τὰ ποικίλα, τὰ τροφισμὰ καὶ ἄλλα, Offiz *f.*, Speise- und Tischgeräthekammer (in vornehmen Häusern); ἢ ἐκκλησιαστικὸς τοῦ προσκομῆς, τὰ ποικίλα διὰ τὴν τροφήν, Kuch *f.* den Tisch zu bereiten; κελάριον, Keller, *m.*

Official, m. ἐκκλησιαστικὸς κληρικός, προσεπὶς ἐκκλησιαστικὸν καὶ κοινῶν, Official, Bot-

gescheft *m.* eines geistlichen Seelsorger.

Officialité, f. ἐπιτάγεια τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ κληρικοῦ, Officialat, Amt *n.* des Officialen.

Officialant, adj. et m. ἐκκλησιαστικὸν καὶ λειτουργικόν, Priester *m.*, der das Amt hält, die Messe liest; officiante, μεταξὺ τῶν καλοποιῶν ἐκκλησιαστικῶν προσεπὶς, καὶ ἀναγγελοῦσας τὰς προσευχάς, Chorist, *f.*

Officier, v. n. ἐκκλησιαστικὸν, λειτουργικόν, das Amt, den Gottesdienst halten, Messe lesen.

Officier, m. ὁφθαλμικός ἀξιωματικός, ein Beamter, *m.*; (τῶν στρατιωτῶν), Offizier, *m.*

Officière, f. μονάζουσα (καλογοῦσα), ὅπου ἔχει ἐπιτάγεια εἰς μοναστήριον, Nonne *f.*, welche ein Amt im Kloster hat.

Officieusement, adv. ἐκκλησιαστικῶς, ἐπιμελῶς, dienstfertig, mit Dienstfertigkeit.

Officieux, euse, adj. ἐκκλησιαστικῶς, ἐκκλησιαστικῶς, dienstfertig, dienstfertig.

Official, ale, adj. compositions officinales, ἀρµατα καὶ ιατρικὰ ὅπου εὐρίσκονται ἐκείνη εἰς τὰ φαρμακοπολεία, in den Apotheken bereits fertig vorhandene Arzneizusammensetzungen.

Offrande, f. προσφορά, δώρον, Opfer, *n.*; Gabe, *f.*

Offrant, adj. m. προσφορῶν, εἰς τὸν; an plus offrande, bei

ἔχειν ὅπου δώσει περισσό-
τερον, dem Weisbletenden.

Offre, f. προσφορά, τὸ προσφέ-
ρειν, καὶ τὸ προσφερόμενον,
Anerbieten, n., Anerbietung, f.,
Antrag, m.; προσφορά ἔχειν
von ὅπου θέλει πρὸς ἀγοράην
πράγμα, ὅπου λέγει ὅτι δι-
δοί τόσον. Gebot (auf eine
Waare); faire de qc. à q.,
προσφέρειν τι εἰς τινα, einem
etwas anbieten.

Offrir, v. a. προσφέρω, anbie-
ten, antragen; λέγω ὅτι δίδω
τόσον (δι' ἑνα πρᾶγμα), bie-
ten (auf eine Waare); — à la
vue, aux yeux, παρουσιάζω
(εἰς τὰ ὀμμάτια), δείχνω,
vor die Augen stellen, zeigen.

Offusquer, v. a. ἐμποδίζω τὴν
ὄψιν, καὶ θάμβω, die
Aussicht benennen; blenden;
σκοιάω, verdunkeln.

Ogive, f. (archit.) τόξον δια-
γώνιον, ἑσπεριζών τόξον
θόλον, der innere Stülpbe-
bogen.

Ogre, m. ὥον τερατιώδες μυ-
θολογούμενον ὅτι τρώγει κρέ-
ας ἀνθρώπων, der Uger, Vor-
panz (fabelhaftes menschenfres-
sendes Ungeheuer).

Oh, int. ὦ (καὶ θανάσιμον),
oh! o! (Ausruf der Betrü-
bung).

Oie, f. χίνα, Ganz, f.; jen de
l' —, εἶδος παιγνιδίου ὅπου
παίζουν μετὰ τοὺς κόβους, Wän-
sepiel, n.; petite —, ὁ λαι-
μός, τὰ πτερυγία, καὶ ἄλ-
λα τινὰ ὅπου χωρίζουσιν ἐπὶ
μὴν χνῶν διὰ τὴν ψη-
σιν, Wänselein, n.

Oignement, m. (p. u.) ἄλειμμα,
das Salben, Schmieren.

Oignon, m. κρουμίδα, Zwie-
bel, f.; εἶδος τάλου (εἰς τὴν
πατοῦραν), Schwiele f., an
der Fußsohle.

Oignonière, f. τόπος φτενυέ-
τος ἐπὶ κρουμίδα, Zwiebel-
beet, Zwiebelland, n.

Oignonet, m. εἶδος ἐπιτίου
(ὅπου γίνεται εἰς τὸ καλοκαί-
ρι, Art Sommerbirne, f.

Oille, f. εἶδος ζωμιδίου, σούπας
(ἀπὸ κρέας καὶ χοιρίτια),
Art Suppe f. von Fleisch und
Kräutern.

Oindre, v. a. ἀλείφω, salben,
schmieren, bestreichen.

**Oint, m. du seigneur, ὁ χρι-
στὸς τοῦ Κυρίου (οὗτω λέ-
γονται οἱ βασιλεῖς εἰς τὴν
θεῖαν γραφήν), der Geliebte
des Herrn (König, besonders
in der Bibel).**

Oint, ointe, part. v. oindre.

Oiseau, m. πτηνόν, πουλί, Vo-
gel, m.; ὄρνειον, Iεράκι, Stofz-
vogel, Falke, m.; tirer l' —,
γυμνάζωμαι εἰς τὸ νὰ τουρε-
κίσω, ἢ νὰ σαγιτεῦσάω ἕνα
πουλί ἀπὸ ξύλου, εἶδος παι-
γνιδίου, einen hölzernen Vo-
gel abhschießen; oiseau pas-
sager, — de passage, που-
λί περαστικόν, Zugvogel, m.;
(des maçons), καδί εἰς τὸν
ὅποιον ἔχουν τὸν πηλὸν ἢ τὸν
ἀσβέστην ἀνικατωμένον με-
τέμμεν οἱ τοιχοκτίσται, Lehmi-
füßel, m., Mörteltrog m. der
Maurer.

Oiseler, v. a. γυμνάζω ἕνα που-
λί, ἕνα Iεράκι διὰ τὸ κυρῆν

τὴν πουλίαν, einen
einen Falken zur Beize a-
len; v. n. πιάνω πουλίαν
κηρῶ μετὰ τὴν πειράδα,
stellen, Vögel fangen.

Oiseleur, m. πουλλολόγος,
τῆς, der Vögel fängt, auf-
und verkauft, Vogelhändler,
m.

Oisellerie, f. ἡ τέχνη τοῦ
πιάνῃ τις καὶ νὰ ἀνέλθῃ
πουλίαν, Vogelfang, m.,
gelucht, f.

Oisieux, euse, adj. ὀκνη-
ρός, faul, müßig; ἀν-
λῆς, unthätig.

Oisif, ive, adj. ὀκνηρός,
γῆς, ἀργός, faul, müßig.

Oisillon, m. fam. πουλλάκι,
gelchen, n.

Oisivement, adv. ὀκνηρῶς,
γῶς, müßig.

Oisiveté, f. ὀκνηρία, ἀ-
ργία, Müßiggang, m.

Oison, m. χηνός. Ὁρνί-
ον; fig. ἀνόητον (ἐχέμεν
κορίτη, dumme Gänse, n.).

Oléagineux, euse, adj.
ώδης, λαϊκός, öhlig; ὀλ-

Oléandre, m. ὀδαδάραν-
θρον, Lorbeerrose, f., Dier-
m.

Olfactoire, adj. (anat.) ὀσ-
τικός, zum Geruche ge-
richtet; n.

Oliban, m. λίβαν (θυσια-
στικόν, der mār
Bethrauch, arabische
rauch.

Olibrius, m. καιχησιάρχης,
Irr, m.

Oligarchie, f. ὀλιγαρχία,
garchie, f.

τω, ἀφένω, unterlassen; aus-
lassen, weglassen.

Omis, ise, part. o. omettre.

Omission, f. ἔλλειψις, παρα-
λειψις, Unterlassung; Auslas-
sung, f.

Omniscience, f. ἡ τῶν πάντων
γνώσις τοῦ Θεοῦ, Allwissenheit
(Gottes), f.

Omniplate, f. ὀμνιπλάτης, Schul-
terblatt, n.

Omphalocèle, v. exomphale.

Omphaloptère, adj. verre —,
γυαλὸς ποὺ μεγαλύνει τὰ ὑπο-
κειμένα, Vergrößerungs-
verröthel, n.

Omnis, m. μέγιστος τοῦ Mo-
γού, die Vornehmen des gro-
ßen Moguls.

On, pron. τις (ἐκφράζεται εἰς
τὴν πλειοψηφίαν τοῦ προ-
σώπου πληθυντικῶς) τοῦ
ἐνεργητικῶς ῥήματος, ἡ μετὰ
τοῦ τοῦ ἐνικού παθητικῶς),
man; — dit, λέγουσιν, λέ-
γεται, man sagt; — raconte,
δηγοῦνται, man erzählt.

Onagra, f. ὀνάγρα (φυτόν τι
τῆς Ἀμερικής), Nachfettere
(Pflanze), f.

Onagre, m. ὀνέρος (ἄγριος
γαϊδαρός), Waldfest, m.; ὀνά-
γρα, μηχανή τις πολεμική με-
τὴν ὁποίαν αἱ ἀρχαῖοι ἐχρή-
σταντο μεγάλαις πέτραις), große
Steinschleudermaschine (der Al-
ten), f.

Onanisme, m. μαλακία (θηλα-
δὴ· ὅταν κάμει τις μαλακί-
αν), Selbstbefruchtung, f.

+ Onc και onques, adv. δὲν-
ποτε, οὐδέποτε, nie, nie-
mals.

Once, f. ὀγκία, Unze (2 Loth),
f. u. mètre; (ἴσον) εἶδος μι-
κρῆς παρθένας (εἰς τὴν Περ-
σίαν), Unze (Art kleiner Pan-
ther in Persien).

Onciales, f. pl. τὰ πεντακτά
γράμματα ὅπου ἔβανον οἱ
παιδοὶ εἰς τὰς ἐπιγραφὰς
(τῶν νομειῶν κτλ.), Steln-
schrift (Art großer Buchstaben
zu Inschriften auf Grabstei-
nen u.), f.

Oncle, m. θείος (ἀδελφὸς τοῦ
πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς τινός),
Oheim; grand —, ὁ ἀδελφὸς
τοῦ πατρὸς (ἢ τῆς μητρὸς
τινός), Groß-Oheim.

Ouction, f. χρίσμα, Salbung,
f.; fig. ἔργος δι' εὐλάβειαν,
εὐλάβεια, Salbung (im theo-
λογischen Sinne); extreme —,
εὐχέλαιον (τῶν Κατολίκων),
die letzte Dehlung, f.

Ouctionement, adv. (theol.)
μετ' εὐλάβειαν, mit Salbung
(im theologischen Sinne).

Oucieux, ease, adj. ὅπου ἔχει
οὐσίαν πνεύματι καὶ λαθεῖν,
dhlig, fertig.

Ouctionité, f. ποιότης λαθεῖν,
Fertigkeit, dhliges Wesen, n.

Oude, f. κύμα, Welle, Woge,
f.

Oudé, ée, adj. καμωμένος ἢ
περγαμένος εἰς σχῆμα κυμά-
τιον, (λέγεται διὰ μεταξὺν τι-
γρώσσει (von Seidenzeugen);
φλέπες, μετ' ἄλλας (λέγεται
διὰ εὐλαί), gestimmt, auffertig
(von Holzfarten).

Oudée, f. βαρύνει βροχή, Res-
grünig, m.

Oudin, m. —ine, f. ὄνομα πνευ-
μάτων τῶν ὑδάτων, Wasser-
nir, m.

Ondolément, m. ῥαπτισμα
(παῖδων τοιοῦτον ὡς τοῦ πο-
λεμικοῦ) εἰς καιρὸν ἀνέ-
κνης χωρὶς τῆς τελευτῆς τῆς ἐ-
κκλησίας, Nothtaufe, f.

Ondoyant, ante, adj. ὅπου κυ-
μαίνεται, waltend, wogend.

Ondoyer, v. a. κυματίζω, wöl-
len, wogen; v. a. βαπτίζω εἰς
καιρὸν ἀνέκνης χωρὶς τῆς τε-
λευτῆς τῆς ἐκκλησίας, die Noth-
taufe geben.

Ondulation, f. κυμαίνεις, well-
förmige Bewegung, f.

Ondéaire, adj. ὁ ἔχων τὸ ῥα-
γνυλὸν τοῦ κόπου (τῶν ἐν-
αγγέλων), der die Kraft und
Arbeit (eines Amtes) hat; in-
teur —, ἐκτετακτός τινος ἀν-
θρώπου, ὅπου δίδει λόγον τῆς
διοικήσεώς του, ὅταν ἡθελῇ
εἰς νόμιμον ἡλικίαν, der rechts-
liche Vormund eines Minder-
jährigen.

Ondéaux, ease, adj. δυσβα-
στακτός, βαρετός, lässig, be-
schwerlich.

Ongle, m. ὀνίχι (τῶν δακτύ-
λων), Nagel (an Fingern und
Zehen), m.; ὀνίχι (νύχι, τοῦ
ῥαγνυλίου, τοῦ λείοντος, τοῦ ἡ-
τοῦ κτλ.), Klaue, Krallen, f.

Ongle, ongle, m. (bot.) τὸ
κοτάνι τῶν φύλλων, Stiel
m. eines Blattes; εἶδος πρὸς
σηματὸς μετ' ἑμπερὸν εἰς τὸ π-
ρὸς αὐτὸν δόγμα τοῦ ὁμυ-
τῶν, Nagelgeschwür n. auf
der Hornhaut des Auges.

Ongle, ée, adj. (blas.) ἀρμα-
τωμένος μετ' ὀνίχι, mit Klauen.

Ongle, ée, adj. (blas.) ἀρμα-
τωμένος μετ' ὀνίχι, mit Klauen.

Ongle, ée, adj. (blas.) ἀρμα-
τωμένος μετ' ὀνίχι, mit Klauen.

Ongle, ée, adj. (blas.) ἀρμα-
τωμένος μετ' ὀνίχι, mit Klauen.

Ongle, ée, adj. (blas.) ἀρμα-
τωμένος μετ' ὀνίχι, mit Klauen.

Ongle, ée, adj. (blas.) ἀρμα-
τωμένος μετ' ὀνίχι, mit Klauen.

Ongle, ée, adj. (blas.) ἀρμα-
τωμένος μετ' ὀνίχι, mit Klauen.

Ongle, ée, adj. (blas.) ἀρμα-
τωμένος μετ' ὀνίχι, mit Klauen.

Ongle, ée, adj. (blas.) ἀρμα-
τωμένος μετ' ὀνίχι, mit Klauen.

Ongle, ée, adj. (blas.) ἀρμα-
τωμένος μετ' ὀνίχι, mit Klauen.

Ongle, ée, adj. (blas.) ἀρμα-
τωμένος μετ' ὀνίχι, mit Klauen.

Ongle, f. μονόλογος εἰς τὴν
ἀρχὴν τῶν νύχτων ἀπὸ τοῦ
ἐπιπορευτικοῦ κρύου, Kälte f.
unter den Nägeln (der Fäustern
Frost).

Ongle, m. χωρὶς ὅπου ῥάπτουν
εἰς τὴν ῥαχὴν τοῦ βιβλίου διὰ
τὴν κολλήσαν ἐξόντας, σχή-
ματα καὶ ἄλλα, Fals m. (von
den Buchbindern); assem-
blage à —, ἑνωσις δύο πα-
ράλλων εἰς σχῆμα ὁμοῦ γω-
νίας, Zusammenfügung f. zweier
Platten zu einem rechten Win-
kel, γωνίως τῶν χαλκογρά-
φων, Strabellisch, m.; σου-
βλὸν τι (τῶν χρυσοῦν) εἰς
σχῆμα ὁμοῦ, Stechen (der
Goldschmiede, n.; τυποῦν δύο
αἰδέες ὅπου ζωνταῖον ὡν-
ται μετ' ὁ πρὸς ἐξέσιν παρ-
αλληλὰς εἰς τὰς πρῶν τυπο-
μῶνας, Carton, umgedrucktes
Blatt in einem Buche.

Ongle, m. pl. v. Guillemeis.
Ongle, m. αἰοιγῆ, μύρον,
Salbe, f.

Ongre, f. ὀνέροκρατία,
Traumdeutung, f.

Ongre, f. ὀνέροκρατία,
Traumdeutung, f.

Ongre, f. ὀνέροκρατία,
Traumdeutung, f.

Ongre, f. ὀνέροκρατία,
Traumdeutung, f.

Ongre, f. ὀνέροκρατία,
Traumdeutung, f.

Ongre, f. ὀνέροκρατία,
Traumdeutung, f.

Ongre, f. ὀνέροκρατία,
Traumdeutung, f.

Ongre, f. ὀνέροκρατία,
Traumdeutung, f.

Ongre, f. ὀνέροκρατία,
Traumdeutung, f.

Ongre, f. ὀνέροκρατία,
Traumdeutung, f.

Ongre, f. ὀνέροκρατία,
Traumdeutung, f.

Ongre, f. ὀνέροκρατία,
Traumdeutung, f.

Ontologie, f. (philos.) ὀντολο-
γία, Ontologie, f.

Onyx, m. ὄνυξ, λίθος πολυ-
χρῶς, Onyx, Onyxstein, m.

Onze, m. ἐνδέκα, elf (elf); ἐν-
δέκατος, der (die, das) elfte
(elfte).

Onzime, adj. ἐνδέκατος, der
(die, das) elfte (elfte); m. τὸ
ἐνδέκατον μέρος, Theil (Elf-
tel), n.

Onzime, adv. διὰ ἐνδέ-
κατον, elfens (elfend).

Oolites, m. pl. ὀολίθες (λίθοι
συνδεδεμένοι ἀπὸ κορράλλια
ἀπὸ περιμοιάζοντι λίθου
πυλῶν φερῶν), Kugelfeine,
m. pl.

Opacé, f. σκοτία, μὴ διαφω-
νί, Undurchsichtigkeit, f.

Opale, f. λίθος τις πολύχρως,
Opal (ein Halbedelstein), m.

Opaque, adj. σκοτεινός, ὁρα-
τός, μὴ διαφανής, undurch-
sichtig.

Opéra, m. δράμα μονοῦτον,
— ingpiel, n. Oper, f.; ὅστις
ὅπου παραστήνεται τὸ δρά-
μα, Opernhaus, n.

Opérateur, m. ὁ ἐνεργῶν τι τῆς
χειρουργικῆς, Wundarzt (der
eine Operation verrichtet), m.

Opérateur, m. —trice, f. zu-
schauer, Zuschauer, m.

Opération, f. ἔργον, Verrich-
tung; ἔργον χειρουργοῦ
(ὅπου χωρίζεται μέρος, ὅπου
ἀπομένει μέρος κτλ.), Oper-
ation f. eines Wundarztes;
πολεμικὸν ἐπιχείρημα, Unter-
nehmung (im Kriege), f.; (phi-
los.) ἐνέργεια, Ableitung, f.

Opération, f. (med.) ἐνέργεια,
Verstopfung, f.

Opération, f. (med.) ἐνέργεια,
Verstopfung, f.

Opereule, m. σφαλιστήριον, τὸ
μάστιγον μετ' ὁποῖον μερικὰ
κορράλλια σφαιλοῦσι τὸ στόμα
τοῦ, Dedel m., womit einige
Muscheln ihre Oeffnung ver-
schließen.

Opérer, v. a. ἐργάζομαι, ἐνε-
ργῶ, πράττω, wirken, verrich-
ten; καὶ τὴν χειρουργικὴν ἐρ-
γασίαν (v. opération), eine
Operation verrichten, operiren.

Opes, m. pl. (archit.) τρύπαι
τεχνικῆς, εἰς τὰς ὁποίας ἦσαν
τὰ σκευήματα ἐπάνω εἰς τὰ
ὅπου ἐκτίσαν, Mischlöcher n.
pl. in den Mauern.

Ophioglosse, m. ὀφιογλωσσῶν
(φύτον), Mitterwurz (Pflanz-
e), f.

Ophire, adj. marbre —, ὁρά-
της, μαρμαρόν τι, Ophtl,
Schlangenstein, m.

Ophthalmie, f. ὀφθαλμία, πό-
νος εἰς τὰ ὀμμάτια, Augen-
weh, n.

Ophthalmique, adj. ὀφθαλμικός,
Augen-.

Ophthalmographie, f. ὀφθαλμο-
γραφία, Beschreibung f. des
Auges.

Opiat, m. λατρικόν τι (κατα-
σκευασμένον ἀπὸ ὀπιοῦ),
Opil (Acne aus Opium);
κατασκευασμὰ τι διὰ καθά-
ρισμα τῶν ὁδόντων, Zahn-
latwerge, f.

Opilatif, ive, adj. (med.) ὅπου
ἐστὶ τὴν ἐνέργειαν καὶ γρά-
ταις πόρους τοῦ σώματος, (die
Schweißlöcher) verstopfend.

Opilation, f. (med.) ἐνέργεια,
Verstopfung, f.

Opilation, f. (med.) ἐνέργεια,
Verstopfung, f.

Opilation, f. (med.) ἐνέργεια,
Verstopfung, f.

Opilation, f. (med.) ἐνέργεια,
Verstopfung, f.

Opilation, f. (med.) ἐνέργεια,
Verstopfung, f.

Opiler, v. a. (μετέλ.) προζενώ
εμφράζον, verstopfen.

Opimes, adj. f. pl. dépouilles
—, τὰ κοῦρη (τὰ λάφυρα)
ὅσα ὁ ἀνταγιστὴς τῶν Ρω-
μαίων στρατευμάτων ἐλάμ-
βανεν διὰ ἐξόχου μετὰ τὸ χέ-
ρι τοῦ τῶν στρατηγῶν τῶν
ἐχθρῶν, Beute f. eines röm-
ischen Feldherrn, der einen felb-
stlichen Anführer mit eigener
Hand erlegt hat.

Opinant, m. ὁ ψηγηγορῶν,
γνωμοδοτῶν (ἐπὶ συνειδη-
σιν βουλευτῶν κτλ.), der seine
Stimme in einer Versammlung
gibt.

Opiner, v. a. λέγω τὴν γνώ-
μην μου εἰς ἓνα συμβούλιον,
γνωμοδοτῶ, seine Meinung
in einer (Raths-) Versamm-
lung sagen, seine Stimme ge-
ben.

Opiniâtre, adj. πεισματικὸς,
ἰσχυρογνώμων, hartnäckig,
halsstarrig, starrsinnig; fig.
ἀπὸ ἐπιχειρεῖ πολὺν καιρὸν,
hartnäckig, lange dauernd.

Opiniâtement, adv. πεισμα-
τικῶς, ἰσχυρογνωμονῶς,
hartnäckig, mit Hartnäckigkeit;
μὲ σταθερότητα, σταθερῶς,
stänbhaft, mit Stänbhaftig-
keit.

Opiniâtrēr, v. a. ἐπιτὼ ἢ βεβαι-
ῶν τι με πείσμα, auf etwas
hartnäckig bestehen, etwas harts-
näckig behaupten; — q., πει-
σμών, κάμνω τινὰ με πεί-
σμῳ, einen halsstarrig ma-
chen; s' —, v. r. πεισμών,
βάνω πείσμα, θέλω τι γινῆς

ἄλλο, hartnäckig auf etwas be-
stehen oder beharren.

Opiniâtrētē, f. πείσμα, ἰσχυ-
ρογνωμία, Hartnäckigkeit,
Halsstarrigkeit, f., Starrsinn,
m.

Opinion, f. δόξα, γνώμη, Mei-
nung, f.; ψῆφος, γνώμη τὴν
ὅπουσαν λέγει τις εἰς ἓνα συμ-
βούλιον κτλ., Stimme, f.

Opium, m. ὅπιον, ἄφικον, Opium,
n., Mohnsaft, m.

Opobalsamum, m. ὀποβάλσα-
μον, εἶδος βαλσάμου αἰγυ-
πτικοῦ, ägyptischer Balsam,
m.

Opopanax, m. ὀποπάναξ, κόμ-
μι τι, das Papani-Baummi.

Opportun, wie, adv. ἐγκαιρὸς,
προσῆκων, bequeme, gelegen.

Opportunité, f. εὐκαιρία, be-
queme Gelegenheit.

Opposant, ante, adj. προτί-
νων, ἀντιλέγων, καὶ ἀνιστε-
κόμενος, der (ble) widerspricht,
eine Einwendung macht, Geg-
ner, m.

Opposé, ée, adj. ἀντικείμενος,
καὶ ἀντίθετος, entgegengesetzt;
opposé, m. τὸ ἐναντίον μέ-
ρος, das Gegenheil, Wider-
spiel, n.

Opposer, v. a. βάνω ἐναντίον,
εἰς ἐναντίον, ἀντιλέγω, ἀν-
τιτέκωμι, entgegensetzen, ent-
gegenstellen; — q. ou qe.,
ἐναντιώνομαι εἰς τινὰ ἢ εἰς τι,
sich einem oder einer Sache wie-
dersetzen, einem widersprechen;
ἀντιθένω, καὶ παραβιβάζω,
entgegensetzen und vergleichen.

Opposite, adj. ἐναντίος, ent-

gegengesetzt; à l' —, ἀντιπρὸς,
gegenüber.

Opposition, f. ἀντίθεσις, Wi-
derspruch, m., Widerlegung,
f.; ἐμπόδιον, Hindernis, n.

Oppresser, v. καταβιβάζω, ἐπι-
βαρύνω, pressen, drücken, be-
flemmen.

Oppresseur, m. καταβιβάζων,
τεταρπός, Unterdrücker, m.

Oppression, f. καταβύβρις, κα-
ταδυνάστευσις, Unterdrückung,
überwältigung, f.

Opprimer, v. a. καταβιβάζω, un-
terdrücken, drücken; καταδυ-
ναστεύω, überwältigen, be-
zwingen.

Opprobre, m. ὀνειδος, ἐταρ-
πή, Schande, Schmach, f.

Opras, m. pl. μεγιστῶν τῶν
βασιλέων τοῦ Σιάμ, die Be-
nehmen, die Großen im Könige-
reich Siam.

Opsigone, adj. ὀψιγόνος, spät.

Optatif, m. ὀψτική ἐγκλίσις,
Optatio (in der griechischen
Sprachlehre), m.

Opter, v. a. ἐκλέγω (ἐν τῶν
δύο), wählen (eins von zweien
en).

Opticien, m. ὁ καταγινόμενος,
εἰς τὴν ὀπτικήν, Optikus, Opti-
ker, m.

Optimisme, m. δόξα τῶν διδο-
σχόντων διὰ ὅσα συμβαίνειν
συνεῖναι τὸ καλύτερον ὅπου
ἡμποροῦσι νὰ συμβῇ, Lehre f.
von der besten Welt (oder daß
die Welt, so wie sie ist, die be-
ste sei); — m. ὁ δόξων, ὀπτι-
μίστης, Anhänger einer
sehr Lehre.

Option, f. ἐκλογή, Wahl, f.

adj. ὀπτικός, optisch.
aut, adv. πλουσίως,
πλουσιοπρωχώς,
im Ueberflusse.

Orange, f. νεράντζι, Pomeranze,
Orange, f.

Oratoire, adj. ῥητορικός, rednerisch.

f. εὐπορίαν, πλούτος,
Reichthum, m.
ente, adj. πολυεργή-
πλούσιος, reich, be-

Orangé, ée, adj. ὁποῦ ἔχει
χρῶμα νεραντζιοῦ, pomeran-
senfarbig, orangegelb.

Oratoire, m. ἐκτετῆριος οἶκος,
(ἀντὶς διὰ προσευχῆν). Beth-
zimmer, m.; congrégation de
l' —, τάγμα τι Ἐκκλησιαστι-
κῶν ἐν Γαλλίᾳ, geistlicher Or-
den m. in Frankreich; ἡ Ἐκ-
κλησία αὐτοῦ τοῦ τάγματος,
die Kirche dieses Ordens.

f. σικιά τῆς Ἰνδίας
(π), indianischer Feis-
t, m.

Orangeade, f. ποτὶν γινόμε-
νον ἀπὸ ζυμῆς νεραντζιοῦ,
νερόν καὶ ζάχαρι, Pomeran-
zenwasser (Wasser mit Pome-
ranzenfadt und Zucker), n.

Orbe, m. coupe l' —, (chir.)
κτύπημα ἀπὸ μάστιγος τυρο-
κῶν κτλ. ὁποῦ βούλλει καὶ
δὲν χωρίζει, Streichschuß, m.;
mur —, τείχος χωρὶς θυρῶν
ἢ παραθύρων, blinde Mauer
(ohne Thüre und Fenster).
Orbe (d'une planète), τὸ δια-
στημα ὁποῦ περιτρέχει ἓνα
πλανήτην, Laufbahn, Bahn f.
eines Planeten.

m. πορφυρέον, Purp-
ur, m.

Orangeat, m. νεραντζοζεφλα-
μὲ ζάχαριν κατασκευασμένο,
eingemachte Pomeranzenschale,
f.

Orbulaire, adj. περιγεγῆς,
κυκλοφορικός, kreisförmig.

χρησμός, μαντεῖον,
n., Götterspruch, m.

Oranger, m. νεραντζιά, Pome-
ranzenbaum, Drangenbaum,
m.

Orbiculaire, adj. περιγεγῆς,
κυκλοφορικός, kreisförmig.

χρησμός, μαντεῖον,
n., Götterspruch, m.

Orangerie, f. τόπος ὁποῦ φυ-
λάττουσι ταῖς νεραντζιάς, καὶ
ἡ νεραντζιάς αὐταῖς, Gewächshaus
n. mit Pomeranzendäus-
men; die gesammten Pomeran-
zenbäume, m. pl., Orangerie,
f.

Orbiculaire, adj. περιγεγῆς,
κυκλοφορικός, kreisförmig.

χρησμός, μαντεῖον,
n., Götterspruch, m.

Orangiste, m. ἑκείνος ὁποῦ ἐπι-
μελεῖται ταῖς νεραντζιάς,
Drangengärtner, m. (ἐν Ὀλαν-
δίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ), ὁ προσκο-
λημένος εἰς τὸ μέρος τῆς βα-
σιλικῆς οἰκίας, τῆς κατογο-
μένης ἀπὸ τοὺς ἡγεμόνας τῆς
Οὐγγρίας, (in England und
Holland) Anhänger m. des kö-
niglichen Hauses oder des Hau-
ses Dranien.

Orbiculaire, adj. περιγεγῆς,
κυκλοφορικός, kreisförmig.

χρησμός, μαντεῖον,
n., Götterspruch, m.

Orange-outang, m. εἶδος μεγά-
λου πιθήκου (μεγάλης καϊ-
μούς), ὁποῦ ἔχει πολλὴν ὁ-
μοιότητα μὲ τὸν ἄνθρωπον.
Drang-litang (Art großer Affe),
m.

Orchestique, adj. (προφ. or-
kestique) ὁρχηστικός, ὁποῦ
ἀνήκει εἰς τὸν χορὸν, den
Tanz betreffend, Tanz; ἡ ὁρ-
χηστικὴ τέχνη (τῶν ὁρχαίων),
Tanzkunst (bey den Alten), f.

χρησμός, μαντεῖον,
n., Götterspruch, m.

Orange-outang, m. εἶδος μεγά-
λου πιθήκου (μεγάλης καϊ-
μούς), ὁποῦ ἔχει πολλὴν ὁ-
μοιότητα μὲ τὸν ἄνθρωπον.

Orchestique, adj. (προφ. or-
kestique) ὁρχηστικός, ὁποῦ
ἀνήκει εἰς τὸν χορὸν, den
Tanz betreffend, Tanz; ἡ ὁρ-
χηστικὴ τέχνη (τῶν ὁρχαίων),
Tanzkunst (bey den Alten), f.

Orchestre, *m.* (προφ. *orkestre*) ορχήστρα, ἐνθα καθεύεται οἱ μουσικοὶ εἰς τὸ θέατρον, (καὶ εἰς ἄλλους τόπους) καὶ οἱ αὐτοὶ μουσικοὶ, *Orchester*, *n.* *Platz m.* der Musiker im Theater (und an andern Orten), und die Musiker selbst.

Orchis, *m.* γυνὴν π., ὄρχις, *Anabenfraut*, *n.* Stendelmurz, *f.*

Ordalie, *f.* (κοίσις θεοῦ) εἰδος δοκιμῆς τῆς ἀθωότητος τῶν ἐγκλημαμένων διὰ κανὼν ἐγκλημα, ἡ ὁποία ἐστὶν ἐν χοίρει εἰς τοὺς παλαιούς Γερμανοὺς καὶ Φράγκους, Gottesurtheil (der alten Deutschen und Franken), *n.*

Ordinaire, *adj.* συνηθισμένος, gewöhnlich; κοινός, τῆς ἀρχῆς, gemein, alltäglich; ὁ κατὰ τὴν τάξιν, ordentlich; ambassadeur —, ὁ κατὰ τάξιν πρέσβης ὅπου μὴ ἔχεται πᾶντο εἰς τὸν τόπον εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι ἀπεσταλμένος, der ordentliche Gesandte; médecin — d'un Prince, ὁ κύριος ἢ πρῶτος λατρός ἐνὸς ἡγεμόνος, Leibarzt m. eines Fürsten.

Ordinaire, *m.* τὸ συνηθισμένον κατὰ ἡμέραν φαγητόν, das gewöhnliche Essen, der gewöhnliche Tisch, die tägliche Kost, Hausmannskost, *f.*; τὸ συνηθισμένον φαγὼν ὅπου εἶδεται τῶν ἀλόγων, καὶ τὸ ἄχρον τῶν ἀλόγων, das gewöhnliche Futter und die Streu der Pferde; ὁ ἐπίσκοπος τῆς ἐπαρχίας, der Bischof eines Bisthums;

ἡ εἰς; ὁ συνηθισμένος ταχυδρομὸς (ἢ συνηθισμένη πῶσις) διατὸ μισθὸν εἰς τινὰς ἡμέρας διαρισμένος, die ordentliche (ordinaire) Post; ἡμέρα τῆς πόσεως, Posttag, *m.*; ἡ συνηθισμένη τιμὴ τῶν πραγμάτων ὅπου πωλοῦνται, der ordentliche Preis der Waare. **Ordinaires**, *pl.* τῶν γυναικῶν τὰ κατὰ ἡμέραν, monatliche Reinigung *f.* der Frauenzimmer; à l'ordinaire, *adv.* κατὰ τὰ συνηθιστά, wie gewöhnlich; d' —, pour l' —, *adv.* ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον, meistens.

Ordinairement, *adv.* κοινῶς ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον, gemeinlich, meistens.

Ordinal, *adj.* nombre —, πτυχικός ἀριθμός, Ordnungszahl, *f.*

Ordinal, *m.* διατάξιμος, ὁ καθ' ἑκάστην τάξιν ὡς ἐπισκοπῶν ἡ χειροτονηθῆ, der einem Bischof zur Ordination vorgestellte Geistliche.

Ordinant, *m.* ἐπίσκοπος χειροτονῶν, der ordinirende Bischof.

Ordination, *f.* χειροτονία, Priesterweihe, Ordination, *f.*

Ordo, *m.* τυπικὸν τῆς καθήκοντος ἐκλογῆς, der schriftliche Buch n. des täglichen Gottesdienstes.

Ordonnance, *f.* διάταξις, τάξις, Anordnung, Ordnung, *f.*; Einrichtung, Verfügung, *f.*; διαταγή, προσταγή, Gebot, *n.*; Befehl, *m.*; διαταγή λαμβάνειν, befehlen, Herordnung *f.* eines Arztes, Receipt, *n.*; σημειώσις ὅπου ἔχει τὴν δούλει-

σιν εἰς τὸν στρατηγόν, Ordination, *m.*

Ordonnateur, *m.* διατάκτης, ὁποῦ διατάσσει, Anordner, *m.*; commissaire —, ἐπίσκοπος διὰ τὸ ἀναγκαῖον τοῦ στρατεύματος, Intendant (bey der Armee), *m.*

Ordonner, *v. a.* διατάττω, καὶ προσταγή, anordnen, verfügen, befehlen; — un remède, διορίζω (διορίζω) ἕνα λατῶν (δὲ ἀφώστων), ein Altartel verordnen; χειροτονῶ, ordnen, zum Priester weihen.

Ordre, *m.* τάξις, Ordnung, *f.*; διαταγή, προσταγή, Befehl, *m.*; **Ordre**, *f.*; τάγμα (καταλειπὸν ἢ μοναστικόν). **Ordre** (des Ordres, geistlicher Deden); σημεῖον καβαλερικοῦ τάγματος, Ordenszeichen, *n.*; τὸ σύνθημα (ὁ λόγος ὅπου λαμβάνουν οἱ στρατιῶται δια τὰ γινώσκουν τοὺς ἑαυτοὺς, καὶ τοὺς ἑταίρους), Parole, Losung, *f.*; δογμα, δόγμα, *n.*; **Ordre** (bey den Kaufleuten), *f.*; vous payerez à un tel ou à son —, διὰ πληρώσετε εἰς τὸν δεικνύμενον, ἢ εἰς ὁμοῖον τοῦ, zahlen Sie an Herrn N. oder dessen Ordre, Ordre de prétrise, χειροτονία, Priesterweihe; donner (conférer) les ordres, χειροτονῶ, zum Priester weihen, die Weihe ertheilen; — du jour, αἱ διὰ καθ' ἡμέραν διορισμέναι ἐπαρχίαι (εἰς πλεον συνελθόντων βασιλέων, καὶ), Tagesordnung, *f.*

Ordure, *f.* ἡ βρώμη, τὸ κρέβαλον

οὐκ ἔστιν ἄσχημα, unflâche, Kotlarath, Schuul, m.; arduus, pl. αὐχολογία, ἀσχηματότης, schungige Reden, Reden, f.

lucifer, ière, adj. αὐχολόγος, οὗτος λέγει ἀσχηματόως, unflâchig, schungig in seinen Reden. α. m. ὁ αὐχολογός, Botenreißer, m.

drée, f. ζώνη δάσους, Band m. eines Waldes.

illard, arde, adj. λέγεται ὅτι τὸ ἄλογον, οὗτοι ἔχουσιν αὐτίκα, καὶ κραμεύονται, langdöhrig (von Pferden).

ille, f. ὠτίον, ὠτί, Ohr, n. arêre I' —, βίβω προσοχήν, τό τὸ ἀκούειν, das Ohr läßt, höret; oreille (dans un livre, εἰς τὴν βιβλίαν, τό σημάδι οὗτο κατέστι τις διακρίσις ἐν βιβλίῳ, διὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἀγασσε τὴν ἀνέγνωσιν, Ohr in einem Buche; οὐτίκα εἰς τὸ πιάτο, Pentel m. an einem Napfe; — de mer, αἰδός κορυλλίου θαλάσσιου, Seeohr (eine Seeschnecke); — de souris, μυδαῖς (φύτον τι), Mäufscheden (Pflanze), f.; — de lièvre, βουβίλευρον (φυτὸν τι), Hälenscheden (Pflanze); — d'ours, αἰδός κλέμου, Murretel, f.

ille, ée, adj. (blas.) λέγεται διὰ τὸ ψάμα καὶ κορυλλία, οὗτοι ὡς ἡ ψάμα καὶ κορυλλία, οὗτοι ὡς ἡ ψάμα καὶ κορυλλία, (von Fischen und Muscheln) mit Ohren.

iller, m. προσέχων, Kopf fassen, n.

illère, v. perce-oreille.

Oreillette, m. μικρὸς κυλλός, χρυσὸς τὸν ὅποιον κρεμοῦν αἱ γυναῖκες ἀντὶς διὰ ἀκοῦσθαι, Ohreiffchen, n.

Oreillons, m. παραπίδες, Geschwulst f. der Ohrendrüsen; κορυλλία χρυσίζουσα ἀπὸ πικρῆ καὶ πύργακτον, Ohrschnigel n. pl. von Leder und Pergament.

Orémus, m. fam. (βερθεύμεν), προσεγγ. Gebet, n.

Orèvre, m. χρυσοκόμος, χρυσοκόμος, Goldschmidt, Goldarbeiter, m.

Orfèvrerie, f. ἡ τοῦ χρυσοῦ τέχνη, καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, Goldarbeiterkunst, f.; Goldschmidtarbeit, f.

Orfraie, f. φήρη ὄφρεον, αἰδός οὗτο πιάται ψαγία, Fischadler, n.

Orfroi, m. τὰ ἀπομύσματα, καὶ χρυσὸς ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ λατρίων ἁγίων, goldene Berdringung, f. an Kirchenornaten.

Organe, m. ὄργανον (τὸν αἰσθητήρα), Organ (Sinneswerkzeug), n.; φωνή, Stimme, f.

Organon, m. κοίχλη πύργα οὗτο δένονται τὰ ὀργανά, eiserner Ring m. am Acker, das Tau daran zu befestigen.

Organique, adj. ὀργανικός, organisch.

Organisateur, m. ἐκείνος οὗτο βίβει εἰς ἐκταξάν, οὗτο διατάσσιν (τὸν τρόπον τῆς διατάξεως κατ.), der eine Verfassung einrichtet, organisiert.

Organisation, f. ἡ ὀργανικὴ κατασκευή (τοῦ σώματος, τῶν

φύτων), Organisation, f., Bau (des Körpers, der Pflanze); ἡ σύστασις, διατάξις, Organisation, Anordnung, Einrichtung, f.

Organiser, v. a. κατασκευάζω τὰ ὄργανα (τοῦ σώματος τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ζώων, τῶν φύτων), organisiren, mit Organen versehen; fig. βίβω εἰς ἐκταξάν, νομοθετῶ, διατάσσω, in Ordnung bringen, einrichten, organisiren (fig.).

Organiste, m. ἐκείνος οὗτο παίζει τὰ ὄργανα, Organist, m.

Organsin, m. μετὰς στριμμένον, zweimal gewirnte Seide, Organseide, f.

Organsiber, v. a. la soie —, στρίψω μετὰς, Seide zwirnen.

Orgasme, m. ταχυτή τοῦ αἵματος ἢ τῶν ὀργῶν, Wallung f. des Blutes, der Säfte.

Orge, f. κριδάρι, Gerste, f.; — mondé, m. ἐκταξιζόμενον κριδάρι, Gerstengruppen, f. pl.

Orgest, m. διάσος, ποτιζόντιστον ἀπὸ κριδάρι, Gerstentrant, Kühltrant, m.

Orgies, f. pl. τὰ ὄργανα τῶν Βαχχίων, Orgien, f. pl., Bacchusfest, n.; fig. συμπόσιον ἀτακτικόν (ὅπου μεθύει), Sanfsgelag, n.

Orgue, f., Orgues, f. pl. ποτιζόν ὄργανον Ἐκκλησιῶν, Orgel, f.; (fortif.) αἰδός μουχλίου ἢ καταπέκτου, Art Fallgatter, n.

Orgueil, m. τίφος, ἐλαστικότητα,

ὑπερηγάνει, hochmüthig, Stolz, m., Hoffart, f.

Orgueilleux, euse, *adj.* (-eusement, adv.) ἀλαζών, υπερ-
ήφανος, hochmüthig, stolz, hoffärtig.

Orgueilleux, m. χρῖσται, μι-
κρὸν σπειρὶ ὅπου γίνεται ἐκ
τῶ βέλερον, Gerstenkorn n.
am Augensiede.

Orient, m. ἀνατολή, Ost, Osten,
Morgen, m.; οἱ ἀνατολικοὶ
τόποι, Morgenland, n., Orient,
m.

Oriental, ale, *adj.* ἀνατολικός,
östlich; morgenländisch, orient-
talisch.

Orienter, v. α. διατάττω τι ἀνα-
τολικῶς, ἢ κατὰ τὴν θέσιν
τῆς ἀνατολῆς, etwas nach den
Weltgegenden richten oder stel-
len; s' —, v. ε. θέτομαι πρὸς
τὸ ἀνατολικὸν μέρος, εἰσ-
σκατὸ τὸ ἀνατολικὸν μέρος, sich
nach den Weltgegenden stellen;
fig. καταλαμβάνω (μὴν ὑπό-
σταν), sich orientiren, sich in
eine Sache finden.

Orifice, m. στόμα τινός πραγ-
ματος, Oeffnung, Mündung, f.

Orifamme, f. σημάει τῶν πα-
λαιῶν βασιλέων τῆς Γαλλίας
ὅτε ἐπηγυναν ἐκ τὸν πόλε-
μον, Fahne f. der alten frans-
zösischen Könige, wenn sie in
den Krieg zogen.

Origan, m. ὀρίγανον, ὀρίγανι
(φυτόν), Dosten, Wohlgerath
(Pflanze), m.

Originaire, *adj.* καταγόμενος,
abstammend.

Originairement, *adv.* προκα-

ταρκτικῶς, ursprünglich; κα-
τὰ τὸ γένος, der Abkunft nach.

Original, ale, *adj.* προκατη-
γικὸς, ursprünglich, uran-
fänglich, Urs. Original, m.
τὸ πρωτότυπον, Original, Ur-
bild, n., Urchrift, f.; ἀλλο-
κοτος, ἀλλουσιζκος ἀνθρω-
πος, ein Original, Sonderling,
m.

Originalité, f. ἰδιώματι τοῦ προ-
καταγωγικοῦ, ἰδιουργία, Ur-
eigenheit, Eigenthümlichkeit,
Originalität, f.

Origine, f. γένεσις, ἀρχή, Urs-
prung, m., Quelle, f.; κα-
ταγωγή, Abkunft, Herkunft, f.;
προκαγωγή (λέξων), Abstam-
mung (von Wörtern).

Originel, elle, *adj.* justice,
grâce originelle, ἡ σιάντις
τῆς ἐδωότητος ἐν ἡ ἐπαύσθη-
σαν οἱ πρώτοι ἄνθρωποι,
Stand m. der Unschuld der er-
sten Menschen; péché origi-
nel, ἡ προκαταρκτικὴ ἁμαρτία,
Erbfünde, f.

Originellement, *adv.* ἐξ ἀρχῆς,
ἀπὸ τὴν πρώσιν, ursprünglich,
von Natur.

Orignal, m. v. élan.

Orillard, arde, v. oreillard.

Orillon, m. μικρὸν αὐτὶ χειρὸς
ἐκ, μαντίλα, Dohr, n., Dohse,
Sandhabe, f.; (fortif.) γω-
νία περιτιγλαματος, Drillon,
Bollwerkdohr, n.; (archit.)
orillons, τὰ στολῆμα ἐκ τὴν
γωνίαν μετὰ θύρας ἢ ἐνός
παράθυρου, Gieblathorn m.
pl. an Thüren und Fenstern.

Orin, m. (mar.) τὸ σχοινὶ τῆς

ἡλικίας ὅπου εἶναι δεμένη
μέ τὸ σημείον, Breytan, n.

Orion, m. ὄριον (ἀντιστοιχίς),
Drion (Sternbild), m.

Oripeau, m. πέταλον χαλκῶν,
λαμπρόν ὡς τὸ χρυσόν, Sil-
bergold, Haufsgold, n.

Orle, m. (blas.) περιβάλλον τοῦ
δρεοῦ, Saum, Rand m. des
Wappenschildes.

Orme, m. πελέα, πελιά (δέν-
δρον), Ulme, Rüster, f., Ulme-
baum, m.

Ormeau, m. μικρὴ πελέα, kle-
ne Ulme, f.

Oruille, f. αἱ μικρὴ πελέα οὐκ
ἠλπίσαν, Söpling m. vom
Ulmbaume.

Ormin, m. φυτόν τι, εἶδος ὀλί-
σφακίης, Scharlachkraut, n.

Ormoie, f. τύπος φυτευμένο
ἀπὸ πελέας, Ulmenwald, m.

Orne, m. ἐγρηβαλανδία, Buch-
esche (Baum), f.

Ornement, m. ποτισμός, στο-
λίδιον, Verzierung, f., Bieatth,
m.

Orner, v. α. στολίζω, ἐμπναι-
ζω, schmücken, zieren, verzier-
ten.

Ornière, f. ὁματροχία, τὸ ἐν-
λόκι ὅπου κάμουν οἱ τροχοὶ
τῶ ἀμαξιοῦ ἐκ τὴν στράται,
trochia, Seife, Fahrgeleise,
Gleis, n.

Ornithogale, m. ὀρνιθόγαλον
(φυτόν τι), Vogelmilch (Pflanz-
e), f.

Ornithologie, f. ὀρνιθολογία,
Ornithologie, Naturgeschicht
f. der Vögel.

Ornithologiste, m. ὁ καταγόμε-
νος ἐκ τὴν ἱστορίαν τῶν

ηλια, Beschreibung *f.* der Hofsitten.

Oryctologie, *f.* ορυκτολογία, Lehre *f.* von den Fossilien.

Os, *m.* ὀστούν, κόκαλον, Bein, *n.* Knochen, *m.*

Oscillation, *f.* παλμός, Schwingung, *f.*

Oscillatoire, *adj.* ὁποῦ ῥήκει εἰς παλμὸν, paltois, schwingend.

Osciller, *v. n.* πάλλομαι, κινῶμαι, herumgehen καὶ ὑπῆλθαι (ὡς μία πέτρα κρημαμένη ἀπὸ ἐνὸς ὄρους), Schwingungen machen, schwingen.

Osé, *ée*, *adj.* αἰσθητῶν, αὐθάρτης, tolmehros, tühn, dreist, freygehen.

Oseille, *f.* ὀξύλις, ξυλίδας (ματὶς), Sanctampfer (Pflanze), *m.*

Oser, *v. n.* τολεῶ, sich unterstehen, sich erlauben, wagen, dürfen. *v. a.* κινδυνεύω, βάνω εἰς κίνδυνον, datan wagen.

Oseraie, *f.* τόπος φύτευμένος ἀπὸ αἰχνογαυῆς, Weidengbüsch, *n.*

Osier, *m.* λυγαριά, λυγός, είδος ἡεῖας, Wasserweide, Korbweide, *f.*

Osmonde royale, *f.* πτερίς, ηγεράδα (ματὶς), Wasserfarn (Pflanze).

Ossée, *v. sentine.*

Osselet, *m.* κοκκαλάκι, Beinhchen, Knöchelchen, *n.* τὸ ζότι μὲ τὸ ὁποῖον παίζον τὰ παιδιὰ, Knöchelchen, womit die Kinder spielen; ἐξόστουσις, ἐπὶ τῷ ναί κοκκαλῶν (πάθος τῶν ποδιῶν τῶν ἀλλῶν),

Ueberbein *n.* an der Kothie eines Pferdes.

Ossement, *m. pl.* κόκαλα (κακῶν) χαλῆς καὶας, Schelme, Todtenknochen, *n. pl.*

Osseux, *euse*, *adj.* ὀστέωδης, κοκκαλώδης, knochig; knöchelicht.

Ossification, *f.* μεταβολή εἰς ὀστούν, εἰς κόκαλον, Verknöcherung, *f.*

Ossifier, *v. a.* μεταβάλλω εἰς κόκαλον, verknöchern. *s'* —, *v. r.* μεταβάλλομαι εἰς κόκαλον, γίνομαι σκληρὸς ὡς κόκαλον, sich verknöchern.

Ossifique, *adj.* ὁποῦ μεταβάλλει εἰς κόκαλον, verknöchend.

Ossifrague, *m.* ὀστοκλάστης, αἰὲτος ὀστέοντος, Weindreher, Weiradler, *m.*

Ossillon, *m.* κοκκαλάκι ποτιλίου, Knöchelchen *n.* eines Begetels.

Ossu, *ue*, *adj.* ὁποῦ ἔχει γόνυ καὶ δυνατό τὰ κοκκαλά, von groben, starken Knochen.

† Ost, *m.* στράτευμα, Arceges her, *n.*

Ostensible, *adj.* ὁποῦ ἡμπορεῖ μὲ διευχῆ, was man vorzeigen kann.

Ostensiblement, *adv.* ὁφθαλμοφανῶς, sichtbarlich.

Ostensoir, *m.* ἀγοροπόριον (χορηγία θήκη μὲ χρυσὰ ἀκτίνες εἰς τὴν ὁποίαν βίνουν τὴν ὀστρεὴν ἀνέμεσα εἰς δύο κορυφαίᾳ, Monstranz), *f.*

Ostenstion, *f.* κομπτασμός, ἐκείσεις, Phablerien, *f.*

Ostéocole, *f.* ὀστεόκολλυ, oste-

λίθος, λίθος τῆς, Beinwell (eine Steinart), *n.*

Ostéoscope, *m.* ὀστεόσκοπον, πῶρος εἰς τὰ κοκκαλά, Knochenwirth, *n.*, Knochenstimmer, *m.*

Ostéonomie, *f.* ὀστεονομία, Knochenzuegung, *f.*

Ostéographie, *f.* ὀστεογραφία, περιγραφή τῶν κοκκαλῶν τοῦ ἀνθρώπου, σώματος, Beschreibung *f.* der Knochen im menschlichen Körper.

Ostéologie, *f.* ὀστεολογία, Knochenlehre, *f.*

Ostéotomie, *f.* ὀστεοτομία, Zergliederung *f.* der Knochen.

Ostracée, *adj.* ὀστράκινος (ὁποῦ εἶναι δύο τέρματα ὡς τὰ ὀστράδια), zweischalig; les animaux ostracées, τὰ ὀστρακίνα ζῷα (ὁποῦ εἶναι κλεισμένα εἰς τέρματα), die Schalthiere, *n. pl.*

Ostracisme, *m.* ὀστρακισμός (τῶν παλαιῶν Ἀθηναίων), Scherbengericht, *n.*, Ostracisme, *m.* (im alten Athen).

Ostracite, *f.* ὀστρακίτης, κορχύλη ὀστρείδος κυνημένη ἡεῖας, versteinerte Austersthalde, *f.*

Ostrelin, *m.* ὁποῦ ζεῖται ἡ κοτοκεῖ κατ' ἀντατολές, Ostländer, *m.*

Ostrogot, *m.* ὀστρογότος (ὄνομα ἔθνους), Ostgoth, *m.* ἡγεμόνας, ἐπαρχος, ἀρχιεπίσκοπος, roher, unwissender Mensch.

Otage, *m.* ὁμηρος (ἀνθρώπος παρεδωμένος εἰς φράζειν τοῦ ἐχθροῦ ὡς ἐχέουρον διὰ μίαν συνθήκην), Geisfel, Leibbürge, *m.*

οὐκίτων, *f. pl.* (blas.) *μύτες*
καρσιών, *lanzenförmig*, *f. pl.*
ἐ, *adv.* ἐξω ἀπὸ, *mit* ἐξαιρε-
σιν, *aufser*, mit Ausnahme.
enchytle, *m.* ἀνερχόμενος, ἐρ-
μολιόν τι τῆς χειρουργίας δι-
ὰ τοῦ ἰσχυροῦς τι εἰς τὸ αὐτὸ
Überwige, *f.*

οὐαί, *v. a.* μεταστρέφω, ἀνα-
στρέφω πρῶτα ἀπὸ τὸν τόπον
τον ἐξέγινω, *wegnehmen*, *weg-
legen*, *wegschaffen*, *wegbrin-
gen*; *abnehmen*, *ablegen*; *aus-
ziehen*; — *le chapeau*, ἐξ-
έγινω τὸ σκαπιδίον (τὸ καπέ-
λο), *den Hut abnehmen*; — *le
manteau*, ἐξέγινω τὸ ἐκα-
νυόημα (τὸν μαντιλιτζέν),
den Mantel abnehmen, *abthun*,
ablegen; — *les gants*, *les
boites*, *les habits*, ἐξέγινω
τὰ χειρόκτιμα, τὰ υποδηματια,
τὰ φορέματα, *die Handschuhe*,
die Stiefeln, *die Kleider aus-
ziehen*; ἐξέγινω, *πείρω με* *πά-
ντ*, *ἀπαίω*, *wegnehmen*, *mit
Gewalt*, *rauben*; *fig.* ἐξέ-
γινω με τὴν quietude, ἐξέ-
γινω με ἀπὸ τῆς ἀναισθησί-
ας, *καταπραίνειτέ με*, *bes-
nehmen Sie mir diese Numben*,
beruhigen Sie mich; (*εἰς* *λο-
γομασμοῦς*) *ἀγαθῶ*, (*im
Rechnen*) *abziehen*, *subtrahire*.
s'ôter de quelque lieu,
ἐξ ὧν ἐκεῖ τὸν τόπον, *μην ἔγω ἀπὸ
ἐκεῖ τὸν τόπον*, *sich wegbegeben von
einem Orte*, *einen Ort verlassen*;
diez vous de là, *χω-
μίσουσιν ἐκ* ἐδῶ, *geh weg da!*
und dich fort!

Othame, *f. quator* τι πάντοτε
πράσαντο, *Paussaub*, *n.*

Othomane, *f. μεγάλην ποσὴν ἢ
σκαμνὶ, καναπές, σοφᾶς*, *So-
faph*, *n.*, *Sofah*, *m.*

Ou, *conj.* ἢ, ἤτε, *oder*; ou...ou,
ἤτε...ἤτε, *entweder...oder*.

Οἷ? ποῦ, *wo!* οἷ, ὅπου, *wo*,
in welchem (*ohne Frage*). d'οἷ.
πόθεν, ἀπὸ ποῦ, *woher*, *par
où*, *dix μέσον ποῦ*, ἀπὸ ποῦ
(ἐννοῶντος πέρασμα), *wo-
durch*.

Ouaiche, *m.* *v.* *sillage*.

Ouaille, *f.* *πρόβατον*, *Schaf*,
n.; *fig.* ὁ χριστιανὸς, *ἐνοβλ-
της*, *Christi*, *m.*, *Psarfind*, *n.*

Ouais, *int. fam.* οὐαὶ (τοῦτοκ.
μπε), *ἐπὶ θυμωμένῳ*, *eh!*
ho! (Ἀνσφύξ τῆς βεβαιώσε-
ως).

Ouale, *f.* βαμβάκι πολλὰ πλῆθὺν
καὶ σφαιρὶκὴ συνεισμένον (ὅπου
μετατρέφονται εἰς λωπά-
νον κτλ.), *Watte*, *f.*

Ouster, *v. a.* παραράτω, *ἀε-
πτω βαμβάκι (ouale) ἀνέ-
μω εἰς δύο παντὰ*, *wattiren*.

Onbier, *m.* εἶδος ἐρεάκων, *Art
Falks*, *m.*

Onbli, *m.* λήθη, *Vergessenheit*, *f.*

Onbliance, *f.* (*p. u.*) ἀληστο-
νησία, *Vergessenheit*, *f.*

Onblie, *f.* εἶδος ζυμαρικοῦ πολ-
λὰ λεπτοῦ (λοκαῦς), *Wassers-
kuchen*, *Eisenkuchen*, *m.*

Oublier, *v. a.* λησμονεῖν, *ἀλη-
σμονεῖν*, *vergessen*.

Oubliettes, *f. pl.* (πύλαι) ἡ-
λικαὶν ὑψηλῶς ὅπου λαμβάν-
ται ὕδωρ διὰ κερκίδων ζωῆς τοῦ

(châdem) unterirdisches ewiges
Gefängniß, *n.*

Oublier, *m.* ὁ κατασκευαστὴς
καὶ πωλὴν oublies λεγόμενα,
Eisenkuchensbäcker, *Eisen-
kuchenvendker*, *m.*

Oublies, *ense*, *adj.* ληστο-
νητικός, ἀμνήμων, ὅπου ἐν-
τολὰ ἀλησμονεῖ, *vergessen*.

Ouest, *m.* ἡ δόσις, τὸ πρὸς δὲ-
σιν μέρος, *West*, *Westen*, *m.* ὁ
δυστικὸς ἀνεμός, *Westwind*,
m.

Ouf, *int.* ὦ, ὦχ (λέγεις διὰ τὴν
φανερώσιν τις πόσον ἀναισθη-
σίαν), *o weh!* *oh!* *ach!*

Oui, *adv.* ναί, *ja*.

Oui-dire, *m.* τὸ ἐξ ἀκοῆς, *das
Hörinlagen*.

Ouie, *f.* ἡ ἀκοή (αἰσθησις τῆς
ἀκοῆς), *das Gehör* (der *Ge-
hörsinn*); ouïes, *pl.* τὰ μέλη
τῶν φωνῶν ὅθεν ἀναπνεύ-
σι, *Brustknochen*, *Riemen* *f. pl.* *der
Höhle*.

Ouir, *v. a.* ἀκοῶ, *hören*.

Ouragan, *m.* τροχωνίτης μεγάλῃ
καὶ ἀνεμοζάλη, *Orkan*, *hefti-
ger Sturmwind*, *m.*

Oardir, *v. a.* διάζωμα, *σταῖρω
τὸ νῆμα διὰ τὴν ὄψαν*, *ans-
schießen*, *anzetteln*; *fig.* *μη-
χανεύομαι*, *κάνω μηχανή-
ματα* (ἐπὶ κακοῦ), *anpinnen*,
anzetteln.

Oardissoir, *m.* ἐργαλεῖον διὰ
διάσσω, *Schermühle*, *f.*,
Scherrahmen, *m.*

Oardissure, *f.* διάσσω, *das Auf-
ziehen des Gewebes*, *Aufscher-
ren*.

Oardier, *v. n.* δάσσω τροχὸν τὸ
πᾶν ἢ ἑτερόν τι διὰ τὴν μὴ

ξερτάω, στρέβλω, πιπλώνω, säumen.

Ourler, *m.* τὸ στρέψιμον ἐργά-
ραι τοῦ πανιού, das Säumen;
χέλος, Saum, *m.*

Ours, *m.* ἀρκούδα, ἄρκτος, Bär,
m.

Oourse, *f.* ἡ ἀρκούδα (τὸ θηλυ-
κόν), Bärin, *f.*; (astron.)

la grande —, ἡ μεγάλη ἄρ-
κτος (ἀστερισμός), der große
Bär (Sternbild).

Oursin, *m.* εἶδος κορυλλίων
(λεγομένων ὁ θαλάσσιος ἔχι-
νος), Meerigel, Seigel (Alt
Wischel), *m.*

Oursou, *m.* ἀρκουδόπουλον,
junger Bär, *m.*

Ouvrier, *m.* κρυγὴ τῶν κερη-
γῶν διὰ τὰ ἀνακαλέσασθαι τὰ
σκυλιά, Ruf *m.* der Jäger,
um die Hunde zurückzurufen;
θόρυβος, Lärm, *m.*, Getöse, *n.*

Outarde, *f.* ὄτις, ἄγριον πετ-
ρὸν, ἀπὸ ὁμοιάζει μὲ τὴν
χῆραν, Trappe (Vogel), *m.*

Outil, *m.* ἐργαλεῖον, σκευεργον,
Handwerkzeug, Werkzeu, *n.*

Outille, *éc.*, *adj.* ὅπου ἔστι ἐρ-
γαλεῖα, σκευεργα, mit Werk-
zeug versehen.

Outrage, *m.* ἐνείδος, ὕβρις,
Schimpf, *m.*, grobe Beleidig-
ung, *f.*

Outrageant, *ante*, *adj.* ὕβριστι-
κός, ἐνείδιστικός, beleidigend,
schimpflich.

Outrager, *v. a.* ἐνείδω, ὕβρι-
ζω, beschimpfen, gröblich beleidi-
gen.

Outrageusement, *adv.* ἐνείδι-
στικῶς, ὕβριστικῶς, auf eine
schimpfliche, beleidigende Wei-

se; ὑπερμετρῶς, übermäßig,
über die Maßen.

Outrageux, *euse*, *adj.* ἐνείδι-
στικός, ὕβριστής, beschimpfend,
beleidigend.

Outrance, *f.* à —, à toute —,
ὑπερβολικῶς, εἰς ἄκρον, über
die Maßen, übermäßig, auf
Uebersicht.

Outre, *f.* ὁ ἀπὸς, ἄσκη, Schlauch,
m.

Outre, *prp.* πέραν, über, jenseit;
outre mer, πέραν τῆς θα-
λάσσης, jenseit des Meeres;
d' — en —, πέραν πέραν,
πέρα πέρα, durch und durch;
prp. πλέον, περὶ πλέον, ἔξω,
außer.

† **Outrecuidance**, *f.* μεγαλυν-
χία, τόλμη, Uebermuth, *m.*,
Berwegenheit, *f.*

† **Outrecuide**, *éc.*, *adj.* μεγα-
λαυχῶν, τολμηρός, übermü-
thig, berwegen.

Outrément, *adv.* ὑπερβολικῶς,
über die Maßen, außerordent-
lich.

Outremer, *m.* εἶδος χρωμάτων
μαλακίων, γινόμενον ἐκ λα-
ζουλίον, Ultramarin, Pimmels
blau, *n.*

Outre-mesure, *v. mesure.*

Outre-moitié, *adv.* ὑπὲρ τὸ
ἥμισυ, über die Hälfte

Outre-passé, *f.* κόψιμον τῶν
δένδρων τοῦ δάσους πέραν
τοῦ διαρισμένου, Ueberschrei-
ten *n.* der Grängen im Holz-
fällen.

Outre-passer, *v. a.* διαβαίνω,
ὑπερβαίνω, überschreiten, (die
Grängen) überschreiten; *fig.*
— *q.*, κάμνω τινὰ ἀνεπομο-

νητον, κάμνω τὰ ἀνεμώδη
einen ungeduldig machen, auf-
bringen.

Outrer, *v. a.* ἐπιβαρύνω μὲ πό-
πους, mit Arbeit überladen;
βλάπτω τινὰ ὑπερβολικῶς
zu stark angreifen, schaden;
ἡρώ τὰ πράγματα ὑπὲρ τῶν
μέτρων, übertreiben (eine Sa-
che); *fig.* — *q.*, κάμνω ν.
ἀνεμώδη τις, einen aufbrin-
gen; **outré de fatigue**, κο-
πασμένος ὑπερβολικῶς, höchst
ermüdet, ganz erschöpft; **hom-**
me outré en tout, ὅτι ὑπερ-
βαίνει τὰ ὅρια εἰς πάντι,
cinet, der alles übertreibt.

Ouvert, *erie*, *adj.* (part. *pass.*
ouvert), ἀνοικτός, offen; *fig.*
εὐλακωνής, ὁποῦ οὐκ εἴεν
θερά, offenherzig, freimuthig.

Ouverturement, *adv.* ἀνοικτί-
κην, ὁφαντῶς, öffentlich.

Ouverture, *f.* ἀνοικτῆ (ἡ ἀνοί-
ξις τοῦ ἀνοίγειν). Deffnung,
Eröffnung, *f.*; à l' — du li-
vre, ἀνοίγωντας τὸ βιβλίον
beim Aufschlagen des Buches;
fig. ἀρχή, Anfang, *m.*; ἡ συμ-
φωνία μὲ τὴν θαλάσσαν ἀρχή,
τὸ μουσικὸν δράμα, Sacre-
täre (Eröffnungssfeld) *f.* eines
Dycc; **faire une — dans une**
délibération, προβάλλω νέον
μέσον (κάμνω ἓνα πρόβλη-
μα) εἰς τὸ συμβούλιον, einen
Antrag, einen Vorschlag thun
(ein neues Mittel vorschlagen)
in einer beratshlagenden Be-
sammlung; εὐκαρῶς, Gelag-
heit, *f.*; — **du coeur**, ἀνοί-
γμα τῆς καρδίας, εὐκαρῶς
της, Offenherzigkeit, *f.*; —

αγγεῖον, *επιση-
μεῖον*, Schaffinn, m.,
Hohlgelt, f.

e, *adj.* jour —, *ερ-
ας* ἡμέρα, Werktag, m.,
e, m. *εργον*, Werk, n.;
u, *εργασμα*, Werk,
Arbeit, f.

ée, *adj.* πλουμισ-
μενος με πλουμι-
ς, gebümt, gemustert
(Ziegen); *εργασμένος*,
ermüdet, ausgearbeitet.
à porte
ouverte, *ἀνοίγωντας* ἡ *ἀνο-
ίξις*, von Eröffnung
attidithores; *à jour* —,
in άρχήν της ἡμέρας,
Abdruck des Tages.

ée, *adj.* κατασκευα-
ς εἰς διάφορα σχήματα
οἰδία, ως εἰς κυλινδ-
ρῶνα, τετραγώνια, κτλ. ως τὸ
zierlich gearbeitet, ge-
t, gemodelt, gebümt;
ouvré, οἰδιστον εἰς
όνον, verarbeitetes Eisen,

as, m. pl. τρύπαι πλά-
εις τὰς ἀποίας δουλεύ-
ουσιν τοὺς προύρους ὅπου
κεντροῦν τὰ γυαλιά,
dichter n. pl. in Glashüte

r, v. a. *εργάζομαι*, δου-
ρῶν, arbeiten.
m, *ense*, f. *ἐκείνος*,
ὅπου ἀνοίγει τὰς τῶν
ἀντρων οἰκισκων θύρας,
Schlüssel, m. — *rin*, f. (im
Vertr.).

m, *ière*, f. *εργάτης*,
Dienstmann, — *εὔτρια*, Arc

beiter, m., — *rin*, f.; jour
vrier, *εργάσιμος ἡμέρα*, Werk-
tag, m.

Ouvrir, v. a. *ἀνοίγω*, öffnen,
aufmachen, eröffnen, aufschlies-
sen; *une lettre*, *ἀνοίγω* *μί-
αν γράμην*, einen Brief öff-
nen, eröffnen, aufmachen, er-
breiten; — *une porte à clef*,
ἀνοίγω *μίαν θύραν* *μετὰ τὸ*
κλειδί, eine Thüre aufschlies-
sen; — *la bourse à q.*, *προσ-
φέρω χορηγία* (ἀσπία) *εἰς*
τινά, einem Geld anbieten;
con coeur à q., *ἀνοίγω* *τὴν*
καρδίαν μου εἰς τινά, *φανε-
ρῶμαι εἰς τινά* *ὡς* *ἀποκαλύ-
πτω*, einem sein Herz öffnen;
σχίζω, aufschneiden; *ἀρχίζω*,
anfangen. v. n. *ἀνοίγω* (ὡς
μία θύρα, ἡ *θύρα ἀνοίγει*),
aufgehen (als: eine Thüre, die
Thüre geht auf); *tenir table*
ouverte, *χρηστὴ* *τραπεζίαν*
ἀνοικτὴν *διὰ τὰ* *πρώματα*
ὅπου *ἐκχωρίζεται*, offene Tafel
halten (für jeden der kommt);
pays ouvert, *ἥτοι* *δὲν* *ἔχει*
οὔτε *βοιμὰς*, *οὔτε* *νεμέ*, *οὔτε*
φρούρια *ὅπου* *νὰ* *ἐμποδίσουν*
τὴν *εισοδον* *τῶν* *ἐχθρῶν*, of-
fenes (dem Feinde offen stehen-
des) Land; *à force ouverte*,
μετὰ *τὰ* *ὅπλα* *εἰς* *τὸ* *χρῆς*, mit
gewaffneter Hand.

Ouvroir, m. τόπος ὅπου *εργά-
ζονται*, Werkstätt, Arbeitsstü-
be, f.

Ovaire, m. (anat.) ὠότοκος,
ὅπου ἐκφορίζεται τὰ ὠὰ τῶν
θηλειῶν (ἀγγομάριον), Eier-
stock, m.

Ovalaire, *adj.* (anat.) trou —,

ὠοειδὴς τρύπα (τῆς καρδίας
εἰς *τὸ* *στέφανον*), das eiförmige
Loch (im Herzen der Leibes-
frucht).

Ovale, *adj.* ὠοειδής, eiförmig.
s. f. *σχήμα* ὠοειδές, das E-
rund, Oval.

Ovation, f. *εἰδος* *μικροτέρου*
θριάμβου (εἰς τοὺς παλαιούς
Ρωμαίους), der kleinere Tri-
umph (bey den alten Römern).

Ove, m. (archit.) *στολισμός* *εἰς*
στοίλον *εἰς* *σχῆμα* *αἰγού*, eif-
förmige Verzierung (am Wal-
ze (einer Säule), f.

Ovicule, m. (archit.) *στολισ-
τὴ* *εἰς* *σχῆμα* *μικροῦ* *αἰγού*,
kleiner vorunder Stierath.

Ovipare, *adj.* ὠοτόκος (ὅπου
γεννᾷ *αἰγού*), eierlegend.

Oxalate, m. (chim.) ὀξαλικόν,
das sauerthefsaure Salz.

Oxalique, *adj.* (chim.) *acide* —,
ὀξαλικόν, ὅξυ τι γινόμενον
ἐκ *εὐκρίτου*, Sauerthefsaure, f.

Oxyerat, m. ὀξύρατον, ἕρπον
μετὰ *ζούδι*, Wasser mit Essig.

Oxyde, m. (chim.) τὸ ὀξύδιον,
ὅξυ, Säure, f.

Oxygène, m. (chim.) τὸ ὀξυ-
γόνον, Sauerstoff, m.

Oxygone, *adj.* (géom.) ὀξύ-
γωνος, (spitzwinklig).

Oxymel, m. ὀξύμελι, ξυρόμελι,
Sauerhonig, (Essigmel), m.

Oxyregmie, f. (méd.) *δυσρεγ-
μία*, *ἐνστά* *εἰς* *τὸ* *στομάχι*,
Säure f. im Magen.

Oxyrrhodin, m. ὀξύροdon (εἰς
ἀπὸ *τριαντάφυλλον*), Rosen-
essig, m.

Oxyssaccharum, m. ὀξύσαχα-
ρ, Essigsüßer, m.

Oyant, m. — ante, f. (jur.)
 ἀδωματοκός εις τὸν ὅποιον
 δίδεται λογαριασμός, Rechnungs-
 abnehmer, m.

Ozène, m. ὀζαίνα, πληγή πε-
 τὴς μίτης δυσώδης, stinkendes
 Blasengeschwür, n.

P.

Pacage, m. τόπος διὰ βόσκημα,
 Weide, Wiesenweide, f.

Pacager, v. n. v. pâtreur.

Pace, m. in —, φυλακή (διὰ
 καιρὸν ζωῆς) εἰς τὸ μόνωσθαι,
 Klostergefängniß (worn
 Mönche oder Nonnen auf Le-
 benszeit eingesperrt werden).

Pacha, m. πασάς Τουρκίας,
 türkischer Pascha, m.

Pacificer, adj. ὁποῦ φέρει εἰ-
 ρήνην, Frieden bringend.

Pacificateur, m. εὐρηνοποιητής,
 Friedensstifter, m.

Pacification, f. εὐρηνοποίησις,
 Friedensstiftung, f.

Pacifier, v. a. εὐηρεῖν, μελιώ-
 νω, stillen, den Frieden her-
 stellen, ausbitten.

Pacifique, adj. (—quiescent,
 adv.) εὐρηκός, ησυχός, fried-
 lich, still.

Pacotille, f. μικρὰ ποσότης
 πραγμάτων ὅπου εἶναι συγ-
 χροημένοι εἰς τοὺς μαύτας
 καὶ φέρουν διὰ λογαριασμοῦ
 τοῦ, kleine Quantität Waaren,
 die ein Schiffbedienter für
 seine eigene Rechnung mitneh-
 men darf.

Pacta conventa, m. pl. συνθή-

κη μεταξύ τοῦ νεοεκλεγμέ-
 νου βασιλέως τῆς Λεχίας, καὶ
 τῆς πύτης ἀριστοκρατίας πρὸς
 ἐκλέξασθαι ἑαυτοῖς, gegenseitiger Vertrag m. zwischen ei-
 nem neuwählten Könige von
 Polen und dem Reichsadel.

Pacte, m. (Paction, f.) συνθή-
 κη, συμφωνία, Vertrag, m.,
 Bündniß, n.

Pactiser, v. n. συμφωνῶ, συν-
 θήκην ποιῶ, einen Vertrag
 schließen.

Padefin, m. ἀγγεῖον ὅπου χρί-
 νουσι τὴν ἑλὴν διὰ τὰ βρά-
 σκα καὶ πύγην γυαλί, Schmelz-
 tiegel m. in Glashütten.

Padou, m. πορθέλλα ἀπὸ μετά-
 λλου καὶ ῥήμα, Florentband, n.

Padouane, f. νόμισμά τι πα-
 λαῖν ὅπου ἔνας χαλκογρά-
 φος τοῦ Παταβίου ἐκτύπει
 βασιον, alte von einem Kup-
 ferstecher in Padua nachges-
 machte Münze, f.

Pagale, f. εἶδος κοπίων τῶν
 ἀγρίων, Art Ruder f. der
 Wilden.

Paganales, f. pl. πανήγυρις
 ἑθνικῶν, ὅπου ἐγένετο ποτε
 εἰς τὰ χωρία εἰς τιμὴν τῶν
 χωρικῶν θεῶν, Fest n. pl. zu
 Ehren der Feldgötter.

Paganisme, m. εἰδωλολατρεία,
 θρησκεία τῶν ἑθνικῶν, Hei-
 denthum, n.

Page, f. σελίς (σελίδα) τῆς κό-
 λας, κατεβατόν, Seite, Blatt-
 seite (Pagina), f.

Page, m. νέος ευγενὴς ἐντρο-
 πῶν τῷ βασιλεὶ καὶ τοῖς πρι-
 μοῖσι (τοιοῦτά τι εἶσθαι),
 Edelknaube, Page, m.

Pagne, m. διάζωμα (τῶν ἀνί-
 ρων εἰς τὴν Ἀφρικήν), Schutz-
 m. der Neger in Afrika.

Pagoun, m. εἶδος λεπτοτάτου
 μαύρου βούχου ἀπὸ γίνετο
 εἰς Σεδάν, feines schwar-
 zes Tuch n. aus Sedan.

Pagnote, m. fam. ἀκαρδός, δι-
 λός, laghafter Mensch, m.,
 seltsame Memme, f.; moult —,
 τόπος ἐρηλός εἰς τὸν πύλι-
 μον καὶ μακρὸν τὴν μάχη,
 ὅθεν ἡμπορεῖ τις ἀφόβως καὶ
 ἀκαρδυνός πρὸς θεωρήσθαι τὴν
 μάχην, Anhöhe, vom Schlachtfeld
 entfernt, wo man ohne
 Gefahr die Schlacht mit an-
 sehen kann.

Pagoterie, f. fam. ἀκαρδία,
 Feigheit, f.

Pagode, f. ναὸς εἰδωλῶν ἐν
 Ἰνδία, καὶ τὸ εἰδωλόν, Pa-
 gode (indischer Götzentempel m.
 und das Götzenbild darin), f.;
 ἀγάλματα τινὰ μικρὰ οὐδὲν
 ἔχουν τὰ κατὰ τὴν πύγην,
 kleine Figur f. mit bewegli-
 chem Kopfe; νόμισμά τι ἐν
 Ἰνδία, eine indische Münze, f.

Païen, m. femme, f. ὁ ἑθνικός,
 ἡ ἑθνική, Heide, m., Heidin, f.;
 adj. ἑθνικός, heidnisch.

Paillard, arde, adj. ἀσελγής,
 πόρνος, verheut, unzüchtig
 s. m. ὁ πόρνος, Duce, m.;
 s. f. ἡ πόρνη, Duce, f.

Paillarder, v. n. ἀσελγᾶναι,
 πόρνειν, huren.

Paillardise, f. ἀσελγία, πορ-
 νεία, Surrey, Unzucht, f.

Paillasse, f. ἐκχυστρονίον,
 Strohsack, m.; γυμναστήριον

(αὐτοῦ τῶν ἱερειῶν),
 Pidelhring, Handschuh, m.
 Nilsson, m. ἀνυρόψαθα,
 Strohmatte, Strohdede, f.
 Nille, f. ἄχυρον, Stroh, n.
 Strohhalm, m.; tirer à la
 courte —, παίρνει με ἄχυ-
 ρον, καὶ τὸ μακρύτερον κερ-
 δίζει, ἢ γὰρ κατὰ τὴν συμ-
 φωνίαν, das Strohhalmchen
 geben ein Sold); ἐλάττωμα
 τῶν συνεισμένων μετρίων,
 ὅπου ἔχουν μέρη ἐξολογιστά-
 νων, brüchige Stelle f. in
 geschmolzenem Metalle; — dans
 un diamant, ἐλάττωμα τι τοῦ
 διαμαντιοῦ, ὅπου τοῦ συμ-
 κρούει τὴν λαίμων, Fledern m.
 in einem Diamante.
 Nille-en-cu, v. féin-en-cu.
 Nille, de, adj. (blas.) ποικι-
 λόχρουν, buntfarbig.
 Niller, m. ἀχυρότοπος, σῶρος
 ἀπὸ ἄχυρου, Strohhoß, Stroß-
 haufen, m.
 Nillet, adj. vin —, χρῆσι ὅπου
 ἔχει χροῖμα βαθύ κόκκινον.
 Nila m. von dunkelrother
 Farbe.
 Nillene, f. πέταλον μετάλλου,
 Klitter, m.
 Nilleur, m. -euse, f. ἐξείρας,
 ἐξείρων ὅπου πωλεῖ ἄχυρα,
 Stroßverkaufser, m., -rin, f.
 Nilleux, euse, adj. μετάλλου
 ὅπου ἔχει κανὼν ἐλάττωμα
 ἢ μέρη ἐξολογιστάκιον, (von
 Metallen) brüchig.
 Nillon, m. πέταλον μετάλλου,
 ὅπου βάνουν ὑποκάτω τῶν
 πυλῶντων λίθων, Felle, f.
 Nin, m. ἄριστος, ψωμί, Brod
 (Zer), n.; τροφή, ψωμί

(αὐτοῦ), Unterhalt, m.,
 Brod (Hg.); il gagne son —,
 κερδίζει τὸ ψωμί του, er er-
 wiebt oder verdient sein Brod;
 — de munition, τὸ ψωμί
 ὅπου διαμοιράζεται εἰς τοὺς
 στρατιώτας, Commisßbrod (der
 Soldaten), n.; pain de sa-
 cre, ἀέριστον κομμάτι ζάχα-
 ρος (εἰς ὀψῆρα κόβον), καγ ἄ-
 λε ζάχαρη, Out Zucker, Zucker-
 hut, m.; pain à cacherer,
 μπολκίν, Vblate, f.; pain
 d'épices, μελοκόριζον, πῆμα
 με μέλι καὶ πιπέρι, Pfeffer-
 kuchen, m.
 Pair, adj. m. ἴσος, παρόμοιος,
 τὸ ἔρει, gleich, der Gluben;
 de —, ἔξ ἴσου, gleich, in gleich-
 chem Range; nombre —,
 ζυγὸς ἀριθμὸς, ἄριστος, gerade
 Zahl, f.; — ou non, ζυγὸν ἢ
 μονὸν (παίρνει τι), gerade
 oder ungerade (im Spiele).
 Pair, m. πάρις, ἴσχυρος, μέγα-
 λανός, ἄριστος (ἀρχωντας, ἐν
 Ἑγγύη, Gallien κτ.), Pair
 (in England, in Frankreich κ.).
 Pairé, f. ζευγαίον, Paar, n.
 Pairement, adv. (de ἀντιθέτως)
 ζευγαρωτά, gerade (von Zah-
 len).
 Pairie, f. τὸ ἀξίωμα τοῦ pair,
 (v. pair), Pairwürde, f.
 Pairle, m. (blas.) εἶδος σταυ-
 ροῦ, Gabelkreuz, n.
 Paisible, adj. (-blement, adv.)
 εἰρηνικός, ἡσυχος, friedlich,
 ruhig, still.
 Paissant, ante, adj. (blas.)
 (ζῶον) παριστάμενος μετὶ τοῦ
 (κατὰ κατὰ ὡσανεὶ τῶν-
 τῃ χορτῷ), weidend (mit ge-

lentem Kopfe (von Thieren
 auf Wappen).
 Paissou, f. βοσκή τῶν ζῴων εἰς
 τὰ δαση, Waldweide, Wast, f.;
 ἡ ἄδεια ὁπου ἔχει τις γὰρ βο-
 σκη τὰ ζῷα του εἰς τινα τόπον,
 Weiderecht, Triftrecht, n.;
 παύσαν τι μετὶ τοῦ ὁποῖον τα-
 νύσονται (τεντώνουν τὰ τομά-
 ρια, Strecken (Felle zu deh-
 nen), n.
 Paissonnier, v. a. τανύς (τεν-
 τῶν), τὰ τομήματα, Felle über
 dem Strecken ausstrecken.
 Paltre, v. a. βόσκω, weiden
 (Wied); v. n. βοσχομαι, τρώ-
 νω (χορτῷ), weiden, abweide-
 den, abgrasen.
 Paix, f. εἰρήνη, Friede, m.;
 εἰκόνα ὁπου δίδει ὁ ἱερεὺς
 γὰρ ἀπακαθῶν, Bild n., das
 der Priester zum Küssen dar-
 reicht; πλατὺς μουχαριῶν
 καὶ κομποῦ χροῖος κρέας,
 zwei Fleische entblößtes Schut-
 terblatt eines Kalbes oder Ham-
 mels. int. paix, paix, σιω-
 πῇ, σίγη, still! still da!
 Pal, m. (blas.) παλάτιον, Pfahl,
 m.
 Palade, f. κοπιηλάτισμα, Ruz-
 der Schlag, m.
 Paladin, m. οἱ ὁποῖοι τοῦ Κα-
 ρόλου Μάγνου εἰς τὸν πόλε-
 μον, Paladin, Ritter m., der
 Karl dem Großen in den Krieg
 folgte; fig. καβαλέρης ἀν-
 δρῆος καὶ πολυτιμὸς (καὶ-
 σιν πρὸς γυναικας), tapferet
 und galanter Ritter.
 Palais, m. παλάτιον, Palaß,
 m.; καθήκον, Gerichtshof,
 m.; jours de —, κρίσει δι-

leur, *f.* ὠχρότης, κίτριναδα, Blässe, Bleiche, *f.*
 lier, *m.* μένος σκάλας, δρυὶν ἐνὶ ναυὶ σκαλίδια, ἀλλὰ χρησιμότητι ὄλγον δι' ἀναπαύων, μαζαλοσκαλον, Aboas *m.* einer Erker, Ruheplatz, *m.*
 libication, *f.* ὁμόφωνος μετὰ πικτικῶν, Berührungung *f.* mit Pfählen.
 lindrome, *m.* πτόχος (ἢ λε-
 διν) παλινδρομος, ἢ κυκλι-
 νος, Palindrom, *n.*; (Zeit,
 Wort, das man vor- und rück-
 wärts lesen kann).
 lingensie, *f.* παλιγγενεσία,
 Palingenese, Wiedergeburt,
 Wiedergeburt, *f.*
 linodie, *f.* παλινωδία, Wis-
 trefut, *m.*; chanter *v.* παλι-
 νωδῶν, ἀκούω ἑκαίνα ὅπου
 ἐξῆλθενα πρώτα, widerrufen.
 lile, *v. n.* γίνωμαι ὠχρός (κί-
 τρινος), εἶπασις ὡς τὰ παύ-
 τισσιν, erbleichen, bleich,
 werden; *v. a.* κάμνω ὠχρόν,
 bleich machen.
 lis, *m.* παλῶν (διὰ φρε-
 νη), Pfahl, Zaunpfahl, *m.*;
 γαζα, Baum, *m.*
 lissade, *f.* παλῶν δια ὁζύ-
 ρωμα, Schanzpfahl, *m.*, Pa-
 lissade, *f.*; περιφραγμα ἐπὶ
 πυλῶν, Pfahlwerk, *n.*, Ber-
 schungung *f.* von Pfählen; πε-
 ρὶ δένδρων στήν ἡμετέραν
 τῶν ὁρίων τὰ φύλλα
 ἐπὶ τῇ ἑστῇ ἐκείνῳ ἀνα-
 μετὰ τοὺς καὶ σχηματίζου-
 σιν ὡς ὑψάτην, Baumwand,
 Heide, *f.*, lebendiger Baum, *m.*
 alissader, *v. a.* περιφραγ-
 τὰ ἐπὶ πυλῶν, ἢ δένδρα (*v.*

palissade), umpfählen, ver-
 palissadieren; mit einer Heide
 umgeben.

Palisser, *v. a.* πλέω εἰς τὸν
 τοῖχον ἐνὸς περιβολῆς τὰ κλω-
 νάρια τῶν καρποφόρων δέν-
 δρων, mit Spalierbäumen be-
 setzen.

Palladium, *m.* Παλλάδιον (ἡ γὰρ
 μὲν τῆς Παλλάδος ἢ Ἀθηνᾶς
 εἰς τὴν Τροίην), Palladium
 (Wilsäule der Pallas in Tro-
 ja), *n.*; *fig.* παλλάδιον, ἐπι-
 ρώσκεις, Schutzheilighum, *n.*,
 Schutzmauer, *f.*

Palliatif, *ive, adj.* remède pal-
 liatif, cure palliative, Ιατρι-
 κόν, Ιατρικὴ ἐξωτερική, ὅπου
 δὲν Ιατρικὴ τὸ πάθος ἐκ θε-
 μέλων, nur linderndes nicht
 aus dem Grunde heilendes Mit-
 tel, *n.*, Palliativ-Cur, *f.*

Palliation, *f.* ἀποστέπαις, Be-
 mntelung, *f.*

Palker, *v. a.* ἀποστέπαις, be-
 mnteln; — le mal, Ιατρικὴν
 μόνον ἐξωτερικὴν τὸ πάθος,
 ὅχι κατὰ ζῆλον, ein Uebel
 nicht aus dem Grunde heilen,
 nur etwas lindern.

Pallium, *m.* τριβώνιον λεκόν,
 μετὰ περικλῆν, ἐκλογημένον
 ὅπου περιεβύ Πάπας εἰς τοὺς
 ἀρχιεπισκόπους ὡς σημεῖον
 τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ, das
 bischöfliche Pallium (das der
 Pabst den Bischöfen als Zeichen
 ihres Amtes sendet).

Palmaire, *adj.* (anat.) muscle
 —, μῦς τῆς παλάμης, Mus-
 tel *f.* der flachen Hand.

Palme, *f.* κλάδος φαινός, βάλ-
 λων, Palmzweig, *m.*, Palme, *f.*;

fig. νίκη, Sieg, *f.*; παλάμη,
 ἢ σπινθηρική, flache Hand, *f.*;
 Spanne, *f.*; μέτρον τι, (ein
 Maß); v. mètre. — de Christ,
 v. ricin.

Palmer les aiguilles, *v. a.* πα-
 λῶν τὸν κόλον τοῦ βελονοῦ,
 τὰ κίμα τὴν τριπλὴν εἰς αὐ-
 τόν, eine Nähnadel oben breit
 schlagen, um das Loch hinein
 zu machen.

Palmettes, *f. pl.* πλουσίματα
 τινὰ εἰς σχῆμα βάλων, Palm-
 blätter *n. pl.* als Bizerthen.

Palmier, *m.* φοινικιά (τουρκ.
 χοιρμαδία), Palme, *f.*, Palm-
 baum, *m.*

Palmiste, *m.* εἰδος φοινίκης τῆς
 Ἀμερικῆς (ὅπου ἔχει εἰς τὴν
 κορυφήν ἕνα ποικίλον ὅμιον
 μετὰ τὸ λέχον), Kahlpalme,
f.

Palmita, *f.* ἡ ψίζα τῶν φοινί-
 κων, Markt *n.* der Palmen.

Palombe, *f.* ἀγριοπεπιτέμ,
 Soljtaube, *f.*

Palonnier, *m.* τὸ ξέλον τοῦ ἁμα-
 ξοῦ εἰς τὸ ὁποῖον δένονται
 τὰ λουρὰ τοῦ ἄλλου, Ditz-
 schrit (Duerholz) *n.* von der
 Wage eines Wagens.

Palot, *m.* sam. χοιρδοχορική,
 greber Bauer, *m.*

Palourde, *f.* εἰδος κογγύλης
 θαλασσίας, Art-Scemuschel,
f.

Palpable, *adj.* (-blement, *adv.*)
 ψηλαφητός, fühlbar, greifbar;
 γνωστός, γνωστόν, hands-
 greiflich, offenkundig.

Palpitant, *ante, adv.* σπινθη-
 ρων, zuckend, klopfend.

Palpitation, *f.* καρδιοκτύπημα, Herzflopfen, *n.*

Palpiter, *v. a.* πάλλομαι, παλίζω, κτυπώ, zuden, klopfen, pochen.

Palplanche, *f.* περιφραγμά τι από σιδήρου, Planke, Bret, wand, *f.*

Paltoquet, *m.* pop. χορτοφάγε-
στατος, grober Flegel, *m.*

Palus, *m.* (géogr.) λίμνη, Land-
see, *m.*

Pâmer, *ée*, *adj. part. v.* pâmer, (blas.) (ψάριον) όπου χάσκει, (Fisch) mit offinem Maule.

Pâmer, *v. n.* se pâmer, *v. r.* λειποδυμῶ, in Ohnmacht fal-
len, ohnmächtig werden.

Pâmoison, *f.* λειποδυμία, Ohn-
macht, *f.*

Pampe, *f.* φύλλον σίτου, κρι-
δαρίου, κτλ., Blatt *n.* an der
grünen Saat.

Pamphile, *m.* σύγγραμμα μι-
κρόν και προσκυρινόν (μά-
λιστα, διά πολιτικάς υποθέ-
σεις), Flugtschrift, *f.*

Pampre, *m.* κλήμα ἀμπέλου
μή τὰ φύλλα, Weinrebe, *f.*

Pampre, *ée*, *adj. (blas.)* με στα-
γυλά κακισμένον εἰς τὸ κλή-
μα, mit Trauben an den Han-
ten.

Pan, *m.* μέρος φορέματος, Blatt
n. an einem Kleide; μέρος τοῦ
τείχους, Seite, Fläche *f.* einer
Mauer; — de bois, τὰ ξύλα
ὅπου ὀχυρῶνται, πρό-
σωπον τοῦ οἴκου, Fachwerk
n. an einem Hause; — de mu-
raille, τὸ ἐμπροσθεν μέρος
τοῦ τοίχου, Vorderseite einer
Mauer; σιζαμὴ εἰς τὰ πό-

τια μέρη τῆς Γαλλίας), Span-
ne (im südlichen Frankreich), *f.*

Panacée, *f.* πανακεία, ἰατρι-
κὸν κοινόν, (ὅπου ἰατροῦναι
δύει), allgemeines Heilmittel.

Panache, *m.* τὰ πτερὰ ὅπου βά-
νουν εἰς τὰς περικεφαλίας,
Helmbusch, Federbusch, Feder-
stutz, *m.*; τὸ ἄνω μέρος τῆς
καθόλης (εἰς ἐκκλησίαν),
oberes Theil *m.* einer Kirchens-
lampe.

se Pauacher, *v. r.* γίνονται ποι-
κιλόχρωος, παρδαλός (λέγε-
ται διὰ λουλουδιὰ καὶ ποικί-
λιν), bunte Streifen bekom-
men (von Blumen und Geflü-
gel).

Panade, *f.* πανάδα, κορυκοῦτι
ὅπου δίδουν τῶν παιδιῶν,
Brodsuppe, *f.*, Brey für Kin-
der.

se Panader, *fam.* καμαρώνω
(λέγεται διὰ τινε ὅπου περι-
πατεῖ καμαρώνας τὸ παῦν),
sich brästen (wie ein Pfau).

Panage, *m.* δόσιμον, ὅπου πλη-
ρῶνται διὰ τὰ βάλαντα χοίρους
μή βοσκῆσιν εἰς ἕξον δόσιον,
Wastgeld (für Schweine, die
man in eines andern Waldung
gehen läßt), *n.*

Panais, *m.* καρπούζι, λαγόν
λάχανον, Pastinake, *f.*

Panard, *adj.* cheval —, ἄλο-
γον τοῦ ὁποῦν δύο ἐμπροσ-
θινὰ ποδάρια εἶναι γυρισμέ-
να πρὸς ἑξω, Pferd *n.* mit
anwärts stehenden Vorder-
füßen.

Panaris, *m.* παρωνυχίς (ἀπό-
στημα εἰς τὸ δάκτυλόν τοῦ δι-

κτύλου), Wurm *m.* am Fin-
gergelschwart, *n.*

Panathénées, *f. pl.* τὰ πα-
θήναια (εὐροτή τῆς Ἀθηνῶν),
das Minervensfest (im al-
ten Athen).

Pancaliers, *m.* εἶδος κρέμας,
Savortfohl, *m.*

Pancarpe, *m.* μέγχι ἀνθρώπου
μή τὰ θηρία (εἰς τὴν πε-
ρὶ Ρώμην), Menschenkar-
m. mit Thieren (im al-
ten Rom).

Pancarte, *f.* χάρτης δι' οὗ
δεται εἰδήσεις εἰς τὸ κοινόν
διὰ τὰ δόγματα εἰς τὸ πᾶν
μέγχι, Tafel, *f.*, Aufsch-
zettel, *m.*; *fig. fam.* οὐτι-
κόν, ἀκαρὸν συμβόλιον,
Wisch, *f.*, Schwartze, *f.*

Panchymagogue, *adj.* (μέ-
γα πνευματικός, allgemei-
nigend (die Säfte im Körper).

Panace, *m.* πανακείον (μέ-
ρος ἐργασίας τῶν παικῶν τῆς
λήνης), Panration, Auktion
(Art Kampfspiel der alten G-
chen).

Pancréas, *m.* (anat.) πάγκρε-
τον, Gekrödrüse, *f.*

Pancréatique, *adj.* παγκρε-
τικός, zur Gekrödrüse gehö-
rig.

Pandectes, *f. pl.* πανδέκται,
Pandekten, *f. pl.*

Pandémie, *v.* épidémie.

Pandémique, *v.* épidémique.

Pandore, *f.* πανδώρα, ἡ
κρίστας, Pandora, Art Bild-
f.

Pandoure, *m.* πανδούρος, ὁ
τοιαῦτα στρατιωτῶν παρ' ὀ-
υγροῖς, Pandur (Art ungaris-
cher Soldat), *m.*

négyrique, *m.* πανηγυρικός, Lobrede, *f.*

négyriside, *m.* πανηγυριστής, Lobredner, *m.*

mer, *v. n.* άρτύω με ψωμί τριμμένον, κομμάτι κρέας, mit zerhackenem Brode bestreuen; de l'eau panée, νερόν εις τὸ ὅποιον ἔμυσκεύθη ψωμί, Wasser *n.*, worin Brod eingeweicht ist.

merée, *f.* μία καλάδιά, ein Korb voll.

meterie, *f.* τόπος ὅπου ψωμί διὰ τὴν βασιλικὴν τράπεζαν, Hofbäckerei, *f.*

metier, *m.* grand —, ἐπιστάτης εις τοὺς ψωμάδες ὅπου ψήνουν τὸ ψωμί διὰ τὴν βασιλικὴν τράπεζαν, Kuchener *m.* über die Hofbäckerei.

metière, *f.* διαίτη ὅπου ἔχουν τὸ ψωμί τοὺς οἱ βοσκοὶ Brod-fod (der Hirten), *m.*

muscle, *m.* (bot.) πολλὰ ἀνθή εις ἓνα καλάμι, Rispe (von Blüthen), *f.*

micum, *m.* φυτὸν περὶ ὁμοιον μὲ τὸ περὶ, Genschelwiese, *m.*

mier, *m.* καλάδι, κύνιστρον, Korb, *m.*; περισκέλιον τῶν γυναικῶν, τὸ ὅποιον ἄγουσι μπουγιάν, Reifstroh, *m.*; τὸ κομμεν τῶν μελισσῶν, Bienenkorb, *m.*; — de cochie, καλάδι εις τὸ ὅπουθεν μέρος τοῦ ἡμαξίου τῆς πόσεως, Schorffelle, *f.*

mique, *adj.* πανικός, panisch; terreux —, γόβος ἀγριῆδος καὶ μεγάλος ἀλλὰ μάταιος, panischer (völkischer, unnützlich-er) Schreden, *m.*

Panne, *f.* εἶδος μεταξωτοῦ (ὅπου ὁμοιάζει ὄλλον μὲ κατηρτί), Pelsammel, Zehel, *m.*; τὸ πνεῦν ὑποκατὰ τὸν δέρματος τῆς κοιλίας τῶν χοίρων, τῶν χοιρῶν κτλ., Bauchfell (an Schweinen), Blume (an Fasanen); ἡ πλατεία ἄκρα τοῦ σφυριοῦ, das breite Ende eines Hammers; mettre en —, (mar.) μαίναρον τὰ πανιά, besetzen.

Panneau, *m.* σανίδωμα, τετραγώνων περιέχον ὄργαν, παράθυρον κτλ., Fach, Geld, *n.*; δέντρον, τῶν κυνηγῶν, Jagdgarn, Jagdnetz, *n.*; προσκέφαλον ὅπου βάνουν εἰς τὴν σέλλαν τοῦ ἄλλου διὰ τὰ μὴ πληγώσθαι τὸ ἄλλογον, Schutzkissen, *f.*; donner dans le —, πτώω εἰς τὴν παρίδα, ἀπατώμαι, in die Falle gehen, hintergangen werden.

Pannelle, *f.* (blas.) γέλλον λεύκης, Doppelblatt, *n.*

Pannelet, *m.* τὸ μέρος τοῦ κλειδιοῦ ὅπου ἐμβαίνει εἰς τὴν κλειδωνίαν, δόντι τοῦ κλειδιοῦ, Schlüsselbaet, *m.*

Panucule, *f.* (anat.) ὁ ὄμην (τὸ περὶ) ὅπου σκεπάζει τοὺς μύνας, Fleischhaut, Fetthaut, *f.*

Panonceau, *f.* θινρεὶς ὅπου κομμάτι εἰς ἐνδεῖν ζωνοῖας, Schild, Wappenschild, *m.*, der als Zeichen der Gerichtsbarkeit aufgestellt ist.

Pansage, *m.* πόστρευμα ἄλλου, Wartung *f.* der Pferde.

Panse, *f.* sam. κοιλία, Bauch, Wanst, *m.*

Pansement, *m.* τὸ ἄλλογμα τῆς πληγῆς, καὶ τὰ ἱατρικὰ καὶ ἐπιμέλεια τοῦ χειρουργοῦ εἰς τὸ νὰ ἀλλάξῃ τας πληγὰς, das Verbinden einer Wunde; πόστρευμα τοῦ ἄλλου, Wartung *f.* des Pferdes.

Panser, *v. a.* δένω τὴν πληγὴν καὶ ἀλλάξω τὴν πληγὴν, ἦτοι ἀποδέξωτο τὰ παιδιὰ ἱατρικὰ καὶ βάνω νέα, eine Wunde verbinden, den Verband abnehmen und erneuern; — un cheval, παστρεύω, ζεστρίζω τὸ ἄλλογον, ein Pferd pagen, warten.

Pausa, *ue, adj.* ὅστις ἔχει μεγάλην κοιλίαν, blödsinnig.

Pantaloon, *m.* φόρεμα ὅπου σκεπάζει ἐπὶ τὸν λαμόν ὥς εἰς τὰ ποδιάρια, (ἦτοι βρακί καὶ χροῦσσην φασμαμένα μαζί ὡς ἐν φόρεμα), lange Hose *f.* pl. mit Strümpfen aus einem Stüde; βρακί ὅπου κατεβαίνει ὥς εἰς τοὺς ἀστράγαλους τῶν ποδῶν, lange Beinkleider, *n.* pl., lange Hosen; ποδῶπων τε τῆς ἰταλικῆς κομῆδος, (προσπαίρνει γέρων ἐκ τῆς Βενετίας), Pantaloon (im italienischen Lustspiele, ein Alter aus Venedig); *fig.* ἄνθρωπος ὅπου μετασχηματίζεται εἰς κάθε ὑπόστασιν διὰ τὴν ἀποκρίσιν τοῖς σκοποῦς τοῦ, ein Mensch, der vielerley Rollen (in der Welt) spielt, um zu seinem Zwecke zu gelangen).

Pantalonnade, *f.* χορός ἐν μεγάλῳ ὀρχήστρῳ, Gabeltanz, *m.*; μέγιστον μὲ δύναμιν ὀρχήστρου μεγάλῳ, Bau-

keßpoßen, *m. pl.*, Poßenspiel,
n., Poßentreiben, *f.*

† Pantelant, ante, *adj.* v. ha-
letant.

† Panteler, v. haleter.

Panthée, *ad.* figure —, ἡγάμα ὅπου περιέχε τὰ ἰδιώματα θεῶν ὁρῶν, Bildsäule *f.* mit den Attributen verschiedener Gottheiten.

Panthéon, *m.* πάνθεον, Pan-
theon, *n.*

Panthère, *f.* πᾶνθηρ, πανθήρ, πανθηρίς (ἀγριὸν ζῷον), Pan-
ther, Parder, *m.*, Pantherthier,
n.

Pantière, v. penthière.

Pantine, *f.* $\delta\epsilon\mu\acute{\alpha}\tau\iota\alpha\ \nu\eta\mu\alpha\ \eta\ \mu\epsilon\tau\acute{\alpha}\varsigma\ \epsilon\kappa\omega\mu\acute{\epsilon}\nu\alpha\ \mu\alpha\tau\acute{\eta}$, Anzahl *f.* zusammengebundener Strähne Amiru oder Seide; $\sigma\chi\eta\mu\alpha\ \alpha\upsilon\theta\rho\omega\pi\iota\nu\omicron\upsilon\tau\omicron\ \delta\lambda\omicron\tau\omicron\upsilon\tau\omicron\ \tau\omicron\upsilon\alpha\beta\omega\mu\epsilon\nu\omicron\ \mu\epsilon\ \sigma\chi\omega\iota\alpha\kappa\iota\ \chi\alpha\iota\mu\epsilon\nu\omicron\ \delta\iota\alpha\phi\omicron\upsilon\tau\omicron\ \sigma\chi\eta\mu\alpha\tau\alpha$, Purde *f.*, die man mit Faden ziehen kann.

Pantographie, *m.* παντογράφει (γραφάειον με τὸ ἑποῖον κοπιᾶσθαι ζωγραφίας), Στοιχ:

Parloiment, m. εἶδος ἀσθμα-
τος καὶ βρογχίτιδος (Croup).

Pantomime - m. (græc.) ge-

τόμετρον, Winkelmesser (zu allen Arten von Winkeln), m.

Pantomime, J. ἡ παντομίμος, ὅπου παρθεσιάζει μόνον με

mimos, Geberdenspieler, Pantomime, m.

Pantoufle, *f.* παπαῦτλη σιγχιόν
(σιπιτιχόν), Pantoffel, *m.*

Ραον, *m.* (πρωτ. ραν), παῖνι,
ταῶς, Ψαν, *m.*

Paonnean, m. (προφ. pañnean),
μικρὸν παῖον, junger Pfau,
m.

Ραρά, *m.* Παπῶ, λέξις τῶν ἐν-
πίων, πατήρ, Ραρά (Kinder-
wort, anstatt-) Vater. *m.*

Parable, auf. ἀκούσεις εἰς τὸ
τὸ ψηφισθῆναι τὴν Πάσας, zur pāst-
lichen Würde fähig.

Papal, ale, *adj.* ἁποδ ἀρχιε
ale Πάπας, pábissich.

Papaule, *f.* τὸ ἀξίωμα τοῦ Πά-
πα, päpstliche Würde, *f.*

Pape, m. *Μέτρος*, Maß (Papst),
m.

Paragai, m. (ψιπτακος, πιπτα-
γάλλος, Paragan m.) πολυ-
λλον τι ξύλινον και ασημένιον
εις υψηλάν τάπην εις τό ὅποι-
ον ὄριπται μέ τόξον ἤ μέ του-
ρκί, ὅπου εἶναι εἶδος παιγνη-
δίου, hblerner Vogel m. zum
Abstecken.

Papelard, *m. fam.* ὑποκριτής, ψευδοευλαβής, Heuchler, Scheinheiliger, *m.*

Papelardise, *f. fam.* υποκρισις,
ψευδοσυλλαβισμ., Heuchelei,
Scheinhelligkeit, *f.*

Paraline, *f.* μεταξωτόν τι μὲ
λουλούδιαι, ein Seidenet Zeug
m. mit Blumen.

Papeloué, adi. (blas.) (θρησκ.)
γαμῖτος ἀπὸ τῆς αἰ. κοινῆς
ἐκ τοῦ παρ' Ὀψιφύλατου (dun.

Ракрасне. *f. yacri yacraf-*

τὸν παλαιὸν καὶ ἄχρηστο
altes beschriebenes unbrauch-

bates Papier, *n.*, Bisc, *m.*
papierasser, *v. a.* zum Tör z

γράφω ζωὴν ζωῆς σκοπῶ
Papier vollschreiben, verschm-

*apeterie, *f.* κατασκευὴ καρ-
τιοῦ, εἶδος μύλου διὰ κα-
σκευῆν καρτιοῦ, Papierm-
le, *f.*; πραγματεία μὲ καρ-
Papierhandel. *m.*

Papetier, m. ὁ πῶν κατασκευάζει τὸ χαρτὶον, **Papiermach**
Papiermüller, m.; χαρτοπλῆς, **Papierhändler, m.**

papier, *m.* χαρτίον, χαρτί, *n.* ; papiers, *pl.* χαρτὶ τούτ' ἐστὶ γραφαῖς, κειμήλιος (βεβήλει), δημοδοκίαι χαρὶς κτλ., Vapleite (*d.*! Brückel, Wechsel, Scheine κ.).

παρτερ-μονναίε, m. χειρὶ ὅπ-
 γορησμένα εἰς τόπον τῶν
 ἑσπερών, χειρὶν νόμισμα
 Παρίστειδ, n.

capillaire, *adj.* (anat.) μεμβράνη των τῆς γλῶσσης, *warze* förmige Haut f. der Zunge.

apilles, *f.* (anat.) ἀπλή, πύλη
 καὶ ὥστε τῆς γλώσσης,
 θυροεισώγειον, *f. pl.*

Spillon, *m.* φτερογὰλα, πετ-
λοῦδα, πεταλῶτα, Schmetter-
ling (Schmetterling). *m.*

παριλλαννέω, v. n. fam. μετ
βαίνω ἀπὸ ἐνα υποκειμένου
εἰς ἄλλο, χωρίς τῆς αὐτοῦ
πρὸς τὸ κενόν, von einer S.
auf eine andere übergehen, ab-

en einer zu bleiben; *πετώ δὲ καὶ ἐκεῖ*, herum flattern. *pillote, m.* παραδουαζτι-
μός, ἡ συχνὴ κίνησις τῶν
πτερυγίων, Blinzeln, Zwinkern
n. mit den Augen; *περι-
βάλλει τὸν μαλλινὸν μὲ χει-
ράκιον*, das Aufwickeln der Haare;
εἰς τὴν περιτυλιγμένα μαλλιά,
die aufgewickelten Haare.

pillote, f. κομμάτι χαρτὶ εἰς
ὃ ὅποιον περιτυλίτουν τὰ
μαλλιά, τὸνυλόφι, Haarwickel-
el, m.

pilloter, v. a. παραδουαζτῶ,
ἐκτροχασματίζω τὰ βλέφαρα,
mit den Augen blinzeln, zwinkern,
nicken; *v. a.* περιτυλίττω
τὰ μαλλιά μὲ χαρτάκιον,
die Haare aufwickeln.

pisme, m. πεπισμός, Pabst-
thum, m.

piste, m. Πιστίτης, πεπισ-
τάτης, (πεπιστάτως), Pa-
stist, Pabstler, m.

pyracé, adj. ὅπου ὁμοιάζει
χαρτὶ (λέγεται διὰ τὰ εἴδη-
μα τῶν κορυφῶν), papier-
carté (von den Schalen einiger
Muscheln).

pyrus, m. πίκυρος (εἶδος
καλκίου εἰς τὴν Αἴγυπτον),
die Pappusfrucht.

que, f. πάχα (τὸν Ἑβραϊ-
στικόν), Pasha, Osterfest n. der
Juden. *Pâque, f.* pâques,
pl. πάχα (τῶν χριστιανῶν),
Ostern, pl. Osterfest n. der
Christen; *pâques heurées*,
ἡ βαλφόρος, κομικὴ τῶν πα-
σίων, Palmsonntag, m.; — *clo-
ses*, ἡ πρώτη κυριακὴ μετὰ
τὴν πάχα, der Sonntag nach

Ostern; faire ses pâques, με-
ταμεράνω (εἰς τὸν καιρὸν τοῦ
πάχα), (um Ostern) zum
Abendmahl gehen.

Pâquerette, v. marguerite.

Paquet, m. δεμάτι, Pack, Paket,
Bündel, n.

Paque-hot, m. πλοῖον τι ὁποῦ
γέροι τὰς ἐπιστολάς (ὅσον
ἀπὸ τῆς Ἀγγλίας εἰς Γαλλίαν
καὶ Ὀλλανδίαν καὶ τὸ ἀντί-
παλιν), Paketboot, Postschiff,
n.

Par, prp. διὰ, durch; διὰ μέσον,
durch, vermittelst; — *tout
pays, εἰς καθὲ τόπον*, in je-
dem Lande; — *mer, διὰ θα-
λάσσης*, zur See; *prendre q.
par la main*, αἰνῶν τινά ἀπὸ
τοῦ χέρι, einen bey der Hand
nehmen, fassen; *venir par la
poste*, ἐρχομαι μὲ τὴν πό-
στιν, διὰ τῆς πόστις, mit (oder
auf) der Post kommen; *un ou-
vrage écrit par Platon*, ἐν
πῶνῃ γειγραμμένον παρὰ
τοῦ Πλάτωνος (ἀπὸ τὸν Πλά-
τωνα), ein Werk von Plato ge-
schrieben; *parsez par-là, πέ-
ρασαι ἀπὸ ἐκεῖ*, gehen Sie da
durch; *jeter qc. par la fenêtre*,
εἶχον τι ἀπὸ τοῦ παράθυρου,

etwas zum Fenster hinauswer-
fen; *suor par tout le corps*,
υδροῶν, εἰμαι υδρομένος ἀπὸ
ὅλου τοῦ σώματος, am ganzen Lei-
be schvigen; *par an*, χρονί-
ως, κατ' ἔτος, jährlich, auf
das Jahr; *par ma foi, ἀπὸ τῆς
πίστιν μου*, bey meiner Treu.

Parabolains, m. οἱ πλέον τολ-
μηρότεροι τῶν ἀδελφῶν, die

kühnsten Kämpfer, (Kloppsch-
ter), m. pl.

Parabole, f. παραβολή, λόγος
παραβολικός, Gleichniß, Gleich-
nißrede; (géom.) παραβολή
(μία τῶν κωνικῶν τοιῶν),
Parabel (eins der Kegelschnitt-
e), f.

Parabolique, adj. (géom.) πα-
ραβολικός, parabolisch (wie
eine Parabel gekrümmt).

Paraboliquement, adv. παρα-
βολικῶς, με παραβολικοῦς λό-
γους, gleichnißweise, in Gleich-
nißen.

Parabolöide, m. (géom.) πα-
ραβολοειδὲς κῶνος, paraboi-
li cher Kegel (oder Austerkegel),
m.

Paracentèse, v. ponction.
Parachèvement, m. (p.u.) ἐκτέ-
λεσις, Vollendung, f.

Parachever, v. a. (p.u.) τελέ-
ωνω, vollenden

Parachronisme, m. παραχρο-
νισμός, Zeitverwechslung
(wenn man eine Begebenheit
in eine spätere Zeit versetzt).

Parachute, m. εἶδος παραπε-
τάσματος ὁποῦ ἐμποδίζει τὴν
ταχύτητα τοῦ πτώματος, Falls-
schirm, m.

Paraclet, m. (bibl.) Παράκλη-
τος, Tröster (der heil. Geist in
der Bibel), m.

Parade, f. ἐπίδειξις, ἐνδείξις,
παράταξις, Pracht, f.; *Des
vränge, n.* Prunk, m.; (mi-
lit.) τὸ ἄλλοτερον (παράταξις
τῶν φολάκων, κοινῶς καὶ πα-
ρίδα), Paradeade, Parade,
f.; ἀποφύγη στασιάς (ὁποῦ
γίνεται προβολή των το σπυ-

διὸς θανὸν ὁ ἀντίπαλος πτενῆ μετὰ τοὺς παρὰ τοῦ, das Paratzen, die Parade (eines Heeres, Stofes).

Paradigme, m. (gramm.) παράδειγμα (κλίσεως, συντάξεως), Beispiel (von Declination und Conjugation), n.

Paradis, m. παράδεισος, Paradise, (proprie et fig.), n.; (eis τὰ θεῖα) ὁ πλεον ἐψηλότερος τόπος διὰ τὸ κοινὸν πλῆθος τῶν θεῶν, (im Schauspielhause) der oberste, gemeine Platz, (das Paradies); oiseau de —, ὄρνις παρὰδείσου (ποικίλιον τι τῆς Ἰνδίας); Paradiesvogel, m.; pomme de —, εἶδος μήλου κοκκίνου, Paradiesäpfel, m.

Paradoxal, ale, adj. παρὰδοξικός, παράδοξος, sonderbar, seltsam, paradox.

Paradoxe, m. παρὰδοξον, scheinbarer Widerspruch (ein Paradoxon), m.

Parafe, v. a. μονοκονδυλιὰ ὑπογράφει, Federzug, Zug (ben Unterschriften), m.

Parafes, v. a. γραφὰ μονοκονδυλιὰν, einen Federzug an die Namensunterschrift machen.

Parage, m. († γενεά, φυλή, Herkunft, f., Stamm, m.); (mar.) διάστημα εἰς τὸ ὁποῖον ἐκρίνοντο τὰ πλοῖα θύαν εἶναι εἰς κόδωρον, Gegend f. im Meere, wo sich die Schiffe in ihrem Laufe befinden.

Paragraphe, m. παράγραφος, Paragraphe, m.

Paraguante, f. sam. γυλοδω-

ρημα (τουρκ. πεσκέσι), Set schenk, n., Appelpelz, n.

Paraitre, v. n. γαίνομαι, δείχνωμαι, erscheinen, sich zeigen; γαίνομαι πάλιν..., scheinen; il me parait, μοι γαίνεται πάλιν..., es scheint mir, daß...; faire paraitre, δείχνω, zeigen, sehen lassen.

Parapromènes, m. pl. τὰ δύο βιβλία τῶν παραλειπομένων (τῆς παλαιᾶς διαθήκης), die Bücher n. pl. der Chroniken (im alten Testament).

Parallaxe, f. (astron.) παραλλαξίς, Parallaxe, f.

Parallactique, adj. (astron.) παραλλακτικός, parallactisch.

Parallèle, adj. παράλληλος, parallel, gleichlaufend.

Parallélepipède, m. (géom.) παραλληλεπίπεδον, Parallelepipedum, n.

Parallélisme, m. (géom.) παραλληλισμός, das Gleichlaufen (von Linien u.),

Parallélogramme, m. (géom.) παραλληλόγραμμον, Parallelogramm (in vier gleichlaufende Seiten eingeschlossene Figur), n.

Paralogisme, m. παραλογισμός, Fehlschluß, m.

Paralyser, v. a. παραλύω, κάμνω παραλυτικόν, lähmen, lähm machen; fig. ἐμποδίζω, βάνω διάφορα ἐμποδία, lähmen, hindern.

Paralytie, f. παράλυσις, Lähmung, Gliederlähmung, f.

Paralytique, adj. παραλυτικός, gelähmt; gichtbrüchig.

Paramètre, m. (géom.) παρά-

μετρος, Paramter (besonders bey den Kegelschnitten), m.

Parangon, m. († τύπος, ἀρχέτυπον, Muster, Urbild, n.; σύγκρισις, Vergleichung, f.; diamant —, διαμάντι χωρίς ἐλάττωμα, Diamant m. ohne Fehler; χαρακτήρ τις τυπογραφικός 20—22 στήμματα, der Druckstift (der Doppel Cicero-Antiqua ähnlich), f.

Parangonner, v. a. παραβάλλω, συγκρίνω, vergleichen.

Paranomasie, v. paronomasie.

Parant, ante, adj. ὁποῦ ἐπαρῆται, σιολίζει, gietend, yugend.

Paranymphe, m. παρὰνυμφος (eis τοὺς ἀρχαίους), Brantführer (bey den Alten), m.; λόγος, ἡ ἐν γαμήλιος τῶν θύαν συναρμυνητῶν διδασκαλία τῆς θεολογίας, ἡ λειτουργία τοῦ εἰς αὐτὸν, der Doctor der Gottesgelahrtheit oder Agyptengelahrtheit geworden ist.

Parapégme, m. (eis τοὺς ἀρχαίους) παρὰπέγμα, πινυκὲς εἰς τοὺς ὁποῖους ἦσαν γεγραμμένοι οἱ νόμοι καὶ οἱ προτάγματα, (bey den Alten) Tafeln f. pl., worauf Gesetz und Verordnungen geschrieben waren.

Parapet, m. παραπέτασμα (αἶδος περιτοχολομαίος, ital. parapetto), Brustwehr, f.

Paraphe, parapher, v. parafes, parafer.

Paraphernaux, biens —, m. pl. (jur.) παραφέρναια, ἐνσώχοντα ὅπου φέρει ἡ νόμιμη καὶ ὅπου δὲν περιέχονται εἰς

τὴν προίκα, die Gerathe (Eti-
tade).

Paraphimosis, m. (chir.) περι-
φωσῖς (πρόσιμα τῆς ἀπο-
φωσῖς), Geschwulst f. der
Vorhaut (der spanische Kra-
gen).

Paraphrase, f. παράφρασις,
Umschreibung, umschreibende
Erklärung, f.

Paraphraser, v. a. παραφράζω,
umschreiben, eine Umschreibung
machen; fam. συνηθισμένον τι με
αὐθῆρον, etwas mit Zusätzen
erzählen.

Paraphraste, m. παραφραστής,
Umschreiber, m.

Paraplégie, f. (méd.) παρά-
λυσις ἀσπληγος (ὅλων τῶν
μυῶν τοῦ σώματος), Läh-
mung f. aller Glieder des Be-
lats.

Parapluie, m. σκιῶδιον κατὰ
τῆς φορητῆς (ital. ὑμπρέλλο),
Regenschirm, m.

Parasange, f. παρασάγγη (μ-
ὴ κατὰ παλαιούς Πέρσους),
Parasange (Messe der alten
Perser), f.

Paraséleue, f. παρασελήνη (οὐ-
τὼ λέγουσιν οὐ ἀστρονόμοι
ὅτιαν φαίνεται ὅτι εἶναι καὶ
ἀλλή σελήνη αἰμὰ εἰς τὴν ἀλ-
γήνην), Nebenmond, m.

Parasite, m. παράσιτος, Schmar-
rober, m.; plante —, φυτὸν
παράσιτον, Schmarroberpflanz-
ke, f.

Parasolique, f. (p. u.) ἡ τέχνη
τοῦ παρασώτου, Schmarrober-
rei, f.

Parasol, m. (p. u. parassol),

ὑμπρέλλο, σκιῶδιον κατὰ τοῦ
ἡλίου, Sonnenschirm, m.

Paratiles, m. pl. (jur.) παρά-
τιλοι. (αὐτονομος ἐξήγησις
μερικῶν τῶν εἰς τὰς παρ-
θέτας), kurze Erklärung ei-
niger Titel in den Pandekten.

Paratonnerre, m. αἰθέρον μυ-
νερόν ὅπερ σταίλονται ἐπι-
νο τῶν ἀποδομῶν, καὶ ἔχει
ἄλυσον ἀνδρῶν ἥτις ἔχει καὶ
ὁδηγεῖ ἀλλὰ τὴν ηλεκτρικὴν
ἐλκὴν τοῦ κεραυνοῦ (κοινῶς
λέγεται μαγνήτης), Bligab-
leiser, m.

Paravent, m. παραπέτασμα κα-
τὰ τοῦ ἀνέμου, Windschirm,
m.; spanische Wand, f.

Parc, m. περιφραγμὸς τόπος πε-
ριφραγμένος διὰ ὥδα (ὡδὸν
ἐλαφία, Ἰορκάδην), Park,
Ziergarten, m.; περιφραγμὸς
διὰ πρόβατα, βοδία κτλ. εἰς
τὴν βοσκήν, Pferche, Hürde
(für Schafe, Rinder u.), f.;
τόπος περιφραγμένος με-
δίσταμα ὅπου εἶναι ἐργαστήριον
mit Jagdgarnen eingeschlossener
Platz für wilde Schweine;
— de l'artillerie, — des vi-
vres, ὁ τόπος ὅπου βαίνουν
τὰ τοπία, τὰς ζωοτροφίας,
ὅπου τὰ στρατεύματα εἶναι εἰς
τὸ στρατοπέδον, Artillerie-
Park, Proviant-Park (Lager-
stand m. für das Geschütz, für
die Lebensmittel).

Parcage, m. ἡ μὲν τῶν ζώων
εἰς τόπον φραγμὸς, Pfer-
chen, n.; Durchschlag, m.; πλη-
ρωμὴ δὲ αὐτοῦ, Pferdheide, n.

Parcelle, f. μῦρον, μερίδιον,
Stückchen, Theilchen, n.

Parceque, conj. διότι, επειδή,
weil.

Parchemin, m. μεμβράνα, περ-
γαμηνή, Pergament, n.

Parcheminerie, f. τόπος ὅπου
κατασκευάζουν τὰς περγαμη-
νάς, καὶ ἡ τέχνη αὐτῇ, Per-
gamentfabrik, f., Pergamente
machen, n.

Parcheminier, m. ἐκεῖνος ὅπου
κατασκευάζει τὰς περγαμη-
νάς, Pergamentmacher, m.

Par-ci, par-là, adv. ἐδῶ καὶ
ἐκεῖ, hier und da, hin und wie-
der.

Parcimonie, f. φειδωλή, φει-
διωλότης, Sparsamkeit, Knif-
feren, f.

Parcloses, f. pl. (mar.) ἀπρα-
γμάτεια, σκενιδία τῆς νῆος εἰς
τὴν ἀντλίας τοῦ καραβίου,
ὅπου ἀνοίγουν, Viedlen (um
die Pumpe) zum Oeffnen.

Parcourir, v. a. περιτρέχω, δια-
περνῶ, durchlaufen; fig. — un
livre, διαβάσω ὁλόκληρον
(ἀποκρινόμενος) ἐν βιβλίῳ, ein
Buch durchlaufen (flüchtig
durchlesen).

Par-deçà, prp. et adv. ἀπὸ τοῦτο
τὸ μέρος, diesseits, diesseits.

Par-delà, prp. et adv. πέραν,
ἀπὸ πέρα, jenseit, jenseits.

Par-derrrière, adv. ὀπίσθεν,
ὀπίσθεν, von hinten.

Par-dessous, adv. et prp. πα-
ρακάτω, unter, unter — weg.

Par-dessus, adv. et prp. παρα-
πάνω, über, über — weg.

Pardon, m. συγχώρησις, ἄφε-
σις, Verzeihung, Vergebung,
Gnade, Vergebung, f.

Par-devant, prp. et adv. ἐμ-

προσθεν, ἐνώπιον, vor, in
Vorgengwart; ἐπ' ἐμπρός, vor,
vorne.

Par-devers, *prp.* εἰς, κατὰ εἰς;
bei; ἐμπροσθεν εἰς, vor.

Parli, Pardieu, *int.* μὲ τὸν
θεόν, bei Gott!

Pardonnable, *adj.* συγχωρητός,
verzeihlich.

Pardonnez, *v. a.* συγχωρῶ, ver-
zeihen, vergeben, begnadigen.

Paréage, *v. parage.*

Paréais, (τὸς πρ.) (*jur.*) γράμ-
μα ὑποῦ προπαιδείας τῆς ἐκεί-
νου μὴδὲ κοίτης, Refrict
n., das die Vollziehung eines
Urtheils besiebt.

Pareaux, *m. pl.* πέτρα ὅπου
κοιτοῦν εἰς τὸ δίεσμα, Neger-
fictur, *m. pl.*

Parégorique, *adj.* (méd.) ὅπου
καταπαύει τοὺς πόνοὺς,
schmerzstillend.

Pareil, eille, *adj.* παρόμοιος,
gleich, ähnlich; à la pareille,
παρόμοιος, γὰρ καὶ τὸ ὅμοι-
ον, gleichfalls, auf Wieder-
vergleistung.

Pareilleinent, *adv.* παρομοίως,
gleichfalls.

Parélie, parhélie, *m.* παρήλιος,
Nebenlone, *f.*

Parelle, *f.* ἱσπολάπαθον, δρυ-
λάπαθον, (φυτόν), Ampfer
(Pflanze), *m.*

Parement, *m.* στολισμός, Bierath,
m. Verzierung, *f.*; στολισμός
τοῦ ἁγίου βήματος, σκέπασμα
δι' αὐτό, Altarstump, *m.*,
Altartuch, *n.*; ἀναδελφωμα
εἰς τὴν ἄκρην τοῦ μαρτυροῦ
ἐκ τῶν ἡρώων τοῦ γένους,
Aufschlag m. der Kettel; ἀκρί

ἐμπροσθεν τοῦ ἡρώων τοῦ
γενέματος ἀναδελφωμένη,
Diabatte (im Kleide), *f.*; γον-
δία ἐλπίδα δευσιτύχου, harfe
Folschuld in Kleidbündeln.

Parenchyme, *m.* (anat.) ἡ κυ-
ρία οὐσία τῶν ἐντοπίων, das
eigentliche Wesen der Eingewe-
de.

Parénésie, *f.* παραινέσις, Er-
mahnungssrede, *f.*

Parénétiqne, *adj.* παραινέτι-
κός, ermahnend.

Parent, *m. entle. f.* (δ, ἡ) συγ-
γενής, (συγγένησιν), der, die
Verwandte; parens, ὁ γενή-
τορος, γονεύς, Eltern (Aeltern),
pl.; *fig.* οἱ πρόγονοι, προ-
γενέστεροι, Voreltern; les
premiers —, οἱ προπάτορες,
die ersten Eltern.

† Parentage, *m. v. parenté.*

Parenté, *f.* συγγένεια, Ver-
wandtschaft, *f.*

† Parentèle, *v. parenté.*

Parenthèse, *f.* παρενθεσις, Par-
enthese, Einschaltung; τὰ ση-
μεῖα τῆς παρενθέσεως, Ein-
schaltungszeichen, *m. pl.*, Klammern, *m. pl.*

Parer, *v. a.* στολίζω, ἐνπρεπ-
ίζω, schmücken, zieren, aus-
schmücken, verzieren, putzen;
— un coup, διαφεντεύομαι
ἀπὸ ἑνὸς κτύπημα ἢ ἑνὸς σου-
χίσματος, einen Hieb oder Stich
ablenken, ausparten; parer
de, — contre qc., διαφεν-
τεύω, (καὶ διαφεντεύομαι, εἰ-
nen oder sich) vor etwas schüt-
zen; — le pied d'un cheval,
πιστρεῖω τὸ ποδάρκιν (τὸ νό-
χι) τοῦ αἵλου διὰ τὸ καλυ-

πρὸς, den Fuß eines Pferdes
auswerfen; (mar.) — un cap,
περῶν πέραν τοῦ ἀκρωτη-
ρίου, ein Vorgebirge auswerfen;
v. n. à un coup, ἐκποδίζω
ἐνὰ κτύπημα, ἐκκλίνω ἀπὸ
αὐτοῦ, einen Schlag, Stoß aus-
weichen, einem Schläge, Stöße
ausweichen. se parer, *v. r.*
στολίζομαι, sich schmücken, sich
putzen; προσελίγομαι, sich
bücken, sich in Acht nehmen.

Parère, *m.* γνώμη πραγματο-
γών εἰς ἐπιδόξαν ἐμποροῦν
ἐνταχέν m. von Kaufleuten
in Handelsfachen.

Paresse, *f.* ὀκνηρία, ἀέλεια,
Faulheit, Trägheit, *f.*

Parassenz, *euxe, adj.* ὀκνη-
ρός, ἀέλεις, faul, träge; *n. m.*
ἐνας ὀκνηρός, Faulenzler, *m.*

Parfaire, *v. a.* ἐκτελεῶ, voll-
enden, entigen; ἀποτελεῶ, πε-
ρῶν τέλειον (προσθέντῳ ἐκτε-
ρῶν ὅπου ἔλλειπεν), vollstän-
dig machen.

Parfait, aite, *adj.* ἐκτελής, voll-
kommen. *s. m. v. prétérit.*

Parfaitement, *adv.* ἐκτελεῶς, voll-
kommen, völlig.

Parfilage, *m.* ἐξαγλαμα τῶν κλο-
πῶν ἀπὸ ἑνὸς μεταξύνων ἢ
ἄλλο, Auswuschen m. der Fäden
aus Geldzeug oder andern
Zeugen.

Parfiler, *v. n.* ἐξαγάζω, ἐποσπῶ
(κλοπταῖς), auswuschen, aus-
schießen (Gäddm).

† Parfois, *adv.* ἐνίοτε, bisweilen.

† Parfouille, *v. a.* (blas.) δια-
λύω ἀρροβίως (τὰ χρυσίματα)
καὶ τὰ ἀντικαθίστῶ, (die Fä-
rte)

ben) beschmelzen (in der Wahl-
lorenz).

Parfleur, v. a. ἀποπληρώνει,
προσθεῖν ὅσα χρειάζονται,
nachliefern, das Erforderliche
hinzuhan.

Parfum, m. εὐωδία, Wohlgeruch,
m.: τὰ μυρωδικὰ, θυμιάμα-
τα, Räucherwerk, n.

Parfumer, v. a. εὐωδιάζω, θυ-
μιάζω, durchräuchern, wohlste-
chend machen.

Parfumeur, m. -euse, f. μυ-
ρωδική, μυροποιός (ὅπου
κίμνται καὶ πωλεῖ μυρωδικά),
der wohlriechende Sachen macht
und verkauft.

Parfumoir, m. θυμιατήριον,
Räucherfaß, n.

Par, m. σύγχημα, Wette, f.

Parade, f. (chass.). καιρός ὅτε
τὰ πορθεῖα βατεύονται (σμέ-
γνυνται), Paargeit f. der Hebs-
hühner; δύο (ἓνα λευγαί)
πρόδιος, ein Paar Redhüh-
ner.

Parage, m. ἰσότης μεταξύ δύο
ὁπου ἐξομοιοῦνται ἐξ ἡμισεί-
ας ἓνα τόπον, gemeinthschaftli-
ches Recht n. zweyer Besitzer
auf ein Gut.

Parier, v. a. βάνω σύγχημα,
wetten.

Parietaire, f. κλισιάδιον, ἐλξί-
νη, ἀνεμοδόρυκρον, ποτηρο-
πλῆγες (φουάρ), Mauerfrau-
t, n.

Parietaux, m. pl. os — (anal.)
τὰ κόκκαλα ἐπὶ τὸ ἐμπροσθε-
νὸν μέρους τῆς κεφαλῆς, die
Beine n. pl. am Vorderhaupte.

Parieur, m. ἐκείνος ὅπου βάνει
σύγχημα, der eine Wette macht.

Parisienne, f. χαρακτηριστικὴ τυπο-
γραφία, μετὰ τοῦ perle
καὶ nonpareille, Act Druck-
schrift f. zwischen Perl und
Nonpareille.

Paris, adj. m. οὕτω ποτὲ ἐκ-
ληύθη τὰ νομίσματα τοῦ
Παρισιῶν, (ehemals) die zu
Paris geschlagenen Münzen,
f. pl.

Parité, f. ἰσότης, Gleichheit, f.
Parjure, adj. ἐπιδόρκος (ὅπου
χαλνὰ τὸν ὄρκον του), meln-
sibig, eidbrüchig, n. m. ἐπι-
δορκία, Meineid, m.

se Parjurer, v. r. ἐπιδορκῶ, χαλ-
νῶ τὸν ὄρκον μου, melneidig
werden, den Eid brechen; ψευ-
δορκῶ, falsch schwören.

Par-là, adv. ἀπὸ ἐκεῖ (ὅμι-
λῶντες διὰ πέρας), da-
dort, con'. ἐντεῦθεν, λοι-
πὸν, daher, also.

Parlage, m. fam. γλῶσσια, Ge-
schwätz, n.

Parlant, ante, adj. ὁμιλῶν, re-
dend, sprechend; portrait par-
lant, εἰκόνα τινὸς ὁμοιωμένην
(τὴν ὁποῖαν κέλλειται ἐπέτυ-
χειν ὁ λογιζόμενος), zum Spre-
chen getroffenes Bildniß, n.;
armes parlantes, (blas.) ἡ
συμπερία ὅπου μὲ τὰ ὄργανα
τοῦ δείχνει καὶ τὰ ὄνομα τὴν
ἀνέχει, (Wappen) wo die
Personifigur den Namen desjei-
nigen anzeigt, der es führt.

Parlement, m. περιλαμβάνον,
συνέλευρον, Parliament, Par-
lement, n.

Parlementaire, m. (ἐκ 'ἰσότητας)
ὅστις παύσθηται ἐν περιε-
μένῳ κατὰ τοῦ βασιλέως,

(in England) der es mit dem
Parlamente gegen den König
hält; ἀνέχων ἐπὶ τὸ παρλα-
μεντον, zum Parlamente ge-
hörig, Parlamentär; κήρυξ
ἀτελλόμενος πρὸς τοὺς πολε-
μίους διὰ τινὰ χάσταν, Abge-
sandter m. an Feinde wegen
Unterhandlungen u., Parle-
mentär, m.

Parlementer, v. n. ποιῶμε-
τέωμεν μὲ τοὺς πολέμους
(διὰ ἀνταγογήν ἀμύτων, τὴν
παρόδοσιν εἰς πόλεμον κτλ.),
unterhandeln mit dem Feinde
(über Waffenstillstand, Uebers-
gabe einer Stadt &c.).

Parler, v. n. et a. ὁμιλῶ, reden,
sprechen.

Parler, m. ὁμιλία, das Reden,
die Sprache.

Parlerie, f. fam. πολυλογία,
γλῶσσια, Geschwätz, n.

Parleur, m. -euse, f. πολύλο-
γος, γλῶσσος, Mißspreecher,
Schwätzer, m., -rin, f.

Parloir, m. τόπος διακριμένος
ἐπὶ τῇ μοναστηρίῳ τῶν μο-
ναζουσῶν διὰ τὰ ἡμπορῶν τις
τὰ συνομιλῆν με αὐτοῖς ἐξω-
θεν, Sprachzimmer n. in Non-
nenstiftern.

Parmesan, m. εἶδος τυριᾶς
ἀπὸ τὴν Πάρμαν, Parmesan-
käse, m.

Parmi, prp. μετὰ, ἀνάμεσα,
unter, mitten unter.

Parnage, v. pamage.

Parnasse, m. παρνασσός, der
Parnas, Mufenberg, m.

Parodie, f. παρῳδία, Parodie, f.
Parodier, v. a. κίμνω παρῳ-
δίας, parodieren.

Paroi, f. τοίχος, Wand, *f.*; με-
τώτοιχος, Scheidewand, *f.*;
πλάγιος, Seite, Seitenwand,
f.

Paroir, m. σίδηρον μετὰ το ὅπου
ἐκκελλίζουν τὸ πῦρ τῶν ἀλό-
γων ὅταν τὰ καλγῶνται,
Wirkfellen (der Hufschmiede).

Paroisse, f. παροικία, ἐνορία,
Kirchspiel, *n.*; Parre, *f.* ἡ
Ἐκκλησία τῆς ἐνορίας, Pfarr-
kirche, *f.*; τὰ πρόβατα ὅπου
αὐστηροῦναι τὴν ἐνορίαν, die
Pfarrfinder, *n. pl.*; cog de —,
(πτερινὸς τῆς ἐνορίας) fig. ὁ
πλουσιώτερος μὲς ἐνορίας
τοῦ χωρίου, der Reichste in
einem Kirchspiele.

Paroissial, ale, adj. ὅπου ἀνή-
κει εἰς ἐνορίαν, zur Pfarre
gehörig.

Paroissial, m. -enne, *f.* ἐνορί-
της, ἐνορίστρια, Pfarrfind, *n.*
Paroître, n. paraitre.

Parole, f. ῥῆμα, λόγος, Wort,
n., Rede, *f.*; ὁμιλία (ῥῆμα-
τις τοῦ ὁμιλεῖν), Sprache, *f.*;
πρόβλημα, Vorschlag, Antrag,
n.; porter la — de q.,
ὁμιλῶ μετὰ τινος ἐξ ὀνόματος
τινός, in jemandes Namen mit
einem sprechen; homme de —,
ἀνδρῶπιος ὅπου φιλάντει τὸν
λόγον του, Mann *m.* von
Wort.

Paroli, n. (εἰς παιγνίδιον) πο-
σότης διπλῆ τῆς ποσότητος,
Paroli (das Doppelte des vor-
herigen Einsatzes), *n.*

Paronomase, f. παρανομασία,
Gleichklang *n.* der Wörter.

Parons, pairons, m. pl. τὸ ἀγ-
αυικὸν καὶ τὸ θηλυκὸν ἁ-

πακτιζοῦ ὁρῶν ὅπου ἔχουν
ῥα πικρία εἰς τὴν ἡολιάν,
die beiden Alten von Manbrö-
geln, welche Zunge haben.

Paroïde, f. (αντ.) παρωϊς,
Ohrenduse, *f.*; ῥῆμα τε-
της, Gehirnwulst *f.* derselben.

Paroxysme, m. παροξυσμός,
Paroxysmus (von Krankhei-
ten).

Parpaing, m. πέτρα ὅπου ἐκ-
τείνεται εἰς ὅλον τὸ πάχος
τοῦ τεύχους, Stein *m.*, der
durch die ganze Mauer geht.

Parque, f. μοῖρα (ἡ ἐκ μυθο-
λογίας), Parce, *f.*

Parquer, v. n. βάζω εἰς περι-
φραγμὸν, εἰς φραγμένον τό-
πον, in eine Umzäunung thun,
einpfenken.

Parquet, m. ὁ τόπος ὅπου κά-
θεται οἱ κρίται καὶ οἱ συνή-
γοροι, Parquet (in Gerichtsstu-
ben, wo die Richter und die
Advocaten sitzen); τὸ ἴδιον
ἐν τῇ δευτέρᾳ; καμψμένος
τόπος πλησίων τοῦ διαίτου,
Parquet (im Schauspielhaus),
n.; τὰ σανίδια ὅπου αὐστη-
ρουν πάτωμα, getäfelter Fuß-
boden, *m.*; σανίδι ἔχον εἰς
καρυδοχέτον, hölzerne Ein-
zellung *f.* eines Kamins.

Parquetage, m. τὰ σανίδια
τοῦ πάτωματος, Tafelwerk *n.*
eines Fußbodens.

Parqueter, v. n. βάζω τὰ σανί-
δια εἰς τὸ πάτωμα, einen Fuß-
boden täfeln.

Parrain, m. ἀνιδόχος, ναυός,
Vatze, Taufzeuge, *n.*; (ανέ-
λαι) μάγιστρος ὅπου ἐπαρ-
στέκεται εἰς τοὺς μονομαχοῦν-

τας διὰ τὰ μὴ γίνεσθαι,
(ehdem) Zeuge, Secundant *m.*
bey einem Zweykampfe; ἐκεί-
νος τὸν ὁμιλῶν ἕνας πρῶ-
τῶτης καταδικασμένος νὰ
τοὐμεινῶν ἀπὸ τοὺς συ-
στρατιώτας, ἐκλέγει διὰ τὰ
ἀρχαῖα πρῶτος, derselbe, den
ein Soldat, der erschossen wer-
den soll, selbst wählt, um den
ersten Schuß zu thun.

Parricide, m. (criminel) πατρο-
κτόνος, μητροκτόνος, ἀδελ-
φοκτόνος *εἰρ.*, Vatermörder,
Muttermörder, *m.*, Bruder-
mörder *εἰρ.*; (crime), ἡ πα-
τροκτονία, μητροκτονία *εἰρ.*,
Vatermord, Muttermord *εἰρ.*

Parsemer, v. n. διασπείρω,
σπείρω, besäen, bestreuen.

Parci, v. gubere.

Part, m. (τὸ ἰ προφ.) (jur.)
βρέφος μαργαρινῶν, neuge-
bornes Kind, *n.*

Part, m. μέρος, Theil, Antheil,
m.; prendre en bonne —,
en mauvaise —, λαμβάνω
ἐν καλῷ, ἐν κακῷ, wohl
aufnehmen, abel aufnehmen;
à —, κατὰ μέρος, bey Seltz;
raillerie à —, χωρίς μέτα-
ρα, Scherz bey Seite; à —
moi, ἐν ἐμῷ, κατὰ μέρος
μου, bey mir selbst; de —
eu —, ἀπὸ τοῦ ἐνα εἰς τὸ ἄλ-
λο μέρος, πέρα πέρα, durch
und durch; (mar.) est équi-
page est à la —, ol ἐνδρα-
ποι αὐτοῦ τοῦ καραβίου πύ-
πει νὰ λάβωμεν μέρος ἀπὸ τοῦ
καράβι, die Mannschaft dieses
Schiffes hat Antheil an der
Reute.

Partage, *m.* διαμοίρασις, Theilung, *f.*; μερίδιον, Antheil, *m.*; μέρος κληρονομίας, Erbtheil, *n.*; συνθήκη, συμφωνία διά μοίρας κληρονομίας, Erbvertrag, Erbtest, *m.*; ισος ἀριθμός των ψήφων, Gleichheit *f.* der Stimmen.

Partager, *v. a.* μοιράζω, theilen, vertheilen; δίδω μερίδιον, zum Antheile oder als Antheil geben; μετέχω, Theil nehmen, Theil haben.

Partance, *f.* (mar.) μισσημός, Abfahrt, Abreise, *f.*

Partant, *adv.* επομένως, folglich.

Parterre, *m.* πρῶτὸ τοῦ περικλίου, Fußboden *m.* in einem Saal; τοῦ θεάτρου τὸ ἑδάφος, Parterren, im Schauspielhause.

Parthenon, *m.* Παρθενὸν ἐν Ἀθήναις, Tempel *m.* der Athene (Minerva) in Athen.

Parti, *m.* γερμία, Partes, Parthi, *f.*; prendre le — *de q.*, λαμβάνω τὴν διαφένδειαν τινος, εἰμαι μετὰ τινος, jemandem Partey nehmen; ἀπογοις, Entschluß, *m.*; tirer — *de qc.*, λαμβάνω ὄψεως ἀπὸ τ, Augen aus etwas ziehen; ἐπαγγελμα, κατάστασις, Amt, *m.*; Stand; le — d'élève, ἡ κατάστασις τῶν στρατιωτῶν, ol στρατιῶται, Soldatensland, *m.*; c'est un hon — pour elle, καλὸν μέρος εἶναι δι' αὐτήν, ἥτοι καλὴν ἑαυτοῦ καίμει, das ist eine gute Parthie für sie, sie macht

eine gute Parthie, sie thut eine gute Heirath.

Partial, *ale*, *adj.* ὁ προσκολλόμενος τινὶ προσώπῳ τὸν ἀπὸ ἄλλου, προσωπολήπτης, partensich, partensich.

Partialement, *adv.* κατὰ μέρος, aus Gefälligkeit, aus Parteilichkeit.

se Partialiser, *v. r.* ἀποκατασκευάζω εἰς τὸν πόνον νὰ μὴ θέλω νὰ ἀκούσω τὸ ἐναντίον μέρος, κρατῶ χεῖρας, προσωποληπτοῦ, partensich sein.

Partialité, *f.* προσκόλλησις εἰς τινὰ προσώπον τὸν ἀπὸ ἄλλου, κοινὸς χεῖρας, προσωποληπτία, Parteilichkeit, *f.*

Paribus, évêque in paribus (infidelium), ἐπίσκοπος τοῦ ὁποίου ἡ ἐπαρχία εἶναι εἰς χεῖρας τῶν ἀπίστων (τῶν ἐθνικῶν), Bischof, dessen Bisthum in den Händen der Ungläubigen (oder der Heiden) ist.

Participaut, *ante*, *adj.* μετέχω, theilnehmend.

Participation, *f.* μεθεξις, Theilnahme, Theilnehmung, *f.*; ἐκδοσις ὑπὸν ἐλαβε τις διὰ ὑπόθεσιν τινὰ, Mitwissen *n.* um eine Sache.

Participle, *m.* (gramm.) ἡ μετοχή, Mittelwort, Participium, *n.*; ὁ μετέχων, Theilhaber, *m.*; (jur.) συνένοχος, συμπαιστήτης, der Mitschuldige.

Participer, *v. a.* μετέχω, Theil haben, Theil nehmen; μετέχω ἀπὸ τῆς φύσεως τινὸς πραγματος, etwas von der Natur einer Sache an sich haben.

Particulariser, *v. a.* περιγράφω ἢ διηγούμεναι τι κατὰ μέρος λεπτομερῶς, umständlich beschreiben oder erzählen.

Particularité, *f.* περιστατικὸν κατὰ μέρος, besonderer Umstand, *m.*

Particule, *f.* μέρος, μόριον, Theilchen, *n.*; (gramm.) μόριον (εἰς τὴν γραμμ.), Partikel (in der Sprachlehre), *f.*

Particulier, *ière*, *adj.* μερικὸς, ἰδιαιτέρος, ξεχωριστός, besonder, eigen; ξεχωρισμένος, με πολλὰ περιστατικά, genau, umständlich; παρῆενος, sonderbar; en particulier, κατὰ μέρος, besonders, insbesondere; être en son —, εἰμαι μόνος μου, εἰμαι κατὰ μόνας, für sich allein sein; en mon —, pour mon —, ὡς πρὸς ἐμέ, was mich anlangt, ich meines Theils.

Particulier, *m.* ιδιώτης, ὁ μὴ ἔχων δημοσίον ἐπαγγέλμα, Privatmann, *m.*, Privatperson, *f.*

Particulièrement, *adv.* ξεχωριστά, ξεχωρέτως, besonders, insbesondere; μάλιστα, besonders, vorzüglich; κατεκτεταίς, με ὅλα τα περιστατικά, umständlich.

Partie, *f.* μέρος, Theil, *m.*; συμφωνία καὶ ἔνωσις τινῶν διὰ περικλῆσιν (νὰ πέλγουν εἰς κανόναν τοπον ἢ περὶ ἡ καβίλα ἢ με ἀμάξι, τοιοκ. αραγνέν), Parthie, Parthie, Lustspiel, *f.*; συνασπασμός, Gesellschaft, *f.*; μέρος (εἰς κυριολογίαν, ὁ

ζων λογοσφιγήν). Parten (in Proceffen); μέρος οποιου έχει τις να ψάλλη (ή να τραγουδήσῃ), Stimme *f.* in der Musik; ποσότης χρημάτων χρεωστούμενων; Post, Schulds post, *f.*; — de jeu, ένα παιχνίδι, μία παρτίδα, Parthie (im Spiele); partie de chasse, ένωσις ή συναφώνια τινών να πάγουν εις τό κυνήγιον, Jagdparthie, *f.*; parties, *pl.* τό μέρος κτλ., die Theile κτ.; αἱ (καλῶ) ποιότητες τοῦ ἀνθρώπου, die (guten) Eigenschaften *f.* *pl.* des Menschen; λογαριασμός (εις τοὺς πραγματευτάς), Rechnung (der Kaufleute), *f.*; en partie, ἐκ μέρους, μέρος, zum Theil, Theils.

Partiel, elle, *adj.* ὁποῦ εἶναι μέρος ἐνός ὅλου, einen Theil eines Ganzen ausmachend.

Partir, (v. a. διαίρειν, μοιρᾶν, theilen, eintheilen). v. n. μισέω, χωρῶ, ἀβρίσκω, fortretten, abgehen, abfahren; *fig.* προέσχωμαι, entpringen, entziehen, herkommen.

Partisan, m. ἐκείνος ὁποῦ εἶναι προσκολλημένος εις τινα, ὁπαδός, γατριώτης, Anhänger, *m.*; στρατηγός μη τεχνικῶν στρατιωτῶν, Partisanenführer, m. eines Heerführers; ἐκείνος ὁποῦ κάμνει συνθήκας μετὰ βασιλέα διὰ λόθουσαν ἐπὶ ἀνέχεαι εἰς τὰ δούσματα καὶ ἀποδέρματα, Fluchhändler, *m.*

Partituer, v. diviser.

Partiuf, ive, *adj.* (gramm.)

μεριστικός, theilend, Theilungse.

Partition, *f.* (mus.) σύνθεσις, εις τὴν ὁποίαν ὅλε τὰ μέρη ὁποῦ ἀνήκουσιν εἰς μίαν μουσικὴν, εἶναι μετῆ, Partitur (in der Musik), *f.*; (blas.) διαμορφωσις, Theilung *f.* eines Schalles.

Par-tout, *adv.* παντοῦ, überall, allenthalben.

Parnis, *f.* (méd.) προυλὶς, φθόγισις εἰς τὰ γούλια, Entzündung *f.* des Zahnsfleisches.

Parnre, *f.* ἐμπρέπεια, σόλισμα, Schmutz, Pas, *m.*; ἀποκομμένος μέρος, Abschnitt, *n.*

Parvenir, v. n. φθάνω, προσφθάνω, kommen, gelangen; φθάνω εἰς ἀξιώματα καὶ ἀρχαίαι, εὐτυχῶ, zu Ehrenstellen und Aemtern gelangen, emporkommen, sein Glück machen.

Parvenu, m. ὁποῦ ῥωστέῃ ἀπὸ τίποτε ἐντέχνηται, ἀνέβη εἰς μεγάλους βαθμούς, κεινούριος ἀρχωνίας, Emporkömmling, *m.*

Parvis, m. προαύλιον τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἀλλή ὁποῦ εἶναι ἐμπροσθεν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ πρόκιος, Vorhof, Vorplatz *m.* einer Kirche.

Pas, m. βήμα, πάτημα, πάτημασις, Schritt, Tritt, *m.*; πέρασμα στενὸν μεταξὺ βουνῶν, enger Paß, Engpaß, *m.*; τὸ κατώφλιον τῆς θύρας, Schwellenstufe, *f.*; pas de vis, τὸ διάστημα ὁποῦ εἶναι ἐπὶ ἐκῆδα εἰς ἐκῆδα τῆς ἀρίδας,

τῆς βίδας, Schraubengang, *m.*, Schraubengewinde, *n.*, faire un faux pas, γλιστῶ, einen falschen Tritt thun, ausgleiten; *fig.* πῶλλά, κέραιον σφάλμα, einen Schritt, einen Fehler begehen; pas de clerc, σφάλμα εἰς ἀγνοίας, Fehler *m.* aus Unwissenheit; aller a pas mesurés, πηγαίνω με ἀκρῶν προσοχὴν, sehr vorsichtig gehen; avoir le pas, προπορεύομαι, πηγαίνω τυπροσθεν τινός, εὐβαίω (εἰς ὅταν κτλ.) προηγεῖται ἀπὸ ἄλλον, den Vortritt haben; le cheval va au pas, τὸ ὄλογον περιπατεῖ μετὰ τὸ φυσικὸν προαίτημα τοῦ, das Pferd geht Schritt, oder im Schritt suivre le pas de q., *fig.* μιμούμαι τινα, einem nachahmen; pas géométrique, ἀπμαγεωμετρικόν (μέτρον ἔχον τε ποδῶν), geometrischer Schritt (Maas von fünf Fuß); franchir le pas, κέραιον λαμβάνω ὁποῦ πρότερον ἐδουλεύομενον, λαμβάνω διάβασιν γὰρ τὸ καίμα, es wagen, thun, was man erst für schwer hielt; de ce pas, παρעνδύς, sogleich, auf der Stelle.

Pas, (μόδιον ἀρρητικὸν ἀπὸ τοῦ ne), ne — pas, *adv.* nicht; je ne veux pas, εἰν θέλω, ich will nicht; pas un, οὐδέν, κανέναι — *adv.* nicht einer.

Pascal, ale, *adj.* παροχάσιμος, Dürre.

Pas d'âne, m. βήριον χόρον, Huflattich (Pflanz), *m.*; εἰ-

χαλινῶν καὶ ἐργαλεῖον
τὸ ὁποῖον ἀνοίγουν τὸ
μα τοῦ ἀλόγου διὰ τὰ
ὦν μέσα. Art Geißel, n.;
ausfuerre (Werkzeug der Fust-
miede), f.

passade, m. ἐγκαλῆσις τι κολω-
ν. ἔν Ρώμῃ, εἰς τὸ ὁποῖον
πορεύον πατρισταὶ χαρτιά, ver-
sammelte Bildsäule in Rom,
von man Spottschristen he-
ißt. fig. ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις,
κωλοποιός, Aufstigmacher, m.

pasquade, f. χλευασμός (ἐν
ῥώμῃ ἐγκαλῆσις τι ὑπάρχει
σκυλῶν λεγόμενον εἰς τὸ
οἷον ἐκτυφώσαν νὰ κυ-
ρῶν σκυλίσματα, ὅθεν καὶ τὸ
ὄνομα, pasquade), σκώμ-
α, περιγλαστικὸν γράμμα,
Witahschrift, f.; Pasquill, n.

pasquiser, v. a. συμ. πτερο-
γῶν, γράφω σκώμματα, Pass-
alle machen.

passable, adj. (-blement,
n.) μεσσαῖος, μέτριος, ὑπο-
μέτριος, leidlich, ziemlich, et-
waslich.

passaille, f. τραγῶδι (τι καὶ
ὄνομα χοροῦ, Art Gesang und
anz m. barnach).

passade, f. πέρασμα (κυρίως
των ης μνήσκη εἰς ἕνα τό-
πον ἢ ἄλλον καὶ ὅταν πε-
ρισταίος), Durchreise, f.;
πέρασμα τοῦ ἀλόγου ὅπου
ῥηθῆναι ἐμπρός καὶ ὀπίσ-
θεν τὸν κνίσκ τοῦ ποταμοῦ, Huf-
schlag, m.; demander la —,
ἐκτετατὴ διὰ πτωχῶν ὑδοι-
κία) ἔρτω ἐρπιδιον ἢ ἐλε-
ουσιαν δι' ἀκολούθησιν τῆς

ὁδοποιίας, um einen Behr-
sennig bitten.

Passage, m. πέρασμα, δρόμος,
Durchgang, m.; π. (ὅταν
γίνῃται καθέλις), Durchreit,
m.; π. (με ἀμύξῃ), Durch-
fahrt, f.; π. στρατιωτικὸν ἢ
στρατεύματος), Durchzug,
Durchmarsch, m.; π. ἐπὶ πο-
ταμῶν (με καὶ), Ueberfahrt
f. ὅθεν εἰναι ῥυθμ; π. στρα-
τεύματος ἀπὸ ποταμῶν, Ue-
bergang einer Armee über ei-
nen Fluß; τὸ ὁδοῖον ὅπου
πληροῦναι τις νὰ περάσῃ πο-
ταμῶν, ἡ γέφυρα, zyl., Fähr-
geld, n., Brückengeld, m.;
περικατὴ βιβλίον, πηγρυ-
γέως, Stelle f. in einem Bu-
che, in einem Schriftsteller;
(mus.) κίνησις τῆς φωνῆς
ὅταν περῇ ἀπὸ ἑνὶ τόνῳ
εἰς ἄλλον, Passage f. in einem
Musikstücke, in einem Gesange;
περικατὴμα ὁλόγον κατὰ τα-
ξιν, schulgerechter Sang m.
des Pferdes; oisesux de —,
πυλλὴν τοῦ περάματος (ὅπου
συνηθῶν νὰ ἐκχωρῶναι εἰς
διαφόρους καιροὺς διαγινέ-
ται τοῦ χρόνου ὡς τὰ χελι-
δόνα), Zugvogel, m. pl.

Passager, v. a. περιγενοῖς τὸ
ἄλογον κατὰ τὸ περιπατῆ-
μα του, ein Pferd den schul-
gerechten Sang machen lassen.

Passager, ère, adj. περαστι-
κός, ἀκατάστατος, ἀσυστατος,
vorübergehend, vorübergehend,
unbeständig, flüchtig.

Passager, m. διαρής, ἐκείνός
ὅπου ἐμφανῆναι εἰς ἀμύξῃ ἢ εἰς
κατὰ διὰ νὰ ἐπὶ γῇ ἀπὸ

ἕνα τόπον εἰς ἄλλον, ein Reis-
sender, Passagier, m.

Passant, ante, adj. chemin —,
στράτα διάβας, ὅπου ἡμπο-
ρεῖ καθέλις νὰ περάσῃ, gang-
barer Weg, gangbare Straße,
f.

Passant, m. διαρής, ἐκείνός
ὅπου ἀπερῇ, der Vorüber-
gehende, Durchreisende.

Passation, f. (jur.) καταγρα-
φή πράξεως, συνθήκης, Auf-
fertigung f. eines Contracts.

Passavant, m. ἐγγυητής μαρ-
τυρία, εἰς τὸ νὰ περασῶν
ἀνεπὶ χρίσῃ αἱ πραγματεῖαι
ὅπου ἐκλήρωται κτλ., Pass-
stempel, m.

Passe, f. ἡ μικρὰ ποσότης ὅπου
προστίθεται ἕνα πληρωθῇ μί-
α ποσότης χρημάτων, das Ge-
lende, um eine Summe voll
zu machen; ἡ ποσότης χρη-
μάτων ὅπου προσθέτουν ἕξω
ἀπὸ τὸ συνηθισμένον εἰς τὸ
παιγνίδι, Zusatz m. im Spiele;
(mar.) στενὸν εἰς τὸ ὁποῖον
ἡμπορεῖ τὸ καράβι νὰ διαρῇ
χωρὶς κινδύνου, enge Durch-
fahrt, f., Fährwasser, n.; κί-
νησις (ἐκείνου ὅπου πολεμεῖ
τὸ σπασί) εἰς τὸ νὰ κτυπήσῃ
τὸν ἄλλον, Ausfall m. im
Kechten.

Passé, m. ὁ ἀπερασμένος και-
ρός, τὸ ἀπερασμένον, das
Vergangene, die Vergangenheit.

Passé-halle, — boulet, m. κα-
λούται διὰ τὰ βόλια, Kugel-
lebre, Kugelform, f.

Passe-dix, m. παιγνίδι τι με-
τρῆς κύβους (εἰς τὸ ὁποῖον

ἐνταῦθα βάνα στήθια καὶ ὄψω
πρὸς αὐτὸν ἀπὸ δεξιᾶς. Art
Paschen (mit dem Waffeln), n.

Passe-droit, m. ἀνταρκαβασίς
γενόμενὴ πρὸς τινα ἐξω τοῦ
δικαίου καὶ συνήθους, Will-
kürung f. des strengen Rechtes,
Nachsicht, f.; ἀδικία γενόμε-
νη πρὸς τινα ὡς πρόθυμ-
ται ἄλλος τις καὶ λαμβάνει τι
ἀδικίως, Unrecht n., wenn ei-
ner übergangen und ein ande-
rer vorgezogen wird.

Passée, f. πέρασμα τινῶν πτη-
νῶν, ὅταν ἀπερνοῦν ἐκ τοῦ
δένδρου εἰς τὸν κάμνον, ὡς ἡ
ἐκλόχοτος, das Streichen man-
cher Vögel, als der Schnepfen;
τὰ ἔργα τῶν λαμπῶν καὶ ὀρ-
κωδῶν, Kährte f. des Roth-
wildes; ὑγείων (γὰρ) εἰς
τὸν ὑφαντήν, Einschlag m. der
Webst.

Passe-fleur, v. anémone.

Passeger, v. a. e. passager, v. a.

Passement, m. χρυσοκέντημα,
σειρή, Borte, Schnur f. von
geflochtenem Golde, Silber,
Seide

Passementier, v. a. βάνα σπι-
ρίου, σπρίου με σπρίου,
mit Borten besetzen.

Passementier, m. -ière, f. ἐκεί-
ρος (ἐκείρη) ὅπου ἡγιάζει τὰ
σπρίου, Bortenwörter, Passa-
mentier, m.

Passe-m'œil, m. σῆτος ἀνα-
κατακλίνος, διὰ ὅτι καὶ καθ-
ῆτος σῆτος, καὶ ἐν τῷ τῷ πε-
ζῶν, Wilschung f. aus zwei
Theilen Weizen und einem
Theile Roggen.

Passe-parole, m. προσηγορία

ἰδιούτης ἀπὸ στόμα εἰς στό-
μα (εἰς τὰ ἀγαθήματα), Dötre
(an eine Arme) f., die von
Munde zu Munde geht.

Passe-partout, m. ἀνταρκαβασίς,
ἡ κλειδί ὅπου πᾶσι τοῖς πολ-
λαῖς κλειδοῦναις, Hauptschlüssel
ist, m.

Passe-passe, m. tours de —,
αἱ τέχναι τῶν (ἡμινομένων)
θιαυματοποιῶν, ὅπου ἡ γαι-
ρυνταὶ ὡς μαγικά, Taschen-
trickerei, f. pl.; fam. ἀνά-
τη, ψευτιά, Spiegeln, f.

Passe-pied, m. ἴδιος ταχέος
χοροῦ, Art geschwinder Tanz, m.

Passe-pierre, f. μέγαλον
θυλάκιον (γινόν), Miet-
senkel (Pflanze), f.

Passe-poil, m. ἡ ἀρχὴ τοῦ
ἐσθλαίου, ἡ ἀσπιδίου (ἀπὸ
ματῆς ἢ κατῆς) ὁμαλὴν
εἰς τῶνον καὶ γαλήνην ἐξω
ἀπὸ τοῦ ὄφθαλμοῦ, Vorstoß m.
am Rande.

Passe-port, m. πασσαπόριον,
διαβατήριον γράμμα, Pass,
Reisepass, m.

Passer, v. a. περνῶ, ἀπερνῶ
(auprès d'un lieu, ἀπ' ἐξω
ἐνὸς τόπου), vorbei gehen,
vorüber gehen; (au-dessus
de..., ἐπάνω ἀπὸ τι, διὰ
ἀπὸ γαλῶν), übergehen (über
etwas, als: über eine Brücke);
(par..., διὰ μέσου ἐνὸς τό-
που, ὡς: διὰ ὁδοῦ κτ.),
durchgehen (als: durch eine
Thür κ.); — à cheval, ἀνεγ-
νῶ (καβάλε), vorbeitreten,
durchreiten; εἰ. (μὲ ἀνὰ),
vorbeifahren, durchfahren;

— en volant, ἀ. (πετώντας),
vorbeifliegen, durchfliegen;
(d'une rivière), ἀ. (ὅταν λε-
γεται διὰ ποταμῶν), vorbeis-
fließen, durchfließen; (du
vent), ἀ. (ὅταν λέγεται διὰ
τῶν ἀέων), durchziehen, durch-
streichen; — (du temps), ἀ.
(διὰ τὸν καιρὸν), vergehen,
verstreichen, verfließen; —
(être assez), φθάνει, εἶναι
ἀρκετὸν, reichen, hinreichen;
— (être assez bien, être
passable), φθάνει, εἶναι κα-
λόν, angehen, gut sein; —
(des monnaies), ἀξίω, ἔχει
κέρμα (διὰ νομίσματα), gel-
ten, gangbar sein; — (au
jeu), εἶναι πᾶσι, σιωπῶ, val-
fen (im Spiele); passer pour
..., νομίζομαι, gelten, ὅτι
halten werden für...; il va
passer, εἶναι κοντὰ νὰ ἀπο-
θάνῃ, er wird bald sterben, es
wird bald mit ihm aus sein;
v. a. ἀπερνῶ τινὰ ἢ τι (ἀπὸ
ἐνὸς τόπου, δι' ἐνὸς τόπου
κτ.), — überfahren, überfliegen
(über einen Fluss); — les li-
mites, νυμφαίμα τὰ ὅρια,
die Gränzen überschreiten
(prop. εἰς fig.); — une ri-
vière, ἀπερνῶ ἀπὸ ἐνὸς πο-
ταμῶν, über einen Fluss gehen,
fahren; — un fluide par l'é-
tamine, ἀπερνῶ ἐνὸς ἑνυστῶν
διὰ τοῦ στεφανίστιου, eine
Flüssigkeit durchfließen; — qd.
par le crible, νοσοκίω, durchsie-
ben; — une corde par un
tron, ἀπερνῶ ἐνὸς ὀφθαλμοῦ
διὰ τοῦ τῶν, ein Seil durch
ein Loch durchziehen, durch-

προτοιμαζώ, δια-
μα, bereiten, zubereiten,
machen; — des rasoirs
à pierre, τοξὸν τὰ ξυ-
ρτείο. Barbiermesser abscie-
schleifen; — qc. à q.,
τοῦτο τινὰ τι, δὲν τὸν ποι-
εῖν, ἀφ' ἑνός, einem etwas
thun lassen, gestatten; —
vous silence, ἀποσιωποῦ-
τε, ἐνταῦθα τι, etwas mit
Schweigen übergehen, nicht
sagen; — au contrat, συμ-
μαχία, einen Contract auf-
setzen; — au fil de l'épée,
ἐν τῇ δὲ μάχῃ (συμ-
μαχία, ἥτοι σφάξω, über die
ge springen lassen, nieder-
steigen; — la ligne sur un
objet, μέτρον εἰς μέτρον,
ἀπὸ τοῦ ποσίου, τὸ τελειοῦναι,
Berk ausfeilen, verbessern,
vollkommen; — le temps
(τ.τ.), ἀπεναντί, ἀντιπρὶς
καὶ τῶν καιρῶν (εἰς τι, μετὰ), die
zubringen (mit etwas);
plume sur..., (ἀπεναντί
ἐν τῇ) σφύρα, durchstreichen,
ausstreichen. se passer,
(διὰ τὸν καιρὸν) ἀπεν-
αντί, (von der Zeit) vergehen,
fließen, verstreichen; (des
ours, διὰ χρόνου) γά-
μα, ἐκτρέφωμαι, ἐξελθ-
ω, (von Farben) verschie-
den aussehen; — (se faire,
ver), γίνεται, συμβαί-
νεται, geschehen, vorkommen, sich
geschehen; — de qc., — à qc.,
ἐκ/ἀπὸ τοῦ, εἶμαι ἐκ/ἀπὸ
τοῦ, sich begnügen, zur

freuen sein; — de qc., ἐκ-
τραφένωμαι, ἀπ' ἑνός τι,
sich einer Sache enthalten;
κλέψω ἀπὸ ἑνός πράγματος, eine
Sache entbehren. passe! ὅς
εἶναι, εὖ μάγαρ ἔναι! gut! mei-
netwegen! en passant, ἀπερ-
χόμενος, im Vorübergehen.
Passe-rage, f. λεηστὴριον, ἔρη-
μις, χάριτον. Pflasterkraut, n.
Passereau, m. σπουργίτιον,
Sperling, m.
Passer, m. βαρκάρης (ὅπου
περὶ ἀνθρώπους, πράγμα-
τα πλ. ἀπὸ τοῦ ἑνός μέγος ἐνός
ποικοῦ εἰς τὸ ἄλλο), Fähr-
mann, m.
Passe-temps, m. περιδιάβα-
σις, διατριβὴ καιροῦ (τουρκ.
ἐγλεντζές), Zeitvertreib, m.
Passe-velours, m. v. amarau-
the.
Passe-vogue, f. βία ὅπου κά-
μουν οἱ κατηλάται διὰ τὰ
ἐκ μόνου δυνατώτερα, vers
beyusste Anstrengung f. der
Modere.
Passe-volant, m. ἐκείνος ὅπου
δὲν εἶναι συνταριθμημένος
μεταξὺ τῶν στρατιωτῶν, ἀλ-
λ' ἐκτρέφεται εἰς τὴν ἀρχαίαν
μὲ ἀπέναντί, bey der Muske-
tung untergeschobener Soldat,
m.; ἐκείνος ὅπου ἐμφανί-
ναι εἰς συναναστροφὴν διὰ περι-
διασκευῶν χωρίς νὰ πληρώσῃ
τίποτε, ἀλλ' ἀνέξοδος, ein
Blinder, blinder Passagier (der
sich wo einschleicht, ohne zu be-
zahlen).
Passibilité, f. ἡ ποιότης εἰς τὸ
νὰ ἡμπορεῖ τις νὰ πάθῃ τι,
ἢ νὰ αἰσθανθῇ πόνον, Fähigkeit

leid. f. zu leiden, Empfindbar-
keit, f.
Passible, adj. πάθητός, δεκτι-
κὸς πάθους, ὅπου ἡμπορεῖ
νὰ πάθῃ, fähig zu leiden, em-
pfindbar.
Passif, ive, adj. παθητικός,
leidend, leidendlich; dette pas-
sive, χρέος ὅπου χρεωστώ,
Passivschuld, die man zu zah-
len hat; (gramm.) verbe
passif, παθητικὸν ῥήμα (εἰς
τὴν γράμμα), leidendes, pas-
sives Zeitwort (verbum pas-
sivum), n.
Passion, f. πάθος (τοῦ Χρι-
στοῦ), Leiden (Christi), n.;
λόγος εἰς τὰ σωτήρια πάθη,
Passionspredigt, f.; τὰ εὐαγ-
γέλια τῶν παθῶν, Leidensges-
chichte, f.; la semaine de
la —, ἡ εβδομάς πρὸ τῆς
μεγάλης εὐδοκίας, Woche f.
vor der Charwoche; τὸ πάθος
τοῦ Χριστοῦ, Leidenschaft, Lie-
be, f.; πάθος, μεγάλη ἐπι-
θυμία, καὶ τὸ υποκειμένον
τῆς ἐξέσεως, Leidenschaft, hefti-
ge Bekehrde, f., Gegenstand
m. derselben. les passions,
pl. τὰ πάθη (τῆς ψυχῆς, ὡς
ὁ θυμὸς, ἡ ἐπιθυμία, οὐ φρό-
νος, ὁ ἔρως κτλ.), die Leidens-
schaften.
Passionné, ée, adj. ὅπου ἀγα-
πῇ ἐνδύκτως, ὅπου ἔχει με-
γάλην ἐπιθυμίαν εἰς τι, lei-
denschaftlich; ἐρωτευμένος,
verliebt.
Passionnement, adv. μετὰ πολὺ
πάθος, ἥτοι μετὰ πολλὴν ἀγά-
πην, καὶ ἐρῶς, leidenschaft-

lich, mit Leidenschaft, mit Hefigkeit.

Passionner, v. a. *ἐμπνέω πάθος*, *ἐρπύω*, *ἐκινδυνεύω*, einem eine Leidenschaft einflößen, einen für etwas einnehmen; se —, *κυριεύωμαι ἀπὸ πάθος*, eingenommen seyn von einer Leidenschaft; *θυμῶν*, *καταποδὲς εἰς θυμῶν*, in leidenschaftliche Hitze gerathen.

Passivement, adv. *παθητικῶς*, leidend, leidenschaftlich.

Passoire, f. *σπαραγιστήριον*, Durchschlag, m.

Paste, m. *εἶδος πλασθεῖου τῶν ζωγραφῶν*, καὶ ἡ ζωγραφία οὗτοῦ γίνεται μετ' αὐτοῦ, *Farbenstift*, m., *Pastellfarbe*, f.; *Pastellgemälde*, n.; — (*guêde*), *φινὸν π.*, *βαδὶ γυάινον*, *Wand*, m.

Pastenade, v. *panais*.

Pastenaque, f. *ἰχθύς πτε, τρυγῶν*, der pfeilschwänzige *Roche* (*Seefisch*).

Pastèque, f. *χειμωνιδόν*, *καρπούρι*, *Wassermelone*, f.

Pasteur, m. *ποιμήν*, *βοσκός*, *Hirt*, m.; fig. *ποιμήν* (*ψυχῶν*), *πνευματικός*, *Seelenhirt*, *Seelsorger*, m.

Pastiche, m. *ζωγραφία κατὰ μνησάντων ζωγράφων*, nachgemachtes *Gemälde*, n.

Pastille, f. σύνθεσις τι εὐώδους ἀπὸ διαφόρων ἀρωμάτων, *olον τι τριττύον*, *κίλ.*, *Rüchertkerze*, f.; *μυριστικόν τι σπινθήμα* οὗτοῦ βαίνον εἰς τὸ στόμα, *Wundtügelfchen*, n.

Pastoral, ale, adj. *ποιμενικός*, *βοσκολικός*, *Hirtens*, *Schäfers*.

Pastorale, f. *δράμα ἢ ποιήμα παιμνικόν*, *βοσκολικόν*, *Schäferspiel*, n., *Hirtengesicht*, n.

Pastoralement, adv. fig. *ὡς καλὸς ποιμήν* (*ψυχῶν*), als ein guter *Seelenhirt*.

Pastoureaux, m. — elle, f. *βοσκόπουλον*, *βοσκοπούλα*, *junge Hirt*, *junger Schäfer*, m.; *junge Hirtin*, *junge Schäferin*, f.

Pat, indecl. εἰς τὸ παύειν τοῦ πειραιέσθαι λέγεται ὅταν δὲν ἔμπορὴν ἢ μεταπολίτην κερῶν ἀπὸ τὰ κομμάτια του χωρὶς καὶ κινδυνεύσῃ ὁ βασιλεὺς, *Patt* (im *Schachspiele*, wenn man keinen Zug weiter thun kann, als mit dem Könige, der aber dann in *Schach* zu stehen kömmt), n.

Patache, f. *μονόκυλον*, *εἶδος πλοῖον*, *Wachtschiff*, n.

Patagon, m. νόμισμα τι ἀργυροῦν ἰσπανικόν, eine spanische *Silbermünze*, f.

Patarafles, f. pl. *μονόκυρουμα*, *Seftigel*, n., *Artfelen*, f.

Patate, batate, f. *μήλον τῆς γῆς*, *κωφόκελον*, *Kartoffel*, f.

Pataud, m. *σκυλάκι οὗτοῦ ἔχει χωνδρά ποδάριον*, *junger Hund m.* mit dicken *Füßen*; à nage —, λέγεται εἰς τὸ σκυλλ ὅταν τὸ ῥέπτουν εἰς τὸ νερόν, *ins Wasser!* *Pudel!*

Pataud, aute, adj. *πυδι παχουλούτσικον*, *dicke Kind* (*kleiner dicke Stöpsel*), n.

Patauger, v. n. *περιπατῶ εἰς τὴν λέσχην*, im *Kothe* herum *patfchen*.

Pâte, f. *ζυμάρι*, *Teig*, m.; *ἀλευρόκαλλε*, *Kleister*, m.; *mei-tre de la viande en pâte*, *βαρὺ κρέας εἰς τὸ ζυμεῖν*, *ἦτοι κρεάτω κρετόπητον*, *ette Pastete* *machen*; *homme de bonne pâte*, *ἀνδρωποῦ καλῆς κρέσεως*, ein *Mann* von guter *Leibesbeschaffenheit*, *von guter Natur*; *bonne pâte d'homme*, *καλὸς ἀνδρωποῦ*, ein guter (*chelider*) *Mensch*.

Pâté, m. *πῆτα*, *κρετόπητα*, *ἀσπράγες*, *Pastet*, f.; *συναλαγματιὰ μελάνης* οὗτοῦ ἐπίσιν εἰς τὸ χορτί, *κονίζοιρον*, *Tintenkleck*, m.; *περιτρίσμα* τι *κινελοειδές*, *Art* τινὸς *Bohwerk*, n.; (*impr.*) *χαρκαίητος μεμυγμένοι* *χωρὶς τῶν*, *συναβασμένοι*, *deit* *schobene Scherle* (*im Drud*), f.

Pâtée, f. *ζυμάρι ἀπὸ ἀλευρί καὶ χορτί* μετ' οὗτοῦτον *θρέσκοντα* *ταῖς χήναις*, *τὰ ὀρνέθια*, *Pudel* f. für *Gänse*, *Fühner*; *πυδι τοιμμένον καὶ κομμάτια κρέας* οὗτοῦ δίδον *τῶν σκυλῶν*, *γάτων κίλ.*, *geriebene Brod* und *Stücken Fiedel* n. für *Funde*, für *Kapen* u.

Patelin, ine, adj. *κολακευτικός*, (*schmeichlerisch*), s. m. *πονοῦργος*, *πονηρός*, *επιτήδειος* εἰς τὸ *νὰ σύγῃ μετ' αὐτοῦ καλὴν τέχνην* τοὺς ἄλλους εἰς τὴν γνώμην του, *listiger Schmeichler*, *der anders gut zu berechnen weiß*.

Patelinage, m. *πανουργία*, *κολακεία*, *listige Schmeichelei*, f.

Pateliner, v. n. *πανουργεῖσθαι* εἰς τὸ *νὰ πύρῃ τοὺς ἄλλους*

ἐστὶν γνώμη μου με καταλεί-
ας καὶ ποικίλος, listig schmei-
chen, durch listige Schmeiche-
len bereiten.

Patelineur, m. -euse, f. ἐκεί-
νος, εκείνη ὅπου αὐτοὶ με
ποικίλον τοὺς ἄλλους ἐς τὴν
γνώμην του, listiger Schmeich-
ler, m.; listige Schmeichlerin, f.

Patène, f. διακόριον τοῦ (ἐγρίου)
ποικίλου, Reichshüßelchen, n.,
Reichsdeckel, m.

Paténôtre, f. sam. τὸ πάτερ
ἡμῶν, Vaterunser, n.; pl. τὸ
κοινοβόλιον καὶ τὰ πατριάρ-
τοι, Paternoster, n., Rosen-
kranz, m.

Paténôtrier, m. ἐκείνος ὅπου
ποιεῖ κοινοβόλιον, Rosen-
kranzmacher, m.

Patentes, f. pl. lettres paten-
tes, χρυσόβουλλον βασι-
λεὺς με τὸ ὑποῖον χορηγῆται
τινὸς ἑνὶ προνόμιον, Patent,
n.; acquit patent, γράμμα
πιστικὸν με τὸ ὅπουον διο-
ρίζεται ἐς τινα μία πληρω-
μή ἀπὸ τὸ θησαυροφυλάκιον,
Anweisung f. auf die Schatz-
kammer.

Pater, m. τὸ πάτερ ἡμῶν, das
Vaterunser; κοινοβόλιον,
Paternoster, n., Rosenkranz,
m.

Polère, f. ἐγγυῶν διὰ θύσαν,
Opferthale, f.

Paternel, elle, adj. (-ellement,
adv.) πατρικός, väterlich.

Paternité, f. πατρότης, τὸ πα-
τρικόν, Waterschaft, f., Water-
stand, m.

Patéux, euse, adj. λυγρός (λέ-
γεται διὰ τὸ ψῶμι ὅταν δέν

εἶναι καλὰ ψημένον, καὶ
δι' ὅλα ὅσα τρώγονται καὶ
πρᾶξινοῦσιν ἐς τὸ στόμα τὸ
καποτλέσκειν τοῦ ὀνυκτοῦ),
seligst (vom Brode, wenn es
nicht angedacht ist, und von
allem, was im Munde einen
Zwiggeschmack hervorbringt);
avoir la bouche patéuse, τὸ
νὰ ἔχη τις τὸ στόμα ὡς ἀπὸ
κόλλων γεμάτον, zähen Schleim
im Munde haben.

Pathétique, adj. (-quement,
adv.) παθήμικος, ἥτοι ὅπου
κινεῖ τὰ εὐγενικά πάθη, pas-
thetisch, erhabene Leidenschaft-
ten erregend.

Pathétisme, m. ἡ τέχνη τοῦ
κινεῖν τὰ πάθη, Kunst f. Lei-
denschaften zu erregen.

Pathognomiques, signes, m.
pl. (méd.) παθονομικά ση-
μεία, τὰ ἐστὶ σημεῖα καὶ
χαρακτῆρες τινὸς πάθους,
Krankheitszeichen, n. pl.

Pathologie, f. παθολογία, Pa-
thologie, Krankheitslehre, f.

Pathologique, adj. παθολογι-
κός, pathologisch.

Patibulaire, adj. ὅπου ἀνέχει
ἐς τὴν κρεμαστανίαν, zum
Galgen gehörig, Galgen-.

Patiement, adv. υπομονητι-
κῶς, geduldig, mit Geduld.

Patience, f. υπομονή, Geduld,
f.; λάπαδον χορίου, Ampfer
(Pflanze), m.

Patient, ente, adj. υπομονητι-
κός, geduldig; παθητικός, lei-
dend.

Patient, m. ὁ κατεδάχος ὅταν
πρέσβηται ἐς τὸν ὅλον τῆς κα-
ταδύτης, Brechender m., der

zum Tode geführt wird, sam.
armer Sünder, m.; fig. ἐκεί-
νος ὅπου υποφέρει, πόνονος
ὅταν ὁ χειρουργὸς καὶνῃ ἐρ-
γασάν τινα (αἶον ὅταν χω-
ρῆν ἑνὶ ποδάρῳ κτλ.), einer
der Schmerzen leidet, wenn
der Wundarzt eine Operation
verrichtet (als: Weinablösen
ic.).

Patienter, v. a. υπομένω, ἔχω
ὑπομονήν, sich gedulden, Ge-
duld haben.

Patin, m. εἶδος παπουτίζου
ἐνὶ πλοῦ ὅπου ἐξέρχον αἱ γυ-
ναῖκες, hoher Frauenstimmers-
schuh, m.; παδόματι τὸ με
αἰσθρον διὰ τὰ γλιστρεῖ τις
ἐς τὸν πάγον, Schlittschuh,
m.; δοκός, τὸ χοιρόδον εὖλον
ὅπου βάνουν ἐς τὸ θεμελίον
τῆς σκάλας, Sohle f. einer
Treppe; fer à —, αἰσθρόν
τι σφαιροειδὲς ὅπου βάνουν
ἐς τὰ ποδάρια τῶν ἄλλων,
Kugelscheiben (Art Hufeisen), n.

Patiner, v. a. μαλίσσω, ψηλα-
γῶ, betasten, betühlen, drük-
ken; v. n. γλιστρεῖ με τὰ πύ-
θηα ἐς τὸν πάγον, Schlitt-
schuh fahren oder laufen.

Patineur, m. ἐκείνος ὅπου γλι-
στρεῖ ἢ τρέχει ἐς τὸν πάγον
με τὰ αἰσθρα, Schlittschu-
fahrer, Schlittschuhläufer, m.;
ἐκείνος ὅπου χαῖδεν καὶ μα-
λίσσει τὰ χεῖρα τῶν γυναι-
κῶν, der die Hände der Frauen-
zimmer betastet, drückt.

Pâtur, v. n. πάσχω, leiden.

Pâtis, m. τόπος ὅπου βάνουν
τὰ βοσκόμενα ἐν ᾧ, Weide,
Weideweide, f.

Pâtisser, v. n. *φωρίζω ζυμαρικά*, Backwerk oder Pasticeten machen.

Pâtisserie, f. *ζυμαρικά*, καὶ ἡ τέχνη αὐτή, Pasticetenwerk, Backwerk, n.; Pasticetenbäckerei, Bäckerei, f.

Pâtissier, m. -ière, f. *ἐκείνος, εκείνη* ὁποῦ *κάνει* τὰ ζυμαρικά (τὰ ἀρτοποιήματα), Pasticetenbäcker, m. -rin, f.

Pâtissoie, f. *εἶδος μεταξωτοῦ τῆς Κίνας*, Art Seidenzeug m. aus China.

Palois, m. *διέλεκτος χωριότης*, *χουδαϊκή*, Bauernsprache, platte Sprache, f.

Pâton, m. *ἐντομή* τὴ μετ' ὁποῦον παχαίνων τὰς χῆνες καὶ τὰ δρυΐδια, *Μυδελ* f., um Gänse und Föhner zu stopfen; τὸ πετῶ ὁποῦ *βάνουν* μέσα εἰς τὰ παπούδια διὰ νὰ εἶναι στερωτότερα, *Kappe* f. vorn an den Schuhen.

Patraque, f. *μηχανὴ ἐγδαγμένη*, *χλωσμένη* μετ' ὁποῦ *καυρόν*, abgenusste Maschine, f.

Pâtre, m. *ἀγγελοδοχός*, *Sirt*, m.

Patres, aller ad —, (*πληγαὶ* εἰς τοὺς προπάτορας μου) ἀποδησάω, (zu den Vätern gehen) Herden.

Patriarcal, ale, adj. *πατριάρχικος*, patriarchalisch.

Patriarchat, m. *ἐξέλιμα πατριάρχου*, Patriarchat, n., Patriarchenwürde, f.

Patriarche, m. *πατριάρχης*, Patriarch, m.; οἱ πατριάρχαι, οἱ ἀρχαῖοι, die Erzbäcker, Patriarchen, m. pl.

Patrice, m. *πατρίκιος*, Patricier, m.

Patriciat, m. *ἐξέλιμα τοῦ πατρίκιου*, πατρικίτης, Patricierwürde, f., Patriciat, n.

Patricien, enne, adj. *ἐπατριόδης* (τῆς πατρίδος Ρώμης), vom Geschlecht der Patricier (im alten Rom).

Patrie, f. *πατρίς*, πατρίδα, Vaterland, n.

Patrimoine, m. *πατριμόνιον*, κληρονομία (ὁποῦ κληρονομεῖ τις ἀπὸ τὸν πατέρα του, ἀπὸ τοὺς γονεῖς του), Erbthell, Erbgut, n.; — des pauvres, τὰ ἐπιέχοντα τῶν Ἑκκλησιῶν, Kirchengüter, n. pl.; — de Saint-Pierre, πατριμόνιον τοῦ ἁγίου Πέτρου, ἐκκλησία τοῦ Παπῆ, der Kirchenstaat (des Papstes).

Patrimonial, ale, adj. ὁποῦ ἀνήκει εἰς πατριμόνιον, zum väterlichen Erbguite gehörig.

Patriote, m. *φιλόπατρις*, Patriot, Vaterlandsfreund, m.

Patriotique, adj. *πατριωτικός*, patriotisch.

Patriotisme, m. τὸ φιλόπατρι (ἀγάπη τῆς πατρίδος), Patriotismus, m., Vaterlandsliebe, f.

† **Patrocinier**, v. n. *πολυλογεῖ* διὰ τὰ καταιπείσω τινά, einem viel vorführen, um ihn zu brechen.

Patron, m. *πάτριων*, προστάτης, υπερασπιστής, ἐνεργήτης, Patron, Beschützer, Schützer, m.; ἅγιος φύλαξ ἑνὸς τόπου, μίας ἐκκλησίας, Patron, der Schutzheilige — d'un vaisseau. ὁ

ἐνὸς κληρῶν ὁποῦ ἐπιστατεῖ τοὺς ναῦτας, Schiffspatron, Schiffsherr, m.; τύπος, σχῆμα, Patron, Form, f., Muffen, Modell, n.; *χαρὶ τῶν βαπτῶν* διὰ μέτρον φορέματος, *Μααθ* n. der Schneider zum Maafnehmen.

Patronage, m. *προστασία* (εἰς ἐκκλησίαν), Patronatrecht (über eine Kirche), n.

Patronymique, adj. nom —, *πατρωνυμικός ὄνομα* (ὁῖον *Δημητριάδης*, *Φιλιππίδης* κτλ.), *Watername*, der vom Vater herkommt (als die griechischen: *Demetriades*, *Philippides*).

Patronne, f. ἡ προστάτης, προστατήσσα, υπερασπιστρια, ἐνεργήσσα, Patronin, *Wescherberin*, *Schannerin*, f.; ἡ ἁγία φύλαξ, Schutzheilige; *galère patronne*, τὸ δεύτερον βασιλικὸν κατεργον εἰς τὴν τάξιν, zweyte königliche Galeere, f.

Patrouner, v. n. *χρωματίζω* μετ' ὁποῦ τύπον, durch die Patrone mit Farben anstreichen.

Patrouillage, m. pop. *λέρωμα*, μοιρολόρισμα ἀνακατωμένη λάσπη, *Gemansche*, n., *Sauze* ren, f.

Patrouille, f. τὸ περιπάτημα τῆς φυλακῆς εἰς καιρὸν νυκτός δι' ἀσφάλειαν τῆς πόλεως, καὶ ἡ φυλακὴ αὐτή, Streifwache, Patrouille, f.

Patrouiller, v. n. pop. ἀνακατῶν λάσπην, *βούλλα*, *μαπ* (im Kette u.), v. a. *μα*

λασσοί απαστρα, herum man-
schen, fufeln.

Patrouille, m. v. patrouillage.

Patte, f. ποδιάσι δάον (αίαν
γάτον, σκελετόν κτλ.), Pfote;
(d'un lion, d'un ours etc.),
(λέοντος, αρκούδας κτλ.),
Tatze, Klau (eines Wärs, ei-
nes Löwen etc.); (des arai-
gnées, des mouches etc.),
(του αράχνου, της μύγας κτλ.),
Bein, n., Fuß m. (von Spin-
nen, Fliegen etc.); ποδάρι πο-
τηρίου, Fuß m. eines Glases;
les pattes d'une ancre, αἱ
ἐγκλίδες τῆς ἀγκύρας, die
Schaukeln f. pl. des Ankers;
ἐγκαλεῖν με τὰ ὁποῖον τρα-
βῶν ἀπὸ μίης πένης γραμ-
μῆς διὰ ταῖς μουσικαῖς νό-
ταις, Hoftral, n.; σκεπασμός
τῆς ἐμπροσθεν ἀνοιγμάδας
τοῦ ἱεροσκήπου βρακίου, Klap-
pe f. des Hofenschildes, Hofen-
schild, m.; — d'anémone, ἦρουν
ἡ ἄκρη τῆς ἀνεμώνης, Wurzel
f. der Anemone, faire patte
de velours, (διὰ τὸν γάτον)
δῶν χρύπτει τὰ ὀνύχια του,
(von Katzen) die Krallen ein-
ziehen, oder verbergen; fig.
μετὰ ζολακίας ὑποκρίνεται
πικρὸν τιμὴν σκοπόν, den Schelm
durch Schmeicheleyen verbers-
gen.

Patte d'oie, f. χηρόπους (κυ-
τὸν π), Gänsefuß (Pflanze),
m.

Patté, ée, adj. (blas.) croix
pattée, σταυρός τοῦ ὁποῦ
τὰ ἄκρα εἶναι ὡς νύχια, Kreuz
n. mit flauenförmigen Enden.
Pau, us, adj. (διὰ περιστροφῆς)

ὅπου ἔχει περὶ ἑως εἰς τὰ
ποδάρια, (von Tauben) tauch-
füßig.

Pâturage, m. τόπος βοσκῆς,
νομή, Weide, Gut, Trift, f.

Pâtûre, f. βοσκή, Weide, Gut-
ter, f.; fig. τροφή τοῦ νοῦς,
καὶ τῆς ψυχῆς, Weide, Nahr-
tung f. des Geistes, der Seele.
Pâturer, v. n. βοσκαί (τρώγω
τὰ χόρτα), weiden.

Pâtûreur, m. ἐκείνος ὁποῦ εἰς
τὸ στρατεύειν φέρει τὰ ἄλ-
γα τὰ βοσκέσων, Futter-
fucht m. bey der Arme.

Paturon, m. τὸ κάτω μέρος τοῦ
ποδαρίου τῶν αἰλῶν, τὸ
μεσοκύνιον, Fessel f. (m.) am
Pferdefusse.

Paulette, f. δόσιμον τι ὁποῦ
ποτέ πληρῶνται τὸ νέον ἐτος
δοσι σίχον ἀργησίας, (ehedem)
Abgabe f., welche am neuen
Jahre die Beamten bezahlten;
— letter, v. a. πληρῶναι pau-
lette, diese Abgabe bezahlten.

Paume, f. παλάμη, flache Hand,
f.; τὰ παιγνίδια τῆς σφαίρας,
Ballspiel, n.; ἡ σφαίρα αὐτῇ,
Ball, m.

Paumelle, f. εἶδος κριδαρίου
ἀνατολικοῦ, zweyzeihliges Bir-
se, f.; κομίζει ῥοῦχον με
τὸ ὁποῖον κρατεῖ τὸ σχοινὶ
τὸ σχοινὶ ὅταν τὸ παίξῃς,
Stück Tuch n., womit der Spi-
ler bey'm Spinnen den Faden
hält.

Paumer, v. a. γροῖζε, κτυπᾷ
μετὰ τὴν παλάμην, mit der fla-
chen Hand schlagen.

Paumier, m. ἐκείνος ὁποῦ ἔχει
τὸν τόπον διὰ τὸ παῖζον

τὴν σφαίραν, Ballmeister, m.

Paumure, f. ἄκρον τῶν κερά-
των τοῦ θλακίου, ὅπου δια-
μορφάζεται εἰς πέντε κλόνους,
Schaufelgehörn (des Hiesches),
n.

Paupière, f. βλέφαρον (ματό-
φυλλον, ματοκλαδόν), Aug-
genlid, n.; ἡ βλεφαρίς (μα-
τότορις), Augenlider, f.

Pause, f. παύσις, Pause, f.,
Stillstand, m.

Pauser, v. n. (mus.) κάμνω
κατάπαυσιν δις μίαν συλλα-
βην, pausiren, inne halten.

Pauvre, adj. (-reinent, adv.)
πτωχός, arm, s. m. ὁ πτω-
χός, der Arme, ein Armer;
ἡ κνήμιος, der Arme, Un-
glückliche, arme Teufel (be-
dauernd).

Pauvre, m. -ette, f. πτωχοῦ-
τῆκος, ὁ κνήμιος, der Arme,
arme Teufel; die Arme, das
arme Ding.

Pauvrete, f. πτωχεία, Armuth, f.

Pavage, m. λιθόστρωμα, das
Pflaster; das Steinpflaster.

Pavane, f. εἶδος παλαιῦ χο-
ροῦ πολλὰ στροφῶν, Art al-
ter, sehr ernsthafter Tanz, m.
se Pavaner, v. r. περιστὰς κα-
μαρών, stolz einhergehen, sich
brüsten.

Pavé, m. πέτρα διὰ στρώσιμον,
Pflasterstein, m. τὸ τόπος λι-
θοστρωτός, (τοιοῦτ. χαλκίτε-
ρίμι), Pflaster, Steinpflaster,
n.; être sur le —, den Fuß
τόπον κατοικεῖν, das Fuß
ἐπαγγελλῃ ἡ δούλευν, f. f. f.

m. : πεῖζα, τομάρια, Feder, n.;
coutes de peau d'âne, πε-
ρυσθία δια τὰ πιάδια, Mähz-
then n. pl. für Kinder.

Peansserie, f. πραγματεία με
πειζιά, καὶ πιάτα τὰ πειζιά,
Federhandel, m.; Federwaare,
f.

Peaussier, m. ἐκεῖνος ὅπου
προετοιμάζει τὰ πειζιά εἰς
χρῆσιν τῶν, Federarbeiter, m.;
πραγματευτὴς με πειζιά, Fed-
erhändler, m.

Peautre, m. fam. envoyer q.
au —, λέγω τινὸς εἰς πᾶν
ἐκδοχάμα (εἰς τὸν διάβολον),
ihm zum Fener schicken.

Peaulré, ée, adj. (blas.) (ψά-
ρι) ἔχον οὐρανὸν διαφόρου χρο-
ματός παρὰ τὸ σῶμα, (von
Fischen auf Wappen) mit einem
Schwanz von anderer Farbe
als der Leib.

Pee, m. hareng —, ἀφ' ὧν
ἐκποτὶ ἀλατισμένη, frisch ge-
salzener Hering, Fischehring,
m.

Peccable, adj. ὅπου ἡμπορεῖ εἰς
ἁμαρτίαν, fähig zu sündigen,
sündig.

Peccadillo, f. μικρὰ ἁμαρτία
(περιγλαστικὸς), kleine Sün-
de f. (im Scherz).

Peccant, ante, adj. humeur
peccant, (méd.) ὑγρὸν πε-
ρυσθόν, ἢ βλαβερόν, schädliche,
böse Säfte, m. pl.

Peccavi, f. fam. (ἐκ τοῦ ἁμάρ-
τῃν) ἁμαρτήσα, ich habe
gesündigt; un bon —, μετα-
νοήσας διὰ τὰς ἁμαρτίας εἰς τὸ
ἐσχατὸν τῆς ζωῆς, Bekehrung f.

der Sünden, wenn einer in den
letzten Zügen liegt.

Péché, m. ἁμαρτία, Sünde, f.
Pêche, f. ῥοδάκινον, Pflirsche,
Pflirsche, f., Pflirsich, m.; ψα-
ρευμα, Fischeien, f.; Fischefang,
m.

Pécher, v. n. ἁμαρτάνω, sün-
digen; σφάλω, έχω σφάλμα,
fehlerhaft sein; ce vin péche
en couleur, αὐτὸ τὸ κρασί
σφάλει εἰς τὸ χροῖμα, δὲν
ἔχει τὸ χροῖμα ὅπου ἐπρεπε
τὸ ἔχῃ, dieser Wein hat einen
Fehler in der Farbe, hat nicht
die rechte Farbe.

Pécher, m. ἡ ῥοδάκινος, Pflir-
sichbaum, m.

Pécher, v. a. ψαρεύω, fischen.
Pêcherie, f. τύπος διὰ ψαρευ-
μα, Fischeien (Ort, wo man
fisch), f.

Pêcheur, m. pécheresse, f.
ἁμαρτωλὸς, ἁμαρτωλή, Sün-
der, m.; Sünderin, f.

Pêcheur, m. ψαρεύς, ἁλιεύς, Fis-
cher, m.

Pécore, f. fam. ζῶον, μωρὸς,
dummes Vieh, n.

Peeque, adj. f. γυναικα ἁμα-
ρτίας καὶ μωρὰ ὅπου καυχά-
ται ὅτι εἶναι σοφὴ, eingebil-
dete Narrin, f.

Pectoral, ale, adj. ὅπου ἀνή-
κει εἰς τὸ στήθος, zur Brust
gehörig, Brust-; croix pecto-
rale, στήθος ἐπιστήθιος ὅπου
φοροῦν οἱ ἐπίσκοποι, Brust-
kreuz n. der Bischöfe.

Pectoral, m. ἐπιστήθιον ὅπου
ἐφόρει ὁ ἀρχιερεὺς τῶν τε-
λαίων Ἱερειῶν, Brustschild n.
des hohen Priesters.

Péculat, m. κλοπὴ δημοσίων
χρημάτων, Cassendiebstahl, m.

Pécule, f. m. τὸ ἰδιόζημα, das
eigenthümliche Vermögen.

Pécune, f. ἀργύριον, ἀσπρα,
Geld, n.

Pécuniaire, adj. fam. χρημα-
τικός, ὑποὶ ἀνήκει εἰς τὰ
ἀσπρα, Geld betreffend; peine
—, ζημία, χρηματικὴ τιμω-
ρία, (τοῦτοχ. ντσερεμές), Geld-
strafe, f.

Pécuniaire, onse, adj. πολυ-
χρημάτος, ὅπου ἔχει πολλὰ
ἀσπρα μεταρίαι, reich an ban-
tem Gelde.

Pédagogie, f. παιδαγωγία, Kins-
derzucht, f.

Pédagogique, adj. παιδαγω-
γικός, pädagogisch.

Pédagogue, m. παιδαγωγός,
Erzieher, Pädagog, m.

Pédale, f. πιδάλι τοῦ μουσι-
κοῦ ὁργάνου εἰς τὴν ἐκκλη-
σίαν (ἦτοι ἔκεινο τὸ κλιβηρι-
οῦ ὁργάνου ὅπου παίζουν
πατριῶτες μετὰ τοῦ ποδάρια),
Pedal n. einer Orgel.

Pédantes, adj. jure —, χωρι-
κὸς κρητι, Dorfrichter, m.

Pédant, m. —ante, f. παιδοτρι-
βης, (κισταφρονιτικὸς δασκα-
λός), Pedant, Schulfuchse, m.;
ὁ καυχώμενος καὶ γυναιζό-
μενος ὅτι εἶναι σοφός, Pedant,
der sich allein weise dünkt; ὁ
λεπτολόγος εἰς τὰ πλεονα-
ρημικὰ πράγματα, Pedant,
Kreittler, m.

Pédanter, v. n. fam. παιδοτρι-
βῶ, μωροποιῶ μικρὰ παιδιὰ,
kleine Kinder lehren, fam.
Schulstaud fressen.

Pédanterie, f. ἄνστος τρόπος διδασκαλίας, λεπτολογία, Pedanterie, f.

Pédantesque, adj. (-que) (m) ὅπου ἀνηκει εἰς **pédant**, κατὰ τὸν τρόπον τοῦ **pédant**, pedantisch.

Pédantiser, v. n. εἶμαι **pédant**, φαντάζομαι ὅτι εἰμι σοφός, kn. Pedantien spielen.

Pédantisme, m. οἱ ἄνστοι τρόποι τοῦ φανταζομένου σοφοῦ (τοῦ **pédant**), das pedantische, feife Weſen.

Pédéraste, m. παιδεραστής, Knabenführer, m.

Pédérastie, f. παιδεραστία, Knabenführung, f.

Pédestre, adj. statue —, ὑψαλμνός, Bildsäule f. zu Fuße.

Pédestrement, adv. fam. πεζῶς, zu Fuße.

Pédiculaire, adj. maladie —, η δειράσις, ψευδίσματα, Edeleisucht, f.

Pédiculaire, f. ἀλετρωόλοφος (φύτον κ), Rankenraut, n.

Pédicule, m. (botan.) τὸ μέρος τοῦ κορυφίου ὅπου εἶναι σμικρὴ εἰς τὸ ἄνθος, Blumenstiel, m.

Pédieux, m. (anat.) ὁ δεύτερος μὲν ὁ ἐκτείνων τὸ ποδάρι, zweiter Ausstreckmuskel des Fußes.

Pédiluve, m. λοτρὸν διὰ τὰ ποδάρια, Fußbad, n.

Pédomètre, v. odomètre.

Pédon, m. πεζοπόρος, Fußvögel, m.

Pégase, m. ὁ πήγασος, Pegasus (das Mufenpferd), m.

Peigne, m. κτένι, Kamm, m.;

κτένι θαλάσσιον, Kammmuschel, f.

Peigner, v. a. κτενίζω, kämmen.

Peigneur, m. ἐκεῖνος ὅπου κτενίζει, ὅπου κτενίζει περὶ καίς, Kämmer, Perückenmacher, m.

Peignoir, m. ἐκεῖνος ὅπου κτενίζει καὶ πλύνει τὰ κτενία (κτενοποιός), Kammhaar, m.

Peignoir, m. ἐπανωφόριον τοῦ ὅπου φορεῖται ὅσοι κτενίζονται, Puttermantel, m.

Peignures, f. pl. αἱ τρίχες ὅπου πλέκονται ἀπὸ τὰ κεφάλια κτενιζομένου τινός, die abgekämmten Haare, m. pl.

Peilles, m. pl. ὁσος, παλαιόπαντα ἀπὸ τὰ ὅποια κατασκευάζονται τὸ χαρτί, Lumpen m. pl. zum Papiermachen.

Peillier, m. ἐκεῖνος ὅπου μολύνει εἰς τὰς ὁδοὺς τὰ παλαιόπαντα, Lumpenjammler (pop. Habertump), m.

Peindre, v. a. ζωγραφίζω, malen (prop. et fig.); χρωματίζω (τοῦτον κτλ.), anstreichen; fig. περιγράφω (μὲ ζωγράφον τρόπον), schildern.

Peine, f. πόρος, βασανόν, Schmerz, m.; Pein, Qual, f.; κόπος, Mühe, f.; τιμωρία, πειρία, ποινή, Strafe, f.; ἀνησυχία, λύπη, φόβος, Unsruhe, f.; Kummer, m.; Traurigkeit, f.; Gram, m.; streuen —, f. εἶναι εἰς ἀνησυχίαν, εἰς στενοχωρίαν, in Unruhe, in Betrübnis sein; à —, αὐτὸ μετὰ πένος, faum; à grand —, δύσκολα, schwerlich.

Peiner, v. a. λύπην, ἀνησυχίαν, κόπον, betrüben, kummer, unruhig, Mühe machen; δουλεῖν με κόπον, mühsam arbeiten. v. n. κοπιᾶω, ἔχω κόπον, sich anstrengen, Mühe haben. se —, v. r. κοπιᾶω, τραῶ κόπον (τὰ κόπον τι), sich (dat.) Mühe geben.

Peineux, ense, adj. pop. la semaine peineuse, ἡ μεγάλη ἐβδομάς, Martertwoche, Charwoche, f.

Peint, peinte, part. v. peindre.

Peintre, m. ζωγράφος, Maler, m.

Peinture, f. ζωγραφία, εἰκόνα, Gemälde, Bild, n.; fig. ζωγραφία, περιγραφή, Gemälde de, Schilderung, f.; ἡ ζωγραφική, Malerei, f.; pl. (εἰς τὰ παιγνίδια τῶν χαρτῶν) τὰ γραμμένα χαρτιά, ὁ ὅσος, ὅπως κτλ., die Bilder n. pl. in den Spielfarten.

Peinturer, v. a. μονοχρωματίζω, anmalen, anstreichen.

Pelade, f. πένθος τι καὶ ὁ μολδίζον αἱ τρίχες, ἀλωπεκία, Ausfallen, Ausgehen n. der Haare.

Pelage, m. το χρώμα τῆς τρίχας τινῶν ζῴων μάλιστα αἰόγων καὶ ελαφῶν, Farbe f. der Haare einiger Thiere, besonders der Pferde und Hirsche.

Pelamide, f. παλαμίδα (γάρι), Art Thunfisch, m.

Pelard, adj. bois —, ἔλκον ξεφυλισμένον (ὅπου μεταχειρίζονται οἱ ταγματάρχες)

- abgeschältes Holz n. zur Gärz
brauher.
- Pelé, *éc.*, *adj.* μαδισμένος, schäl-
te; ξεφλουδισμένος, abge-
schält.
- Pelle-mêle, *adj.* ἀμικτωμέ-
να, unter einander, durch ein-
ander.
- Peler, v. n. ἀνδίζω, ξεματίζω
(οὐκ ἔνα σφραγμένον γου-
ρὸν κτλ.), abhaaren, ab-
brühen (als: ein geschlachtetes
Schwein); ξεφλουδίζω, schäl-
ten, abschälen.
- Pélerin, m. προσκυνητής, χα-
τήρ, Pilger (Pilgrim), m.;
fig. παροῦργος, παροργού-
τικος, loser Vogel, m.
- Pélerinage, m. ὁδοποιία εἰς
κεντρὰ προσκύνημα, καὶ ὁ
πῶρος τοῦ προσκυνηματος,
Pilgerfahrt, Wallfahrt, f.;
Wallfahrtsort, m.
- Pélerine, f. προσκυνητρία, χα-
τήρισμα, Pilgerin, f.; πα-
νοῦρο τῶν προσκυνητῶν,
Pilgermantel, m.; λαιμομύιν-
δλον (γιακάς) διὰ γυναικας
ὅπου ἀκεπαίει τοὺς ὤμους,
Pelerine, Art Frauenhalstuch
n., oder Krage, m.; *fig.* μία
πανουργοῦσιν, verführerisches
Weibsbild, n.
- Pélican, m. ὄρνις, ὁ παλε-
κίν, Pelikan, m., Kropfgeiß,
f.; (chim.) εἶδος χημικοῦ
ὄργανου, Circutirgefäß, n.;
ἐργαλεῖον χειρουργικὸν διὰ
ἐξορύκτου τῶν ὀδόντων, Pelli-
ton (zum Zahnäugstehen), n.
- Pelisse, f. γούνα, Pelz, m.
- Pelle, f. ψυγείον, Schanfel, f.
- Pellée, pellerée, pelleté, f.
ψυγείον, eine Schanfel voll.
- Pelleron, m. μικρὸν ψυγείον,
kleine Schanfel, f.
- Peletterie, f. ἡ γυναικασίνη,
Kürschnerhandwerk, n.; τὰ
γυναικικά, Pelzwerk, Rauchs-
werk, n.; Rauchwaare, f.;
πραγματεία με γυναικικά,
Pelzhandel, Rauchhandel, m.
- Pelletier, m. -ière, f. γυναι-
κος, Kürschner, m.; πραγμα-
τεία με γυναικικά, Pelz-
händler, Rauchhändler, m.
- Pellicule, f. δερμάτιον ἥτοι
μικρὸν καὶ λεπτὸν δέγμα,
λεπτὴ μεμβράνη, dünnes
Häutchen, n.
- Peloir, f. ὁπλὶ τι με τὸ ὅποιον
κινεῖται οἱ τιμπαλίδες τὰ
τομὰτα μέσα εἰς τὸ ἀσβε-
στοῦρον διὰ τὰ πείρη τὸ μαλ-
λ, Haarsiebel n. der Gärder.
- Pelote, f. κουβάρι, Knäuel,
Klumpen, Ball, m.; τὸ κου-
βάρι, ἡ ἄλλη τι εἰς τὸ ὅποιον
καρπύσσονται τὰ βελόνια, Na-
delstiffen, n.; τὸ ἄσπρον ση-
μεῖον ὅπου ἔχουν τὰ ἄλογα
εἰς τὸ μέτωπον, Blässe (an der
Stirne der Pferde), f.
- Peloter, v. n. παίζω τὰς σφαί-
ρας, mit dem Balle spielen;
βάλλω βόλιν ἀπὸ χιόνι, mit
Schneebällen werfen; fam.
μοσχεύω τινα, δέγρω, prügeln,
durchwalken.
- Peloton, m. κουβάρι, Knäuel,
Klumpen, m.; μικρὸν κου-
βάρι εἰς τὸ ὅποιον καρπύ-
σσονται τὰ βελόνια, kleine Na-
delstiffen, n.; (milit.) σώμα τι
- μικρὸν στρατιωτῶν, Rotté, f.,
Haufen (Soldaten), m.
- Pelotonner, v. a. κουβαρίζω,
auf einen Knäuel wideln.
- Pelouse, f. τόπος σκεπασμέ-
νος ἀπὸ χαρτερί πυκνὸν καὶ
μικρὸν, Grasplatz, m.
- Pelle, f. πέλις, μικρὰ ἄσπις
στοργυλὴ (τῶν παλαιῶν εἰς
τὸν πόλεμον), kleiner runder
Schild (der Alten im Kriege).
- Pelu, ue, *adj.* μαλλινός, haar-
tig; patte pelue, *fig.* ὁ χρω-
φός παροῦργος κολακευτής,
Schleicher, Fuchschwänzer, m.
- Peluche, f. μαλλινόν τι ὅμοιον
χορμικῇ με κατηφέν, Plüsch,
m.
- Peluchée, *éc.*, *adj.* μαλλινός,
ὅπου εἶναι ὅσον κατηφές,
wollig, sammetartig.
- Pelure, f. ἡ φλοῖδα ὅπου ξε-
φλουδισέ τις, ἡ ὅπου ἐμάθη-
σε (ἀπὸ παλαιᾶ, χορμικῆς
κτλ.), abgerogene Schale (von
Obst, Weicheln κ.); μαδι-
σμένον μαλλί, Kaufwolle, f.
- Pennaille, f. (ἐρρωτικῶς) οὐ
καλόγηρος, Mönchsepfel, n.
- Pennillon, m. παλαιόρονον
ἐξοχισμένον, alter Lumpen,
m.
- Pénal, ale, *adj.* ποινικός, τι-
μωρητικός, strafend; lois
pénales, νόμοι τιμωρητικοί
(ὅπου διορίζονται τὰς τιμωρί-
ας), Strafgesetze, m. pl.
- Pénard, m. vienx —, fam. γυν-
αικόνης (ἀδύνατος διὰ συν-
ουσίας), alter Ehebrecher, m.
- Pénates, m. et *adj.* pl. πατῆρες
θεοί, ἐστῆτορες (τῶν παλαιῶν

Περαιών), Hausgötter (der alten Römer), *m. pl.*

Penand, *ante*, *adj. fam.* ἐκπλαγείς, ἐκτροπασμένος, συγχωμένος, bestürzt, bestürzt, verlegen.

Peuchant, *ante*, *adj.* κλίων, ὅπου κλίνει, abhändig, schief.

Peuchant, *m.* κερήφορος, Aushang, *m.*; *fig.* κλίσις, Hang, *m.*, Neigung, *f.*

Penchement, *m.* κλίσις, σκύψιμος, das Neigen, Bängen.

Pencher, *v. a.* κλίνει, κλίνω καθήγορον, neigen, abhändig machen. *v. n.* et *se* —, *v. r.* κλίνει, έχει καθήγορον, sich neigen, abhändig sein.

Pendable, *adj.* ἄξιος τῷ κρεμασθῆναι, hängenwerth.

Pendaison, *f. pop.* κρεμασμός, εἰς κρεμαστικόν, das Hängen, Denken (an den Galgen).

Pendant, *ante*, *adj.* κρεμνόμενος, hängend, hangend, herabhängend; *fig.* (jur.) διὰ τὸ ὅποιον ἔγινε ἀναφορά εἰς τὸ κριτήριον, anhängig (vor Gericht).

Pendant, *m.* κάθε πρᾶγμα ὅπου κρέμεται, Schänge, *n.*; κοινὸν ἢ κρεμάει εἰς τὸ ὅποιον κρεμονται κλειδίε, Schlüsselsteinen, Schlüsselstein, *m.*; (σωγραφ.) ζωγραφία ὅπου συνιστάται ἄλλη παρυσία ζωῆς ἐνὰ πρᾶγμα ὅμοιον, Gegenstück (von Gemähten, Kupferstichen u.), *n.*; pendans, *pl.* d'oreilles, σχολαρίαι, Ohrgehänge, *n. pl.*

Pendant, *pp.* ἐν καιρῷ, πασιώντας, während. *conj.* —

que, ἐν ᾧ, εἰς καιρὸν ὅπου, während (daß), indem.

Pendard, *m.* —αῖς, *f.* παγκάκιστος, κακοῦργος, Galgenstrich, Galgenhewerger, *m.*; Rabenaaß, *n.*

Pendeloque, *f.* τὰ τριβαλκικόν ἀπολὸν κρέμεται ὁποῖα εἰς τὸ σχολαρίαι, Angehänge *n.* am Ohrring.

Penditif, *m.* τὸ μέρος τοῦ δόλου ὅπου κρέμεται ἐξω τῆς καθέτου τῶν τοίχων, der überhängende Bogen eines Gewölbes.

Pendiller, *v. n. fam.* κρεμαίαι καὶ κινεῖσθαι ἐξω καὶ ἐκτὸς, hängen, baumeln.

Pendre, *v. a.* κρεμᾷ, hängen, aufhängen; (εἰς τὴν κρεμαστικόν), an den Galgen hängen, hängen; *se* —, *v. r.* ἀνέχομαι, (μόνος μου ἀπὸ ἐνσχυοῦ), sich hängen, sich erhängen. *v. n.* κρεμαίαι, hängen, herabhängen.

Pendre, *ue*, *part. v.* pendre. *a. m.* ὁ κρεμνόμενος εἰς τὴν κρεμαστικόν, ein Gehentler, *m.*

Pendable, *m.* τὸ ἐκκρεμές, Pendel (Perpendikel), *n.*

Pendule, *f.* ὁρολόγιον, μεγάλην ὁρολόγιον (ὅπου κρέμεται εἰς τὸν τοίχον), Penduhr, Wanduhr, *f.*; (ὅπου τίθεται εἰς τὴν τράπεζαν), Tischuhr, Stuhuhr, *f.*

Pène, *m.* ὁ σίδηρος τῆς κλειδαμῆς, Riegel *m.* am Schlosse.

Pénétrabilité, *f.* τὸ διάπορον, Durchdringlichkeit, *f.*

Pénétrable, *adj.* διάπορος,

ὅπου διαπεράται, durchdringlich.

Pénétrant, *ante*, *adj.* διαπεραστικός, ὅπου διαπεράει, durchdringend; *m.* homme à l'esprit —, *fig.* ὅτι εἶναι ὠγιῶτος, er hat einen durchdringenden Verstand, ist scharfsinnig.

Pénétratif, *ive*, *adj.* διαπεραστικός, durchdringend.

Pénétration, *f.* διαπερασμός, das Durchdringen; *fig.* ὠγιώτης, Scharfsinn, durchdringender Verstand, *m.*

Pénétrer, *v. a.* et *n.* διαπερνᾷ, εἰσδύω, ἀπερνᾷ μέσα εἰς τὴν, durchdringen, eindringen; *fig.* διερευνᾷ, εὐρίσκω διὰ τῆς ἀγγίζουσας, κατασκοπεύω διελκιδῶς, durchschauen, zu gründen; — le coeur, ἀπερνᾷ τὴν καρδίαν, πολλὰ λύπη, das Herz durchdringen, sehr betrüben.

Pénible, *adj.* (—blement, adv.) κοπιαστικός, mühsam, mühselig, beschwerlich.

Pénit, *m.* (anat.) ἡβη, Genussberg, *m.*

Péninsule, *f.* χερσόνησος, Halbinsel, *f.*

Pénitence, *f.* μετάνοια, Buße, Reue, *f.*; faire —, κινεῖσθαι μετάνοιαν, Buße thun; en — pour —, δια τιμωρίαν, διά τιμωρίας, zur Strafe.

Pénitencerie, *f.* τὸ ἐπαγγέλλεσθαι τὸν πένιτιεν, Amt *n.* des Pénitenciers.

Pénitencier, *m.* ἐργεὺς παρὰ τοῦ ἐπισκόπου λαβὼν τὸ εἶναι τὸν συγχωρητὴν ἀμαρτίας ὅπου

ἀποκρίναντες ἐς τὸν ἐπισκοπὸν κατὰ Ἀσίσιν, Πενιτентια-
τιώ (Priester, der vom Bischof
an seiner Statt die Erlaubniß
zu absolviren erhalten hat).

πενιτент, ente, *adj.* μετανοῶν,
busfertig. *s. m.* ἐκείνος,
ἐκείνη ὅπου ἐξομολογείται,
ὅπου κάμνει μετάνοιαν, buß-
fertiger Sünder, *m.*, busfertige
Sünderin, *f.*; Beichtkind,
n.

πενιτentialaux, *adj. m. pl.* pseau-
mes —, οἱ περὶ μετάνοιαν
ψαλμοί, die Bußpsalmen, *m.*
pl.

πενιτentiel, *m.* βιβλίος μετα-
νοίας, Bußbuch, *n.*

penade, *f.* πύπνημι μετὰ τὸ
τυλῶρι, Fußtritt, *m.*

penader, *v. n.* δίδω τινός ἐνα-
πύπνημι μετὰ τὸ ποδάρι, einem
einen Fußtritt geben.

penage, *m.* τὰ πτερά τῶν ὀρ-
νέων, das Gefieder.

penne, *f.* πτερόν τῆς πτεροῦ-
δος τῶν ὀρνέων, Schwunge-
feder, *f.*

penon, *m.* (πάλαι) σημαία
τῶν βασιλέων (καβαλέρων),
(chevalier) Ritterfahne, *f.*

penombre, *f.* (astron.) ἀντί-
ομιον, Halblicht, *m.*

pensant, ante, *adj.* στοχαζό-
μενος, denkend.

pensée, *f.* στοχασμός, Gedanke,
m.; έννοια, ιδέα, Begriff, *m.*;
έννοια, Meinung, *f.*; σκοπός,
Vorhaben, *n.*; ένθος τι (εἶ-
δος του), Stiefmütterchen
(Blume), *f.*

enser, *v. n.* στοχαζομαι, den-
ken; έννω, νομίζω, glauben,

meinen; συλλογίζομαι, στο-
χάζομαι (διὰ τὰ πράγματα),
nachdenken (über etwas), über-
legen (etwas); *j'ai pensé*
mourir, ὄλεον ἐλλειψε τὰ
ἀποθάνω, ἦσαν ἐς κίνδυ-
νον τὸ ἀποθάνω, ich wäre
bald gestorben.

† Penser, *m.* ὁ στοχασμός, der
Gedanke.

Pensif, ive, *adj.* βυθισμένος
ἐς στοχασμούς, nachsinnend,
kessinnig

Pension, *f.* ἡ πληρωμή ὅπου
δίδει τις διὰ τὸ κοναεῖ του
καὶ γαστήρ του, Kostgeld,
n., Kost, *f.*; τόπος ὅπου δε-
χονται τινάς ἐς κοναεῖ καὶ
γαστήρ, Kosthaus, *n.*, Pen-
sionsanstalt, *f.*; αὐτοῖς ἐς τὸ
ὅπου ἂν ἀναδράσονται καὶ γυ-
μνάσονται πλοὶ μετὰ μισθόν,
Kostschale, *f.*, Erziehungs-
haus, *n.*; μισθός χρονικός, χρο-
νική πληρωμή, Jahrgeld, *n.*,
Gehalt, Jahrgeld, *m.*; χρο-
νική πληρωμή διὰ γέροντι
ὁφεισμένη ἢ ἄλλον ὅπου
δεν ἡμπορεῖ πλεόν τὰ δου-
λεῖσθαι, Gnadengehalt, *m.*, Pen-
sion, *f.*

Pensionnaire, *m. et f.* ἐκείνος
(ἐκείνη) ὅπου πληροῖται τό-
σον, διὰ τὰ ἔχει τὸ κοναεῖ
του (τῆς) καὶ γαστήρ του
(τῆς), Kostgänger, *m.*; Kost-
gängerin, *f.*; ὁ ἔχων (ἢ ἔχου-
σα) μισθόν, σιτηρέσιον, der
(die) einen Gehalt, ein Jahr-
geld hat.

Pensionner, *v. n.* δίδω τινός
χρονικόν μισθόν ἢ χρονικὴν
πληρωμήν (αὐτῷ) ἐς γέρον-

τα κτλ.), einem einen Gehalt,
ein Jahrgeld, einen Gnaden-
gehalt geben.

Pensum, *m.* (πρωτ. painson)
τιμωρία μαθητῶν (ὅταν ἀντι-
κρίπται τὰ καὶ μὴ μίαν δου-
λειαν ἔξω ἀπὸ τῆς σιτηρέ-
σιον), Strafarbeit *f.* eines
Schülers.

Pentacorde, *m.* πεντάχορδον
(ὄργανον μουσικόν), Pentas-
chord, fünfstimmiges Instrument,
n.

Pentaglotte, *f.* πεντάγλωσσον
λεξικόν, Wörterbuch *n.* in
fünf Sprachen.

Pentagoue, *adj.* (géom.) πεν-
τάγωνος, fünfeckig; *s. m.* πεν-
τάγωνον, Fünfeck, *n.*

Pentamètre, *m. et adj.* στίχος
πεντάμετρος, Pentameter, *m.*

Pentapaste, *m.* μηχανή πεν-
τάτροχος (καρβύλι διὰ σήκω-
σιν φρωτωμάτων μετὰ πέντε
τροχούς), Flaschenzug *m.* mit
fünf Scheiben.

Pentateuque, *m.* πεντάτευχος
(τὰ πέντε βιβλία τοῦ Μωϋ-
σέως), die fünf Bücher Mose.

Pente, *f.* κατήφορος, κλίσις
(ὡς στήλης, τοίχου, περι-
τεγλισματος), Abhang, *m.*;
Abdachung, *f.*; στήλην διὰ
στόλισμά τι του καρβατίου,
τὸν περιδυσλόν κτλ., Stanz
m. am Bette, Penke *n.*;
fig. κλίσις (τινός ἐς τι),
Hang, *m.*, Neigung, *f.*

Pentecôte, *f.* πεντηκοστή, Pfing-
sten, *pl.*

Penthière, pentière, *f.* δίκτυον
διὰ πιάσιν πολεμίων, Pân-
gegora *n.* zum Vogelfange.

Penture, f. αἰδηρον ὁποῦ κρα-
ται τὴν πύλιναν ἢ τὸ παράθυ-
ρον, eisernes Band n. an Züh-
ten oder Fenstern.

Pénultième, adj. παραλήγουσα,
παροληγουσα, vorletzte; s. f.
ἢ παραλήγουσα (συλλαβή),
die vorletzte Sylbe.

Pénurie, f. ἀπορία, ἔλλειψις τῶν
πρὸς ζωὴν ἀναγκαίων, πτω-
χεία, Mangel, m., Armuth,
Dürftigkeit, f.

Pétole, f. πλοῖον τε εἰς τὴν
Ἀδριατικὴν θάλασσαν, leicht-
tes Schiff auf dem adriatischen
Meere.

Pépastique, adj. (méd.) πεπτι-
κός, ὀρμιστικὸς, verdauend,
reif machend.

Pépie, f. λεπτόν δέρμα ὅπου
ἔρχεται εἰς τὴν γλώσσαν τῶν
ὄρνιθων καὶ τὰ ἐμποδίζει νὰ
λαλήσουν, τσίχνα, Pfropf
(Pfropf) m. der Fühner.

Pépier, v. n. φωνάζω ὡς τὸ
σπουγγίζω, ähren, piren (von
Sperlingen).

Pépin, m. σπύρος, κουκούτι
(τῶν μέλων, ἀπιδίων κτλ.),
Kern (der Kersel, Birnen κτλ.),
m.

Pépinière, f. φύτευμα διαφό-
ρων δένδρων, Baum(schule, f.;
fig. φύτευτήριον, προετοιμα-
στήριον (ἔπου προετοιμάζον-
ται διδασκαλοὶ διὰ σχολεῖν
κτλ.), Pflanz(schule, f.).

Pépinériste, m. ὁ φύτεων
δένδρα, Baumgärtner, m.

Peptique, v. pépastique.

Péquet, m. (anat.) réservoir
de —, χυλοδόχος, Schältniß

n. des Nahrungslastes im Kör-
per.

Perçant, ante, adj. διποῦ διαπε-
ρῶν, διατρύπων, durchdringend,
durchbohrend; μυστικός, spiz-
sig, scharf.

Perce, en perce, adv. mettre
en —, ἀρχίζω τὸ βγεῖν, an-
zusehen (ein Saß).

Perce-bois, m. κάμπουρα, σκό-
ρος, σκολῆκη ὁποῦ τρώγει τὰ
ξύλα, Holzwurm, m.

Perce-feuille, f. σούπλερον
(φρυγανί), Durchwachs (Pflanz-
ze), m.

Perce-forêt, m. fam. ὁ παρα-
διδομένος εἰς τὸ κυρῆν, ge-
walltiger Jäger m. (der immer
in den Wäldern liegt).

Perce-lettre, m. fam. τρυπη-
τήρις, μετὶ τὸ ὅποιον τρυπῶσι
τὰ ἐπιστολὰς διὰ νὰ περά-
σουν γαῖαν εἰς τὸ ὅποιον
προμοῦν τὴν βούλλαν, Brief-
stecher, m.

Perce-met, m. τρύπημα, das
Durchbohren, Durchstechen.

Perce-neige, f. λευκὸν γόν
(ἀσπρον ἵξον, φρυγόν τι),
Schneeglöckchen, n.

Perce-oreille, m. ἑντρόν τι,
είδος μύρμηκος, Ohrwurm,
m.

Perce-pierre, v. bacile.

Percepteur, m. εἰσπρακτωρ
(τῶν δοσιμείων κτλ.), Ein-
nehmer, m.

Perceptible, adj. νοητός, ὅπου
καταλαμβάνεται, merkbar,
vernehmbar.

Perception, f. ἀρχυρολογία,
μάζωξις, εἰσπράξεις (τῶν δο-

σιμείων κτλ.), Einnahme (der
Steuer κτλ.), f. (philos.) κα-
τάληξις, ἰδέα, Vorstellung,
f.; Begriff, m.

Perceur, v. a. τρυπῶ, durchstechω,
durchbohren, durchstoßen; —
du vin, τρυπῶ τὸ βουτὶ διὰ
νὰ τραβῶ τὸ κρασί, ein Fass
anbohren; διατρύγων (μετὰ
αντὶ) σίζω τε διὰ νὰ παρασ-
ταρῶ, durchbringen, durchbrechen; —
la foule, διατρύγων διὰ τοῦ
πλήθους, sich durchdringen

durch die Menge; fig. — le
coeur, τρυπῶ τὴν καρδίαν,
λυπῶ πολλά, das Herz durch-
bohren, oder zerreißen, heftig
betrüben; — l'avenir, προ-
βλέπω τὸ μέλλον, die Zukunft
vorhersagen, in die Zukunft
dringen, v. n. διατρύγων, durch-
gehen, durchdringen, durchsto-
men; σίζομαι (ὡς ἑνα ἀπο-
στήμα ὅπου σίζεται μόνον
τοῦ), aufgehen (als: ein Ge-
schwür); — le jour perce, ἡ
ἡμέρα φαίνεται, σημερὶν
der Tag bricht an; cette mai-
son perce dans deux rues,
τὸ σπίτι ἔχει ὥρον ἀπὸ δύο
στρείταις, das Haus geht in
zwei Straßen.

Perceur, m. τρυπητής, ἑκείνος
ὁποῦ τρυπῶ, einer der Bohrer,
ὁποῦ τρυπῶ, einer der Bohrer.

Percevoir, v. a. συνάγω (τὰ
εἰσδημήματα, τὰ δοσιμεία),
einnehmen (Steuern, Gaben).

Perchant, m. πολλὰ διατρυ-
γων διὰ νὰ σπῇ ἄλλα ποῦ-
να, Rodvogel, m.

Perche, f. αἰώρα (νῆρι), Bastid,
Bastid (ein Stiel); μέτρον 12
ποδῶν, κατὰ τοὺς διαφο-

ρους τόπους (κατὰ δὲ τὸ νῆν
δρα μέτρο), Ruthe (ein Längs-
maß von 12, 15 Fuß je-
nach Verschiedenheit der Län-
de; in Frankreich setzt siehe
mètre); κοντάρι (κάθε ξύ-
λον μακρόν), Stange, f.; τὰ
κέραια τῆς ἐλάφου ὅπου
ἔχουν πολλοὺς κλώνους, die
Stangen f. pl. des Hirschge-
weibes.

Percher, v. n. et se —, v. r.
(διὰ τὰ πολλὰ) κάθομαι ἢ
περῶ (εἰς ἑνα κλώνον κτλ.),
(von Wögeth) sich setzen, auf-
sitzen (auf einen Zweig κτλ.).

Perchis, m. φράκτη (ἀπὸ λεπτὰ
ξύλα), Stedenzaun, m.

Perchoir, m. ὀρνιθώνας, ξύλον
εἰς τὸ ὅποιον κάθονται τὰ ὀρ-
νήτια, Fühnerstange, f.

Perclus, use, adj. παραλυ-
κός, ἡ ἐκείνος ὅπου ἔχει πα-
σῆναι τὰ μέλη, gelähmt, glee-
delahm.

Perçoir, m. τρυβέλας (μετὰ
τὸ ὅποιον τρυποῦν τὰ βουτὰ),
Anstichbohrer, m.; αἰδηρον
μετὰ τὸ ὅποιον κάμνουν τρύ-
παις, Durchschlag m. Löcher
zu machen.

Perçu, ue, part. v. percevoir.
Percaution, f. ἐπισκοπὴς, προ-
σοψία, συγκροπὴς, Schlag,
Stoß, Aufmerksamkeitsst., m.

Perdant, m. ὁποῦ χάνει εἰς τὸ
παγνύειν, Verpfleier, m.

Perdition, f. ἀπώλεια, ὁλεθρος,
Verderben, n., Verderbniß, f.

Perdre, v. a. χάνω, verlieren;
— au jeu, χάνω εἰς τὸ παι-
γνῆν, im Spiele verlieren,
verpfleien; — une chose de

vous τόπους (κατὰ δὲ τὸ νῆν
δρα μέτρο), Ruthe (ein Längs-
maß von 12, 15 Fuß je-
nach Verschiedenheit der Län-
de; in Frankreich setzt siehe
mètre); κοντάρι (κάθε ξύ-
λον μακρόν), Stange, f.; τὰ
κέραια τῆς ἐλάφου ὅπου
ἔχουν πολλοὺς κλώνους, die
Stangen f. pl. des Hirschge-
weibes.

Percher, v. n. et se —, v. r.
(διὰ τὰ πολλὰ) κάθομαι ἢ
περῶ (εἰς ἑνα κλώνον κτλ.),
(von Wögeth) sich setzen, auf-
sitzen (auf einen Zweig κτλ.).

Perchis, m. φράκτη (ἀπὸ λεπτὰ
ξύλα), Stedenzaun, m.

Perchoir, m. ὀρνιθώνας, ξύλον
εἰς τὸ ὅποιον κάθονται τὰ ὀρ-
νήτια, Fühnerstange, f.

Perclus, use, adj. παραλυ-
κός, ἡ ἐκείνος ὅπου ἔχει πα-
σῆναι τὰ μέλη, gelähmt, glee-
delahm.

Perçoir, m. τρυβέλας (μετὰ
τὸ ὅποιον τρυποῦν τὰ βουτὰ),
Anstichbohrer, m.; αἰδηρον
μετὰ τὸ ὅποιον κάμνουν τρύ-
παις, Durchschlag m. Löcher
zu machen.

Perçu, ue, part. v. percevoir.
Percaution, f. ἐπισκοπὴς, προ-
σοψία, συγκροπὴς, Schlag,
Stoß, Aufmerksamkeitsst., m.

Perdant, m. ὁποῦ χάνει εἰς τὸ
παγνύειν, Verpfleier, m.

Perdition, f. ἀπώλεια, ὁλεθρος,
Verderben, n., Verderbniß, f.

Perdre, v. a. χάνω, verlieren;
— au jeu, χάνω εἰς τὸ παι-
γνῆν, im Spiele verlieren,
verpfleien; — une chose de

vous τόπους (κατὰ δὲ τὸ νῆν
δρα μέτρο), Ruthe (ein Längs-
maß von 12, 15 Fuß je-
nach Verschiedenheit der Län-
de; in Frankreich setzt siehe
mètre); κοντάρι (κάθε ξύ-
λον μακρόν), Stange, f.; τὰ
κέραια τῆς ἐλάφου ὅπου
ἔχουν πολλοὺς κλώνους, die
Stangen f. pl. des Hirschge-
weibes.

Percher, v. n. et se —, v. r.
(διὰ τὰ πολλὰ) κάθομαι ἢ
περῶ (εἰς ἑνα κλώνον κτλ.),
(von Wögeth) sich setzen, auf-
sitzen (auf einen Zweig κτλ.).

Perchis, m. φράκτη (ἀπὸ λεπτὰ
ξύλα), Stedenzaun, m.

Perchoir, m. ὀρνιθώνας, ξύλον
εἰς τὸ ὅποιον κάθονται τὰ ὀρ-
νήτια, Fühnerstange, f.

Perclus, use, adj. παραλυ-
κός, ἡ ἐκείνος ὅπου ἔχει πα-
σῆναι τὰ μέλη, gelähmt, glee-
delahm.

Perçoir, m. τρυβέλας (μετὰ
τὸ ὅποιον τρυποῦν τὰ βουτὰ),
Anstichbohrer, m.; αἰδηρον
μετὰ τὸ ὅποιον κάμνουν τρύ-
παις, Durchschlag m. Löcher
zu machen.

vue, πᾶσι τοῦ νὰ τὸ βλέπω
πλέον, δὲν βλέπω πλέον, aus
dem Gesichte verlieren; φθεί-
ρω, διαφθείρω, χαλῶν, zu
Grunde richten; verderben;
stürzen; — q. dans l'esprit
de q., ὑστερῶ τινὰ τὴν ἐν-
νοίαν τινός, einen um jeman-
des Sinn bringen. se perdre,
v. r. χάνομαι. ἀφανίζομαι
(ἀπὸ τὰ ὁμάρτα), sich ver-
lieren, verloren gehen; sich
(aus den Augen) verlieren,
verschwinden; χαλῶν, φθεί-
ρομαι, χαλνύομαι, verderben
(v. n.), zu Grunde gehen;
χαλῶν, φθείρω τὰ υπάρχον-
τά μου, χαλνύομαι (μόνος
μου), sich zu Grunde richten,
sich ins Verderben stürzen;
χάνω τὸν δρόμον μου, sich
verlieren; χάνομαι (εἰς τὸ
μυλῶντο, ὅταν πῶς ἡ ἐδι-
κή μου σφαῖρα εἰς τὴν τρύ-
παν), sich verlaufen (auf dem
Billiard).

Perdreau, m. περδίκι νέον,
junges Rebhuhn, n.

Perdrigon, m. εἶδος δαμασκῆ-
νον, Art Pflaume, f.

Perdrix, f. περδίκι, πέρδικα,
Rebhuhn, n.

**Perdu, ue, adj. part. (v. per-
dre), tirer à coup perdu,**
ἑλῆτω ὅπου τέχνη, aufs Ge-
rathwohl schießen; se jeter à
corps perdu sur q., ἑλῆτω-
μαι κατὰ τινας με ὀργὴν διὰ
νὰ τὸν κακοποιῶμαι, sich mit
tingekäm auf einen stürzen,
loßstürzen; heures perdues,
ῥῶναι, ἡ καιρὸς ἐκωσμεῖας,
Nebenstunden, Freistunden,

Perdre, v. a. χάνω, verlieren;
— au jeu, χάνω εἰς τὸ παι-
γνῆν, im Spiele verlieren,
verpfleien; — une chose de

vous τόπους (κατὰ δὲ τὸ νῆν
δρα μέτρο), Ruthe (ein Längs-
maß von 12, 15 Fuß je-
nach Verschiedenheit der Län-
de; in Frankreich setzt siehe
mètre); κοντάρι (κάθε ξύ-
λον μακρόν), Stange, f.; τὰ
κέραια τῆς ἐλάφου ὅπου
ἔχουν πολλοὺς κλώνους, die
Stangen f. pl. des Hirschge-
weibes.

Percher, v. n. et se —, v. r.
(διὰ τὰ πολλὰ) κάθομαι ἢ
περῶ (εἰς ἑνα κλώνον κτλ.),
(von Wögeth) sich setzen, auf-
sitzen (auf einen Zweig κτλ.).

Perchis, m. φράκτη (ἀπὸ λεπτὰ
ξύλα), Stedenzaun, m.

Perchoir, m. ὀρνιθώνας, ξύλον
εἰς τὸ ὅποιον κάθονται τὰ ὀρ-
νήτια, Fühnerstange, f.

Perclus, use, adj. παραλυ-
κός, ἡ ἐκείνος ὅπου ἔχει πα-
σῆναι τὰ μέλη, gelähmt, glee-
delahm.

Perçoir, m. τρυβέλας (μετὰ
τὸ ὅποιον τρυποῦν τὰ βουτὰ),
Anstichbohrer, m.; αἰδηρον
μετὰ τὸ ὅποιον κάμνουν τρύ-
παις, Durchschlag m. Löcher
zu machen.

Perçu, ue, part. v. percevoir.
Percaution, f. ἐπισκοπὴς, προ-
σοψία, συγκροπὴς, Schlag,
Stoß, Aufmerksamkeitsst., m.

Perdant, m. ὁποῦ χάνει εἰς τὸ
παγνύειν, Verpfleier, m.

Perdition, f. ἀπώλεια, ὁλεθρος,
Verderben, n., Verderbniß, f.

Perdre, v. a. χάνω, verlieren;
— au jeu, χάνω εἰς τὸ παι-
γνῆν, im Spiele verlieren,
verpfleien; — une chose de

f. pl.; homme perdu, ἀνδρω-
πον χαλῶμενος, χαμένος,
ein verlornen Mann; femme
perdue, γυναῖκα διαρπαγ-
μένη, πόρνη, lieberliches
Weibsbild, n., Hure, f.

Père, m. πατήρ (πατέρας), Va-
ter, m.; Πάτερ (ὡς τίτλος
ἐφημερίου, μοναχοῦ), Vater,
m.; les saints pères de l'é-
glise, οἱ ἅγιοι πατέρες τῆς
ἐκκλησίας, die Kirchenväter.

† Pérégrination, f. ἀποδημία,
ἀποδημίσις, Reise f. in ent-
fernte Länder.

Péremption, f. (jur.) τὸ χάσι-
μον, ἡ ἀνυπακούσις μίας ἐπι-
σεως εἰς τὸ κριτήριον, Wetz-
lust, m., Ungültigmachung ei-
ner Rechtsforderung; il y a
péremption d'instance, (διὰ
μὴν ἀγωγὴν), χάνεται μετὰ
τὸ νὰ μὴ ἐξακολουθήσῃ, καὶ
δὲν ἔχει πλέον κύρος, die Klage
ist verfallen, verjährt.

Péremptoire, adj. (jur.) ἀπο-
γραφισμένος, διακαμένος, ente-
schieden, entscheidend; ferme
—, ἡ πλέον ὑστερονόγησι
διορία, ἡ τελευταία διορία,
die endliche, peremptorische
Stift.

Péremptoirement, adv. εἰς
τρόπον ἀπογραφισμένον, per-
emptorisch.

Perfection, f. ἀντιστέλεια, τε-
λειότης, Vollkommenheit, f.;
ἀπάργις, κατήργις, ἐκτέ-
λεισις, Vollenbung, f.

Perfectionnement, m. ἐκτελε-
σμα, τελειοποίησις, Verbolls-
kommenung, f.

Perfectionner, v. a. κάμνω τε-
λειοποιῶ, verbessern, vervoll-
kommen.

Perdre, v. a. χάνω, verlieren;
— au jeu, χάνω εἰς τὸ παι-
γνῆν, im Spiele verlieren,
verpfleien; — une chose de

vous τόπους (κατὰ δὲ τὸ νῆν
δρα μέτρο), Ruthe (ein Längs-
maß von 12, 15 Fuß je-
nach Verschiedenheit der Län-
de; in Frankreich setzt siehe
mètre); κοντάρι (κάθε ξύ-
λον μακρόν), Stange, f.; τὰ
κέραια τῆς ἐλάφου ὅπου
ἔχουν πολλοὺς κλώνους, die
Stangen f. pl. des Hirschge-
weibes.

Percher, v. n. et se —, v. r.
(διὰ τὰ πολλὰ) κάθομαι ἢ
περῶ (εἰς ἑνα κλώνον κτλ.),
(von Wögeth) sich setzen, auf-
sitzen (auf einen Zweig κτλ.).

Perchis, m. φράκτη (ἀπὸ λεπτὰ
ξύλα), Stedenzaun, m.

Perchoir, m. ὀρνιθώνας, ξύλον
εἰς τὸ ὅποιον κάθονται τὰ ὀρ-
νήτια, Fühnerstange, f.

Perclus, use, adj. παραλυ-
κός, ἡ ἐκείνος ὅπου ἔχει πα-
σῆναι τὰ μέλη, gelähmt, glee-
delahm.

Perçoir, m. τρυβέλας (μετὰ
τὸ ὅποιον τρυποῦν τὰ βουτὰ),
Anstichbohrer, m.; αἰδηρον
μετὰ τὸ ὅποιον κάμνουν τρύ-
παις, Durchschlag m. Löcher
zu machen.

λειον, vervollkommen. se —, γίνεται τέλειος ἢ τελειότερος, αποτελειομαι, sich vervollkommen, vollkommener werden.

Perfide, adj. ἄπιστος, προδότης, ἐπίβουλος, ψεύστης, treulos, untreu, falsch.

Perfidement, adv. ἀπίστως, προδοτικῶς, treuloser Weise.

Perfidie, f. ἀπιστία, ἀγνωμοσύνη, προδοσία, Treulosigkeit, Verrat, Falschheit, f.

Perforation, f. τρύπημα, Durchbohrung, Durchlöcherung, f.

Perforer, v. a. τρυπῶ, durchbohren, durchlöchern.

Pergante, f. λουλούδι τι (ἄσπρον), weiße Masfliehe, f. (Blume).

Périgée, f. περιβολή, μετάθεσις τῶν κακοχόμων ὑγρῶν εἰς τὴν ἐπιφανείαν τοῦ σώματος, Versetzung f. des Krankheitsstoffes auf die Oberfläche der Haut.

Péricarde, m. (anat.) περικάρδιον, Herzbeutel, m.

Péricarpe, m. (botan.) περικάρπιον, Sammengehäuse, n., Fruchtkapsel, f.

Périclitter, v. n. κινδυνεύω, in Gefahr seyn.

Péride, m. (anat.) περίχορδος, Knorpelhaut, f., Knorpelhäutchen, n.

Péricrâne, m. (anat.) περιχράνιον, Hirnschädelhaut, f.

Péridot, m. λίθος τις πολυτιμος, είδος σμαράγδου, Basitard = Smaragd, m.

Périgée, m. (astron.) περίγειος, τὸ περίγειον, Erdnähe, f.

Périgeeux, m. λίθος τις μαύρος (διὰ βερνίκωσιν), Braunslein m. zum Glasiren.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Péril, m. κίνδυνος, Gefahr, f.

Périlleux, euse, adj. (-ement, adv.) κινδυνώδης, ἐπικίνδυνος, gefährlich.

Périmer, v. a. (jur.) χάσκει τὸ κύρος, ἀκυροῦμαι (μὲ τὴν πολυκαιρίαν), verfallen, ungültig werden.

Périmètre, m. (geom.) περίμετρον, Umfang (einer Figur), m.

Périnée, m. περίνεος, τὸ μέρος ὅπου ἐνι ἀνέμωσιν εἰς τὸν πῦλον, καὶ τὰ αἰδοῖα, Mittelfleisch, n.

Période, f. περίοδος (καιροῦ), Periode, f., Zeitraum, m.; — d'une planète, περίοδος πλανήτου, Umlauf m. eines Planeten; (gramm. et rhét.) περίοδος (εἰς τὴν γοιμμ. καὶ ῥητορ.), Periode, Redefatz, m.

Périodique, adj. περιοδικός, periodisch; ouvrage —, μῆλλον τι ὅπου τυπώνεται εἰς καιροὺς διαρισμῶν, περιοδικὸν σύγγραμμα, Zeitschrift, f.

Périodiquement, adv. περιοδικῶς, periodisch.

Périociciens, m. pl. (géogr.) περίοικοι (οἱ κατοικοῦντες εἰς τὸν ἴδιον παράλιον κύκλον τριγύρω τῆς γῆς), Bewohner (die unter demsel-

ben Parallelfreife rings um die Erde herum wohnen), m. pl.

Péricoste, m. (anat.) περιόστις, μεμβράνη ὅπου περιελάττει τὰ κόκκαλα, Beinhaut, f., Beinhäutchen, n.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

ben Parallelfreife rings um die Erde herum wohnen), m. pl.

Péricoste, m. (anat.) περιόστις, μεμβράνη ὅπου περιελάττει τὰ κόκκαλα, Beinhaut, f., Beinhäutchen, n.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

ben Parallelfreife rings um die Erde herum wohnen), m. pl.

Péricoste, m. (anat.) περιόστις, μεμβράνη ὅπου περιελάττει τὰ κόκκαλα, Beinhaut, f., Beinhäutchen, n.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

ben Parallelfreife rings um die Erde herum wohnen), m. pl.

Péricoste, m. (anat.) περιόστις, μεμβράνη ὅπου περιελάττει τὰ κόκκαλα, Beinhaut, f., Beinhäutchen, n.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

Périgée, m. (astron.) περίηλιος, τὸ περίηλιον (ἐνὸς πλανήτου), Sonnennähe (eines Planeten), f.

κατὰ κάθετον ὄριον, senkrechte Richtung, senkrecht sage, *f.*

Perpendicule, *m.* ἡ κάθετος, senkrechte Linie, *f.*, Perpendicel, *m.*; — d'un niveau, ὁριζόνιον μὴ μολύβει εἰς τὴν μέσην γῆν σταθμῶς, Wiesenloth n. an einer Seewage oder Wasserswage.

Perpétrer, *v. a.* (jur.) πρᾶττω, καίμηνω (κακόν τι), verüben, begehen.

Perpétrés, *f. pl.* ὑποστατικά, λιβάδια, χωράφια κοινὰ εἰς περισσότερους, gemeinschaftliche Pändereyen, *f. pl.*, Gemeingut, *n.*

Perpétuation, *f.* ἰσχυρὸς ἀδιόγητος, ἀκολούθησις διὰ παντός, immerwährende Fortsetzung, Unterhaltung *f.* der Fortdauer.

Perpétuel, *elle*, *adj.* διηνεκής, αἰδιός, ἀκαταπαύστος παντοτινός, unaufhörlich, immerwährend, fortdauernd.

Perpétuellement, *adv.* διηνεκώς, αἰδιώς, παντοτινῶς, beständig, immer, ohne Aufhören.

Perpétuer, *v. a.* διατηρῶ, διατηρῶ διὰ πάντοτε, immerwährend erhalten, verewigen.

Perpétuité, *f.* αἰδιότης, τὸ διηνεκές, immerwährende Fortdauer, *f.*; — *adv.* διὰ παντός, beständig, für immer.

Perplexe, *adj.* ἀμφίχρονος, ὁποῦ εἶναι εἰς ἀμφιβολίαν, καὶ δι' ἡτέροιοι τι νὰ κάμω, betreten, verlegen, bestürzt.

Perplexité, *f.* ἀπορία, ἀμυχνία, Verlegenheit, *f.*

Perquisition, *f.* διερεύνησις, ἀκριβὴς ἐξέτασις (ἐκ μέρους τοῦ κρητηρίου), Nachsuchung (gerichtlicher) Nachforschung, *f.*

Perrière, *f.* v. carrière.

Perrique, *f.* μικρὸς παπαγάλος, kleiner Papagan, *m.*

Perron, *m.* ἐσκαπὴ καὶ ἐξωτερικὴ σκάλα ἐμπροσθεν τῆς πόρτας ἐνὸς σπιτιοῦ, Aufstiegt, *m.*, Trectrepp *f.* vor der Thür eines Hauses.

Petrouet, *m.* ψιττακός, παπαγάλος, Papagan, *m.*; εἶδος σκαμνίου τῶν ὀφθαλμολῶν εἰς τὸν κάμπος, Art Geldstuhl; soupe à —, ψωμὶ μόνον-παιχμένον εἰς τὸ κρασί, Brod n. in Wein geknetet; (mar.) τὸ ὑψηλότερον κατὰ ὅπου βαίνειν ταῖνα εἰς τὰ ἄλλα κατεργα, Bramstenge, *f.*

Perruche, *f.* τὸ θηλυκὸν τοῦ ψιττακοῦ ἢ παπαγάλου, das Weibchen des Papagats; εἶδος μικροῦ ψιττακοῦ, Art kleiner Papaganen.

Perruque, *f.* περδούρα, ψευδοκόμη, Perrücke, *f.*

Perruquier, *m.* ἐκείνος ὁποῦ γκρίνει περδούρας, τοιχοκομητής, Perrückenmacher, *m.*

† **Pers**, *erse*, *adj.* πρασινογαλῆος, grünlich blan.

Persaltum, (ἐκ τοῦ Ἀστ.) πηδητικὸς, durch einen Sprung.

Perse, *f.* ψηφία, παρὰ τῆς Περσίας ζωγραφισμένον, περσische gemalte Steinwand, *f.*

Persécuteur, *ante*, *adj.* καταδιώκων, κατατρέχων, verfolgend; ἐνοχλητικὸς, beschwärend, lästlich.

Persécuteur, *v. a.* καταδιώκει, κατατρέχει, verfolgen; ἐνοχλῶ, βαραίνω, belästigen, überlaufen (einen).

Persécuteur, *m.* — *trice*, *f.* διώκτης, ἐκδιώξ (ἐκδιώξ) ἑαυτοῦ διώκει, κατατρέχει, Verfolger, *m.*, Verfolgerin, *f.*

Persécution, *f.* διωγμός, καταδρομή, Verfolgung, *f.*; ἐνοχλησις, Belästigung, *f.*, das Plagen.

Persée, *m.* (astron.) ὄνομα ἀστέρως, Περσέας, Persée (ein Sternbild), *m.*

Persévérance, *f.* ἐπιμονή, καρτερία, Beharrlichkeit, *f.*

Persévérant, *ante*, *adj.* καρτερικός, beharrlich.

Persévérer, *v. a.* προσκατεῖναι, ἐπιμένειν, beharren, anhalten.

Persicaire, *m.* ὑδροσπίκτης, ἄγριοςπιττός, Wasserpfeifer (Pflanze), *m.*

Persicot, *m.* βοζόλα ἀπὸ ῥοδάκινουκουτσας, Pfirsichbranntwein, Persico, *m.*

Persienne, *f.* καράσινα, Gempierladen (vor den Fenstern), *m.*

Persiflage, *m.* περιγέλασμα, Spöttelen, *f.*, feiner Spott, *m.*

Persifler, *v. a.* περιγελῶ τινα μὲ χρηρὴν τρόπον (μὲ ὑποκρινόμενον ἔκτατον), εἰπὼν ἀνυπόβητον, ἀνέπικτον, höhnen, pöbeln; *v. n.* μισολογῶ, ὀνειδιζῶ ἄλλοι τῶν ἄλλων, pöbeln, teufeln.

nr., m. *Περγαλιώτης*
(rsiller), *Exditter*, m.
(τὸ ἰσχυρόν) m. ὄρεον,
περγαλιών, *Peters*
f.; — de macédoine,
Varfol, *Steinypich*, m.;
marnis, ὄρησελίον,
repich.

ὥστε λείπει ἡ ἀνταποδοξί μου,
sich außer Mithem laufen.

Pertinacement, adv. προσήκον-
τως, auf eine schickliche Weise.

Pertinent, ente, adj. προσή-
κων, schicklich, gehörig.

Pertuis, m. τρυπα, ἀνοιγμα,
Boch, n., Öffnung, f.; (mar.)
στεινόν μεταξύ νήσων, και στε-
νότητες, enge Durchfahrt, f.

Pertuisane, f. εἶδος κοντινιστοῦ,
λόγχης, Partisane, f., Art
Gefähr.

Perturbateur, m. -trice, f. τα-
ραξιοποιός, ὁποῦ προξενεῖ
ἀταξίαν, Störer, m., -in, f.

Perturbation, f. ταραχή, ἀτα-
ξία ἐσωτερική, Gemüths-
anruhe, f.

Pervenche, f. κληματαῖς βαφρο-
μήδης (χρότον τι), Winter-
grün (Pflanze), n.

Pervers, erse, adj. διεστραμ-
μένος, ὁπισθοποός, ἀνίσποδος,
κακότροπος, verkehrt, böse.

Perversion, f. μεταβολή καλοῦ
εἰς κακόν, Verfehlung, Ver-
derbung, f.

Perversité, f. δυστροπία, κα-
κοήθεια, Verkehrtheit, Stel-
tenverderbniß, f.

Pervertir, v. a. διαστρέφω, πα-
ρυσώω ἐκ καλοῦ εἰς κακόν,
verderben, verführen; — l'or-
dre de choses, ἀναποδογν-
ίζω τὴν τάξιν, προξενῶ ἀτα-
ξίαν, die Ordnung der Dinge
verkehren; — le sens d'un
passage, στρεβλώω τὸ νόη-
μα ἑνὸς λόγου (εἰς βιβλίον),
den Sinn einer Stelle ver-
drehen.

Pesade, f. εἶδος βήμματος τῶν

ἵππων, τινώνοναι τὰ λεπτο-
σθενῶ ποδάριον, χωρὶς νά απα-
ράξουν παντελὸς τὰ ὀπίσθια,
(von Pferden) Aufhebung f. der
Verderfäße ohne Bewegung der
hinten.

Pesamment, adv. βαρὺς, βα-
ρεῖα, (schwer, auf eine schwer-
fällige Weise.

Pesant, ante, adj. βαρὺς, schwer
(von Gewicht); βαρετός, ἐνο-
χλητικός, beschwerlich, lästig;
βαρὺς, ἀργός, ἀκαρπός, schwer-
fällig, langsam, träge; il a
l'esprit pesant, εἶναι βαρὺ-
νους, μανθάνει ἢ καταλαμ-
βάνει μὲ δυσκολίαν, er hat
einen schweren Kopf, er lernt
oder begreift schwer; ducat
pesant, φλωρίον σωστόν (κα-
τὰ τὸ ζυγί), vollwichtiger Du-
caten.

Pesant, f. ἡ βαρύτης, τὸ
βαρὺς, Schwere, f., Gewicht,
n.; — d'esprit, βαρύνουσα,
Stumpfheit, m., Dummheit, f.

Pesée, f. τὸ ζυγίσμα, das
Wägen, Wiegen, Abwägen.

Pèse-liqueur, m. μηχανή τις
μὲ τὴν ὅποισιν ζυγιάζονται τὰ
υγρὰ, ὑδρομέτρον, Wasser-
wage (Wierwage), f.

Peser, v. a. ζυγιάζω, wägen,
wiegen, abwägen; fig. ἐρμω-
ν, ἀκριβαθεωρῶ, erwägen,
überlegen, prüfen; v. n. ζυ-
γιάζω, βαρύνω (ἔχω τόσον ἢ
τόσον βάρος), wiegen, ein ge-
wissen Gewicht haben; fig.
— sur le coeur, βαρύνω (τὴν
καρδίαν), das Herz drücken,
auf dem Herzen liegen.

Peseur, m. ζυγιαστής, Wieger,
m.

Peson, m. στατήρα, κατόν,
Schnellwage, f.

Peste, f. πανούκλα, πανόλη,
Pest, f.; peste! int. εἰς τὴν
ἀνάγκην, ὡ τὸν διαβολόν,
der Heiler! daß dich doch!

Pester, v. n. φωνάζω, ὀρῶμαι,
βοῶμαι, αὐλῶμαι, φασχῶ,
(schimpfen, lästern, zanken).

Pestifere, adj. ὁποῦ προξενεῖ
πανούκλιαν, die Pest erzeu-
gend.

Pestiféré, ée, adj. πανουκλια-
σμένος, von der Pest ange-
steckt, pestifrant.

Pestilence, f. λοιμός, πανεπι-
κόν, Pestilenz, Seuche, f.

Pestilent, ente, adj. λοιμώδης,
ὁποῦ προξενεῖ λοιμὸν ἢ πα-
νούκλιαν, pestilenzlätisch, Pest
erzeugend.

Pestilenciel, elle, adj. μισμέ-
νος ἀπὸ λοιμὸν, λοιμώδης
πανουκλιασμένος, von der
Pest angesteckt, verpestet.

Pestilencieux, ense, adj. λοι-
μικός, κοληκτικός, pestartig,
aufliegend.

Pet, m. πυρρή, κλάνη, Wind
(Fur), m.

Pétale, m. πέταλον, ὑφύλλον
λουλουδιοῦ, Blumenblatt, n.

Pétalisme, m. πεταλισμός, ὃ
διὰ πέταλων ἀσπαραξισμός ἐν
Συρακουσῶν, die Verbannung
durch Blätter ehemals in Sy-
rakus.

Pétarade, f. ποροδός, καρδία
διὰ τὰ ἔλκεα, Farsen u. dergl.
Pferde; ἡ μίμησις τῆς ποροδῆς
ὁποῦ γίνεται μὲ τὰ πόδια

οι καταρροηδεις
ος), aus Betrachtung
den mit dem Munde
then.

f. (mar.) ελδης τη-
εις οχημα πυρριου
φραξιμα, Flammetart
liferer.

μηχανη τις πολεμι-
σχημα γουδιου) με
αν κρημνιζουσι τας
ων καστροων, Petar-
thorbrecher, *m.*; ει-
σαικιοι, Schwärmer,
n.

v. a. κτωσδ η κρη-
ην πυριαν του κα-
την μηχανην πε-
Thor mit der Petar-

m. εκεινος οπου
η βανει εις κνησαν
την petard, Petar-

n. πετασθη (φυριον
denzwurz (Pflanze), *f.*
la cour du roi pe-
σος αταξια, οπου
σας αυταξια, Die m. der
ig, wo jeder Herr

f. on cong, αν-
ατακτος, οπου ολοι
αυταξια, unordentliche
tung, *f.* wo alle heer-
ten.

adj. sièvre —, πυ-
μικος με σπειριδ
Fiebfieber, *m.*

f. pl. σπειριδ οπου
εις το πυριον απο
μικην, Fiecken *m. pl.*
dfeiber.

Pet-en-l'air, *m.* κοιτον τι πι-
τικον φροεμα των γυναικων,
kurzes Hantelkleid *n.* der Frau-
enzimmer.

Peter, *v. n.* κλάνω, fargen; *fig.*
τρίω (ως ξυλα οπου καιουν
κτλ.), prasseln, knistern.

Peteur, *m.* —euse, *f.* εκεινος,
εκεινη οπου κλάνει, Fargeter,
m.; Fargerin, *f.*

Petillant, ante, *adj.* ακτινοβο-
λων, τριζων, funkelnd, praf-
selnd (*v.* petiller).

Petilement, *m.* ακτινοβολημα,
τρίαιμον, das Funkeln, Praf-
seln (*v.* petiller).

Petiller, *v. n.* (δια το ομωαιον)
ακτινοβολω, αστραπτω, (von
den Augen) funkeln; (δια το
κρεσι), αφριζει, πηδω, χυ-
νεται, (vom Weine) sprudeln,
perlen; (δια φωταρ δια ελας
οπου ρεχεται εις την φωτιαν
και τα παρομοια) τριζω, (vom
Feuer, Salz im Feuer u. dgl.)
prasseln, knistern; (δια το αλ-
μα εις ταυς φλεβας), βυζει,
(vom Saute in den Adern) for-
den; *fig.* — d'esprit, λεγω
αταξια λογια, κεινω επιδει-
ξιν του πνευματος μου, wozu
ich seyn, wigeln; — d'impa-
tience, ειμαι πολλε ανυπο-
μονητος, sehr ungeduldig seyn,
vor Ungeduld verzeihen.

Pétiole, *m.* το τεικρον του φυ-
λου, Blattstiel, *m.*

Petit, ite, *adj.* μικρος, klein;
ολιγος, gering; κονθη, kurz;
ελαφρος, (schlecht); la petite
pointe du jour, η χαρμη,
der Andruch des Tages; *n. m.*
το μικρον, das Kleine; le pe-

lit (petit garçon) το (μι-
κρον) παιδι, der Kleine; la
petite, το μικρον κοριτσι, die
Kleine; — à —, *adv.* ολιγον
και' ολιγον, nach und nach.

Petit, *m.* κονταβι, και κάθε ζω-
ον νεογεννητον, das Junge
(von Hunden und andern Thier-
ten); faire des petites, (δια
το ζωα) κενω, (von Thieren)
werfen, hecken, Junge bekom-
men.

Petitement, *adv.* εις ολιγην
ποσότητα, ολιγοστιά, in ge-
ringer Menge, wenig, kärglich.

Petite-oie, *f.* η λαιμος, τα πο-
δια και το σπυριζι κτλ. της
χηνος (ως φαρητην), Gänse-
lein, *n.*; *fig.* fam. τα μικρο-
τεμα πράγματα οπου ανη-
κουν εις την φαρειαν, Klein-
lichkeiten *f. pl.*, die zum Anzuge
gehören; χωρίς οπου κειναι
τις εις γυναικα, δια να απο-
κρηση την αγαπην της, kleine
Gefälligkeiten gegen Frauen-
zimmer.

Petitesse, *f.* μικρότης, Klein-
heit, *f.*; μικροπρέπεια, Klein-
lichkeit, Geringsüdigkeit, *f.*

Petite-vérole, *f.* η τυλογίς
(τυλογιας), Blattern, Pocken,
f. pl.

Petite-vie, *v. vie.*

Petit-fils, *m.* εγγονος, Enkel,
m.; petite-fille, εγγονη, En-
kelin, *f.*

Petit-gris, *m.* αντιζάρι, das
graue Gähhorn; αντιζάρι
(γούνας από το αντιζάρι),
Grauwerk, *n.*

Petit-lait, *m.* δελφός του γάλα-
κτος, Molken, *f. pl.*

Petit-maitre, m. μένος ὁποῦ πταλίζεται πολλὰ καὶ χαμαριώνεται (τοῦρκ. τελεματῆς), junger geputzter Herr, Stutzer, *m.*

Petit-métier, m. ζυμαρικὸν τι λεπτόν, Fippelchen (Art dünner Kuchen), *n.*

Petit-neveu, petite-niece, m. f. ὁ ἐνός, ἡ θυγάτηρ τοῦ ἀνεψιῦ, ἡ τῆς ἀνεψιῆς, Sohn, *m.*, Tochter *f.* des Neffen oder der Nichte.

Petit-peuple, m. ὁ χυδαῖος λαός, das gemeine Volk, der gemeine Mann.

Petit-pieds, m. pl. (cuiss.) τὰ μικρότερα ποσὶν (ὅπου ὑψόνονται), das kleine Gesäß: gel.

Pétition, f. ἔκθεσις, παρακάλαισις, Wunsch, *n.*, Bitte, *f.*; περιχαλκεῖται γράμμα, Bittschrift, *f.*; (philos.) — de principe, λέγεται ὅταν ἀναγέρῃ τις δι' ἀποδείξιν ἐκεῖνο ὅπου ἀναγέρῃ ἀπόδειξιν, schlechterer Schluss *m.*, wenn man das, was erst bewiesen werden muß, als Beweis anführt (lat. petitio principii).

Pétitoire, adj. f. (jur.) action —, ἀγωγή ἵνα ἀπολάβῃ τις τὴν κυριότητα μιᾶς κληρονομίας ἢ ἄλλου τινὸς πραγματος, Anhalten, *n.*, Gesuch um den Besitz einer Erbschaft oder einer andern Sache.

Peton, m. sam. ποδαράκι, Hülse, *n.*

Pétouche, f. εἶδος κορχυλλίου, πορλίδα, Art Kammmuschel, *f.*

Pétorite, m. ἀμάξι τι τῶν ἀν-

χαλῶν) μετέστροφος τροχός, Art viertadriger Wagen (bey den Alten).

Pétreau, m. βλαστάριον ὅπου βλαστάνουν εἰς τὴν ῥίζαν (ἐνὸς δένδρου), Nebenschößling *m.* (aus der Wurzel eines Baumes).

Pétrél, m. πορλίτι τι ὅπου πετὰ τότε μάλιστα ὄναι πλησιάζη μία ἀνεμοζάλη, Sturm: vogel, *m.*

Pétrénx, euse, adj. πετρώδης, steinig.

Pétricherie, f. ὅλη ἡ προετοιμασία διὰ τὸ ψάσκειν τῶν γαῖδαροψάγων, die ganze Zubereitung zum Stodfishsange.

Pétrifiant, adj. ὅπου ἔχει τὸ ἐγὼν τὰ λεῖψων, versteinend.

Pétrification, f. πέτρισις, λίθωσις, Versteinern, *f.*

Pétrifier, v. a. πετρίωνω, λίθωνω, versteinern.

Pétrin, m. σκαφίδα ὅπου ζυμῶνουν τὸ ψάμι, Badtrog, *m.*

Pétrir, v. a. ζυμῶνω, kneten; fig. pétrir de malice, πολλὰ κακότροπος, κάκιστος, äußerst böshaft.

Pétrôle, m. πετρελακόν, Steinhöl, Bergöhl, *n.*

Petto, in —, κρυφίως, κατά τὸν, im Sinne.

Pétulamment, adv. προπετῶς, με ἀποκατὰ, με ὀργήν, mit Beschäftel, mit Ungedult.

Pétulant, m. f. ἀκαταμάχητος, ἀκαταμάχητος, Beschäftel, *f.*, Ungedult, *n.*

Pétulant, ante, adj. ἀπόκατος, ὀργαστικός, bestia, ungeschämt.

Petun, m. pop. (αχμινός) καπνός (τοῦρκ.) ἀχμινόν τοῦτον, (schlichter) Tabak, *m.*

Petuner, v. n. pop. (κατακαταναγκάζει) τερνὸν καπνόν, πίνω καπνόν, Tabak schmauchen, paffen.

Peu, adv. ὀλίγον, wenig; peu à peu, ὀλίγον κατ' ὀλίγον, nach und nach; dans peu, εἰς ὀλίγον καιρὸν, μετ' ὀλίγον, in Kurzem, nächstens; pour peu que, ὅσον ὀλίγον, τὸ παραμικρόν, wenn nur ein wenig; un peu, tant soit peu, ὀλίγον, ἀλίγαι, ein wenig; à peu près, σχεδόν, beynahe, fast; s. m. peu, τὸ ὀλίγον, das Wenige.

Penille, f. κομμάτι μέγαλον ἐπὶ τὰ ὅσα τὸν ἐκτίμασαν τὸ ἐπλοιοῦν, Probierstückchen *n.* von einem Metalle.

Peuplade, f. ἀποικία, Kolonie, Völkerschaft, *f.*

Peuple, m. λαός, γένος, Volk, *n.*; Völkerschaft, *f.*; τὰ κοινὰ αἰσῶς, das gemeine Volk, der Pöbel; τὰ φαρμακία ὅπου ῥέπουσιν εἰς μίαν λίανην διὰ τὰ πληθύοντα, Fischbrat, *m.*

Peupler, v. a. πληθύνω ἐν τοπον ἀπὸ λαόν, bevölkern — un élang, βάνω νέα φαρμακία εἰς μίαν λίανην, ein Reich mit Fischbrat belegen; v. n. πληθύνω ἢ πληθύνωμαι μετ' ἑνὶ γένει, sich vermehren (durch Fortpflanzung); ville bien peuplée, πόλις πολυ-

Ευανθροπος, Volksthe Stadt

pplier, m. *λέξη, δένδρο*
 Pappel, f. *Πάππελbaum, m*
 ur, f. *φόβος, Furcht, f*
 avoir peur, *έχω φόβον, φο*
βούμαι, Furcht haben, fi
fürchten; de — que, διε φο
βος, μήπως, aus Furcht d
—, damit nicht —, um nie

ureux, ense, *adj.* φοβητάς, φοβή, *substantif*, furchtsam, (schon von Pferden).

Phaeton, m. ἵκτος ἀμαξίου μὴ ἰσὺς τροχῶν, Phaeton, m.
Mit zweieräderiger Wagen.

αγέδευικη, *adj.* (μέδ
αγέδαικος, πληγή ὅπου
καταστρώγει, ως ἡ φραγὸς
um sich treffend (wie der Stabs
scham —, ἀσβεστότερον μεμ
νόμενον με ἄλλα τινὰ δορυμ
ατικὰ, Nachwasser, n.

phalange, *f.* φάλαγξ (τῶν πάλ-
λων Μακεδόνων), Phalanx
(der alten Macedonier), *f.*
(anat.) τὰ κόκκαλα τῶν δα-
κτύλων, Knöchelchen oder Gli-
eder der Finger; φάλαγγι-
κός, φάλαγγος φαρμακείου
die giftige Spinne, *f.*

phalangite, *m.* φαλαγγίτης
στρατιώτης τῆς φαλαγγος
Soldat *m.* in der Phalanx.
phalene, *m.* φαρφέλα νυκτε-
ραία, Nachtvogel (Schmetter-
ling), *m.*

Pharao, m. φαραῶν, πατρι-
αρχῶν, Pharao-Eitel, n.
Pharao, m. φάρος, φανός, φά-
ρος μεγάλον εἰς ἰσχυρόν

περγους δια να φεγγυ εις
καρδια, και ο περγος α
ιός, Beuchtsener, n., Beuch
thurm, m.

Pharisaïque, *adj.* φαρασαϊκή
pharisaisch.

Pharisäische, m. το φαρισαϊκόν, ὑπόκρισις, pharisaisch
Wesen, n., Heuchelei, f.

Pharisien, *m.* φαρισαῖος, *ph*
 risäer, *m.*

Pharmaceutique, adj. ὁ φαρμακικὴ εἰς τὴν φαρμακίαν
pharmaceutisch. *s. f.* μέλος τῆς
ἐπιστήμης περὶ συνθέσεως καὶ
χρήσεως τῶν ἰατρικῶν, *U.*
theferwissenschaft, *f.*

Pharmacie, *f.* ἡ τέχνη τοῦ συ-
θέναι τὰ ἰατρικὰ, Apotheke
kunst, *f.*

Pharmacies, *m.* φαρμακοποι-
(κοινῶς ἀποτεκμήρις), 24;
theater, *m.*

Pharmacopée, *φαρμακοποι*
Krotheerbuch, n.

Pharyngotome, m. (chir.) φρυγγότομον, ἐρυγκλείον χουρυγικόν, Art. Gazette bei ver schwollenem Halse.

Pharynx, *m.* (anal.) φαρυγ-
γας, Schlund, *m.*

Phase, *f.* (astron.) *ἡμέσις* (*ἡμέσις*), abwechselnder Sch.
m. des Mondes, Mondbeu-
m.

Phaséole, v. faséole.

Phébus, m. Φοῖβος (ὁ θεὸς τοῦ ἡλίου), ἡ ὁ Ἀπόλλων der Sonnengott oder Apollo
parler —, ἐξηγοῦμαι ὁ μεταφορικῶν καὶ ψυχολογικῶν λέξεων, (schwätzig) sprechen
sich (schwätzig) ausdrücken

le , μεταχειρίζομαι φρά-
σιν τετορνευμένην, καὶ δυσ-
νόητον, schwülstige Redens-
arten gebrauchen.

Phénicoptère, v. bécarru.

Phénigme, *m.* (méd.) *γαίην-
ζυν*, τὰ βροχία, Blasen-
stehende Mittel, *n. pl.*

Phoenix, m. φοῖνιξ (πουλλὴ μυ-
θολογικόν), der Phönix (fabel-
hafter Vogel).

Phénomène, *m.* *φαινόμενον*,
Erscheinung, Naturerscheinung,

Philanthrope, m. φιλανθρωπος,
Menschenfreund, m.

Philanthropie, *f.* *φιλανθρωπία*,
Menschenliebe, *f.*

Philologie, *f.* φιλολογία, Philo-
logie, *f.*

Philologique, *αἰφ.* φιλολογικός, philologisch.

Philologie, *m.* φιλολογία, Φηίολογ, *m.*

Philomèle, (poët.) φιλομήλη,
f. σήδου, *Philomela*, Nachtigall,
f.

Philosophale, adj. pierre —, φιλοσοφικός λίθος, Stein m. der Weisen.

(n Philosophus, m. φιλόσοφος, Philo-
sophus, m.

Philosopher, φ. π. φιλοσοφῶ,
philosophēten.

5 Philosophie, *φαιλοσοφία*, Welt-
weisheit, Philosophie, *φ*.

Philosophique, *adj.* (— *ment*, *adv.*) φιλοσοφικός, philosophikós.

Philire, m. g. *Phlegon*, Elebsöstrand,
1: m.

Phimosia, *adj.* (chir.) φημίσις (στένωσις τῆς ἀκροφωσίδος), Verengung *f.* der Vorhaut.

Philebotomie, *f.* (chir.) φιλεβοτομία, Aderlaß, *m.*

Philebotomiser, *v. a.* (chir.) φιλεβοτομῶ, (einem) zur Ader lassen.

Phlegmatique, *v.* *phlegmatique*.
Phlegine, *v.* *phlegme*.

Phlogistique, *m.* *phlogiston*, *m.* (chim.) τὸ φλογιστικὸν μέρος τῶν σωμάτων, τὸ φλογιστὸν, Brennstoff, *m.*, Phlogiston, *n.*

Phlogistique, *adj.* φλογιστικός, entzündbar.

Phlogose, *f.* (méd.) φλόγωσις, (ζῶτα ὑπὸ ἔλαφον ἔχεται εἰς τὸν ἀνθρώπον), fliegende Fiage, *f.*

Pholade, *f.* φολάδα (κογχύλιόν τι), Pholade, Steinmuschel, *f.*

Phosphore, *m.* (chim.) φωσφορος, Phosphor, Phosphorus, *m.*

Phosphorique, *adj.* φωσφορικός, phosphorisch.

Phrase, *f.* φράσις, Redensart, *f.*

Phrénésie, *phrénétique*, *v.* *frénésie*, *frénétique*.

Phthisie, *f.* φθίσις, πτιχίον, ὄστις, Schwindsucht, *f.*

Phthisique, *adj.* φθισικός, πτιχίος, schwindsüchtig.

Phu, *v.* *valériane*.

Phylactère, *m.* φυλάκτηρ, ganz beifiches Schutzmittel, *n.* φυλάκτηριον τῶν παλαιῶν Ἑβραίων, Denkfettel *m.* der alten Juden.

Phyllitis, *f.* φυλλίτις (φυτόν), Hirschnagel (Pflanze), *f.*

Physicien, *m.* φυσικός, ὁ εἰδὼς τὴν φυσικὴν, Lehrenter der Naturwissenschaft, Physiker, *m.*

Physiologie, *f.* φυσιολογία, Physiologie, *f.*

Physionomie, *f.* φυσιογνωμία, Physiognomie (Gesichtsbildung; Gesichtsfunde), *f.*

Physionomiste, *m.* φυσιογνώμων, Physiognom, *m.*

Physique, *f.* ἡ φυσική, Physik, Naturlehre, *f.*; *adj.* φυσικός, physisch, natürlich.

Pianclair, *m.* καθαρήτριος, klarsichtiger, zur Verführung dienend, Verführungsz.

Piaffe, *f.* *fam.* ἀλαζονεία, καύχησις, Prahlerei, Grobthueren, *f.*

Piaffer, *v. n. fam.* ἀλαζονέομαι, καυχώμαι, prahlen, groß thun; (διὰ τὸ ἀλογον) περιπατῶ με ἐυγενικώτερον ποδίστημα, (von Pferden) stolze Schritte machen.

Piaffeur, *m.* ἄλογον ὄπου ἔχει τὸ ἐυγενικώτερον περιπάτημα, Pferd *n.*, das einen stolzen Gang hat.

Piailler, *v. a. fam.* γωνάζει (κυρίως διὰ τὰ παιδιὰ ὅπου διὰ παίγμι καὶ κακῶν γωνάζουσι παντοειρώ), schreiben (von Kindern, aus Eigensinn oder Bosheit).

Piaillerie, *f. fam.* γωναίς παιδιῶν, das Schreiben (von Kindern).

Piailleur, *m. enu. adj. fam.*

ὁ ποῦ γωνάζει, Schreier, Schreihals, *m.*

Pian, *m.* τὸ ἀγροδιακὸν πάθος (εἰς τὴν Ἀμερικὴν), Lustseuche (in Amerika), *f.*

Piano-forte, *forte-piano*, *m.* εἶδος κλεισθίου, Pianoforte, Fortepiano, *n.*

Piano, (*mus.*) ἀπαράλλα, γλυκά, piano, gelinde, leise.

Piastre, *f.* πιάστρα, γυμνὸν ἀργυρῶν τῆς Ἰσπανίας, Plaster, *m.* (spanische Silbermünze), γροῖσι τῆς Τουρκίας, türkischer Piaster.

Piander, *v. n. fam.* μονομουρῶ (κυρίως διὰ τὰ παιδιὰ καὶ ἀδυνάτους ὅπου παρικοινώνεται κλαύντες), greinen, weinern; (διὰ ὄργον ὁ ποῦλα) γωνάζει, (von jungen Dählern) weinen.

Pic, *m.* παντολαίτης, περιδομάχος (πολλὰ τε εἰς τὴν δόσιν), Specht, *m.*; εἶδος πίπτος, Spitzhant, Spitzhaude, *f.*; λέξις τοῦ παιζέτου, ὅταν ἐκείνος ὅπου πρώτος παιζῇ, μεταρῶς τὰ τριάντων γωνίς τὰ μετρησθῇ ὁ ἄλλος αὐτῇ, καὶ τότε ἀντὶ ταπεινότητος λέγει ἐξήκοντα, καὶ πύθ ἀγεται πίκο, πίκω, (im Pletsche) Schilger, *m.*; (géogr.) ὄρος υψηλότερον, ἕως Βέρν, Spitzberg, *m.*; ἂ —, αὐτο. κατὰ κάθετον, senkrecht, gerade herunter.

Pica, *m.* πίκω, πάθος τι ἐνστάμενον εἰς τὸ γὰ τραγῶν ὁ πάσχειν, με μεγάλην ἐπιθυμίαν, ἀβυσσὴν, ζωβουρα, πηλὸν, κτλ., Gelüsten (zur

Speiße untaugliche Dinge, als
Raif, Aeflen, Thon it. zu effen),
n.

Picholine, f. *λίαν*, από τὰς
πλέον μικράς, Olive f. von
der kleinsten Art.

Picorée, f. *κουρσορία*, κυρίας
παις δι' εστιασμένας αὐτοθε-
λήτως ἀγρῶν ναὶ κουρ-
σίουον τριγύρω εἰς τὸ πλου-
τῶσαι τοὺς, Plündern, Beu-
temachen, Marobdiren, n.; fig.
διὰ τὰς μέλισσας ὅταν πι-
πλῆθον τὰ ἄνθη, das Beu-
temachen der Bienen.

Picorer, v. a. *κουρσοῦν*, plün-
dern, marobdiren; fig. (διὰ τὰς
μέλισσας), *πιπλῶν*, (von
Bienen) nach Beute ausfliegen.

Picoreur, m. u. *Maraudeur*.

Picot, m. *ακλίδρα*, ἀγκύρα τοῦ
ξύλου (ἀπὸ κορυφῶν δένδρων
κομμένον), Baumsturz, n.;
συμφορῶν τε εἰς τὴν ἄκρην
τῶν κρασπέδων, *βάσσην*, pl.
an einem Saume.

Picotelement, m. *κέντημα* προερ-
χόμενον ἀπὸ τὰ ὑπὸ τοῦ σώ-
ματος, *Prickeln*, *Stechen* (in
der Haut), n.

Picoter, v. a. *κέντῶ*, *τρυπῶ*
(διὰ προσεχόμενα ἀπὸ δρι-
μύτην τῶν ἰγῶν τοῦ σώ-
ματος), *prickeln*, *stechen* (in der
Haut, von scharfen Säften ic.);
(διὰ πουλλὰς) *τρυπῶ* μὲ τὴν
μύτην, (von Bögen (mit dem
Schnabel) *haden*, *picken*; fig.
πριτσῶν τινὰ μὲ *ἐγγικτικὰ*
λῆγνα, *sicheln* (auf einen).

Picoterie, f. *λόγια ἐγγικτικὰ*
πρὸς τινα, *Sticheley*, *Stichels*
rede, f.

Picotin, m. *μικρὸν μέτρον* μὲ
τὰ ὁποῖον μετροῦνται τὰ βρομ-
μὰ ὀδόντων τῶν ἄλλων.
Mäßen n., den Fader für ein
Pferd abzumessen; ἡ ποσότης
τοῦ βρομμοῦ ὁποῦ ἴσεται εἰς
τὰ ἄλλα, Mäßen Fader.

Pie, f. *κίττα*, *πυκλὴν* τι, *κι-
ρκαζι*, *Glaser* (Meister), f.;
κρέας κινεψίαν (ψημένον
εἰς τὴν ἑσχάραν καὶ ἑκράζε-
σμενόν), auf dem Roste ges-
bratenes und wieder aufge-
wärmtes Hammelfleisch, n.;
fromagella — *εἶδος ἄσπερον*
τυριού, *weißer Käse*, m.; *che-
val* — *ἄλλορον μαῦρον καὶ*
ἄσπερον, *Schede*, f.

Pie, adj. f. *neuvre* — *ἔργον*
τῆς ἐκκλησιᾶς, *milde Stift-*
ung, f.; — *mière*, (anat.) *ἐν*
τῶν περιτολγμάτων τοῦ μος-
λοῦ, *περιτοσίος μήνη*; *die*
weiche Hinhaut (pra mater).

Pièce, f. *κομμάτι*, *μέρος*, *Stück*,
n.; *Thell*, m.; *μικρὸν κομ-*
μάτι *πανί* κτλ., *Stück m.*, *Stück-*
chen n. *Einwand ic.*; *κομμάτι*
ἀκέραιον, *ganzes Stück* (von
einer Sache); *une* — *de toile*,
ἓνα κομμάτι πανί, *ἓνα κομ-*
μάτι ῥούχων, *ein Stück Lein-*
wand, *ein Stück Tuch*; *γυ-*
λῆν τῶν γυναικῶν, *Brustlatz*
m. der Weiber; — *de vin*,
μέτρον κρασί, *βαρέλι*, *βαυ-*
τῆ, κτλ., *ein Stückfaßn. Wein*;
κομμάτι ἡμι ὀντίς, *Gemach*,
Stimmer, n.; (*μικρὸν*) *σπυ-*
ροσμμα, *πόνημα*, (kleine)
Schiff, f.; *Βρετchen*, n.;
— *de theatre*, *κομμάτι*, *δη-*
λαστ δρᾶμα, *κομωδία ἢ τρι-*

γωδία, *Stück*, *Theaterstück*;
(mus.) *ἀνδρῆμα τι μουσικόν*,
Stück, *Musikstück*, n.; *ἀρμ-*
μα, *μορέτα*, *Gelbstück*, n.;
— *de bétail*, *κεφάλι* (διὰ
βῆν), *Stück Vieh*; *Il a cent*
pièces de bétail, *ἔχει ἑκατὸν*
κεφάλια βῆν (όλον) *βῆν*,
ἑκατάδες κτλ., *er hat hundert*
Stück Vieh (Dahsen, Kühe ic.);
— *d'artillerie*, — *de caupon*,
καυόν, *τόπι*, *Kanone*, f.;
Stück; *pièces de batterie*,
τὰ μεγάλα τόπια ὁποῦ μετα-
κινεῖσθαι εἰς τὰς πολιορ-
χίας, *Belagerungsgeschütze*, n.;
— *de campagne*, *τὰ τόπια*
ὁποῦ σῶνται μὴ τὰ το στρα-
τευμα καὶ ὁποῦ δὲν μετακιν-
εῖσθαι εἰς τὰς πολιορχίας,
Fieldstück, n. pl.; *pièces de*
donze, *de vingt-quatre*,
τόπια ὁποῦ φέρουν βόλια δώ-
δεκα ἢ εἰκοσιτέσσαρον λι-
τρῶν, *zwölfsfüßiger*, *Vier-*
undzwanzigfüßiger, m. pl.;
monde, *Geldstück*, n.; (εἰς τὸ
παίγνιον τοῦ *σικρατίου*),
ἡ βασιλίσσα καὶ τὰ λοιπὰ τῆς
πρώτης ἀράδας, (im Schach-
spiel) *Figur* (auch: *Offizier* m.)
f.; *παίγνιον*, *ὁποῦ πᾶσις τις*
εἰς τινα, *Stretch*, *Poffen*, m.;
la pièce qu'on lui jous est
plaisante, *νόστιμον παίγνιον*
τοῦ *ἐπαίγαν*, *man hat ihm ei-*
nen artigen Stretch gespielt;
pièces, pl. τὰ *γυμνασια* ὁποῦ
ἀνέκων εἰς ἓνα κοινολόγημα,
Acen, f. pl., *Acenstücke*, n.
pl.; *être armé de toutes pié-*
ces, *εἶναι ἀρματωμένος ἀπὸ*
ἐπανω ὅς καίω, *vom Kopf*

ὅτις zum Fusse betraffet seyn; *fig.* Dormir tout d'une —, κοιμώμεθα ἀδικήτως, χωρίς τὰ ζῆπνῳ, in Einem fort schlafen; cet homme est tout d'une pièce, πῦός ὁ ἀνθρώπος εἶναι ταῖς, καὶ διὰ λυγρῆς, εἶναι πῶτηρός, καὶ διὰ μεταβάλλεται ἀπὸ τὴν πρώτῃ γνώμῃ. Der Mensch ist steif, beugt sich nicht; er ist steif und fest in seiner Meinung; pièce à pièce, τὸ ἐκ κομμάτι κατοικῶν εἰς τὸ ἄλλο, Stück für Stück.

Pied, *m.* ποῦς, πόδι, ποδάρι, Fuß, *m.*, Bein, *n.*; νόχι (ἀλόγως), Fuß (eines Pferdes), *m.*; ποδάρι (ἐλαφιοῦ), Fuß (eines Hefisches), *m.*; — d'un arbre, τὸ κατω μέρος τοῦ δένδρου ὅπου εἶναι αἰμά εἰς τὴν γῆν, ῥίζα τοῦ δένδρου, Fuß (Wurzel) eines Baumes; — d'une montagne, πρόποδες ἑνὸς βουνού, Fuß eines Berges; — d'une table, d'une chaise etc., ποδάρι τραπέζης, σκαμνίου κτλ., Fuß eines Tisches, Stuhles etc., Tischbein, Stuhlbein etc.; petits pieds, τὰ ἐλάττω, εἰς ὀρθότητα, καὶ ἄλλα μικρὰ ποικίλα, kleines Gebirgsgebirge, als: Wachteln etc.; pied (mesure d'un ic), ποῦς μέτρον, Fuß, Schuh (als Maaf); pied d'un vers, ποῦς μετρικός (εἰς στίχους ποικηλικός), Fuß, Versfuß; pied d'oieille, γαρνερυλλία, Rutenstock, *m.*; à pied, πεζός, zu Fuß; mettre pied à terre, ξεπεδεῖν, καταβαλεῖν ἀπὸ τοῦ ἄλογον,

ἀπὸ τοῦ αἰμά, ἀπὸ τοῦ καράβι, absteigen (vom Pferde), aussteigen (aus dem Wagen), aus Land gehen, aus dem Schiffe steigen; être sur un bon pied dans le monde, ἔχω καλὸν ὄνομα, εὐάληθον εἰς τὸν κόσμον, bey den Leuten in Achtung stehen; être sur le (un) bon pied, εἶμαι εἰς καλὰς περιστάσεις, εἰς καλὴν κατάστασιν, εἶμαι καλὴν ἡμέραν, in guten Umständen seyn; mettre sur pied des troupes, (βαλεῖν εἰς τὸ ποδάρ) συναθροῖσθαι στρατεύματα, Truppen auf die Beine bringen; il a un — de nez, εἶναι μετὰ τὸς μύτην, λέγεται περιγλιστικῶς διὰ τὴν ὅπου δὲν ἐπιτεταίνει εἰς ἐπὶ δεξιὴν ὅπου ἐκ χειρὸς ἔσθῃ, er hat mit einer langen Nase abziehen müssen; réduire un plan en petit pied, τὸ μεγαλύτερον σχεδιάζω εἰς μικρόν, eine Zeichnung ins Kleine bringen; être réduit au petit —, εἶναι εἰς στενοχωρημένην κατάστασιν, in schlechten, bedrängten Umständen seyn; au — de la lettre, κατὰ γράμμα, nach dem Buchstaben, buchstäblich; γὰρ ἐκ τὴν ἀλήθειαν, die Wahrheit zu sagen; pied à pied, βῆμα πρὸς βῆμα ἀγὰλ ἐγάλα, μετὰ πολλὴν προσοχὴν, Schritt vor Schritt, langsam, bedächtig, vorsichtig.

Pied-d'alolette, *m.* γυνὸν τι, δελφίνιον, Mittersporn (Pflanze), *m.*

Pied-de-bœuf, *m.* παιγνίδι τῶν παιδιῶν, Art Kinderspiel, *n.*

Pied-de-chast, *m.* καυαλίον, γυνόντι, Rachenpfötchen (Pflanze), *n.*

Pied-de-chèvre, *m.* σίδηρον τι εἰς σχῆμα ποδὸς αἰγός, διὰ σηκῶν προτομῶν, Wellfuß (zum Heben von Lasten), *m.*

Pied-de-lion, *m.* λεοντοπόδιον, γυνόν, Löwenfuß (Pflanze), *m.*

Pied-de-lièvre, *m.* λαγοπόδιον, γυνόν, Hasenpfötchen, *n.*, Hasenfüß (Pflanze), *m.*

Pied-de-pigeon, *m.* εἰδος γαρνιού, γυνόν, Taubenfuß (Pflanze), *m.*

Pied-droit, *m.* ἡ δεξιὰ παροστής τῆς ὀφθαλμοῦ, die rechte Schulter, *f.*

Piedestal, *m.* βάσις στύλου, βάθρον, Säulenfuß, Säulenstall, *m.*, Fußgestell

Pied-fort, *m.* νόμισμα τι χρυσού, ἢ ἀργυροῦν μεγάλιστον ἀπὸ τὰ συναρμισμένα, διατύπον, Probeschlag, *m.*, Probemünze, *f.*

Piedouche, *m.* μικρὰ καὶ νόστιμη βῆσις ἐγγύματος τινός, kleinste zerstückte Fußgestell (einer Wälsche), *n.*

Piège, *m.* παγίς, παγίδα, Schlinge, ge, Falle, *f.* (prop. et fig.)

Pierraille, *f.* χοιρὸς αἰμῶς ἀνακατωμένος μετὰ χαλκῶν, grober Kies, *m.*

Pierre, *f.* λίθος, πέτρα, Stein, *m.*; ἄμμος (ἡ λίθος) εἰς τὴν προθεσιν ἢ εἰς τὰ νεφρα, Stein, Blasenstein, Nierenstein; — à chaux, ἀπεσπομασμένος, Kalkstein, *m.*

errée, f. αἰλάκι πέτρινον εἰς τὴν γῆν διὰ τὰ τεχνία τὸ νερόν, Steingetinnel, n.

erreries, f. pl. πολυτρίαι λίθων, πετράδια, Edelsteine, m. pl.

errette, f. μικρὴ πέτρα, λιθάριον, Steinchen, n.

erreux, ense, adj. πατριώτης, heimlich; heimisch.

ervier, m. ἕδος κανονίου ἀπὸ τοῦ ὁποῖον ῥέπουσι πετρεῖνα βόλια, Streithüch (Kanon), n.

errures, f. pl. οἱ μικροὶ κομμοὶ εἰς τὸ κατὰ μέρος τῶν κεφαίων τῆς ἐλάφου, die Knöpfchen n. pl. unten am Stirnsgeweiche.

été, f. εὐσέβεια, Frömmigkeit, n. v. v. furcht, f.; — **filiale, f.** ἀγάπη πρὸς τοὺς γονεῖς, kindliche Liebe, f.; (blas.) ὁ περικλινὸς ὅπου ἀνοίγει τὸ στήθος του διὰ τὰ θρήνη μετὰ τὸ αἶμα των τὰ πονάκια του, (auf Wappen) ein Pfistkan, der sich die Brust aufreißt, um seine Jungen mit seinem Blute zu ernähren.

éter, v. n. (au jeu de quilles, εἰς τὸ παίγνιον τῶν πασσαλίσκων, im Kegelspiel, v. quille), κρατῶ τὸ ποδάρι εἰς τὸν διαρυσμένον τόπον, Fuß halten; so —, λαμβάνω κατὰ τὰ μέτρα μου, κἀμω τι μετὰ πολλὴν προσοχὴν, seine Maasregeln nehmen, mit vieler Vorsicht verfahren; — **le gouvernail, n.** βάρυ σημεῖα εἰς τὸ τημὸν, διὰ τὰ γὰρ πόσον βυθίζει εἰς τὸ νερόν, am Steuer rudern setzen machen, um zu

sehen, wie weit es ins Wasser geht.

Piétiner, v. n. συζυγοταῖζω τὰ ποδάρια, mit den Füßen zap-peln, trippeln.

Piélon, m. πῆδος, Fußgänger, m.

Piètre, adj. ἀγρίος, οὐδαιώης, elend, armselig.

Pièlrement, adv. εἰς τὴν πορὸν οὐδαιώειον, auf eine armselige Weise.

Pièlerie, f. fam. πρᾶγμα οὐδαιώειον, elendes Zeug, Schutz, m.

Piette, f. γαλαγίς (πηγὴν τοῦ ὕδατος μετὰ πᾶντα), weiße Blonne, f., weißer Taucher (Wasservogel), m.

Pieu, m. παλόν, Pfahl, m.

Pieusement, adv. εὐσεβῶς, fromm, mit frommim Sinne.

Pieux, ense, adj. εὐσεβής, θεοσεβής, fromm, gottesfürchtig.

Piffre, m. — esse, f. pop. χορδοκολλίς, χορδοκολλησσα, Dickwank, Dickschulter, m.

Pigeon, m. περιστέρη, Taube, f.; **une paire de pigeons, ένα ζευγάρι περιστέρια** (fortané, ein Paar lebendige Tauben; **une couple de pigeons, ένα ζευγάρι περιστέρια** έτοιμα-μένα διὰ γάμους, ein Paar zur Speise zugerechtete Tauben.

Pigeonneau, m. περιστερῶν, junge Taube, f.

Pigeonnier, m. περιστερῶν, περιστερῶν, Taubenschlag, m., Taubenhaus, n.

Pigne, f. (mine et monnaie), τὸ ἐσθὴν ὅπου μνησκι ἀγὸν λαγαροσθὴ ἀπὸ τῶν ἐδρά-γμων, Silberfuchsen, m.

Pignocher, v. n. fam. τρώγω με ἀπορεῖλαν, ehut Appetit essen, knauspeln.

Pignon, m. ὁ τοῖχος μὲς ὀ-κίας λίγων εἰς ἀκμήν, ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ ὀκίου ἀνοικυῖα ἡ στήλη, Giebel m. elach Hauses; τὸ κοινονίον, Vinie, f.; (méc-cao.) τοῖχος ἰσοοντιστός, τοῦ ὁποῖου τὸ δόρτιον ἐκβαλόντων εἰς μεγαλύτερον τοῖχόν, Getriche, n.

Piguoné, ée, adj. (blas.) ὁ ἐνομήτως ἐκ αὐτοῦ εἰς κλί-μα, καὶ ἐκ μέλους εἰς πρυ-μῆς, giebelförmig und auf bei-den Seiten wie eine Treppe ge- flaltet.

Pignoratif, adj. (jur.) εἰς τὴν πορὸν ἐνέχυρον, ὡς ἐνέχυρον, unterpfändlich, pfandweise; **contrat pignoratif, συμφωνία διὰ πρᾶγμα τι ὅπου πα-ροδίδεται τινὸς ὡς ἐνέχυρον, Pfandvertrag, m.**

Pilastre, m. στήλος τις τετρά-γωνος, viereckiger Pfeiler, m.

Pilan, m. πιλῆσι, Mäse m. mit Butter abgedocht (türkisches Piffas, gewöhnlich, aber nicht richtig; Piffau).

Pile, f. στήλος πρᾶγματων ἐν-τάκτως πασπορευμένων, Haus- fen, Stoß (aufgeschichteter Sachen); **γουβί, Mäse, m.**; **στήλος γουβίου, Bruden- pfeiler, m.**; τὸ μέρος τοῦ νο-μίσματος ὅπου εἶναι ἡ ἄκων τοῦ ἡγεμόνος, Rückseite, (Wils- seite) einer Münze.

Piler, v. n. χαπαρίζω εἰς τὸ γου-βί, im Mäseel Ramplen; συν- τρίζω, κατακομματίζω, stec-

σφην, zermalmen; *fig. fam.* τρώγω, schreien (d. i. essen).

Pileur, *m.* έκείνος όπου κοπανίζεις εις τὸ ρουδί, Stößel, Stampfer, *m.*; *pop.* γκαγᾶς, πολυέλεος, Dreßer, Bißstaf, *m.*

Pilier, *m.* στύλος τετραγώνου, εξάγωνος κτλ. ἢ κλ. οὐκ στρουγυλός, (ediger) Pfeiler, *m.*; στύλος ξύλινος ἢ ἔξλον μακρὸν μεταξὺ τῶν ἀλόγων εἰς τὸ ἀγοῦρι, Stallbaum, Standaubaum, *m.*; στύλος ἀίματος (εἰς τὸν όποιον δένουν ἀπὸ τὸν λαμβὸν τὸν κατὰδικον), Schaudpfahl, *m.*

Pillage, *m.* λεηλατισμα, κούρσεννα, Plünderung, *f.*; έκίνα όπου ἐπῆρην εἰς τὸ κούρσεννα, das geplünderte Gut.

Pillard, *arde*, *adj.* όπου ἔκαπῃ νὰ κούρσεν, räuberisch, zum Plündern geneigt.

Piller, *v. v.* κούρσεννῶ, λεηλατῶ, plündern, rauben; (διὰ τὰ σκυλιά) διάττομα εἰς νιν, όρμῶ κατὰ τινος, (von Hund) anfallen; pille! πιάσει τον (λέγεται εἰς τὰ σκυλιά), nach an!

Pillerie, *f.* λεηλατισμα, κούρσεννα, τρόπος νὰ ἐργάζη τις ὡπια ἀπὸ ἄλλους με βίαν, Plünderung, Erpressung, *f.*

Pilleur, *m.* λεηλάτης, Plünderer, *m.*

Pilon, *m.* ρουδοχείρι, Irdschöpannon, Stößel, *m.*, Mörseltrule, Stampfer, *f.*

Pilonner, *v. a.* — la laine, ἀγκιστρῶν τὸ μᾶλλῃ εἰς τὸν

λέβητα διὰ νὰ ἐπιλυθῇ, γνάφω, walfen (Wolle).

Pilori, *m.* είδος κλωβόν όπου στέφεται τριγῶν εἰς κονταρίκι, καὶ εἰς τὸ όπιστον σφαλοῦν έκείνους (ἢ έκείναις) όπου ἔκαμαν κακὴν μικρότερον κακοῦργημα, Drilhdäuschen, *m.*; *Placendhäuschen*, *m.*; στύλος ἀίματος εἰς τὸν όποιον δένουν τὸν κατὰδικον ἀπὸ τὸν λαμβόν, Pranger, Schaudpfahl, *m.*

Pilrier, *v. a.* γηβερίζω, βάνω εἰς τὸ κλωβόν τὸ λεγόμενον pilori, einen (oder eine) in das Drilhdäuschen sperren, drillen.

Piloselle, *f.* όρτον τι, μωσωτίς, Müselschellen (Pfänge).

Pilote, *m.* ἔργον τι ἀπὸ παλουκία, Pfahlwerf, *m.*; (mar.) ναυκλήρια, (τέχνη τὸν τιμονιόν), Steuermannskunst, *f.*

Pilote, *m.* ναυκλήρος, τιμονιάρχης, Steuermann, *m.*

Piloter, *v. a.* χώνω παλοκία διὰ θεμελίον χιτρον, Pfähle in den Grund eines Hauses einzrammen.

Piotis, *m.* παλοῦχι χονδρόν, καὶ σιδηρωμένον εἰς τὴν ἄκραν, τὸ όποιον πηγρουν εἰς τόπον νοτιέρον διὰ νὰ κτίσουν ἐκείνῳ, Grundpfahl (den man in festen Boden eintammt), *m.*

Pilule, *f.* καταπόδιον, χάπι, Pille, *f.*; *fig.* faire avaler — ἃ q., λέγγω, μαλόνῃ τινα σοβαρῇ, einem eine Pille zu verschlucken geben (*fig.*); *fig.* dorer la —, χρυσάσω τὰ ναπία λέγεται ότιεν με κόλιν

καίεν, καὶ τέχνην παρακρῆ τίς τινα νὰ χαμῇ ἔνα πρῶγμα διὰ τὸ όποσον εἶχε ἐκείναι, eine Pille vergolden (*fig.*)

Pimbèche, *f. fam.* λέξις κατωροτήσεως πρὸς γυναῖκα όπου στολίζεται καὶ ὑπερηφανύεται με ἄντοστον τρόπον, Bittaffe, *m.*

Piment, *m.* βότρυς, ἔμβροσθον, φυτόν τι, Traudentrant, *m.*; — poivre d'inde, φυτόν, καρυζάρ, französischer Pfeffer, *m.*

Pimpant, *ante*, *adj.* (χλευαστικός) ὁ μεγαλοπρεπής καὶ πλοῦτος κατὰ τὰ φροῦματα, (Schetz) schön gepuzt, heraufgepuzt (*fam.* aufgedonnert).

Pimpésouée, *f. fam.* γυνή όπου κμαρῶναι, καὶ ὑπεραίρεται, Bietasse, *m.*

Pimprelocher, *v. a. fam.* σπρίζω τὰ μαλλιά με γελιδνώ τρόπον, die Haare auf eine lockliche Art zieren.

Pimprenelle, *f.* φυτόν τι, τίκουον, ζερήτης, Pimpinelle (Pfänge), *f.*

Pin, *m.* πνεκη, κουκουναρί, πίτυς, πιτυά, Pichte, Kiefer, Tanne, *f.*

Pinacle, *m.* (μόνον εἰς τὴν θέαν γραφήν) πτερύγιον τοῦ Ιεροῦ, (nur in der Bibel) Zinnberg, des Tempels; mettre q. sur le —, ὀψώνω τινα με τοῖς ἐκείνους, einen blo in den Himmel erheben; être sur le —, ἐντάσσεσθαι εἰς μεγάλον εὐτυχίαν, sich auf dem Gipfel des Glücks befinden.

Pinasse, *f.* πλοῖον τι όπου κτελλέται με πικρία καὶ κουπί

Pinasse (kleines Schiff mit Segel und Rudern), *f.*

Pinastre, *m.* ἀγριοξουνταριά, wilde Fichte, *f.*

Pince, *f.* ἡ ἀκρά των ποδῶν των ζώων, Spitze *f.* des Fußes bey einigen Thieren; ἡ ἀκρά των πτερόων των πτερόων, Spitze *f.* am Aufsetzen; τα δύο μπροστάνα ὀδόντια της κατωῦν σαγόρος τοῦ ἀλόγου, die beiden Vorderzähne *m. pl.* in der untern Kinnlade der Pferde; δέντρου, ἀνέσφρωμα τοῦ παριού εἰς σχῆμα μετατόν, selbige Falte *f.* an einem Aste; ἔξω αὐτῆς εἰς σχῆμα μοχλοῦ, Hebeln, Brecheisen, *n.*

Pinceau, *m.* ὁ ζωγραφικὸς κάλαμος, καὶ μεταφ. ὁ τρόπος τοῦ ζωγραφίσαι τινὸς ζωγράφου, Pinsel, Mahlerpinsel, *m.*; fig. Pinsel (des Mahlers), *Met. f.* zu mahlen, die Farben zu geben.

Pincee, *f.* ὅσον ἡμπορεῖ τις νὰ πιάσῃ με δύο ἢ τρεῖς δακτύλα, μία πρὸς, ein Paar Finger voll, eine Prisse, *f.*

Pincehier, *m.* ἀγγεῖον τι τῶν ζωγράφων ἐπισημῶν εἰς δύο, εἰς τὸ ἔν μέρους εἶναι τὸ λυτὸ ὅπου τοῖς χρειάζεται διὰ νὰ διαλέξουν τὰ χρώματα, καὶ εἰς τὸ ἄλλο πλεοναῖσι τὰ καλυμνέ τους, Pinseltrag (der Mahler), *m.*

Pince-maille, *m. fam.* φλογεροῦσιτος, Erzschneider, Plasmistischer.

Pincer, *v. a.* τὴν πῶ, fassen, zwicken; χωρίζω με

τὸ δακτύλου τὸ μικρὸ πλαστικὸν τοῦ δένδρου διὰ νὰ μὴ πλαστῇσιν πάλιν, mit den Fingern die kleinen Ästgen abschneiden; (mus.) ἔγγίζω τὰ μουσικὰ ὄργανα με τὰ δακτύλα (ὡς τὸ ψαλτήριον, καθάρον κτλ., als: die Harfe, Clavir &c.); ἐλέγχω τινὰ ἐστρώσαν χλευαστικῶν, περιπαῖων μὲ λόγια ἐγγικτικῶν, auf einen Nischen; — de denx, σηγγίζω δυνατὴν τὴν κοιλίαν τοῦ ἀλόγου με τὰ κεντρὰ (τὰ μοχροῦσιν), einem Pferde beide Spornen geben.

Pincer, *m.* τὸ πλησίον τοῦ κεντρίου (μοχροῦσιν) εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ ἀλόγου, χωρὶς ὁμοῦ νὰ κεντρήσῃ, das Anschließen der Spornen.

Pincette, *f.* τὴν πῶ, Bängelfchen, *n.*; pincettes, *f. pl.* πωργίον, Fruchtzange, *f.*

Pinchina, *m.* ὁυζόν τι χορδόν, Art großes Luth, *n.*

Pinçon, *m.* τὸ σημεῖον ὅπου μνησκι εἰς τὸ δένδρον, ἀφ' οὗ ἐκτετασθεῖς sic, Knipp, Kniff, *m.*, blauer Fled *m.* vom Aneipen; τὸ γλωσσίδιον τοῦ πετάλου με τὸ ὑπὸν στερεώνεται τὸ πτεῖλον, Bängelfchen *n.* am Aufsetzen, das beym Beschnagen umgebogen wird.

Pingure, *f.* δάκρυ κατὰ εἰς τὸ ροῖον εἰς κεντρὸν ὅπου τὸ περὶον (unrechle) Falte *f.* im Luche beym Watten.

Pindariser, *v. n. fam.* οὐλοῦ με λέξιν τετορρεμένον, mit

gezeilen, hochtrabenden Worten sprechen.

Pindariser, *m. fam.* ἐκείνος ὅπου οὐλοῦ με λέξιν τετορρεμένον, der hochtrabend spricht.

Pinde, *m.* Πίνδος (ὄρος ἱερὸν τῶν Μουσῶν), Pinus (den Musen geweihter Berg), *m.*

Pineale, *adj. f.* glande-, (anat.) κοιλίαν. ὁδὴν κοινοειδῆς, βαλάντιον σχήματος κώνον, ὅπου ἐκτετασθεῖς εἰς τὴν μέσσην τοῦ μυελῶ (ὅπου κατὰ τινες εἶναι ἡ νύξη), Hirselbrüse *f.* (nach einigen, der Sitz der Seele).

Pinguin, *m.* εἶδος χη-νὸς οὐλοσθῆς πολλὰς πτερυγίας, Fethgans (ein Seevogel), *f.*

Pinne marine, *f.* πύνα (χορ-χόλον τι), Stedmuschel, *f.*

Pinnule, *f.* (géom. et astron.) πτερυγίον τι χελευον τετορρεμένον διὰ τὰ πτερυγία καὶ ἀκτίνες, Diapylon, Abfebe, Dioptr (auf Messinstrumenten), *f.*

Pinique, *f.* (mar.) πύκος (πλοῖον τι πορτώματος), Pinke (Kastischiff), *f.*

Pinson, *m.* σῖνος (πουλλὸν), Fink, Buchfink, *m.*

Pintade, *f.* εἶδος ὀρνέας, μεταγρίδα, Perlhuhn, *n.*

Pinte, *f.* μέτρον ποτασῶν, καὶ ἑτέρων τωνὶν (ἐμπροσθε δὲ 48 δακτύλων κυβικόν), τὸ δὲ μὴ ἐμπροσθε 288 pintes, eine ἢ δύο pintes, Pinte, Kann, *f.* enthielt ebenem 48 Kubitzell, und das muid

288 pintes. jetzt aber siehe
mètre).

Pinter, v. n. *fam.* ἀσώτως πίνω,
zechten.

Pintrean, m. ἀχαμνός ζωγράφος, schlechter Maler, m.

Pioche, f. ἰσκιή, ἄξωνον, Hacke, Steinhaue, f.

Piocher, v. n. σκάπτω τὴν γῆν μετὰ τὴν ἰσκιήν, hacken, umhauen.

Pioler, v. n. φωνάζω ὡς τὰ δοῦλνα, piepen (wie die Döhlner).

Piou, m. ὁ πέκος, ἕνα ἀπὸ τὰ ὀκτὼ κατώτερα χορμῆται εἰς τὸ παρτορέν, Bauer m. im Schachspiel.

Pionnier, m. στρατιώτης ἀπὸ ἀσπίτος χειρὸς ἢ ὑποπότι χόρμου εἰς πολιορκίαν κτλ., Schanigräber, m.

Piot, m. *fam.* κρασί, ῥοήμαμα κρασιῶν, Wein, Trunk, m.

Pipe, f. τσιμπούκι, Tabaks-
pfeife; ἐγγυῖον τι διὰ τὸ κρα-
σί, Pipe (Wein), f.

Pipeau, m. εἶδος γλῶσσης (ἀπὸ καλαμὴ φασμαμένης), Rohr-
pfeife, f.; εἶδος δι' ἀσπίτων
τῶν ποικίλων, Rodspfeife, f.

Pipée, f. εἶδος κυνήγιον εἰς τὸ
ἔλαστον μετὰ τὸ σφενισμὸν σὺ-
ρροῦσι τὰ πονύλια εἰς δένδρον
τὸ ὑπερὶ τὰ κλωνία ἐκεί-
νον βραγιά, Vogelfang m.
mit der Rodspfeife und Leim-
tulle.

Piper, v. a. σφηνίζω ὡς τὰ πονύ-
λια διὰ γὰ τὰ σῆμα εἰς τὰ
βραγία, Vogel mit der Rodspfeife
löden; *fam.* ἀπατῶ εἰς τὸ
παγγυρί, falsch spielen, im

Spiele betrügen; — des dés,
προστυριζέω τοὺς κύβους διὰ
γὰ ἀπατησῶ, die Würfel knet-
pen, mit falschen Würfeln spie-
len.

Pierie, f. *fam.* ἀπατή, ψευτιά
εἰς τὸ παγγυρί, falsches Spiel,
n., Betrug m. im Spiele.

Pipenr, m. *fam.* ἐκείνος ὁποῦ
ἀπατῇ εἰς τὸ παγγυρί, falscher
Spieler, m.

Piquant, ante, adj. κεντητι-
κός, ὁποῦ κεντῇ, σουγίλει,
stechend, scharf, spitzig; ἐγγι-
κτικός, διαγκαστικός, heftend,
anzüglich; δελκτικός, ἐλκυ-
στικός, anziehend, reizend, ein-
nehmend.

Piquant, m. ἀγκάδι (τινῶν φυ-
τῶν), Stachel, Dorn (etwiger
Pflanzen), m.

Pique, f. λόγχη, Piste, f., Spielf.,
m.; λογχοφόρος, Pifetenr, m.;
fig. κυνήγιον μίσους, κείκιμου,
μνησικακία, geheimer Dasi,
Groll, m.

Pique, m. ἐν τῶν τεσσάρων ἐλ-
δῶν τῶν (φραγιστρικών) χαρ-
τιῶν μπασιόνιν, Pif (in der
französischen Karte), m.

Piqué, m. νιζέ, εἶδος βαμβα-
κεῖνου περιού, Piqué (ein
Baumwollenzug), m.

Pique-hoeuf, m. ρουδολάτης,
ὁποῦ ἐλατῶν (αγγαλιν) ρο-
δία εἰς τὴν τῶνον, Dofen-
treiber, m.

Pique-chasse, m. σουβλίον τῶν
πυρομαχανικῶν, Durchschlag
m. der Feuerwerker.

Piquenique m. *souper à pique,*
τάπητα ὁπου καθέτις πληρώ-
ναι τὸ ἀσπιδίον ταν. εἶναος.

Picnic (gemeinschaftlicher
Schmaus, wozu jeder seine
Speisen oder seinen Antheil an
der Beche gleeht), n.

Piquer, v. el n. κεντῶ, σου-
γίλει, σουγίλει, stechen; πο-
πῶ, durchstechen; λαοδῶν,
βίαν λαοδῶ, spiden; κεντῶ,
παρορρίζω (πινία κτλ.),
stecpen, durchnähren; (δια μου-
ως, ζωνοῦσιν; φύλλους κτλ.)
τὸ μῶν, διαγκάω, (von All-
gen, Miden, Fischen u.) ste-
chen; — an cheval, κεντῶ,
σουγίλει τὸ ἄλογον μετὰ τὸ
κεντῶν (μαχμῶν), ein Pferd
spucken; — de deux, σου-
γίλει τὸ ἄλογον μετὰ τὸ διὰ
κεντῶν, einem Pferde beide
Spotten geben; κεντῶ (αυ-
βῶν) τὸ ποδάρτι τοῦ ἄλογου
κατεγνώστας τὸ, ein Pferd
vernageln; fig. ἐγγυῖον, λυσι-
τινῇ, παρορρίζω, einen trün-
ken, empfindlich machen, auf-
bringen; Portie pique, ὃ
ἐξοικνῶν κεντῇ, die. Pfeil
brennet; (διὰ τὸ παρτορ κτλ.)
κατὰ (εἰς τὴν γλῶσσιν), bren-
nen, beißen (auf der Zung);
— la mazzette, καβαλίζω
ἐκείνων ἄλογον, ein schlech-
tes Pferd (eine Schindmähre)
reiten; — les tables, ἐλατῶ
παρτορικός, den Schmarober
machen. se piquer, σουγί-
λοιμαι, sich stechen. fig. — de
qc., παρορρίζωμαι, παρορ-
ρίζομαι, κείκιμω, gereizt wer-
den, empfindlich werden, ärgern
sich werden über etwas; καυῶ-
μαι, ἐπαρηγοῦμαι, greeb
thun mit etwas, sich (dat.) setzen

(αὐτὴ εἴσας); — **παι-
δαίμων** εἰς τὸ παι-
δαῖ ἐκκολομήν ἢ παι-
δάριον, im Spiel; hie-
ßen, hartnäckig fort-
es erzwingen wollen;
s. **παῖς**, des Stoffes etc. **σε-
πῆ**, τὸ βύλον, τὰ ῥοῖχα
αρχινοῦν ἢ σκαλιχο-
νται, (von Holz, Buch-
holz) umschlichen werden.

Παιονία, *m.* παλαιοὶ χωματόν
ῥήν, (in die Erde ein-
genet) Pfahl, *m.*; **παι-
κίδος** παιγνιδίου χαρ-
πίστ, Πικέτspiel, *n.*; **πυ-
λακή** ἱππιζόν-
των εἶναι πᾶντοτε ἐντομῶν
αὐτοκίοντων, Πικέτ, *n.*
Passe, *f.*

Πῆ, *f.* τὸ δεύτερον κρασί,
αὐτὸ ἀπὸ τὰ ἡλιουρα,
Nachwein, *m.*,
m.

Πῆ, *m.* κεφαλῆς τις
καρκαίνει τὰ σκελιὰ
κυρτήν, Jäger *m.* zu
den einer Parforce-
ἐκείνος ὅπου κεφαλι-
προσθένεινος, Bot-
Πῆ, *m.* ἐπιστάτης εἰς τοὺς
s. **Πῆ** καίονων, Bauauf-
Winterpolicier, *m.*;
ὅπου λαμβάνει τὸ
Bratenpfänder, *m.*
Πῆ, *m.* στρατιώτης με λόγ-
κέντημα, *m.*

Πῆ, *f.* κέντημα, ἡ πληγή
ἐκείνη ἐκείνη ἐκείνη
Stich, *m.*; τὸ κέντημα
ἐκείνου πλ. ἡ καὶ πα-
θικόν, das Steppen,
dähen.

Πῆ, *m.* πῆστος, κουρσα-
ρος, Seeräuber, *m.*
Πῆ, *v. n.* κουρσῶν (εἰς τὴν
θάλασσαν), Seeräuber, treiz-
ben.

Πῆ, *f.* κουρσῶν, Seer-
ränder, *f.*

Πῆ, *adj.* χειρότερος, ἀγέρ,
schlimmer *s. m.* τὸ χειρόν, τὸ
πλέον χειρότερον, das Ärg-
ste, Schlimmste.

Πῆ, *f.* μονόζυλον εἰς χοῆ-
σιν μεταξὺ τῶν βαγῶντων,
Nacht (ausgehöhlter Baum-
stamm) *m.* der Wilden.

Πῆ, *f.* φυτόν τι, κληματὶδα
δαμνοειδής, Wintergrün
(Pflanze), *f.*

Πῆ, *f.* παλαιοὶ τι συν-
ταμμενὸν ἀπὸ πηλοῦ καὶ
σανίδι ἐκάρω εἰς ἓνα ποδάρι
καὶ γυμνάζοντων μετὰ τὸ δά-
κτυλα, Drehrädchen (zum
Spielwert), *n.*; ὁ γυρὸς ὅπου
κάνει τις μετὰ ὅλον τὸ σώμα,
πανώτης μόνον εἰς ἓνα πο-
δάρι, Kreiswendung (wenn
man sich auf einem Fuße her-
um dreht), *f.*

Πῆ, *v. n.* περιστρέφω
πῆσιν εἰς ἓνα ποδάρι, sich im
Kreis (auf einem Fuße) her-
um drehen.

Πῆ, *v. n.* περιστρέφω, Pyrrhonien, Pyrrhonisme.

Πῆ, *adv.* χειρότερα, ἀγέρ, schlim-
mer *s. m.* τὸ χειρότερον, das
Schlimmste, Ärgste; **au pis-
aller**, für tuxx τὸ χειρότερον
ὅπου ἔμπορεῖ νὰ γινῇ, im
schlimmsten Falle, wenn es
aufs Äußerste kommt; c'est

pis-aller, αυτοῖς εἰς τὸ
τελευταίον ὅπου τὸν ἐπομέ-
νῃ εἰς καὶ ἄλλων ἀνέστη, dies
ist das Letzte, was ihm im
Nothfalle bleibt, *fam.* dies ist
sein Nothnagel.

Πῆ, *m.* (τὸ στήθος, Brust, *f.*);
τὸ ἀπὸ τῶν ὡν, Euter, *n.*

Πῆ, *m.* ασφαλτος, Erds-
hart, *n.*

Πῆ, *f.* ἡ προβατική κολυμ-
βήσα (κυνὸς τοῦ Βηθεσδά
εἰς τὴν Βηθσαῖαν), Fisch-
teich (nur der Teich Bethesda),
m.; ἡ ἑλπίς εἰς τὸ ἱεροφυλά-
κον ὅπου χέρον τὸ νερόν μετὰ
τὸ ὑπόγειον ἐκλάσσαν τὰ ἱε-
ρά ἄγρια, Ort *m.* in der Sa-
krille, wo man das Spühl-
wasser der heiligen Gefäße hin-
schüttet.

Πῆ, *m.* χώμα σφιγτὸ πετη-
μένων (ἢ καὶ χορηγίαν διὰ
κρίων), fest gestampfte Erde
(zum Bauen).

Πῆ, *m.* *fam.* ὡς, κάτον-
ω, Harn, Urin, *m.*

Πῆ, *m.* — de sung, ῥοή
ἀμυγδαλῶν ἀπὸ τὰ ἄγρια τῶν
ἡρώων, Blutharnen, *n.*

Πῆ, *m.* *fam.* ὅπου κατο-
ρεῖ εἰς τὸ κρατὶν, Bettseiche,
m.; φυτόν τι, ἱεράκιον, Ed-
wenjahn (Pflanze), *m.*

Πῆ, *v. n.* κατορεῖ, pissen,
harnen (pop. seichen).

Πῆ, *m.* — euse, *f.* κατο-
ρεῖ, ἐκείνη (ἐκείνη) ὅπου
συννοκατορεῖ, Pisser, *m.*;
— rin, *f.*

Πῆ, *m.* τόπος κοινὸς διὰ
κατορημῶν, Pisswinkel (pop.
Seichwinkel), *m.*

Pissoter, v. n. συγχροατέρω, oft pissen.

Pissotière, f. (καταφρονητικῶς) βρύσις ὅπου ῥέπει ὀλίγον νερόν, Quelle f., wo das Wasser färglich fließt.

Pissotte, f. πῖρος εἰς τὸν πῖτον τοῦ αὐτοῦ ὅπου φιλάνουν τὴν αἰσάναν, Hahn m. am Boden eines Laugenfasses.

Pistache, f. πιστάκι, φιστήκι, Pistazie, f.

Pistachier, m. τὸ δένδρον ὅπου γεννᾷ τὰ πιστάκια, Pistazienbaum, m.

Piste, f. ἕλκος, Spur, f.

Pistil, m. (botan.) τὸ θυλήκον ὑπερνον τῶν φυτῶν, Blumenkräftel, Staubweg, m.

Pistole, f. πιστόλια, νόμισμα τι χρυσαῦν, Pistole (eine Goldmünze), f.

Pistoler, v. n. σκοτῖναι μὲ τὸ πιστόλι, mit einer Pistole erschießen.

Pistolet, m. ἡ πιστόλι, πιστόλια, Pistole, f., Pistol, n.

Pistolier, m. δόκιμος εἰς τὸ νὰ ῥέπτῃ πιστόλια, Pistolenschütz, m.

Piston, m. κύλινδρος ἐπὶ πύθρον, ἡ ἐπὶ ἄλλο τι, ὅπου ἐμβάινει εἰς τὴν ἀντλίαν, Pumpenstöß, m.

Pitance, f. τὸ μετρίκον ὅπου δίδεται εἰς καθένα τῶν συντρίπτων (εἰς τὰ μοναστήρια), Portion (in Klöstern), f.

Pitancerie, f. οὐροφιλάντων, τόπος ὅπου φυλάγονται τὰ τραγὰ (εἰς τὰ μοναστήρια), Speisefammer (in Klöstern), f.

Pitancier, m. ἐκείνος ὅπου φυλάγει καὶ διαμοιράζει τὰ τραγὰ (εἰς τὰ μοναστήρια), Speisemeister (in Klöstern), m.

Pitand, m. -aude, f. χοιροζωμάτης, -είησσα, grober Bauer, m.; großes Weib, n.

Piteusement, adv. εἰς τρόπον νὰ γέγῃ συμπάθειον, auf eine jämmerliche, Mitleid erregende Weise.

Piteux, euse, adj. ἄξιος ἐυσπλαγγνίης, mitleidwerth, jämmerlich.

Pitié, f. ἐυσπλαγγνία, συμπάθειον, Mitleid, Erbarmen, n.; avoir —, ἐδυσπλαγγναῖμαι, εἰλῶ, συλλυποῦμαι, Mitleid haben, sich erbarmen.

Piton, m. κεφαλὴ τοῦ ὁποῖου τὸ κορφαί είναι τυνημένον ὡς κοίκελα, Ringnagel, m., Ring-schraube, f.

Pitoiable, adj. (-blement, adv.) ἐυσπλαγγνικός, ἄξιος ἐυσπλαγγνίης, mitleidwerth, jämmerlich, erbärmlich; ἄξιο-καταφρόνητος, ἄκατος, ἄκαμνός, elend, schlecht, erbärmlich.

Pitrepide, m. εἶδος ῥακῆς-πολλὰ δυνατῆς, starker Brantwein m. von Weingeist.

Pittoresque, adj. (-quement, adv.) ζωγραφικός, malerisch.

Pituitaire, adj. (anat.) φλεγματώδης, ὅπου ἀνήκει εἰς τὸ φλέγμα, ὅπου περιέχει φλέγμα, Schleim enthaltend, Schleim.

Pituite, m. φλέγμα, Schleim, m.

Pituiteux, euse, adj. φλεγματικός, ὅπου ἔχει πολὺ φλέγμα, schleimig, verschleimt.

Piveri, m. θροκολάτης, πῦθ-στῖνος καρποθάγος (πουλὴ), Grünfisch, m.

Pivoine, f. παιωνία (χόρτον), Rhonie, Stichtose, f.

Pivoine, m. ἀσπρόκυλλος, μελανόκυρτος (πτηνόν), Walfisch, Dornfisch, Stimpel, m.

Pivot, m. ἄξων, σταθιδί ἐπὶ αὐτὸν εἰς τὸν ὁποῖον περιστρέφεται τι, Zapfen, m.; Angel, f.; ῥέει ὅπου χώνεται κατὰ κάθετον, Herzwurzel, f., Hauptwurzel, f.; ἐκείνος ὅπου ἔχει περισσότερον μέρος εἰς ὑπόθεσιν τινί, Hauptperson f. bey einer Sache.

Pivoter, v. n. ῥιζῶναι κατὰ κάθετον, (λέγεται διὰ τὰ δένδρα ὅταν ῥιζοῦν τὰς ῥίζας των ὁρῶν κάτω), (von Blumen) eine Herzwurzel treiben.

Placage, adj. πλοῦμισμα τι ἐπὶ ξύλον περιονισμένον εἰς σχῆμα φύλλου κτλ., eingetlegte oder ausgelegte Holzarbeit, f.

Placard, m. τὸ ἐκ συνόδων ἡμερησίον, tägliche Verkündung f. über einer Thür; πιστάκιον (χαρτί) κολλημένον εἰς τὰς τοῖδας πρὸς ἐξήσαν αἰώνων, Anschlagzettel, m.; σύγγραμμά τι σκοπιτικόν (ὅπου κολλῶνται εἰς τοὺς τοίχους, ἡ διαμοιράζονται κυρίως εἰς τὸν λαόν), Schmähdrist (ble an den Mauern angeschlagen ist, oder heimlich unter dem Volke ausgebreitet wird), f.

[illegible]

ἀσπίς, *m.* σκαμνὶ ζωῆς χρο-
νὸν ἀπολαμβάνει, Sessel, *m.*
ἀπογορὰ (παυσιλεία ἐν
ζωῇ) πρὸς ἡγέμονα, Bl.
Schritt, *f.*
acier, *m.* ὁ ἔχων τὴν ἐνδοξίαν

Placide, *éc.*, *adj.* (jur.) ο
 ζωνοῦμενος, συμφωνη-
 θέτως, gut, gebissen.
 Plafond, *m.* στέγη, ὕψος
 (τοῦ οὐκ. ταβαν), Decke, f.
 net Zimmer; Deckplatte,
 u. Deckengemähde, De-
 ckpl., n.
 Plafonner, *v. a.* στελλῶ τὸν
 ὅρον τοῦ πεποιμένου με-
 τρητός ἢ ἄλλο, die Dred-
 nes Simmers (mit Gemäß-
 e oder sonst) verziehen.
 Plage, *f.* πειρασμός, A.
 Seefüste, *f.*, Strand,
 (poét.) κάμψ, Dummstoss
 m.
 Plagiaire, *m.* auteur —, ὁ
 εὖρος ὁποῦ υἱεκοποῖται ἐ-
 νε ὁποῦ λαμβάνει ἀπό-
 λον συγγραφέα, Auschr-
 (Plagiator), m.
 Plagiat, *m.* ἐκείνο ὁποῦ ἐ-
 λένε συγγραφεὺς ἀπὸ ἄ-
 συγγραφέα καὶ καμῶ-
 ὦν καὶ ἴσως ἐξέχῃ τοῦ ἑ-
 Plagiat, *n.*, Auschreibere-
 Gelehrtendiebstahl, m.
 † Plaid, *m.* v. Plaidoyer.
 Plaidable, *adj.* (jur.) ἵσχυ-
 ἡμεῖς εἰς τὴν ὁποῖαν ἡ
 συναδελφισμοὶ ἐκ κε-
 νῶνται διαιτησιᾶς, Ge-
 richts-
 Plaidable, *adj.* (jur.) ἵσχυ-
 ἡμεῖς εἰς τὴν ὁποῖαν ἡ
 συναδελφισμοὶ ἐκ κε-
 νῶνται διαιτησιᾶς, Ge-
 richts-
 Plaidable, *adj.* (jur.) ἵσχυ-
 ἡμεῖς εἰς τὴν ὁποῖαν ἡ
 συναδελφισμοὶ ἐκ κε-
 νῶνται διαιτησιᾶς, Ge-
 richts-

tag, m.: cette cause
pas plaidable, αὐτὴ ἡ
ᾠδὴ δὲρ δὲλῶν καὶ τῆν
ᾠδὴν εἰς ἁπλοῦς τοῦ
ᾠδῶν, diese Sache kann
vor Gericht gebracht werden

Plaidant, ante, adj. συνηγορῶν, vor Gericht redend, streitend.
Plaidier, v. n. συνηγορεῖν, ἀμυνεῖσθαι, χρυσολογεῖν (ἀμυνῶν οἷς συνηγοροῦντες εἰς τὸ κριτήριον), vor Gericht (mündlich) einen Rechtsstreit führen, vor Gericht (als Advocat) sprechen, einen (vor Gericht) vertheidigen.
Plaidieur, m. -euse, f. ὁ χρυσολογῶν, vor (die) einen Rechtsstreit führt.
Plaidoirie, f. ἡ τέχνη τοῦ συνηγορεῖν, die gerichtliche Praxis (eines Advocaten).
Plaidoyable, adj. jour —, ἡμέρα δικαιοσύνης, Gerichtstag, m.
Plaidoyer, m. συνηγορία, ὁμιλία συνηγοροῦ (ἔδρακατον) εἰς τὸ κριτήριον, μετὰ τὴν ἐπομένην διαφανομένη τινά, Vertheidigungsgesede (eines Advocaten vor Gericht), f.
Plaie, f. πληγή, Wunde, f.
Plaignant, ante, adj. (jur.) ὁ παραπονιζόμενος (ἢ παραπονιζέτης) εἰς τὸ κριτήριον διὰ τὸ ἔδικον ἀπὸ τοῦ ἐγίνε, vor Gericht klagend, Kläger, m., -rin, f.
Plain, aine, adj. ὁμαλός, laos, gleich, eben, glatt, flach; en **plaine campagne**, εἰς τὸν κάμπον, εἰς τὸ πεδῖον, auf flachem, freyen Felde; **chambres de plain-pied**, ὑπὸδαζ εἰς τὸ αὐτὸ πάτωμα, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν ἀράδην, Zimmer n. pl. auf gleichem Boden, in demselben Stode; **étoffs plaines**, μεταξωτὸν ὑλὸν, γυνή, κουαρτίδιον ἢ ἄλλα πλεγμαί-

σμεται, glatted (angemustert)
te) Seidenzeug, n.

Plaindre, v. a. συμπονῶ, συλ-
λυποῦμαι, beklagen, bedauern;
il ne plaint point l'argent,
den nicht klagen ich das Geld, es
läßt sich kein Geld dauern, es
schont kein Geld; se —, v. r.
συμπονοῦμαι, sich beklagen,
klagen.

Plaine, f. πεδῖον, κάμπος, Ebene
ne, Fläche, f.

Plaint, ainte, part. v. plaindre.

Plainte, f. παράπονον, Klage,
Beschwerde, f.; παραπονε-
τικὸν γράμμα, Klage, Klag-
schrift, f.

Plaintif, ive, adj. (—vement,
adv.) παραπονετικός, klaglich.

Plaire, v. n. ἀρέσκω, gefallen;
il me plaît, μοι ἀρέσκει, μοι
εἶναι ἀρεστόν, beliebt, mir
eülloren, es gefällt mir, ist
mir angenehm, ich genehmig,
heisse gut; plaît-il? βούλετε;
τέ θέλει; mir beliebt? wie be-
fehlen Sie! plaît à Dieu, ἄμ-
ποτε, ó θεός να θέλω, wolte
Gott! à Dieu ne plaise, μή
γένοιτο, ó θεός να γινάσκω,
Gott verhöre es! se —, en
quelque lieu, μοι ἀρέσκει
ἐν τούτῳ τόπῳ, ἀγαπῶ να καὶ
ἐν εἰς ἕνα τόπον, gern an ei-
nem Orte fern, es gefällt mir
an einem Orte.

Plaisamment, adv. τὸσμιμα,
γελώτως, artig, anmuthig,
scherzhaft.

Plaisance, f. εὐφροσύνη, χαρὰ,
Eul, f., Vergnügen, n.; moi-
kon de —, σπίτι διὰ ξεγα-
ντων, ζήσκη, Lustband, n.

Plaisant, ante, adj. ἀρεστός,
τόσμιμος, angenehm, artig;
εὐθυμος, ὁποῦ προξενεῖ εὐ-
θυμῶν, lustig, ergötlich;
ἀπαίτος, γελοιώδης, spaßhaft,
lächerlich.

Plaisant, m. μέταρος, γελοιο-
ποιός, Spasmacher, lästige
marcher, m.

Plaisanter, v. n. ἀσπίζομαι, μέ-
τωρζομαι (χαρταίνω), scher-
zen, spaßen; v. a. περιπαίζω,
περιγελῶ, aufziehen, zum
Besen haben.

Plaisanterie, f. ἀστεϊότης, μέ-
τωρος (τοῦρκ. χαρταίος),
Scherz, Spas, m.; — à part,
adv. χωρὶς μέτωρα, les ἀσπ-
ίζομεν τὰ μέτωρα, Scherz den
Seite, ohne Spas.

Plaisir, m. ἡδονή, χαρὰ, Ver-
gnügen, n., Freude, Lust, f.;
περιδιαρσεις (τοῦρκ. περιγί-
ν), Befügung, Vergnügung,
f.; Gefälligkeit, f., Gefallen,
m.; ὁ ἀρεστός, ἡ θέλησις, Be-
lieben, n., Wille, m.; car tel
est notre — (πάλα) εἰς τὰ
βασιλικά γράμματα) οὕτως
ἐδοξεν ἡμῖν. οὕτω μὲς ἤρσατε,
(ebend., in königlichen Aus-
schreiben), denn so ist unser
Wohlgefallen, unser Wille;
— faites — moi ce —, κά-
μετέ μοι τὴν χάριν, thun Sie
mir den Gefallen; à —, καὶ
ἀρέσκειαν, ὅπως τὸ ἀγαπῶ
τις, nach Gefallen, nach Be-
lieben; par —, διὰ πω-
διχαρῆς, διὰ ξεγαντων
(τοῦρκ. δι' ἐλκέντεν), zum
Vergnügen, zur Lust.

Plamée, f. ἰδὸς ἀβέστον (ὁποῦ
μπαχίζονται οἱ τεμπά-
κηδες), Aescher, Wäberfall, m.

Plamer, v. a. an cuir, μαδῶ
(τὰ τομάρια τρίβοντας τα
μέ ἀβέστον, ὁποῦ κερνουν
οἱ τεμπάκηδες), die Haut
ätschen, die Haare mit Aß
wegreiben (von den Wäbern).

Plan, aue, adj. (math.) ἐπι-
στος, flach, eben; nombre
plan, τὸ προῖον ἐκ τῆς πολ-
πλακκισίας δύο ἐκιδωμῶν,
Product n. aus zwey mit ein-
ander multiplicirten Zahlen.

Plan, m. τὸ ἐπίπεδον, Fläche, f.;
σχεδῖον, ἰχνόγραφία, Grund-
riß, Plan, m.

Plauche, f. σανδῖ, Bret, n.,
Bohle, Diele, f.; στέρνον γι-
φυράκι (σανδῖ) ὁποῦ χρησι-
μεῖν ὡς γεφυρῖ, Steg, m.;
πλάκα, καὶ χαλκογραφία,
καὶ ἡ ἐκὼν, ἡ χαλκογραφία
πλάττ, Platte, Kupferplatt,
f.; Kupferstich, m.; ἀλωνότι,
πρασι (εἰς ἕνα περιβόλι),
Gartenort, n.; πλάκα ὁποῦ
βάνουν εἰς τὰ πόρθηκα τῶν
μουλαρίων ἀντὶ πετάλων, Fuß-
eisen n. eines Maultfels.

Plauchéier, v. a. στρώγω (τὸ
πάτωμα) με σανδῖον καλ-
διάν, mit Brettern belegen.

Plancher, m. δάπεδον, σανί-
διον, ὅπου τὸσον αἶμα, ὅσον
καὶ εἶναι, Fußboden m., auch
Dede f. eines Zimmers.

Plaquette, f. παντάκι, Bret-
chen, n.; τραπέζακι γεωμέ-
τρικόν, Meßstich, m.

Plançon, m. κλωνία χωριστὴν

— απο τινος διεναι μεταρτυ-
— ος, Schling, m., Saßweide, f.

Plauze, n. u. platiene.

Plauze, f. μεγάλον παγαίρι
διατομών των βουτσίλων,
Schlegelmesser a. der Böttcher.

Plauer, v. n. στέκομαι χρονί-
— μων εις τὸν ἀέρα (καρδίας
διὰ τὴν πολλὴν ὕψιν στέκων-
ται εις τὸν ἀέρα μετὰ πτερό-
— εξαστομένη), schweben (eis-
— gentlich von Vögeln, die mit
ausgebreiteten Flügeln in der
Luft schweben).

Plauer v. a. ὁμαλίζω, κάμνω
ομαλόν, ἴσον, γυαλίζω, εὐ-
— ρυνώ, gleichen, glatt machen,
planiren, poliren

Planétaire, adj. ὁποῦ ἀνέχει
— εις πλανήτην, planetarisch,
Planeten; z. m. περιστροφί-
— τος τοῦ συστήματος τῶν πλανή-
— των εις γῆσιν, Planetenre-
— volution u. einer Kaele; μη-
— γανή ὅπου παρασταίνει τὸ
— σύστημα καὶ τὴν κίνησιν τῶν
— πλανητῶν, Planetenmaschine,
f., Planetarium, n.

Planète, f. πλανήτης, Planet,
m., (poét.) Wandelstern, m.

Plateur, m. ἐκείνος ὁποῦ γυα-
— λίζει τὰ ἀσημικά, Planier,
Polierer (der Silberzeug po-
— lirt).

Planimétrie, f. (geom.) ἡ ἐπι-
— στήμη τοῦ μετρεῖν τὰ ἐπίπε-
— ῖα, Flächenmessung, f.

Planisphère, m. χάρτης εις τὸν
— ὅποιον τὰ δύο ἡμισφ. της
— γῆρας τῆς γῆς καὶ τοῦ
— ἀστρονομικοῦ οὐρανοῦ παρι-
— σταύονται εις εὐθείαν

ἐπίπεδον, Wellkarte; Him-
— melskarte, f.

Plauoir, m. εἶδος σιταριῶν
— τῶν χρυσίων, Polierstahl m.
der Goldschmiede.

Plant, m. πλαστικὸν δένδρον διὰ
— τὰ κατασκευάζει, Schling, m.,
Pflanzreis, n., Gästler, m.;
τόπος ὅπου εἶναι φυτευμένα
— πολλά πλαστικὰ δένδρων,
Ort m., wo viele junge Bäu-
— me gepflanzt sind.

Plamade, f. πλαστικὰ δέν-
— δρων νεοφυτευμένα, neu ge-
— pflanzte junge Bäume, m. pl.

Plantage, m. χωράφιον φυτε-
— μένα με καλὴν ἱεράρχειαν,
— δένδρα τοῦ καφέ, καπνὸν
— κτλ. (εις τὴν Αμερικὴν),
Pflanzung f. (von Sudeteebe,
Kaffeebäumen, Tabak etc. in
Amerita).

Plautin, m. ἀνθράκωσσαν, πεν-
— τάνευρον (χόρτον), Wegetisch,
Wegebrüt, m.

Plantaire, adj. (anat.) muscle
— , ὄνομα μύων τῆς πατοῦ-
— νος τοῦ ποδός, Fußsohlen-
— muskel, m.

Plantard, v. plançon.

Plantation, f. αἱ ἐν Αμερικῇ
— φυτεῖαι τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἀπὸ
— ἐκεῖ ἐμειολησῶν, Anpflan-
— zung f. der Europäer in Ame-
— rika; γένεσις, Anlage, Pflanz-
— ung, f.

Plante, f. φυτὸν, Pflanze, f.;
— ἡ πητοῦνα τοῦ ποδός, Fuß-
— sohle, f.

Planter, v. a. φυτεύω, pflanzen;
— ἀθῶ εις τὴν γῆν, in die Erde
— stecken, setzen; σεσκά, aufste-
— len; — des échelles à me-

suraille, ἐκπονήβω ταῖς πλά-
— ταις εις τὸ τεῖχος (μάλιστα
— δεῖν θέλουν νὰ κείρουν ὀρ-
— μὴν ἐς ἐνκαύσασιν), Leitern
— an eine Mauer legen (beson-
— dere um Sturm zu laufen);
q. en quelque endroit, ἐφί-
— νω τινὰ εἰς κερύειν μέρος,
— einen irgendwo lassen, zurück-
— lassen; — là q., ἐφ' ὧν πρὸς
— μοναχόν, ἀρροθήτορον, einen
— verlassen, im Stiche lassen, hi-
— zen lassen.

Planteur, m. φυτευτής, Pflau-
— zer, m.

Plantoir, m. ἐργαλεῖον μετὰ
— ὅποιον οἱ γεωργοὶ τρυπαῶν
— τὴν γῆν, Pflanzstod, m.

Plantoreusement, adv. fam.
— ἐφ' ὅρους, πλουσιοπαροχῶς,
— reichlich, im Ueberflusse.

Plantoreux, euse, adj. πλου-
— σιοπαροχός, reichlich, über-
— flüssig.

Planure, f. πλανοῦδιον ὅπου
— ἐργάζονται ἀπὸ τὰ βοκάκια,
— Hobelpläne, m. pl.

Plaque, f. πλάκα ἀπὸ μέτα-
— λλον, Platte (vom Metall), f.,
Blech, n.; ἀγκυρὰν εις τὸν
— τοίχον, Wandanker, m.;
— πλάκα εις τὸ μαζὶ τοῦ σπα-
— θίου, ὁποῦ σκεπάζει τὸ χέρι,
— Schildblatt n. am Degen; πρό-
— σωπον μεγάλου ὄρολογίου,
— Zifferblatt n. an einer Wand-
— uhr.

Plaquer, v. a. ἐπιθεῖν πλακα-
— τον τι, belegen, plattiren.
pop. — un souflet, δίδω χά-
— ρισμα, eine Danksage geben.

Plaquette, f. νόμισμα τι με-

κρόν, Art kleine Schelbemaße: *στ. f.*

Plaqueis, m. νόμισμα χονδρά γραμμένον, grob verfertigte Münze, *f.*

Plasme, f. πλάσμα, σμαράγδι κατεργασμένον, κοπανισμένον διά τὴν σύνθεσιν πινῶν λατρικῶν, geflochtener Smaragd, *m.*, Smaragdpulver, *n.*

Plastique, adj. πλαστικός, bildend, plastisch.

Plastron, m. τὸ ἐμπροσθεν μέρος τοῦ θώρακος, τὸ ἐπιπτήσιον, Bruststück *n.* am Harnische, Brustharnisch; θώραξ τις ἀπὸ περὶ ὅπου φοροῦνται ὅσοι κενυμένοντι εἰς τὰ ἄρματα, Brustleder (brom Beschutze), *n.*

Plastronier, v. r. βάλω τὸν θώρακα, das Bruststück, das Brustleder anlegen.

Plat, ate, adj. πλατὺς, latos, platt, flach, eben; *fig.* ἄχαρις, ἀνοστός, plott, gemein; — pays, pays —, *v.* pays. vaisseau, καράβι χαμηλόν, plattes Fahrzeug, platées Schiffe: cheveux plats, μαλλιά ὅπου δὲν εἶναι σγουρά, schlichte, nicht frause Haare, *n. pl.*; à plate terre, κατὰ γῆς, auf der bloßen Erde; des coups de plat d'épée, σπασμάς μετ' τὸ αὐτὸ τοῦ σπαθίου, Schlösse *n. pl.* mit der flachen Klinge des Degen; physionomie plate, σῆμα προσωποποιεῖν, ἀνοστον, gemeine Gesichtsbildung, *f.*; tout à —, *adv.* ἀποκλήρω, ganz und gar, vollständig.

Plat, m. διακόσιον, τελέρι, πέντε, καὶ τὸ περιχρόμενον ἐν αὐτῷ, Schüssel, *f.*, Teller, *m.*; eine Schüssel voll, ein Beicht; τὸ σιτηρέσιον, ἄσπρα ὅπου δίδονται εἰς τινα διὰ τὴ καθεμερινὰ ἔξοδα τῆς τραπέζης, Tafelgelber, *n. pl.*; κοστὶ geld, *n.*

Platane, m. πλάτανος (δένδρον), Platanus (Baum), *m.*

Plat-bord, m. (mar.) τὸ σινδωμια τριγύρω τοῦ χειλὸς τοῦ καραβίου, Dahlbord (Rehne *f.* des Verdecks), *m.*

Plateau, m. τὸ σινδὼ τοῦ πυγίου ἐπάνω εἰς τὸ ὅπουον βέρον διὰ τὰ ζυγιάζοντα τὰ μεγάλα βάρη, Wagebret (worauf die schweren Lasten zum Wägen gelegt werden), *n.*; πύργος, σινικιον μετ' τὸ ὅπουον ἵκρονται εἰς τὴν πρᾶξιν τὸν κυρὸν, τὸ τέλει κτλ., Kaffeebret, Theebret *it.*; (milit.) τόπος ὑψηλὸς καὶ ἴσος ὅπου ἐκφυλάσσονται τὰ τόπια, flache Anhöhe *f.* zur Anlage einer Batterie; πεδιάδα ἐπάνω εἰς ἕνα βουνόν, ebener Platz *m.* auf einem Berge.

Plate-bande, f. τὸ πλεῖς τῆς πρῶτης περιβολίου, Rabatte (eingefasste Gartenbret), *f.*

Platée, f. πλατεία χυρὸς (πλατεῖς τοίχος ὑποκάτω ἐνός χυρὸς), Grundmauer *f.* unter einem Gebäude.

Plate-forme, f. πλατεία στήλη ἐπάνω εἰς πόρον, plattes Dach *n.* auf einem Thurme.

Plate-longe, f. λονγὶ ὅπου βάρυν διὰ τὰ ἀνελκιστῶν τὰ

ἄλογα εἶναι εἶναι ζευγμένα εἰς τὸ ἄμα, Rangticken (wie Pferde damit zu zwingen, daß sie nicht aus(schlagen), *m.*

Platane, f. εἰς τὰ μεταλλεῖα, σιρῶμα γῆς ὅπου σιραβὰ πηγύνονται κατεργάζονται, (im Bergwerken) Gang, der aufschräge geht und dann gerade ausläuft.

Platine, f. σιδηρὸν τι μετ' ὅπουον στεγνώνουν τὰ πικρὰ καὶ, Erodienplatte zur Wäsche, *f.*; ἢ πλάκα εἰς τὴν ὅπουον εἶναι ὁ λίθος, κατὰ τὴν λοιπὰ τοῦ τουρκικοῦ, Flinten(schloß)blech; Flintenschloß, *n.*; πλάκα εἰς τὴν κλειδωνοῦν τῆς πυλῆς, Schloßblech *n.* an Thüren; μία ἀπὸ τῶν δύο πλάκας, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι αἱ τροχοὶ τοῦ μικροῦ ὀργάνου, Boden(scheibe *f.* in einer Taschenuhr; (impr.) τὸ μέρος τοῦ πιεστηρίου, ὅπου πιετὶ εἰς τὸ τύμπανον, Siegel *m.* ἐνερ Buchdruckerpresse.

Platine, f. πλάτινα, μέταλλον ἢ ἄσπρον καὶ τὰ τοῦ χρυσοῦ ἰδιώματα ἔχον, Platina (auch: weisses Gold, ein edles Metall), *f.*

Platlande, f. ἀνοστία τοῦ λέγιν, ἢ τοῦ γραφῆν, Plattendt., *f.*

Platonicien, emme, adj. εἰς *m.* εἰς *f.* πλατωνικός, πλατὸν τοῦ Πλάτωνος, πλατωνικός φιλόσοφος, Platoniker, Anhänger *m.* der platonischen Philosophie.

Platonique, adj. πλατωνικός, platonisch; amour —, πλατωνικός ἔρωτας, ἡλιθία μεταξὺ

ἐμμενικοῦ καὶ θηλυκοῦ ἀκα-
ρίε, platonische (bloß geistig)
Liebe.

Platonisme, m. πλατωνισμός,
Platonismus, m., Soffism n.
der platonischen Philosophie.

Plâtre, m. ἔργον τι ἀπὸ γύ-
ψου, Gypsarbeit, f.

Plâtras, m. ἀσβεστόμα ἀπὸ
καίεται ἀπὸ τοῦ τοῦ, ab-
gestandener Kalk m. von der
Bund.

Plâtre, m. ἡ γύψος, Gyps, m.

Plâtrer, v. a. γυρῶν, ἀλείφω
μέ γυψον, gypsen; fig. ἀπο-
σκεπάζει, verdecken; παῖς
plâtrée, εἰρηνη πλαστή, καὶ
ἐν ἀληθείᾳ, Scheinfriede, vers-
tellter Friede, m.; se plâtrer,
βαρὺν γυαλίζει, sich schminken.

Plâtreux, euse, adj. γυψώδης,
gypsartig.

Plâtrier, m. ἐκείνος ὅπου κα-
τασκευάζει, ἡ πωλεῖ τὴν γύ-
ψον, Gypsarbeiter; Gyps-
händler, m.

Plâtrière, f. τόπος ὅθεν ἔργα-
νοιν τὴν πέτραν διὰ τὰ γύψον
γύψος, Gypsgrube, f.

Plausibilité, f. τὸ ἐπαινετόν,
τὸ εὐρημητόν, Scheinbarkeit;
Wahrheitlichkeit, f.

Plausible, adj. (—blement,
adv.) εὐφημικός, ὅπου φα-
νεται καλόν, ἀξιολογώμενον,
scheinbar, wahrheitlich.

Plébén, m. —euse, f. ἰδιώ-
της, δημότης (ἐκ τὴν παλαιῶν
Ρώμης), Plebejer, m., —rin, f.
(im alten Rom).

Plébiscite, m. ψήφισμα τοῦ
λαοῦ (ἐκ τὴν παλαιῶν Ρώ-

μης), Volksbeschluss (im alten
Rom), m.

Pléiades, m. (astron.) πλειά-
δες (κοινῶς τὰ πύρρην), Ple-
jaden, f. pl. Siebengestirn, n.

† Pleige, m. ἔγγυθης, Bürge,
m.

† Pleiger, v. a. προσφέρωμαι
ἐγγυθῆς, verbürgen, Bürge
werden.

Plein, eine, adj. γεμάτος, πλή-
ρης; voll; ὁλοτελής, τέλειος,
ganz, völlig, vollkommen; (διὰ
τὰ ὅσα) ἐγγαστριώμενη, (von
Thieren) trüchtig; pleine lune,
ἡ πανσέληνος, τὸ πανσέλη-
νον, Vollmond, m.; en —,
ἐν μέσῳ, mitten in; en —
jour, ἐκ τὸ μέσον τῆς ἡμέ-
ρας, mitten am Tage, am hel-
len Tage; en pleine mer,
ἐκ τὴν βαθύτην θάλασσαν,
auf der offenen See; plein
pouvoir, πληρεξούσιος, Voll-
macht, f.; à pleine main, à
pleines mains, fig. πλουσιο-
πρόχως, mit vollen Händen,
reichlich.

Plein, m. τὸ γεμάτον, das Vol-
le; la lune est dans son —,
τὸ φεγγάρι εἶναι γεμάτον,
εἶναι πανσέληνον, der Mond
ist voll, es ist Vollmond; le
plein (des maçons), λάκκος
γεμάτος ἀσβεστόν (ἐκ τοῦ
τοχυαλιστῆς), Kalkgrube (der
Mauerer), f.

Pleinement, adv. τελείως, ὁλο-
κλήρως, völlig, gänzlich.

Plenière, adj. f. cour —, συν-
άθροισις τῶν ἐκείνων ὅπου
ἐκαμάν ποτε οἱ ἡγεμόνες,
allgemeine Versammlung f.

des foscés; indulgence —,
τελεία συγχώρησις τῶν ἁμαρ-
τιῶν, vollkommener Ablass, m.

Pleüpotentiaire, m. πληρεξού-
σιος, der Bevollmächtigte;
πρόεδρος ὅπου ἔχει πληρεξού-
σιον, der bevollmächtigte Ge-
santte.

Pleüitude, f. πληρωμα, γέμω-
σις, Fülle, f.; ἀνέλευσις, πλη-
θος (ἀπὸ ἑνα πρῶγμα), —
besuch, m.

Pleüasime, m. πλεονασμός,
überflüssiger Ausdruck, m.

Pleüthore, f. (méd.) πληθώρα
αἵματος, Vollblütigkeit, f.

Pleüthorique, adj. (méd.) πλη-
θωρικός, vollblütig.

Pleurer, v. n. κλαίω, θρηνῶ,
weinen. v. a. κλαίω (τινὰ ἢ
τι), beweinen.

Pleurésie, f. πλευρηίτις ἀρρώ-
στία, Seitenstechen, n.

Pleurear, m. —euse, f. ἐκείνος
(ἐκείνη) ὅπου κλαίει, der (die)
weint.

Pleureux, euse, adj. ἐκείνος
(ἐκείνη) ὅπου διὰ τὸ παρη-
μικόν κλαίει, weinerlich, sehr
zum Weinen geneigt; avoir
les yeux tout pleureux, ἔχει
τὰ μάτια ὅλο κόκκινα ἀπὸ τὸ
δαίχμα, ganz verweinte Au-
gen haben; avoir l'air pleu-
reux, δειχῶν πρόσωπον λυ-
πημένον δακρυροβοημένον,
ein weinerliches Ansehen haben.

Pleurense, f. μοιρακογίατρον,
Klageweib, n.

Pleureuses, f. pl. εἶδος κρα-
σπέδου ἐκ τῶν μεγάλων ἐν κα-
ρῷ θρηνητικῶν καὶ λυπη-
τέρων ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἰσχυρί-
σιν, f. pl. an den Armen.

Pleurnichier, v. n. *fam.* χλαίω
ἢ δειχῶν πῶς θέλω χλαῖναι,
weinen oder ein weinerliches
Gesicht machen.

Pleurs, m. pl. χλαίνας, δά-
κρυα, Thränen, *f. pl.* — de
terre, τὰ νερά της βροχῆς
ὅπου σταλάζουν μέσα εἰς τὴν
γῆν, das in die Erde dringen-
de Regenwasser.

Pleuvroir, v. i. βρέχει, regnen.

Plièvre, *f.* (anat.) τὸ πλευρόν,
ἡ μεμβράνη ὅπου σκεπάζει
ἐσωτερικῶς τὰ πλευρά, Rip-
penfell, n.

Plexus, m. (anat.) πλέγμα νεύ-
ρων, Nervengestlecht, n.

Pleyon, m. σχοῖνος, βέρνα ἀπὸ
ιδεῶν, σχοινὶ πλεγμένον ἀπὸ
ἄνωγὰς μετὰ τὸ ὁμοῖον ἰδεῖν
τὰ κληματὰ τῆς ἀνάκλου,
Bindeweide, *f.*, Weideband,
Strohseil, n. (um Weinstöcke
anzubinden).

Pli, m. δίσκωμα τοῦ παριού,
καὶ τὸ σημείον ὅπου ἐφῆναι
τὸ πᾶν ἐκεῖ ὅπου ἐδινάμην,
Falte, *f.*, Bruch m. von einer
Falte; λαρωμάδα, Runzel, *f.*;
fig. κλίσις, συνήθεια, διάθε-
σις, Hang, m.; Γεωοικήσις,
Neigung, *f.*; τρόπος (ὡς μὲν
ὑπόθεσις), Wendung, *f.*

Pliable, adj. λυγιστός, biegsam.

Pliage, m. λήγισμα, δίστα-
μα (παριού κτλ.), das Fal-
ten, Zusammenlegen.

Pliant, ante, adj. λυγιστικός,
ἡμερος, biegsam, geschmeidig
(*prop. et fig.*; pliant, m. siège
pliant, είδος σκαμνίου χω-
ρὶς ἀκρογωνιασθῆναι, καὶ ὅπου

διπλώνεται εἰς δύο, Feldstuhl,
m.

Plie, *f.* εἰδὸς λυγνός, ψήττα,
ρόμβος, Platteise (Fisch), *f.*

Plier, v. a. διπλῶνω (τὸ παρὰ
κτλ.), falten, zusammenlegen;
κυρῶω, κλίνω, biegen, beugen.
v. n. et se plier, λυγῶ, στρε-
βώνομαι, sich biegen, sich krüm-
men; ἐποτάσσομαι (εἰς τὴν
γνωμὴν τινός), nachgeben;
ἐπιστοδοροῦν (κυρῶς διὰ τὰ
στρατεύματα), warten, zu-
rückenweichen (eigentlich von
Truppen).

Pleuer, m. -euse, *f.* ἐκείνος
(ἐκείνη) ὅπου διπλῶνεται, der
(die) faltet, zusammenlegt.

Plinger, v. a. βουτῶ τὸ πᾶν
διὰ πρώην φοράν ἔσαν ἔξω
καὶ κάμω κερρεῖ, Dichte (zum
Eintauchen) zum ersten Male
eintauchen.

Plinthe, *f.* et m. (archit.) πλίν-
θος, Steinplatte, Säulenplat-
te, *f.*

Ploir, m. τὸ κόκκιλον μετὰ τὸ
ὅπου διπλῶνομεν τὸ χαρτί,
Faltstein, n.

Plique, *f.* κύδος τι, περιπλοκή
καὶ ἀμφυσίς τῶν τριχῶν τῆς
χειρὸς, Weichselkopf, m.

Plisser, v. a. συνερῶνω, fal-
tein, fälteln.

Pliasse, *f.* συνέρημα, das
Falten; τὰ συνερῶματα, die
Falten, *f. pl.*

Ploc, m. (mar.) μέγας τι ἀπὸ
μαλλὶ ἀγγελάδας, καὶ γυαλί-
α κατασκευάσμενα μετὰ τὸ ὅπου
ἀλλοθύνονται τὰ κυρῶμα διὰ
προσρούλας ἀπὸ τὰ βάλα-
σις σχολύμα. Mithuna *f.*

von Rehhäuten und gestoch-
nem Glase, womit man die
Schiffe bestreicht, um sie gegen
die Seewürmer zu verwahren.

Plomb, m. μολύβι, Blei, m.
μολύβι του τουφεκιού, Blei-
fugel, Flintenfugel, *f.*; ἔργ-
ον (πέτρα ὁρολογίου) ἀπὸ μο-
λύβι, Uhrengewicht n. einer
Wanduhr; στάθμη (μολύβι
καρτέμενον ἀπὸ ἑνα σχοινί
διὰ μέτρον τοῦ βάθους τῆς
θαλάσσης), Sentbley, n.

Plombagine, *f.* μολυβδανα
(ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ᾠκάνουν
μολυβοκόνδυλα), Wasserblei,
n.

Plomber, v. a. γυνῶν μετὰ μο-
λύβι, glasuren, verbleizen;
βουλλῶν μετὰ μολύβι, plomb-
biren (ein bleernes Siegel an-
hängen); γυρῶν τὰ κοίμη
δόντια μετὰ μολύβι, hohle Zäh-
ne mit Blei ausfüllen, vrom-
biren; μετρώ μετὰ τὴν στάθμη,
mit dem Bleiloth messen; πιν-
πῶ ἢ πατῶ τὴν γῆν διὰ τὰ
στάθμη, Erdreich fest reiten oder
stampfen.

Plomberie, *f.* ἡ τέχνη τοῦ γυ-
νῶν καὶ δουλεύειν τὸ μο-
λύβι, Bleigießerei, Bleiar-
beit, *f.*

Plombier, m. ἐκείνος ὅπου δου-
λεῖν εἰς μολύβι, Bleiarbeiter,
m.

Plombière, adj. *f.* pierre —,
μολυβίνης λίθος, Bleistein, m.

Plongéant, v. a. εἰς —, (ἐβί-
παι διὰ μὲν σπινθῆν, σφιν-
γερῆν ἢ ἑταῖον τι) ὅπου πη-
γῆναι ἀποπνέων εἰς κάτω,
(von Säckbleiben, Flinten-

(schüssen it.) von oben herab, von oben nach unten zu.

ougeon, m. κορώνη θαλάσσιας, καράβι, κολυμβή (πουλί), Taucher (Vogel), m.onger, v. a. βουτώ, tauchen, eintauchen; fig. βυθίζω, versenken. v. n. βυθίζομαι, βουτώ, ηβανίζω κάτω εις το νερόν, untertauchen. se —, v. r. βυθίζομαι (εις προχωρησίς κτλ.), sich versenken (in Gedanken it.).

ougeur, m. εκείνος όπου βουτίζει εις την θάλασσαν δια νη αίσθησι, κυβιστής, κολυμβητής, Taucher, m.

ouquer, v. a. (mar.) καλεσθέν με το pluc, Schiffe mit pluc theven (n. pluc).

oyer, v. a. καμπυλῶναι, bücken, krümmen.

ois, f. βροχή, Regen, m.

ouage, m. πύλον, πούπουλα, πτερά, Gefieder, n. pl., Federn, f. pl.

ouall, m. διαπύλον, σκοδη από πτερά, Federbesen, Fleckenwisch, m.

ouasseau, m. άγκυραι των πτερών, ή κονδυλίων, όπου βάνουν εις τα σφραγίσια των καβηρών, Federfiel m. pl. an den Tangenten eines Flügels; (chir.) μοιός, ή προσκαλάμι από ταυτον όπου βάνουν εις ταίς πληγύις, Häutstücken n. von gezupfter Feinwand auf Wunden.

ouasserie, f. ή τέχνη του βράγειν ή λειανειν κάθε είδος πτερών, και παρασκευάζει με πτερά, Kunst f. des

Federschmüdens und Federhandels, m.

Plumassier, m. πτεροπωλῆς, Federhändler, m.; εκείνος όπου φκάνει στολίδια από πτερά, Federschmüder, m.

Plume, f. πτερόν, Feder (überhaupt); κονδυλί, Feder, Schreibfeder, f., Federfiel, m.

Plumée, f. κονδυλιά, κονδυλί γεμιστά μελάνην, eine Feder voll Linte.

Plumer, v. a. μαδω τά πτερά, rupfen, ausreissen.

Plumel, m. πτερόν όπου βάνουν εις το σκιάδιον, Putzfeder, f.; σκιάδιον στολισμένον από πτερά, Federhut, m.; εκείνος όπου φρεϊ πτερά εις το σκιάδιον, der einen Federhut trägt; **plumets de pilote**, (mar.) ανεμοδείκτης από πτερά, Windfeder, f.

Plumeté, adj. (blas.) πλουμισμένος (από πτερά), mit Federn verzieret.

Plumeux, ense, adj. φτιασμένος από πούπουλα, από πτερά, πτερωτός, von Federn gemacht, federtia.

Plumitif, m. ό κώδις των κυριῶν, Buch n. der geistlichen Verhandlungen.

Plumotage, m. προπαρασκευή (μόσκειμα) της γης δια της ύπολης λαγυρίζεται ή εξαγωγή, Aufenden n. der Erde zur Reinigung des Bodens.

Plumoter, v. a. προσεδιμάζω, μοσκειώ την γην, die Erde aufreuten.

Plupart, f. ή περισσότερη μέρος, der größte Theil; ό πτε-

ρισσότεροι, όι περισσότεροι, die meisten; pour la —, ός έστι τό περισσότερο, größter Theil, meistens.

Pluralité, f. τό πλείον, όι περισσότεροι, πλῆθος, Mehrheit, f.; la — des voix, αλ περισσότεροι ψηφισ, die Mehrheit der Stimmen.

Pluriel, elle, adj. (gramm.) nombre pluriel, ό πληθυντικός (εις την γραμμ.), Mehrzahl, f., Plural, m.

Plus, adv. πλέον, περισσότερον, mehr; su —, tout au —, τό περισσότερον, höchstens, aufe höchst; de — en —, περισσότερον και περισσότερον, πιάτοις περισσότερον, je mehr und mehr, immer mehr; de —, προτέρι, και προς ταυτοίς, weiter, überdies; ne — plus, πλέον — δεν, nicht — mehr; plus (au sens négatif), όχι πλέον, άς λείπει, nicht mehr!

Plusieurs, ad. pl. πολλοί, πολλά, πολλοί, ένιοι, μερικοί, mehrere, viele.

Plusque-parfait, m. (gramm.) υπερασυντέλικος, das Plusquamperfect, die zuvor vollendete Zeit (in der Sprachlehre). (v. préterit.)

Platôt, adv. προήτερα, eher; μάλλον, κάλλιον, lieber.

Pluvial, m. υετώνιον, έπερωτόριον του έρωός διαν λειτοργεί, Messgewand, n.

Pluviale, adj. f. eau —, νερόν εκ βροχής, βροχόνερόν, Regenwasser, n.

Pluvier, m. πτηνόν π πρίσιον (όπου πτερά εις βροχερόν

καρὸν), Regenvogel, Βραχβο-
gel, m.
Pluvieux, ense, adj. βροχερός,
regnet, regnerisch.
Pluviose, m. v. vend'misire.
Pneumatique, adj. machine —,
πνευματική ἀνάτλη, Luftrum-
pe, f.
Pneumatocèle, f. (chir.) pneu-
ματοκύλη, Windbruch, m.
Pneumatologie, f. πνευματο-
λογία, Geisteslehre, f.
Pneumatose, f. (med.) pneu-
μάτωσις (τοῦ στομάχου),
Windgeschwulst f. des Magens.
Pneumatique, adj. remède —,
καταρξὸν διὰ τὸ πνεῦμα, Lau-
gemittel, n.
Poche, f. τσέπη, Tasche, f.; σακ-
κί (διὰ σιτῶν, καὶ βρώμης),
Sack, Straßensack, m.; διατύν-
ει, Sacknet, Sackgarn, n.;
βολὴ ἐκείνου ὅπου διατίθενται
τὸν χορὸν, Sackgeige, Stuf-
geige (der Sangmeister), f.;
ἡ ποσὺν τῶν πτηνῶν, φά-
σα, πτηνοφάσις, Kropf (der
Vögel), m.; λαμβάνει τὸν
φορεμάτων, Falte, f., Bausch
der Alceden; τὸ στοιχειώδην
ἰσλαμ τῶν ψηφίων μετὰ
κοινῶν, runder Zug m. an ei-
nigen Buchstaben.
Pocher, v. a. — les yeux à q.,
καταβλέπει τὰ μάτια πρὸς,
einem die Augen blau schlagen;
— la queue d'une lettre, στοι-
χειώδην τῶν ψηφίων, den
runden Zug unten an einen
Buchstaben machen; une écriture
toute pochée, γραμμάτων
χαλκωμένων ἀπὸ πολλὰς μου-
νιούρας, durch viele Tinten-

flüsse unterstellte Schrift, f.;
œufs pochés, ἀφ'αίτητων
αὐτὸ ἐξ μάλα, ἡτοι ἀκέραια,
aufgeschlagene Eier, n. pl.
Pocheter, v. n. χώρω εἰς τὴν
τσέπην (πορῶντες λέγουσι διὰ
τὴν πορικὰ ὅπου βάνονται
εἰς ταὺς τσέπας διὰ τὴν ὠρι-
μάνειαν), in die Tasche stecken
(besonders manche Früchte, um
sie in der Tasche reifen zu las-
sen).
Pochette, f. μικρὰ τσέπη, Täsch-
chen, n.; εἶδος διατύνει διὰ
κουρέλια, Kannehineinsetz, n.
Podagre, adj. ποδάγρῃς, podag-
griß; Podagrif, m.
Podestat, m. διοικητὴς πόλεως
εἰς τοὺς Ἰταλοὺς, Ober Richter
m. in verschiedenen Städten
Italiens.
Podomètre, m. v. odomètre.
Poêle, m. τὸ σάβανον ὅπου
σκέπεται τὸ ἐυλοκράδαιον,
Reichentuch, n.; τὸ κάλυμμα
μετὰ ὅποιον σκέπεται ἐκεί-
νους ὅπου στεφανώνονται,
Trauerschleier, m.; οὐρανὸς
χειροσπῆστις, σκέπη (ἐπ'αὐτὴν
εἰς ὅρον ἢ τὴν ὅποιαν κρα-
τοῦν ἐπ'αὐτὴν εἰς ἐργίαν ὅπου
πηγαίνουν εἰς παράταξιν),
Traghtmittel, n.; poêle, poile,
ὁ φούρος, ἡ σόμπα, Ofen,
Stubenofen, m.; ὁ ὁρδῆς
ὅπου ἔχει αὐτὸν τὸν φούρον,
Stube (mit einem Ofen), f.
Poêle, f. τηγάνη, Pfanne, f.,
Tiegel, m.
Poëlier, m. ἐκεῖνος ὅπου πω-
λεῖ τὰ τηγάνια, Pfannen-
schmidt, m.

Poëlon, m. τηγανάκι βεδουάρ,
Pfännchen, n.
Poëlonnée, f. μία τηγανιά, eine
Pfanne voll.
Poëme, m. ποίημα διὰ στίχων,
Gedicht, n.
Poésie, f. ἡ ποιητικὴ, Dicht-
kunst, f.; ποίημα, Gedicht, n.
Poète, m. f. ποιητής, στίχου-
γῆς, Dichter, m.
Poëtéran, m. ποιητὴς ἐπι-
λῆς (ἐξαμερὸς), Dichtverlag,
m.
Poétique, adj. ποιητικὸς, dichter-
isch; ἡ ποιητικὴ (ἀσπασία)
ἡ λόγος περὶ ποιητικῆς, Dicht-
kunst, Lehre davon, Poetik, f.
Poëtiquement, ad. ποιητικῶς,
dichterisch, nach Dichter Art.
Poëtiser, v. a. fam. στίχους
dichten, Verse machen.
Poge, m. (mus.) τὸ δεξιὸν μέ-
ρος τοῦ καράβου, rechte Seite
f. eines Schiffs.
Poids, m. βάρος, Gewicht, n.,
Schwere, f.; βάρος, ὥριμ
τὸ ὅποιον ὥριμάζον, Gewicht,
womit man etwas wiegt; ἡ
βάρος, ἰσχύς, τὸ ἐξολογόν,
Wichtigkeit, f., Nachdruck, m.
monnaie de —, τὸ νόμισμα
πρόσβαρον, καθὼς ἀπαιτῶ
τὸ ὥριμ, vollwichtige Münze,
f., c. marchand fait bon —,
ἐκεῖνος ὁ πραγματευτὴς ἐν-
ταῖς σωστά, dieser Kaufmann
gibt gutes Gewicht; acheter
an — de l'or, ἀγοράζω ἐν
πράγμα πολλὰ ἀξιώσιμα, eine
Sache mit Gold aufwiegen,
sehr teuer kaufen; homme
de —, ἀνδραποῦς ἀξιολόγος.

ὑποῦ ἔχει ὑπόληψιν, wichtiger Mann, m.

Poignant, *αὐτ.* *αδφ.* *κατεστη-
ζος* (ὡς ἡ *εἰσκαίνισ*), stechend,
brennend.

Poignard, m. *ξερτίδιον*, *χαν-
τίδιον*, Dolich, m.

Poignarder, v. a. *μαχαίρων*,
σκοτώνω με ξερτίδιον, erdol-
zen, erschrecken; *θλίβω*, *λυπῶ*
υποβολικά, äußerlich betrüben,
fränken.

Poignée, f. *μία χερσὶ*, *μία φου-
χία*, *χειρόβολον*, eine Hand
voll; — *de gens*, *ὁλίγος ἀρι-
θμὸς ἀνθρώπων*, eine Hand
voll Leute; — *de verges*, *δε-
κατάκι βέργαις*, Bündel n.
Ruthen; *φούχια*, τὸ μέρος
ὅπου πιάνει τις, Griff, m.;
Bett, n.; *à* —, *ἀφ' ὀνόμα-
τος*, *πλήθος*, vollaus, im
Wenige.

Poigné, m. τὸ μέρος ὅπου ἐνώ-
νεται ὁ βραχίονας τὸ χερί,
ὁ καρπός, Handwurzel, f.;
γυφός, Faust, f.; ὁ γυφός
τοῦ μανικιοῦ τοῦ ὑποκαυ-
σου, Windstich n. am Fcinde
ärmel.

Poil, m. *τρίχα*, *τρίχες*, Haar
(am Leibe), n.; τὰ *γένη*, Bart,
m.; *monter un cheval à* —,
*καβαλικεύω ἄλογον ἔξωτω-
τον*, ein Pferd ohne Sattel
reiten; *un chien au* — *et à*
la plume, *σκυλὶ μαθημένον*
να κυνηγῇ καὶ ἐν γένει (λα-
γρούς καὶ πέρδικας), ein auf
Fäsen und Fühner abgerichteter
Hund, m.; *cet homme*
est au — *et à la plume*, *ἐκεί-
νος ὁ ἀνθρώπος εἶναι ἐπιτη-*

θεός *εἰς διαφόρους ἐποθέ-
σεις*, dieser Mensch ist in alle
Sätle gerecht (zu verschiedenen
Geschaften geschickt).

Poiller, m. τὸ αἰσθρὸν ὅπου κρα-
τεῖ τὴν μελόπετραν, Mähle-
stein, n.

Poilloux, m. *ἄλιος*, *αὐτιδανός*,
elender, schlechter Keel.

Poilu, *νε*, *αδφ.* *μαλλιαρός*, haar-
rig.

Poinçon, m. *τρομπητήρι*, *τρουβέ-
λι*, *συγγή*, *Ψριεμ*, f., *Ψριεμ*,
m.; *βελόν* ὅπου ἔχει εἰς τὴν
χειρὶ καὶ κολλημένον λίθον πο-
λύτιμον, Haarnadel (mit einem
Edelsteine an der Spitze) zum
Stachen; *ῥοδέλα μετὴν ὁποί-
ων βουλλώνονται τὰ ἀσχημ*,
Stämpel (um Silber zu stäm-
peln), m.; *κουμάτι τρελῆς* *εἰς*
τὸ ὅποιον εἶναι χαρακωμένη
ἡ εἰκὼν τῶν νομισμάτων, μετ
τὸ ὅποιον χαρακωνοῦσι τὰς
σφραγίδας τῶν νομισμάτων,
Stämpel (zum Gelddrücken);
τὸ *τρέλει* *εἰς τὸ ὅποιον χα-
ρακωνοῦσι τοὺς τυπογραφί-
κους χαρακτήρας*, Stämpel
der Schriftgießer; *αὐτιάριον*
(τῶν χρυσοφύων, τῶν χαλ-
κοφύων), Bunzen, Grabe-
nichel, m.; *βερελάκι* (*3* τοῦ
Mind) *διὰ κρασί*, Weinsäpfchen
(3 des Mind), n.

Poindre, (v. a. *κεντῶ*, *συγγί-
ζω*, *stechen*); v. n. *λέγεται διὰ*
τὰ χόρτα ὅταν ἀρχήσιν νὰ
ξηραίνωσιν, καὶ *διὰ τὴν*
*ξηρίαν ὅταν ἀρχήσιν νὰ χα-
ράσθ*, klettern, sprossen, auf-
gehen; (vom Tage) andbrechen.
Poing, m. *γυφός*, *πυγμή*, Faust,

f.; *flambeau de* —, *γανάρι*,
λαμπάδα τοῦ χειρὸς, Hand-
fackel, f.

Point, m. *βελονά*, *Stich*, *Na-
delstich*, m.; *συγγία πόντις*
πόντος εἰς τὰ πλεῖστα, *Stich*
(Schmerz in der Seite); *κέν-
τημα*, *ράψιμον*, *Stückeren*,
Nähteren, f.; *ραμμένη δον-
τέλια*, *μέμνη*, *genähte Spitze*;
σημεῖον, *σημῆμα*, *Punkt* m.;
ἄσχημον, *μέμνη*, *τμήμα* (*εἰς*
μίαν συνθήκην εἰς ἓνα λόγον
κτλ.), *Punkt*, *Artikel*, *Ab-
schnitt*, m.; *πόντος τῶν χαρ-
τῶν καὶ τῶν κάρτων*, ὅπου
πείκουν, *Augen* n. auf Karten,
Würfeln; *je fais venir q. à*
mon —, *ἡέγω τινὰ εἰς τὰ*
πόδα μου, ich bringe einen auf
geschickte Weise dahin; *ἵ*
et mienem Willen thut; *il*
vient à —, *bien à* —, *εἰ-
χεται εἰς καλὸν ἀντισθῖν*,
er kommt zur rechten Zeit, recht
gelegen; *à* — *nommé*, *εἰς τὸν*
διωρισμένον καιρὸν, zur be-
stimmten Zeit; — *du jour*,
ἡ χαραγῇ, τὸ *χάραγμα* τῆς
ἡμέρας, *Andruck* m. des Ta-
ges; — *de vue*, *ὁ τόπος ἀπὸ*
τὸν ὅποιον φάινεται ἡ ὥρα, *ἀν-
τα*, καὶ *ἡ ἐκταὶς τόπου ὅπου*
ἡμπορεῖ νὰ ᾖ ὁ ὥρα, *ἀν-
τι*, *gegenüber*; *Aussicht*, f.;
— *d'homme*, *ἐκείνος εἰς τὸ*
ὅποιον ἐξίσταται ἡ τιμὴ, *ἀν-
σῆσις* τῆς τιμῆς, *Chenpunkt*,
Stichgefühl, n.; *de* — *en* —,
λεπτομερῶς, von Punkt zu
Punkt, von Stuck zu Stuck;
au dernier —, *εἰς ἄκρον πα-
μόν*, im höchsten Grade; *de*

tout —, ολοκλήρως in allen Punkten, ganz, völlig.

Point, adv. ne... point, δεν καθόλου, nicht, gar nicht, kein; il n'a point d'argent, δεν έχει άσπρα, er hat kein Geld; point du tout, καθόλου δεν, ganz und gar nicht, durchaus nicht.

Pointage, m. (mar.) σημείωμα όπου ο ναυκληρός κυμαίνει εις τον χώρο δια τον τόπον εις τον οποίον επιβιβάζονται το αλόν, Bezeichnung f. des Ortes, wo sich ein Schiff befindet, auf der Seekarte.

Pointal, m. κάθε ξύλον όπου στηρίζει ή κρατεί άλλο, Stütze, Balken, m., Unterlage, f.

Pointe, f. άκρη (μυτη), μέση (βελόνης, σπαθίου κτλ.), Spitze (spitziges Ende jeder Sache), f.; άκρη του λαμμοματιδίου των γενναίων, Bispel m. eines Fraucenzimmerchals: tuch's; χωρίς χωρίς κεφαλή, Stif, m.; άκκαδι, Stachel, m.; (διά το έλεγον) ύπαι σπικωή τα εμπροσθιά ποδαρία καί στέκται όρδιον εις τα όπισθεν, das Steigen des Pferdes; (impr.) σπυγί (των τεπογραφεών), Pistem, m.;

— du vin, γευσίς τις του κρασιού δυνατή καί νόστιμος, scharfer und angenehmer Geschmack m. des Weins; être en — de vin, είναι κομμάτι μεθυσμένος, einen kleinen Rausch haben; — d'esprit, fig. λόγος τις άρχώνος, würdiger Einsatz, m.; — du jour, ή χαρά.

Ανδρική m. des Saars: suivre sa —, fig. το να ακολουθήσῃ τις τον ακούον του με την αλήτη ζώνη καθώς άρχισε, seinen Zweck verfolgen, von seinem Vorhaben nicht abgehen; en pointe, με μύτην, με μυτερήν άκρην, spitzig, zuglänzend.

Pointeau, m. σουβίλον τρυπητήρ τε των ώρολογίων, Bohrmessel m. der Uhrmacher.

Pointer, v. a. κεντά, σπυγί, σπικωή, σπικωή, κένωω σημεία (ποδύκτα), Punkte machen; punktieren; διενδύω τε (όσον κανόνι, τηλεσκόπιον), έένω κένω, etwas (als: eine Kanone, ein Fernrohr) wohlriichten; v. n. πετώ ύψηλά, hoch empor fliegen, steigen (von Bögen).

Pointeur, m. κένωος όπου διενδύει τα τόπια κατά τινος, Kanonier, m., der die Kanonen richtet.

Pointillage, m. μικρά κεντήματα, σημεία, σπυγί, σπικωή, σπικωή με το κορδύλι ή έτερον τε, Punktirarbeit, f.

Pointiller, v. n. κεντά, κένωω σημεία με το κορδύλι, μαχαίρι ή έτερον τε, Punkte machen, punktieren; fig. μάλωνα δια το παραμικρόν, aber Kleinigkeiten fassen. v. a. sam. έλέγγω τινά με λόγια έγγυχιζέ, sitheln (auf einen).

Pointillerie, f. μάλωνα δια παραμικρόν πράγμα, Bonf m. über Kleinigkeiten; έγγυχιζέ με λόγια περιγελωστικά, Stichelein, f.

Pointilleux, ense. adj. όπου

άγαν ή να μάλωνα δια κάβα τι, έριστικός, kritisch, vum: berlich, zantisch.

Pointu, ue, adj. μυτερός, spitzig.

Poiature, f. (impr.) σιδήρον τι εις το όπουον βάνουσιν δια ταίς κόλλαις όπου είναι πυρόμοις, Punktur (in der Druckerei), f.

Poire, f. άπίδι, Birne, f.; το πείνον φλασκί εις το όπουον βάνουσιν οι κυρτοί το μαρούτι, Pulverbeutel m. der Zäget.

Poiré, f. ποτόν τι από άπίδι, Birnmoft, m.

Poirreau, porean, m. πρώτον (πυρόν), λαχ (Pflanze), m.; πυρός, τίλωμα, Warte, f.

Poirée, f. στέλλον, τεύλλον, τεύλλον (φυστόν), Mangold (Pflanze), m.

Poirier, m. άπίδι, Birnbäum, m.

Pois, m. πύω, άρεκάς, πύζι (γχορόχος), Erbse, f.; — goulas, πύζιλα γλουα, τρυμμά, Zudterbisen, f. pl.; — chiche, έρβανθος, έρβί, Rispier erben.

Poison, m. φασμάκι, Gift, n.

Poisard, arde, adj. όπου έχει τρώπους καί την ήμιαν μέσην φασματικών (μάλωνα εις το Παρά), der die Sitten und Svrache der (Paris) Fische weicher hat.

Poisarde, f. φασμάκι καί χυδία (μάλωνα εις το Παρά), (Paris) Fischweib, n.

Poisse, f. δεινός κλέων, κλέων

πισσώμενος, in Pech getauch-
tes Reisbündel, n.

poisser, v. a. πισσώνω, röschen;
ἐκρώνω με πηχὺ τι, beschmüt-
zen (mit etwas Fettigem).

poisson, m. ἰχθύς, ψάρι, Fisch,
m.; μέγιστον (½ του εχονισ),
Maaf (ungefähr ½ Schoppen);
(astron.) poissons, pl. ἰχθύες,
die Fische (Zeichen des Zehner-
systems und Sternbilds).

poissonaille, f. ψαριόζα δια-
γόρων λογίων, allerley kleine
Fische, m. pl.

poissonnerie, f. ψαροπώλειον,
Fischmarkt, m.

poissonneux, ense, adj. θαυ-
δὲν πολλὰ ψάρια, fischreich.

poissonnier, ière, m. ἰχθυοπώ-
λης, ψαροπώλης, -πώλησσα,
Fischhändler, m.; -tin, f.

poissonnière, f. τηγνὴ διὰ ψά-
ρων, Fischfelle, m.

poitrail, m. τὸ στήθος τοῦ ἀλό-
γου, Brust f. eines Pferdes;
τὸ ἐπιστήθιον ὅπου βάνονται
εἰς τὰ ἄλογα, Brustriemen m.
des Pferdes; μοχλὸς τις τῆς
θώρας, Querbalken m. an einer
Thüre.

poitrinaire, adj. et s. m. πύ-
σζον κατὰ τὸ στήθος, brust-
krank.

poitrine, f. στήθος, Brust, f.

poivrade, f. ἄρτιμα τι ἀπὸ πι-
πέραι, ἄλας, καὶ ἑλδι, πιπε-
ράριον, Pfefferbrühe, f.

poivre, m. πιπέραι, Pfeffer, m.

poivrier, v. a. πιπερώνω, pfeff-
ern.

poivrier, m. πιπεριά, πιπερό-
δενδρον, Pfefferbaum, m.;

τὸ πιπεροδοχεῖον, (κοιτὴ διὰ
πιπέραι), Pfefferbüchse, f.

Poivrière, f. ἄρτιμα τι διὰ τὴν
τράπεζαν, εἰς τὸ ὅποιον βά-
νεται πιπέραι, μοσχοκαρύδων,
καὶ ἄλλα ἀρωματικά, Gewürz-
schachtel, f.

Polx, f. πόσσα, Pech, n.

Polacre, polague, f. πολέζα,
πλοῖον τι, Polate (Art Schiff),
f.; polague, m. ἐγγενὲς λέ-
χος, πολινίχης Edelmann, m.
Polaire, adj. πολικός, ὅπου
ἀνέκει εἰς τοὺς πόλους, Po-
laris, Pol.; cercle —, πολί-
κος κύκλος, Polarcircle, m.

Polarité, f. ποιότης τοῦ μαγνή-
του ἢ τῆς μαγνητικῆς ἀλλοτρί-
ας διενδυνάμει πάντοτε πρὸς
τὸν πόλον, Polarität f. des
Magnet oder der Magnetna-
del.

Pôle, m. (astron. géom.) πό-
λος τοῦ κόσμου, Pol, Welt-
pol, m.

Polémarque, m. πολεμάρχης,
Heerführer, m.

Polémique, adj. (théol.) πολε-
μικός, ἐριστικός, polemisch.

Polémoscope, m. πολεμοσκό-
πιον, εἶδος τηλεσκοπίου, δι-
ὃ βλέπει τις χωρὶς νὰ γινώ-
σκῃται, Kriegsfeldrohr, Pole-
moskop, m.

Poli, m. γυάλισμα, Politur, f.

Poli, ie, adj. γυαλιστός, polirt;
fig. πολιτικός (εἰς τὰ ἥθη του),
πεπολιτευμένος, gestittet, höf-
lich.

Police, f. διάταξις εἰς μίαν πό-
λιν περὶ εὐταξίας, καὶ ἀσφα-
λείας τῶν κατοίκων, Politien,
f.; πολιτῶν (γυμνασία ἀσφα-
λείας)

λείας ὅπου δίδει τις ἢ λαμ-
βάνει διὰ τὰς πραγματείας
ὅπου γέρονται διὰ θαλάσσης,
πληθυνόντως ἔνα συμφο-
ρημένη ποσότητα), Polize,
Verwaltungsschrift, f.

Policer, v. a. εὐταξίω, βάνω
ἐνταξίαν εἰς ἓνα τόπον, πο-
λιτεῖω, wohl einrichten, Po-
licianstatten machen.

Polichinel, m. αἰῶνος μοσχα-
ρῆς (εἰς τὰς περικλάς κομμο-
δίας), Polichinel, Pöselbe-
ring (im italienischen Fußspie-
le)

Poliment, adv. ἐγγενῶς, πεπο-
λιτευμένος, artig, höflich, fein.

Poliment, m. πάστευμα, γυά-
λισμα, das Poliren.

Polir, v. a. γυαλίζω τι τριβόν-
τας, glätten, poliren; fig.
διορθώνω, καλλοπίζω (ἓνα
σύγγραμμα), (ein Werk) aus-
feilen, verbessern; ἐγγενίζω,
σπολίζω τὸν νοῦν, τὰ ἥθη,
verfeinern, bilden (den Geist,
die Sitten).

Polissour, m. —ense, f. ἐκεί-
νος ὅπου γυαλίζει τινὰ πρά-
γματι, Polirer, m.

Polissoir, m. γυαλιστήρι, λογα-
λεῖον διὰ γυάλισμα, Politz-
zahn, m., Polirstein, n.

Polissoire, f. σκούπα (βοή-
τη) διὰ γυάλισμα, Politz-
bürste, f.

Polisson, m. κακοῦθης νέος
(ὅπου περιγράφεται ἀγνός εἰς
ταῖς ἀρχαῖς) Gassenjunge,
Gassenbube, m.; ἰσχυρολόγος,
Botenröser, m.

Polissonner, v. n. πρῶτα πρῶ-
γματι παιδικάζειν, ὁμοίως

καὶ ἀσχημα καὶ ἀρρεῖα, fin-
dische Dinge, Gassenjungens
streiche machen.

Polissonnerie, *f.* κακοήθεια,
πειδιανκτισον καὶ ἀρρεῖον κά-
μουρα, Gassenjungenstreich,
Bubenstreich, *m.* ἀσχρολο-
γία, Solenstreichen, *f.*

Polissure, *f.* γυάλισμα, Poliren,
n. Politur, *f.*

Politesse, *f.* χρηστοήθεια, εὐ-
γένεια κατὰ τοὺς τρόπους,
Höflichkeit, Feinheit, *f.*

Politique, *adj.* (- quement,
adv.) πολιτικός, politisch; *f.*
ἡ πολιτικὴ τέχνη, καὶ τὸ πο-
λιτικόν, Staatskunst, Politik,
f.

Politiquer, *v. n. fam.* ὁμιλῶ
περὶ πολιτικῶν υποθέσεων,
von politischen Dingen reden,
konversieren.

Pollicitation, *f.* (jur.) ὑποσχέ-
σις, Veripredien, *n.*

Polluer, *v. a.* μολύνω, μινύω,
verunreinigen, entweihen; *se*
—, μαλακίζομαι, sich selbst
beflecken.

Pollution, *f.* μύανσις, Verun-
reinigung, Entweihung, *f.*;
μαλακία, Selbstbefleckung, *f.*;
ἀπόρριξις (ἀπορροή), Befle-
kung, Pollution, *f.*

Poltroon, *onne*, *adj.* ἄκαρδος,
δουλός, feige, verzagt; *s. m.*
ὁ ἄκαρδος, φοβερώδης, Feig-
ling, *m.*, feige Menne, *f.*

Poltrommerie, *f.* ἄκαρδία, Feig-
heit, Bagastigkeit, *f.*

Polyanthéa, *m.* πολυανθέα,
ἀνθηφόρετα, Blumenlese
(auch Schritten) *f.*

Polyanthée, *adj.* (bot.) πολυ-
ανθέα, vielblumig.

Polycreste, *adj.* πολυχρηστος,
ωφέλιμος κατὰ πολλῶν ἀν-
θρωπῶν, gegen viele Kran-
kheiten gut.

Polyédre, *m.* (géom.) πολυέ-
δρον, Vieleck, Kautenglas, *n.*

Polygame, *adj.* πολύγαμος,
der viele Weiber hat, die viele
Männer hat.

Polygamie, *f.* πολυγαμία, Viel-
weiberei, *f.*

Polyarchie, *f.* πολυαρχία,
Vielherrschaft, *f.*

Polyglotte, *adj.* πολύγλωττος,
in mehreren Sprachen; *f.* ἡ
διὰ γραφῆς πολύγλωττος, die
Bibel in mehreren Sprachen.

Polygone, *adj.* πολύγωνος, viel-
eckig; τὸ πολύγωνον σχῆμα,
Vieleck, *n.*

Polygraphe, *m.* πολυγράφος,
Vieltschreiber, *m.*

Polygraphie, *f.* κρυπτογραφία
(γραφισμὸς με κρυφὰ σημεῖα),
Geheimtschreibekunst, *f.*

Polynome, *m.* (algebr.) πολυ-
ώνυμος, vielfache Größe, *f.*

Polype, *m.* πολύπους, ὀκτα-
πόδι, Polyp (Thierpflanze), *m.*;
πάθος τι, ὡς ἐπὶ τὰ πλείστον
εἰς αὐθροδονία, Polyp, Nas-
senpolyp.

Polypétale, *adj.* (botan.) πο-
λυπέταλος, ὁ ἔχων πολλὰ
φύλλα, vielblättrig.

Polyptote, *m.* πολυπόδιον (φυ-
τόν τι), Engellük, *n.*, Stein-
wurz (Pflanze), *f.*

Polysyllabe, *adj.* πολυσύλλα-
βος, vielstellig; *s. m.* τὰ πολυ-
σύλλαβα, vielstellige Wörter.

Polysynodie, *f.* πολυσυνωδία,
πλήθυνσις συμβουλῶν, Viel-
heit *f.* der Rathesversammlun-
gen.

Polythéisme, *m.* πολυθεῖα, Viel-
götterei, *f.*

Polythéiste, *m.* πολέθειος, An-
hänger *m.* der Vielgötterei.

Polytric, *m.* πολυτρίχον (φυ-
τόν τι), Bledertthon (Pflanze),
m.

Pommade, *f.* μύρον, ἄλειμμα
διὰ τὰ μαλλία, Pomade,
Haarölbe, *f.*

Pommader, *v. a.* ἀλείφω (τὰ
μαλλία) με μύρον, (die Haare
te) mit Pomade schmieren.

Pomme, *f.* μήλον, Äpfel, *m.*,
κομβὴ στρογγυλόν, runder
Knopf; — d'adam, ὁ κόμπος
τοῦ λαμοῦ, Adamsapfel, Äpfel-
kopf, *m.*; — de pin, κοκκο-
νάριον, Tannzapfen, *m.*; — de
merveille, μυροβαλαμύρον,
γυνὴν, Balsamapfel, *m.*; —
de chou, (διὰ τὰ μαρούλια,
καὶ κράμβη), δταν ἡ καρδιὰ
εἶναι σφικτή), ἀέριον λά-
χορον, Kohlkopf, *m.*, Kraut-
haupt, *n.*; — de terre, μή-
λον τῆς γῆς, καρφόειον,
Kartoffel, *f.*, Erbsapfel, *m.*

Pomme, *m.* ποτον ἀπὸ μήλας,
Apfelmoss, Apfelmoss, *m.*

Pommeau, *m.* ἡ μικρὰ σφαιρα-
δοπὺ εἶναι εἰς τὴν ποτήριον
τοῦ σπιδιού, Degenkopf, *m.*;
τὸ στρογγυλόν ὅπου εἶναι εἰς
τὸ ἐμπροσθὶν μέρος τῆς οὐ-
λῆς, Sattelkopf, *m.*

Pommeler, *v. r.* (διὰ τὰ ἐλα-
γὰ γένετα μελαγχρινός ὡς
καὶ αὐτὸ ἔχει τὸν ὄρθον)

apfelgrau werden; (δία τὸν ἀσπρῶν) σκεπάζεται ἀπὸ ἀσπρά σινιναράκι (vom Simmel) sich mit weißen Beldchen überziehen.

Pommelé, *é*, *adj.* μελαγχρῶς (ὡς μερικά μῆλα), apfelgrau.

Pommelle, *f.* πλάκα μολυβδένια στρογγυλοειδής με πολλὰς ταύπας, ὅπου βρίσκουν εἰς τὸ στόμα σωλῆνος διὰ τὰ περιστὰ μόνον τὸ καθαρὸν νερὸν καὶ ὄχι τὸ βοῦλκον, Seibler (Weyplatte mit vielen Löchern am Ende einer Wasserleitung), *m.*

Pommer, *v. n.* λέγεται διὰ τὰ μαρούλια καὶ κραμβὰ διὰ τὴν καρδίαν των γήνηται σπασίη, sich häupten, sich schütten (von Kohl und Kraut); seltene pommée, *fig.* τρέλα τέλει, erzdummer Streich, *m.*; son pommé, τέλειος τέρας, ausgemachter Narr, *m.*

Pommerale, *f.* τόπος περὶ τευμένης ἀπὸ μηλέας, Apfelgarten, *m.*

Pommeté, *é*, *adj.* (blas.) σκολιμένος ἀπὸ σφαιρίδια, mit Knöpfchen gezieret.

Pommeite, *f.* σφαιρίδιον διὰ σκολιμὸν, Knöpfchen *n.* zur Bieder; (anat.) ἐν τῶν ζωοματικῶν ὀστέων, Badenkiochen, Augenfischen, *m.*

Pommier, *m.* μηλέα, μηλιά, Apfelbaum, *m.*; τριανάκι διὰ τὸ πρῶτον μῆλα, Topf m. um Äpfel zu fothen.

Pompe, *f.* πομπή, παράδειξις μεγαλοπρεπής, Pomp, *m.*,

Pracht, *f.* ἐψηλὸν ὄφης, das Echabene, erhabener Stiel, *m.*

Pompe, *f.* ἀρκία, (τουρκ. τουλούμπι), Pumpe, *f.* — ἀ feu, ἀνάληψις ἢ μηχανὴ μετὰ τὴν ὁποτέρω ὁρίτουν νερὸν εἰς τὴν ποικίλιν, Feuerpumpe, *f.*

Pomper, *v. a.* ἀντλῶ νερόν, pumpe, *v. a.*

Pompeux, *euse*, *adj.* (-eusement, *adv.*) λαμπρός, μεγαλοπρεπής, prächtig

Pompon, *m.* σπαλίδι ὀλίγης τιμῆς ὅπου βρίσκουν αἱ γεωαίτες εἰς τὸ περῶν, allerley kleine Blüthen *m. pl.* zum Kopfruch

Ponant, *m.* (mar.) δόσις (pouventes), Abend, Westen, *m.*

Ponce, pierre —, *f.* κισσηρίς, λαφύριον, πόρι, Bimsstein, *m.*; ponce, *f.* σκεκουλλάκι γεωάτων με κάρβουνον εἰς χρῆσιν τῶν ζωγράφων, Pausche (Sedchen mit Kohlenstaub der Mahler), *f.*

Ponceau, *m.* ἀγριοπαπιοῦνα, Klappnetz, *f.*; χρῶμα ἔλκον (ἀντικόν κοκκινόν), Rothe, *n.*

Poncer, *v. a.* τρέβω τὸ σχέδιον μετὰ τὴν κόβιν μέσιν εἰς τὸ πρῶν διὰ τὸ σχεδιασθῆ εἰς τὸ κάτωθεν χωρὶ, durchstächen, durchpauhen (ein gezeichnetes Muster); τρέβω με κισσηρί, mit Bimsstein reiben.

Pouche, *m.* πόντις, ποδνός (ποτὸν τὸ ἀπὸ λιμῶν, πακί, ἢ κρασί, νερόν καὶ λίχην), Punsch, *m.*

Poncire, *m.* κέδρον τι, εἶδος λεμονίου (τοῦ ὁποῦν τὴν

φλοῦδιν κατασκευάζουν με λίχων), Art Citrone (deren Schale eingemacht wird), *f.*

Poncis, *m.* τὸ σχέδιον (ἐπὶ ζωγραφίᾳ τρυπημένον καὶ) κόνισμα, zum Durchstächen Wasser *n.* zum Durchstächen; χωρὶ με χονδραῖς μύθραις γκαίμας, Linienblatt, *n.*

Ponction, *f.* περὶ αἵματός (τὸ κόψιμον τῶν χειρουργῶν εἰς τὴν κοιλίαν τῶν ὑδρωτικῶν διὰ τὰ ἐγγύλων τὰ νερά, Punctum, *m.* Abzweifung eines Wassersichtigen).

Punctualité, *f.* ἀκριβὴς ἐκτέλεσις ἐν καιρῷ, Punctlichkeit, *f.*

Ponction, *f.* σημειώσεις με στιγμὰς, das Punctiren; σημειώσεις με τὰ διακριτικὰ σημεία (εἰς τὸ γράψιμον), Interpunction, *f.*

Ponctuel, *elle*, *adj.* ἀκριβὴς εἰς τὸ τὸ πληρώσει ἢ τὸ ἐκτέλεσει τὸ ὑποσχεθέν, genau, punctlich.

Ponctuellement, *adv.* με ἀκριβή ἐκτέλεσιν, punctlich, mit Punctlichkeit.

Ponctuer, *v. a.* σημειώσω με στιγμὰς, βάνω στιγμὰς εἰς τὸ γράψιμον, punctiren, die gehörigen Unterscheidungszeichen machen.

Pondag, *m.* κατήφορος, κλίσις τὸ μεταλλεῖον τῶν ἀνθράκων, Donlage, Neigung *f.* εἰς νέες Kohlenflözes.

Pondération, *f.* τέχνη (τῶν ζωγράφων) τοῦ διανεῖν κατὰ τάξιν (ἢ τοῦ λοοσταθεμεῖν) τὰ σώματα, (bey den Malern)

— de l'agraffe, ἡ τρύπη ὅπου ἐμβαίνει τὸ θηλυκὴ-
 Schlinge f. zu einem Heft-
 sel; mètre qn. à la —, δι-
 ὠνω τινά (ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν),
 einem die Thüre weisen, einen
 fortjagen.

Porte-aiguille, m. θηκίρι διὰ
 θελώντας με ταῖς ὁδοῖς πλέ-
 κουν τρουάσια, Strickschlei-
 de, f.

Porte-arguebuse, m. (πάσαι)
 ὁ φέρων τὸ τουφέκι εἰς τὸν
 θασαίλα διὰν ὑπάρχει εἰς τὸ
 κουδῆν, (ehedem) Büchsenträ-
 ger m. des Königs auf der
 Jagd.

Porte-assiette, m. δίσκος τις
 ἐπάνω εἰς τὴν τράπεζαν ὅπου
 θέτουν τὰ ταῖρια μετὰ τὰ φα-
 γητὰ, Schlüsselring, m.

Porte-baguette, m. ἡ κρικέλλα
 ὅπου λαμβάνει τὸ τουφεκιὸν
 ὅπου εἶναι ἡ βέργα, Ring m.
 zum Radesloze.

Porte-halle, m. πραγματευτὴς
 ὁποῦ περιπατεῖ μετὰ τὴν προ-
 γραμμέναις του εἰς τοὺς ὥρους,
 Tabuleträger, Hausstr., m.

Porte-barres, m. pl. κρικέλλα
 χαλινῶν εἰς ἄλλα μετὰ δε-
 μένα, Halstrenge m. pl. an
 Koppelverden.

Porte-clefs, m. φυλακτάρας
 (ὅπου φυλάσκει τοὺς φυλακω-
 μένους), Gefangenwärter, m.

Porte-cochère, f. μεγάλη πόρ-
 τα σπιτοῦ διὰ τὰ ἄμαξια,
 Thorweg, m.

Porte-crayon, m. ὅλην διὰ τὸ
 μολυβοκόνδυλον, Bleistift-
 tor, n.

Porte-croix, m. ὁ φέρων τὸν

σταυρὸν (εἰς μίαν παράτα-
 ξιν), Kreuzträger (bei einem
 feierlichen Umgange), m.

Porte-crosse, m. ἐκείνος ὁποῦ
 βαστᾷ τὴν πατερίτζαν τῶν
 ἀρχιερέων, Stadträger m.,
 der dem Bischof den Krumm-
 stab vorträgt.

Porte-drapeau, m. σημειοφό-
 ρος, Fahnenführer, m.

Porte-dieu, m. ὁ ἱερεὺς διω-
 ρισμένος γὰ μετὰκλησμένην
 τοὺς ἀφώστους, Geistlicher
 m., der das Hochwürdige zu
 den Kranken trägt.

Portée, f. τόσα νέα ὅσα γέννη
 μαζί ἓνα ζῶον, Tracht f. Zü-
 ge; διάστημα εἰς τὸ ὅπου
 φθάνει ἓνα βόδι, μία σάτια
 πλ., Schußweite, f.; διάστη-
 μα ὅσον φθάνει τὸ ὄμματι,
 ἡ ἡ ἀκοή, ἡ φωνή, τὸ χεῖρ,
 Weite f. bis wohin das Gesicht,
 das Gehör, die Stimme, die
 Hand reicht; ὄνομα τοῦ
 πνεύματος πρὸ κατελάβη τι,
 Fähigkeit f. etwas zu begrei-
 fen; αἱ πέντε γραμμαὶ ἐπ' ἃς
 γραφονται τὰ σημεῖα, τὸ πεν-
 ταγράμμιον, die fünf Notens-
 linien, f. pl.

Porte-enseigne, m. σημειοφό-
 ρος πεζοπόρος, Fährndrich m.
 (beim Fußvolke).

Porte-épée, m. ζωστήρ τοῦ
 σπαθιοῦ, Degengehert, n.

Porte-éperon, m. τὸ περὶ ὅπου
 κρατεῖ τὸ κεντρί τοῦ χαρπιά-
 ρη, Spornträger (am Stiefel),
 m.

Porte-étendard, m. σημειοφό-
 ρος ἱππικῶν, Standartenjun-
 ger m.; τὸ περὶ τῆς ἀλλῆς.

ὑπὸν ἀκουμβᾷ ἡ σημαία ἡ
 ὑλόμεπυρον, Standarten-
 schuh, m.

Porte-étriers, m. pl. τὰ λου-
 ριὰ ὅπου βασταῖν τὴν σέλλα
 τῆς σέλλας, Stiegbügelriemen,
 m. pl.

Porte-étrivières, m. pl. θηλυ-
 κωτήρια τῆς σέλλας μετὰ πλῆ-
 λας, Stielriemenringe, m. pl.

Porte-faix, m. χειμᾶλης, βο-
 στιάς, Postträger, m.

Porte-feuille, m. χαρτοφύλα-
 κας (χοινῶς τετάρτη), Brief-
 tasche, Mappe, f.

Porte-flambeau, m. λαμπυρο-
 φόρος, Fadelträger, m.

Porte-lettre, m. ἐπιστολογω-
 λίκιον, χαρτοφύλακας (διὰ
 γραφῆς), Brieftasche, f.

Porte-manteau, m. ἐκείνος
 ὁποῦ φέρει τὸ ἐπιμασφῶν τοῦ
 βασίλεως διὰν ἐβγαίνει ἐξοῦ,
 Mantelträger m. eines Königs;
 πετρίδιον διασάκι (τῶν ὀδο-
 πόρων), Mantelfaß, m.; τὸ
 εἶδος εἰς τὸ ὅπου κιννοῦν
 τὰ φορέματα, Kleiderregal,
 m.

Portement, m. — de croix,
 εἰκόνασμα τοῦ Χριστοῦ γέ-
 ροντος τὸν σταυρὸν, Kreuz-
 tragung f. Christi (Gemählde).

Porte-mors, m. πετρίδιον ὅπου
 κρατοῦν τὸν χαλινῶν, Riemen
 m. pl. am Pferdegebisse.

Porte-mouchettes, m. ἄνην
 τοῦ κηροφαιδῶν (φαλιδου-
 ριοῦ), Lichtpugenschale, f.

Porte-mousqueton, m. θηλυ-
 κωτήρι ὅπου βοηθεῖ τοὺς ἐλ-
 πεῖς γὰ κρατοῦν τὸ τουφέκι,
 Karabinerhafen (eines Re-
 cils)

τέτε), π.; *θυλῆκαυτηρ ὀπου*
κοιμοῦν εἰς τὴν ἅλυσον τοῦ
ὀρολογίου, Karabinerhaken
 an einer Uhrseite.

orte-queue, m. *ἐκείνος ὀπου*
βαστῆ τὴν οὐράν τοῦ φορέ-
ματος τῆς βασιλείας κτλ.,
 Schleppenträger, m.

orter, v. n. *ἔγω, βαστάζω,*
 tragen (in jedem Sinne); *ὑπο-*
ἔγω, εἰσάγειν; *ἔγω (εἰσο-*
δήματα, κέρδος κτλ.), bringen,
 einbringen; *εἰμαι*
ἐγγαστρομένη διὰ γυναικας,
 schwanger gehen; (*διὰ ζωα*)
 trächtig seyn; (*διὰ φορέματα*
κτλ.) *φορῶ, τραγῶ* (von Klei-
 bern u.); *ἐκείνο, ἔγω τε εἰς*
τόσον ἢ τόσον βαθμὸν, aus-
 dehnen, bringen, treiben bis
 zu dem oder dem Grade; (*διὰ*
καρποὺς) *ἔγω, γένω, (von*
Früchten) tragen, bringen, er-
 zeugen; *ἔγω τόσον ἢ τόσον*
εἰς μέτρον, so und soviel in
 die Länge halten; *fig.* *ἀκού-*
βω, υποστηρίζω, unterstützen;
 (*διὰ γόνηματα κτλ.*) *περιέ-*
χω, ἔγω, (von Bräuten) ent-
 halten, sagen, melden; — *q.*
ἢ q., *παράκειν τινα εἰς τι*,
 etnen zu etwas bringen, bewer-
 gen; — *amitié, affection etc.*
ἂ q., *ἔγω φίλος, ἀγάπη κτλ.*
εἰς τινα, Freundschaft, Liebe u.
 für jemand haben; — *témoi-*
gnage, ἔγω, κάμνω μαρ-
τυρίαν, μαρτυρῶ, ein Zeugniß
 ablegen, zeugen; — *un jage-*
ment, κάμνω κρίαν, κρίνω,
 ein Urtheil fällen. v. n. *ἀκού-*
βω (εἰς τι), *βαρύνω*, ruhen
 (auf etwas), aufsteigen; — ἂ

faux, δὲν ἀκούμβω ὀρθά, δὲν
στέκομαι ὀρθά, nicht senkrecht
 stehen; *fig.* (*διὰ μέγα χάριν*)
δὲν υποστηρίξαι εἰς τὴν
ἀλήθειαν, *εἶναι πλεονής*, (von
 Urtheilen) auf falschen Grün-
 den beruhen; *q.δ.ῶν (διὰ τὰ*
παραβολικά ὄργανα), tragen,
 reichen, treffen (von Schick-
 gewebe und Weisheit); ἂ *bout*
portant, tirer ἂ —, *ὥπτις*
εἰς τόσον ὀλίγον διάστημα
ὥστε ῥηθῇ νὰ ἐπιτύχω, so
 nahe schiefen, daß man treffen
 muß; *dire q. ἂ —*, *λέγω τι*
ἀναγκαῖον κατὰ περιστάσιν
τινός, einem etwas Vange-
 nehmen ins Gesicht sagen. se
 —, *ἔρρουαι, διακείμεν*, sich
 befinden; sich betragen; *com-*
ment vous portez-vous, πῶς
 εἰσθε εἰς τὴν ὑγίαν σας; wie
 befinden Sie sich? *je me porte*
bien, καλὰ εἰμαι, ich befinde
 mich wohl.

Porte-topissier, m. *θύρα σκε-*
πασμένη ἀπὸ τὰ πέδιλα, Tas-
petentbür, f.

Porteur, m. —*euse, f.* *βαστά-*
ζος, χειρὴν, Ὡδγερ, m.; ὁ
ἔγων, κομιστής, Heberbrin-
ger, m.; — *de chaise, βαστά-*
ζος ὀπου βαστῆ τὸ φορέϊον,
Ἐάντηντράγερ, m.; — *d'eau,*
νεροκοβαλόντης, Wasserträ-
γερ, m.; — *de lettre de chau-*
ge, ἐκείνος ὀπου παρῆλται
εἰς τὴν κεκτημένην (τὸ βεζή-
λιον) διὰ τὰ λάβη τὰ ἄσπρα,
Ἐνδωρ (Heberbringer) m. *ει-*
πὸς Wechsels; *τὸ ἄλογον εἰς τὸ*
ὅποιον πᾶνται ὁ καρβαλὸς
ἐμπειῶν μὲ ἐξ ἄλλοις τῆς πό-

πας, Sattelspferd n. *des Por-*
teffions bey einer mit secht
Ἰππεδον bespannten Post.

Porte-vent, m. *εὐλὴν ἔγων*
τὸν ἄερα τὸν μοιτικὸν ὀρ-
γάνων (εἰς τὴν ἐκκλησίαν),
 Windröche f. an der Windlade
 einer Orgel.

Porte-verge, m. *ἡσδοῦχος*
(εἰς ἀκρομήτιν, ὁ ἔγων τὸ
σκηπτρον), *Ἰδὲλλ* (der das
 Zepter vertritt), m.

Porte-voix, m. (mar.) *σάλ-*
πιξ, Sprachrohr, m.

Portier, m. *θυρωρός, πορτιέρης,*
 Thürhüter, Thürhüter, *Ἰφτί-*
νερ, m.

Portière, f. ἡ *θυρωρός, πορ-*
τιέρησα, Thürhüterin, Ἰφτί-
νερin, f.; ἡ *πάρτα τοῦ ἑμα-*
τίου, Schlag m. an einer Kut-
 she; *παρτενέσσα τῆς θύ-*
ρας, Vorhang m. vor einer
 Thür.

Portion, f. *μερίδιον, Theil, An-*
theil, m.; *μερίδιον ἀπὸ φα-*
γητῆ (ὅσο φέρειον εἰς τινα),
 Portion, f.

Portique, m. *στοά, περιπατος*
μεταξὺ στέλων, Säulengang,
 m., Halle, f.

Portoir, m. *καλάρι εἰς τὸ ὅποιον*
διαμοιράζον τὸ φαγητὸν εἰς
τὰ κοινάβια, Trage f. zum Es-
 sen in Klöstern.

Portor, m. *μάρμαρον τι μαύ-*
ρον, μὲ ῥιζέας ὡς χρυσόν,
 schwarzer Marmor m. mit gold-
 gelben Adern.

† *Portraire, v. a.* *σχεδιάζω τὴν*
εἰκόνα τινός, abbilden, abmah-
len.

Portrait, m. *εἰκὼν (εἰκόνα),*

Βildnis, Portrait, n.; *fig.* περιγραφή, Schilderung, f.; — *haite*, *εἶλον* ἢ τις περισταίνει τινὰ εὐμορφότερον παρὰ τὸ ἡλικίον, schmückt chelste Bildnis; — *chargé*, v. Caricature.

Portraiture, f. livre de —, βιβλίον περιχρον παραδείγματων διὰ ζωγραφίας, Zeichnungsbuch, n.

Portulan, m. (mar.) βιβλίον περιγραφῶν (τὰ περιγυμνά και τοὺς λιμένας, Grabbuch (Buch von der Lage der Seestädten und Häfen), n.

Posage, m. κόστος καὶ διαπόνη δια τὰ ἔσθαι τινος πράγμα εἰς τὸν τόπον του, das Aufstellen einer Sache an einem Orte und der Lohn dafür.

Pose, f. ὁ κόστος τῆς θέσεως μίης πέτρας διὰ κρίσεως, das Erben oder Legen eines Werksstücks; γαλλικὴ στρατιωτικὴ εἰς τὴν νύκτα, Nachtschilddache, f.

Posé, ée, adj. (v. poser) (ἀνθρώπος) μὲ ἵσταται καὶ διάκειται, gesetzet καὶ gesetzet, gestellt, einstellend.

Posément, adv. ἀπαγᾶτι, χωρὶς βίας, με ὑποχωρῶν καὶ προσοχῶν, bedächtig, mit Bedachtlankeit.

Poser, v. a. βέτω, θέτω (τίδωμι), legen, stellen, legen; βέτω κάτω, niederlegen; *fig.* ὑποδέχομαι, ἐπιλαμβάνω, voraussetzen, annehmen; διαφύγω, βέτω ὡς θεμελίω (μὴν γράμην κτλ.), fest setzen, zum Grunde legen. v. n. ἀνοικυδᾶ

(εἰς τι), ruhen, aufliegen (auf etwas); cela posé, ὅτι ὑποθέσωμεν τοῦτο, dieses vor- ausgesetzt; posons le cas, ὡς ὑποθέσωμεν, wir wollen den Fall setzen.

Poser, m. ταῖς ὁποῦ ἐπισταται εἰς τὴν κρίσιν τὰ θέσων τῆς πέτρας εἰς τὴν πρῆπουσαν θέσιν του, Maurer, der auf das richtige Legen der Steine Acht hat, Maurer- polier, m.

Positif, ive, adj. θετικὸς, βέβαιος, διασφαμένος, gewiß, bestimmt, positiv; droit positif, οἱ θετικοὶ νόμοι (οἱ θε- δομένοι ἀπὸ νομοθέτας), das positive Recht; religion positive, θετικὴ θρησκεία, θεμε- λιωμένη εἰς θεῖαν ἀποκάλυ- ψιν, positive (geoffenbarte) Religion, f.; (math.) quan- tité positive, καταφατικὴ πο- σότης (ἔχουσα τὸ σημεῖον +), positive GröÙe (die das Zei- chen + hat); (gramm.) posi- tif, s. m. τὸ θετικὸν ὄνομα, der Positiv (in der Sprache lebend).

Position, f. θέσις, κατάστασις, Stellung, Lage, f.; θέσις, λό- γος, Satz, m.

Positivement, adv. θετικῶς, positiv; βέβαιος, gewiß; κατ' ἀκρίβειαν, mit Genauigkeit, mit Bestimmtheit.

Pospolite, f. (πάλλα) τὸ τῶν πολίων εὐνοῖαν τῆς ἀρχῆς, συν- ηθισμένων ἐν αὐτῇ στρα- τιστικῇ, (ehedem) Aufgebot der polnischen Edelleute.

Possédé, ée, adj. δαμονυζέ-

μενος, besessen; s. m. ὁ δα- μονυζόμενος, der Besessene.

Posséder, v. a. κατέχω, ἔχω, κατέχωμι, besitzen, inne haben, haben; ἔχω τέλειαν ἐξουσίαν (εἰς μίαν ἐπιστήμην, εἰς μίαν γλῶσσαν), (eine Wissen- schaft, eine Sprache) vollkom- men inne haben, ganz ver- stehen. so — soi-même, κα- τέχων τὸν ἑαυτόν μου, τὰ πά- θη μου, sich selbst beherrschend, seiner mächtig seyn.

Possesseur, m. ὁ κατέχων, ὁ ἔχων εἰς τὴν κυριότητα του, διακρίτορος, Besitzer, m.

Possessif, adj. m. pronom —, κτητικὴ ἀντωνυμία, Besitz- anzeigendes Fürwort (pronom- men possessivum).

Possession, f. κατοχή, κτήσις, ἀποκτησις, Besitz, m.; Besitz- sung, f.; κατοχή τῶν ἀνθρώ- πων παρὰ τοῖς δαιμόνων, Teufelsbesitzung, f.

Possessoire, m. ἐπιδεικτικὴ κα- τοχή, Besitzrecht, n.

Possessoirement, adv. δικα- τῶς, nach dem Besitzrechte.

Possibilité, f. τὸ δυνατόν, Mög- lichkeit, f.

Possible, adj. δυνατός, ὁποῦ ἡμπορεῖ νὰ εἶναι, möglich, m. τὸ δυνατόν, das Möglichste, die Möglichkeit, adv. ἵνα, ἵνα, ἡμπορεῖ νὰ εἶναι, möglich, es kann seyn.

Post-communion, f. προσευχὴ λειτουργίας παρὰ τοῦ ἱερέως μεταρροπῆς μετὰ τὴν προ- ευχὴν τῆς μεταλήψεως, Begei- n. des Geistlichen nach der Com- munion.

Post-dater, v. a. σημειῶ τὴν ἀρχὴν ἀρρέξεως; γραφῆς, ἀνέστηκεν ἡμεῖς ἀπὸ τὴν χρονίῃ εἰς τὸν ὁποῖον ἔγραψα, dat Datum (eines Act's, eines Brief's, eines Vertrages) weiter hinaussetzen; — **date**, f. χρονίῃ οὕτω σημειωμένης, weiter hinausgesetztes Datum.

Poste, f. πόστα, Post, f.; ἀ —, εἰς καθόδους διαορισμένους, in Terminen; vendre ὅ —, πωλεῖν καὶ διαορίσας, auf Sicht verkaufen; πολλοὶ μισθὰ διὰ τὸ ταχυέρι, ἢ τὰ μεγάλῃσι παύμασι, grober Schrot, Augenschrot, m.

Poste, m. τόπος, θέσις στρατοῦ καὶ στρατεύματος, καὶ τὸ στρατεύμα ὅπου εἶναι εἰς τὴν τῆς διὰ φυλάξης, (militaire) Posten, m.; τοποθεσία, Lage, Stellung, f.; τόπος ὁφικτῶν καὶ ἐπαγγελμάτων, Stelle, f., Amt, n.

Poster, v. a. (milit.) βάλλω εἰς τὴν, καλοῦμαι τινὰ εἰς τὸν διὰ τὴν φυλάξιν ἢ τὴν πολέμησιν κτλ., stellen, postiren; βαρύνω τινὰ εἰς ὁφικτῶν, εἰς ἐπαγγελμα, einen anstellen.

Postérieur, ieure, adj. ὁ ὑστερον, ὁ μετῴστερος, νεώτερος, (ort, die, das) spätere, nachherige, jüngere, neuere.

Postérieurement, ado. μετῴστερον, spät, nachher.

Posteriorité, f. ἡ ἐκείνου ὅπου ἔχεται πρόκεινται τὴν εἶναι ὑστερον ἀπὸ ἑλλο, das Spätere, Nachhinein.

Postérité, f. ὁ μετῴστερος

γενεῇ, ἡ ἀπογονία, die Nachkommen, pl., die Nachwelt, f. **Posthume**, adj. ὁ ἀπογονός, ὁ γεννηθείς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς του, ὑστερονγενής, nach des Vaters Tode geboren, nachgeboren.

Postiche, adj. ψεύτικος, πλαστός, falsch, unecht; ἔλκειν ὅπου εἶναι ἀρχαί εἰς τὴν τῶν ὅπου ἐπὶ τῇ, unpastend, übel angebracht.

Postillon, m. ὁδηγὸς τῆς πύλης, πορτιέρι, ποστிலιόνος, Postillion, m.

Post-scriptum, m. προσθήκη γραμμένη εἰς ἐπιστολὴν μετὰ τὴν ὑπογραφήν, Nachschrift, f., Postscript, n.

Postulant, ante, adj. προσευχόμενος, ἔκεινος ὅπου ἐρεῖ (μὲ λέειν) κἀντινα ὁφικτῶν (μάστιγα ἐκκλησιαστικῶν), der um ein Amt (besonders ein geistliches) anhaltet; (γενικῶς) ὁ ζητῶν τι, überhaupt der etwas fordert.

Postulation, f. αἴτησις, ἔτησις, Ansuchen, n., Forderung, f.; προσκλήσις ὅπου γίνεται εἰς τὸν Πάπαν διὰ τὴν ἐκλογὴν τινος εἰς ἐπισκοπῶν, Postulation, Bitte f. an den Pabst um die Bestätigung der Wahl eines Candidaten zum Bischof.

Postuler, v. a. ἐρεῖ μὲ ἄρῶν λέων, anhalten, aufsuchen, sich bewerben (um —); v. n. (jur.) ἐπιτροπείω διὰ τινὰ εἰς τὸ χρησιμεῖν ὡς συνήγορος, eine Sache für einen vor Gericht führen, advociren.

Posture, f. θέσις τοῦ σώματος, Lage, Stellung (des Körpers), f.; κατάστασις, Zustand, m.

Pot, m. ποτήριον (χρῖον, τέρψις), Tröpf, Pafen, m.; μέτρον τι (καταρκτικὸν δύο pintes, ἢ 96 δακτύλους καβαζῶν), Maß, n., Ranne f. (enthaltend zwei pintes oder Maßel, welche 96 Rubifoll anemachen); — à fleurs, ἀγρίων μὲ λουλούδια, γλάστρα, Blumenentee, n.; — pourri, διάφορα κατὰ μὴν καὶ βρασμένα μετὰ καὶ διάφορα εἶδη σαρκῶν, Gericht n. von allerlei Fleisch und Gemüse; διάφορα εἶδη ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀρματιζῶν εἰς ἑνα ἄγγελον πρὸς ἐκδοσιν τοῦ αἰσματος, Nichtopf, m.; fig. βιβλίον ἐν ᾧ διάφορα ἰδέαι ἀνακαταμίσθαι ἀνακρίσας, Buch n. mit vermischten Aufträgen; **gare le pot au noir**, v. **gare**. **pot de vin**, ὄργανον εἰς τὴν διὰ τὴν πῆν κασι, Trinkfeld, n.; **pot à feu**, ἀγγεῖον μὲ πύσσιν ἀνεμμένην, Pechpfanne, f.; **pot (pot-en-tête)**, περικεφαλαία (μικρὴ ὅπου σκεπάζει μόνον τὴν κορυφὴν τῆς κεφαλῆς), Helm, m.; **pot de chambre**, κατουροκάληνον, Nichtopf, m.

Potable, adj. πόσιμος, ὅπου πίνεται, trinkbar.

Potage, f. σάπια, Suppe, f.

Potager, m. εἶδος γυνίος (παρθεναῖος) διὰ τὴν σάπια; Suppenherd, m.; πηλοῦ διὰ σούπας, Suppenkübel, f.; κή-

πος, περιβόλι διὰ λαχανικά, Küchengarten, m.

Potager, ére, adj. όπου είναι καλόν δια σάβαν, zu Suppen dienlich; herbes potagères, τὰ λαχανικά καὶ τὰ χόρτα όπου μεταχειρίζονται εἰς ταῖς σούπαις, Suppenfrüster, n. pl.; **jardin potager**, περιβόλι διὰ λαχανικά, Küchengarten, m.

Potasse, f. ποτάσσα, ἄλας τι ἀλκαλικόν, Pottasche, f.

Pote, adj. main —, χερί φουσκωμένον καὶ ποικνόμενον, bläse, geschwollene Hand, f.

Poteau, m. παλόνκι, στύλος ξύλινος, Pfahl, Pfosten, m.

Potée, f. μία τρουκαλιά, μία κανατί, ein Topf voll; κασσίκερος κοιμισμένος (καλύγει κοιμισμένον διὰ γυάλισμα των μετέλλων), Binnfall, m., Stinnische f. (zum Poliren der Metalle).

Potelé, ée, adj. πυχυλούνητος, fleischig, fett, quastförmig.

Potelets, m. pl. στύλοι μικροί, στηρίγματα, kleine Pfosten, m. pl.

Potelot, v. plumbagine.

Potence, f. ξύλον οριζοντίως βαλμένον καὶ υποστηρικμένον ἀπὸ ἑνα ἄλλο όπου πληγῶς βάνεται ὑποκάτω του, Knieflüge (unter einem Bais ten), f., Arm, m.; μέτρον τι διὰ τὸ μέγεθος τοῦ σώματος, Maß f. u. um die Länge des Körpers zu messen; πατηρίτζε, Krüde, f.; κρεμασταριά, Galgen, m.

Potencé, ée, adj. (blas.) croix potencée, σταυρός ἔχων εἰς καθέ ἄκρον ἑνα ξύλον πλαγίως, kreuzförmiges Kreuz, n.

Potentat, m. ἑξουσιαστικῆς, Potentat, m.

Potentiel-elle, adj. (ιατρικόν) ἐνεργούν καυστικῶς, (von Arzneien) faustisch wirkend.

Poterie, f. σκεύη πήλινα, Töpferwaare, f.; κεραμεύον (ἐργαστήρι τοῦ τρουκαλι), Töpferwerkstatt, f.

Poterne, f. κρουρόπορτα (εἰς κάστρον, ἀπὸ τὴν ὅπου γίνονται ἐκδρομαί), heimliche Thüre (in einer Festung, um Ausfälle zu thun).

Potier, m. τρουκαλῆς, κεραμεύς, Töpfer, m.

Potin, m. εἶδος προνίτζου, Gefchupfer, m.

Potion, f. (méd.) πόσις, πιόν, Arzneisyrup, Trank, m.

Poliron, m. εἶδος κολοκύνθης στρογγυλῆς, Art runder Kürbis, m.

Pou, m. ψείρα, Paus, f.

Pouacre, adj. pop. ἀχρεῖος, ἀπαιστος, μουρδῆρης, unsäthig, faulisch.

Pouce, m. ἀντίχειρ, τὸ χονδρὸν δακτύλον τῆς χειρός, Daum, Daumen, m.; δακτύλος (μέτρον, τὸ διωδέκκιον μέρος τοῦ ποδός), Boll (der zwölfte Theil eines Fußes), m.

Poucier, m. δακτυλῆδρα διὰ τὸ χονδρὸν δακτύλου, Daumling, m.

Pouding, m. φαγητόν τι, γινόμενον ἀπὸ πικρῶν καὶ σικερῶν, m.

λὸν βοδιοῦ, σταγόναις τῆς Κορίνθου καὶ ἄλλα τινα, Pudding, m.

Ponder, f. κοινότης (κοινωνία), Stand, m.; (méd.) σκόνη, Pulver, Arzneypulver, n.; ἄμμος όπου βάνουν ἐπ' αὐτὸν εἰς τὰ γράνισμα, Streusand, m.; ἡ ἄσπρη κοινότης όπου βάνουν εἰς τὰ μαλλιά, Pulver, m.; μαυροῦν (ἡ πινυῖς κόμης), Pulver, Schickpulver, n.

Pouiter, v. a. ἐσπρίζω τὰ μαλλιά μετ' τὴν κόμην, videren.

Poudrette, f. κοπριά ξηρά, Staubmist, m.

Poudreux, ense, adj. κοινοτατισμένος (κοινωνικισμένος), staubig, bestäubt.

Poudrier, m. ἐκείνος όπου κατασκευάζει ἢ πουλεῖ τὸ μαυροῦν, Pulvermüller; Pulverhändler, m.; ἡ ἀμμοδόχη, Streusandbüchse, f.

Pouf, ind. poudr. (χρόνος σώματος πέπτοντος), puff! da marbre —, μάμορμον όπου τινερίζεται ὅταν θέλουν εὐὰ τὸ πελεγκήσουν, Marmor m., der sich beim Bearbeiten bröckelt.

Pouffer, v. n. — de rire, fam. σκάζω ἀπὸ τὰ γέλια, plätschen vor Lachen.

Pouillé, m. κατάλογος τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀξιωματικῶν, Pfarrbenregister, n.

Pouiller, v. a. pop. ἐσπρίζω τινά, schimpfen. se —, v. r. φειρίζω, sich lauten.

Pouilles, f. pl. fam. ἔσρος, λοδορία, Schimpfreden, f. pl.

Pouilleux, euse, adj. φειριζόμενος, lauff.

- Pouillier**, *m.* παρδοχεῖον ποταπὸν (διὰ ξηθουλᾶς), Bette telherberge, *f.*
- Poullailler**, *m.* ὀρνιθοπώλης, τόπος ὅπου πουλάουσιν τὰ ὀρνίδια, Fühnerhaus, *n.*; Fühnerhall, *m.*; ὁ ὀρνιθοπωλὴς, Fühnerhändler, *m.*
- Poulain**, *m.* πουλέρι, Füllen, *n.*; εἶδος βοῦδαιος ἀγροποικυακοῦ πάθους, Reissenbeule, *f.*
- Poulaine**, *f.* (mar.) ἡ μὴν τοῦ κεραυνοῦ, Schiffshobel, *m.*
- Poulan**, *m.* ἀπλή ποσότης ὁποῦ βρεῖται τις εἰς μερικά πτηνῶδη, doppelter Einsatz *m.* in einigen Kartenspielen.
- Poularde**, *f.* νέα ὄρνις περὶ νεῖα, junges gemästetes Huhn, *n.*
- Poule**, *f.* ὄρνις, Huhn, *n.*; Bette, *f.*; — d'Inde, ὄρνις τοῦ Ἰνδίας, ἡ μισοῦσα, Truthe, *n.*; — d'eau, λίγος, Bass (siehe Huhn, *n.*); peau de —, δέρμα ὁμοῦν μετ' τὸ δέρμα τῆς χίνας (ὁποῦ γίνεται ἐνίοτε ἀπὸ τοῦ κρόου), Gänsehaut (von der Kälte u.), πουλίαι, εἰς τινὰ πτηνῶδη, ἡ ποσότης χρημάτων, ὁποῦ βρεῖται καθέως, Sap *m.* in einigen Spielen.
- Poulet**, *m.* ὀρνιθοπώλι, ὀρνιθοπούλου, junges Huhn, *n.*; ἀποτολή ἐρωτικῇ, Liebesstichsucht, *n.*
- Poulette**, *f.* ὄρνις, ὄρνις νεῖα, junge Bräute, *f.*
- Poulevrin**, *m.* μακροῦν τριμύκρον, zerriebenes Schießpulver, *n.*
- Pouliche**, *f.* γροῦδα νεογεννημένη, Stutfüllen, *n.*

- Poulie**, *f.* καρούλι, Kloben, *m.*, Rolle, *f.*
- Poulier**, *v. a.* ἐφάρω τι διὰ μέσου τῆς τροχίλης, aufwinden mit einem Kloben.
- Pouleur**, *m.* ἐκείνος ὁποῦ ἡγιάζει καὶ πωλεῖ καρούλια, Klobenmacher, *m.*
- Poulmer**, *v. a.* γεννῶ πουλάρι, fühlen (Füllen werfen).
- Poulinière**, *adj. f.* jument —, γροῦδα ὁποῦ γεννᾷ, Buchstute, *f.*
- Pouliot**, *m.* πλῆζων, γλῆζων, γλισκοῦνι (χορτον), Poley (Phasian), *m.*
- Poulpe**, *f.* ψάχνος, Tintenfisch, *n.*
- Poulpeton**, *m.* (τὸ ἰδὲν προφ.) κερίτες, Art Fleischklöschchen, *n.*
- Pouls**, *m.* (τὸ ἰδὲν προφ.) σφυγμός, Puls, *m.*
- Poumon**, *m.* πνεύμων, τὸ πνευμονίον (Lungen), Lunge, *f.*
- Poupard**, *m.* κήπιον φασκιωμένον, Widelfind, *n.*
- Poupard**, *m.* καὶ βουρὸς τις μικρός, Taschentuch, *m.*
- Poupe**, *f.* ἡ πόρυς τοῦ καραβίου, Hintertheil *n.* eines Schiffes.
- Poupée**, *f.* κοῦκλα, Puppe, *n.*; (jardin.) εἶδος κεντηματος, Art des Pflöpfens.
- Poupelin**, *m.* ζυγαροῦν τι, Art Buttergebäckenes, *n.*
- Poupesinier**, *m.* εἶδος θηγαίου γαμομένου, (verjüngte) Badepflanze, *f.*
- Poupetier**, *m.* ἐκείνος ὁποῦ ἡγιάζει καὶ πωλεῖ κοῦκλας, Puppenmacher, Puppenfabrik, *m.*

- Poupin**, *ine*, *adj.* καμαρωτός, καμαρωμένος (στολισμένος εἰς τροπὸν κοῦκλας), gerüst wie eine Puppe, geschmückt.
- Poupon**, *m.* -onne, *f.* μικρὴ κοῦκλα, κήπιον ἐμμορφονίζον, Püppchen (kleines artiges Kind), *n.*
- Pour**, *ppr.* διὰ, füt, wegen, um, zu, nach, auf, an; pour que, διὰ να, um zu, damit, daß; ἐκείνη, weil; il est malade pour avoir trop mangé, εἰναι ἀρρώστος, ἐπειδὴ ἐφαγε πλεονεχῶς, er ist krank, weil er zuviel gegessen hat; pour moi, ce qui est de moi, ὁσον εἰς ἐμέ, was mich betrifft; pour toujours, διὰ πάντοτε, für immer, auf immer; pour dire le vrai, να εἰπὼ τὴν ἀλήθειαν, die Wahrheit zu sagen; partir pour l'Amérique, pour les Indes orientales etc., μιστὸς διὰ τὴν Ἀμερικὴν, διὰ τὴν ἀνατολικὴν Ἰνδίαν κτλ., nach Amerika, nach Ostindien u. abreisen.
- Pourboire**, *m.* fam. (ἀσπρα να πῇ τις κρασί) τὸ καλὸν χέρι, Trinkgeld, *n.*
- Pourceau**, *m.* χοῖρος, γουρουνί, Schwein, *n.*; — de mer, v. marsoin.
- † Pourchasser**, *v. a.* ἐκείτω, nachjagen, streben.
- † Pourfendre**, *v. a.* διασχίζω, σχίζω ἄνθρωπον ἄνωθεν ἕως κάτω μετ' τὴν ῥομφαίαν, mit einem Schwerthebe durch und durch spalten.
- Pourparler**, *m.* συνομιλία διὰ ὑποθέσεως, Unterredung, *f.*

Pourpier, *m.* ἀνδράχνη, ἀνδρά-
κλα. τὰ τρέβια, γλυστρούδα
(χόρτον), Portulac, *m.*

Pourpoint, *m.* εἶδος ἡθορεματος
κοιτοῦ χωρὶς μαντίκι, γιελέ-
κι, ὑποχιτών, Wams, *n.*,
Brustflak, *m.*

Pourpouterie, *f.* τέχνη ἐκείνου
ὁποῦ ῥάπτει τὰ pourpoints,
Wamsfchneideren, *f.*

Pourpointier, *m.* ἐκεῖνος ὁποῦ
ῥάπτει τὰ pourpoints, Wams-
schneider, *m.*

Pourpre, *m.* χροῖμα πορφυ-
ροῦν, Purpur, *m.*, Purpur-
farbe, *f.*; ἡ πορφύρα, τὸ πορ-
φυροῦν (μάτιον), Purpursch-
n, Purpurnantel, *m.*; fig.
ἡ βασιλικὴ ἄσκη, τὸ ὀμφακίον
τοῦ Κιαιφικαλλίου, der Purpur,
die Königswürde; Kardinals-
würde; κορυμβία (ἀπὸ τῆς
ὁμοίας ἐξυλικῆς ποτὲ τῆς πυρ-
ρῆος), Purpurschinde, *f.*;
θέρμη λοιμικῆ, Flechfieber, *n.*

Pourpre, *ée*, *adj.* πορφυροῦ-
χρους, purpurfarbig, -farben;
fièvre —, θέρμη λοιμικῆ,
Flechfieber, *n.*

† **Pourpris**, *m.* περιοχὴ (ἐνὸς
τόπου), Umfang *m.* eines Or-
tes.

Pourquoi, *conj.* διὰ τί, warum.

Pourri, *m.* τὸ σάπουν, σάπημα,
Gäulniß, *f.*, Weber, *m.*

Pourri, *ie*, *adj.* σάπιος, faul,
verfault.

Pourrir, *v. n.* σάπεται, σαπι-
ναι, σαπίζω, faulen, verfaule-
n. *v. a.* κάμνω σάπουν, faul
machen.

Pourrissoir, *m.* κάδος ὁποῦ βά-
ρυνται τὰ περὶ ὅσων ποιεῖ τὰ

σάπουν διὰ τὰ κάμουν τὸ
χαρτί, Fäulhütte (in der Pa-
piermühle), *f.*

Pourriture, *f.* σάπημα, Gäu-
niß, *f.*

Poursuite, *f.* δίωξις, διωγμός,
Verfolgung, *f.*, Nachsehen, *n.*;
al' horspistes καὶ ἐπιμέλεια
ὁποῦ λαμβάνει τις διὰ μίαν
ὑπόθεσιν, ἡ διὰ τὰ ἀποκτι-
σθῆναι, Betreibung *f.* einer Sa-
che, Vererbung *f.* um etwas;
pl. (jur.) v. procédure.

Poursuivant, *m.* ἐκεῖνος ὁποῦ
ἐκτελεῖ τὰ ἀποκτινίσθαι κενά
πράγματα, Erwerber, *m.*

Poursuivre, *v. a.* καταδιώκω
(τρέχω κατόπιν τινός), dere-
folgen (einen), nachsehen (ei-
nem); προσπαθῶ, sich be-
mühen, (eine Sache) betreiben;
ἐξακολουθῶ, fortführen (etwas),
fortfahren (mit etwas); κατα-
διώκω εἰς τὸ κρηττόν, ἐκ-
τελεῖ κατὰ τινος, (einen) gericht-
lich belangend.

Pourtant, *conj.* μ' ὅλον τοῦτο,
ὡς τόσον, doch, dennoch, gleich-
wohl.

Pourtour, *m.* (archit.) γῶρος,
περιμέτρησις, Umfang, *m.*

Pourvoir, *v. n.* ἂ γέ, ὑποτί-
ζω διὰ ἕνα πρᾶγμα, für etwas
sorgen. *v. a.* *q.* *de* *q.*, προ-
μηθεύω, προβλέπειν, einen vor-
mit versehen, versorgen; — *q.*,
παραζωῶ τινός ἕνα ἐπ' αὐτῷ γε-
νῶν, einen versorgen. *se* —,
v. n. προβλέπειν, sich ver-
sehen, sich versorgen.

Pourvoyeur, *m.* προμηθευτής
(ὁποῦ ποσὶν καὶ τὰ ἀνταρτίαι)

δι' ἕνα σιτητέον), Vorseher, *m.*

Pourvu, *ue*, *part. et adj.* (εἰ
pourvoir), προβλεμμένος,
versorgt, versehen.

Pourvu que, *conj.* ἐπὶ αὐτῷ
νῆ, εἰν, wenn nur, im Fall
daß —.

Pousse, *f.* ἄνθος, μπουμπούσι
τῶν δένδρων, Trieb oder
Schuß, *m.*, Baumknospe, *f.*;
πάθος τὸ πρὸς ἀλόγητον, πάθος,
Berzichthchkeit (Paarichthch-
tigkeit) der Pferde.

Pousse-balle, *m.* λογικεῖον δι-
σφραγισμένον μετὰ τὸ ὁποῖον παρῶ-
χουν τὸ βύλι μετὰ εἰς τὴν
καρκαπίναν, eiserner Lade-
stoch *m.* zu den Kugeln.

Pousse-cul, *m.* pop. ἐκεῖνος
ὁποῦ πιάσκει τοὺς ἀνδρω-
πούς, καὶ τοὺς ἄλλους εἰς
τὴν φυλακὴν, Fälscher, (der
hülfe *m.* eines Fälschers).

Poussée, *f.* ὠθήσις, ἀπώθησις,
Stoßen, *n.*; ἡ λαίλησις ἐνὸς
σώλου, Druck *m.* eines Gewöl-
bes.

Pousser, *v. a.* ὠθῶ, σπρώχνω,
ἀπώχνω, stoßen, schieben;
ἐμπήγω, χώνω, hinein stoßen,
hinein treiben; ἀκολουθῶ, ἐκ-
τείνω, fortführen, ansetzeln,
treiben; παρακινῶ, bewegeln,
reißen, verleißen; — la voix,
σπρώχνω τὴν φωνήν, die Stim-
me erheben; — des eris, ἠρω-
νάζω, ein Geschrei erheben,
schreien; — des soupis, ἀνα-
πνεύω, aufblasen, aufblasen,
aufblasen; — *q.* *à bout*, ἔφην
εἰς ἀπενοχώριον, einen in die
Enge treiben; — *q.* *sur* *q.*

δω, συντρέχω (να προχωρή-
 ης εις τον κόσμον), einen
 befördern, einen fortthellen.
 v. n. ἐργάζω φύλλα, ἀνθῶ
 (διὰ τὴν δένδρα), (von Blü-
 men) ausschlagen, treiben;
 cheval qui pousse, αἰσθη-
 ὦν ὁποῦ δασυχοία ἀναπτύσσεται
 (schlächtlige (haarschlächtlige)
 Pferd, n.; pousser à Ven-
 nem, πηγαίνει, ὀξύνεται
 (μετὰ τὸ αἰσθη) κατὰ τὸν ἐχ-
 θρὸν, auf den Feind los spreng-
 en.

Poussier, m. κόπας ἀπὸ κάρ-
 βων, Kohlenstaub, m.

Poussière, f. κομποτός (κορ-
 νιατός), Staub, m.

Poussif, ive, adj. ἀσθεντικός
 (διὰ τὴν ἀλγίαν), herzhilflos-
 tig (haarschlächtlig), feischend.

Poussin, m. κλωσσάρι, νεοσ-
 πός, Küchlein, n.

Poussinière, f. πλειάδες (κοι-
 νός τὰ πούλην) ἀστεγυρμός,
 Gluckhenne, f., Stöckengeflücht, n.

Poussoir, m. τὸ κομψὶ ὅπου
 ἀπὸ τῆς εἰς τὴν νύκτα πηλῆται
 τὸ ὄρελόν, Knopf oder Drück-
 fer m. an Repetieruhren.

Poussolane, f. χῶμα, ἄμμος
 τῆ τοῦ Ποντείου πόλεως
 Ἰπλίας, Puzzolanerde, f.

Poutre, f. δοκός, γρενιέ, Bal-
 ken, m.

Poutrelle, f. δοκὴ, μικρὰ γρεν-
 τιέ, kleiner Balken, m.

Pouvoir, v. n. δύναμαι, ἡμπο-
 ρώ, können, vermögen; cela
 se peut, ἡμποροῦν νὰ γίνει,
 es kann sein, es ist möglich.

Pouvoir, m. δύναμις, Vermö-
 gen, n.

gen, n., Kraft, f.; εἰσότης,
 Macht, Gewalt, f.; εἰσότης,
 Macht, Gewalt (etwas zu thun),
 Fretheit, Erlaubniß, f.; plein
 —, πληρεξουσιότης, Voll-
 macht, f.; ce prêtre a des
 pouvoirs, ὁ ἐκκλησιάρχης ἐχει
 ἀδελφείν, εἰσότην νὰ ἐξαγο-
 λογῇ, dieser Geistliche hat die
 Erlaubniß, Weichte zu sagen.

Pragmatic, adj. — sanction,
 ἐκρά διαταγή (ὅπου διορίζει
 τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ κοινὸν
 καλὸν τῶν πολιτικῶν), prag-
 matische Sanction (Weise für
 die allgemeine Wohlfahrt der
 Staaten, f.

Prairial, m. v. vendémiaire.

Prairie, f. λιβάδι, Wiese, f.

Praline, f. ζαχαροκρύσταλλον,
 gebrannte Mandel, f.

Prame, f. βάρκα πλατεία ὅπου
 μετακινῶνται εἰς τὸ ποτά-
 μισ, Prähm, plattes Flußschiff, m.

Praticable, adj. ὅπου ἡμπορεῖ
 νὰ περῇ εἰς πρᾶξιν, thutlich,
 ausführbar; les chemins ne
 sont pas praticables, ἡ στρα-
 τία εἶναι ἀσφαιτοί, die Wege
 sind nicht gangbar.

Praticien, m. πρακτικός, δόκι-
 μος εἰς τὰ τῶν χρηστικῶν δι-
 κηνικός, Praktikus, erfahrener
 Rechtsgelahrter, m.; ὁ συνή-
 γορος, ἀβουκάτος εἰς τὰ μι-
 κρὰ κριτήρια, Advokat, Sach-
 walter m. in untergerichteten;
 bon —, λαρός ἐμπειρός, πρα-
 κτικός, erfahrener, praktischer
 Arzt, m.

Pratique, adj. πρακτικός, prac-
 tisch, ausübend.

Pratique, f. ἡ πρακτική, πρά-
 ξις, Praxis, Ausübung, f.;
 πέρας, ἐμπειρία, liebung, Er-
 fahrung, f.; συνήθεια, Ge-
 wohnheit, f.; Gebrauch, m.;
 ἐφορμητικὸς, μουστερὴς, Kun-
 de, m. f., Kundmann, m.;
 donner — ὅτι οὐκ οἶσσαν,
 δίδω πρακτικὴν, ἡ ἐλευθε-
 ρίαν εἰς ἐνα κοινὸν νὰ ἐξ-
 ὑφιστάσθαι, einem Schiffe erlau-
 ben, ausladen (zu löschen);
 ἐκπλεῖν τι ἀπὸ τῆς ἐλπίς, ἡ
 προσηλῶν, ὅπου βανουσαν
 εἰς τὸ πῆμα ἐκείνου ὅπου
 παρορτιστὶν κοινωδῶν με
 κοῦκλαις, διὰ τὴν ἀλλεξούρ
 τὸν τῶν τῆς κοινῆς, metala-
 lenes Werkzeug n. der Wap-
 penpfeiler, das sie in den Mund
 thun, um ihre Stimme zu ver-
 ändern. Pratiques, pl. μν-
 χανύματα (ἐπὶ κακοῦ), Anstif-
 te, Plänke, m. pl.

Pratiquer, v. a. βῆναι εἰς πρά-
 ξιν, ausüben, in Ausübung,
 bringen, treiben; — q., συν-
 κρατοῦν μετὰ τινά, mit
 einem umgehen; περικινῶ,
 πᾶσιν, προσπαθῶ νὰ ἐκτε-
 λῶσι τινά, einen zu gewinnen
 suchen.

Pré, m. λιβάδι, Wiese, f.

Préalable, adj. et m. προηγη-
 τός, ὅπου πρῆται νὰ προη-
 γῇται, vorgängig, vorläufig;
 ἐκείνο τὸ ἄρθρον (ῥᾶς συμ-
 φωνίας κτλ.) ὅπου προηγεί-
 ται, der vorläufige Punkt.

Préalablement, adv. προηγου-
 μένως, ἐν πρώτοις, πρό πάν-
 των, vorläufig, zuerst, zunächst,
 dersh.

Préambule, *m.* πρόλογος, Vorrede, *f.*, Eingang, *m.*

Préau, *m.* λιβελλάκι, kleine Wiese, *f.*; προσέλιον (μοναστηρίου, ή φυλακής), Vorplatz (vor einem Kloster oder einem Gefängnisse), *m.*

Prébende, *f.* εισόδημα εκκλησιαστικόν ἀπὸ κανόνα διαφείκειον, ως τῶν Κανονικῶν, adelgüt- του εισήρεσιον, Pfründe, Präbende, *f.*

Prébendé, *éc.* *adj.* ὁ ἔχωρ εισόδημα κανονικῶν κτλ. (*v.* **Prébende**), mit einer Pfründe versehen.

Prébendier, *m.* ὀφείλων τι εκκλησιαστικόν, παρακλονικός, Stiftenicarius, Präbendar, *m.*

Précâire, *adj.* (-rement, *adv.*) ἐπιτετραμμένος κατὰ τὴν θέλησιν ἄλλου, ἀποκρινόμενος διὰ μέσων παρηκολέσεων, auf jemandes Bitten verfiattet, durch Bitten erlangt; *fig.* ἀβεβαιός, τοῦ ἁπλοῦ ἢ ἀπόδειξις ἀν εἶναι βεβαία, unsicher, ungewiß.

Précaution, *f.* προφυλάξις, Vorsicht, Schutzsamkeit, *f.*

Précautionner, *v. a.* προφυλάττω, συμβουλεύω τινά διὰ προφυλάξιν του, einen bewahren vor etwas, warnen, *se —*, *v. r.* προφυλάττομαι, sich bewahren, sich vorsehen.

Précédemment, *adv.* πρότερον, προηγουμένως, vordess, zuvor.

Précédent, *ente*, *adj.* προηγουμένος, προηγουμένος, vordess, zuvor.

Précéder, *v. a.* προηγούμεναι, προηγούμεναι, vordess, zuvor.

Préceinte, *f.* *v.* lisse.

Précepte, *m.* κανών, Regel, Vorchrift, *f.*; διδασκαλία, Lehre, *f.*; ἐντολή, προσταγή, Gebot, *n.*, Befehl, *n.*

Précepteur, *m.* παιδαγωγός, διδασκαλός, Hofmeister, Lehrer, *m.*

Préceptoral, *ale*, *adj.* διδασκαλικός, lehrmeisterlich.

Préceptorat, *m.* ιδίωμα τοῦ παιδαγωγοῦ ἢ διδασκαλίου, Lehramt, *n.*, Lehrstelle, *f.*

Préceptorial, *ale*, *adj.* *prébende* *préceptoriale*, μισθός τοῦ διδασκοντος τοῦ εἰναι κληρικούς, Pfründe *f.* eines Lehrmeisters junger Geistlichen.

Précession, *f.* (astron.) — des équinoxes, ἡ διαστάθραξις κινήσεως τῆς ἡμετέρας, Vorrückung *f.* der Nachtgleichenpunkte.

Prêche, *m.* ἡ διδασχῇ, Predigt, *f.*

Prêcher, *v. a.* διδάσκω, κηρύττω τὸν θεῖον λόγον, predigen.

Prêcheur, *m.* ιεροκήρυξ, Prediger, *m.*; frère, ὁ ἐκ τοῦ ταγματος τῶν Κηρύκων, Δομινικάνος, Predigermönch, Dominicaner, *m.*

Précieuse, *f.* καμωμένη, καμωμένη, gezierter Frauenzimmer, *n.*, Hecasse, *m.*

Précieusement, *adv.* ἐπιμελῶς, με ἐπιμελῶς, με προσοχῇ, sorgfältig, mit Sorgfalt.

Précieux, *aise*, *adj.* πολυτιμός,

τηδεύς, geiztungs, *ist.*

Précipice, *m.* κρημνός, Abgrund, *m.*

Précipitamment, *adv.* σπουδαίως, eilig; πολλὴν βίαν καὶ ἀπ' ἑbereilt, voreilig.

Précipitant, *m.* (chim.) βυθίζων, niederschlagend, präcipitirendes Mittel.

Précipitation, *f.* πλουτοπαραγωγή, ταχύτης, Eile, Hecereilung, *f.* καταβύθισις τῶν αερίων τοῦ μεταλλοῦ πραγμάτων, εἰς τοῦ εγγείου, κατα Niederschlag (von Weandern Dingen), *m.*

Précipité, *éc.* *adj.* καταβυθισμένος, ἀπὸ πολλῶν, ἑbereilt, (chim.) καταβυθισμένος, dergeschlagen, präcipit, *m.*

Précipiter, *v. a.* κατὰ, stürzen, hinunter, *fig.* ἐπιταχύνω, ἑbereilt, beschleunigen, *n.* (chim.) καταβυθίζω, dergeschlagen, präcipit, *m.*

Précipitation, *f.* πλουτοπαραγωγή, ταχύτης, Eile, Hecereilung, *f.* καταβύθισις τῶν αερίων τοῦ μεταλλοῦ πραγμάτων, εἰς τοῦ εγγείου, κατα Niederschlag (von Weandern Dingen), *m.*

Prêcher, *v. a.* διδάσκω, κηρύττω τὸν θεῖον λόγον, predigen.

Précieuse, *f.* καμωμένη, καμωμένη, gezierter Frauenzimmer, *n.*, Hecasse, *m.*

Précieusement, *adv.* ἐπιμελῶς, με ἐπιμελῶς, με προσοχῇ, sorgfältig, mit Sorgfalt.

Précieux, *aise*, *adj.* πολυτιμός,

Précis, 132, adj. διορισμένος, σαφής και συντομος, bestimmt, kurz und deutlich.

Précis, m. έπιτομή, σύντομος, kurzer Inhalt, m.

Précisement, adv. κατ' ακρίβειαν, σωστά, bestimmt, genau.

Précision, f. γραστική ακρίβεια, συντομία εις την γραμμήν, Bestimmtheit, Kürze f. im Ausdruck.

Precoce, adj. πρώτος, frühzeitig, παρρησιαστικός, zu frühzeitig, vorzeitig. s. f. κερύσιον πρώτος, Frühkirche, f.

Precoité, f. τό πρώμιον, Frühzeitigkeit, Frühreise, f.

Precompter, v. a. προαληρωμένω, έαλέγω, abrechnen.

Preconisation, f. άνακηρύξις εν κανονισμός του Παπα, ήτις εκλεχθείς εις Έπισκοπον είναι άγιος, Erklärung f. im päpstlichen Conſistorio, daß ein zum Bischof Erwählter das zu würdig sey.

Preconiser, v. a. έπερβολικά επαινώ, lobpreisen; άνακηρύττω άγιον τον εκλεχθέντα εις Έπισκοπον (v. preconisation), einen zum Bischof erwählten für würdig erklären.

Precurseur, m. πρόδρομος, Vorläufer, m.; σημείον προδρομον, προσημαστικόν, Vorbede, m.

Précéder, v. a. προαποδνήσκειν, vorher (vor einem andern) herben.

Précéder, m. προαποδνή, προτελευτή, das Absterben vor einem andern.

Prédécesseur, m. προγενέστωρος, ό πρώην, Vorfahr, Vorgänger, m.

Prédetermination, f. (theol.) προορισμός, Vorherbestimmung, Gnadenwahl, f.

Prédestiner, v. a. (theol.) προορίζω, vorher bestimmen.

Prédetermination, f. προορισμός, Vorherbestimmung, Voranbestimmung, f.

Prédeterminer, v. a. προδιορίζω, vorher bestimmen, zum Voraus bestimmen.

Prédial, ale, adj. άρχων εις έποστασιζόν, zu einem Sute gehöriq.

Prédicable, adj. (logiq.) κατηγορημένος, was von einem Dinge gesagt werden kann.

Prédicament, m. (logiq.) κατηγορία, Prädicament, n.

Prédicant, m. καταγορητικός, ή λεροκήρυξ των Λουθηρικών, (verächtlich) protestantischer Prediger, m.

Prédicateur, m. λεροκήρυξ, Prediger, m.

Prédication, f. ισα ή κήρυξις, das Predigen; διδασχή, Predigt, f.

Prédiction, f. προόρησις, προμηνυμα, προφητεία, Vorhersagung, Weissagung, f.

Prédilection, f. προτίμησις (μεγαλότερα κλίσις εις τινα ή εις τι), Vorliebe, f.

Prédire, v. a. προλέγω, προφητεύω, vorherlagcn, weissagen, prophezeihen.

Prédominant, ante, adj. υπερισχύων, vorherrschend.

Prédominer, v. n. υπερισχύω,

vorherrschen, die Oberhand haben.

Prééminence, f. τό πρωτεϊον, Vorzug, Vorrang, m.

Prééminent, ente, adj. πρωτεϊων, έξοχος, vorzüglichst, erhaben.

Préexistent, ante, adj. προϋπάρχων, vorher existirend.

Préexistence, f. προϋπαρξις, früheres Daseyn, frühere Existenz.

Préexister, v. a. προϋπαρχειν, vorher da seyn, vorher existiren.

Préface, f. πρόλογος, προομιον, Vorrede, f.

Préfecture, f. έπαρχία, τό αξίωμα, και τό έργο του έπαρχου και ό τόπος ενθα κατοικεί, Statthaltertschaft, Préfectur, m.; Würde, Verhaltung und Wohnung des Statthalters.

Préférable, adj. προκρίτερος, άγιος προτιμήσις, vorzüglich, vorzuziehen.

Préférablement, adv. κατά προτίμησιν, vorzüglich, vortuzugswelt.

Préférence, f. προτίμησις, Vorzug, m.

Préferer, v. a. προκρίνω, προτιμώ, vorziehen.

Préfet, m. έπαρχος, διοικητής, Statthalter, Préfet, m.; πρωτοσχολες, και ό έπισκοπών εις τά μαθηματικά των σχολειων, Schulvorsteher, m.

Préfinir, v. a. (jur.) δίνω διορίαν, anderaumen, festsetzen (einen Termin).

Préfix, ixé, adj. διορισμένος, bestimmt, festgesetzt.

Préfixion, f. (jur.) ἀποδοσεις διορισ, Anberaumung, Festsetzung, f.

Préjudice, m. ζημία, βλάβη, Schaden, Nachtheil, m.

Préjudiciable, adj. βλαπτικός, schädlich, nachtheilig.

Préjudiciaux, adj. pl. (jur.) frais —, τὰ έξοδα όπου πληρώνει τις διά τὴν λύση ἀγωγῆς τῶν κρίσεως, Gerichtskosten f. pl. zur vorläufigen Einleitung eines Prozesses.

Préjudiciel, elle, adj. (jur.) προαγωνιστικός, vorher zu entscheidend; question préjudicielle, ζήτημα όπου έχει τὴν κρίση πρὶν τῆς κρίσεως, vorläufig (vor Fällung des Urtheils) zu entscheidende Frage, f.

Préjudicier, v. n. (à q., à q.) ζημιᾶν, βλάπτω, nachtheilig, schädlich seyn.

Préjugé, m. πρόληψις, Vorurtheil, n.; τὸ προκρινέν, πρόκριμα, vorläufiges Urtheil, n.

Préjuger, v. a. προκαταγινώσκω, vorläufig erkennen (entscheiden); συμπερινοῦν, κρίνω, mutmaßen, vermuthen.

se Prélasser, v. r. fam. περιπατῶ σοβαρῶς, ἢ με ἐπερηγάνειω, stolz einhergehen, sich breit machen.

Prélat, m. προϊστάς Ἐκκλησιαστικός, ὁ ἔχων μέγα ἀξίωμα Ἐκκλησιαστικόν, Prälat, m.

Prélation, f. προτίμησις όπου ἔχουν αἱ υἱαὶ τὰ ἀπολαύσων τὰ ὑγιεινὰ τῶν πατέρων τους, Vortugsrecht n. der Söhne bei Vererbung der Aemter ihrer verstorbenen Väter.

Prélature, f. ἀξία τῶν Ἐκκλησιαστικῶν προϊστάων, Prälatenwürde, f.

Prêle, f. ἱπποურς (φυτόν τε), Kanenkraut, n., Schachtelbalm, m.

Prélegs, m. προληγόν, Vermächtniß n. zum Voraus.

Préleguer, v. a. προληγεῖν, διορίζω προτίτερα τι εἰς τινα (διὰ μέσον διαθήκης), einem etwas zum Voraus vermachen.

Prélever, v. a. προπέρνω, λαμβάνω πρῶτον ἀπὸ μίαν ποσότητα, zum Voraus nehmen, wegnehmen (von einer Summe).

Préliminaire, adj. προηγουμένος, vorläufig, vorgängig; préliminaires, pl. τὰ προηγούμενα ἔργα (εἰς συμβαίναν εἰρήνην), die vorläufigen Friedensartikel, m. pl., die Präliminarien.

Prélire, v. n. προαναγινώσκω καὶ διορθῶναι τὸ ὑπόλοιπον πρὶν ἐπιστῆναι, vorherlesen, die erste Correctur eines Bogens lesen.

Prélude, m. πρόδραμα, προαίγιον (εἰς τὰ ἔργα τῆς Ἐκκλησίας ὡς εἰσαγωγή διὰ τὴν ἀρχήν), Vorspiel (bestimmt auf der Orgel), n.; fig. προοίμιον, εἰσαγωγή, Einleitung, m. Einleitung, f.

Préluder, v. a. προπαίζω (ἐν τῷ ὄργανῳ τῆς Ἐκκλησίας), προπαίλλω, δοκιμαῖον τὴν ἡρωὶν μου πρὶν ψάλλω, ein Versuchs machen, einen Versuch machen, prälabiren.

Prématuré, ée, adj. πρόωτος, πρόωτος, frühzeitig; παρὰ πολλὰ βιαστικός, zu frühzeitig, vorzeitig.

Prématurément, adv. πρόωτος, πρὶν καιροῦ, zu früh, vor der Zeit.

Prématurité, f. fig. πρόωτος ὠρίμασις, τὸ πρόωτον (μῆτα), frühzeitige Reife, f.

Préméditation, f. προμελέτη, Vorbedacht, m.

Préméliter, v. a. προμελεῖν, vorbereiten; ἔχω ἀποσπῶν τὸ κάμω τι, auf etwas denken, mit etwas umgehen.

Prémices, f. pl. ἀναρχαί, πρωτολογία, Erstlinge, m. pl.

Premier, ière, adj. πρῶτος, der (die, das) erste; vornehmste, oberste.

Premièrement, adv. ἐν πρώτοις, πρῶτον, erstens, erstlich, erstens.

Prémises, f. pl. (logiq.) αἱ δύο πρῶται προτάσεις τοῦ συλλογισμοῦ, die Vordersätze (Prämissen, f. pl.) eines Schlussfusses.

Prémotion, f. (théol.) προδιδραχμός, Vorbestimmung, f.

Premunir, v. a. προεσχυαίνομαι, προεκλείπτω, versichern, beschützen.

Prenable, adj. όπου ἡμπορεῖ

νὰ κυριαυτοῦ. ληπτὸς, erobers
sich, leicht zu erobern.

Prendre, ante, auf. ὅπου πέρ-
νει, λαμβάνει, nehmend, em-
pfangend

Prendre, v. a. λαμβάνειν, πέρ-
νειν, πιάνω, nehmen, fassen,
ergreifen; πέρνω, πείνω (qó-
ρεμα, ἐλασθῆναι, σκιάδιον,
μικροῦν, anziehen, aufsetzen, um-
nehmen (Kleider, Stiefeln,
Dut, Mantel etc.); πέρνω, κλέ-
πτω, nehmen, stehlen, ent-
wenden; πέρνω (χάστρον, κα-
ράρι), nehmen, einnehmen,
erobern, wegnehmen, (eine
Festung, ein Schiff); πέρνω,
δέρωμαι, nehmen, annehmen;
πίνω (πουλλάκι κτλ.), fangen
(Vögel etc.); πιάνω (ἐκ τὸν
πόλεμον), ἀγκυλωτίζω, ges-
fangen nehmen (im Kriege);
πέρνω (τὴν διὰ γνωστικόν
διὰ πείλιν κτλ.), νομίζω (τι-
νὰ γνωστικόν κτλ.); einen für
verdienstlich, für nützlich halten
(nehmen); prendre q. par les
cheveux, par les oreilles etc.,
πίνω τινά ἀπὸ τῆς μαλλίας,
ἀπὸ τῶς αὐτῆς κτλ., einen bey
den Haaren, bey den Ohren
nehmen, ergreifen, fassen; —
du takes, πέρνω ταμπάκον,
Tabak schnupfen; — q. sur
toi, πέρνω τι ἐπὶ τοῦ μου,
ἐπιχειρώμαι, etwas auf sich
nehmen, übernehmen, unter-
nehmen; — chair, ἐξγά-
γος, πικάλω, Fleisch anset-
zen; — un chemin, πέρνω
ἐνα δρόμον, ἐμβαίνειν ἐκ ἐνα
δρόμον, einen Weg nehmen,

einen Weg einschlagen; — q.
à gauche, δὲν καταλαμβάνω
κατὰ (καταλαμβάνω ἀνίστα-
ται) ἐνα πρὸς μου, eine Sache
falsch verstehen; — q. en mal,
en mauvaise part, πέρνω ἐκ
κακῶν ἐνα πράγμα, μοι (μὲ)
κακοφαινεῖται, eine Sache übel
nehmen; — son parti, ἀπο-
φασίζω, einen Entschluß fass-
en; — possession, γίνωμαι
κατοχός, πέρνω, κυριεύω, in
Besitz nehmen; la fièvre lui
a pris, τὸν ἐλάβεν ἡ δόρυς,
das Fieber hat ihn ergriffen, er
hat das Fieber bekommen; ce
cheval prend quatre ans,
αὐτὸ τὸ ἄλογον ἐρβαίνει ἐκ τὸ
τέταρτον ἔτος, das Pferd geht in
das vierte Jahr; — les devants,
μᾶλλον πρότερον, (μᾶλλον)
προλαμβάνω, vorher, früher
abreichen; (fig.) vorkommen;
— le pas sur q., προσδέω
τινός, einem vorkommen,
früher kommen als der andere;
prenez que, prenons que,
ἐποθετέον, ὡς ἐποθεώμεν,
wie wollen annehmen; pren-
dre sur sa nourriture, sur
sa dépense, sur son neces-
saire, ἐκκόπτω ἀπὸ τὴν τρο-
φὴν μου, ἀπὸ τὸ ἐξοδα μου, sich
(dat.) etwas abbrechen, abdar-
ben; — la suite, γένωμαι, die
Flucht nehmen, die Flucht er-
greifen; — les armes, πέρνω
τὰ ὅπλα, ἀνακηρύττω πό-
λεμον, die Waffen ergreifen;
den Krieg erklären; — pied
sur q., πέρνω ποδίον, δε-
μελιονομῶμαι ἐκ τι, auf etwas

füßen, sich auf etwas stützen;
son pistolet prit un rat, τὸ
πιστόλι του ἐπίπαιεν ἐνα πο-
ρτικόν, δολοφῶν δὲν ἐπίπαιεν ὡ-
τιόν, sein Pistol verlagte;
— garde à q., προσέχω, ἐν-
λάττωμαι ἀπὸ τινός, sich vor
einem in Acht nehmen, hüten;
v. n. πιάνω (λέγεται διὰ τὰ
ματῆς), fortkommen, gerathe-
nen (von Pfängen); πέρνω,
πείνω, πίνω, zufrieren; bien
lui prend, τὸν κάμνει καλὰ,
es bekommt ihm wohl; il lui
prend une faiblesse, τὸν ἐρ-
χεται (πιάνω) λεπθοδυνία,
es wandelt ihn eine Ohnmacht
an; cette odeur est trop forte,
elle prend au nez, αὐτὴ ἡ
οσμήδις εἶναι πολλὰ δυνα-
τὴ, πτωχὰ ἐκ τὴν μύτην, ἐκ
τῶς κοφῆς, vieler Geruch ist zu
stark, er fährt in die Nase, be-
taubt den Kopf. se — v. r.
à q., πιάνομαι ἀπὸ τι, sich
an etwas halten, anhalten;
π. ἀπὸ τι (ὅσον πῶς ἐνα καρ-
τῆς), an etwas (als an einem
Nagel) hängen bleiben; se —
bien ou mal à q., φέρωμαι
καλὰ ἢ ἀκαλὰ ἐκ πῶς ἐνα ὑπό-
θεσις, sich gut oder schlecht be-
nehmen bey einer Sache; je ne
sais comment m'y prendre,
δὲν ἤξερω πῶς ἐνα κάμω,
ich weiß nicht wie ich das an-
fangen soll; elle se prit à pleu-
rer, αὐτὴ ἤρξατο νὰ κλαίει, sie
sang an zu weinen; s'en pren-
dre à q., ζητῶ ἀπὸ τινος (ἀν-
τιπληροῦμαι τιμῆς κτλ.), θέ-
πτω τὸ πᾶσιμον ἐκ τινός,
sich an einen halten (wegen eis

ner Entschädigung κ.), einem die Schuld bezeugen; se — de paroles avec q., πιάνομαι εἰς λόγια με τινά, malen, in Wortwechsel mit einem gerathen; se — de vin, μεθύω (ἀπὸ τοῦ κρασι), sich betrinken (in Wein).

Preneur, m. —ense, f. ἐκδότης, Εκδότης, ὁποῦ λαμβάνει, πέρνει, der, die etwas erhält, nimmt; preneur de tabac, ἐκδότης ὁποῦ εἶναι συνθημαένος πρὸς πώλησιν τομακάου, Tabakschmucker, m.

Prénom, m. προνόμιον, ἐπωνύμιον, (βαπτιστικὸν ὄνομα), Vorname, m.

Prénotion, f. πρόγνωση, Vorkenntniß, f.

Préoccupation, f. πρόληψις, πρός, προκαταλήψις, Vorurtheil, n.

Préoccuper, v. a. προκαταλαμβάνω τὸν νοῦν, einnehmen (als ein Vorurtheil); se —, v. r. λαμβάνω πρόληψιν, ein Vorurtheil fassen.

Préopinant, m. ὁ προλέγων τὴν γνώμην του, der zuerst seine Meinung sagt, seine Stimme giebt.

Préopinier, v. n. προλέγω τὴν γνώμην μου, ἢ λέγω τὴν γνώμην μου πρὸ ἄλλου, zuerst stimmen, seine Meinung vor einem andern sagen.

Préparati, adj. (anat.) νησάσιον —, τὰ προπαρασκευαστικά ἀγγεία τοῦ σπέρματος, die den Samen zubereitenden Gefäße, n. pl.

Préparatif, m. préparation, f.

παρασκευή, προετοιμασία, Vorbereitung, Zubereitung, f.

Préparatoire, adj. παρασκευαστικός, vorbereitend, vorläufig.

Préparer, v. a. ἐτοιμάζω, προετοιμάζω, vorbereiten, zubereiten, bereit. se —, pour qc., à qc., sich anstellen, sich besorgen, sich gefast machen.

Prépondérance, f. ἐπερίσχυσις, Uebergewicht, n.

Prépondérant, ante, adj. ὑπερβαρὺς, ἐπερισχύνων, überwiegend.

Préposer, v. a. βάνω ἐπιστάτην, einen über etwas setzen.

Propose, m. ἐπιστάτης, ein Vorgesetzter, m.

Proposition, f. (gramm.) πρόθεσις, Wortwort, n. Proposition, f.

Prépucé, m. ἀκροβυστία, Vorhaut, f.

Prérogative, f. προτέργημα, προνόμιον, Vorzug, m., Vorrecht, n.

Près, prp. πλησίον, σιμά, κοντά εἰς, bey, an, neben, nahe an; σχεδόν, fast, dennaher; près de l'église, πλησίον τῆς ἐκκλησίας, κοντά εἰς τὴν ἐκκλησίαν, bey der Kirche, neben der Kirche; adv. πλησίον, κοντά, ὄχι μακρὰ, nahe, in der Nähe; à cela —, à telle chose —, τοῦτου ἐξαρουμένου, ἔξω ἀπὸ, außer dem, dieſes ausgekommen; à peu —, σχεδόν, dennaher, fast.

Pressage, m. προμαντεύμα, Vorbedeutung, f.

Présager, v. a. προμαντεύω,

vorbedeuten, prophetein; προμαντεύομαι, συμπερινοῶ, ahnen, mathematen.

Presbyopie, f. τὸ πρὸ βλέπειν, ὁπὸ μακρὰ, Weisheit, f.

Presbyte, m. πρεσβύτερος, ἡσυχαστής, ὁποῦ δὲν βλέπει μακρὰ ἀπὸ κοντῆ, ἀλλὰ ὁποῦ ἀπὸ μακρὰ, weisheitlich, seneschtig.

Presbytéral, ale, adj. ὁποῦ ἀνήκει εἰς πρεσβύτερον, ἐκκλησία, πρεσβυτέρικη; maison —ale, σπίτι τοῦ ἐφημερίου, Pfarrhaus, n.

Presbytère, m. πρεσβυτέρειον, οἶκος τῶν πρεσβυτέρων, τὸν κερών, Pfarrhaus, n. Pfarrwohnung, f.

Presbytérisme, m. δόξα, σύστημα θεολογικὸν τῶν πρεσβυτέρων, Lehre f. der Presbyteraler.

Presby érien, enne, adj. et m. f. πρεσβυτέρικος, ἐν Ἀγγλίᾳ (καὶ ὁμοίως ἐν Σκωτίᾳ) δοθέν δέοντι ἐπισκοποῦν ἄλλο μόνον πρεσβύτερον, Presbyteraler, m. —ein, f. (in England und besonders in Schottland).

Prescience, f. πρόγνωση, προγνωστικόν, das Vorherwissen.

Prescriptible, adj. ὁποῦ ἡμπορεῖ νὰ ἀκυρωθῇ διὰ τὴν πολυκαιρίαν, verjährbar, verjährlich.

Prescription, f. (jur.) παραγραφή, ὁδὸς τοῦ αποκλειῖν τὴν κυριότητα τινος πράγματος, διὰ κατοχῆς διηρημένου, f.

εἰς καιρὸν διαρισμένον παρὰ τοῦ νόμου, ὁμοίως καὶ χάρισμα τοῦ κύριου διὰ τὴν πολυκαιρίαν, Verjährung (Erlangung durch Verjährung und Verlust durch Verjährung), f.

Prescrire, v. a. διορίζω, σημειῶ ἀκριβῶς, vorschreiben; v. n. παραγράφω, ἀκυρῶ τὴν ἐν πολυκαιρίαν, etwas für verjährt erklären.

Prescrit, ite, part. et adj. διαγραφέντος, vorgeschrieben; ἀκυρωμένος διὰ τὴν πολυκαιρίαν, παραγράφω, verjährt.

Présence, (ar. presséance), f. παρουσία, Vorsteh, m.

Présence, f. παρουσία, Gegenwart, Anwesenheit, f.; en —, ἀπλῶς, εἰς τὴν παρουσίαν, in Gegenwart, in Besinnung; — d'esprit, ἐγγύτης, Selbstegegenwart, f.

Présent, ente, adj. παρών, gegenwärtig, anwesend; à —, adv. νῦν, τώρα, jetzt, gegenwärtig.

Présent, m. τὸ παρὸν, ὁ παρὼν καιρὸς, Gegenwart, gegenwärtige, jetzige Zeit, f.; (gramm.) ἐνστώς, (εἰς τὴν χρονίαν), die gegenwärtige Zeit, das Präsens (in der Sprachlehre); παρὼν (τοῦ χρόνου), Geschenk, n.

Présentalier, m. —trice, f. ὁ ἀντιπρόεδρος τινὰ εἰς ὁμοίαν ἐκκλησιαστικὴν, der (die) das Recht hat, einen zu einer Präsentation vorzuführen.

Présentation, f. παρρησία, (ὡς καμπύλης, βεβήλου),

Uebereicherung, Vorzeigung (als eines Wechsels); παρρησία τινος εἰς ὁμοίαν ἐκκλησιαστικὴν, Vorschlagung, Darstellung f. jemandes zu einer Priester; la — de la vierge, τὰ εἰσόδια, Mariä Dysezung, f.

Présentement, adv. κατὰ τὸ παρὸν, jetzt, für jetzt.

Présenter, v. a. παρρησιάζω (ὡς καμπύλης, βεβήλου), vorlegen (präsentiren), als: einen Wechsel); προσφέρειν, darreichen, darbieten, anbieten; παρῶν, überreichen; παρῶν, τινὰ εἰς τινὰ ἢ εἰς τι, einen vorstellen (bey jemand oder zu etwas); (διὰ τοῦ στρατιώτου) παραστάνω ὄνδον τὸ τουφέκι (εἰς τὴν τιμὴν), (das Gewehr) präsentiren.

Préservatif, ive, adj. διαφυλακτικός, verwahrt; s. m. διαφυλακτικὸν διαφυλακτικόν (ὁποῦ ἔχει τὴν ἐνέργειαν νὰ διαφυλάττῃ ἀπὸ πῆθης), Verwahrungsmittel, Präservativ, n.

Préservé, v. a. διαφυλάττω, verwahren, bewahren, bewahren, behüten.

Présidence, f. ἡ προεδρία, ἡζώμα προέδρου, Vorsteh, m., Präsidienstelle, f.

Président, m. πρεσβυς, προεδρεύων, Vorsther (Präses) Präfident, m.

Présidente, f. ἡ γυνὴ τοῦ προέδρου, Präfidentin, f.

Présider, v. a. προεδρεύω, προσιῶ, den Vorsteh haben (präsentiren) vorstehen.

Présidial, m. χρητήριον τόπου ἢ χώρας, Landgericht, n.; présidial, ale, adj. ἀρχικὸν εἰς αὐτὸ τὸ χρητήριον, zum Landgericht gehörig.

Présidialelement, adv. jager —, κρίνω ἀποφαστικῶς, (χωρὶς ἄλλου), entscheidend urtheilen, ein entscheidendes Urtheil sprechen.

Présumptif, ive, adj. héritier présomptif, ἐκείνος ὁποῦ φαίνεται ἔξ ἀποφάσεως ὅτι εἶναι ὁ πλησιέστερος κληρονόμος, der vermuthliche (präsuntive) Erbe.

Présomption, f. πρόληψις, συμπερασμα, Vermuthung (Präsumption), f.; ματαίωσις, ματαία ὑπερηφάνεια, Eigendünkel, m.

Présumptuousness, adv. μετὰ ματαίωσιν, mit Dünkel.

Présumptueux, ense, adj. ἀκλόν, ματαίωτος, ἀνεπαισθητός, eingebildet, vnmessen, fust.

Presque, adv. σχεδόν, fast, dennaher.

Presqu'île, f. χερσόνησος, Halbinsel, f.

Pressamment, adv. ἐνδεόμως, dringend, angelegentlich.

Pressant, ante, adj. σίμπος, ἀδιακίτος, ἐπιμονός, ἐπινός, dringend, anhaltend, anlegentlich, heftig.

Presse, f. ὄγκος λαοῦ, στῆμα, Gedränge, n.; πεισθίων, μάγανον, Presse, f.; βιαστικὴ ὑπόθεσις, βιαστικὴ διὰ τὰ πολιτικά κατεβία, 29

Matrosenpresse, *f.* : εἰδός τι δοσκήριον, Art Pressiche, *f.*
Pressément, *m.* προσηγορία, προαίσθησις, Ahnung, Wortempfindung, *f.*
Pressentir, *v. a.* προαίσθανομαι, ahnen; *fig.* εἰδέναι, εἰδέναι τὴν γνώμην τινὸς περὶ τινος υποθέσεως, einen anders forschen.
Presser, *v. a.* θλίβω, πιέζω, anfeigen, zudrücken, drücken, pressen; περιμετρῶναι, (σφυγμῶν), zusammenordnen; στρωγγίζω, ausdrücken, auspressen; ἐξαικολουῶ ἐνθέρμως, eifrig betreiben; στενωχῶν, einen drängen, bedrängen; ταχύνω, beschleunigen; παρακινῶ εἰς ταχύτητα, πιέζω, einen antreiben (zur Eile); *pressé*, *ée*, *adj.* *fig.* βιαστικός, ὁποῦ βιάζεται, eilig; *vous êtes bien pressé*, εἶσαι πολλὰ ἐν βίᾳ; Sie sind sehr eilig.
Presseur, *m.* ἐκεῖνος ὁποῦ βιάζει εἰς τὸ πιστήριον τὰ ἄλλα, τὰ μεταξένια, Presser, Zeugpresser, *m.*
Pressier, *m.* ἐκεῖνος ὁποῦ δουλεύει εἰς τὸ πιστήριον τῆς τυπογραφίας, Drucker (in der Druckerei), *m.*
Pression, *f.* θλίψις, ζούλισμα, Druck, *m.*
Pressis, *m.* ζυμὴ (ἀπὸ χρέως ἢ ἄλλοι) ζυλισμένον, ausgepresster Saft, *m.*
Pressoir, *m.* πιστήριον (διὰ τὰ σιτηρία), Kelter, Weinspresse, *f.*
Pressurage, *m.* στήριμον, γού-

στριον τοῦ πιστήριου, das Keltern; μοσάτος ἐργαζόμενος ἀπὸ τὰ ἔξωθεν, Stetsbewein, *m.*
Pressureur, *m.* ἐπιστήτης τοῦ πιστήριου, Kellerey, *m.*
Pressurer, *v. a.* στήρω, θλίβω, πιέζω (σπυρίλι), auspressen, keltern; *fam.* ἀδυνατῶ, κόπτω τὴν δύναμιν, ausmüde sein.
Pressureur, *m.* ἐκεῖνος ὁποῦ κινεῖ τὸ πιστήριον, Kellerey, *m.*
Prestance, *f.* ἀγαθὰ παρόμοια, statthafte Ansehen, *m.*
Prestant, *m.* οἱ κυριώτατοι κληροῖ εἰς τὸ μοναστικὸν ὄργανον (τῆς ἐκκλησίας), Principal (das vornehmste Pfaffenwort) *n.* einer Dignität.
Prestation, *f.* πρᾶξις, Leistung, *f.*; — *du serment*, ἡ πρᾶξις τοῦ να βάλῃ τις τὸν ὄρκον του Eidleistung, *f.*
Preste, *adj.* εἰσιμος, Eleutherios, ταχύς, ὑγλήνωρος, hurtig, behend, geschwind; — *et prestement*, *adv.* γοργὰ, schnell, geschwind.
Prestesse, *f.* ἐτοιμάτης, ταχύντης, ὑγλήνωρος, Behendigkeit, Geschwindigkeit, *f.*
Prestige, *m.* μάγευμα, Blendwerk, *n.*, Wankeln, *f.*
Prestigiateur, *m.* πλάνος, γόης, ὁποῦ κάμνει μάγευμα, Wankler, *m.*
Prestimonie, *f.* ληγέτον διὰ ἐργὰ χάριν τίτλου ἐνορίας, ἡ δωρικόν, Verwandschaft *n.* zur Stiftung einer Pfründe.

Presto, *adv.* (mus.) ὑγλήνωρος, ταχύς, geschwind.
Prestolet, *m.* παπαδίστα (καὶ φρονητικῶς), armetiger Pfaffen, *m.*
Présommer, *v. a.* θεσφῶ, νομίζω, mutmaßen, vermuten; — *trop de qc.*, ἔχω καλὴν γνώμην δι' ἕνα πρόμα, παρὰ ὅπου ἔστιν, aber zu gute Meinung haben von etwas; — *de soi*, ὑψηλῶς, κρινῶ τὸν ἑαυτὸν μου ἄνωγτρον τοῦ πρόματος, sich (dat.) etwas einbilden, sich (dat.) zuviel zutrauen.
Présupposer, (ap. pressupposer) *v. a.* προὑποθέτω, voraussetzen.
Présupposition, (πρ. τὸ ἄνωγτρον) *f.* προὑποθεσις, Voraussetzung, *f.*
Présure, *f.* πτηνὴ, μαγιά, Pöbel, *n.*
Prêt, éte, *adj.* εἰσιμος, fertig, bereit.
Prête, *m.* δάνεισμα, καὶ τὸ δάνειον, Darlehung, *f.*; *Prête*, *n.* μαγιά (στρατιωτικῶς), Löhnung, *f.*
Prétantaine, *f.* courir la —, τὰ τρέχει τις ἐπάνω κατὰ γοργὴν εἰς τὴν, überall herum streifen.
Prétendant, *m.* αὐτὸς, *f.* ἡ τοῦ νομίζοντος ὅτι ἔχει δίκαιον, καὶ ἐπαλαύσει ἕνα πρόμα, der (die) auf etwas Anspruch macht, Prätendent, *m.*, — *n.*
Prétendre, *v. n.* (à qc.) νομίζω, θεσφῶ ὅτι ἔχω δίκαιον καὶ ἐπαλαύσω ἕνα πρόμα

ἐπὶ τὸν τὴν ἐπαλαύσει τινὸς πρόματος, Anspruch machen auf etwas; ἔχω σκοπὸν (πρὸς τι). Willens sein; *v. a.* ἀποσφύζομαι, behaupten; ὅποι, fordern, verlangen.
Prétendu, *ue*, *part.* (*v.* prétendre) *adj.* ὁ νομίζόμενος, καυχόμενος, ὡς ἐξ ἑαυτοῦ, vermutlich, angeblich, so genannt; *le prétendu*, ὁ νομίζόμενος (ἀποσφύζομαι); *Prétendu*, *m.* *la prétendue*, ἡ νομίζομένη (ἀποσφύζομαι), Braut, *f.*
Prét-nom, *m.* ἐκεῖνος ὁποῦ δανίζει τὸ ὄνομα του εἰς ἄλλον διὰ τὴν ἐπαλαύσει τι, der seinen Namen zu etwas hergibt.
Prétention, *f.* ἡτήσις, Forderung, *f.*; *ἡspruch*, *m.*; *νομίζομαι δίκαιον*, Anspruch, *f.*
Préter, *v. a.* δανίζω, leihen, ausleihen; *fig.* προσέχω, δίδω, darbieten, hergeben; — *l'oreille*, δίδω ἀκούσιν, das Ohr leihen, Gehör geben; — *serment*, ἔσθω τὸν ὄρκον, einen Eid leisten; — *secours*, κίνησις βοηθεῖν, βοηθῶ, Hilfe leisten, helfen. *v. n.* ἀγορεύω, τεντωρομαι, κινῶμαι διὰ τὰ περὶ αὐτὸ, μεταξένια, nachgeben, sich beugen lassen (von jeder, Seidenzeugen). *se* —, *à q.*, δίδωμαι, υποτάσσομαι, προσκομίζομαι εἰς τι, nachgeben, sich (dat.) etwas gefallen lassen, sich richten nach —.
Prétérit, *m.* (gramm.) χρόνος παρελθὼν ὁς ἐπὶ τὸν παλαιὸν, *f.*, das Präteritum; — *im-*

parfait, ὁ παρελθὼν, der unvollendete Zeit, das Imperfect; — *plusque-parfait*, ὁ υπερσυντελικός, die unvollendete Zeit, das Plusquamperfect; — *défini*, *parfait*, *meus* ἀριστὸς, der bestimmt vergangene Zeit, das praeteritum definitum; — *indefini*, ἀόριστος, die unbestimmt vergangene Zeit, das praeteritum indefinitum.
Préterition, *prétermission*, *f.* (théol.) παραλείψις, scheinbare Uebergang (einer Sache), *f.*; (*jur.*) παράλειψις τοῦ νομίζου ἐκλογισμοῦ εἰς μίαν διαθήκην, Uebergang des rechtsmäßigen Erben in einem Testament.
Préteur, *m.* ἐπαρχος, κριτὴς πόλεως καὶ ἐπαρχος τόπου εἰς τοὺς παλαιὸς Ρωμαίους, Prætor, Stadtrichter, Landvogt (bey den alten Römern).
Préteur, *m.* ense, *f.* *adj.* δανιστής, δανιστήριον, Leihher, Darleher, *m.*, — *rin*, *f.*
Prétéxte, *m.* προσηγορία, Wortwand, *m.*, Ausflucht, *f.*
Prétéxte, *f.* περιώρησις τοῦ ἀποκατὰ Ρωμαίους, die Prætexta (mit einem Purpurstreifen verbrämtes Kleid der alten Römer).
Prétéxter, *v. a.* πωροποιῶμαι, vorgeben, vorwenden; *οὐκ ἐπὶ μέ προφάσεις*, bemänteln
Prétintaille, *f.* ἀγοσπεπείδια, κραιπνὴ τιμὴ τοῦ ὁρμαίνοντος τῶν γυναικῶν, Art Fal-

bel *f.* an einem Frauenzimmerkleide.
Prétintailier, *v. a.* στάλιω, με ἀγοσπεπείδια, mit Falbeln besetzen.
Prétoire, *m.* πρατωρίον (εἰς τοὺς παλαιὸς Ρωμαίους), das Prætorium, Rathhaus des Prætors; Festsitzernzeit (bey den alten Römern).
Prétoirien, *leone*, *adj.* πρατωριανός, ἐπὶ ἀνήκει εἰς τὸ πρατωρίον, prætorianisch; *les prétoirien*, la garde prætoirienne, οἱ αυτοκρατορικὸι σιμητοὶ ὕλας (εἰς τοὺς παλαιὸς Ρωμαίους), die Prätorianer, die kaiserliche Leibwache (bey den alten Römern).
Prêtre, *m.* ἱερεὺς, ππάς, Priester, *m.*
Prêtresse, *f.* ἱερίσσα, (παπαδική), Priesterin, *f.*
Prétrise, *f.* ἱερατεῖον, ἱερατεῖον, *m.*, Priesteramt, Priesterthum, *m.*
Préturé, *f.* πρατωρία, τὸ τοῦ πρατωρίου, ἡ ἐπαρχία ἐπὶ τοὺς παλαιὸς Ρωμαίους, Prætor, *f.*, Amt *n.* und Würde *f.* des Prætors (bey den alten Römern).
Preuve, *f.* ἐπιδείξις, Beweiß, *m.*; (arithm.) δοκιμή, Probe (im Rechnen), *f.*
Preux, *adj.* *m.* ἀνδρεὺς, tapfer.
Prévaloir, *v. n.* (à, sur), υπερισχεῶ, εἰζέω περισσότητον, ἔχω τὰ πρᾶντα, εἶμαι ἀνώτερος, mehr gelten, den Vorrang haben, überlegen sein; *se* —, *v. r.* (de qc.) κερδίζω,

δοσ; χειροῦ, παρτί, Hand-
habe, f. Griff, m.; cette
chose est de bonne prise,
ἡτοῦ δικαίου ἡμπορεῖ νὰ πι-
εσθῇ, νὰ πιχθῇ, diese Sache
ist gute Prese, kann mit Recht
genommen oder weggenommen
werden; lächer —, τὸν ἀέφη-
ση τίς ἐκείνῳ ὅπου ἐπῆρε, die
Beute fahren lassen; fig. πι-
εραυτοῦμαι, υποτασσόμεναι,
nachgeben (au billard) être

en —, κινδυνεύω νὰ ριγθῇ
ἢ σπαιρᾷ μου ἐς τὴν τρύπαν
(ἐς τὸ μυλίδερδο), in Prese
stehen (auf dem Billard); —
d'habit, de vêture, τὸ ἔνδυμα
τοῦ μοναχικοῦ ἀγῆματος, Ein-
kleidung (eines Mönchs, einer
Nonne), f.; — de possession,
ἡ πρῶτις διὰ τῆς ὁποίας λαμ-
βάνει τις τὴν κυριότητα τοῦς
πράγματος, διακατοχή, Bes-
itznahme, Besitzergreifung, f.;
venir aux prises, ἐγκομαι
ἐς χεῖρας, handgemein wer-
den, an einander gerathen.

Prisée, f. τιμὴ πράγματος, Fe-
rtigung, Schätzung, Ware, f.
Priser, v. a. ξετιμῶ, διορίζω
τὴν τιμὴν τινος πράγματος,
schätzen, taxiren; τιμῶ, hoch-
schätzen.

Priseur, m. ξετιμητής, ἐκείνος
ὁποῦ διὰ πρῆτασης τοῦ και-
τηρίου ξετιμᾷ, Schätzer, Tax-
ator, m.

Prismatique, adj. ὁποῦ εἶναι
ἐς σχῆμα πρίσματος μαθη-
ματικῶν, prismatisch.

Prisme, m. (math.) πρίσμα
(μαθηματικόν), Prisma, n.

Prison, Gefängniß, n.; Kerker,
m.

Prisonnier, m. — ière, f. φυ-
λακούμενος, — μένη, ver, die
Gefangene, f.; — de guerre,
αἰχμαλώτος (ἀπληρωμένος)
ἐν πολέμῳ, der Kriegsgefan-
gene.

Privat, ive, adj. (gramm.)
στερητικός, beraubend, ver-
neinend.

Privation, f. στέρησις, Berau-
bung, Entbehrung, f.; ἑλλει-
ψις τῶν ἀναγκαίων, Mangel
m. des Nothwendigen.

Privativement, adv. ἀπερι-
τίκτως, ἐξρημένως, ausschließ-
lich.

Privauté, f. οἰκειότης, συνη-
θεια, φιλικὴ συνασπαστορὴ,
Vertraulichkeit, f.

Privé, ée, adj. ἰδιώτης, ἰδιω-
τικός, ἰδιωτερός, ὁποῦ δὲν
ἔχει δημόσιον ἐκτέγγεμα,
privat; μυστικός, κρυφός, ge-
heim; οἰκτικός, ἡμερος, zahm;
de son propre et privé nom,
ἐξ ἰδίας του προαφάσεως, ἀπ'
ἐαυτοῦ του, für sich und seine
eigne Person; conseil privé,
μυστικὴ βουλὴ, μυστικὸν συμ-
βούλιον βασιλέως, der gehei-
me Rath; animal privé, οἰ-
κικὸν (αἰτικὸν), ἡμερον
ζῶον, zahmes Thier, Haus-
thier.

Privé, m. τὸ ἀναγκαῖον, ὁ ἀρε-
θρον, heimliches Gemach, n.,
Abtritt, m.

Privément, adv. συνηθῶς, οἰ-
κεισῶς, (ὡς φίλος ἐς φί-
λον), vertraulich, im Ver-
trauen.

Priver, v. a. ὑστερῶ, berauben;
se —, ἐγκρατεύομαι, στεροῦ-
μαι ἑαυτοῦ μου, sich berauben,
sich enthalten (eines Dinges).

Privilage, m. προνόμιον, δι-
καιοῦμα, Vorrecht, Privile-
gium, n.

Privilégié, ée, adj. ὁ ἔχων
προνόμιον, privilegiert.

Prix, m. τιμὴ πράγματος, Preis
(einer Waare), m.; τιμὴ, ἄξιον,
Werth, m.; βαρβαῖον, Preis,
m., Belohnung, f.; mettre
la tête d'un d'homme à —,
ὑποσχομαι ἀνταμοιβὴν ἐς
ἐκείνον ὅπου γένηται τὸ κεφάλαι-
ον (ὁὖον κλέπτει) ἀποτι-
μωτός του, einen Preis auf
jemandes (z. B. eines Räubers)
Kopf setzen; hors de prix,
πολλὰ ἀκριβέα, über den Preis,
zu theuer; — pour —, κατ'
ἀνάλογον, verhältnißmäßig,
nach Verhältniß; au —, πα-
ραβιολόντως, ως πρὸς, in
Vergleichung setzen —; au —
de son sang, de sa vie, μετ'
τὸ αἷμα του, μετ' τὴν ζωὴν του,
mit seinem Blute, mit seinem
Leben.

Probabilisme, m. (théol.) δι-
δασκαλία περὶ τῶν πιθανῶν
δογματων, Lehre f. von den
wahrscheinlichen Meinungen;
— liste, m. ἀναδοὺς ἐκείνης
τῆς διδασκαλίας, Anhänger m.
dieser Lehre.

Probabilité, f. πιθανότης, Wahr-
scheinlichkeit, f.

Probable, adj. πιθανός, wahr-
scheinlich.

Probablement, adv. πιθανῶς

δικασίας, wahrheitlich, wahrheitlicher Weise.

Probante, *adj.* *f.* *en forme* —, *eis* σχήμα νόμιμον, *eis* νόμον νόμιμον, in rechtlicher Form.

Probation, *f.* δοκιμασία, καὶ εἰς δοκιμασίας (*eis* τὰ μαθητήρια), Probe, Probezeit (in Klöstern), *f.*

Probatoire, *adj.* ελεγκτικός, δοκιμασιῶς, ὅπου ἀρκεῖ εἰς δοκιμασίαν, zur Probe dienend; *acte* —, εξέτασις τῶν μαθητῶν, Prüfung *f.* der Schüler.

Probité, *f.* χρηστότης, καλοκαγυδία, Redlichkeit, Redlichkeitsfeinheit, *f.*

Problématique, *adj.* προβληματικός, ἀμφίβολος, problematisch, unausgemacht.

Problème, *m.* πρόβλημα (ὅπου παρασπινέται διὰ λύσιν), ἀμφίβολον ἐρώτημα, Problem, *n.*, Aufgabe, zweifelhafte Frage, *f.*

Proboscide, *f.* (blas.) προβοσκίς ὀφθαλμοῦ, Elephantenrüssel (auf Elephanten), *m.*

Procédé, *m.* γέσσιμον, διαγωγή, Verfahren, *n.*; (chim.) χημικὴ μεταχείρισις, (chemischer) Process, *m.*

Proceder, *v. n.* κατέγωμαι, hervortreten, hervorkommen; γέσσωμαι, πολιτεύομαι, verfahren; — *ἀγε*, ἀκολουθῶ, μεταβαίνω εἰς τι, fortfahren, fortsetzen zu etwas; (jur.) ἐνώγει κατέγωμαι (*eis* τὸ κατήγεον), gegen einen gerichtlich verfahren, einen belangen; (théol.) ἐκ-

πορεύεσθαι (λέγεται διὰ τὸ ἕλκεν ἀνεύμα, ausgehen (vom heiligen Geiste)).

Procédure, *f.* (jur.) τάξις κατηγόρων, gerichtliches Verfahren, *n.*, Gerichtsordnung, *f.*; τάξις διωρισμένη διὰ τὸ κρίνειν ἀπολογήματα, Proceßordnung, *f.*; τὰ γράμματα τὰ ἀρκεῖοντα εἰς χρυσολόγημα, Acten, *f.* pl.

Procès, *m.* δίκη, χρυσολόγημα, λογιαρχία (*eis* τὸ κατήγεον), Rechtshandel, Rechtsfecht, Proceß, *m.*; faire la — à quelqu'un, ἐγκαλῶ τινά εἰς τὸ κατήγεον διὰ ἐγγύημα τι, einen vor Gericht criminal anklagen; ἐκτελῶ τὴν κρίσιν εἰς τινά, das Urtheil an einem vollziehen; — verbal, καταγραφή ὅπου κίενται τι τῶν τοῦ κατηγόρου, δι' ὅσα ἴδεν, ἤκουσε, πρωτόκυλλον, Proceßfall, *n.*

Processif, *ive*, *adj.* φιλόδοτος, proceßförmig.

Procession, *f.* λιτανεία, πομπή, τάξις ἐκκλησιαστικῶν, Procession, *f.*; (théol.) ἐκπορεύσις (τοῦ ἁγίου πνεύματος), das Ausgehen des heiligen Geistes.

Processionnel, *m.* βιβλίον περιέχον τὰς λιτὰς, καὶ λιτανείας, Processionsbuch, *n.*

Processionnellement, *adv.* ἐν λιτανείᾳ, in Procession.

Prochain, *aiue*, *adj.* πλησίον, nahe, nächst.

Prochain, *m.* ὁ πλησίον (μου), der Nächste.

Prochainement, *adv.* πλησίον, μετ' ἄλλων, nächstens.

Proche, *adj.* ὁ πλησίον, ὁ γείτονας, nahe; les proches, οἱ πλησιέστεροι συγγενεῖς, nahe Verwandte, *m.* pl.

Proche, *pp.* et *adv.* πλησίον, κοντὸ, σιμῶς, nahe, nahe bey.

Prochronisme, *m.* προχρονισμός, Zeitverwechslung (da man eine Begebenheit in eine frühere Zeit versetzt), *f.*

Proclamation, *f.* ἀνακήρυξις, ἀνακήρυξις, γαλέωσις, κοινοποίησις, öffentliche Ausrufung, Verkündigung, *f.*

Proclamer, *v. a.* ἀνακηρύττω, κοινοποιῶ, γαλεῶναι δημασίως, öffentlich ausrufen, öffentlich bekannt machen.

Proconsul, *m.* ἀνθύπατος (*eis* τὴν παλαιὰν Ρώμην), Proconsul (im alten Rom), *m.*

Proconsulat, *m.* ἀνθυπατεία, Amt u. Würde *f.* des Proconsuls.

Procréation, *f.* γέννησις, Zeugung, Erzeugung, *f.*

Procréer, *v. a.* γεννᾶ, zeugen, erzeugen.

Procurateur, *m.* προκουράτωρ (ἀρχιεὶς τι ἐν Βενετίᾳ καὶ Γενόβῃ), Procurator (obligatorische Person in Venedig und Genua), *m.*; ἐπιστάτης, ἐπίτροπος κατονιάτου, Versteher *m.* eines Stiffts.

Procuracion, *f.* ἐπιτροπή, Vollmacht, *f.*

Procuratrice, *f.* ἐκλήνη ὅπου ἔχει πληρεξουσίου, die Bevollmächtigte.

Procurer, *v. n.* προμηθεύω,

προξενῶ, verschaffen, zu Wege bringen.

Procureur, *m.* ἐπαγορευτής, ἐπιμελητής, επιτοσίτης, Procurator, Sachwalter, Bevollmächtigter, *m.*

Prodigalement, *adv.* ἀσώτως, verschwenderisch.

Prodigalité, *f.* ἀσώτεια, πλυνδαπνεία, κακοζώδευμα, Verschwendung, *f.*

Prodige, *m.* τέρας, θαῦμα, Wunder, *n.*

Prodigieux, *euse*, *adj.* (-eusement, *adv.*) τεράστιος, θαυμαστός, wunderbar, wundervoll; υπερβολικός, ungeheuer, außerordentlich.

Prodigue, *ad.* ἀσώτως, κακοζώδιστος, verschwenderisch, Verschwender, *m.*

Prodigner, *v. a.* ἀσώτῳ, ἀρδονοπαρέχω, παιδαγωγεῖν, κακοζωδιάω, verschwenden.

Proditoirement, *adv.* μὲ προδοσίαν, verrätherischer Weise.

Production, *f.* τὸ προϊόν (ἐργον τῆς φύσεως ἢ τῆς τέχνης), Erzeugniß, Product, *n.*; (jur.) παραγωγή, παρήγησις, Aufweisung, Vorlegung, Vorbringen, *f.*

Produire, *v. a.* γεννῶ, φέρω, παύω, φέρω εἰς τὸ μέσον, erzeugen, hervorbringen; (διὰ δένδρα, ἄγρους κτλ.) φέρω (καρπὸν κτλ.), (von Bäumen, Aeckern κτλ.) tragen, bringen (Früchte κτλ.); προξενῶ, verursachen; (jur.) παρήγησις (μαρτυρικὰ γράμματα κτλ.), aufstellen, vorlegen (Zeugnisse κτλ.); (εἰς τοὺς λογαριασμούς)

κἄμω, (im Rechnen) ausmachen, machen.

Produit, *uite, part. v. produire.*

Produit, *m.* τὸ προϊόν, Εἶσπραξις, Product, *n.*; εἰσδήμας, Ertrag, *m.*; τὸ παραγόμενον (εἰς τὸν πολλαπλασιασμόν), Product (in der Multiplication).

Proéminence, *f.* ἐξοχή, ἐξέχον, Hervorragung, *f.*

Proéminent, *f.* ἐξέχων, hervorragend.

Profanateur, *m.* βεβηλωτής, Entweiher, *m.*

Profanation, *f.* βεβήλωσις, Entweiherung, Entheiligung, *f.*

Profane, *adj.* βέβηλος, unheilig, ungeweiht; κοσμικός, weltlich, *s. m.* καταφρονητής τῆς θρησκείας, Religionsverächter, *m.*

Profaner, *v. a.* βεβηλῶ, μόλυνω, χαλνῶ (ἐν ὧνιν πράγμα), entweihen, entheiligen.

Profectif, *ive, adj.* (jur.) biens profectifs, ἀναρριπνόμενα κληρονημένα ἀπὸ τοῦ συγγενεῖς, von den Verwandten ererbtes Vermögen.

Proferer, *v. a.* προφέρω (λόγῳ), hervorbringen (Worte), sprechen.

Profès, *esse, adj.* ἐκείνος (ἐκείνη) ὁποῦ ἔβαλε τὸν ὄρκον του (της) νὰ γένη μοναχὸς (μοναχή) ἀπ' οὗ παρὰ δὲ κεινὸς τῆς διακίης, der (die) das Klostergelübde abgelegt hat.

Professer, *v. a.* ὁμολογῶ, ἐπαγγέλλομαι, öffentlich bekennen, sich bekennen (zu einer Kunst κτλ.); διδάσκειν παρήγησις ἐπι-

στήναι κτλ., öffentlich lehren eine Wissenschaft κτλ.

Professeur, *m.* καθηγητής, σχολάρχης, ἐπαγγελματικός διδασκαλός (εἰς πανεπιστήμιον), öffentlicher Lehrer, Professor (Buchlehrer), *m.*

Profession, *f.* ὁμολογία δηλώσεως, öffentliches Bekenntniß, *n.*; ὄρκος ὁποῦ βήρει ἐκείνος (ἡ ἐκείνη) ὁποῦ γίνεται μοναχὸς (ἡ μοναχή), Distanzgelübde, Klostergelübde, *n.*; ἐπάγγελμα, Gewerbe, Geschäft, *n.*; τέχνη (τέχνητος), Handwerk, *n.*; Profession, *f.*; ἡλικία, κατὰστασις, Stand, *m.*

Professorat, *m.* ἀξίωμα διδασκάλου (εἰς πανεπιστήμιον), Professur, *f.*

Profil, *m.* πλάγιος θεωρία τινὸς πλάγιον (εἰς τὴν ζωγραφίαν), Seitenansicht, *f.*; Προφίλ, *n.*; περιόψεις εἰς ζωγραφίαν απτιοῦ, κροσφίον κατὰ τὴν διακοπήν, Durchschnitt, Riß *m.* im Durchschnitte eines Gebäudes, eines Schiffes.

Profiler, *v. a.* σχεδιάζω πλάγιως, ἢ κατὰ τὴν διακοπήν, im Profile, im Durchschnitte zeichnen.

Profil, *m.* κέρδος, Gewinn, Vortheil, *n.*; ἐπίδοσις, προκοπή, Fortschritt, *m.*

Profitable, *adj.* ὠφελίμος, ὁποῦ φέρει διάφορον, κέρδος, μὲν ὠφελίμῳ, vorthellhaft, nützlich.

Profiter, *v. n.* κερδίζω, gewinnen; — de q., μετακινεῖσθαι τι ὠφελίμως, verwirren; χρησιμεύω, ὠφελεῖν, προκο-

πρω, nähern, dienlich seyn;
Fortschritte machen, fortschrei-
ten.

Profond, unde, *adj.* βαθύς,
tief.

Profondément, *adv.* βαθύως,
tief.

Profondeur, *f.* βάθος, Tiefe, *f.*

Profanté, *adj. m. (mar.)* (διὰ
χωρήσια) ὁπὸ πηγαίνει βα-
θὺς εἰς τὸ νερόν, (von Schiff-
fen) tief im Wasser gehend.

Profusement, *adv.* ὡσῶτος, ἐν
ὧ ὥρι, verschwenderisch, im
Ueberflusse.

Profusion, *f.* ὡσώτε, ἀφθο-
νία, Verschwendung, *f.*,
Ueberflusse, *m.*

Programme, *m.* πρόγραμμα,
Programm, *n.*

Progrès, *m.* πρόοδος, προκο-
πή, Fortgang, Fortschritt, *m.*

Progressif, *ive, adj.* ὁ βαθυ-
δυν γινόμενος, Stufenweise
fortgehend.

Progression, *f.* mouvement
de —, κίνησις προοίσα, fort-
schreitende Bewegung, *f.*;
(math.) progression, πρόο-
δος, Progression, *f.*

Progressivement, *adv.* βαθμη-
δυν, Stufenweise.

Prohiber, *v. a.* ἀπαγορεύω,
ἐπιτιμῶ, verbieten.

Prohibitif, *ive, adj.* ἀπαγορευ-
τικός, verbietend.

Prohibition, *f.* ἀπαγορεύσις,
κόλλωσις, ἐπιτιμία, Verbot, *n.*

Proie, *f.* λέλα, χούρστυμα, Naub,
m., Beute, *f.*; oiseaux de
proie, ὄρεα σαρκόφάγα,
Naubvögel, *m. pl.* — être en

— à la médisance, ἀπόκα-
μαι, σφραγίζω ὑπὸ τῆς κακο-
λογίας, με κακολογοῦσι, der
Verleumdung ausgelegt seyn;
être en — à ses passions,
ζυγισθῆναι ἀπὸ τὰ πάθη, sei-
nen Leidenschaften unterliegen,
von denselben beherrscht wer-
den.

Projectile, *m.* ἀποβλήτος, σφί-
μι χροιστάμενος εἰς τὸν ἀέ-
ρα, in die Luft geworfener Kör-
per.

Projection, *f.* προβολή, ὑψη-
μον, Wurf, *m.*; mouvement
de —, κίνησις σπυματος εἰς
τὸν ἀέρα ἀποτιθέμενος, Bewe-
gung *f.* eines in die Luft ge-
worfenen Körpers; σχεδια-
σμα, σχεδιασμογραφία, Bild, *m.*,

Projection, *f.* pondre de —,
σπῶντις τὸ εἶς αἱ ἀλχημικοὶ
λέγουσιν ὅτι μεταβάλλουσι
τὰ μέταλλα εἰς χρυσόν, Pul-
ver *m.*, wodurch die Alchimis-
ten die Metalle in Gold ver-
wandeln wollen.

Projecture, *f.* (archit.) ἐξοχή
στερέου, Vorsprung *m.* eines
Gebäudes.

Projet, *m.* σκοπός, σχεδιασμός,
Entwurf, Anschlag, *m.*, Pro-
ject, *n.*

Projetter, *v. n.* βάνω σκοπόν,
vorhaben; σχεδιάζω, entwer-
fen, zeichnen.

Prolation, *f.* (mus.) υπέρθεσις,
Coloratur, *f.*

Prolegomenes, *m. pl.* προλε-
γόμενα, Vorbericht, *m.*

Prolepse, *f.* προλήψις, ὀχημα
ἤρητο, vorläufige Beantwor-
tung moralischer Entwürfe.

Prolifque, *adj.* παιδογόνος,
fruchtbringend.

Prolix, *adj.* (-xement, *adv.*)
ἐκτεταμένος (εἰς τὴν δι-
άλεκτον), weitſchweifig.

Prolixité, *f.* μήκος, ἐκτασις ὁμι-
λίας, Weitſchweifigkeit, *f.*

Prologne, *f.* πρόλογος, Vorre-
de, *f.*, Prolog, *m.*

Prolongation, *f.* μάκρυνσις,
ἀναβολή, Verlängerung, *f.*,
Aufschub, *m.*

Prolonger, *v. a.* ἀναβάλλω, πα-
ρατείνω, καὶ μακρύνω, ver-
längern, aufſchieben.

Promenade, *f.* περιδιάβασις,
καὶ ὁ τόπος τῆς περιδιαβά-
σεως (τοῦρκ. σερνάν), Spa-
ziergang (das Spazierenghen
und der Ort dazu), *m.*

Promener, *v. a.* ἔχω τινὰ ἔδω
καὶ ἐκεῖ, διὰ περιδιάβατον,
einen herumführen, spazieren
fahren; *fig.* — ses regards,
γυρῶν, θέτω τὸ πνεῦμα μου,
seine Blicke richten, werfen,
v. n. περιπατέω, περιπατῶ,
σερνῶμαι, spazieren gehen;

— en carrosse, κάμω σερ-
νάν με τὸ αὐτὸν, spazieren
fahren; — à cheval, περᾶν
καβάλα διὰ σερνάν, spazieren
reiten.

Promenoir, *m.* τόπος περιδι-
βάσεως, Spaziergang, *m.*

Promesse, *f.* υπόσχεσις, Ver-
sprechen, *n.*, Aufage, Verbet-
nung, *f.*; ὁμολογία ἐγγυητος,
Verſchreibung, Handſchrift, *f.*

Prometteur, *m.* -euse, *f.* ὁ (ἡ)
ἐνδοξα υποσχεόμενος (-μένη),
der (die) leicht verspricht.

Prometteur, *v. a.* υποσχεομαι.

versprechen, verheissen; ὑπόσχομαι (ἐνώπιον κοίτου ἢ με ἐσπερίσμιον τρόπον), angeloben; *fig.* ce jeune homme promet beaucoup, κύριος ὁ νέος διόκει σήμερον μεγάλης προκοπῆς; dieser junge Mensch verspricht viel, giebt gute Hoffnung von sich; *se* —, ἐλπίζω, sich (*dat.*) versprechen, hoffen, erwarten; la terre promise, ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας, das gelobte Land (das Land der Verheissung).

Prominence, *f.* ἐξοχή, Hervorragung, *f.*

Promis, *ise, part. v.* promettre.

Promission, *f.* ἐπαγγελία, ὑπόσχυσις, Verheissung, *f.*

Promontoire, *m.* ἀκρωτήριο, γλῶσσα γῆς, Vorgebirge, *n.*

Promoteur, *m.* προβάλλων, ἐκείνος ὁποῦ λαμβάνει προκοπήν ἐκ τινος ὑποθέσεως, διὰ τὴν προκοπὴν αὐτῆς, Beförderer (einer Sache), *m.* συνδικός, ἐκτελεστικὸς κριτήριον, Syndikus *m.* im geistlichen Gericht.

Promotion, *f.* ἀναβιβασμός (εἰς τιμὴν, εἰς ἀξίωσιν), Beförderung, Erhebung (zu einer Würde), *f.*

Promouvoir, *v. a.* ἀναβιβάζω εἰς τιμὴς, befördern, erheben (zu Würden).

Prompt, *omne, adv.* ἔτοιμος, πρόχειρος, πρόσθιος, νῆπις, ὀλίγηστος, fertig, bereit; schnell, hurtig; *vin* — à boire, κρασί ὁποῦ πίνεται εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ τούτου, καινούριον κρασί, Wein *m.*, den man

gleich im Anfange der Weinlese trinkt, junger Wein; *fig.* ὀξύθυμος, jähzornig, hastig.

Promptement, *adv.* πρόσθιος, ταχέως, ὀλίγηστος, geschwind, hurtig, unverzüglich.

Promptitude, *f.* ἐτοιμότης, ταχύτης, ὀλίγηστος, Geschwindigkeit, Schnelligkeit, Hurtigkeit, *f.*; ὀξύθυμία, Jähzorn, *m.*, Hastigkeit, *f.*

Promptuaire, *m.* σύντομος, προχειρὸν, ἐπιτομή, kurzer Begriff, Auszug, *m.*

Proua, *ue, part. v.* promouvoir.

Promulgation, *f.* ἀναγόρευσις, δημοσίευσις (νόμου, ἐπιτολῆς κτλ.), öffentliche Bekanntmachung (von Gesetzen, Verordnungen ic.).

Promulguer, *v. a.* κηρύττω, δημοσιεύω (νόμον κτλ.), öffentlich bekannt machen (Gesetze ic.).

Pronateur, *m.* (anat.) muscle —, μὴν κινῶν τὴν παλάμην πρὸς τὴν κάτω, Muskel *m.*, der die flache Hand unterwärts brugt.

Pronation, *f.* mouvement de —, κατωστρεφὴς κίνησις τῆς χειρὸς, unterwärts gehende Bewegung *f.* der Hand.

Prône, *m.* διδασκίη κάθε κυριακῇ ἐπ' ἄμβωνος παρὰ τοῦ ἐφημέριου μετὰ τὴν λειτουργίαν, sonntägige Predigt *f.* von der Kanzel, nach der Messe; ἑλεγμός, κούρεσις ἐνοχλητικῆς, lästiger Beweels, *m.*

Pröner, *v. a.* πάντα λόγον εἰς τὸν ἄμβωνα, predigen (so präne);

fig. ἐκινῶ καθ' ὑπερβολήν, rühmen, herausstreichen.

Pröneur, *m.* —euse, *f.* ἐροκηρὸς, ὁποῦ πάντα λόγον εἰς τὸν ἄμβωνα, Prediger, *m.*; ὁ καθ' ὑπερβολὴν ἐκινῶν, übertrieben lobpredner, *m.*; πολυλογία, φάλαρος, Schwärzer, *m.*

Prouom, *m.* (gramm.) ἀντωνυμία, Fürwort (prouomen), *n.*

Prouominal, *ale, adj.* (gramm.) ἀντωνυμικός, fürwörtlich, Pronominal, *n.*

Prononcé, *ée, adj.* ἐκφωνημένος, ausgesprochen (a. prononcer); σαφής, ὀρθολογιστής, ἀναμφίβολος, erklart, einleuchtend.

Prononcé, *m.* ἀπόφασις (κρίσεως), Ausspruch (des Richters), *n.*

Prononcer, *v. a.* προφέρω, ἐκινῶ, —ausprechen; —un discours, πάντα λόγον, eine Rede halten; —un jugement, κρίνω, κρίνω κρίσει, παρῶν, ein Urtheil sprechen.

Prononciation, *f.* προφορά, Aussprache, *f.*; ἀπόφασις (κρίσεως), ἐκφώνησις, Ausspruch, *m.*

Pronostic, *m.* προφητεία, Vorherhersagung, Vorbedeutung, *f.*

Pronostication, *f.* (p. u.) μάντευμα διὰ τῆς παρατηρήσεως τῶν προγνωστικῶν, Vorherhersagung (durch Beobachtung der Vorzeichen), *f.*

Pronostiquer, *v. a.* προγνώσκω, μαντεύω, προφητεύω, vorherhersagen, prophezeien.

Propagande, *f.* la congrégation de — fide, τὸ συνέδριον περὶ πλεονασμῶν πιστῶν ἐν Ρώμῃ

Befehrungsanstalt *f.* zur Ausbreitung des Glaubens, in Rom, Propaganda, *f.*; *fig.* κοινολογία, δόγμασις (ἐκτελεστικὸν τοῦτοῦτον ὁποῦ παρακινῶν εἰς ἐκτελεστικόν), Ausbreitung *f.* von Grundsätzen (besonders solcher, die zum Aufsteig führen).

Propagateur, *m.* ἐκτελεστής, κοινολογιστής, Fortpflanzler, Verbreiter, *m.*

Propagation, *f.* παρέκτασις, πληθύνσις, Fortpflanzung, *f.*; κοινολογία (δόγματων κτλ.), Ausbreitung, Verbreitung, *f.*

Propager, *v. a.* παρέκτείνω, πληθύνω, fortpflanzen; κοινοποιῶ, ausbreiten, verbreiten. *se* —, *v. r.* παρέκτείνωμαι, sich fortsetzen.

Propension, *f.* κλίσις, Neigung, *f.*, Hang, *m.* v. penchant.

Prophète, *m.* προφήτης, Prophet, *m.*

Prophétesse, *f.* προφήτις, προφήτισσα, Prophetin, *f.*

Prophétie, *f.* προφητεία, Weissagung, Prophezeiung, *f.*

Prophétique, *adj.* (—queinent, *adv.*) προφητικός, prophetisch.

Prophétiser, *v. a.* προφητεύω, weissagen, prophezeien.

Prophylactique, *f.* (méd.) ἡ προφυλακτική, Lehre *f.* von Erhaltung der Gesundheit; *adj.* remède —, προφυλακτικὸν τακτικόν, Bewahrungsmittel, *n.*

Propice, *adj.* πλεὺς, ἐπήκοος, mitleidig, anädia.

Propitiation, *f.* ἐξιλέσις, Verzeihung, *f.*; sacrifice —, θυσία διὰ ἐξιλέωσιν, θυσία ἁγιασμοῦ, Verzeihungsopfer, *n.*

Propitiatoire, *adj.* ἁγιαστικός, verzeihend. *a. m.* τὸ ἁγιαστικόν, ἡ χρυσὴ πλάκα ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης, Gottesstuhl, *n.*

Proplastique, *f.* προπλαστική τέχνη, Formkunst, *f.*

Propolis, *f.* εἶδος κηροῦ ἐκ τοῦ θρόου, Storchwachs, Bienenharz, *n.*

Proportion, *f.* ἀναλογία, Verhältniß, Proportion, *f.*; à —, κατ' ἀναλογίαν, nach Verhältniß, verhältnismässig.

Proportionné, *ée, adj.* προσημοσμένος κατὰ τὴν ἀναλογίαν, angemessen, proportionirt; bien —, καλὰ καμωμένος, wohlgehaltet.

Proportionnel, *elle, adj.* (math.) ἀναλογικός, ἀνάλογος, ἔχων ἀναλογίαν πρὸς τι, im Verhältniß mit etwas stehend.

Proportionnellement, *adv.* κατ' ἀναλογίαν, verhältnismässig, nach Verhältniß.

Proportionnement, *adv.* ἀνάλογως, κατ' ἀναλογίαν, verhältnismässig, im Verhältniß, proportioniert.

Proportionner, *v. a.* (qc. à qc.) προσαρμόζω κατ' ἀναλογίαν (τι εἰς τι), verhältnismässig einrichten, proportionieren.

Propos, *m.* ὁμιλία, συνομιλία, Rede, *f.*, Gespräch, *n.*; πρόβλημα, λόγος περὶ τίνος, Vorschlag, *m.*; σκοπός, ἀπόφα-

σις, Vorschlag, Entschluß, *m.*; à —, *adv.* προσηκότως, ἀρμόδιως, ἐγκαιρως, zur rechten Zeit, schicklich, passend; mal à —, hors de —, ἔξω τοῦ προσημένου, ἔξω τοῦ καιροῦ, ἄκαιρος, zur Unzeit, unpassend; jager à propos, νομίζω ἀρμόδιον, νομίζω ὅτι προσήκει, ὅτι εἶναι πρόσκαιρον, für passend, für dienlich halten; à propos, (τρόπος τοῦ λέγειν, ὅταν ἔχη τὰ ὁμιλῶντις διὰ πρῶτον ὁποῦ ἡδύνη εἰς τὸν νοῦν ἀφηνεῖσθαι), (Redensart, wenn man etwas sagen will, das einem möglich einfällt); à propos, j'oubliai de vous dire l'autre jour, τῷρον ὁποῦ ἐνθυμούμαι, ἀληθινότητα εἰς σοὶ εἰπὼν προηέξ κτλ., *adv.* da fällt mir eben ein, ich vergaß Ihnen neulich zu sagen ic.; à propos de nouvelles etc., τώρα ἐπειδὴ ὁμιλοῦμεν διὰ τὰ νέα κτλ., da wir gerade von Neuigkeiten sprechen ic.; à tout —, εἰς κάθε λόγον, εἰς κάθε καιρὸν, bey jeder Gelegenheit.

Proposable, *adj.* ὁποῦ ἡμπορεῖ τὰ προβάλῃ, was man vorschlagen kann.

Proposant, *m.* ἐκείνος ὁποῦ προβάλλει τι, der etwas vorschlägt; νέος θεολόγος Καλβίνος ὁποῦ ἀποβάλλει διὰ τὴν γίνῃ ποιμήν, reformirter Candidat *m.* zu einem Predigtamt.

Proposer, *v. a.* παραστήναι, προβάλλω, προστεθεῖν, vortragen, vorstellen, vortragen;

vorstellen. se —, v. r. βάλω αποπών, sich (dat.) vorneh- men, sich (dat.) vorstellen. Proposition, f. πρότασις, πρό- βλημα, Vorschlag, m.; θέσις, λόγος, Satz, m.; pains de —, ol' έτοιμής προθέσεως, die Schaubrode, n. pl. Propre, adj. ίδιος, eigen, eigen- thümlich; κύριος, eigentlich; amour —, φιλαυτία, Eigen- liebe f.; nom —, κύριον όνο- μα, eigener Name, Eigennam- e, m.; έρμόδιος, επιτηδεύ- ς, passend, geschickt, tauglich; πατριζός, reinlich, rein, s. m. το ίδιον, ή ιδιότης, Ei- genhaft, f.; propres, pl. τα αποκτήματα, υπάρχοντα, Ei- genthum, Vermögen, n. Proprement, adv. ίδιως, zu- ρίως, eigentlich; πατριζά, reinlich, sauber; επιτηδεύς, geschickt, tauglich. Propret, ette, adj. καμνωμέ- νος, geschmeigelt, herausgeputzt. u. Puffhärthen, n. Propreté, f. πάστις, καθαρό- της, Reinlichkeit, Sauberkeit, f. Propriétaire, m. κύριος, ιδιο- κύριος (νοικοκύριος), Eigen- thümer, m. Propriété, f. ίδιον απόκτημα, τα υπάρχοντα, Eigenthum, n.; ιδιότης, καὶ το ίδιον, ιδίωμα, Eigenschaft, f.; ίδιον νόημα λέξεως, κυριολεξία, eigentliche Bedeutung, f. Prorata, au —, adv. κατά άνε- λογίαν, verhältnißmäßig. Prorogation, f. (jur.) υπεργη-	μερία, άναβολή, Aufschub, m., Frist, f. Pro Roger, v. a. (jur.) άναβάλ- ω, άπομακρύνω (μὲν δια- βάλω), aufschreiben, verlängern (eine Frist). Prosaique, adj. εις πεζόν λό- γον γεγραμμένος, prosaisch, in ungebundener Rede geschrie- ben. Proscénium, m. προσκήνιον (εις το θέατρον), Vorderbüh- ne, f. Proscription, f. προγραφή; δη- μεισις, καταδικασίς εις θά- νατον, με την όποίαν δίδε- ται άδικαι εις όποιον καὶ άν είναι να σκοτώση τον κατα- δικασμένον, Achtung, Nicht- erklärung, f. Proscrire, v. a. προγράφω, δημειώ, καταδικάζω εις θά- νατον (v. proscription), dā- ten, in die Acht erklären. Proscrit, m. ό εξόριστος, εξο- ρισμένος, der Verbannte, Wer- wissenschaft; ό προγεγραμμένος, καταδικασμένος εις θάνατον, (v. proscription), der Gedäch- tliche. Prose, f. πεζός λόγος, Prosa, ungebundene Rede, f. Prosélyte, m. προσήλυτος, Pros- elyt, m. Prosodie, f. προσωδία, Prosodie, f. Prosodique, adj. ό που άνήκει εις προσωδία, προσωδικός, prosodisch. Prosopopée, f. (rhet.) προσω- ποποιία, Personendichtung, Prosopodie, f. Prospectus, f. προδωγία (δι-	ενα σύγγραμμον όπου πρόβη- ναι τυπωθή), Heftersicht, f. Plan, m. (von einem Werke, das gedruckt werden soll). Prospère, adj. ευτυχής, ευ- βητός, günstig, geneigt. Prosperer, v. a. ευτυχώ, ge- deihen, fortkommen; επιτυ- χάινω, gelingen, gerathen. Prosperité, f. ευμερία, ευτυ- χης κατάσταση, Glück, n., Wohlfahrt, f., Wohlstand, m. Prostate, m. pl. (anat.) προ- στάται, Vortischerdrüsen, f. pl. Prostration, f. προσκύνησις, süßällige Lage, f. Prosternement, m. προσκύνη- μα, das Niederfallen. se Prosterner, v. r. καταβί- λονται, θέλονται εις τους πό- δες τινός, niederfallen, zu Füße fallen. Prostitute, v. a. ηδωκέναι εις άσέβειαν, zur Unzucht ver- föhren; fig. άτιμάζω, Ιντο- πιζώ, entehren, schänden. se —, δίδωμαι εις άσέβειαν, sich der Unzucht ergeben; άτι- μάζωμαι (υμνος μου), γελώ τήν τιμήν μου, sich ent- ehren; prostitué, f. κοινή πόρνη, öffentliche Hure, f. Prostitution, f. άτιμία, Ιντο- πιεσμός, Entehrung, Schänd- ung, f.; άσέβειος καὶ άσε- λγής ζωή, unzüchtiges Leben, n. Protease, f. πρότασις, έξέτασις δράματος, εναγωγή, Ein- gang m. eines Schauspiels. Prote, m. πρώτος, επιτακτή επιτογραφής, Factor (eines Druckers), m.	Protecteur, m. -trice, f. επι- τακτήτης -πίστας, Beschüt- zer, Schützer, m.; -tin, f. Protection, f. υπεράσπισις, επιτάκτιον, Schutz, m., Protection, f. Protée, m. πρώτεύς, εμμετάβλη- τος, ακαταστάτος, ein Proteus, veränderlicher Mensch, m. Protégé, v. a. έπικρασιζομαι, beschützen, schützen. Protestant, m. επιμαρτυρούμε- νος, Προτεσταντός (Απο- στολικός, καὶ Καλβίνος), Pro- testant, m. Protestantisme, m. δόγμα, δι- δασκαλία των Προτεσταντών, Lehre f. der Protestanten. Protestation, f. επιμαρτυρήσις, διαμαρτυρήσις, Weigerung, f.; έπαιτισις, άποβυλή νο- μική με έκθεσιν της αίτίας της έναντιώσεως, förmlicher, gesetzlicher Widerspruch, m. Protester, v. a. επιμαρτυρού- μαι, διαμαρτυρούμαι, bezeugen; ετι; δηλοποιώ εις το κρητή- ριον ότι δεν άδωμαι, ότι άποβάλλω η δια νόμικας αί- τιας, protestieren, sich gegen etwas (gerichtlich) verwahren; — une lettre de change, δεν άδωμαι μὲν καμπάλλον (ένα βέληλλον), κοινώς κάμνο αποτάτα, einen Wechsel pro- testieren. Protdt, m. προτάστον (εις καμ- πάλλον ή βέληλλον), Protest, m. Protocole, m. πρωτόκολλον, τυπικόν των δημοτίων πρά- ξεων (διά τους νεατέριους), Notariatsbuch, n.; τυπικόν,	έν ή περιέχεται πώς πρέπει να γράφουν οι βασιλείς καὶ ηγεμόνες προς άλλων, For- mular- und Titularbuch, n. Protonotaire, m. πρωτοναύ- ριος του Πάπα, Protonota- rius, Obergeheimschreiber des Papstes. Protosyncelle, m. πρωτοσύ- κελλος, Vicar m. eines grie- chischen Patriarchen oder Bis- chofs. Prototype, m. πρωτότυπον, Urbild, Vorbild, Muster, n. Protabérance, f. (anat.) από- σπασις, Hervortragung, f., Fort- satz, m. Proteus, m. άντετατροπος, Wicvormund, m. † Prou, adv. πολύ, άρετά, viel, genug. † Pronesse, f. άνδραγαθία, ηρωϊκόν κάμωμα, Heldent- that, f. Prouver, v. a. άποδείκναι, be- weisen, darthun. Provédeur, m. προβλέπτης, προβεδούρος (των Βενετιών- ων), Provéditore (erstes Mit- glied des Senats in Venedig), m. Provenant, ante, adj. προε- ρχόμενος, herrührend. † Provende, f. τροφή διά τὰ ζώα, Viehfutter, n.; μέμα από διάφορα γέννηματα, Mischkorn, n.; ζωτροφία, Lebensmittel, n. pl. Provenir, v. n. προέρχομαι, herkommen, herrühren, ent- stehen; φέρω (φέρω), ein- bringen, eintragen. Provenu, m. το προϊόν, κέρδος	(όπου προέρχεται από τι), Ertrag, Gewinn, m. Proverbe, m. παροιμία, Sprich- wort, n. Proverbial, ale, adj. (—ale- ment, adv.) παροιμιακός, sprichwörtlich. Providence, f. (θεο) πρόνοια, (göttlich) Vorsehung, f. Proviqnement, m. άπολλήσι- σμος, das Absetzen. Proviser, v. a. κεντρώω, άμ- πολλιάζω τό άμπέλι, κίωμαι καταβολίδως, senken, absen- ken, einlegen (Reben, Fächer), v. n. πολλαπλασιάζω, αύξά- νω, πληθύνομαι, wachsen, sich vermehrten. Provin, m. καταβολίδα, έπω- ρις, Senfer, Fächer, m. Province, f. επαρχία, Provinz, Landchaft, f. Provincial, ale, adj. επαρχι- κός, provincial, provinziell. s. m. et f. ό γεννημένος, ή γεννημένη εις επαρχίαν (καὶ όχι εις την βασιλεύσαντα του τοπου), der (die) in einer Pro- vinz (und nicht in der Haupt- stadt) Geborne. Provincial, m. ό έχων την επι- στασιν πάντων των μονα- στηρίων μιας επαρχίας, Pas- ter Provincial, m. Provincialat, m. αξίωμα, καὶ ό καιρός αξιώματος προϊστα- μένου μοναστηρίων επαρχίας, Amt n. und Würde f. eines Provin- zials. Proviser, m. προβλέπτης, επι- τακτής, προεσώς σχολείου κτλ., Vorseher m. einer Schule κτλ.
---	---	--	--	--	--

Provision, f. πρόβλεψις, ὁρμή-
των προβλεπόμενον πλῆθος
ἀπὸ ἑνὸς πρὸς ἄλλο, **Provision,**
m., vorräthige Menge *f.* von
etwas; διάφορον διδόμενον
εἰς ἐκείνον ὅπου ἀγαθίζει ἢ
πωλεῖ τι διὰ λογαριασμοῦ
τινος (κοινῆς τοῦ προβλεπόμενου),
Provision, f., **Verbältnis f. pl.**
für einen Commisſionat. **pro-**
visions, αἱ ἐκδόσεις, τὰ γράμ-
ματα μὲ τὰ ὅποια ἐποκαθι-
στᾶται τις εἰς ἕνα ὁφειλόμενον,
Bestallungsbrief, m.; **par —**,
προσκαίριος, κατὰ τὸ παρὸν
μόνον, ἐν τῷ μεταξῶν, für jetzt
nur, einstweilen.

Provisionnel, elle, Provisoire,
adj. ὁ γινόμενος διὰ καιρὸν
ἕως τὰ θεωρητῶν ἢ ὑποθέσεως,
ὁ οἰκονομικῶς γινόμενος,
προσκαίριος, vorläufig, ein-
stweilig, provisoiſch.

Provisionnement, Provisoi-
rement, adv. οἰκονομικῶ τῷ
χρότῳ, προσωκαίριος, ἕως τὰ
γινόμενα ἄλλῃ διάταξι, vorläu-
fig, einstweilen, bis auf weitere
Verfügung.

Provocation, f. ἐκκλήσις, διε-
γέρσις, ἐνέστασις, Ausforde-
rung, Reizung, *f.*

Provoquer, v. a. προκαλοῦμαι,
παρακαλῶ, ἐρεθίζω, heraus-
fordern, reizen.

Proyer, m. σκαθί (πηγὴν τι),
Vieſenammer (Vogel), *f.*

Proxénète, m. προσεγγιστής, με-
σίτης (ἐπὶ κακοῦ λαμβανέας),
Unterhändler, Gelegenheitsma-
cher, *m.*

Proximité, f. ἐγγύτης, πλησιού-
της, Nähe *f.* — **proximité** —

γένεια, nahe Verwandtschaft,
f.

Prude, adj. σεμνοδόκος, ἐπι-
τηδευτός. ἢ σεμνοδοκῶσα,
ἐπιτηδεύτη, ἀκατάδεκτη, frö-
de, geziert; eine Spröde, *f.*

Prudement, adv. συνετῶς,
φρόνιμα, klug, kluglich.

Prudence, f. σύνεσις, φρόνη-
σις, Klugheit, *f.*

Prudent, ente, adj. συνετός,
φρόνιμος, klug, verständig,
geſcheidt.

Pruderie, f. προσπειθήσις συνέ-
σις, τὸ ἀκατάδεκτον, Sprö-
digkeit (zum Schmei), *f.*

Prud'homme, m. οὗτω ἐλέγε-
το ὁ ἀγαθός, καὶ τίμιος, γυνὴ
δὲ ὁ δόκιμος, κατὰ ἑμπειρίας
εἰς τινὰς υποθέσεις, (ehedem)
Wiedermann, m.; (jetzt) der
Werkerständige, Kunstver-
ständliche.

† **Prud'homme, f.** καλοκαγα-
θία, Weisheit, *f.*

Prune, f. δαμασκηνον, Pfau-
ne, *f.*

Pruneau, m. δαμασκηνον ἐξη-
ρόν, gedörrte (gebäcenc) Pfau-
ne, *f.*

Prunella, f. τόπος πεφυτευ-
μένος ἀπὸ δαμασκηνιας,
Pfauengarten, *m.*

Prunelle, f. ἀγριοδαμασκηνον,
Schlehe, *f.*; ἢ κόρη τοῦ ὀφ-
θαλμοῦ, Augapfel, *m.*, **fam.**
Sehe, *f.*

Prunellier, m. ἀβραμυλλία,
ἀγριοδαμασκηνία, Schlehen-
born, *m.*

Prunier, m. δαμασκηνία, Pfau-
menbaum, *m.*

Prurit, m. καύσις, καύση, Juck-
reiz, *m.*

τὸ δέρμα), Jucken *m.* in der
haut.

Prytanat, m. τὸ αἰτώμα τοῦ
πρυτάνου, Würde *f.* eines Pry-
tanen.

Prytanée, m. πρυτανεῖον, οἰ-
κὴς συναθροίσεως τῶν πρυ-
τάνων, Prytanäum, Versamm-
lungshaus der Prytanen.

Prytanes, m. pl. πρυτανεῖα, οἱ
πρυτάνεις (δικασταὶ ἑλληνι-
κῶν ἐπὶ τῶν πολιτικῶν Ἀθη-
νας), die Prytanen (politische
Richter im alten Athen), *m. pl.*

Psallette, f. τόπος ὅπου διδά-
σονται οἱ νέοι τὰ ψαλμικά,
Singschule, *f.*

Psalmiste, m. ψαλμωστής, ψαλ-
μωδός (δηλαδὴ ὁ Λαβὴ), der
Psalmist, Psalmendichter (Das-
vid), *m.*

Psalmodie, f. ψαλμωδία, Psal-
mengeſang, *m.*

Psalmodier, v. n. ἀναγινώσκω,
ψάλλω τοὺς ψαλμούς, Psal-
men ſingen.

Psalterion, m. ψαλτήριον (ὁρ-
γανον μουσικόν), Psalter
(Musik-Instrument), *m.*

Psanne, m. ψαλμός, Psalm, *m.*

Psautier, m. ψαλτήριον, βιβλί-
ον ψαλμῶν, Psalter, *m.*,
Psalmbuch, *n.*

Pseudonyme, adj. ψευδώνυ-
μος, einen falschen Namen ha-
bend, Pseudonymi.

Psora, m. (méd.) ψώρα, σπυ-
ρί ὅπου καίει, τριγύς, juck-
fende Blätter, *f.*

Psorique, adj. virens —, τὸ
μέλας εἰς τὰς εὐλογίας,
Blattierkrankheit, *n.*

Psychologie, f. ψυχολογία,
Seelenlehre, Psychologie, *f.*
Plamique, adj. παλαμικός,
zum Niesen wirkend.

Plérigion, f. πλερίγιον, πάθος
ἐν τῷ ὀφθαλμῷ, Nagelſtell *n.*
im Auge.

Pilose, f. πιλώσις, μείδισμα
τῶν βλεφαρῶν, Ausfallen *n.*
der Augenwimpern.

Plyalogogne, adj. (méd.) πτυ-
αλογώγος, ὅπου κινεῖ τὰ σπύ-
ρα, den Speichelfluss beför-
dernd.

Pyalisme, m. v. Salivation.
Puant, ante, adj. (Puantent,
adv.) βρωμερός, δυσώδης,
stinkend.

Pumeur, f. δυσωδία, βρώμα,
Verfaul, *m.*

Pubère, adj. ἡβήτης, Iugend-
manbar.

Puberté, f. ἡβή, ηλικία ἱκανή
διὰ νυμφεύσθαι, Mannbar-
keit, *f.*, mannbare Alter, *n.*

Pubescence, f. (bot.) τὸ μαλ-
λύν τῶν φυτῶν, das Haar-
en, Wolligkeit der Pflanzen.

Pubescent, te, adj. (bot.) μαλ-
λινός, daartig, wollig.

Pubis, m. (anat.) os —, ἡβῆς
ὅσπερ, Schambeln, *n.*

Public, ique, adj. δημοσίος,
κοινός, öffentlich, allgemein;
πασίδηλος, γνωστός εἰς καθ'
ἕνα, allgemein bekannt; lieux
publics, τόποι κοινοὶ ὅπου καθ'
ἕνα ἔχει ἄδυσιν καὶ ἰσχύς, ὁ-
πότε (Bergnügung) Det-
ten, *n. pl.*

**Public, m. τοῦ κοινού, τὸ δημό-
σιον (οἱ ἀνεγνωστοὶ ἐνός δι-
κίου, οἱ ἀνακτὲς ἐνός δικα-
ίου), *m.***

**Public, m. τοῦ κοινού, τὸ δημό-
σιον (οἱ ἀνεγνωστοὶ ἐνός δι-
κίου, οἱ ἀνακτὲς ἐνός δικα-
ίου), *m.***

**Public, m. τοῦ κοινού, τὸ δημό-
σιον (οἱ ἀνεγνωστοὶ ἐνός δι-
κίου, οἱ ἀνακτὲς ἐνός δικα-
ίου), *m.***

Publicum, n.; en —,
adv. δημοσίως, εἰς τὸ κοινόν,
öffentlich.

Publicain, m. τελώνης (εἰς τοὺς
πάλαιους Ρωμαίους), Zöllner
(bey den alten Römern), *m.*

Publication, f. δημοσίευσις,
κοινολόγησις, κοινοποίησις,
öffentliche Bekanntmachung, *f.*

Publiciste, m. καθηγητὴς τῶν
δικαιωμάτων τῶν διαφόρων
πολιτικῶν, Publicist, Lehrer
oder Kenner *m.* des Staats-
rechts.

Publicité, f. τὸ πασιδῆλον, Ὁ-
ffentlichkeit, Publicität, *f.*

Publier, v. a. δημοσιεύω, κοι-
νοποιῶ, ἀνεγνώσκω εἰς τὸ κοινόν,
öffentlich bekannt machen,
publicieren; — **un livre**, ἐκδ-
δω ἕνα βιβλίον, ein Buch her-
ausgeben.

Publiquement, adv. δημοσίως,
öffentlich.

Puce, f. ψύλλος, Floh, *m.*

Puceau, m. νέος παρθένος (διὰ
περιτρίλιον λέγεται), (im
Schertz) Junggeſell, *m.*

Pucelage, m. παρθενία, Jung-
ferſchaft; Junggeſellenſchaft, *f.*

Pucelle, f. παρθένος, reine
Jungfer, Jungfrau, *f.*; ἰχθύς
τις, Maifisch, *m.*

Puceron, m. ψέβη τις (ζωό-
φιον ἢ μικρότερον) ὅπου
χαλεπὴ τὰ φυτά, Blattlaus,
Blattläuse, *f.*

Puehol, m. v. trombe.
Pudeur, f. αἰδώς, ἐντροπαλότης,
Scham, Schamhaftigkeit, *f.*

Pudibond, onde, adj. ἐντρο-
παλός, verſchämt, blöde.

Pudibond, onde, adj. ἐντρο-
παλός, verſchämt, blöde.

Pudicité, f. ἀνύκεια, σωφροσύ-
νη, Keuſchheit, *f.*

Pudique, adj. (—quement,
adv.) ἡγνός, σεμνός, σώφρων,
keuſch, züchtig.

Paer, v. a. βρομῶ, ſinken.

Paéril, ile, adj. (—lement,
adv.) παιδικός, παιδικεύσις,
kindlich.

Paérlité, f. παρὰ παιδικῶ-
δης, μορφή, Kinderer, *f.*, kin-
derliche Weſen, *n.*

Pagilat, m. πυγμαχία, γροθο-
κόπημα, Faustkampf, *m.*

Paine, m. δεινροβόλος χαμη-
λόν, niedriger Strauch, *m.*

Painé, ée, adj. δευτερογέννη-
τος, μεταγενέστερος (v. ca-
det), nachgeboren, jünger.

Pais, adv. ὑστερον, nachher,
hernach.

Paisard, m. τριπλά υπόγειος
εἰς τὴν ὅποιον πᾶσι τὸ ἀπο-
στρεφόμενον καί, Senkloch,
Abzugloch, *n.*

Paiser, v. a. ἀντλῶ (ἐργάζω
νεκρὸν ἀπὸ τοῦ πηγάδι, ἀπὸ
τοῦ ποταμοῦ καί), schöpfen.

Poisoir, m. χολλίκα μετὰ τὴν
ὅποιαν ἀντλῶν τὸ νερόν,
Schöpfelle, *f.*

Poisage, m. ἀντλήμα, das Schö-
pfen.

Puise, conj. διότι, επειδή,
weil, da.

Puissamment, adv. ἰσχυρῶς,
δυνατῶς, gewaltig, mächtig.

Puissance, f. δύναμις, κρατος,
ἰσχύς, Macht, Gewalt; Kraft,
f., Vermögen, *n.*; ἐξουσία,
ηγεμονία, Macht, Gewalt,
Herrschaft, Oberherrſchaft, *f.*;
(math.) puissance (des nou-

Ires), δύναμις (τὸ παραγόμενον τοῦ ἰδίου ἀριθμοῦ δύο ἢ περισσώτερας φορές πολλαπλασιαζομένου), Potenz (Product einer Zahl, die mit sich selbst ein oder mehrere Male multiplicirt wird), f. les puissances de l'Europe, εἰς δυνάμεις, τὰ βασίλεια, αἱ πολιτεῖαι τῆς Εὐρώπης, die Mächte von Europa, die euro-παιῖσθεν Mächte.

Puissant, ante, *adj.* ισχυρός, δυνατός, mächtig, stark, kräftig, vermögend.

Puits, m. πηγάδι, κρήνη, Brunnen, m.; λακκος διὰ τοῦ ὁποῦ καταβαίνουν εἰς τὰ ὑπογεια μεταλλεῖα, Schacht, m.

Pulluler, v. a. πύλλω, πληθύνωμαι (λέγεται διὰ ἡμετέραν καὶ ζωῶν), sich vermehren.

Pulmonaire, *adj.* ὁποῦ ἀνήκει εἰς τὸν πνεύμονα, zur Lunge gehörig, Lungen- s. f. φωνόεν τι, πνευμονικός, Lungen- freud, Lungenmoos, n.

Pulmonie, f. πνευμονία, Lungenfucht, f.

Pulmonique, *adj.* ἡ πύσχυον κατὰ τὸν πνεύμονα, ἀσθματικός, lungensüchtig.

Palpe, f. τὸ φρυγὸν τῶν καρπῶν, Fleisch n. der Früchte.

Pulsatif, *ive*, *adj.* (méd.) κρουστικός, klopfend; douleur -ive, κρουστικός πόνος (οἶον εἰς πλῆγην), klopfender Schmerz.

Pulsation, f. τὸ κτύπημα τοῦ σφυγμοῦ, Pulsschlag, m.

Pulvériu, m. μαρμαροῖτε λεπτόν, τοποκιστὴ ἀνύστε καὶ τὸ

ηλιασάκι εἰς τὸ ὑπόιον βά-
νεται, zerriebenes Pulver,
Zündpulver, n.; Pulverhorn,
n.; λεπτόν τιαν ὑαντίσματος
νεροῦ, Wasserstaub, n.

Pulvérisation, f. κομύρισις,
das Pulvern.

Pulvériser, v. a. ἀμειλῶναι, κό-
μω τι ὡς ἄμων, μεταβάλ-
λω εἰς σκόιν, pulvern; fig.
ἀγαντῶ ἐξ ὁλοκλήρου, ver-
nichten.

Pumicia, m. τροικολάδον,
Palmöhl, n.

Ponais, aise, *adj.* ἐκεῖνος ὁποῦ
ἐβγάξει ἀπὸ τῆν μύτην του
βρόμον (Ελλην. ὀσώδης), aus
der Nase fließend.

Punaise, f. κόρις, κόρις, Wan-
ze, f.

Punaisie, f. ὄσανη, βρόμα μύ-
της, Gestank m. aus der Nase.

Punir, v. a. τιμωρῶ, παιδεύω,
strafen, bestrafen.

Punissable, *adj.* ἀξιωμαύνη-
τος, ἀξιωμαύεντος, strafbar,
sträflich.

Punition, f. τιμωρία, παιδεα,
Strafe, Bestrafung, f.

Papillaire, *adj.* ὀμφανικός,
ὁποῦ ἀνήκει εἰς ἀμφέκους
ὀμφανούς, ἥτοι εἰς ἐκεῖνους
ὁποῦ εἶναι εἰς ἐπιτομήν,
einem Mündel gehörig, Mün-
del-.

Papillarité, f. ὁ καιρός ὁποῦ ὁ
ἀνέλικος ὀμφανός χρεωστέ-
ται μένῃ εἰς τῆν υποτομήν
τῶν ἐπιτομῶν του, Mündert-
jährigkeit, f.

Papille, m. f. ὀμφανός, ἄνηθος,
ὁπὸ τῆν ἐπιτομήν τιμῶν,
Mündel, m. f.

Papille, f. κόρη τοῦ
μοῦ, Augapfel, m., f.

Papitre, m. ἀναλόγιον
n.

Par, ure, *adj.* καθαρό-
λαuter; de l'eau pure
θαρόν νερόν, reines
la pure vérité, ἡ σω-
στεια, die reine Wahr-
pure perte, μάταιος
χαμένα, umsonst, ver-

Pureau, m. τὸ ἐξωθεν
τῆς κεραμίδας, ὅτι
εἰς τὴν στέγην, ἄσπε-
f. des Dachziegels,
auf dem Dache liegt.

Parce, f. γάρβα, ἀρετὴ
καὶς κτλ. ὁποῦ ἀπέρχεται
τὸ στοιχηματισμὸν, durt-
gene Erbsen, Einsen u-
πα ἀπὸ αὐταῖς, Sup-
von.

Purement, *adv.* καθα-
ρον, rein; nur, bloß.

Paréte, f. καθαρότης.
Reinheit, Rautefreit, f.,
heit.

Purette, f. ἄμμος τις
μετέχων αἰσθητῶν, eiser-
rother Sand, m.

Purgatif, *ive*, *adj.* καθ-
αβσφύρηνδ. s. m. τὸ
τικόν, absführendes M-
Purganz, f.

Purgation, f. (méd.) κα-
reinigung, Absführen
καθαριστῶν; abf-
Mittel, n., Purganz,
gations, pl. τὰ κα-
monastische Reinigung

Purgatoire, m. τὸ καθα-
πῶν, Klosterey, n.

Purge, f. τὸ κάπνισμα τῶν πησμάτων μισμμένων ἀπὸ τῆς πανούκλειαν, Räucherung f. der von der Pest angefiecten Baaren.

Purger, v. a. καθάρω, πα-
στρέω, ἰσθὺς καθαρικόν,
reinigen, säubern, purgiren
(etnen). se —, v. r. πέφρω
καθαριστικόν, zum Abführen
(nachmen); fig. ἀπολύτρωται,
ἀθωώνεται, sich reinigen, sich
rechtfertigen.

Purgerie, f. τόπος ὅπου καθα-
ρίζονται τὰ καλούδια διὰ τὴν
ἐξομω, Ort m., wo die Zuk-
terformen gereinigt werden.

Purification, f. καθαρισμός,
Reinigung, Eduterung; f. —
de la Vierge, ἡ Ὑπαπαντῇ
τῆς Θεοτόκου, Maria's Reini-
gung, Lichtmesse, f.

Purificatoire, m. σάβγος, ἡ
πανὶ μετὰ τὸ ὁποῖον σφραγι-
ζοῦται τὸ ποτήριον μετὰ τὴν
κοινωνίαν οἱ ἱερεῖς, Abwischen-
tuch n. zum Kelche nach der
Communion.

Purifier, v. a. καθάρω, πα-
στρέω, reinigen, säubern.

Purisme, m. ὑπερβολικὸς ἔλεος
διὰ καθαρισμὸν μίαν διαλέ-
κτον, Sprachreinigungseifer, m.

Puriste, m. ὁ ἐπαγγελλούμενος
τὴν καθαρότητα τῆς διαλέ-
κτου ἐπὶ τοῦ λόγου, Sprach-
teiniger, Purist, m.

Puritanus, m. pl. οἱ (οὐτὼ λε-
γόμενοι) καθάριοι ἢ καθάρι-
στοὶ τῆς θρησκείας (ἐν ὁμο-
γλίᾳ), die Puritaner, m. pl.

Purpurin, ine, adj. πορφύρε-

νιος, πορφυρεὸς, purpurfar-
ben.

Purulence, f. τὸ πυώδες, das
Eitrigige.

Purulent, ente, adj. πυώδης,
μεμιγμένος ἀπὸ ἐμπυον, ei-
terig.

Pus, m. πύον, ἐμπυον, Eiter, m.
Pusillanimité, adj. μικροῦ νοῦ,
Kleinmüthig.

Pusillanimité, f. μικροψυχία,
Kleinmüthigkeit, f.

Pustule, f. φλύκταινα, ἔξαν-
θημα, γροχαλίδι, σπειρὶ
ὅπου ἐγγράφει ἐμπυον, Eiter-
blätter, Blisblätter, f.

Putain, f. pop. πόρνη, Pute, f.
Putanisme, m. pop. πόρνευσις,
Hurerey, f.

Putassier, pop. πόρνος, Hurer,
Hurenjäger, m.

Putatif, ive, adj. ὁ νομιζόμε-
νος, vermischt; le père puta-
tif, ὁ νομιζόμενος πατήρ, der
vermischte Vater.

Putois, m. εἶδος νυφίτζος, ὡδὸν
τι ὁμοῖον μετὰ τὸν μοσχόπον-
τικόν, Fälsch, m.

Putréfaction, f. σήψις, σάπημα,
Fäulniß, f.

Putréfait, aite, adj. σενεστη-
μένος, σάπιος, angefault.

Putréfier, v. v. σήπω, σαπίνω,
καίμω καὶ σαπῆναι, in Fäul-
niß bringen. se —, v. r. σή-
πωμα, γίνωμαι σάπιος, fau-
len, verfaulen.

Putride, adj. σαπρὸς, σαθρὸς,
σάπιος, faul, verfault.

Pygmée, m. πυγμαῖος, ἀνθρω-
πάριον, (τοῦρκ. τζουτζές),
Zwerg, m.

Pylore, m. (anat.) πυλωρός, ἡ

κάτωθεν τριτύα τοῦ στομά-
χου, Pfortner, der untere Ma-
genmund.

Pyramidal, ale, adj. πυρα-
μιδοειδής, pyramidenförmig.

Pyramide, f. πυραμίς, πυρα-
μίδα, Pyramide, f.

Pyramider, v. n. εἶμαι, ἔχω
σχήμα ὡς πυραμίδος, die Gestalt
etner Pyramide haben.

Pyrethre, m. πύρεθρον, πύ-
ρεθρον χορτόν, Bertram, m.,
Erychthionetes, f.

Pyrite, f. πυρίτης λίθος (κοι-
νὸς τελαμακοπετρῆς), Feuer-
stein, m.; χαρδὸς ἔκμος, Kiee,
m.

Pyrose, f. πυρὸν τι, κληματι-
δα διαφροειδής, Wintergärdn
(Pflanze), n.

Pyromètre, m. (phys.) πυρό-
μετρον, Pyrometer, Feuer-
messer, m.

Pyrophore, m. πυροφόρος,
(σπάνιος τις ὁποῦ ἀνάπτει μο-
νη τῆς ἀπ' αὐτοῦ τὴν ἐγγέλων
εἰς τὸν ἀέρα), Pyrophorus, m.,
Pulver m., das sich in der Luft
von selbst entzündet.

Pyrotechnie, f. πυροτεχνία,
Feuerwerckkunst, f.

Pyrotechnique, adj. πυροτεχ-
νικός, zur Feuerwerckkunst
gehörig.

Pyrotique, v. caustique.

Pyrrhonien, femme, adj. (phi-
los.) πύρρωνικός, ἐφεκτικός,
ἀμφιβάλλων εἰς πάντα, pyrr-
honisch, skeptisch, zweifelsüch-
tig.

Pyrrhonisme, m. (philos.) ἔξις
κατὰ διαλέκτον εἰς πάντα, καὶ
μηδὲν πιστεῖν, πύρρωνι-

αυτός, Pterichonismus, Skeptikismus, *m.*, Zweifelsucht, *f.*
 Pythia, *f.* Πυθία, ἑστία τοῦ ποταμοῦ Ἀπόλλωνος, Pythia, Priesterin des pythischen Apoll's.

Pythiques, *adj. pl.* jeux —, τὰ πύθια, ὅτε παίζουσι ἑγώνες, die pythischen Spiele, *n. pl.*
 Pythonisse, *m.* ἡ ποσειδάσσα, ἑγχευαμένης, Banchredactio, *f.*

Q.

Quadernes, *m. pl.* δις τέσσαρα (εἰς τὰ ἑξάρια ὅπου παίζουσι), (zwei) Vierten oder alle Vierten (im Würfelspiele).

Quadragesimaire, *adj.* (πρ. cona) τισσαρεξοριούτης, vierzig-jährig.

Quadragesimal, *ale, adj.* (πρ. cona) ὅπου ἀνέχει εἰς τὴν τεσσαρεξοριήμερον τεσσαρεξοριήν, zur Fastenzeit gehörig
 Quadragesime, *f.* (πρ. cona) le dimanche de —, ἡ πρώτη κυριακή τῆς τεσσαρεξοριῆς, erster Fastensonntag, *m.*

Quadrant, *v.* cadrant.

Quadrangle, *m.* (p. u.) τετράγωνον σχῆμα, Viereck, *n.*

Quadrangulaire, *adj.* (πρ. cona) τετραγωνικός, vierseitig.

Quadrat, *m.* (impr.) τὰ μολύβια ὅπου βάνουσιν ἀνάσσειν εἰς τὰ ἡμέτια διὰ τὴν ἑξαορίσσειν μίαν λέξιν ἀπὸ τῆς ἀλλῆς, Quadrat *m.* in der Druckerei.

Quadrat, *adj.* (astron.) aspect

—, ὁπῆς τῶν πλανήτων ἀπὸ χοριον τὸ τέταρτον τοῦ ζωδιακοῦ, der vierte Stern.

Quadrature, *f.* (πρ. cona) (math.) τετραγωνισμός, Quadratur, *f.*

Quadre, *v.* cadre.

Quadrer, *v. n.* ἐμμετρῶ, προσήκω, passen, sich schicken.

Quadriennial, *ale, adj.* ὑποὺ ἐτετραετίας, vier-jährig.

Quadrifolium, *m.* τετράφυλλον (φυὸν τι), Vierblatt (Art Klee), *n.*

Quadrige, *m.* (πρ. cona) τέθριππον, der vierspännige Wagen der Alten.

Quadrilateral, *ale, adj.* τετράπλευρος, vierseitig.

Quadrilatère, *m.* (πρ. cona) τετραπλευρον, vierseitige Figur, *f.*, Viereck, *n.*

Quadrille, *f.* ἱκανεὶς τοῦ αἵτου τέμματος εἰς μίαν ἰσσηλότητα, Quadrille, *f.* (eine Anzahl Ritter bey Ritterspielen); *s. m.* εἶδος παιχνιδίου μετὰ χαρτρία, Quadrille (Kartenspiel), *n.*

Quadrinôme, *m.* (πρ. cona) (algèbre) τετραώνυμον, viertheilige GröÙe, *f.*

Quadrupartit, *ite, adj.* διαμυρισμένος εἰς τέσσαρα, in vier Theile getheilt.

Quadrupartition, *f.* (arith.) διαμύρισις εἰς τέσσαρα, Theilung *f.* in vier Theile.

Quadrupède, *adj.* (πρ. cona) τετραπόδος, vierfüÙig, *s. m.* τὸ τετραπόδον, vierfüÙiges Thier, *n.*

Quadruple, *m.* (πρ. cona) τετραπλάσιος, vierfach, *s. m.* τὸ τετραπλάσιον, τετραπλάσιον, das Vierfache; νόμισμα ἢ χρυσόν ἱσταντικόν, Quadrupel (spanische Goldmünze), *m.*

Quadrupler, *v. a.* (πρ. cona) τετραπλασιάζω, vervierfachen.

Quai, *m.* περιγυλιὰ ποταμοῦ ἰσχυρόν καὶ λιθόστρωτον, Kai, Flussdamm, *m.*; ἀσφαλὶς δαον φορτίζουσι καὶ ἐκφορτίζουσι τὰ καράβια, Anstaltungsplatz *m.* in einem Seehafen.

Quaique, *f.* πλουσιώτερον τι (ὅπου φορτίζουσι πρῶτα), Kiste (kleines Waarenkistchen), *m.*

Quakre, quacre, *m.* (πρ. cona) κοῦακρος, Τάξιον (ἢ Ἀγγλὶς καὶ Ἀμερικῆ), Quaker, *m.*

Qualificateur, *m.* ὄνομα χοριῶν τῆς ἐκτὸς ἐξετάσεως, ὁπῶν διορίζουσι τὴν γνῶν, τὸ γινός, καὶ βεβαιῶν τῶν ἐγχευμάτων ὅπου ἀναφέρονται εἰς αὐτὸ τὸ χοριόριον, ποιητής, Art Richter *m.* bey der Inquisition, welcher die Natur, Sittung und den Grad der bey derselben angebrachten Klagen untersucht.

Qualifier, *v. a.* διορίζω τὴν ποιότητα πρὸς πραγματικὸν δίδωι πρὸς τὸν πρόπορτον τιχον, die Beschaffenheit einer Sache bestimmen, einen gehörig beistellen; homme qualifié, ἑγχευῆς ἀνὴρ πανδραστής, nahmhafter, vornehmer Mann, *m.*

Qualité, *f.* ποιότης, ιδίωμα, Eigenschaft, Art, Beschaffenheit, *f.*; ὁσότης, υπόληψις, Stand, *m.*; ἄψιχον, *n.*; ἐν-ψύχια ἔξοχος, vornehmer Stand; τίτλος, Titel, *m.*; homme de —, εὐγενής, Mann *m.* von Stande, vornehmer Mann.

Quand, *adv.* ὅταν, wenn (ohne Frage); da, als; πότε, wenn, wann? quand, quand même, *conj.* ὅν καὶ, καὶ ἐάν, wenn — auch, wenn — gleich, wenn — schon.

Quaquam, *m.* ὁμιλίᾳ λατινική, λεγομένη ἀπὸ νέον μαθητῶν εἰς τὸ σχολάζειν, öffentliche, lateinische Rede *f.* auf Schulen.

Quinquam, *m.* *fam.* faire un — de quelque chose, τὸ εὐ-καίῳ τις μέγαν δόρυφον διὰ μικροπραγίας πρᾶγμα, von einer Kleinigkeit viel Aufhebens machen.

Quant, *adv.* — ἂ, ὡς πρὸς, ὅσον εἰς, was betrifft, was anders-
langt.

Quantes, toutes et — fois, toutes fois et —, κάθε φορά, ὅσους, *s.* oft ἄλ.

Quantième, *adj.* ὁπόσος, ὁπό-σος, (der, die, das) wie viel-*ste.* *s. m.* ἡμέρα τοῦ μηνός, Monatstag, *m.*, Datum, *n.*

Quantité, *f.* ποσότης, Größe, Quantität, *f.*; πλῆθος, Mehr-*he.* *f.*; (gramm.) ὁ χρόνος τῶν συλλεγῶν, Sätzenmaße, *n.*

Quarantaine, *f.* τεσσαρακοναί, τεσσαρακοναίς, Anzahl *f.* von vierzig; τεσσαρακοστή, σιχα-

κοστή (πρὶν τοῦ πέντε), das vierzigstägige Fassen (vor Fikern); ὁ καιρὸς ὅπου μὴ-σκειντις (ἦτε) εἰς τὸ λικαρέτον, Quarantaine, Contumax, *f.*

Quarante, *nu.* τεσσαρακοντί, σαράντα, vierzig.

Quarantie, *f.* οἱ τεσσαρακονταί, τὸ χρητῆριον τῶν τεσσαρακον-*τα* εἰς Βενετῶν, das Gericht der Vierziger in Venedig.

Quarantème, *adj.* τεσσαρακο-στός, (der, die, das) vierzigste; τεσσαρακοστοῦ μέρος, Vier-*zig*theil, *n.*, vierzigste Theil, *m.*

Quarré, quarréau, quarrémeul, quarrer, quarrure, *v.* carré, carreau etc.

Quart, *m.* τετρατημόριον, Vier-*tel*, *n.*; — de cercle, τὸ τέ-*τα*ρτον τοῦ κύκλου (διηρη-*μέ*νον εἰς ἐννεήκορτα μέρη), Viertelkreis, Quadrant, *m.*; — d'heure, τέταρτον τῆς ὥρας, Viertelstunde, *f.*; — de vent, ἦ — de rumb, (mar.) τὸ τετρατημόριον τοῦ ἀνατη-*μα*τος μετὰ δύο ἀνέμων ἐκ τῶν πρωτῶν ὀντων, Viertel-*st*rich *m.* auf dem Compass; (archit.) — de rond, γλυ-*π*τὸν τετρατημόριον ἢ στεγά-*ζ*ον γλυπτὸν τριγῶνον τοῦ σὺ-*λ*ου, Viertelstab, Wulst *m.* an Säulen.

Quart, arte, *adj.* τέτατος, (der, die, das) vierte; fièvre quarte, αὐγερὸς τεταρκτός, viertägig-*ge* Fieber, *n.*

Quartaine, *adj. f.* fièvre —, πυρετὸς τεταρκτός, das vier-*t*ägige Fieber.

Quartanier, *m.* τεταρκτὴς ἀγριό-*χο*ρος, vierstähriges wildes Schwein, *n.*

Quartation, *f.* ἐννοιας τριῶν μέτρων ἀγρόρου καὶ ἐνα μέρος χρυσίου, Quartiren (Zufügen dreier Theile Silber zu einem Theil Gold), *n.*

Quartier, *m.* ἀγγεῖον τι μέτρον, τέταρτον τοῦ παρελίου, Vier-*tel*tonne, *f.*

Quarte, *f.* μέτρον τι (περιο-*χ*ῆς δύο pintes), Quart (Maß von 2 pintes); (mus.) διὰ τεσσάρων τεσσάρων, Quar-*te* *f.* in der Musik.

Quarteron, *m.* τὸ τετρατημό-*ρι*ον τῆς λίρας, καὶ τῆς ἐκα-*το*ντάδος, Viertelpfund; Vier-*tel*handert, *n.*

Quarteron, *onne*, *adj.* γεννη-*θ*εις ἀπὸ ἑσωνιστῶν καὶ ἀνά-*μα*σχη, ἦ ἀπὸ Ἑσωνιστῶν, καὶ ἀνάμαστων, von einem Weissen und einer Mulattin, oder von einem Mulatten und einer Weissen erzeugt.

Quartili, *v.* vendémiaire.

Quartier, *m.* τετρατημόριον, Vier-*tel*, *n.*; τέταρτον τοῦ χρόνου, τεταρτον, τριμήνιον, Viertel-*j*ahr, Quartal, *n.*; μέρος πό-*λε*ως, (τοῦκ. μαχαλάς), Stadt-*vi*ertel, Quartier, *n.*; κοινὸν (στρουπωτῶν), Quartier (von Soldaten); στρατιώτης, κά-*μ*-*π*ος, Lager, *n.*; γειτονία, μέρος τόπου, τόπος, Nachbarschaft, Gegend, *f.*; de terre —, τέ-*τα*ρτον ὄργανον γῆς, Viertel-*A*der, *n.*, Viertelbusse, *f.*; bois de —, ἔδα διὰ καπν-

μον χωρισμένα εἰς τέσσαρα, Scheitholz, n. — de pierre, σωροὶ ἀπὸ πέτραις. Hausen m. Steine; pierres de —, πέτρας μεγάλας, ἀγκωνάρια, Bruchsteine, m. pl.; (de soulier), τὰ δύο κομμάτια περὶ ὅπου εἶναι τῆς γούνης τὴν πτέρναν τοῦ παπουτοῦ, Hinterleder, m., Quartier am Schuhe; — d'hiver, παραχειμασία, ἐξελικισμὸς τῶν στρατιωτῶν, Winterquartiere, n. pl.; — général, ἡ τοῦ βασιλέως, ἡ τοῦ στρατηγού, Hauptquartier; — d'assemblée, τόπος συνεισθησῶν, (ὅπου συνάγεται ὅλον τὸ πλῆθος διὰ κρίσιν κατὰ τὸν ἔχθρον), Sammelplatz m. der Truppen (um gegen den Feind auszu ziehen); demandeur quartier, ζητῶ συμπάθειον, (ὁποῦ ζητῶ ὁ κλημένος εἰς τὸν κλητὴν), um Verschonung (um Pardon) bitten; donner —, χαρίζω τὴν ζωὴν (τοῦ κλημένου), verschonen, das Leben schenken (Pardon, Quartier geben); quartier-maître, (mar.) συμβουλὸς τοῦ ναυκλήρου, ὁ παρὰ τὸν ναυκλήρον (ἐπιστάτης εἰς τὰ πᾶν καὶ εἰς τὰς ἀρχάς), Schifmann (Aufseher über die Segel und Pumpen); — mestre, πρωτοστράτηγος χιλιάρχος ἐπ' αὐτῶν μὴ ἐντοπιστῶν, Quartiermeister bey einem fremden Reiterregimente; à —, adv. κατὰ μόνας, bey Seits.

Quartanier, m. ἐπιστάτης εἰς

τοὺς μαχαλάς, Viertelmeis-
ter in einer Stadt.
Quarto, in-quarto, (βιβλίου)
εἰς τέσσαρον, (Buch) in Quart.
Quartz, m. κρυσταλλὸς (λίθος
τε), Quarz, m.
Quasi, adv. fam. σχεδόν, fast,
beynahe.
Quasi-contrat m. ἐντιστομφο-
νία, κοινὸς οἰκονομικὴ συμ-
φωνία, stillschweigender Con-
tract, m.
Quasi-débit, m. ἀπὸ τῶν ἐκείνου
πρὸς τοὺς ἄλλους, unost-
ändliches Verbrechen, n.
Quasimodo, f. ἡ κυριακὴ τοῦ
Θωμά, der erste Sonntag nach
Ostern (Quasimodogeniti).
Quatnaire, adj. nombre —,
ἀριθμὸς ἐκ τεσσάρων μονά-
δων συγκείμενος, die Zahl
vier.
Quatrine, f. κρυπτόγραμμα (τέσ-
σαρα νοῦμοι, ὅπου ἐξυφά-
νον εἰς τὸ λεγόμενον λόγιον),
Quatrain f. im Vortragsstil.
Quatorzaine, f. (jur.) τὸ δεκα-
τεσσάρων ἡμερῶν διάστημα,
vierzehntägige Zeit, f.
Quatorze, adj. δεκατεσσαρες
(—τέσσαροι, α.) α., vierzehn;
δέκατος τέταρτος, (der, die,
das) vierzehnte.
Quatorzème, adj. δέκατος τέ-
ταρτος, (der, die, das) vier-
zehnte; τὸ δέκατον τέταρτον
μόριον, ein vierzehntel.
Quatrain, m. τετραστιχον, Stro-
phe f. von einem Verse.
Quatre, m. τέσσαρες, τέσσαρα,
vier; τέταρτος, (der, die, das)
vierte; les — temps, αἱ ἑσπε-
ρίαις ἐκάστου τῶν τεσσά-

ρων καιρῶν τοῦ χρόνου εἰς
τὰς ὁπλὰς νηστευσαν αἱ
Αστικοί, die Quatemberfasten,
n. pl.; quatre-vingts, ὀγδο-
ήκοντα, ὀγδοήντα, ὀγδόντα,
achtzig; — vingt-dix, ἐνε-
νηκοντα, ἐννεήντα, neunzig;
un quatre de chaire, fam.
ἐπὶ τὴν ἀρχὴν διὰ τὴν ἀρχὴν,
Wäusfalle, f.
Quatrième, adj. τέταρτος. (der,
die, das) vierzigste; τέταρτον
μέγεθος, der vierte Theil, ein
Viertel, n.; μισθὸς τῆς τε-
τάρτης κλάσεως, ἡ τῆς τέ-
ταρτης, Schüler m. der vierten Klasse,
Quartaner, m.; τὸ τέταρτον
πάσιον, das vierte Stod.
Quatrièmement, adv. διὰ τε-
τάρτον, εἰς τέταρτον τόπον,
viertens, zum vierten.
Quatrionnal, ale, adj. (ἐπὶ ὀγ-
δεκίᾳ) ὅπου καὶ τέταρτον
χρόνον ἐκτείνεται, vierjährig
(von Remter).
Quayage, m. δάσιμον διὰ τὰ
ἐξαιτάσθαι τὴν τὴν πρᾶγμα-
τείαν του εἰς τὸν λιμένα, Kahn-
geld, n.
Que, prop. rel. ὅπου, τὸν ὅπου.
τὴν ὅπου, τὰ ὅπου, ὅπου,
welchen, welche, welches, der,
die, das, was (ohne Frage!).
pron. interrog. τί, was? que
faites-vous? τί κάμνεις, was
machst du? je ne sais qu'en
penser, δὲν ἔξερα εἰ πᾶν
σχετῶν περὶ τούτου, ich
weiß nicht, was ich davon den-
ken soll.
Que, adv. παρὰ, als; il est
plus riche que son frère, αὐ-
τὸς εἶναι πλουσιώτερος ἀπὸ

τοῦ ἀδελφοῦ του (παρὰ ὃν ἐστὶν
τοῦ), er ist reicher als sein Brus-
der; παρὰ, εἰς, als, außer;
ποσόν, wie, wie sehr (ohne
Frage).
Que, conj. ὅτι, νά, dass.
Quel, elle, adv. τίς, τί, ποῖος,
ποία, ποῖον, welcher, welche,
welches? quel que soit, ὅπο-
ς (ὅποιον) καὶ ἂν εἴη, wel-
cher (welches, was) es auch sei.
Quelconque, pron. τινές, κα-
νένας, οἷοισσδήποτε, κανένα
(ὅποιον, ὅποιον καὶ ἂν εἴη),
irgend ein, eine (wer, was es
auch (an)); ne — quelconque,
οὐδεὶς, κανένας (κανένα)
— δὲν, kein, gar kein.
Quellement, adv. tellement —,
fam. ἐπὶ καὶ ἐπὶ, οὐτὲ πολὺ
καλὰ, οὐτε πολὺ ἔχθρην, so,
so, leidlich, mittelmäßig.
Quelque, pron. τις, κάποιος,
irgend ein, eine, einiger, — e,
— es; quelque temps, κά-
ποσον καιρὸν, einige Zeit; —
pen dargent, ὀλίγα τινὰ
ἀπέναν, ein wenig Geld; — que
ἵππος, οἷοισσδήποτε, ὅποι-
ος (ὅποιον, ὅτι, ὅπου) καὶ ἂν
εἴη, wer (was) es auch sei;
δοσὺν καὶ, so sehr auch; fam.
ως, σχεδόν, περίπου, unge-
fähr.
Quelque-chose, v. chose.
Quelquesfois, adv. ἐνίοτε, καμ-
μίαν φοράν, μερικάς φορές,
zuweilen, bisweilen, dann und
wann.
Quelqu'un, m. une, f. κάποιος,
ἐνὸς κάποιος, einer, jemand.
Quémander, caimander, v. n.

τοῦ ἀδελφοῦ του (παρὰ ὃν ἐστὶν
τοῦ), er ist reicher als sein Brus-
der; παρὰ, εἰς, als, außer;
ποσόν, wie, wie sehr (ohne
Frage).
Que, conj. ὅτι, νά, dass.
Quel, elle, adv. τίς, τί, ποῖος,
ποία, ποῖον, welcher, welche,
welches? quel que soit, ὅπο-
ς (ὅποιον) καὶ ἂν εἴη, wel-
cher (welches, was) es auch sei.
Quelconque, pron. τινές, κα-
νένας, οἷοισσδήποτε, κανένα
(ὅποιον, ὅποιον καὶ ἂν εἴη),
irgend ein, eine (wer, was es
auch (an)); ne — quelconque,
οὐδεὶς, κανένας (κανένα)
— δὲν, kein, gar kein.
Quellement, adv. tellement —,
fam. ἐπὶ καὶ ἐπὶ, οὐτὲ πολὺ
καλὰ, οὐτε πολὺ ἔχθρην, so,
so, leidlich, mittelmäßig.
Quelque, pron. τις, κάποιος,
irgend ein, eine, einiger, — e,
— es; quelque temps, κά-
ποσον καιρὸν, einige Zeit; —
pen dargent, ὀλίγα τινὰ
ἀπέναν, ein wenig Geld; — que
ἵππος, οἷοισσδήποτε, ὅποι-
ος (ὅποιον, ὅτι, ὅπου) καὶ ἂν
εἴη, wer (was) es auch sei;
δοσὺν καὶ, so sehr auch; fam.
ως, σχεδόν, περίπου, unge-
fähr.
Quelque-chose, v. chose.
Quelquesfois, adv. ἐνίοτε, καμ-
μίαν φοράν, μερικάς φορές,
zuweilen, bisweilen, dann und
wann.
Quelqu'un, m. une, f. κάποιος,
ἐνὸς κάποιος, einer, jemand.
Quémander, caimander, v. n.

Quérimonie, heimlich
betteln gehen.
Quémander, caimander,
euse, m. f. κρυφὸς ζητοῦντας,
heimlicher Bettler, n.
Quénotte, f. δόρυ νηπίον, Bahn
m. eines kleinen Kindes.
Quénouille, f. ἡλικάτης, ὥστε
διὰ γνῶσιν, Roden, Spinn-
roden, m.; quénouilles de
lit, τὰ ποδάρια τῆς κλινῆς
(τοῦ κρεββατιοῦ), Büße m. pl.
des Bettstellers; fig. τὰ θη-
λικὰ ἐποκειμένα μιας γενεᾶς,
die weibliche Linie (eines Ge-
schlechtes).
Quénouillée, f. τὰ ἡλικάτα,
βαμπαζ, λινάρι, ein Spinn-
roden voll.
Querelle, f. εἰς, μάχη,
(τουρ. κυνός), Zank, Streit,
m.; fig. fam. — d'allemand,
(μάχημα γερμανικόν), μά-
χημα χωρὶς κτήριον, Streik
ohne Ursache (vom Baune ab-
gebrochener Streit).
Quereller, v. a. μάχων τινα,
mit einem zanken, einen aus-
zanken. se —, μάχων με-
τινά, sich mit einem zanken.
Querelleur, m. euse, f. φιλό-
νικος, κυνάρχης, Zanker,
m.; — cin, f.; adj. φιλόνικος,
ὅπου ἀγασθὲν τὰ μάχων, zank-
füchtig, zänktisch.
Quérimonie, f. δέησις πρὸς ἐκ-
κλησιαστικόν τινα πρὸς τῷ
διὰ τὸν δῶν τὴν ἑσέως
τὰ ἐκδῶν ἐκ τῶν πρὸς τὸν
γνώμην, Bittschrift f. an einen
geistlichen Richter, um die Ge-
laubniß, ein Gemahnungs-
schreiben ergeben zu lassen.

Quérir, v. a. aller —, πηγαίνω
νὰ πάω, gehen.
Questeur, m. (πρ. kuesteur)
ταμίης (παρὰ παλαιῶς Ρω-
μαίους), Quästör, Rentmeister
(im alten Rom), m.
Question, f. ἐρώτησις, ἐτήρημα,
Frage, f.; il est —, de —
ἐστὶ λόγος, εἶναι ὁ λόγος, πε-
ρὶ —, διὰ —, es ist die Rede,
die Frage von —; ἡ βάσις
(τῆς βάσεως) τῶν ἐρωτῶν, Fol-
ter, peinliche Frage, f.
Questionnaire, m. ὁ πρᾶξι-
σκον τοὺς ἐρωτῶν, der Fol-
terer.
Questionner, v. a. ἐρωτῶ, πη-
γάσσω, fragen, ausfragen,
befragen.
Questionneur, m. ense, f. ὅπου
κάνει ἐρωτήματα, Frager,
m., — cin, f.
Questure, f. (πρ. kuestare)
ταμειευτική (παρὰ παλαιῶς
Ρωμαίους), Quästur, f. Rent-
meisteramt (im alten Rom), n.
Quête, f. ἐτήρησις, πρᾶξις, δὰς
ἐρευνᾶ; ἡ ἐτήρησις διὰ τοὺς πω-
χοὺς, Collecte f. für die Ar-
men; (mar.) τὸ ἐξέχον τοῦ
κυριῶν ἐξουίας τῆς πλάτης, καὶ
πρᾶξις, der Vorprung des
Vorder- und Hinterfußes.
Quêter, v. a. ἐρευνᾶ, ἐρευνᾶ
suchen, nachspüren; πηγαίνω
εἰς ἐτήρησιν, διὰ τὴν ἐλεη-
μοσύνην, Almosen sammeln.
Quêten, m. euse, f. ἐκείνους
(ἐκείνους) ὅπου πηγαίνω εἰς
ἐτήρησιν διὰ τὴν ἐλεημοσύνην,
Almosensamm-
ler, m., — cin, f.
Queue, f. ὥψος, Schwanz,
Schweif, m.; τὸ κορτὶν τῶν

λαυλουδιών, φρυγών, πωρι-
κων, κτλ., Stiel m. von Blin-
nen, Pflanzen, Früchten u.;
οὐρά, *μικρά* eis τὸ πη-
γάν κτλ., Stiel an einer
Pflanze u.; οὐρά, τούτῳ τῶν
Τούρκων, Rostschweif m. bei
den Türken; *πλεξούδα* (ἀπὸ
μαλλίῳ), Dorf, m.; οὐρά eis
ἐνα μικρὸν γυναικεῖον φρύ-
γεμα, Schleppe f. an einem
langen Frauenzimmerkleide; τὸ
ξύλον, ἡ βέργη μετὰ τὴν ὀπίσθεν
σπρωγνὸν τὴν σφαιρὴν eis
τὸ μακρότερον, Willardstod, m.
(das Queue); ἡ ἄκρα, τὸ
ὑπέρθερ, Ende, Hinterteil, m.;
ὁποσθεν μέρος στρατεύ-
ματος, Nachtrab, m.; συνο-
δία κανένος μεγάλου (ὁποῦ
παραγνόντων κατόπιν του), Be-
folge, n.; ἄκρον, Wechstein,
m.; βαρύνει (περιέχον ὡς 432
pintes), Weinfass (von unge-
fähr 432 pintes); — *demon-
lin*, τὸ μικρὸν μινὲν ὁποῦ
γινώσκει τὸν ἀνεμομυλον, Stetz
m. an einer Windmühle; —
de renard, — *de lion*, — *de
souris*, ἀλεπούμορος, λέον-
τομορος, μούρορος ἢ ποταμο-
ρά (φρυγί), Fuchschwanz, Lö-
wenschwanz, Mäusenichwanz
(Pflanzen); — *de cheval*, v.
prèle, — *de pourceau*, πει-
ραχινός (φρυγί π.), Saars-
kranz, Rostschweif (Pflanzen),
n.; à la —, eis τὴν ὀφθαλ-
μὸν eis τὴν ἄκρον, ὀπίσθεν, κα-
τῶσθε, am äußersten Ende,
hinten her, hinten nach; — à
—, κατὰ πρῶτον, ἐν ὁπί-
σω ἀπὸ τοῦ ἄλλου, stichend,

in einer Reihe, Hintereins-
der.
† *Queux*, m. μέγας, Koch, m.
Qui, pron. rel. ὅστις, ὅς, ὁ
ὁποῖος, ἡ ὁποία, τὸ ὁποῖον,
welcher, — e, — es, was, der,
die, das; pron. interr. τίς,
ποιός, wer! *qui que ce soit*,
ὅποιος καὶ ἂν εἴη, wer es
auch sei.
Quia, *être à* —, δὲν ἤξεύρω
τὴν γὰ ἀποκριθῶ, nichts mehr
zu antworten wissen; *mettre
q. à* —, στενοχωρῶ τινά, φέ-
ρω τινά eis τὰ στενά ὥστε νὰ
μὴ ἤξεύρω τὴν γὰ ἀποκριθῶ,
einen so in die Enge treiben,
daß er nicht mehr zu antwor-
ten weiß.
Quibus, *sam. avoir du* —, ἔχω
ἄσπρα, παράδες, Wagen, Geld
haben.
Quinque, *pron. καθεὶς*, κα-
θένης ὁποῖος, jeder, jede, je-
dermann, wer.
Quidam, *quidam*, καποῖός
τις, ein gewisser, eine gewisse
Person.
† *Oniet*, *ête*, *adj.* ἡσυχος, τσι-
βίη.
Quiescence, m. διδασκαλία τῶν
δουλομένων ὅτι ὑπόσταται χο-
ρὸν στανική τελειότης eis τὴν
ἐκπαιδευμένην, Quietismus
(Pflanzen); — *de cheval*, v.
prèle, — *de pourceau*, πει-
ραχινός (φρυγί π.), Saars-
kranz, Rostschweif (Pflanzen),
n.; à la —, eis τὴν ὀφθαλ-
μὸν eis τὴν ἄκρον, ὀπίσθεν, κα-
τῶσθε, am äußersten Ende,
hinten her, hinten nach; — à
—, κατὰ πρῶτον, ἐν ὁπί-
σω ἀπὸ τοῦ ἄλλου, stichend,

Quiétude, f. (p. u.) *ἡσυχία* (τῆς
φρυγί), Ruhe (der Seele), f.
Quignon, m. *sam. μεγάλον κου-
μάτι* *ἡσυχίᾳ*, Runkeln m. Brod.
Quillage, m. τὸ ὄσμιον ὁποῦ
πληρώνουν τὰ πραγματευ-
τὰ κατὰ εἰς τοὺς ἡμέτε-
ρας *Γαλλίας* τὴν πρώτην πο-
ρὴν ὅταν ἀράζον, Klebricht
(Boß, bei der Kanfahretschiffe
bezahlen, wenn sie zum ersten
Male in französische Häfen
einfahren), n.
Quille, f. *πισσαλλοχος* (ἐν ἡμέ-
τεροις τινὲς κοινῶς ἐνέει τὴν
ἀριθμὸν καὶ διαγράφουσι τε-
τραγωνικῶς κατὰ τῆς, διὰ
παιγνίδι, Regel (zum Regel-
spiel), m.; ἡ ῥάβδος, τοῦ πη-
ραβού ἢ στείρας, Kiel (eines
Schiffes), m.; *μεγάλη στήλη*,
großer Kell, m.
Quiller, v. n. ὁλίστω τὸ πῶλ, διὰ
τὸ ἰδὼ eis ὅλως πρῶτον (eis
τὸ παιγνίδι τῶν πσσαλλο-
χων), anschreiben (im Regel-
spiel).
Quillette, f. *μικρὴ ἱστὴ*, Saß
weide, f.
Quillier, m. τόπος διὰ τὸ παι-
γνίδι τῶν πσσαλλοχων, Re-
gelbahn, f.; ὁ ἐν ἡμέ-
τεροις, die neun Regel, m. pl.
† *Quinard*, *ande*, *adj.* ἐργο-
πιασμένος, beschämt, betreten.
Quincaille, f. *κάθε εἶδος σιδη-
ρικῶν, ἡ χαλκῶν, πικρῶν,
ὡς μαχαίρα, πηρόνι, κη-
ροπήνη, κτλ.*, allerlei kleine
eiserne oder messingene Geräthe,
n. pl., kurze Waaren, fig.
Quincaille, f. *παρασκευαία*

ἀπὸ quincaille, Handel m.
mit kurzen Waaren.
Quincailier, m. ὁ πωλὼν quin-
caille, Kurzwaarenhändler, m.
Quinconce, m. *arbes plantés*
en —, ἡ ἑστίς δένδρων eis οἰή-
μα *βαρβαρὸς*, in einer rau-
en (unheimlichen) Stellung gepflanzt
in Bäume.
Quine, m. *πεντάς*, *πέντε ἀριθ-
μοὶ συντηρούμενοι eis τὸν
λαβὸν* (ἡ τὸ λεγόμενον λό-
γος), Quine (im Vetto), f.
Quinola, m. ὁ ὁρίωνες τῆς κα-
νὸς, Geruchde, f.
Quinquagénair, *adj. et m.*
(*pr. quinquagénair*) *πεν-
τηκονταίτης*, *πεντηκάρης*,
fünfzigjährig; *ἀνδραποῦς*
πεντήνη χρόνων, Fünfziger,
m.
Quinquagésime, f. (*pr. quinquagésime*) ἡ κυριακή τῆς
τεντῆς, ἡ ἡμέρα τῆς ῥαχα-
λὸς κυριακῆς, der Sonntag vor
Faschacht.
Quinquennial, *ale*, *adj.* (*pr.*
quinquennial) *πενταετηρος*,
πεντηκάρης, ὁ γινόμενος
κάθε πέντε ἐτη, ἡ ἐπικυρῶν
πέντε ἐτη, fünfjährig; — *ales*,
pl. *πενταετηρίδες* *ἐορταὶ* (ἐν
ῤωμῳ), die Feste oder Spiele,
die alle fünf Jahre im alten
Rom gehalten wurden.
Quinquennium, m. (*pr. quinquennium*) *πενταετία*, ὁδὸς
πεντὸς γινόμενῃ διὰ πέντε
ἐτη, fünfjährige Zeit f. eines
Studirenden.
Quinquenove, f. *παιγνίδι* *π*
με δύο ζυγῶν, Art Würfel-
spiel n. mit zwei Würfeln.

Quintessence, m. *πένταδον πα-
ρά ῤωμαίους*, das fünfstache
Kampfspiel bei den alten Rö-
mern.
Quinquérème, f. *πεντήρης*, *κά-
τεργον πέντε σκάφους κοιναῖς*
ἐξον, fünfbedrige Galere, f.
Quinquina, m. *καρκίνος*, *κόνος*,
China, Fieberinde, f.
Quint, m. *πεμπτημόριον*, Fünf-
tel; *πικρὸς*, fünfite.
Quintaine, f. *καταπλῆξ*, *καλοῦ-
χι*, eis τὸ ὁποῖον ἐξορίσταν
ποτὶ τὴν εἰς διὰ γόνασιν,
Pfahl m., nach welchem man
ehedem Wurfspieße zur Uebung
warf.
Quintal, m. *κατὰ τὸν*, Zentner, m.
v. *metre*.
Quintan, m. *σπορὸς ἐκ τῶν δρυ-
ων* *στασιῶν* ἡ *ἐκ τῶν*, Bar-
denhausen, Holzbündelhausen, m.
Quinte, f. (*mus.*) *διὰ πέντε*,
πεντάφωνον, Quinte (in der
Musik), f.; *εἶδος μεγάλου*
βιολιῶν, Quintgeige, f.; *βή-
χας* *τις* *δριμύτης* *καὶ* *ἐσθρῶς*,
κρίσθιστον, m.; *πεντὰδον*
καὶ *παράξενος* *φωτισία*, *πα-
ράξενος*, wunderliche Laune,
narrische Wille, f.
Quintessence, f. *πενταγυλίων*
(*χόρτος* τ.), Fünfzingerkraut,
n.
Quinter, v. a. *σφραγίζω* *τὴν* *χο-
ρίον* *καὶ* *τὸ* *σφῆρι* *ὡς* *δοκι-
μασμένον*, Gold und Silber
mit dem Probestämpel bezeich-
nen.
Quintessence, f. *τὸ* *πλεον* *ἐκ-
πένταδον* *καὶ* *καλλήτερον* *(ἀπὸ
μύρον κτλ.)* *ἐργαζόμενον* *ἀπὸ*

ἐνα *πέντα* *καὶ* *σφραγίζο-
μενον*, Quintessenz, m.
Quintessencier, v. a. *ἐργάζομαι* *τὸ*
πλεον *καλλήτερον* *(τὸ* *quint-
essence*) *ἀπὸ* *π*, die Quinte-
essenz aus etwas ziehen; *fig.*
ἐξακριβῶ, auszufolgeln (zu-
then).
Quintenz, *ense*, *adj.* *παράξε-
νος* *(eis* *τὸ* *ζήτην* *του)*, wun-
derlich, eigenständig.
Quintidi, v. *vendémiaire*,
Quintil, *adj.* — *aspect*, (astron.)
ἡ *ὥστε* *διὰ* *πλεονήτων* *ὁποῦ*
ἐκτείνονται *τὰ* *πλεονήτων* *μέρος*
τοῦ *Ζωδιακοῦ*, *ἡ* *ἡμέρα* *72* *μο-
νίας*, der fünfte Schein (Ab-
stand zweier Planeten von ein-
ander um den fünften Theil
des Zodiakkreises oder 72 Grad).
Quintille, m. *παιγνίδι* *τῆς* *δα-
βρῶς* *eis* *πέντε*, *l'hommespiel*
m. unter Fünfen.
Quintin, m. *εἶδος* *πικρῶν* *λεπ-
τῶν*, Art feine Feinwand, f.
Quintuple, *adj.* *πενταπλάσιος*,
fünffach, fünffältig.
Quinzain, m. *τὸ* *παιγνίδι* *τῆς*
σφαίρας, *ὅταν* *οἱ* *παίζοντες*
ἔχον *καθὼς* *δεκαπέντε*, *ἡ* *ἡμέρα*
παιγνίδι *πενταπλάσιος* *gegen* *πεν-
τε*.
Quinzaine, f. *δεκαπεντάδα*, *δε-
καπενταία*, Anzahl f. von
fünfzehn, Wandel, n. (f.);
δύο *ἡμέρες*, Zeit f. von
vierzehn Tagen.
Quinze, m. *δεκαπέντε*, fünf-
zehn; *δεκαπέντε* *πέντε*, der
fünfzehnte; — *jours*, *δύο* *ἡμέ-
ρες*, vierzehn Tage, m.
pl.

Quinzième, *adj.* δέκατος πέμ-
πτος, (der, die, das) funfzehnte;
τὸ δέκατον πέμπτον, ein Funf-
zehntel, *n.*

Quinze, *m. fam.* κάδος, Be-
schelien, *n.*; Berthum, *m.*

Quittance, *f.* γράμμα ἐξαφλι-
στικόν, Quittung, *f.*

Quittancer, *v. a.* ἐξαφίλω, ἀ-
φίσω γράμμα ἐξαφλιστικόν,
quittiren.

Quite, *adj.* ἐξαφλισμένος, ὁποῦ
ἐξαπλήρωσεν ὅσα ἐχρεώστω-
σε; quit, los, frei; nous
voilà (nous sommes) — α —,
εἰμὲν ἐξαφλισμένοι, ἐξε-
πληρώθημεν, δὲν χρεώστω-
μεν τίποτε πλέον ὅ εἴς τις
τὸν ἄλλον, wir sind quitt, sind
entbunden nichts mehr schuldig;
j'en suis —, ἐκλήρωσα ἀπο-
αυτοῦ, das bin ich los; j'en ai
été — pour la peur, ἐκλή-
ρωσα φόβον με τὸν φόβον
(χωρὶς νὰ πάθω τίποτε);
ich bin mit der bloßen Furcht
davon gekommen.

Quittement, *adv.* ἄνευ ὀφλῆ-
ματος, ohne Schulden, schul-
denfrei.

Quitter, *v. a.* ἀφίλω (ἀφίρω),
παρατίω, verlassen, zurücklas-
sen; ἐξδύνομαι, ἐβράζω κάτι
τι ἀποπέμνω μου, ablegen, aus-
ziehen; παρατίω τε εἰς ἄλλον,
abtreten, überlassen; sa
charge, παρατίω τὸ ἐπι-
γέλωτό μου, sein Amt nieder-
legen; ἐλευθερώω τινα ἀπὸ
τῶν χρέος του, einem eine Schuld
erlassen; ἐξαφίλω, (einen)
quittiren.

Quitus, *m.* ἡ πάντεσσι ἐξοφλι-
σας, διὰ παρεσδομένον λο-
γαριασμόν, Quittung *f.* über
eine abgelegte Rechnung.

Qui-va-là, Qui-vive, ποῖος πη-
γαίνει ἐκεῖ, ποῖος εἶναι; (ἡ-
νὴ τῶν στρατιωτῶν ὅταν ἀν-
κωπῆται φυλάξας, wer da?)

Quoailleur, *v. n.* (διὰ τὸ ἀλογα-
κινῶ, σκελεῖν τὴν οὐράν, (von
Pferden) mit dem Schweife
wedeln.

Quoi, *pron.* τὸ ὅποιον, was, was
ἀπὸ, ὅ, τι, was auch; qu'on
qu'il en arrive, ὅ, τι καὶ ἂν
συμβῇ, was auch daraus ent-
stehen mag; *pron. interrog.* τί,
was? de — est-il question,
περὶ τίνος εἶναι ὁ λόγος, wo-
von ist die Rede? il n'y a pas
de quoi, δὲν ἔχεις χρεῖαν
(νὰ εὐχαριστήσης), τίποτε,
Sie haben nicht Ursache, int.
τί, πῶς; (ἐπὶ θαυμασμοῦ),
wie! was! (verwundernd).

Quoique, *conj.* ἀρκὰ καὶ, με-
διον δι, (μὲ ὅλον ὅπου), ob-
gleich, obgleich.

Quolibet, *m.* ψυχρολογία, ἄνο-
στος λόγισμος, abgeschmack-
ter Witz, *m.*

Quote, *f.* quote part, τὸ ἀνῆ-
κον, ἡ τὸ ἀνάλογον μερίδιον
(ἐκλήν. ἔρανος), der Antheil
eines jeden.

Quotidien, *enne*, *adj.* ἐπιού-
σιος, καθημερινός, täglich.

Quotient, *m.* (arithm.) τὸ πη-
λίον, Quotient, *m.*

Quotité, *f.* ἡ ποσότης καὶ ἐν-
λόγου μετρίκου, ὁ διωρισμέ-
νος ὁρίσμος εἰς ὃν ἕκαστος
τῶν ἐξόντων συνίσταται, Bes-

trag *m.* des Antheils eines je-
den.

R.

Rabâchage, *m. fam.* ταυτολο-
γία, (fehlerhafte) Wiederho-
lung *f.* im Reden.

Rabâcher, *v. n. fam.* ταυτολο-
γῶ, ἐπανάλασιν πάλιν
τὸ ἴδιον, immer dasselbe wie-
derholen, eine Sache zehnmal
sagen.

Rabâcheur, *m.* -euse, *f. fam.*
ταυτολογῶν, ὁποῦ λέγει τὸ
ἴδιον πάντοτε, der immer das-
selbe wiederholt.

Rabais, *m.* ἔπεσμος, Nachlaß,
Abzug, Rabatt, *m.*

Rabaissement, *m.* ἐλάττωσις,
ἐπεσμός, Verminderung, *f.*
Nachlaß, *m.*

Rabaisser, *v. a.* χαμηλότε-
ρα, χαμηλότερον, niedriger (sein)
niedriger machen; συμμει-
νῶν, δειγνῶν, vermindern, her-
ringern; ταπεινῶν, demüthi-
gen. *v. n.* γίνωμαι εὐθηνό-
σος, wohlfeiler werden, ab-
schlagen.

Rabat, *m.* περιδερῶν, διπλω-
μένον πινὸν ὁποῦ φοροῦν ὡς
ἐκκλησιαστικὸν εἰς τὸν λα-
όν, Krugern, Ueberschlag *m.*
der Gefährlichen; ἔπεσμος, ἡ
καμνὸν ἐξοὺ τοῦ συμμεινῶ-
μένου, ὡς πλῆρωσιν ἡ με-
τρητὰ καὶ εὐδὲν τὸ ἀγο-
σμενὸν πρῶτον, Rabatt, Nach-
laß *m.* am Preise der Wa-
aren; Begabung einer Waare.

Rabat-joie, *m. fam.* εὐφροσύ-
νη καὶ χαρὰς, καὶ εὐ-
θυμία, Freudensverderber,
Freudenstörer, *m.*

Rabattre, *v. a.* καταβάλλω, κα-
ταβάζω στήγαν κατὰ, nie-
derthlagen, niederdrücken; κά-
μνω χαμηλότερον, niedriger
machen; ταπεινῶν, χαλνῶ,
demüthigen, dämpfen; ἐπέ-
ψω (ἀπὸ τὴν τιμὴν ἐνὸς
ἀγγματός), abschien, ab-
brechen, nachlassen (am Prei-
se); — le coup, überqueren,
ἐκκλινῶ (κτυπῶ κατὰ τὸ σπα-
θὶ τοῦ ἄλλου, με τὸ ὅποιον
ὀδὸν νὰ με κτυπήσῃ), einen
Stoß brechen, niederwärts pa-
siren; *v. n.* et se —, ἐφύω
τὴν στήγαν, καὶ πιάνω ἄλ-
λην, einen andern Weg ein-
schlagen, sich wenden.

Rabattu, *ue, part. v. rabattre.*
ἐπέε rabattue, σπαθὶ χωρὶς
μύτην οὐτε ἔχει κοπίτην,
flumyter Degen ohne Spitze
und Schneide.

Rabbim, *m.* Ραββί, Rabbiner,

Rabbinate, *m.* (καταφρονή-
τως) τὰ συγγράμματα τῶν
Ραββί καὶ μελέτη ἐκείνων τῶν
συγγράμμάτων, (verächtilich)
Schriften *f. pl.* der Rabbiner,
und Studiren *m.* dieser Schrift-
ten.

Rabbinique, *adj.* ὁποῦ ἀνήκει
εἰς Ραββί, rabbinisch.

Rabbinisme, *m.* διδασκαλία
τῶν Ραββί, Lehre *f.* der Rab-
binen.

Rabbiniste, *m.* ὁ ἐπόμενος τῇ
διδασκαλίᾳ τῶν Ραββί, An-

hängt *m.* der Lehre der Rab-
binen.

Rabdogie, *f.* ῥαβδολογία,
εἶδος ἀρσμητικῆς διὰ μέσου
ῥάβδων, Rechnung *f.* mit Re-
chenstäbchen.

Rabdomance, *f.* ῥαβδομαντεία,
Wahrsagerei *f.* mit der Wäns-
schleuth.

Rabêtir, *v. a. pop.* ἄλογον ζωῶν
κάμνω τινα, einen (viehisch)
dumm machen. *v. n.* γίνωμαι
ὡς ἄλογον ζωῶν, (viehisch)
dumm werden.

Râble, *m.* ῥάχη, τὸ ὀπισθεν
λαγῶν ἢ κουνελιῶν, Rücken-
stück *n.* von einem Hasen oder
Kaninchen; σίδηρον μετὰ τὸ
ὀποῖον μαζώνουν τὰ κάρβου-
να εἰς τὴν σόμπαν, Ofen-
stück, *f.*

Râbla, *ue, adj.* εὐνοτος, ὁποῦ
ἔχει καλὴν καὶ παλαιὰν ῥά-
χην, mit einem schönen und
fleischigen Rücken; ὁποῦ ἔχει
παλαιὴς τῆς πλάτης, stark-
schultrig.

Rabonir, *v. a.* καταναίω καὶ
λῆγερων, verbessern, besser ma-
chen.

Rabat, *m.* ῥόκανον, ῥοκάνι,
Hobel, *m.*; ἐργαλεῖον τι μετὰ
Ραββί καὶ μελέτη ἐκείνων τῶν
συγγράμμάτων, (verächtilich)
Schiffen *f. pl.* der Rabbiner,
und Studiren *m.* dieser Schrift-
ten.

Raboter, *v. a.* ῥοκανίζω, hobeln;
εἰς Ραββί, rabbinisch.

Raboteux, *euse, adj.* ὁποῦ ἔχει
ῥόκους, knorrig; ἀνοσος, ἀνο-
μῶτος, διάφοτος (γρηγοτος, ἡ-
τρως), uneben, holperig.

Rabougir, *v. n.* κολοβοῦμαι,
χαλνῶμαι (οἷον φυτὰ ἀπὸ
τὴν ἐρηάδα), verküppeln,
verblüthen. rabougrir, *ie, adj.*
fig. κακοκαμωμένος, verun-
flaltet, verküppelt.

Rabouillere, *f.* τρύπα, ὅπου
γεννῶνται τὰ κουνελία, Fed-
grube *f.* der Kaninchen.

Rabouir, *v. a. pop.* συναρμό-
νω τὰ δύο ἄκρα ἐνὸς παντοῦ,
zwei Enden eines Leinwand
zusammenfüden.

Rabrouer, *v. a.* ἀπορρίπτω, ἀπο-
πέμπομαι τινα τραχέως καὶ
ὕπεροπτικῶς, einen grob ab-
weisen, anschauen.

Racaille, *f.* οὐτιδανὸν ἀνθρω-
ποι, διαβολόσπορον, Lumpen-
gesindel, *n.*; οὐτιδανὸν, ἀχρεῖ-
ον πράγμα, Lumpen, *f.*

Raccommodage, *m.* ἐπισκευή,
μενεμένης, ἀνάκαμα, Aus-
stücken, Ausbessern, *n.*; πλη-
ρωμὴ δι' αὐτοῦ, Eohn *m.* das
für; ἀνακαμμένον πράγμα,
ausgeflachte Sache, *f.*

Raccommodement, *m.* δια-
λαγή, συμβιβασμός, Ausbe-
nung, *f.*

Raccommoder, *v. a.* ἐπισκευά-
ζω, ἐπανορθώνω τι σκελεῖν,
καταρτίω, ἀνακαμνῶ, ausbe-
ssern, stücken; διατάσσω, βάνω
πάλιν εἰς τὴν, wieder in Orde-
nung bringen; διορθώνω, κά-
μνω καλῶς πάλιν, verbessern,
wieder gut machen; διελάρ-
τω, συμβιβάζω, ἐναρμόνων,
ausflüthen, versöhnen. se —,
ἐναρμόνωνται, diallaite-
mai, sich versöhnen.

Raccommoder, *m.* -euse, *f.* ἐκείνος, ἐκείνη ὅπου διαρθρώ-
ναι τὰ παλαιά, ὅπου μεταλώ-
νει, Glied, *m.* -eln, *f.*

Raccordement, *m.* (archit.) συνάφῃ, Vereinigung, Ver-
bindung, *f.* fig. συναρμολο-
γίαι, Verlöbning, *f.*

Raccorder, *v. a.* (archit.) συν-
άπτει, vereinigen, verbinden; *fig.* συναρμολογῶ, verlobnen,
auslöbhen.

Raccourci, *m.* ἐπιτομή, Kurz-
fassung, *m.* -cortues, Ver-
kürzung, *f.*

Raccourcir, *v. a.* κοντεῖν, ver-
kürzen, abkürzen; - le bras,
κοντεῖν τὸ χεῖρ, ἥτοι τραβῶ
μέσα τὸ χεῖρ, den Arm ver-
kürzen oder an sich ziehen; à
bras raccourci, (μὲ τὸ χεῖρ
τραβηγμένον μέσα), σφο-
δρῶς, με ὅλην τὴν δύναμιν,
(mit zurückgezogenem Arme),
mit aller Gewalt.

Raccourcissement, *m.* κοντεν-
μα, Verkürzung, *f.*

† Raccourtrement, *m.* βελτιο-
ποίησις, καλῶμα, das Aus-
bessern, Gliden.

† Raccourtir, *v. a.* μεταλῶναι,
ausbessern, gliden.

Racerocher, *v. a.* ἀγκιστρῶν
ἐκ δευτέρου, κορμὶ ἐκ διευ-
τέρου (ἐκ ἀγκιστρῶν προ-
γῆς), wieder aufhängen (an ei-
nen Nagel). so —, *fam.* ἐκ-
κλήρω γάλλων διὰ πολυετίας,
sich wieder aufschließen.

Race, *f.* γένε, γενεά, Stamm,
m. Geschlecht, *n.*

Racer, *v. a.* ἐργάζομαι ἀπὸ τὰ
αὐτὰ νῦν πολεῖται τοῦ ἰδίου

εἶδους, junge Vögel der näm-
lichen Art ausbrüten.

Rachalander, *v. a.* ῥαχὴν πάλιν
τοὺς ἀγοραστὰς, τοὺς μουτε-
ρίδας, wieder Kunden ver-
schaffen.

Rachet, *m.* ἐναγορά, ἐναγο-
ράσμα, Wiederkau, *m.* -
trous, Verkaufung, Auslö-
sung, *f.*

Rache de gondron, *f.* (mar.)
τὸ κατωκίδισμα τῆς πύουας,
-Zerberesen, *f. pl.*

Rachetable, *adj.* ἀπὸ ῥαχὸς
τὴν ἐναγοράσῃ, wiederkäuflich.

Racheter, *v. a.* ἐναγορῶ, wie-
derkaufen; ἀντρωῶ τῆς αἰ-
χμαλωσίας, loskaufen, aus-
lösen.

Rachitique, *adj.* ῥαχίτικός, mit
der englischen Krankheit (dem
Auewuchs) behaftet; χαλε-
σμένος, μαρμαμένος (λέγεται
διὰ στένεια), zusammenschrump-
fend (vom Geiride).

Rachitis, *m.* (méd.) ῥαχίτις
νόσος (νόσος τῶν ρημάτων ἐλ-
τὸ ὅποιον στρεβλύνεται τὸ
ποδοῖον), englische Krankheit,
f. Biehwuchs, *m.*

Rachinage, *m.* ἀγένημα ἀπὸ
φλοιδῶν, γάλλου καρυδιῶν καὶ
ἀπὸ τρέφει καρυδιῶν (τοὺς
κατὰ μορμὴν μονγῆς), Auf-
braun (Farbe aus den grünen
Aufschalen, der Rinde und den
Blättern des Nussbaums), *n.*

Racinal, *m.* ἔζλον διὰ ῥεσμοῦ,
ἀπορρίπτα ἄλλων ἔζλων,
Grundbalken, *m.*

Racine, *f.* ῥίζα, Wurzel, *f.*

Raciner, *v. a.* ῥίζαν, wurzeln;
βάσαι εἰς βάθυν ἀπὸ αἰλῶν-

δρας καρυδιῶν καὶ, aufbraun
färben.

Racle - boyaux, *m.* *fam.* κατὰ
λατρίης (ἀχαρμὸς συναντή-
σης), schlechter Fiedler, *m.*

Racler, *v. a.* ῥάει, ῥάει, schaben
abtragen; ῥάίζω, τσάβω,
ῥάίζω με ἐνὰ ῥάινον ἐνὰ με-
τρῶν γεμάτων σάβωκα καὶ
ein Messer mit Seifeleier u. d.
Abreiben.

Racleur, *m.* ἐκείνος ὅπου ῥά-
ζει ἀκακῶς τὸ ῥάει, (schle-
chter Fiedler, *m.*

Racloir, *m.* ἐργαλεῖον διὰ ῥά-
σιον, ῥίστρα, Schabstein, *m.*

Racloire, *f.* τὸ ῥάινον, με τὸ
ὅποιον ῥάζουσιν ἐνὰ μετῶν
ὅταν ἐγείνωσε, περιστροφὴ
Steinhölz, *n.*

Rachure, *f.* ἀπόδυσμα, ῥήμμα
Abschabsel, *n.*, Raselstein,
m. pl.

Racole, *m.* στρατολόγῳ, ὁ
ἐπαγγέλμα ἐκείνου ὅπου οὐ
νάει ἀνθρώπους διὰ τὰ τοῦ
καὶ στρατιώτας, ῥάβιν
Werberhandwerk, *n.*

Racoler, *v. a.* στρατολόγῳ, οὐ
νάει στρατιώτας (μὲ βίαν)
με πυνωγίαν), gewaltstän-
oder mit List anwerben.

Racoleur, *m.* στρατολόγος, (ὁ
ὅπου συνάγει με πυνω-
γίαν ἀνθρώπους, διὰ τὰ τοῦ
καὶ στρατιώτας, listiger Wer-
ber, *m.*

Raconter, *v. a.* διηγῶμαι, ἐ-
κählen.

Raconteur, *m.* -euse, *f.* διηγ-
τής, διηγῆται, Erzähler, *m.*
-euse, *f.*

Racornir, *v. a.* στέλλω, κάμ-
ναι.

α στερεός, ή πηξών, ακληρεί-
ων, hart und fähig machen.
σε —, ακληρείνομαι, στερεο-
ύμαι, παύνομαι, sich ver-
härten, sich krümmen, ein-
schlumpfen.

recupit, m. εκείνο όπου έχω
επιστρέψει τις, das Wiederer-
gewonnene.

recupiter, v. a. et se —, v. r.
επιστρέφω, κερδίζω πάλιν
έκείνο όπου έχω χάσει, das
Verlorene wieder gewinnen, sich
seines Schadens erholen.

rade, f. παραθαλάσσιον, αί-
γιαλος, Rhede, f.
radou, m. οξύδα, πλωτή,
Flöße, f., Floß, n.

radier, v. a. (mar.) αληθιάζω
εις τὸ παραθαλάσσιον, auf
die Rhede legen; χωρίζω τὸ
περιττον σιγάρι με ξύλον
έκείνου εις τὸ χεῖμα του άγ-
γίου, ein Maß (mit Getreide)
abstreichen.

radier, m. εκείνος όπου με-
τρή τὸ έλας, Salzmesser, m.

radial, ale, adj. όπου έχει
όχημα άκτινας, strahlend.

radiation, f. άκτινοβολία, das
Strahlen; εξαέρισις, άφείσι-
μον, έξισμον, das Ausstrei-
chen, Ausstragen.

radical, ale, adj. διώδης, δι-
ώεις, Wurzel-; lettres radi-
cales, στοιχεία των πρώτοι-
νων φωνητικών εις τὸ
παράγωγον, Wurzelbuchstaben,
Stammbuchstaben, m. pl.

radicalement, adv. εξ άρχης,
ursprünglich; εκ βάθους, διό-
θεν, von Grund aus.

Radication, f. ήζωμα, das Wurz-
eln.

Radicule, f. μικρή ήζα, Wurz-
elchen, f.

Radier, m. σρωτήρ, σρωτής
του καταβάξτου, Bett n. ei-
ner Schiene.

Radieux, euse, adj. άκτινο-
βολών, strahlend.

Radiomètre, m. (mar.) άκτι-
νόμετρον, ναυτικόν τι έργα-
λείον, δι' ου γινώσκουσιν τὸ
έτος του πόλου, Höhenmesser,
Zafobstabs, m.

Radis, m. ρεπανάκι, Radieschen,
n.

Radius, m. (anat.) στήριξ,
ένα από τὰ δυο πόκακα όπου
είναι από τόν άγκώνα έως
εις τὸ χέρι, Armspindel, f.

Radoire, f. ξύλον εκείνου όπου
μετρή τὸ έλας, με τὸ όπου
τὸ έλας, Streichholz n. zum
Salzmessen.

Radotage, m. παραλαλιά, παρα-
φράσημα, albernes Geschwätz,
n., Gafeln, f.

Radoter, v. n. παραλαλώ, πα-
ρολοζώ, albern reden, gafeln.

Radoterie, f. παραξένος δι-
αλέκτις, albernes Geschwätz, n.

Radoteur, m. -euse, f. εκείνος,
έκείνη όπου παραλαλεί, alberte-
ner Schwätzer, m.; alberte-
ne Schwätzerin, f.

Radoub, m. (mar.) επιδό-
σις κωπών, μερμερί-
σιον, Aufbesserung f. eines
Schiffes.

Radouber, v. a. (mar.) κατα-
ρίζω, διορθώνω τὸ καράβι,
μερμερίζω, ein Schiff aus-
bessern.

Radoncir, v. a. κάμνω απαλώ-
τερον, ηνυφερώτερον, milder,
gelinder machen; καταπραύ-
νω, besänftigen; se —, γίνω-
μαι απαλότερος, ηνυφερώ-
τερος, milder, gelinder wer-
den; καταπραύνωμαι, sich be-
sänftigen.

Radoncissement, m. γλίχισμα,
καλλητέρευσις, μαλάκωσις,
καταπραύνσις, Milderrang,
Vindierung, f.

Rafale, f. όρμή άνέμου, Wind-
stoß, m.

Raffe, v. raffe.

Raffermir, v. a. πάλιν έπιστη-
ρίζω, στερεώνω, κρατώνω,
wieder besetigen, stärken.

Rafferissement, m. στερέω-
σις, έπιστηρίζεις, Befestigung,
f.; σωστή ξαναλαβή, völlige
Wiederherstellung, f.; βεβαί-
ωσις, Bestätigung, f.

Raffes, f. pl. άποκόμματα από
πέτζ, από γυαλί κτλ. Ab-
schnitt(e) n. pl. von Feder, Glas
κτ.

Raffinage, v. affinage.

Raffiné, ée, adj. καθαρισμέ-
νος, λαμπρισμένος, geläutert;
fig. παροξύος, πανουργώ-
τερος, schlau, durchtrieben;
έγκυρημένος (με πολλήν στό-
χαιαν), ausgeklügelt.

Raffinement, m. καθάρισμα,
λαμπρίσιον της λόγικης, Läu-
terung f. des Gedächtn; καθα-
ρισμένη λόγισον, geläuteter
Gedach, Feinspud, m.

Raffiner, v. a. λαμπρί-
νω, λαμνρίζω, feiner machen,
läutern, läutern. v. n. sur
se. λεπτολογώ, στοχάζομαι

(λεπτομερῶς) διὰ τι, λευκὸν ἐξηκριβωμένος, über etwas nachdenken, grübeln, füteln. se —, v. r. γήθημα λεπτότερος, πικρὸν γρηγορότερον, sich zerkleinern, klüger werden.

Raffinerie, f. τόπος ὅπου λαμβάνονται τὴν ἄχαριν, Aufkärserien, Zuckerkaffee, f.

Raffineur, m. ὁ λεπτόνων, λαμβάνων, Verfeinerer, Züchter, m.; ἐκείνος ὅπου λαμβάνει τὴν ἄχαριν, Zuckerkaffee, m.

Raffoler, v. n. fam. τραλίσωμαι, ἀπεροπῶ ἑμέτρω, verspatet sein in —.

Raffolir, v. n. τραλίσωμαι, γίνωμαι τραλός, närrisch werden.

Rafle, f. μία τράμπα σταφύλι, χωρίς ρώγους, Weintraubensamm, m.; εἰς τὸ πικρὸν τῶν κύβων, λέγεται ὅτι καὶ τὰ τρία λόγια (ἡ καὶ δύο μόνον) ἡρώσι τὴν ἀρσέναν τὸν αὐτὸν, Wasch m. im Würfelspiele.

Raffer, v. a. fam. ἀρπάζω βιαιῶς, καὶ ταχέως, wegaffen.

Rafrachir, v. a. καταψυχάζω, ἀροῖζω, abkühlen, erfrischen; ἐνδυναμίζω πάλιν, anarpien, erquicken, stärken; χωρὶς ἄλλων τι ἀπὸ τὴν ἄχαριν (οὐκὼν τὴν μελλών), ein wenig beschneiden (als: die Haare); ἀνανεῖναι, erneuern. se —, ἀροῖζομαι, sich erfrischen; ἐνδυναμίζομαι, erquickē ἢ πίνω τι (δὲ ἐνδυναμώσω), sich erquickē, sich laben.

Rafrachissant, ante, adj. κα-

ταψυχτικός, ἀροῖστικός, erfrischend, kühlend.

Rafrachissement, m. καταψυχτικὸν καὶ ἀροῖστικόν, κατανέμω, ἀροῖσμός, Erfrischung f. und was zum Erfrischen dient; fig. ἀνάρπαισις, ἀνέσις, ἐνδυναμώσις, Erquickung, Labung, f.

Ragaillardir, v. a. χαροποιῶ πάλιν, (einen) wieder fröhlich oder lustig machen.

Rage, f. λύσσα, Wuth, Tollheit, Rasen, f.; faire —, λύσσω, εἶναι μανιακός, rasen, toben; κάμνω ὅσον δίναμαι, βάνω τὰ δύναμαι, sich anstrengen, sein Möglichstes thun.

Ragot, ote, adj. κοντοῦτσικος καὶ χονδρός, kurz und dick; s. m. ἀργυροῖος δύο ἐτών, zweijähriger Kelter, m.

Ragoter, v. n. μουρμουρίζω ἐναντίον τινός, brummen, murzeln.

Ragout, m. καρβέκιον, ἄρτυμα (φραγτὸν ἐτοιμασμένον με ἄρτυμένον ὁρίων), Ragout (Gericht mit kräftiger Würstchen), n.

Ragoutant, ante, adj. ὀρεκτικός, den Appetit erweckend, appetitlich.

Ragotter, v. a. δίδω ὄρεξιν, προσεῖναι ὄρεξιν, den Appetit wecken; fig. παρακινῶ τὴν ἐπιθυμίαν, reizen.

Ragoter, v. a. ἐναντιολογῶ, wider einhaken, zupacken.

Ragrandir, v. a. ἐκνικαλῶ, wieder vergrößern, erweitem.

Ragrée, v. a. ἱσάζω, τελειώνω,

ἡ ἐξὼς εἰς τελειότητα ἐναρμόζω, glatt machen, vollenden, völlig zu Stande bringen. se —, (mar.) προβλέπω πάλιν τὰ χαράματα, sich wieder mit dem Nöthigen versehen.

Ragrément, m. ὁμαλότης, ἰσοκαμία, τελειότητα, τέλειποισις, das Glattmachen, völlige Beendigung, f.

Ragué, adj. (mar.) câble —, σχοινὶ χαλασμένον, ξερασμένον καὶ κομμένον εἰς μέτρος, abgenutztes, aufgedrehtes Tau, m.

Raie, f. ἀράδα, γορμητή, Strich, m.; Vinle, f.; μέγας (εἰς τὴν μεταξὺ τὰ βαρβαρικά κτλ.), Streifen, Streif, m.; χαράγματι, ἀράδα (ἐκ τῆς χαράφας), Furche, Wasserfurche, f.; ἐξωρίσμα τῶν μαλλίων τῆς κεφαλῆς ἐκ τῆς δύο μέτρων κορυφῆς, Scheitel n. der Haare; παρὶς, αὐτί, ὅτι, φάρι τι, Noth (ein Streich), m.; à la —, αὐτί, ἐνὰ μὲ τὸ ἄλλο, ein in das andre gerechnet, durch die Wut.

Raifort, m. ῥάπανον, Rettig, m. — sauvage, χρένον, ἀγριόραπανον, Werrrettig, m.

Railler, v. a. περιγελῶ, πικρῶμαι (τινός), spotten (über einen), aufziehen, foppen, m. Westen haben (einen) v. n. et se de q. c., περιγελῶ (τινός), sich lustig machen, spotten (über etwas); χαρῶμαι, scherzen.

Raillerie, f. περιγέλασμα, πικρολογία, Spott, Spöthieren, f.; Scherz, m.; entendre bien

la —, ἡδέως τὸν τρόπον γὰρ περιγελῶ, γὰρ χαρῶμαι νόστιμῳ, gut zu scherzen wissen; entendre —, πέρνω ἀπὸ χαρῶν, ἡτοίμα δὲν μοι κακοῖς, πέρνω διὰ κείνο ὅπου μὴ λέγει τίς πρὸς περιγέλασιν, Scherz, Späß versteht (d. i. nicht übel nehmen); — à part, χωρίς μεταρῶ, Scherz (Späß) besaite.

Railler, m. —euse, f. περιγέλαστής, χαρῶταστής, πικρολογία, Spöthier, m.; Spöthierin, f.

Rain, m. σύννεγον δάσους ἀπὸ ὕδατος ἔξω, Bränje f. eines Waldes.

Rameau, v. rinceau.

Raine, f. βάρεχος, Grob, m. ramette, v. ramette.

Rainure, f. χαράγματι ὅπου γίνετα εἰς ἀντίθετον διὰ τὸ ἐκ τῆς ἄλλο, Fuge, f.; Falt, m.

Raponce, f. λαζαρόν τι διὰ σαλῆαν, Rapunzel (Pflanze), m.

Raire, v. a. εὐρίσκειν, scherzen.

Rais, m. ἡ ἐκ τῆς τῶν τραχυῶν, Raibische, f.; pl. αἰνῶς (quats), Strahlen, Lichtfackeln, m. pl. — d'or, εἰς τὸν μακρὸν τραχὺ τῶν (χαρῶν) ἀπενεστήσαντων, Spöthier, f. pl. am Spöthieren.

Rais, m. σπαρῶν, Traube, Weintraube, f.; — sec, πικρὸν, Rofine, f.; — d'ours, ἡνιόκ τι σπαρῶν (ἀρτοσπαρῶν), Bärentraube, f.

Raisiné, m. γλυκαστὸν τι ἀπὸ στυγνῶτα καὶ μέλι, Weinberetsmus, n.

Raison, f. τὸ λογικόν (τοῦ ἀνθρώπου), Vernunft, f.; δέξιον, δικαιοσύνη, Recht, n.; λογισμὸς, λόγος, Rechenschaft, f.; αἰτία, Grund, m.; Ursache, f.; avoir de la raison, ἔχω λογικόν, εἶμαι γνωστικός, φρονίμος, Verstand haben, verständig, vernünftig sein; avoir raison, ἔχω δίκαιον, Recht haben; à plus forte —, κατὰ δίκαιότερον τρόπον, τόσον περισσότερον (τύσφ ἄλλων), mit desto größerem Rechte, um desto eher; (math.) λόγος, ἀνολογία, Verhältniß, n.; à raison, κατ' ἀνολογίαν, κατὰ, nach Verhältniß; raison (d'une maison de commerce), ὕψωμα (κοντὸν φέσμα) ἢ ὑπογραφή (πραγματευτικὴ συντροφία), Stima (einer Handlung), f.

Raisonnable, adj. (—blement, adv.) λογικός, ὁ ἔχων τὸ λογικόν, vernünftig; δίκαιος (ἀπὸ ἡμῶν τις γὰρ ἔχηται με δίκαιον), billig; πρέπει, εὐμενής, ἀντίδω; mix —, μεταξὺ μὴ (πρόστατος ὅπου πωλῶται), billiger Preis, m.

Raisonné, ée, adj. λογικός, λογιστικός, ἀρετικημένος εἰς λόγον καὶ ἀποδείξειν, durch Gründe ausgeführt, erläutert.

Raisonnement, m. λογισμός, λογιστικόν, Urtheilskraft, f.; ἐπιχειρημα, συλλογισμός, κρίσις, das Urtheilen, Urtheil, Vernunftschluß, m.; πολυλογία, φλυαρία, Gerede, Geschwätz, n.

Raisonneur, v. a. λογίζομαι, συλλογίζομαι, κρίνω (μετὰ τρόπον λογικόν), vernünftig schließen, urtheilen, reden; πολυλογῶν, φλυαρῶ, viel reden, schwagen; (mar.) — à la patache, δίδω λόγον εἰς ἐκείνον ὅπου ἔχει φυλακιστὴν πλοῦν, διὰ τὸ κατὰ μὲν, δεικνύωντας τὰ μαρτυρικά μου γράμματα, einem Wachtmeister Rechenschaft geben durch Vorzeigung der Seebriefe.

Raisonneur, m. —euse, f. λογιστικός, λογιστής, ὁποῦ συλλογίζεται, κρίνει, der (die) urtheilt, schließt; πολυλογῶς, φλυαρῶς, Schwätzer, m.

Rajeunir, v. n. et v. a. ἀνανεῖναι, κάμνω νέον πάλιν, verjüngen. v. n. γίνωμαι πάλιν νέος, sich verjüngen.

Rajonnement, m. ἀνανεώσις, Verjüngung, f.

Rajustement, m. διόρθωσις ἀσυντάκτων, Ausföhrung, f., Vergleich, m.

Rajuster, v. a. ἐπισκευάζω, ἐκταδιοθύνω, βάνω πάλιν εἰς τάξιν, wieder zurecht richten, wieder in Ordnung bringen; ἐκταδιοθύνω, διαλλάττω (ἐκείνους ἡτοῦ μελλόντων), and-söhnen, versöhnen, vergleichen.

Râle, m. εἶδος ὀρυκτοῦ, Ralle, f.; Wieseläufser (Wogel), m.

Râle, Râlement, m. ἀγχομύχνημα, ψυχοθύμια, σουχάλημα, Röcheln, n.

Ralentir, v. a. ὀργοπορῶ, κάμνω ἄργότερον, langsamer machen; χαυνῶν, ἐμποδίζω, μειρῶν, mäßigen, mindern,

(schwächen, se —, v. r. γίνωμαι ἀσθενέστερος, χαυνότερος, langsamtr, schwächer werden; σμικρύνωμαι, sich vermindern, nachlassen.

Ralensissement, m. χαίνωσις, μαλακωσις, καὶ ἀσθενία, Verminderung, f., Nachlassen, n., Verzögerung, f.

Râler, v. n. ἀγκυμαζέω, βέγγω, ρονχαλίζω, tödseln.

Ralinguer, v. n. (mar.) faire —, ἀλλοστεύειν τὸν ἀνεῳχθὲν ἀνέγχεον τὰ σχοινία ὅπου εἶναι τοῖς ὕδασι τῶν πυνῶν, den Wind schwächen durch Wendung der Saumtaue gegen denselben.

Ralingues, m. pl. (mar.) τὰ σχοινία ὅπου ἔμπαινον τοῖς ὕδασι εἰς τὰ πυνία τῶν καραβίων διὰ τὰ εἶναι δυνατὰ, Saumtaue (an den Segeln), n. pl.

Ralliement, m. συνάθροισις, Wiederversammlung, f., v. rallier.

Rallier, v. a. συνάξω πάλιν τὰ διεσκορπισμένα στρατεύματα, wieder versammeln (die zerstreuten Truppen).

Rallonger, v. a. μακρύνω, κόμω, μακρύτερον, verlängern, länger machen.

Rallower, v. a. ἀναπτύσσειν πάλιν, wieder anheben.

Ramadan, v. ramazan.

Ramage, m. πλούρισμα ὅπου παραστάνει φύλλα κτλ., Laubwerk (auf Zweigen u. s.), n.

Ramage, m. κηλίδωμα (τῶν μικρῶν ποταμῶν), Waldaefelna (der kleinen Flüsse), m.

Ramager, v. n. κηλιδῶ, fliegen (von kleinen Vögeln).

Ramaigrir, v. a. ἐναχαρμάνω, κάμνω πάλιν λιγρόν, wieder mager machen. v. n. γίνωμαι πάλιν λιγρός, wieder mager werden.

Ramas, m. σωρός, πλήθος οὐ τιθεμένων πραγμάτων, Haufen, m., Menge f. unbedeutender Sachen.

Ramasse, f. εἶδος πίνιας διὰ βουνῆ, Bergschlitten, m.

Ramasser, v. a. συλλέγω, συναῖσω, sammeln, zusammenraffen; σηκώνω, πέρνω ἐκείνου ὅπου εἶπαι κατὰ γῆς, von der Erde aufheben; σαρῶ κάτω με ramasse, mit einem Bergschlitten herabfahren, pop. δέγω, durchgräbeln.

Ramassis, m. μάζωμα, σύναγμα, σωρός, Haufen, m., aufgeschüpfte Menge, f.

Ramazan, m. τὸ φαταῖον τῶν Τούρκων, Ramazan (Fastenmonat) der Türken.

Rambour, m. εἶδος μῆλον μεγάλου ξυνοῦ ὅπου γίνεται τὸ καλοκαίρι, Art großer säuerlicher Sommerapfel, m.

Rambourrage, m. προετοιμασία τῶν μακίων διαφόρου βαφῆς διὰ τὰ γίνουιν δοῦχα παροδά, Vorbereitung f. der Wolle zu gemischten Tuchen.

Rame, f. τὸ κομψέ, Ruder, n.; κάμω, χαράκι, πλοῦμα (μὲ τὸ ὅπου ἐν υποστηρίσσον μερικῇ γῆτι), Staden, Stad (um Pflanzen zu stützen), m.; καδέων χαράκι, ἐκείσε mains (κατακλῆς) κατεστὸν ἡνωμένα

ὄμοι, 480 ἢ 500 κόλλαις, Niet (zwanzig Buch) n. Papter.

Rameau, m. κλωνία, κλωνία, Zweig, m.; (anat.) κλωνία, γλῆσσα, Adet, f., Ad (einer Art), m.; dimanche des rameneux, ἡ Κυριακή τῶν ῥαμένων, Palmsonntag, m.

Ramée, f. ἐναθενδράς, κλωνία συμπλεγμέναι, καλὴ κληματική, Randwert, n., Ramet, f.

Ramender, v. n. fam. ξεπέρτω τὴν τιμὴν τινὸς πραγματος, κάμνω εὐθιγρόν, den Preis herunter setzen, wohlfeiler geben. v. n. γίνωμαι εὐθιγρότος, abschlagen, wohlfeiler werden.

Ramener, v. a. ἐπανέγω, ἀναγέλω, γέρω ὅπως, wieder bringen, zurück bringen, zurückführen; πάλιν ἀναγέλω (μὲν ἀναγέτωιν κτλ.), wie der einführen, wieder aufbringen; πάλιν καταπαρῶναι, wie der beschäftigen; Σαυαταρῶν (ἀρῶστων), einen Acanth wieder herstellen; ce cheval se ramène bien, nicht τοῦ ἄλλου γέρει καλὰ τὴν κτῆνάν του, dieses Pferd trägt den Kopf schön.

† Ramenevoir, v. a. ἀναυμνήσκω, crinnerlich machen. † se —, v. r. ἐνθυμούμαι, sich erinnern.

Ramequin, m. τυρόπητα, Käsegebäckenes, n.

Ramer, v. a. στηλώνω, ὑποστηρίζω με χάρακα (γραμμή) flängen, stützen (Pflanzen) v. n. κολλητικῶς, ruderu-

ereau, m. ἀγριοπεριστε-
ρι, junge Fohltaube, f.

ette, f. (impr.) θύκη τις,
Schmuck (der Buchdrucker),

eur, m. κοπηλάτης, Rades-
macher, Radermacher, m.

aux, euse, adj. (botan.)
ὅτι ἔστιν πολλὰ κλωνία, κ-
λαδι κλαδί, mit vielen Ae-
sen, vielen Zweigen.

ier, m. εἶδος ἀγριοπερι-
στερίου, φάττα, Fohltaube, f.
ification, f. (anat.) δια-
ίρησις τῶν κλωνίων τῆς
ἐξας, Vertheilung f. der
Theile einer Ader, Verzwei-
gung, f.

amifier, v. r. διαρρύνει
κλώνους, εἰς κλώνους,
in Aeste vertheilen, sich ver-
zweigen.

illes, f. pl. κήματα, κρή-
ματα, ξερόκλαδι, Reisholz, n.
inguae, adj. (αἰολογ.) δια-
ίρεσις τῶν ἀπακρούς εἰς τὸ κεν-
τρον, μέσση ἐνοτισμένηται,
mittig (von Pferden).

illir, v. a. νοτίω, ὑγκί-
πτε, πάλιν, wieder aufsteigen,
illir, v. a. μετακινῶ,
ἀνίσταμαι πάλιν, wieder er-
stehen. v. anallir.

ouer, v. a. πηστικῶς τὸν
πυροδοχόν (τὸ δέξικον), den
Hornstein fegen, die Esse feh-
zen.

oneur, m. ἱκετικὸς ὁποῦ
ἀντιλεῖ τὰ καλῆναι, ὅπου
ῥαίνει τὰ δεικνῆναι, Schorn-
steinleger, Essefeger, m.

pant, aute, adj. ἐρπετικὸς
ὁποῦ κινῆται κατὰ γῆν, ὅ-
που

τὰ ὀφθαλμοῖς, kriechend; χα-
μερτής (ταπεινὸς κόλως),
kriechend, niedrig, schmeichelnd.

Rampe, f. τὸ μέρος τῆς σκάλας
ἀπὸ τοῦ ὁποῦ ἀναβαίνει τις
ἀπὸ μίαν στίβον εἰς ἄλλον,
Abfag m. einer Treppe; τὸ
κράνελλον τῆς σκάλας, Tre-
ppengeländer, n.; κατηφόρος
τις εἰς ἀρχὴν σκάλας (διὰ
ἀντίθετον πρὸς ὅπου ἔχουν τὰ
ἀνταρτήματα εἰς ἑνὶ διηλο-
τητον τόπον), allmächtiger Ab-
hang m. des Berges, Auffahrt, f.

Rapement, m. ἐρπυσμός, ὁ ἐρ-
πυσμός ἐπὶ τῆς κοιλίας, das
Kriechen.

Ramper, v. n. ἐρπύζω, ἐρπω,
ἀρπάζω ἐπὶ τῆς κοιλίας ἢ
κατὰ γῆς, kriechen; εἰς χα-
μερτής, πολλὴν ταπεινός, τα-
πεινότητος, κατωκάτω ταπει-
νά, kriechen (vor einem) sich
erniedrigen, niedrig schmei-
cheln.

Rampin, adj. m. cheval —,
αἰολογὸν ὅπου πατεῖ μόνον με-
τὰ τὸ ὁπισθεν μέρος τοῦ πετά-
λου, Pferd n., das nur mit
den Hintereisen auftritt.

Ramure, f. τὰ κλάδια τῆς ἐλά-
φου, Hirschgeweih, n.; κλάδοι
δένδρου, Astwerk, n.

Rance, adj. τεργός, ranzig;
m. τεργίασμα, Ranzigkeit, f.,
das Ranzige.

Ranche, f. σκαλοπάτι (τῆς ση-
ματικῆς σκάλας), Sprosse (einer
leiter), f.

Rancher, m. σηματικὴ σκάλα,
κατασκευασμένη ἐκ πλάνης ἔξω ἐκ
τοῦ σώματος τῆς σκάλας, f.

πηγῆνα, Stangenleiter, f.,
Krauthalfen, m.

Ranchier, m. (blas.) τὸ σῆμα
τῆς δουλείας, Senses-
Klinge (in Wappen), f.

Rancie, v. n. τεργιαῖναι, ranzig
werden.

Rançon, f. λύτρον, ἡ τιμὴ ἐξ-
αγοράσεως κτηματιστοῦ, Löse-
geld, n.

Ranconnement, m. ἐξαγορά-
σμα, Verkaufung, f.; fig. ἐξ-
αγωγή τιμῆς πραγματος ὑπὲρ
τὸ δέον, Uebertheuerung, f.

Ranconner, v. a. διορίζω τὴν
ποσότητα ὅπου πρέπει γὰρ
πληρωσθῆναι τινὶ καὶ ἐξαγο-
ρασθῆναι, εἰς Lösegeld fordern;
ἐπιβάλλω τιμὴν πραγματος ὑπὲρ
τὸ δέον, übermäßig fordern,
einen übertheuern.

Ranconneur, m. —euse, f. ὁ
ἐπιβάλλων (ἢ ἐπιβάλλουσα) τιμὴν πρᾶ-
γματος ὑπὲρ τὸ δέον, der (die)
übertheuert.

Rancune, f. μνησικακία, Groll,
m.

Rancunier, ière, adj. μνησι-
κακος, einen Groll hegend.

Randonnée, f. (chass.) περι-
στορή ζωον εἰς τὸν αὐτὸν
τόπον (ὅπου ἔχει τὴν κατοικίαν
του), Kreis m., den ein Wild
um sein Lager macht.

Rang, m. τάξις, ἀράδα, σειρά,
Ordnung, Reihe, f.; Glied
(von Soldaten), n.; ἀξίωμα,
βαθμός, Rang, m.; être sur
les rangs, fig. ἀντιλεῖν με-
τὰ ἄλλους εἰς τὴν ἐπιβουλήν τι-
νος πραγματος, sich mit an-
dern zugleich um etwas bewer-
ben; mettre au — de, συνα-

ριθμῶ με —, unter die Zahl der — setzen, mit dazu zählen.

Rangée, *f.* ἀραδιά, ἀράδα, Reihe, *f.*

Ranger, *v. a.* ἀραδιάζω, τάττω, βάζω εἰς τάξιν, in Ordnung stellen, in Reihen stellen; παρατεῖλω καὶ μετατοπίζω, wegräumen, bey Seite schieben; συνριθμῶ με —, mit zählen zu —, mit rechnen unter —; — la côte, ἀκουεῖν σιμὰ εἰς τὴν γῆν, an der Küste hinsetzen. se —, βάνομαι εἰς τάξιν, εἰς ἀράδα, sich in Ordnung stellen, sich reihen; παραχωρῶ, aus dem Wege gehen; — du parti, du côté de q., στέκομαι εἰς τὸ μέρος τινός, sich auf jemandes Seite schlagen; à l'avis de q., συμφωνῶ εἰς τὴν γνώμην τινός, jemandes Meinung beystimmen.

Ranger, Rangier, *m. v.* renne. Ranguillon, *m.* (impr.) εἶναι τὸ σίδηρον ὅπου κρατεῖ τὴν κόλλαν ἴσων εἰς τὸ τύμπανον τοῦ πιστηρίου, Punkt *f.* am Deckel der Presse.

Ranimer, *v. a.* ἀναζῶ, πάλιν ἐμψυχῶ, wieder beleben; ἐκκαρδιῶ, aufmuntern.

Ranulaire, *adj.* (anat.) veines et artères — es, ἐντολιώτιος, αἱ φλέβαι καὶ ἀρτηρίαι αἱ ὑπὸ τὴν γλώσσαν, die Grofschadern *f. pl.* unter der Zunge.

Ranule, *f.* σίδημα (πιστιάδα) ὑπὸ τὴν γλώσσαν, Grofsches (Schwist *f.* unter der Zunge.

Rapace, *adj.* ἀρακτηκός, reißend; raptivier.

Rapacité, *f.* ἀρακτηκόν, Raubgier, Raublust, *f.*

Rapatelle, *f.* παρὶ ἀπὸ ἀλογότοιχα, roßbärner Jeng, *m.*

Rapatriage, Raptiement, *m.* φιλωσις, διαλλαγή, Wieder- ausöhnung, *f.*

Rapatrizer, *v. a. fam.* φιλοῦν τοὺς ἐχθρονομένους, συμβιβάζω, wieder ausöhnen.

Râpe, *f.* ἐύστρα, ἐρύπη, Reib- ellen, *f.*; εἶδος ὄνυλον (διὰ ἔυλον), Râpel, *f.* ἱμάκπουρον, ἱμάμπρον, Weintrau- denkamm, *m.* Râpes, *pl.* σχι- μάδες εἰς τὸ δέσμα τῶν γο- γάτων (πάθος τῶν ἀλόγων), Râpe (Pferdefranhett), *f.*

Râpé, *m.* σταφύλια ὅπου βάνουν εἰς βουτὴ ἀπὸ κρασί χαλασμένον, διὰ τὰ ξανάληθ εἰς τὴν πρωτίαν του τάξιν, Weintrauen, *f. pl.*, die man in verborkenen Wein thut, um ihn wider gut zu machen; τὸ κρα- σὶ αὐτό, ὡς σταφυλαριὰ, solcher verbesserter Wein, *m.*

Râper, *v. a.* τρῶω, reiben; δι- νίζω (ἔυλον), raspeln.

Rapetasser, *v. a.* ἐπισκευάζω, μπαλάνω, flicken, ausflicken.

Rapetisser, *v. a.* εἰς μικρύνω, verkleinern, kleiner ma- chen. se —, μικρύνομαι, μαζώνομαι (ὡς τὰ μοσκέυ- μένα δοῦχα), eingehen, ein- laufen (als: Zuch).

Rapide, *adj.* (-dement, adv.) ὀρμητικός, ταχύς, ὀληγω- ρός, reißend; schnell.

Rapidité, *f.* ὀρμή, ταχύτης, ὀληγωράδα, Schnelligkeit, *f.*

Rapiécier, Rapiéceter, *v. a.*

βάνω κομμάτια, μπαλάνω, aufstücken, flicken.

Rapiécetage, *m.* μπαλάνια, τοι- σίδιεν, Flickwerk, *n.*

Rapière, *f.* πελιδόν καὶ μαχρὸ σπαθί, alter, langer Degen, Raufbege, *m.*

Rapide, *m.* ἀρακτη, ἄρακτης, Raub, *m.*; Raubetier, *f.*

Rapiner, *v. a.* ἀραάζω, κλέπτω, rauben, stehlen.

Rapineur, *m.* ἐκείνος ὅπου ἀρ- πάζει, λουστρεύει, Raubet, Plünderer, *m.*

Rappel, *m.* ἀνάκλησις, Zurück- berufung, *f.*; (milit.) ἐπιστῶν ὅπου σίδουν κτυπώντας τὸ τύμπανον, διὰ τὰ γενήσθαι ἐ- στρατιώται εἰς τὸν τόπον τῶν, Rappel (bey den Soldaten), *m.*

Rappeller, *v. a.* ἀνακαλῶ, ἐπα- κράζω, wieder rufen; zurück- rufen; zurückberufen; ἐμνήσκω, erinnern; (milit.) κτυπῶ (κρούω) τὰ τύμπανα διὰ τὰ ἐλθόν ἐλ στρατιώται εἰς τὸν τόπον τους, Rappel schlagen (bey den Soldaten).

Rapport, *m.* ἀνακομὴ, Zurück- bringung, *f.*; ἐισοδήμας, πρόσδος, Getrag, *m.* Ein- kommen, *n.*; ἀναφορά, ἐδή- σις (ὅπου δίδει τις δι' ἑν πράγμα), Bericht, *m.*; μετε- τυρία (ὅπου κἀμνη τις εἰς τὸ κριτήριον), Anfechtung, *f.*; ἡ- τησις (εἰς τὸ κριτήριον), An- bringen, *n.*; ὑπαναίρεσις (ὡς τοῖς ὑποταῖς ὑπαναίρεται ἢ εἰς ἄλλους), Klatscherei, *f.*; συναμωρία, ἀναλογία, ἐνωσις, Uebereinstimmung, Uebereinstimmung, *n.*

ιστ, Verbindung, f.; (molk.) λόγος, ἀναφορά, Verhältniß, n.; ἀνοστήσει ὅπου ἀναβιβάζει, ἔπει τὴν ἀπόρριψιν εἰς τὸ στόμα, βέλζιστον, Ausfloßen n. aus dem Magen; παρ — ἂ..., ὡς πρὸς..., in Beziehung auf —, in Ansehung, in Betreff.

Rapportable, adj. (jur.) ἀναμετρός, ὅπου ἡμετέροις ἢ πρὸς αὐτὸν πάλιν καὶ ἀναμετρήσῃ (ἀπὸ μὲν κληρονομία), was (von einer Erbschaft) wieder herbergeschaft werden kann oder muß.

Rapporter, v. a. ἐπανακομίζω, φέρω πάλιν εἰς τὸν πρῶτον τόπον, wiederbringen, zurückbringen; ἀναφέρω, δίδω εἰδέναι, εἰδοποιῶ, παρουσιάζω, δηγῶμαι, Bericht erstatten, berichten, vortragen, erzählen; εἰδοποιῶ χρονιάς, hinterbringen; φανερώω, φανερώω, φανερώω εἰς μέλλου (ἐκείνῳ ὅπου δὲν ἐγγε-
ν), ausplaubern, flathen; φέρω πρῶδημα, κέρδος, einbringen, einbringen; — ἂ γε., ἀναφέρει εἰς τι, auf etwas beziehen; κατακενῶς τι κατε τι, etwas nach etwas einrichten; παρέρω, κατέγω τι ἀπὸ τι, etwas wovon herleiten, herführen; ἐξγνώς (δόξω κτλ.), davon fragen (Ruhm etc.). v. n. βένωμαι, aufsteigen (aus dem Magen). so —, v. r. ἂ γε., ἀναμετρώμεν εἰς τι, sich beziehen auf etwas; παρομοιάω, ἀναμνησκώ, überein kommen, ähnlich seyn; s'en — ἂ γε., ἀναμετρώμεν εἰς τινα, εἰς

τὴν μετρώμεν τινός, sich auf einen beziehen; s'en — ἂ γε., εἰς τι, πέρω τι εἰς μετρώμεν ἢ βελίζω, sich beziehen auf etwas; je m'en rapporte ἂ vous, ἀφηνεύω ἢ ἐμπιστεύομαι, εἰς τὴν ἐκείνου σου, ich lasse es auf Sie (auf Ihre Urtheil) ankommen, ich verlasse mich darin auf Sie.

Rapporteur, m. ἐκείνους ὅπου ἀναφέρει τὴν ἐπὶδρασίαν μίξις κτλ., Berichterstatter, m.

Rapporteur, m. -euse, f. ἐκείνους (ἐκείνη) ὅπου διὰ κακίας, ἢ ἀπλοτήτα ἀναφέρει ὅσα ἴδεν ἢ ἤκουσεν, Angeber, Klätischer, Ohrenbläser, m.; -tin, f.

Rapprendre, v. a. ἐπαναμαθάνω, wieder lernen.

Rapprovoiser, v. a. ἡμερώνω πάλιν τὸ ὥρον, wieder jahm machen.

Rapprochement, m. ἐξαναλησιάζω, Wiedertannäherung, f.; ἔνωσις, Vereinigung, f.; διαλλαγή, Ausöhnung, f.

Rapprocher, v. a. ἐξαναλησιάζω, πλησιάζω σμώτερα, wieder nähern, näher zusammen rücken; ἐνώω πάλιν, φιλώω πάλιν, wieder vereinigen, wieder versöhnen.

Rapsodie, f. ῥαψωδία, Rhapsodie, f.

Rapsodiste, m. ῥαψωδός, Rhapsode, m.

Rapt, (τὸ τὴν) m. ἀρπαγή κόπος, ἢ ῥύον, Menschenraub, m., Entführung, f.

Râpure, f. ῥύσις, Abgeriebenes,

n.; ῥυτίσματα (ἀπὸ ῥύλα), Rapselpläne, m. pl.

Raquésier, m. ῥακίνας ὅπου κατασκευάζει τὰ raquettes, Rackettenmacher, m.

Raquette, f. ῥακίτη τῆς σφαίρας, ἐργαλείον μὲ τὸ ὅποιον δύνανται τὴν σφαίραν, Racket (zum Ballspiele), n.; λεπτόν σεντίδι ὅπου δένουν εἰς τὰ ποδάρια καὶ γλιστροῦν μὲ αὐτὰ πολλὰ δόληγγορα ἐπ' αὐτὸν εἰς τὰ χιόνια, Schneeschlittschuh, m.

Rare, adj. σπάνιος, selten; ἀραιός, μὴ πυκνός, dünn, nicht dicht; περὶξενός, sonderbar, seltsam.

Raréfactif, ive, Rarefact, adj. ὅπου ἔχει ἰσχύιν καὶ ἀραιώσῃ, verdünnend.

Raréfaction, f. ἀραίωσις, Verdünnung, f.

Raréfier, v. n. ἀραιώω, verdünnen.

Rarement, adv. σπανίως, selten. Rareté, f. σπάνις, σπανιότης, ἔλλειψις, Seltenheit, f., Mangel, m.; σπάνιος, περιέργον πράγμα, feltene Sache, eine Seltenheit.

Rarissime, adj. sam. σπανιώτατος, sehr selten.

Ras, as, adj. ἐξαγασμένος, geschoren; χοιρόμαλλος, λεβρός, kurbärzig; rase campagne, ἴσον πεδῖον, ebenes Feld, n.; mesure rase, μέτρον ἐκείνων τῶν πραγμάτων ὅπου δὲν ἐπερέχουσι τὸ μέτρον, ἀλλὰ ὡς ἴσους εἰς τὸ μέτρον τοῦ γέλλους τοῦ ὀργέου, gestrichenes Maas, n.

Ras, m. εἶδος μαλλινῆς τριχέως, Rasch (ein Vollenzug), m.

Rasade, f. ποτήρι γεμάτων ὡς εἰς τὴν χελεῖν, gefüllten vollen Glas, n.

Rasein, m. καταδύσισμα (ἀνανώματος), Schreibung (von Festungswerten), f.

Raser, v. a. ξυρίσκειν, ξυραφίζω, ξουραφίζω, κουραύω, scheren, barbieren, rasieren; καταδύσκειν, niederreißen, schleifen; περὶ αἰμά τινός ταχέως, vorbei streifen, anstreifen, nahe vorbei gehen. v. n. (des chevaux) qui rase, (αἰλόγον) ὅπου δὲν δείχνει πλέον τὰ ἐρη των, (von Pferden) die Annäherung verlieren. se —, ξουραφίζομαι (μακροπεριζομαι) μόνος μου, sich barbieren, sich rasieren; (chass.) κατακάθημαι (λέγεται διὰ τοὺς λαγούς), sich ducken (von Haken).

Rasibus, adv. fam. αἰμά αἰμά, dicht daran, ganz nahe daran hin.

Raseir, m. ξυράφι (ξουράφι), Barbiermesser, Scheermesser, n.

Rassasiant, ante, adj. χορτασιζός, sättigend.

Rassasiement, m. χορτασμα, χορτασις, Sättigung, f.

Rassasier, v. a. χορταίνω, sättigen.

Rassembleur, v. a. συναΐζω, versammeln; μαζώνω, zusammen bringen, sammeln; ἐνωῶν καὶ ἐνωπεύω, wieder vereinigen, wieder zusammen fügen.

se Rasseoir, v. r. κατακαθίζω,

sich wieder setzen; ἡσυχάζω, καταλαμβάνω, sich wieder erhalten.

Rasséréner, v. a. αἰθριαίνω, γαληνῶ, sich wieder aufheitern.

Rassis, ise, part. v. rasseoir.

Rassis, ise, adj. pain rassis, φρωμί μπαγιατίτικον, altbackenes Brod, n.; du sang —, αἷμα κατακαθισμένον, μη τετακωμένον, δηλαδή με ἡσυχάζαν, ruhiges Blut, n.

Rassis, m. παλαιὸν πτεῖλον τοῦ αἵλου, ὅπου ἐκ δευτέρου καρφώσους, altes wieder aufgeschlagenes Hufeisen, n.

Rassoté, ée, adj. fam. — de, ὅπου τρελάνεται διὰ —, ὅπου ἀγαπᾷ ὡς εἰς τρελὰς, vernarrt seyn in —.

Rassurer, v. a. ἀσφαλίζω, ὑποστηρίζω, ἀκουαῖω, bestelligen, flößen; κάμνω ἡσυχον, ἀναπαύω, ἡσυχάζω, beruhigen, Muth einsprechen. se —, v. r. βεβαιώνωμαι, λαμβάνω θάρρος, ἡσυχάζω, sich beruhigen, Muth fassen.

Rasure, f. ξυράσισμα (τοῦ μαλλινῶν), Abschneiden n. der Haare.

Rat, m. (μεγάλος) πορτικός, Rater, Ratte, f.; fig. ce fusil a pris un —, τὸ τουφέκι δὲν ἐπάτησε ἡσυχίαν, die Kugel hat verlegt; il a des rats dans la tête, ἔχει κακούς (παράξενους φρονήσεις) εἰς τὸ κεφάλι, er hat Grillen, wunderliche Einfälle.

Ratafia, m. ποτὶν n. ἡπὶ ἡσυχίᾳ καὶ ἡσυχίᾳ, ἡσυχία κτλ.

ζάχαρι καὶ κανέλα, R. m.

se Ratatiner, v. r. ἐκρωμαζομαι, zusammen setzen.

Rate, f. σπλήνα, σπλήν, n.

Râteau, m. κτένι κηροτρυγκιῶν, τρυγκιῶν, κτεν, m., Harle, f.

Râtelée, f. ὅσον χορτασιζομένη μία τρυγκιῶν, κτεν voll.

Râtelier, v. a. συναΐζω τὰ τρία μετὰ τὴν τρυγκιῶν, κτεν; barben.

Râteleur, m. μαδωτός, θημιονάξ, τὸ χορταίνω τὴν τρυγκιῶν, Harle.

† Râteleux, euse, adj. κείμενος εἰς τὴν πᾶν σπλήνα, mäßig.

Râtelier, m. καρχαρία ὅποια βίωνται τὸ χορταίνω τὰ αἰσθητικά, Rause (im Pfeulen), f.; ἔσλον με κερῶν τὸ ὅπου χορταίνω τὰ ματα, Kleiderleiste, f.; derholt, n.; fam. γουρμυρόδοντος, das Weibh, die lichen Böhne.

Rater, v. n. (διὰ τὰ τουφεκία) δὲν πᾶνι φωνῇ ἀνάντε, (von Gewehren) sagen; v. a. ἀποταχύνω πωτας, fehlen, nicht seyn.

Ratier, m. -ière, f. φαράξενος, ἀλλόκοτος, R. länger, m.; — ein, f.

Ratière, f. παγάς (ἐν δὲ διὰ μεγάλους πορτικούς), zersplittern, f.

Ratification, *f.* κέραισις, επι-
κύρωσις, Bestätigung, Bestä-
tigung, *f.*

Ratifier, *v. a.* κυρώσ, επικυρώσ,
bestätigen, ratificiren.

Ratune, *f.* μάλλον τι, Ratin
(im Wollengang), *m.*

Ration, *f.* αιτηρέσιον (κιοθημε-
ρων) στρατιώτου, tägliche
Portion *f.* für Soldaten; κα-
θημερινή τροφή δια τὰ ἄλ-
γα, tägliches Futter *n.* für die
Pferde.

Rational, *m.* τὸ ἐπιστήμιον
ὅπου ἐκφέρει ὁ ἀρχιερεὺς τῶν
Ἰουδαίων, Brustschild *n.* des
(himaligen) jüdischen hohen
Priesters.

Rationnel, *elle*, *adj.* (astron.)
horizon — *el*, ὁ νοτιο-ὄριζων,
der wahre Horizont; (math.)
λογικός, rational.

Ratiser, *v. a.* ξαναθαυρίζω, ἐκ-
καθαρίζω τοὺς θαλάους ἐπὶ
τῇ ἡρωίᾳ, wieder ansäubern
(die Feuerbrände).

Ratissier, *v. a.* ξένω, ξέναι, ξένω,
jüden, abschaben, abkratzen.

Ratissoire, *f.* ξύστρα, σίδηρον
διὰ ξυστμον, Schabeisen, *n.*,
Ratze, *f.*

Ratissure, *f.* ξύσμα, Abschabsei,
n.

Raton, *m.* κυμακόν τι, με τούτ,
Art Aalefischen, *n.*; ποτι-
χάκι, kleine Raze, *f.*; mou-
pelt —, ἀγαπητὸν παιδίκι
μου, mein Mädschen (zu ei-
nem Kinde).

Rattacher, *v. a.* πάλιν δένω εἰς
τι, wieder anbinden *n.* (v. at-
tacher).

παύσθαι, wieder erwischen,
wieder einfischen.

Ratrapper, *v. a.* ξαναπιάσ,
wieder erwischen.

Rature, *f.* τὸ σβρομένον με τὸ
κοινὸν, ἢ τὸ ξισμένον, das
Ausgeschliffene, Ausgefachte.

Raturer, *v. a.* σβύν με τὸ κοιν-
όν, ἢ ἐνὶ τῷ γεγραμμένον,
ausfischen, aufkratzen.

Rauche, *f.* βραγχύλασμα, Rau-
hheit (der Stimme), *f.*

Rauche, *adj.* βραγχός, rauh
(von der Stimme)

Ravage, *m.* ἐρήμωσις, λεηλα-
σία, Verberung, Verwüstung,
f.; *fam.* ἀταξία, Unordnung,
f.

Ravager, *v. a.* λεηλατῶ, ἐρη-
μώω, verheeren, verwüsten.

Ravalement, *m.* πηλομα τοῦ
τοίχου, das Bewerfen einer
Mauer.

Ravaler, *v. a.* πάλιν καταπί-
νω, wieder hinunter schluden; χα-
μηλῶν πάλιν, wieder niedri-
ger machen; — un mur, πη-
λῶν καὶ ἀβεστῶν τὸν τοί-
χον, eine Mauer bewerfen;
— un arbre, κόπω τὴν κο-
ρυφήν ἐνός δένδρου, einen
Baum fügen; — le cuir,
λεπταίνω τὸ περὶ, das Leder
dünne machen; συμκρύνω, vers-
tingen; ταπεινῶν, demü-
thigen; se —, *v. r.* ταπεινώ-
νεται, sich erniedrigen, sich
demüthigen.

Ravandage, *m.* μπάλωμα, das
Gladen.

Ravauder, *v. n.* μπαλῶναι, flits-
chen, *fam.* ἄραρον εἰς τὸν τό-
πον, flitschen.

Ravine, *f.* ἐλέγγω, ἐροχλῶ
μετὰ λόγῳ ἀπὸ πρὸς ἀνὰ
μοστέ, ausfischen, ausfimi-
schen; ἡ ἐνὸς ἄλλοι τῶν ἄλ-
λων, dummes Zeug plaudern,
salabern.

Ravannerie, *f.* ὁμιλία μικρο-
πρεπῆς, ἐδολεσχείη, dummes
Geschwätz, *n.*, Salabaderie, *f.*

Ravaudier, *m.* —euse, *f.* ἐκεί-
νος (ἐκείνη) ὅπου μπαλῶναι
παλαιὰ φρεσμάτα, Filder,
m.; —rin, *f.*; φλόαρος (ὁ, ἡ),
Schwäger, *m.*; —rin, *f.*

Rave, *f.* γογγύλη (ὄρεα καὶ φυ-
τὸν), Rade, *f.*

Ravelin, *m.* προτεχισμά τι εἰς
σῆμα ἡμῶν σελήνης, Rave-
lin, Wallstift (eine Vorstanz-
ze), *n.*

Ravenelle, *f.* ἄνθος τι, τὸν κί-
τρινον, Rad, Radstod, *m.*

Ravi, *ie*, *part. v.* ravir.

Ravière, *f.* τόπος φυτευμένος
ἀπὸ γογγύλων, Rübenaeder,
m.

Ravigote, *f.* ῥομήν ἀπὸ πρά-
σινης βοτάνης κτλ., Bräbe von
grünen Kräutern.

Ravigoter, *v. n.* πρ. ἐνδυνα-
μῶν πάλιν, wieder stärken.

Ravilir, *v. a.* ἀρρετώνω, κατα-
φρονῶ, ξεουθενοποιῶ, ver-
ächtlich machen, schänden.

Ravin, *m.* λάκος ὑπὸ πλημ-
μύρας, Schluchte, *f.*; δρόμος
βαθὺς καὶ βαθύλος, Gohlweg,
m.

Ravine, *f.* πύλας γινόμενον
ἀπὸ ἀγνῶτων καὶ βλαπ-
τῶν ὑδάτων τῶν βοτάνων, Re-
nenbach, Giesbach, *m.*; δρόμος

Ravine, *f.* πύλας γινόμενον
ἀπὸ ἀγνῶτων καὶ βλαπ-
τῶν ὑδάτων τῶν βοτάνων, Re-
nenbach, Giesbach, *m.*; δρόμος

Ravine, *f.* πύλας γινόμενον
ἀπὸ ἀγνῶτων καὶ βλαπ-
τῶν ὑδάτων τῶν βοτάνων, Re-
nenbach, Giesbach, *m.*; δρόμος

Ravine, *f.* πύλας γινόμενον
ἀπὸ ἀγνῶτων καὶ βλαπ-
τῶν ὑδάτων τῶν βοτάνων, Re-
nenbach, Giesbach, *m.*; δρόμος

Ravir, v. a. ἀρπάζω, rauben, entführend; fig. προξενῶ θαυμασμόν, έκστασιν, έκστατικήν χαρὰν, hineinreißend, entzücken; à —, θαυμαστικός, zum Entzücken; être ravi d'admiration, είμαι έξω του έκταστού μου από τον θαυμασμόν, außer sich von der Bewunderung, vor Erstaunen; être ravi, υπερχαίνομαι, entzückt, höchst erfreut seyn.

Raviser, se —, v. r. μεταβάλλω γνώμην, seine Meinung ändern, sich anders besinnen.

Ravissant, ante, adj. ἀρπάζτικός, raubend, rißend; fig. όπου προξενεί θαυμασμόν, έκστασιν, hineinreißend, entzückend.

Ravissement, m. ἀρπαγή, Raub, m., Entführung, f.; έκστασις, έκστατική χαρά, Entzücken, n.

Ravisseur, m. ἄρπας, ως ἐπὶ τὸ πλείστον, εκείνος όπου ρίβει ήρπασιν γυναίκα, κόρη, κλέβει, Entführer, m.

Ravitaillement, m. ἐμβασιμα τωπογραφίας εἰς πόλιν, Verproviantirung f. einer Stadt.

Ravitailleur, v. n. εἰσέρω πάλιν τωπογραφίας εἰς μίαν πόλιν, wieder verproviantiren (eine Stadt).

Raviver, v. a. ἀναζωπυρῶ πάλιν, wieder auffrischen.

Ravoir, v. a. ἐκμαρῶ, ἀναλαμβάνω, wieder haben, wieder bekommen; se —, v. r. fig. ἐκκαταρῶν τὰς δυνάμεις μου, sich wieder erholen, wieder an Bekommen kommen.

Rayer, v. a. χαρακκῶν, κάνω χαραγματικές, Ritz machen; αὐτὸν τὰ γεγραμμένα, ἀντὶ σφίχων, durchstreichen (das Geschriebene); — au fusil, χαρακκῶν τὴν λάμψαν τοῦ τουφεκίου, einen Flintenlauf streichen; étoffe rayée, μετακτῶν ἀκρωτῶν, streifenmännchen, gestreiftes Seidenzeug, n.

Rayon, m. ἀκτίς, ἀκτίνα, Strahl, m.; ἀκτίνα τροχού, Radspolche, f.; ἀλλὰ ἐκ ἐργασμένης γῆς, Furche, f.; — de miel, κηρύθρα τοῦ μελιού, μέλιπιτα, Honigschabe, f.; (geom.) ἡμιάκτιον, Salbmesser (Radius), m.; rayons, pl. αἱ διαγραφαι στίσεις τῶν ἀκρωτῶν, κτλ., Fächer n. pl. in einem Strahle.

Rayonnant, ante, adj. ἀκτινοβολῶν, strahlend, glänzend.

Rayonnement, m. p. u. ἀκτινοβολία, das Strahlen, n.

Rayonner, v. n. ἀκτινοβολῶ, strahlen, glänzen.

Rayure, f. ὁ τριπλὸς τῆς θέσεως τῶν αὐτῶν, ἡ βέργαις μετακτῶν, κτλ., das Gestreifte, die Streifen m. pl. in Seidenzeugen; τὸ χαρακτῶν τῆς λάμψης ἐνός τουφεκίου, Zug m. eines Flintenlaufs.

Réaction, f. ἀντιέργεια, Gegenwirkung, f.

Réagir, v. n. ἐντινερῶ, entgegen wirken.

Réal, ale, adj. galère réelle, τὸ πρῶτον κτερογόν τοῦ βασιλέως, königliche Galeere, βασιλική γαλῆρα.

Réalgal, m. στανδαράχη μιτάλική, Mauschgelb, n.

Réalisation, f. πραγμάτευσις ἀποδείξις, έκτέλεσις, Bewerthstellung, Verwirklichung, f.

Réaliser, v. a. ἐμπροκτῶς ἀποδείκνῶ, έκτελῶ, bewerthstellen, verwirklichen.

Réalité, f. πραγματική ύπαρξις, Wirklichkeit, f.

Reappréciation, f. ἐκκατίσησις, πρὸς μίαντος, νοήματα (gē) τιμήσις) Schätzung, f.

Reassignation, f. δεύτερη κώλεσις ἐνώπιον δικαστηρίου, nochmalige Vorladung vor Gericht.

Reassigner, v. a. προκαλῶ πάλιν εἰς τὸ κτετήριον, nochmal vorladen; μεταβάλλω τὴν πρῶτον διορίσιν, die vorige Anweisung ändern, von neuem anweisen.

Reâtelier, v. a. ἐκταπνῶν τὸ ἄλογον εἰς τὸ ἐμφεῖ, wieder aufspannen (die Pferde).

Reâtu, in —, ἐν κατασπῶνι ἐνόχῳ, in Anklagestand.

Rebaptisans, m. pl. ἀναβαπτισταί, Wiedertäufer, m. pl.

Rebarbatif, adj. ἀδόστηρός, αγῆρος, mürbisch, rauh.

Rebâtit, v. a. ἀνακοδομῶ, ἐκκατῶ, wieder bauen.

Rebâttre, v. a. πάλιν κινεῖν, wieder schlingen; ἐπισκευάζω, ἐπισδιορθῶναι, verbessern; πατολογῶ, das nämliche wiederholen.

Rebâudir, v. a. χαίρειν τὸ σκυλί, die Hunde liebhaben.

Rebelle, adj. ei m. ἀποστασί, ἀπειθεία, ἀκαταστάσις.

aufrechterisch; Aufrechter, Em-
pöret (Rebell), m.

se Rebeller, v. r. ἀπασιτάω,
καρῶ ἐναντίαςταίν, sich em-
pören (rebelliren).

Rebellion, f. ἀποστασία, ἐπα-
νστάσις, Aufruhr, m., Em-
pörung, Rebellion, f.

se Rebequer, v. r. ἀποκρίνομαι
ἀντιδωρὶς εἰς ἑαυτὸν πρὸς ἐν
χρηστώ πέδω, sich wieder-
sprechen, sich widersprechen.

Reblanchir, v. a. ξανσπρίζω,
wieder weissen.

Reboire, v. a. ξαναπίνω, wie-
der trinken.

Rebondi, ie, adj. στρογγυλού-
τως ἀπὸ τὸ πάχος, did,
rund, fett.

Rebondir, v. n. ἀναπηδῶ, zu-
rückspringen, wieder aufspringen.

Rebondissement, m. ἀναπήδη-
μα, das Zurückspringen, Zu-
rückspringen.

Rebondir, m. ἐξώχειλον, χεῖλος
ἐξήλον, Rand, m., Randlei-
ste, f.; ἄκρα διαπλωμένη (q o-
ρίστως κελ.), Umschlag, Auf-
schlag (an einem Kleide ic.)

Rebollar, v. a. βάλλω πάλιν πε-
ντήμην, wieder neu einfallen.

Rebocher, v. a. ξαναστομά-
ζω, wieder aufstopfen; se —,
v. r. λυγίζω (ὡς ἡ μύτη τοῦ
μαγειροῦ κελ.), sich umlegen
(als: die Spitze eines Messers
ic.)

Reboiser, v. a. παταρεύω (τὸ κε-
πέλλω), aufspannen (den Hut.)

Rebougeonner, v. n. ξαναπέ-
ζω, ξαναπρίζω, wieder ausschla-
gen, wieder Anspen treiben.

Rebours

Gegenstrich m. der Haare; τὸ
ἀντιπάλιν, τὸ ἀντιστραμμέ-
νον, Gegenthell, Widerspiel,
n.; adj. v. revêchie; ἄ —,
ἀντίποδα, verkehrt.

Rebottanner, v. n. ξαναπηδῶ-
ναι τὰ κορμιά, wieder zu-
knöpfen.

Rebrasser, v. n. v. retrousser.

Rebroder, v. a. ξαναπεντῶ, wie-
der sticken.

Rebroniller, v. a. ξαναμπρι-
δέω, wieder verwirren.

Rebrousse, m. rebroussoir, f.
βοῦτρε με τὴν ὅπλιν ἀνα-
στρέφειν τὸ γνόδι τῶν βοῶ-
ντων, Krabbüsche (zum Auf-
aufstossen), f.

Rebrousser, v. a. ἀνατρέχω,
ἀντιστρέφω, κεντῶ εἰς τὸ
ἀντίτροπον, wider den Strich
kämmen oder büfsten; — che-
min, etc. n. rebrousser, πρέ-
φωμι, γρηίζω ὅπισθ' εὐδὺς,
ἀναποδίζω, plötzlich wieder
umkehren; ἄ rebrousse-poist,
ἀντιστροφῶς τῇ θέσει τῆς τρι-
χὸς, ἀντρέχω, wider den
Strich; ἀντιστραμμένως, ἀντί-
ποδα, verkehrt.

Rebroyer, v. a. ξανατρέφω,
στοματίζω πάλιν, wieder zu-
reiben, wieder gersthen.

Rebrunir, v. n. ξαναγοαλίζω,
wieder glätten, wieder poliren.

Rebuffade, f. κακὴ ὑποδοχή,
ἀποβολὴ με ὕβριν καὶ κατα-
φρόνησιν, das Anfahren, An-
schmauchen.

Rébus, m. ἀλληγορία (διὰ μί-
σιν ἀναγραμματισμοῦ), An-
spielung (durch Verlegung von
Buchstaben ic.)

ἀστενούς, ἀσποτον παρῶν
εἰς τὸ λόγιον, schlechte, albert-
nes Wortspiel.

Rebat, m. ἀποδῶναις, ἀπόκρι-
σις με τὴν ὅπλιν ἀποδῶναι
τις π. abschlägige Antwort,
Abweisung; ἀποδῶναις,
ἀνέκον πρόβημα, ὅπου δὲν
ἔλκει, Anwurf, Wrat, m.

Rebutant, ante, adj. ὀζηρὸς,
κοπιωτικός, beschwerlich; ἐγ-
δης, ἄχαρις, verdrießlich, un-
angenehm.

Rebutter, v. a. ἀποδῶναις, ἀπο-
βάλλω ὑπεροπτικῶς, (über-
müthig) abweisen, von sich
weisen, abweisen; ἀποδῶναις,
ἀποβάλλω (ὡς ἔχρη-
στον), auswerfen, verwerfen;
ἀντίδω, ἀπερεῶζω, widrig
sein, missfallen; se —, ἀπο-
κρίνω, δὲν ἔχω πλέον θάρ-
ρος (τὰ καὶ οὐ τι) ἐναντι-
ωρομαι, ἀνδ' ἔδεομαι, sich ab-
schrecken lassen, widerständig
sein.

Recacher, v. a. πάλιν κρύπτω,
wieder verbergen.

Recacheter, v. a. ξαναβουλί-
ζω, wieder versiegeln.

Récalcitrant, ante, adj. ἀντι-
λακτίζω, ὅπου ἐναντιώνεται,
τοχυρόνυμος, widerständig,
hartnäckig.

Récalcitrer, v. n. ἀντιλακτίζω,
τοχυρόνυμος, ἐναντιώνομαι
πισηματικῶς, hartnäckig wider-
streben.

Récaler, v. a. ἀντιπρίζω τὸ ζύλον,
τὸ σανίδι με τὸ ὀκανον ἀπ' οὗ
ἐτελεκτήθη, glatt hobeln
(ein. Reboisieres Bret).

recapitulation, *f.* ἀνακεφαλαιώσεις, kurze Wiederholung, *f.*

recapituler, *v. n.* ἀνακεφαλαιῶν, ἀνακεφαλαιώνω, in der Kürze wiederholen.

recarreler, *v. a.* ξαναστρώνω τὴν στράταν, wieder pflastern; ξαναβάνω τὸν πύτην εἰς τὸ πατοῦν, εἰς τὰ ὑποδήματα, wieder besohlen.

recasser, *v. a.* σκαλίζω τὸ χωράφι, ὁρῶναι εὐδὺς ὁποῦ δεικνύσῃ, wieder umackern (nach der Ernte).

recassis, *m.* χωράφι σκαλισμένων εὐδὺς μετὰ τὸ θρύψμα, wieder umgeackertes Feld (nach der Ernte).

recéder, *v. n.* ξαναπαραιτῶ, wieder abtreten.

recélé, *m.* (jur.) κρύψιμον, Verheimlichung, *f.*

recélément, *m.* κρύψιμον κλεψίας, ὑποβολή, Verheimlichung *f.* eines Diebstahls:

receler, *v. a.* κρύπτω, παρακρύπτω (τὸ κλέψιμον πρὸς), καὶ κρύπτω τὰ ὑπάρχοντα (μὴς κληρονομίας), verhehlen (einen Diebstahl); verheimlichen (eine Erbschaft).

recéleur, *m.* —euse, *f.* ἐκείνος (ἐκείνη) ὁποῦ κρύπτει τὴν κλεψίαν, τοὺς κλέπτας, Hehler, *m.*, —ein, *f.*

recemment, *adv.* νεωστὶ, πρόσθεν, neulich, vor Kurzem.

recensement, *m.* (jur.) ἀνακεφαλαιώσεις, ἐξέτασις, ἀκροάσις μαρτύρων, Zeugenverhör, *n.*; ἐπιχωρίως πραγματικὴν παρὰ τοῖς ποιήτορας ἢ ποσότητος, *f.*

τος αὐτῶν, Befichtigung *f.* der Kaufmannswaaren.

Recenser, *v. a.* (jur.) ἀκροάζομαι τοὺς μάρτυρας, Zeugen verhören; ἐξετάζω, κατέχω τὰ πρᾶγματα τῶν πραγματοῦτων, Kaufmannswaaren besichtigen.

Récent, *ente*, *adj.* νεαρός, πρόσκαιρος, neu, frisch.

Recepage, *m.* ἀποκοπή ἀμπέλου (*v.* receper), Kurzschneiden *n.* der Weinstöcke.

Receper, *v. a.* κλαδεύω, κόπτω ὅλα τὰ βλαστάρια τῆς ἀμπέλου ἕως εἰς τὸ κοῦτζουρον, einen Weinstock ganz kurz schneiden; κλαδεύω δένδρον εἰς τὸ δίσκος, ἕως εἰς τὸ κοῦτζουρον, Bäume im Walde ganz abheizen.

Récépissé, *m.* ἡσδοχή, ὁμολογία ἔγγραφος εἰς μαρτύριον ὑποδοχῆς τινὸς πραγματος, Empfangschein, *m.*

Réceptacle, *m.* τόπος συστροφῆς, καὶ ὑποδοχῆς (ἐπὶ κακοῦ λαμβάνεται), Sammelplatz, Zusammenfluß, *m.*, Behälter, *n.*

Réception, *f.* περιλαβή, Empfang, *m.*; ὑποδοχή, ἡσδοχή, Aufnahme, *f.*

Recercelé, *ée*, *adj.* (blas.) κυκλωτός, κυρτός, freisformig, gebogen.

Recette, *f.* λήψις, ἀπολαβή, πρόσδοσις, ἡσδοχή, Empfang, *m.*, Einnahme, *n.*, Einkommen, *n.*; (méd.) ἡ ὁρίζεται, τὸ διόρισμα διατρός, Arzneivorschriß, *f.*, Receipt, *n.*

Recevable, *adi.* ἀποδεκτός

ἀποδεκτός, annehmlich, lössig, gültig.

Receveur, *m.* —euse, *f.* ἄνθρωπος τὰ ἡσδοχία ἐισπραχέν, ὁρῶντος, Einnahmer, Schatzmeister.

Recevoir, *v. a.* δέχομαι, λαμβάνω, annehmen, empfangen; δέχομαι (τινά), (ἐμ)πρᾶναι; aufnehmen; (ἐνέπῳσιν κτλ.). annehmen (einen Eindrud ic.)

Receze, *m.* τελευταία ἀποσφωρίδα, Receß, *m.*; Entschluß, *m.*; le — d'empire, πρακτικὰ τῶν ἀποσφωρίδων (ποτὶ) ἡμῶν, Termination, Reichsabschluß.

Recharge, *m.* ἀνταλλογή τοῦ ὅπου πληρῶναι ὀφείβισι μίαν χαρτίαν, ἐμπροστωρίαν, (ἡ ἀνταλλογή), Rückwechsel, *m.*; de —, ἀποτεθειμένα χαρτὶον ἀνταλλογῆς, vordruckene Briefe.

Rechanger, *v. a.* ξαναμενίω, wieder ändern, wieder setzen.

Rechauter, *v. a.* ξαναπαροῦν, wiederholen (einen Satz).

Rechapper, *v. n.* πάλιν ἀντιπρὸς, ἐκτενερῶνεται, γὰρ, wieder entgegen.

Recharge, *f.* περιστολή, Ueberlast, *f.*; ἐκτενερῶναι, abermaliges Vorkommen.

Recharger, *v. a.* ξαναγεμίζω, wieder laden, *v.* charger.

Rechasser, *v. a.* ξαναμενίω

παύει ἀποδιώγειν, wieder fortschicken, wieder zurücktreiben; *ἐπισυνέρχεται*, *m.* von neuem zusammen, *m.* *θεμελίον*, *m.* *μυζαίοις*, Kohlenpfanne, *f.*, Kohlenbuden, *n.*

ἐπ' αὐτῇ, ἑ, part. v. réchauffer, *ἑ, m.* *μαγειρὸν θερμαίνον*, aufgewärmtes Geschicht, *n.*

ῥευσσὺν, m. *ποῦρος διὰ θερμότητα τῶν μαγειρῶν* *καὶ* *ἐκέρχονται ἀπὸ μαγειρίων*, Wärmofen (in einem Strösaal), *m.*

ῥεχάουσαι, v. a. *ράνω ἐποδήματα καὶ ἐκ δευτέρου*, wieder Schuhe u. anziehen. (*v. chausser*); — *un arbre*, *ῥήτιον ὡς ἡ κορυφή εἰς τὴν ὕψος τοῦ δένδρου*, frühe Erde oder Mist auf die Wurzel eines Baumes werfen.

recherche, f. *ἔρευνα*, *ῥήτης καὶ ἔρευναίς*, Suchen, *n.*, Aufsuchung, Untersuchung, Nachfrage, Erforschung, *f.*; *faire la d'une fille*, *ῥητῶν εἰς γάμον*, um ein Mädchen werden, anhalten; *faire la — d'un paré*, *ἔρευναίς καὶ ἐκέρχων τὸ λυδόμενον*, das Pfaster untersuchen und ausbessern; *faire la — d'un ton*, *ἔρευναίς καὶ μεμετρίῳ τῶν στέγων*, ein Dach untersuchen und ausbessern.

recherché, ἑ, part. v. rechercher.

rechercher, v. a. *ἀναζητῶ*, *ἐπιμαζέω*, nachmalen suchen, wieder suchen; *γυροῦν*, *ἔρευνῶ*, *ἔρευναίς περιέρχων*, aufsuchen,

nachforschen, genau untersuchen; *ῥητῶν, ῥητῶν πρὸ λαβῶν*, ansuchen, anhalten, sich bewahren (um etwas); — *une fille (en mariage)*, *ῥητῶν κόρην εἰς γάμον*, um ein Mädchen werden, anhalten; — *ἑ, ῥητῶν λόγον ἀπὸ τινος διὰ τὴν εἰς τὸν zur Verantwortung, zur Rechtschaffenheit wegen einer Sache; (εἰς τὴν ζωγραφίαν) ζωγραφίζω, δουλεύω, μίαν εἰκόνα καὶ πολλὰ ἐπιμελῶς*, fleißig bearbeiten (ein Gemählde u. c.). *Recherché, ἑ, adj. fig.* *ἐπιμαζέω, μὴ φυσικός, παραποικί τεχνικός*, gesucht, nicht natürlich, gekünstelt.

Rechigner, v. n. *κάνω μούτρα*, *στραβομουτζουνιάζω*, mürrisch, sauer aussehen.

†Rechoir, v. n. *ἐπισπένδω*, wieder fallen.

Rechte, f. fig. *παλινδρομή πέδιλος*, Rückfall, *m.*

Récidive, f. μετεπίστις εἰς τὸ πῆρσιν ἀγέλην, Rückfall *m.* in einen Fehler.

Récidiver, v. n. *μετεπίπτω (εἰς τὸ πῆρσιν ἀγέλην)*, in den vorigen Fehler wieder fallen.

Récipé, m. *διαταγή ἰατροῦ*, *ῥετῆς*, Arznevorschrist, *f.*, Receipt, *n.*

Réceptiendaire, m. *ἀποδεκτός*, *ὅστις παρέρχεται διὰ τὰ ἀποκτίνῃ ἀξίωμα ἢ τὰ συναινευμένη εἰς συντροφίαν τινα*, Candidat, der um ein Amt oder um Aufnahme in eine Gesellschaft ansucht.

Réceptim, m. (chim.) ἐκδοχεῖον, Vorlage, *f.* *Reccipient, m.*

Réciprocité, f. *ἀντιστοιχία, ἀμοιβαίους*, gegenseitiges Verhalten, *n.*

Réciproque, adj. *ἀμοιβαίους, ἀντιστοιχίους*, gegenseitig, wechselseitig; *m.* *τὸ ἀνταπαιρῶν*, Erwidern, Wiedervergeltung, *f.*; *verbes réciproques*, *ῥηματα ἀλλήλων πρὸς ἄλληλους*, gegenseitig thätige Zeitwörter (*verba reciproca*), *n. pl.*

Réciproquement, adv. *ἀμοιβαίους, ἀντιστοιχίους*, gegenseitig, wechselseitig.

Réciproquer, v. n. *ἀνταποδίδω*, wieder vergelten, erwidern.

Réclamer, v. a. *ἐπιμαζέω*, wieder wählen.

Récit, m. *διήγησις*, Erzählung, *f.*; (*mus.*) *v. récitatif*

Récitant, adj. partie récitante, (mus.) μουρῆς, Solostimme, Hauptstimm, *f.*

Récitateur, m. *ἐκείνος ὅπου λέγει τι ἐκ στήθους*, der etwas auswendig herfragt.

Récitatif, m. (mus.) εἰδος ᾠμῆτος μὴ υποκειμένου εἰς μέτρον, ἀλλὰ διηγηματικῶς (ῥητικῶς ἡμετέρως), Recitativ, *n.*

Récitation, f. *ἀπαγγελία λόγου τινός ἐκ στήθους*, ἀποσπῆξις, das auswendig Herfragen.

Réciter, v. a. *ἐκ στήθους λέγω*, auswendig herfragen; *διηγούμεναι*, erzählen.

Reclamation, f. *ἐπαίτησις*, *ἐπιμαζέω*, *ῥητῆς*, Wiederforderung, Zurückforderung, *ἐκ ἐναντίας* (*διὰ τὴν ἐμποδίαν τὴν τὴν*), Einspruch, *m.*

Réclame, m. *ἡ βοή* τῶν κλη-

γῶν διὰ τὰ ἐπιστρέψῃ τὸ ἱερὰ εἰς τὸν τόπον του. **Reconu** m. der Jäger an den Falken, daß er zurückkommen soll.

Réclame, f. ἡ συλλογή, ἡ λέξις ὅπου βρίσκεται κάτω τῆς σελίδος καὶ εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπα-
μένης σελίδος, Quifos (in Bü-
thern), m.

Réclamer, v. a. ἐπικαλοῦμαι, anrufen; ξαναζητῶ (ὡς δέ-
καιον), wieder fordern, in An-
spruch nehmen; ξανακράζω, zurückrufen; v. n. **contre** qd., ἀντιλέγω, ἀντιβῶ, ἐναντι-
ώνομαι (τὰ ἐναντία π), wider-
sprechen, Einspruch thun; se — de q., ἀναγέρομαι εἰς
τινα, sich auf jemanden bezie-
hen.

Réclamer, v. a. (mar.) διορ-
θῶναι (τὸ τλακισμένον κατάρ-
τι), (einen verbrochenen Mast)
ausbessern.

Récliner, v. n. (διὰ πλάκα ὀρο-
λόγια), ἀνακλίνειν ἀπὸ τὸ ὕψος
τοῦ πόλου, (von Sonnenuh-
ren) von der Polhöhe abweichen.

Recloner, v. a. ξανακαρφῶναι,
wieder annageln.

Reclure, v. a. ἐγκατακλέω, ein-
sperrn.

Réclus, use, adj. κλεισμένος
μέσω, eingesperrt. **Réclus**, m.
ἐρημίτης, ἀσκητής, Einsiedler,
Klausner, m.

Réclusion, f. κλείσις (χοράκι)
καλογέρον ἢ καλογρηῖς, Zelle,
Klausel, f.; σφαλισμός, Eins-
perrung, f.

Recogner, v. a. pop. fig. ἀπο-
βάλλω μὲ ἀδυστήριότητα, hart
abweisen.

Recognition, f. ἀναγνώρισις,
ἐρευνα, Erforschung, Unter-
suchung, f.

Recoiffer, v. n. ξανακτενίζω,
wieder frisiren, v. coiffer.

Récotin, m. γωνία, ἀγκυρὴ χρο-
νίου, καὶ παρόμοιος, verbor-
gener Winkel, m.

Récollement, m. ἀνέγνωσις τῶν
μαρτυριῶν ἐνώπιον τῶν μαρ-
τύρων, (v. récoler), **Widerer-
vorlesen** n. der Zeugenansagen.

Récoler, v. n. (jur.) — des té-
moins, ἀναγιγνωσκῶ τὰς μαρ-
τυρίας ἐμπροσθέν τῶν ἰδίων
μαρτύρων διὰ περισσώτερον
ἀσφάλειαν, den Zeugen vor
Gericht ihre Aussagen nochmals
vorlesen.

Récollection, f. ἀνάληψις ἐν-
ταῦ, Fassung, Sammlung f.
seiner Gedanken.

Recollet, m. Φραγκισκάνος δεα-
πόλυτος, (μοναχός), Franz-
ziskaner, m., **Barfüßer**, m.

† **se Récolliger**, v. a. ἀνακαρβῶ-
ναι τὸν ἑαυτόν μου, μωῶν
πάλιν τοὺς στοχασμούς μου,
seine Gedanken sammeln.

Récolle, f. συλλογὴ καρπῶν,
ὄψοισμός, Ernte, **Einsamm-
lung**, f.

Récolter, v. a. συνάξω τοὺς καρ-
πούς, ernten, **einsammeln**.

Recommandable, adj. ἀξιό-
μητος, ἀξιόλογος, empfehlungs-
würth, schätzbar.

Recommandaressa, f. προξε-
νήτρια παραμάνων, ἡ δου-
λευτριῶν, **Mädchenerbinderin**,
f.

Recommandation, f. σύστασις,
Empfehlung, f.; καὶ ὑπὲρ τῶν

ἐξωρίστων προστεταχέ, εἰς τὸν
ἄριστον, Fürbitte f. auf den
Kanzel für Kranke; ἀντίστα-
σις εἰς τὴν ἐλευθερίαν πρὸς
φραγκισκάνους; Empfehlung
eines Gefangenen zu seinem
Hast; γράμμα μετὰ τὸ ὅπου
ἀποστολεῖται μία γενική
κλεισις, ἡ ὅτι, ἐχρηστέα κατὰ
πρᾶγμα, Umlauf wegen gesetz-
licher oder persönlicher Sachen;
lettre de —, ἀποστατικὸν γράμ-
μα, Empfehlungsschreiben, n.

Recommender, v. a. συστήνω
παραγγέλλω, empfehlen, an-
empfehlen; ἀπολαύω μία
κλεισις κτλ. (v. recommen-
dation), durch einen Umlauf
etwas Gefohlener n. anse-
gen.

Recommencer, v. a. ξαναρχί-
νῶ, wieder anfangen.

Récompense, f. ἀνταμοιβή, ἀν-
τιδόδοσις, Belohnung, Be-
geltung, f.; ἀντιπληρωμὴ ὅ-
μιλης, Ersatz, m., **Entschäd-
igung**, f.

Récompenser, v. a. ἀνταμοι-
βῶ, belohnen, vergelten; ἀν-
τιπληρῶναι ζημίαν, entschä-
digen, ersetzen. se —, v. a.
ξαναζητῶ τὴν ἀνταμοιβήν μου
ἐξ ὧν μου, sich schadlos hal-
ten.

Recomposer, v. a. συνδέω το
λίγ, wieder zusammen legen.

Recomposition, f. (chim.) ἐν-
σύνθεσις, **Wiederausamm-
lung**, f.

Recompter, v. a. ἐκρίνω π
λίγ, wieder zählen.

Réconciliable, adj. εὐδαιμό-
νιος, versöhnlich.

Réconciliateur, m. — trice, f.
διαλλάκτης, Versöhner, m.;
— rin, f.

Réconciliation, f. διαλλαγή, ἡ-
λίσσις, Versöhnung, Ausfüh-
nung, f.; καθαρισμός βερ-
γῆς, Wiederein-
weihung f. einer entweihten
Stätte.

Réconcilier, v. n. διαλλάττω, ἡ-
λίσσω, versöhnen, ausführen;
— une église, καθαρῶς να-
ὸν τινα βεργῆς, eine ent-
weihte Kirche wieder einwei-
hen.

Réconduccion, f. (jur.) tacite
—, ἐξουλοῦσθις κατοχῆς
ἐνορίου, χωρίς νὰ ἀνανεώ-
σῃ εἰς τὸν διαρκισμὸν και-
ρῶν, stillschweigende Erneue-
rung f. eines Pachtens oder der
Weiche.

Recondaire, v. a. ξεπροβοῶ,
begleiten, das Geleit geben (ei-
nem Besucher).

Reconforter, v. a. ἐνδυναμῶ-
ναι, πάλιν, wieder stärken.

Reconfronter, v. a. συγκρίνω
πάλιν, wieder zusammenhal-
ten, vergleichen, v. confron-
ter.

Reconnaissable, adj. εὐγνώ-
ριστος, kenntbar, kenntlich.

Reconnaissance, f. ἀναγνώρι-
σις, Wiedererkennung, **Erken-
nung**, f.; εὐγνωμοσύνη, **Er-
kenntlichkeit**, **Dankbarkeit**, f.;
ὁμολογία ἔγκριστος διὰ λόγος,
Verfälschung, f., **Schuldheir**,
m.

Reconnaissant, ante, adj. εὐ-
γνώμων, εὐχαριστος, **erkennt-
lich**, **dankbar**.

Reconnaître, v. a. ἀναγνώριζω,
γνωρίζω, wieder erkennen, er-
kennen; ὁμολογῶ, bekennen,
gestehen; ἀνταμείβω, εὐχαρι-
στῶ, belohnen, erkenntlich
sein; ἀποκατῶ, ξετάζω, aus-
funktischen, **reconnaître**,
se —, συνέρομαι, ἀνταμεί-
βω, εὐχαριστῶ εἰς τὸν ἐν-
τόν μου, sich bekennen, zu sich
kommen; γνωρίζω τὸν ἑαυτόν
μου, τὰς ἀπονοίας μου, με-
τανοῶ, sich selbst erkennen, seine
Sünden bereuen.

Reconquérir, v. a. κερδίζω
πάλιν τι δι' ὧν, wieder er-
obern.

Reconquis, use, part. n. recon-
quérir.

Reconstruction, f. ἀνοικοδό-
μησις, **Wiederaufbauung**, f.

Reconstruire, v. a. ξανακτίζω,
wieder aufbauen.

Reconvenir, v. a. (jur.) ζητῶ
ἐκ κρίσεως κατὰ τοῦ ζητη-
σαντος, eine Gegenklage an-
stellen.

Reconvention, f. (jur.) ξανα-
κρίσις, ζήτημα ἐνώπιον κρί-
σεως κατὰ τοῦ πρότερον ποι-
ήσαντος ζήτημα, **Gegenklage**,
f.

Reconvoquer, v. a. ξανακαλῶ,
ἀνακαλῶ, wieder zusam-
men berufen.

Recopier, v. a. ἀντιγράφω π
λίγ, wieder abschreiben.

Reconquillement, m. στοχο-
γρῆμα εἰς σχῆμα κοχλίου,
τόλμα, **Windung**, f.; Zu-
sammenrollen, n.

Recoquiller, v. a. τυλίττω, στο-
χογρῶν εἰς σχῆμα κοχλίου,

zusammenrollen, **zusammen-
winden**; sam. σηκώνω τὰ πτε-
ρά τοῦ καπλίου, den Hut auf-
kröpfen. se —, v. r. τυλί-
ττωμαι, στοχογρῶνμαι, sich
winden, sich rollen.

Recorder, v. a. μελετῶ, ἀνα-
μνησκῶ, ἀνθυμίζω (ἐκεί-
νω ὑποὶ ἐμῶν ἀπ' ἐξω), sich
überhören (über etwas an-
wendiggelerates); κἀμω γὰ
βεβαιώθῃ τι, διὰ μέσου μαρ-
τυριῶν, etwas durch Zeugen be-
stätigen lassen. († se —, v. r.
ἐνθυμούμαι), sich erinnern).

Recorriger, v. a. ξαναδιορθῶ-
ναι, wieder verbessern.

Recors, m. ἐκείνος ὅπου πενο-
δεῖται τὸν ἐπὶ ἐκείνῳ τοῦ κοι-
τηρίου διὰ τὰ τὸν συμβοηθῆ-
σῃ ἢ τὰ μαρτυρήσῃ εἰς και-
ρὸν κρίσεως, **Begleiter** m. eines
Gerichtsdieners als **Gehülfe**
und **Zeuge**.

Recoucher, v. r. et se —, v. r.
ξαναπληγῶναι, sich wieder nie-
dellegen.

Recoudre, v. a. ξαναδέπτω,
wieder nähen.

Recoupe, f. ἀπόκομμα λίθου,
Abgang von bearbeiteten Stei-
nen; τὸ ἀλεῦρι ὅπου ἐργα-
νται ἀπὸ τὰ ξαναλεσμένα πύ-
ματα, **Aleymehl**, n.

Reconquillement, m. τὸ στένωμα
ὅπου γίνεται εἰς κάθε κατά-
στροφῃ λίθων τεύχους διὰ
περισσότερον στερεότητα, **Eins-
gebung** f. einer Mauer und
Abgang m. der dadurch entsteht.

Recoupette, f. τὸ τρίτον (αὐ-
ρον) ἀλεῦρι ὅπου ἐργα-
νται

- ἀπὸ τὰ πύργα, das belste (schwarze) Kleenmehl.
- Recourir**, v. a. ἐπικαίρω, καταπύλω, στραβῶναι κυλῶντας, umbiegen, krumm biegen. **Recourbé**, ée, adj. κυρπύλος, ἀγκυρωτός, gekrümmt, hakenförmig.
- Recourir**, v. n. ξανατρέχω, wieder laufen; προστρέχω, πέρνω τὴ καταπόνησίν μου εἰς —, seine Anstrengung nehmen zu —.
- Recours**, m. καταφυγή, Zuflucht, f.; ἐτήσιος διὰ ἀντιπληρωμὴν ἐτήσιος, Regtrif, m., Schadenerholung, f.
- Recousse**, f. ἀνταλλογή, γλύτωση (ἀπὸ τοῦ χρίματός), Wiederabjagung, f.
- Reconnu**, ne, adj. et part. v. recondre.
- Reconvable**, adj. ἐπαναληπτός, ἀκαταρκτός, wieder zu erlangen.
- Reconvenance**, m. ἀνέκτησις, ἐπαναλήψις, Wiedererlangung, f.; ξαναλαβή (ἀπὸ ἀδυνάτειαν), Wiederherstellung, f.; ἀντιδροίσις τῶν δασμίων, Eintreibung f. der Steuern.
- Reconvrer**, v. a. ἐπανακτῶ, ἀνευρίσκω, ἀναλαμβάνω, wieder erlangen, wieder erhalten; προσλογῶ, συνίσω (τὰ δασμια), erheben, eintreiben (Steuern).
- Recrachier**, v. a. πύω (ξερτῶ) πάλιν, wieder speien, wieder ausspucken.
- Récurrence**, f. ἡ πρὸς κατὰ ἀπόλειπαι τῶν καρπῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀξιώματος ἐμυσθιστομένην, einflussiger

- Wesir oder Genoss m. einer freilichigen Pfründe; lettres de —, γραμματεῖ ἀνακαλέσεως, διὰ τὴν ἀποχὴν ἀνακαλεῖ ὁ βασιλεὺς τὸν πρόεδρον του, Abberufungsschreiben (wodurch ein Befandter abberufen wird), n.
- Récitatif**, ivn, adj. εὐρηματικός, τέρας, ἐργόδελιχ, freilich.
- Récréation**, f. εὐρημασίη, τέρας, (τοῦζ. ἐχολήσεις), Ἐτεγδελιχkeit, Erholung, f.
- Récrcer**, v. a. εὐρημαίνειν, τέρας, προσέξω χαράν, ergötzen, belustigen.
- Récrcment**, m. (méd.) τινὰ ἰσχυρὸν (ὡς τὸ σπύλον, ἡ χολή κτλ.) τὸ ὅπως ξαφρονῶνται ἡ ἐργασίαι ἀπὸ τοῦ αἵμα, Flechtigkeiten f. pl., die sich aus dem Blute absondern.
- Recrépir**, v. a. ξανακτῶ με ἀσβεστήν, wieder künfteln.
- Recreuser**, v. a. ξανασκάπτω, wieder graben.
- se Récrer**, v. a. φωνάζω (μετὰ θαυμασμοῦ), ἀνακρῶ, aufschreien, laut schreien.
- Récrimination**, f. ἀντιπρόκλησις, ἀντικατηχησίς, Eigenbeschuldigung, f.
- Récriminer**, v. n. ἀντιπρόκλω, ἀντικατηχησθῶ, den Kläger verflagen, dagegen beschuldigen.
- Récire**, v. a. ξαναγράφω, wieder schreiben; ἀνταποκρίνομαι, wieder antworten.
- Récroisette**, ée, adj. (blas.) croix — ée, ὁ πταυρός του ὁποῖον τὸ κέρατα τελευτῶντων εἰς ἐκκλινουσιν ὁποῖον. Krenn

- f. mit andern Kreuzen an den Enden.
- Récroître**, v. a. ξαναεξῶναι, wieder wachsen.
- Recroqueviller**, v. n. συνερῶναι, zusammen schrampsen.
- Recrotter**, v. a. ξαναλεσπῶναι, wieder kothig machen.
- Reçu**, ne, adj. κορεσμένος, ἀπὸ κόπου, abgemattet, erschöpft.
- Recrue**, f. συλλογή νέων στρατιωτῶν, Recruterung, f.; οἱ νεοσύλλεκτοι, νεοστράτευτοι, die Recruten, m. pl.
- Recruter**, v. a. συλλέγω, συνίσω νέους στρατιώτες, στρατολογῶ ἐκ δευτέρου, recrutieren.
- Recta**, adv. κατ' ἐὺθεσιν, laut, gerade zu; unmittelbar.
- Rectangle**, m. (géom.) ὀρθογώνιον, Rechteck, m.
- Rectangle**, — tangulaire, adj. (géom.) ὀρθογώνιος, rechtwinklig.
- Recteur**, m. σχολάρχης, Rector, m.
- Rectification**, f. διορθώσις, ὀρθοποίησις, Geradtmachung, f.; (chim.) καθαρismus τῶν ὑγρῶν περὶ διηθήσεως, Reinigung, Zdärterung, f.
- Rectifier**, v. a. διορθῶναι, κῆμναι ὀρθόν, gerade machen, διορθῶναι (καταστῆναι καλύτερον), berichtigen, verbessern; (chim.) ἐπιστελεῶν, ἐσταλαστικῶν, reinigen, rectifizieren.
- Rectifigine**, adj. (géom.) ἐκκλινόμενος, acrabling.

Rectitude, *f.* εὐθεΐα, ὁρθότης, Geradheit, Redlichkeit, *f.*

Recto, *m.* ἡ πρώτη σελίδα ἐνός φύλλου (εἰς τὰ κατὰ στοιχὰ τῶν πραγματευτῶν κτλ.), die erste Seite eines Blattes (in Handlungsbüchern κ.),

Rectoral, *ale*, *adj.* ἀρχιερω εἰς σχολάσασιν, dem Rector gehörig.

Reclorat, *m.* ἐπαγγέλιμα σχολαστῶν, σχολαστική, Rectorat, *m.*

Rectum, *m.* (anat.) εἰς τὴν ἐντέραν, Mastdarm, *m.*

Reçu, *ue*, *part. v.* recevoir.

Reçu, *m.* ὁμολογία περιλαβῆς, Empfangschein, *n.*; Quittung, *n.*

Recueil, *m.* συνάθροισις, συλλογή, Sammlung, *f.*

Recueillement, *m.* συναίσθησις, περιμάζωμα τῶν αισθησίων, τοῦ νοῦς, Sammlung *f.* der Gedanken.

Receuilir, *v. a.* συνάξω, μαζώω, sammeln; συναθροίσω τοὺς κατὰ τοὺς, δερῶ, einzusammeln, ernten; συμπεραιώω, schließen, folgern.

Recuire, *v. a.* ξαναψηρῶ, wieder austrocknen, *v. cuire*.

Recuit, *ite*, *part.* ξαναψημένος, wieder aufgekocht, *v. cuire*.

Recul, *m.* ἀπισθοδρομήμα (τοῦ κανονοῦ), Zurücklaufen (einer Kanone), *n.*

Reculade, *f.* ἀπισθοδρομήσις ἀμακῶν, Zurücklaufen (von Wagen), *n.*; *fam.* ἀργονομία, Bögerung, *f.*

Reculée, *f.* sen de —, μεγάλη γωνία διὰ τὴν ὁποίαν πηδῆς τὰς τὰ τραβήθῃ ὁπίω, καὶ παρὰ τὴν ὁπίω, ὅπως λέγει *n.*

vor dem man zurückweichen muß.

Reculement, *m.* ἀπισθοδρομήσις, ἀπισθοδρομήμα, συρσίμων εἰς τὰ ὀπίω, das Zurückschieben, Zurückgehen, Zurückweichen; ἀναβάλλω διὰ δεξιῶν τὸν τροχὸν τοῦ κρησίου, Hemmfette, *f.*

Reculer, *v. a.* τραβῶ ἢ διώκω ὀπίω, zurückziehen, zurückschieben; *fig.* ξανακρίνω, ἐναβάλλω, aufschieben. *v. n.* et *se* —, *v. r.* ἀπισθοδρομῶ, παλινδρομῶ, τραβῶ ὀπίω διὰ τοῦ παρὰ τὴν ὁπίω, zurückweichen, sich zurückziehen; πηγαίνω ὀπίω, zurückgehen; reculée, *ée*, *adj.* μακρόν, ἀπὸ, entfernt, entlegen.

Reculous, *adv.* à —, ἀπισθόχωλε, ἐπὶ πόδα, rückwärts, rücklings.

so Récupérer, *v. a.* — de ses pertes, ἀνταμείβωμαι εἰς τὰς ζημίας μου, sich seines Schadens erholen.

Recurrent, *adj.* nerf — ant, νεύρον ὅπου διαδίδει πολλά κλωνάρια εἰς τοὺς νότους τοῦ λάργγος, der zurücklaufende Nerven; *vers* —, ἀντιστοιχοῖ σίχοι, καρκίνοι, Vers *m.*, den man auch zurück lesen kann.

Récusable, *adj.* παρὰ τὴν ὁπίω, ἀπορρίπτος, verworflich, nicht annehmbar.

Récusation, *f.* παρὰ τὴν ὁπίω, ἀπορρίψις, Verwerfung (eines Richters), *f.*

Récuser, *v. a.* (jur.) δὲν δεχόμεναι, παρὰ τὴν ὁπίω (τὸν δικαστή),

στῆν, τὸν μέστωρ), verwerfen, nicht annehmen (einen Richter, einen Zeugen).

Rédacteur, *m.* διατάκτωρ, Anordner (schriftlicher Aufträge, Rédacteur, *m.*

Rédaction, *f.* διατάξις (συγγραμμάτων διορισμένων διὰ τὸν ἔργον), Anordnung (schriftlicher Aufträge zum Druck), Rédaction, *f.*

Redan, *m.* εἶδος ἐχθροῦματος (εἰς ὅλην τὴν πύλιν), Sägenwurf (des Festungswerts), *n.*

Rédarguer, *v. a.* ἐλέγγω, ἐξελέγγω, tadeln, verweisen.

Reddition, *f.* παραπαιδοσις, παράδοσις, Rückgabe, *f.*; παράδοσις κτήσιν, Übergabe *f.* einer Festung.

Redemander, *v. a.* ξαναζητῶ, ζητῶ ὀπίω, wieder fordern, zurückfordern.

Redemeurer, *v. n.* κατακτῶ πάλιν ἢ ἐν τῷ ὅπῳ, wieder an einem Orte wohnen.

Rédempteur, *m.* σωτὴς, λυτρωτής, Erlöser, *m.*

Rédemption, *f.* λύτρωσις, Erlösung, *f.*

Redescendre, *v. a.* καταβαίνει πάλιν, wieder herabsteigen. *v. descendre*.

Redevable, *adj.* χρεώσις, schuldig.

Redevance, *f.* χρονικὸν εἶσθημα ὅπου πληροῦνται εἰς τὸν κυριόσυντα ὑποστατικὸν των, Grundgeld, *m.*, Gulte, *f.*

Redevancier, *m.* ἴσρε, *f.* ἐκείνος ὅπου πληροῦνται χρονικῶς ποσότητά τινα μετὰ τὸ εἶναι ἐξ

τι εἰς ἐνοίκιον, Bineemann, Güthbauer, m.

Redevenir, v. a. μεταγίνομαι, wieder werden.

Redevair, v. n. μὴ σκῶν νά χρεωσταῖ, nicht schuldig bleiben.

Redhibition, f. ἀναισχθή, ἡ ἄδεια ὅπου ἔχει ὁ ἀγοραστής νά μή δεχθῇ τὴν ἀγοράν, ἢ εἶναι αὐτὴν νόμιμος, Zurückgebung (einer Waare, wenn der Käufer einen rechtlichen Grund dazu hat), f.

Rédhibitoire, adj. ἀναισχυτικός, ὅπου ἔμπορεῖ νά ἀκυρώσῃ ἀγοράν τινος πραγματος κυριότητος, oder was einen Kauf rückgängig machen kann.

Rédiger, v. a. βάνω εἰς τὰξιν (συγγράμματα κτ.), ordnen (schriftliche Aufträge κ.), redigieren.

se Rédimer, v. r. ἀντροῦμαι, ἀπαλλάτταμαι, ἐλευθερώνομαι, sich loskaufen, sich befreien.

Redingote, m. ἐπανωφόριον τι (γαρδὶ καὶ μακροῦν ἢ ὀδοπορεύειν), langer weiter Ueberrock, Reiserock, m.

Redire, v. a. ἐπαναλέγω, wieder sagen, wiederholen; φανερώω ὅσα ἤκουσα, wieder sagen, wieder erzählen; ἐλέγγω, κατηγορώ, λέγω τι ἐναντίον εἰς —, tadeln, aussetzen, einwenden.

Redireur, m. ἡλιάρης ὅπου φανερώει ὅλα ὅσα ἀκούει, Ausplauderer, m.

Redistribuer, v. a. διαμοιράζω πάλιν, wieder theilen.

Redistribution, f. δευτέρη διαμοίρασις, anderweitige Theilung, f.

Redite, f. παλλυλλογία, Wiederholung, f.

Redompter, v. a. καταδαμάζω πάλιν, wieder bezwingen.

Redondance, f. πλεονασμός, ἔκτασις εἰς τὴν ὁμιλίαν, Breitenschweifigkeit, f.

Redondant, ante, adj. πλεονάζων, περιστός, überflüssig (in Worten).

Redonder, v. n. περισσεύω, πλεονάζω, überflüssig seyn (in Worten).

Redonner, v. n. ἐπαναδίδω, wieder geben, nochmals geben; v. n. ἐπιστρέφω, ὁρμῶ πάλιν, wieder kommen, wieder anfallen.

Redorer, v. a. ἐπαναχρυσώω, wieder vergolden.

Redoublement, m. ἐπαναδίπλωσις, πῆξησις, Verdoppelung, f.

Redoubler, v. a. ἐπαναδιπλῶω, καὶ πῆξιναι, verdoppeln; βάνω ἐκ δευτέρου τὸ ἐσθλαβάνω, τὸ ἀσπείρει εἰς τὴν φλόγα, wieder flütern (ein Kleid). v. n. ἐπαναδιπλώνομαι, πῆξιναι, sich verdoppeln, junehmen.

Redoutable, adj. φοβητός, φοβερός, furchtbar.

Redoute, f. ὀχρώματι τι χωριστόν (ὅπου φανερώνεται τὸν κήρυον), Redoute, Feldschanze, f.; χορὴ ὅπου χορεύουν με προσώπους, Mästerball, m., Mästerade, Redoute, f.

Redouter, v. a. φοβούμαι (πολ-

λί), ἔχω φόβον, (sehr) fürchten.

Rédre, m. δίχτυ μερῶν διὰ ψάρευμα χαρῶν, großer Ferringeneß, n.

Redressement, m. ἰσάκμα, ὁρθώσις, das Geraderichten; διόρθωσις, βοήθεια, Abhelfung, f.

Redresser, v. a. ἀνορθώνω, ἰσάζω, ἐθίζω, βάνω πάλιν ὁρθόν, wieder gerade richten, wieder aufrecht stellen; βάνω τινὰ εἰς τὴν ὁρθὴν ὁδόν, διόρθωνω, einen auf den rechten Weg bringen, zurecht weisen. se —, v. r. στέκωμαι ὁρθός, gerade stehen, sich gerade halten.

Redresseur, m. fam. ψευστής ὅπου κίρκει ψευτιάς εἰς τὴν παιρῖδι, falscher Spieler, m. (πάλας) ἐκδικητής, Rächer, m.

Réductible, adj. ὅπου ἀνέγεται, ἀναικτεῖς, ὅπου ἡμέτερόν τι σκευεύεται, νά ἀναλυθῇ εἰς μικρότερα μέρη, was in kleine Theile zerlegt, oder in kleine Theile aufgelöst werden kann.

Réduciſſi, ive, adj. ὅπου ἀνάγει, γέρει πάλιν εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν, wiederherstellend.

Réduction, f. ἀναγωγή εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν, Wiederrückbringung f. in den vorigen Zustand; ἐπόστασις (πόλις κτ.), Unterwerfung (einer Stadt κ.), f.; ἡ ἐλιώσις τινος ὑποῦ διὰ τὴν πέφικος, das Einfachen; ἐλιώσις, σμίκρυνσις, Verminderung, Verringerung, f.; μ-

ἡ ἀπολύτῃ παραβολῇ νομισμάτων, μέτρων, ὀργάνων τοῦ ἑνὸς εἰς τὸ ἄλλο, Vergleichung, Maassetzung f. von Münzen, Maasien, Gewichten; ἀναγωγή (σχεδιογραφίας κτλ.) εἰς μικρότερον σχῆμα, Verkleinerung, Verkleinerung (eines Stücks κτλ.), f.; ξανακτίσις (ποδῶν ἢ χειρῶν), Wiedereinrichtung, Wiedereinrichtung, f.

réduire, v. a. στεροῦμαι, ἀναγκάζω, βιάζω, nöthigen, zwingen; κατεῖναι, ὑποτάσσειν, καταδικάζειν, unterwerfen, bezwingen; μεταβάλλω, verwandeln; ἀναλύω, auflösen; σμικρύνω, ἀλλοιοῦμαι, vermindern; ἀνάγω εἰς μικρότερον σχῆμα, verkleinern, verkleinern; παραβάλλω (νομίσματα, μέτρα, ὄργανα) τὸ ἓνα μετὰ τὸ ἄλλο, mit einander vergleichen (Münzen, Maasse, Gewichte); ξαναποδίδωμι (ποδῶν, χερῶν μειονοποιμένων), wieder einrichten, wieder einrichten, se —, v. r. ἀναγομαι, ἀναλύομαι, μειονοῦμαι, περιορίζομαι, sich beschränken, sich auflösen, sich vermindern.

réduit, uste, part. v. réduire, ἀναγεσμένος, gezwungen, genöthigt.

réduit, m. τόπος παράμερος, abgezonderter Ort, m.; Πλάσθην, Winkelstein, m.; προτίξις εἰς τὸ σχῆμα ἡμισυ σελήνης μέσα εἰς ἕτερον, Winkelwert (eine innere Verschönerung), n.

réductif, ive, adj. (gram-

mair) ἀναδιπλασιάζω, wiederholend.

Réduplication, f. (gramm.) ἀναδιπλασίσις, Wiederholung, f.

Réedification, f. ἀνοικοδομή, Wiederaufbauung, f.

Réedifier, v. a. ἀνοικοδομῶ, ξανακτίζω, wiederaufbauen.

Réel, elle, adj. πραγματικός, ἀπὸ ἀληθείας ὑπάρχει, wirklich; homme réel, ἀνθρώπος ἀσφαλής, σίγουρος, εἰς τὸν ὅσον ἡμῶν τινος τὰ ἐμπιστευθῇ, ein fiderer, zuverlässiger, rechtshafter Mann; (jur.) ὅπου ἀνήκει εἰς πραγματικά καὶ ὄχι εἰς ὑποκείμενα, dinglich; taille réelle, δόσιμον ἀπὸ ἀκίνητα καὶ (ἀπὸ ἐγγράφω, σπάνια κτλ.), Grundsteuer, f.

Réellement, adv. πραγματικῶς, τῇ ὕψει, wirklich, in der That.

Réfaction, f. ἔλαττον τοῦ περιττοῦ βόσκους ἀργυριατίας ὅταν ἐκ τῆς βοσκῆς αὐτῶν, Vergütung f. wegen nach gewordenen Waare, Refactie, f.

Refaire, v. a. ξανακτίζω, ἐκ δευτέρου ποιεῖν, wieder machen; ὑπαικύνω, μερμερίζω, ausbessern, flicken; κατασκευάζω ἐκ δευτέρου, μεταβάλλω, umarbeiten; ξαναρχίζω, wieder von vorn anfangen; ἐκδημιώνω πάλιν, wieder stärken, se —, ἀνακαρπύνω τὴν ἐγχείρησιν, τὰς δυνάμεις κτλ., sich wieder erholen, wieder zu Kräften kommen.

Refait, m. παυνίδι ὅπου πρέπει τὰ ἐμπιστεύειν, von neuem

wieder anfangendes Spiel, n.; τὰ νέα κέρματα τοῦ βασιλέως, das neue Spiel eines Fürsten. Refaucher, v. a. δρεπάζω πόλιν, καταστῆναι ἐκ δευτέρου, wieder mahlen.

Réfection, f. ἀνακαίνισις, Wiederherstellung, f.; μερμερία, Ausbesserung, f.; φασήτης, ἀρίσταγμα (εἰς τὰ μοναστήρια), Mahlgeld (in Klöstern), f.

Refectoire, m. τὸ τροπέεισιον (εἰς τὸ μοναστήριον), Speisesaal (im Kloster), m., Refectorium, n.

Refectorier, m. -ière, f. ἐκείνος, ἐκείνη ὅπου ἐτοιμάζει τὴν τροπέαν (εἰς τὰ μοναστήρια), Tafelbedient, m.; Tafelbedientin (in Klöstern), f.

Refend, m. mur de —, ὁ τοῦ τοῦ ὅπου εἶναι μέσα εἰς τὸν οἶκον καὶ διαιρεῖ τοὺς διαίλους, μεσότοιχον, μεσοτόμιον, Zwischenwand, Zwischenmauer, f.; bois de —, τὰ ξύλα ὅπου στέλλονται ἢ πικροῦνται εἰς μικροῦς, Spaltholz, n.

Refendre, v. a. ξανακτίζω, von neuem spalten; στέλλω ἢ πικροῦν εἰς μακροῦς, der Länge nach spalten oder durchsägen.

Référendaire, m. ἀναφορέας, ἀπεφενδύσιος, Referendar, m.

Référer, v. a. ἀναγέζω, ἀποδίδωμι (εἰς τι), zu etwas referiren, beymessen; — le choix à q., ἀρτῶν τινὰ τὰ ἐκέρειν, τὰ διαλέγειν ἑαυτοῦ, etiam die Wahl lassen; — le serment à q., (jur.) ἀρτῶν τὸν δοκον

ίηθη, *m.*; *s. f.* μοναχὴ (κα-
λογηρία), Nonne, *f.*
Religion, *f.* θρησκεία, Reli-
 gion, *f.*
Religionsaire, *m.* (πάλαι διὰ
 περιγέλοιον) επαγγελόμε-
 νος τὸν Καθαρισμὸν, (che-
 rem zum Spole) ein Reformatir-
 ter, *m.*
Relimer, *v. a.* ξαναθελῶ, *v.*
 wieder stellen; *fig.* ξαναδιο-
 ρῶν, wieder aussetzen.
Reliquaire, *m.* λειψανοθήκη,
 Reliquentästchen, *n.*
Reliquat, *m.* ἐπιλοιπον λογι-
 σμῶν, Rückstand, Rest, *m.*
Religantaire, *m.* ἐκείνος ὁποῦ
 μνησκει ἀκόμη χρεώστης, Re-
 quant, *m.*
Relique, *f.* λείψανον, Reliquie, *f.*
Rekre, *v. a.* et *n.* πάλιν διαβα-
 λῶ, wieder lesen.
Relire, *f.* βιβλιοδέσιμον, Ein-
 band, *m.*; das Einbinden (et-
 nes Buches).
Relouer, *v. a.* ξαναρουκιάζω,
 wieder michen oder vernich-
 ten.
Reluire, *v. n.* διαλάμπω, glän-
 zen; hervorleuchten.
Reluisant, *ante*, *adj.* λάμπων,
 διαλάμπων, glänzend; blin-
 kend.
Reluquer, *v. a.* fam. στραβο-
 κυττάζω (*v.*), anschauen.
Relustrer, *v. a.* ξαναλαμπρύνω
 wieder glänzend machen.
Remâcher, *v. a.* ξαναμασσῶ,
 wieder kauen; *fig.* ἀνακυκλῶ
 κατὰ νοῦν, oft überdenken.
Remander, *v. n.* ξαναμηνῶν,
 wieder melden, *v.* inlander.
Remaniement, *m.* συχνή μετα-

χείρισις μετὰ χέρια, wieder-
 holtes Bearbeiten mit den Hän-
 den u. *s.* remanier.
Remanier, *v. n.* συχνουηλαρῶ
 μετὰ χέρια, συχνοδοιεύω,
 oft betasten, oft bearbeiten mit
 den Händen; ξαναμαλάσσω,
 ξανακυρώνω, wieder kneten;
 αναπλάττω, κάμνω ἄλλως,
 ξανακυρώνω, umarbeiten, an-
 ders machen.
Remarchander, *v. n.* ξαναπα-
 λαίεω, wieder um etwas han-
 deln.
Remarcher, *v. a.* ξαναπηγαί-
 νω, wieder gehen.
Remarier, *v. a.* ξαναεπιπανθρεύω,
 wieder verheirathen. *se —*, *v. r.*
 ξαναεπιπανθρεύομαι, sich wie-
 der verheirathen, wieder hei-
 rathen.
Remarquable, *adj.* αξιοσημεί-
 ωτος, merkwürdig.
Remarque, *f.* παρατήρησις, ση-
 μείωσις, Anmerkung, Bemer-
 kung, *f.*
Remarguer, *v. a.* ξανασημαί-
 νω, von neuem bezeichnen;
 παρατηρῶ, bemerken, anmer-
 ken, beobachten.
Remarquement, *m.* ξαναπα-
 κάρισμα, Wiedereinschiffung, *f.*
Rembarquer, *v. a.* ξαναβορκαί-
 ρω, wieder einschiffen. *se —*,
v. r. ξαναβορκαρῶμαι, sich
 wieder einschiffen; ἀνακατά-
 νομις πάλιν (εἰς πάλιν ἐπό-
 δεον), sich wieder einschiffen
 (in eine Sache).
Rembarrer, *v. a.* q, *fig.* ἀποθ-
 ῆναι σταθερῶς καὶ προχέως
 τὰς ὁμολίας τινός, einen deth
 abführen.

Remblai, *m.* σωρός ἔμμενον καὶ
 χαλίκων ἢ χαρμῶν διὰ ταχυ-
 γῆς ἢ ὑψηλοῦ τόπου, Sand,
m., *Stine*, *m. pl.*, oder Erde
f. zum Ausfüllen.
Remboitement, *m.* τὸ ξαναῖ-
 θρῶμα, τὰ βέλσημον τῶν πο-
 κάλων εἰς τὸν τόπον τῆς ἀπὸ
 τὸν ὁποῖον εἶχαν ἔβγῃ, Wie-
 dereumrichtung, Wiedereinrich-
 tung, *f.*
Rembolter, *v. a.* ξαναδορῶν,
 βάλλω τὰ κόκκαλα εἰς τὸν τό-
 πον τῶς ἀπὸ τὸν ὁποῖον εἶ-
 χαν ἔβγῃ, wieder einrichten,
 wieder einrichten.
Rembourrement, *m.* γέμισμα
 ἀπὸ στούπια, προκίδια, γέ-
 γας κτλ., Ausstopfen *n.* mit
 Berg *u.*
Rembourrer, *v. a.* γεμίζω *n.*
 ἀπὸ στούπια, προκίδια, γέ-
 γας κτλ., ausstopfen mit Berg *u.*
Remboursement, *m.* πληρωμή
 ποσότητος χρεωστούμενης,
 Wiederbezahlung, Ersatzung,
f.
Rembourser, *v. a.* πληρῶν,
 ξαναπληρῶν (ἐκείνη ἀπὸ
 ἐξόδου εἰς τινός *δὲ* *lu*), wie-
 der bezahlen, wieder erstatten
 (das Ausgelegte); — *un souf-
 let etc.*, *fig.* fam. λαμβάνω
 καὶ ἐπορεύω με ὑπομνή-
 ρα ἡμέτερον κτλ., eine Dhs
 frige bekommen und einlösen.
Rembraser, *v. a.* ἀσπάζω πύ-
 λιν, wieder anzünden, in Brand
 fieden.
Rembrasser, *v. n.* ξαναγκά-
 λίζω, wieder umarmen.
Rembrunir, *v. a.* χρωματίζω
 μελανόν (μικρὸν ζωγραφῆς),

dunkel hatten (ein Gemächts);
 air rembruni, *fig.* πρόσω-
 πον κατηγάς, καὶ πικρῶς
 sein, ein finstres Gesicht.

Rembruissement, *m.* ημε-
 ρώσια, χρωματισμα εἰς τὸ
 μέλανον, dunkle Färbung *f.*
 (eines Gemächts).

Rembucher, *v. t.* χρώρειν
 πάλιν εἰς τὸ κατακορυφῆν, εἰς
 τὸ βάσιον (κυρτὸς διὰ τὴν ἐλπί-
 δια κτ.), wieder zu Spitze
 gehen (von Dörfern u.).

Remède, *m.* ἰατρικόν, Arznei-
 mittel, Mittel, *n.*; ἐκαστήρ,
 Klusier, *n.*; *fig.* μέσον, δόη-
 σις, Dülfsmittel, *n.*; (εἰς τὰ
 νόμιασμα) τὸ μέγιστον ὅπου
 ἔχον ἄριστον ἢ ἀρρητοκόποι,
 vā βάλουν εἰς ἓνα νόμισμα
 περισσότερον παρὰ τὴν δια-
 τάξιν, (bey Münzen) der Zus-
 satz, der den Münzen erlaubt
 ist, noch über das Bestimmte
 hinzuweisen.

Remédier, *v. n.* (à q.) ἰατρῶν,
 βοηθῶν, διορθῶν, abhelfen,
 heuern (einem Dinge).

Remoil, *m.* (chass.) χερματισ-
 ῶς, ἄλλ' ὅσον ὅπου τρέχουν ἢ
 ἐκτοκοῦν τὸν χειμῶνα, Duell-
 matter *n.*, wo sich die Schnepfen
 im Winter gern aufhalten.

Remembreance, *f.* ἀνέμνησις,
 ἐνθύμησις, Erinnerung, *f.*

Remémoratif, *ive*, *adj.* ἀνι-
 μινηστικὸς, μνημορειατικὸς,
 eininnernd.

Remémorer, *v. a.* ἀνιμι-
 νησκῶ, erinnern.

Remener, *v. a.* ἡγεῖν ὅπισθεν,
 ἡγεῖν εἰς τὸν πρότον τόπον,
 zurückzuleiten, wieder zurüd führen.

Remercier, *v. a.* q. de qe., ἐν-
 χριστῶ (τινὰ διὰ τι), dan-
 ken (einem für etwas), sich be-
 danken (bey einem für etwas);
 ἀγίνω τινα ἀπὸ τῆς δουλει-
 ας μου, einen entlassen (aus
 dem Dienste).

Remerciment, *m.* ἐνχαριστή-
 σις, Dank, *m.*

Réméré, *m.* (jur.) ἐναγορὰ
 πρὸς τινας πωλημένους, Wie-
 derkauf, *m.*

Remetteur, *m.* ἐκδὼς ὅπου
 στέλλει ἄποκα ἢ καμψιάνην,
 der Geld übermacht, Remit-
 tent, *m.*

Remettre, *v. a.* ἀντιθέσθαι, ἐν-
 ταῖναι, βάσιν πάλιν εἰς τὸν
 πρότερον τόπον, wieder an
 seinen Ort stellen, setzen, legen
 u.; κατατελεῖν τὰ πραγμα-
 τὰ ὡς ἔσονται πρότερον, wieder
 herstellen in den vorigen Zu-
 stand; ἐναρτῶν τὴν ἰγνείαν,
 wiederherstellen (einen Kran-
 ken); παρατίθω, ἐξχερῶ, ἐν-
 τρέχειν, überlegen, überlegen;
 ἀγί-
 ρω εἰς τὴν ἀλλοτρίαν τινα, πα-
 ραγγέλλω, überlassen (es eis
 nem), übertragen; ἀναβάλ-
 ω, verschieben, aufschieben;
 ἀφίω, συγχωρῶ, erlassen,
 verzeihen; στέλλω τὴν πλη-
 ρωμήν διὰ μέσον καμψιάνης
 (βενζιάνης), Geld durch Wech-
 sel übermachen. se —, *v. r.*
 στέκομαι, καθίσω, πληγίζω
 κτλ., πάλιν εἰς τὸν πρότερον
 τόπον, sich wieder an seinen
 Ort stellen, setzen, legen u.;
 ἀντιμετρίω τὴν ἰγνείαν, ἐν-
 ταλαρῶν, wieder gehend
 werden, wieder gehen: ἀνα-

καρῶν (ἀπὸ τὸν θάνατον
 κτλ.) συνέχομαι, sich
 erholen (vom Erkranken u.),
 wieder zu sich kommen; — qe.,
 ἐνθυμίζωμι τι πάλιν, sich
 wieder an etwas erinnern, sich
 wieder daran befassen.

Réminiscence, *f.* ἀνέμνησις,
 ἐνθύμησις, Wiedererinnerung,
f.

Remise, *f.* ἀμαξοστάσιον, ἀμα-
 ξών, Wagenremise, *f.*, Wa-
 genstoppfen, *m.*; carrosse de
 —, ἑκάς ὅπου νοικιάζεται
 μετὰ τὴν ἡμέραν ἢ μετὰ τὸν μῆ-
 να, Miethstulpe, *f.*; (chass.)
 ὁ τόπος ὅπου κατακάθεται τὸ
 πτερόν ἀπ' οὗ ἐκτελεῖται, Ort
m., wo sich die Rezhühner
 setzen; ἡράκτες τις διὰ κα-
 τακορύφου τῶν λεωῶν καὶ
 πτερόν, Bede *f.*, wo sich
 Hasen und Rezhühner vertrie-
 ben; ἀναβολή, ἔκτασις τὸν
 ὅποιον δίδει τις ἀπὸ μέν
 παρὸς ὅπου ἔχει νὰ λάβῃ,
 Nachlaß *m.*, an einer Summe,
 die man erhalten soll, Erlas-
 sung, *f.*; στάσιμον ἄσπινον
 (μάστιγα διὰ μέσον καμψι-
 ἀνης), καὶ κατὰ τὰ μαλάρια
 ἄσπινον, Uebermachung, Re-
 messe, *f.*, das übermachte Geld.

Remiser, *v. a.* βάσιν εἰς τὸ ἀμα-
 ξοστάσιον, in den Wagenstopp-
 fen legen.

Remissible, *adj.* ἡγέσιμος,
 συγχωρητός, erlaßlich.

Rémission, *f.* ἄφρασις, συγχώρη-
 σις, Erlassung, Vergebung,
f.; συγκατάθεσις, Nachsicht,
 Quade, *f.*; ἀλεγομέναις, παύ-

αις, Nachlaß, m. Abnahme, Verminderung, f.

Rémissonnaire, m. (jur.) ἀμείνων, ἢ ἀποκαταστατικός, der einen Begnadigungsbrief erhalten hat.

Remmener, v. a. ἐπιτιθένω, ἄνωγειν τινα ἐπὶ τὸν τύπον ὅπου ἐπιβάλλεται, wieder weg führen, wieder mitnehmen.

Rémolade, f. ζομεῖ ἀνακατωμένον ἐπὶ σινάπτι, ζάχαριν καὶ λεμονόζωμον, Würbe f. von Saft, Zucker und Zitronensaft; αλειμμα διατὸ νύχι τοῦ ἀλείου, Fingerring f. für Fische.

Remole, f. πυστραγή ἐδάτων, νεροστρόφιλος εἰς τὴν θάλασσαν, Wassertrudel, m.

Remonte, f. ἄλωγα διαρριζόμενα διατὸ λατικόν εἰς τὸν τόπον τῶν ἄλλων ὁποῦ ἀποβλήθησαν ἢ ἡραδίσθησαν, Ergänzungs Pferde, Remontpferde, m. pl.

Remonter, v. n. ἀναβαίνειν, (v. monter), ἀναβαίνειν πάλιν, wieder hinaufsteigen u.; ἀναβαίνειν ἐνυπόλοιπον, höher steigen u.; παρβαίνειν ὅπλον, zurückschießen. v. a. — la rivière, πλεῖν, ταξιδεύειν ἐναντίον τῆς πορᾶς τοῦ ποταμοῦ, den Fluß stromaufwärts, oder gegen den Strom fahren; — une compagnie de cavalerie, δίδω αἰόλου εἰς τὸ ἵππικόν ὅπου ἰσχυρεῖτο, eine Compagnie Reiter (Cavalerie) mit frischen Pferden versehen; — une gaitarre, πλεῖν ἄλλας χορδὰς εἰς τὴν κιθάραν, eine Guitarre

mit neuen Seiten beglegen; — des boites, βάρη ἄλλα πυνθίσαι εἰς τὰ ἐκδοτήματα, Stücken dorthin; une montre, καρδία, σταλὴν πάλιν τὸ ὁρολόγιον, eine Uhr wieder wieder aufziehen.

Remontrance, f. παρτίσεις, καταπιστικός λόγος, Vorstellung, Ermahnung, f.

Remontre, v. a. παραστήνω τινα διὰ λόγων, vorstellen; παραινῶ, ρουθίζω, ermahnen, zu Gemüthe führen.

Rémora, m. ἀργονόα, ἑμπόδιον, Bögerung, f., Hinderniß, m.

Remordre, v. a. ξαναδραχνίζω, wieder beßen.

Remords, m. ἑλεγξις (δάγκασμα) τοῦ σεναιδούτος, Gewissensbiß, m.

Remorque, f. (mar.) ὀρμουκία, τρεβίγμα πλοίου ἐπὶ ἄλλου, das Bugstren.

Remorquer, v. a. (mar.) ὀρμουκίζω, σέρνω κενῶς διὰ μέσου ἑτέρου πλοίου λειμώνας, bugstren (ein Schiff).

Remotis, ā —, ἐξώρεα, κατά μέρος, den Seite, auf die Seite.

Remoucher, v. a. ξαναξυρτίζω, wieder yugen (ein Licht).

Rémondre, v. a. ξαναλέγω, wieder mahlen (auf der Mühle); ξανατροχῶ, wieder schleifen.

Remouiller, v. a. ξαναμουαζέω, ξαναβρέχω, wieder einweichen, wieder naß machen.

Rémonleur, m. ἀνομοστής, Schleiser, m.

Rémons, m. πυστραγή τοῦ νεοῦ ἐκ τῆς κινήσεως τοῦ

πλοίου, durch die Bewegung des Schiffs verursachter Wasserwirbel, m.

Rempailler, v. a. ξαναγελάειν μετ' ἑαυτοῦ, wieder mit Strohanstossen.

Rempairement, m. v. rempart, se Remparer, v. r. περιτείχισμαι, ἀσφαλίσωμαι, sich verschanzen.

Rempart, m. περιτείχημα (περικαλλίσματα ἀπὸ χώμα, καὶ πέτραις), Wall, m.; fig. διατρέπτεσθαι, προμαχών, Schug, m., Bormauer, f.

Remplacant, m. ἑκαίρος ὅπου ἐμβαίνει εἰς τὸν τόπον τινός, εἰς καιρὸν ἀνέγχεσθαι, Stellvertreter, Erbsamann, m.

Remplacement, m. ἀντικατάστασις, ἥτοι ἀνέλεμος μεταχείρισις τῶν χρημάτων τῆς τιμῆς ἐνὸς πωλημένου πραγματος κτλ., Wiederanwendung f. einer Summe, die man aus dem Verkauf einer Sache gelöst hat; ἐμβαίνει εἰς τὸν τοῦτον, Ersetzung, f.

Remplacer, v. a. ἀντικαθίσταμαι, ἥτοι μεταχειρίζομαι τὰ ἐκ πωλήσεως τιнос πραγματος χρήματα (ἀσπρα) εἰς καιρὸν ἀνέλεμον ἐπιχείρησιν, wieder anwenden (Geld, das man durch Verkauf einer Sache gelöst hat); ἐμβαίνει εἰς τὸν τοῦτον (εἰς καιρὸν ἀνέγχεσθαι), einen ersetzen, seine Stelle vertreten.

Remplage, m. ἀπογέμισμα, τὸ κρεστὸ ὅπου ἀπογεμίζον τὰ βοτάνια διὰ τὸν αἶνα ποσὶν γράματα, Ausfüllung, Nach

κακοῦ, Vermehrung des Uebels, Verschlimmerung, *f.*

† **Rengréger**, *v. a.* αὐξάνω τὸ κακόν, ein Uebel vermehren, verschlimmern.

Rengréner, *v. a.* χαράκωνω, κόπαιμι ἐνὰ νόμισμα, eine Münze aufs neue prägen.

Reniable, *adj. p. u.* ἀρητός, leugbar.

Renié, *éc. part. et adj. (v. renier)*, ἀποστάτης, abtrünnig, abgefallen.

Renielement, *m.* ἀρησις, Verleugnung, *f.*

Renier, *v. a.* ἀρνούμαι, ἀπαρνούμαι, verleugnen; ἀρνούμαι τὴν πίστιν, den Glauben verleugnen, vom Glauben abfallen; — *Dien*, on renier, ὁμῶς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, μετ' ἐπιστήμην τρόπον, gots teslästlerlich fluchen.

Renieur, *m.* ἀρητής, ἄθεος, Gottesläugner, *m.*; βλάστημος, ὅπου ὁμῶς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ βλάστημος, gotteslästlerlicher Flucher, *m.*

Renifler, *v. a.* ροιχοῦνίζω, ροιχίζω, schmähelein, beschmähelein.

Reniserie, *f.* ρόγχισμα, das Schmähelein.

Renisseur, *ense, adj.* ἐκῶνος ὅπου ροιχίζω, ὅπου φροῖ, καὶ τῶρα ἐπ' αὐτὴν μύθαν του, Schmäffler, *m.*; — *tin, f.*

Renne, *m.* ὠόν τι (εἰς τὰ πόρεια μέρη) παρόμοιον μετ' ἐλάφι, Inpeltier, Rennthier, *m.*

Renoircir, *v. a.* ξανθισμαίνω, wieder schwärzen.

Renom, *m.* ῥήμη, ἐπόληψις, Ruf, guter Ruf, *m.*

Renommé, *éc. adj.* περίφημος, berühmt.

Renommée, *f.* ῥήμη, ὄνομα, κλόν ὄνομα (εἰς τὸν κόσμον), Ruf, Name, *m.*, guter Ruf, *m.*; ῥήμη, λόγος (ὅπου τρεῖς εἰς τὸν κόσμον), Gerücht, *n.*

Renommer, *v. a.* faire —, εὐφημῶ, φημίζω, προξενῶ, ἐβγάζω καλὸν ἢ μεγάλον ὄνομα, berühmt machen, einen guten Ruf oder großen Namen machen; se — de q., ἀναγγελλοῦμαι εἰς τινὰ ὄνομαστέ, sich auf einen namentlich berufen.

Renace, *f.* (εἰς τινὰ παιγνίδια καὶ χαρτῶν) τὸ χρώμα χαρτῶν ὅπου δὲν ἔχει τινὰς, (in einigen Kartenspielen) die man gelinde Farbe; faire une —, ἐκφυλλίζω ἀπὸ ἐνὸς χρώματος χαρτῶν διὰ τὰ μὴ ἔχει ἀπὸ αὐτοῦ, eine Renonce legen (alle Blätter einer Farbe weglegen).

Renoncement, *m.* παραιτήσις, ἀπόκρισις, Entsagung, *f.*

Renoncer, *v. n.* (à qc.) παραιτοῦμαι, παραιτῶ, entlagen (einem Dinge), Verzicht leisten, versichten (auf etwas); (εἰς τὰ παιγνίδια τῶν χαρτῶν) ἀρνούμαι τὸ χρώμα, ὅπου ἐπαιξεν ὁ ἄλλος, Farbe verleugnen, nicht bekennen (im Kartenspiele). *v. a.* ἀπαρνούμαι, verleugnen.

Renouciation, *f.* παραιτήσις, ἀποτυχία, Entsagung, *f.*, Verzicht, *m.*

Renoucle, *f.* βασιράχιον (φουτόν), Ranunkel, *f.*

Renouée, *f.* παλύνων (φουτόν), Wegetrüb (Pflanz), *m.*

Renouement, *m.* ἐπανέσις, ἀνανέωσις, Wiederaufknüpfung; Erneuerung, *f.*

Renouer, *v. a.* ξανθίζω, ξανθοκομῶμαι, wieder knüpfen, wieder aufknüpfen; δένω, δένω den, knüpfen; fig. ἀνανεοῦμαι, wieder aufleben, erneuern.

Renoneur, *m.* ἐκείνος ὅπου βαίνει εἰς τὸν τόπον τῶν τὰ μὴ τὸν σώματος ὅταν ἐκφυλλίζονται, der verreckte Gläubiger, der wieder einrichtet.

Renouveau, *m.* fam. ἡ ἀνανέωσις, τὸ ἐαῶ, Frühling, *m.*

Renoueler, *v. a.* ἀνανεοῦμαι, erneuern; ξανθοκομῶ, ξανθισμαίνω, anfangen.

Renouvellement, *m.* ἀνανέωσις, Erneuerung, *f.*

Rénovation, *f.* ἀνανέωσις (ἐκφυλλισμός καὶ), Erneuerung (des Erblandes &c.), *f.*

Rensegnement, *m.* ἐκείνη, ἀνέκδοτος, Nachricht, Anzeig, *m.*

Renseigner, *v. a.* διδάσκω, διδάσκειν, wieder lehren, wieder zeigen.

Rensewencer, *v. a.* ξανθισμαίνω, wieder besän.

Reotasser, *v. a.* ἐπιστορεύω, wieder aufhäufen. *v. n.* tasser.

Rente, *f.* εἰσόδημα χρονίων, Rente, *f.*; die jährlichen Einkünfte; — *viagère*, εἰσόδημα χρονίων ἀπὸ καπνιστοῦ, δεδωμένον μετ' ἀποδογὸν ἐν καιρὸν ζωῆς, Lebensrente, *f.*

Renter, *v. a.* προσιζέω, διορίζω εἰσόδημα εἰς ἕνα μνηστῆρον καὶ, mit Einkünften versehen (als: ein Kloster &c.).

Renier, *m.* — *ière, f.* ἡ ἐξων (ἐξωνοῦσα) τῶν, ἡ εἰσοδήματα χρονικά χρησιμεύουσα, ἀποτὰ κοινότητος, Rentier, *m.*; — *tin, f.*; der (die) Renten hat, (*v. rente*).

Renion, — *ton, m.* χαρτοματρία εἰς παιδί, διὰ τὴν ἐμῇ ἄλλο, Hatz, *m.*, Hutz, *f.*

Renionner, *v. a.* ξανθίζω εἰς τὸ ροιχίζω, wieder in ein Gäß thun.

Renirair, *v. a.* ἔαπαι μὲν δύο κομμάτια πινὸς καὶ ἐξιστοῦμαι, aufstoßen, stoßen (getrunkene Weinwand &c.).

Renirature, *f.* ὁμηξία ἐξιστοῦμαι, Stosnacht, Stosnacht, *f.*

Renrant, *adj. anglo* —, (εἰς ποταμίσματα) ῥοιχία πρὸς τὸ ἐπιστορεύω, (beim Festungswerken) einwärts gehender Winkel, *m.*

Renrayeur, *m.* — *ense, f.* ἐκείνη, ἐκείνη, ὅπου ἔξωμαι γὰρ ὅπου τὰ ἐξιστοῦμαι, Zeugstosser, *m.*; — *tin, f.*

Renrée, *f.* ἐμβασιμὴ τῶν εἰσοδημάτων, Eingehen *n.* der Einkünfte; ἀνομιμία χρημάτων, Wiederaufnahme *f.*

(εἰς τὰ παιγνίδια τῶν χαρτῶν), τὸ χρώμα ὅπου λαμβάνεται ἐπὶ ἐκείνων ὅπου ἐξωφυλλισαί, (in Kartenspielen) die Kaufacten, *f. pl.*

Rentrer, *v. n.* ἐμβασιμὴ πάλιν, wieder hineingehen; γυρίζω, ἐρχομαι ὁπίσω, wieder kommen, zurückkommen; (διὰ τὰ εἰσοδήματα) ἐμβασιμὴ, (von Einkünften) eingehe, einkommen; (εἰς τὰ παιγνίδια τῶν χαρτῶν) πάλιν ἄλλα χαρτὰ ἐπὶ ἐκείνων ὅπου ἐξωφυλλισαί, (in Kartenspielen) hinfen.

Renvelopper, *v. a.* ξανθισμαίνω, wieder einwickeln.

Renverse, *adv.* à la —, ἡ ἀνίσταται, (ἐλλῶν. ὑπὸς), rückwärts, auf den Rücken.

Renversement, *m.* ἀναποδογύρισμα, ἀναστοργή, καταστοργή, Umwerfen, Umstoßen, Umsallen, *n.*; χαλασμός, ἀναποδογύρις, Umsturz, Weefall, *m.*; ἀταξία, ἀνατάξιμα, Anordnung, Verwirrung, *f.*; (mar.) ἡ μεταθέσις τοῦ φροτώματος καραβίου εἰς ἕτερον, das Umladen (vinct Schiffe).

Renverser, *v. a.* ἀναποδογυρίζω, umwerfen, umstoßen, ἀνατάξιμα, ἄνω εἰς ἀνέλιαν, untereinander werfen, in Unordnung bringen; χαλῶν, ἀναρῶν, niederreißen, zertrümmern; — *un régiment etc.*, κεντῶ πωτά, διασκορπίζω ἕνα τάγμα καὶ στρατιωτῶν, ein Regiment *n.* werfen, über den Boden werfen, kersprengen; (mar.) μεταφέρω τὸ φροτώμα καραβίου εἰς ἄλλο, umladen (ein Schiff).

Renvi, *m.* ποσότης ποσότητος (εἰς τὸ παιγνίδι), Uebervor (im Spiel), *n.*

Renvier, *v. n.* ἀναβιάζω τὴν ποσότητα εἰς τὸ παιγνίδι, besser bieten im Spiele.

Renvoi, *m.* ξαναπέμψιμον, ξαναπέμψιμον, Zurücksendung, *f.*; ἀποπομπή (ὁδού), ἀρτίσις ἀπὸ τῆς δουλείας, Verabschiedung (eines Bedienten), *f.*; παραπομπή, σημείον εἰς βιβλίον, διὰ τὸ συγγραφεὺς πέμπει τὸν ἀναγνώστην εἰς ἄλλο μέρος τοῦ βιβλίου, Nachweisung, Verweisung (in einem Buche auf eine andere Stelle); (jur.) ἀπόκρισις κοινῶν ὅπου πέμψονται τοὺς κρινόμενους εἰς τὸ κριτήριον ὅπου τοὺς ἀρτίει, Verweisung *f.* einer Sache oder einer Partei an ihren rechtmäßigen Richter; chevaux de —, ἄλογα, ὅπου γυρίζουν ἄδεια, Pferde, welche leer zurück gehen.

Renvoyer, *v. a.* στέλλω πάλιν, ξαναπέμψω, nochmals senden; στέλλω ὀπίσω, ἐπιστολέω, wiederabschicken, zurückabschicken; ἀπολύω (ὁδού), ἐξορίζω ἀπὸ τῆς δουλείας μου, verabschieden (einen Bedienten); ἀναπέμψω, ἀναγέλω τινὰ (εἰς ἄλλο μέρος ἐνὸς βιβλίου), einen verweisen (auf eine andere Stelle eines Buchs); ἀναβάλλω, (εἰς ἄλλον καιρὸν), verschieben, aufschieben; ῥίπτω ὀπίσω, ἀντανακίλω, zurückwerfen; ἀποβάλλω, ἀποδιώχω, zurück weisen, abweisen.

Reoordination, *f.* ξαναεπιστολή, nochmalige Priestersweihe, *f.*

Reoordonner, *v. a.* χειροτονῶ

ποσότητα εἰς τὸ παιγνίδι, besser bieten im Spiele.

Renvoi, *m.* ξαναπέμψιμον, ξαναπέμψιμον, Zurücksendung, *f.*; ἀποπομπή (ὁδού), ἀρτίσις ἀπὸ τῆς δουλείας, Verabschiedung (eines Bedienten), *f.*; παραπομπή, σημείον εἰς βιβλίον, διὰ τὸ συγγραφεὺς πέμπει τὸν ἀναγνώστην εἰς ἄλλο μέρος τοῦ βιβλίου, Nachweisung, Verweisung (in einem Buche auf eine andere Stelle); (jur.) ἀπόκρισις κοινῶν ὅπου πέμψονται τοὺς κρινόμενους εἰς τὸ κριτήριον ὅπου τοὺς ἀρτίει, Verweisung *f.* einer Sache oder einer Partei an ihren rechtmäßigen Richter; chevaux de —, ἄλογα, ὅπου γυρίζουν ἄδεια, Pferde, welche leer zurück gehen.

Renvoyer, *v. a.* στέλλω πάλιν, ξαναπέμψω, nochmals senden; στέλλω ὀπίσω, ἐπιστολέω, wiederabschicken, zurückabschicken; ἀπολύω (ὁδού), ἐξορίζω ἀπὸ τῆς δουλείας μου, verabschieden (einen Bedienten); ἀναπέμψω, ἀναγέλω τινὰ (εἰς ἄλλο μέρος ἐνὸς βιβλίου), einen verweisen (auf eine andere Stelle eines Buchs); ἀναβάλλω, (εἰς ἄλλον καιρὸν), verschieben, aufschieben; ῥίπτω ὀπίσω, ἀντανακίλω, zurückwerfen; ἀποβάλλω, ἀποδιώχω, zurück weisen, abweisen.

Reoordination, *f.* ξαναεπιστολή, nochmalige Priestersweihe, *f.*

Reoordonner, *v. a.* χειροτονῶ

ἔκ δευτέρου, nochmal, von neuem zum erstenmal.
Réorganisation, *f.* ἡ ἐκ δευτέρου διατάξις, Wiederrichtung, *f.*

Réorganiser, *v. a.* διατάσσω ἐκ δευτέρου (τοὺς νόμους τῆς πολιτείας κτ.), wieder einrichten.

Repaire, *m.* κατασῶντων τῶν θηρίων, *μολαί*, *f.* wöl det Thiere; κρυψάνα, σπήλαιον κλεπτῶν, *Näuberneß*, *n.*; (chass.) — *de coup*, ἡ κό πος λύκων, Wolfefotung, *f.*

Repaissir, *v. a.* et *m.* ἐναρπυ κνῶν, noch mehr verdicken.

Repaitre, *v. n.* βόσκειμαι, τρώ γω, fressen. *v. a.* βόσκει, δίδω τρώγῃ, füttern, nähren; *fig.* (- *de vaines espérances*), δίδω μέταιους ἐλπίδας κτ., abspitzen (mit leeren Hoffnun gen u.); *se —*, *de qc.* γαλ ρομαι, ἔχω χάριν εἰς τι, sich an etwas weiden, ergötzen; — *de vaines espérances* etc., εὐχαριστοῦμαι, ἐμπιστεύομαι εἰς μέταιους ἐλπίδας κτ., sich mit leeren Hoffnungen abspitzen lassen oder nähren.

Répandre, *v. a.* χέω, ἐχέω, vergießen, verschütten; δια σπορίζω, austreuen; ἐπα πλώω, ἐκτείνω, verbreiten; *se —*, ἐκτείνομαι, ἐκτε νομαι, sich verbreiten; — *en longs discours*, ἐκτείνομαι εἰς μακρὰς ὁμιλίας, sich in weitläufige Reden entlassen.

Réparable, *adj.* ὅπου ἡμιότι νά διορθωθῇ, was ausgebeßert werden kann. (*v. réparer.*)

Reparateur, *m.* ἀνακαινιστής, ἐπανορθωτής (θελῶν ὁ Χρι στός), Wiederhersteller, Beresöhner (Christus).

Réparation, *f.* ἐπισκευή, ἀνα καινίσις, Wiederherstellung, Erneuerung, *f.*; ἐκινεποίησις, ἡμνω (ἔξωτος κτ.), Ernun thung, Erregung, *f.*

Réparer, *v. a.* ἐπισκευάζω, με ρεμεῖζω, διορθῶναι, ausbeßern, verbessern; ἱκανοποιῶ, ἀνταμείβω διὰ ἡμίαν, κά νω πάλιν καλῶ, Genugthu ung leisten, ersetzen, wieder gut machen; — *le temps per du*, ὁπλῶν μεταχειρίζομαι καλῶς τὸν νῦν καιρὸν εἰς ἀν ταμείωσιν τοῦ χαμένου, die verlorne Zeit wieder einbrin gen; — *ses forces*, ἀναλα μβαίνω τὰς ἀνέμενις μου, wie der Kräfte bekommen.

Reparatre, *v. n.* ἐναρπυζομαι, wieder erscheinen.

Réparé, *f.* ἀπόκρισις, ἀν τα πόκρισις, Organantwort, *f.*

Reparir, *v. a.* et *n.* ἀποκρίνομαι, ἀνταποκρίνομαι, ver sezen, erwidern.

Reparir, *v. n.* ἐναρμυστέω, wieder abreisen.

Réparir, *v. a.* διαμοιράζω, ver thellen.

Répartition, *f.* διαμοιρασις, δια νομή, Vertheilung, *f.*

Repas, *m.* φαγητῶν, τράπεζα, γεῖμα ἢ δείπνον, Mahlzeit, *f.*, Mahl, *n.*

Repasser, *v. n.* ἐναρμυστέω, wie der vorden (oder: durch) gehen; ἀπηνῶ πάλιν ὅπισω, wieder

zurückgehen. *v. passer* v. a. — *des cuirs*, ἐναρμυστέω τὰ τριάρια, Häute, Helle we der durcharbeiten; — *des con teaux* etc. sur la meule, ἀροῦν, τρώγῃ τὰ μαχαίρι κτ., Weßer etc. abziehen, schlei fen; — *du linge avec le le raudrains* τὰ παντὶ διὰ τοῦ ἰσίου ἵσκι, bügeln, plätten (Wäsche); *fig.* qc. (d'aus son esprit etc.), σπέννυζομαι, πτοχίζομαι, überlegen, über denken.

Repêcher, *v. a.* ἐναρπυζομαι, wieder fischen; ἐξέρω ἀπὸ τῶ νερόν ἐκεῖνο ἀπὸ ἐπιτο, wieder heraufziehen.

Repenser, *v. a.* ἐναρμυστέω, μετὰμέλειται, wieder überden ken.

se Repentir, *v. r.* μετανῶν, βέ τευαι; je me repens, μετα νω, μετμελείς με, ich bereue, es gereuet mich, es reuet mich; les repenties, *f. pl.* αἱ μετα νοοῦσαι, τὰ μεταστροφήν τῶν γυναικῶν ὅπου μετανοοῦσι, die Büsserinnen, Klostet der reinigen Schwestern.

Repentir, *m.* μετάνοια, μετ μέλεια, Reue, *f.*

Répercussif, *ive*, *adj.* ἀποκρί στικός, zurücktreibend. *v. ré percuter.*

Répercussion, *f.* ἀπόκρουσις, Zurücktreibung, *f.*; ἀντιάν κλισις, das Zurückfallen, Zu rückwerfen. *v. répercuter.*

Repécuter, *v. a.* ἀποκρούειν, ἀντιάν κλινω, τὰς ἐλα γνίσις κτ.) εἰς τὰ ἐξώτερον μέρη τοῦ σώματος, zurücktrei

lon (als: Redde, Blattern u.);
 ῥίπτιν ὀπίσσω, hinterherlassen,
 zurückwerfen.

Répère, m. σημειῶν ὅπου βί-
 βουσι εἰς τὰς πράξεις
 ἐξηγουμένη διὰ τὴν ἑξήκουσιν
 ἰσότητος πρὸς τὴν ἀνάμνησιν. Merk-
 zeichen, Zeichen (auf abgefun-
 derte Stücke von etwas, um
 sie gut zusammenlegen zu kön-
 nen).

Répertoire, m. ἀπογραφὴ, ἐκτε-
 γος, κατά, Register, Re-
 pertorium, n.; — de théâtre,
 κατάλογος τῶν κωμῳδῶν,
 τραγῳδιῶν κτλ. ὅπου ἐπαρά-
 στανος ἢ θέλων παραστήσει
 εἰς τὸ θέατρον, Verzeichniß u.
 der aufgeführten oder noch auf-
 zuführenden Stücke, Bühnens-
 Verzeichniß, n.

Répétiteur, v. a. fam. ἐνοχλῶ
 με τὸ νῦν ἐπαναλῶν τι πολ-
 λὰς φορές, bis zum Ekel wie-
 derholen.

Répéter, v. a. δευτερώω, ἐπα-
 ναλαμβάνω, wiederholen;
 αὐτῷ, ἐναντιῶν, wieder-
 fordern, zurückfordern; ἐπα-
 ναρπάζω, λέγω ἀπ' ἐξω
 (ἐκείνου ὅπου ἐλάττω), κάμνω
 δοκιμὴν (κωμῳδίας κτλ. μου-
 σικῆς, φασμάτων), herfagen,
 Probe halten, probiren (Thea-
 terstücke, Musik, Gesang); ἐπι-
 μέτω τὸ μάθημα, das Ge-
 lerne wieder durchgehen (repe-
 tiren).

Répétiteur, m. ἐκεῖνος τοῦ ὁπο-
 ῖου τὸ ἐπ' ἀγγελμα εἶναι τὸ
 αὐτοῦ τὸ μάθημα τῶν μαθη-
 τῶν ἢν ἑξήκουσιν ὡς πρῶτος,
 Repetent, m.

Répétition, f. ἐπανάλυσις, δευ-
 τερώσις, Wiederholung, f.;
 (rhét.) ἀράλησις, Wiederhol-
 lung (in einer Rede); ἢ τὰν
 μαθητῶν γήρυσις εἰς τὸ νῦν
 ἐπαναλαμβάνουσι τὰ μαθη-
 ματὰ τοῦς, ἀνάμνησις, Wie-
 derholung des Gelernten mit
 Schülern, Repetition, f., ἐπαλ-
 τήσις, ἐναντιήσις, Zurück-
 forderung, f.; montre à —,
 ἀρολόγιον ὅπου κτῖναι τὰς
 ὥρας, Repetiruhr, f.

Repeuplement, m. ἀναπληθύν-
 σις, Wiederbevölkerung, f.
 v. repeupler.

Repeupler, v. a. ἀναπληθύνειν,
 αὐξάνειν πάλιν τὸ πλῆθος τῶν
 ἐγκαταλελειμμένων, wiederbevöl-
 kern; — un étang, βάρω πάλιν νέα
 ψαρίκια εἰς ἐνα ψαρότοπον,
 einen Teich mit neuer Fischebrut
 besetzen.

Repic, m. (εἰς τὸ περικεῖναι τοῦ
 πιτζέτου), (v. pic), ἐννεύη-
 τα ὅπου μικρὰ τὴν ἀπὸ τοῦ
 ἑνὸς, Neunziger (im Piktet-
 spiele), m.

Répît, m. ἀπαρβολὴ καὶ ἄναισις,
 Aufstich, m., Hells, f.

Replacher, v. a. βάρω εἰς τὸν
 πρότερον τόπον, wieder hin-
 stellen, hinlegen. v. placer.

Replâtrage, m. ἀσπίσιμα τοῖ-
 χον με γύψον, Bewerfung f.
 einer Wand mit Gyps.

Replâtre, v. a. ἀσπίλω πάλιν
 με γύψον, wieder überwaschen;
 fig. ἀποκρίναι (πράγμα τι),
 (einen Gehier) dushonigen, be-
 mânteln.

Replet, ette, adj. γεμάτος, πα-
 νός, volla, hist. fett

Réplétion, f. πληροποίη, πα-
 χύτης, Dide, Völligkeit, f.;
 ἐπισημάνσις τοῦ στομάχου,
 Ueberladung f. des Magens.

Repli, v. a. δέπλωμα, πτύξις,
 Falte, f.; περιπλέκειν, Um-
 schlag, m. replis, pl. στρό-
 φωνισμοί (ὀφύτων κτλ.),
 Krümmungen, Windungen
 (einer Schlange u.), f. pl.;
 fig. τὰ ὅπλα τῆς καρδίας,
 τὸ ἐνδοκρυον, das Verborgene
 (die Falten) des menschlichen
 Herzens.

Replier, v. a. ἐπαναδιδύνω,
 wieder zusammenlegen, falten.
 se —, ἐπαναδιδύνομαι, sich
 wieder halten; στρουθογυρί-
 ζω, κάμνω στρουθογυρισμούς,
 sich krümmen, sich winden;
 (διὰ στυγνίαν) ἐπαραχωρῶ,
 ἐποτρύνω, πειθομένω
 ὁπλοὺς ἐνέατος, (von Trup-
 pen) sich (langsam und in Ord-
 nung) zurückziehen.

Réplique, f. (jur.) ἀπάντησις
 εἰς τὴν ἀπόκρινιν (τοῦ ἐγ-
 καλεσμένου), Gegenantwort f.
 des Klägers, Replik, f.; fam.
 ἀπόκρισις, Antwort, f.

Répliquer, v. a. ἀνταποκρίνω-
 μαι, ἀποκρίνομαι, antworten.

Repolon, m. γύρος τοῦ ἁλό-
 γου εἰς ἡμικύκλιον, halbe
 Wolte f. (des Pferdes).

Répondant, m. ὁ εἰς τὰς δη-
 μοσίας ἀκαδημαϊκὰς γιγνο-
 μέναις ἀποκρινόμενος. Respon-
 dent (in Disputationen), m.;
 ἐγγυητής, Bürge, m.

Répondre, v. a. ἀποκρίνομαι,
 antworten; ἀντιλέγω, κάμνω
 ἀντιλογία, ἐναντιώμενος, wis-

derſprechen, Einwendungen machen; ἀντιγράφω, ἀντιτάττω, entgegenſetzen, übereinſtimmen; — de q., de qc., ἀποκρίνομαι dieſe ſache (in dieſe ſache), ἀποκρίνομαι ὑποτίκω, für einen (oder für etwas) gut ſagen, ſichem, Bürgen werden; je vous en répondez, ὅτι βεβαιώσω, ἀπὸ γυμνασίου δι' αὐτοῦ, ich verſichere es Ihnen, ich bin Ihnen zu dankbar.

Répons, m. ἀντίφωνον (ὁπρὲν
 τινὰ τῆς γαλήνης τὰ ὀπίσθι
 ἀντιφωνῶσιν αὐτοῖς καὶ ψάλλου-
 σιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν), (in
 der Kirche) Antwort f. des
 Chord auf den Gesang des Pri-
 sters.

Réponse, *f.* ἀπόκρισις, Ant-
wort, *f.*

Reporter, v. a. *ἡρῶν ἔγωγ*, wie-
derbringen; *ἡρῶν λέγω*, wieder-
sagen.

Repos, *m.* ἀνάπαυσις, Ruhe, Erholung, *f.*; ἡσυχία, Ruhe, Stille, *f.*; le fusil est en —, ὁ λύκος εἰς τὸ κοινοῦντι δὲν εἶναι οὔτε σπῆνωμένος οὔτε τερπνόμενος, der Hahn auf der Blanke ist in der Ruhe; — d'un escalier, σκαλὸς μὴ ἐκάλος, τῶπος δι' ἀναπαύειν, Ruheplatz, Abson m. einer Treppe.

Reposée, f. (chass.) γωλεῖα
των ζώων εἰς τὴν δόση. Rager
n. eines Wildes.

Reposer, v. a. ἀναπαύω, ῥίνω
ἐς ἀναπαύειν, ἔρχεν, ruhen
lassen v. a. ἀναπαύομαι, κοι-
μῶμαι, ruhen, schlafen; χα-
ρίζω, sich (er)geben; ἀκούω (ἐς
τι), στέχομαι (ἐπὶ τὸ ἐς τι).

(auf etwas) ruhen, liegen. so —, v. r. ἡσυχάζω, ἡσυχῶμαι (v. ἡσυχία, ἡσυχία), ἡσυχῶν; — συρῶ, ἀναμύνομαι εἰς τὴν, ἡμιν ἐπιμύνομαι, sich auf einen verlassen.

Reposoir, m. τράπεζα τοῦ υἱοῦ
Κατοίκου ἐνδύονταίς ἐς τὰς
ὁδοὺς διὰ τὰ βάλλων ἐπάνω
τῇ ὄστικι ἐς τὴν λιανίαν
τοῦ Κυριακοῦ σώματος, Rubec
altar (beim Frohtheilnam-
felle).

Répondre, *v. a.* ἀντιφασκεῖν
 πάλιν, wieder beirathen.
Repoussant, *ante, adj.* ἀντί-
 σιτος, πᾶν δύσάρεστος,
 σπχευμένος, zurückstoßend, ab-
 schreckend.

Repoussement, *m.* *ζιόβηγμα*
τοῦ ξιλοῦ, das Burdastossen,
Stoßen einer Kante.

Reponsser, v. a. ξαναπρώχω, απωθῶ, ἀπωχῶ, πρῶχῶ ὀπίσσω, δῶχῶ ὀπίσσω, ἀπο-
δῶχῶ, wieder stoßen, zurück
stoßen, zurück schlagen, zurück
treiben. v. n. (διὰ τοῦ ἐκ-
πλ.) κλοτῶ, (von Flinten ic.)
stoßen; (διὰ τοῦ ἐν) ἀναδῶ,
ξαναπρώχῶ, wieder treiben,
wieder anschlagen.

Repoussoir, *m.* ἀσθρον με τὸ
 ὁποῖον διακονοῦν παρὰ πύλ.
 ἀπὸ τοῦ τρέψας, Durchschlag,
m., Treibstien, *n.*; δαρτέρας,
 Bahnzange, *f.*; γλυφίον, ἀμ-
 λήριον διὰ πέτρας, Steinmetz-
 Fel. *m.*

Répréhensible, *adj.* ἀξίος πει-
 νῆος, ἀξιοκαταγένητος, in-
 dignus.

Répréhension, *f.* μέμρις, κα-

τηγορία, ἐλεγχος,
βεβαιότης, κα.

Reprendre, v. a. *ἐλαμπτέω*, *ἐλαμ*
wieder nehmen; wie
men; *ἐπιχειροῦν*
τίῳ πάλιν ἔχει,
πάλιν, wieder vorneh
det unternehmen, n
fahren; *ἀποκρίνομ*
dern, antworten; —
ἐλέγχοι, *κατηγορεῖν*
παιδεύω τινά δια
etwas verweisen, el
strafen; *ῥάστω*,
zünden, ausbessern
ῥιζώω, *παύω πάλιν*
wieder anwurzelu, r
se —, v. r. *ἐνώω*,
(*ὥς τε μένη μιά*;
sich vereinigen, sic
(als: die Theile eine
διορθώνομαι (*μόνο*
λανθάνομαι εἰς τὴν
sich befehlen, sich
(sich corrigiren, wen
was falsch gesagt h

Représaille, *f.* — αἰ-
τιολογία, ἔκδο-
σις, Gegenverg-

Repressalien, *f. pl.*
 Représentant, *m.* ὁ γ
 πομπὴ τινός, ἢ ὁ ἑ

τόπον ἐξου, τὸν
Stellvertreter, Rep
III.

Représentatif, ive,
 παρασυνήν, (τὸ ὁ
 ρὸς ἐπὶ ὁρὸς), verbi

Würde eines Abwesenden
Repräsentation, *f.* *no*
exegesis, *W*örstellun
gung, f.; παρόστα

εξοναμός, Abbildung; περιγραφή, ζωγράφιμα, Darstellung, f., Gemälde, n.; παρουσίασις (εἰς τὸ θέατρον), Vorstellung (auf der Bühne); εἰσπαιστήριον, v. a. παρασταίνω, vorstellen; εἰκονίζω, ζωγραφίζω, abbilden; παρασταίνω (εἰς τὸ θέατρον), παίζω, vorstellen, darstellen (auf der Bühne); spielen; — q., παρασταίνω, τὸ παρουσιάζειν τινός ἀνδρός, εἰμὶ ἐκπαιστήριον, τοποθετῆς τοῦ, einen vertreten, repräsentieren. se —, v. r. παρουσιάζομαι, παρὼν ἵσταμαι, sich stellen; se —, παρασταίνω εἰς τὴν αὐτοῦ μου, sich (dat.) vorstellen; v. n. παρὼν ἵσταμαι (εἰς τὸ θέατρον), vorgeführt, gespielt werden (auf der Bühne).

Répressif, ive, adj. ὁποῦ ἐμποδίζω, hemmend.

Répression, f. ἐμποδισμός (κένον, ἀσάφεια κτ.), das Einhalten, Hemmen.

Réprimande, f. ἐπιτίληξις, ἐπιτίμησις, μόνιμος, Verweis, m. Réprimander, v. a. ἐπιτιλῆτω, τιμωρῶ, ἐλέγχει, verwirft (einen etwas), einen Verweis geben.

Réprimer, v. v. κατέχω, καταπείλω, ἐμποδίζω, hemmen, Einhalt thun (einer Sache) hemmen.

Reprise, f. ἐναυπαγμός, ἐναυπαγία (ζάστρου, καράβου κτ.), Wiedernehmung, Wiederveroberung (einer Festung, eines Schiffe κ.); ἐναυπαγόμενον καράβι (ὁποῦ πρώτα

ἐλήφην οἱ ἐχθροί), wiedergenommene Schiff, n.; ἐναυπαγῆ, δευτέρως, Wiederholung, f.; διόρθωσις, μίλιμα, Verbesserung; à plusieurs reprises, περισσῶς φορές, περισσότερας φορές, zu wiederholten Malen.

Réprobation, f. (théol.) ἀποδοκιμασία, ἀθέτησις, παρὰχώρησις θεοῦ, Verwerfung, f.

Reprochable, adj. ἐλεγχτός, ἐλέμειτος, ἀσυναιδέυτος, ἀξιωματικός, sträflich; témoin —, μάρτυρας ὕποπτος, μὴ ἀπόδεκτος, verwirflicher, verdächtiger Zeuge, m.

Reproche, m. ἐπιτίληξις, μόνιμος, κατηγορία, Vorwurf, m.

Reprocher, v. a. ἐπιτιλῆτω, κατηγορῶ, μαρτυρῶ τινά διὰ κατὰ τι, einem etwas vorwerfen, vorrücken, Vorwürfe machen; — des témoins, ἀποδοκιμαζόμενος, ὁν τοὺς δέχονται, Zeugen verwirfen.

Reproduction, f. ἐναυπαγία, Wiederhervorbringung, f.

Reproduire, v. a. ἐναυπαγῶ, παραγῶ πάλιν, wieder hervorbringen. v. produire.

Repromettre, v. a. ἐπαυπαγοῦμαι, wieder versprechen.

Réprover, ée, adj. (théol.) ἀποδοκιμασμένος (ἀπὸ τοῦ θεοῦ), verworfen (von Gott).

Réprover, v. a. ἀποδοκιμαζῶ, καταδικάζω, verworfen, mißbilligen.

Reptile, adj. ἑρπῆτις, kriechend, s. m. ἑρπῆτις, kriechendes Thier, n.

Républicain, m. — nine, f. πο-

λίτης, πολιτῆσσα εἰς δημοκρατίαν ἢ δημοκρατίαν, Republiкан, m.; — rin, f.; adj. δημοκρατικός ἢ δημοκρατικός, vernünftlich.

République, f. πολιτεία (ὁποῦ δὲν ὑπόκειται εἰς βασιλεία), δημοκρατία, ἢ δημοκρατία, Герасолат, m.; Republik, f.; — des lettres, τὸ σύστημα ὅλων τῶν παιδευμένων, die gelehrte Welt, Gelehrtenrepublik.

Réjudication, f. διαζύγιον, Verhufung, f. einer Ehefrau.

Répudier, v. a. χωρίζω τὴν γυναῖκα, eine Frau verhefen.

Répuance, f. ἐναντιότης, ἀποτροπή, ἀποτροπή, Widerwillie, m.

Répugnant, ante, adj. ἀντέχων, ἀντικείμενος, ἐναντίος, widrig, zuwider.

Répugner, v. n. ἀντιμάχομαι, εἶμαι ἐναντίος καὶ διασέστος, zuwider sein, widertichen.

Répulsif, ive, adj. ἀποκρουστικός, zurückstoßend.

Répulsion, f. ἀπόκρουσις, das Zurückstoßen.

Réputation, f. φήμη, ἐπόλησις, καλὸν ὄνομα, ὄζει, Ruf, m.; Ehre, f.; guter Name, Ruhm, m.

Réputer, v. a. νομίζω, θαδῶ, achten, dafür halten.

Requérable, adj. ἀπαιτητός, einzufordern.

Requérant, ante, adj. ὁ ἐπαυτῶν, ζητῶν τι, der um etwas anhält, nachsucht.

Requérir, v. a. ἐκζητῶ, ζητῶ,

fordern; παρακαλῶ, ζητῶ, ἀν-
halten, ansuchen, bitten (um
etwas); ἀσπῆναι, χρειάζεσθαι,
erfordern.

Requête, *f.* ἐγγράφος δήσις,
παράκλησις, παρακαλῶν γράμμα, Bitt-
schrift, *f.*; παρακλήσις, παρα-
κλήσις, Bitt, *f.*

Requiem, *m.* messes de —, αἱ
περὶ ἀναπήσεως τῶν κεκοι-
μημένων προσευχαίαι, λει-
τουργίαι, Seelenmessen, *f. pl.*
Requirit, *m.* ἀνυπόθετον, Φαν-
ταστικό, *m.*

se Requinguer, *v. r. fam.* ὑπο-
λίζομαι, με ἀνοστον ἢ φελο-
ῶν ἄποστον (πρὸς τὸ λέγεσθαι
διὰ τὰς γυναικας), sich geschwade-
los oder πάρσιχ ausweisen (eis-
gentlich von alten Weibern).

Requint, *m.* τὸ πρῶτον μέ-
ρος τοῦ πεμπτημορίου τῆς
μῆσος διὰ τὴν ἑπομένην αὐτῆς
τῆς ἑνὲς ὑποστατικῆς, das
Fünftel vom Fünftel des Kauf-
preises eines Aufes.

Requis, ise, *part. et adj.* (n.
requérir), ἀναγκαῖος, ὅπου
χρειάζεται, erforderlich.

Requise, *f.* ζήτησις, das Ge-
such; cette chose sera de —,
δὲλες ζητηθεῖ, δὲλες εἶναι πᾶν
ἐκείνο τὸ πράγμα, die
Sache wird gesucht werden,
wird selten werden.

Réquisition, *f.* ζήτησις, ἀτη-
σις, das Gefuchen, Begehren;
mettre q. en —, ζητῶ τι (ἐκ
μέρους τῆς διοικήσεως), for-
dern, in Requisition setzen (von
Seiten der Regierung).

Réquisitoire, *m.* (jur.) ἐγγρά-
φος δήσις (ἐκ μέρους τῶν

κατηγόρων), gerichtliches Be-
gehren.

Rescindant, *m.* (jur.) ζήτημα
πρὸς ἀκύρωσιν ἀποφάσεως,
χρῆσις τῶνός κτλ., Bitt, *f.*
um Aufhebung eines Urtheils ic.

Rescindere, *v. a.* (jur.) ἀκυρῶ,
ἀναιρῶ, aufheben, für ungül-
tig erklären.

Rescision, *f.* (jur.) ἀκύρωσις,
ἀναιρέσις (ἀναιρέσις, ἀνι-
στάσις κτλ.), Aufhebung, Un-
gültigmachung eines Urtheils
(s. r. c. i. c.), *f.*

Rescisoire, *m.* (jur.) ἐγγρά-
φος προσηγήν πρὸ ἀκύρωσιν,
πρὸ ἀναιρέσιν μία ἀπίφρασις
κοιτοῦ κτλ., schriftlicher Bes-
cheid zur Aufhebung eines Ur-
theils ic.

Rescription, *f.* ἐγγράφος προ-
σηγήν διὰ λήψιν χρημάτων
(ἀσφαγῶν), schriftliche Anwei-
sung, *f.*, Geld zu erheben.

Rescrit, *m.* ἀντιγραφὴ, ἐγγρά-
φος ἀποκρίσις τοῦ ἀποστο-
λέως εἰς τὸ πρὸς διοικήσεως
ζητήματα τῶν ἐπιστολῶν, Re-
script (Bescheid des Vandeschre-
ten auf eingegebene Bittschriften),
n.

Réseau, *m.* μικρὸν δίκτυον,
kleines Netz, *n.*

Réséda, *m.* φυτόν τι μικρὸν
καὶ εὐώδες, Reseda (Pflanze), *f.*

Réservation, *f.* διαφύλαξις,
Vorbehalt, *m.*

Réserve, *f.* ἀποταμίωσις, δια-
φύλαξις, ἐξέτασις, Vorbehalt,
m., Ausnahme, Bedingung, *f.*
διακρίσις, προφύλαξις, πο-
ρευστήρ, Zurückhaltung, Be-
wahrung, Behaltendheit, *f.*;

corps de —, σώμα στρατιω-
τικὸν ὅπου ὁ στρατηγὸς ὑπα-
λάττει ἐξουσία διὰ τοῦτο
ἐκτελεσθῶν, Meletrve, *f.*, Meletr-
Corps, *n.*; καὶ ἡμεῖς ὑπὸ τοῦ
ἐκείνου εἰς τὴν ἵδυσιν τῆς ἀρχῆς
ἀλλὰ προσμένοντες παραμένοντες
διὰ τὴν βοηθήσειν ἐκεῖ ὅπου
εἰσὶν ὁρμη. Reserve von Kriegs-
schiffen; à la — de, ἐξουσι-
α, πληρ., με ἀποταμίωσιν
ἐν —, ἀνεγχομένη, anstet,
mit Vorbehalt, daß —; en —,
κατὰ μέρος, bey Seite, im
Vorrathe.

Reservé, *de*, *adj.* διακριτικὸς,
ὅπου ὁρμῇ με προφυλάσθαι,
zurückhaltend, behutsam, vor-
sichtig (in Reden); μέτρον
ἀσφαγῶν, eingegeben, fitfam.

Reserver, *v. a.* διαφυλάττειν,
vorbehalten; φυλάττειν (διὰ
καρὸν ἀνάγκης), zurückbehal-
ten, zurücklegen, versparen.

se —, *v. r.* προφυλάττειν, δια-
φυλάττειν, ἐξουσιᾷ τι δι' ἑα-
σῆς, sich (amt.) etwas vorbe-
halten; cas réservés, αἱ
ἐκμετρίαι ὅπου ἡμποῦν πο-
νῶν πρὸς συγχώρησιν ὁ Πάπας,
Sünden, *f. pl.*, für welche nur
der Pabst Absolution ertheilen
kann.

Reservoir, *m.* δοχεῖον, δεξα-
μενὴ, Behälter, Wasserbehäl-
ter, Fischbehälter, *m.*

Résidant, *ante*, *adj.* κατοικοῦν,
wohnhaft.

Résidence, *f.* κατοικία, διατρι-
βή, Aufenthalt (an einem Or-
te), *m.*; τόπος κατοικίας (μέ-
ρις ἡμετέρας), Wohnsitz,
m., Residenz (eines Fürsten)

f.; ἐπαγγελία ἀπεσταλμένου
τῶν ὡς πρέσβευς, Residenz-
tenstelle, *f.*; (chim.) κατω-
κίδωμα ὀρυκτοῦ τιος, Boden-
saz, *m.*

Résident, *m.* εἶδος πρέσβευς
ὅστις εἶναι κατώτερος μὲν τοῦ
ambassadeur, ἀνώτερος δὲ
τοῦ agent, Resident, *m.*

Résider, *v. n.* κατοικῶ, ἔχω τὴν
κατοικίαν μου, διατρίβω, wehe-
nen, seinen Sitz haben; ἔχω
τὴν ὀφίαν μου, residiren;
fig. — dans, — en, ἐμμένω,
στέκομαι εἰς —, ruhen, veru-
hen in —.

Résidu, *m.* τὸ ἐπίλοιπον, Rest,
Rückstand, *m.*

Resignant, *m.* ἀπαραισίων ἐπαγ-
γεμῆς τι, der ein Amt abtritt.

Resignataire, *m.* ἐκείνος εἰς τὸν
ὅστις γίνεται ἡ παραισίων
τῶν ἀλλοτρίων, der, welchem
ein Amt abgetreten wird.

Resignation, *f.* παραισίων
ἐπαγγελίας τῶνός, Abtrei-
tung, Niederlegung *f.* eines
Amtes; ἀποστασις εἰς τὸ θεῖον
ζήτημα, Ergebung *f.* in den
göttlichen Willen.

Resigner, *v. a.* παραιτῶ (ἐπαγ-
γεμῆς τι), abtreten, niederle-
gen (ein Amt). se —, *v. r.* à
la volonté de Dieu, παρὰ θέ-
σιν εἰς τὸ θεῖον ζήτημα,
sich ergeben in den göttlichen
Willen.

Résiliation, *f.* (jur.) λύσις, ἀν-
τιστάσις ἀντιθέσεως κτλ., (gericht-
lich) Aufhebung *f.* eines Con-
tractes ic.

Résilier, *v. a.* (jur.) ἀκυρῶ (ἐκ
μέρους τοῦ κατηγόρου), ge-

richtlich aufheben, für ungül-
tig erklären.

Résine, *f.* ῥητίνη, ῥετίνη, Harz,
n.

Résineux, *euse*, *adj.* ῥητινώ-
δης, ῥετινώδης, harzig, har-
zigt.

Résipiscence, *f.* μετάνοια, με-
τανοήσις, μετανοήσις; Er-
kenntniß *f.* seines Fehlers, Bes-
serung, *f.*

Résistance, *f.* ἀντίστασις, ἀν-
τίστασις, ἐναντιώσις, Wider-
stand, *m.*

Résister, *v. n.* (à) ἀνθίσταμαι,
ἐναντιώνομαι, widerstehen;
sich widerlegen; ἀπομείνω, aus-
halten, ausbleiben.

Résolu, *ue*, *part.* (v. résoudre),
ἀποφασισμένος, entschlossen;
beischlossen; τολμηρός, ἀδρά-
δης, kühn, herzhafte.

Résoluble, *adj.* ἀνάλυτος, ὅπου
διαλύεται, auflösbar.

Résolument, *adv.* ἐξ ἀποφά-
σεως, χωρίς ἄλλο, durchaus,
schlechtherrlings; με θάρρος, με
ἀνδρείαν, entschlossen, mit
Entschlossenheit, kühn.

Résolutif, *ive*, *adj.* (méd.) δια-
λυτικός, auflösend, zertheilend.

Résolution, *f.* ἀνάλυσις, Auf-
lösung, *f.*; ἀπόφασις, σταθε-
ρότης, Entschluß, *m.*, Ent-
schloßung, *f.*; Entschlossenheit,
f.; (jur.) λύσις, ἀναιρέσις,
ἀκύρωσις, Aufhebung, ungül-
tigmachung, *f.*

Résolutoire, *adj.* (jur.) ἀκυ-
ρωτικός, aufhebend, ungültig
machend.

Résolvant, *ante*, *adj.* διαλυ-
τικός, auflösend.

Résonnance, *f.* (mus.) ἀντι-
καλία, Resonanz, *f.*

Résonnant, *ante*, *adj.* ἀντι-
βοῶν, ἀντηγῶν, widererschall-
end; stark schallend.

Résonnement, *m.* ἀντιήχησις,
Widererschall, *m.*

Résonner, *v. n.* ἀντηγῶ, ἀντι-
βοῶ, widererschallen, widerer-
hallen; ἡχῶ, ἡχολογῶ, erlös-
nen, erschallen, erklingen.

Résoudre, *v. a.* λύω, διαλύω,
auflösen (prop. et fig.); ἐξη-
γῶ, ἀναλύω, ἀποφασίζω,
erörtern, entschelden; ἀποφά-
σις, βάρω σκοπῶν, beschlie-
ßen; ἀναιρῶ, ἀκυρῶ, aufhe-
ben, vernichten; — q. à qc.,
παρακινῶ τινὰ πρὸς ἀποφά-
σιν, einen zu einem Ent-
schlusse bringen, zu etwas be-
wegen; — une tumeur etc.,
(méd.) ἀνάλω, μαλακῶν
(μὲν) περιμάδων κτλ.), eine
Geschwulst ic. erweichen; se —,
διαλύομαι, ἀνάλωμαι,
sich auflösen, sich zertheilen;
— à qc., ἀποφασίζω εἰς τι, ἢ
πρὸς τι, sich zu etwas ent-
schließen.

Résous, *part. v. résoudre.*

Respect, *m.* φόβος, εὐλάβεια,
Erbfurcht, Hochachtung, Ehr-
erbietung, *f.*; cette place tient
l'ennemi en —, αὐτὸ τὸ φρού-
ριον ἐμπνέει φόβον εἰς τοὺς
ἐχθρούς, ἥτοι τοὺς ἐμποδίζει
ἐκ τὰς κατοικίας, diese Be-
festigung hält den Feind in Furcht,
hält ihn ab von Einfällen.

Respectable, *adj.* σεβαστός,
εὐσεβέστατος, ehrwürdig.

Respecter, *v. a.* σεβόμεναι, εὐλα-

δοῦμαι, τιμῶ, hochachten, ehren, in Ehren halten; fig. δὲν βλέπω, εὐδοκῶμαι, beschonigen. se —, πολιτεύομαι ἐν-τίμως, eulogisch mit mir; κούρω ἀντιμω, ich erbar auf-
fassen, behutsam handeln.

Respectif, ive, adj. ἀμοιβαίως, καὶ σχετικῶς, beiderseitig, relativ.

Respectivement, adv. ἀμοιβαίως, καὶ σχετικῶς, beiderseitig; in gewisser Rücksicht.

Respectuensement, adv. με ἐπιδέξαι, εὐδώς, mit Ehrfurcht, mit Ehrerbietung.

Respectueux, euse, adj. ἐπιδέξαι, εὐδώς, mit Ehrfurcht, mit Ehrerbietung.

Respirable, adj. πνευστός, zum Einathmen tauglich.

Respiration, f. ἀνσπνοή, das Athemholen.

Respirer, v. a. et n. ἀναπνέω, athmen, Athem holen; ἀναπνέω, πνεύω, μέσσω μετὰ τὴν ἀναπνοήν, einathmen; ἀναπνέω, πάλιν ἀναπνέω, ἀναπνέω, ἀναλαμβάνω τὴν δύναμίν μου; wieder Athem (schöpfen, sich erholen); — gc., — après gc., ἐπιδυμῶ ὑπερβολικῶς, ἢ με πολλὴν πόσιν, λαχναῶ, sich nach etwas (schöpfen, nach etwas trachten).

Resplendir, v. n. ἐκλάμπω, ἀστράπτω, funkeln, leuchten.

Resplendissant, ante, adj. ἐκλάμπων, ἀστράπτων, funkeln, leuchtend.

Resplendissement, m. ἑκλαμ-

πνισ, λάμψις, Widerschein, Glanz, m.

Responsabilité, f. ἀποχρῶσις, τὸς καὶ διὰ λόγον, καὶ μέλιν ἐγγυητής, Verantwortlichkeit, f.

Responsable, adj. ὅπου ἔχει καὶ διὰ λόγον, ὅπου πρῆναι καὶ μέλιν ἐγγυητής, verantwortlich.

Responsif, adj. (jur.) περιέχων ἀπάντησιν, eine Antwort enthaltend.

Ressac, m. (mar.) τὰ κινητήματα τῶν κυμάτων ἐπὶ τὴν ἐξοχὴν, das Aufschlagen der Wellen an das Ufer.

Ressasser, v. a. ἐναυακκίζω, wieder durchbruteln; fig. ἐναυακκίζω, καὶ ἀκριβοποιῶ, ἐξετάζω, ἐξεργάζομαι, noch einmal untersuchen, genau untersuchen.

Ressant, m. (archit.) ἐξοχή, μέγας τῶς ἐνός κτίριον, Vortprung m. an einem Gebäude.

Ressemblance, f. ὁμοιότης, ὁμοιότης, Ähnlichkeit, Gleichheit, f.

Ressemblant, ante, adj. παρομοιάζων, ὁμοιάζων, ὁμοιος, ähnlich.

Ressembleur, v. n. παρομοιάζω, ὁμοιάζω, εἶμαι ὁμοιος, gleichen, ähnlich sein.

Ressemeier, v. a. βάνω καυοῦργιας παύσιναι ἐπὶ τὰ ὑποθήματα, wider befehlen.

Resseiner, v. a. ἐναυακκίζω, wieder befehlen.

Ressentiment, m. πάθος ὅπου ἀγῆναι μετὰ ἀπεραμένη ἀδ-

ελθόμενος, Andenken, n. Erinnerung, f.; ἀνεναντίας ἐπιδυμῶ ἐκδύκω, μνησκακία, Mawille, m., Empfindlichkeit, Begierde f. sich zu rächen.

Ressentir, v. a. ἀισθάνομαι, empfinden, fühlen. se —, κατὰ gc., ἀισθάνομαι ἀπὸ πόθον, ἐπιδυμῶ κατὰ πόθος ἢ κατὰ ἀπεραμένην, die Nachwehen, die Folgen von einem überstandenen Liebesleid. seiden empfinden; μετέωρον μέλιν ἀισθάνω, ἀισθάνομαι καὶ ἐγὼ μετὰ μετὰ ἄλλον, mit empfinden, mit fühlen; μνησκακία, ἐπιδυμῶ ἐκδύκω, ἀνεναντίας, etwas übel empfinden, sich zu rächen suchen.

Resserrement, m. συγγύσιον, συστολή, engere Zusammenfassung, f.; στενοχωρία, Zerknirschung, f.

Resserrer, v. a. ἐναυακκίζω, συγγύσιον περισσώτερον, συγγύσιον, enger zusammenfassen, zuziehen, zusammenrücken; κλείω, στενάζω, πάλιν, wieder einschließen; στυμνίζω, πύκνω, verstopfen; περιορίζω, εἰσχερῶς, — ou prisonnier, κλείω στενάζω, τὸν ἄνθρωπον ἐκδύκω, εἰς τὴν ἐλευθερίαν, einen Gefangenen enger einschließen, ihm weniger Freiheit lassen; συμμίσγω, κοινεύω, συγγύσιον, zusammenziehen, abblenden. se —, v. r. στενάζω, sich verengen, sich zusammenziehen, sich verengen, sich zusammenziehen, sich verengen, sich zusammenziehen.

Ressuage, m. (mar.) σείρα, σείρα, ἀποκρίσις ἐπὶ τὴν θέλασαν, ἔξω, Kette f. von Stichtingen unter dem Wasser, Riff, n.

Ressort, m. ἐλατήριον, Feder (Stahlfeder, Springfeder), f.; ἡ ἐλαστικότητα, Schnelkraft, f.; ἡ ἐλαστικότητα, Federkraft, f.; ἡ ἐλαστικότητα, Federkraft, f.; ἡ ἐλαστικότητα, Federkraft, f.

Ressortir, v. n. ἐναυακκίζω, wieder hinaus gehen; — ἡ, ἐξήγηται ἀπὸ ἐνός δικαστηρίου, unter einer Gerichtsbarkeit stehen.

Ressortissant, ante, adj. ὅπου ἐξήγηται ἀπὸ ἐνός δικαστηρίου, unter einer Gerichtsbarkeit stehend.

Ressource, f. βοήθεια, μέσον, τρόπος βοηθείας, καταπύριον, Hilfsmittel, Mittel, n., Anwesen, m.

Ressouvenir, v. r. ἐνθυμῶμαι, sich erinnern. v. l. il m'en ressouvient, τὸ ἐνθυμῶμαι, ich erinnere mich dessen.

Ressouvenir, m. ἐνθύμησις, Erinnerung, f.

Ressuage, m. ἡσώμα (τόχου κτ.), das Schweißen (einer Mauer &c.); ἡσώμα μετὰ τὴν ἡσώμα, das

Darren der Metalle. v. resouer.

Ressuer, v. n. ἰδρῶναι, νοτίζω (ἀγεται διὰ τὴν πίεσιν καὶ τοὺς τοῖχους), schweißen (von Mauer und Stein), v. a. λαχναῶ (μετὰ διὰ τὴν ἡσώμα), (Metalle) darren.

Ressui, m. τόπος ὅπου τὰ ἄγρμα πηγαῖνον καὶ στεγνῶσιν, Ort m., wo sich das Bild in der Sonne trocknet.

Ressusciter, v. a. ἀνασταίρω (ἐκ νεκρῶν), aufwecken; fig. ἀνασταίρω, ἀποκαταστήσω, erneuern, widerherstellen. v. n. ἀνασταίρωμαι, aufstehen.

Ressuyer, v. n. στεγνῶναι, πάλιν, wieder trocknen.

Restant, ante, adj. ἐπὶ λοιπός, τὸ λοιπόν, übrig, rückständig.

Restaur, m. ἔρημα ἐπὶ τὸν οἰκουράδιον διὰ ἀνταμειβήν, Ruine, m. an den Wärdiger wegen Schadloshaltung.

Restaurant, m. ἀνελήπτειον (ἐνδυνάμωσις) ἡσώμα, φραγτήρ, λοιπὸν, Stärkungsmittel, n., stützende Speise, Kraftbrühe, f.

Restaureur, m. ἀνακαταστήτης, ἑκείνος ὅπου ἀποκαταστήται, Wiederhersteller, m.; ἐναυακκίος, ἐπὶ τὸν ὅποιον γεννητίζονται καὶ μετὰ πληρωμὴν, Wastwirth, Speisewirth, m.

Restauration, f. ἀνακαταστήσις, ἀποκατάστασις, Wiederherstellung, f.

Restaurer, v. n. ἀνακαταστήσω, ἀποκαταστήσω, wiederherstellen; ἐνδυνάμω-

νω, ἀναμείνω, stützen, er-
güteln.

Reste, m. τὸ λοιπόν, τὸ ἐπὶ-
λοιπόν, das Uebrige, der Rest; ἐπὶ λοιπὸν χρόνος ὅπου ἐμεί-
νει ἐπὶ πληρωμῇ, Rückstand, m.,
Rest einer Schuld; τὸ ἀπό-
ῆμα, τὸ ἀπομεινῶν, Ueber-
bleibsel, n.; être en —, μνη-
σκῶ καὶ χρεώστω, μνησκῶ
χρεώσσης, im Rückstande blei-
ben, schuldig bleiben; de —,
adv. πλέον τοῦ ἀντικειμένου,
παραπάνω, übrig, mehr als
nöthig, noch darüber; au —,
du —, adv. ὡς τόσον, περί-
πλεον, τὸ λοιπόν, Uebergend,
im Uebrigen, außerdem.

Rester, v. n. μένω, ἀπομένω,
μνησκῶ ἐπὶ λοιπός, übrig sein,
übrig bleiben; μένω (ἐπὶ ἐνα
τόσον), bleiben, da bleiben.

Restituable, adj. (jur.) ἀποκα-
ταστατικός, ἀποδοτικός, wie-
derherstellbar u. v. resituer.

Restituer, v. a. εἶδω ὑπὸν,
ἀνταμείνω (διὰ ἡμῶν), wie-
der geben, erstatten, erlegen;
(jur.) ἀποκατάστασις, ἀποκα-
ταστατικός, βάνω πάλιν ἐπὶ τὴν
προτέρην κατάστασιν, wieder
herstellen, wieder in den vorigen
Stand setzen; — un texte,
διορθῶναι τὸ κείμενον ἐνός
(παλαιῶ) συγγράμματος, den
Text eines (alten) Schriftstel-
lers ergänzen, wiederherstellen,
verbessern.

Restitution, f. ἐπιστροφή, ἐν-
ταμειβή (διὰ ἡμῶν), Wie-
derherstattung, f., Ersatz, m.;
(jur.) ἀποκατάστασις ἐν και-
ρῷ, τὸ καὶ πάλιν τίς τι ἐπὶ τὴν

προτέραν του κατὰστατον, Wiederherstellung f. in den vorigen Stand; ἐκλήρωσις, ἀνεκλήρωσις, Ergänzung, f.
Restreindre, v. a. (καταστέλλω, συστέλλω, zusammen ziehen); συγκρίνω, περιορίζω, einschneiden, beschränken.
Restrictif, ive, ad. κατεστέλλων, περιοριστικός, einschränkend, beschränkend.
Restriction, f. περιγραφή, περιορισμός, ἐξαιρέσις, Einschränkung, Beschränkung, Ausnahme, f.
Restricting, ente, adj. (μέδ.) συστατικός, zusammenziehend.
Resulant, ante, adj. συναγόμενος, συνεπόμενος, aufsteigend, folgend aus —.
Résultat, m. τὸ συναγόμενον, τὸ ἐπιοβούμενον, τὸ συνεπόμενον, Folge, Folgerung, f., Resultat, n.
Résulter, v. n. ἢ résultat ἀκολουθεῖ, ἐπεται, προέρχεται, erfolgen, entstehen aus —.
Résumé, m. ἐκλόγιος, ἢ ἐν συντομίᾳ παραστάσις, ἐκείνων ὅπου εἶπε τις (βλ. συντομία λόγον κτλ.), kurzer Inhalt, m., kurze Uebersicht f. des vorher Gesagten.
Résumer, v. a. ἀναλαμβάνω (ἐν συντομίᾳ) ἀνακεφαλαιώω, kürzlich wiederholen, in eine kurze Uebersicht zusammen fassen.
Résumpte, f. γειονοικία ἀναδημακῆ ἐνὸς διολόγου, διὰ τῆς ὁποίας λαμβάνει τὸ ἀέτωμα διδασκαλόν (δοκτωρ),

Doctoratdisputation f. eines Theologen.
Résumption, f. ἀνακεφαλαιώσις, kurze Wiederholung, f.
Résurrection, f. ἀνέστασις (ἐκ νεκρῶν), Auferstehung, f.
Rétablé, m. ζωογραφία, εἰκόνα διὰ σπουδαίων τῆς ζωῆς ταπεινῆς, Altarblatt, n.
Rétablier, v. a. ἀποκαθιστάμι, βάνω εἰς τὴν προτέραν στάσιν, wieder herstellen, wieder in den vorigen Stand setzen; βάνω τινὰ πάλιν εἰς τὸ ἀέτωμά του, einen wieder einsetzen (in das Amt). se —, v. r. ἀποκαθιστάμιαι, ἐναυκαυβάνω ἀπὸ ἀδωστίας, wieder hergestellt werden, wieder genesen.
Rétablissement, m. ἀποκατάστασις, Wiederherstellung, Wiedererhebung, f.
Rétaille, f. τὰ ἀπομεινάρια, τὰ κομμάτια ὅπου πλείονον ἀπὸ ἐνὸς πράγματιεν δουλεύεται, Restschnittel, n. pl., Abgänge, n. pl.
Retaper, v. a. στρέφω (ἐνὸς) τὰς ἄκρας τοῦ σκεπιδίου πρὸς τὸ ἐσω μέρος, aufstecken (einen Hut).
Retard, m. ἀργοποίημα, βραδύτης, Verzug, m.
Retardation, f. ἀργοποίησις, ἐλγυστικὸς τῆς ταχύτητος, Verzögerung, Verminderung f. der Geschwindigkeit.
Retardement, m. ἀργοποίησις, ἀνέβολή, Verzug, m., Verzögerung, f., Aufschub, m.
Retarder, v. a. ἀργοποιῶ, βραδύνω, ἀναβάλλω, verzögern, aufschieben, verschieben. v. n.

(διὰ τὸ ἐπιλόγιον), πηγαίνω ἄργα ἢ βραδύ, (von der Uhe zu spät, zu langsam gehen, nach gehen; ἐρχομαι ἄργα, komme spät τὸν καιρὸν, später kommen).
Retenir, v. a. ἐναυκαυβάνω, wieder erhalten, wieder bekommen; κρατῶ, κρατῶ δύνω, zurück halten, behalten, halten; κρατῶ τὸ ὅπου εἰσέρχεται εἰς ἄλλον τινα, δὲν τὸ δύνω, (cinem etwas) vorenthalten; κρατῶ, ἐμποδίζω, anhalten, abhalten; κρατῶ, δὲν ἀφίνω, anhalten; κρατῶ εἰς τὴν ἐνδύμωσιν, ἐν τῷ αἵματι εἰς τὴν ἐνδύμωσιν, behalten, im Gedächtnisse behalten; νοικιῶ, bestellen, mitheben. v. n. (διὰ τῶν) ἐγχατηρόμεναι, trüchsig werden. se —, v. r. κρατερόμεναι, sich zurück halten; — ἂ η, αὐνομεναι ἀπὸ τι, sich an etwas halten; fig. ἐγχατηρόμεναι, μετρίαν τὰ πᾶσι μου, an sich halten, sich mäßigen.
Retenter, v. a. ἐναυδοκιμάω, wieder versuchen.
Rétention, f. ἐλάττωσις, κράτησις, Vorenthaltung, Zurückhaltung, f.; — d'urine, παρακράτησις, Darmverhaltung, f.
Retentionnaire, m. (jur.) δικαστήριον, ἐκείνος ὅπου κρατεῖ ἕνός πράγματι, der Fremde des Gut vorenthält.
Retentir, v. n. ἀντηχῶ, ἠχολογῶ, wiederhallen, ertönen.
Retentissant, ante, adj. ἀντιβῶν, ἀντηχῶν, ἠχολογῶν, wiederhallend, ertönend.

Retentissement, m. ἀντιβῶν, ἀντηχῶσις, Wiederhall, Wiederhall, m.
Retenue, m. fig. τὸ ἀποκωπημένον, ἀποκωπησις, Zurückhalt m. in Gedanken, Ausbleib, f.
Retenue, ne, part. (v. retenir); adj. ἀποκωπητός (εἰς τὸ νὰ μὴ εἰσέλθῃ εἰς ἀσέβεια), σώφρων, μέτριος, zurückhaltend, vorsichtig, bescheiden.
Retenue, f. ἀποκωπή, ἀποκωπή (νὰ μὴ εἰσέλθῃ εἰς ἀσέβεια), Zurückhaltung, Zurückhalt, f.; ἀποκωπητὴ, μετρίτης, Mäßigkeit, Bescheidenheit, f.; droit de —, δίκαιον τῆς πρώτης ἀγοράσεως, Vorkauf, n.
Réticence, f. ἢ ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἀποσιώπῃσι, vorsichtige Zurückhaltung, f.
Réticulaire, adj. (anat.) χοροειδῆς, δικτυωδῆς, netzförmig.
Retif, ive, adj. υποποδίων, ἀνταγίων (διὰ τὰ ἄλλα ὅπου ἀπὸ τὰ πηλίκων ἐμπρός, ἀνταγίων ὀπίσσω), städtig (von Pferden); ἀνταγίς, ὅπου ἐναυδοκίμαται, widerständig.
Retiforme, ad. (anat.) ὅπου εἶναι σχῆμα δικτύου, netzförmig.
Rétine, f. (anat.) ἐμφυσήστροφιδῆς χιτὼν (λεπτόν περὶ εἰς τὸ ἐνδοτέρον μέρος τοῦ ὀφθαλμοῦ), Netzhaut f. im Auge.
Retirade, f. χεῖρας περὶ τῆς ἀντιβῶν τοῦ τῆχους, Ab-

schnitt, m., Verschanzung f. innerhalb des Vortriffs.
Retiration, f. (impr.) τὸ τῶμα τοῦ δευτέρου προσώπου πρὸς πᾶσι, Widererud, m.
Retiré, es, part. (v. retirer), μαζωγμένος, συσφιγμένος, κολλημένος, zusammengezogen, eingedrumpft, verkürzt; μονήρης, ἐπισκόμος εἰς μοναχίαν, einsam, eingezogen; μονήρης, ἀπομακρυσμένος, ἐξωμένος, einsam, abgelegen.
Retirement, m. (chir.) τὸ τῶν μέσων περιστροφή, ἀντιστροφή, Zusammenschiebung, f.; Einschrumpfen, n.
Retirer, v. a. ἐναυκαυβάνω, τραβῶ ἔσω, ἐλγύνω, zurück ziehen, heraus ziehen; ἐλγύνω, πῶνω, σηκώνω, wegnehmen; ἀπολαμβάνω (κέδωσις κτλ.), (Mugen, Gewinnen κ.) ziehen; περιμετρῶν, δέχομαι τινά, einen aufnehmen (in sein Haus); — sa parole, fig. λαμβάνω ὀπίσσω τὸν λόγον μου, sein Wort zurückziehen, zurücknehmen; se —, τραβῶμαι ὀπίσσω, ἀπομακρύνωμαι, ἀναχωρῶ, sich zurückziehen, sich entfernen, sich zurückbegeben; ἀναχωρῶ εἰς τὸ κανὼν μου, sich nach Hause begeben, nach Hause gehen; πῶνω, πῶνω τὸ κατὰ μέρος μου (εἰς ἕνα τόπον), sich wohl in fügen; τραβῶμαι, μαζώνωμαι, ἐναυκαυβάνω, sich zusammen ziehen, einlaufen.
Retombée, f. (archit.) πέσος

τοῦ βόλου, Anfang m. oder Biegung f. eines Gewölbes.
Retomber, v. n. πῶνω πάλιν, ἐναυκαυβάνω, wieder fallen, zurück fallen; fig. πέσω (ὀδόν ἢ ἐκείνην, ἢ ἔμπροσθεν κ.), fallen (als: Schande, Schaden κ.).
Retordement, m. ἐναυκαυβάνω, κλίσινον μεταξὺ, das Zwiischen der Erde.
Retordre, m. ἐκείνος ὅπου κλίσινον μεταξὺ, Seldenzwitzer, m.
Retordre, v. a. ἐναυκαυβάνω, wieder zusammen drehen; συγκλίσινω, zwiernen.
Rétorquer, v. a. ἀντιστρέφω, μεταχειρίζομαι, τὰς ἀποδείξεις τοῦ ἐναντίου εἰς τὸ νὰ τὸν ἀποδείξω ἔνδοξον ἢ πταστόν, zurückstieben (die Gründe, die Beweise), die Gründe des Gegners gegen ihn selbst gebrauchen.
Rétors, orse, adj. ἐναυκαυβόμενος, ἀνταγλωμένος, zumutwängend, gezwungen; fig. παρὸντος, παρὸντος, listig, verblühen.
Rétorsion, f. ἀντιστροφή ἀποδείξεως (v. retorquer), Zurückstiebung f. eines Beweises.
Rétorsoir, m. ἐγγαλκίον μετὰ ὅπου ὅπου ἀνταγίαν τὸ σκεπιδίον, Drehrad (der Seiler), n.
Rétorte, f. (chim.) ἀγγεῖον ἀνασταυμένον (διὰ ἐκκαυκίαν κτλ.), Retorte, Retorte, f.
Retoucher, v. a. ἐκκαυκίαν, πάλιν ἐκκαυκίαν καὶ διορθῶν (πάλιν ζωογραφῶν, πάλιν διὰ ζωογραφῶν), wie-

der durchsehen und verbessern, wieder überarbeiten (besonders ein Gemälde, eine Kupferplatte).

Retour, m. επιστροφή, γυρισμός, Zurückkunft, Wiederkehr, Rückkehr; Rückreise, f.; être sur non —, το να είναι τις ετοιμός να γυρίσω από ένα ταξίδι, auf der Rückreise, auf dem Heimwege sein; fig. το να άρχισα να ξεπύρην, να γηράσκω, abnehmen, in Verfall gerathen, alt werden; il est de retour, εγγύς επιστρέφω, er ist zurück, ist wieder da; donner de retour, δίδω όπισω (άλλόθεντας άσπρα), herausgeben, wiedergeben (dem Geldes wechseln); le — d'un vaisseau, (mar.) α άπρωματεία όπου ήρεί όπισω το πλοίο, αντί εκείνων όπου είχε πρότερον, Rückfahrt f. eines Schiffes; — de classe, δειπνον μετά το κυνήγι, Abendessen n. nach der Jagd; retour, fig. αντίμετοχή, αντιπόκρισις, αντίδωκευσις, Erwiedertung, f., Gegendienst, m. Retours, pl. αποφορτισματα, γυρισμοί (ποταμού κτλ.), Krümmungen, Windungen (eines Flusses), f. pl.

Retourner, f. (εξ τινος γυρνάω) το γυρνάω όπου γυρίζουν άγ. ού λάβον όλοι τή χειρίά τους, το κάρτε, Wählblatt (in einigen Kartenspielen), n., Trumpf, m.

Retourner, v. n. επιστρέφω, γυρίζω (ερχομαι) όπισω, wieder kommen, zurückkommen, zu-

rückkehren. v. a. γυρίζω (ενα πράγμα), (eine Sache) umkehren, umdrehen, umwenden. v. r. επιστρέφω, γυρίζω (όλόγιστά μου), sich umkehren, sich umdrehen, sich umwenden; fig. εύρίσκω τροπους πώς να ζήμωσι, sich (dat.) zu helfen wissen. é'en —, γυρίζω (ερχομαι) πάλιν όπισω, wieder umkehren, wieder zurück kommen.

Retracer, v. a. ενανακακάζω, εχνογράφω πάλιν, nochmals zeichnen; fig. διηγείσθαι τήσ περιέχοντα, τήσ προερχομένη, erzählen, schildern.

Rétraction, f. παλινωδία, άρνησις των προλεχθέντων, Widerruf, m.

Retracter, v. a. παλινωδία, άρνησις, άρνούμαι τήσ προλεχθέντα, widerrufen, se —, πέφνω όπισω τον λόγον μου, sein Wort zurücknehmen.

Rétraction, f. (méd.) ανστολή μέλους, Zusammenziehung f. eines Gliedes.

Retraire, v. a. (jur.) λαμβάνω όπισω μίαν κληρονομία,ν όπου έπωλήθη, eine verkaufte Erbschaft wieder erhalten.

Retrait, m. (jur.) εναγοράσματος, πράξις δέ ή λαμβάνεται όπισω μία κληρονομία όπου έπωλήθη, Wiederkauf (einer verkauften Erbschaft), m.; — lignager, προνόμιον όπου έχει τις να διαπληκίση μίαν κληρονομία,ν πωλημένην από τινος των συγγενών του, Wälderrecht, Verkaufserb, n.; retrait (d'une maison), τό

ένεγκάστον, απόπυτος, heimliche Gemach.

Retraire, f. άναχώρησις, Rückzug, Abzug, m.; σημειον δα δόμειον με τήσ περιεχόμενης σπουδαιότητας, τή άναχωρήσασιν ελς τήσ κοινότητι των βασιλευσών, m.; άναχώρησις, από τον κόσμον και άναχώρησις, μορφη ζωής, Zurückziehung f. von der Welt und von Gesellschaft, Zurückgezogenheit, Einsamkeit, f.; καταφυγή, Zuflucht, f.; Zufluchtsort, m.; μέση προήγησιν, όπου έμεινε ελς τήσ νύχτι το άλόγον, zurückgebliebene Nagelspähne f. im Pferdehufe.

Retranchement, m. άποκοπή, όλιγόστευσις, άποκομμα, πειρασμός, Verminderung, Einschränkung, f.; (milit.) γύραξ, χαρμακός, όχυρωμα, άποχώμα, Verschanzung, f.; τόπος κλειστός με συνόδια ελς τον όντιον (τονοκ. ηνδός), Verschlag, m.

Retrancher, v. a. άποκόπτω, wegnehmen, abschneiden; άποκόπτεω, όλιγοστεύω, πειρασίζω, vermindern, einschränken; άφίνω, πειρασίζω, weg lassen, abschneiden; (milit.) κόμω χόμας, όχυρώματα, άποχώμα, verschanzen. se —, v. r. περιεχόμενα, sich einschließen; περιεχόμενα με χόμας, sich verschanzen.

Rétrecir, v. a. στενεύω, κόμω στενωτόν, verengen, eingemachen, einschließen. se —, v. r. στενεύομαι, κωμώνομαι, yi-

τομαι στενωτόν, sich verengen, einschließen, eintreiben. Rétrécissement, m. στενεύμα, κωμώνομα, das Verengen, Einschließen.

Rétribution, f. άνταπόδοσις, Widervergeltung, f.; κωμώνον όπου δίδεται ελς τοις λογίς, Pflichtlohn, f. pl. Réroactif, ive, adj. (jur.) ό έργων ελς τήσ περασμένα, auf das Vergangene zurückwirkend.

Rétroaction, f. (jur.) τό άποτέλεσμα του ελς τήσ άπρεσβια έπηρεούσας, Zurückwirkung f. auf das Vergangene.

Rétroceder, v. a. (jur.) επιστρέφω ελς τινά τό προνόμιον όπου πρότερον μου είχε δώση, wieder abtreten (ein Vorrecht).

Rétrocession, f. άνταποδοτήσις, άνταπεροσέτης, Wiederabtretung, f.

Rétrogradation, f. (astron.) άναποδισμός (των πλανητών), Rücklauf (der Planeten), m.

Rétrograde, adj. άπιστοπόρος, όπου απάγει όπισω, rückwärtig; (δια πλανήτας), rückläufig.

Rétrograder, v. n. άναποδίσω, άπιστοπορεύω, πηγαίνω όπισω, rückwärts gehen, zurück gehen.

Retroussément, m. σήκωμα γονέματος, όνο Aufschieben, Aufschieben eines Kleebs.

Retrousser, v. a. δειπλώω, ή σηκώω όπισω (τ ήσ ποσέματα), aufschlagen, aufschütten

(die Kleider); — les cheveux, τραβώ ή δένω όπισω τή μάλλια, die Haare aufstreicheln, aufbinden; — les bras, γυμνώω τή χέρια (τ ήσ άγκυλας), die Arme entblößen, die Ärmel aufstreifen; — le chapeau, σηκώνω τήσ περά του καπέλου, den Hut aufstrampeln; nez retroussé, κούρζομνη (σηκώνω ελς τήν άκμήν), aufgeworfene, aufgeschulte Nase, f.

Retroussis, m. τό πέρας του πέλους (τ ήσ σηκωμένη περά του σκαδιού), Stülpe, Krämpfe, f.

Retrouver, v. a. εύρίσκω πάλιν, wieder finden.

Reis, m. δειπνον δια πάρευσιν, Fischen, n.; fig. παγίδα, Fallstrick, m.

Réunion, f. ένωσις (εξ έντείνων), Wiedervereinigung, f.

Réunir, v. a. ένώνω πάλιν, wieder vereinigen; ένώνω (άπλω), vereinigen.

Réussir, v. n. επιτυχάει, έρπαινει καλά, gelingen, glücken; — dans qd., επιτυχάω τον σκοπόν μου ελς τι, glücklich sein in einer Sache, seinen Zweck erreichen.

Réussite, f. επιτυχία, καλή έκβασις, Ausgang, glücklicher Erfolg, m.

Revaloir, v. a. άνταποδίσω τό ίσοον, wieder vergelten.

Revanche, f. έκδίκησις, ήτυνα, έκαποδοήσις, Rache, Vergeltung, f.; άνταπόδοσις του ίσου, Wiedervergeltung, Erwiderung, f.

Revancher, v. a. q., έπαμύνω, διαπερεύνω, έκδικώ, Vergeltung verschaffen (einem), rächen (einen). se —, v. r. έκδικούμαι, sich rächen; — de qd., άνταποδίσω τό ίσοον, wieder vergelten, erwidern.

Revaucher, m. (p. u.) έκδικητής, Rächter, m.

Répasser, v. n. ένυπνιάσμαι, βλέπω πολλά όνειρα, viel träumen, unruhig schlafen.

Rêve, m. ένυπνιον, όνειρον, Traum, m.

Revêche, adj. στυγρός, ένός, hebe, sauer; fig. άγριος, περιστατικός, έναντιος, τάνη, störrig.

Revêche, f. είδος μαλλίνου χορδόν, Art grobes Wollenszug, n.

Réveil, m. έξένδυμα, das Erwachen; — ou réveil-matin, m. ένυπνίη, ένυπνίη, Wecker, m.

Réveiller, v. a. έξυπνώ (τινά πάλιν), wieder aufwecken, wecken. se —, v. r. έξυπνώ, σηκώνομαι από τον ύπνον, aufwachen, erwachen.

Réveiller, m. έκείνος όπου έξυπνεί τους άλλους ελς διαρπισμένους καιρούς, Wecker, m.; einer der andere weckt.

Reveilleuse, f. είδος σοφά, Art Serha, m.

Réveillon, m. απόδειπνον, γεγυγόν μετά το δείπνον, Nachessen, n., Nachtmahlzeit, f.

Révélation, f. γένεσις, έντείνωσις, f.; άποκαλύψις, Dfsenbarung, f.

Révêler, v. a. ήναπαύω, άπο-

νὰ ἀνακαλέσθῃ, widerrufen
lich.

Révocation, f. ἀνατροπή, ἀνα-
κλήσις, Widerrufung, *f.*;
ἀνακλήσις, ξανακλήσις τι-
νός, Zurückberufung, *f.*

Révocatoire, adj. ἀνακαλεστι-
κός, eine Widerrufung ent-
haltend.

Revoir, v. a. ξαναβλέπω, wie-
der sehen; ξαναθεωρῶ, wieder
durchsehen; ἄ —, καλὴ ἀντά-
μωσις (καλὰς ἀντίμωσες),
auf Wiedersehen.

Revolin, m. ἀνεμος ὁποῦ ξανα-
κυπιάει ἀπὸ τι (οἶον· ἀπὸ
στῆναι, θοῦν κτλ.), Stül-
wind, Stofwind, *m.*

Révoltant, ante, adj. ὁποῦ πα-
ρανοῖ εἰς θυμὸν, empörend.

Révolte, f. ἐναντίστας, Em-
pörung, *f.*, Aufstand, *m.*

Révolter, v. a. διεγείρω, παρη-
κινῶ εἰς ἐναντίστας, empör-
ten, aufwiegeln; *fig.* ἐγείρω,
παρηκινῶ εἰς θυμὸν, εἰς μί-
σος, εἰς καταφρόνησιν κτλ.,
(das Gefühl) empören. se —,
v. r. ἐπανάστασιν, sich empören.

Révolu, ue, adj. ἀπερασμένος,
τελειωμένος, verlaufen, be-
endigt.

Révolution, f. ἀνακύλισις, γυ-
ρισμός εἰς κύκλον, κυκλοφο-
ρία, περιστροφή, Umlauf, *m.*;
μεταβολή, ἀλλογή, Verände-
rung, *f.*, Wschel, *m.*; μετα-
βολή πολιτική, Staatsumwäl-
zung, Revolution, *f.*

Révolutionnaire, adj. ὁποῦ ἀνή-
κει εἰς μεταβολὴν πολιτικὴν
revolutionnärig. *s. m.* ἐκεί-
νος ὁποῦ συμβοηδὴ ἢ προδε-

νεῖ μεταβολὴν πολιτικὴν, Re-
volutionnärig, *m.*

Révolutionner, v. a. κίερω,
προξενῶ μεταβολὴν πολιτι-
κὴν, μεταβάλλω ὅλην τὴν κα-
τάστασιν τῆς πολιτείας, (einen
Staat) umwälzen, revolution-
niren.

Revomir, v. a. ξερνῶ πάλιν,
wieder ansprechen, wieder weg-
brechen.

Révoquer, v. a. ἀνακαλῶ, ξα-
νακαλῶ (τινα), zurück beru-
fen; ἀναιρέω, ἀνακαλῶ τὸν
λόγον μου, widerrufen; —
en doute, εἶναι εἰς ἀμφιβο-
λίαν, ἀμφισβῆλλω, in Zweifel
ziehen.

Revue, f. ξερενα, ἐξέτασις,
Durchsuhung, *f.*; (milit.) θε-
ώρησις, ἀναθεώρησις τοῦ
στρατεύματος, Aufsehung,
Rechtschau, *f.*

Révolusif, ive, adj. (méd.) ἐπα-
παστικός, ἐντισπαστικός,
ablittend, abziehend.

Réulsion, f. (méd.) ἀπόσπα-
σμα, ἐντισπασίς (τῶν ὀργῶν),
Ableitung (der Feuchtkraften),
f.

Rez, pp. — pied, — terre,
κατὰ πόδα, ὡς μὲ τὴν γῆν,
dem Erdboden gleich.

Rez-de-chaussée, m. τὸ ἐπί-
πεδον τῆς γῆς, der ebene Bo-
den, Erdboden; πάτωμα κα-
τὰ γῆς, τὸ πλεον κατώτερον
πίτωμα, Erdgeschoss, *n.*, das
unterste Stockwerk.

Rhabillage, m. fam. διάρθωμα,
πυλάκιον, Aufbesserung, *f.*

Rhabiller, v. a. ἐνθεῖν πάλιν,
wieder anticken, wieder be-

kleiden; *fig.* διορθῶναι, ἐπι-
μεν κατὰ πάλιν, verbessern,
wider gut machen; (chir.)
βάιναι εἰς τάξιν πάλιν (ἐν
μετατοπισμένον ποσὶ κτλ.),
wider einrichten, wieder ein-
richten.

Rhagades, f. pl. (méd.) ῥαγῶ-
δες, σχισμοὶν εἰς τὰ χεῖλη,
Risse *m. pl.* in den Lippen, auf-
gesprungene Rissen, *f. pl.*

Rhapoulie, m. κεκταύριον ὑλ-
γιον (ῥίλα καὶ ἡνιόν), Rhap-
oulie (Barze), *f.*

Rheteur, m. ῥήτωρ, Redner,
Redfänger, *m.*

Rhetoricen, m. ῥητορικὸς, ὁποῦ
παραβάλλει ἡ μάχην εἰς τὴν ῥη-
τορικὴν τέχνην, der die Rhetorik
lehrt oder lehrt.

Rhetorique, f. ῥητορικὴ, Rhetorik,
Rhetorik, *f.*

Rhingrave, m. κόμης τοῦ Rh-
νον, Rheingraf, *m.*

Rhinocéros, m. ῥινόκερος, Nashorn, *n.*

Rhodomet, m. μέλι ἀπὸ ροζα-
τάφυλλων, Rosenhonig, *m.*

Rhombe, m. (géom.) ῥόμβος,
Rhombus, *m.*, Raute (gleich-
benes Quadrat), *f.*

Rhomboides, m. (géom.) ὀχῆ-
μα ῥομβοειδές, längliche Raute,
f.

Rhubarbe, m. ῥόζον βορβορι-
κόν, ραμπάρμπον, Rhabarber,
Rhabarber, *f.* (*m.*).

Rhumatisme, m. ρευματισμός,
ῥίσις (in Gliedern) Rheuma-
tismus, *m.*

Rhume, m. συνόχῃ, Schnupfen,
m.

Rhus, v. sumac.

Rhythme, m. ῥυθμός, Rhythmus (Wohllang in Versen, Entenmaß), m.

Rhythmique, adj. ῥυθμικός, rhythmisch.

Riant, ante, adj. χαρούμενος, χαρίζ, εὐχάριστος, lachend, lüchlich, freundlich.

Ribaud, ande, adj. fam. ἀσέλγη, ἄσπιος, δειλαίνος εἰς πορνείαν, verhurt. **Ribaud, m.** ἄρχαῖος πόρνος, Hurter, Hurerhengst; — ande, flüchtige πόρνη, schlechte Hurer, f.

Ribauderie, f. fam. πορνεία, Hurerei, f.

Ribes, f. pl. κόκκινα φραγκοστάφυλα, rothe Johannisbeeren, f. pl.

Ribotte, f. λεπτά κομμάτια κρέας ψημένα εἰς τὴν ἐσχάραν, Lamm, auf dem Roste gebratene Fleischstücke.

Ribleur, m. ὁ τρέχων τὰς ὁδοὺς ἐν καιρῷ νυκτός, Nachtschwärmer, m.

Ribordage, m. (mar.) ἡ πλάξη ὑποῦ προσενεῖται εἰς καρύβη ἀπὸ τὸν κύριον ἐνὸς ἄλλου καρυβίου, Schaden m., den ein Schiff durch Anstoßen an ein anderes leidet.

Ricement, m. χαμογέλασμα πορνῶν, Hohnlächeln, n.

Ricaner, v. a. χαμογελῶ, διὰ πορνῶν ἢ διὰ χαιδεκαίας, hohnlächeln, spöttlich lächeln.

Ricaner, m. — euse, f. ἐκείνος, ἐκείνη ὅπου χαμογελᾷ (v. ricamer), der (die) hohnlächelt.

Ric-à-ric, ande, fam. m. εἴην τὴν ἐκρίβειαν, aufs gnuackte.

Rich, m. λυκοπάνθηρ, λύσσορ

τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἡ γούνα του, Art Luchs m aus Polen; das Fell desselben.

Richard, m. fam. υπέρπλουτος, reicher Kauz, m.

Riche, adj. πλούσιος, reich; πλουσιопόρεως, reichhaltig; πολυτίμος, kostbar.

Richement, adv. πλουσίως, πλουσιопορώς, reich, reichlich.

Richesse, f. πλοῦτος, Reichthum, m.

Ricin, m. κρίτων, πενταδάκτυλον (δένδρον τι), Wandersbaum, m.

Ricochet, m. πήδημα ἀμάρτας ὅταν ῥίπτηται πλεῖστος εἰς τὸ νεῖον, das Aufspringen eines schrägs auf die Oberfläche des Wassers geworfenen flachen Steines; πήδημα ὅπου κάμνει τὸ βόλι τοῦ κανονιστοῦ ὅταν ῥίπτηται πλεῖστος, Presschuß (von Kanonenfugeln); par —, fam. ἀπὸ τῆς γρημῆς, ἀπὸ τῆς διήγησιν τῶν ἄλλων, vom Hörenlagen.

Ricochon, m. ἀρχαῖος εἰς τὸ ἀρχιροκοπεῖον, Lehrbursche m. in einer Wänze.

Ride, f. λαρωματιά, Runzel, Falte, f.

Rideau, m. παραπέτασμα, μπερδές, Vorhang, m.; (archit.) παραπέτασμα ἀπὸ χώμα, kleine Anhöhe, f.

Ridelle, f. τὰ κάγκελα τῶν ἀμαζῶν, Wagenleiter, f.

Rider, v. a. λαρώω, runzeln; le vent ride la surface de l'eau, ὁ ἄέρας λαρώει τὰ κύματα, der Wind kräufelt die

Oberfläche des Wassers; (mar.) κορτεῖω τὸ πὰρὶ μὲ ταῖς θηλάσι, die Segel zusammenziehen.

Ridicule, adj. γελοῖωδης, lächerlich. s. m. τὸ γελοῖωδες, das Lächerliche; se donne un —, γίνομαι ἑξῆς γέλωτος, sich lächerlich machen.

Ridiculement, adv. γελοῖωδῶς, lächerlicher Weise.

Ridiculiser, v. a. fam. περιγελάω, παραστίνω εἰς ἕλιον γέλωτος, lächerlich machen.

Ridiculié, f. τὸ γελοῖον, τὸ ἕλιον γέλωτος, Lächerlichkeit, f.

Rien, ὅν — τίποτες, nichts; je n'ai rien, ὅν ἔχω τίποτες, ich habe nichts; je ne sais rien, ὅν ἔξῃς τίποτες, ich weiß nichts. s. m. τὸ οὐδέν, τὸ μηδέν, das Nichts.

Rieur, m. — euse, f. ἐκείνος, ἐκείνη ὅπου γελά, Vacher, m.; — rin, f.; περιγέλαστος, Spöster, m.; il a les rieurs de son côté, ἔχει τὴν δοκιμασίαν, τὸν ἔπαινον, τὴν πολὺν, er hat die Vacher auf seiner Seite (hat den Beifall der Meisten für sich).

Rillard, m. εἶδος ζυγανίου, Schwöbel, m.

Rilloire, m. εἶδος ὀντίον (διὰ ζύλα), Raspelfelle, f.

Rigide, adj. (—dement, adv.) ἀυστηρός, ἀκαμπτος, streng, unbeflamm.

Rigidité, f. ἀυστηρότης, Streng, f.

Rigodon, m. εἶδος ἤχου, καὶ χοροῦ, μονόχορος, δίχορος,

Rigodon (Art Tanz und Musik dazu), m.

Rigole, f. αὐλάκι, Rinne, f.

Rigorisine, f. ἡθικὴ πολὺ ἀνστηρά, sehr strenge Sittenlehre, f.

Rigoriste, m. ὁ πολλὰ ἀνστηρὸς ἐν τῇ ἡθικῇ, sehr strenger Sittentichter, m.

Rigoureux, ense, adj. (-ense-ment, adv.) ἀνστηρὸς, streng, (hart).

Rigueur, καθυστηρῆσις, Streng, Schärfe, f.; à la —, κατ' ἀκρίβειαν, κατὰ τὸ ἐξηκριβωμένον νόημα, nach der Streng, im strengsten Sinne.

Rimaille, f. κακοὶ στίχοι, Reimerce, f., schlechte Verse, m. pl.

Rimailler, v. n. κάμνω ἀτάκτους (ἀκακούς) στίχους, schlechte Verse machen.

Rimailleur, m. κακοστίχοις, Reimschmied, m.

Rime, f. ὁμοκαταλήξις στίχων, ὁμοκατάλητος στίχος, Reim, m.

Rimer, v. a. ὁμοκαταλήγω, reimen, sich reimen; v. a. κάμνω στίχους ὁμοκαταλήκτους, reimen, gereimte Verse machen.

Rimeur, m. στίχοις (ὁμοκαταλήκτων στίχων), Reimter, m.; (καταφρονητικῶς), ἀργεῖος ποιητής, (verächtlich) Helmschmied, Dichterling, m.

Rinceau, m. φύλλα ὅπου μεταχειρίζονται διὰ στολισμὸν εἰς τὴν ζωγραφίαν, καὶ γλυπτικήν, Laubwerk (alszierath in Gemälden und Bildhauerarbeit), n.

Rincer, v. a. ξεπλύνω (ποτήρια κτ.), (schwächen, ausspülen (Wasser it.).

Rincure, f. ξέλυμα, νερόν εἰς τὸ ὅποιον ξεπλύνθησαν ποτήρια κτ., Spülwasser, n.

† Ringrave, f. εἶδος βαρβαρῶν πολλὰ πλατειῶν τῶν ἀρχαίων, Pluderhosen, f. pl.

Rioter, v. a. χαμογελῶ, lächeln.

Ripaille, f. fam. ἀσυνία ἐν τῇ σκαπῇ, εἰς τὰ φαγητά, Schmauserei, Freßerei, f.; faire —, τραγῶν καὶ πίνω ἄμετρα καὶ ἀτακτα, unmäßig schmausen, schwelgen.

Rips, f. εἶδος ἐστρώσεως, Kratzen, n., Krage, f.

Riper, v. a. ξίω με ἐστρώων, mit der Krage abschaben.

Riposte, m. fam. τὸ μῦγμα τῶν διαφόρων κρασιῶν ὅπου μνήσκουν, Gemisch n. von überegelebten Weinen; μέγμα ἀτακτῶν διαφόρων ποτηρίων ὅπου δὲν ἔχουν συναίρειαν, Wischmisch, m.

Riposte, f. ἀποκρίσις πρὸ χειρὸς, ἀποκρίσις εὐστοχῶς καὶ σύντομος, schnelle, treffende und kurze Antwort, f.; ἀντικτύπημα ἐκείνου ὅπου πολεμεῖ τὸ σπαθί, Gegenstoß m. im Fechten.

Riposte, v. n. ἀποκρίνομαι ἐκ τοῦ προχείρου, schnell und lebhast antworten; (πολεμικῶς τὸ σπαθί), ἀντικτυπῶ, κτυπῶ εὐθὺς ἐφ' οὐ ἀπέρυγα τὸ πτύχημα τοῦ ἐναντίου, (im Fechten) gleich nach dem Porten nachstoßen.

Rire, v. n. γελῶ, lachen (prop.

et fig.); ἀστέλλομαι, χορηγεῖν, scherzen, se —, v. r. de q., περιγελῶ (τρεῖς), (sich) auslachen, verachten.

Rire, ris, m. τὸ γέλιον, γέλω, das Lachen.

Ris, v. riz.

Ris, m. (de veau), βαλανδία ἢ γαρδούμα τοῦ μοσχάρου, Kalbsmilch, f., Bröckchen, n. pl.; (mar.) m. pl. ὁ γλῶσσος τοῦ πανιῶ, die Ringe m. pl. am Segel.

Risban, m. τόπος (ὄχθουρα) μεῖ τομα, διὰ διακρίνεσθαι τοῦ λιμένος, Risban, f., Schanze f. zum Schutz eines Hafens.

Risdale, f. τάληριον, τάλανον (ἐν ἡμῶν φασί), Reichsthaler, Thaler, m.

Risde, f. γέλοια, χαλάρωμα, Gelächter, n.; περιγέλοιον, σκαμνίον, Gelöbte, n.

Risibilité, f. τὸ γελῶν, τὸ γελαστικόν, Fähigkeit f. zu lachen.

Risible, adj. γελαστικός, ἔχων τὴν δύναμιν καὶ γελᾶ, des Lachens fähig; γελοιώδης, lächerlich.

Risquable, adj. ἐπικίνδυνος, gewagt, gefährlich.

Risque, m. κίνδυνος, Gefahr, f.

Risquer, v. a. κινδυνεύω, wagen, in Gefahr leben.

Rissolo, f. εἶδος τυμαρῶν ὅπου ἔχει λανισμένα κρέατα μέσα, Fleischpastetchen, n.

Rissoler, v. a. ἐξηλαῶ, braun braten, braun baden.

Risson, m. (mar.) μικρὴ ἄγκυ-

ρα μετὰ τὰς ἀγκυλίας, kleiner vierackiger Anker, m.

Riz, rize, m. τὸ ἄσπιον, συνήθεια τῆς ἐκκλησίας, εἰδὸς τῆς λειτουργίας κτ., Kirchengebrauch (Ritus), m.

Rizornelle, f. (mus.) μικρὰ συμφωνία ὅπου προηγείται εἰς ὄργανον, Ritzornell, n.

Rizuel, m. τοπικόν (τάξις τῆς ἐκκλησίας), Kirchenordnung, Agenda, f.

Rivage, m. τὸ περιγέλιον, ἡ ἀκροθαλασσία, Ufer, n., Strand, m., Rüste, f.

Rival, m. -ale, f. ἀντιζηλος, ἀνταγωνιστής, ἀνταγωνιστής, Rival, m., -in, f.

Rivalité, f. ἀντιζήλια, ἀμιλλή, Nebenbuhlerschaft (Rivalität), f.

Rive, f. ὄχθη, ἄκρη, Ufer, n., Rand, m.

River, v. a. στραβῶν μετὰ τὸ σπυρὶ τὴν μικρὴν τοῦ κρημνοῦ ὅπου πέσσειν ἀπὸ τοῦ ἄλλο μέρους, die Spitze eines Nagels umschlagen, vernichten.

Riverain, m. ὁ κατοικῶν εἰς τὴν ὄχθη, παραποταμίος, Uferbewohner, m.; ὁ ἔχων ἰδιοκτησίαν εἰς τὰ ἀκροῦ τοῦ δάσους, Holzmärker (Besitzer von Grundstücken am Rande eines Waldes), m.

Riret, m. ἡ ἀνταγωνιστικὴ φύσις τοῦ κρημνοῦ εἰς τὸ πέταλον τοῦ ἄλλου, vernietete Spitze eines Dufnagels.

Rivière, f. ποταμός, Fluss, Strom, m.

Riz, m. ὄζε, Reis, m.

Rize, m. προσότις τις χρημάτων

(ὁσπρον) παρὰ τοῖς Ὀνόμα-νοῖς, ὅπου περιέχει δεκαπέντε γυλίσματα φλωρία, Summe von fünfzehn auf Ducaten (von den Tauschen).

Riziére, f. τόπος σπαρμένος ἀπὸ ὄζης, Reisfeld, n.

Rob, m. συροπόρον ἀπὸ πορικῆς, didder Saft m. von Früchten.

Robe, f. φόρεμα (μακρόν), Rod, langer Rod, m., Robe, f.; — de chambre, σπιτικόν (ἢ νυκτερινόν) φόρεμα, Schlafrod, m.; robe, fig. περὶ, ὅρμη, Fell, n., Haut, f.; τέφριον (τῶν κομμυδιῶν κτ.), Schale (der Zwiebeln κτ.), f.; gens de robe, τὸ τάγμα τῶν δικαστῶν, ol τοῦ παλατίου, die Rechtsgelehrten, m. pl., der Civilstand.

Robin, m. (ὁ βρασιτικός), ὁ δικαστικός, (spottweise) ein Rechtsgelehrter.

Robinet, m. ἐπιστόμιον σωλῆνος εἰς ἐνα βουζὶ κτλ., Dahn m. an einem Fasse.

Roboratif, ive, adj. (méd.) δυνάμειος, ἐνδυναμωτικός, stärkend.

Robust, adj. (-stement, adv.) δυνάμειος, ἀνδρείος, ισχυρὸς, stark, kräftig, handfest.

Roc, m. ἀπότομος πέτρα, βράχος, Fels, m., Felsen, m.; πυργὸς εἰς τὸ σπυρῶν, Thurm (Rochen) m. im Schachspiele.

Rocaille, f. κογχύλια, λιθάρια, γυλίσματα κτλ. μετὰ ὅπου στολίζονται τὰ ἀγάλματα, Grottenwerk, n.; — eilleur, m. τεχνίτης εἰς αὐτὰ τὰ κογχύλια,

Grottenarbeiter, Grottenkünstler, m.

Rocambole, f. εἶδος σκόρδου, spanische Schalotte, f.; fig. τὸ κεφάλαιον, τὸ ἀξιολογώτερον, das Beste an einer Sache.

Roche, f. ἀπότομος λόφος, σκάπελος, Fels, Felsen, m.; un homme de la vieille —, fig. ἄνθρωπος τιμημένος καὶ δίκαιος κατὰ τὸν παλαιὸν νόμον πολιτευόμενος, ein Mann von altem Schrot und Korn.

Rocher, m. ἀπότομος πέτρα, βράχος, Felsen, m., Rippe, f.

Rochet, m. ἄσπις τῆς λαναρῆς σουφρωμένης μετὰ στενὰ μακρία (τῶν ἑκκλησιαστικῶν), Chorhemd n. mit engen Ärmeln; rone à —, τραχὺς τις ὁδοντωτός (εἰς τὰ ὄρολόγια, Sperrrad m. in Uhren.

Rocou, v. roncon.

Roder, v. n. περιγυρίζω, περικύπτω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, um eto was herumgehen, herumsteilen.

Rodeur, m. ὅστις περιγυρίζει ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, herumsteiler, m.

Rodomont, m. μεγαλαυχός, καυχώμενος, Prahl, Großsprecher, m.

Rogations, f. pl. (εἰς τοὺς κατόλκους) λιτανεῖα, δέσεις ὑπὲρ εὐχαρίας τῶν καρπῶν τῆς ἡμέρας πρὶν τῆς ἀναλήψεως, (in der katholischen Kirche) öffentliche Gebete n. pl.

um ein fruchtbares Jahr, drei Tage vor Himmelfahrt.

Rogatoire, adj. (jur.) ἀναφορά κατὰ τὴν ἐπίσημον κρίσιν ὑμῶν του τῆς ἐξουσίας καὶ ἐξουσίας περὶ τῶν υποθέσεων, Bitte *f.* eines Richters an einen andern um Untersuchung einer Sache.

Rogaton, m. διάφορα χαρτιά καὶ γραψίματα ἀρχαῖα, unbedeutende, untaugliche Papiere, Schriften; γραπτά κοινά, ἢ καὶ ἐκβεβηκυμένα, aufgewärmte Speisen, *f. pl.* ἀπομνήσκια τῶν γεγενημένων, Ueberbleibsel *n. pl.* von Speisen.

Rogne, f. ψώρα (ὅπου ἔχει τις ἀπὸ πολλῶν καιρῶν), eingewurzelte Krätze, *f.*

Rogne-pied, m. μαλακία μετὰ τὸ ὅποιον χορφαῖον τὰ περιττὰ νίχι τοῦ ἀλγοῦν, Wirtwieser *m.* der Fußschmiele.

Rogner, v. a. περιτέμνω, κομῶν τριγυρῶν, (ringsum) abschneiden, beschneiden; *fig.* ἀποκόπτω, κομῶν, beschneiden, schmälern.

Rogneur, m. -euse, f. κοινευτής, Beschneider, *m.*; ἡ παραχαράκτης τῶν νομισμάτων, Geldbeschneider, Ripper, *m.*

Rogneux, ense, adj. ψωριώτης, taufig, krätzig.

Rognon, m. τὰ νεφρὰ τῶν ζώων (ὅπου τρώγονται), eßbare Niere *f.* einiger Thiere; κομμάτι κρέας μετὰ ἢ τὰ νεφρὰ, Nierenstück, *m.*; οὐ ὄρχεις (τὰ ορχίδια) τινῶν ζώων, Willen *pl.* einiger Thiere.

Rognoner, v. n. pop. μουρμου-

ρῶν, μαλώνω, brummen, janten.

Rognure, f. περὶ στήμα, ἀπόκομμα, Abschnitt, *n.*, Späne, *m. pl.*

Rogue, adj. ἀλαζών, ὑπερήφανος, hochmüthig, aufgebblasen.

Roi, m. ὁρῆ, ὅρῆς, βασιλεὺς, König, *m.*; le jour des rois, τὰ θεοφάνεια, Dreikönigstag, *m.*; ὅρῆς (ἐκ τῆς χαρτιάς), καὶ βασιλεὺς ἐκ τῶν σατραπῶν, König in der Karte, im Schachspiele.

Roide, adj. (np. rède), ἐκτεταμένους ἴαν, σκληρὸς, ὅπου δύσκολα λυγρῆν, steif, hart, unbiegsam; ἀκαμπτος, ἀνστήριος, ἀκαμπτοῦμος, streng, halsstarrig; δυσανάδοτος, κρημνώδης, steil; roide, *adv.* τεταμένως, dylήγητος, schnell.

Roider, f. ποιεῖν, ἐκτείνειν, τὸ ἀκαμπτον, ἀλγίστον, Straffen, steifen, steife, *f.*; τεχνητός, ὀρμη, Schnelligkeit, *f.*; τὸ δυσανάδοτον, τὸ κρημνώδες, Steifheit, *f.*; *fig.* ἀνστήριος, σκληρότης, ἀκαμψία, Strenge, Härte, Unbiegsamkeit, *f.*

Roidillon, adv. (np. réidillon), *m.* λόφος, βουνάκι (κρημνώδες), (steiler) Hügel, *m.*

Roidir, v. a. ἐκτείνω, ἀπλώνω μετὰ βίαν, steif machen, straff gleichen; *v. n.* et se —, *v. r.* τεταίνωμαι, γίνωμαι ἡ μνησχοιμώμενος, ἀλγιστος, steif, straff werden, erstarren; se —, *fig.* ἐκτείνωμαι σταθερῶς, sich standhaft widersetzen.

Roitelet, m. (πουλλάκι) τρο-

χίλος, βασιλάκος, Saunföng, *m.*

Rôle, m. πρόσωπον ὅπου παρασταῖν τις ἐκ τῶν θεατρῶν, Rolle (auf der Bühne), *fig.* ἡ διαγωγή, τὸ γένειον, τὸ πρόσωπον ὅπου παρασταῖν τις ἐκ τῶν κόσμων, Rolle (die einer in der Welt spielt); κατάλογος, πλῆρες, Rolle, Liste, *f.*; Verzeichniß, *n.*; ὅμιλος χαρτῶ γεγραμμένων, ein beschriftetes Blatt, *n.*

Rôler, v. n. ραγαῖω, γεμίζω πολλὰς κόλλας, viele Bogen voll schreiben.

Rôlet, m. μικρὸν rôle (*v. rôle*), kleine Rolle, *f.*; jouer bien son —, παρασταῖν καλὰ τὸ πρόσωπόν μου, καὶν τὸ γένειόν μου, seine Rolle gut spielen, seine Schultigkeit thun; être au bout de son —, ἀρῆχται, δὲν ἔξωρως πλέον τι καὶ καμῶν, καὶ τὸ νῦν εἶπω, nicht mehr wissen, was man sagen oder thun soll.

Romain, aine, adj. Ρωμαϊκός, Ρωμῆνος, römisch; ὁ συνηθισμένος χαρακτὴρ τοῦ λαοῦ ἐκ τῆς λατινικῆς φωνῆς, Antiquarisch, *f.*

Romaine, f. στατήρ (στατήρη), κατὰ, Schnellwage, *f.*

Roman, m. πλάσμα, μυθιστορία, Roman, *m.*

Romance, f. ποίημα διὰ στίχων περιγύρῳ ιστορίαν τινὰ ἐρωτικήν ἢ ἡρωικὴν, Roman, *f.*

Romancier, m. συγγραφεὺς ποιητὴς ἐκ τῶν γράφει roman-

ce, Romanzendichter, *m.*

Romanesque, adj. (-quement,

adv.) καταλυστος, μυθώδης, romanhaft.

Romanio, m. δευδουλίβιον, Romania, m.

Romaniser, v. a. πλείτοι ιστορίας (ἐρωταίς), παρασταίνω με τρωπὸν μυθιστορίας. Romaine (schreiben, romanhaft ettschreiben).

Romaniste, m. συγγραφεὺς μυθιστορίας, Romanen[schreiber, m.

Rompre, v. a. τρεῖνω, θραύω, brechen, zerbrechen (v. a.); zerbrechen, aufbrechen; abbrechen, durchbrechen; ξεσπῶ, zerreißen; fig. — le silence, κόπτης τῆς σιωπῆς, δὲν πτωπὸν πλέον, das Stillschweigen brechen; — la paix, χαλῶ τὴν εἰρήνην, den Frieden brechen; — un cheval, μαδῶ τὸν ἄλογον μετ' αὐτὸ καὶ τὸ καβαλλεύω, ein Pferd zurichten; — les couleurs, (συγγραψ.) ἀνακαταίρω τὰ χρώματα, die Farben brechen; — le camp, σπένδω τὸν κάμπον, das Lager abbrechen; — les chiens, ἀνακαίω τὰ σκυλιὰ ἀπὸ τὴν κητῆν, die Hunde vom Jagd zurückziehen; — sa prison, φεύγω ἀπὸ τὴν φυλακὴν (τρεῖνω τὴν θύραν, τὸν τοίχον κτλ.), aus dem Gefängnisse brechen; — q. à qc., γυμνῶ, ξεσπῶ τινὲ εἰς τι, einen worin üben, zu etwas anführen. se —, v. r. τρεῖνωμαι, brechen, zerbrechen (v. n.); (διὰ τὰ κύματα) ὅταν τρεῖνωται εἰς ἕνα σκοπέλον κτλ., (von Wellen) sich brechen; — le cou, τρεῖνω τὸν λαι-

μόν μου, den Hals brechen; fig. la tête —, τρεῖνω τὸ κεφάλαιον μου, παίδενομαι πολλά, sich (dat.) den Kopf zerbrechen; à tout rompre, adv. τὸ πολὺ πολὺ, im äuffersten Falle, wenns aufs höchste kommt.

Rompe, ue, adj. et part. τρεῖνωμένος κτλ., gebrochen, zerbrochen ic. v. rompre; je suis tout — de fatigue, τίμα κατακοιτωμένος ἀπὸ τὸν κόπον, ich bin wie zer schlagen, wie gedürrt; — à qc., γυμνωμένος, ἐμπειρος, ἐπαιτήδειος εἰς τι, geübt, erfahren, geschickt in einer Sache.

Ronce, f. βέτος (ὅπου ἔλθει μικροῖς μαύροις καρπὸς ὁμοῖος μετὰ συκαίμιν), Brombeerstrauch, m.; fig. δύσκολα, Schwierigkeit, f.

Rouceroi, m. τόπος βατώδης, Brombeersheide, f.

Rond, onde, adj. στρογγύλος, (στρογγυλός) rund (prop. et fig.); sam. εἰλικρινής, aufrichtig.

Rond, m. κύκλος, γύρος, στρογγυλον σχῆμα, das Rund, die Rundung.

Rondache, f. ῥοπή στρογγυλή καὶ μεγάλη (εἰς τοὺς ἀρχαίους), Rundschild u. (von den Alten).

Ronde, f. περίπαλος, ἡ γυλακὴ ὅπου περιέρχεται τὴν νύκτα (τροχὸς τὸ κόλ), Runde, f.; faire la —, fig. περιεργάζω παρανομεύω, herumgehen, um etwas auszufundingschicken; à la —, adv. τριγυρῶ,

κύκλῳ, εἰς κύκλον, im die Runde, rund herum.

Roulette, m. ποίμνι τι συντιθέμενον ἀπὸ δεκατῆς σέζων, Rundsgebiht, Ringelspiel, n.

Rondelet, ette, adj. sam. στρογγυλαὶ ὄγκος, περὶ στρογγύλος, rundlich, quabbellisch.

Rondelle, f. εἶδος μικρῆς στρογγύλης ῥοπῆς, Art kleiner runder Schild, m.; εἶδος σμικροῦ, Hehlmeißel, m.

Rondelement, adv. ὁμοῶς, gleich, eben; fig. εἰλικρινῶς, aufrichtig.

Rondeur, f. τὸ στρογγύλον, ἡ στρογγυλότης, Rundung, Rundheit, f.

Rondin, m. ξύλον χονδρὸν, ῥοπαλον (μαζούκα), Knäppel, Knüttel, m.

Rondon, m. fondre en —, (λέγεται διὰ τὸ ἱεράκι), ὁμοῶς, ὅπτοιμα μετ' ὁμοῦ, (vom Falschen) mit Bestigkeit schiessen, sich stürzen.

Roufflement, m. ῥουζήσιμα εἰς τὸν ἔπρον, das Schnarchen.

Rouffler, v. n. ῥέζω, ῥουζανίζω, schnarchen.

Rouffleur, m. -euse, f. ὁ ῥουζανίζων, Schnarcher, m.

Ronger, v. a. ἀποτρώγω, (μετὰ τὰ δόντια, ὡς τὰ ποντικία κτλ.), nagen, benagen, zer-nagen.

Rongeur, adj. fig. la ver —, ἔλεγχος τῆς συνήθειας, nagender Wurm m. bei Schwelger.

Roquer, v. a. (εἰς τὸ πικρῆσαι), μεταστρίβω τὸν πόρον καὶ

τὸν βασιλέα, (im Schatzkammer) rediren.
 Roquet, m. σκυλάκι τι μικρόν με αὐτὰ ὄρνθα καὶ μικρὰ, Zwig (Art kleiner Hund), m.
 Roquette, f. εὐζωμον, εἶδος φασίου, ῥόκη, Rante (Pflanze), m.
 Rouille, f. μέτρον μικροτάτων διὰ κρασί (ὅσον χωρεῖ ἓνα ποτηρίον), kleinste Weinmaße, n. ein Spiggläschen voll.
 Rossaire, m. κουρολόγι, Rosta: tranz (zum Reiten), m.
 Rosasse, f. (archit.) πλοῦμα- αῖα τι ἀρχιτεκτονικὸν εἰς πλῆμα τριανταφυλλῶν, Eins- septeife, f.
 Rosat, adj. ῥόδιος, ὁ ἀπὸ ῥό- δου, ἀπὸ τριαντάφυλλα, Ros- ten, von Rosen.
 Rose, f. ῥόδον, τριαντάφυλλον, Rose, f. eau de —, ῥοδό- σταμμ, (τριανταφυλλόνα- ρον), Rosenwasser, n.; — de guitarre etc., ἡ ῥοπέα, ὁ κό- κλος εἰς τὸ μέσον τῆς κινάρας, Schallloch n. einer Guitarre; — de vents et du compas, κύκλος εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι γεγραμμένοι οἱ ἀνέμοι, Wind- rose, f.; rose (poisson), n. rosière.
 Rosé, adj. m. du vin —, κρασί ὁποῦ ἔχει χρώμα ὡς τὸ ῥό- δον, hellrother Wein, m.
 Raseau, m. καλέμι, Rost, Schilfrohr, n.
 Rose-croix, f. frère de la —, εἶδος φιλοσόφων (ὁποῦ ἔκιν- ῶντο δι' ἡξέναν τὰ μυστι- κά τῆς φύσεως), Rosenkreuzer, m.

Rosée, f. ἡ ῥοσός, ῥοσιά, Thau, m.
 Roseraie, f. τόπος (κῆπος) γε- τεμμένος ἀπὸ τριανταφυ- λλας, Rosengarten, Rosenhain, m.
 Rosereaux, m. pl. κακοῦμα, γουναρικά τινα τῆς Ρωσίας, Art russisches Pelzwerk, Her- melin, n.
 Rossette, f. αὐλούμα αἰσθη- μα ῥόδου, künstliches Röschen, n.; καθάρος χαλκός (κόκκι- νος), rothes Kupfer, n.; κόκ- κινον χῶμα (τι διὰ ζωγρα- φίαν, τοῖς Reide, f.; μελά- ρι τι κόκκινον (ζωγραφιστέ- ον), rothe Druckfarbe, f.; μι- κρὰ πλάκα εἰς τὰ ὁρολόγια μετὰ τὴν ὥριαν ταχύνου ἢ ἀρ- χαιογόνον τὸ ἔρξιμα τοῦ ὁρολόγιου, Stellscheibe f. in Taschenuhren.
 Rosier, f. τριανταφυλλία, Ro- senstod, Rosenstrauch, m.
 Rosière, f. ἐρυθρότης, τριγλή (ὡς ποτήριον), Rothfeder (Fisch), f.
 Rosse, f. ἄλογον ἔχοντα, ῥάβ- ρε (Schindmähre), f.
 Rosser, v. a. fam. ῥάρον καλά, prügeln, durchprügeln.
 Rossignol, m. ἡ ῥοδιαν, τὸ ῥοδι- ον, Nachtigall, f.; τὸ ἀντικλεῖ- δι (μετὰ τὸ ὁποῖον ἀναγινω- οὶ κλειδωνάδας ὅλας τὰς κλε- ιδωνάδας), Dietrich, m.
 Rossolis, m. ῥοζόλι, ῥοτζα, Rossoli (Art Brantwein) m.
 Rot, m. ἐρεγγμός, ῥεύσιμον, Rülps, m.
 Rôt, m. τὸ ψητὸν, Gebratenes, n., Braten, m.

Rotation, f. περιστροφή, κίνησις περὶ τὸν ἑαυτὸν, Umdehung f. um die Achse.
 Rôt-de-bif, m. φρυγανία ἀπὸ λεπτὰ κομμάτια βοδίου κρέας μισοψημένα, englischer Rins- derbraten (Roast-Beef), m.
 Roter, v. a. ῥεύσιμον, εὐλισπν.
 Rôtir, m. ψητὸν, κρέας ψητὸν, Gebratenes, n., Braten, m.
 Rôtie, f. φρυγανία, ῥέλι ψω- μὶ ψημένον εἰς τὴν ἑσχάραν, geröstete Brodschmitten, f.
 Rotin, m. κάλμα τῆς Ἰνδίας, Indisches Rohr, n.
 Rôtir, v. a. ψήναι, braten, τὸ- σκιν; (διὰ τὸν ἥλιον) κατακαῖν, (von der Sonne) darrbrennen; v. n. εἰ se —, ψήνομαι, bra- ten (v. a.).
 Rôtisserie, f. ὁπτασιόν, τόπος ἐνθα πωλεῖται κρέας ψημένον, Gasthause, f.; Bratenmahl, m.
 Rôtisseur, m. —euse, f. κρέας ὁποῦ πολεῖται ψητὸν, Gasthof, Bratenkoth, m.
 Rôtissoir, m. μηχανὴ διὰ τὴν ψήσιν τοῦ κρέατος εἰς αἶαν φασίαν, Bratmahlzine, f.
 Rotonde, f. κτίριον στρογγυ- λὸν ἐνδοθεν καὶ ἑξωτερικῶς, Runde gebäude, f., Rotunde, f.
 Rotondité, f. στρογγυλότης, Rundung, f.
 Rotule, f. (anat.) τὰ περιθί- τοῦ ῥοῦατος, Kniescheibe, f.
 Roture, f. δυσέγκεια, παπῶν γένος, unadelicher Stand, m.
 Roturier, ière, adj. (—ement, adv.) δυσγενής, ἀγενής, un- adelich, bürgerlich.
 Rouage, m. τροχὸς μηχανῆς, Mäckerwerk, f.

Rouer, adj. m. cheval —, ἄλο- γον λευκώσαν τὴν τρίχα, Weiss oder Rothschimmel, m.
 Rouanette, f. ῥουαλιόν μετὰ τὸ ἵππον ὁ ἑξωτερικὸς περιελα- τῶναι τὸ σπινθίον; Reiser m. der Stimmerleute, wohnt sit die Reiter zeichnen.
 Rouant, adj. (blas.) paon —, πῶν ὅσοι κρατοῦν ἀντιμε- τῶν τὴν ὁδοῖν, Pfau m. mit ausgebreitetem Schweife.
 Rouble, m. ῥουβλί (νόμισμα: Roubles), Rubel, m.
 Rouche, f. (mar.) τὸ κακοῦν χροὺς τὰ ἄκρα καὶ χροὺς τὰ κατώτερα, Rumpf m. eines Schiffes.
 Roucouler, v. n. φωνίζω ὡς ἡ περιστέρα, γουργουρίζω, gits- ren, rucksen.
 Roue, f. τροχός, Rad, n.; fig- ur paon fait la —, τὸ πῶν ἀντιμετῶν, ἡ φωνίζω τὴν ὁδοῖν του, der Pfau breitet den Schwefel aus, schlägt ein Rad.
 Roué, f. ὁ τιμωρηθεὶς καὶ τὸν τροχόν, ein Gerberster, m.; ἄνθρωπος πολιτικός εἰς τὸ φεσμίον του, ἄλλα πολλὰ διεγδαρμένος τὰ ἦδη, selact, galanter Mensch, aber von höchst verdorbenen Sitten.
 Rouelle, f. πάλι στρογγυλὸν (ἐν ἡμίονο κτ.), Scheibe (von Citronen etc.), f.
 Rouer, v. a. τιμωρῶ τι μετὰ τὸν τροχόν, rädern; être roué (de fatigue), εἶμαι κατασφα- τωμένος (ἀπὸ τὸς κόπων), wie gerädert seyn (von vieler Anstrengung); rouer un câble,

(mar.) στρογγυλίζω ἑνα σχοινί, τὸ κολλοῦναι, ein Tau rund zusammen legen. v. n. (διὰ τὸν γάτον) ὅταν μόνον μωρῆται; (von Ragen) schauert- ren.
 Rouet, m. μάγγανον διὰ γρέ- σμιν, Spinnrad, n.; τροχός μετὰ πλέγμα δέντρου (εἰς τὸν μέλον), Rammrad (in der Mühle); m.; ἑλίκωνος κίνος ὁποῦ βαίνει εἰς τὸ βάθος τοῦ ἡγιαθίου, Kranz m. oder Rost m. in einem Brunnen.
 Rouge, adj. ἐρυθρός, κόκκινος, roth; fer —, αἰθρος κεκαυ- μένος, πυρῶντος, glühendes Eisen, n.; — bord, ποιητὴ γεμίσον ἕως εἰς τὸ χεῖλος, volles Glas n. bis an den Rand. s. m. τὸ κόκκινον χῶμα, κοκ- κινάδα, das Roth; die Rôche, τὸ κοκκινάδι m. ἐρυθρόπους (πουλί τι), Rotheln (ein Wasservogel), m.; ψάρι τι πο- ταρίσιον (ἐρυθρόδουλμος), Rorhauge, n., Reihling (Art Weisfisch), m.
 Rougeâtre, adj. παρέρυθος, ὁποῦ κλίει πρὸς τὸ κόκκινον, κοκκινούτσος, rôthlich.
 Rougeaud, ade, adj. ἐρυθρόν, ὁποῦ φρεσκά ἔχει πρόσωπον κόκκινον, rothblutig.
 Rouge-gorge, m. ἐρυθρόεις (πουλίον τι μικρὸν μετὰ κόκ- κινον στήθα), Rothschelchen, n.
 Rougeole, f. ἡ κόκκινα ὁποῦ ἐργάζοιτο εἰς τὰ παιδιὰ, ἡ λαγὴ, die Masern, m. pl.
 Rouget, m. ἐρυθρότης, τριγλή (ὡς ποτήριον), Rothfeder (ein Ger- fisch), f.

Rougeur, f. ἐρυθρότης, κοκκι- νάδα, ἐξάνθημα τι ἐρυθρόν (σπινθί) εἰς τὸ πρόσωπον, Fieblatter f. im Gesichte.
 Rougir, v. a. κοκκινίζω, κίμαιναι ἢ βάφω κόκκινον, roth färben, v. n. κοκκινίζω, γίνωμαι κόκ- κινος, roth werden, erröthen, πυρῶνμαι (ὡς τὸ αἰθρὸν), glühn.
 Rouille, f. σκουριά, τὸς αἰδή- ραι, Rost, Eisenrost, m.; ἡ ἐρυθρίη (πῶτος τοῦ σίτου καὶ πολλῶν φυτῶν, ὅπου τὰ σπει- ρὰ μεταφίτον), Brand m. im Getreide.
 Rouiller, v. a. σκουριάζω, κά- μνω καὶ σκουριάζω, rosten ma- chen, v. n. σκουριάζω (τὸ αἰ- θρὸν), ἐργάζω σκουριάν, rosten, rostig werden.
 Rouillure, f. τὸ σκουριάσμα, das Rosten; σκουριά, der Rost.
 Rouir, v. a. μουσκεῖν (τὸ ἐν ἄρτι, (Fisch oder Fleisch) rösten; la viande sent le roui, τὸ κρέας ἔλαττε κακὴν γεύσιν ἀπὸ τὸ ἄγγειον, das Fleisch schmeckt nach dem Kestle.
 Roulade, f. κύλισμα ἀνωθεν κάτω, das Gerabrollen; (mus.) λίγισμα νόστιμον τῆς φωνῆς, Râser m. in der Musik.
 Roulage, m. κύλισμα, das Fort- rollen; μεταφορικῶς μετὰ ἀμᾶξ, das Fahren; ἀμᾶξάτιζον, Fähr- lohn, n.
 Roulant, ante, adj. εὐστροφός, ὁποῦ εὐκολα γυρίζει, κλέ- ρει, rollend; chaise roulante, ἀμᾶξ διακινῶν μετὰ δύο τρο- χούς, Kalesche f. mit zwei Rädern.

Rouleau, m. κύλιον, Rulle, Walze, f.

Roulement, m. περιδόνησις, καὶ κύλισμα, das Rollen; (mus.) v. roulade.

Rouler, v. a. κύλλω, κυλινδῶ, rollen, walzen, fortrollen; κυλίτω, τολύω, rollen, witzeln; v. n. κυλισθῆναι, περιστράφηται, herum, rollen (v. n.), sich drehen; ἀμυβῶντες δειλεῖν με ἄλλον τινα εἰς ἕνα ἐπὶ γέλω, in Amtvertretungen mit einem abwechseln; περιστρέφωμαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, sich herumtreiben; fig. les discours roule sur une telle matière, ὁ λόγος εἶναι περὶ τοιαύτης ὑποθέσεως, die Rede ist von der und der Sache; tout roule là dessus, τὸ πᾶν ἐφίσταται ἐπάνω εἰς τοῦτο, es beruht alles darauf, es kommt darauf an; παιδεύομαι διὰ τὴν ἐργασίαν τὸ πρῶτον, sich fortbringen, sein Leben durchbringen.

Roulette, f. μικρὸς τροχός, καρπούλι, Rollradchen, n.; θροῦν (σκαμνί) με τροχάκους, Rollstuhl, m.; παιγνίδι τι (τῆς τύχης) με σφαίρακι, Roulette (ein Safardspiel mit Kugeln), f.

Roulier, m. ἀγωγιάνης, ἀμαξίας, Fuhrmann, m.

Roulis, m. (mar.) τὸ σάλευμα τοῦ καραβίου, Wanken n. des Schiffs.

Rouloir, m. ἐργαλεῖον με τὸ ὅποιον κυλινδῶν τὰ κηρία εἰς τὴν τράπεζαν διὰ τὰ γίνουσαν

τοια, Rollholz n. (der Wachszieher).

Roupie, f. ἡ σταχυματιὰ ὅπου σταθεῖ ἀπὸ τὴν μήτηρ, Τρόφιθεν n. aus der Rose, ρουσιά τι τῆς Ἰνδίας, Rupie, f. (eine indische Münze).

Roupieux, euse, adj. ἐκείνος τοῦ ὅποιου σταθεῖ ἡ μήτηρ, trübselig.

Roupiller, v. n. fam. μασονοῦν, schlummern, (fam. niden).

Roupilleur, m. -euse, f. ὀνειδιστής, ἐκείνος (ἐκείνη) ὅπου νουθετεῖ, der, die Scholdfrige.

Roussâtre, adj. ὑποκόκκινος, κοκκινότηλας, rötlich.

Rousseau, m. κοκκινιστήριος, Rostopf, m.

Roussellet, m. εἶδος ἀπιδίου, (γλυκυστίου), Zuckerbrot, f.

Roussette, f. εἶδος γλώκας, Art Gerhind, m.; εἶδος ποταμίδας, ὑπολαδῆς (πουλλή), Art Graemüde, f.

Roussente, f. ἐρυθρότης, κοκκινίδα, Röthe, f.; γλώματα ἐρυθρά τοῦ προσώπου, καὶ τῶν χειρῶν, κοινὰς ῥέτρα, πυκνίδα, γάσκελον, Commercyrothe, f. pl.

Roussi, m. εἶδος τομαρίου κοκκίνου καὶ μυρστικῶδ τῆς Ρωσσίας, Juchten, Justen, m.; μυρωδία καυμένων, Brandsgetuch, m.

Roussin, m. ἄλογον ἀμυνούχιστον, μικρόν καὶ θυρατόν (παχύ), unterlegter Dengl, m.

Roussir, v. a. κοκκινῶ, κόμω κοκκινόν, ἡ κοκκινολοῦμαι, rötlich oder rötlichgelb

machen; κοκκινῶ, fengen; versengen v. n. κοκκινῶ, γίνωμαι κοκκινόν-χρῆμας, μελαγχρῆνος, rötlich, braungelb werden.

Routier, m. χάρτης δεικνύων τὴν θαλασσοπορεύσαν ἑσπέρην περιήγαν εἰλησαν, διὰ τὴν πορευθῆναι καὶ, Wegweiser (ein Buch) m. für Seefahrer; vieux, πρεσβυτάτος, πηλὸς, ἄνθρωπος, alter Seefahrer, Mann.

Routine, f. ἐμπειρία, ἔξος πρακτικῆς, ἐμπειρίας, Erfahrung, Übung, Fertigkeit, f.; παλαιὰ συνήθεια, alte Gewohnheit, f.; Schlenbrian, m.

Routinier, m. ὁ κατὰ παλαιὰν συνήθειαν ποῦν τις, der es was nach alter Gewohnheit (nach dem Schlenbrian) macht.

Routoir, m. πλῆθος ὅπου μαζεύουν ἐκ ἀνέμου, ἡ τὸ καυκάσι, Flachse: oder Hansbreche, f.

Rouverin, adj. ἐδρακινός (ἀγέραι διὰ τὸ αἰδῆμον), drückig, sprede (vom Eisen).

Rouvre, m. πρῶτος γορδός καὶ μυρσός, Rotheide, f.

Rouvrir, v. a. ἐκρυπνῶ, öffnen, der öffnen.

Roux, rousse, adj. παχὺς, ἐρυθρόκοκκινος, roth, rötlich, braungelb; heurre rousse, βούτυρον παχυνθέν, braune Butter, f. s. m. τὸ ἐρυθρόν, κοκκινίδα, das Roth, die Röthe.

Royal, le, adj. (-lement, adv.) βασιλικός, königlich.

Royaliste, adj. βασιλικός, ὑποῦ
αἰτεῖται ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ
βασιλέως, föniglich erhaltend;
u. m. ὑπαὶ τοῦ βασιλέως,
Anhänger m. des Königs.

Βουνοπε, π. διαπέλετα, δις
πύρετα, π.

Εὐαγγέλιον, *f.* ἡ βασιλικὴ ἀξία,
 Κόνις πωλίδος, *f.*, Κόνις (humi,
f. ...)

Bu, m. ~~außen~~ ^{gegen} Heiner
Camel oder Graben m. von ste-
nem Bache.

Runde, *f.* λάκτισμα, κλειζήμα, Auschloesen. (det Pfunde se).

Rubacelle, m. ρουμπίρι πο-
λίτρινος, gelblicher Rubin, m.

Bubon, m. κορυβέλλαι, σείρειται
(ελλήν. τανυρά). Bosph. n.

Babanier, m. —ière, f. *ἐπει-
νος ὁποῦ χάρμει καρδέλλαις*,
Bandwiefel, Bandwiefel, m.

Rubéole, *f.* γαρίον *n.*; Strauch-
wurzelfraut (Pflanze), *n.*

Βολίκαν, ανδ. π. καβρός, μέλα-
χινός (λέγεται δια τὰ ἄλο-
γα) *Bichthia non-Macdon.*

habicond, onde, adj. ἐρυσθρός, κόκκινος (ὅπου ἔχει τὴν μύτην καὶ τὸ μέτωπον πολλὰ κόκκινον), rufesceis (im Sc: fide).

Rubis, m. ρουβίς, Rubin, m.;
fig. fam. ἑνδομήτατα κόκκινος
τοῦ ποδοῦρου, Sigblattern
f. pl. im Gesichte.

Rubrique, *f.* κόκκινον γράμμα (ὁποῦ γράφει); Rothstein, Röthel, *m.*; κόκκινα γράμματα, rothe Buchstaben, *m. pl.*; ἐπιγραφή κεφαλαιῶν, τμήματος κτλ. εἰς τὰ διδύχα. Ru-

brief, Ueberschrift, *f.*; *fam.*
παραγραφά, Arglist, *f.*

Ruche, *f.* σμήλος, κουνός των
μελισσών, Bienenkorb, Bie-
nenkud, m.
Rudanier, ière, *adj.* τραχύς,
δυσαντεκτος, χονδρός εἰς τὴν
οὐλίαν, rauh, grob, besonders
im Süden.

Rude, adj. (-dement, adv.)
 ἀρχαῖος, rauh; ἀλλήλος πρὸς
 τὴν ἐμὴν, hart (ansufähig);
 ὁμιλεῖ πρὸς τὴν γένειν, her-
 beik; ἀκαταλτος, kornwaidig,
 rauh, uneben, steil; χαλεπός,
 δεισκαλός, schwer, mühsam;
 θυμὸς, βίαιος, heftig, unge-
 fähig; ἐκωστῆτος, firenge; χυ-
 δός, ἀκαταλτος, grob, roh.

Rudimente, *ée*, *adj.* (ὀλίγη δια-
 τήσις ἀνθρώπων) τῶν ἀνθρώπων
 ἀνθρώπων εἶναι γενητά ἀπὸ τῆς
 φύσεως ἑκείνης ἐκείνων τοῦ
 φύσεως ἀπὸ ἀπορρίπτατος ὡς
 ἀνθρώπων, (von Säulen) ver-
 steht (mit Strichen, wie Stä-
 be, die in den Niesen eingeset-
 zt)

Rudenture, *f.* ἡ πλουμιστή
 ῥάβδος ὅπου εἶναι εἰς τὰ αὐ-
 λείκια τινῶν στύλων, Βερβλά-
 dung (ou Sauter), *f.*

Rudesse, *f.* τραχύτης, σκληρότης, χαλεπότης, τὸ ἀπολίτευτον, Rauheheit; Φάρτε; Grobheit. *f.*

Rudiment, m. βιβλος εισαγωγική της λατινικῆς διδασκαλίας, lateinische Sprachlehre f. für Anfänger; αἱ ἀρχαὶ (πρώτης ἐπιστήμης), Anfangsgründe m. pl. jeder Wissenschaft.

Rudoyer, v. c. τραχέως (ἀπο-

λίττυτα) φέρομαι πρὸς τινα,
einen rauh, grob behandeln.

Rue, *f.* πῆλ'ανον (μυτὸν), Rante
(Ψῆαντε), *f.*

Rue, *f.* *στράτα* (τουρκ. *σοκκά-
κι*), *Strasse*, *Gasse*, *f.*

Ruelle, *f.* στενωπός, μικρὸν σακκάκι, Gäßchen, *n.*; τό δια-
στημα ὅπου εἶναι μεταξύ τῆς
κλίνης καὶ τοῦ τοίχου, Plaz-
m. zwischen dem Bette und der
Mau.

Rueller, v. a. *ὁρᾶν τὴν γῆν*
ὅπου ἔστιν ἡ τὴν ὄψαν τῆς
ἀμπέλου, καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ
ζυγίου, die Erde um die Wirt-
zel eines Weinstocks ausgraben
und aufschäufen.

Ruer, v. a. *ρίπτω* με ὀρμήν, mit Gewalt werfen, schleudern; — des grands coups, *κτυπέω* δυνατά, derb schlagen. v. n. *λατίζω*, *κλισίζω*, hinten ausschlagen.

Rufien, m. λίγνος, παραδομέ-
νος εἰς τὰς γυναῖκας, πόρνος.
Durenhcraft, m.

Rugine, *f.* ῥαγαλεῖον μετὰ τὸ
ὁποῖον ξαναί τὰ κόκκαλα ἔχουσιν
τὰ δόντια, Weinsfelle, Bahnsfelle
f. der Bundärte.

Ruginer, v. a. ξερασμένος τὸ δόντι (μὲ τὸ rugine), die Zähne mit der Zahnseile reinigen.

Rugir, v. n. βρυχᾶσθαι (μουγκίζω) ὡς ὁ λέων, brüllen (vom Löwen).

Bugissant, ante, *adj.* βουζά-
μενος, brüllend.

Rugissement, m. βρυχηθῆναι
(βουρυχθῆναι) λέοντος, das
Brüllen des Löwen.

Ruine, *f.* πτώσις, πέσμον, χά-
λασμα οικουδομῆς, Untergang,
Verfall *m.* eines Gedankes;
ὑλῆτος, ἀφανισμός, ὑθορά,
Untergang, *m.*, Verderben, *n.*;
pl. ἐρείπια, θρύμματα, Trüm-
mer, *m. pl.*, Ruinen, *f. pl.*

Ruiner, *v. a.* κατακορμίζω,
χαλῶ, κατεδαφίζω, zerstö-
ren, niederreißen; ἐρημιώνω,
ἐσολοθρεῖν, ἀφανίζω, ver-
heeren, verwüsten, zu Grunde
richten. *se —*, χαλνύμαι,
ἀφανίζομαι, zu Grunde gehen,
sich zu Grunde richten.

Ruineux, *ense*, *adj.* (διὰ σπύ-
τια κτλ.) ὁ κινδυνεύων, ὅπου
εἶναι χοντὰ γὰ πέτραι, μισοχα-
λασμένος, banfällig, schwach;
ἀλέκτορας, τειχιόμος, verderb-
lich, schwächlich.

Ruisseau, *m.* ῥεῖθρον, ῥυαξ,
ῥυακί (ποταμίσκι), Bach, *m.*;
αἰλῆσι τοῦ νεροῦ, ὄχετος εἰς τὸ
ὅπου τὸν τρέχει τὸ νερὸν εἰς τὸ
σοκάκι, Gasse, Gossentrinne, *f.*

Ruisselant, *ante*, *adj.* ῥυδῶν,
τρυήμενος, fließend, rinnend.

Ruisseler, *v. n.* τρέχειν, ῥεῖν
ὡς τὸ νερὸν, ὡς τὸ ῥυδῶν,
rieseln, rinnen.

Ruin, *m.* ὁκλή τις (ἐποῦ ἐργά-
ζον ἀπὸ τὸ κατακορμίζον),
Ruin, *m.*; κατεῖναι, τὸ πλεον
κατωτέρων μέρους τοῦ κατε-
βεῖν, Schiffbruch, *m.*

Rumb, *m.* (πρὸς. romb) ἑκα-
στον τῶν τριακοσίων δύο
μερῶν τῆς κυκλικῆς περιμέ-
του σημειὸν τὸν ἀριθμὸν,
Abundreich *m.* auf dem Com-
pass.

Rumeur, *f.* θόρυβος, ταρῆχ,

Edm, Aufrehr, *m.*; ὁ διαδι-
δόμενος λόγος, Gerücht, *n.*

Ruminant, *ante*, *adj.* ὁ μρυ-
νόμενος, ἀναμύσων, wieder-
käuend.

Rumination, *f.* μρυνησις,
ἀναμύσσημα, das Wieders-
kauen.

Rumier, *v. a.* ἀναμύσσω, wies-
derkauen; *fig.* στοχάζομαι;
συλλογίζομαι, überlegen, über-
denken.

Ruptoire, *m.* (méd.) κεντή-
ριον σφοδρὸν, heftiges Heb-
mittel, *n.*

Rupture, *f.* θραύσις, σπύριμα,
τρίκισμα, das Einbre-
chen, Aufbrechen; κλῆξ, τὸ
σπῆσιμον, Bruch, Darm-
bruch, *m.*; *fig.* σχίσμα, δισό-
νομι, χαλασμός γῆρας, ἐρή-
της, Bruch, Zwiespalt, *m.*;
σπῆσις χρωμάτων (εἰς τὴν ζω-
γράφειαν, Mischung *f.* der Far-
ben.

Rural, *ale*, *adj.* ἀγροικικός, χω-
ρικός, ländlich.

Ruse, *f.* πανουργία, πονηρία,
List, Finterlist, *f.*

Rusé, *é*, *adj.* πανουργος, πα-
νοργος, πονηρός, listig, hin-
terlistig, schlau.

Ruser, *v. n.* πανουργεῖσθαι,
listen, gebrauchen.

Rustand, *ande*, *adj.* ἀγροικός,
ἀκομπος, χωρικός, ἀπολίτευ-
τος, bäuerlich, grob.

Rusticité, *f.* ἀγροικία, χωρια-
τιά, bäuerliches Wesen, *n.*,
Grobheit, *f.*

Rustique, *adj.* (-quement *adv.*)
ἀγροικός, χωρικός, ländlich;
χωριάτικος, ἀπολίτευτος, a-

καλλίλογος, ἀκαλλώπιστος,
bäuerlich, grob, ungeschliffen.

Rustiquer, *v. a.* κτίζω, οἰκοδο-
μῶ κατὰ τὸ ἀκαλλώπιστον εἶ-
δος, ἀπὸ πέτραις χοντὰ πλε-
ρημεύσας, bauen nach bäuer-
tischer Art, von grob behau-
nen Steinen.

Rustre, *adj.* et *s. m.* ἀγροικό-
τατος, ἀπολίτευτος καὶ ὑπο-
βόλῃ, χονδροειδέστερος, sehr
grob; Grobian, Flegel, *m.*

Rut, *m.* ὁ καιρὸς τῆς ὄχλης, τῆς
μίσσης τῶν ἐλάφων καὶ τῶν
τοιοῦτων, Brunst, Brunstzeit
(der Hirsche &c.), *f.*

Rutoir, *v. rutoir*.

Rye, *f.* (géogr.) ἀροδύλα-
σις, περικάλυ, Estrand, *m.*,
Ufer, *m.*

Rythme, *m.* *v.* rythme.

S.

Sa, *pron. v. son*.

Sabbat, *m.* τὸ ἑβραϊκὸν τῶν
ἑβραίων, Sabbath der Juden,
m.; ἡ πεντηκόντη ἀνάλειψις
τῶν μέσων (κατὰ τὴν ἰδίαν
τοῦ ἑβραϊκοῦ λαοῦ); nächtliche
Zusammenkunft *f.* der Banbe-
rer, Herrentanz, *m.*; θόρυβος,
ἀκαταλαγνός, ἡσυχία, κοι-
νυαία, großer Lärm, *m.*, Ge-
schrei, *n.*

Sabbatique, *adj.* année —,
ἔτος βαπτιστικὸν παρὰ τοῖς
ἑβραίοις, κάθε ἑβδομὸν ἔτος,
Sabbatjahr (jedes siebente Jahr
bei den alten Hebräern), *n.*

Sabine, *f.* σαβινία (δενδρική

τι, ἑλλην. βράδυ), Säbensbaum, Sadebaum, m.

Sable, m. ἄμμος, Sand, m.; τὸ ἐξ ἄμμου ποτόριον, Sandstein, f.; (blau.) τὸ μέλαν χρώμα, schwarze Farbe (auf Wappem), f.

Sabler, v. a. σκεπάζω με ἄμμοι, mit Sand bestreuen; fam. — un verre de vin, κατακλινέω διά μίας ἡμέρας ποτήριον κρασί, ein Glas Wein auf einmal austrinken (außerstürzen).

Sableux, euse, adj. ἄμμοδής, sandig.

Sablir, m. φρολόγιον ἐξ ἄμμου, Sanduhr, f.; (p. u.) ἡ ἀμμοθήκη, Sandbüchse, f.

Sablère, f. λάκκος ἔνδον ἐργάζονται ἄμμοι, Sandgrube, f.; ἔσλον με τρύπας ἡ χωροχρηματίας οὗτοι ἐμβαίνουν ἑλάν, Schwelle, Sohle, f.

Sablon, m. ἄμμος τις κεντρίωντος, Staubsand, Scheuersand, m.

Sablonneur, v. a. τριβώ, πλένω με ἄμμοι, mit Sand reiben, schürzen.

Sablonneux, euse, adj. ἄμμοδής, sandig.

Sablonnier, m. ὁ ἀμμοπώλης, Sandverkäufer, Sandmann, m.

Sabord, m. ἡ πύλη εἰς τὸ καράβι ἔνδον ἐξέρχεται τὸ καπνόν, Stüdförte f. im Schiffe.

Sabat, m. ἔσλον παπουτί, Polstuh, m.; ἡ ὁδὸς, τὸ ὄνειδος τοῦ ἀλέγρου, Fuß, Pferdeschuh, m.; φρούρα (ἑλλην. ἀμμοβί, πυγινίδι τῶν παιδιῶν), Streich, m.

Saboter, v. n. παίζω τὴν φρούρα, freiseln; fam. περιπατῶ με ἔσλιν παπουτί, in Holzschuh einhertappen.

Sabotier, m. ὁ κατασκευάζων, ἡ φρούρα sabots, Holzschuhmacher, m.; der in Holzschuhen geht.

Sabouler, v. a. pop. τραβῶ ἔσλιν καὶ ἑκεί, hin und her zerren.

Sabre, m. (ἡ τοξοειδής) σπάθι, spada, Säbel, m.

Sabrenas, m. fam. τεχνίτης ἀνεπιτηδεύς, ungeschickter Handwerker, Pflücker, m.

Sabrenauder, sabrenasser, v. a. fam. ἐργάζομαι ἀνεπιτηδεύς, ungeschickt arbeiten, pflücken.

Sabrer, v. a. δάσω σπαθίς, κτυπῶ, σκοπῶ με τὸ σπαθί, mit dem Säbel haßen, niederstößeln; fig. — une affaire, ζήτησιν ὑποδύσει τινὰ ἀνεπιτηδεύς, eine Sache ohne zu untersuchen (überreilt) entscheiden.

Sac, m. σάκος, Sack, m.; σακκούλα, Beutel, m.; καθάρσενμα καὶ σκοτωμός, Plünderung f. und Morden, n.; — à onfrage, σακκούλα με τὸ ἀνεγκυρία διά τὸ πλεξιμορ, Streubbeutel, m.

Saccade, f. τὴν κρημνίσαντων διδόμενον εἰς τὸν ἵππον διά τοῦ χαλινῶ, Rud m. mit dem Bügel; κάθε τινάγμα, καὶ κίνημα βίαιον, der Rud, das Rütteln.

Saccagement, m. λεηλασία, κλοπασμῶν, Plünderung, f.

Saccager, v. a. ἀπολάω, λεηλατῶ, κλοπασμῶ, plündern.

Sacerdoce, m. ἡ λειτουργία, Prieſterthum, m.

Sacerdotal, ale, adj. λειτουργικός, prieſterlich.

Sachée, f. ὅπου ἐμπυκνέται εἰς ἓν σάκκον, ein Sack voll.

Sachel, m. σακκίον, σακκουλάκιον, Säckchen, n., Beutel, m.

Sacoché, f. διασκαί τῶν τεχνιτῶν, Couvertsche, f.

Sacramental, ale, sacramental, elle, adj. μυστηριακός, sacral, mentalisch.

Sacramentaleinent, Sacramentellement, adv. μυστηριακῶς, auf sacramentalische Weise.

Sacre, m. εἶδος ἱερῶς, Sakerfalt, m.; ἡ ἁγία χρῆσις (ἀνίσταται τὸν βουκόλον εἰς τὸν κορονηταίον), Salbung, Weihe (besonders der Könige bei der Krönung), f.

Sacré, ée, adj. χρηστῶς, χρηστοποιημένος, gesalbt, geweiht; ἱερός, heilig; pop. κατημαμένος, verflucht, vermaldeydt.

Sacrement, m. (εἶδος) μυστηρίου, Sacrament, n.

Sacrer, v. a. χρίω, χρηστοῶ, salben, weihen v. n. fam. καταρκῶναι, βλασηνῶν, fluchen, schwören.

Sacret, m. τὸ ἡλικιὸν τοῦ ποικίλου sacre, der weibliche Sakerfalt.

Sacrificalein, m. θύτης, θυσιαστής, Opferprieſter, m.

Sacrificature, f. τὸ τοῦ θύτου ἔσθλα, Würde eines Opferprieſters.

Sacrifice, m. θυσία, Opfer, n.; faire un — à q., θυσιασθῶ, παραιτῶ πρῶγμα τι πρὸς χά-

πῶς τινός, einem in Opfer bringen, etwas aufopfern.

Sacrifier, v. a. θυσιάζω, opfern; fig. θυσιάζω τὸν πῶς χάριν τινός, einem oder für einen etwas aufopfern.

Sacrilège, m. λεστυλία, Raub m. an heiligen Dingen, Entweihung, f., Kirchenraub, m.

Sacrilège, adj. λεστυλικός, der Heiligtümer entweicht, Kirchenräuber, m.

Sacristain, m. σκευοφύλαξ (ἐκκλησιαστικός), Küster, m.

Sacristie, f. λεστυλικίον, Advor, Sacristie, f.

Sacristine, f. ἡ λεστυλική πνευματική γυναικὶς, Sacristanerin, Kirchenrätin, f. (in Nonnenklöstern).

Sacrum, m. (anat.) τὸ ἱερόν ὄστρον, das heilige Bein (os sacrum).

Safran, m. κρόκος, Safran, m.

Safraner, v. a. ἀρτύνω με κρόκον, mit Safran anmischen.

Safranier, m. -ière, f. sam. ἄθλιος, οὐσιδανός άνθρωπος, verdorbener Mensch, Lump, m.

Safre, adj. λευμαργός, gestäpelt.

Sagacité, f. ἀγχινοία, Scharfsinn, m.

Sage, adj. (-gement, adv.) σοφός, συνετός, γράμμος, weis, klug, verständig; πάσιον, καλοήγη, fittsam, ehrbar, züchtig; μέτρος, maßig; (διὰ τὰ ὦσα) ἡμερος, (von Thieren) zahm, folgsam.

Sage-femme, f. ἡ μαῖα, ἡ μαμμή, Hebamme, f.

Sagasse, f. σομία, φρόνησις.

σωφροσύνη, Selbstheit, Klugheit; Sittsamkeit, f.

Sagette, f. ἡ κρούσις τοῦ ἐκδοχῆ, Pfeilspitze (Pflanze), f.

Sagittaire, m. ὁ τοξότης (σημειὼν ἐκδοχῆς καὶ ἀστρονομία), Schütze (Zeichen des Thierkreises und Sternbild), m.

Sagittale, adj. (anat.) suture —, ὁσθιδιῆς ὁσφρῶντος, Pfeilspitze f. am Stirnschädel.

Sagon, m. τὸ αἶμα (πατερὰ ὡς ἡ κρούσις κρούσμενα ἀπὸ τῆς καρδίας ἐνὸς ἰνδικίου δένδρου), Sago, m.; τὸ δένδρον τὸ αἶμα, Sagobaum, m.

Sagouni, m. εἶδος μιλμυός με οὐράν; Meerfische (Art geichmäntzter Aale), f.

Saie, f. εἶδος πορφυρέου στρατιωτικοῦ τῶν παλαιῶν Ρωμαίων, Kriegsfeld n. der alten Römer (sagum); εἶδος πορφυρέου τῶν χρυσοφόρων, Arabbürtel, der Goldschmiede.

Saignant, ante, adj. αἰματώδης, blutend, ὅπου σταζει αἷμα, blutend.

Saignée, f. ὑπερφορμή, Abzessen, n., Abzessen, m.; ἀλλὰ ὅπου γίνεται εἰς κανένη μέρος διὰ τὰ τοῖς νεφροῖς, Ableitungsgaben, m.

Saignement, m. αἰμορραγία (αἱμοστασία) τῆς μήτης, Bluten, (besondere) Nasenbluten, n.

Saigner, v. a. ὑπερφορμῶ, eis nem Ader (oder zur Ader) lassen; — un fossé, κάμω ἄλλοις εἰς τὰ ποταμὸν (ἀλλοῦ) διὰ τὰ τοῖς νεφροῖς, einen Graben abstellen, einen Abzugsgaben machen; — q.,

γλῶσσα, αἷμα τινός πολλὰ ἔκρη, τὸν πῶς καὶ πλεονάζει πολλὴ, einen bluten lassen einem viel Blut abnehmen. so —, v. r. ἐξορῶ παρὰ τοὺς ἀρτηρίας μετὰ τὰ πολλὰ ἔκρη, sich zu stark angreifen an Verlaugaben, saigner, v. r. σταλάζει, τρέχει αἷμα, bluten — du nez, ἔχω αἰμορραγίαν τῆς μήτης, ἔδωκα αἷμα εἰς τὴν μέση μου, and der Nase bluten, Nasenbluten haben.

Saigneur, m. ἱσχυρὸς ἐπὶ ἡγῶν καὶ ὑπερφορμῶν, Arzt m. der gern Aderlässe verordnet.

Saigneux, euse, adj. αἰματώμενος, blutig.

Saillant, ante, adj. ἐξέχων ὅπου ἔδωκα πρὸς τὸ ἐξέχον, hervortragend, hervorspringend; fig. ἐξέχων, ἐξέχων, hervorstechend, sich auszeichnend.

Saillie, f. ὁρμή βίαιος εἰς τὸ ἐξέχον, das Herausstoßen, Hervorspringen; ὁρμή θυμῶς ἐξέχων θυμῶς, das Ausbrausen, die Aufwallung; ἀγχινοὶ λόγος ἀγχινοῦς, finstliche Einsicht, Weis, m.; ἐξέχων παρὰ τοὺς στομάχους, (stomachal), wunderliche Einsicht; ἀνὰ χαρὰν κάμω, unbesonnenen Streich, m.; (orchit.) ἔχων μέγος κινεῖται, Vorprung m. an einem Gebilde.

Saillir, v. n. ἀνέχων, ἔδωκα με ὁρμή, herauspringen, hervorspringen, v. a. συναντῶμαι, παύωμαι (ἀγχινοὶ διὰ τὰ μεγάλα ὦσα), bespringen (von großen Thieren). v. a.

(archit.) ἐξέχει, hervortragen, hervorstecken.

Sain, *saine*, *auf*. ὑγιής, gesund, gesund.

Sain-doux, *m.* ζῆγγυ χοίρεον (ζῆγγυ γαστρονομία), Schweinefleisch, *n.*

Sainement, *adv.* ὑγιᾶς, gesund; ὁλοῦς, richtig.

Sainfoin, *m.* τριφυλλὴ λευκάνθη, ἡ δισμύρον (μυρόν), spanischer Klee, *m.*; Esparette, *f.*

Saint, *sainte*, *adj.* ἅγιος, heilig; ἅγιος ἄγιος, ein Heiliger; *v. f.* *jeu d'été*, eine Heilige; la saint Jean, ἡ εὐαγγ. τοῦ Ἰωάννου, das Johannisfest, der Johannistag.

Sainte barbe, *f.* (mar.) τόπος ὅπου γιόρταζον εἰς τὸ κυράει τὸ μητροδὸν καὶ τὰ κοιτάει, Tonfabeckammer, Patverkammer *f.* im Sibirie.

Sainlement, *adv.* ἁγίως, ἅγια, heilig.

Saineté, *f.* ἁγιότης, Heiligkeit, *f.*

Saïgne, *f.* σαίγμα, εἰδος πάσης, Saïgne (Art Barbe), *f.*

Saisie, *f.* (war.) δημοσίευσις, ἡ δημοσίου κυρίως (τὴν ἐπιχειροῦντων τινος χειρουργία), Beschlag, Arrest, *m.*; Verpfändung, *f.*

Saisir, *v. a.* ἀρπάσσει, πιάνω, ergreifen; πιάνω δημοσίως, βιάω δημοσίως ἐμπόδιον, mit Beschlag belegen, verpfänden; *fig.* καταλαμβάνω, ἐννοῶ, fassen, verstehen, begreifen; πιάνω, κυριεύω (λέγεται διὰ ἀφροσύνης καὶ διὰ τὰ ψυχικά πάθη), überfallen, befallen (von Krankheiten und Leidens-

chaften). se —, de q., πιάνω, πιάνω, κυριεύω τι, sich eines Dinges bemächtigen; — de q., πιάνω, πιάνω, κυριεύω τι, einen ergreifen, verhaften.

Saisissant, *aute*, *adj.* ὅπου πλάκωνται ἐξαιρετικά, plöthlich überfallend; (*jur.*) ἀνεκχώρητος, ἐκείνος ὅπου διὰ κυριότητος κυριεύει τὰ υπάγοντα τοῦ χειρουργήτου. Der das Vermögen eines Schuldners mit Beschlag belegen läßt.

Saisissement, *m.* ἐκπλήξις, ἀνέμελος ὄρεος, plöthlicher Schrecken, Befürchtung, *f.*; — de coeur, στενοχωρία τῆς καρδίας, Herzbeckemmung, *f.*

Saison, *m.* ὁ καιρὸς (τοῦ χρόνου), Jahreszeit, *f.*; les quatre saisons, οἱ τέσσαρες καιροὶ τοῦ χρόνου, die vier Jahreszeiten; καιρὸς ἀντιδιδως, die vassende, rechte Zeit.

Salade, *f.* σαλάτα, Salat, *m.*; (πάλλα) εἶδος περικειφαλαίας, (ehedem) Art Sturmhaube, *f.*

Saladier, *m.* ποτάκιον διὰ τὴν σαλάταν, Salat(schüssel), *f.*

Salage, *m.* ἀλάτισμα, das Einsalzen.

Salaire, *m.* μισθός, σιτηρέσιον, ὄρεα, Arbeitslohn, Lohn, *m.*; Besoldung, *f.*

Salaïson, *m.* ἀλάτισμα, das Einsalzen; καιρὸς εἰς τὸν ὅποιον ἀλάτουν, Zeit des Einsalzens; ὁ ἀλάτισμένον, das Eingsalzene.

Salamandre, *f.* σαλαμάνδρα, Salamander, *m.*

Salant, *adj.* *m.* ἀλικός, ἀλικρός, ὅπου περιέχει αἰανρόν

νερόν, salzig, Salzsoole enthaltend.

Salarier, *v. a.* (p. u.) ἀνταμείβω, δίδω τὸν μισθόν, den Lohn geben.

Sale, *adj.* (-lement, *adv.*) ὑπαρὸς, ἀπιστος, λεηλατικός, schmutzig, unrein; ἀπιστος, ἀρχαῖος, αἰσχυρός, schmutzig, garstig, unflätig.

Salé, *ée*, *adj.* ἀλατισμένος, gesalzen; ἀλικρός, salzig. Salé, *m.* παστὸν καλὸς, θαλαμένον εἰς αἰανρόν, ὀψήρσις, *n.*

Salép, *m.* ψίζα τις, Salepours, *et*, *f.*

Saler, *v. a.* ἀλάττω, salzen, einsalzen.

Saleron, *m.* τὸ κοίλον τοῦ ἀλατοδοχείου, Schale *f.* au etnem Salzfaß.

Salété, *f.* ὑπαρὸς, ἀπιστία, λέρα, Schmutz, *m.*; unreinigt, *f.*; *fig.* τὸ ἀπιστον, τὸ ἀρχαῖον, unflätig, *f.*; salétés, *pl.* λόγια ἀσχημα, schmutzige Reden, *f. pl.*

Saleur, *m.* ὁ ἀλατιστής, Einsalzer, *m.*

Salicaire, *f.* λισιμάγειον (χόρτον), Weidenich (Pflanze), *m.*

Salicoque, *f.* κάβουρας τις νόστιμος, Art schmackhafter Setzrebe, *m.*

Salière, *f.* ἀλατοδοχείον, Salzfaß, *n.*; salières, *pl.* τὰ βαθουλὰ τῶν ὀμμάτων τοῦ ἀλόγου διὰν γρησάει, Gruben *f. pl.* über den Augen alter Pferde; τὰ βαθουλώματα τῶν στήθους τῶν λεγόντων γυναικῶν, Gruben über der Brust magere Frauenzimmer.

Saligand, m. -aude, f. pop. *σαλιγάνδος, μανούδας, μανούδισσος*, unsittlicher, lauscher Mensch; Schweinigel, Schmutz; nidel, m.

Salignon, m. *κατάλι αλάτος άσπρον*, Salzflus, m.

Salin, ine, adj. όπου περιέχει άλας, αλμυρός, Salz enthaltend, salzig.

Saline, f. πηστόν χαλας, ή τάρι, *παστόνισρον, Salzkraut, n.*; Salzflus, m.; ή αλική, αλκονήριον, Salzwerk, n.; αλμυρά πηγή, Salzquelle, f.

Salir, v. a. λερώνω, μουρδαίνω, beschmutzen, besudeln.

Salissant, ante, adj. όπου εύκολα λερώνεται, leicht schmutzend.

Salisson, f. παιδίσκη μουρδαίνουσα, pop. κορίτσι μουρδαίνον, schmutziges Mädchen, n.

Salissure, f. ρύπος, λερωμα, λερα, Schmutz, m.

Salivair, adj. (anat.) όπου περιέχει σάλια, Speichel enthaltend.

Salivation, f. έκροή του σάλου. πτυαλισμός, Speichelflus, m.; Speichelflus, f.

Salive, f. σάλιον, τὸ σάλιο, Speichel, m.

Saliver, v. n. σαλιώνω, ἐβγάνω πολλά σάλια από το στόμα, viel Speichel auswerfen.

Salle, m. σάλλω, σάλα, Saal, m.

Salmi, m. είδος φαγητού από ψημένα άγρια (άγρια πτηνά), Ragout n. von gebratenem Feterwidbret.

Salmigondis, m. φαγητόν από διάφορα ζαχαρωμένα φρ-

γητά, Ragout n. von aufgewärmten Speisen.

Saloir, m. αλατερόν, Salzgeschirr, Salzfaß, n.

Salon, m. μεγάλη ύψηλή αίαλα, großer, hoher Saal, m.

Salope, adj. (-pement, adv.) άναίδης, βορμικός, άπαστος, μουρδαίνος, schmutzig, salisch. s. f. μουρδαίνωσα, Schlumpfe, f.

Saloperie, f. όνος, άπαγοής, πολλή άπαστρία, Harcinlichkeit, Sauerheit, f.

Salorge, m. σπυρίς αλάτος, Hautsen m. Salz; μαγάζιν δια άλας, Salzniederlage, f.

Salpêtre, m. νίτρον, Salpêtr, m.

Salpêtrier, m. έκείνος όπου κατασκευάζει τὸ νίτρον, Salpêtriederer, m.

Salpêtrière, f. τόπος όπου γίνεται τὸ νίτρον, Salpêtrhütte, Salpêtriederer, f.; νοσοδοχείον και φυλακή δια παιδίσκας εις τὸ Παρίσι, ein Hospital und Buchthaus n. in Paris.

Salsepareille, f. ήζα τις ιατρική και φυτόν, Cassaparille (Pflanze), f.

Salsifis, m. ήζα τις ήτις τρώγεται, οξυλί, τραγοπήγων, Bodebart (Pflanze), m.

Saltimbanque, m. άγνωστοίλης, τσερλάντος (χοιρός λατρός όπου πωλεί τα έντροχα του ένάνω εις ένα θέατρον εις τὸ πανηγύρι), Marktstreiter, m.

Saluade, f. (p. u.) χωρετισμός,

προσκένημα, Gruf, Büdting, m.

Salubre, adj. ύγιεινός, gesund, heilam.

Salubrité, f. ύγιανότης, Gesundheit, Heilsamkeit, f.

Saluer, v. a. χαιρετώ, προσκυνώ, grüßen; (milit.) έποδίζω τιμήν εις τινα (υδ χαιρεσιν του τουφεκιού ή του σπαθιού), begrüßen, salutiren.

Salure, f. αλμυρά, αλμυρότης, Salzflus, f.

Salut, m. ύγεια, εύτυχία, τό καλόν, Wohl, Heil, n., Wohlfahrt, f.; σωτηρία, μακαρώτης, (ewigc) Heil, Seligkeit, f.; χαιρετισμός, Gruf, m., Grüssen, n.

Salutaire, adj. (-rement, adv.) σωτηριώδης, ωφέλιμος, heilsam, nützlich.

Salutation, f. άπαισιμός, χαιρετισμός, Begrüßung, f.; Gruf, m.

Salvage, m. (mar.) droit de —, δικαίωμα (πληρωμή) όπου λευβάνουν εις όσα έσωσαν από έν κινδύνό όπου έκινδύνωσας, Vergcgebt, n.

Salvations, m. pl. (jur.) τελευταία άνταπόκραις, τὸ έγκαλισμόν προς διανέμεται, letzte Gegenantwort f. des Beschlagen zur Vertheidigung, Rettungsschrift, f.

Salve, f. ρήσμον (πολλών) τουρκικών ή κανονίων, Salve, f.

Salvé, m. ζαίος δέσποινια (προτοχή προς την θεοτόκον), Gebet n. an die heilige Jungfrau.

Samedi, *m.* σάββατον, Sonnabend (Samstag), *m.*

Sauir, *v. a.* (mar.) καταβυθίζω, versinken, untergehen.
Sanctifiant, *ante*, *adj.* αγιαστικός, heiligend.

Sanctificateur, *m.* ὁ αγιαστικός, heiligmacher, *m.*

Sanctification, *f.* ἁγίασις, ἁγίασις, Heiligung, *f.*

Sanctifier, *v. a.* ἁγιάζω, heiligen.

Saution, *f.* βεβαίωσις, κήρυξις, ἐπικρίνωσις, Bestätigung, Ertheilung *f.* der Gesetzeskraft.

Saunaire, *m.* τὸ ἅγιον, τὸ ἱερόν, τόπος ὅπου στέκεται τὸ πύθον ἅγιον βήμα, Heiligtum, *n.*, Ort *m.*, wo der Beschaltete steht; *fig.* peser au poids du —, ἀκριβοῶς ἀπολογεῖσθαι, eine Sache genau erwägen.

Sandal, *m.* κοκκινόξυλον, Sandelhölz, *n.*

Sandale, *f.* σανδάλιον, πατούνη ἀπὸ περὶ ὅπου δένεται εἰς τὸ γυμνὰ ποδάρια, Pantoffel, *m.*, Sandale, lederne Sohle *f.*, die man an die bloßen Füße bindet.

Sandalier, *m.* ἐκεῖνος ὅπου ἱκάνει τὰ σανδάλια, Sandalenschmied, *m.*

Sandaraque, *f.* σαρδάρη, Sandarach, Wachholderharz, *m.*

Sang, *m.* αἷμα, Blut, Geblüt, *n.*; Prince du —, ὁ ἐκ τοῦ βασιλικοῦ αἵματος, ἡ γένεσις, Prinzen *m. pl.* του (κοινοῦ) Geblüts; — froid, κατωστασία τοῦ μὴ κυριευμένου ἀπὸ βλαμ πάθρ. ψυχρὸν

αἷμα, ἀκαρπία, kaltes Blut, *n.*, Kaltblütigkeit, *f.*

Sanglant, *ante*, *adj.* αἱματωμένος, blutig; combat —, μάχη εἰς τὴν ὅπου ἔχθρη πολὺ αἷμα, blutiger Kampf, *m.*; blutige Schlacht, *f.*; *fig.* ἰσχυρὸς, empfindlich, belebend.

Sangle, *f.* ζωνάρι περὶ ζώνον, lederner Gürt, *m.*; λουρί (μὲ τὸ ὅπου ῥαστοῦν ἢ ρασταῖν τὰ πράγματα), Tragriemen, *m.*

Sangler, *v. a.* ζώνω (μὲ τὸ λουρί), gürtet (mit einem Riemen); *fig. fam.* — au coup, un soufflet etc., δίδω τινὸς ἓνα χτύπημα, ἓνα ράπισμα κτλ., einem einen Schlag, eine Ohrfeige κ. geben.

Sangler, *m.* ἀγριοζούρνον, ἀγριοχοῖρος, κάπρος, wildes Schwein, *n.*, Eber, *m.*

Sanglot, *m.* λυγρὸς, λυγρὸς (ἐκεῖνος ὅπου κλαίει πολλὰ), Schluchzen, *n.*

Sangloter, *v. n.* κλαίω σποδρά, κλαίω τόσον ὥστε κοπτεται ἡ φωνή ἀπὸ τοῦ κλαυθμοῦ, λυγρὸν (ἀναιολκτονκίω), schluchzen.

Sangue, *f.* (τὸ ὅ ἐν προφ.) βόλλυ, Blutegel (Blutigel), *m.*

Sanguification, *f.* (méd.) μεταβολή τοῦ χυλοῦ εἰς αἷμα, Bluterzeugung, *f.*

Sanguin, *ine*, *adj.* αἱματώδης, ὅπου ἔχει πολὺ αἷμα, blutreich; *fig.* ζωηρὸς, πάρετος καὶ ἀκαταστατος, launisch;

ὅπου ἔχει χροῖα αἵματος, blutfarbig, blutroth.

Sanguinaire, *adj.* αἱμοδόρος, αἱμοχορῆς, blutdürstig, blutgierig.

Sanguine, *f.* λίθος τις ἀπὸ χροῖα αἵματος, Blutstein, *m.*

Sanguinolent, *ante*, *adj.* αἱματώδης, ἀκαταστατος μὲ αἷμα, blutig, mit Blut vermischt.

Sanicle, *f.* φυτόν τι (ὠφέλιμον διὰ πληγὰς), Sanidel (ein Wundkraut), *m.*

Sanie, *f.* ἰχθὺς, ἔμπυον νεονόλον, wässriger Eiter, *m.*

Sanieux, *euse*, *adj.* γεμάτος ἔμπυον, eiterig, eiternd.

Sannes, *v.* sonnez.

Sans, *pp.* ἄνευ, χωρὶς, δίχα, ohne.

Sans-culotte, *m.* (n. c.) ἀσώματος (ἡλωτὴς διὰ τὴν δημοκρατίαν εἰς τὸν καιρὸν τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας), ein Besenloster, Sansculotte.

Sansonnet, *m.* μουσσοῦλε, Stahr, Vogel, *m.*; εἶδος μικροῦ δελιασίου στρομβιού, Art kleine Scarmele, *f.*

Santé, *f.* ὑγίεια, Gesundheit; maison de —, la —, τὸ λασαρέον, Pestkrankenhaus, *n.*

Santoline, *f.* γαμακονάριστος (φυτόν), Cypressenkraut, *n.*

Sauve, *f.* φυτόν τι, σινάπι ἄγριον, wilder Senf, *m.*

Sapa, *m.* μοδάτος πενικωμένος, γλυκύος, blasselottener Most, *m.*

Sapajou, *m.* εἶδος πολλὰ μικρὸς μίμους, Art sehr kleiner Affe, *m.*

Sape, *f.* ξίσκιμμα τείχους ἢ

περιτεχίσματος, untergraben
n. einer Mauer, eines Festungs-
werkes.

Saper, v. a. ξεσκάπτω τὸ θεμέ-
λιον διὰ τὰ κρημνισθῆ τὸ
κτίριον (ἢ τὸ περιτεχίσμα),
untergraben (besonders ein Fe-
stungswerk), sappiren.

Sapeur, m. (milit.) κείνους ὅπου
ξεσκάπτει τὰ θεμέλια διὰ τὰ
πέδι, τὸ κτίριον, Sappiter,
Sappeur, m.

Saphène, m. (anal.) σάφαινα
(ἢ φλεβοτομικὴν φλέβα
τοῦ ποδός), Rosenader, f.

Saphir, m. σάπφειρος, ζαφείρι,
λίθος πολέτιμος, Saphir, m.
† Sapience, f. ἡ σοφία, Weis-
heit, f.

Sapientiaux, adj. m. livres —
(βιβλία τινὰ τῆς Γραφῆς, ὡς
παιδαγωγικῆς, ὡς Ἐκκλησια-
στικῆς, ὡς Ἐκκλησιαστικῆς κτλ.),
die Bücher der Weisheit im
alten Testamente (die Sprich-
wörter, der Prediger Salomo,
Buch Ezechiel).

Sapin, f. ἐλάτη, έλατος, Tanne,
f.

Sapine, f. δοκός (χορτὴν) ἀπὸ
ἐλάτης, tannener Balken, m.

Sapinette, f. πεταλίδες, μικρά
τινα κογχυλία ὅπου κολλών-
ται εἰς τὸν πέτον τοῦ καρα-
βίου, Entenschnäbel f. pl., die
sich unten an die Schiffe an-
hängen.

Sapinière, f. τόπος φυτευμέ-
νος ἀπὸ ἐλάτους, Tannen-
wald, m.

Saponaire, f. φυτόν τι (σαπυ-
νόχορον), Seifenkraut (Pflan-
ze), f.

Saporifique, adj. ὁποῦ ἔχει
μὴν γεύσιν, was einen Ge-
schmack hat.

Saquebute, f. σάκπιγξ μεγάλη,
Vossau, f.

Sarabande, f. εἶδος χοροῦ, Sa-
rabande (Alt Tanz), f.

Sarbacanie, f. σαρκῆν (μασσού-
ρι), Sprachrohr, Blaserohr, n.

Sarcasme, m. σαρκασμός, σαγ-
καστικός λόγος, ειρωνεία, blz-
tere Spottrede, f.

Sarcelle, cercelle, f. κερκιδά-
λιν (εἶδος πάπιας), Krick-
ente, f.

Sarcel, v. a. σκαλιώ, ξεριώ-
ναι τὰ ἀγαμὰ χορτὰ, baten,
ausgaden.

Sarcler, m. σκαλιότης, ξερι-
νός ὁπου ξεριώνεται τὰ ἀγα-
μὰ χορτὰ, Güter, m.

Sarcloir, m. σκαλιότηρι, σκα-
λιστήριο, Gähthau, Gähthaf-
te, f.

Sarclure, f. τὸ σκαλέμμα, τὰ
ξεριζωμένα ἀγαμὰ χορτὰ,
das ausgegädete Unkraut.

Sarcocèle, m. (chir.) σαρκοκῆ-
λη, Glandschlauch, m.

Sarcocole, f. σαρκόκολλα, Fleisch-
keim, m.

Sarcome, m. σάρκωμα (πρίσμα
n.), Fleischgewächs, n.

Sarcophage, m. λίθινον νεκρο-
φοβεῖον (τῶν παλαιῶν),
Steinerner Sarg m. (der Alten).

Sarcotique, adj. remède —,
σαρκωτικὸν ἡσυχάζον, fleisch-
erzeugendes Mittel, n.

Sardine, f. μαρρίδα, σαρδέλλα
(ψάρι), Sardelle, f.

Sardoine, f. σαρδωνικός λίθος,
Sardonius, m.

Sarment, m. κλήμα τῆς ἄ-
λου, Weinrebe, f., Rebstock,
Sarrasin, adj. blé —, κισ-
σοσίτι, Buchweizen, m.,
dctorn, n.

Sarrau, m. ἐπαυωφόρεον
χορδόν πικρὸν (τῶν αἰ-
σῶν), Kistel, m.

Sarrette, f. φυτόν τι, Sch-
f., Schartenkraut, n.

Sarriette, f. θροφή, θυμάρ-
νυλα (χόρτον), Satureia (Zi-
te), f.

Sas, m. κόσκινον ἀπὸ τῆς
Haarfib, n.

Sassafras, m. δένδρον τῆς
Ἀμερικῆς, καὶ τὸ ξύλον
Sassafrasbaum, m., Sassa-
holz, n.

Sasser, v. a. κοσκινίζω (το-
ρχνικὸν κόσκινον), flz.
durchsieben (mit dem Sie-
siebe).

Sasset, m. κοσκινάκι (ἀπὸ
zes), kleines Haarsieb, n.

Satan, m. σατανᾶς, Sata-
n.

Satellite, m. δοῦλος ὑποτα-
κτός, bewaffneter Bedie-
ner, m.; δοῦλος τυράννου, Un-
terthan, m.; (astron.)
satellitarius (πλανήτου), Trb.
(eines Planeten), m.

Satiété, f. χορτάσις, χορτή-
Sättigung, f.; Heber-

Satin, m. εἶδος μεταξωτοῦ
λάζ, Atlas (Seidenzeug).

Satinade, f. μεταξωτόν τι δι-
μὲ τὸ ἀλάτι, ἄλλο κατ-
σῶν, Art geringer Mitoh.

Sainaire, m. ἐξέλεος ὁμοῦ
ἀπὸ τὸ ἀλάτι, Atlas-

Sainaire, m. ἐξέλεος ὁμοῦ
ἀπὸ τὸ ἀλάτι, Atlas-

Sainaire, m. ἐξέλεος ὁμοῦ
ἀπὸ τὸ ἀλάτι, Atlas-

Sainaire, m. ἐξέλεος ὁμοῦ
ἀπὸ τὸ ἀλάτι, Atlas-

Sainaire, m. ἐξέλεος ὁμοῦ
ἀπὸ τὸ ἀλάτι, Atlas-

satimé, *éa*, *adj.* ὁμοιος με ἀ-
λειψ, atlephartig.

Solnier, *v. a.* ἀνάλω το μετα-
ζωόν ὡς ἀτλάει, auf Atleph
art weben.

Satire, *f.* σατιρικόν ποίημα ἢ
αὐτογραφία, Satire, *f.* Spott-
gedicht, Spottschrift, *f.*

Satirique, *adj.* (—queument,
éa) σατιρικὸς, satirisch.

Satiriser, *v. a.* χλευάζω, περι-
γελῶ τινά, satyrisiren, spotten.

Satisfaction, *f.* εὐχαριστία
χαρὰ, Zufriedenheit, *f.*, Be-
friedigung, *n.*; ἡ ικανοποίησις,
Genugthuung, *f.*

Satisfactoire, *adj.* ικανοποι-
τικὸς, genueghend.

Satisfaire, *v. a.* εὐχαριστῶ, δι-
δω αἰτίαν εὐχαριστήσεως, κά-
νουν τινά εὐχαριστημένον, be-
friedigen, zufrieden stellen, Ge-
nüge leisten; εὐχαριστῶ, πλη-
ρῶω, befriedigen, bezahlen.

u. n. ικανοποιῶ, genueghun;

se —, ἀπολαμβάνω, εὐχαρι-
στῶ τινι ἐπιθυμῶν μου, seine
(eigene) Wünsche befriedigen.

Satisfaisant, *ante*, *adj.* εὐχα-
ριστῶν, ἐκπληρῶν, ἀρκετὸς,
befriedigend, ausreichend.

Satisfait, *aite*, *adj.* εὐχαριστη-
μένος, χαρομένος, befriedigt,
zufrieden, vergnügt.

Satrape, *m.* σατράπης κυβερ-
νητὴς ἐπικράτας (κυρίως τῶν
παλαιῶν Περσῶν); Satrape,
Statthalter (eigentl. der alten
Perser), *m.*

Satrapie, *f.* ἐπικράτεια τοῦ σα-
τραπῆ, Gebiet *n.* eines Sa-
trapeu, Statthalterschaft, *f.*

Saturation, *f.* (chim.) πληρω-
σις, Sättigung, *f.*

ἡ ὑγρῶς, Sättigung *f.* einer
Flüssigkeit.

Saturer, *v. a.* (chim.) διαλύω
τι εἰς ὑγρὸν ὥστε νὰ γεμίσῃ
τὸ ὑγρὸν καὶ νὰ μὴ δέχεται
ἑτέρον, eine Flüssigkeit womit
Sättigen.

Saturnales, *f. pl.* κρόνια, ἑορ-
ταὶ τοῦ Κρόνου (εἰς τοὺς πε-
λαιοὺς Ρωμαίους), Saturna-
lien, Saturnsfeste (der alten
Römer), *n. pl.*

Saturne, *m.* (mythol.) Κρόνος,
Saturn (Gott der Zeit), *m.*;
Κρόνος (ἀθανάτης), Saturn
(Planet); (chim.) τὸ μολύβδι,
Blei, *n.*

Satyre, *m.* σάτυρος, Satyr,
(Waldgott), *m.*

Sauce, *f.* ἄρτυμα, ζωὴ ἄρτυ-
μενον, Brüde, Sauce, *f.*

Saucer, *v. a.* ἄρτυω, δίδω τὸ
ἄρτυμενον ζωῇ, ἡ δούλω εἰς
τὸ ἄρτυμα, die Brüde geben;
in die Brüde tunken.

Saucière, *f.* ἄρτυον ὅπου βά-
ζουν τὰ ἄρτυματα, τὰ ἄρτυ-
μένα ζωῇ, Brühennäpfchen,
Sauceköpfe, *n.*

Saucisse, *f.* λουκάνικον (λεπ-
τὸν σποδ φέρεται), Brats-
würst, *f.*; — fumée, λουκά-
νικον λεπτὸν καπνισμένον,
Knackwürst, *f.*

Saucisson, *m.* λουκάνικον χορ-
δόν, Fleischwürst, Schiack-
würst, *f.*; κύμαμα χορτὶ γε-
μαῖον μακρόν, Pulver-
würst, *f.*

Sauf, *saufe*, *adj.* ἀπλάγης, ἐξη-
μιώτης, εἰς καλὴν κατάστα-
σιν εὐνοησάμενος, unvortieft,
wohlbehalten.

Sauf, *prp.* προσφύλαττοντας,
χωρὶς νὰ βλαβῇ, ἡ νὰ ἐγ-
γυθῇ, mit Vorbehalt, ohne
Nachtheil, unbeschadet; — le
respect de la compagnie,
(φύλαττοντες τῆς ἐξουσίας
πρὸς τὴν συντροφίαν), χω-
ρὶς νὰ ἐγγύω τὴν συντρο-
φίαν, μὴ τὴν ἀδείαν τῆς συν-
φίας, μὴ συμπόδιον νὰ ἐπ-
πῶ, (ohne der Achtung für die
Gesellschaft zu nahe zu treten),
mit Ehren zu melden; ἐξαι-
ρουμένως, ἔξω, ausgenommen,
men, außer.

Sauf-conduit, *m.* ἄδεια, γρη-
ματα διδόμενα πρὸς τινά ἵνα
παρῇ εἰς ἕνα τόπον χωρὶς
φύλον καὶ ἡμῶν, Gelde-
brief, *m.*, fiheres Geleit, *n.*

Sauge, *f.* ἐκκλυστικός, ἡλα-
σκομηλέα, ἀλισσαίω, Salz-
bein, *f.*

Sangreim, *ue*, *adj.* jam. γε-
λοιώδης, ἀποπός, ἀνοστος,
lächelnd, abgeschmackt, unge-
reimt.

Saule, *m.* ἐλιά, ἱλέα, Weide
(Baum), *f.*

Saumâtre, —mache, *adj.* esu
—, τερνὸν ἐλνυμένον, Salzwas-
ser, Brotwasser, *n.*

Saumon, *m.* παλαιὸν ψάρι,
Saum, Lachs, *m.*; κομικὴ
χαρὶς μολύβδι ἢ καλέρν, Bled
m. Bley oder Binn.

Saumoneau, *m.* μικρὸν παλ-
αὸν ψάρι, kleiner oder junger
Lachs, *m.*

Saumonné, *éa*, *adj.* διὰ τινά
ψάρι τῶν παλαιῶν τὸ κρέας
εἶναι κόκκινον ὡς τοῦ παλα-
μόν, (von Fischen) lachsfarbig.

χρὲς Gleich habend; truite — née, θραύσσα (χρυσόφωρον) ὁμοία κομίσαι μετὰ τοὺς σκελετοὺς φέρει, Rathsforelle, f.

Saumure, f. ἀρμή, αἰνιγματώδης, γάρως, Rase, f., Salzmasse, n.

Saunage, m. πώλημα ἁλτος, Salzhandel, m.

Sanner, v. n. κίωμα ἁλτος, Salz fieden.

Sannerie, f. ἀλατοπήγμον, Salz fiederen, f.; μαγιστρὸν ὅπου φιλῶνται τὸ ἁλτος, Wilznies delage, f.

Saunier, m. ἀλατοπήκτης, ἐκείνου ὅπου κατασκευάζεται τὸ ἁλτος, Salzstieder, m.; ὁ ἀλατοπώλης, Salzhändler, n.

Saunière, f. ξύλην ἀλατοθήκη, hölzernes Salzfaß, n.

Saupiquet, m. ζῶνι ἢ φραγιδόν ὅπου κινεῖ τὴν οὐρίαν, Appetit machende Brüh oder Speise.

Saupoudrer, v. a. ἀλατίζω (ὁμοίως) ῥίπτω ἁλῆν, πεπέρη κτλ., mit Salz (auch mit Mehl, Pfeffer etc.) bestreuen.

Saure, adj. (ἁλογοῖν) με κόκκινον ἢ μαυρο-κίτρινον τρίχα, (von Pferden) gelbbraun; hareng —, χαρὶγγα μισοκατακινούμενη, Büdling (Püdling), m.; γεράκι ἐνὸς χρόνου, eine jähriger Halse, m.

Saurer, v. a. παστύνω, καπνίζω (χαρὶγγες), (Säurige) räuscheru.

Sausserie, f. τόπος περικυκλωμένος ἀπὸ λίαν, Weidengebüsch, n.

Saut, m. πηδήμα, Sprung, m.; πέδιμον, Fall, m.

Sautant, ante, adj. (blas.) ὁ

παριστάμενος εἰς σχῆμα ὀρθὸν διὰ τὰ πηδήσῃ, aufrecht stehend, wie zum Sprunge (auf Wappen).

Sauteler, v. a. πηδῶ ὀλίγον, περιπατῶ ὀλίγον πηδῶν, hüpfen.

Sautelle, f. βλαστὰς ἀμπέλου μεταφυτευμένη μετὰ τὴν ῥίζαν του, junger, mit der Wurzel verpflanzter Weinstock, m.

Sauter, v. n. πηδῶ, springen; ῥίπτομαι εἰς τὸν ἀέρα (ὡς ἀπὸ τὸν ἀναμύμενον ἀπαροῦν-τι), in die Luft fliegen, aufsteigen; faire —, ῥίπτω εἰς τὸν ἀέρα, ἀναποδογυρίζω (μετὰ παραρτὸν ἀναμύμενον), in die Luft springen; faire — in cer- velle à q., συντριβὴ τὴν κεφαλήν μου μετὰ τὸ πιστὸν κτλ., einem eine Kugel durch den Kopf jagen; faire — la tête à q., κοπιῶ τινὸς τὸ κεφάλι, einem den Kopf abhauen; eela saute aux yeux, αὐτὸ εἶναι φανερότατον, καθότι τὸ καταλαμβάνει, τὸ βλέπει, das fällt in die Augen, das sieht jeder mann.

Sautereau, m. μικρὸς πηδητής, kleiner Sprünger, m.; σφυρακι ὅπου καταρτίζετο χόρδον εἰς τὸ κλαρίον, Hämmerchen, n., Tangent m. an Klavieren.

Sauterelle, f. ἀνὰ, ἀρσεν, (τὸν ἄνδρα), Weibstrecke, f.; γνώμωντων τεκτόνων, Stütz- gemäße, n., Schmiege, f.

Sauteur, m. πηδητής, ὅπου πηδῶ, Springer, m.

Sautillement, m. συγχροηδῆμα, das Fäpfen.

Sautiller, v. n. συγχροηδῶ, hüpfen.

Santoir, m. (blas.) σχῆμα εἰς σπυρτὸν πλέγνον ἢ σπυρτωμένον, geschobenes Streu- n.

Sauvage, adj. ἄγριος, wild; v. m. ὁ ἄγριος ἄνθρωπος, der Wilde.

Sauvage, sauvagement, m. ἡ ῥέσις τῶν πραγμάτων ἀπὸ τὴν κατὰ ὅπου ἐκινῶνται, das Würgen, Ketten der Güte aus einem gescheiterten Schiffe.

Sauvageon, m. δένδρον μικρὸν καρποφόρον ὅπου αὐτὸς ζωρεῖ τὸ καλλιέργησόν, Wildling, junger wilder Obstbaum, m.

Sauvagin, ine, adj. γεῖσις ἰσο- στῆς, ἄγριος (ἰσὺν πτηνῶν, ἀγριμῶν), wildbrechtmäßig; sentir le —, βρομῶ ἀπὸ τοῦ ἄγριου, ἢ ἔχει γεῖσιν τοιαύ- τῃν, wildbrüt.

Sauvagine, f. ἄγριμα, ἄγρια πτηνῆ, ἄγριος παπίας, wildes Wassergeflügel, n., wilde Enten, f. pl.

Sauvegarde, f. ἐπιμελέσις, γράμμα ὅπου βεβαιώνει ἐπι- μέλειαν εἰς τινα, Schutz- Schutzbrief, m.; ἡλύξ, σπου- τώτης διὰ ἐπιμελείαν ἐνὸς χωρίου, σπουδῶν κτλ. διὰ τὸ μὴ τὸ διαγορεύσασιν, Schutz- wache (Salvargarde), f.

Sauver, v. a. λυτῶν, λυ- τερῶν (ἀπὸ κίνδυνον, ἀπὸ θανάτων), retten, erretten; σώζω, ἐρύσκει, selbst machens ἀσώων, δικαίων, rechtfer- tigen, entschuldigen; — les de-

hors, les apparences, φυλάττω τὸ ἔσωτερικόν, den äußern Schein bewahren, zu erhalten suchen. se —, φέγω, λυτῶμαι, γλυτῶμαι, sich rei- ten, flüchten; sauve qui peut, ὡς φελαχθῇ, ὡς γλυτῇ, ὅπως ἡμπορεῖ, rette sich, wer kann. se — (se dédommager), v. dédommager.

Sauvete, f. ἀσφάλεια, Sicher- heit, f.

Sauveur, m. σωτήρ, λυτῶν, Retter, Gelöser, Heiland, m.

Savant, ant, adj. (Savamment, ado.) σοφός, πεπαιδευμένος, μαθηματικός, gelehr; ὁ καλὸς ἱστορῆμενος π., εμπειρὸς, erfahrener (in einer Sache).

Savantasse, m. ψευδοσπου- δαίος, Hintergelehrter, m.

Savate, f. παλαιόπαιον, alter Schuh, m.; ὁ πεζοπό- ρος ὅπου φέρε τὰ γράμμα- τα ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον, Briefbothe, m.

Savater, f. τόπος ὅπου πω- λοὺν παλιοπαπούτσια, Schuh- trödelmarkt, m.

Savater, v. a. fam. κακοποιῶναι, schlecht machen, verpfuschen.

Savetier, m. ξυλῶν ὅπου πα- λαιοὶ παπούτσια, παλαιόμα- τας, Schuhsticker, m.; ὁ αἰ- ῶν καὶ ἀνεπηδήσιος, Stäm- per, m.

Saveur, f. ἡ γεῖσις, νοστιμά- δια, Geschmack, m., Schmad- haftigkeit, f.

Savoir, v. a. ἔξερω, γινώσκω, wissen, können, verstehen; je ne saurais faire, dire etc., den ἡμπορῶ νὰ κάμω, νὰ εἰπῶ

κτλ., ich kann nicht thun, sa- gen etc.; faire —, κάμω γινώ- σκω, ἐξελίσσω, γινώσκω, zu wissen thun; à —, ἔχω, δηλαδῆ, nämlich; c'est à —, ἴσως, ποῖος ἔχει, εἶναι ἀκόμη ἐξέλιον, vielleicht, wer weiß, es steht noch dahin.

Savoir, m. γνώσις, μάθησις, παιδεία, Kenntniss, Wissen- schaft, f.

Savoir-faire, m. ἐπιτηδεύτης, εἰς τὸ νὰ ἐκτελέσῃ τις ἐνα- ἡργασίαν, Geschicklichkeit f. et- was zu machen.

Savoir-vivre, m. γνώσις τὰ πο- λυτέλεια τις ὡς πρέπει, Be- hensart, f.

Savon, m. σαποῦν, Seife, f.

Savonnage, m. σαπούνισμα, das Einseifen; σαπούνιστρον, Seifenwasser, n.

Savonner, v. a. σαπούνίζω, sei- fen, einseifen.

Savonnerie, f. τόπος ὅπου γί- νεται τὸ σαποῦν, Seifenfab- riken, f.; ἐργόχειρον, ὅπου γίνονται τὰ πικία, Tapeten- fabrik, f.

Savonnette, f. σαπίνα ἐπὶ σα- ποῦν (διὰ ἐνδρασημα), Sei- fenstück, f.; γῆ, χώμα μετὰ τὸ ὁποῖον παστρεύουν τὰς λέ- ραις τῶν φορεμάτων, Stäm- pel, f.

Savonneux, ense, adj. ὁμοίος μετὰ σαποῦν, seifenartig.

Savourement, m. νοστιμεία, γεύσιμον, Schmecken, n., Ge- schmack, m.

Savourer, v. a. νοστιμίζω, γινώ- σκω, ἀπολαμβάνω ἢ

ἐγγεία, schmecken, langsam ge- nießen.

Savouret, m. fam. κόκκαλον μετὰ κρεῖον, ὁποῖον βράζου- μετὰ τὸ κρεῖον διὰ νὰ γίνῃ κα- λὸν ὁρεῖ, Marktnochen, n.

Savoureux, euse, adj. (—euse- ment, ado.) νοστιμὸς, ὅπου ἔχει καλὴν γεῖσιν, schmeckhaft.

Saxatile, adj. (διὰ φερῶ) ὅπου γίνονται μεταξὺ πηγῶν, (von Pflanzen) zwischen Steinen wachsend.

Saxifrage, adj. (méd.) λιθο- τριπτικός, steingerietmend, steinauflösend.

Saxifrage, f. φυτόν λιθοτρι- πτικόν (τριποπτερον), Steins- brech (Pflanze), m.

Shire, m. v. archer.

Scabellon, m. βέδρον (στύλον), hohes und schmales Postament, n.

Scabieuse, f. φυτόν τι χορή- σον διὰ τὴν ψώραν, Scabiose (Steinfraut, n.), f.

Scabieux, euse, adj. ὅπου πα- ροσιάζει τὴν ψώραν, fröh- artig.

Scabreux, ense, adj. δύσβα- τος, ὁποῖος διὰ πολλὰς πέ- τρας, holperig; κινδυνώδης, miflich, gefährlich.

Scalene, adj. (geom.) triangle —, ἀκακλήρον τρίγωνον (τοῦ ὁποῖου τὰ πλευρὰ δὲν εἰσὶν ἴσες), ungleichseitiges Dreieck, n.

Scalpel, m. σκάλιον, ἐργαστεῖς, μακρὸν ἀνατομικόν, Vergleich- derungsmesser, n.

Scalme, f. σκαλμός, τὸ εἶδος ὅπου ἀκούρεται τὸ κομψί, Det-

m. am Schiffe, wo das Ruder auflegt.

Scammoneée, *f.* *σκαμμόνια* (γυ-
τόν), Purgirwinde (Pflanze), *f.*

Scammoneite, *m.* *σκαμμόνιτης*
αίρας, Scammoneitarstein.

Scandale, *m.* *σκανδαλόν*, σκαν-
δαλιστικόν πρῶγμα, Aergerniß,
Aisch, *n.*

Scandeleux, *euse*, *adj.* (-en-
sement, *adv.*) *σκανδαλέναι*
σκανδαλόν, ärgertlich, anstößig.

Scandaliser, *v. a.* *σκανδαλίζω*,
ärgern, Aergerniß geben.

Scander, *v. a.* *μετροῦν τοὺς στί-
χους ἃν εἶναι ἀπὸ τοῦ συνδε-
μένου*, (Verse)scandieren.

Scapulaire, *m.* *σκαπὺς*, Löw-
enr., Scapulier, *m.*

Scarabée, *m.* *σκαράβος*, Käfer-
käfer, Aäfer, *m.*

Scaramonche, *m.* *μῦθος ἡ γε-
λωτοποιος τοῦ Ἰταλικοῦ Καρ-
μολίας*, Scaramon, Pidel
häring (im Italienischen Luff-
fische).

Scare, *m.* *σκάρος* (ὡς *καὶ* *σκαλά-
σιον*), Scerassen (Fisch).

Scarificateur, *m.* *φλεβοτόμος*
διὰ ἀποσχισμὸν, Schröpfer
(Schröpfer, *m.*

Scarification, *f.* (chir.) ἀπο-
σχίσις, ἀποσχισμός, das
Schröpfen.

Scarifier, *v. a.* (chir.) *σκαρι-
φῶμαι*, ἀποσχίζω (ἐβρῶν
αἵμα τροποδίας τὸ δάμα
μόνον καὶ βαρυνίας βεντού-
σαν), Schröpfen.

Scarlatine, *v. a.* *leèvre* —, *πυ-
ρετός* ἀπὸ *fever* καὶ *αὐτὸ*
καὶ *ἐκ* *καρδία*, Scharlach-
fieber, *n.*

Scéau, *scel*, *m.* *σφραγίς*, *σφύλ-
λα*, Siegel, Insigne, *n.*

Scélerat, *etc.*, *adj.* *κακοῦργος*,
verrucht, ruchlos, boshaft.

s. m. ὁ *κακοῦργος*, ὁ *κακο-
παῖς*, Bösewicht, *m.*

Scéleratesse, *f.* *κακοῦργία*,
Verruchtheit, Ruchlosigkeit,
Bosheit, *f.*

Scellé, *f.* *σφύλλα τοῦ σφραγι-
σίου*, gerathliches Siegel, *n.*

Scellement, *m.* (archit.) *μο-
λύβωμα*, Befestigung *f.* mit
Bley.

Sceller, *v. a.* *σφραγίζω*, *σφύλ-
λῶμαι*, siegeln; versiegeln; *fig.*
βεβαιῶμαι, befestigen; (archit.)
μολύβωμαι, dämmen (wiew *ἐν-
κρίσσει*) *ἐν* τὸν *τοιχά* *πρὸς* *μο-
λύβῳ*, dämmern *et. in* einer
Mauer mit Bley befestigen, mit
Bley einschlagen.

Scelleur, *m.* *σφραγιστής*, *σφρα-
γιστής*, (wie *καρτογράφος*),
Siegler (in einer Kanzellen), *m.*

Scène, *f.* *σκηρὴ* *δραματικῆς*, Scene,
f. *Κύματα*, *m.* *δράμα*, Schau-
bühne, Bühne, *f.*; *σκηρὴ*, *δρ-
αμα* (*μεταφ.*), Schauplatz,
m.

Scénique, *adj.* *σκηρικός*, *δραματι-
κός*, theatralisch.

Scénographie, *f.* (math.) *σκη-
ρογραφία*, perspectivische Dar-
stellung, *f.*

Scénographique, *adj.* (math.)
σκηρογραφικός, perspectivisch.

Scénopégies, *m. pl.* *σκηροπη-
γία* (τὸν *Ἐρμῆα*), Wand-
büttenfisch (der Inden), *n.*

Scepticisme, *m.* *δύσις* *καὶ* *ἀνε-
πιστία*, Scepticismus, *m.*,
(Zweifelsucht), *f.*

Sceptique, *adj.* *σκεπτικός*, (sta-
tisch) *s. m.* ὁ *σκεπτικός* (*γε-
λωτοποιος*, ὁποῦ *καρτογράφος*
ἐστὶν), Sceptiker, *m.*

Sceptre, *m.* *σκήπτρον*, Scepter,
n.

Schelling, *m.* *νόμισμα ἀργυ-
ρίου τῆς Ἀγγλίας* (παρὰ τὰ
1½ *τῆς νέας ἑλληνικῆς δραχ-
μῆς*), Schilling (in England,
ungefähr 8 Groschen).

Schismatique, *adj.* *σχισμα-
τός*, schismatisch, abtrünnig
s. m. ὁ *σχισματικός*, der Schis-
matiker, Abtrünnige.

Schisma, *m.* *σχίσμα*, (wie *τῆς*
ἐκκλησίας), Spaltung, Tren-
nung *f.* in der Kirche.

Schiste, *m.* *σχίστης λίθος*, Schis-
testein, *m.*

Schlich, *m.* *σῶμα ἀπὸ τῶν πε-
ταλλῶν προκατασκευασθῆναι*
διὰ τὴν βαλθῆναι τὸ πρῶτον
πρὸς, Schlich (das gepochte und
gewaschene Erz), *m.*

Sciage, *m.* *πρόκομμα*, das Ein-
gen.

Sciéristique, *adj.* *cadran* —,
ασολόγιον *σκιερῶν* (*τῶν*
πλανῶν), *ἡλιασμός*, *ἡλιασ-
μός* *διὰ* *μέτρον* *τοῦ ἡλίου*
σκιερῶν, Sonnenuhr, *f.*

Sciastique, *adj.* *v. goutte*.

Scie, *f.* *πρίον*, Säge, *f.*

Sciement, *adv.* *ἐν γνώσει*, *ἐν*
δύσει, wissenschaftlich, mit Wissen.

Science, *f.* *γνώσις*, *ἐπιστήμη*,
ἐπιστήμη, *ἐπιστήμη*, *ἐπιστήμη*,
Wissenschaft, *f.*

Scientifique, *adj.* *ἐπιστημονι-
κός*, wissenschaftlich.

Scientifiquement, *adv.* *ἐπιστη-
μονικῶς*.

μύθος, auf wiſſenſchaftliche Weiſe.
 Scier, v. a. σκιάζω, ſchatten.
 Scieur, m. σκιορυστής, Edger, der löſt.
 Seille, f. σκυλοχορμυον, Mettwurſel, f.
 Seingue, m. εἶδος γοιπιτερίδας, Stinleibschle, f.
 Seintillation, f. ἀκτινοβολία, das Funkeln.
 Seintiller, v. n. ἀκτινοβολῶ σκινθηροβολῶ, funkeln, ſchimmern.
 Seignographie, f. ἀστρογραφία (κτιογραφία), Grundriß m. eines Gebäudes.
 Seion, m. κλήμα, κλωνίον δένδρον, Reis, n., junger Zweig, n.
 Seissile, adj. σχιστός, was ſich ſpalten läßt.
 Seission, f. ἀγίασμα, ξεχώρισμα, Trennung, f.; διχορυσία, Buiß, Buißspalt, m.
 Seivre, f. τὰ τεύματα ἀπὸ τὸ ποτισμα, Sägeſpäne, m. pl.
 Secleratic, f. (anat.) ἀσκληρωτική μεμβράνη, ἡ περιεπικτυμένη τὸν ὀφθαλμόν, die harte Haut des Augapfels.
 Seolarité, f. droit de —, σχολικὸν δικαίωμα, Studentenrecht, n.
 Seolastique, adj. σχολαστικός, ſcholaſtiſch, s. m. σχολαστικός, ſchολόλογος, Scholaſtiker, ſcholaſtiſcher Theologe, m.; s. f. ἡ σχολαστικὴ θεολογία, ſcholaſtiſche Theologie, f.
 Seolastiquement, adv. σχολαστικῶς, auf ſcholaſtiſche Weiſe.
 Seoliaste, m. σχολιαστής, Scho-

laſt (Erklärer m. der alten griechiſchen Schriftſteller), m.
 Scolie, f. σχολίων (σχολιασμάτων), Anmerkung (eines Scholiaſten), f.
 Scolie, m. (math.) σχολίων (εἰς μαθηματικὰ συγγραμματα), Anmerkung (in einem mathematiſchen Buche), f.
 Scolopendre, f. σκολοπενδρος, ἀσκληπὸν γένος, Blitzhunge (Pflanze), f.; ἐντομὸν τι, σκολοπενδρος, πολυπόδαρον, Vielfuß (Inſect), m.
 Scorbout, m. ἀσχορβουτ νόσος, Scharboſt, Scorbüt, m.
 Scorbultique, adj. ἀσχορβουτικός, ſcorbutiſch.
 Scordium, m. σκόρδιον (γένος τι), Scordien, Raſenknoblauch, m.
 Scorie, f. σκυόλη, Metallſchamm, m., Schlade, f.
 Scorifier, v. a. ἀσκαριάζω, κατεργάζομαι εἰς ἀσκαρίαν, verſchladen.
 Scorification, f. ἀσκαρίσις, Verſchladung, f.
 Scorificatoire, m. ἀργεῖον διὰ ἀσκαρίαν, Gefäß n. zur Verſchladung der Metalle.
 Scorpiojelle, f. λάδι σκορπιεύ, Scorpionöhl, n.
 Scorpion, m. ἀσκαρίων, σκορπίος, Scorpion, m.
 Scorsouère, f. σκυόλη (γένος), Scorzonere, Schlangenkraut (Pflanze), f.
 Scribe, m. γραφεύς, ἀπὸ ἀντιγραφῆς, Schreiber, m.; (εἰς τὴν βίβλιν γραφήν), γραμματεὺς, der Schriftgelehrte (in der Bibel),

Scrofulaire, f. χελιδόνιον (γένος), Braunwurz, (Pflanze), f.
 Scrofules, f. pl. v. escronelles.
 Scrofuleux, euse, adj. ἀρχίζων εἰς τὰ χελιδόνια, ὁ ἔχων χελιδόνια ἢ ἀρχινοήτα βλαβήρια, brüſig, ſcrofulöſ.
 Scrotum, m. ὄσχιον, τὸ σκεκρυμμένον τῶν αἰδοίων, Hodenſack, m.
 Scrupule, m. γραμμίονον (βάρος 24 κόκκων), Etupel (ein Gewicht), m.
 Scrupule, m. διακρίσις συνείδη-
 σιος, ἀμφιβολία, ἀπορία, Bedenken, Gewiſſen, n., Zweifel, m.
 se faire — de qc., ἔχει ἀμφιβολίαν εἰς τι, ἔχει ἀντοχίαν εἰς τὴν συνείδησιν, er ſetzt ſich ein Gewiſſen aus einer Sache, oder über eine Sache machen.
 Scrupuleux, euse, adj. (-en-
 sement, adv.) διακρίτης κατὰ τὴν συνείδησιν, ὁ ἔχων ἀμφιβολίαν εἰς κάθε πράγμα, er ſetzt ſich ein Gewiſſen, ἀνθι-
 ſch, gewiſſenhaft; ἀκριβής, ἀπεκραιβής, allgenuäu.
 Serutateur, m. ἐξεταστής, Un-
 terſucher, Forſcher, m.; ὁ τὴς ψήφου ἐξετάζων, Wahlgenge, m.
 Seruter, v. v. ἐξετάζω, διευνῶ, unterſuchen, forſchen.
 Serutin, m. ψήφος, ψηφηρο-
 γία, ἐκλογὴ ὅπου γίνεται μετὰ τὴν διπλωμένη καὶ πολυ-
 λωμένη ἢ μετὰ παράκτω κατὰ καὶ παρὰ, Wahl f. durch ver-
 ſchloſſene Bettel oder durch weiße und ſchwarze Kugeln.
 Sculpter, v. a. γλύπτω, ἀσкул-

ζω, *εγκολάπτω* (εἰς πέτραν κτλ.), (in Stein u.) häuen, graben, schneiden.

Sculpteur, *μ. γλυπτής, ἀγαλματοποιός*, Bildhauer, m.

Sculpture, *ἡ γλυπτική τέχνη, ἀγαλματοποιία*, Bildhauerkunst, f.; τὸ γλυπτόν, Bildhauereibeiwerk, f.

Scarrilite, *ἡ βαρμολόχενια, ἀσπίδης ποταρὶ καὶ xodala, χορατάδες ἀσπίδοι*, grebet, albernert Scherz, m., Possenhastigkeit, f.

Se, *pron. τὸν ἐαυτὸν του, της, των (τους)*, sich; *il s'aime* (soi-même), αὐτὸς ἀγαπᾷ τὸν ἐαυτὸν του, er liebt sich (sich).

Séance, *ἡ συνέλευσις (δικαστῶν, συμβουλευτῶν κτλ.)*, Sitzung, f.

Séant, *adj. m. συνεισέμων, συγκυδόμενος*, sitzend (in einer Versammlung); *en son —, sur son —*, ὅθι καθήμενος, aufrecht sitzend.

Séant, *ante, adj. προπεύμενος, ἀνέκωρ*, anständig, schicklich.

Seau, *m. ὑδρία, κουβάς*, Eimer, m.

Sébacée, *adj. f. (anat.) glandes sébacées, τὰ στεαρώδη βλακώδη*, die Talgdrüsen, f. pl.

Schile, *ἡ τὸ σαγιάδι τῶν ψωμάδων*, Feigtrug m. der Bäder.

Sec, *sèche, adj. ἥσυχος, δάρε; στεγνός*, trocken; *ξηραίνεσθαι*, στεγναιόμενος, gedarrt; *γε-τροδναι*; *λιγνός*, ἀσπαρξος, *εργαγνός*, maget, haget; *argent sec*, μαροητὴ ἄσπρα,

baares Geld, n.; *boire sec*, πίνω ἄδολον κρασί, καὶ ἄδιδω τὸ ποτήρι, Wein ohne Wasser trinfen, anstinken; *répondre sec*, ἀποκρίνομαι ἀσπρητῶ (χωρὶς τρεμαίνοντα), einem trockenhin antworten; *à sec*, *adv. χωρὶς νερόν*, στεγνά, ohne Wasser, trocken.

Secable, *adj. τμητός, διαμετός*, theilbar.

Séance, *ἡ εἰς παύσιν*, δταν ἔχη τις χαρὰ κατὰ σίτησιν τοῦ αὐτοῦ χρόνου, Folge f. von Karten von einerley Farbe, Fluß, m.

Sécante, *ἡ (trigonom.) ré-mouvante γραμμή, Secante* (in der Trigonometrie), f.

Sèche, *ἡ σήα, Zintenfisch, Blaffisch*, m.

Séchement, *adv. στεγνῶ; trocken; fig. ἀσπρητῶ, χωρὶς τρεμύοντα*, trocken, trocken hin.

Sécher, *v. a. στεγνῶναι, trodnen; ἔξησθαι*, dörren; *v. n. ξηραίνεσθαι*, verdorren.

Sécheresse, *ἡ στεγνότης, ἔξησθαι, Trockenheit, Dörre*, f.; *ψύχραμα, σκληρότης ψυχῆς*, Kälte, Härte (fig.).

Sécheron, *m. ἀπᾶσι εἰς ἔξησιν γῆν, dürre Wiste*, f.

Second, *onde, adj. δεύτερος*, (der, die, das) andere, zweite; (chim.) *eau seconde*, ἀσπρητὸν ἀδοναριζόμενον, schwaches Schmelzwasser, n.

Second, *m. συμβοηθός εἰς νοσημαχίαν, Secundant*, Beistand, m.; *ὁ δεύτερος εἰς ἐν ἐκπαγέλει*, der Zweite in einem Amte; *μαθητὴς τῆς δευ-*

τέρας τάδε, (εἰς τὸ σχολεῖον) Schüler m. der zweiten Klasse.

Secundant, *m.; τὸ δεύτερον παῖδιον*, das zweite Kind.

Seconde, *ἡ λεπτόν διαιρέσις*, Secunde, f.; *ὁ δεύτερος κλάσος*, τὸν δεύτερον, Secunde zweite Klasse (in einer Schule), f.

Secondaire, *adj. συνακάλουτος*, ὁ ἐχόμενος δεύτερος nach dem ersten folgend, Neben-; *planète —*, πλανήτης, ὁποῦ στρογγύεται περὶ ἄλλου πλανήτην, δορυφόρος, Nebenplanet, m.

Secouement, *adv. δεύτερος*, zweites.

Secouer, *v. a. συμβοηθῶ, συ-τολεῖν*, beistehen, helfen.

Secouer, *v. a. τυλάω, χιττάω*, rütteln; *ἀποσελοῦμαι, ἀνοῶ*, ὁποῦ ἐνέδωκεν, abschütteln.

Secoursment, *m. τίναγμα, εὐ-νομα*, das Schütteln, χιττέin.

Secourable, *adj. ὁποῦ ἔσται τὰ συντολεῖν καὶ τὰ συμβοηθῶν*, hilffreich, dienstfertig; *ὁποῦ δέχηται συνβοήθην*, βοηθήσαν, dem noch zu helfen ist.

Secourir, *v. a. συντολεῖν, συμβοηθῶ, ἐκινεῖν*, helfen, beistehen, zu Hülfe kommen.

Secours, *m. συνδρομή, βοήθεια*, Hülfe, f.; *Βευστάν*, m.; *βοηθητικὸν στρατεύμα*, Hülfe truppen, m. pl.; *βοήθεια* ἢ ἐλευθέρωσις ἀπὸ πολιορκίας, Entfatz, m.

Secousse, *ἡ τίναγμα, κλονήσις, ταρσύνη*, das Rütteln, Erschütterung, f.

Secret, έτε, adj. μυστικός, κρυφίος, geheim, heimlich.

Secret, m. τὸ κρύφιστον, τὰ μυστικά, Geheimniß, n., Heimlichkeit, f.; garder le —, φυλάττειν, εὐφυσιῶς τὸ μυστικόν, das Geheimniß bewahren; εὐ-ber-schweigen, verschweigen; en —, μυστικῶς, κρυφά, in geheim.

Secrétaire, m. ὁ ἐξ ἀποφύτων, μυστικός (γραμματικός εἰς ἡγεμόνα, ὑπογραφεύς κτλ.); Geschreibere, Secrétaire, m.; εἶδος γραφέως μὲν ἅπαντα τὰ ἀπαικτα διὰ τὸ γραφῆμα, Schreibstift, m.

Secrétairerie, f. τόπος οὗτοι οἱ μυστικοὶ καὶ οἱ ἐξ ἀποφύτων ἔχοντες τὸ γραμματικόν, Geschreibere, f.

Secrétariat, m. τὸ ἐπαγγέλιον τοῦ ἐξ ἀποφύτων, Geheim-schreiberstelle, f.; Kanzellarie, Kanzellen, f.

Secrètement, adv. μυστικῶς, κρυφίως, heimlich, in geheim.

Secrétion, f. (méd.) ἐκκρισις, Absonderung, f.

Secrétoire, adj. (anat.) vais-seau — res, ἄγγεια οὗτοι ἐκκρίνουσι, ἐκκρίνοντα ὄργανα ἀπὸ τοῦ σώματος, Absonderungsgefäße, n. pl.

Secrétaire, m. αἰρετικός, ὁπαδὸς μίαις secte, sectaire, Anhänger m. einer Secte.

Secréteur, m. συνοπαδός, Anhänger, m.

Secte, f. αἵρεσις (εἰς τὴν φιλοσοφίαν, εἰς ἐπιστήμην, εἰς πολιτικὰ ὑποθέσεις καὶ εἰς θρησκείαν), Secte, f.

Secteur, m. (géom.) τομεὺς κύκλου, Ausschnitt m. eines Kreises.

Sectile, adj. σχιστός, ὁποῦ ἡμπορεῖ νὰ σχισθῇ, was sich spalten läßt.

Section, f. διακοπή, Durchschnitt, m.; κόψιμον, χάραγμα, Schnitt, Einschnitt, m.; τμήμα (Stück), Abschnitt (eines Buches); μεγάλη, Viertel n. einer Stadt; (math.) — d'un cercle, τοῦ κυκλίου, Abschnitt eines Kreises; les sections coniques, οἱ κοινὰ τοιαῦτα, die Kegelschnitte, m. pl.

Sectionnaire, m. ὁπαδὸς μίαις (πολιτικῇ) αἱρέσεως, Anhänger m. einer (politischen) Secte; μέτοχος, συμμετοχος, Theilhaber, m.

Séculaire, adj. ὁ κατ' αἰῶνα γινόμενος, was alle hundert Jahre geschieht; année —, τὸ ἔτος ὅπου τελειώνει τὸν αἰῶνα, Jubeljahr, Schlussjahr n. des Jahrhunderte.

Sécularisation, f. πράξις διὰ τῆς ὁποίας γίνεται τὸ λαϊκόν, Weltlichmachung, Sécularisation, f.

Séculariser, v. a. κάμνω λαϊκόν, weltlich machen, séculariseren.

Sécularité, f. τὸ κοσμικόν, τὸ λαϊκόν, Weltlichkeit, f.

Séculier, être, adj. (érement, adv.) κοσμικός, λαϊκός, weltlich.

Séculier, m. ὁ ἐκκλησιαστικός οὗτοι δὲν εἶναι λειτουργοί, ἐφημέριοι, ein Weltgeistlicher, m.

Sécurité, f. ἀσφάλεια, Sicherheit, f.

Sédaine, v. Parisienne.

Sédatif, être, adj. καταπραίν-τικός (λατρικόν), schmerzstillend.

Sédentaire, adj. ὁ διάγων κα-θήμενος, ὁποῦ κάθεται πολὺ, ὁποῦ ἐργάζεται σπανίως, viel sitzend, selten ausgehend; ὁποῦ ἀρῶσει εἰς τὸν ἴδιον τόπον, an demselben Orte bleibend.

Sédiment, m. κατακάθισμα, ὑπόστημα (ὑποπόδιον), Boden-satz (einer Flüssigkeit), m.

Séditieux, euse, adj. (eusement, adv.) στασιάζων, φιλομαχος, unruhig, aufstüh-tisch.

Sédition, f. ἐπανάστασις, Auf-ruhr, m.

Sédacteur, m. —trice, f. απα-ταίων, πλάτος, απατήτρια, Verfäbter, m.; —rin, f.

Séduction, f. ἀπαπάγη, ἀπά-τη, Verführung, f.

Séduire, v. a. πλανῶ, ἐξαπα-τῶ, verführen.

Sédaisant, ante, adj. απατη-λός, verführerisch.

Segment, m. τμήμα κύκλου, Abschnitt m. eines Kreises.

Ségrairie, f. δάσος ὑπὸ πολ-λῶν κυριεύμενον, Gemein-wald, m.

Ségrais, f. δάσος ἐκχωρισμένον ἀπὸ μεγάλου καὶ κατὰ μέρος χωριζόμενον, abgesonderter Ethn n. Waldung.

Ségrégation, f. ἀποχώρησις, ἐκχώρημα, Absonderung, Tren-nung, f.

Seigle, *m.* σικκίλη, βελζα, Roggen, Korn, *n.*

Seigneur, *m.* κύριος, έρχων, κύριος, Herr, gebieter Herr, vornehmer Herr, *m.*

Seigneurie, *m.* δικαίωμα κυριότητος λαμβάνειν διά τήν εἰσδήσιν τῶν κυρίων (τῶν κύριων) τῶν νομιματίων, Schlagschlag, Schlagtag, *m.*

Seigneurial, *ale.* adj. έρχωντικός, herrschaftlich.

Seigneurie, *f.* τόπος υποκειμένου εἰς άρχοντά, Herrschaft, *f.*; κυριότης, διαπορεύς (εἰς γένους), Eihensherrlichkeit; votre —, ἡ εἰς γενή σας, Ew. Herrlichkeit (Titel).

Seine, *f.* τὸ ὅριον τοῦ ὄνυχος τῶν αἰλῶν, Hornkluft (der Pferde), *f.*

Sein, *m.* κόλπος, Busen, *m.*; στήθος, Brust, *f.*; τὰ βεῖα τῶν γυναικῶν, weiblicher Busen, *fig.* κοιλία τῆς μητρός, κόλπος (μυτικ.), Unterleib Schoos, *m.*

Seine, *f.* δίκτυον, σαγήνη, Schleppnetz, *n.*

Seing, *m.* υπογραφή, Unterschrift, Unterschrift, *f.*

Seizaine, *f.* σικκίον (χονδρός απέως) ὅπου μεταχειρίζονται έκείνοι ὅπου δένουν τὰ τέγνια, Padstaid, *m.*

Seize, *m.* δεκάς, δεκάη, sechszehn; ὁ δεκάτος έτος, der sechzehnte; τὸ δεκάτον έτος, Sechzehntel, *m.*

Seizième, *adj.* δεκάτος έτος, (der, die, das) sechzehnte; τὸ δεκάτον έτος μέγιον, Sechzehntel, Sechzehntel, *n.*

Séjour, *m.* κατοικία (διὰ κάμνον καίρον). Aufenthalt, *m.*

Séjourner, *v. n.* κατοικῶ, διαμενεῖν, κάθομαι (κάμνον καίρον εἰς ἕνα τόπον), sich an einem Orte (eine Zeit lang) aufhalten; (milit.) εἰσπαύομαι εἰς τὴν ὁδοπορίαν, ἀκίρνω τὴν νύκτα εἰς κατέναι τόπον, Kastag halten.

Sel, *m.* ἅλας, Salz, *n.*

Séléne, *f.* εἶδος ἁλτος, Art Mittelsalt, *n.*; αἰλητής λίθος, Mondstein, *m.*

Séniographie, *f.* αἰληγράφία, Mondbeschreibung, *f.*

Selle, *f.* σκαμνί χαμηλόν, Schemel, *m.*; τὸ ἀναγκαῖον, σκαμνί διά τὸ ἀναγκαῖον, Abtritt, Nachstuhl, *m.*; aller à la —, πηγαίνει πρὸς χαίρει μου, πηγαίνει εἰς τὸ ἀναγκαῖον, zu Stuble gehen; — (d'un cheval, ἄλλου (τοῦ αἰλῶν), Sattel, *m.*

Seller, *v. a.* σελώνω (τὸ ἔλογον), satteln (ein Pferd).

Sellerie, *f.* σταύλος ὅπου φυλάττονται αἱ σέλλαι καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα τῶν αἰλῶν, Sattellammer, *f.*

Selletta, *f.* σκαμνί χαμηλόν (εἰς τὸ ὅποιον κάθηται ὁ ένοχος ὅταν έτεράζηται ἀπὸ τοῦς κατὰς), niedriger Stuhl (besonders eines Verbrechers im Verhöre), *m.*

Sellier, *m.* σελλάης, ὅπου φιλάνει σέλλαις, Sattler, *m.*

Selon, *m.* κατά, nach, gemäß, zufolge, c'est —, αὐτὸ πρόκειται ἀπὸ τῆς περιστάσεως,

nachdem es ist, es kommt darauf an.

Semaille, *f.* ὁ σπέρμας (τὰ διαφάνη εἶδη τῶν σπέρματων), das Samenwert; ὁ καίρος ἐπὶ σπείρουν, Saatzeit, *f.*; σπείρουν, das Saen.

Semaine, *f.* εβδομάς, εβδομάδα, Woche, *f.*; δουλειά εἰς εβδομάδα, Wochenarbeit, *f.*; μισθός εἰς τὴν εβδομάδα, Wochenlohn, *m.* (n.); — semaine ἢ μεγάλη εβδομάδα, Charwoche, *f.*

Semainier, *m.* ἱέρη, *f.* ἐβδομημερίστας, ὅπου έχει τὴν δουλειά εἰς τὴν εβδομάδα, Wöchner, *m.*

Semblable, *adj.* ὁμοιος, παρόμοιος, ähnlich. *s. m.* il n'est pas sou —, δὴν έχει ἄλλου κατέναι ὁμοίον τῶν, er hat nicht seines Gleichen.

Semblablement, *adv.* ὁμοίως, παρομοίως, auf ähnliche Weise.

Semblant, *adj.* ἔνδεος, ἐπιδεῖς, Schein, Anschein, *m.* faire —, προσποιεῖται, ποικνεται πῶς —, sich stellen (thun —).

Sembler, *v. n.* φαίνεται, εἶναι; il me semble, μοι φαίνεται, es scheint mir, kommt mir vor, dünkt mich (mir); ce bon lui semble, αὐτὸ τοῦ φαίνεται καλόν, wenn es ihm dünkt, wenn es ihm gefällt ihm.

Séméiologie, séméiotique, (med.) σημεῖολογία, σημεῖων, Zeichenlehre (in Krankheiten), Semiotik, *f.*

Semelle, *f.* ἡ πατούρα τοῦ πο

ποιήσας πλ., Schußohr, Ohr, f.

Semence, f. σάρος, Same, m.; fig. αἵμα, ἰσχύς, Utschlag, f.; Utsprung, Same (fig.), m.

Semer, v. a. σάωω, säen; διασπείρω, διασκορπίζω, aus-säen, ausstreuen.

Semestre, adj. ἡμίσητος, ἡμισητός, sechsmonatlich.

Semestre, m. ἡμίσητος, halbes Jahr, Halbjahr, n.; ἡμίσια ἔτος δίδεται τῶν στρατιωτῶν ἐκ τῆς μῆνης, Urlaub m. (der Soldaten) auf sechs Monate.

Semur, m. ὁ σμύρος, Smermann, m.

Semi..., ἡμίαν, ἡμι..., halb. Semillant, ante, adj. πολλὰ ὡσπός, ἀκαταστάτος, ἀνήσυχος, sehr lebhaft, unbeständig, unruhig.

Seminaire, m. γυμνασιόγειον, προπαιδευτικὸν (ὡς διδασκαλούς, διδασκαλιστῆρας πλ.), Seminarium, m., Pflanzschule, f.

Seminal, ale, adj. ὅπου ἀνέκει ἐκ σαρκός, Samen-.

Seminariste, m. τροφίμος ἐκ γυμνασίου, Zögling m. einer Pflanzschule, Seminarist, m.

Semoir, m. σκελὴ ἐκ τοῦ ὁποῦν ὁ σπέρων ἔχει τὸν σπέρων δια τὴν ἰσχύα, Saad m. zum Säen, Sätisch, n.; μηχανὴ ἐκ χειρὸς δια σπέρων, Säemalchine, f.

Semonce, f. προσκλήσις (ἐκ μίαν ἐπιστολῶν τελετῆς), Einladung (zu einer Feiertagsfest), f.; νοῦθεσία, Elengos.

Ermahnung, f., Verweis, m.

† Semonceur, — monneur, m. ὁ προσκαλὼν ἐς τινὰ τελετῆν, Einladet, Bitter, m.

† Semondre, v. a. καλῶ, προσκαλῶ, einladet, bitten.

Semoule, f. τροχίαυός. Met Ruten f. pl. in Gestalt kleiner Ruten.

Semper virens, f. (ἐκ τοῦ Ἀντιζοῦ) ἀειβάλλς (γυμν. π.), Immergrün (Pflanz), n.

Sempiternel, ale, adj. une vieille sempiternelle, ἰσχυροῦς γυμν., flächalterswärdig, n.

Sénat, m. σύγκλητος, γερουσία, Senat, Rath, m.

Sénateur, m. συγκλητικός, Senator, Rathheer, m.

Sénatorial, ale, adj. ἀνήκων ἐκ συγκλητικῶν, Senat-.

Sénatorien, enne, adj. συγκλητικός, ὁ ἀπὸ γένους συγκλητικῶν, von Rathsherrengeschlecht, flamme.

Sénatrice, f. γυνὴ συγκλητικῶν, Senatstin f. eines Senatore.

Sénatus — consulte, m. βούλευμα, θέσπισμα (ἐπὶ τῶν αἰσ) τῆς συγκλήτου, Senatsbeschluss, m.

Senau, m. εἶδος ἀλοῦν διὰ κοῦρπειμα, Schnauze (Met Schiff), f.

Séné, m. κολουτέα (δενδρῆα), Senestranch, m.; τὴ φύλλα τῆς κολουτίας, Senecblätter.

Sénéchal, m. βασιλικὸς ἐπίτροπος, ὁ πρῶτος τῆς καίσεως, καὶ τῶν ἐνέων, Landes-hauptmann, Landvogt, m.

Sénéchaussée, f. τὸ ἀξίωμα καὶ

ἡ ἐκτελέσις τοῦ sénéchal, Ritterschaft, m., Landvogt, f.

Sénéçon, m. ἀντιζοῦν (πρῶτος), Kreuzfrant, m.

Séestre, adj. (blas.) ἀνιστοῦς, ἑσπῶς, link.

Séestré, ée, adj. (blas.) ὅπου ἔχει τε ἐκ τῆς ἐπιστολῆς μέρος, aus der linken Seite neben sich habend.

Sénévé, m. πρῶτος, Senf, m.

Sénieur, m. ὁ ποιοῦντος (ἐκ ποιοῦντος ἐκ μίαν σενιόγειον), der Kette (in einer Gesellschaft), Senior, m.

Sens, m. αἰσθησις, Sinn, m.; ἡ νόησις, τὸ νοητικόν, Verstand, m.; νόημα λόγος, Bedeutung, f., Sinn eines Wortes; νόημα, γνώμη, Meinung, f.; τὸ μέρος, τὸ πλάγιον τῆς προσηύσεως, Seite (eines Dinges), f.; sam. — dessus dessous, ἀνω κάτω, αὐγισμένη, das unterste zu oberst, alles unter einander; — devant derrière, ἀνωκατωκατωμένη, verkehrt.

Sensation, f. αἰσθησις, ἐντύπωσις τῶν πραγμάτων ἐκ τῆς ἰσχύος διὰ τῶν αἰσθησῶν, Empfindung, f., Eindruck (der Dinge auf die Seele), m.; ταρῆν, δαρμασμός, Aufsehen, n.

Sensé, ée, adj. γνωστικός, verständig, vernünftig.

Sensément, adv. γνωστικῶς, verständig, mit Verstand.

Sensibilité, f. τὸ αἰσθητικόν, Empfindbarkeit, f.; κλίσις τῶν πλ. ἀπὸ τῆς ἐκ καὶ λόγος, Empfindlichkeit, f.;

τρονιφρότης της αισθησίας, κλίσις εἰς ἐκπαλιγγνίαν κτλ., Empfindsamkeit, f.

Sensible, adj. αισθητός, ὁποῦ φάνηται εὐκόλῃ, merklich, merkbar; αισθητός, ὁποῦ αἰσθάνεται, empfindlich (der leicht etwas empfindet); αισθητικός, ὁποῦ εὐκόλῃ συλλυπάται, empfindsam.

Sensiblement, adv. αισθητῶς, merklich, auf eine merkliche Weise.

Sensit, ive, adj. αισθητικός, finall; ὁ ἔχων αἰσθησιν, Empfindung habend.

Sensitive, f. φυτὸν τι ὁποῦ κατὰ τὴν εἰς τὰ φύλλα εὐδὸς ὁποῦ τινὰς τὸ ἔγγιζεν, Sinsplanze, f.

Sensorium, m. τὸ μέρος τοῦ μυελοῦ ὅπου γίνεται ἡ αἰσθησις τῆς ψυχῆς, Der m. der Empfindung im Gehirne.

Sensualité, f. τὸ ἡδονικὸν τῆς σαρκοῦς, Sinnlichkeit, f.

Sensuel, elle, adj. (-element, adv.) σαρκικός, ἡδονικός, sinnlich, wollüstig.

Sentence, f. γνώμη, ἀποφθεγμα, ἔpruch, ἔλλενσπρὺχ, m.; ἀπόφασις κρίσεως, Urtheil, n., Richterpspruch, Ausspruch, m.

Sentencier, v. a. ἀποφασίζω, καταδικάζω τινα, verurtheilen.

Sentencieux, euse, adj. (-eusement, adv.) γνωμικός, ἀποφθεγματικός, spruchreich, lehrreich.

Senteur, m. ὁσμή, μυρωδία, Geruch, m.; pl. τὰ μυρωδικά, wohlriechende Sachen, f. pl.

Sentier, m. ὁδὸς στενὴ ἀνάμεσα εἰς τὰ δάση, εἰς τοὺς κάμπους, μονοπάτι, Fußpfad, m.

Sentiment, m. εὐθανοῖς, τὸ αἰσθαντικόν, αἰσθησις, Empfindung, f.; Gefühl, n.; γνώμη, διάθεσις τοῦ νού, Gefinnung, f.; γνώμη, δόξα, Meinung, f.; — des chiens, ἡ ὁσμὴ τῶν σκύλων, Witterung f. der Hunde.

Sentine, f. καστὴρ, τὸ πλεον κατώτερον μέρος τοῦ καραβιοῦ, der unterste Schiffsraum; ἀποστέλλει ὁποῦ μαζοῦνται εἰς τὸν πᾶτον ἐκεῖ, Grundsuppe, f.

Sentinelle, f. φυλακή, στήριγξ τοῦ πλοῦ ὁποῦ φυλάττει, Schildwache, f.; ἡ φυλακή, τὸ φύλαγμα τοῦ στρατοῦ, Wach, f.; das Schildwache stehen.

Sentir, v. a. et n. αἰσθάνομαι, fühlen, empfinden; καταλαμβάνω, αἰσθάνομαι, merken, gewahrt werden, spüren; νοεῖω, riefen; — bon, εὐδιάδω, μολίζω, gut riefen; — mauvais, βρομώ, (ὕβελ) riefen, stinken; (διὰ φαγητὰ) ἔχει νοστιμάδα (καλὴν, ἀγαθὴν κτλ.), νοστιμεύει, (von Speisen) schmecken; ἔχω ὁμοιοτητα, ἔχω ἑταερικὸν, das Ansehen haben, aussehn wie —. se —, αἰσθάνομαι, γνωρίζομαι, sich fühlen; — de qc., αἰσθάνομαι τι, καταλαμβάνω τι, etwas spüren, merken.

Seoir, v. n. προσήκω, πρόπω, sitzen, stehen, stehen, anstehen,

sich schiden. cet habit vous sied, αὐτὸ τὸ φόρεμα σὲ πρόπει, στέκεται καλὰ, dieses Kleid hier, steht Ihnen gut, fiedet Sie.

Séparable, adj. ὁποῦ χωρίζεται, ἐχωριστός, trennbar.

Séparation, f. χωρισμός, Trennung, Absonderung, f.; διαζύγιον ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, Scheidung, Eheauflösung, f.

Séparément, adv. ἑχωριστά, κατὰ μέρος, ἀπὸ ἑνα ἑνα, getrennt, besonders, einzeln.

Séparer, v. a. χωρίζω, ἐχωρίζω, trennen, absondern; νοεῖω, διακρίνω, theilen, abtheilen; χωρίζω τὸ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, scheiden (eine Ehe trennen).

Sept, num. ἑπτὰ, sieben; ἑβδομος, der siebente; ἑπτάς, die Sieben.

Septante, m. ἑβδομήκοντα, ἑβδομήκοντα, sieben; lex septante, al' ἑβδομήκοντα ἑκατοντα τῆς γραφῆς, die sieben Hundmetzger, m. pl.

Septembre, m. σептμβриос, September, Herbstmonat, m.

Septennal, adj. nombre —, ἑπτὰ ἀριθμός, die Zahl sieben; ὁ διαδύσας εἰς μίαν ἑκατονταὶ ἑπτὰ χρόνους ἀνολύσας, akademischer Lehrer, der sieben Jahre hindurch Vorlesungen gehalten hat; ἑπτὰ, ἑπτάδα (χρόνων, ἔτων), Zeit f. von sieben Jahren.

Septennal, ale, adj. ὁποῦ συμβαίνει κάθε ἑπτὰ χρόνους, siebenjährig, was alle sieben Jahre geschieht.

Septentrion, m. ἀρκτός, βορέας, Norden, m., Witternacht, f.

Septentrional, ale, adj. βόρειος, nördlich.

Septième, adj. ἑβδομος, (der, ble, das) siebente; s. m. τὸ ἑβδομον μέρος, Siebentel, n.; εἰς τὸ παιγνίδιον τοῦ πικέτου, ἑπτά χαρτιά τοῦ αὐτοῦ χροῖματος κατὰ σειράν, Septime (im Pilschspiel), f.

Septièmement, adv. ἑβδομον, ἡ ἑβδομον τρόπον, siebentens.

Septuagésime, adj. ὁ ἑβδομηκονταετής, ἑβδομήκοντα ἔτων ἀνδρῶν, siebzigjährig, ein Siebzigjähriger.

Septuagésime, f. ἡ κυριακή τοῦ ἑωστού (παρὰ Ἀσσυρίους), Sonntag m. Septuagésime.

Septuple, adj. ἑπταπλάσιος, siebenfach, s. m. τὸ ἑπταπλάσιον, das Siebenfache.

Sépulcral, ale, adj. ταφικός, ὅπου ἀνέκει εἰς τάφον, zum Grabe gehörig, Grab-.

Sépulcre, m. τάφος, μνημεῖον, Grab, n., Grabstätte, f.

Sépulture, f. ταφή, θάψιμος, Begräbnis, n.; τάφος, Grab, n.

Séquelle, f. παρὰ, ταράκι, Anhang, m., Partei, f.

Séquence, f. (εἰς τὴν πρηνίαν) σειρά χαρτῶν τοῦ αὐτοῦ χροῖματος, Fluß (Folge von Worten derselben Farbe), m.

Séquestration, f. τὸ ἀμύχνημα, Sequestration, f.

Séquestre, m. ἀμύχνημα, τὸ μεταγγυθέν, die sequestrirte

Sache; ἑκείνος εἰς χεῖρας τοῦ ὁσίου ἐγγυάται ἑνα πράγμα, Sequester, m.

Sequestre, v. a. ἀμύχνημα, βάρω εἰς παρακαταθήκην καὶ ἐπιτροπὴν ἑνα πράγμα περὶ τοῦ ὁποῦ εἶναι διαφορά μεταξὺ δυο ἢ πολλῶν, übergeben, sequestriren; fig. ἐχωρίζω τινα ἀπὸ ἄλλων, einen von andern absondern; βάρω τι κρυφίως κατὰ μέρος, etwas heimlich bey Seite scharf.

Séquin, m. τέκνιν (φλωρί τῆς Ἀνατολῆς), Bechline (venetianischer Dukaten), f.

Sérail, m. σαράι, Serail, n.; ἡ γυναικῶν, τὸ χαρὸν τῶν Ταυράκων, Harem (Harem: gemach) u. des Türken.

Séran, m. λινάρι, κτένι με τὸ ἀποῖον προετοιμάζον τὸ καράβι, ἡ τὸ λινον, Bechel, f.

Séranget, v. a. λινάριον, εἶσι μάζα τὸ λινάρι, ἡ καράβι, μετὴν λινάριον, becheln (Paus oder Plache).

Séraphin, m. σεραφείμ, Seraph, m.

Séraphique, adj. σεραφικός, ἀγγελικός, seraphisch, englisch.

Sérasquier, m. σερασκέρης, στρατηγὸς τοῦρκων, Strassker, türkischer General, m.

Serdeau, m. ὑπαρχεὺς εἰς τὰ τῆς τραπέζης, Tafeldiener, m.; αὐτὰ ὅπου ἐπὶ τὸν τραπέζην ἐκείνοι ὅπου ὑπαρχοῦν διὰ τὴν βασιλικὴν τραπέζην, Pagensohl, m.; ὅπως κοτὰ εἰς τὸ μαγειρεῖον, Küchenstube, f.

Serein, eine, adj. γαλήνατος, heiter, hell; goutte-serein, ἀμυρόντας τοῦ ὁφθαλμοῦ, der schwarze Staar.

Serein, m. δροσιά ὁποῦ πέπειται μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, Abendthau, m.

Sérénade, f. μουσική, σιμφοῖα μουσικῶν ὁργάνων ἡ ἐσπῶτων ἐν καιρῷ νυκτός εἰς τὰς ὁδοὺς, ἡ ἐποικίτω εἰς τὰ παρὰ θύρας τινος, Nachtmusik, f., Ständchen, n.

Sérénissime, adj. γαλήνιστος, durchlauchtigster.

Sérénité, f. εὐδία, γαλήνη, ἀσσημεγνία, Reiterkeit, Sternheile, f.; ἡ γαλήνητης, Durchlaucht, f.

Séreux, ense, adj. (méd.) ὁδρῶδης (διὰ τὸ αἷμα), wässrig (vom Blute).

Serf, m. κερν, f. δοῦλος, μὴ ἐλεύθερος, leibigen, der, die Leibeigene.

Serfonette, f. εἰς τὴν μετὰ δύο δόρυα, Gartenhane, f.

Serge, f. σάγγρον παρὰ, Sarso, f.

Sergent, m. ὑπαρχεὺς τοῦ κριτηρίου, Gerichtsdienet, m.; (milit.) (μικρὸς τις ὑπερχιῶλος) σεργιέντης, Sergeant, Unteroffizier, m.; πρεσβύτερος τῶν ἐκλογεῶν, Zwillinge f. der Tischler.

Sergenter, v. a. στεροχωρῶ τινα διὰ τὴν ὑπαρχοῦν τοῦ κριτηρίου διὰ τὰ λάβω τὴν πληρωμὴν μου, einem die Gerichtsdienet über den Hals schiden, um ihn zur Zahlung zu zwingen.

Winde *f.* um den Turban der
Krotenländer.

Session, *f.* συνέλευσις (συνή-
ριον, συνέλευσις κτλ.),
Sitzung, *f.*

Sérier, *m.* μέρον τι διὰ μέ-
ρους καὶ ὑγρῶ, Sérier (Maas
n. für trockne und flüssige
Dinge), *v.* mètre.

Sélon, *m.* ὡς (ἀπὸ τριχῆς)
ἀπὸ μετρητικῶν οὐ χει-
ρονομῶν, Paarfell, *n.*, Paarf-
schur, *f.*

Seuil, *m.* κατωφλίον τῆς θύρας,
ῥυτίς, Schwelle, Thürschwelle,
κ. *f.*

Seul, *enle*, *adj.* μόνος, μονα-
χός; allein; un homme seul,
eines Menschen μόνος του,
ein Mensch allein (ohne Ge-
sellschaft); un — homme,
eines μόνος ἀνθρώπου, eines
ἀνθρώπου μόνον, ein einzel-
ner Mensch, nur ein Mensch,
Solement, *adv.* μόνον, μονα-
χῶ, nur, allein, bloß; τοῦλάχισ-
τον, wenigstens; pas —,
nicht, nicht einmal.

Seulet, *ette*, *adj.* μοναχούτι-
κος, ganz allein.

Sève, *f.* στέας, ὕδης, χυλὸς τῶν
δένδρων, καὶ φυτῶν, Saft
m. der Bäume; καὶ ἡ νοστι-
μότης (λέγεται διὰ τὸ κρασι
ὅταν εἶναι νόστιμον καὶ εὐ-
δής), Würze (vom Steine), *f.*

Sévère, *adj.* (-rement, *adv.*)
ἀσχηρῶς, streng, hart; πολ-
λὰ ἀσχηρῶς, sehr ernsthaft.

Sévérité, *f.* ἀσχηρότης, Streng-
heit, *f.*

Sévices, *m. pl.* (jur.) σκληρό-
της, φέρσιμον σκληρόν τοῦ

ἀνδρός πρὸς τὴν γυναῖκα,
harte Behandlung *f.* einer Ehe-
frau von Seiten ihres Mannes.

Sévir, *v. a.* (jur.) contre q.,
σκληραίνει, ἀσχηρῶς φέρο-
μαι (πρὸς τὴν γυναῖκα, πρὸς
τὴν τέκνη), hart behandeln (die
Frau, die Kinder).

Sévire, *v. a.* ἀπογαλακτίζω,
ἐκκόπτω τὸ σὺν ἀπὸ τὰ νή-
πια; entwöhnen (ein Kind);
ἐκκόπτω ἓνα ζῶον (ὅλον) μου-
χάρη, πωλάρη ἀπὸ τοῦ σὺν,
absetzen (ein Thier, als: ein
Kalb, ein Füllen); fig. — q.
de qc., ἐσπερῶ τινὰ ἀπὸ ἑνα
πράγματος, einem etwas entzie-
hen. se —, *v. r.* de qc., ἐ-
σπέρησθαι, sich (etwas Ding) ent-
wöhnen.

Sexagénair, *adj.* ἑξακοσίωντης,
sechshundertig. *v. m.* et *f.* ἑ-
ξακοσίου (γενή) ἑξήντα ἔτην
(χρόνων), Sechzigster, *m.*, -tin,
f.

Sexagésime, *f.* καριακή τῆς
ἐποχής (παρὰ Ἀσυνόχης),
Sonntag *m.* Sexagesimæ, der
zweite Sonntag vor der Fasten.

Sexe, *m.* γένος, Geschlecht, *n.*;
le —, τὰ γυναικείον γένος,
das weibliche Geschlecht; le
beau —, τὸ ὡρσιον γένος,
das schöne Geschlecht.

Sextant, *m.* (astron.) ἑξακταίον
πυρέχον τὸ ἕκτον μέρος τοῦ
κυκλίου, Sextant, *m.*

Sexte, *f.* ἡ τρίτη τῶν κυριω-
τάτων ὡρῶν, die dritte von den
horis canonicis; (mus.) διά-
στημα ἑξ ὥρων, die Sechste in
der Musik.

Sextidi, *v.* vendémiaire.

Sextil, *ile*, *adj.* (astron.) τὴν
διάστημα δύο πλανητῶν ἀπὸ
ἀπὸ τοῦ ὥς ἔχοντα μῶ-
ρος, gefesteter Schein, Abstand
m. zweier Planeten von ein-
ander um sechzig Grad.

Sextule, *m.* ἑξήντων, ἕκτον μ-
ρος τῆς ὀργάνης, sechster Theil
m. einer Orgel.

Sextuple, *adj.* ἑξαπλάσιος,
sechsfach. *v. m.* ἑξαπλάσιος,
das Sechsfache.

Si, *conj.* ἔν, ἂν (ὑποθετικῶς),
wenn, sofern; ἂν (ἐν ὑ-
ποθέσει), ob; je ne sais pas
s'il est vrai, ἂν ἤνουν ἂν
εἶναι ἀληθινόν, ich weiß nicht,
ob es wahr ist; si, ὅσοι, ὅς
si petit qu'il soit, ὅσοι μ-
κρόν καὶ ἂν εἶναι, so klein es
auch sein mag; si tant est que,
ἂν εἶναι ἀληθινόν ὅτι, wenn
es wahr ist, daß —; et si, καὶ
μ' ὅσον τοῦτο, und doch, bei
aller dem; si, τόσον, so, so sehr;
si bien que, εἰς τὸσον ὅτι,
τόσον ὥστε, so daß; si, ὡς, ὡς
viel.

Siamoise, *f.* βαμπακίον *v.*
Art baumwollen Zeug, *m.*

Sibylle, *f.* σιβάλλη (μαρτυροῦ-
τις εἰς τὸν παλαιόν χρόνον),
Sibylle (Wahrsagerin in der
Vorzeit), *f.*

Siccité, *f.* ἐξηρότης, Erhaltung,
Trockenheit, *f.*

Siclique, *m.* ἥχος ἑξ ἡμισυ-
ων, Gewicht *n.* von sechs
Scrups.

Sicle, *m.* σίκλος (σίκλος καὶ ὀ-
μισμα παρὰ Ἑβραίων), Sikel
(Gewicht und Münze der
alten Hebräer), *m.*

Sideral, *ale*, *adj.* (astron.) ἀ-

σείδ siderale, ἀστερικῶς ἐν-
αυτός, Sternjahr, *n.*
sideration, *v.* sphacèle.

Sicle, *m.* αἰών, ἑκατοκτατη-
ρίς, Jahrhundert, *n.*; αἰών,
καίρος, Zeitalter, *n.*; (theol.)
ὁ κόσμος, αἱ κοσμοί, Welt,
f., Weltmenschen, *m. pl.*

Sige, *m.* σκαμνί, Stuhl, Sessel,
m., ἵδρα, καθέδρα, καθισμα,
Sitz, *m.*; ὁ θρόνος, τὸ σκα-
μνί τοῦ κριτοῦ, Richterstuhl,
n.; κρηθρίον, Gericht, *n.*; Ge-
richtshof, *m.*; θρόνος ἐπισκό-
που, ἡ ἐκκλησία τοῦ, Bischofs-
hof, *m.*, Bisthum, *n.*; le
saint —, (ὁ ἁγιος θρόνος) του
ἐπί, ὁ θρόνος ἡ διαδοχὴς τοῦ
Πάπα, der heilige Stuhl,
der päpstliche Stuhl; (milit.)
siege, πολιορκία, Belage-
rung, *f.*

Siger, *v. n.* ἀρχιερεῖας, κα-
τὰ τὸν ἁγιον, sitzen, regie-
ren (von Bischöfen κτλ.); κατὰ
μα ἐπὶ κρηθρίου, im Gericht
sitzen, Sitzung halten.

Sienne, *enne*, *adj.* pron. ἑδίκος
τον, -όν του, -ή του, (der,
die, das) seinige. *v. m.* τὸ
ἑδικόν του, das Seinige,
Seine; les siens, αἱ ἑδικοί,
οἱ συγγενεῖς, die Seinigen,
die Seinen, seine Angehörigen.

Siste, *f.* ὁ καίρος τοῦ εἶναι
μετὰ τὸ μεσημέρι (μάλιστα
εἰς τὴν ἰσημερινήν), Siste
Mittagsruhe (besonders in
Spanien), *f.*

Sieur, *m.* κύριος, κύριος (τίτλος),
Herr (als Titel), *m.*

Sifflement, *m.* σφύσημα, σφύ-
σημα, das Pfeifen, Bläsen.

Siffleur, *v. n.* σφύζω, pfeifen, zi-
schen. *v. a.* σφύζω, pfeifen (ein
Fleisch, pfeifen (ein Viehdien-
st); — q., σφύζω, περιγίλω,
einen aufpfeifen, ausbläsen;
— qc. à q., κρυφίως ρουδε-
τοῦ γὰρ, ἵνα ἔχῃ τὰ κύμα κτλ.,
einem etwas einblasen.

Sifflet, *m.* σφύστρον, Pfeifchen,
n.; ἡ τροχία ἀστρολῶ (κοι-
νῶς γούργουρας), Kustrophe,
Gurgel, *f.*

Siffleur, *m.* -euse, *f.* σφύστης,
ἐκείνος, ἐκείνη ὅπου σφύζει,
der, die pfeift.

Sigillé, *ée*, *adj.* terre sigillée,
σημαντικῆς γῆς, ληναία γῆ,
Siegelerde, *f.*

Signal, *m.* σημεῖον (ὅπου δέ-
δει τις εἰς τινα), Zeichen,
Signal, *n.*

Signalé, *ée*, *adj.* (v. signaler),
ἀξισημελιώτος, ἐνδοξος, αὐ-
γεzeichnet, berühmt.

Signalement, *m.* καταγραφή
τῶν σημείων διὰ τὰ γνωρί-
σθαι τις ἐνοχος (ὅπου ἐφυ-
γε), Beschreibung *f.* der Zei-
chen, woran man einen (ent-
flohenen) Verbrecher erkennen
kann.

Signaler, *v. a.* καταγράφω τὰ
σημεῖα διὰ τὰ γνωρίσθαι ὁ
φυγὰς, die Zeichen beschreiben,
woran man einen Entflohenen
erkennen kann; δεικνύω μὲ τὸ
ἔργον, durch die That zeigen;
— les soldats de recrue, κα-
ταγράφω τοὺς νέους στρατιώ-
τας εἰς τὸ κατάταξον, die Re-
cruten in die Musterrolle ein-
schreiben. se —, γίνωμαι ἀξι-

σημῶς, sich hervorthun.

Signataire, *m.* ἐκείνος ὅπου
υπογράφει, Unterzeichner, *m.*

Signature, *f.* ὑπογραφή, Unter-
schrift, *f.*; (impr.) τὸ ψηφίον
μὲ τὸ ὅποιον υποσημελιώνε-
ται ἡ τυπωμένη κόλλα, Signa-
tur auf den gedruckten Bogen),
f.

Signe, *m.* σημεῖον, Zeichen,
Merkmal, *n.*, Bunt, *m.*

Signer, *v. a.* ὑπογράφω, unter-
zeichnen, unterschreiben; ση-
μεῖω, bezeichnen.

Signet, *m.* σημαδολόγος εἰς τὰ
βιβλία, Zeichen (Band κτλ.) *n.*
in einem Buche.

Significatif, *ive*, *adj.* σηματι-
κός, bedeutend.

Signification, *f.* σημασία, Be-
deutung, *f.*; φανέρωσις, κοι-
νοποίησις ἐκ μέρους τοῦ κρι-
τηρίου, gerichtliche Bekannt-
machung, Anzeige, *f.*

Signifier, *v. a.* σημαίνω, bedeuten;
φανερῶναι, κοινῶν γνω-
στῶν, anzeigen, bekannt ma-
chen.

Signette, *f.* τὸ μέρος τοῦ χει-
ροῦ, ὅπου ἐμβαίνει εἰς τὸ
στόμα τοῦ ἀλόγου, Kappen-
mundstüd, *n.*

Sil, *m.* εἶδος μεταλλικῆς γῆς,
καίρης ἢ κοκκίνης, Art me-
ταλλischer gelber oder rother
Erde, *f.*

Silence, *f.* σιωπή, Stillschwei-
gen, *n.*; ἡσυχία, Stille, *f.*

Silencieux, *euse*, *adj.* σιωπη-
λός, stillschweigend, still.

Siliquastre, *v.* piment.

ος, λαμπρός, περίφημος, sich
auszeichnen, sich hervorthun.

Signataire, *m.* ἐκείνος ὅπου
υπογράφει, Unterzeichner, *m.*

Signature, *f.* ὑπογραφή, Unter-
schrift, *f.*; (impr.) τὸ ψηφίον
μὲ τὸ ὅποιον υποσημελιώνε-
ται ἡ τυπωμένη κόλλα, Signa-
tur auf den gedruckten Bogen),
f.

Signe, *m.* σημεῖον, Zeichen,
Merkmal, *n.*, Bunt, *m.*

Signer, *v. a.* ὑπογράφω, unter-
zeichnen, unterschreiben; ση-
μεῖω, bezeichnen.

Signet, *m.* σημαδολόγος εἰς τὰ
βιβλία, Zeichen (Band κτλ.) *n.*
in einem Buche.

Significatif, *ive*, *adj.* σηματι-
κός, bedeutend.

Signification, *f.* σημασία, Be-
deutung, *f.*; φανέρωσις, κοι-
νοποίησις ἐκ μέρους τοῦ κρι-
τηρίου, gerichtliche Bekannt-
machung, Anzeige, *f.*

Signifier, *v. a.* σημαίνω, bedeuten;
φανερῶναι, κοινῶν γνω-
στῶν, anzeigen, bekannt ma-
chen.

Signette, *f.* τὸ μέρος τοῦ χει-
ροῦ, ὅπου ἐμβαίνει εἰς τὸ
στόμα τοῦ ἀλόγου, Kappen-
mundstüd, *n.*

Sil, *m.* εἶδος μεταλλικῆς γῆς,
καίρης ἢ κοκκίνης, Art me-
ταλλischer gelber oder rother
Erde, *f.*

Silence, *f.* σιωπή, Stillschwei-
gen, *n.*; ἡσυχία, Stille, *f.*

Silencieux, *euse*, *adj.* σιωπη-
λός, stillschweigend, still.

Siliquastre, *v.* piment.

Silique, *f.* τριφύλον τινῶν καρπῶν, Schote, *f.*

Sillage, *m.* (war.) τὸ στέγμα τῆς θαλάσσης, ὅπου κινεῖται τὸ πλοῖον, Strich *m.*, den das Schiff im Meere macht.

Sille, *m.* σιλλός, χλευαστικὸν ποίημα τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων, Art Spottgedicht *m.* bey den alten Griechen.

Siller, *v. n.* (war.) σχιζω τὴν θαλάσσαν, (von Schiffen) die Meeresscheiden durchschneiden.

Sillet, *m.* τὸ γλιδιόεντον μουσικὸν ὄργανον (βιολιὸν κτλ.) ἐπάνω τοῦ ὁποῦν ἐγγύθεν αἱ χορδαί, Kamn *m.* cithre Violone *tc.*

Sillon, *m.* ὄρυμος, αὐλάκι τοῦ ἀλγειοῦ, Aulade, *f.*; ἱερωματιά, Kunzt, *f.*

Silommer, *v. a.* αὐλακῶναι, σχιζῶ τὸ χωρίον μετ' τὸ ἀλλοῖον, durchsuchen (ein Feld); *fig.* ἐρωῶναι, tunzeln; — *le mers*, σχιζῶ τὰ κύματα τῆς θαλάσσης, πλέω, ταξιδεύω, das Meer durchschneiden, durchschiessen, segeln.

Silve, *f.* εἶδος ποιήματος ἐξ ἀπρόσβιτον γινόμενον, Gedicht *n.* aus dem Stegreife; βαφφιδία, συλλογὴ ποιημάτων μικρῶν, Sammlung *f.* kleiner Gedichte.

Simagrée, *f.* οὐχίματ' αἶμα τοῦ προσώπου παράξενον, μούτρα, σταυρομούζουνα, seltsame Geberden, *f. pl.*, Bletter, *f.*

Simarouba, *m.* δένδρον τι τῆς Αμερικής, μετ' τὴν φλοῦδαν τοῦ ὅπου ἱσχυρίζονται τὴν δια-

δοίαν, Simaruba (ein amerikanischer Baum, dessen Rinde wider den Durchfall gebraucht wird).

Simarre, *f.* ἐπιβλή, ἐπανωφόρι μετ' μεγάλην οὐράν, langes nachschleppendes Oberkleid, *n.*; μακρὸν καὶ πλατὺ ἐπανωφόριον, langes und weites Oberkleid.

Simblean, *m.* σχοινὶ τῶν λεπτοτέρων ἐς σχηματισμὸν μεγάλων κυκλῶν, Zirkelschnur *f.* der Zimmerstrafe.

Similaire, *adj.* ὁμογενής, ὁμοιός, gleichartig.

Similitude, *f.* (rhet.) παρομοίωσις, Gleichniß, *n.*

Similor, *m.* μέγμα τι ἐκ χαλκοῦ καὶ κίχρον ὅπου ἔχει χροῖμα χρυσοῦ, Similor (aus Kupfer und Zink zusammen gesetzter Metall), *m.*

Simonie, *f.* σιμωνία (παράνομος πώλησις ἐκκλησιαστικῶν ἐκταγέματων), Simonie (Wucher *m.* mit geistlichen Aemtern), *f.*

Simple, *adj.* ἀπλός, μὴ σύνθετος, einfach; ὁμός, einzig, bloß; ἀπλός, κοινός, gemein, schlecht; ἀπλός, ἀχμακός, einfältig. *v. m.* τὸ ἀπλοῦν, das Einfache. Simplex, *pl.* τὰ ἀπλὰ ἱερικά, μέλαινα τὰ βότανα, die einfachen Heilmittel, besonders Kräuter, *n. pl.*

Simplement, *adv.* ἀπλός, einfach; ὁμός, nur, bloß; μετ' ἀπλότητα, ἀκακῶς, mit Einfachheit, schlichthin, auf eine schlichte Weise.

Simplesse, *f.* il ne demande

qu'amour et simplesse, ἡδὺ μόνον ἀκακίαν καὶ ἡγανίαν, ὁπλασῇ ὁ εἶναι πακὺς καὶ ἡμερος, er wünscht nur Einfalt und Liebe, er ist ein gerader, schlichter Mann.

Simpléité, *f.* ἀπλότης, Einfachheit, Einfalt, *f.*

Simplifier, *v. a.* καταστάναι ἀπλοῦστερον, vereinfachen.

Simulacre, *m.* εἰδωλον, εἰκόνα, Götzenbild, Bild, *n.*

Simulation, *f.* (jur.) προσποιήσις, Verstellung, *f.*

Simuler, *v. a.* (jur.) προσποιεῖσθαι, προσποιεῖσθαι, vortäuschen, vortäuschen.

Simultanée, *adj.* ἐξιστοῦσα, διατὸ ποῦν αὐτὸν γινονται ἐς τὸν αὐτὸν καιρὸν, gleichzeitig.

Simapisme, *m.* σιναπισμός, Sinapistrum ἀπὸ σινάπι, Sinapflaster, *n.*

Sincère, *adj.* (sincèrement, adv.) ἀλλοτριῶς, aufrichtig.

Sincérité, *f.* ἀλλοτριότης, Aufrichtigkeit, *f.*

Sinciput, *m.* (anat.) ῥόγκυον, κορυφαίον (τὸ ἐμπροσθεν μέρος τῆς κεφαλῆς), Vorderhaupt, *n.*

Sindon, *m.* (chir.) προσκεφάλαιον ἐκὸς ἑστων (διὰ πληγῶν), Bielt, *f.*, Wickel (für Wunden), *m.*; σινδών ἐν ᾗ ἐπεταύχθη ὁ Ἰησοῦς Χριστός, Schweißluch *n.* Christi.

Singe, *m.* αἰθέρις, μαῖμου, Affe, *m.*; παριγραφή (τῶν ζωγραφῶν), Storchschnabel (zum Beschnen), *m.*

Singer, *v. a.* μιμοῦμαι (zu

ἀνοστον ἢ με γελοιώδη τρέπον), nachlässig.

Singerie, *f.* σχήματα γελοιώδη, μιμήσις, μεγελοιώδη τρέπον.

Assenheit, *m.* Nachlässigkeit, *f.*

Singulariseren, *v. t.* γίνουμι ἀλλοιωτικός, θέλω πρὸς φαντασία.

Exceller, *sich* (durch Sonderbarkeit) auszeichnen wollen.

Singularité, *f.* τὸ ἐξαιρετικόν, τὸ ἀνέξιστον, τὸς πρᾶγματος, Sonderbarkeit, *f.*

Singulier, *ière*, *adj.* μονότροπος, ἐξαιρετικός, einzig, beionder, vorzüglich; παράξενος, sonderbar; compas singulier, μουραχία, Zwetkamps, *m.*

Singulier, *m.* (gramm.) ὁ ἀνικός (ἡρώδης), der Singular (in der Sprachlehre).

Singulièrement, *adj.* ἰδίως, ἐξαιρετικῶς, besonders, vorzüglich.

Sinistre, *adj.* (-ement, *adv.*) ἀσχεχός, ἐναντίος, κακός, unglücklich, widerwärtig, widrig, böse.

Sinon, *conj.* εἰ μὴ, ἂν δὲν, wo nicht; *adv.* ἀλλ' ἄλλως, sonst; -que, παρὲς, außer.

Sinople, *m.* (blau.) τὸ πράσινον χροῖμα, die grüne Farbe (in Wappen).

Sineux, *enae*, *adj.* κολπωτός, κολπωτός, γεμάτος ἀπὸ κύματος, gekrümmt, voll Krümmungen.

Sinuosité, κολπωσις, στροφογύμνασμα, Krümme, Krümmung, *f.*

Sinus, *m.* (trigon.) ἡμίτονον (τόνον), Sinus (tines Bogens), *m.* (chir.) κόλπος, Wunde, *m.*

πληγὴς, κονιορτόνι, (χειματόν ἀπὸ λειπνόν), Eiterflod m. einer Wunde.

Siphon, *m.* σίηων, σιγώνιον, φίβρι, *m.*; σιγώνιον (λευσφόρος) με τὸ βάπτειν πυλινῶν ἐναι τινόν. Sauge Röhr, *f.*; (mar.) σιγώνιας, ἀνέμοστροφίλος, Wasserthöse, *f.*

Sire, *m.* (πάλαι) κύριος, κέριος, (chémén) Herr, *m.*; κύριος, κρατιούσας βασιλεῦ (τίτλος), allerschönigster König (Titel).

Sirène, *f.* σιρήνη (γυνὴ εἰς τὴν θάλασσαν κατὰ τὴν μυθολογίαν), Sirene, *f.*

Sirerie, *f.* τίτλος τινῶν ὑποστατικῶν, Titel m. einigen Herrschaften.

Sirius, *m.* ἡσθε σείριος, Sirius (der Hundstern), *m.*

Siroc, *m.* νότος ἄνεμος, λείβας, (heißer) Südostwind (im mittelländischen Meere), *m.*

Sirope, *m.* σιρόπι, Syrup, *m.*

Siroper, *v. a.* γλυκαίνω με σιρόπι, mit Syrup verläschen.

Siroter, *v. n.* fam. τρώγων, συγχοπίνω, βουγῶ δάκνων κατ' ἄλλαν, langsam aueschlürfen, nippen.

Sirtes, *f. pl.* σίρτης, ἀμμουδα κινδυνώδης δια τὴν καράβια, bewegliche Sandbänke *f. pl.* im Meere.

Sis, *sise*, *adj.* θεμέλιος, κείμενος, liegend, gelegen.

Sison, *m.* σισόν τι (είδος σελήνης), Steinerich (Pflanze), *m.*

Sister, *v. a.* (jur.) διορίζω τιμὰ με παρόμοια ἢ ἐν τῇ κατὰ

τίμιον, einen vor Gericht laßden.

Sistre, *m.* σείστρον (τῶν παλαιῶν Ἀστυπλῶν), Klapper (der alten Negoker), *f.*

Sile, *m.* θέσις, τοποθεσία (εἰς διαγραφῶν ἐνός τόπου, Lage *f.* einer Landschaft).

Si-tôt-que, *conj.* εὐθέως ὅπου, sobald als.

Situation, *f.* θέσις, τοποθεσία, Lage, Stellung, *f.*; *fig.* διάθεσις τῆς ψυχῆς, Gemüthsverfassung, Stimmung, *f.*; κατάσταση, Lage, Zustand, *m.*

Situé, *ée*, *adj.* ὑπεμένος, κατεμένος, gestellt, geslegt.

Situer, *v. a.* θέτω, βάνω, stellen, legen, setzen.

Six, *n. u.* ἕξ, ἕξ, sechs; ἑξάνα, eine Sechse; ἑξας, der Sechste.

Sixain, *m.* ἑξάστιχον, sechsstichtige Strophen, *f.*; ἡμὴ δαξίνα, halbes Duzend, *n.*; un — d'épigrammes, δεκάτι ὅπου ἔχει 6000 κομποδεκάονας, ein Duzend n. von 6000 Stednadeln.

Sixième, *adj.* ἕκτος, (der, die, das) sechste; la —, ἡ ἕκτη τάξις, τάξις τῶν ἀνοητῶν, sechste Klasse einer Schule; σιγάχαριον τοῦ αἵτου χροῖματος, κατὰ συνέχισιν (εἰς τὸ περιγυρῶν τοῦ πικέριου), Sechste *f.* im Pfeffer; un —, ένα ἐξημέριον, ein Sechstel, *n.*

Sixième, *adv.* ἕκτον, δια ἕκτον, sechsten, zum sechsten.

Sixte, *f.* (mus.) ἡ ἕξ, ἕκτον, ἡ ἕξ, Sechste *f.* in der Musik.

Smille, *f.* σμύλη, σμυλὴ ὅπου

ἔχει διαλήν μέτην, zworfpitzig
ist er Sammet, m.

Smiller, v. a. πελακῶ με τὴν
smille, mit dem zworfpitzigen
Sammet behauen.

Sobre, adj. (-ement, adv.) νή-
φων, σφόδρῳ, μέγιστος εἰς τὸ
μαζοποιεῖν, mäßig, mäßigern;
φρονιμος, σφόδρῳ εἰς τὸ λή-
γειν, bescheiden.

Sobriété, f. εὐφροσύνη, σφοδρὸς
εἰς τὸ μαζοποιεῖν, Mäßi-
gigkeit, Mäßigkeit, f.

Sobriquet, m. ἰνιδετον, παρ-
ωνύμια διὰ γέλοιον, Spottname,
m.

Soc, m. τὸ ἐν τῷ ἀλειπτοῦ,
ἔνις, Pflugchar, Pflugstein, n.

Sociabilité, f. ἀγάπη τινος διὰ
συναναστροφῆν, Geselligkeit,
f.

Sociable, adj. ὁποῦ ἀγαπᾷ τὴν
συναναστροφῆν, gesellig.

Social, ale, adj. ἐταιρικός, ὁποῦ
ἀνήκει εἰς ἐταιρίαν, συντρο-
φίαν, κοινωνικός, Gesell-
schafts-.

Société, f. συντροφία, εταιρεία,
συναναστροφῆ, Gesellschaft (in
jedem Sinne), f.

Socle, m. πλίνθος, βάσις τινὸς
κτιρίου, στέλων κτλ. ὑπο-
πόδιον, Unterlag (einer Säule
κ.), m.

Socune, m. σαρδάλι (ἐξ ὁμοῦ
τῶν καλοῦνται), Solichuh
(der Mönche); σαρδάλι τῶν
κοιμητῶν εἰς τὸ θέατρον πα-
ρὰ παλαιούς, niedriger Schuh,
den die Schauspieler in Lust-
spielen bey den Alten trugen.

Sodomie, f. sodomitia, παιδε-
ραστία, Sodomitien, Ana-
denischänderen, f.

Sodomite, m. σοδομίτης, παι-
δεραστής, Sodomit, Anaben-
schänder, m.

Sœur, f. ἀδελφή, Schwester, f.

Sofa, m. σοφάς, Sofa, m. et n.

Soffite, f. δόλος, ταβάνι (στο-
λισμένον με χαραγματίας
κτλ.), Holzerdecke, f.

Soi, m. pron. εαυτοῦ, τὸν εαυ-
τόν του, της, τους κτλ., sich;
soi-même, τὸν εαυτόν του
κτλ. τὸν ἑαυτόν, sich selbst; de
soi-même, ἀφ' εαυτοῦ του,
von sich selbst.

Soi-disant, (jur.) ἐπαγγελί-
μενος, (ψευδής) λεγόμενος,
sogenannt, angeblich.

Soie, f. μετάξι, Seide, f.; τρι-
γα, γουρουνότριχα, Worste,
Schweinsborste, f.; μεγάλας
τρίχες τινῶν ὧων, langre
haare n. mancher Thiere; ἡ
μέτη τοῦ μαχαίριου, ἡ σπα-
θίου κτλ. ὁποῦ ἐμβαίνει εἰς
τὸ μαχαίρι, Angel f. am Mes-
ser, am Degen κ.

Soierie, f. τὰ μεταξωτά, Seid-
enwaare, f.; κατὰκενή, ἡ
καὶ τόπος ὅπου κατασκευά-
ζονται τὰ μεταξωτά, Seiden-
manufaktur, f.

Soif, f. (τὸ παρὰ) δίψα, Durst,
m. (prop. et fig.)

Soigner, v. a. et n. ἡγυαίνω-
μαι, ἐπιμελεῖσθαι, φρονεῖν,
besorgen (etwas), sorgen (für
etwas); περιποιεῖσθαι, δει-
λέω ἐπιμελῶς τινα, τοῦ προ-
βλεῖν τὰ ἀνέγκαια, warten,
pflegen.

Soignusement, adv. ἐπιμελῶς,
[sorgfältig, mit Sorgfalt.

Soigneux, euse, adj. ἐπιμελής,
προσεκτικός, [sorgfältig, sorg-
sam.

Soin, m. φροντίς, μελέτη, Sor-
ge, f.; ἐπιμέλεια, φρονή-
σις, f.; prendre soin
de q. c. ἔχει φροντίδα, φρο-
νίστω δι' ἑνα πρόημα, Sorge
tragen, sorgen für eine Sache;
rendre des soins à q. c. αὐτῷ
ἐπισκεπτομαι τινά (πὰρ τὸν
ἀποδείξω τὸ σῶμα μου), et-
nem oft seine Aufwartung ma-
chen.

Soir, m. τὸ ἑσπέρια, τὸ βράδυ,
Abend, m.

Soirée, f. βραδύα, Abend, m.
Abendstett, f.

Soit, ἔστω, ἔς εἶναι, εἰς sen, et
mag sein.

Soixantaine, f. (soixantaine)
ἑξήντα, Anzahl f. von sechs-
zig, Schock, n.

Soixante, m. (soixantaine)
ἑξήντα, Anzahl f. von sechs-
zig, Schock, n.

Soixante, m. (soixantaine)
ἑξήντα, Anzahl f. von sechs-
zig, Schock, n.

Soixante, m. (soixantaine)
ἑξήντα, Anzahl f. von sechs-
zig, Schock, n.

Soixante, m. (soixantaine)
ἑξήντα, Anzahl f. von sechs-
zig, Schock, n.

Soixante, m. (soixantaine)
ἑξήντα, Anzahl f. von sechs-
zig, Schock, n.

Soixante, m. (soixantaine)
ἑξήντα, Anzahl f. von sechs-
zig, Schock, n.

Soixante, m. (soixantaine)
ἑξήντα, Anzahl f. von sechs-
zig, Schock, n.

Soixante, m. (soixantaine)
ἑξήντα, Anzahl f. von sechs-
zig, Schock, n.

Soixante, m. (soixantaine)
ἑξήντα, Anzahl f. von sechs-
zig, Schock, n.

Soixante, m. (soixantaine)
ἑξήντα, Anzahl f. von sechs-
zig, Schock, n.

Soixante, m. (soixantaine)
ἑξήντα, Anzahl f. von sechs-
zig, Schock, n.

Soixante, m. (soixantaine)
ἑξήντα, Anzahl f. von sechs-
zig, Schock, n.

Soixante, m. (soixantaine)
ἑξήντα, Anzahl f. von sechs-
zig, Schock, n.

Soixante, m. (soixantaine)
ἑξήντα, Anzahl f. von sechs-
zig, Schock, n.

solann, m. στρίχνος, βομο-
ρίανον, Nachtschatten (Pflan-
ze), f.

solatu, ue, adj. (ἡλίου) τοῦ
ἡλίου τὸ πόδι εἶναι παρήμε-
νον, (von Pferden) an der
Hofschale vorlegt.

solature, f. βάρεμα τοῦ πο-
δὸς ἐνὸς ἡλίου, Verlesung
f. der Hofschale eines Pfer-
des.

solat, m. στρατιώτης, Soldat,
m.

solatesque, f. τὸ στρατιω-
τικόν, στρατιωτικόν, das Kriegs-
feld, die Soldaten, m. pl.

solde, f. μισθὸς τῶν στρατιω-
τῶν, Sold, m.; ἀποπληρω-
μα, ἔκδωκ ὅπου πληθύνει ἡ
ἐκδότης τις διὰ τὰς τριασθῆ-
ς λογαριασμοὺς του, Saldo
(einer Rechnung), m.

solier, v. a. ou compte —,
ἐκπληρῶ, ἀποπληρῶμαι, κλέω
τὸν λογαριασμόν (παραῖ-
σιον), πληρῶναι ἑαυτὸν ὅπου
ἐκπληρῶναι ἐκπληρῶναι, eine
Rechnung abschließen, salbiren.

solle, f. μέρος ἀγροῦ ὁποῦ κα-
θεῖ ἑστὸν χρόνον ἀφ' ὧν
ἀναμνησθῶν, Schlag m. von Lek-
ten (die jedes dritte Jahr brach-
ligen bleiben); ἡ παρούσα
αὐτὸ ἀλλόγον, Sohle f. am Pfer-
desfuß; κατὰ γλῶσσιν, Schwelle,
f.; γλῶσσα ψάρι, Sohlwais-
ung, Sohle (Art Plattfisch), f.

Solécisme, m. σολεϊσμός, ὁποῦ
κατὰ τὸν κανόνα τῆς
γλώσσας, Sprachfehler,
Sprachschöniger, m.

Soleil, m. ἡλίου, Sonne, f.; il
fait déjà grand —, εἶναι μέ-

solécisme, m. σολεϊσμός, ὁποῦ
κατὰ τὸν κανόνα τῆς
γλώσσας, Sprachfehler,
Sprachschöniger, m.

Soleil, m. ἡλίου, Sonne, f.; il
fait déjà grand —, εἶναι μέ-

Soleil, m. ἡλίου, Sonne, f.; il
fait déjà grand —, εἶναι μέ-

Soleil, m. ἡλίου, Sonne, f.; il
fait déjà grand —, εἶναι μέ-

Soleil, m. ἡλίου, Sonne, f.; il
fait déjà grand —, εἶναι μέ-

ρα μεσημέρι, εἰς ἡλίου, ἡλίου
ter Tag; soleil (fig.) ἡ χρυ-
σὴ δάκη με χρυσοῦς ἀκτίνας
εἰς τὴν ὁπότεν βάνουν τὴν
ὁπότεν ἀνάμεινα εἰς δύο χρυ-
σάλλα, Monstranz (in der
katholischen Kirche), f.

Solennel, elle, adj. (-ellement,
adv.) ἐορτασμός, feierlich, fest-
lich.

Solennisation, f. πανήγυρις,
ἐορτασμός, Feiertag, f.

Solennité, f. πανήγυρις, τὸ
ἐορτασμός, Feiertag, f.

Solier, v. a. πάλιν ἔχει τινά,
προσέχειν τὰ ὄνυμα τῶν
μουσικῶν τῶν, solistieren
(die Noten beim Singen nen-
nen).

Solidaire, adj. (jur.) ἀμοιβαίως
ὑποχρεωμένος εἰς πληρωμὴν
ἐνὸς χρόνου, wechselseitig zur
Bezahlung einer Schuld ver-
bunden; obligation —, ὁμο-
λογία περισσοτέρων χρεωσθε-
μένων, ὅτι θέλουν πληρῶσθαι
ἑνα χρόνος, εἰσι διὰ τὸν κα-
θένα, καὶ καθένας διὰ ὅλους,
solidarische Verleschung (daß
einer für alle, und alle für ei-
nen stehen wollen).

Solidairement, adv. (jur.) εἰς
τρόπον χρεωστικόν, εἰσι μι-
α, καὶ ἕνας διὰ ὅλους, alle
für einen und einer für alle
(verbindlich).

Solide, adj. (-dement, adv.)
στερεός, δυνατός, στασιμα-
τός, fest, stark, dauerhaft; ἡλ-
θινός, μὴ ψευτικός, echt, wahr;
ἀσφαλής, ὅπου ἔχει τις
πὰρ ἐκπαιδῆ, sicher, wo man
nicht Schaden leiden kann;

Solide, adj. (-dement, adv.)
στερεός, δυνατός, στασιμα-
τός, fest, stark, dauerhaft; ἡλ-
θινός, μὴ ψευτικός, echt, wahr;
ἀσφαλής, ὅπου ἔχει τις
πὰρ ἐκπαιδῆ, sicher, wo man
nicht Schaden leiden kann;

Solide, adj. (-dement, adv.)
στερεός, δυνατός, στασιμα-
τός, fest, stark, dauerhaft; ἡλ-
θινός, μὴ ψευτικός, echt, wahr;
ἀσφαλής, ὅπου ἔχει τις
πὰρ ἐκπαιδῆ, sicher, wo man
nicht Schaden leiden kann;

Solide, adj. (-dement, adv.)
στερεός, δυνατός, στασιμα-
τός, fest, stark, dauerhaft; ἡλ-
θινός, μὴ ψευτικός, echt, wahr;
ἀσφαλής, ὅπου ἔχει τις
πὰρ ἐκπαιδῆ, sicher, wo man
nicht Schaden leiden kann;

Solide, adj. (-dement, adv.)
στερεός, δυνατός, στασιμα-
τός, fest, stark, dauerhaft; ἡλ-
θινός, μὴ ψευτικός, echt, wahr;
ἀσφαλής, ὅπου ἔχει τις
πὰρ ἐκπαιδῆ, sicher, wo man
nicht Schaden leiden kann;

Solide, adj. (-dement, adv.)
στερεός, δυνατός, στασιμα-
τός, fest, stark, dauerhaft; ἡλ-
θινός, μὴ ψευτικός, echt, wahr;
ἀσφαλής, ὅπου ἔχει τις
πὰρ ἐκπαιδῆ, sicher, wo man
nicht Schaden leiden kann;

Solide, adj. (-dement, adv.)
στερεός, δυνατός, στασιμα-
τός, fest, stark, dauerhaft; ἡλ-
θινός, μὴ ψευτικός, echt, wahr;
ἀσφαλής, ὅπου ἔχει τις
πὰρ ἐκπαιδῆ, sicher, wo man
nicht Schaden leiden kann;

Solide, adj. (-dement, adv.)
στερεός, δυνατός, στασιμα-
τός, fest, stark, dauerhaft; ἡλ-
θινός, μὴ ψευτικός, echt, wahr;
ἀσφαλής, ὅπου ἔχει τις
πὰρ ἐκπαιδῆ, sicher, wo man
nicht Schaden leiden kann;

τιμημένος, καλός, ὁποῦ ὅλν
καταρτε ψευταίς, rechtschaf-
ten, redlich, der nicht schwin-
delt. s. m. αἰμα στερεόν, fe-
ster Körper, m.

Solidité, f. στερεότης, στερεό-
της, Festigkeit, Dauerhaf-
keit, f.; fig. τὸ ἡλθινόν, τὸ
μὴ ψευδές, ὁ τρόπος ὅπου τι-
μημένον ἐκδιδώκειν κτλ.,
Gründlichkeit, Rechtfchaffenheit
κ., Solidität, f.

Soliloque, m. μονολογία, Selbst-
gespräch, n.

Solipède, adj. μονώνυς (ὡς
τὸ ἀλλόγον, τὸ γαδοῦρι), μὲ
νύχι ἀκέραιον, (von Pferden)
einhufig.

Solitaire, adj. μοναχός, eins-
sam; ver —, τινά, εἶδος
σκόληκος ὁποῦ γίνεται εἰς τὰ
ἐντερα πολλὰ λεπτοῦ ἀλλά
πλεῖστος, Bandwurm, m. s. m.
ἐννοεῖται, ὁ ἐν ἐρημίᾳ ἡσ-
χάων, Einsiedler, m.; εἶδος
παιχνιδίου (ὁποῦ παίζει τις
μόνος του), Art Willkenspiel,
n.

Solitaire, m. μοναχός, eins-
sam; ver —, τινά, εἶδος
σκόληκος ὁποῦ γίνεται εἰς τὰ
ἐντερα πολλὰ λεπτοῦ ἀλλά
πλεῖστος, Bandwurm, m. s. m.
ἐννοεῖται, ὁ ἐν ἐρημίᾳ ἡσ-
χάων, Einsiedler, m.; εἶδος
παιχνιδίου (ὁποῦ παίζει τις
μόνος του), Art Willkenspiel,
n.

Solitaire, m. μοναχός, eins-
sam; ver —, τινά, εἶδος
σκόληκος ὁποῦ γίνεται εἰς τὰ
ἐντερα πολλὰ λεπτοῦ ἀλλά
πλεῖστος, Bandwurm, m. s. m.
ἐννοεῖται, ὁ ἐν ἐρημίᾳ ἡσ-
χάων, Einsiedler, m.; εἶδος
παιχνιδίου (ὁποῦ παίζει τις
μόνος του), Art Willkenspiel,
n.

Solitaire, m. μοναχός, eins-
sam; ver —, τινά, εἶδος
σκόληκος ὁποῦ γίνεται εἰς τὰ
ἐντερα πολλὰ λεπτοῦ ἀλλά
πλεῖστος, Bandwurm, m. s. m.
ἐννοεῖται, ὁ ἐν ἐρημίᾳ ἡσ-
χάων, Einsiedler, m.; εἶδος
παιχνιδίου (ὁποῦ παίζει τις
μόνος του), Art Willkenspiel,
n.

Solitaire, m. μοναχός, eins-
sam; ver —, τινά, εἶδος
σκόληκος ὁποῦ γίνεται εἰς τὰ
ἐντερα πολλὰ λεπτοῦ ἀλλά
πλεῖστος, Bandwurm, m. s. m.
ἐννοεῖται, ὁ ἐν ἐρημίᾳ ἡσ-
χάων, Einsiedler, m.; εἶδος
παιχνιδίου (ὁποῦ παίζει τις
μόνος του), Art Willkenspiel,
n.

Solitaire, m. μοναχός, eins-
sam; ver —, τινά, εἶδος
σκόληκος ὁποῦ γίνεται εἰς τὰ
ἐντερα πολλὰ λεπτοῦ ἀλλά
πλεῖστος, Bandwurm, m. s. m.
ἐννοεῖται, ὁ ἐν ἐρημίᾳ ἡσ-
χάων, Einsiedler, m.; εἶδος
παιχνιδίου (ὁποῦ παίζει τις
μόνος του), Art Willkenspiel,
n.

Solitaire, m. μοναχός, eins-
sam; ver —, τινά, εἶδος
σκόληκος ὁποῦ γίνεται εἰς τὰ
ἐντερα πολλὰ λεπτοῦ ἀλλά
πλεῖστος, Bandwurm, m. s. m.
ἐννοεῖται, ὁ ἐν ἐρημίᾳ ἡσ-
χάων, Einsiedler, m.; εἶδος
παιχνιδίου (ὁποῦ παίζει τις
μόνος του), Art Willkenspiel,
n.

Solitaire, m. μοναχός, eins-
sam; ver —, τινά, εἶδος
σκόληκος ὁποῦ γίνεται εἰς τὰ
ἐντερα πολλὰ λεπτοῦ ἀλλά
πλεῖστος, Bandwurm, m. s. m.
ἐννοεῖται, ὁ ἐν ἐρημίᾳ ἡσ-
χάων, Einsiedler, m.; εἶδος
παιχνιδίου (ὁποῦ παίζει τις
μόνος του), Art Willkenspiel,
n.

Solitaire, m. μοναχός, eins-
sam; ver —, τινά, εἶδος
σκόληκος ὁποῦ γίνεται εἰς τὰ
ἐντερα πολλὰ λεπτοῦ ἀλλά
πλεῖστος, Bandwurm, m. s. m.
ἐννοεῖται, ὁ ἐν ἐρημίᾳ ἡσ-
χάων, Einsiedler, m.; εἶδος
παιχνιδίου (ὁποῦ παίζει τις
μόνος του), Art Willkenspiel,
n.

Solitaire, m. μοναχός, eins-
sam; ver —, τινά, εἶδος
σκόληκος ὁποῦ γίνεται εἰς τὰ
ἐντερα πολλὰ λεπτοῦ ἀλλά
πλεῖστος, Bandwurm, m. s. m.
ἐννοεῖται, ὁ ἐν ἐρημίᾳ ἡσ-
χάων, Einsiedler, m.; εἶδος
παιχνιδίου (ὁποῦ παίζει τις
μόνος του), Art Willkenspiel,
n.

Solitaire, m. μοναχός, eins-
sam; ver —, τινά, εἶδος
σκόληκος ὁποῦ γίνεται εἰς τὰ
ἐντερα πολλὰ λεπτοῦ ἀλλά
πλεῖστος, Bandwurm, m. s. m.
ἐννοεῖται, ὁ ἐν ἐρημίᾳ ἡσ-
χάων, Einsiedler, m.; εἶδος
παιχνιδίου (ὁποῦ παίζει τις
μόνος του), Art Willkenspiel,
n.

κοιτην, Empfehlung *f.* einer Sache an den Richter.
Solliciter, *v. a.* παρακαλῶ, ἀναπέλω, anrufen; — *q.*, παρακαλῶ τινα με ἔσται, einem Anliegen (mit Bitten); — *q.*, προσποιεῖσθαι, ἀποδοῦναι μίαν υπόθεσιν, eine Sache betreiben; ζητῶ (ἐνα ἐπαγγελμα, μίαν χάριν ἀπὸ τῆν διακονοῦν κτλ.), um etwas anhalten, ansuchen; παρακαλῶ τοὺς κριτάς ἵνα ταχύνωσι, συσταίνω μίαν υπόθεσιν εἰς τοὺς κριτάς, eine Sache den Richtern (zur Beschleunigung) empfehlen.
Solliciteur, *m.* ἐπειστής, ἀναγκαστής κρίσεως, ὁποῦ ζητεῖ τι, der um etwas anhält, et was bittet.
Sollicitude, *f.* μέριμνα, φροντίς, Sorge, *f.*
Solo, *m.* (mus.) μέλος τι παρ' ἑνὸς μόνου τελεούμενον, Solo (in der Musik), *n.*
Solstice, *m.* τὸ ἡλιοστάσιον, τροπή, Sonnenwinde, *f.*
Solstitial, *ale.* adj. ἡλιοστασιακός, ὁποῦ ἀνήκει εἰς τὸ ἡλιοστάσιον, zur Sonnenwinde gehörig.
Soluble, *adj.* λυτός, ὁποῦ ἔμπορεῖ νὰ διαλυθῇ, auflösbar, auflöselich.
Solution, *f.* λύσις, Auflösung, *f.*; (jur.) λύσις, ἀπολύτρωσις, Lösung, Bezahlung, *f.*
Solvabilité, *f.* ἐκπληκτικότης εἰς τὸ νὰ πληρωθῇ, Zahlungsfähigkeit, *f.*
Solvable, *adj.* ὁποῦ ἔμπορεῖ νὰ πληρωθῇ, zahlungsfähig.
Sombre, *adj.* σκοτεινός, düster

φωτεινός, dunkel, düster; *fig.* σκοτεινός μετὰ γολυγός, finster, traurig, mörklich.
Sombrer, *v. n.* (mar.) ἀναποδογρῶμαι ἀπὸ τοῦ ἀνέμου, vom Winde umgeworfen werden.
Sommeaire, *adj.* συνοπτικός, κεφαλαιώδης, summarisch *s. m.* τὸ κεφάλαιον, σύντομος, Fuzzet Inhalt, *m.* Uebersicht, *f.*
Sommeairement, *adv.* κεφαλαιωδῶς, συνοπτικῶς, dem Hauptinhalt nach.
Sommission, *f.* (jur.) ἐκτέλεσις, ἡ νόμιμος δημοσίευσιν εἰς τινα νὰ κάμῃ τι, (gerichtliche) Aufforderung *f.* etwas zu thun, Mahnung, *f.*; πρόσκλησις εἰς τὸ κοιτηρίον, Ladung *f.* vor Gericht.
Sommission, *f.* (arithm.) συνομοσύνη, προσθήκη, das Summieren.
Somme, *f.* φορτίον (δὲ ἕνα ἄλυσον ἢ μουλάρ), Last, Tracht *f.* (für ein Pferd oder Mault (hier); ποσότης, (σοῦμα), Summe, *f.*; βίβλος συνομοτική, Rechnung, Fuzzet Begriff, *m.*
Somme, *m.* ἀποκάτωμα, Έγρος, Schlaf, *m.*
Sommeil, *m.* Έγρος, Schlaf, Schlummer, *m.*; ενάτημα, Schlafigkeit, *f.*; avoir —, ruhen, schlafig sein.
Sommeiller, *v. n.* κοιμαῖναι (με ἑλαφρόν Έγρον), schlummern; *fig.* ἀμελῶς ἐργάζομαι τι, etwas ἢ γίνεσθαι ἀμελῶς, schlafig, oder nachlässig werden.

Sommelier, *m.* — ière, *f. m.* κάλκας, — αργασα, Kellner, Bedienter, *m.*; — rin, *f.*
Sommellerie, *f.* τὸ ἐπάγγελμα τοῦ κάλκου, καὶ τὸ καλλίον τῆς οὐκ ἀ καλλίως ἔχοντά τὰ ἔν' αὐτὸν, Kellner, *f.*
Sommer, *v. a.* δημοσίως νομῶν εἰς τινα νὰ πράξῃ τι, ναί, ποιεῖ, gesetzlich einem zu etwas anhalten, auffordern, mahnen; — *q.* de sa parole, ἀπαραιτοῦ ἀπὸ τῆς φωνῆς τοῦ λόγου του, etiam auffordert sein Wort zu halten; — *un place*, δημοσίως εἰς τὸ ποθεῖν τινα νὰ παραδῶν, etiam stellen Platz zur Uebergabe aufordern; νομαίνω, συνάπτω τοὺς νόμους, summo, *m.*
Sommer, *m.* κορυφή (δένδρου βουνού), Gipfel, *m.*, Spitze, *f.* (τῆς κεφαλῆς), Schiel, *m.*
Sommier, *m.* φορτισφόρον ἡ Sommer, Kastrichter, *n.*; ὁποῦν δια φορτῶναι, *v.* φορτῶναι, Paderfer, *n.*; ὁποῦν μαῖος, Paderfer, *n.*; ὁποῦν μαῖος ἀπὸ τριζών, Maitre, *f.*; τὸ ἀντορεῖ εἰς τὸ ὁποῦν γινώσκω τῶν ὀργάνων συνάπτω τὸν ἔγρον, Bindlade *f.* der Druckerzungen, *m.*; τὸ μένος τοῦ κλάδου, εἰς τὸ ὁποῦν εἶναι ἐμπηγμένα καὶ χωρὶς ὁποῦν τερνιστῶν τῆς κλάδου, Bindelstock *m.* am Kladet; τὸ ἔδα ἀπὸ κοινοῦ τὸ πρὸς κατῆρον τῆς τοπογραφίας, Quertafel *m.* pl. der Buchdruckerstesse; κορυφῶν μεγάλων κατῆρων τῶν πρὸς

κατῆρων, Hauptbuch *n.* der Kaufleute.
Sommité, *f.* (botan.) κορυφή τοῦ ἀκροῦ μέρους τῶν φυλῶν, äußerste Spitze *f.* der Blätter (an Pflanzen); κορυφή βουνού, Bergspitze, *f.*
Sonnambule, *m. f.* υπνοβάτης (ἐκείνος) ἐκείνη ὁποῦ κοιμᾶται εἰς τὸν ἕγρον, Nachtwandler, *m.*; — rin, *f.*
Sonnambulisme, *m.* υπνοβασία (ἐκείνος) ἐκείνων ὁποῦ κοιμᾶται εἰς τὸν ἕγρον, das Nachtwandeln.
Sommière, *adj.* δανωτικός, (schlafmachend), *s. m.* υπνωτικὸν ἡμικόν, Schlafmittel, *n.*
Sompluaire, *adj.* les lois sompluaires, νόμοι κατὰ τῆς δανωτικῆς, κατὰ τῆς πολιτείας, Aufwandsgesetz, *n.* pl.
Somptueux, *euse*, *adj.* (eusement, *adv.*) πολυτελής, διαπρὸς, prächtig, kostbar.
Somptuosité, *f.* πολυτελέα, Pracht, *f.* Prachtaufwand, *m.*
Son, *sa*, *pron.* pl. ses, ἑξῆς τοῦ καὶ ἑξῆς τῆς ἑξῆς του, — τῆς, ἑξῆς του, — τῆς κτλ., *son*, *line*, *sein*, *pl.* seine, *thr*, *thre*, *pl.* ihre; le père et son fils, ὁ πατήρ καὶ ὁ υἱός του, der Vater und sein Sohn; la mère et son fils, ἡ μητέρα καὶ ὁ υἱός τῆς, die Mutter und ihr Sohn; le père et sa fille, ὁ πατήρ καὶ ἡ θυγατέρα του, der Vater und seine Tochter; la mère et sa fille, ἡ μητέρα καὶ ἡ θυγατέρα τῆς, die Mutter und ihre Tochter.
Son, *m.* πνεῦμα, Flöte, *f.*, Pfeifen

pl.: ἡχος, τόνος, Schall, Laut, Ton, *m.*
Sonate, *f.* (mus.) εἶδος μουσικῶν ποιημάτων, Sonate, *f.*
Sonde, *f.* (mar.) μελέβη διὰ μέτρησιν τοῦ βάθους τῆς θαλάσσης, Seinfle, *n.*; (chir.) καθήτης, τῶν χειρουργῶν, τὸν ὁποῖον βάνουν εἰς τὴν πληγὴν, Sucher (Sonde, *f.*) m. der Wundärzte.
Sonder, *v. a.* σταθμίζω, μετρῶ τὸ βάθος τῆς θαλάσσης μετὰ τὸ μελέβη, mit dem Seinfle messen, das Seinfle auswerfen; (chir.) βάνω τὸν καθήτην εἰς τὴν πληγὴν, eine Wunde mit der Sonde untersuchen; *fig.* ἐξετάζω, ἐκρίνω, ἐξετάζω, ausforschen, erforschen.
Sondeur, *m.* σταθμίζων, σταθμιστής, der das Seinfle auswirft; *fig.* ἐξεταστής, Untersucher, Erforscher, *m.*
Songe, *m.* ἐνέανον, Έγρον, Traum, *m.*
Songe-craux, *m.* fam. ἄνθρωπος ὁποῦ γαίνεται ἡσυχός, ἀλλὰ κρυφῶς μελετᾷ κακίαν, κρυφὸς πανούργος, Träumer, Trübsünder, *m.*
Songe-malice, *m.* et *f.* fam. χαρσκακος, Schadenfroh, *m.*
Songer, *v. n.* ὀνειροδοῦναι, träumen; — *q.*, στοχάζομαι δι' ἕνα πρῆγμα, στοχάζομαι νὰ κάμω τι, an oder auf et was denken.
Songeur, *m.* ἐκείνος ὁποῦ ὀνειροδοῖται, Träumer, *m.*
Sonica, *adv.* εἰς τὸ πνεῦμα τῆς μουσικῆς, ὡς ἐκείνη

τὸ χροῖται ἢ εἰς κέρας, ἡ χαίρων κατὰ τὸν ἡμῶν κατὰ τὸν ἡμῶν, im Bassettspiele, die Karte, die zum Gewinn oder Verluste gerade zur rechten Zeit kommt; fam. σωτὰ εἰς τὸν ἡμῶν κατὰ τὸν ἡμῶν, gerade zur rechten Zeit.
Sonnaille, *f.* κονδοῦνι ὁποῦ χειροῦν εἰς τὸν λαμῶν τῶν ὤμων, Vielschelle, *f.*
Sonnailleur, *v. a.* fam. στεγνοτραβῶ ταῖς καμπάναις, desständig läuten (vielleicht).
Sonnant, *ante*, *adj.* ἡχών, schellend, tönend, klingend; horloge sonnante, ὁρολόγιον ὁποῦ κινεῖται ταῖς ὥραις, Schlaguhr, *f.*; espèces sonnantes, νομίσματα χρυσῶ καὶ ἀργυρῶ, klingende Münze, *f.*; à l'heure sonnante, εὐδὺς ὁποῦ εὐδὺς ὡρῆς, mit dem Gloden schlage; à six heures sonnantes, εὐδὺς ὁποῦ ἡσυχός ἢ ἔξη, mit dem Schläge sechs.
Sonner, *v. n.* ἡχῶ, ἔβγάζω, ἀνεδίδω ἡχόν, lauten, schallen, klingen, tönen; deux heures, trois heures etc. sonnent, sont sonnées, κινεῖται (βγαίνει) ἢ δύο, ἢ τρεῖς κτλ., ἐκείνησιν (ἐκείνων) ἢ δύο, ἢ τρεῖς κτλ., es schlägt zwei, drei etc., es hat zwei, drei etc. geschlagen, *v. a.* σημαίνω, τραβῶ τὴν καμπάνη, läuten; κονδοῦναι, τραβῶ τὸ κονδοῦνι, klingen; — du cor, de la trompette, λαλῶ τὸ κέρας, τὴν σάλπιγγα (τρομπέτην), das Horn, die Trompete blasen.
Sonnerie, *f.* σημαία, κονδοῦνισμα πολλῶν καμπάνων,

Squammeux, euse, adj. ὀπὺ
χει λεπία, schuppig.
Squelette, m. σκελετόν, Gerip-
pe, Skelet, n.
Squiance, v. esquiance.
Squaine, f. ὄστρα τις ἀνέλεμος
διὰ τὸν ὕδρωπα, Echinavurzel,
f.
Squirre, m. σκίρρος, harte Ge-
schwulst, f.
Squirreux, ense, adj. σκίρρ-
ος, verhärtet, hart (von Ge-
schwulst).
Stabilité, f. στερεότης, ste-
reotes, Festigkeit, Dauerhaftig-
keit, f.
Stable, adj. σταθερός, στάσι-
μος, fest, dauerhaft, fig. στα-
θερός, ἀτάρακτος, beständig.
Stade, m. στάδιον, Dienbahn,
f.
Stage, m. ἐπιμονή, στάσιμον,
Aufenthalt (an einem Orte), m.
Staguant, ante, adj. ἀσάλευ-
τος, ἀκίνητος, stehend, stehend.
Stagnation, f. στάσιματων
ὑγρῶν, Stodung (von Flüssig-
keiten), f.
Stalactite, f. σταλακτίτης λίθος,
Trappstein, Stinter, m.
Stalagmite, f. λίθος σταλακτι-
τῶν λίθων, Stargstein, m.
Stalle, m. στάσις, Kirchenstuhl,
m.
Stance, f. στροφή, als ποιήμα-
τα, Strophe, Stange, f.
Stangue, f. (blas.) ὁ κορμός,
τὸ σῶμα τῆς ἀγκυρας, Ankere-
stange, f.
Etanée, adj. βεβαιωμένος, στε-
ροποιημένος (εἰς ὠρηγίαν-
τα), ἀνακλιν, gezwungen (in
Gedanken).

Stephisagre, f. σταφίς ἀγρία,
φύτον, Rauschraut, Rausch-
pfeife, m.
Staphylome, m. σταφύλιον,
πένος τοῦ ὀφθαλμοῦ, Bot-
schall m. des Augenschnitts.
Staroste, m. σταροστής τῆς Α-
λίας, polnischer Starost, m.
Starostie, f. σταροστία, duri-
στία ἐν Αλγίᾳ, polnische Sta-
roster, f.
Stase, f. (méd.) στάσις (τῶν
ὑγρῶν τοῦ σώματος), Still-
stand m. der Säfte.
Station, f. στάσις (εἰς ἕνα τό-
πον), Stillstand m. (an einem
Orte); faire ses stations, πρὸς
ἐπισκεψὴν τις τὰς διακομι-
νῶν ἐκκλησίας διὰ τὰ ἀπο-
κρίσιν τὴν ἀντιγόρην, die
dazu angewiesenen Kirchen bei-
suchen, um Ablass zu erhalten.
Stationnaire, adj. (astron.) (εἰς
τοὺς πλανήτας) ἀκίνητος (ἢ
ἀκίνητος εἰς τὸ αὐτὸ μέρος
τοῦ οὐρανοῦ), (von Planeten)
Stillstehend.
Stationnaire, adj. f. église —,
ἐκκλησία εἰς τὴν ὁποίαν γί-
νονται στάσεις καὶ λειτουργίαι
ἐν καιρὸν τοῦ ὁρισμένου, Kir-
che f., worin an Festtagen
die Befehle ihrer Stationen
machen.
Statique, f. στατική ἐπιστήμη,
Statik, f.
Statistique, f. γνώσις γενική
καὶ εἰδική τῶν διαφορῶν ἐπι-
χορηγιῶν, πολιτικῶν πλ.,
Statistik, f.
Statuare, m. ἀγαλματοποιός,
Bildhauer, m.
Statue, f. ἀγαλμα, Bildsäule, f.

Statuer, v. a. διορίζει, ψηφίζει,
ἀποφασίζει, stellt (setzen, an-
ordnen).
Statute, f. μέγας, τὸ πρὸς
Rechtsgründe, Statut, f.
Statut, m. ἀπαρά, νόμος, ἔ-
θος, Gesetz, n., Statut, f.
Stéatite, f. steatites (Lith.)
Speckstein, m.
Stéatocèle, m. στεατοκήλη (σπλ-
ῆντις τῆς ἀσκαρίας ἐν
δοχιδίῳ), Fettschwell (des
Geschwulst des Hoden), m.
Stéatome, m. στεατομα, Speck-
geschwulst, f.
Stéganographie, f. ἀνυπό-
γραφή, Geheimchiffre, f.
Stéganographie, adj. ἀνυπό-
γραφικός, zur Geheimchiffre
bezüglich, f.
Sténographie, f. στενογραφία, μι-
νυγραφία, Geschwindchiffre,
Lunf (mit Zeichen und Abkür-
zungen).
Sténographien, -graphies, f.
στενογραφίαι, μινογραφίαι,
Geschwindchiffren, m.
Stère, m. v. mètre.
Stéréographie, f. στερογραφία,
Stereographie, f.
Stéréométrie, f. στερομετρία,
Stereometrie (Körpermessung),
f.
Stéréotypage, -typie, m.
προτύπος, τύπος στεροτυπῶν,
das Stereotypen.
Stéréotype, adj. στεροτυπῶν,
stereotypisch.
Stéréotype, m. ὁ στεροτυπῶν,
die Stereotypen, m. pl.

Stéréotyper, v. a. στεροτυπῶν,
stereotypieren.
Stérile, adj. στειρός, ἀκαρπός,
ἄγονος, unfruchtbar.
Stérilité, f. ἀκαρπία, ἀγονία,
Unfruchtbarkeit, f.
Stérutatoire, adj. πτερυμιστικός,
ὁποῦ παρακινεῖ τὸ πτερυγισμα,
Niesen erregend, s. m. τὸ πτε-
ρυγιστικόν, Niesepulver, n.
Sternum, m. στέρνον, στήθ-
ιον, Brustbein, n.
Stibie, ée, adj. (ιστιρικός) ὁποῦ
ἐστὶ σίβημι, aus Spießglanz
(Spießglanz) gezogen, tartre-
é, tartreus, steinartiges (istiri-
κόν ὁποῦ ποτὶν ἐξέρχεται),
Bredweinstein, m.
Stigmates, m. pl. αἰγύματα τοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ, Nagelmaale
n. pl. Christi; αἰγύματα, ση-
μεῖα ὁποῦ ἀπομνησκούν ἀπὸ
πληγῆν, Wundmaale, Narben,
f. pl.
Stigmatise, ée, adj. στυγμα-
τικός, mit Narben bezeichnet.
Stigmatiser, v. a. στυγματίζω,
brandmarken.
Stil de grain, m. χώμα τι ζέ-
νον, Schuttgras, n.
Stipendaire, adj. μισθωτός,
am Sold dienend.
Stipendier, v. a. μισθώνω (στρα-
τιώτας), besolden (Soldaten).
Stipulant, ante, adj. (jur.)
διαπραγματῶν, der sich etwas aus-
bedingt.
Stipulation, f. (jur.) διαπραγή,
Bedingung, Abereinskunft, f.;
ἐπὶ ὁποίᾳ καὶ καμῶν τι τι, An-
gebot, f.
Stipuler, v. a. (jur.) διαπραγεῖν,
παταῖ, κύμνω συμφωνίαν,
sich (dat.) etwas ausbedingen,
über etwas eins werden; ὁπο-
σῶμαι διὰ τῆς διαπραγῆς,
angeben.

Stoicien, m. ὁ στοικός φιλόσο-
φος, Stoiker, m.
Stoicisme, m. σταθερότης στοί-
κων, Stoicismus, m.
Stoïque, adj. ὁποῦ μετέχει ἀπὸ
τῆς σταθερότητας καὶ ἀνυσθη-
σίων τῶν στοίκων, stöisch.
Stokische, m. ὁστάκος, σταθε-
ρότητα, πιστωμένος, Stod-
fisch, m.
Stomacal, ale, adj. στομαχι-
κός, ὁποῦ ἐνδυναμῶν τὸ
στομάχι, magensstärkend.
Stomachique, adj. στομαχικός,
Magen- s. m. ιστιρικός στο-
μαχικός, Magenmittel, n.
Storax, m. στύραξ, στούραξ, εἰ-
δος ὀσμώδους ἐύωδου, Storax, m.
Store, m. παραπέρασμα, ἡ μπε-
δές (τοῦ ἐμασίον), Kollvor-
hang, m.
Strabisme, m. (méd.) στρα-
βισμός, παρόξενος, στρα-
βότης τῶν ὀφθαλμῶν, das
Schielen.
Stramonium, m. φυτόν τι φαρ-
μακικόν, Stiefmutter, m.
Strangulation, f. ἄσχος, πνι-
σμός, Zusammenschiebung, Stif-
fung, f.
Strangurie, f. στραγγυρία,
Harnwinde, Harnstrenge, f.
Strapasser, v. a. κατασπαστῶν
τινὰ (ἀπὸ ἐνλαίας κτλ.), einen
übel zurichten (mit Schlägen
κτλ.); fig. κατασπαστῶν βίαι-
τά, ἐκείνους, in den Elst, nach-
lässig hinmahlen.
Strapassonner, v. a. κατασπασ-
τῶν, κύμνω συμφωνίαν,

χονδρικά, ἀτέχνως, schlecht,
unrichtig zeichnen.
Strapontin, m. σκαπανίκι εἰς τὸ
ἐμπροσθεν τοῦ ἀμαξίου, Flei-
ner Stih m. vorn in einer Kut-
sche. (mar.) v. hamac.
Stras, m. σῆμα τι ὁμοίον μὲ
τὸ διαμάντι, nachgemachter
Diamant, m.
Strasse, f. ποδοδία τοῦ μετα-
ξοῦ, Wirtschaft, f.
Stratagème, m. στρατήγημα,
Kriegskunst, f.; παρούρημα,
List, f.
Stratification, f. (chim.) στρω-
σμοδιαφορῶν εἰδῶν, Schich-
tung, f.
Stratifier, v. a. (chim.) στρώνω
διαφορὰ εἰδῶν εἰς ἕνα ἀγγεῖον,
schichten, schichtenweise legen.
Stribord, m. (mar.) τὸ δεξιόν
πλάγιον τοῦ πλοῦν (πλευρῶ-
τας πρὸς τὴν πῦρρον), Sten-
erbord, m.
Strict, iete, adj. ἀκριβής, ἐξη-
κριβωμένος, σφοδρός, ἀσθη-
ρῶς, genau, scharf, streng.
Strictement, adv. ἀκριβῶς, πολ-
λὰ ἐξηκριβωμένος, ganz genau,
aufs Genueste.
Stries, f. pl. χαραγμάτα (εἰς
στόλους κτλ.), Streifen, Reis-
sen m. pl. (an Säulen κτλ.).
Strié, ée, adj. στόλος μὲ χα-
ραγμὰτα καὶ αὐλάκια, ge-
streift, gerieft.
Strongle, m. εἶδος ἀκώληκος
τῶν ἐντέρων, Leptia, Spul-
wurm, m.
Strophe, f. στροφή (ποιητ.),
Strophe (in Gedichten), f.
Structure, f. κατασκευή, Bau,
m.; Quart, f.

Stryge, v. Vampire.
Stuc, m. (ἀσβεστός) ἀσκατω-
 μένος ἀπὸ ἁπλοῦν μάρμαρον
 συντεταγμένον, Stuk (Wirt-
 tel and Kalk und sein gerieben
 nem weissen Marmor).
Stucateur, m. ὁποιθ δουλιεύει
 με γύψον ἢ με stuc), Stus-
 taturarbeiter, m.
Studieux, ense, adj. (-ense-
 ment, ade.) φιλομαθής, fleis-
 sig im Studiren.
Stupéfactive, adj. μουδιαστικός,
 betäubend.
Stupéfaction, f. μουδιασμα
 (ένος μέλους). Betäubung, f.;
 Ekpléxis, Erstaunen, n.
Stupéfait, vite, adj. έκστατι-
 κός, έκτεπληγμένος, erstaunt,
 bestürzt.
Stupéfier, v. a. έκπλῃσσω, betäu-
 den; έκπλήττω, in Erstaunen
 versen.
Stupent, f. (méd.) νάρκωσις,
 μουδιασμα, αναισθησία, Bez-
 täubung, Erstarrung, f.
Stupide, adj. (-dement, adv.)
 βάρυνος; μωρός (έχμαίης),
 dumm.
Stupidité, f. βεργίτης νοός, μω-
 ρία, Dummheit, f.
Style, m. στέλος; γραφεῖον
 (τῶν ἀρχαίων), Stifil (wo-
 mit die Alten schreiben); fig.
 lyros, Stel, m., Schreibart,
 f.; vieux —, nouven —,
 τὸ παλαιόν, καὶ νέον έτος, ἡ
 ἡμέρα τοῦ μηνός κατά τὸ πα-
 λαιόν, κατὰ τὸ νέον καλενδά-
 ριον, alter Stel, neutre Styl
 (des Kalenders).
Stylot, m. μεγαλὴ με τρίγωνον
 μέτρη, dreieckiger Dolch, m.

Styler, v. a. συνειδῶ, ἰσθῶ,
 über, abstrichen.
Stylobate, m. v. piédestal.
Styptique, adj. συστακός, ὁπῶθ
 σταματᾷ τὸ αἷμα, zusammen-
 gleichend, blutstillend.
Styrax, v. storax.
Su, ne, part. v. savoir.
Suave, m. εἶδος ἔκμωτον, Aehl-
 ambos, m.; (anar.) έξοδα διὰ
 τὸ ἔξωθεν, όταν πλείων
 ένα καρτέρι, Kosten f. pl. für
 das Unschlitt, wenn ein Schiff
 bestreichen wird.
Suaire, m. σινδῶν, κάβανον,
 Schweisftuch, Grabtuch, n.;
 σουδαρίον (τοῦ Χριστοῦ),
 Schweisftuch Christi.
Suave, ante, adj. ἰδρώων,
 ἰδρωμένος, schwitzend, schwel-
 fig.
Suave, adj. ἡδὺς, νόστιμος,
 εὐοδῆς, lieblich, angenehm,
 wohlriechend.
Suavité, f. ἡδύτης, νοστιμότης,
 Lieblichkeit, Annehmlichkeit, f.
Subalterne, adj. υποτακτικός,
 ὑποκείμενος, untergeordnet.
 s. m. ὁ κατώτερος εἰς ένα ἐπί-
 γελμιον (ὅσον γραφεῖς εἰς κρι-
 τήριον, κατωτέρος οὐφ' ἐπὶ κεί-
 κτλ.), Subaltern, m.
Subdélégation, f. ἐντολή τινος
 πρὸς τὴν υποτακτικὴν του,
 ἡ ἐνεργήσῃ ἀπὸ αὐτοῦ, Aus-
 Stellung f. eines Unterabgeord-
 neten.
Subdélégué, ée, part. v. sub-
 déléguer. s. m. ὁ ἐπίτροπος
 (ὅπου έλαβε τὴν ἐπιτροπήν
 του ἀπὸ ἄλλου ἐπιτροπῆν),
 der Unterabgeordnete, Unterbe-
 vollmächtigte.

Subdéléguer, v. a. ἐντέλλω
 τινι ἐπιτροπήν (εἰς τὸν τόπον
 μου), ich bestelle einen Unter-
 bevollmächtigten, Unterabge-
 ordneten an meiner Stelle.
Subaliviser, v. a. ἐνδομαρῶ, ὡς
 was getheilt wird (in zwei
 theile) abtheilen.
Subdivision, f. ὑποδιαιρέσις,
 Unterabtheilung, f.
Subhabitation, f. δημομαρῶσις
 (κατὰ προσταγὴν κοινῆς),
 gerichtliche Vertheilung, f.
Subhaster, v. a. πῶλεθ δεμά-
 ατος (κατὰ προσταγὴν κο-
 ἴνην), gerichtl. vertheilt.
Subir, v. a. — In peine, ἐπι-
 κεμα, ἐπατάσσω με τὸν
 τιμωρῶν, ἐπατάσσω τὴν τι-
 μωρίαν, sich der Strafe un-
 terwerfen, die Strafe ausstehen.
Subit, ite, adj. αἰφνιδίος, plötz-
 lich.
Subitement, adv. αἰφνίως,
 plötzlich, auf einmal.
Subjunctif, m. (gramm.) ἔργα-
 σις ὑποτακτικῆς, Subjunctiv,
 Coniunctio (in der Sprachleh-
 re), m.
Subjuguer, v. a. καθυποτάττω,
 ὑποτάσσω, unterwerfen, un-
 terjochen.
Sublimation, f. (chim.) αἰώρη-
 σις, Sublimation, f., das Sub-
 limiren.
Sublimatoire, m. (chim.) ἡ-
 γετον διὰ τὸ αἰώρημα πρὸς
 (εἰς τὸ ὅποιον ἀνέλκειται)
 λεπτὰ μόρια ὁποῦ ἐκτρίβον-
 ται ἀπὸ ἑνὸς σώμα εἰς τὸ
 πικρόν), Sublimirgefäß, n.
Sublime, adj. (-meant, adv.)
 ὑψηλός, έξοχος, erhaben, groß-
 artig.

Suborneur
 hoch. s. m. τὸ ὑψηλόν (εἰς τὸ
 ὑψος), das Erhabene.
Sublime, m. ὑδραργυρὸς αἰωρη-
 θῆς, σουλιμάς, Sublimat,
 sublimirtes Quecksilber, n.
Sublimier, v. a. (chim.) αἰώρω,
 ἐκτρίβω τὰ λεπτὰ μόρια τι-
 νος σώματος διὰ τοῦ πυρός
 εἰς ἕν τι γυγείον, sublimiren.
Sublimite, f. ὑψηλότης, τὸ ὑψη-
 λόν (εἰς τὸ ὑψος, εἰς τὸ νο-
 ῆμα, εἰς τὴν ψυχὴν), Erha-
 benheit, f.
Sublunaire, adj. ὁ ὑπὸ σελήνην,
 unter dem Monde befindlich.
Submerger, v. a. κατεποντίζω,
 unter Wasser setzen, über-
 schwemmen.
Submersion, f. καταποντισμός,
 Uberschwemmung, f.
Subordination, f. ὑποταγή, ὑπα-
 κοή (τοῦ καθενὸς εἰς τὸν
 ἄνωτερόν του), Unterordnung,
 Subordination, f.
Subordinement, subordinné-
ment, adv. ἐν ὑποτάξει, με-
 τὰ τὸν ὑποταγῆς, untergeord-
 neter Weise.
Subordonner, v. a. ὑποτάσσω
 εἰς ὑτάξιν, unterordnen.
Suborateur, m. ἀπειτῶν τοὺς
 μάρτυρας, ὁποῦ παρασταίει
 ψευδομάρτυρας, Anstifter m.
 falscher Zeugen.
Subornation, f. ἐκπλάνησις,
 ἀπάτη με δόλον, Verführung
 f. zum Bösen.
Suborner, f. ἀπειρῶ, verleiten,
 verführen; — des témoins,
 ἄνθρωπος ψευδομάρτυρας, falsche
 Zeugen anstellen.
Suborneur, m. — euse, f. ἐκεί-
 νος, ἐκπλάνη ὁποῦ ἐκπλάνη,

Subroger
 Verführer, Anstifter, m.; — rin,
 f.
Subrecargue, m. ἐπίτροπος εἰς
 ἀγοράν καὶ πούλησιν διὰ λο-
 γιστίας ὁποῦ μίας συντροφίας
 τὸν ἴδιον, Factor m. einer
 indischen Handlung.
Subrecot, m. τὸ περίπλεον τοῦ
 ἐράνου, (δηλαδὴ ἐκεῖνο ὁποῦ
 έχει πλεονάζουσα καθένας εἰς
 μίαν συντροφίαν περισσότε-
 ρον παρὰ τὸ διορισθέν), Nach-
 schesse, f.; fig. ὑπερπλεον
 τῶν προτέρων ζητημάτων,
 unerwartete Nachforderung, f.
Subreption, adj. κλοπιῆς,
 ἐκεῖνο ὁποῦ ἀπολαμβάνει τις
 με ἀπάτην, ἀνεκέρων λόγια
 ψευδῆ, erschlichen.
Subrepticement, adv. κλέπτι-
 κα, δὲ ἀπάτης, με ψευτιάν,
 durch Erbschleichung.
Subreption, f. ἀπάτη, ψευδῆ
 λόγια διὰ τὰ ἀπολαύσω προ-
 νομιον, ἢ χάριν, Erbschleichung,
 f.
Subrogation, f. (jur.) ἀντικα-
 τίστασις (τινὸς εἰς τὸν τόπον
 ἢ εἰς τὰ δίκαια ἑνὸς ἄλλου),
 Ersetzung, oder Eintretung f.
 in die Stelle, oder in die Rechte
 eines andern.
Subrogé, ée, part. v. subroger,
 tuteur —, συνεπίτροπος (ἐκεῖ-
 νος ὁποῦ διορίζεται ἀπὸ τοῦ
 συγγενεῖς καὶ ἀπὸ τὸ κοινῆ-
 ῶν ἑνὰ φροντίξῃ μήπως ὁ
 ἐπίτροπος τινὸς ἀνέλκειν θέ-
 λη τὰ ζημιώσῃ τὸν ἀνέλικον),
 Nebenmund, Nebenvormund,
 m.
Subroger, v. a. (jur.) ἀντικα-
 θήσῃ, ἀντικατασταίνω, βί-

Substanciel
 νο εἰς τόπον καὶ εἰς τὰ δίκαια
 ἑνὸς ἄλλου, in eines andern
 Stelle und Rechte einsetzen.
Subséquent, adv. (jur.)
 μετὰ ταῦτα, ἔπειτα, nachher,
 hierauf.
Subséquent, eute, adj. ἐπύ-
 μενος, ἀκόλουθος, folgend,
 nachfolgend.
Subside, m. βοήθεια τοῦ λαοῦ
 (δόσιμον ἐκούσιον) εἰς τὰς
 χρείας τοῦ βασιλείου, Hülf-
 steuer, f.; βοήθεια χρημάτων
 ἡγεμόνος πρὸς τὸν σύμμα-
 χόν του, Hülfsgelder, n. pl.,
 Subsidien, f. pl.
Subsidiaire, adj. (jur.) βοηθη-
 τικός, Hülfst-.
Subsidiairement, adv. (jur.) εἰς
 βοήθειαν, εἰς περισσοτέραν
 βεβαίωσιν, behülflich, zumeh-
 rerer Versicherung.
Subsistance, f. ζωτροφία, τρά-
 πος με τὸ ὅποιον ἐργάζετι τις
 τὸ ψωμὶ του, Unterhalt, m.;
 δόσιμον τι διὰ τὴν ζωτρο-
 φίαν τῶν στρατευμάτων, Sol-
 datengeld, n., Servilgelder, f.
 pl.
Subsister, v. a. ὑπάρχω, besteh-
 en, Bestand haben; ζωτρο-
 φέμαι, κερδαίνω τὸ ψωμὶ
 μου, sich erhalten, seinen Un-
 terhalt erwerben, sich nähren.
Sustance, f. οὐσία, Wesen, n.,
 Substanz, f.; θρησκευτὶ δό-
 γημα, nährende Kraft, f.;
 περί οὐσία, ὑπάρχοντα, Bes-
 tänden, n.; eu — adv. ἐν-
 συστῳίᾳ, in der Nahrung.
Substanciel, elle, adj. (-elle-
 ment, adv.) οὐσιώδης, we-

sehtlich; θεατικός, wahrhaft, kräftig.

Substantif, m. adj. et s. m. οὐσιαστικόν (ὄνομα), Hauptwort, n.

Substantivement, adv. οὐσιαστικῶς, als Hauptwort (substantive).

Substituer, v. a. ἀντικαθίστημι, βάζω ένα πράγμα εις τον άλλον, υποβάλλω, unterstellen; βάζω την κληρονομίαν, αντίως λείπει ο πατέρας κληρονομος, einen zum Nacherben einsetzen.

Substitut, m. συμβασιπλός τινός (εφημέριος, ή αξιωματικός γέροντος), Substitut, m.

Substitution, m. υποκατάστασις, Substitution, f.

Subterfuge, m. καταφύγιον, πρόσαις, Ausflucht, f.

Subtil, ile, adj. λεπτός απλός, fein, dünn, zart; fig. λεπτομερής, ποικίλος, άγχιον, λεπτολογός, listig, listig; επιτηδείος, ταχός, setlig, behende.

Subtilement, adv. λεπτομερῶς, με άγχιον, fein, listig, mit Spitzfindigkeit.

Subtilisation, f. (chim.) λεπτινω, κάμνω λεπτότερον, dicken dünner, feiner, dünner machen; fig. sam. άπατώ με πονηρίαν, fein betriegen, schnellen. v. n. λεπτολογώ, grübeln, klügeln.

Subtilité, f. λεπτότης, λεπτομέρεια, Dünne, Feinheit, f.; δέξινον, πονηρία, λεπτολογία, Scherzhaft, m., listig, Spitzfindigkeit, f.; επιτηδεύτης,

ταχότης, Fertigkeit, Behendigkeit, f.

Subvenir, v. n. (ή) συμβοηθῶ, helfen, beschicken; προμηθεύω, εἰσάω, προσθάω, versehen (mit etwas), beschicken.

Subvention, f. συνδρομή χρημάτων, Beisteuer, f.

Subversion, f. ἀνατροπή, καταιστροπή, ἀφένισμος, Umsturz, Untergang, m.

Subvertir, v. a. ἀνατρέφω, καταιστροφώ, χαλνῶ, ἀφένίζω, umstossen, umstürzen, zerstoren.

Suc, m. χυλός, χυμός, Saft, m.

Succéder, v. n. διαδοχαι, εἰμαι διάδοχος, nachfolgen (im Amte κ.); κληρονομώ, beerben, Erde sein; επιτυχίω, gelingen, glücken.

Succès, m. ευπραγία, καλή έκβασις, glücklicher Erfolg, glücklicher Ausgung, m.

Successesseur, m. διάδοχος, Nachfolger, m.

Successif, ive, adj. ἀλλεπάλληλος, όπου ακολουθεί το ένα κατόπιν του άλλου, όπου γίνεται όλίγον κατ' όλίγον, nach einander folgend, allmählich.

Succession, f. διαδοχή, κληρονομία, Nachfolge, Erbsfolge, Erbchaft, f.

Successivement, adv. κατ' διαδοχήν, ἀλλεπαλλήλως, ἀλληλαδιαδόχως, όλίγον κατ' όλίγον, nach einander, nach und nach, allmählig.

Succin, m. ήλεκτρον, κεχριμπαρί, Bernstein, m.

Succinate, m. (chim.) ήλεκτρίας, bernsteinisches Salz, n.

Succinet, incte, adj. (-lement, αὐτοματος, kurz, kurz gelist.

Succion, f. ριζήμα, das Saugma.

Succomber, v. n. υποπλῖν, καταβαρύνωμαι, από ένα βάρους, νικηθῆναι από τον θνατότερον, erliegen, unterliegen (prop. et fig.)

Succube, m. υακοίτος (δελμων δστις, κατ' την ιδίαν των χυλίων, λαμβάνει νυκτερινήν μορφήν διά να συνουσιάζη με τοῦ άνδρα), Nachtweibchen (weiblich Nachtgeliebte), n.

Succulent, ente, adj. όπου έχω χυλόν, θεατικός, listig, nachhaltig.

Succursale, adj. f. égale - παρακλήσιον, filial, n.

Suagement, m. βύζαν, lat Saugen.

Sucer, v. a. βύζειν, βύζαν, saugen, einsaugen, ausaugen.

Suçon, m. ή κόκκινη φαντο όπου γίνεται εις το όμα, όπου βύζειν εις θνατον, thes Maat n. auf der Dampf Saugen.

Sucoter, v. a. fam. συρροβήνω, oft saugen.

Sucré, m. ζαχαρι, ζαχαρι Ander, m.

Sucré, ée, adj. et part. ζαχαρωμένος, geudert; fig. fait la sucree, αυτή ποιείται σουκροσύνη, macht die Sittlame.

Sucrier, v. a. ζαχαρώνω, ζυδαίνω, überzudern.

Sucrerie, f. τόπος όπου γίνεται ζαχαρι, Zuckersieder, f. ή ζαχαρι, Zuckersieder, pl. ζαχαρικά, Zuckerwerk, f.

Sucrer, m. πεζός διά την ζαχαρι (ζαχαροκόκκι), Zuckerbäcker, f.

Sucrin, adj. m. melon - , πεζόν ζαχαράτον (γλυκόν όσόν την άρχον). Zuckermelone, f.

Sud, m. ή μεσημέρια, Süden, m.; άνεμος μεσημβρινός, νότιος. Südwind, m.

Sud-est, m. το νοτιονανατολικόν μέρος, Südosten, m.; άνεμος νοτιονανατολικός, Südost, Südostwind, m.

Sudorifere, sudorifique, adj. όπου παρκαίνει τον ιδρωτα, διαπορητικός, schwelstreibend.

Sud-ouest, m. Südwesten, m.; άνω, λίος, άνεμος νοτιονοτιος, Südwest, Südwestwind, m.

Sudée, f. fam. φόβος, τρόμος (κατ' ιδρωτας), Angstschweiß, m.

Suer, v. n. ιδρώω, schwitzen, m. ή πυρετός (όδον) με πολύν ιδρωτα, Schweißfieber, m.

Sueur, f. ιδρώς, ιδρωτας, Schweiß, m.

Suire, v. n. άρκώ, ήμαι ικανός, genügen, zureichen, zulangen; cela suffit, αυτό είναι αρκετόν, φάνη, reicht zu, ist genug, M. hinlänglich; suffir à qch., ήμαι ικανός, έχω αρκετήν δύναμιν να κάω τι, einer Sache genugsam sein; il ne peut pas suffir à cette dépense, δεν είναι ικανός, δεν έχω τον τρόπον να κάω όλα τα έξοδα, er kann diesen Aufwand nicht bestreiten.

Suffisamment, adv. άρκετῶς, αρκετά, genug.

Suffisance, f. ικανότης, Genüge, f.; αὐτάρκεια, ματαιότης, ματαία υπερηφάνεια, Selbstgenügsamkeit, f.; Dünkel, m.; à —, άρκετῶς, άρκετά, zur Genüge.

Suffisant, ante, adj. άρκετός, ικανός, hinreichend, hinlänglich, genugsam; μάταιος, υπερηφάνος, selbstgenügsam, eingebildet, stolz.

Suffocant, ante, adj. όπου πνίγει, erstickend.

Suffocation, f. πνίξιμον, Erstickung, f.; άγχον (πάθος), Strickfluß, m.

Suffoquer, f. v. a. et n. πνίγω, ersticken.

Suffragant, m. τοποτηρητής επισκόπου, Suffragan, Bethbischof, m.

Suffrage, m. ψήφος, Stimme, Wahlstimme, f.; suffrages de l'églises, αι πνοι των πιστών δεήσεις, Bitten f. pl. in der Kirche.

Suffumigation, f. (méd.) υποσφύρις, das Räuchern, Be- räuchern.

Suffusion, f. (méd.) υπόχυσις, Ergießung, f.

Suggester, v. a. υπομυνησχω, υπαγορεύω, einem etwas in den Sinn (sam. unter den Fuß) geben.

Suggestion, f. παρακλήσις (κατ' ακού), Eingebung, Berle- tung, f.

Suicide, m. αὐτοφονία, αὐτο-κτονία, Selbstmord, m.; αὐτοκτόνος, αὐτοφόνος, Selbstmörder, m.

Suie, f. κανιά, Ruß, m.

Suif, m. το στεαρ, το οδύγγι, έξούγγι, Talg, m., Unschlitt (Insect), n.

Suint, m. το πυρό όπου κολλῃ εις την τρίχην των ζώων, οδον-πον, der fettige Schweiß, der sich an die Haare einiger Thiere hängt.

Suintement, m. στάλαγμα, das Tropfen, Sintern.

Suintier, v. n. στάζω, σταλάζω, έξγάς ύγράδα, schwiszen (als Thauern κ.), nassen, sintern, tropfen.

Suisse, m. ποταμός, θυρωρός, Thürknecht (Schweizer), m.

Suisserie, f. κατοικία του ποταμού, Wohnung f. des Thürknechts.

Suite, f. συνοδία (ήγεμόνος κτ.), Gefolge, n.; το έπόμε-νον, το ακόλουθον, Folge, f.; εξακολουθήσις, Fortsetzung, f.; σειρά, σειρά, Reihe, Folge; Reihe, f.; συνέχμα, Zusammenhang, m.; à la —, ακολουθώς, κατόπιν τινός, nach, hinter einem; de —, ακολουθώς, ένας κατόπιν του άλλου, εις μίαν άράδιαν, nach, oder hinter, oder neben einander, in einer Reihe; κατά τάξιν, κατά σειράν, nach der Reihe; tout de —, παρעודς, sogleich.

Suivant, ante, έπόμενος, ακόλουθος, folgend; nachfolgend.

Suivante, f. θεωρητής, δουλεύτρια (όπου έχει να σπαλῃ την κυρίαν της κτ.), Ramm- mermädchen, n., Jungemagd, f.

Suivant, prp. κατά, nach, zu folgen; — que, συν. καθώς, nachdem, je nachdem.

Suivi, ie, *part. (v. suivre)* αυ-
νεχής, zusammenhängend.

Suivre, v. a. *ἑπομαι, ακολου-
θῶ*, folgen, nachfolgen; αυ-
νεχῶ, begleiten; διωκῶ, zu-
verfolgen; *fig.* — *la*
mode, ακολουθεῖ κατὰ τὴν
μόδον, der Mode folgen, sich
nach der Mode richten; — une
affaire, ακολουθεῖ, ἐξακολου-
θεῖ μίαν υπόθεσιν, eine Sa-
che verfolgen, betreiben; — les
armes, (ἀκολουθεῖ τὰ ὅπλα,
γίνονται στρατιώτης (ἐκου-
σίως), den Soldatenstand er-
wählen; — une précaution,
συγγνώμης εἰς τὴν διδασκίαν τι-
νός, einen Prediger oft hören.

Sujet, *elle, adj.* ὑπότακτος, ὑπε-
χόμενος, unterthan, unterwor-
fen; ὑποκείμενος (εἰς κανόνα
πίστεως), unterworfen (irgend
einem Glauben), geneigt zu —;
αὐτοσημαίνετος, οὐδὲ ἔχει κλῆ-
σιν εἰς τι, gewohnt, geneigt
(etwas zu thun), *s. m.* ὁ ὑπὸ-
τακτος, untergeordnet (εἰς βα-
σιλικὰ κτλ.), Unterthan, m.

Sujet, *m.* ὑποκείμενος (δηλο-
ντὶ ἄνθρωπος), Subjekt, n.;
(δηλοῦντὶ ἔκρινον διὰ τὸ ὅποιον
ὁμιλοῦμεν κτλ.), Gegenstand
(wovon man spricht); αἰτία,
λόγος, ἀφορμή, ὑπόθεσις, Ver-
anlassung, f.; (philos.) ὑπο-
κείμενος (εἰς τὸ ὅποιον ἐπο-
ύμεθα μίαν ποιότητα), Sub-
jekt (dem eine Eigenschaft be-
gelegt wird).

Sujeton, *f.* ὑποταγή, Unter-
würfigkeit, Unterthänigkeit, f.;
ὑποταγή, ὑποταγή, Unter-
würfigkeit, f.; Zwang, m.

Sulfureux, *ense, adj.* θειώδης,
ὁποῦ μετέχει ἀπὸ θειάφι,
schwefelig, schwefelicht.

Sultan, *m.* Σουλτάνος, Sultan, m.

Sultane, *f.* Σουλτανα, Sultana, f.;
εἰδὸς πολιτικοῦ πλοῦτος
παρ' Ὀθωμανοῦ, Art Kriegers-
schiff m. bey den Türken.

Sumac, *m.* ῥόδς ἐρυθρὸς (δέν-
δρον τι), Sumach, Färbes-
baum, Färbbaum, m.

Super, v. a. (mar.) στομαίνω-
μαι, sich verhephen.

Superbe, *f.* ἐπερηφάνεια, Hoch-
muth, Stolz, m.; Goffarth, f.

Superbe, *adj. (-bement, adv.)*
ἐπερηφανος, hochmüthig, stolz,
hoffärtig; μεγαλοπρεπής, λαμ-
πρός, prächtig, feilbar.

Supercherie, *f.* γέλασμα, ἀπά-
τη, Betrug, m.; Hinterlist, f.

Superfétation, *f.* (méd.) ἐπι-
σπλήνις, Ueberstehungsmag,

Superficie, *f.* ἐπιφανεια, ἐπι-
πόλη, Oberfläche, f.

Superficiel, *elle, adj. (-elle-
ment, adv.)* ἐπιπολεως, ὁ
μὴδὲν εἰδὼς ἐξ ἐπιπολεως, ober-
flächlich, leicht.

Superflu, *adj.* ἐπιπλέοντος, über-
aus sein.

Superflu, *ue, adj.* περισσεύς,
überflüssig, unnöthig *s. m.* τὸ
περισσεύον, Ueberfluß, m.; das
Ueberflüssige.

Superfluité, *f.* τὸ περισσεύειν,
das Ueberflüssige, unnöthige, f.

Supérieur, *eure, adj.* ἀνώτε-
ρος; (ὁ, ἡ, τὸ) ὑπὸθεν, (ὁ, ἡ,
τὸ) ὑπὲρ, oberste; ὑπε-

ρῶν ὑπερβαλλών, ἀνώτερος
(ἀπὸ τι), überlegen.

Supérieur, *m.* — *eure, f.* ὁ
ἀνώτερος, προϊστάμενος, der Ober-
ste, Vorgesetzte, Vorsteher; (ὁ
μοναστήρι), Superior, m.;
ὁ ἀνώτερος, ἐπιστάτης, Vor-
steherin; (εἰς μοναστήρι), Su-
periorin, f.

Supérieurement, *adv.* ἀνωτε-
ρῶς, ὑπὲρ τοὺς ἄλλους, τε-
ράστιγ, vor allen andern; ἐπε-
ρωτάτα, ὑπερβολικῶς, ganz
vorzüglich, überaus.

Supériorité, *f.* προτιμῆς, Vor-
zug, m.; ἀνώτερη δύναμις,
obere Gewalt, f.; καταπλη-
ρεστικότητα, Uebergewicht, n.; ὑπερηφάνεια,
Hochmuth, f.; τὸ ἐπερηφάνειαν
προσποιεῖσθαι (ἢ τὴν ἐπιπολε-
ωσιν) εἰς ἓνα μοναστήριον,
Amt n. eines Superiors oder
einer Superiorin.

Superlatif, *m.* τὸ ἐπιπλέοντος
Superlativ, m.

Superlativement, *adv.* ἐπιπο-
λεως, im höchsten Grade.

† Superséder, v. n. (jur.) πα-
ρῶν, διατείνω, aussetzen, ver-
lassen.

Superstitieux, *ense, adj.* (super-
stition, *adv.*) διασπαστικῶς
ἀβελγιστῶς, — gläublich.

Superstition, *f.* διασπαστικὴ
Ἀβελγία, m.

Suppation, *f.* mouvement de
—, κίνησις τῆς ἀγκύλης πρὸς
τὴν ἑσθέρην, ἀνωτὴρ κίνησις
Bewegung f. des Elbogens.

Supplanter, v. a. (q.) ὑποκα-
ταστήσω, κάμνω τὴν ἑνὴν
τὴν ἀπὸ τῆς ἑτέρας, τὴν ἑνὴν

ὁποῦ εἶχε, (einen) aussetzen,
verdrängen.

supplément, m. ὁ ἐπὶ τὸν ἀριθ-
μὸν ἢ εἰς τὸν ἀριθμὸν (ἀφ-
ρικῶν, στρατιωτῶν κτλ.)
καὶ ἐμπαύσας εἰς τὸν ἀριθμὸν
ὅτι ἐπὶ τῆς ἐκείνου, der Ueber-
zählige, Ergänzung, Substi-
tute.

suppléer, v. a. ἐκπληρῶ, ἀνα-
πληρῶ, ergänzen, ersetzen.

supplément, m. πληρωμα, ἐκ-
πληρωμα, Ergänzung, f.;
προσθήκη εἰς ἓνα βιβλίον,
Nachtrag m. zu einem Buche.

supplémentaire, *adj.* ἀναπλη-
ρωτικὸς, ergänzend.

suppliant, *ante, adj.* ἐκτενῶς,
κατὰ τὸν, demüthig bittend.

supplément, m. ἐκτενῶς (ὁ
κατὰ τὸν, der Bittende, Bitt-
steller, m.

supplication, *f.* ἐκτενῶς, ταπει-
νὴ παρακάλεισις, demüthige
Bitt, f.

supplique, m. τιμωρία, καταδ-
τιμωρία, Strafe, Lebensstrafe,
Eodesstrafe, f.; βάσανα, μαρ-
τύρια, Marter, Qual, f.; τὸ
κατὰ δίκην, Nichtschlag, m.

supplicier, v. a. καλεῖν (ἐπὶ
τὸν κατὰ δίκην, hinrich-
ten).

supplier, v. a. ἐκτενῶς, θέλω,
κατακαλεῖν, ταπεινῶς, διμα-
σθαι, bittend.

supplique, *f.* ἐκτενῶς, θέλω,
κατακαλεῖν, ταπεινῶς, διμα-
σθαι, bittend.

support, m. στήριγμα, ἀκού-
σμα, Stütz, Stütze, f.;
ἐπὶ τὴν ἀπὸ τῆς ἑτέρας, Unter-

stützung, Stütze, f., Bestand,
Unterstützung.

supportable, *adj. (-blement, adv.)*
ὑπόφερτος, erträglich,
leichtlich.

supporter, v. a. ὑποστηρῶ,
ἀκουσῶ, βασίζω, stützen, tra-
gen, unterstützen; ὑποσφίζω,
ertragen, ausstehen, leiden.

supposer, v. a. ὑποθέτω, προ-
υποθέτω, voraussetzen; ὑπο-
βάλλω (τι τὸν ἄνθρωπον εἰς
τόπον τοῦ ἀληθοῦς), un-
tersuchen (etwas falsches an
die Stelle des echten.)

supposition, *f.* ὑπόθεσις, τὸ
ὑποτιθέμενον, Voraussetzung,
f.; ψευδὴς ὑπόθεσις, ὑποβολή
(τοῦ ψευδοῦς εἰς τὸν τοῦ
ἀληθοῦς), Unterstellung, f.

suppositoire, m. (méd.) ὑπό-
θεσις (κομιτὴν σαρπίνης ἢ
ἄλλου τι ὅπου γίνονται εἰς τὸν
στόμακον ὡς καθαρτικὸν ἱατρι-
κόν, Stuhlöffner, n.

suppôt, m. μέλος ἐταρῆος,
Mitglied m. einer Gesellschaft;
ὁ συνεργὸς τινὸς εἰς τὸ κα-
κόν, Mithelfer, Helfershelfer,
m.

suppression, *f.* ἀποκρύψις,
ἀποκρύψις, Unterdrückung,
Verheimlichung, f.; — d'un
livre, ἀπὸκρύψις ἐνός βι-
βλίου, Unterdrückung, Verbot
n. eines Buchs; ἀνακρύψις, ἐκ-
κρύψις, Abkaffung, Aufhe-
bung, f.; Anstellung, Abge-
lassung, f.; (méd.) ἡ μὴ ἐλευ-
θερία ἐκροῆ τῶν ὑγρῶν τοῦ
σώματος, ἡ ἔκκρισις, τὸ στα-
σιάζειν τῶν φυσικῶν ὑγρῶν
τοῦ σώματος, Unterdrückung,

Verhaltung f. der natürlichen
Ausflüsse des Körpers; — de
part, (jur.) ἀποκρύψις, ἀπο-
κρύψις, ἀποκρύψις γένους,
ἡ τὸν νεογεννηθέντα βρέ-
φους, Verheimlichung f. eines
neugeborenen Kindes.

supprimer, v. a. ἀποσινῶ,
ἀποκρύπτω, ἐκκαλεῖν, κτλ.,
unterdrücken, verheimlichen,
abkaffen *s. v.* suppression.

supprimatif, *ive, adj.* μαλακτι-
κός, ὁποῦ μαλακώνει τὸ ἐμ-
πύον, ἐμμησιακός, Eiter ma-
chend oder erweichend.

suppuration, *f.* ὑπόθεσις, ἐμ-
πύημα, Eiterung, f.

suppurer, v. a. ἐμπύω, γί-
νομαι ἐμπύος, eitern.

supputation, *f.* λογιτισμός,
λογισμός, Ueberrechnung, f.,
Ueberschlag, m.

supputer, v. a. λογαριθμῶ, ὑπε-
ρμετροῦ, berechnen, überschla-
gen.

supprimé, *f.* προνόμιον
τῶν βασιλέων τῆς Ἀγγλίας τὸ
να εἶναι ὡς κεφαλὴ τῆς θρη-
σκίας τῆς Ἀγγλικῆς ἐκκλη-
σίας, Ubergewalt f. des Kö-
nigs von England in Kirchen-
sachen.

suprême, *adj.* ὑπερτατος, (der,
die, das) höchste, oberste.

sur, *pre, adj.* στυφνός, ξυνός,
sauer, herbe.

sur, *pre, adj.* βέβαιος, sicher,
gewiss; βέβαιος, πιστός, sicher,
zuverlässig; ἀσφαλής, ἀκρί-
βης, sicher, gefahrlos; ὁ
comp sûr, βεβαιότητα, sicher-
lich, ganz gewiss.

sur, *ppp.* ἐπὶ, ἐπὶ, auf, über;

δῶς, προσέρχομαι ἀπροσδοκῶς, überfallen, übercumpeln; αἰσῶς, hintergehen; ὑπεροπῶς, ἀπολαυβῶν τὸ με ἀπάτην, τρυφῶντας, εὐφρίνιθαι; — des lettres, πᾶν γράμμα, τὰς ἀποκρύπτων, δὲν τὰς ἀλλῶν, Briefe auffangen; **surprendre** (Stonner), ἐκπλήττω, προσενδύθω, ἀναμυσθῶν, ἐκστασῶν, — in Gestatten, in Verwunderung setzen, bestaunen.

Surprise, *f.* πλάκωσις (ἐκπλήττω καὶ ἀνέλεπτος ἐκπλήττω), Ueberraschung, *f.*; πλάκωσις, ἀπάτη, ἀναμυσθῶν, Ueberrück, *m.*, Ust, *f.*; ἀναμυσθῶν, ἐκστασις, Bestürzung, *f.*; Gestatten, *n.*; σφάλμα (ἀπὸ ἀπροσέχων), Fehler, *m.*, Versehen, *n.*

Sursaut, *m.* en —, ἐκπλήττω (αἰσῶς τρυφῶντας), Ueberrück, *m.* (vor Schrecken).

Surséance, *f.* ἀναβολή, διακοπή, Aufschieb, *m.*, Frist, *f.*

Sursemer, *v.* α. σπέρνω νέον σπέρμα εἰς ἡσυχασμένην γῆν, aufs neue besäen.

Surseoir, *v.* α. (jur.) σταματῶ τὴν υπόθεσιν, πῶς τὴν ἀναβάλλω εἰς ἄλλον καιρὸν, aufschieben, aussetzen.

Sursis, *m.* (jur.) ἀναβολή, Aufschieb, *m.*

Surtaux, *m.* plaider en —, προσκαλομαι εἰς τὸ κρίτην διὰ ἑνὸς ἄλλου, διὰ ἑνὸς ἄλλου ὡς ἀδικῶν καὶ ἔγω τοῦ μετῴου, klagen vor Ge-

richt wegen abgesetzter Schuldung.

Surtaxer, *v.* α. ἔλαττω μεγάλων δόσεων, zu hoch schätzen, anssetzen (in Steuern).

Surtout, *adv.* ἐκείνους, μάλιστα, besonders, hauptsächlich.

Surtout, *m.* ἐπικρατοῦ (φρονήσιον), Ueberrück, *m.*; εἶδος ἀμύνης διὰ φρονήματα στρατιωτικά, Wagonwagen, *m.*; ἐπιστολήν τινος ἢ μέγα ἐν ᾧ τίθεται τὸ ἀποκρύπτω, τὸ ἀγγεῖον διὰ τὸ εἶναι καὶ ἑτέρα παρόμοια, Taselgeschirt *n.* zum Salzsaft, zur Essigsaft und anderes dergleichen.

Surveillance, *f.* προσοχή, ἐπιστάσις, Aufmerksamkeit, Aufsicht, *f.*

Surveillant, *ante*, *adj.* φύλαξ, ἀγρόντων εἰς φυλακὴν, προσεχτικός, ἐπιστάσις, wachsam, aufmerksam; Aufseher, *m.*

Surveille, *f.* ἡ προπαρασκευάζω, der zweite Tag vor einem Feste oder einem andern bestimmten Tage.

Surveller, *v.* n. ἐπιμελῶς φυλάττω, ἀγρόντων εἰς τὴν ἐπιστάσις τινος πράγματος, über etwas wachen, ein wachsam Auge auf etwas haben.

Survenance, *f.* (jur.) ἐκπλήττω ἀπροσδοκῶς, undetmuthete Dagutunft, *f.*

Survénir, *ante*, *adj.* ἐπερχόμενος, ὁ ἀπροσδοκῶς ἐρχόμενος, undetmuthet dazu kommen.

Survendre, *v.* α. πωλῶ ἀκριβῶς, zu theuer verkaufen, übertheuern.

Survénir, *v.* n. ἐπέρχομαι, προσέρχωμαι, ἐρχομαι ἀφ' ἑνός, dazu kommen, undetmuthet kommen; συμβαίνει (κατὰ τὸν χρόν), zufließen, sich von ungeleht auftragen.

Survénir, *v.* α. ἐκείνους πᾶν, Ueberrück, *f.*

Survénir, *v.* α. ἐνὸς ἑνὸς ἑνὸς ἐπὶ ἄλλο, ein Ueberrück über ein anderes ansetzen.

Survénir, *v.* α. ἀδελφῶν τὸ ἀπὸ ἀπὸ ἑνὸς ἀγγεῖον, ἀδελφῶν, abshütten.

Survénir, *v.* α. τὸ ἐν ᾧ ἐπὶ τὸ ἀπὸ ἀπὸ ἑνὸς ἀγγεῖον, ἐπὶ τὸ ἀπὸ ἑνὸς ἀγγεῖον, abshütten.

Survénir, *v.* α. τὸ ἐν ᾧ ἐπὶ τὸ ἀπὸ ἀπὸ ἑνὸς ἀγγεῖον, ἐπὶ τὸ ἀπὸ ἑνὸς ἀγγεῖον, abshütten.

Survénir, *v.* α. τὸ ἐν ᾧ ἐπὶ τὸ ἀπὸ ἀπὸ ἑνὸς ἀγγεῖον, ἐπὶ τὸ ἀπὸ ἑνὸς ἀγγεῖον, abshütten.

Survénir, *v.* α. τὸ ἐν ᾧ ἐπὶ τὸ ἀπὸ ἀπὸ ἑνὸς ἀγγεῖον, ἐπὶ τὸ ἀπὸ ἑνὸς ἀγγεῖον, abshütten.

Survénir, *v.* α. τὸ ἐν ᾧ ἐπὶ τὸ ἀπὸ ἀπὸ ἑνὸς ἀγγεῖον, ἐπὶ τὸ ἀπὸ ἑνὸς ἀγγεῖον, abshütten.

Survénir, *v.* α. τὸ ἐν ᾧ ἐπὶ τὸ ἀπὸ ἀπὸ ἑνὸς ἀγγεῖον, ἐπὶ τὸ ἀπὸ ἑνὸς ἀγγεῖον, abshütten.

Survénir, *v.* α. τὸ ἐν ᾧ ἐπὶ τὸ ἀπὸ ἀπὸ ἑνὸς ἀγγεῖον, ἐπὶ τὸ ἀπὸ ἑνὸς ἀγγεῖον, abshütten.

Survénir, *v.* α. τὸ ἐν ᾧ ἐπὶ τὸ ἀπὸ ἀπὸ ἑνὸς ἀγγεῖον, ἐπὶ τὸ ἀπὸ ἑνὸς ἀγγεῖον, abshütten.

Susceptible, *adj.* δεκτικός, empfänglich.

Susception, *f.* ἐποδοχή, λήψις τῆς θεωρίας, Annahme *f.* eines geistlichen Ordens.

Suscitation, *f.* παρακίνησης, Anreizung, Anstiftung, *f.*

Susciter, *v.* α. ἀνεγείρειν, ἀνασπῶν, ἐγείρειν, erwecken, hervordringen; ἐγείρω, παρακινῶ (ἐπὶ κακῶ), anstiften, anrichten.

Suscription, *f.* ἐπιγραφή, Aufschrift, *f.*

Susdit, *ite*, *adj.* ὁ ἄνω εἰρημένος, oben gesagt, oben erwähnt.

Susin, *m.* (mar.) τὸ μεταξὺ τοῦ φρονήσιον καὶ τοῦ μεσοσίου κατὰ τὸν διάστημα, Hinterverdeck, *n.*

Suspect, *ecle*, *adj.* ὑποπτος, verdächtig.

Suspendre, *v.* α. κρεμῶ, hängen, aufhängen; fig. ἀναβάλλω (εἰς ἄλλον καιρὸν), aufschieben, aussetzen; ἀγρόν τινα ποῦ, ἀρρῶν, einen auf einige Zeit des Amtes entsetzen, suspendiren; — son jugement sur qc., δὲν ἀποφασίζω, δὲν κρίνω οὔτε εἰς καλόν, οὔτε εἰς κακόν, sein Urtheil zurückhalten.

Suspens, *adj.* ἀργός, ἀργεμένος (ἐκκλησιαστικός), des Amtes auf einige Zeit entsetzt, suspendirt; — son jugement sur qc., δὲν ἀποφασίζω, δὲν κρίνω οὔτε εἰς καλόν, οὔτε εἰς κακόν, sein Urtheil zurückhalten.

Suspens, *adj.* ἀργός, ἀργεμένος (ἐκκλησιαστικός), des Amtes auf einige Zeit entsetzt, suspendirt; — son jugement sur qc., δὲν ἀποφασίζω, δὲν κρίνω οὔτε εἰς καλόν, οὔτε εἰς κακόν, sein Urtheil zurückhalten.

Suspens, *adj.* ἀργός, ἀργεμένος (ἐκκλησιαστικός), des Amtes auf einige Zeit entsetzt, suspendirt; — son jugement sur qc., δὲν ἀποφασίζω, δὲν κρίνω οὔτε εἰς καλόν, οὔτε εἰς κακόν, sein Urtheil zurückhalten.

Suspens, *adj.* ἀργός, ἀργεμένος (ἐκκλησιαστικός), des Amtes auf einige Zeit entsetzt, suspendirt; — son jugement sur qc., δὲν ἀποφασίζω, δὲν κρίνω οὔτε εἰς καλόν, οὔτε εἰς κακόν, sein Urtheil zurückhalten.

Suspens, *adj.* ἀργός, ἀργεμένος (ἐκκλησιαστικός), des Amtes auf einige Zeit entsetzt, suspendirt; — son jugement sur qc., δὲν ἀποφασίζω, δὲν κρίνω οὔτε εἰς καλόν, οὔτε εἰς κακόν, sein Urtheil zurückhalten.

Suspens, *adj.* ἀργός, ἀργεμένος (ἐκκλησιαστικός), des Amtes auf einige Zeit entsetzt, suspendirt; — son jugement sur qc., δὲν ἀποφασίζω, δὲν κρίνω οὔτε εἰς καλόν, οὔτε εἰς κακόν, sein Urtheil zurückhalten.

Suspens, *adj.* ἀργός, ἀργεμένος (ἐκκλησιαστικός), des Amtes auf einige Zeit entsetzt, suspendirt; — son jugement sur qc., δὲν ἀποφασίζω, δὲν κρίνω οὔτε εἰς καλόν, οὔτε εἰς κακόν, sein Urtheil zurückhalten.

Suspension, *f.* ἀναμυσθῶν, διακοπή, ἀναβολή, Aufschieb, *m.*, Aussetzung, Einstellung, *f.*; — d'armes, ἀναμυσθῶν (ἐπὶ τῶν ἀρμάτων), Waffenstillstand, *m.*

Suspensioire, *m.* ἀναμυσθῶν, Frageband, Bruchband, *n.*

Suspicion, *m.* ὑπόψις, Argwohn, Verdacht, *n.*

Sustentation, *f.* τροφή, τὸ πρὸς τὸ εἶναι, Unterhalt, *m.*

Sustenter, *v.* α. τρέφω, unterhalten, erbalten, ernähren.

Suture, *f.* (anat., chir.) ῥαφή, Naht, *f.*

Suzerain, *aine*, *adj.* seigneur suzerain, ὁ κύριος ἐνός λαοῦ ἀπὸ τοῦ ὑπὸν κλέμονται ἄλλα λαοὶ ἢ φερόντα, Oberlehnsheer, *m.*

Suzeraineté, *f.* κυριότης τοῦ suzerain, Oberlehnsrecht, *n.*

Svelte, *f.* ἐλαφρὸς (εἰς τὴν ζωγραφίαν), leicht, frey (in Gemälden).

Sycamore, *m.* συκομορέα, Maulbeereichenbaum, *m.*

Sycophante, *m.* συκοφαντής, Angeber, Verräther, *m.*

Syllabaire, *m.* ἀλφαριθμητικόν, Abbuch, *n.*

Syllabe, *f.* συλλαβή, Sylbe, *f.*

Syllabique, *adj.* συλλαβικός, syllabisch.

Syllogisme, *m.* συλλογισμός, Schluss, Vernunftschluss, *m.*

Syllogistique, *adj.* συλλογιστικός, ὁποῦ ἀνήκει εἰς συλλογισμὸν, syllogistisch.

Sylube, *ide*, *m.* ὄνομα ἐναεῶν πτηνῶν (εἰς τὸ παρὰ τὴν θάλασσαν), Lullgeiß, *m.*

Symbole, *m.* σύμβολον, Sinnbild, *n.*; (theol.) ὁμολογία πίστεως, Glaubensbekenntniß, *n.*

Symbole, *adj.* συμβολικός, sinnbildlich, symbolisch.

Symboliser, *v.* n. avec qc., παρομοιάζω, ἔγω ἀναλογίζομαι, in einer gewissen Verbindung mit etwas stehen.

Symétrie, *f.* συμμετρία, Ebenmaß, *n.*, Symmetrie, *f.*

Symétrique, *adj.* (-queant, *adv.*) συμμετρικός, symmetrisch.

Symétriser, *v.* n. συμμετρῶς ἔγω, symmetrisch geordnet sein.

Sympathie, *f.* συμπάθεια, Sympathie, *f.*

Sympathique, *adj.* συμπαθής, ἀνῆκων εἰς συμπάθειαν, sympathetisch.

Sympathiser, *v.* n. συμπάσχω, ἔγω συμπάθειαν, συμφωνῶ εἰς τὴν αἰσθῆσιν, εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ νοῦς, sympathisieren, in Gefühlen übereinstimmen.

Symphonie, *f.* συμφωνία μουσική, Symphonie (Sinfonie), *f.*

Symphoniste, *m.* μουσικός ὁποῦ παίζει ἢ συνδέει συμφωνίαν, Spieler oder Componist *m.* ein Symphonie.

Symphyse, *f.* (anat.) σύμφυσις (τῶν κοκκῶν), Verwachsung (der Knochen), *f.*

Symptomatique, *adj.* συμπτωματικός, symptomatisch.

Symptome, *m.* σύμπτωμα, Krankheitzufall, *m.*, Symptom, *n.*

Synagogue, *f.* συναγωγή, Synagoge, Judenthule, *f.*

Synchrone, *adj.* σύγχρονος

(καρπὸς διὰ τὴν κήνην), gleichzeitig (von der Bewer-
gung).

Synchronisme, *m.* συγχρο-
σμός, ἀπαγορεύει δύο πραγμά-
των γινόμενον ἐν τῷ αὐτῷ
καιρῷ, Gleichzeitigkeit, *f.*

Syncope, *f.* (gramm.) συγχο-
πή, (in der Sprachl.) Weg-
werfung *f.* einer Sylbe in der
Mitte; (*mus.*) μοιρασμός
μῆς νότας, Theilung *f.* einer
Note; (*méd.*) λιποθυμία,
Ohnmacht, *f.*

Syncoper, *v. a.* (*mus.*) συγχο-
πῃν ποιῶ, μοιράζω μίαν
νόταν, eine Note theilen;
(*gramm.*) συγχώπτω, κἀμνω
συγκοπὴν μίης λέξεως, ein
Wort verkürzen.

Syncretisme, *m.* σύγκριμα, ἐνω-
σις, διαλλεγὴ διαφόρων θρη-
σκειῶν, Religionsvereinigung,
f.

Syndic, *m.* σὺνδικος, Syndi-
kus, *m.*

Syndical, *ale*, *adj.* σὺνδικικός,
dem Syndikus gehörig.

Syndicat, *m.* τὸ ἐπάγγελμα
τοῦ σὺνδικου, Amt *n.* des Syn-
dikus.

Synérèse, *f.* (gramm.) συναι-
ρεσις, Zusammensetzung *f.*
zweier Sylben in eine.

Synodal, *ale*, *adj.* (-alement,
adv.) συνοδικός, zur Synode
gehörig.

Synode, *m.* σύνοδος (ἐκκλη-
σιαστικῶν), Synode, Ver-
sammlung *f.* von Geistlichen.

Synodique, *adj.* συνοδικός, sy-
nodisch; lettres ques, sy-
νοδικὰ γράμματα, von einer

Synode erlassene Briefe, *m. pl.*;
(astron.) mois — que, μὴν
συνοδικὸς (διάστημα χρόνου
ἀπὸ μίαν νεομηνίαν εἰς τὴν
ἑλλῆν), synodischer Monat
(Zeit von einem Neumonde bis
zum andern).

Synonyme, *adj.* συνώνυμος,
sinnterwandt, synonym. *s. m.*
τὸ συνώνυμον, sinnterwand-
tes Wort, *n.*

Synonymie, *f.* συνωνυμία,
Sinnterwandtschaft, *f.*

Synoque, *adj.* et *s. f.* fièvre —,
(*méd.*) συνεχὴς πυρετός, an-
haltendes Fieber, *n.*

Synoptique, *tableau* —, *m.*
σύνωψις, kurze Uebersicht, *f.*

Synovie, *f.* τὸ ὕγρον ὀποῦ ἐν-
δίδεται εἰς τὰ ἄρθρα, εἰς
ταῖς κλειδώσεσι τοῦ σώματος,
Gliederwasser, *n.*

Syntaxe, *f.* σύνταξις, Wortfü-
gung, Syntaxe, *f.*

Synthèse, *f.* σύνθεσις, Zusam-
mensügung, Zusammensetzung,
f.

Synthétique, *adj.* συνθετικός,
synthetisch.

Syphilis, *m.* (*méd.*) τὸ ἀφρο-
δισιακὸν πάθος, Lustseuche, *f.*

Syrop, *v. sirop.*

Systallique, *adj.* (anat.) συ-
στακτικός, zusammensiehend.

Système, *m.* σύστημα, System,
Lehrgebäude, *n.*

Systole, *f.* (anat.) συστολή (τῆς
καρδίας), Zusammensiehung
f. des Herzens.

Syzygie, *f.* (astron.) συζυγία,
ὁ καιρὸς τῆς νέας σελήνης καὶ

τῆς πα-
ρῆς
funst u
des Me

Ta, pro

Tabac,

τῆ, Ta

καπνὸς

Rauch

Tabagie

διὰ τὸ

ἔχειν

Tabac

schaft,

τὸ ὅπα

πρὸς,

Tabac

n.

Tabarin

νὸς εἰς

Fidelit

Tabarin

rie.

Tabatière

basédo

Tabellio

ματικὸς

pla, C

dem Pa

Tabellio

ἀποδο

Gerich

Taberna

λαίων

σήμεν

hütte,

τάλειο

(in der

Sacra

des tabernacles, ἡ σκηνοποία (τῶν Ἑβραίων), Zaubers hüttenfest, n.

Tabide, *adj.* συντηχικός, μουσουλμάδης (ὅπου ἔχει ὀχτηκί), (Schwindfuchtig).

Tabifque, *adj.* (méd.) ὅπου προσέρναι τὴν ὀχτηκί, die Schwindfucht verursachend.

Tabis, *m.* εἶδος μεταξωτοῦ με χύματι, ἡ νερά, gewässert Taffet, m.

Tabiser, v. a. κομμεῖται τὰ μεταξωτά ὡς τὸ μεταξωτὸν tabie λεγόμενον, wässern (Scit l'usage).

Tablature, *f.* (mus.) ἡ ἀνατίθρημα σημειῶν μουσικῶν, πρὸς κατέλιπτον ἐκείνου ὅπου κατέλιπον, ἡ λαχόν, Tablatur, *f.*; donner de la — à q., ἐνοχίζω τινός, περὶ αὐτοῦ, ἡξέτω κατελίσσεται ἀπὸ αὐτοῦ, einem zu schassen machen, mehr wissen als er.

Table, *f.* τράπεζα, Tisch, m., Tafel, *f.*; πλάκα (ἀπὸ πέτρας, μεταλλοῦ, ξύλου), eine Tafel (von Stein, Metall, Holz); πινάξ, Tabelle, *f.*, Register, n.; τὸ λεπτόν σανίδι εἰς τὸ κλειδίον κτλ. ὅπου κλειδώνει τὸν τόνον (τὸ ἥχητον), Resonanzboden, m.

Tableau, *m.* εἰκὼν, εἰκόνισμα, ζωγραφία, Gemäldte, Bild, n.; *fig.* περιγραφή, Gemäldte, n., Schilderung, *f.*; κατὰλογος, Verzeichniß, n.

Table, *f.* αἰς τράπεζα γεμάτη, ein Tisch voll.

Tablet, v. n. *fig.* vous pouvez — là-dessus, ἡμπορεῖς νύ

βαίνει θεαλὼν ἐπάνω εἰς τοῦτο, Sie können darauf rechnen.

Tabletier, *m.* ἐκείνος ὅπου κατασκευάζει τὰ σανίδια ἐπάνω εἰς τὰ ὁποῖα κείθρον τὰς δάμους, τὸ σαντιράς κτλ., der Schachbretter, Damebretter u. macht, Kunststichter, m.

Tablette, *f.* σανίδι διὰ τὰ καλοῦσθαι τε, τοῦρά, Bret n., um etwas darauf zu setzen, Bütcherbret, Dressoir, n., Sims, m.; κάθε πρῶγμα ὅπου ἔχουν σχῆμα πλάκας, ὡς ἓνα κομμάτι τσοκολάτα κτλ., Tafelchen (als Schokolade u.), n.; γυναικὶ ὅπου ἔχει ἀπὸ τῶν τοίχων, Vallenkopf, m.

Tableterie, *f.* ἡ τέχνη ἐκείνου ὅπου γράφει τὰ σανίδια διὰ τὰς δάμους, σαντιράς, κτλ., Kunststichtlerarbeit, *f.*

Tablettes, *f. pl.* βιβλὸς σημειώσεως (τὰ βιβλία ὅπου κρατοῦν εἰς τὴν τέχνην διὰ σημείωσιν τινῶν πραγμάτων, πρὸς ἐνθύμησιν), Schreibtafel, *f.*

Tablier, *m.* ἡ ποδιά, διάζωμα, Schürze, *f.*; — de cuir, διάζωμα περὶ ζώνην, Schürzfell, n.

Tabloin, *m.* (milit.) σιρῶμα ἐπὶ σανίδια διὰ νὰ βελθόν ἐπάνω τόπων, Batterieplanke, *f.*

Tabouret, *m.* σκαμνίον με τέσσαρα ποδάρια χωρὶς χεῖρας, καὶ χωρὶς ὀρχήν, Sessel m. ohne Lehne.

Tac, *m.* ὁδὸς τῶν προβάτων, Rinde *f.* der Schafe.

Tacet, *m.* tenir, faire le —,

(mus.) λέγεται διὰ ἐκείνον ὅπου αἰσπῇ ὅταν ὁ ἄλλος ψάλλῃ, pausiren (im Singen), Tache, *f.* κηλὶς, λέρωμα, Fleck, Flecken, m.; ἐλάτωμα, Fleckler, Makel, m.

Tâche, *f.* ἡ δουλεία ὅπου διορίζεται εἰς τινὰ νὰ τελειώσῃ, aufgegeben Arbeit, *f.*, Tageswerk, n.; *fig.* prendre à — de faire qd., τὸ νὰ ἀφιερωθῇ τις ὅλος δι' ὅλον εἰς τὴν ἐκτέλειαν τινὸς πράγματος, sich (dat.) eine Sache sehr anlegen sein lassen.

Tacher, v. a. λερῶναι, μαῖναι, bescheiden, beflecken.

Tâcher, v. n. (de...) πασχίζω, sich bemühen, streben; (à...), ἔχω σκοπόν, die Absicht haben, suchen.

Tacheté, *ée, adj.* ποικιλόχρους, πορδαλός, gefleckt, fleckig.

Tacheler, v. a. ποικιλῶ, ποικιλόχρῳ, mit Flecken versehen.

Tachygraphe, *m.* ταχυγράφος, Geschwindschreiber, m.

Tachygraphie, *f.* ταχυγραφία, Geschwindschreibkunst, *f.*

Tacite, *adj.* (-tement, adv.) σιωπημένος, σιωπηλός, stillschweigend.

Taciturne, *adj.* σιωπηλός (ὅπου δὲν ἐπαρῇ νὰ οὐκίῃ, der nicht gern spricht, still, verschlossen).

Taciturnité, *f.* τὸ σιωπηλόν, Stillsein, n., Verschlossenheit, *f.*

Tact, *m.* (τὸ c καὶ τὸ t προφ.) αἴη, Gefühl (Sinn), n.

Tactile, *adj.* ψηλαφητός, ἐποκέμενος εἰς τὴν αἴη, fühlbar.

Taction, *f.* τὴν ἐλάνθησιν, das Fä-
len, Befühlen.

Tactique, *f.* (milit.) ἡ τακτική,
Taktik, *f.*

Taffetas, *m.* ταφείτα, ταφτάς
(μεταξωτὴν τι λεπτὴν ὑφανμέ-
νον, τουρκ. ὀρμαϊ), Taffet,
m.

Tafia, *m.* ρακί ἐκ τοῦ ζέχαρου,
Zuckerbranntwein, *m.*

Taie, *f.* τὸ περιεπίλημα τοῦ
προσκεφάλου, Ueberzug, *m.*,
Kissenjude, *f.* λευκὸν, με-
λαῖνα λευκὴ τοῦ θυγατρὸς,
Hornhautblätter, *f.* τὸ προ-
πύλημα τοῦ θυγατρὸς, Hüft-
tuch *n.* um die Leibesfrucht.

Taillable, *adj.* ἀποτέλλης, ἀπο-
τελλόμενος πρὸς πληρωσὶν φόρου,
bezahlbar.

Taillade, *f.* κόψιμον. ψαλ-
δισμὸν. σχισμὰς, Schnitt;
Schlag, *m.*

Taillander, *v. a.* κατακόπτω, εἰς-
κόψω, aufschneiden.

Taillanderie, *f.* ἡ σιδηρική,
Handwerk *n.* eines Meins-
schmieds; τὰ σιδηρικά, Eisen-
waare, *f.*

Taillandier, *m.* σιδηρᾶς, Meins-
schmied, Scharfschmied, *m.*

Taillant, *m.* τὸ κοπτερόν τοῦ
μαχαιροῦ κτλ., Schneide *f.*
(vom Messer it.).

Taille, *f.* τὸ κοπτερόν (τοῦ
σπαθίου κτλ.), Schneide,
Schärf, *f.*

Taille, *f.* τὸ χόρισμα, τὸ κό-
ψιμον, Schneiden, Beschnei-
den, *n.*, Schnitt, *m.*; πελ-
ήχημα, Wethauen, *n.*; λιθοτο-
μία, τὸ χόρισμα διὰ τὰ ἐρ-
γη ἢ πέρα ἀπὸ τὴν φθοσκάν,

Steinschnitt (eines Wandar-
tes), *m.*; τὸ δάσος τὸ ὅποιον
ἀπὸ τοῦ χωροῦσιν, ἀρχιτεκ-
νὸν πρὸς τὴν ἀνάδοσιν, Holz-
schlag, *m.*; τὸ διπλὸν ἐκα-
ράκι εἰς τὸ ὅποιον χαρακί-
νουν ὁ πωλητὴς καὶ ἀγο-
ραστὴς, πρὸς τὸν πωρὴν, κορδὸν
κτλ. ἔδωκεν ὁ ἑναὶ τὸν ἄλλον,
βαροδοῖ, Kertholz, *n.*, Kerth-
holz, *m.*; τὸ μύδι, κορμωστα-
σία, Wuthe, *m.*, Zündgestalt,
f.; φρολογία, δασμάτια,
Stem, *f.*; χόρισμα τὸν χαρ-
τιῶν εἰς τὸ πωρὴν τοῦ φε-
ρατοῦ, Abzug *m.* im Pharaas-
spiel; (mus.) τὸνος φωνῆς
μεταξὺ τῆς ἀνοῦσης καὶ κα-
τεῖοσης, Tenor, *m.*; ἐκτενὴς
ἡχοῦ ὡς ἄλλοι (ἢ τραγουδοῦ)
εἰς αὐτὴν τὴν φωνὴν, Tenor-
riff, *m.*; taille douce, χαλ-
κογραφία, Kupferstich, *m.*;

Taille de bois, τὸ ἀλάσκιον
εἰς τὸ ξύλον, Holzschnitt, *m.*

Taillé, ée, *adj.* (v. tailler). un
homme bien taillé, καλοκα-
μωμένος ἀνδρῶνος, wohl ge-
wachsener Mensch, *m.*

Tailler, *v. a.* κόπτω, χωρῶ,
schneiden, zuschneiden, beschnei-
den, behauen; πελέω, zu
hauen (Steine it.); κατακό-
πτω, λιανίζω, zerstückeln, zer-
hauen, *v. n.* χωρῶν τὰ χαρ-
τιά εἰς τὸ πωρὴν τοῦ φε-
ρατοῦ (ὡς τὰς μαικλῆς),
die Karten im Pharaas abzie-
hen (als Banquier).

Tailleresse, *f.* γυνὴ ἥτις χωρ-
εῖ τὰ νομίσματα εἰς τὸ ἀνο-
ρισμένον τοὺς βάρους, Stücker-
lein (in der Münze), *f.*

Tailleur, *m.* ῥάπτης, Schneider,
m.; — de pierres, λιθοτο-
μος, λιθοκόπος, Steinmetz,
m.; — de pierres précieuses,
λιθοκόπος ὁποῦ χωρῶν καὶ
σχηματίζει τοὺς νομίσματα,
Lithone, Steinschneider, *m.*

Tailleur, m. πτερόν τι δι-
λάσσιον ὁποῦ περὶ πολλὰ
ὀγκύνηται, ein Schwanz *m.*
des Ibis, schneit flieg.

Taillis, adj. bois — *m.* δάσος
διὰ ξυλοκόπημα, Gehau, *n.*,
Holzschlag, *m.*

Tailleur, m. ἑλὸς ἐκείνου ἐκ
ὁποῦ κοπνύσονται καὶ λυ-
τίζονται κρέας, Dachzel (am
Fleisch darauf zu hauen), *n.*
(archit.) ὁ ἄξας, Säulenstü-
be, *f.*

Tailleur, m. φρολογία χαρ-
τιῶν (ἀπὸ πληρωσίου καὶ
ἀπὸ τῆς συρρίκνωσης δοῦναι
τὰ), Nachfeier, Abbrüstung.

Tain, m. τὸ ὑπόλοιπον ἀπὸ τοῦ
πορῶν εἰς τοὺς ἀνθρώπους
καὶ ὅπαι τῶν τῶν καὶ
ἐνδράκων. Stagnol, *m.*;
Stattzinn, *n.*

Taire, *v. a.* ἀποσιωπῶ, ἐκ-
σιωγεῖν, se — *v. n.* σιωπῶ,
schweigen.

Taisson, *m.* ῥῶν τι, μέλι,
Dach, *m.*

Tale, *m.* (τὸ τὸς κ προγ.) ὁ
δὸς λίθου, μαρμαίον, Tal-
stein, *m.*

Taled, *m.* τὸ πᾶν τὸ ὅποιον
ἀνεπαύον ὁ ἑναὶ τὸν
κεφάλην τὸν εἰς τὸν πᾶν
ζωῶν, Hauptschleier *m.* τὸ
Juden in ihren Synagogen.
Talent, *m.* τάλαντον (ὅν τι

τὸν παλαιῶν Ἑλλήνων), Tal-
ent (ein Gewicht bei den al-
ten Griechen), *n.*; fig. τάλαν-
τον, ταπεινότης, διαδοχὴς
φυσικὴ διὰ τὴν φύσιν, Ta-
lent, Naturgabe, Anlage, *f.*

Taler, *m.* τάλαντον (ὅν τινα
τὸν Γερμανίας), Thaler, *m.*

Talinger, *v.* Talinger.

Talon, *m.* τιμωρία ἀνέλογος
τῇ ᾧ, Wiedervergeltung, *f.*

Talismán, *m.* κληδὼν (καὶ
πρῶτον, ὅν τινα δακτυλίδι κτλ.
διὰ τὸ ὅποιον νομίζονται οἱ
δυναστεύοντες, ὅτι ἐξ ἡ
μυθίας), Talisman, *m.*

Talmouse, *f.* τυρόπημα, Käse-
tuchen, *m.*

Talmud, *m.* τὸ τάλμουδ (τὸν
Joudeon), Talmud (der Zu-
den), *m.*

Talmandist, *m.* τάλμουδιστής,
Talmudist, *m.*

Taloché, *f.* γροθὶα εἰς τὸ κε-
φάλι, Faustschlag *m.* auf den
Kopf, *f.*, *f.*, Kopfstich, *f.*

Talon, *m.* πτερόν, Refe, *f.*;
πτερόν τοῦ παπουτζίου κτλ.,
Abzug *m.* am Schuhe *it.*; πτε-
ροστήρι (τουρκ. μαχμουδ),
Sporn, *m.*; κορδακί τῆς λόγ-
χης, τοῦ τουρκεμῶν, Schuh *m.*;
einer Pfote, Kolben *m.* an einer
Pflanze; εἰς τὴν πωρὴν, τὰ
χαρτιά ὁποῦ κοπνύσονται καὶ
ἀπὸ τὰ ὅποια ὁ πωρὴν δι-
ακρίβειαν ὅσα χωρῶνται
ἐν τῇ κοπνύσονται τὰ ἑλὸς του,
Stod (die zum Kaufen über-
gebliebenen Karten, in einigen
Kartenspielen), *m.*; fig. il a
montré les talons, εἰδείξε
τὴν ῥάκην, ταῖς πλάτας, ἐφύ-

γε, er hat Fersengeld gegeben,
ist davon gelaufen.

Talonner, *v. a.* διακρίβειαν
αὐτὸν ποῦ ἀκολουθεῖ, ἐνο-
χλῶ, παρακρῶ τὴν τὰ δου-
λεῖν, πρῶτον, einen anspornen,
antreiben, *f.*, *f.*, einen auf dem
Nachen seyn.

Talonniers, *m.* ἐκείνος ὁποῦ
φράσσει τὰ ξύλα διὰ ταῖς
πτερίδας τῶν παπουτζιῶν,
Abfagelschneider, *m.*

Talonniers, *f. pl.* τὰ ὅποια
περὶ εἰς τὰ ξύλα παπού-
τσια τῶν Φραγκισκάνων, Hin-
terleder *n.* an den Holschuhen
der Franciscaner; περὶ εἰς
πρῶτον τοῦ ἑρμού, die gefüß-
gelten Schuhe des Merkur.

Talus, *m.* κλίσις τείχους ὡς κα-
τήφορος, Böschung, *f.*

Taluter, *v. a.* κτεῖν τὸν τείχον
εἰς ὁχμὴν καταφρεῖς, (einer
Mauer) eine Böschung geben.

Tamarin, -rinier, *m.* ταμάριν-
δος (ὁ δένδρον τι), Tamarinde
(Baum), *m.*

Tamaris, -rise, *m.* μυρική,
μυρική, Tamariske, Tama-
risfenstrauch, *m.*

Tambourin, *m.* τυμπανόν (τουρκ.
τὸ τῆνικ), Trommel, *f.*;
ὁ τυμπανιστής, Trommel-
schläger, *m.*; παραπέτασμα
(περὶ εἰς τὴν ἑρμού, Wind-
fang (Vorhang oder Verschlag
m. vor einer Thür); ὁ στύ-
λος τοῦ ὁρολογίου εἰς τὸν
ὅποιον περιτυλίττεται ὁ ἄλ-
σος, Trommel in der Uhr;
μυρῶντος διὰ κέρτημα, Stic-
tahn, *m.*

Tambourin, *m.* εἶδος τυμπά-
νου

μικροῦ τὸ ὅποιον τυ-
ποῦν μετὰ τὸ χεῖρ, kleine Trom-
mel, die mit der Hand geschla-
gen wird; ἐκείνος ὁποῦ τὸ
τυπᾷ, der diese Trommel
schlägt.

Tambouriner, *v. n.* τυμπανί-
ζω (λέγεται διὰ τὰ μικρὰ
παιδιά), trommeln (von Kin-
dern). *v. a.* δηλοποιῶ τυ-
πανῶντας ὅτι ἐλάθη ἑνα
πρῶτον, eine verlorne Sache
auszotrommeln.

Tamis, *m.* κόσκινον, Sieb, Korb, *n.*

Tamiser, *v. a.* κόσκινω μετὰ τὴν
σίαν, sieben, durchsieben.

Tampon, *m.* στόμπος ἀπὸ
φελόν ἢ ἄλλο τι, Zapfen,
Pfropf, Stöpsel, *m.*

Tamponner, *v. n.* στομπώνω,
zupfropfen.

Tau, *m.* σκόνη βαλανιδίου μετὰ
τὴν ὅταν ἐργάζονται τὰ το-
μάρια, Bohle, Gabelbohle, *f.*

Tauvaise, *f.* (γυνὴν τι) ἑθα-
νασία, Kainfarn (Pflanze), *m.*

Tancer, *v. a.* *f.* tam. ἐλέγω, μα-
λώνω τινά, ausschelten.

Tanche, *f.* ὡλὸν (ἰχθύς),
Schleiche (Fisch), *f.*

Tandis, *que*, conj. ἕως ὅτου,
ἐν ὃ, während (als), während
(daß), so lange als.

Tangage, *f.* (mar.) κυμάτισμα
τοῦ καροφίου ἀπὸ τὴν πλώρη,
ἕως τὴν πρύμνην, Schwan-
ken *n.* des Schiffes der Länge nach.

Tangente, *f.* (trigon.) ἐφα-
πτωμένη (γραμμὴ), Tangen-
te, *f.*

Tanger, *v. a.* (mar.) — la côte,
λαγὰν, πηγαῖον σιμά εἰς τὴν

Tartuférie, *f.* ψευδομυλίστρια, δούλοισις, βουφίλις, Schwindelheiligkeit, *f.*

Tas, *m.* σαγός, Haufen, *m.*; πληθός, Menge, *f.*; ἀκρόν μικρόν (τὸν χειρότερον), kleinster Haufen, *m.*

Tasse, *f.* πατήρ, φιλία, φιλικότητα, Schale, Tasse, *f.*

Tasseau, *m.* πικνέλι, Färbung, Färbung, *f.*

Tasser, *v. a.* σαγίζω, häufen, aufhäufen, *v. n.* αἰσθάνω, εὐαγλίζομαι, wachsen, sich ausbreiten.

Tassette, *f.* τὸ μέγεθος τοῦ σιδηροποικισμοῦ ὅπου σκεπάζεται τὸ μυστρί, Schenkelschleife *f.* am Dorsalfleisch.

Tâter, *v. a.* ψάλλω, πᾶνω, fâhlen, anfâhlen, bestâten; — *le pavé*, λέγεται διὰ τὴν ὁμοίαν ἐλαφρὴ ἐγγύειν τὴν γῆν ὅταν περιπατῇ, läßt aufstetzen im Gehen; *fig.* κέρνυμι με πολλὴν προσοχὴν, etwas mit großer Vorsicht thun; tâter, δοκιμαῖω (μάλιστα γινώσκω καὶ πιστεύω), versuchen, kosten.

Tâteur, *m.* —ense, *f.* *fig.* διαπιστωτής, ὅπου δὲν ἔμπειροι καὶ ἀποκατάστασις, der, die Unschlüssige.

Tatillon, *m. fam.* ἐκείνος ὁποῦ ἀνακαταρτίζεται εἰς κάθε ὑπόθεσιν, ἡλίκωτος, der sich in alles mischt, Schwätzer, *m.*

Tatillonner, *v. a.* λευκομερῶ, λευκαῖω, ἢ ἀνακαταρτίζω εἰς κάθε παραμικρὴν ὑπόθεσιν, sich in jede Kleinigkeit mischen; φλυαρῶ, schwatzen.

Tâtonnement, *m.* πασπάτευμα, das Tappen, herumtappen.

Tâtonner, *v. a.* πασπατεύω, χαλεπὸν πασπατεύω εἰς τὸ σκοπεῖν, tappen, herumtappen (im Finstern); *fig.* πεισσω τι μετὰ φόβου καὶ διαταγῆς, mit Angstlichkeit und Unsicherheit etwas machen.

Tâtonneur, *m.* ἐκείνος ὁποῦ πεισσιτεῖ πασπατεύοντας, der herum tapt.

Tâtons, *adv.* —, πασπατεύοντας, herumtappend; *fig.* μετέμφοδον, mit Unsicherheit, Angstlichkeit.

Taudion, *taudis*, *m.* καλύβη, Hütte, *f.*; ἀκαυνὸς ἀκαυστος ὄντας, schlechtes, unvelnliches Zimmer, *fam.* Loch, *n.*

Taupe, *f.* τρυλοπόντικον, ἀπάλας, Maulwurf, *m.*; πρίσμα (γινώσκον ἐπὶ πλάτος) τῆς κεφαλῆς, Spectale *f.* am Aepfel.

Taupier, *m.* ἐκείνος ὁποῦ πᾶνει τὰ τρυλοπόντικα, Maulwurfsfänger, *m.*

Taupière, *f.* σπυλὴ διὰ τὰ τρυλοπόντικα, Maulwurfsfalle, *f.*

Taupin, *m.* εἶδος ἀσκαδέρου ὁποῦ κηδεῖ, Springfâder, *m.*

Taupinée, *taupinière*, *f.* ὁ σπυρὸς γῆμα ὅπου ἀνοίγει τὸ τρυλοπόντικον, Maulwurfsfalle, *m.*

Taure, *f.* δάμαλις, ἐγγλάδι ὁποῦ ἀνοίγει δὲν ἐγγέντης, Kalbe, Fâle, *f.*

Taureau, *m.* ταῦρος, Stier, *m.*

Tautologie, *f.* πιντολογία, με-

nâge Wiederholung *f.* hinc Bortes.

Tautologique, *adv.* ταυτολογικῶς, tautologisch.

Taux, *m.* τὸ πᾶχος, τιμὴ δουρισμένη, Taxe, *f.*, bestimmte Preis, *m.*; ἡ ποσότης τῶν διαφόρων ὁποῦ νομικῶς διορίζεται διὰ τὰ δάνεια, landliche übliche Finsen, *f. pl.*; ἡ ποσότης ὁποῦ ἔχει τις καὶ πλεονάζον διὰ τὸ δόσιον τῆς πολιτείας κτλ., Steueranlag, *f.*

Tavâille, *f.* πεισμιλί, μοντάς, Spitzentuch, Taupisch, *n.*

Taveler, *v. a.* ποικιλοχρῶς, buntfledig machen.

Tavelure, *f.* τὸ ποικιλοχρῶς τοῦ δέρματος ὅπου ὄντας, bunte Flecken *n. pl.* auf der Haut eines Thiers.

Taverne, *f.* κακοσπολίδιον, τῶν βότων, Weinhaus, *n.*, Weinstube, *f.*

Tavernier, *m.* —ière, *f.* τῶν κηδεῖς, —ησσαν, Weinhandlung, *m.*; —tin, *f.*

Taxation, *f.* διακομιδὴ τῆς τιμῆς τῆς πωλήσεως, Taxation; Schätzung, *f.*; *f. pl.* διακομιδὴ τινα ὅπου ἐπικουρῶνται οἱ ἐπιστάται τοῦ βασιλέως ὅπου νομολογῶνται, *adv.*

Taxe, *f.* ἀποκοπή, τιμὴ δουρισμένη, Taxe, *f.*, bestimmte Preis, *m.*; φορολογία, δόσιον, Auflage, Abgabe, Steuer, *f.*

Taxer, *v. a.* ἀποκόπτω, δουρίζω τὴν τιμὴν πῶς καὶ πῶς ἢ ἕνα πρῶγμα, schätzen, bewerten, den Verkaufspreis

stimmen; δίδωμι δόσιμον, φορολογία, besteuern, eine Schatzung auslegen; ἐγκαλέω, ἀποδοῖμι τινὶ ἐγκλημα, κατηγορῶ, beschuldigen.

Te, *part. v. lu.*

Te, *m.* ὑπόγεια (λαγόν) εἰς σχῆμα *T*, διὰ τὴν καταπορεύσιν εἰς κάστρον, Wine *f.* in Gestalt eines *T*.

Technique, *adj.* τεχνικός, kunstgemäß, technisch.

Teclum, *m.* δοξολογία, ὕμνος (ὁποῦ ἀρχίζει εἰς τὰ λατινικά *te domum laudamus se doctorem Κύριε*), das Teclum, der Andreossische Lobgesang.

Teclum, *m.* (anat.) κάλυμμα, σκέπασμα, δέρμα, Decke, Haut, *f.*

Teignasse, *f.* pop. ἐχρῶς πύρρον, schlechte Perücke (Azel), *f.*

Teigne, *f.* κασιόδα, Grind, *m.*; ἄλλος κασιόδας, σῆς, σαγῆς, μόλις, Schabe, Motte, *f.* —es, *m. pl.* πᾶθος τι (πᾶθος) τῶν ἀλόγων εἰς τὰ πόδια, Strahlgeschwür an der Ferse.

Teigne, *f.* κασιόδα, Grind, *m.*; ἄλλος κασιόδας, σῆς, σαγῆς, μόλις, Schabe, Motte, *f.* —es, *m. pl.* πᾶθος τι (πᾶθος) τῶν ἀλόγων εἰς τὰ πόδια, Strahlgeschwür an der Ferse.

Teigne, *f.* κασιόδα, Grind, *m.*; ἄλλος κασιόδας, σῆς, σαγῆς, μόλις, Schabe, Motte, *f.* —es, *m. pl.* πᾶθος τι (πᾶθος) τῶν ἀλόγων εἰς τὰ πόδια, Strahlgeschwür an der Ferse.

Teigne, *f.* κασιόδα, Grind, *m.*; ἄλλος κασιόδας, σῆς, σαγῆς, μόλις, Schabe, Motte, *f.* —es, *m. pl.* πᾶθος τι (πᾶθος) τῶν ἀλόγων εἰς τὰ πόδια, Strahlgeschwür an der Ferse.

Teigne, *f.* κασιόδα, Grind, *m.*; ἄλλος κασιόδας, σῆς, σαγῆς, μόλις, Schabe, Motte, *f.* —es, *m. pl.* πᾶθος τι (πᾶθος) τῶν ἀλόγων εἰς τὰ πόδια, Strahlgeschwür an der Ferse.

lignarou, διὰ καπνιστῆς, die durch das Brechen abgelöste Flächende.

Teiller, *v. a.* κοπῶ τὸ λίαν ἢ τὸ πᾶχος, Panf oder Fläche brechen.

Teindre, *v. a.* fârw, fârben.

Teint, *einte*, *part. v.* teindre.

Teint, *m.* τὸ βαφικόν, das Fârben; τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου, Gesichtsfarbe, *f.*

Teinte, *f.* ὁ βαφικὸς ὁποῦ οἱ ζωγράφοι δίδουν εἰς τὰ χρώματα, Farbe, Tinte (bey den Malern).

Teinture, *f.* βαφή, Farbe, Fârbung, *f.*; *fig.* εἰδησις καὶ ἐπιβολὴ τῶν πραγμάτων, oberflächliche Kenntniss *f.* einer Sache, Anstrich, *m.*; ἐλαφρὰ ἐντύπωσις, leichter Eindrud, *m.*

Teinturier, *m.* —ière, *f.* γυνή, βαφίς, Fârbler, *m.*

Tel, *elle*, *adj.* ταῖστος, τέτοιος, solcher, —e, —es; ὁ δεινός, der und der; telle quelle, ἐξ καὶ ἐξ, μετὰ τὴν κατὰ τὴν αἰσθησιν, so so, mittelmäßig.

Télégraphie, *m.* τηλεγράφος, τηλεγραφικὴ μηχανή, Telegraph, *m.*

Télégraphie, *f.* τηλεγραφία, Telegraphie, Fernschreibekunst, *f.*

Télescope, *m.* τηλεσκοπίον, Fernrohr, Teleskop, *n.*

Télescopique, *adj.* étoiles télescopiques, ἀστὲρ ὁποῦ δὲν φαίνεται ἀπὸ τῆς γῆς διὰ μέσον τοῦ τηλεσκοπίου, teleskopische Sterne (die man nur mit dem Fernrohr sieht).

Tellement, *adv.* τοιοῦτοτρόπως,

μετέτοιον τρόπον, dergestalt, dergestalt; — que, εἰς τρόπον ὥστε, so daß.

Telline, *f.* τελλίνα, χέναντες, Tellmuschel, *f.*

Téméraire, *adj.* (—reiment, *adv.*) ἀδύδης, ἀποτίστοτος, τόλμης, verwegen, fâhn, toll; fâhn, frech; un —, *m.* ἐνός ἀδύδης, ἀποτίστοτος, Waghals, *m.*

Témérité, *f.* ἀδύδεια, τόλμη, Verwegenheit, Vermessenheit, Tollfâhnheit, *f.*

Témoignage, *m.* μαρτυρία, Zeugnis, *n.*; ἀποδείξεις, Beweis, *m.*, Werkmacht, *n.*

Témoigner, *v. a.* μαρτυρῶ, zeugen, bezeugen; δέχνομαι, ἀποδέχνομαι, bezeugen, beweisen.

Tempe, *f.* μελέγγω, κόπιαρος, Schlaf, *m.*, die Schläfe, *m. pl.*

Tempérament, *m.* κράσις, Temperament, Selbstbeschaffenheit, Natur, *f.*; μέσον πρὸς συμβιβασμόν, Mittelweg *n.* zu einem Vergleich.

Tempérance, *f.* σωφροσύνη, ἐγκράτεια, Mäßigkeit, *f.*

Tempérant, *ante*, *adj.* σωφρων, ἐγκρατής, mäßig. **Tempé-**

rant, *m.* λατρινὸν ὁποῦ μετράζει, ἐλαφρύνει, lindert, niederschlagendes Mittel, *n.*

Température, *f.* συγκράσις τοῦ αἵματος, εὐκρασία, Beschaffenheit der Luft, Temperatur, *f.*

Tempéré, *adj.* μέτριος, gemäßigt; σωφρων, ἡσυχός, mäßig, stillsam, gefällig.

Tempérer, *v. a.* συγκρατῶ, μέ-

Tesson, v. té.

Test, m. ὁρκος τῆς ἐκ χρηστέας ἐκ
Ἀγγλίας. Test (Religionseid
in England), m.

Testacée, adj. ὑστρακώδης, Schalthier, n.

Testament, m. διαθήκη, Testament, n.

Testamentaire, adj. ἀποῦ ἀρχῆς
ἐκ ἐκ διαθήκης, testamentarisch, Testamentarisch, n.Testateur, m. -trice, f. ἐκεί-
νος, ἐκείνη ὅπου κάμει δια-
θήκην, διαθηκώτης, Testator, m.; Testatrix, f.

Tester, v. n. κάμει διαθήκην, ein Testament machen.

Testicule, m. ὄρχις, orchis, Hoden, m. (f.).

Testif, m. χρηματογράφος, Kameral-
haar, n.Testimonial, ale, adj. μαρτυ-
ρικός, bezeugend.† Testonier, v. a. κορμὴν τῆν
κεφαλὴν, μετὰ πρὸς ἀμφι-
λευκὴν πλάτην καὶ μάστιγα, ein
Kopf, das Haar wusch machen.Tête, m. κεφάλια πλάνου πυ-
γρέον ταιχισμένου, Scherbe, f.;
Scherben, f. pl. (chim.)
φωσφορίζον μικρόν, Test,
m.; Scherbe, f.

Tétanos, m. (méd.) τετανός, Starrkrampf, m.

Tétard, m. βασιλεὺς βασιλέων (μικ-
ρός βασιλεὺς ὅπου ἐκεῖ ἀπο-
μνη σῆμα σκώληκος), Stols-
wart, m.Tétasse, f. pl. fem. βυβία με-
γὰ καὶ πεσμένα, schlaffe und
hängende Brüste, f. pl.Tête, f. κεφαλή, κεφάλι (ἀν-
θρώπων, ζώων, ὁμοίως καὶτῶν λαχάνων, κρομμυδίων
κτλ.), Kopf, m.; Haupt, n.
(von Menschen, Thieren, von
Kohl u.); Ag. ὑπὸντος, ὑ-
χινός, πνεῦμα, Kopf, Bers-
haud, m.; — de cerf, τοῦ ἐλ-
φάντα τῆς ἐλάου, Elphanta-
wisch, n.; — d'une éponge, κορ-
πίτης κομπολόγιου, Kopf-
nadelstich, m.; la — du poit,
πνευτικώμα ἐκ τοῦ ἀκροῦ
τοῦ γεινῶντος, ὅπου εἶναι πρὸς
τοῦ μέγας τοῦ ὕδατος, Brust-
falten; à la — d'un livre,
ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.Tête à la tête de —, ὅπου ἐκ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου, im
Anfange des Buchs; Ag. tête,
καρμώτης, Oberhaupt, n.

He; tout d'un —, κατὰ σει-
ραν, ἑξαπολούθως, in einem
Zuge.

Tire-balle, m. ἐργαλείον με τὸ ὁποῖον ἐρράβουν τὸ βόλι πάλιν ἀπὸ τοῦ πιστολίου, καὶ ἐκείνα με τὸ ὁποῖον οἱ χειρουργοὶ ἐρράβουν τὸ βόλι ἀπὸ τὴν πληγῆς, Kugelzieher, m.; Kugelzieher, f. (see *Handwörterb.*)

Tire-balle, *f.* τὰ λουμπὰ μετὰ ὅπλα τραβῆ τις τὰ ἐποδύματα εἰς τὸ παδᾶν, καὶ τὸ εὐ-
λον εἰς ὅχημα διχρανον μὲ τὸ
ὅπαιον ἐγράβει τὰ ἐποδύμα-
τα, Stiefelschleher, *m.*; Stiefel-
schleht, *m.*; σεοήρια μὲ τὰ
ὅπλα περικυκλώνουν τὰ δι-
πατε τοῦ Βιζάντιον, Worten
f. pl. zum Einfassen der Kap-
ten.

Tire-bonchon, m. *тѣлоукопъ*
 με τὸ ὄπισθεν ἑστεινόμενον
 τὸ ἄνωθεν. **Bouficher**, m.

Tire-bourre, *m.* τὸ εὐδαιμον με-
τὰ τοῖς ὁποίοις ἐργάζονται τὸ σπου-
διὸν ἀπὸ τοῦ *bourre*, *drôlerie*, *m.*
Tire-d'aile, *m.* κτερος σφο-
δρὸς τῶν πτηνῶν ὅταν τὸ
πουλὲ ἀναπτεῖ μετὰ ὀρμῇ, *Glüs-*
atfischung, *m.*

Tire = fond, m. *Εγγαλειον* με το
 υποστον *Εγγαλει* ο χειρουργος
 το κοκακιον παυι *Επιδωρις*
 με το *πρωτων*, *Wodenäther*
 m. der Wundärzte; *Εργαλειον*
 ελικοειδες με το υποστον *βί-*
 νουον την υποστην *δωρον* εις
 το *βονιξ*, *Sargäther* m. der
 Wärtcher.

Tire-laine, m. κλέπτης τῆς νυ-
κτός, nächtlicher Dieb, Räuber,
m.

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

Tire-laisse, *m. fam.* ἀνάκη, ἀποβολή ἐλπίδος, vergeblich gemachte Hoffnungen. *f.*

Tire-larigot, *adv.* à —, *ὡς ἐπὶ τὸ μέτρον*, über die Maassen.
Tire-ligne, *m.* γραμμὴν διαρραγνῆς, *kurzer, Bintenzeichet, m. Bleisteder. f.*

Tire-lire, *f. fam.* $\alpha\iota\omega\tau\iota\sigma\tau\alpha\iota\ \mu\epsilon$
 $\mu\iota\sigma\tau\alpha\ \chi\alpha\iota\sigma\mu\alpha\tau\iota\alpha\iota\ \epsilon\iota\varsigma\ \tau\acute{o}\ \sigma\alpha\epsilon$
 $\mu\alpha\sigma\mu\alpha$, $\sigma\omicron\tau\omicron\upsilon\ \epsilon\lambda\iota\sigma\tau\alpha\iota\ \chi\epsilon\lambda$
 $\mu\alpha\tau\alpha\ \delta\iota\alpha\ \tau\eta\ \mu\epsilon\lambda\epsilon\chi\chi\omicron\delta\omicron\upsilon\ \epsilon\iota\varsigma$
 $\tau\alpha\iota\alpha\ \alpha\gamma\alpha\gamma\chi\eta\iota$, $\alpha\gamma\alpha\gamma\chi\iota\alpha\varsigma$, $\epsilon\sigma\alpha\tau$
 $\eta\delta\eta\sigma\epsilon$. *f.*

Tire-liner, *τ. α.* η ωνάζω ὡς ὁ
πζουτζουλιάνος, κοροιδεύω,
ψιφιστὴν πῶς εἰνε ξεστῆς.

Tire-moëlle, *m.* εἶδος χολλι-
ριοῦ με τὸ ὁποῖον ἐξράνουν
τὸν μυελὸν ἀπὸ τὰ κότματα.

Tire-pied, m. λανρά με τὸ ἵπιοι-
 σι· οἱ ἱλαγκριῶδες κρητοῦν
 τὴν δουλειὰν τοῦ ποδοῦ τοῦ γό-

Tire-plomb, m. τροχός με τὸν ὅποιον ξαστρούσι τὸ μολύβι
 als Bleigug, **Bleigug**, m., Blei-
 mahlstein f.

Tirer, v. a. et n. τρεῖν, ziehen (in jedem Sinne); ἐκτρεῖν, herausziehen: περιστρεῖν, drehen

στέφανος; ὁρατὸν ποταμόν, ἕκκυσιν,
στρέψαν; βοάω, saugen; —
de l'eau, ἐργάζομαι ἀπὸ τοῦ νε-
ρῶν, Wasser schöpfen; — du
vin, ἐργάζομαι κρασί (ἀπὸ ἐνε-
ρου), Wein zapfen; — ανε-
γχε, ἀναίγω τὴν ἐγκύβητα,
eine Kuh melken; tirer, ἔλκυμι,
τοῦ πεζοῦ, ich ziehe; τυπάνω,
abdrücken, abdrücken; σφιδά-
ζω, daronschleifen, schleichen, mah-

— *Journal of the American Medical Association*, 1964, 191: 1000-1001

ten; cette couleur tire sur le
bleu, le rouge etc., πῶς το
χρῶμα δίδει εἰς τὸ γαλάζιον
εἰς τὸ κόκκινον etc., das Far-
be fällt ins Blaue, ins Rother
etc.; tirer parti de qc., ἀπο-
λαμβάνειν ὠφέλεις ἀπὸ τοῦ
gen aus etwas ziehen; tire
une lettre de change sur q.,
ou tirer sur q., σημεῖον ἐν-
δοχείου, πῶς χρηματισ-
τηρίον ἀλλοῦ τραβοῦ ἐξέμει-
νός, einen Wechsel auf einen
ziehen, oder bloß: auf einen
ziehen; fig. tirer sur q., κα-
κοῶνός, auf einen losziehen
übel sprechen von einem; tirer
sur port, ἔλπω τοῦ λαχρῶν
das Boot weissen, loosen; le
navire tire tant de pied
d'eau, τὸ καράβι σηκώνει τό-
σο πόδα ὕδατος νερόν, ἡτοι εἰς
εἰς τὸ νερόν τόσο ποδάρια
das Schiff geht so und so viel
Fuss im Wasser. so —, v. r.
ἐνδοχούμενος (μόνος μου)
sich ziehen. so — d'affaires
— d'embarras, ἐξυμνω εἰ-
ρηγῶς ἀπὸ μῶν ἀνδράν
ἐξυμνεῖσθαι ἀπὸ μῶν ἐνδο-
χούμεν, sich losziehen.

Tiret, m. λυνεῖ ἀπὸ περιστή-
της, ἢ κορδέλλας μὲ την ἀπο-
αν ὁσπτοῦν μαζὶ γράμματι
Dergemeitefemen, m., Schnu-
re womit man Aeten befestet
(gramm.) γραμμὴ διασπῶ-
στος, Theilungszeichen, n.

Tiretaine, f. τρυφῶν n τρυφῶν
ἀπὸ μαλλὲ κατ' ἤμισυ, Art gro-
ber halb leinwand: halb wollent
Bong; m. d. r. — εἰρήνη

Tire-tête, f. λοβελοῦ δι' ὅ

ol χειρονομοῦντες τοὺς πόδας τοῦ ἑαυτοῦ ἀπὸ τῆς
 μήτρας οὐκ ἐκείνη πολλὰ με-
 γάλαν καὶ δὴν ἤμνησεν·
 Ἰβήρη, Koppflicher (die Iberi-
 zens der Schwarzhirser), m.
 Ticeur, m., ἐκείνος ὁ ὅστις ἔλατ-
 τον ὡς ἔστι, κυνηγός, Schüt-
 zjäger, m.; ὁ δὲ τὸν ποταμὸν ὀνο-
 μάζειεν χαλκὸς καὶ χρυσὸς
 m., στρογγύλη, δολοφονικὴ
 ἐν ἀρβύλῃ, runde Kugel, Schüt-
 z; Jäger (im Kriege); — ὁ δ' οὐ
 ἐκείνος ὁποῖον ποταμὸν ὀνομα-
 ζοιεν, Goldkugeln, Schüt-
 zjäger, m.; ὁ ποταμὸς, Schuttlab-
 uf, Schuttlaffen, m.; ὁ δὲ
 Tisane, f., στρογγύλη, Scheller-
 trank, m.; ὁ ὅστις ἀνὰ ὕδατι, n.
 Tisore, m., δαυλός, Feuerbein,
 m.; ὁ ποταμὸς οὗτος, was's
 Tisonné, adj., cheval gris —
 ὁ ποταμὸς ὁ ἐν τρυφᾷ παρὰ τὴν
 ἡσυχίαν ὅτις, Leibar, Kugeln
 ἔχει δαυλός, f., graues, bran-
 gefliges Pferd, m., Schwarz-
 schimmel, m., graues St.
 Tissonier, v., ὁ ἐκείνου ὁποῖον
 δαυλός, ὁ ποταμὸς, was's
 das Feuer (brennend), m.
 Tisonnier, m., ὁ δὲ τὸν ποταμὸν
 ὁποῖον ἀνὰ ποταμὸν ὀνομα-
 ζοιεν, Stübchen, f., Stüb-
 chen, m.; ὁ ποταμὸς οὗτος,
 Tisher, m., ὁ ποταμὸς, wüsch.
 Tisserant, m., ὁποῖον, Wösch-
 m.; ὁ ποταμὸς, Tisserant,
 Tissu, m., ὁ ὅστις ἔστι παρὰ τὴν
 ἡσυχίαν, ὁποῖον ὁποῖον ὁποῖον
 Tissure, f., ὁποῖον, ὁποῖον
 das Wösch, Wösch, m.;
 Tissutier, — rubanier, m., ὁ
 ποταμὸς οὗτος, was's

[illegible]

καταπέτασμα (περδές) ε
 θέατορος. Berhang m. deck
 nt; — d'araignée, ἀράχ
 η; τὸ δικτυώμα τῆς ἀράχης, E
 ngerweb, n., Spinnweb.
Toilerie, f. πικρυματεία π
 κωρ, Feinwandhandel, m.
 πικνωτή, Feinwandwaer, f.
Toilier, m. παυλὸς πικρυμα
 τῆς, Feinwandhändler, m.
Toilette, f. τροπευτική ἐ
 όπιστον εἶναι ὅτι ἐνὶ τῇ
 πρὸς καλλωπισμὸν καὶ
 λισμὸν μάστιγι γυναι
 c. Duestich, Mächtigch, m.;
 — ἐνδομολογία, στυλίζε
 sich anfleiden, sich putzen.
Toise, f. ἑξάποδος (ὑπερ
 κλάστη (von sechs pariser
 f. — sechs mal, u.
Toisé, m. μέτρον μὲ τ
 Messen n. nach der T
Toiseur, m. ἑξαποδός
 τῆς μὲ toise, Messer, m.
Toison, f. τὸ κομμωμένον κε
 αὶ τὸν προσώπον κελεύθ
 ρον, Schenwolle, f. —
 τὸ χρυσάιον δίεργον, das g
 Wolle.
Toit, m. στέγη, δαλν η., oz
 στή, Dach, n.; — à col
 γωνοειδὲς ὀστᾶκιον, Schu
 fust, m.
Tôle, f. πλάκα ὀξυγῶ
 ναν, Eisenblech, n.
Tolérable, adj. ἀτολμὰ
 τράγικ, kritisch.
Tolérance, f. ἀνοχή, Dul
 sis ἀνέχουσι, Aelt
 dung, Toleranz, f.
Tolérant, ante, adj. ἀν
 δεικνύς, ἀνεξέλεγκτος,
 sam, tolerant.

Tolérance, *m.* ἀνεκδοχή, Duldsamkeit, Religionsduldsamkeit, *f.*

Tolérer, *v. a.* ἀνέχω, ἐπιτρέφω, dulden, ertragen.

Tombac, *m.* (τὸ εἶδος) τομπάκι (μεταλλὸν συντεθειμένον ἐκ χαλκοῦ καὶ χύρουν), Tombach, *n.*

Tombe, *f.* μνήμα, πλάκα μνήματος, Grabstein, Leichenstein, *m.*; τάφος, Grab, *n.*

Tombeau, *m.* τάφος, μνήμα, Grab, Grabmal, *n.*

Tombelier, *m.* ἀμαζάς ὁποῦ ἡτέροι ἄμμος, χαῖμα, πέτρας κτλ., Râtelier, *m.*

Tomber, *v. n.* πέτω, fallen (prop. et fig.), einfallen, niederfallen; — malade, ἀρρωστῶ, krank werden; — d'accord avec q., συμφωνῶ με τινά, einig werden mit einem, übereinstimmen.

Tombereau, *m.* εἶδος ἀμάξης διὰ κουβαλίσιμον ἔμπον κτλ., Karren, *n.*

Tome, *m.* τόμος, Band, Theil, *m.*

Ton, *is*, *pl. tes*, *pron.* (ἐδικός, -χή, -κόν), σου, dein, deînt, deîn; ton frère, ἡ σοῦ, ὁ ἀδελφός σου, ἡ ἀδελφή σου, dein Bruder, deine Schwester.

Ton, *m.* τόνος (φωνῆς), Ton, Klang, Laut, *m.*; φωνή, Stimme, *f.*; — de couleur, χρώμας τοῦ χρωματισμοῦ (εἰς τὴν ζωγραφίαν), Farbenton (in der Malerei), *n.*

Tondaille, *f.* τὸ κουρευμένον μαλλὶ ἀπὸ τὰ πρόβατα, abgete (schere) Schafwolle, Scherewolle, *f.*

Tondeur, *m.* κουρευτής, Scherer, *m.*

Tondre, *v. a.* κουρεύω, scherren, abscheren.

Tonique, *adj.* (méd.) τονικός, spannend; (mna.) σπυμειόν τοῦ τόνου μίας ψῆδης, ἥτοι ὁ κυριώτερος τόνος, Hauptton *m.* eines Stücks.

Tonlieu, *m.* δικαίωμα τοῦ ἀρχονδίου διὰ τὸς προνομίας ὅπου πωλοῦνται εἰς τὰς πλάτειας εἰς καιρὸν παζαριῦ, Standgeld, *n.*

Tonnant, *ante*, *adj.* βρονταίνων, βροντηρός, donnend.

Tonne, *f.* βουτζί, βαγένη μεγάλη, Tonne, *f.*

Tonneau, *m.* βουτζί, βαγένη, Tonne, *f.*, Faß, *n.*; (mar.) βάρος δύο χιλιάδων λίτρων, Schiffslast *f.* von zwentausend Pfund.

Tonneler, *v. a.* πιάνω (περιδίκαι κτλ.) με βρόχια, με δίκαια, (Rebhühner ic.) mit einem Garne fangen; fig. παγιδεύω, mit List fangen.

Toumeleur, *m.* κυνηγός ὁποῦ πιάνει περιδίκαια με τὰ βρόχια, Jäger *m.*, der Rebhühner mit dem Garne fängt.

Tonnellier, *m.* βαγηνός, Böttcher, Faßbinder, *m.*

Tonnelle, *f.* κληματαριά σκεπασμένη με πικρανάδα, Soms merlaube, *f.*; βρόχια διὰ περιδίκαια, Rebhühnergarn, *n.*

Tonnellerie, *f.* ἡ τέχνη τοῦ βαγηνῶ, καὶ ὁ τόπος ὅπου γινώσκον τὰ βαγηνά, Böttchers handwerk, *n.*, Böttcherwerkstätte, *f.*

Tonner, *v. n.* βροντῶ, donn.

Tonnerre, *m.* βροντή, Donner *m.*; χειρωνακός (ἀστροπελέκη) Wetterstrahl, Blitzstrahl, τὸ μέρος τοῦ κανονιοῦ τοῦ ὅπου βάλλεται τὸ μπαγιότ κτλ., Pulverlad (der Kanon), *m.*

Tonnes, *f. pl.* εἶδος κογχή, θαλασσίων, Seetonnen (Schnecken), *f. pl.*

Tonsure, *f.* κουρεῖα, κουρεῖα (τῶν μαλλίων), Abschneiden des Haupthaars; ἡ κουρεῖα ἀτέλματος τῶν λερωμένων κεφαλῶν κατὰ τοὺς Κατοίκους, Tonsur, Platte, *f.*

Tonsurer, *v. a.* κουρεύω (τὴν κληματαριά), die Tonsur thun.

Tonte, *f.* κουρεῖμα (πρωτόν), Schur, Schaffur, τὸ κουρευμένον μαλλὶ ἀπὸ τὰ πρόβατα; die abgeschorene Welle.

Tontine, *f.* τοντίνα (εἶδος σοδήματος), Dentine, *f.*

Tontinier, *m.* -ière, *f.* ἐκείνη ἐκείνη ὁποῦ ἔχει τὸ εἶδος ma tontine λεγόμενον, Tontinier *m.* an einer Tontine.

Tonture, *f.* κουρεῖμα, κουρεῖα διὰ τὰ βρόχια, δένδρα κτλ., Scherren *n.* der Tute; schneiden *n.* der Bäume ic.

Topaze, *f.* τοπάξ, Topas, *f.*

Tope, *int.* ὡς εἶναι, τὸ δέχομαι, es (en)!

Toper, *v. n.* λέξω τῶν κυμάτων, σπέρνω νὰ παίζω τὴν σούτην ὅπου ὁ ἄλλος θέλει (im Würfelspiele) den Satz, fig. σπέρνω, δέχομαι.

topp sagen, einen Vorschlag
eingeben.

Topmanbour, *m.* *ματόν τ.*,
ιδος πορρεάν; Acker, Erds-
birne, Erbsenstoppel, *f.*

Topique, *adj.* *τοπικός*, örtlich.

Topographie, *f.* *τοπογραφία*,
Landschaftsbeschreibung, *f.*

Topographieus, *adj.* *τοπογραφί-
κός*, topographisch.

Toque, *f.* *ιδος ακροβού*; *ώρη-
τος*, hohe hutförmige Mütze, *f.*

Toquer, *v. a.* *εγγίζω*, *κτυπώ*,
berühren, schlagen.

Toquet, *m.* *ιδος ακρομυς*; *χω-
μής* (die *πανόλη* und die *γε-
νητός*), Ackerhaube; Weiz-
verhaub, *f.*

Torche, *f.* *καμπύλη* (wie *πί-
ναρ*), Rodel, Pechfadel, *f.*

Torcher, *v. a.* *σφουγγίζω*, *πι-
στρούω*, wischen, abwischen,
reinigen.

Torche-cul, *m.* *κολοσφορύν*,
Ardwisch, *m.*

Torche-nez, *m.* *σχοινίον*; *μέ-
τε* *το* *ποιοῦν* *σφουγγίζω*, *τὸ* *χέλος*
τῶ *ἀκροῦ*, *διε* *μέ* *χρηστέ*
εἰς *τοῦ* *ποιοῦν*, Bremse (um
Friede festzuhalten), *f.*

Torchère, *f.* *λυχνόστατος*, *χυ-
μολαμπή*, Gabelstuhl, *m.*

Torchis, *m.* *πῆλος* *μέ* *ἐν* *τοῖς*
υἱ *τοῖς* *ποιοῦν* *τίκτον* *οὐ* *ή-*
να, Kleiberstich, *m.*

Torchan, *m.* *παλαιοκον*, *πα-
λαιορῶν*, Rappen, Wüsthap-
pen, *m.*

Tordre, *v. a.* *στρέφω*, drehen,
winden; *λυγίζω*, frümmen:
σπικαδω, *σπινάω*, — du
linge, *σπινάω*, *τὸ* *πλεῖνον*
παντα, Wäsche ringen.

Tore, *m.* *μέγα στεγὰν* *βάσεως*
αἰόλων, Pfahl *m.* am Säulen-
füße.

Tormentille, *f.* *ματόν τ.*, Tor-
mentille, Spülwur, *f.*

Toron, *m.* *εἰς* *ματὶ* *λεγομένου*
ἡμετέρι *καὶ* *σπινόμεν* *μα-
τί*, *ἀπὸ* *τῶ* *ὅπου* *πλέκουν* *τὸ*
σχοινίον, Rige (Schur zu Seil-
ten), *f.*

Torpille, *φάσγαν* *χάους*, Krampfs-
fisch, Sitterfisch, *m.*

Torque, *f.* (blas.) *κυροῦν* *ἐπὶ* *πά-
ντι* *τῆς* *περικεφαλίας*, Helm-
wulst, *f.*

Torquet, *m.* *fam.* donner an
—, donner le — à q., *ἐπι-
τῶ*, *λέγω* *τι* *ἀπαιτῶν* *πρὸς*
τινα *διε* *μέ* *τὸν* *στροβιλίζω*,
einem eine Nase drehen, einen
hinterdrehen.

Torquette, *f.* *πανότης* *μικρῶν*
δακτυλίων *ἢ* *δυνάμεων* *καρ-
πῶν* *εἰς* *τὸ* *στροβίλ.* Bündel *n.*
im Stroch eingespachter kleiner
Scheffel.

Torrefaction, *f.* *φρυγμός*, das
Rösten, Dörren.

Torrefier, *v. a.* *φρυγώ*, rösten,
dörren.

Torrent, *m.* *χειμαδίος* (wie
ποταμός), Regenbach, *m.*; *πῶ-
δα* *τοῦ* *ποταμοῦ* *ἔς* *τὸ* *ποταμὸν*,
Strom, Strömung, *m.*; *fig.*
— de larmes, Thränenstrom, *m.*

Torride, *adj.* (géogr.) *zône*
—, *ἡ* *κενταμέρι* *ζώνη* (τῆς
γῆς), der heiße Erdschich, die
heiße Zone.

Tors, orse, *adj.* *ει* *part.* *σπιν-
όμενος*, gedreht, gewunden. *v.*
tordre.

Torse, *m.* *ἡ* *καλὴ* *κολοβόν* (*χω-
ρίς* *κεφαλή*, *χέλος* *καὶ* *ποδῶν*),
verstümmelte Bildsäule
(Darmf ohne Kopf, Arme und
Beine), *f.*, Torse, *m.*

Torsex, *v. a.* (archit.) *περιτρι-
γυρίζω* *τὴν* *βασίαν* *τοῦ* *στέλου*
ἐκκεντρώς, Windungen um
eine Säule machen.

Tort, *m.* *ἀδικον*, Unrecht, *n.*;
ἐπὶ *τῷ*, Schade, *m.*; *à* —, *ἀδι-
κῶς*, mit Unrecht; *à* — *et* *à*
travers, *ἀδικῶντως*, *ἀποό-
χαστα*, ohne Ueberlegung, un-
bedonnen.

Torticollis, *m.* *κόρβισμα*, *πυ-
σισμον* *τοῦ* *καρπῶν*, *διε* *τὸ*
ὅπου *δὲν* *ἡμπορεῖ* *τις* *νὰ*
γυλῶν *τὸ* *κεφάλιν*, Krüper Hals,
m.; *ὁ* *στροβιλλίζων*, krümmer
Hals, *fig.* Kopfshänger, Deuch-
ler, *m.*

Tortil, *m.* (blas.) *εἶδος* *διαδη-
μῆτος* (*τοῦ* *ποταμοῦ* *τῆς* *κεφαλῆς*;
ἐνὸς *ἀκροῦ*), gewundene Bin-
de *f.*, besonders um einen Koch-
tenkopf (auf Wappen).

Tortillant, *ante*, *adj.* (blas.)
κολοινασμένος, sich schlän-
genförmig windend um etwas.

Tortillement, *m.* *στροβιλισμὸν*,
Drehen, Winden, *n.*; *fig.* *πα-
νοργάζω*, *μυλωνάω*, *κῶς*
σπινάω, Winkelzüge, *m. pl.*

Tortiller, *v. a.* *σπινάω*, *πλέκω*,
drehen, winden, flechten; *fig.*
τεγνύω, *κῶν* *μυλωνάω*,
σπινάω, sich drehen und winden,
Winkelzüge machen.

Tortillon, *m.* *μυλῶν* *ὅπου*
βάζουν *εἰς* *τὸ* *κεφάλιν* *νὰ* *σπ-
ινάω* *τα* *ἐπὶ* *αὐτὸν* *εἰς* *αὐτὸ*,
Wulst *m.*, den man auf den

Kopf legt, um etwas darauf zu tragen; πλεοῦστα τῶν κοινῶν κοραίων, Zopf m. gemeiner Landmädchen; δουλεύει τὴν ὁποιονδήποτε τὴν ἀπὸ τοῦ χωρίου, vom Dorfe genommene Magd, f.

Tortionnaire, adj. (jur.) ἀδικός, widerrechtlich; βίαιος, gewaltthätig.

Tortionner, v. a. κακομεταχειρίζομαι, tyrannisiere, misshandeln.

Tortis, m. στρογγυλὸν τι ἀπὸ διαφόρων νήσεων, μετάξι κτλ., Geband von Garn, Seite ic.; στέγνους ἀπὸ λαυλοῦδια, Blumenkranz, m.

Torta, ue, adj. στραβός, ὁ μὴ ίστος, krumm, ungleich; ἀνέποδος, verfehrt.

Tortue, f. χελώνη, Schildkröte, f.

Tartuer, v. a. στραβῶναι, krumm machen, krümmen.

Tortueux, euse, adj. (-eusement, adv.) στραβός, στραβωμένος, krumm, Krümmungen habend.

Tortuosité, f. στραβιότης, στραβοσύνη, Krümmung, f.

Torture, f. βασανία, Folter, Tortur, Marter, f.

Toast, m. τὸ εἰς ἐγχείαν τινὸς πίνειν, Gesundheitstrinken, n.

Toster, v. a. πίνειν εἰς τὴν ἐγχείαν τινὸς ὅπου λείπει, auf die Gesundheit eines Abwesenden trinken.

Tôt, adv. ἀλλήγορα, ἑπεί, bald, bey Beifall; αἰ — quō, εὐθὺς ὅπου, sobald als.

Total, ale, adj. ἀκέραιος, ὁλόκληρος, gänzlich, völlig.

Total, m. τὸ ὅλον, das Ganze.

Totalement, adv. ὁλόκληρος, völlig, ganz und gar.

Totalité, f. τὸ ὅλον, ἡ ὁλότης, das Ganze, die Totalität.

Toton, m. εἶδος κέρου με μικρὸν χειρὸς διὰ τὸ πιάνειν καὶ σπρίγγοντες το παιζόν, Dreiwürfel, m.

Touge, m. (mar.) θυμουλιά, Bengfiro, n.

Touaille, f. χειρὸς μακτρον, σφουγγιστήρι, Handtuch, n.

Toucan, m. εἶδος χήνης τῆς Ἀμερικής, λέγεται καὶ πιπεροχήνος, Pfeffervogel, Douton, m.

Touchant, ante, adj. ἐγγύς, κοντὸν τὰ πάθη, rührend; point —, (geom.) σημείον ὅπου ἔπεται ἡ εὐθεία (γραμμή) τῆς καμπύλης, Berührungspunkt, m.

Touchant, pp. ὅσον εἰς —, περὶ, betreffend, wegen.

Touche, f. touches, pl. τὰ ἐνδείκναι τὰ ὅπου ὅταν ἐγγίζῃ τις κινῶνται αἱ χορδαὶ τοῦ μουσικοῦ ὄργανου, Tasten (Claves), f. pl.; pierre de —, λίθος εἰς τὸν ὅπου ὁδοιμαζοῦσι τὸ ζωνταῖον, Basaltus, Probierstein, m.; touche, κορυφή μετὰ τὸ ὅπου ὁ καμπυλίζον, ἥτοι συλλαβίζον τὰ μικρὰ παιδιὰ, Griffel (womit man Kindern die Buchstaben zeigt), m.; τῶπος τοῦ ζωγράφου εἰς τὸ νὰ σημειώσῃ τὸν χαρακτῆρα τῶν ὑποκειμένων, εἰς τὴν μεταχειρίσιν τῶν χρω-

μάτων κτλ., Art, Manier, Farbenauftrag des Malers; ἐναντίον συμβαίνει, widergefall, Streich, m.; περιεργάζεαι, περιεργάζομαι, Spöttieren, f. Stich, m.

Toucher, v. a. et n. ἐγγίζω, ψηλαφῶ, βίβω τὸ χεῖρ εἰς τι, berühren, anrühren, angreifen; fig. κοντὸν, ἐγγύς (τὴν καρδίαν), rühren, bewegen; ἐγγύς (μὲν ὑπόθεσιν), ἀντιπρὸς εἰς —, betreffen, angehen; — à —, εἶναι κοντὰ, sein εἰς, nahe sein an —; — de l'argent, λαμβάνω ἀσπρα, Geld empfangen, einnehmen; le clavier, l'orgue etc., πλῆθος τῶν κλαβίων, τὰ ὄργανα (εἰς τὴν ἐκκλησίαν) κτλ., das Klavier, die Orgel ic. spielen; — de l'or, δοκιμάζω τὸ χρυσάριον (εἰς τὴν βασάνον), Gold auf dem Probierstein streichen. se —, v. r. ἐγγίζω (τὸ ἓνα τὸ ἄλλο), einander berühren, aneinander stoßen.

Toucher, m. ἀσπή, das Gefühl, Fühlen; τῶπος τοῦ παιζόν (ἓνα μουσικὸν ὄργανον), Spieltast f. eines Konfunktisten.

Toue, f. θυμουλιά, das Bugfiro; εἶδος μικρῆς βάρκου, Art Kahn, n.

Touer, v. a. (mar.) θυμουλιάζει, τριβῶ τὸ πλοῖον τὸ σκαρὶ, buahiren.

Touffe, f. φούντα, τούφα, Busch, Büschel, m.

Touffu, ue, adj. φουντωτός, περικκομος, ὅπου ἔχει πολλὰ φύλλα, bushtig, dicht belaubt.

Toug, m. τὸ τούγι τῶν Τού-

zwar, Keschmuck m. beizien
Türken.

Toujours, adj. πάντοτε, öft,
immer, fleiß; *jam. des tous*,
μὴ ὅτε ποῦτα, ἀντίθετ., dinst
noch.

Toupet, m. τούπετ, τζουπέτ;
λογιέ, Büffel, Schopf, m.;
Eichenhaar, m. *pl. de l'arbre*.

Toupie, f. πέριδι, σφαίριον,
παιδική, Kugel, m.

Touppiller, v. a. στροφορνοῦν,
ἐλθεῖ καὶ ἐξέλθῃ, sich hin und her
drehn, hin und her tanzen.

Toupillon, m. μικρὸν τζουκού-
γι, μικρὰ γαίτην, Büffel-
chen, m.

Tour, f. κύρος, κυρτῶν, Thurm,
m.; κύρος (ἐπὶ τοῦ κυρτοῦ),
Thurm, Rothen m. (im Schwarz-
seile).

Tour, m. κύρος, περιτομή, ὁ-
δοπορεύς, Gang, m.; Reife,
f.; περιδείξις (ἀγέρων),

Spaziergang, m.; περιήγρησις,
Umfang, Umkreis, m.; ἄκρον,
Rand, m.; τόμος, Drehbank,

f.; τούλας, κύρος εἰς τὴν μο-
νοστήριον, εἰς τὸν ὅλιον ἀκ-
ροῦται καὶ ἐκτορῶται ὅσα τοῖς
ἐχάσται ἐξωθεν, Drehbret
(in Monnentlocher), n., Dreh-

late, f.; γυρισμός, Wendung,
f.; τούλας, γυλίας, γράσις,
Wendung im Riden, Ausdrud,

m.; ἀράδα, Reife, f.; — de
cheveux, ψεύτικα μαλλιά,
falsches Haar, n., Haarleur,

f.; — de cou, γυαλῆς, Kra-
gen, m.; — de lit, περὶ τὸς
ταχυῶν τοῦ κρεββατοῦ, Bett-

umhang, m.; — de reins,

ζερεφισμα, πέδιμον τῶν
μαρμάρων, Vertentung, f. im Kreu-
ze; tours de main, παντο-
γυρία, τέχνη τῶν χειρῶν, Kunst-
stückchen, n. pl.; en un — de
main, ἐν ὁμαῇ ὁδηγεῖται,
im Augenblicke, wie man eine
Hand umwendet; faire — le
de, πηγαίνει ταχέως, γυρί-
ζει, um etwas herumgehen;
jouer ou tour à q., παίζω
πρὸς ἑνα παῖγιν, einem ei-
nen Streich spielen; ce n'est
pas mon —, volle —, δὲν
εἶναι ἡ ἀράδα μου, σου, die
Reife ist nicht an mir, an Ihs-
nen; — à —, κατὰ διαδο-
χὴν, etas una andere, ab-
wechselnd.

Tourbe, f. σάλος γῆς διὰ κα-
σίμου, Torf, m. (n.); τούρη,
πλήθος, Schwarm, m., Menge,
f.

Tourbeux, euse, adj. ὅπου
περιέχει σάλους (v. tourbe),
Torf enthaltend.

Tourbillon, m. ἀνεμοστρόβι-
λος, Wirbel, Wirbelwind, m.,
νεροστρόβιλος, Strudel, m.

Tourdille, ado. gris —, ἡ τρι-
χα τοῦ ἀλόγου χρωματός
ὁμοίου τῆς τρυφῆς, drossel-
grau (von Pferde).

Tourelle, f. μικρὸς κύρος,
Thürmchen, n.

Tourière, f. ὅπου ἐξοικονεῖ
τὰ μοναστήρια ἐκείνην ὅπου
ἐπιστολεῖ εἰς τὸ πᾶ ἀγέρων
εἰς τὸν τροχὸν ὅσα ἐκτορῶται
ἐξωθεν, Psörtnerin (im Klo-
ster anken an der Drehscheibe),
f.; mère —, ἡ ἐπιστολοῦσα
ἐξωθεν τοῦ τροχοῦ, Kloster-

frau (innen an der Drehscheibe),
f.

Tourillon, m. στρογγύς, Zapfen,
m.; (τοῦ κανονοῦ), Schilb-
zapfen (einer Kanone), m.

Tourment, m. βάσανος, Marter,
Qual, f.

Tourmentant, ante, adj. πα-
σάλλων, martierend, quälend.

Tourmente, f. ὁργισμα, ἀνε-
μοζάλη (εἰς τὴν θάλασσαν),
Sturm, m.

Tourmenter, v. a. βασανίζει,
martirt, quält; ἐροχέω, quä-
len, plagen (einem keine Ruhe
lassen; τρεῖσιν, erschüttern.

se —, v. r. βασανίζομαι, πι-
δεύομαι, sich quälen, sich mar-
tern; κροῦμαι, γυρίζω ἐδῶ
καὶ ἐκεῖ, sich hin und her be-
wegen, sich herumwerfen; (δὴ
συνείδησις), στροβανίζομαι, (von
Breiten) sich werfen.

Tourmenteux, euse, adj.
(mar.) (τοπος) ἀποκλειστος
εἰς τὴν ἀνεμοζάλην, deu
Sturmwinden ausgefcht.

Tournant, m. ἡ ἀγκυρὴ ὁδοῦ,
ποταμοῦ, πλ., Wendung,
Krümmung, Ede f. eines We-
ges, eines Flusses u. a.; τόπος
διὰ τὴν γυριστῆρα καὶ; τόπος
ἐν τῷ κυρτῶν (im Klo-
ster) zum Umlaufen für die
Wagen), f.; δὴν, νεροστρό-
βιλος, Wasserwirbel, Strudel,

m.; κύλινδρος, Walze, f.

Tournant, ante, adj. στρογγύ-
μενος, ὅπου γυρίζει, sich dres-
hend.

Tournebroche, m. ἡ μηχανὴ
ὅπου γυρίζει τὴν σάβλαν εἰς
τὴν γαστήρ, Bratwendler, m.

Tournée, f. ταξίς, ἐπισκοπὴ

τὴν ἀρχήν εἰς τὴν ἐπαχίαν τοὺς, Reise f. der Beant-
wortung in ihren Bejekten; ἀνδρῶν
συνδημιόνων ἐνδὲς χρημα-
τευτοῦ διὰ ταξιδιωτικῆς τοῦ,
Geschäftsreise f. eines Kauf-
manns; ἡδύς ἐνδὲς μίαν ἀρε-
τὴν εἰς ἄλλαν, Gang m. aus
einer Straße in eine andre.

Tournelle, *f.* μικρὸς πύργος, Thürmchen, *n.*; κατήγεον δια τὰ βαρεῖα ἐγκλήματα, Griminalfotmmer, *f.*

Tournemain, m. en on —, els
pils onyons, wie man eine
Hand umdreht, im Nu.

Tourner, v. a. γυρίζω, στρέφω, drehen, wenden, kehren; διεκδιῶν, τίχεται; γυρίζω τριγύρου, eis κύκλον, umdrehen, umtreiben; τασσέω, dreheseln — τέτε, στρέφεται διὰ τὴ ἐκκυστῶσά ἐς τὸν ἑξῶτον, sich wenden, und dem Feinde die Spitze bieten; — tout en bien, τὸ νὰ ἐξήγῃ τὴ προγῆμόν τε ἐς καλόν, κοινῶς τὰ πῆρυν ὡν, alles zum Besten kehren; v. n. στρέφωμαι γύρου, κυκλολογῶ, sich umdrehen, sich umwenden, umlaufen; μεταβάλλομαι, sich verändern; γδίσκομαι, χαλνοῦμαι, πῆζω, umschlagen, verderben, ge- tinnen; γίνονται ὄμιος, ἐργάζω τὸ χῶμα (λέγεται διὰ παλαιά), (von Früchten) reis- sen, sich lösen; ἐργάζει, γέ- νεται, ausschlagen, gereichen; cela tournera à sa gloire, αὐ- τὸ θέλει τὸν κόμην τρεῖν, das wird ihm zur Ehre werden.

Tournefort, π. ἡλιοτρόπιον φυ-

709, Sonnenblume, Radmus-
pflanze, f.

Tourneville, f. (mar.) τὸ ὄχι-
μα τῶν ὁρμητῶν μετὰ τὸ ὑποῖον
σῶμα τῆς ἀγκυρᾶς, Boll n.,
die Anker zu lichten.

Tournevis, m. στροφαὶς τῆς
βίδας, Schraubenschlüssel, m.

Tourneur, m. torrens, Drechs-
ler, m.

Τουρνικουετ, m. Ξύλον εις σχή-
 μα σταυρού ὁποῦ βάθουν εις
 ταῖς στραταῖς διὰ τὴν μετ' αὐ-
 τοῦ ἀλογίαν, **Drehtuch, n.**
 καροὶ ὁποῦ γυρίζῃ καὶ σφιν-
 γεῖ τὸ παλάστιον, **Einzel m.**
 an einem Fenster, εἶδος βελό-
 νης ὁποῦ γυρίζῃ ἐπάνω εἰς
 ἓνα κορυφὴ (παγνήσι), **Dreh-
 nadel (ein Gluckspiel), f.**
 περιστρεφόμενος μετ' ἀντακτῆ-
 ρος ἀντακτῆρα, **Geuerstab, n.**
 πιεστηρίον τι (μετ' ὁποῖον
 σφίγγουν τὴν πληγὴν τοῦ σπλέ-
 νος), **Adresspost, f.**

Τοῦτοι, τ. ἀνδραγαθία, ἡ-
 πηκόσον, ἡπομαχία, Τυ-
 αλὲρ, η.

Tournement, *m.* στρογγύ-
γμα, das Drehen, Wirbeln;
(τὸ στρογνᾶν), Wendung,
Krumme f. eines Weges.

Τournoyer, v. n. *αποφορῶν*-
ζω, sich herumdrehen, sich frei-
sein; *fig. προφασίζομαι, ἀνα-
βάλλω τὸν καιρὸν, μακρολο-
γῶ*, sich drehen und winden,
Ausflüchte machen.

Торговля, *f.* торговля, убоиство,
Werbung; торговля, τέχνη
τοῦ τορνεύειν, Drechselkunst,
f.

Tourle, *f.* εἶδος πλαχουριού
πίστες (καύρα). Zerte, *f.*

Tourteau, m. ἐρυκτεῖα με π
ὁποῖα ἀνάπτουν ταῖς πυρ-
καῖς ἡρωταῖς Brandzeug n. der
Feuerwerfer.

Tourterebo, m. τρυγανάκι, Tur:
teltâmbchen, m.

Tourterelle, f. rouxâtes, roussette
Turteltaube, f.

Tourtiere, f. rust. die Art
(die rothirag), Tortenplatt,

Tourlouse, f. oxoni die zu-
marques, Steid, Strang m.
zum Hängen.

Tourtre, v. tourterelle.

Toussaint, f. ἡ εὐαγγελία τῶν ἁγίων πάντων, Allerheiligen (fest).

Tousser, v. n. *βήζω*, husten.

Tousseur, m.—euse, f. *ἐκτιροῦς, ἐκτιρῶν ὁποῦ βήχει συχνά*, det,
die oft hustet.

Tout, toute, adj. ὅλος, ὁλόκληρος; ganz; πᾶς, καθέτης, καθόλου; κάθε, ὅλος, ἅπας, -ε, -α.
jeder, -t, -es; tout, ad. ὁλοτελής, ganz, γάντζω; —
de bon, ἀγαθὴν, μετὰ σω-
στία, im Grunde; — à comp,
ἐξουκίαν, περιγνώσιον. πλήρως;
 auf einmal; tout-à-fait, περ-
 τέλως; ὁλοτελής, γάντζω,
 völlig; tout... que, μὲ ἕως
 δι (μὲ ὅλον ὄπου); ὀβλεῖσθαι,
 so (seht) auch; tout sage qu'il
 est, μετ' ὅλον δι τινα πρόνο-
 μος, ὀβλεῖσθαι et flog ihm, so
 klug er auch ist.

Tout, m. τὸ ἅλον, τὸ πᾶν, das
Ganze, Alles.

Toutefois, αὐτὸ μὲν ὅλον τοῦτο,
dennoch, gleichwohl.

oute-puissance, *f.* παντοδυναμία, Allmacht, *f.*

oute-science, *f.* ἡ παρουσία (ἡ τῶν πάντων γνώσις) τοῦ θεοῦ, Allwissenheit *f.* Gottes.

out-ou-rien, *m.* μόνον τι τῷ ὀνόματι τοῦ ἁγίου πνεύματος, Eideschwur *f.* des Heil. Geistes an einer Repetition.

out-puissant, *adj.* παντοδύναμος, allmächtig. *s. m.* ὁ παντοδύναμος (θεός), der Allmächtige.

oux, *f.* βίχας, Husten, *m.* — sèche, ἐξηραμένος, trodner Husten.

ouxique, *m.* κίσε σίδος, quinquain, Gift, *n.*

raban, *m.* δορυφόρος, αἰματορράχης, Trabant, *m.*

racas, *m.* ἰσχυρὸν, δόρυπος, αἰσχυρὸν, Eärm, Wirtswort, *m.*, Bewerzung, *f.*

racasser, *v. n.* τὰ ἐγὼ εἶμι καὶ ἐκεῖ, hin und her laufen; πάσχει ἀσθενεία, προσέειπε σιγῶν καὶ δόρυπον, Stillsitzen anfangen. *v. a.* ἐγὼ πλάγω, plagen, quälen, beunruhigen.

racasserie, *f.* ἐκασθενεία, κατὰ, Stänkeren, Stänkeren, *f.*, Dandel, *m. pl.*

racassier, *m.* — ière, *f.* κατὰ πλάγω, ἐκασθενεία, Stänkeren, Stänkeren, Dandel, *m.*

race, *m.* ἔγος, Spur, *f.*, Fußspuren, τὰ ἔγος τοῦ ἀγρίου, Fährte, *f.*; ἔγος τοῦ ἁγίου, Geleise, *m.*; *fig.* ἔγος, σημεῖον, Spur, Wert-

mark, *n.*; ἔγος, Wertzeichnung, Abzeichnung, *f.*

Tracement, *m.* ἔγος, ἀφαιρέσις, das Abzeichnen.

Tracer, *v. a.* ἔγος, ἀφαιρέσις, ἀφαιρέσις, vorgeichnen (prop. et fig.) *v. n.* ἀφαιρέσις (κατὰ τὴν τῶν ἁγίων τῶν δόρυπων ὅπου ἀφαιρέσις τῆς ἐκασθενείας τῆς γῆς), auf der Oberfläche der Erde hinzeichnen.

Tracoir, *m.* χαράζει τὸν χρυσόν, καὶ χαλκογράφει, Gravirer *m.* der Goldschmiede und Kupferstecher.

Trachée-artère, *f.* τραχεία ἀρτηρία, Luftröhre, *f.*

Tradition, *f.* παράδοσις, ἔγος, Uebergabe, Anstiftung, *f.*; ἡ ἐκ στόματος παράδοσις, τὸ παρὰ στόμα, mündliche Ueberlieferung, *Sage, f.*

Traditionnel, *elle, adj.* ὅπου παρακείμενον ἐστὶν τῇ ἐκ στόματος παράδοσιν, durch mündliche Ueberlieferung fortgepflanzt.

Traducteur, *m.* μεταφραστής, Uebersetzer, *m.*

Traduction, *f.* μεταφρασίς, Uebersetzung, *m.*

Traduire, *v. a.* μεταφράζω, Uebersetzen.

Traduit, *ite, adj. et part. (v. traduire), μεταφρασμένος, überlegt.*

Trafic, *m.* ἐμποσίον, πρᾶγμα-τεία, Handel, *m.*

Trafiquant, *adj.* πρᾶγματερόμενος, handelnd, Handel treib-

end, *s. m.* πρᾶγματευτής, Handelsmann, *m.*

Trafiquer, *v. n.* πρᾶγματεύομαι, καίτοι πρᾶγματεία, handeln, Handel treiben.

Tragacante, *m.* τραγανίδα, Tragant, Bodstern, *m.*

Tragédie, *f.* τραγῳδία, Trauerspiel, *m.*; ἀλυστὸν τι συμβαίνον, traurige Begebenheit, *f.*

Tragi-comédie, *f.* τραγωδομομῳδία, Tragikomödie (halb Trauer- halb Lustspiel), *f.*

Tragicomique, *adj.* συμβαίνον διὰ τὸν καμικόν ἐκ ταύτης, tragikomisch (halb traurig halb lustig).

Tragique, *adj. (-quement, adv.)* τραγικός, tragisch; *fig.* διὰ τὸν καμικόν, traurig.

Trahir, *v. n.* προδίδω, verrathien; *fig.* πρᾶττω ἐναντίον, βλάπτω, zuwider handeln, schaden.

Trahisson, *f.* προδοσία, Verrätherceit, *f.*, Verrath, *m.*

Traille, *f.* ἀφαιρέσις μετὰ τὴν ὁπίσθεν παρακείμενον τὸν ποταμόν, Fährte, *f.*

Train, *m.* βᾶσις (κατὰ τὴν τῶν ἁγίων κατὰ τὴν ἔγος κατὰ τὴν ἔγος), Schritt, Gang (der Pferde *n.*); τὸ ἐμπροσθεν, καὶ ὁπίσθεν μέρος τῶν ἁγίων καὶ ἔγος ὑποζυγίων ζώων, Vorder- und Hintertheil *m.* der Pferde und anderer Zugthiere; — d'un carrosse, τὸ ἐκασθενεία τοῦ ἁμαξίου, Wagen- gestell, *n.*; — d'artillerie, τὸ τόνισμα (κατὰ τὴν τῶν ἁγίων κατὰ τὴν ἔγος κατὰ τὴν ἔγος), Bag *m.* von (großem) Geschütz mit allem Zubehör, Artillerietrain,

μ., αἰκία, ἀλλότριον, ἡ σφοδρία καὶ ὁπιοὶ τινὸς μετὰ τὸν. Zug, m., Gefolge n. el-neb Stroheln; σχεδόν, πλησίον (ἀπὸ συνδεδεμένης ἑλκας). Πλοῦς, m., Πλοῖο, f.; fig. ὁ δρόμος μίας ἐπιδόσεως; Wang, Kauf m. der Geschäfte; πολιτεύμα, γέφυρα; Lebensart, f.; Streu —, εἰμαι ἐν ἐνταύτῃ; ἐν ἔργῳ, ἐν κινήσει, κτλ.; im Zuge, im Gange sein.

Traînant, ante, adj. σποδμενος, schleppend (prop. et fig.)

Trainee, f. σπονι μετὰ τὸ ὅτιον τραβῶν τὴν βάρκα; Schleppseil, n.; des perdraire qui sont en —, περδῶντες ὅπου σπονιονται, ἥτοι δὲν ἡμῶν ὁὲν ἀκούσιν νὰ πετάξουν; Reddhühner m. pl., die noch nicht fließt sind.

Trainee, m. ἀνάγει χωρίς τραχοῦς διατὰ νὰ τρέχει εἰσὶν εἰς τὸν πόντον καὶ χροῖν, σάνια, Schlitten, m.; εἶδος διατῶν (ὅπου σπονιται εἰς τὸν πόντον, Streichholz, Schleppholz, n.

Trainée, f. σπονι, ἀνάγει ἀπὸ ἑνα πράγμα (ὅσον ἄμμος κτλ.) ὅπου ἔχονη κατὰ γῆς, langer Strich m. von etwas (als: Sand etc.) das verschüttet worden; ἀνάγει μαρκοποτιδὸν ὅπου βαίνον διατὰ νὰ ἀναψοῦν, Rauppulver, Rauffeuer, n.; (chass.) σπορὰ κατὰ τὸν ποταμὸν διατὰ νὰ δέλαιον ὁ λύκος, das Rudern (für Wölfe); (mus.) νόστιμος τρόπος τοῦ συνδένειν δύο τόμους, Schleif m. in der Muff.

Trainee, a. a. et n. σπονω, τρα-

βῶ, schleppen, schleifen, ziehen; τραβῶ μετὰ μου, mit sich schleppen, mit sich führen; ἀρροποῖ, σπονω, γέρω εἰς μάχος, ἀρρῶ, verweisen, in die Länge ziehen. σ. m. σπονωμαι κατόπιν, ἀργά, hinten nach kommen; σπονωμαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, herumliegen, herumgeworfen sein. se —, σπονωμαι κατὰ γῆς, herumziehen, herumziehen, sich fortzuschleppen, kriechen, schleichen.

Traineur, m. κινήτης μετὰ τὸ δικτυο traineau, der Vogel mit dem Strichnetze fängt; σπονωτής ὅταν δὲν εἴται μετὰ μετὰ τοὺς λοιποὺς, ἀλλ' ἐκείναι κατόπιν, ἡ ἀπὸ ἀρροποῦν, ἡ διατὰ νὰ ἡμπορῇ νὰ κουρσῇ, Nachzügler (bei einem Streie), m.

Traire, v. a. ἀρρῶ, melken.

Trait, aite, part. (v. traire), de l'or —, de l'argent —, χρυσόν, ἀσημι σωματιόν, Golddraht, Silberdraht, m.

Trail, m. σπονι, βέλος, Pfeil, m.; Geschoss, n.; τράβημα, τράβημα, Zug, m.; λουρί, σπονι διατὰ τράβημα, Zugriemen, Strang, m.; ἡ δρομή, ἡ δρομή τοῦ βάρους εἰς ἑνα βῶν, Auswurf m. im Wägen; δρομῆμα, δρομῆμα πίνει τινὰς εἰς ἑνα δρομῆμα, Zug m. im Trinken; γραμμῇ, κοινυλῇ, Strich, Federstrich, m.; — de saie, κόλπημα μετὰ τὸ πρῶτον, πρῶτονμα, Zug mit der Saie, Schnitt, m.; traits de visage, χαρακτήρ, σχήματα προσ-

ώπων, Gesichtszüge, m. pl.; jouer un vilain trait à q., παῖζω τινὸς μὲν κακῶς δουλεύω, einem einen schlechten Streich spielen; un trait de générosité, παρὰδότημα, ἀμείωρ μεγαλοκαρδίας, ein Zug von Großmuth; tout d'un trait, εἰς μίαν φορά; auf einmal; boire à longs traits, πῶς ὀλίγον κατ' ὀλίγον, in langen Zügen (oder langsam) trinken.

Traitable, adj. ἡττος, εύκολος, umgänglich, gesprächig (wie πληγὰς) ευαπειστος, (von Wunden) heilbar.

Traitant, m. ὁ μεστωματὸς τὰς βασιλικὰς ἐισοδήμας; Pächter m. kaiserlicher Gefälle.

Traite, f. διάστημα ὅπου περπατεῖ τις εἰς μίαν φοράν χορῆς νὰ σταματήσῃ, Stride f., Strich m. Weges; μετὰκομὴ πράγματων ἀπὸ ἑνα εἰς ἄλλον τόπον, Ausfuhr, f.; τράβημα καμπύλων, (βέλος), das Ziehen eines Wurfseils; καμπύλη, βεζήλια, gezogenes Weisfel, m.; Traite, f.; δόσιον διατὰ τὸ πρῶτον ὅπου εἰσβαίνον, ἡ ἐξέρχοντο ἀπὸ ἑνα τόπον, Ein- und Ausgangspoll, m.; ἐπεσοὺς τῆς νόστιμοι, Verringerung f. einer Mäße; — des nègres, πραγματικά, πωλητοὶ τῶν μαύρων σκλάβων, Negerthandel, m.

Traité, f. συγγράμμα περί τινος πράγματος, Abhandlung, f.; συνδένει, σωματῶν, Verriegeln, Verriegeln, Tractat, m.

Traitement, m. ἐκδοχή, με-

ταχέως, τροπὴ με τὸν
ὅποιον μεταχειρίζεται τις
τινὰ, Behandlung, Begreifung,
f.; φιλοδοξίαις, φιλέωις,
Bewirtung, f.; λείψανον,
ἐπιστάτης τοῦ χειρουργοῦ διὰ
την ἐπιστήμην αὐτοῦ, πλ.; χειρ.,
Behandlung, Heilung, Cur, f.;
traitemens, pl. τιναί πρὸς
ἐπιδοχὴν τινας, Chrenbegrif-
fungen, f. pl.

Trailer, v. a. et n. πραγματού-
μαι, διαλέγομαι περί τινας
ὑποθέσεις, verhandeln, ab-
handeln, unterhandeln; γέ-
νομαι πρὸς τινα, πολιτεύο-
μαι (καλῶς, ἢ κακῶς) με τινά,
einen (gut oder schlecht) behan-
deln, einem (gut oder schlecht)
begegnen; φιλεῖω, bewirthen;
— g. en ami, γέρομαι πρὸς
τινα φίλῳ, einen als Freund
behandeln; — g. de princee,
δίδω τιμὴν τὸν τίτλον ἡγεμό-
νος (πρίγκιπος), einem den
Titel Prinz geben; — g. de
fal, de son, etc., καλῶ τινα
μωρῶν, τίτλόν, einen einen
Thorēn, einen Narren heißen.
v. n. traiter de qc., διαλα-
βεῖν περί τινας ὑποθέσεις,
von einer Sache handeln; —
av. q. de qc., πραγματεύομαι
με τινα δι' ἕνα πᾶγμα, mit
einem um etwas handeln, in
Unterhandlung stehen; τα-
τρεῖν, behandeln, heilen, cu-
rieren.

Traître, m. ξενοδόχος ὁποῦ
δίδω γεγενητὴν πρὸς τῶν
τὸν ἀνθρώπων, Speisewirth,
m.

Traître, m. -esse, f. προδότης,

ἐκδούλος, Verräther, m.;
(ausf.) traîtres.

Traitement, adv. με προ-
δοχῶν, μετὰ τὴν ἐπίστασιν, f.

Trajet, m. πέρασμα, διάστημα,
Ueberfahrt, f.; ταξίς, Reise, f.

Tramail, m. εἶδος διζυγίου διὰ
ὑπέρβατον εἰς τὰ μικρὰ ποτί-
μια, Art Züchtersch w. in klei-
nen Flüssen.

Trame, f. τὰ ἐν ᾧ δύνει, Eintrag,
Einschlag (bey den Weben);
fig. οὐνομασία, Complot, n.,
Verschwörung, f. (poët.) la —

de sa vie, de ses jours, ἡ
ζωὴ τοῦ, αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς,
sein Lebensfaden, m., seine Le-
bensstöße, m. pl.

Tramer, v. a. δάζω, eintragen,
einschlagen, einschlefen (bey
den Weben); fig. κάμνω (συ-
νομοῦμαι, προδοῦμαι), an-
zetteln, anstiften.

Tramontane, f. βορέας, τρα-
μοντανία, Nordwind, m.; τὸ
ἀστρον τοῦ ἀρκτικοῦ πόλου,
Polarstern, Nordstern, m.;
fig. perdre la —, χάνω τὸ
πιασάλμα, δὲν ἤξερω πλέον
τι τὰ κάμω, den Kopf verlieren,
verwirrt werden.

Tranchant, ante, adj. ὁποῦ
κόπτεται, schneidend, scharf; (διὰ
χωρῆματα), ὁποῦ πολλὰ δια-
φύονται, ὁποῦ δὲν συμμε-
ρῶν τίθενται τὰ ἔνα με τὸ ἕλ-
λο, (von Farben) abflehend,
schneidend.

Tranchant, m. ἡ κόπτης, ἄδελφα
(τὸ μετὰ τοῦ, κτλ.), Schnit-
de, Schärfe, f.

**Tranche, f. γαλ. κομμάτι (σπα-
μή), Schnitte, f., Stücker**

(Bret), n.; — d'un livre,
ἡ κόπτης τοῦ βιβλίου, Schnitt
f. eines Buches.

Tranchée, f. λάκκος, αὐλάς,
Graben, m. (milit.) χερσὶναι,
Handgraben, m.; tranchées, pl.
καυκάβαντες, Schorben im
Leibe, Bauchsch., n.

Tranchefile, f. τὸ γαλῶν ὁποῦ
βαίνουν διὰ τὰς δύο ἄκρας
τῆς ὁδοῦ εἰς τὰς ἐξέσεις διὰ τὴν
κοπήν τοῦ γαλῶ κατὰ ἐνω-
μένην, Capitalstichen u. an einem
Buche.

Tranchefiler, v. a. βάνω γαλ-
τάνις διὰ τὸν βιβλίου, σταχῶ-
νω, das Capitalstichen (an einem
Buche) besticken.

Tranchelard, m. μαχαίρι τι με
τὸ ὅποιον χωρίζουν τὸ καρδί,
Spiedmesser, m.

Trancher, v. a. κόπτω, χωρίζω,
schneiden, zerschneiden, abschnei-
den; κόπτος με σπαθί, με τέε-
κοθόν, durchhauen, zerhauen,
abhaufen; χωρίζω (τὰ γεγενητά,
τὰ κράναι εἰς τὴν τραπέζαν),
vorfchneiden, zerlegen; fig. —
court, κόπτω ἐν βριγυλολογίᾳ,
kurz abbrechen; uet, ὁμι-
λῶ παρρητικῶς καὶ εἰς ἄλλα λό-
για, (ohne Meinung rund her-
auslegen). v. n. κόπτω, schnei-
den; le couteau tranche bien,
τὸ μαχαίρι κόπτεται καλῶς, das
Messor schneidet gut, ist scharf;
fig. ἀποφασίζω, entscheiden;
— du grand seigneur, κά-
μνω τὸν μεγάλον, τὸν ἀρχον-
τα, den großen Herrn spielen.

Tranchet, m. ἀρρηλος, ἱαγκα-
γορέχαρος, Aref, m.

Tranchoir, m. σκελὴ ἐφ' ᾧ κό-

παράτασις, Uebetragung, Ueberlassung, *f.*; *fig.* ἔκφυγ, ταχυὴ ἐκτακτική, Beschleunigung, innere Bewegung, *f.*; ἐκτακτικὴ χαρὰ, Ekstase, Entzückung, *n.*, Entzückung, *f.* (med.) — an cervaeu, μετείδσις (ψυχῆς) εἰς τὸν μυελόν, ψευδής, Verführung *f.* nach dem Gehirne, Wahnsinn, *m.*

Transporter, *v. a.* μεταφέρειν, μεταπορῶν, μετακινῶν, fortbringen, verschaffen (Waaren u.); (*jur.*) μεταχωρῶν νομικῶς, übertragen, überlassen; *fig.* φέρω εἰς ἐκτακτικὴν, ἐξυμῶν τινα ἐξω ἀπὸ τὸν ἐαυτὸν τὸν, einen entzücken, außer sich bringen. *se* —, *v. r.* θυμῶν, aufsetzen, in Bohn gerathen; ἀνηγῶν εἰς ἕνα τόπον (διὰ τοῦδεῖς κρητῆρας κτλ.), sich an einen Ort versetzen.

Transposer, *v. a.* μεταπορῶν, μετείδσις, versetzen, umstellen; — les feuilles d'un livre, μεταθεῖν, ἀνακατατάξαι τὰ φύλλα ἐνὸς βιβλίου (ἀνακατατάξαι το), (ein Buch) versetzen, verheften.

Transposition, *f.* μετείδσις, Verlegung, *f.* *v.* transposer.

Transsubstitution, *f.* μεταστροφῆς, Wandlung (bei den Katholiken), *f.*

Transsubstantiatur, *v. a.* μεταστροφῶν, verwandeln.

Transudar, *v. a.* διαπερνῶν διὰ τοῦ ἰδρώτος, heraus schwitzen.

Transvaser, *v. a.* μεταχωρῶν ἀπὸ ἑνα ἀγγείου εἰς ἄλλο.

umgießen (aus einem Gefäße ins andere).

Transversal, *ale*, *adj.* ligne transversale, γραμμὴ ὑπερσῆς, ἡ ὑπερσῆς τέμνουσα, Auerlinie, *f.*

Trantran, *m.* sam. λέξις πλαστή καὶ ἰσχυρὴ ἀμύληα, παλαιὰ συνήθεια νὰ καταργῇ τὸν ἀμύληον, Schlenbrian, *m.*

Trappe, *f.* θύρα σκαρῶν, ἀλυστῆρ, Fallthür, *f.*; εἶδος παραθύρου εἰς σκάμα καταβήκτου οὗτου ἀνοίγεται, σηκωνοῦνται καὶ καταβήκναι, Schußfenster, *n.*; εἶδος παγίδας, ζουρνάλευκα, Wolfegrube, *f.*

Trapp, *ve*, *adj.* χορδῶς καὶ κορτός, unterlegt, kurz und bidd.

Traquebard, *m.* εἶδος δῆματος τοῦ ἀλόγου, halberPaß *m.* eines Pferdes; εἶδος χορδῶν, Art Zang, *m.*; εἶδος παγίδας διὰ κουνάρια, Raderfalle, *f.*

Traquer, *v. a.* (chass.) περιφρέτω τόπον (διὰ νὰ πιῶσιν τὸν λύκον, τὴν ἀλώπεκα κτλ.), einen Ort umstellen, um Wölfe, Füchse u. zu fangen.

Traquet, *m.* παγίδα διὰ λύκους, ἀλώπεκας κτλ., Wolfegrube, Fuchseisen u.

Traquet, *m.* γλωσσὶ τοῦ μύλου, ἔκδομα τοῦ ὅσιον μετὰ τὴν κίνησιν τοῦ κέρμενος νὰ πέτῃ ὁ αἶτος εἰς τὴν μύλοπετραν, Mühlklapper, *f.*

Travade, *f.* (mar.) ἀνεμὸς ἀκαταστάτος μετὰ ἑλκῆν, καὶ τυφίαν, ungestümer und unbeständiger Wind, *m.*

Travail, *m.* (pl. travaux), κόπος (πόνος, μόχθος), Arbeit (Mühe), *f.*; ἔργον, eine Arbeit, ein Werk, *n.*; κατασκευὴ ὀργανῶν (ἀπὸ ξύλων), das Schanzjen; (pl. travaux), ἔιδος μηχανῆς ὅπου φέρουν τὰ ἄλογα ὅταν τὰ καλῶνται, ἡ τὰ λατρεύου, Postfall (für Pferde), *m.*; travail, *tr.* d'enfant, πόρος τῆς γένεως, Wehen, *f. pl.* Geburts Schmerzen, *m. pl.*; elle est en travail, αὐτὴ ἔχει τοὺς πόρους, εἶναι κορτὴ νὰ γενῇ, sie ist in Kindesnöthen. Travaux, *pl.* κόποι, ὀργανῶματα, ἔργα, ἐπιχειρήματα (ἡρωικά), Arbeiten; Schanzarbeiten, *f. pl.*; Werke, *n. pl.*, Unternehmungen, Thaten, *f. pl.*

Travailler, *v. n.* κοπιᾶν, ἐργάζομαι, δουλεῖν, arbeiten; (διὰ ξύλα, διὰ τοίχους), λογαῖ, σπασάωμαι, (von Holze, von Mauern) sich weissen, sich biegen; le vin travaille, τὸ κρασί βράζει, der Wein braust, gährt, arbeitet; l'estomac travaille, τὸ στομάχι κοπιᾷ, ἡτο πεινᾷ δουλοῦνται εἰς τὴν χοίρευσιν, der Magen leidet, verdauet schlecht. *v. a.* κατασπάζω, δουλεύω, bearbeiten; κοπιᾶν, ἐργάζομαι, στενοχωρῶ, drückbigen, ängstigen; — un cheval, γυμνῶν ἕνα ἄλογον, τὸ βιάζω νὰ τρέξῃ κτλ., ein Pferd herumtummeln. *se* —, κοπιᾶν, ἐργάζομαι, δουλοῦμαι, παρδύομαι, sich abarbeiten, sich quälen.

Travailleur, m. ἐργάτης, δου-
λευτής, Arbeiter, m.

Travaison, f. v. entablement.

Travée, f. διάστημα μεταξύ
δύο δοκῶν, Zwischenraum m.
zwischen zwei Balken; — de
grille, καύχελος ἀνάμεσα εἰς
δύο σιέλους, Gitterwerk n.
zwischen zwei Pfeilern.

Travers, m. πλάγιον, λοξότης,
die Quere; Schiefe, Schräge;
fig. παραστρέφω, ἀναποδοί-
κωμαι, Verkehrtheit, f.; ver-
kehrtes Wissen, n.; en —, adv.
εἰς τὸ ἐπ' ὀπίω, αλγίως, in die
Quere; de —, loξῶς, πλά-
γιως, quer über, überquerend;
fig. de —, ἀναποδοίκα, στροφάλι-
σκε, verkehrt; à —, de —, pp.
διὰ, διὰ μέσου, durch (durch
etwas hindurch); à tort et à —,
ἀσχετάστα, unbesonnen, ohne
Ueberlegung; par le —, (mar.)
ἐν ὧπιον, ὑπὸ πτερν, gegen über.

Traverse, f. ἑλὼν ἢ ἐπὶ ἑλὼν τι
πλάγιος δένδρον, (was in die
Quere liegt); Querholz, n.,
Querschnitte, f.; παραστρέφω-
ται, ἐκστρέφω, Quertweg, Ab-
weichung, m.; χερδαὶ πλά-
γιον (εἰς τὰ φρούρα), Quers-
wall, m.; ἐκστρέφω, της εὐ-
χης, ἐκπῶδον, wilderiger Zusatz,
Querstück, m.; hindernis, n.;
venir à la —, (λέγεται δι' ἓνα
ἐκπῶδον) ὅπου ἐπὶ ὧρεται αἰ-
γυρίδιον, in die Quere kom-
men, Quersollen kommen.

Traverse, m. (mar.) πέρα-
σμα ἀπὸ τόπου εἰς τὸν ἀντι-
κειμενον τόπον, Ueberfahrt, f.

Traverser, v. a. διαπερῶ (ἀπὸ
τὸ ἓνα μέρος εἰς τὸ ἀντικε-

μενον) σταυροῦμαι, quer über
gehen, fahren, reisen u.; ἀπερ-
ῶ (δι' ἐνός τόπου, ἀπὸ τὴν
μέσση), durchgehen, durchrei-
sen; ἀναποδοίκα πέρα, durch-
bringen; fig. πέρα ἀπὸ δόξας
εἰς μίαν ὑπόθεσιν, hindern,
hintertreiben.

Traversier, ière, ad. διανέ-
ων, quer durchgehend; (mar.)
vent — sier, ὁ ἀντικαὶ ὅπου
ἀντὶ ἀπὸ τὸ ἀντικαὶ ὑπὸς,
Gegenwind, m.; barque — si-
re, καὶ διὰ πέρασμα, Barc
f. zum Ueberfahren;bate tra-
versière, — εἶδος, πλοῦμας,
γαλῶνα, Querslotz, Riste, f.
Traversin, m. ποσσὶς πάλιν,
μαζάρα, Kopfsuhl, m.; ἑλ-
λον πλάγιος δένδρον, Quers-
holz, n.

Travestir, v. a. παραστρέφω, ver-
stücken; fig. μεταβάλλω (ἐνα-
ποίημα, εἰς τρόπον μελῶ-
δον), anders einkleiden; tras-
vestiren —, παραστρέφωμαι,
sich verkleiden; παραποδοίκα-
μαι, καμνομαι, sich verstellen.

Travestissement, m. ἐκδομα
μὲ ἄλλο πρόσωπον, δια νέμω
προσώπων, μεταβολή, Verklei-
dung, f.; παραποδοίκα, Ver-
stellung, f.

Trayon, m. ἢ ὧμα τοῦ βελῶ-
δος (της ἐγγυλάδας, της γάλακ.),
Rist, f.

Trébuchant, ante, adj. πρόσ-
περος, ὅπου εἶναι ἐπὶ τὸ πᾶν
τὰ τὸ ὄντι (καρπὸς διὰ τὸ ὄ-
μίσματα), überwichtig; (von
Wünien).

Trébucher, v. n. ποικιλίστα,
σχορτάω, stolpern; (διὰ τὰ

ποικιλίστα ὄντα) ἐπὶ τὸ πᾶν
τὸ βέρος μετὰ τὸ ὄντιον
ἀναποδοίκα, (von Wünien)
überwichtig sein.

Trébuchet, m. ὁ ὀρεινὸς λακκός,
σπυρίδι διὰ τὰ πούλλα, Be-
geßelack, Weckfassen, m.;
ἡνὶ διὰ τὸ ὄντιον καὶ τὸ πᾶν
τὸ ἐκπῶδον, Goldwage, f.

Tréfle, m. τριγύλλοι, Klee, m.;
le τὸν τριγύλλοι καὶ τὸν τὸν
τὸν τριγύλλοι, ἀνὰ τὸν τριγύλλοι
der französischen Karte.

Tréillage, m. καύχελος, Gitter-
werk, n.

Tréille, f. ἀναστρέφω, ἀναστρέ-
φω, Weinlaube, f.

Tréillis, m. καύχελος, Gitter,
n.; εἶδος παλαιῶν καρυμένων
μοναδικῶν, Glanzleinwand, f.;
πρὸς τὸν τριγύλλοι διὰ τὸν τριγύλλοι,
Drillisch, m.

Tréillasse, v. a. βάλω καύχελ-
λο, vergittern.

Tréize, m. δεκάριον, δεκά-
ριον, δεκάριον; ὁ δεκάριος τοῦ
τοῦ, der dreizehnte.

Tréize, m. adj. δεκάριος τοῦτοῦ
ὑπὸ, die, das, dreizehnte.

Tréma, m. τὸ ὄντιον ὅπου ἔχῃ
δύο πρὸς τὸ ὄντιον, ὁ δὲ ὄν-
τιον διὰ τὸν τριγύλλοι ὄντιον
(ὁ δὲ τὸν τριγύλλοι), zwei Punkte
m. pl. über einem Bocal; ὁ δὲ
ὄντιον ὄντιον.

Tremblante, f. τόπος παραστρέ-
φω, ὅπου εἶναι ἐπὶ τὸ πᾶν
τὸ ὄντιον, Eschenwald, m.

Tremblant, ante, adj. τριγύλλοι,
gitternd, m. m. βάλω μετὰ
τὸν τριγύλλοι διὰ τὸν τριγύλλοι, ὁ δὲ
καὶ τὸν τριγύλλοι, Gitternadel, f.

remble, *f.* εἶδος πένυχος, ἀσ-
προπένυχος, Ξέρε, *f.*
remblement, *m.* τρέμος, das
Zittern; — de terre, σει-
σμός, Erdbeben, *m.*; κενόρι-
σμα τῆς γῆς, Bebung *f.*
der Stimme, Zittern, *m.*
rembler, *v. n.* τρέμω, zittern,
beben.

rembleur, *m.* —ευσ, *f.* τρέ-
μων, δειλός, zitternd, bebend,
fürchtend; trembleurs, *pl. oi*
τρέμοντες, ἥτοι Κουάκροι ἐν
Λαγιάδε, die Quäcker, *m. pl.*
rembloter, *v. n.* trépipler,
τρέπω ὀλίγον, ein wenig zit-
tern.

rémie, *f.* κοῦφι τοῦ μύλου,
χωρή, τὸ σεντούκι ὅπου βέ-
νουν τὸν σίτον, ἀπὸ τὸν ὀποῖ-
ον πίνεται εἰς τὸν μύλον διὰ
τῆς ἀλλοσθ, Mähkumpi, Mähle-
trichter, *m.*; εἶδος μέτρου ἑλα-
τοῦ, Trichter *m.* zum Salzmes-
sen.

rémousser, *v. n.* ταραττώ,
συχνοκινῶ τὰ πτερύγια, mit den
Flügeln schlagen, flattern. *se*
—, *v. r.* ταρατταίω, συχνο-
κινῶμαι, συχνοκινῶ, flin-
gen, sich rühren, hängen.

rempe, *f.* μουσκέτω, das
Aufsteigen; παγή τῶ ἀσθί-
μου, Häftung *f.* des Eisens;
fig. esprit de bonne —, τὸς
αἰσικός, scharf Sinn, *m.*; corps
de bonne —, σώμα γερῶν,
καλῆς κατάρσεως, fester, gesund
der Körper.

remper, *v. a.* μουσκεῖω, ἐμ-
βαίω, ἐνυποβάλλω, einwei-
chen, eintauchen, einweichten,
anfeuchten; — du fer, σίγῃ

τὰ σίδηρον, das Eisen härten;
v. n. ἐνυποβόωμαι, μουσκεῖω,
weichen; fig. — dans un cri-
me, εἶμαι μέτοχος, ἐνοχος
ἐνὸς κακοεργήματος, Theil
haben an einem Verbrechen.

Tremlin, *m.* σαρδί βελμένον
εἰς ὄργανον τὰ ἀλλήλ ἀπὸ ἐνα-
μέρου, ἐπὶ τὸν ὅπου οἱ
χορεύονται τρέχουν διὰ τὰ
καρμὸν μεγάλα σηδηματα,
Springbrun. der Lustspielinger.

Trentaine, *f.* τριανταριά, An-
zahl *f.* von dreißig, halbes
Schod, *n.*

Trente, *nu.* τριάντα, dreißig.
Trentième, *adj.* τριανταστός,
(der, die, das) dreißigste; *m.*
τὸ τριανταστὸν μέρος, ein Dren-
zigstheil, *m.*

Trépan, *m.* τρέπανον, διὰ τὸ
κρεῖνον, Schädelbohrer, *m.*;
(chir.) τὸ κρητῆμα δι' αἰ-
σῶσιν τοῦ τρέπανου, Trepanis-
ten, *n.*

Trépaner, *v. a.* (chir.) κρητῶ
τὸ κρεῖνον μετὰ τὸ τρέπανον,
trepanieren.

Trépas, *m.* θάνατος, τελευτή,
Tod, *m.*, Absterben, *n.*

Trépasser, *v. n.* τελευτᾶν, ἀπο-
θνήσκειν, verchieden, sterben;
trépassés, *ol* κεκοιμημένοι,
ol ἀποθνήσκοντες, die Verstor-
benen.

Trépidation, *f.* (méd.) τρέμος,
Zittern, *n.*

Trépiéd, *m.* πυροποιά, τρέπους,
Dreifuß, *m.*

Tréigner, *v. n.* συχνοκινῶ
τὸς πόδας κατὰ γῆς, τρεπά-
ω τὰ πόδια, mit den Fü-
ßen stampfen, trappeln.

Trépointe, *m.* λουρὶ εἰς τὸ ὀποῖ-
ον βάπτουν τὴν πατούδιαν τὸν
καπνοτῶνον, Röhren *n.* an
Schuhhen.

Très, *adv.* πολλά, sehr, überaus;
très-grand, très-petit etc.,
πολλὰ μεγάλος, πολλὰ μικρός
etc., sehr groß, sehr klein etc.

Trésor, *m.* θησαυρός, Schatz,
m.; θησαυροφυλάκειον, Schatz-
kammer, *f.*

Trésorerie, *f.* τὸ ἐπάγγελμα
τοῦ θησαυροφυλάκου, Schatz-
meisteramt, *n.*; ὁ οἶκος τοῦ
θησαυροφυλάκου, Wohnung
f. des Schatzmeisters.

Trésorier, *m.* θησαυροφύλαξ,
Schatzmeister, *m.*

Tressaillement, *m.* σκίσημα,
das Hüpfen; (méd.) — de
verfs, σπασμός τὸν νευ-
ρον, ἡ νευροκαταληψία,
Nervenzucken, Zucken, *n.*

Tressailler, *v. n.* σκιστῶ, συχνο-
κινῶ, hüpfen; τρέσω, ἀνα-
τριχιάζω, zittern, schauern.

Tresse, *f.* πλεξούδα, Zopf, *m.*,
Haarflechte, *f.*

Tresser, *v. a.* πλέω (πλεού-
σαν), flechten (einen Zopf),
schlagen.

Tresser, *m.* —euse, *f.* ἐκείνος
ὅπου πλέκει τρίζας, μαλλιά,
Haarflechter, *m.*

Tréteau, *m.* υποπόδιον, εἶδος
σκαμνίου ὅπου μεταχειρίζον-
ται οἱ τέκτονες διὰ τὰ σκι-
νώματα, Gestell, *n.*, Bod, *m.*;
— de table, τὰ ποδάρια τῆς
τραπέζης, Tischgestell, *n.* Tré-
teaux, *pl.* σκαμνία, ἑτα-
ρον ἄνθρωπου (τραπεζιτά-
ριου), Werkstatteneckbühne, *f.*

vous, dreijährige Dauer f. τριετής Amts.

Triennat, m. τριετία, dreijährige Verwaltung, f.

Trier, m. τράγος, διστέλεω (ταύρος βοσεία κτλ.), leien, ausleien (als: Erbsen ic.).

Trigaud, aude, adj. fam. πομπικός, δόλιος, falsch, heimtückisch.

Trigauder, v. n. fam. πομπεύειν, μεταχειρίζομαι πομπήν, fluten machen.

Trigaulerie, f. fam. πανουργία, δόλος, Betrug, Feinheit, f.

Trigemaux, m. pl. τριδυμοί, τρία παιδιά μαζί γεννημένα, Drillunge, m. pl.

Triglyphe, m. (archit.) τριγλυφών, Dreischiff, m.

Trigonometrie, f. τριγωνομετρία, Trigonometrie, Dreiecksmessung, f.

Trigonométrique, adj. (quant. adv.) τριγωνομετρικός, trigonometrisch.

Trilatère, Trilatéral, adj. (géom.) τριπλευρός, dreiseitig.

Trillion, m. ένα μιλιάδι εκατομμύρια, (deutsche) Billion (oder tausend mal tausend Billionen).

Trimestre, m. τρίμηνον, Vierteljahr, Quartal, n.

Trin, adj. (astron.) — aspect, όμης τριπλοχί, λέγεται διά δύο πλανήτας όπου απέχουσιν ο ένας τοῦ άλλου, το τρίτον τοῦ ζωδιακοῦ, gedritter Schein, m.

Tringle, f. ῥαβδος οὐλοῦ (μάλακα διά καταπέτνημα), eis

ferne Stange, Berhaugestange, f.

Tringler, v. a. et n. χαράσσειν, κινῶς διά τοῦς λεπτοῦς όπου σημαδεύονται μέ τά χορὰ καί τὰ ῥάβδα όπου πρέπει νά χοριασθῶν, schnüren (mit einer bestrickenen Schnur eine Linie ziehen).

Trinité, f. τριάς, τριάδα, Dreieinigkejt, f.

Trinôme, m. (algebr.) τριώνυμον, τριτόμιον, dreitheilige Größe, f.

Tringner, v. n. fam. πινω τριγυλλώντες ή συγκρούων τὰ ποτήρια, seihen, mit den Gläsern anstoßen.

Tringnet, m. (mar.) μεσσαίον κατὰ τὴν κατεύθυνσιν, Bockmaß m. einer Galeere.

Tringnetin, m. τὸ τρίτον παρὰ τὸν εμπροσθενόδ κατευθύνσιν τῶν κατεύθυνσιν, das dritte Segel am vordern Mast einer Galeere.

Tringnette, f. (mar.) παρὰ τριγυλῶν, dreieckiges Segel.

Trio, m. (mus.) τρίφωνον, τριάς, Trio, n.

Triole, m. είδος ποιήματος (ἐκ τριῶν στίχων), Triole (kleines Gedicht von drei Versen), n.

Triumphal, ale, adj. (element. adv.) θριαμβευτικός, zu einem Triumphe gehörig.

Triumphant, ante, adj. θριαμβικῶν, triumphierend.

Triomphateur, m. θριαμβαντής, triumphirender Sieger, Triumphantor, m.

Triomphe, m. θελαμῶς, Triumpf, m.

Triompher, v. n. θριαμβεύω, triumphiren; νικά, siegen.

Tripaille, f. τὰ ἐκτόδια, τὰ ἐκτορα, Eingeweiden der Thiere, Kaldannen, f. pl.

Tripe, f. triples, pl. έντρε (ως γαστρίον), Kaldannen, Kutseln, f. pl.; — de velours, είδος μεταξωτοῦ, Trippsammet, m.

Tripe-madame, f. τριπτόν χάριτον, kleine Hauswurz, f., Blauerkresse, m.

Triperie, f. τόπος όπου πωλούν κοιλιαίς, έντερα, κτλ., Kaldannenmarkt, m.

Triphongue, f. τρίφθογγος, Dreilaut, m.

Tripier, m. —ίερς, f. άνδρωπος, γυνή όπου αγοράζει από τὸ μακelleiron τὸ έντόδιον κτλ. καί τὰ εὐκακώες λιανικῶς, Kaldannenhöhe, m. —ίη, f. tripière, fig. γυνή όπου έχει στήθος καὶ κοιλίαν μεγάλην, Weib n. mit breiter Brust und tiefem Bunde.

Tripie, adj. τριπλάσιος, dreifach. z. m. τὸ τριπλόν, das Dreifache.

Triplement, m. τριπλάσιον, τριπλάσιον, dasDreifache.

Tripler, v. a. τριπλῶν, τριπλάσιον, verdreifachen.

Triplieité, f. τὸ τριπλάσιον, das Dreifache. (theol.) v. trinité.

Tripliquer, v. a. (jur.) ἐκ τριπλῶν ἀποκρίνομαι, die dritte Klagechrift eingeben, auf die Duplik antworten.

Tripliques, f. pl. (jur.) ἀπό-

καὶ αὖτε ἐκ τοῦτον. dritte Klage-
schrift, Antwort f. auf die Dues-
sentf.

Τρίπολι, m. τριπολή, λίθος λευκός καὶ μαλακός μετὸν ὀποῖον τρίζουν τε διὰ τὰ παστρεύει. **Τρίπλι, m.**

Tripot, *m.* τόπος όπου έπαιξαν την σκαίριον, **Ballhaus** (zum Ballspiele), *n.*: σπίτι όπου παίζουν γασσιό. **Spielhaus**, *n.*

Tripotage, m. *μίγμα ἄνυστον*,
καὶ ἄνισχυστον, συνάδρσι-
σις πραγμάτων ἀπομεινῶν,
Semet[ic], n., Mixtum[ic], m.

Tripoter, v. a. ἀνακρίνω, ἐπι-
τιθεῖν πρός τινα ἀπορία,
καὶ ἀνάρμοστα, durch einan-
der mengen, einen Witschmach
machen; ἀνακρίνω, συζη-
τεῖν verfahren.

Trigue, f. ῥοπαλον, ῥόλον,
Spittel, m.

Triqueballe, *f.* μηχανή διὰ κοι-
βαλισμῶν κινουμένων, *bander-
wagen*, *m.*; ἀμαξί διὰ τοῦ βό-
λου. *Stachelwagen*, *m.* αὐτόμα-

Triquet, *στ. σφαιριστήριον*, με
τὸ ὅποιον παίζουν τὴν σφαί-
ραν, kleines Schachbrett, *μ.*

Trireme, f. τριήρης, κάρεγον
(τῶν ἀρχαίων), dreiruderiges
Schiff (bei den Alten). n.

Trissieut, m. τριπύλλος, ὁ
πατὴρ τοῦ προπύλλου, ἵππος
αὐτοῦ βασιλέως. m.

Trisaieule, *f.* μήτηρ τοῦ προ-
πάπου. Leutrogebmutter. *f.*

Trisagiste, *m.* *χαρις τοῦ ὁσίου*
πονηρὰ καὶ μεταξὺ τοῦ ὁσίου
canon, καὶ τοῦ περὶ canon,
Mittelscheit *f.* zwischen groß
und klein Canon.

Trissyllabe, *adj.* τρισύλλαβος, δρεσφύα.

Triste, *adj.* μελαγχολικός, λυπημένος, αποθρυσμένος, τραυγίς, betrübt; λυπηρός, όπου προξενεί λύπην, traurig, betäubt bindz fig. σκοτεινός, μελαγχολικός, φολός, trübe, traurig.

Tristement, *adu.* λυπηρός,
traurio.

Tristesse, *f.* λύπη, Traurigkeit, *f.*

Triton, m. Τρίτων (ἑὸς θαλάσσιος), Triton (ein Meerestiergott), m.; (inus.) τρίτωνος; **Drenslang**, m. τριώνυμος.

Triturable, *adj.* (chim. et méd.)

Tristation, *f.* (chim. et méd.)
tristat, *adverbe*, Betreibung,
Bermalung, *f.*

Triturer, v. a. (chim. et méd.)
τριβω, τριβέω, trībēō, trībēō,
trībēō, trībēō.

Triumvir, *m.* ¹ *trī* ² *vir* ³ *trīōn*
ἀρχόντων (*eis tēn palatēn*
Pōleōn), **Triumvir** (*in alten*
Röm. *m.* ¹ *trī* ² *vir* ³ *trīōn*)

Triumvirat, m. ἡ τῶν τριῶν
ἀρχῶν, ἢ τριαρχία (ἐκ τῆς
πάλαιον *Triumviri*). Triumvirat

Triviale, *adj.* carrefour, —, *ισόδοτος*, *ισομεικτός*; Arzeneiweg m.; Wo der Weg zusammen fließt.

Trivial, *ale, adj.* (-lement, *adv.*)
χυδαῖος, τετριμμένος, gemein,
nicht in phädischen, nicht

Trivialité, *f.* τὸ χυδαῖον, Platts-
heit, *f.*

Troc, m. ἀλλασγή, ἀλλαστή,
 Zausch. m.

Trocar, *m.* εργαλείον χειρουργικόν (με τὸ ὁποῖον ἐβγάθουν αἷμα ἢ νερόν), Trokar (der Wunddräte) *m.*

Trochæiques, *adj.* (*gr.* trokhaïques), τροχαῖος ὁρμός, trochæisch; *Veris.* m. pl.

Trochée, π. τροχῆος, ποὺς με-
τρικός, Trochæus, Versfuß
(— u). m.

Troches, m. pl. (chass.) χο-
ρος ὁμοίων ἐν καιρῷ γι-
νόμενος, **W**interlösung f. des
Bildes.

Trochet, καὶ φρούτη λουλουδι-
ων, παρικῶν κτλ. ὅπου μολὴ
κρίστικον. **Büschel**, Strauß

Trochisque, m. (méd.) τροχισκος, Kranchfäßchen u.

Τροῖνε, m. κύπρος, ἱππλυσίς,
λευκόροdon, -Παίναειδε, f.

Troglodyte, m. τρογυλῶδης, ὄφις, ὄφις, ὄφις.

Troque, J. Jan. προστομα
προσταματόν καὶ τριπλόν
καὶ τετραπλόν, aufgedunsen
ist, kugelförmiges Gesicht, n.;
rouge —, προστομα μέν-
αιμα, verrothetes Gesicht, n.

Trogon, m. ὁ κερκίτης τοῦ μη-
λου τοῦ ἁγίου, ἐπ' αὐ-
τοῦ κέρκετος τοῦ χρίστος, καὶ ἰσχυ-
ρὴ ἡ ψαύα. Berenghale n.
in Jerusalem, in Bienen, Griebel,
m.; le — d'on choit, ἡ κερ-
κίς τῆς κρυψύτης; ἐπ' αὐ-
τῇ κέρκετος τῆς ψαύας. Avant-
brant. Avantant m.

Trois, num. τοῖς, brev. 8. m.

Tamulte, *m.* *ταρμυτός, ταρμυή, σύγχυσις, Aufstand, Värm, Tumult, m.*

Tamultuaire, *adj.* (-rement, *adv.*) *παρυττωών, ὁ ἀτακτως, καὶ μὲ θορύβου γινόμενος, tumultuarisch.*

Tamultueux, *ense, ad.* (-usement, *adv.*) *θορυβώδης, ταρμυώδης, lärmend, ungestüm; πικισιμιστικός, aufdröhlich.*

Tanique, *f.* *χιτών (τῶν πυλίων Ῥωμαίων), Leibrock, m., Tunika (der alten Römer), f.; τὸ σιγῶριον τῶν διακόνων, Leibrock m. der Gräblichen.*

Tanstate, *m.* (*chim*) *τορυγιστίας, Schwefelsäure, f.*

Tuorbe, *m.* *ὄργανόν τι μουσικόν, κουρμπουτί, Theorbe (Mit Basslaute), f.*

Turban, *m.* *τὸ καβοῦνι, Turban, m.; prendre le —, χινομαί τοῦρκος, τουρκεῖν, ein Türke werden.*

Turbe, *f.* *πλήθος, Haufen, m., Menge, f.*

Turbine, *f.* *ἐμβρυνος, πέπος τῶν φυλῶν (ἐκ τῆς μοναστηρίου), Singstich (in Klöstern), n.*

Turbine, *ée, adj.* *κωνοειδής, στρομβώδης (λέγεται διὰ κορυφῆς), kegelförmig (von Schneckenhäusern).*

Turbinité, *f.* *εἶδος ἐλικοειδούς κορυφῆς πετρομένης, Turbinität (versteinerte Kegelschnecke), m.*

Turbith, *m.* *τριπόδιον (φύτον τι θαλασσίον), Turbith, m., Turbithwurzel, f.; — minéral, τουρβίθ μεταλλικόν, κατσκευή χύριση τοῦ ὑδρο-*

χόρου, gelber Quecksilbermercurialschlag, m.

Turbol, *m.* *ὄρμος ἔχθρς, σιλικι, Steinbatt, Dornbatt, Seeisalan, m.*

Turbullement, *adv.* *ταρμυώδως, ungestüm, mit Ingestüm.*

Turbulence, *f.* *ταρμυώδης, Ingestüm, m.*

Turbulent, *em, adj.* *θορυβώδης, ταρμυώδης, ungestüm, unrühig.*

Turc, *m.* *Τούρκος, Türke, m.; turc, turque, adj.* *τούρκικος, türkisch; fig.* *οὐκ ἐπὶ ἀσπληγνός, grausam, unbarmherzig.*

Turcie, *f.* *τροχῶμα, ὕψωμα ἀπὸ πέτραις διὰ τὰς πηλμύραις, Steinbamm, m.*

Turelure, *f.* *c'est toujours la même —, εἶναι πάντοτε ὁ αὐτὸς χαβῦς, τὸ ἴδιον τραγῶνι, τὸ ἴδιον πρῶγμα, es ist immer die alte Faser.*

Turlupin, *m.* *ὁ ἀνυπακούσιος, alberner Blödsinn, m.*

Turlupinade, *f.* *ἀρχαία, καὶ ποταπὴ ἀστεϊότης, alberne Blödsinn, f.*

Turlupiner, *v. n.* *ἀστεϊάζειν καὶ ποταπὸς ἀστεϊοῦμαι, alberne Blödsinn machen. v. a.* *περιγελᾷ, περιπαίζω, aufziehen, spotten.*

Turpitude, *f.* *ἀλογότης, αἰσχος, Schande, f.*

Turquet, *m.* *σκυλάκι τούρκικον, türkisches Hündchen, n.*

Turquin, *adj.* *bleu —, γαλάζιος βαθεύς, μαζής, dunkelblau.*

Turquoise, *f.* *λίθος τῆς πολύτιμος, γαλαζόπετρα, Türkis (Edelstein), m.*

Tussillage, *m.* *μικτὸν χόρυ, Hustatich, m.*

Tutelaire, *adj.* *ἐπιτροπικός, schützend; ange —, ὁ ὑπερεφύλαξ, Schutzhengst, m.*

Tutèle, *Tutelle, f.* *ἐπιτροπὴ ἐκαστοῦ εἰς ἀνέλικον, Vormundschaft, f.*

Tuteur, *m.* *ἐπιτροπος ἀνέλικου, Vormund, m.; τὸ στήθαι διὰ τοῦ βάνου εἰς τὴν τρυφὰ δένδρα, Schupfstab, Baumstahl, m.*

Tutoiement, *m.* *τὸ καλεστικόν τὸς μὲ τὸ σὺ, das Duzen.*

Tutoyer, *v. a.* *ὁμιλᾷ πρὸς τινὰ ἐνικῶς, μὲ τὸ σὺ, (einen) duzen, du nennen.*

Tutrice, *f.* *ἐπιτροπεύουσα, Vormünderin, f.*

Tuyau, *m.* *σωλήν, μαστόρυ, Rohr, n., Röhre, f.; ὁ σωλήν τοῦ καπνοδόχου, Kaminröhre, f., Rauchfang, m.; καλὴν (στιαροῦ κτλ.), Fabrik, m.; τὸ καλάμι τοῦ κονδύλου, Riet, Federstiel, m.*

Tuyère, *f.* *μαστόρυ τοῦ μαστοῦ γινώσκοντος τοῦ χαλκοῦ, Blasebalgsröhre, f.*

Tympan, *m.* *τύμπανον τοῦ αἵματος, Trommelfell n. Im Ohr (impr.) ἡ θήκη τοῦ βάνου τὴν κόλλαν τοῦ χαρτιοῦ διὰ νὰ πᾶσιν ἐπάνω τοῦ πιστηρίου καὶ νὰ τυπωθῇ, Dedel, m. der Presse; τροχὸς τῶν ὁποίων κυνοῦν πατώνας μὲ τὰ ποδάρια, Exetrad, n. τροχὸς τῆς ὁδοντοῦ τοῦ ὁδοντολόγου, Getriebe n. in den Uhren.*

Universalité, *f.* τὸ καθ' ὅλον, τὸ γενικόν, Allgemeinheit, *f.*; τὸ ὅλον, das Ganze.

Universel, *elle*, *adj.* γενικός, ὀλικός, καθολικός, ὁ καθ' ὅλου, allgemein, Universal; **homme universel**, ἄνθρωπος προ-καρμμένος εἰς κάθε εἶδος τῶν ἐπιστημῶν, ein Mann von ausgebreiteten Kenntnissen in allen Theilen der Wissenschaften; **héritier** —, ὁ καθ' ὅλου κληρονόμος, ὁ γενικός κληρονόμος, Haupterbe, Universalerbe, *m.*; **universaux**, (πά-ντων) ἐπιστολαὶ τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου συγκροτήσιν τῆς διαταγῆς, (ehéden), Aufschreiben n. pl. des Königs von Aegypten zu einem Reichstage.

Universellement, *adj.* καθ' ὅλου, γενικῶς, allgemein, überall, durchgehend.

Universalité, *f.* (σύστημα διδα-σκέων καὶ μεθόδων ἐν παντί τοῦ μαθησίου), παρρησι-σήμεον, Universalität, *f.*

Univocation, *f.* τὸ μονόφωνον, μονοσημία, Eindeutigkeit, *f.*

Univoque, *ad.* μονόφωνος, μονοσημίας, eindeutig.

Uran, *m.* (astron.) οὐρανός (ὄνομα πλανήτου), Uranus (Planet).

Uranographie, *f.* οὐρανογραφία, Himmels- oder Sternbe-
schreibung, *f.*

Urbanité, *f.* εὐπαιδεία, εὐγεν-
κὴ καὶ ἐλεγχθῶσαν φέρσι-
μος, Urbanität, Höflichkeit, *f.*

Ure, *m.* ἀγριοπούλιον, Ant-
sch, *m.*

Urelière, *m.* (anat.) οὐρητήρ, Harnröhre, *m.*

Urétère, *m.* οὐρηθεῖον, Harn-
röhre, *f.*

Urgence, *f.* ἡ κατεπείγουσα
χρεία, dringende Nothwendig-
keit, *f.*

Urgent, *ente*, *adj.* ἐπείγων,
κατεπείγων, dringend.

Urinal, *m.* κατουρογυάλι, Urin-
glas, *m.*

Urinateur, *m.* κοιλυμνητής, ὁ ποῦ
παραίνει κατὰ εἰς τὸν πάτον,
Zaucher, *m.*

Urine, *f.* οὐράς, κύσουργον, Urin,
Sarn, *m.*

Uriner, *v. n.* κατουρῶ, harnen,
das Wasser lassen.

Urineux, *euse*, *adj.* ὁ ποῦ
ὁμοιάζει μὲ τὸ κατουρογυάλι,
narrig.

Urne, *f.* κύλιπ, ἑδρία, στέφανος,
Urne, *f.*, Ufentzug, *m.*

Us, *m. pl. et coutumes*, (jur.)
συνήθεια, ἔθιμος, das Ge-
kommen, der Gebrauch.

Usage, *m.* συνήθεια, Gewohn-
heit, *f.*; χρήση, Gebrauch, *m.*,
Benutzung, *f.*; δικαιοῦν καὶ
κόπη τις δένδρα εἰς ἓνα δα-
σος, ἡ καὶ βόσκη τὰ ζῶα του
εἰς ἓνα λιβάδι, Holzungsrecht,
Erfrucht, *n.*; **usages**, *pl.*
τὰ βιβλία εἰς χρῆσιν τῶν Ἐκ-
κλησιαστικῶν, ὡς ὡρολόγια,
μηνεῖα κτλ., Gebetbücher, Miss-
bücher, *n. pl.*

Usance, *f.* (συνήθεια) ἥτοι διο-
ρία πρὸς τὸν καιρὸν, δικαί-
ωμα εἰς τὴν πληρωμὴν μισθὸς κατα-
πληρωμῆς (ἔτος ἀργυρίου), Ufo (von
Wechselbriefen), *m.*

Usant, *ante*, *adj.* οὐαν ἑπο-

καρῶν, ἀπολαύει, ἀνα-
χρηστέται, genießend, gebraucht
wird.

User, *v. n. de qc.* χρῶμαι, με-
ταχειρίζομαι, brauchen, ge-
brauchen; **eu** — *bien*, ou mal
avec q., φέρωμαι καλῶς, ἢ κα-
κῶς πρὸς τινα, einen gut oder
schlecht behandeln, mit einem
gut oder schlecht umgehen;
q. de l'ou, χαλνῶ (μὲ τὴν κα-
θημερινὴν χρῆσιν), verbrauch-
en, abnutzen; (διὰ φορέμω-
ν), abtragen; **s' user**, φθεί-
ρομαι, χαλνοῦμαι, sich ab-
nutzen; **usé**, *é*, *adj.* χαλα-
σμένος, abgenutzt, abgetragen;
fig. pensée usée, rognia πρὸς
πολλοὺς μεταχειρισμένον, τε-
τριμμένον, abgenutzt, vnu
brauchter Gedanke.

User, *m.* χρήση, μεταχειρίσι-
μος, das Brauchen, Nutzen; **ce drap
est d'us bon** —, αὐτὸ τὸ ὑψι-
χον εἶναι καλῆς χρήσεως, τοῦ
βαστά πολὺ, das Tuch kann
man lange tragen, trägt sich
gut.

Usité, *é*, *adj.* συνηθισμένος,
ἐν συνήθειᾳ, gebräuchlich,
gewöhnlich.

Usquebac, *m.* ἡκαὶ εἰς τὸ ὑπὸν
ἐμβαίνει πρὸς ὅσον, Safran-
branntwein, *m.*

Ustensile, *m.* σκεῦος, ἄγγειον τοῦ
μαγειρεῖν, Geräth, Hausge-
rath, Kochengerath, *n.*; ὅσον
χρῶσται τις καὶ δώσει εἰς τὸν
στρωτῶνται εἶναι λήθη κοινὰ
εἰς τὸ σπῆναι του, ὡς φωνά,
πρὸς, ἄλλος, τὸ ἄγγειον, κτλ.,
was der Dieb dem den ihm
im Quartier liegenden Soldat

unentgeltlich geben muß,
als Feuer, Wasser, Salz, Ge-
tränke &c.; τὰ ἑστία ὅπου τοῦ
δαδὸς εἰς γούπον ἐκείνων, Ser-
vile, m., Quasiervgld, n.

Usion, f. (chir.) καὶσις, κέν-
σιμον, das Brennen.
Usucapion, v. prescription.
uel, elle, adj. ὁ ἐν χρήσει,
gewöhnlich, was man gewöhn-
lich braucht.

uellement, ade. περιήτως, ge-
wöhnlich.

ufructuaire, adj. (jur.) δε-
ψων χρήσιν ἀπολύτως τοῦ
καρποῦ μόνου, den Mißbrauch
gründend.

usufruit, m. χρήσις τῶν καρ-
πῶν, τῶν εἰσοδημάτων ὑπο-
στατικοῦ ὅπου ἀνήκει εἰς ἄλ-
λον, Mißbrauch, m., Nutzungs-
ung, f.

usufruitier, m. -ière, f. ὁ ἀπο-
λύτων (ἢ ἀπολαύων) τοῦ
καρποῦ μόνου τινός ὑποστα-
τικοῦ, Nutznießer, m.; Nutz-
nießerin, f.

usuraire, adj. (-rement, adv.)
ὅπου ἔχει τόκον, wucherhaft.
ure, f. τόκος, διάφορον ἀπο-
μοι, Wucher, m.; γυμνασμον,
γυμναστικός, ἀπὸ τῆς πολλῆς χρήσεως, Abnu-
zung, f.

urrier, m. -ière, f. τοξιστής,
ὁ δανείων με ἀπομοι διάφο-
ρον, Wucherer, m.

urpateur, m. -trice, ἑρπύς,
ἑρπύς, ὁ κτερίζων τι με
ἀδικον, χωρίς δίκαιον, un-
rechtmäßiger Besitzer, Usurpa-
tor, m.

urpation, f. ἑρπύς, ἀπέ-

χρησις τινός πραγματος χωρίς
δίκαιον, widerrechtliche Annas-
sung, f., unrechtmäßiger Bes-
itz, m.

Usurper, v. a. ἀρπάζω, ἰδιο-
ποιεῖται τὰ ἑξῆς, χωρίς δι-
καιον, sich (dat.) etwas un-
rechtmäßig zu eignen, anmassen,
etwas an sich reißen.

Uterin, ine, adj. θυμητήριος,
ἐκ τῆς αὐτῆς μητρὸς ἄλλ. ὅχι
τοῦ αὐτοῦ πατρὸς, von der-
selben Mutter (geboren), aber
nicht von demselben Vater (er-
zeugt); fœtus utérine, (méd.)
πάθος η, νομομανία, Mat-
terwuth.

Utile, adj. (-lement, adv.) ὠφέ-
λιμος, nützlich, vorthellhaft,
zuträglich.

Utilité, f. ὠφέλεια, ὠφέλιος, Nutz-
zen, Vorthell, m.

Utopie, f. Οὐτοπία (τόπος πε-
πλασμένος ὅπου ὅλοι οἱ ἄν-
θρωποι εὐτυχοῦσι χωρίς κό-
πους), Schlaraffenland, n.

Uvée, f. ὀφθαλμὸς, χορηγεῖς
ἐμὴν τοῦ ὀφθαλμοῦ, Trau-
berhäutchen n. im Auge.

V.

Va, int. ἔγω, ἄς εἶμαι, τὸ δε-
χομαι, ich sey! ich gift!

Vacance, f. χηρεία ἐπιγραφῆς,
ὁ καιρὸς καθ' ὃν ἔνα ἐπάγ-
γμα ὑστερεῖται τοῦ προε-
στώτος τῶν, Erledigung, f. ei-
nes Amtes, einer Stelle.

Vacances, pl. σχολή, ἄργια,
Ferien, f. pl., Ruhezeit, f.

Vacant, ante, adj. χηρεῖων,
ἄδειος, κενός, ὁ ἐπάγ-
γματα, ὀφείζοντα εἶναι, ἔ-
στι, leer, ledig, anbesetzt.

Vacarme, m. θόρυβος, ἑλλα-
λαγμός, φωναίς, Lärm, m.,
Geschrey, n.

Vacation, f. τέχνη, ἐπάγγελμα.
Santhierung, f., Gewerbe, n.;
κόπος καὶ πληρομήσι τοῦ αἵτον.
Nährhaltung, f.; παραουσία
(κατοῦ εἰς τὴν συνάθροισιν
τοῦ κρητῆρος), Störung (ei-
nes Richters), f.; ἐπάγγελμα
ὅπου χηρεῖς, erledigtes Amt.

Vacations, pl. σχολή, ἄργια
(εἰς τὰ κρητῆρια), Gerichtsfer-
rien, f. pl.

Vaccin, m. δαμαλίκον, Kuh-
pockengift, n. v. vaccine.

Vaccination, f. δαμάλισμα, ἐμ-
φύλλισμα διὰ μέσου τοῦ ὁποῖ-
ου μεταδίδεται ἡ δαμάλις,
Kuhpockenimpfung, f. v. vac-
cine.

Vaccine, f. ἡ δαμάλις (εἶδος
εὐλογίας ὅπου γίνεται εἰς ταῖς
ἀγέλαδας, καὶ κατ' ἴδαν εἰς
τὸ βυθ' αὐτῶν τὸ δὲ πῦον
αὐτῆς ὀνομάζεται δαμαλίκον
(vaccin), καὶ ἐμφυλλίζον με
αὐτὴν τὰ παιδία διὰ τὰ προ-
φυλαχθῶν ἀπὸ τὴν ἀληθῆ
εὐλογίαν), Kuhpocken, Stüh-
pocken, f. pl.

Vacciner, v. a. δαμάλιζω, ἐμ-
φύλλίζω ἢ μεταδίδω τεχνικῶς
τὴν δαμάλιν, (v. vaccine);
die Kuhpocken einimpfen.

Vache, f. δαμάλη, ἀγέλας,
Kuh, f.; τὸ περὶ τῆς ἀγέλας
δὸς ἐργασμῶν, (grégatire)
Kuhhaut, f.; εἶδος κρωτίου

δηματιου υπερ ελθεται επανω της σελτης του αμαθλου, groβet, flauth (lederner) Kof: fct m. auf einem Keffelwagen.

acher, m. —ere, f. ἀγελυδορο-σός, Rühhirt, m.

acherie, f. ποιμνη, σταύλος δια τας ἀγελάδας, Rühfiall, m.; τόπος παυόμενον τας ἀγελάδας, Weiden, f.

acillat, ante, adj. κλονοῦμι-νος, schwankend, wankend; fig. ἀκαταστάτος, διατεζών, schwankend, unentschlossen.

acillation, adj. κλόνησις, das Schwanken; fig. πταρμός, παραφορά, ἀκαταστάσις, Unentschlossenheit, f.; Wankelmuth, m.

aciller, v. n. κλονοῦμαι, παραφέρωμαι, schwanken, wanken; διατεζών, εἶμαι ἀκαταστάσις, ἀκατάστατος, schwanken, unentschlossen, wankelmuthig sein.

acuité, f. τὸ κενόν, τὸ ἄδειον, Leereheit, Rectr, f.

ade, f. εἰς τὰ παγνύδια, ἡ προσότης ὅπου ἔστι τις κάτω, Einlag m. im Spiele; μερ-διον ὅπου ἔχει τις τὰ λαβὰ ἀπὸ μιαν ὑπαδεον, κατά τὴν ἐνέλογον των ἀπηνων ὅπου ἔδωκε, Aufschl m., den jemand an einer Sache, nach Verhält- niss seiner Einlage, hat.

ademaque, m. ὀλιγόταυσις τοῦ τιφάλαου ἐταιρίας, Em- πορίον, Verringerung f. des Capitals in einer Gasse.

ade mecum, m. πρῶγμα τὸ ὅποιον φέρει τις πάντοτε μα-ζί, m.

ζη των, eine Sache, die man immer bey sich trägt.

Vagabond, onde, adj. πλανώ-μενος, περιεγρόμενος εἰς τὸν κόσμον, herumitrend, herum- (schweifend. s. m. et f. ἔως ἀγχοῖας, μία ἔχρηλα ὅπου πε- ριγέρεται ἔδω καὶ ἐκεῖ, Bände streicher, m.; —tin, f.

Vagabonner, v. a. fam. πλε-ρῶμαι, ὡς μὲ ἀκαταστάσιαν ἔδω καὶ ἐκεῖ, herum streichen, herum (schweifen.

Vagin, m. (anat.) πτελες (κτίν) τοῦ γυναικεῖον μορίου, Mut- terfcheide, f.

Vagissement, m. ῥάδασις, κλυ-δορῆσις, κλυώματα τῶν γη-νίων, Gefrey n. kleiner Kin- der.

Vague, f. κύμα, Welle, Woge, f.

Vague, adj. πλαντός, ἐνέρχω-ρος, weilt, geräumig; ἀδιορι-στος, ἀκατάστατος, unde- stimmt, schwankend; terres vaines et vagues, γῆ ἄκαρ-πος, καὶ ἔρημος, see Strei- fen Bandes.

Vaguement, adv. εἰς τρόπον ἐδιόριστον, auf eine unbestimm- te Weise.

Vaguemestre, m. ἐκείνος ὅπου ἔχει τὴν ἐπιταγῶν των σκην-ῶν τοῦ στρατεύματος, Was- genmeister (bey einer Heersee), m.

Vagner, v. n. πλανῶμαι ἔδω καὶ ἐκεῖ, herum(schweifen, her- umitren.

Vaillance, f. ἀνδρεία, ἀνδρία, Tapferkeit, f.

Vaillant, ante, adj. (—amment, adv.) ἀνδρεῖος, tapfer,

Vaillant, m. παρρησιος, μεγα-λῶς, Vermögen, vaeres Geld, m.

+ Vaillantise, f. ἀνδραγαθήνη παλλικαρία, Bräutlichkeit, f.

Vain, aine, adj. μάταιος, οὐκ ἰσχυρός, eitel, nichtig; ματαιος ἀναγγελος, eitel, vergeblich unruh; καυχώμενος, μαται-όβηρος, κενόδοξος, eitel, sich eingebildet; le temps est — εἶναι συγγεγυῖσται, τὸ ἰ-σχυρῶς; vaine pâture, γεωστ-τοπος, τόπος ἀδούλευτος, δι-βοσκήν, Brachfeld m. m. Viehstreif; en —, vainement, adv. ματαίως, vergebens, un-sonst.

Vaincre, a. a. νικῶ, überwin- den, besiegen; υπερβαίνω, über- treffen; selaisser — à la pitié κινῶμαι εἰς σπλάγγνος, εἰς εὐσπλαγγνίαν, sich zum Mi- liden bewegen lassen; — (des raisons), καταπειθόμε-ναι, sich (durch Gründe) bewege- lassen, überreden lassen.

Vaincu, ue, adj. et part. vaincre, νικημένος, überwun- den, besiegt.

Vainement, adv. ματαίως, ver- gebens, umsonst.

Vainqueur, m. νικητής, Sieger m.

Vairon, adj. m. τὸ μέν το ἰσόλογον, ὅταν ἡ κόρη ἔχῃ κα- κλον λευκόν, ἢ καὶ τὸ ἰσόλογον ἔχῃ διαμορφετικὰ μάτι (von Pferden) Glabange, n.

Vaisseau, m. ἀγγεῖον, σκεῦος, Gefäß, Gefährte, Waf, n. πλοῖον, καράβι, Schiff, n.

Vaiselle, f. ὅσα ἀνήκειν εἰς ἐτοιμασίαν τῆς τραπέζης, Tisch-utensilien, f.

gchirt, n.; — d'argent, ἀσημέναι, Silbergeshirt, n.

Val, m. (pl. vauz) λόγος, λέγ-
κάδι, Thal, n.

Valable, adj. (-blement, adv.)
νόμιμος, ὅπου ἔχει λόγον,
rechtsgültig, gültig.

Valant, adj. et part. v. valoir,
ὅπου ἔξῃς, geltend, werth.

Valériane, f. φυτό (quadr.), λα-
τινιστὶ βαλεριανία, Baldrian,
m.

Valet, m. δοῦλος, διάκονος, der
Bediente, Diener; δοῦλος
(οἶον· τοῦ χωριάτου, τοῦ
ἡμαθὰ κτ.), Knecht, m.; maître
—, ὁ ἐπιστάτης τῶν δο-
λῶν ἐς καρέα ὑποτακτικόν,
Grossknecht, m.; ὁ γάμος, τὸ
παιδί ἐς τὰ χωρία, Bubé m.
in der französischen (Aster m.
in der französischen Karte); τὸ βέ-
ρος ἀπὸν εἶναι χρημασμένον
ἐπὶ τὸν ἀπὸ τὴν πόλιν διὰ
τοῦ ὁδοῦ ἀπολύει καὶ σφαι-
ρὰ ἢ πόρτα μονεχὴ τῆς, Ge-
wicht n. an einer Thür; — de
miroir, τὸ ἐκλαστικόν, ἢ σπῆ-
λινθρον ὅπου ὑποστηρίζεται
τοὺς μικροὺς καθρέπτας, Spiegel-
fuß, m.

Valetaille, f. (κατασκευαστικὸς)
πλήθος δοῦλων, (verächtlich)
Bedientenvolk, n.

Valeter, v. n. ὑπερεστὶ ὡς δο-
λος, κάμνω βαρεῖαν καὶ zo-
ποστικὴν δουλείαν, als Knecht
dienen, (schwere und mühsame
Arbeit machen).

Valétudinaire, adj. γυμναστικός,
fränkisch.

Valeur, f. τιμὴ πράγματος, ὅπου
ἔξῃς, Werth (einer Sache),

m.; eire en —, (ὅπου το πο-
γμα) εἶναι ἔξῃς, ἔχει τιμὴν,
von Werthe seyn, hoch im Preise
stehen; valeur de mots, ῥήματα,
δύναμις τῶν λέξεων, Werth,
m., Bedeutung f. der Wörter;
(mas.) — d'une note, τιμὴς
σημαίου μουσικοῦ, Werth,
Bedeutung f. einer Note; — re-
cue, (τιμὴ ληφθεῖσα), διὰ
ἐκείνου τοῦ ὅπου ἐλάβεμεν,
(ὡς οἱ πραγματισταὶ φασιν)
ἐκ τῆς βεβηλίας ἢ τῆς καμ-
πιδίας), Werth erhalten (in
kaufmännischen oder gezeigten
Worthen); valeur, ἀνδρεία,
παλληκαριὰ, Tapferkeit, f.

Valeureux, euse, adj. (-euse-
ment, adv.) ἀνδρικός, παλ-
λικός, tapfer.

Validation, f. (jur.) ἐπιχώρω-
σις, κήρυξις, Gültigmachung,
Bestätigung, f.

Valide, adj. (-idement, adv.)
ἰσχυρός, ὁ ἔχει ἰσχυρὸν, νόμι-
μος, gültig, rechtsgültig; men-
diant —, ὁπλὸς ἐμψωπίας,
γερὸς, gesunder, statier Bett-
ler.

Valider, v. a. ἰσχυρὸν ποιεῖν,
ἀναμίσθω, δίδω τοῦ κέρους,
gültig machen, für gültig er-
klären.

Validité, f. ἰσχύς, κύρος, Gültig-
keit, Rechtsgültigkeit, f.

Valise, f. διαβάκκι, Kellern, n.

Valée, f. κατοικητός, κοιλάς,
κοιλιά, Thal, n.; la — (à
Paris), τὸ ἐν Παρισίοις δι-
ανοητικόν, Freiemarkt
m. in Paris.

Vallée, m. λεγκάδι, μικρὴ κοι-

λάδα, kleine Thal, n.; le
sacré —, (κατὰ τοὺς ποιητὰς)
ὁ Παιονεύς, (von den Dichtern)
der Parnas.

Valoir, v. n. ἔξῃς, gelten, werth
seyn; ἔξῃς, εἶναι χρησιμὸς
ἐς τι, taugen; κερποφορεῖν,
ἡδονὰ κλέδος, einbringen, ein-
tragen; il vaut mieux, κάλ-
ιον εἶναι, es ist besser; faire
— une terre, καλλιεργεῖν τὴν
γῆν, τὴν θινὰ ἐς κατόστα-
σιν ἡκαρποφορήσας, ein Gut
in nutzbares Land setzen; se
faire —, (ἐπὶ καλῶν) φυλάτ-
τει τὸ εἶναι μοι, δὲν ἀφίνο
τὰ νικηθῶ ἀπὸ τινά, sich gel-
tend machen, sich in Ansehen
setzen, sein Ansehen behaupten;
à —, διὰ λογαριασμοῦ, πρὸς
ἐκτελεσμὸν τοῦ χρόνου, auf Ab-
schlag; vaille que vaille, ou
tout coup vaille, ὥς γένηται
καὶ ἐν γόνῃ, auf alle Fälle, es
gehe wie es wolle.

Value, f. (jur.) plus —, τὸ πε-
ρισσότερον τῆς τιμῆς ἐνός
πράγματος, Ueberwerth, m.

Valve, f. τέφελ κοχυλίου, ὁστρε-
κόδερμον, Schale (von Schne-
cken und Muscheln), f.

Valvule, f. (anat.) μικρὰ τῶν
ἀγγείων τοῦ σώματος, Klappen
f. in Blutgefäßen.

Vampire, m. βρυκόλακος, νε-
κρός, ὅστις, κατὰ τὴν κοινήν
δυσειδικαμένην, τὴν νόστι-
μα σκώρεται ἀπὸ τὸν τῶρον καὶ
βοῦκα τὰ αἷμα τῶν ζώντων,
Vampir (Vodder, der, nach
dem Volksaberglauben, des
Nachts aus dem Grabe aufsteht
und den Lebenden das Blut

κατασχευέσθαι, καταβύζυλον
Bauchfisch n. eines Schiffes.

3 Varch, m. (war.) ὁὐκ ἔστι
 0 ἡ θάλασσα εἰς τὸν αἰγιόλον
 1 Κουσιν m. des Meeres; 1
 2 συδισμύον πλοῖον, verfun-
 3 kenes Schiff, n.; εἰδος χάρις
 4 θαλάσσιον. Met Meerorak

Varenne, *f.* διασπινμα τόπο
διὰ τὸ κυνῆν, Sandachān.

Variable, adj. εὐμετάβλητος.
ἀκατάσχετος, unveränderlich.

Variant, ante, *adj.* ὅπου ἄλλοι
 ἔειπον, ἀποκρίσας (18)

veränderlich (vom Menschen).

Varianten, f. διάφορος ἐξ ἑνὸς
καὶ τοῦ αὐτοῦ, verschiedene Befunde

Variation: f. *maculata* m.

ταβολή, Bekämpfung, f.
Varice, f. μαστίς (μαρίσκου)

Varianz, *J.* κινδύνος (φυσιογνωσία, φιλοσοφία), Στατιστική, *J.*, Αδελφότητα.

Varicocèle, *m.* κερσοκήλη, πορ

Varier, u. a. ποικιλλόν, παρνα

wetſeln, v. n. ἀλλάττω, μεταλλάσσειν.

βαλλόμεν, ſich ändern, ſich ver-
ändern, veränderlich ſeyn.

Variété, *f.* ποικιλότης, Ber|di
denheit, *f.*

Variqueux, cuse, adj. χιρσώδης, πούμα, πορευόμενος

† Varlet, m. n. page.

Varlope, *f.* փօլօք, փօլօք.

Vasculaire, Vasculaire, and

καὶ φλέβες, voll Gefäße mit
Adern.

ase, *f.* βούλα, λάσπη όπου
αυλάσσεται εις τὸ βέλος τῆς
βελίσσης, τῶν ποταμῶν, κτλ.,
Laubh, Schlamm, *m.*

ase, *m.* αἰεὶς, ἄγριον, St-
lär, Gefähr, *n.* ὠγγεῖον διὰ
τοῦ ἰσχυροῦ, διὰ τοῦ αἰετοῦ
τοῦ ἐκείνου κτλ., Wale, *f.*

aseux, euse, *adj.* βουλιώδης,
λασιώδης (*v. vase, f.*), Schlammig.

assal, *m.* -ale, *f.* ἐπικελεύς,
Bosall, *m.* Lehsmann, *m.*;
Lehnsfrau, *f.*

assalage, *m.* κατέσχεσις τοῦ
ἕλκτος, ἐπιχειρήσις τοῦ ἐπι-
τελεῖς, Lehnbarkeit, Lehn-
pflicht, *f.*

aste, *adj.* πολλὰ ἐδύχωρος,
groß, weit, ungeheuer.

atican, *m.* ὄνομα τοῦ παλα-
τιου τοῦ Πάπα, Vatican, der
πῶβλική Παλάσι; ἡ ἑκλὴ τῆς
Ρώμης, der römische (oder
pöblikhe) Hof.

o-tout, (*εἰς τὴν παργυρίαν*) ὅταν
θελίει τις νὰ παύσῃ εἰς μίαν
φονὴν ὅλην τὴν ποσότητα
αὐτοῦ ἔχει τις ἐμπροσθέν του,
ganzer Einsatz *m.* im Spiele.
au-de-route, *adv.* μετὰ πολλὴν
βίαν, πολλὰ βιαστικά, über
Hals und Kopf.

au-ville, *m.* τσαρούχι τοῦ
ποκαλινοῦ, τοῦ ὁποίου τὸ
ἐνός ἐστὶν κατὰ ἀντιθέση-
τος τοῦ κροῦ, Wolschich,
Wassschiff, *n.*

au-veau, à-ven-veau, κέρω
μετὰ τρεῖς μοῖραι τοῦ ποταμοῦ,
bis Strom hinab, mit dem
Strome.

aurien, *m.* ἄσματος, διαστρω-

αένος, οὐτιδανός, ποταμός,
Taugenicht, *m.*

Vautour, *m.* γύψ, γύπας (πού-
λκι), Geyer, *m.*

Vautrait, *m.* τὰ σκέλη καὶ ὅλα
τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸ κυνήγι
τοῦ ἰσχυροῦ, Brug *n.* zur
Schweinestagd.

se Vautrer, *v. r.* κυλλομαι εἰς
τὴν λάσπην, εἰς τὰ βούλα,
sich im Rote wälzen. *v. a.*
κυνηγῶ ἰσχυροῦς, wilhe
Schweine jagen.

Vayvode, *m.* Βεσβόδας, Woi-
wode (in der Wallachei, Mol-
dau).

Veau, *m.* μοσχάρι, Kalb, *n.*;
δέρμα, τοῦαν, περὶ μοσχ-
ριου, Kalbsfell, Kalbleder, *n.*;
du veau, μοσχολέον χοῖος,
Kalbsfleisch, *n.*;
veau marin, φινάκι (ἴσον θαλάσσιον, ἀμ-
έλιον), Seefal, *n.*

Vecteur, *m.* (astron.) rayon —,
ἀκτίς ἀπὸ τὸν ἥλιον ὥς εἰς
τὸν ἄστρον ὅπου ἐστὶν ἀστὴρ
ἢ πλανήτης, εἰς τὸν δρόμον
τοῦ τοιούτου τοῦ ἡλίου, Ra-
dius Vector (Linie aus der
Sonne in den Punkt gezogen,
wo sich ein Planet in seiner
Bahn um die Sonne befindet).

Védasse, *f.* ἄλος ὅπου γίνεται
ἀπὸ τὴν σπέντην τοῦ γινοῦ
guède, Waldalche, *f.*

Vedette, *f.* ἱππεὺς εἰς φυλακὴν
τοῦ στρατοῦ, ἡ ἐκλὴ
τοῦ, Militerwache, *f.* Schil-
dwache *f.* zu Pferde; σκοπία, ἡ
καθίστα εἰς τὸ τεχνόκαστρον
ὅπου ἀρκεῖται ἡ φυλακή, Schil-
derhaus *n.* auf dem Walle ei-
ner Festung.

Végétale, *adj.* βλαστικός, θα-
λερός, ὅπου ἡμπορεῖ νὰ ἀν-
θίσῃ, wachsebar (von Pflan-
zen).

Végétal, als, *adj.* φυτικός,
Pflanzig, Grwächs; vie vé-
gétale, φυτικὴ ζωή, ἡ ζωή
(ἀνθρώπου, ἀνδρός, κερσσοφ-
οῦ) τῶν φυτῶν, Pflanzenlei-
den, *n.*

Végétal, *m.* φυτὸν, Pflanze, *f.*;
Grwächs, *n.*

Végétant, ante, *adj.* ὅπου λαμ-
βάνει τροφήν, αἰσθάνει ἀπὸ
τῆς γῆς, Nahrung aus der Erde
ziehend, wachsend.

Végétatif, ive, *adj.* θαλλερός,
ὅπου ἔχει ἴσχυον νὰ γινώσκῃ,
νὰ ἀνθίσῃ, wachsen machend.

Végétation, *f.* φυτόμα, βλα-
στημα, Wachsthum, Pflan-
zenwachsthum, *n.*

Végéter, *v. n.* φυτόμα, βλα-
στάνω, θάλλω, wachsen (von
Pflanzen); fig. ἀπεννύ μίαν
ζωήν ὁμοίαν ὡς τὴν τῶν φυ-
τῶν, χωρίς πείσθησιν, ein
Pflanzenleben führen, vegeti-
tiren.

Véhemence, *f.* ὁρμή, σφοδρό-
της, Heftigkeit, *f.*

Véhément, euse, *adj.* σφοδρός,
ὁρμητικός, heftig, stark.

Véhémentement, *adv.* (jur.)
δευρῶς, ισχυρῶς, mit Heftig-
keit, sehr.

Véhicule, *m.* μέσον μετὰ τοῦ ποιοῦ
εἰσάγεται τι (ὡς ἐκ ληπτι-
κῶν εἰς τὸ σώμα), συμβοηθη-
τικὸν μέσον. Mittel, Besors-
drangsmittel, *n.*

Veille, *f.* ἀγρυπνία, das Wachen;
ἡ φυλακή τῆς νυκτός, Nacht:

watche, *f.*; ἡ παραμονή. Vorabend, *m.* — der heilige Abend; être à la —, *de*, εἶμαι ἐτοιμος εἰς —, εἶμαι κοντὰ εἰς —, auf dem Punkte stehen, um zu —; veilles, *pl.* ἀγρυπνίαι, νύκτες ἀπύκνοι, (κληρονομία) Wachthe, *f. pl.*; μελέτη, σπουδή εἰς καὶ ὅτι νύκτος, Nachtarbeiten, *f. pl.*; Nachstudiren, *n.*

veillée, *f.* καιρὸς εἰς τὸ βραδύ, Abendzeit, *f.*; συναρπαστοσύνη εἰς τὸ βραδύ, Abendgeselligkeit, *f.*; ἀγρυπνία κοντὰ εἰς τὸν ἀφώσπον, Wachtwache *f.* bey einem Kranken.

veiller, *v. a.* ἀγρυπνῶ, wachen; — à q., προσέχω, φρουρί-ζω, über etwas wachen, auf etwas Acht haben. *v. a.* — *q.*, ἀγρυπνῶ κοντὰ εἰς τινα (ἐφώσπον), bey einem wachen; παραφρουρῶ τινα, einen beob-achten.

veilleur, *m.* ὁ ἀγρυπνῶν κοντὰ εἰς τινα ἀποθαιμένον, Wächter *m.* bey einer Leiche.

veine, *f.* γλέη, γλέβα, Adre, *f.* — poétique, κίταις, διά-θεσις διὰ τὴν ποιητικὴν, εἰς τὸ συγχυρῆν, poetische Adre, *f.*

veiné, *ée*, *adj.* ὁποῦ εἶναι γε-μάτος γλέβας, adreig, ge-ader.

veineux, *euse*, *adj.* γεμάτος γλέβας, adreig.

velard, *m.* ἐφώσπον (φυτόν), Hederich (Pflanzt), *m.*

velant, *φωνή* διὰ παρακώλησιν τῶν λεγωντικῶν, Zutuf *m.* an die Jagthunde.

Vêler, *v. n.* (διὰ ταῖς ἀγέλα-δαις) γερνῶ, fatben.

Vêlu, *m.* περὶ λεπτότατον ἀπὸ τοῦ αἵματος νοσηρίου, Jungfernen pergament, *n.*; papier —, εἶδος χαρτίου οὐαλωτάτου (ὅπου πυροποιάζει τὸ δερμὶ τὸ προζήθεν), Velinpapier, *n.*

Velléité, *f.* θέλησις (μόνη, χω-ρίς τὸ ἐργον), das bloße Wohl-ten.

Velocifère, *f.* ἀράξι (πόδας) ὁποῦ πηγαίνει πολλά βύλη-γωνα, schnell fahrende Land- futsche, *f.*

Vélocité, *f.* ταχύτης, Geschwin- digkeit, Schnelligkeit, *f.*

Velours, *m.* ὁλοσηρικόν, κατη-γές, Sammet, *m.*

Vélonité, *ée*, *adj.* ὁμοιος μετὶ τὸν κατηγόν, sammetartig; vin —, κρασί κόκκινον βαθύ, καὶ νοτισμον εἰς τὴν γυν, (von felrother, sehr milder Wein, *m.*; crème velonité, ἀφρό-γαλα φραμύρον, Milchrähms brey, *m.*; velonité, (διὰ τοὺς πολυτίμους λίθους λέγεται) ὅταν ἔχουν χοῦμα βαθύ, (von Edelsteinen) dunkel.

Velonité, *m.* εἶδος σεργίτου (ἀπὸ κατηγόν), Sammetband, *n.*

Veltage, *m.* μέτρον μετὶ τὸ μέ-τρον velle λεγόμενον, das Messen mit der Velle.

Velte, *f.* (εἶδος μέτρου ἑγῶν, λαμπρότερον 6 pintes, πῶν δέ, 24 mètrre). Μαφί zu Flüssig-keiten von 6 Pinten, jetzt aber siehe mètrre; εἶδος μέτρου μετὶ τὸ ὅποιον μετροῦν ἂν εἴποι

σωστέ τὰ διάφορα μέτρα, firsiab, *m.*

Velter, *v. a.* μετροῶ (βουτὸ μετ' velle, Bälser) visiren, etch-

Velteur, *m.* ἐκείνος ὁποῦ τὰ καὶ παρατηρεῖ τὰ μὲν καὶ βουτὶα ἂν εἶναι σωσ- Wisirer, Etcher, *m.*

Velu, *ue*, *adj.* μαλλιαρός, h- rig, rauh.

Velvete, *f.* φυτόν τε, λαι- wilbet Glads, *m.*, Velvete-*n.*

Vensaison, *f.* ἀγρία, καὶ ἀπὸ ἀγρία (ἀπὸ ἐλάν καὶ ἀγριοχοίρων), Wilde (von Rothe und Schwarzwil-*n.*; ὁ καιρὸς εἰς τὸν ὅπου αὐτὰ εἶναι παχιά, Zeit f-*es* selbst ist.

Vénal, *ale*, *adj.* πρᾶσιμος, ὡ- τός, ὁποῦ πωλεῖται, ver-lich, feil; fig. ἐτοιμος εἰς μὴ ἄνιμα πράγματα μό- διὰ τὸ κέρδος, feil, nicht trachtig.

Vénalité, *f.* τὸ ἀνερὸν, πρᾶ-μον, φιλοκέρδεια, ἀνα-κέρδεια, Verkauflichkeit, *f.*

Venant, *adj.* ἐρχόμενος, *m.* und; bien —, (διὰ εἰσο-ματα) ὁποῦ ἐμβαίναν κα- χωρίς ἑλλειψιν, (von Einkün-ten) richtig einkommend, *v.* tig eingehend.

Vendable, *adj.* ὁποῦ δύνα-εἶναι πωλεῖσθαι, veräußlich.

Vendange, *f.* τρύμος, τρύμη Weinlese, *f.*; *pl.* ὁ καιρὸς τρύγαν, Zeit f. der Wein-*f.*

Vendanger, *v. a.* τρυγῶ, *m.*

lese halten, lesen; φειλω, ἀφελω (τὰ ἀμύλια), (die Welnsberge) verketten, verdröben.

Vendangeur, m. -euse, f. τρυγητής, Weinleser, m.; -εσσα, f.

Vendémiaire, m. ο πρώτος μην ἐξ τῶ καλενδώνιον οὗ τοῦ ἐπιχορεύοντος ἐξ τῶ καιρῶ τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας, der erste Monat im ehemaligen republikanischen Kalender in Frankreich; (ἀρχὴ τοῦ νέου ἔτη) ἦτον ἐξ τὰ μεσσηνικὰ μετὰ τὴν ἡμέραν, ὅτε ὁ ἥλιος ἐμβαίνει ἐξ τὸν λοσημεριῶν, καὶ ἀρχεται τὸ γ-δινοπαῖον, οὗ τοῦ γίνεται ἐξ τῶ 22. ἢ 23. Σεπτεμβρίου νέου, der Anfang des Jahres war in der Witterung nach, welche auf den Eintritt der Sonne in den Herbstnachtgleichenpunkt folgt, welches den 22ten oder 23ten September fällt. Ὁ ἐνιαυτός δὲ διηρέθη ἐξ 12 μηνῶν τριεκόνθήμερος, ὧν ἰσὺν τὸ ὅνομα, τοῦ ὑπερπαῖοντος, vendémiaire (μην τοῦ τριζῶν), brumaire (μ. τῆς βρύλλης), frimaire (μ. τῆς φρύνης), τοῦ ἑαρος, nivôse (μ. τοῦ χιονιστοῦ), pluviôse (μ. τῆς βροχῆς), ventôse (μ. τῶν ἀνέμων), τοῦ ἑαρος, germinal (μ. τῶν βλαστῶν), floral (μ. τῶν ἀνθῶν), prairial (μ. τῶν λιβαδιῶν), τοῦ θέρους, messidor (μ. τοῦ θέρους), thermidor (μ. τῆς θερμότητος), fructidor (μ. τῶν πορικῶν). Οἱ μηνες διηρέθησαν ἑκάστος ἐξ τῶν δεκαήμερων (décades). Αἱ δὲ ἡμέραι ἑκάστος δεκα-

ἡμέρου ἀρχομένου ἀπὸ τῆς πρώτης, ἀρχαίσθησαν οὕτω, priméti, duodi, tridi, quartidi, quintidi, sextidi, septidi, octidi, nonidi, décadi. μετὰ τὸν fructidor προσθέτονται πέντε ἡμέραι συμπληρωματικαὶ (complémentaires) ὀνομαζόμεναι, ἐξ ἑκάστην δὲ τετραετίαν ἐπὶ κατὰ γέννησι προσέθηεν μιὰς ἡμέρας πρὸς αὐτὰς, das Jahr war in 12 Monate, jeder von 30 Tagen getheilt, nämlich: Herbstmonat: vendémiaire (Weinmonat), brumaire (Nebelmonat), frimaire (Reismonat), Wintermonat: nivôse (Schneemonat), pluviôse (Regenmonat), ventôse (Windmonat); Frühlingmonat: germinal (Reimmonat), floral (Blüthenmonat), prairial (Wiesenmonat); Sommermonat: messidor (Erntemonat), thermidor (Wärmemonat), fructidor (Fruchtmonat). Jeder Monat war in drei Dekaden getheilt, und die Tage jeder Dekade hießen: priméti, duodi, tridi, quartidi, quintidi, sextidi, septidi, octidi, nonidi, décadi. Nach dem fructidor fügte man noch fünf Ergänzungstage (complémentaires) hinzu, und alle vier Jahre sollte noch ein Tag mehr hinzugefügt werden.

Vendeur, m. πολυητής, Verkäufer, m.; vendouse (-deresse), f. πολήτρια, Verkäuferin, f. Vencidation, v. revendication. Vendiquer, v. revendiquer.

Vendition, f. (jur.) πώλησις κληρονομίας κτλ., Verkauf m. einer Erbschaft ic.

Vendre, v. a. πωλῶ, verkaufen.

Vendredi, m. παρασκευή, Freitag, m.; — saint, ἡ μεγάλη παρασκευή, Charfreitag, m.

Vénéfice, m. (jur.) γαρμακωμ, Giftmischer, f.

Venelle, f. σοκκία, μικρὴ ποταμία, Bächlein, n.; sam. eufiter la —, φεῖρω, davon laufen.

Vénéneux, ense, adj. (διὰ τὰ φυτὰ) γαρμακερός, (von Pflanzen) giftig.

Vener, v. a. κουράζω τὸ βόδι κτλ. κυνηγῶντες το διὰ τὴν γένη τὸ κρέας τρυφερότερον, einen Ochsen ic. hegen, damit sein Fleisch mürbe werde; faire — de la viande, κορεῖω τὸ κρέας ἔσω διὰ τὰ γένη ὑποτιν με ἀγοραί, Fleisch eluciden (durch Hängen ihm einen Witz: breitgeschmack geben).

Vénéral, adj. σεβασμιος, achtungswürdig.

Vénération, f. σεβας, εὐλάβεια, Ehrerbietung, Ehrfurcht, Verehrung, f.

Vénérle, f. τὸ κυνήγι, Jagd, Jägerin, f.; σῆσι κυνηγοῦ (βοσκολοῦ), Jägerhof, m.

Vénérien, ienne, adj. ἀφροδισιας, onerisch; maladie vénérienne, ἀφροδισιακὸν πάθος, κοινὸς ἡ μολυσματικὸς, Lustseuche (pop. Franzosen: Frankheit), f.

Veneur, m. κυνηγός, Jäger, m.; grand —, ἄρχικυνηγός, Oberjäger, m.

Vengeance, *f.* ἐκδίκησις, Rache, *f.*

Venger, *v. a.* ἐκδικῶ, rächen, ahnden.

Vengere, *m.* vengeresse, *f.* ἐκδικήτρια, Rächerin, *m.*; Rächerin, *f.*

Venial, (*jur.*) πρόσκλησις, δταν ὁ κριτὴς ἐπεκρούσας καλῆται νὰ δώσῃ λόγον εἰς ἀνώτερον κριτὴν, Vorladung *f.* eines untergeordneten Richters vor ein höheres Gericht.

Vénial, *elle*, *adj.* ἀφείσιμος, αἱ θανάσιμος, erldlich.

Vénieusement, *adv.* (théol.) μὴ θανατώσιμος, με τράπον συγκορητιζόν, auf eine vorzeihliche Weise.

Venimeux, *ense*, *adj.* (διὰ τὰ ζῶα) φαρμακικός, (von Thieren) giftig.

Venin, *m.* φαρμάκον (ζῶων), (thierisches) Gift, *n.*; *fig.* κακία, Gift, Bosheit, *f.*

Venir, *v. n.* ἐρχομαι, kommen; *q* θάω (ἐκ ἐνα τόπου), aus kommen; *q* θάω, ἀξάνω, fortkommen, wachsen; *προέρχομαι* (ἀπὸ τοῦ), herkommen, herrühren; *καταέρχομαι*, herkommen; *venir à faire*, — *à dire etc.*, κάνω, λέγω (κατὰ τὴν), thun, sagen, (zu fälliger Weise); *nous viennes à parler de cette chose*, ἐμιλήσαμεν (ἐτοξεῖ ὁμιλίαν); *d'* αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, wie kommen auf diese Sache zu sprechen; — *je viens de faire*, — *de dire etc.*, τώρα μόνον ἔκανα, εἶπα κτλ., so eben (nur eben) habe ich gethan, ge-

sagt ic; *en venir jusqu' à ...*, *en venir au point de ...*, καταρτῶ, *q* θάω ὥς τὰ ..., so weit kommen, so weit gehen, das ...; *en venir aux mains*, ἐρχομαι εἰς χεῖρας, πιάνωμαι, καλώνω, μάχομαι, handgemein werden; *venir à bout de qc.*, ἐπιτελεῖν, ἐκτελεῖν, *venir à bout*, ἐκτελεῖν, mit etwas zu Stande kommen, (eine Sache) zu Stande bringen; *le temps à —*, ὁ μέλλων (ὁ ἐρχόμενος) καιρός, die künftige Zeit, Zukunft, *f.*; *le —*, ὁ ἐρχόμενος, τὸ ἐρχεσθαι, das Kommen.

soyez le bien venu, καλὸς ἦλθες, καλῶς ὤρισες, Iron Sie willkommen; *il est bien venu par tout*, εἶναι δεκτός κατὰ παντός, er ist überall willkommen; *nouveau venu*, νεοερχόμενος, ein neuer Ankömmling; *le premier venu*, ὁ πρῶτος ἐρχόμενος, der erste, der beste.

Vent, *m.* ἄνεμος, ἄνεμος, Wind, *m.*, Luft, *f.*; ἄνεμος, ποσθ, κλένη, (verfester) Wind, Baumwind, *m.*; (*chass.*) ὄσμη, ἡ μωραδία ἀπὸ ἀγνῆς τὸ ζῶον εἰς τὸν τόπον ὅθεν ἐλέγασσε, Blitterung (von einem Thiere), *f.*, Geruch, *m.*; *avoir vent de qc.*, ἐκμαθεῖν εἰδήσιν δι' ἐνα πρᾶγμα, τὸ καταλαβεῖν, Wind von einer Sache bekommen.

Vental, *m.* (blas.) τὸ κάτω μέρος τῆς νεοεργαλαίας ὅπου ἐνώρεται ὡμὰ εἰς τὸ στόμα, Doffnung *f.* eines geschlossenen Helms vor dem Munde.

Vente, *f.* πώλησις, Verkauf, *m.*;

cette chose est en —, τὸ πρᾶγμα εἶναι διὰ πώλησιν, *δ* Sache ist zu verkaufen; *venir (marché)*, ἐμπορεύω, ὀρεῖ, πόπος ὅπου πωλοῦν, (ἐκ νῶς μεταβιβάρι, πωτῶ), *Μά*, *m.*; *ἐνδοκαπία τοῦ δαιμονίου*, διαφόρους καιρούς, κατὰ μέρους τοῦ δαιμονίου ὅπου ἐκ νῶς ἐλά, Holzschlag (im W. de), *m.*

Venter, *v. n.* φυσῶ, χέω, ἄνεμον, blasen, wehen.

Venteux, *euse*, *adj.* ὑποκαμένος εἰς τοὺς ἄνεμους, *n.* eig; φυσώδης, ὁπὸ πρῶν καὶ ἄνεμος εἰς τὴν κοιλίαν, blähen.

Ventilateur, *m.* ἀνεμιστήριον, χαρὴ διὰ τὰ δίδεται ἀπὸ εἰς τόπον σφαλισμένον, *W*, rädchen, *n.*, Windfang, Ventilator, *m.*

Ventilation, *f.* (jur.) ἐξέτασις τῶν μερῶν μιᾶς κληρονομ. Schädigung *f.* der Theile einer Erbschaft, Erbschädigung, *f.*

Ventiler, *v. a.* (jur.) ἐξιμῶν διάφορον μὲν μιᾶς κληρονομίας, schäden (die verschiedena Theile einer Erbschaft) erschädigen; *σκέπτομαι*, ἐκ τῆς (τινὰ ὑπόθεσιν), (Sache) untersuchen.

Ventolier, *adj.* *m.* oiseau l —, ὅρνεον ὅπου στέκεται ὁρεῖον κατὰ τοῦ ἀνέμου, *W*, *m.*, der gut gegen den W. fliegt.

Ventose, *v.* Vendémiaire.

Ventosité, *f.* φυσήματα, ἀπὸ εἰς τὴν κοιλίαν, φλάτν, *W*, lung, *f.*

Ventouse, *f.* *Βεντούζα*, Schröpfkopf, *m.*; *τρίπα του πωλήνους* διά τὰ πέραν αέρα, Zustloch, Zugloch, *n.*

Ventouser, *v. n.* *βάνω βεντούζας*, Schröpfköpfe setzen, *ισχίος πτεν.*

Ventre, *f.* *γαστήρ, κοιλία*, Bauch, Leib, *m.*

Ventree, *f.* *τὰ κοιλία* όπου γεννώνται *εἰς* μίαν φοράν, Wurf *m.* junger Thiere.

Ventricale, *m.* *γαστρίδιον*, στομάχι (των ζώων), Magen *m.* gewisser Thiere.

Ventrière, *f.* *τὸ λοῦρὸν* όπου ζώοντι ὑποκάτω τῆς κοιλίας των ἀλόγων, Bauchriemen (am Pferdegeschirre), *m.*

Ventriologue, *adj. et m.* *ἐγγαστρολόγος*, Bauchredner, *m.*

Ventru, *ne, adj.* όπου έχει μεγάλην κοιλίαν, dickbauchig.

Venu, *ne, part. v.* *venir*.

Venne, *f.* *ἐρχομός, ὑδάτισμον*, Ansturz, *f.*; *il est d'une belle —*, λέγεται διὰ ἐνα τρυφερόν δένδρον όπου αὐξάνει ἰσχυρὰ (von einem jungen Baume) er ist schön, gerade gewachsen.

Vennie, *f.* *μικρὴ φλέβα*, Adertheil, *n.*

Venus, *f.* *Ἀφροδίτη* (ὄνομα θεῶς καὶ πλανήτου), Venus (Name der Liebesgöttin und des Planeten); (*chim.*) *ὁ χαλκός*, das Kupfer.

Vépro, *m.* *ἡ ἐσπέρα*, Abend, *m.*

Vépres, *f. pl.* *ὁ ἑσπερινός*, Abend, *f.*, *Μαθημεριανός*, Mittagsdienst, *m.*

Ver, *m.* *σκόληξ, σκολήκη*, Wurm,

m., *Made, f.*; *lirer les vers du nez à q.*, *fig.* *μακθάνω μουσικόν* *η* *ἐπὶ τινὰ ἐρωτῶντάς τον με ἐμμορφον τρόπον*, einem ein Schicklich auf eine listige Weise abfragen; — *luisant*, *λαμπυρίζων*, *πυρολαμπής, κωλογοστής*, leuchtend, *warm, m.*, *Ζωαννίσωρμηδον*, *n.*; *à soie* —, *σκολήκη τοῦ μεταξοῦ*, Seidenwurm, *f.*, *Seidenwurm, m.*; *ver-coquin*, *εἶδος κέμπης τῆς ἀμπέλου*, Rebstöcker, *m.*; *ver-coquin*, *σκόληξ τις όπου γεννᾶται εἰς τὰ κεφάλια των ζώων καὶ τὸ κέμπει τὰ προσήσονται*, Wurm im Kopfe mancher Thiere; *fig.* *πείσμα*, Eichenstamm, *m.*

Véracité, *f.* *ἡ ἀλήθεια, φιλολήθεια*, Wahrhaftigkeit, *f.*

Vératrum, *vératre, m.* *ἐλλεβορος λευκός*, Niesewurz, *f.*

Verbal, *ale, adj.* (*gramm.*) *δηματικὸς*, von einem Zeitwort abgeleitet; *ὁ διὰ στόματος*, mündlich.

Verbalement, *adv.* *ἐκ στόματος*, *διὰ τῆς φωνῆς*, mündlich.

Verbaliser, *v. n.* *προσφέρω τὸ δικαιολογηματὰ μου ἐν σημειώσῃ*, die Rechtfertigungsgründe angeben, um sie in einedruckschriftlichen Aufsatze zu bringen; *καταγράφω πρωτοκόλλων*, ein Protokoll aufsetzen; *πολυλογῶ, φλυαῶ*, viel reden, schwatzen.

Verbe, *adj.* (*gramm.*) *ῥημα*, Zeitwort (verbum), *n.* (*theol.*) *ὁ λόγος*, das Wort.

Verberation, *f.* *τὸ κτύπημα τοῦ*

ἀέρος όπου προξενεῖ τὴν φωνήν, zitternde Bewegung *f.* der Luft vom Schalle.

Verbeux, *ense, adj.* *πολυλογός, φλυαρός*, geschwätzig.

Verbiage, *f.* *πολυλογία, φλυαρία*, vieles Reden, Geschwätz, *n.*

Verbiager, *v. n.* *πολυλογῶ, φλυαῶ*, viel Redens machen.

Verbosité, *f.* *πολυλογία*, Weitschweifigkeit, Geschwätzigkeit, *f.*

Ver-coquin, *n. ver.*

Verdâtre, *adj.* όπου κλίνει πρὸς τὸ πράσινον, grünlich.

Verdelet, *elte, adj.* *du vin* —, *κρηστὸν στυγνοπύτικον*, etwas herber Wein; *homme encore —*, *ἀνωριμὸν, γέρον ἀκόμη ἄρκετα ἀνδρείος*, (von alten Leuten) noch ziemlich munter.

Verderie, *f.* *δύσχος ὑποκείμενον εἰς τὸν ἐπιπλάτη των ἄλλων*, Fortrevier, *n.*, Fortgerichtsbarkeit, *f.*

Verdet, *m. n.* *vert-de-gris*.

Verdeur, *f.* *χλωρότης*, *τὸ χλωρόν (των δένδρων)*, der Saft in den Bäumen, so lange sie noch grün sind; *ἡ σπρόντης τοῦ κρασιοῦ*, das Heide des Weins; *τὸ ἀνθος τῆς ἡλικίας*, jugendliche Kraft, Munterkeit, *f.*

Verdict, *m.* (*jur.*) *ἀπόφασις των ἐνόρκων*, Ausspruch *m.* der Geschwornen.

Verdier, *m.* *ὁ φύλαξ των δασών*, Förster, *m.*; *ἀσπαράγος, χλωρίς* (*πολλὸν τι*), Grünkraut, Grünsüßholz, *m.*

Verdir, *v. a.* *ζωγραφίζω πρὸς*

- σιν*, grän aufstreichen, v. n. *πρασινίζω*, grünen.
- Verdoyant**, *ante*, *adj.* *πρασινίζων*, grünend.
- † **Verdoyer**, v. n. *πρασινίζω*, γίνεσθαι πράσινον, grän werde den.
- Verdure**, *f.* *πρασινιά*, *πρασινιάδα*, Grün, grünes Laub, n.
- Véreux**, *euse*, *adj.* *σχιληκα-σμένος* (*κυρίως* διὰ τὰ *πυρι-κά*), wurmfischig; *fig.* *έλλει-πής*, *άχαρής*, [hohle]; *άβέ-βαιος*, ungewiß.
- Verge**, *f.* *ράβδος*, *ραβδί*, Gerte, Ruthe, *f.*; *δρυμιά*, Ruthe (als Maß); *δακτυλίδι*, Rang, m.; τὸ αἰδοῖον τοῦ άνδρός, das männliche Glied, die Ruthe; *verges*, *βέγγυς* (μὲν τὰς ὀπί-σθαις δένδρον τὰ μικρὰ παι-διά), Ruthe, Kinderruthe, *f.*; *fig.* ἡ δειὰ παιδείας, Buchstus the (Gotte).
- Verger**, m. *κήπος*, *πειράδι* (μὲν *καρποφόρον δένδρον*), Baum- garten, Obstgarten, m.
- Vergeter**, v. a. *σκοπιζέω* (τὸν *κοιτοῖον*), ausbleichen, abblei- chen, abblühen; *teint* *vergeté*, *peau* *vergetée*, πρόσωπον, δέρμα ποικιλόχρων, blei- ges Gesicht, freifige Haut; (*blas*) *vergeté*, ὁ ἔχων δέκα στόλους, mit zehn Säulen.
- Vergette**, *f.* *σκοπιὰ*, *βούρτζα*, Bürste, *f.*; *τοίχες* *χωρισμέ- ναι* εἰς τὸ ἐμπροσθεν μέρος τῆς κεφαλῆς, kurz geschnitte- nes Vorderhaar, n.; *vergettes*, *σκοπιὰ* ἐπὶ γουρουνί- τοιχα ἡ βούρτζα διὰ φορέμα- τα, Kleiderbürste, *f.*

- Vergettier**, m. *ἐκείνος ὁποῦ γράνται τὰς βούρτζαις*, Bür- stenbinder, m.
- Vergeure**, *f.* (*πρ.* *verjurer*) ἡ *ἀράδες* ὁποῦ γράνονται εἰς πολλὰ χωρία, Streifen m. pl. im Papier.
- Verglas**, m. *πάχη*, *ψυγία* ὁποῦ ἐσθῆς παγώνει, Glatt: rée, n.
- † **Vergogne**, *f.* *ἐντροπή*, Scham, Schande, *f.*
- Vergue**, *f.* *ἀντέννη* τοῦ καρα- βιοῦ, Segelstange, *f.*
- Véricle**, *f.* *πέτρα* *πρωίτη*, fal- scher Edelstein, m.
- Véridicité**, *f.* *φιλικήθεια*, Wahr- haftigkeit, *f.*
- Véridique**, *adj.* *φιλικήθης*, wahrhaft, wahrheitsredend.
- Vérificateur**, m. *ἐκείνος ὁποῦ εἰς τὰ κριτήρια ἔσταται τὰ γράμματα*, τὰς υπογραφὰς ἂν εἶναι ἀληθινὰ, der die Richtigkeit einer Kunde etc. untersucht.
- Vérification**, *f.* *ἀπόδειξις* *ἀλη- θείας*, *βεβαίωσις*, Beglaubig- ung, Bestätigung, *f.*
- Vérifier**, v. a. *ἀποδείχνειν* *ἀλη- θές*, *βεβαιώνω*, beglaubigen, beweisen, bekräftigen.
- Vérin**, m. *μηχανή* *τις* (εἰδος *βίδας*) διὰ ἔνσωμα βάρους, Schraubengewinde, *f.*
- Vérino**, *f.* *ὄνομα* τοῦ καλλι- κέρον τεμπάκου τῆς *Αμερι- κῆς*, *Marinastabak*, m.
- Véritable**, *adj.* *ἀληθής*, wahr, echt.
- Véritablement**, *adv.* *ἀληθῶς*, *τῇ ἀληθείᾳ*, wahrhaft, in der That.

- Vérité**, *f.* *ἀλήθεια*, Wahrheit, *f.*; *en* —, *τῇ ἀληθείᾳ*, in Wahr- heit, in der That; *à la* —, *ἀλήθεια*, es ist wahr, war.
- Verjus**, m. *διμάρκιον*, *ἀγρονό- δα*, Saft unreifer Trauben, Agrest, m.; *σταφυλὴ* *ἀφθυ- στον*, unreife Weinbeere, *f.*
- Verjuté**, *ée*, *adj.* *στυφνωτά- τος*, *ξυνωτάτος*, herbe, saute- lich.
- Vermeil**, *eille*, *adj.* *ροδοκόκ- κινος*, (rosen-) roth; *ἀσμι* *χρυσωμένον* (εἰς τὴν *φωί- ων*), im Feuer vergoldetes Sil- ber, n.
- Vermicelle**, *f.* *εἶδος* *κυμαρικῶν*, *μαϊόδες*, Fadennudeln, *f.* pl.
- Vermiculaire**, *Vermiforme*, *adj.* *σχιληκαειδής*, wurmförmig.
- Vermifuge**, *adj.* et m. *ἐλμι- νθικός*, *ἀνθελμινθικός* *ισχυι- κόν*, Wurmmittel, m.
- Vermiller**, v. n. (*λέγεται* *διὰ* τοῦς *ἀγριοχοίρους*) ὁποῦ *τε- σπατοῦν* τὴν γῆν *μέτ* τὸ *μοι- τίζοντο*, (von wilden Schweine- ren) nach Würmern wühlen.
- Vermillon**, m. *κιννάβαρι* *τοιμη- μένον* (*μαυλικόν* *τὸ* *κόκκι- νον*), gemahlner Zinnober, m.; *ροδοκοκκινόν* *χρῶμα* (ὡς *εἰς* τὰ *μάγουλα* *κτλ.*), Rölhe (als: der Wangen etc.).
- Vermine**, *f.* *ἐντρομον*, *ὡς* *ψείρα*, *ψύλλος*, *κόρυς* *κτλ.*, Ungezie- fer, Geschmeiß, n.; *fig.* *δια- βολόσπορος*, Geschmeiß, Ge- sindel, n.
- Vermisseau**, m. *σχιληκάς*, Würmchen, n.
- se Vermouler*, v. r. *σχιληκα- τρώγομαι*, wurmfischig werden.

monlu, *ue*, *adj.* σχολη-
μαγμένος, wuschlich.
moumlare, *f.* σχοληχοῦσιν-
μα, Wuschsch, *m.*, Wusch-
mahl, *n.*
ernal; *ale*, *adj.* ἐλκινός, Sträh-
lingss.

erne, *a.* anlie.

ernir, *v. a.* βρονκίζω, ἀλεί-
ψω με βροντίζω, firniffen, lat-
tiren.

ernis, *m.* βροντίζω, βροντίζω,
firniff, lat, *m.*; (διά τζου-
νιά), Glasur, *f.*

ernisser, *v. a.* v. vernir.

ernisseur, *m.* ἐκείνος ὁποῦ
βρονκίζω, Radierer, *m.*

ernissure, *f.* βροντίζωμα, das
firniffen, Radieren.

erole, *f.* ἀφροδισιακὸν πάθος
(μυλαγονία), Lustseuche
(Syngolentfrankheit), *f.*; pe-
tite-verole, εὐλογία, ἡ εὐ-
λογία, Blattern, Pocken, *f. pl.*

erole, *de*, *adj.* μασμένος ἀπὸ
τὸ ἀφροδισιακὸν πάθος, mit
der Lustseuche befasst.

erolique, *adj.* ὁποῦ ἀνέκει
εἰς τὸ ἀφροδισιακὸν πάθος,
venetisch.

éron, *m.* φόδος, λουτροφόρος-
μον, κορινθίος ποταμός, Elrige
(Fisch), *f.*

éronique, *f.* βροντίζω φυτόν,
Ehrenpreis (Pflanze), *m.*

errat, *m.* γουρουνά φρονικόν,
Eber, *m.*

erre, *m.* ὕλος, γυάλ, Glas,
n.; ποτήρι (γυάλινον), Trinf-
glas, *n.*

errerie, *f.* τόπος ὅπου κατα-
σκευάζουν τὰ γυαλιά, Glas-
hütte, *f.*; ἡ τέχνη τοῦ κατα-

σκευάζειν τὰ γυαλιά, das Glas-
machen; τὰ γυαλιά, Glaswerk,
n.

errier, *m.* γυαλός, ὁποῦ κα-
τασκευάζει τὰ γυαλιά, Glas-
macher, *m.*; ὁποῦ πωλεῖ γυα-
λιά, Glashändler, *m.*; καλεῖ-
ται ὅπου βάρουν γυαλιά, Glas-
terford, *m.*

errotier, *f.* μικρὰ εἶδη προ-
γματείας τῶν γυαλίων, flet-
te ne Glaswaare, *f.*

errou, Verrouil, *m.* ὄχεις,
βίλλαιος, μοχλὸς σιδηροῦς,
Riegel, *m.*

errouiller, *v. a.* σφάλλω με
τὸν μοχλόν, με τὸν σύρην,
zuriegeln, verriegeln.

errou, *f.* ἀφροχρόδον, μέρ-
μηκία, κόττι, Warze, *f.*

ers, *m.* σίχος, Weis, *m.*

ers, *pr.* πρὸς, gegen (gen),
nach, zu.

ersant, ante, *adj.* εὐκόλος γὰ
ἀναποδογνισθῆ, was leicht
umfällt.

ersatile, *adj.* ἐνμετάβολος,
veränderlich.

erse, *adj.* il pient à —, πα-
νείας βρέχει, es regnet sehr
hart.

ersesu, *m.* ἰσροχός (σημεῖον
τοῦ ζωδιακοῦ καὶ συναστρι-
ου), Wassermann (Zeichen des
Thierkreises und Sternbild), *m.*

ersée, *de*, *adj.* ἐμπυρος, προ-
καυμένος, γυμνασμένος, er-
fahren, bewandert.

erser, *v. a.* χύω, gießen, schüt-
ten; ἐχύνω, ξεχύνω, ausgie-
ßen, ausschütten, vergießen;
χερῶ, ελγίεσθαι, einfließen;
γυρῶ, ἀναποδογνίσω, um-

werfen. *v. n.* πλῆτω, πῆτω,
ἀναποδογνίσωμαι, umfallen.

Verset, *m.* σίχος (σημαίνει
ὁγίας γραφῆς, ὡς ἐπὶ τὸ πλε-
στον εἰς δύο, ἡ τοῖς ἀρά-
δας), Veré, Abfag (in der
Bibel), *m.*

Versificateur, *m.* σιχογράφος,
Versmacher, *m.*

Versification, *f.* σιχογραφία,
σιχοποιία, Versbau, *m.*

Versifier, *v. n.* σιχογραφῶ, Verse
machen, versificiren.

Version, *f.* μετάφρασις, Ueberset-
zung, *f.*

Verso, *m.* folio —, δευτέρα σελίς
τοῦ φύλλου, andere Seite
f. des Blattes.

Vert, verte, *adj.* πράσινος, χλω-
ρός, grün; πράσιος, ἀγρού-
ρος, grün, unzeitig, unreif;
fig. ἐρωστος, ζωῆτος, fleisch,
kräftig, lebhaft.

Vert, *m.* πρασινάδα, τὸ πράσι-
νον χρώμα, das Grün, die
grüne Farbe; τὸ σιγνόν τοῦ
νέου κρασιού, die Farbe des
jungen Weins; vert-de-gris,
lós χαλκός, γνήσιος, σκόρος
(τοῦρκ. τζεγκίσι), Grünspan,
m.

Vertèbre, *m.* σπινθελος, στρον-
δὸς τοῦ σώματος, Wirbelbein,
n.

Vertement, *adv.* στεφρά, στα-
θερά, dauerhaft, nachdrücklich,
bersthaft.

Vertical, *ale*, *adj.* (math.) ὁ
κατὰ κάθετον τῶ ὁρίζοντι,
lotrecht, bleivrecht, vertical;
point — al, κρηγῆ, Schnittpunkt,
m.

Verticalement, *adv.* κατὰ κατεύθυνσιν τὴν ὀρθήν, in Lothrecht: ter Richtung, lothrecht.

Verticillé, *ée*, *adj.* (blas.) κυλινδρικός, ringförmig (auf Wappen).

Vertige, *f.* σκοτοδινία, Schwindel, *m.* *fig.* φρονιόβλαβεια, Schwindel (*fig.*), Betrüchtigkeit, *f.*

Verligineux, *euse*, *adj.* ὁ πάσχων ἀπὸ σκοτοδινίας, mit dem Schwindel behaftet.

Vertigo, *m.* ἑλὴ των ὁλόγων, φαντασία, παραξενάδα, Koller der Psyche; Schwindel, *m.*

Vertu, *f.* ἀρετή, Tugend, *f.*; *lozws*, δύναμις, Kraft, *f.*; *en* —, *en lozws*, Kraft, Vermöge.

Vertueux, *euse*, *adj.* (-eusement, *adv.*) ἐνείκετος, tugendhaft.

Vertugadin, *m.* μαδελάρια, προσκήλια ὅπου κοινοῦθουσιν ποτὶ αἱ γυναῖκες τοιούτῳ εἰς τὴν μέση των, *Wulst m.* um die Hüften (wie ehemals die Frauengimmer ruden).

Verre, *f.* διάθεσις τοῦ, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἐν τῇ ποιητικῇ καὶ μουσικῇ, Begeisterung, *f.*, Dichtergeist, *m.*; παραξενάδα, φαντασία, Marehelt, närrische Einbildung, *f.*

Verreine, *f.* περιστρεφών (φυτόν), Eisenfrant, *n.*

Verveux, *f.* εἶδος δαιμόνιο διὰ φόρουμα, Sarnfact (ein Fleckchen), *m.*

Vesce, *f.* ἑλα, ἑλα, ῥύκιον φυτόν, *λάδευρος*, *Wilde*, *f.*

Vésicatoire, *adj. et m.* φουσώ-

δες ἐμπλαστρον, *Blasphaster*, *n.*

Vésicule, *f.* μικρὴ φούσκα, *Bläschen*, *n.*

Veson, *m.* ῥόχατος ὁποῦ ἐργάζονται ἀπὸ τὰ ἀλσόμενα ζυγοροκάλαμα, der rothe Suderlast.

Vespérie, *f.* ἡ ἑσχάτη ἐξέτασις ἢ ἀκαδημαϊκὴ φιλονεικία μετὰ τὸ γένμα, ὅπου γίνεται εἰς ἐκείνον ὅστις μέλει νὰ λάβῃ τὰ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα ἐντε τῇ θεωρίᾳ καὶ λατρικῇ, letzte Disputation des Nachmittags, welche derjenige bestehen muß, der Doctor der Gottesgelahrtheit oder der Arznekunde werden will; *fig. v. réprimande*.

Vespériar, *v. a. sam.* ἐλέγχο, μαλοῦναι, einen Verrath geben.

Vesse, *f.* κομποπορδή, κομποκλάνη, *Fist*, *m.*; — *de loup*, εἶδος ἀμαντιαίου, *Wolffist*, *m.*

Vesser, *v. a.* κομποκλάνη, *fisteln*, einen schlechten lassen.

Vessie, *f.* φούσκα, ἡ κύστις, *Blase*, *f.*; *φάρνβλαση*, *f.*

Vessigon, *m.* φούσκα, πρίσμα π τοῦ αἵματος εἰς τὸ κοῖτι τοῦ ποδαριῦ, *Flußgalle* (der Pferde), *f.*

Vestale, *f.* ἑστίας παρθένος, vestalische Jungfrau, *Westallu*, *f.*

Veste, *f.* ἀντέρι, ὑποζυτίων, *Brühe*, *f.*

Vestiaire, *m.* ἱματοφυλάκιον τῶν μοναχῶν, *Kleiderkammer* *f.* in einem Kloster.

Vestibule, *m.* πρόδομος, προ-

πόλαιον, προαύλιον, *Vorhané*, *n.*, *Hausflur*, *f.*

Veslige, *m.* ἔχρος, *Spur*, *f.*, *Spur*, *f.*

Vêtement, *m.* ἐνδυμα, φόρεμα, *Kleid*, *n.*

Vétéran, *m.* παλαιὸς καὶ ἐμπειρος στρατιώτης (ὁποῦ ἐνδύσασθαι ἀρετὴν καὶ ἰσχύος) ποιοῦντος, *Veteran*, *alter*, *erfahrener* (ausgedienter) *Soldat*, *m.*

Vétérance, *f.* πρεσβυτιότης, *Eigenschaft* *f.* eines *Veteranen*, *v. vétérans*.

Véillard, *arde*, *v. véténaire*.

Véille, *f.* μικροπραγία πράγματος, *Kleinigkeiten*, *f. pl.*

Véillard, *v. n.* καταγινώσκω εἰς μικροπραγία πράγματα, *sich mit unnützen Kleinigkeiten beschäftigen*.

Véilleux, *euse*, *adj.* ὁ καταγινώσκων εἰς μικροπραγία πράγματα, *der, der sich mit unnützen Kleinigkeiten beschäftigt*.

Véilleux, *euse*, *adj.* ὁ ἐπὶ τῷ φρονεῖν, *kyriou* εἰς τὰ μικροπραγία πράγματα, *frühtlich*.

Vêir, *v. a.* ἐνδύω, *fleiden*, *bedecken*. *se* —, *v. r.* ἐνδύομαι, *sich anfleiden*, *sich fleiden*.

Véto, *m.* ἴν τὸ δέλω, *den* τὸ δέλωμαι, *ich willige nicht ein*; τὸ δέλωμαι ὅπου ἔχει τις ἐν ἀνένευσιν, *νὰ μὴ δεχθῇ* *n.* das *Vernünftige*.

Véture, *f.* τὸ ἡσαστορεῖν, *Ein-kleidung* *f.* eines *Menschen* oder einer *Person*.

Vétusté, *f.* παλαιότης (ἀπαιτοῦ), *Alter* (von Gebäuden), *n.*

Veuf, *veuve*, *adj.* χήρος, *χῆ-*

μενός, verweltet; Veuve, m. χήρα, χηρευμένος, Witwe, f. Venue, f. χήρα, Witwe, f.
eule, adj. λεπτός, λυχνός, dünn, schwach.

veuve, m. χήρευμα, Witwenstand, Witwenstand, m.

exation, f. κάκωσις, Bedrückung, f.

exer, v. a. κακῶν, ταλαιπωρῶ, στενοχωρῶ, tyrannō, be-
drücken, quälen, fam. scheren.

exile, adj. ὁποῦ ἡμπορεῖ νὰ
ῆσθ, was leben bleiben kann.

ager, ère, adj. βιώσιμος,
βίσιος, εἰς καὶ τὴν ζωὴν δια-
ρυσμένος, lebenslänglich, auf
Lebenszeit; renie viagère, εἰ-
σούνη διὰ καὶ τὴν ζωὴν, Lebens-
rente, f.

ande, f. κοῦας, φαγητόν,
Eßisch, n., Speise, f.

ander, v. n. (διὰ τὰ ἄγγεμα),
ροσκῶ, (vom Bilde) äßen, wei-
den.

andis, m. βοσκή τῶν ἐλάφων,
Weide, f., Weid m. der Pirs-
che.

antique, m. ἐρῶδιον, ἀνθήκον
διὰ τὸ ταξίδι, Behrpfennig, m.,
Wegkehrung, f.; ἡ ἱερὰ με-
γάληντος διὰ τοῦς πωροῦ-
χούτας, (bey den Katholiken)
Vaticum, n.

bord, m. (mar.) παραπέτα-
σις τοῦ καραβίου, Dählbord,
n.

brant, ante, adj. πάλαν,
schwängend.

bration, f. παλμός τῶν ἐκκρε-
μῶν, καὶ παλμός τῶν μου-

σῶν χορδῶν, Schwingung
(des Pendels, der Saiten), f.
Vibrer, v. n. πάλαν, (κινεῖται
ἐντὶ καὶ ἐκεῖ ὡς μία πέτρα
κρεμασμένη ἀπὸ ἐνα σχοινί),
schwingen, Schwingungen ma-
chen.

Vicaire, m. ἐπίτροπος τινός,
τοποτηρητής, Vertreter, Stell-
vertreter, Vicar, m.

Vicariat, f. v. vicariat.

Vicarial, ale, adj. ὁποῦ ἀνέκει
εἰς τὸ ἐπιτροπικόν, dem Ver-
treter gehörig.

Vicariat, m. ἐπιτροπικόν, ἐπαγ-
γέλμα τοῦ ἐπιτρόπου, τοῦ
τοποτηρητοῦ, Stellvertretung,
f., Vicariat, n.; ἐπαρχία, ἡ
διοίκησις τοῦ τοποτηρητοῦ,
ἐρὸς ἐφημερίαν, Kleinspiel n.
eines Platzverweisers.

Vicarier, v. n. ἐπιτροπεύω εἰς
ἐπαρχίαν, εἰς ἐκκλησίαν, eine
Pfarrstelle verwesen, den Pfarr-
dienst versehen.

Vice, m. ἑλάττωμα, Fehler, m.;
κακία, Pöbel, n.

Vice-amiral, m. ἐπαρχιθα-
λάσσης, καὶ τὸ καράβι αὐτοῦ,
Vice-Admiral, m.; dessen Schiff,
n.

Vice-chancelier, m. ἐποκαγ-
γελάνσιος, Vicefänger, m.

Vicennal, adj. ὁποῦ γίνονται κα-
θε εἰκοσι χρόνους, zwanzig-
jährig, aller zwanzig Jahre ge-
schehend.

Vice-président, m. τοποτηρη-
τής τοῦ προέδρου, Vice-Prä-
sident, m.

Vice-roi, m. τοποτηρητής τῆς
βασιλείας, ἀνθβασιλεὺς, Vice-
könig, Unterkönig, m.

Vicier, v. a. (jur.) ἐλαττώω, ἀκα-
γῶ, ungütig machen; vicie,
(med.) διεφθαρμένος, ver-
dorben.

Vicieux, ense, adj. (—ense-
ment, adv.) ἐλαττωματικός,
ὁποῦ ἔχει κακίαν ἐλάττωμα,
fehlerhaft, mangelhaft; (εἰς
τὰς συνθήκας), ἐναντίον τοῦ
νομίμου, ὁποῦ δὲν ἔχει κύ-
ριος, (in Verträgen) gesetz-
mäßig, ungütig; κακός, κακό-
τρόπος, lasterhaft.

Vicissitude, f. ἀμοιβή, μετα-
βολή ἀλλεπαλλήλως, ἀνα-
στασις, Abwechselung, f., Wech-
sel, Unbestand, m.

Vicomte, m. ὑποκόμης, Vicomte
(Bischof), m.

Vicomté, f. ἐπαρχία ἢ ἀξία τοῦ
ὑποκόμητος, Gebiet n. oder
Würde f. eines Vicomte.

Victimaire, m. δούλος ὁποῦ
ἐτοιμάζει τὰς θυσίας, Opfer-
knecht, m.

Victime, f. τὸ θῦμα, τὸ προσ-
φερόμενον εἰς θυσίαν, τὸ ζῶον
ὁποῦ ἀρᾶσθαι διὰ τὴν θυσίαν,
Opfer, Opferthier, Schlach-
topfer, n. (propr. et fig.).

Victoire, f. νίκη, Sieg, m.

Victorien, ense, adj. (—ense-
ment, adv.) νικῶν, Siegreich;
m. et f. νικητής, νικητρια,
Sieger, m., Siegerin, f.

Victuaille, f. τροφή (καρπὸς,
τοῦτοιμαί), Lebensmittel, n. pl.

Vidame, m. ὁ ἔχων ἐποστα-
τικὰς μισθολογίας, με χρέος
να διακρίνῃ τὸ κοσμικόν,
καὶ νὰ ἐπιστρέφῃ εἰς τὰ στρα-
τεύματα, Vicodm, m.

Vidamé, Vidamie, *f.* ἡ ἀξία τοῦ vidame, Vicecomeswürde, *f.*

Vilange, *f.* ἀδίασμα, καὶ μετανομή, Auslieferung und Fortschaffung, *f.*; vilanges, καθήματα ὅπου ἐργάζοντο ἀπὸ ἑνα τόπον, der ausgeführte Unterth; λογία, καθήματα ἐκτείνον ὅπου γεννῶν, Kindbetherien; Klinigung *f.* nach der Entbindung.

Vilangeur, *m.* ἐκτείνος ὅπου ἀδίασε τοὺς κοπῶνας, Schundfeger, *m.*

Vile, *adj.* ἀδύος, κενός, leer; *m.* τὸ κενόν, der leere Raum; ἂ —, ἀδύα, κενά, leer.

Vide-boiteille, *m.* ἀνιόπουλον με περιστάσι, σιμά εἰς τὴν πόλιν, Häuschen *n.* mit Garten nahe bey der Stadt.

Vider, *v. a.* ἀδύαζω, leeren, ausleeren; — une volaille, un poisson, παστερεύω τὸ θνήσκει, τὸ θνήσκει ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν καὶ ἐκωθεῖν ὅπου δὲν τραίγονται, ξεκοιλιάζω, Geflügel, Fische reinigen, ausweiden; *fig.* — une affaire, un procès, τελειώνω τὴν κρίσιν, ἑνα κρίσιολόγημα, eine Sache, einen Proceß endigen, abthun.

Vidimer, *v. a.* (jur.) παραβάλλω τὴν ἀντιγραφὴν μετὰ τὸ πρωτότυπον καὶ βεβαιῶναι τὴν τελείαν ὁμοιότητα, die Gleichförmigkeit einer Abschrift mit dem Originale beglaubigen, ultimiren.

Vidimus, *m.* (jur.) βεβαιώσις τῆς ὁμοιότητος μιᾶς ἀντιγραφῆς μετὰ τὸ πρωτότυπον, Be-

glaubigung *f.* der Gleichförmigkeit einer Abschrift mit dem Originale.

Vidrecome, *m.* μεγάλον ποτήριον, Willkommen (großes Glas), *m.*

Viduité, *v.* venvage.

Vie, *f.* βίος, ζωή, Leben; *n.*; κενός ζωής, Lebenszeit, *f.*; βιογραφία, Lebensgeschichte, *f.*; τρεπός ζωής, Lebensart, *f.*; ζωοτροφία, τροφή, Unterhalt, *m.*, Brod, *n.*

Viedase, *m.* pop. γαδαρομού-
στανος, ρούβαλος, Gelskops, *m.*

Vieil, vieux, vieille, *adj.* γέρον, παλαιός, alt; vieille, *f.* γυνή, γράς; eine Alte, altes Weib, *n.*

Vieillard, *f.* γέρον, ἐσχάτο γήρας, υπέργρητος, alter Mann, Greis, *m.*

Vieillerie, *f.* παλαιοῦτα, alter Pfunder, *m.*

Vieillesse, *f.* γῆρας, γρηστέον, Alter, *n.*

Vieillir, *v. n.* γηράσκει, alt werden, altern.

Vieillot, *otte, adj.* γεροντάκης, ältlich.

Vielle, *f.* μουσικόν τι ὄργανον τὸ ὅπου δὲν λαλοῦν γυναικίνας ἑνα μακρί, Leuter, *f.*

Vieller, *v. n.* λαλῶ τὸ ὄργανον, vielle, Leuter.

Vielleur, *m.* —euse, *f.* ἐκτείνος, ἐκτείνος ὅπου λαλεῖ τὸ ὄργανον, vielle, Leuter, *m.*; Leuter-
mädchen, *n.*, oder Leuterfrau, *f.*

Vierge, *f.* παρθένος, Jungfrau, Jungfer, *f.*; ἡ παρθένος (σημείον τοῦ ᾧ διακονοῦν καὶ συν-

ιστοῦν), die Jungfrau (Zeichen des Thierkreises und Sternbild).

Vierge, *adj.* καθῶς, τέτοι; huile —, τὸ πρῶτον ἐκτείνος ὅπου σταθεῖ ἀπὸ τῆς ἐκτείνος ὅπου ἐκτείνος ἀπὸ τῆς ἐκτείνος, Jungferndehl, *n.*

Vif, vive, *adj.* ζωντανός, lebend, lebendig; ζωηρός, ἔξοχα, lebhaft, munter; ἀσπιδός, ἀσπιδικός, heftig, blüh; Ag-eau vive, νερόν της βροχῆς, Quellwasser; *n.*; baie vive, ἡρώδης ἀπὸ εὐδελλή (πράσινα) δένδρα, lebendiger Baum, *m.*; chaux vive, ἀσβεστής ἡσθεύσης, lebendiger, ungelöschter Kalk, *m.*

Vif, *m.* τὸ ζωντανόν, τὸ ζωντανόν κρέας, das lebendige Fleisch (am Körper).

Vif-argent, *m.* ἰσχυρόν, Quicksilver, *n.*

Vigie, *f.* (mar.) ἑστρε εν —, φυλάξις, auf der Wache sein.

Vigilament, *adu.* ἀγρυπνία, ἐγρηγορότης, ἐπιμελὴς, wachsam, mit Wachsamkeit.

Vigilance, *f.* ἀγρυπνία, ἐγρηγορότης, ἐγρηγορ, wachsam, mit Wachsamkeit, *f.*

Vigilant, *ante, adj.* ἀγρυπνός, προσεκτικός, ἐπιμελὴς, wachsam, *m.*

Vigile, *f.* παραμονή, Vorabend, heiliger Abend, *m.*; vigiles des morts, μνημόσυνοι, Seelen-messen, *f.*, *pl.*

Vigne, *f.* ἀμπέλως, ἀμπέλι, Weinstock, *m.*; κέβη, *f.*; ἀμπέλιον, τόπος φυτευμένος ἀπὸ ἀμπέλων, Weinberg, Weinberg

der Mensch, m.; φιλαργυρίατος, Geizhals, Fils, m.; s. f. μία έχρησι, οὐδένα, niedrige Bettel, f.

Villebréquin, m. τρυπανόν, τρυπητήριον, Staubenhohrer, Winschbohrrer, m.

Vilené, adj. (blas.) lion —, τὸ λεοντάρι ὅταν φαίνεται τὸ αἰδοῦν τοῦ, Löwe m., dessen Geschlechtsgehalt man nicht.

Vilenie, f. ῥήπος, κάδαρμα, μονοθεσία, Unrath, Unflath, Schmutz, m.; ἄσχημα, καὶ ἄτομα λόγια, ὑβρισία, hässliche Reden, Schimpfreden, f. pl.; λόγια ἄσχημα, ἄσχημα, garc ffige, unzüchtige Reden; ἄσχημα φιλαργυρία, Mordheit, Filsgeheit, f.

Vilele, f. ποταπή τιμή, τὸ ποταπὸν, τὸ οὐκ ἀνὰ, Geringsheit, Geringsfügigkeit, f.

Vilipender, v. a. fam. ἐξετελλῶ, δὲν ψήφω, gering schätzen.

Village, f. πόλις μεγάλη, καὶ κακαχισμένη, große, aber schlechte Stadt.

Village, m. χωριον, Dorf, n.

Villageois, m. -oise, f. χωρίτης, χωρίτις, χωρίτης, χωρίτις, χωρίτης, Landmann, m.; Bauern, f., Landmädchen, n.

Villanelle, f. ποιήματι βενζολικόν, Art Dittentied, n.; αἰδὺς χωρικοῦ χωροῦ, Art Bauerns, m.

Ville, f. πόλις, πολιτεία, Stadt, f.; à la —, μέση ἐς τὴν πόλιν καὶ ὅχι εἰς τὰ χωρία, in der Stadt, nicht auf dem Lande; en —, ἐς τὴν πόλιν ἤτοι

εἰς ἀπὸ τοῦ οἴκου, in der Stadt (irgendwo), nicht zu Hause.

Villeite, f. μικρὰ πόλις, πόλις-χιν, Städtchen, n.

Vimaire, f. ζημία ὅπου λαμβάνει τὸ θάνατος ἀπὸ τὴν κακοκαίριαν, ἀπὸ σφοδρὰς ἀνέμου, Windschaden, Windbruch, m.

Vin, m. οἶνος, κρασί, Wein, m.

Vinsigre, m. ὕδωρ, ξύδι, Essig, Weinessig, m.

Vinoigré, v. a. ἄσχημα με ξύδι, mit Essig anmachen.

Vinaigrerie, f. τόπος ὅπου κατασκευάζουν ξύδι, Essigbrauerei, f.

Vinaigrette, f. ἄσχημα τι γινόμενον ἀπὸ ξύδι, λάδι, μακεδονία καὶ χορμυδι, kalte Essigsaute (von Essig, Oehl, Petersille und Zwiebeln), f.; ἀμαζάνη με δύο τροχούς, τὸ ὅποιον τραβᾷ ἕνας ἀνδρῶπις, zweirädrige Kalesche f., die ein Mensch zieht.

Vinoigrier, m. ὁξυδὴς (ὅπου κατασκευάζει καὶ ὁποῦ πωλεῖ ξύδι, Essigbrauer, Essigehändler, m.; ὁξυδερὸν, Essiggeschicht, Essigflasche, f.

Vindas, m. ἄσχημα τοῦ καταβῶν, Winde, Seile, f.

Vindicatif, ive, adj. ἐκδικητικός, ὅπου ἀγαπᾷ τὴν ἐκδίκησιν, rachsüchtig, rachsüchtig.

Vindicté, f. (jur.) — publique, ἄσχημα, τιμωρία τῶν ἀνομιῶν, öffentliche Bestrafung f. der Verbrechen.

Vindes, f. τρυγός (ἀπὸ ἀφροαίς κρασίω), Weinreite, f.

in, m.; — vierge, βουρία, ευκαμπέλος, φανός, Zaunreibe (Pfanz), f.

gueron, m. ἀμπελοουργός, ἀμπελάρης, Winzer, m.

gnette, f. πλουμισματὶ (μυρία εἰκονίσματα) ὅπου βλέπουν αἱ τυπαράφοι εἰς τὰ βιβλία, Vergierungsblüthen (in Büchern), n.; Wignette, f. gnoble, m. ἀμπελία, ἀμπελογράφον, τόπος με πολλὰ ἄμπελια, Weinland, m.

gogne, m. ζῶον τι μεταξὺ τοῦ κριαρίου καὶ τῆς γίδας, τοῦ ὁποῦν τὸ μᾶλλον εἶναι πολλὰ λεπτόν, Bigogne, f., peruanisches Schaf, n.; τὸ μᾶλλον αὐτοῦ τοῦ ζῴου, Bigogne: Wolle, f.; τὸ καπλόν ἀπὸ αὐτοῦ τὸ μᾶλλον, Put m. von solcher Wolle.

goureux, ense, adj. (-eusement, adv.) ὁμαλῆτος, λαγυρός, θυράτος, ἀρδρεῖος, Rart, Trautvoll, tapfer.

gueur, f. ῥώμη, δύναμις, λαγός, ἀκμή, Kraft, Stärke, f.; l, vile, adj. (-lement, adv.)

ἀχρεῖος, ποταπὸς, ἀνικαταφέρτος, schlecht, niederträchtig, brächtig; une chose de — prix, πράγμα ἄχρεον, μηδενὸς τιμῆς, geringe Sache, von geringem Werthe; à — prix, εὐθηνότατα, spott wohlfeil.

plain, aine, adj. (-vement, adv.) ἄχρεος, ἄσχημος, ἄσχημος, garstig, hässlich, schlecht; ἄχρεος, ἄσχημος, garstig, schändlich. z. m. ὁ ἄχρεος, κακοήδης, garstiger, unfittlich.

Vinefier, *m.* τὸ δένδρον ὅπου
φέρει τὸν καρπὸν ὀξέωςιν
ἐργάμενον, Weiberichbaum, *m.*

Vineux, *euse*, *adj.* ὁποῦ ἔχει
πολλὴ χροὰ, weinreich; ὁποῦ
ἔχει γαστήρ, weinwüthig, wein-
süchtig; ὁποῦ ἔχει χροῖμα χρῆμα, wein-
farbig, weinroth.

Vingt, *m.* εἰκοσι, zwanzig; εἰ-
κοστή (τοῦ μηνός), der zwanzigste
(des Monats).

Vingtaine, *f.* εἰκοσαχμία, Anzahl
f. von zwanzig, Mit-Schod, *n.*

Vingtième, *adj.* εἰκοστής, (der,
die, das) zwanzigste: *m.* τὸ
εἰκοστὸν μέρος, zwanzigstheil,
n.

Viol, *m.* βία, διαφθορὰ κόρης,
ἡ γυναικὸς διὰ βίας, Rothzucht,
Rothzüchtigung, *f.*

Viol, *adj.* sirop —, σιροῦ-
πον λευκῶν, Weichensaft, *m.*

Violateur, *m.* —Arice, *f.* παρα-
βάτης, Uebertreter, *m.*

Violation, *f.* παράβασις, Ueber-
tretung, Verletzung, *f.*

Viole, *f.* ἐξάρχον βιολί, Bior-
le, Geige *f.* mit sechs Saiten.

Violent, *m.* παράβασις, Ueber-
tretung, *f.* *v. viol.*

Violentement, *adv.* βίως, με
βίω, gewaltfam, mit Gewalt.

Violence, *f.* βία, σφοδρότης,
Heftigkeit, *f.*; βία, βίωμας,
ἀνέγκαστος, βιαστική ἀνά-
ξις, Gewalt, Gewaltthätigkeit,
f., Zwang, *m.*

Violent, *ente*, *adj.* βίως, σφο-
δρός, heftig, gewaltig; βίως,
ὁποῦ με βίαν ἀνέγκειται, gewalt-
fam, gewaltthätig.

Violenter, *v. a.* βιάω, Jura-

στέω, (class.) Gewalt an-
thun.

Violer, *v. a.* παραβῆναι, Ueber-
treten, verletzen; βιάω πάλιν
γυναικα εἰς συνουσίαν, noth-
züchtigen.

Violet, *ette*, *adj.* ποσειδί, (βα-
δί πολέος, ὡς ἐν τῷ ἴνῳ ἢ
ἴχνῳ), Veilchenblau; *m.* τὸ
ποσειδὸν χροῖμα, das Veilchen-
blau.

Violette, *f.* ἴον (ἴχνῳ), ζευ-
κόων, μενέζες, Veilchen, *n.*

Violier, *m.* (γοιόν τι) ἀνδρῶν,
Radstod, *m.*

Violon, *m.* τετραχορδον, τὸ βιο-
λί, καὶ δευτὸς ὁποῦ ἐκείν τὸ
βιολί, Geige, Violine, *f.*; Bio-
linisteler (Geiger), *m.*

Violoncelle, (*ap.* violonchel-
le), *m.* μεγαλύτερον βιολί, βαρὺ-
τόνον τετραχορδον, KellnerBaß-
geige, *f.*

Viorne, *f.* αἰνάνθη, Beronita,
μειλίχα κλεματίδα, Rühlberer-
baum, *m.*

Vipère, *f.* ἐχιδνα (quid, παρ-
μακρον), Biper, Otter, Mat-
ter, *f.*

Vipereau, *m.* quid, τὸ μικρόν
τῆς ἐχιδνῆς, junger Otter, *f.*

Vipérine, *m.* τραγύλλισσον,
ἴχνῳ (γοιόν), Matterfrucht, *n.*

Virago, *f.* ἀνδρυναικα, Mann-
weib, *n.*

Virement, *m.* — des parties,
ἀνέγκασμα χροῖους εἰς τὸν λο-
γαριασμόν ἐτέρων τινός, Scon-
trixen, Contra (bei den Kauf-
leuten), *n.*

Virer, *v. a.* (mar.) στρογγυ-
ρῶω, γυρῶω (τὸ κατὰ τι πλ.),
drehen, wenden (ein Schiff &c.).

v. n. fam. tourner et virer,
στρογγυρῶμαι, γυρῶμεθα
(να στρεφένθω ἀπὸ τι),
sich drehen und wenden, Aus-
schüfte machen.

Vires, *m. pl.* (blas.) κοῖτοι ἐγ-
κεντρικοί, concentrisch in ein-
ander geschlungene Ringe, *m. pl.*

Virevolte, *virevouste*, *f.* στρο-
γγυρῶμεθα (ἐκτόνον), Pecum-
meln in n. eines Pferdes im
Kreis.

Virginal, *ale*, *adj.* παρθενική,
jungfräulich.

Virginité, *f.* παρθενία, Jung-
fräuschaft (fam. Jungste-
schaft), *f.*

Virgouleuse, *f.* εἶδος ἀνδρῶν
ῥομερῶς (ὁποῦ παρὰ τὸν χυ-
μὸν), Art saftiger Binter-
bitne, *f.*

Virgule, *f.* ὑποδιαστολή, Kom-
ma, *n.*, Benstrich, *m.*

Viril, *ile*, *adj.* (-lement, *adv.*)
ἀνδρικός, männlich.

Virilité, *f.* ἀνδρότης, ἡλικία ἀν-
δρός, ἀνδρία, Mannbarkeit,
männliches Alter, Mannheit, *f.*

Virole, *f.* κοῖκος, στρογγύλον ὁποῦ
βάνουν εἰς τὸ μακρὸν τινὸν
παγυμῶμεν, Ring, *m.*, Zwilling-
geß, *f.*

Virolé, *ée*, *adj.* (blas.) ὁποῦ
ἔχει κοῖκους ἐτέρων χροῖου-
τος, mit Ringen von anderer
Farbe.

Virtualité, *f.* δύναμις ἐνεργη-
τική, vermögende Kraft.

Virtual, *elle*, *adj.* ὁποῦ ἔχει
δύναμιν νὰ ἐνεργήσῃ, ver-
mögend zu wirken.

Virtuellement, *adv.* κατὰ τὴν

υπερφυγική δύναμις του, εις
υπερφορτισμένην Κρατὶν nach.
urtlose, m. ὁ δόκιμος εἰς τὴν
μουσικὴν, ζωγραφικὴν, ποιη-
τικὴν κτλ., Virtuose, m.
irrelevant, ente, adj. τῶδε, ὅπου
ἔχει ἔμπροσθεν, eiterig, böartig-
wus, m. τὸ φερόμενόν τῆς ἀφρο-
διστικῆς νόσου, τῶν νόσων-
γενῶν, venerisches Gift, Podens-
gift, n.
is, f. (gr. ὡς visse) στρουφεύς,
βίδα, Schraube, f.
is-à-vis, adv. et prp. (de) ἀν-
τικρυ, κατ' ἐναντίον, κατ' ἐμ-
προσθεν, gegen über gegen.
is-à-vis, m. εἶδος ἀμαξιοῦ
στενοῦ διὰ δύο ἀνθρώπους ὁ
ἕνας κατ' ἐναντίον τοῦ ἄλλου,
schmale Kutsche f. zu zwei Sit-
zen einander gegen über.
isa, m. (jur.) ἐπογραφή εἰς
ἐξέτασιν ὅτι ἐξωκερήθη ἑκα-
γρονάμιον ἀπὸ τὸν κρατῆρα, Visa,
Präsentatum, n.
isage, m. πρόσωπον, Gesicht,
Angezicht, n.
iscère, m. παλάγγιον, Eingewei-
dende, n.
iscosité, f. τὸ γλιωδές, γλισ-
χρώδες, Klebrigkeit, f.
sée, f. σκοπέος, μύκισμα,
Zielen, n.
ser, v. n. σκοπεῖν, ματῆξαι,
κινεῖσθαι εἰς τὸ σημάδι, zielen.
v. a. θεωρῶ γράμματα κτλ.
ἀν εἶναι ἡ νόμιμος ἐπογρα-
φή, Schriften ic. vlsien.
sibilité, f. τὸ ὁρατόν, Sicht-
barkeit, f.
sible, adj. ὁρατός, sichtbar;
φανερὸς, σαφής, klar, offen-
bar.

Visiblement, ade. ὁρατῶς, sicht-
barlich; φανερά, offenbar.
Visière, f. θωροκτήσιον, τὸ μέ-
ρος τῆς περιεκαλάδας ἀπὸ
τοῦ ὁπλοῦν ἔκλειπται, καὶ διαμ-
βαναι τὴν ἀντιπνοήν. Helm-
gitter, Visir, n.: ὁ σκοπέος, τὸ
πρόσθιον τοῦ τουφεκιοῦ, Korn,
Visierform (an der Glinte), n.
Vision, f. ὁράσις, ὄραμα, das
Sehen; ὄραμα, φαινόμενον,
Gesicht, n., Erscheinung, f.;
φωτασία, Einbildung, f.
Visionnaire, adj. et m. ὅπου
πιστεῖται ὅτι βλέπει ὁράματα,
Geistesseher, m.: ὅπου ἔχει
φαντασίαν, παραεξάνδαις,
Träumer, Schwärmer, m.
Visir, v. vizir.
Visitation, f. ὁ ἀσπασμὸς τῆς
θεοτόκου πρὸς τὴν Ελισάβετ,
Mariä Heimsuchung, f.
Visite, f. ἐπισκέψις, Besuch, m.;
ἐξετάσις, ἐξέτασις (διὰ προσ-
τῆς κρατῆρος) (gerichtlich-
che) Befichtigung, Untersu-
chung, f.
Visiter, v. a. ἐπισκέπτομαι τι-
νά, besuchen; ἐξετάω, θεωρῶ,
ἐξετάω, untersuchen, durch-
suchen, besichtigen.
Visiteur, m. ὁ διωρισμένος ἐξε-
ταστής, ἐξεταστής, Besthauer,
Visitator, m.
Visorion, m. τυσορίον, τὸ στιλιά-
ρι ὅπου βάσει ὁ τυποθέτης τὸ
χειρόγραφον διὰ τὰ βλέπει
καὶ τὰ συνδέει, Fenster, n.
Visqueux, ense, adj. γλιω-
δης, γλισχρός, klebrig, zähe.
Visser, v. a. σπειρώω τι με
βίδα, ansetzen, anrauben.
Visuel, elle, adj. ὁπὸ ἀνέκει

εἰς τὴν ὁρασιν, zum Gesicht
gehörig, Gesichtes, f.
Vital, ale, adj. ζωτικός, zum
Leben gehörig, Lebens-, f.
Vite, adj. ταχὺς, δολιχόωρος,
geschwind, schnell, hurtig.
Vite, vifement, adv. ταχέως,
δολιχόωρα, geschwind, schnell,
hurtig.
Vitesse, f. ταχύτης, δολιχόωρά-
δα, Geschwindigkeit, Schnel-
ligkeit, f.
Vitex, m. ἄγρος, λίγος, λυγα-
ριά (guaiac), Kuschbaum,
m.
Vitrage, m. ὅλα τὰ γυαλιὰ ἐνὸς
κτιρίου, μιὰς Ἐκκλησίας,
sämmtliche Fenstergläser eines
Hauses, einer Kirche; διά-
φραγμα γυαλινόν, Glaswand,
f.
Vitrans, m. pl. τὰ μεγάλα γυα-
λιὰ τῶν Ἐκκλησιῶν, Kirchens-
fenster, n. pl.
Vitre, f. ἑνα γυαλί διὰ τὰ πα-
ράθυρα, Fenster Scheibe, Glas-
scheibe, f.
Vitré, ée, adj. (v. vitrer) στο-
λισμένος ἀπὸ γυαλιὰ, mit
Glas beschrieb versehen; porte
vitree, θύρα με γυαλιὰ, Glas-
thür, f.; (anat.) humeur vi-
trée, υαλοειδὲς ὑγρὸν τοῦ
ὀφθαλμοῦ, die gläserne Feuch-
tigkeit im Auge.
Vitrer, v. a. βαῖνω γυαλιὰ εἰς
παράθυρον κτλ., mit Glas-
scheiben versehen.
Vitrerie, f. ἡ γυαλικὴ τέχνη, καὶ
πρᾶγματεα, Glaserhandwerk,
n., Glasandel, m.
Vitrifiable, v. vitrifiable.

Vitrioux, *euse*, *adj.* (chim.)

βιτρούχης, gläsernig.

Vitrier, *m.* γυαλῆς, Glaser, *m.*

Vitrifiable, *adj.* ὁποῦ ἡμπορεῖ
να μεταβληθῇ εἰς γυαλί, vete
gläsern.

Vitriification, *f.* βιτρούχισις, Ver-
gläserung, *f.*

Vitristifier, *v. a.* βιτρούχω, κάμνω
γυαλί, μεταβάλλω εἰς γυαλί,
verglasen.

Vitriol, *m.* χάλκεινθος, βιτριόλι,
(τοῦρκ. κερκμπογιά), Vitriol,
m.

Vitriolé, *é*, *adj.* ὁποῦ ἔχει χάλ-
κεινθος, Vitriol enthalten.

Vitriologique, *adj.* ὁποῦ παρο-
μοιάζει τῷ βιτριόλι, vitriolisch.

Vitupérer, *v. a.* μέμφομαι, κα-
τηγοροῦ, tadeln.

† Vitupère, *m.* μέρμις, ψόγος,
Tadel, *m.*

Vivace, *adj.* πολὺζωος, μακροχρό-
νιος, μακρόβιος, lange lebend.

Vivacité, *f.* ζωηρότης, φωτιά,
δρμή, Lebhaftigkeit, *f.*, Feuer,
n., Destigkeit, *f.*

Vivandier, *m.* -ière, *f.* ἀντιπώ-
λης εἰς τὸ στρατεύμα, Mars
feindler, *m.*, -rin, *f.*

Vivant, *ante*, *adj.* ζῶν, ζωντα-
νός, lebend, lebendig; de vo-
tre vie vivante, ἐπὶ ζωῆς σου,

ποῖς, in Threm leben, nie-
malé; langue vivante, διάλεκ-
τος ζῶσα (ἥτις ὁμιλεῖται ἀπὸ
ἐνᾶ γένους), lebendige Sprache,

f.; du — de, ζῶντος τοῦ —,
tête —, bey Lebzeiten des —,
der —; bon —, *m.* ἐβέλμος,

χαρούμενος εἰς τὴν νουτρο-
φίαν, lebemann, lustiger Brus-
der, *m.*

Vivat, ζήτω, cé lebte!

Vive, *f.* θρακαὶνός ἰχθύς, θαά-
κων, Meerdrache, Drachen-
fisch, *m.*

Vivement, *adv.* ζωντανά, ἐνδέρ-
μως, lebhaft, bheig.

Vivier, *m.* λίμνη με ψάρι, ψα-
ρολίμνη, Teich, Fischteich, *m.*;
αἰνῶσκει μὲ νερόν ὅπου φυ-
λάττονται ψάρια, Fischkasten, *m.*

Vivifiant, *ante*, *adj.* ζωοποιῶν,
lebendig machend, belebend.

Vivification, *f.* ζωοποίησις, Be-
lebung, *f.*

Vivifier, *v. a.* ζωοποιῶ, beleben,
lebendig machen.

Vivifique, *adj. v.* vivifiant.

Vivipare, *adj.* ζωοτόκος, leben-
dige Junge gebärend.

Vivoter, *v. n.* ζῶ εὐτελῇ καὶ πο-
ταπῇ ζωῇ, με στενοχωρίαν,
kümmerlich leben.

Vivre, *v. a.* ζῶ, leben; qui vive?
τί ζήτω; (ἐρωτῶντας τὸν στρα-
τιωτὴν ὅπου στέκονται εἰς
φυλακὴν, πρὸς τοὺς ἀπαν-
τώτας, διὰ τὰ μάθων ἂν
εἶναι φίλος ἢ ἐχθρός), wer da!
(Anruf der Schiltwachen an
die Vorübergehenden).

Vivre, *m.* τὸ ζῆν, ζωτογραφία,
Lebensunterhalt, *m.*

Vizir, *m.* βεζίρης, Begir, Bes-
sir, *m.*

Viziriat, *f.* τὸ βεζιράτον, βεζι-
ρέια, Begirwürde; Zeit der
Verwaltung eines Vizirs.

Vocabulaire, *m.* λεξικόν, Wör-
terbuch, *n.*

Vocabuliste, *m.* *p. u.* λεξικο-
ποιός, Wörterbuchschreiber, *m.*

Vocal, *ale*, *adj.* προφορικός, ὁ
διὰ φωνῆς, was durch die

Stimme ausgedrückt wird;
musique vocale, ψάλισμον,
τραγουδιον, Vocalmusik, *f.*,
Gesang, *m.*

Vocalement, *adv.* προφορικῶς,
διὰ φωνῆς, mit lauter Stimme.

Vocatif, *m.* (gramm.) κλητικὴ
πῶσις, Vocativ, *m.*

Vocation, *f.* κλήσις, κάλεσιν,
ἡ ζωηρικὴ τοῦ ἀνθρώπου
παρακίνησις πρὸς τι. (nature:
liber) Beruf, Teid, *m.*; (theol.)
κλήσις (ἡ ἐκ τοῦ θεοῦ), (götts-
liche) Berufung, *f.*

Voce, *n.* τῆγμα, τόξιμον, εὐχὴ,
Gelübde, *n.*; ψῆφος, Stimme,
Wahlstimme, *f.*; voxes, εὐ-
χαί, ἐπιθυμία, Wünsche, *n.*
pl.

Vogue, *f.* κοπήλασία, τρέξι-
μον καρβιού, Ruder Schlag,
Rauf *m.* eines Fahrzeugs; fig-
γίμη, ἀπόληνις, Auf, *m.*,
Aufstehen, *n.*; être en —, εί-
μαι εἰς χυῆσιν, εἰς συνθήκ-
αν, εἰμαι συνθησόμενος, im
Schwange seyn, Mode seyn.

Vogue-avant, *m.* ξεκίνος ὅπου
εἰς ἐνα κότεργον λάμνει πρῶ-
τος εἰς παραδειγμα τῶν λοι-
πῶν, Vorderer, vordester
Ruderknecht *m.* auf einer Gai-
leere.

Voguer, *v. n.* κοπήλασι, τιν-
δεν; πλέω (μὲ τὰ νοτινὰ,
ὁμοίως καὶ μὲ τὰ παρνὰ),
schiffen, segeln.

Vogueur, *m.* κοπήλάτης, Ru-
derer, *m.*

Voici, ἰδοὺ, νῆ, ἰδὼ εἶναι, hier
(da) ist, hier (da) find.

Voie, *f.* ὁδός, στράτα, Weg, *m.*
τὴ ἐγὼ τοῦ ζωόν, Spur, Fähr-
te

le, *f.*: τὰ ἔργα τῶν τροχῶν τοῦ ἅμαξου, Geleise, Gleis, *n.*: τὸ φέρονμα ὑποῦ κου-
βαλεῖ τις εἰς μίαν σιάναν (μὲ ἅμαξιν), Fuhr, *f.*: (ἐπὶ-
νω εἰς τοὺς ὤμους), Tracht, *f.*:
τροχός, εἰκασία, μέσος, Ge-
legenheit, *f.*, Mittel, *n.*: voie
d'eau, φέρονμα νερῶν, eine
Tracht Wasser; (mar.) τρέχον
(εἰς ἕνα καράρι), Red, *m.*

Voilà, ἰδοὺ, ῥά, ἐκεῖ εἶναι, da
ist, da sind, (siehe da!).

Voile, *m.* κάλυμμα, Schleyer,
m.: καταπέτασμα, περδές,
Vorhang, *m.*: τὸ κάλυμμα μὲ
τὸ ὅποιον καλύπτονται τὴν κε-
φαλὴν αἱ καλοῦσιν, Schleyer
der Nonnen; elle a pris la —,
ἔγνω καλοῦσιν, sie hat den
Schleyer genommen, ist eine
Nonne geworden; voile, *fig.*
ἀπόκρισις, Dackmantel, Ver-
wand, *m.*

Voile, *f.* πᾶν τοῦ καραβίου,
ιστίον, Segel, *n.*: mettre à
la —, κίμενο παντὶ διὰ νῆ-
ῶν ἀρμενίσαι, unter Segel gehen;
une flotte de vingt voiles,
στῶλος (ἀρμενία) εἰκοσι πλοῖ-
ων, eine Flotte von zwanzig
Segeln (d. i. Schiffen).

Voiler, *v. a.* καλύπτω, σκεπάζω,
verschleiern, verhüllen.

Voilerie, *f.* τόπος ὅπου κατα-
σκεύαζον τὰ παντὶ τοῦ κα-
ραβίου, Segelmanufactur, *f.*
Voilier, *m.* bon —, mauvais —,
πλοῖον ὅπου ἀρμενίζει καλά,
ἢ δὲν ἀρμενίζει καλά, guter,
schlechter Segler, *m.*

Voilure, *f.* ἄρμενα, δια τὰ πα-

νὰ τοῦ καραβίου, Segelwerk,
n.

Voir, *v. a.* ὁρῶ, βλέπω, sehen;
κατάξω, παρατηρῶ, besehen,
ansehen, beobachten; αὐθεῖν;
βλέπω, καταλαμβάνω, sehen,
entsehen; ἐπισκέπτομαι, περ-
γυνῶν ῥά ἰδοί, bevischen. *v. n.*
βλέπω, sehen; la fenêtre voit
sur la rue, τὸ παράθυρον
βλέπει εἰς τὴν πρῶτην κτλ.,
das Fenster hat die Aussicht
auf die Straße, geht auf die
Straße.

Voirie, *f.* τὸ ἐπάγγελμα, τὸ ὁρ-
γεῖν τοῦ ἐπὶ τῶν δρόμων,
Begeamt *n.*, Aussicht über die
Straßen; τόπος δημόσιος
ὅπου ῥέτουν τὰ φορτία
καὶ καθάριται τῆς πόλεως,
Schindanger, *m.*

Voisin, *ine*, *adj.* πλησίον, γει-
τὼν, συνορεύων, benachbart,
anstoßend, angrenzend.

Voisinage, *f.* ἡ γειτονία, Nach-
barschaft, *f.*

Voisiner, *v. n.* sam. γειτωνεύω,
συνῆκω εἰς τοὺς γείτονας,
gute Nachbarschaft halten.

Voiture, *f.* ἅμαξιν, ἅμαξιν, Fuhr-
werk, *n.*, Wagen, *m.*: τὸ φορ-
τίον τοῦ ἅμαξιοῦ, Fuhr, Las-
tung, *f.*: ἄγχιον, Fracht, *f.*,
Fuhrlohn, *n.*: lettre de voitu-
re, γράμμα ἀγχιονῶν, Fracht-
brief, *m.*

Voiturér, *v. a.* κουβαλῶ μὲ ἅμα-
ξιν, führen auf Wagen, verfüh-
ren, fahren.

Voiturier, *m.* ἀγχιώτης, ἅμα-
ξας, Fuhrmann, *m.*

Voiturin, *m.* (εἰς τὴν Ἰταλίαν)
ἀγχιώτης, ἐκεῖνος ὅπου voi-

κίζει ἅλογον, καὶ ἅμαξιν,
Mischfahrscher *m.*, der Reisende
fährt (in Italien).

Voix, *f.* φωνή, Stimme, *f.*:
ῥήσις, Stimme, Wahlstimme.

Vol, *m.* πείσμα, Flug, *m.*: κο-
νήν μὲ ὄρνει ὅπου τρέχον-
ται δι' αὐτό, Zug oder Beiz
f. mit Stofsvögeln; αἰετὰ ῥά
ὄρνει, diese Stofsvögel *m. pl.*
selbst.

Vol, *m.* κλεψία, Raub, Diebstahl,
m.: κλεμμένον πράγμα, das
gestohlene Gut.

Volable, *adj.* κλοπιμαῖος, ὅπου
ἔμπορεῖ νὰ κλεφθῇ, beschl-
bar, fieslbar.

Vollage, *adj.* ἀκατάστατος, ἐν-
μεταβολος, διαφύγνυμος,
unbeständig, flüchtig, flatter-
haft, leichtsinnig.

Volaille, *f.* ὀρνίθια, Geflügel,
Fleisch, *n.*

Volant, *ante*, *adj.* ὅπου δίνα-
ται νὰ πετάξῃ, was fliegen
kann; artillerie volante, κα-
νὼνα τῶν ὀπλοῦν ἡ δουλευ-
σις ἥτινα κατὰ μάχην, καὶ ἡ
μετακομιδὴ μὲ μεγάλην τα-
χύτητα, reisende Artillerie, *f.*

Volant, *m.* εἶδος παιχνιδιοῦ,
καὶ εἶναι κομμάτι γελλὸς ἢ
περὺμιον, μὲ στερὰ, Feder-
ball, *m.*: πτερόν, πτερόν,
τοῦ ἀνεμομύλου, Windmül-
senflügel, *m.*: ἐπαινοφύρεμα
τὴν ἐλαφρόν, leichter Heberod,
m.: ἀνεμοστέρων εἰς τὰ με-
γάλα ὀρολόγια ὅπου κτυποῦν
ταὶ ὥρες, Windfang *m.* in
Schloßthoren.

Volatil, *de*, *adj.* (chim.) (ῥήν)
διὰ τοῦ πυρὸς διαλυμένη

καὶ εἰς τὸν αἶρα ὑψομένη,
flüchtig.

Volatile, m. πτηνόν (κάθε ζῷον
ὅπου ἔχει πτερὰ καὶ ποῖ),
geflügeltes Thier, n.

Volatiliser, v. a. (chim.) δια-
λύω εἰς ἀτμούς, verflüchtigen.

Volatilité, f. (chim.) ιδιότης
τοῦ volatil, Flüchtigkeit, f.

Volatille, f. τὰ ὀρνέθια, τὰ που-
λίδια, das Geflügel.

Volcan, m. βουνόν ὅπου ῥέπει
φωτιά, Vulkan, feuersteynen-
der Berg, m.

Vole, f. εἰς πᾶσι παιγνίδια λέ-
γεται ὅταν ἐνὶ καμνῇ δίκῃ
ταῖς χαρτωσίαις, Volte f. in
einigen Kartenspielen.

Volée, f. πτάγμα, Flug, m.;
μικρά, νέα πουλίδια, Brut,
Fide, f.; πλήθος πτηνῶν,
Zug, Schwarm (Vögel), m.;
κατάστασις, ἄλμα, βαθμός,
Stand, Rang, m.; τὸ ἔλκον
τοῦ ἀμαξίου ὅπου δένονται τὰ
πρῶτα ἄλογα, Borderwage f.
am Wagen; une — de canon,
μία κανονία, ein Kanonen-
schuß, m.; une — de canons,
πολλὰ κανόνια ὅπου εἰς μίαν
φορὰν ἀντιπρὶνται, Salve (von
Kanonen-schüssen), f.; — de
coups de bâton, παρτίδις,
Schläge; sonner à toute —, σημαίνω
ὅλας ταῖς καμπάναις ὁμοῦ,
mit allen Glöden läuten; son-
ner une volée, deux, trois
volées, σημαίνω μίαν, δύο,
δύο φορές, τρεῖς φορές,
ein, zwey, drey Mal läuten.
à la —, adv. βιαστικά, ἀτο-
χάτως, ὀρῶντα, im Fluge,

in der Eile, undedachtam, un-
besonnen.

Voler, v. n. πετώ, fliegen. v. a.
κατηγορεῖται με ὁρεα, sagen, bel-
zen (mit Stofsgelächeln).

Voler, v. a. κλέπτω, stehlen,
tauben; — q. κλέπτω τινός
τε, einen bestehlen.

Volerie, f. κυνήγι τοῦ ὀρνέου,
Vogelbeize, f.; κλεψιά, Diebs-
stahl, m.

Volet, m. περιστρωτόν, Lauben-
schlag, m.; τὸ ἔλκον ἐλκόντων
ἀντιπαράθυρον, Fensterladen, m.

Voleter, v. n. πετώ, συρροτα-
ρεῖται τὰ πτερὰ, flattern.

Volettes, f. pl. τὰ δίκτυα με τὸ
ὅπου ὁ ἀνὴρ ἀκροῦνται τὰ ἄλογα
διὰ ταῖς νύχτας, Fliegennetze
(für Pferde), n.

Voleur, m. —euse, f. κλέπτης,
Dieb, m.

Volière, f. κλουβὶ μεγάλον, Vo-
gelhaus, n.

Volige, f. σανίδα λεπτή,
Schalbrät, dünnes Bret, n.

Volition, f. τὸ θέλειν, βούλησις,
das Wollen.

Volontaire, adj. ἐκούσιος, θε-
λήματιος, freiwillig; στρα-
τιώτης ὅπου στρατεύεται ἀπὸ
θελήσαντος, freiwilliger, der
Freiwillige, Volontär.

Volontairement, adv. θελήμα-
τικῶς, freiwillig, von freyen
Stücken.

Volonté, f. θέλησις, Wille, m.;
Willen, n.

Volontiers, adv. θελήματικῶς,
μετὰ χαρᾶς, gern.

Volte, f. γύρισμα τοῦ ἄλλου,
Wendung eines Pferdes, Volte, f.

Volter, v. n. μεταπορεύω διὰ τὰ
ἀποφύγῃ τὴν βολήν τοῦ ἐν-
ταγωνιστοῦ μου, eine Wende
machen mit dem Reibe machen,
um dem Stöße des Gegners
(im Fechten) auszuweichen.

Volteger, v. n. ἀναπετώ, συρ-
ροταρεῖται τὰ πτερὰ, flattern;
πηδᾷ ἐπάνω εἰς τὸ ἔλκον
ἀλογον κτλ. πιδαντῆς τὸ με
ἐνα χέρι, voltgieren, springen;
στροφολογῶμαι εἰς τὸ σχοι-
νί, schoinoβαίω, künstliche
Sprünge auf dem Stiele ma-
chen; λατρεῖται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ,
zu Pferde herumreiten.

Volteux, m. ὁ πηδῶν κτλ. (v.
volteger), der voltgirt; ὁ schoi-
νοβάτης, Seiltänzer, m.

Volubilité, f. εὐστροφία, εὐτρο-
χία, τὸ εὐκλῆστον, Beclitigkeit,
Beueglickeit, f.; τὸ εὐστρο-
φον τῆς γλώσσης, ἡ ἐτοιμό-
της τοῦ λέγειν, Gefäßigkeit f.
der Zunge.

Volume, m. ἡ σωματότης, τὸ
περιεχόμενον ἐνός στερεοῦ
σώματος, der körperliche In-
halt; τόμος, Band m. eines
Buches.

Volumineux, euse, adj. ὁ πολ-
λὰ ἐκτεταμένος, groß, von
großem Umfange; ὅπου περιέ-
χει πολλοὺς τόμους, bänder-
reich.

Volupé, f. ἡδονή, ἡδονάδεια,
Wollust, f.

Voluptueux, euse, adj. (ense-
ment, adv.) κληδονικός, ἡδυ-
παθής, ἡδονικός, wollüstig.

Volute, f. (archit.) ἑλὶξ τοῦ
ἐπιστυλίου, Schnörkel (am
Säulenschaft), m.; μονόθυ-

ρον ὀστρακὸν εἰς κώνον πυ-
ραμίδος, Walzen-schnörkel, f.

Vomique, adj. noix —, καριδι-
τι φαρμακέρων ὅπου προε-
ρεῖ ἔξωθεν καὶ αἰσθῶν κοι-
λάς, Brechruß, f.

Vomique, f. ἀπόσπασμα τι τοῦ
πνεύματος, Lungengeschwür,
n.

Vomir, v. a. ἔρρω, spucken, sich
erbrechen; ἔρρω ἔξω, auswer-
fen, ausstoßen.

Vomissement, m. ἔμετος, ἔλ-
γμα, das Erbrechen, Erbrechen.

Vomitif, ive, adj. ἔμετικός,
ὅπου προερεῖ ἔμετον, ἔμε-
μα, Erbrechen erregend. v. m.
ἐμετικόν, ἔμετικόν, Brech-
mittel, n.

Vorace, adj. ἀδδωγένης, πολυ-
φάγος, gefräßig.

Voracité, f. ἀδδωγεία, πολυ-
φάγεια, Gefräßigkeit, f.

Votation, f. ἡ ψαφισ, das Stim-
men, Bestimmen.

Voter, v. n. ψηφίζω, γνωμοδο-
τεῖν, stimmen, seine Stimme
geben.

Voit, ire, adj. ὅπου ἀνῆκε εἰς
τάξιμον, ein Gefilde betref-
fend.

Volre, pron. v. m. t. g. (ἐδικός)
ας, euer, Ihr.

Votre (le, la), pron. ὁ ἐδικός
ας, ἡ ἐδική σας, der, die, das euerige, euer; der,
die, das Ihrige, Ihr.

Vouer, v. a. ἀνταρῶμαι, wilde-
men; τάξω, υπόσχομαι, ge-
loben, answenden.

Vouloir, v. a. θέλω, wollen;
στέργω, einwilligen; — du

bien, — du mal à q., θέλω
καλόν, ὁλοκαρῶς καλόν τινός ἔσται
ἀγαθόν, ἡ μισῶ τινά, einem
wohlwollen, einem nicht wohl-
wollen; en — à q., ἔρρω μι-
σος, ἔρρωμαι πρὸς τινά, einem
zu Feinde wollen, einem Groß ge-
gen einen haben; je voudrais
que..., ἀγαπῶσα να...,
ich wollte, ich wünschte, daß
...; voudriez-vous bien
me donner etc., ἄραγε θέ-
λετε ἔχειν τὴν καλοσύνην να
μοι δώσετε κτλ., wollten Sie
wohl die Güte haben, mir zu
geben u.

Vouloir, m. ἡ θέλησις, das Wol-
len, der Wille.

Vousseau, Vousseau, m. λίθος
πελεκημένος πρὸς σχημα-
τισμὸν δόλου, Gewölbftein,
m.

Voussure, f. τὸ ὑψὸς τοῦ δό-
λου, τῆς καμάρας, Höhe f.
der Wölbung.

Voute, f. καμάρα, δόλος, Ge-
wölbe, n., Wölbung, f.

Vouter, v. a. αἰλῶ δόλον, κα-
μάραν, wölben, se vouter,
v. r. καμπυροῦμαι, κλίνω ἐμ-
προσθὰ τὸ κεφάλι καὶ τοὺς
ὤμους, sich krümmen, gebückt
gehen.

Voyage, m. ταξίς, ὁδοπορία,
περιήγησις, Reise, f.

Voyager, v. n. ταξιδεύω, reisen.

Voyageur, m. (euse, f. ὁδο-
πόρος, ταξιδιωτής, ein Reisender,
der, m.

Voyant, ante, adj. (διὰ τὰ
χρῶματα) ὁρατός, παρα-
πολλὰ λεγόμενον ἔχειν, zu hell,
schreud (von Farben).

Voyant, ante, adj. ὁρῶν, βλέ-
πων, sehend. v. m. ὁρῶν, προ-
φήτης, Scher, Prophet, m.

Voyelle, m. φωνήεν, Selbst-
lauter, Vocal, m.

Voyer, m. πρωτοστράτωρ, ὁ
ἐπὶ τῶν ὁδῶν, Wegeauf-
seher, Straßenbereiter, m.

Vrai, vraie, adj. ἀληθής, ἀλη-
θινός, wahr; εἰς, wahrhaft;
le vrai, τὸ ἀληθές, ἀλήθεια,
das Wahre, die Wahrheit;
parler vrai, λέγω τὴν ἀλή-
θειαν, die Wahrheit reden.

Vraiment, adv. ἀληθῶς, ἀλη-
θινά, wahrhaftig, wirklich.

Vraisemblable, adj. ὁμοιολο-
γικός, πιθανός, wahrscheinlich.

Vraisemblablement, adv. ὁμοιολο-
γικῶς, πιθανῶς, wahrschein-
licher Weise.

Vraisemblance, f. ὁμοιολογία,
πιθανότης, Wahrscheinlichkeit,
f.

Vreder, v. n. συρροπαύω καὶ
ἐξορῶμαι χωρὶς αἰτίας, herum-
laufen, ohne Ursache hin und
her laufen.

Vrille, f. εἶδος τουρβίλου με-
γάλου, Wirbelsturm, m.; vril-
les, pl. αἱ κλωστὰ ἢ τὰ κλω-
σταῖα μηχανῶν ὀρνέων, μά-
χιστα τῶν ἀνελκῶν, Gabel-
schen, Ranten pl. an manchen
Pflanzen, besonders an Wein-
reben.

Vrillier, m. ἐκείνος ὅπου γυρί-
ναι τρυβλία καὶ ἀνέλκεις, Bohrer
schindel, m.

Vu, vue, part. (v. voir), vu,
εἰς ἀπόβλεπον, ἀποβλέπων-
τος εἰς, in Rücksicht, in Be-

traucht; tu que, conj. *ἐπειδή*, weil, da, da doch.

Vue, *f.* *ὄρασις*, *ἡ δὲναμις* τοῦ βλέπειν, *ὄψις*, das *Sehen*, Gesicht, *n.*; *κύταξις*, *κύταγμα*, das *Ansehen*; τὰ ὁμμάτια, die *Augen*; *βλέμμα*, *βλῖδ*, *m.*; *θεωρία*, *Aussicht*, *Anblick*, *f.*; σκοπός, *Abficht*, *f.*; γνώσις, *Einsicht*, *f.*; payable à vue, γὰ πληρωθῆ (μὴ πόλιτζα) εὐθὺς ὅπου παρήσταισθῃ, zahlbar auf Sicht; à vue d'oeil, ὁφθαλμοφανώς, αἰσθητός, sichtlich, zusehend; à perte de vue, μακρῶν, ὥστε δὲν φθά-νει τὸ μᾶτι, unabschbar, in unabschbarer Ferne.

Vulgaire, *adj.* *χυδαῖος*, gemein, niedrig; καθημερινός, alltäglich, platt; langue —, ἀλλή διάλεκτος, die gemeine Sprache, *s. m.* ὁ *χυδαῖος λαός*, das gemeine Volk.

Vulgairement, *adv.* *κοινῶς*, ἀπλά, gemein, gemeinlich.

Vulgate, *f.* ἡ *Λατινική μετά-φρασις* τῆς *ἀγίας Γραφῆς* ἐν ᾗ χρῆσι παρὰ *Λατίνους*, die *Vulgata* (lateinische Uebersetzung der Bibel).

Vulnérable, *adj.* ὁποῦ ἡμπορεῖ γὰ λαβῶθῃ, verwundbar.

Vulnérable, *adj.* τραυματικός, ὁποῦ λατρεύει τὰ τραύματα, τὰς λαβωμάτων, für Wunden dienlich, *s. m.* *λατρικὸν διὰ τραύματα*, Wundmittel, *n.*

Vulve, *f.* (anat.) μήτρα, δελφύς, τὸ ἐξωτερικὸν ὄνομα τῆς μήτρας, äußere Öffnung, *f.* der Mutterschide.

Wolframe, *m.* ἐπὶ ὁστιαίς τις μεταλλικῇ μελανόχρους, ἔχουσα συγγνώμην ἐπιφανέων σιλικα-κωδῆ τοῦ δὲ μέρος ἐνθα συν-τρίβεται εἶναι λευκωδὲς καὶ πεταλοειδές, *Wolfram* (ein Mineral), *m.*

Xanthium, *m.* ξάνθιον φυτόν, kleine Klettenwurzel, Epithelium, *f.*

Xerophagie, *f.* ξηροφαγία, Ge- nuss *m.* trockener Früchte und des Brodes während der Fasten (bey den Griechen).

Xerophthalmie, *f.* ξηροφθαλμία, trockene Röthe *f.* der Augen.

Xiphias, *m.* ξιφίας (ψάρι δελ- λασσιον), Schwertsfisch, *m.*; ἀστερισμός τις, ein Sternbild dieses Namens.

Xiphoide, *adj.* (anat.) ξιφοει- δής, schwertsförmig.

Xylon, *m.* ξύλον, ἡ βαμβακία, Baumwollensaude, *f.*

Xylostéum, *m.* ξυλόστεον (δέν- δρον τι), Seidenfische, Baum- fische, *f.*

Y, *adv.* *ἐκεῖ*, da, dort, dahin, dorthin; εἰς αὐτόν, εἰς αὐτήν, εἰς αὐτὸ κτλ., darin, darauf, daran u.

Yacht, *m.* (πο. iaque) πλοῖον με- ἄμενα καὶ κομμά, *Yacht*, *f.* *Yachtschiff*, *n.*

Yeuze, *f.* πῶνος, πονέρι, πονερίον, *Stréictiche*, *f.*

Yeux, *pl.* τὰ ὁμμάτια, die Au- gen. (*v. oeil*).

Zain, *m.* αἰλον ὀλέμανρον, ὁ δολοειστανόκοκκινον χορὸν κανένα ἀσπράδι, ganz schwarz, oder ganz kastanienbraun, *n.*

Zani, *m.* μῶμος, μπουφόνος, μαχαράς εἰς τὰ Ἰταλικά θέ- ατρα, *Videothering m.* auf der italienischen Bühne.

Zèbre, *m.* ζῶν τι τετραπόδον τῆς Ἀφρικῆς, εἶδος ὄνου ἀγρίου παραλάου, *Zebra*, *n.*

Zédoaire, *f.* φυτόν ὅμοιον τῇ *γγίβερι*, *Altwe* (*Ysatis*), *m.*

Zélateur, *m.* -trice, *f.* ζηλωτής, *Eiferer*, *m.*

Zèle, *m.* ζῆλος, *Eifer*, *m.*

Zélé, *ée*, *adj.* ὁ ἔχων ζῆλον, *ζηλωτής*, *eifrig*.

Zénith, *m.* ζενίθ, *Zenith*, *n.* Scheitelpunkt, *m.*

Zéphyr, *m.* ζέφυρος, ἀπὸ τοῦ *Zephyr*, *m.*, mildes Südwind, *n.*

Zéro, *m.* (arith.) μηδενικὸν ση- μείον, Null, *f.*

Zest, *m.* εἶδος μικροῦ φρού- νου, μετὰ τὸ ὅποιον ἐξήκτου ποτὲ τὴν ἀσπρην ἀκόνην εἶναι τὰ μαλλιά, *Wunderpflüster*, *m.*

fam. entre le zist et le zest, πράγμα οὔτε καλόν, οὔτε κα- κόν, weder gut, noch schlecht, so so, sohin.

Zeste, *m.* διάφραγμα τοῦ χα- ρυδίου (ἐκείνο ὅπου εἶναι μέσα εἰς τὸ καρύδι καὶ τὸ μοιράζει εἰς τέσσαρα), Sat- tel *m.* etner *Blut*; κομμάτι φλούδα νεραντζίου ἢ λεμο- νίου, *Schnittchen n.* *Pometa- zen* oder *Citronenschale*.

Zibeline, *f.* σκουρί (τὸ ζῶον καὶ τὸ δέρμα του), *Sobel*, *m.*; *Sobelfell*, *n.*

Zigzag, *m.* γραμμὴ ὅπου μι- μέται τὸ σχῆμα τῆς ἀστρα- πῆς ἢ τοῦ κερανοῦ ὅταν πέ- σῃ, *Bisad*, *m.*; εἶδος ἱρ- μιδίου, *Art Bange*, *f.*

Zinc, *m.* ἡμιμέταλλον τι, ἀντι- μωνιον θηλυκόν, κίρκος, *Zink* (ein Halbmetall), *m.*

Zinzolin, *m.* et *adj.* χρῶμα τι ἀνάμεσα εἰς τὸ κόκκινον καὶ μαυρὸν, violett, rötlich; *fam.* ἄνθρωπος ἐπιτηδεύς, affect- tierter Mensch, *m.*

Zist, *v.* zest.

Zizanie, *f.* αἶρα, *Volch*, *m.*; *fig.* ἑξάνιον, σκανδαλον, Unfraut, *Ungerniß*, *n.*

Zodiacal, *ale*, *adj.* ἀνέμων εἰς τὸν Ζωδιακόν, *Thierkreis*.

Zodiaque, *m.* (astron.) ζωδια- κός, *Thierkreis*, *m.*

Zoile, *m.* (Ζώϊλος), φθορερός, κακολόγος, (*Zoilus*), *ncidit* scher *Adler*, *m.*

Zone, *f.* (géogr.) ζώνη τῆς σφαίρας τῆς γῆς, *Bone*, *f.*, *Erdstrich*, *Erdgürtel*, *m.*

Zoographie, *f.* ζωογραφία, *Thierbeschreibung*, *f.*

Zoolatrie, *f.* ζωολατρία, *Thier- anbetung*, *f.*

Zoolithe, *m.* ζωόλιθον, verstein- nertes Thier, *n.*

Zoologie, *f.* ζωολογία, *Nature* geschichte *f.* der Thiere, *Zoo- logie*.

Zoophyte, *m.* ζωόφυτον, *Thier- pflanze*, *f.*

Zoopissa, *f.* ζώπισσα, κατρά- νη δεσμένη ἀπὸ τὰ παλαιὰ πλοία, alter *Schiffstheer*, *m.*

Zootomie, *f.* ζωοτομία, *Berglei- derung f.* der Thiere.

NOMS PROPRES

D'HOMMES ET DE FEMMES.

Κύρια ὀνόματα ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Männliche und weibliche Eigennamen.

Abraham, *m.* Ἀβραάμ, *Abra- ham*.

Achille, *m.* Ἀχιλλεύς, *Achilles*.

Adam, *m.* Ἀδάμ, *Adam*.

Adélaïde, *f.* Ἀδελαΐς, *Adelheid*.

Adelgonde, *f.* Ἀδελγόνδη, *Adel- gunde*.

Adonis, *m.* Ἀδωνίς, *Adonis*.

Adrien, *m.* Ἀδριανός, *Adrian*.

Agathe, *f.* Ἀγαθή, *Agathe*.

Agnès, *f.* Ἀγνή, *Agnes*.

Ainés, *m.* Αἰνίας, *Aeneas*.

Ajax, *m.* Αἶας, *Aias*, *Ajar*.

Alban, *m.* Ἀλβανός, *Albanus*.

Albéric, *m.* Ἀλβερίκος, *Alberich*.

37 *

Albert, *m.* Ἀλβέρτος, Albert, Albrecht.

Albin, *m.* Ἀλβίνος, Albinus.

Alexandre, *m.* Ἀλέξανδρος, Alexander.

Alexis, *m.* Ἀλέξιος, Alexius.

Alison, *v.* Leinsson.

Alois, *m.* Αλόϊσος, Aloisius.

Alphonse, *m.* Ἀλφόνσος, Alphonse, Alfonso.

Ambroise, *m.* Ἀμβρόσιος, Ambrosius.

Amedée, *m.* Ἀμεδέος, Amadeus.

Amélie, *f.* Ἀμελία, Amalia.

Anastase, *m.* Ἀναστάσιος, Anastasius.

Anastasie, *f.* Ἀναστασία, Anastasia.

André, *m.* Ἀνδρέας, Andreas.

Andronic, *m.* Ἀνδρόνικος, Andronicus.

Angélique, *f.* Ἀγγελική, Angelica.

Anne, *f.* Ἄννα, Anna.

Annibal, *m.* Ἀννίβας, Annibal, Hannibal.

Anselme, *m.* Ἀνσελμος, Anselm.

Antoine, *m.* Ἀντώνιος, Anton.

Antoine, *f.* Ἀντωνία, Antonie.

Antoinette, *f.* Ἀντωνίνα, Antonette.

Antonin, *m.* Ἀντωνίνος, Antonin.

Apollone, *m.* Ἀπολλώνιος, Apollonius.

Apollone, Apollonie, *f.* Ἀπολλωνία, Apollonia.

Arnold, *m.* Ἀρνόλδος, Arnold.

Athanase, *m.* Ἀθανάσιος, Athanasius.

Athénagore, *m.* Ἀθηναγόρας, Athenagoras.

Auguste, *m.* Αὐγουστος, August.

Auguste, *f.* Αὐγουστά, Augusta.

Augustin, *m.* Αὐγουστίνος, Augustin.

Aurèle, *m.* Αὐρήλιος, Aurelius.

Aurèle, *f.* Αὐρήλια, Aurelia.

Aurélian, *m.* Αὐρηλιανός, Aurelian.

Babet, Babiche, Babichon, *f.* Ἰσοκωρ. τοῦ ὀνόματος Ἐλισάβετ, Elisabeth.

Balthassar, *m.* Βαλθασσάρ, Balthasar.

Baptiste, *m.* Βαπτιστής, Baptista.

Barbe, *f.* Βαρβάρα, Barbara.

Barnabé, *m.* Βαρνάβας, Barnabas.

Barthélemy, *m.* Βαρθολομαῖος, Bartholomäus, Barthel.

Basile, *m.* Βασίλειος, Basilus.

Bastien, *m.* v. Sébastien.

Baudouin, *m.* Βαλδουίνος, Baldwin.

Béatrice, *f.* Βεάτριξ, Beatrix.

Benjamin, *m.* Βενιαμίν, Benjamin.

Benigne, *m.* Βενίγνος, Benignus.

Benoit, *m.* Βενέδικτος, Benedict.

Benotte, *f.* Βενεδικτή, Benedicta.

Bernard, *m.* Βέρναρδος, Bernard.

Berthe, *f.* Βέρτα, Bertha.

Bertrand, *m.* Βερτράνδος, Bertrand.

Blaise, *m.* Βλάσιος, Blasius.

Blanche, *f.* Βιάγκα, Blanca.

Bonaventure, *m.* Βοναβεντούρα, Bonaventura.

Boniface, *m.* Βονιφάτιος, Bonifatius.

Brigitte, *f.* Βριγίτα, Brigitta.

Brunon, *m.* Βρούνω, Bruno.

Cajetan, *m.* Γαϊετανός, Cajetan.

Camille, *m.* Κάμυλλος, Camill.

Camille, *f.* Καμυλλά, Camilla.

Caroline, *f.* Καρολίνα, Caroline.

Casimir, *m.* Κασιμίριος, Casimir.

Cassandre, *f.* Κασσάνδρα, Cassandra.

Catain, Caton, Catin, *f.* Αλεξάνδρη (ὀποχοριστικόν), Catharina.

Cécile, *f.* Κεκυλία, Cécilie.

Célestin, *m.* Κελεστίνος, Celestin.

César, *m.* Καίσαρ, César.

Charles, *m.* Κάρολος, Carol.

Charlot, *m.* (ὀποχοριστικόν τοῦ Κάρολος), Karichen.

Charlotte, *f.* Καρολίνα, Charlotta.

Chrétien, *m.* Χριστιανός, Christian.

Chrétienne, *f.* Χριστιάνη, Christiana.

Christine, *f.* Χριστίνη, Christina.

Christophore, *m.* Χριστόφορος, Christoph.

Chrysostome, *m.* Χρυσόστομος, Chrysostomus.

Claire, *f.* Κλάρα, Clara.

Claude, *m.* Κλαύδιος, Claudius.

Claudie, Claudine, *f.* Κλαυδία, Claudia.

Clémence, *f.* Κλημεντία, Clementia.

Clément, *m.* Κλήμης, Clement.

Clémentine, *f.* Κλημεντίνα, Clementina.

Colas, *v.* Nicolas.

Colette, *v.* Nicolas, *f.* Colin, *m.* Νικολάκης, Gläichen.

Concorde, *f.* Κογκόρδια, Concordia.

Conrade, *m.* Κορράδος, Konrad, Kunz.

Constance, <i>f. Κωνσταντία</i> , Con-	Elvire, <i>f. Ελβίρα</i> , Elvira.	Faustin, <i>m. Φαυστίνος</i> , Faustin.
stanze.	Emilie, <i>f. Αμυλίδιος</i> , Amil.	Faustine, <i>f. Φαυστίνη</i> , Faustina.
Constant, <i>m. Κώνστας</i> , Constant.	Emilie, <i>f. Αμυλίδιος</i> , Amil.	Félicien, <i>m. Φελικιανός</i> , Felician.
Constantin, <i>m. Κωνσταντίνος</i> , Constantin.	Epiphane, <i>m. Επιφάνιος</i> , Epiphaneus.	Félix, <i>m. Φήλιξ</i> , Felix.
Constantine, <i>f. Κωνσταντίνη</i> , Constantine.	Erasme, <i>m. Έρασμος</i> , Erasmus.	Ferdinand, <i>m. Φερδινάνδος</i> , Ferdinand.
Cornelle, <i>m. Κορνήλιος</i> , Cornelinus.	Ernest, <i>m. Έρνεστος</i> , Ernst.	Florence, <i>f. Φλωρεντία</i> , Florentia, Florentina.
Cornille, <i>f. Κορνήλια</i> , Cornelia.	Esculape, <i>m. Ασκληπιός</i> , Esculapius.	Florent, <i>m. Φλωρεντός</i> , Florentinus, Florent.
Cosme, <i>Côme, m. Κοσμάς</i> , Cosmas.	Ester, <i>f. Έσθέρ</i> , Esther.	François, <i>m. Φραγκίσκος</i> , Francisus, Franz.
Crepin, <i>Crispin, m. Κρισπίνος</i> , Crispin.	Etienne, <i>m. Στέφανος</i> , Stephan.	Françoise, <i>f. Φραγκίσκα</i> , Francisca.
Cunégonde, <i>f. Κυνεγόνη</i> , Cunigunde.	Etienne, <i>m. Στέφανος</i> , Stephan.	Frédéric, <i>m. Φρειδερίκος</i> , Friedrich.
Cyprien, <i>m. Κυπριανός</i> , Cyprian.	Etiennette, <i>f. Στεφανία</i> , Etienne.	Frédérique, <i>f. Φρειδερίκη</i> , Friederike, (Nichten).
Cyriaque, <i>m. Κυριακός</i> , Cyriacus.	Etiennette, <i>f. Στεφανία</i> , Etienne.	Gabriel, <i>m. Γαβριήλ</i> , Gabriel.
Cyrille, <i>m. Κύριλλος</i> , Cyrillus.	Etiennette, <i>f. Στεφανία</i> , Etienne.	Gaspard, <i>m. Γάσπαρος</i> , Gaspar.
Damien, <i>m. Δαμιανός</i> , Damian.	Etiennette, <i>f. Στεφανία</i> , Etienne.	Gaston, <i>m. Γάστον</i> , Gaston.
Daniel, <i>m. Δανιήλ</i> , Daniel.	Etiennette, <i>f. Στεφανία</i> , Etienne.	Gautier, <i>m. Γαυτιέρ</i> , Walther.
David, <i>m. Δαβίδ</i> , David.	Etiennette, <i>f. Στεφανία</i> , Etienne.	Généviève, <i>f. Γενοβέβα</i> , Genoveva.
Démétrie, <i>m. Δημήτριος</i> , Demetrius, Demeter.	Etiennette, <i>f. Στεφανία</i> , Etienne.	Geoffroi, <i>m. Γεοφφρόνιος</i> (Eugen- vódeas), Gottfried.
Denis, <i>m. Διονύσιος</i> , Dionysius.	Etiennette, <i>f. Στεφανία</i> , Etienne.	George, <i>m. Γεώργιος</i> , Georg.
Diane, <i>f. Διανή</i> , Diana.	Etiennette, <i>f. Στεφανία</i> , Etienne.	Gerard, <i>m. Γεράρδος</i> , Gerhard.
Didier, <i>m. Διδασκάλιος</i> , Desiderius.	Etiennette, <i>f. Στεφανία</i> , Etienne.	Germain, <i>m. Γερμανός</i> , Germanus, Hermann.
Dominique, <i>m. Δομινικός</i> , Dominicus.	Etiennette, <i>f. Στεφανία</i> , Etienne.	Gertrude, <i>f. Γερτρούδη</i> , Gertrud.
Dominique, <i>f. Δομινική</i> , Dominica.	Etiennette, <i>f. Στεφανία</i> , Etienne.	Gervais, <i>m. Γερβάσιος</i> , Gervasius.
Dorothee, <i>f. Δωροθέα</i> , Dorothea.	Etiennette, <i>f. Στεφανία</i> , Etienne.	Gilbert, <i>m. Γίλβερος</i> , Gilbert.
Edme, Edmond, <i>m. Έδμόνδος</i> , Edmund.	Etiennette, <i>f. Στεφανία</i> , Etienne.	Gilles, <i>m. Γίλιος</i> , Agidius.
Edouard, <i>m. Έδουάρδος</i> , Eduard.	Etiennette, <i>f. Στεφανία</i> , Etienne.	Grégoire, <i>m. Γρηγόριος</i> , Gregor.
Eléonore, <i>f. Ελεονώρα</i> , Eleonore, Eorchen.	Etiennette, <i>f. Στεφανία</i> , Etienne.	Godard, <i>m. Γοτάρδος</i> , Gotthard.
Elisabeth, <i>f. Ελισάβετ</i> , Elisabeth.	Etiennette, <i>f. Στεφανία</i> , Etienne.	Godefroi, <i>m. Γοδοφρόνιος</i> (Eugen- vódeas), Gottfried.
Elie, <i>m. Ηλίας</i> , Elias.	Etiennette, <i>f. Στεφανία</i> , Etienne.	Gonthier, <i>m. Γουντιέρ</i> , Günther.
	Etiennette, <i>f. Στεφανία</i> , Etienne.	Guerard, <i>m. Γκεράρδος</i> , Warner.
	Etiennette, <i>f. Στεφανία</i> , Etienne.	Guy, <i>m. Γουίνδος</i> , Guido.

Guillaume, *m.* Γουλιέλμος, Wilhelm.
 Guillemette, *f.* Γουλιέλμυνα, Wilhelmina.
 Guilibaud, *m.* Βιλιβάλδος, Wilibald.
 Gustave, *m.* Γουσταβός, Gustav.
 Hector, *m.* Έκτωρ, Hector.
 Hedvige, *f.* Έδβίγη, Hedwig.
 Hélène, *f.* Έλένη, Helena, Helen.
 Henri, *m.* Έρρήκος, Αρρήγος, Heinrich.
 Henriette, *f.* Έρρήκη, Henriette.
 Hercule, *m.* Ηρακλής, Hercules.
 Hésiode, *m.* Ησιόδος, Hesiodus.
 Hilaire, *m.* Ηλάριος, Hilarius.
 Hilarion, *m.* Ηλιάρων, Hilarion.
 Hippolyte, *m.* Ιππόλυτος, Hippolyt.
 Hippolyte *f.* Ιππολύτη, Hippolyte.
 Honoré, *m.* Ονώριος, Honoratus.
 Hortence, *m.* Ορτένσιος, Hortensius.
 Hortence, *f.* Ορτένσια, Hortensia.
 Hubert, *m.* Ούβερτος, Hubert.
 Hugues, *m.* Ούγος, Hugo.
 Hyacinthe, *m.* Ύακινθος, Hyacinth.
 Hyacinthe, *f.* Ύακινθη, Hyacinthe.
 Ignace, *m.* Ίγνάτιος, Ignatius, Ignaz.
 Innocent, *m.* Ιννοκέντιος, Innocentius.
 Irène, *f.* Ειρήνη, Irene.
 Iréné, *m.* Ειρηναίος, Brenandus.
 Isaac, *m.* Ισαάκ, Isaac.
 Isabeau, Isabelle, *f.* Ισαβέλλα, Isabella.
 Isaac, *m.* Ησαΐας, Esaias.
 Isidore, *m.* Ίσίδωρος, Isidor.

Ismaël, *m.* Ίσμαήλ, Ismael.
 Jacobée, *v.* Jaqueline.
 Jacot, *m.* Τζακόβας, Jakob.
 Janvier, *m.* Τανουάριος, Janus, Janus.
 Jaqueline, Jaquette, *f.* Τζακώβη, Jakobine.
 Jacques, *m.* Τζακώβος, Jakob.
 Jean, *m.* Τζωάννης, Johannet, Johann.
 Jeanne, *f.* Τζωάννα, Johanne.
 Jeannette, Jeanneton, *f.* Τζαννίσκη, Jannchen.
 Jeannot, *m.* Τζωάννης, Jannet.
 Jérémie, *m.* Τζερεμίας, Jeremias.
 Jérôme, *m.* Τζερόνυμος, Hieronymus.
 Joachim, *m.* Τζωακίμ, Joachim.
 Job, *m.* Τζοβ, Job.
 Jonas, *m.* Τζονάς, Jonad.
 Joseph, *m.* Τζωσήφ, Joseph.
 Joseph, *f.* Τζωσήφα, Josephine.
 Josse, Jodelet, *m.* Τζωδόκος, Jodokus, Jost.
 Jovien, *m.* Τζοβιανός, Jovian.
 Judith, *f.* Τζουδίθ, Judith.
 Jules, *m.* Τζούλιος, Julius.
 Jule, Julie, *f.* Τζούλια, Julia, Julie.
 Julien, *m.* Τζουλιανός, Julian.
 Julienne, *f.* Τζουλιάννη, Juliana.
 Julien, *f.* Τζουλιανίσκη, Julchen.
 Junon, *f.* Ήρα, Juno.
 Juste, *m.* Τζωστός, Just.
 Justin, *m.* Τζωστίνος, Justin.
 Justine, *f.* Τζωστίνη, Justine.
 Justinien, *m.* Τζωστινιανός, Justinian.
 Laure, *f.* Λαύρα, Laura.
 Laurent, *m.* Λαυρέντιος, Laurentius, Lorenz.
 Lazare, *m.* Λάζαρος, Lazarus.
 Léandre, *m.* Λεάνδρος, Eranter.

Léon, *m.* Λέων, Leo, Leon.
 Léonard, *m.* Λεονάρδος, Leonhard.
 Léonarde, *f.* Λεονάρδη, Leonhard.
 Léonore, *f.* Ελεονώρα, Eleonore, Leonore.
 Léopold, *m.* Λεοπόλδος, Leopold.
 Lisette, *f.* (έποκ. του Louise), Elisabeth.
 Livie, *f.* Λιβία, Livia.
 Louis, *m.* Λουδοβίκος, Ludwig.
 Louise, *f.* Λουδοβίκη, Louise.
 Louison, Louisette, (έποκ. του Louise), Elisabeth, Elisabeth.
 Luc, *m.* Λουκάς, Lukas.
 Lucie, *f.* Λουκία, Lucia.
 Lucien, *m.* Λουκιανός, Lucian.
 Lucius, *m.* Λούκιος, Lucius.
 Lucrèce, *m.* Λουκρήτιος, Lucretius.
 Lucrèce, *f.* Λουκρήτια, Lucretia.
 Maccaire, *m.* Μακάριος, Maccarius.
 Madelaine, Madelon, *f.* Μαργαρίνη, Margarene (Pentha).
 Marc, *m.* Μάρκος, Marcus.
 Marc-antoine, *m.* Μαρκαντωνίος, Marcanton.
 Marcel, *m.* Μάρκελλος, Martell.
 Marcellin, *m.* Μαρκελλίνος, Marcellus.
 Margot, Margoton, (έποκ. του Marguerite), Gretchen.
 Marguerite, *f.* Μαργαρίτη, Margarethe.
 Marie, *f.* Μαρία, Maria.
 Marion, Maron, *f.* Μαρτίνα, Mariva, Marichen.
 Marthe, *m.* Μάρθα, Martha.
 Martin, *m.* Μαρτίνος, Martin.
 Martine, *f.* Μαρτίνα, Martina.
 Mathias, *m.* Μαθίας, Matthias.

Matthieu, *m. Ματθαῖος*, Matthäus.
 Maur, *m. Μάυρος*, Mourne.
 Maurice, *m. Μανρίτιος*, Mauricius, Moriz.
 Maximilien, *m. Μαξιμιλιανός*, Maximilian (Mar).
 Melchior, *m. Μελεχίουρ*, Melchior.
 Métilde, *f. Μετίλδη*, Mathilde.
 Michel, *m. Μιχαήλ*, Michael.
 Michon, *m. ἐπὶ τοῦ Michel*, Michelson.
 Moïse, *Moïse*, *m. Μωϋσῆς*, Moyses, Moleé.
 Monique, *f. Μονίκη*, Monica.
 Nalette, *Nalette*, *ἐπὶ τοῦ Anne*, Annchen.
 Narcisse, *m. Ναρσίσος*, Narciss.
 Nestor, *m. Νέστορ*, Nestor.
 Néphore, *m. Νικήφορος*, Nepheryus.
 Nicodème, *m. Νικόδημος*, Nicodemus.
 Nicolas, *m. Νικόλαος*, Nikolaus.
 Noël, *m. Ναθαναήλ*, Nathanael.
 Norbert, *m. Νορβέργιος*, Norbert.
 Octave, *m. Οκτάβιος*, Octavius.
 Octavie, *f. Οκταβία*, Octavia.
 Olaus, *m. Όλάος*, Olaus.
 Olivier, *m. Ολιβέρος*, Olivier.
 Olympie, *f. Ολυμπία*, Olympia.
 Onouphre, *m. Ονούφριος*, Onouphrius.
 Othon, *m. Όθαν*, Othan, Otto.
 Pancrace, *m. Πανχράτιος*, Pantratus.
 Paschal, *m. Πασχάλης*, Paschalis.
 Patrice, *m. Πατρικίος*, Patricius.
 Paul, *m. Παῦλος*, Paulus, Paul.
 Paule, *v. Pauline*.
 Paulin, *m. Παυλῖνος*, Paulinus.
 Pauline, *f. Παυλίνα*, Pauline.

Paulot, *m. Παυλάκης*, Paulotakis, Paulchen.
 Pélagie, *m. Πελάγιος*, Pelagius.
 Pélagie, *f. Πελαγία*, Pelagia.
 Pèrette, Pèrichon, *m. Πετρώκης*, Peterchen.
 Pèrnette, *f. Περονήτη*, Pèrnette.
 Petronille, *f. Πετρονίλλη*, Petronilla.
 Philibert, *m. Φιλίβερτος*, Philibert.
 Philipot, *m. Φιλίππης*, Philipyden.
 Philippe, *m. Φίλιππος*, Philipp.
 Pie, *m. Πίος*, Piub.
 Pierre, *m. Πέτρος*, Petrus, Peter.
 Pierrot, *m. Πετρώκης*, Peterchen.
 Pipin, *m. Πάππος*, Pipin.
 Placidie, *f. Πλακιδία*, Placidia.
 Pollux, *m. Πολύδευκος*, Pollux.
 Polycarpe, *m. Πολύκαρπος*, Polycarp.
 Pompée, *m. Πομπήιος*, Pompejus.
 Pontius, *m. Πόντιος*, Pontius.
 Prisce, *f. Πρίσκη*, Prisca.
 Procopius, *m. Προκόπιος*, Protopius.
 Prosper, *m. Πρόσπερος* (Εύωνος), Prosper.
 Quirin, *m. Κουβήριος*, Quirin.
 Raimond, *m. Ραίμωνδος*, Raimund.
 Raphaël, *m. Ραφαήλ*, Raphael.
 Rebecca, *f. Ρεβέκκα*, Rebekka.
 Reine, *f. Ρεγίνα* (Βασιλίσκη), Regina.
 Remy, *m. Ρημύγιος*, Remigius.
 Renaud, *m. Ρενάλδος*, Reinhold.
 René, *m. Ρενάτος*, Renatus.
 Richard, *m. Ρικάρδος*, Richard.
 Robert, *m. Ρόβερτος*, Robert.
 Roch, *m. Ρόκος*, Rochus.

Rodolphe, *m. Ροδόλφος*, Rudolph.
 Roger, *m. Ρογέρος*, Roger, Rütiger.
 Romain, *m. Ρωμαῖος*, Romanus.
 Romuald, *m. Ρομυάλδος*, Romuald.
 Rosalie, *f. Ροζαλία*, Rosalie.
 Rose, Rosine, *f. Ρόζα*, Rosaria, Rosella, Rosa, Rosina.
 Rosemonde, *f. Ροζιμόνδα*, Rosimunde.
 Rosette, *f. Ροζίσση*, Rosaria, Rosetta, Roschen.
 Sabine, *f. Σάβινη*, Sabina.
 Salomon, *m. Σαλωμών*, Salomo.
 Samson, *m. Σαμυών*, Simson, Samson.
 Samuël, *m. Σαμουήλ*, Samuel.
 Sarotte, *f. Σαρρίνη* (ἐπὶ τοῦ Sara), Sarden, Särchen.
 Sara, Sare, *f. Σάρα*, Sara.
 Saumaise, *m. Σαυμάριος*, Saumais.
 Scaligère, *m. Σκαλιέρος*, Scaliger.
 Scévole, *m. Σκέβολος*, Scévola.
 Scipion, *m. Σκιπίων*, Scipio.
 Scolastique, *f. Σχολαστική*, Scholastica.
 Sébastien, *m. Σεβαστιανός*, Sebastian.
 Sébastienne, *f. Σεβαστιανή*, Sebastianne.
 Sigéroi, *m. Σιγεργέδος*, Siegfried.
 Sigismund, *m. Σιγισμούνδος*, Sigismund.
 Silve, *m. Σίλβιος*, Silvius.
 Silvie, *f. Σίλβια*, Silvia.
 Silvestre, *m. Σίλβιος*, Silvester.
 Siméon, *m. Σιμεών*, Simeon.

Simon, *m.* Σίμων, Simon.
 Simplice, *m.* Σιμπλίκιος, Simplicius.
 Sixte, *m.* Σίξτος, Sixtus.
 Sophie, *f.* Σοφία, Sophia, Sophie.
 Spiridion, *m.* Σπυρίδων, Spiridon.
 Stanislas, *m.* Στανισλάος, Stanislaus.
 Sulpice, *m.* Σουλπίκιος, Sulpicius.
 Susanne, *f.* Σωσάννα, Susanna.
 Suzon, *f.* Σωαννίσκη, Suschen.
 Sylvere, *m.* Συλβέριος, Sylvorius.
 Symphorien, *m.* Συμποριανός, Symphorian.
 Tancré, *m.* Ταγκρήδης, Tancré.
 Tecle, *f.* Τέκλα, Thecla.
 Térénce, *m.* Τερέντιος, Terentius.
 Térénce, *f.* Τερεντία, Terentia.
 Théodore, *m.* Θεόδωρος, Theodor.
 Théodore, *f.* Θεοδώρα, Theodora.
 Théodoric, *m.* Θεοδώρικος, Theodorich.
 Théodose, *m.* Θεοδόσιος, Theodosius.

Théodosie, *f.* Θεοδοσία, Theodosia.
 Théophile, *m.* Θεόφιλος, Theophilus, Gottlieb.
 Thérèse, *f.* Τηρεσία, Theresia, Theresé.
 Thiéri, *m.* Αιπερίκος, Dieterich.
 Thomas, *m.* Θωμάς, Thomas.
 Tiennette, Tiennot, *f.* Στεφανία, -νίνα, Stephanine.
 Tiennou, *m.* Στεφανίσκος, Stephanus.
 Timothé, *m.* Τιμόθεος, Timotheus.
 Tite, *m.* Τίτος, Titus.
 Titien, *m.* Τιτιάνος, Titian.
 Tobie, *m.* Τοβίας, Tobias.
 Toinette, Toinon, *f.* Αντωνία, Αντωνίσκη, Antonia, Antonina.
 Trajan, *m.* Τραϊανός, Trajan.
 Ubald, *m.* Ουβαλδος, Ubald.
 Ulysse, *m.* Οδυσσεύς, Odysseus, Ulysses.
 Urbain, *m.* Ουρβανός, Urbanus, Urban.
 Ursine, *f.* Ουρσίνα, Ursina.
 Ursule, *f.* Ουρσούλα, Ursula.
 Valentin, *m.* Ουαλεντίνος, Valentin.
 Valentine, *f.* Ουαλεντίνα, Valentiné.

Valère, *m.* Ουαλέριος, Valerius, Valer.
 Valérian, *m.* Ουαλεριανός, Valerian.
 Valérie, *f.* Ουαλερία, Valeria.
 Vaubourg, *f.* Ουαλπούργις, Walpurgis.
 Venance, *m.* Ουενάντιος, Venantius.
 Véronique, *f.* Βερονίκη, Veronica.
 Victor, *m.* Βίκτωρ, Ούλκτωρ, Victor.
 Victoire, *f.* Βικτωρία, Victoria.
 Vigile, *m.* Βιγίλιος, Vigilius.
 Vincenslaus, *m.* Ουίνγκελάος, Wenzeslaus, Wenzel.
 Vincent, *m.* Βικέντιος, Vincensius.
 Violante, *f.* Βιολέττα, Βιολάντη, Violette, Violante.
 Virgine, *m.* Βιργίνιος, Virginius.
 Virginie, *f.* Βιργινία, Virginia.
 Vital, *m.* Βιτάλης, Vitalis.
 Voit, *m.* Ούιτος, Weit.
 Xaverie, *m.* Ξαβέριος, Xaverius, Xaver.
 Zachée, *m.* Ζαχαρίας, Zacharius.
 Zacharie, *m.* Ζαχαρίας, Zacharias.
 Zénobie, *f.* Ζηνοβία, Zenobia.
 Zénon, *m.* Ζήνων, Zeno.

N O M S

DES PAYS, VILLES, NATIONS, RIVIÈRES, MONTAGNES etc.

Ονόματα

τῶν τόπων, πόλεων, ἐθνῶν, ποταμῶν, βουνῶν κτλ.

Namen

der Länder, Städte, Völker, Flüsse, Berge ic.

A frigue, <i>f.</i> Ἀφρικὴ, Ἀφρίκα.	Asiatique , <i>adj. et m.</i> ἀσιατικὸς, Ἀσιάτης, asiatisch, Asiatic,	Bourguignon , <i>m.</i> Μπουργουόν-διος, Burgunder.
A frican, <i>m.</i> Ἀφρικανός, Afrikaner, <i>m.</i>	Asie , <i>f.</i> Ἀσία, Ἀσίαν.	Brésil , <i>m.</i> Βρασίλια, Brasilien.
Aix-la-chapelle , <i>m.</i> Ἀξεν (πόλις), Ἀαχέν.	Athènes , <i>f. et m.</i> Ἀθῆναι, Athen.	Bade , <i>f.</i> Μπούδιμ, Ofen (in Ungarn).
Allemagne , <i>f.</i> Γερμανία, Deutschland.	Athénien , <i>m.</i> Ἀθηναῖος, Athener, <i>m.</i>	Candie , <i>f.</i> Κρήτη, Candia oder Kreta.
Allemand , <i>m.</i> Γερμανός, der Deutsche.	Antriche , <i>f.</i> Ἀντρίτσια, Defterreich, Defterrich. Antrichien, <i>m. et adj.</i> Ἀντρίτικος, Defterreicher, <i>m.</i> , deutsch.	Candiotte , <i>m.</i> Κανδιώτης, Κρήτης, Candier, Kreter.
Alpes , <i>pl.</i> Ἀλπες, die Alpen.	Baltique , <i>mer —</i> , <i>f.</i> ἡ Βαλτικὴ θάλασσα, das Baltische Meer, die Dfsée.	Carinthie , <i>f.</i> Καρινθία, Kärnthén.
Alsace , <i>f.</i> Ἀλοατία, Elsaß, <i>f.</i>	Bavarois , <i>m. et adj.</i> Μπάβαρος (Μπαβαρέζος), Bayer, <i>m.</i> , bayrisch.	Carniole , <i>f.</i> Καρινιόλη, Krain.
Amérique , <i>f.</i> Ἀμερικὴ, Amerika.	Bavière , <i>f.</i> Μπαβαρία, Bayern.	Carthage , <i>f.</i> Καρχηδών, Karthago.
-ricain , <i>m.</i> Ἀμερικανός, Amerikaner, <i>m.</i>	Bohémien , <i>m.</i> Γούκτος, Bieuner, <i>m.</i>	Caspienne , <i>la mer —</i> , ἡ Κασπικὴ θάλασσα, das kaspische Meer.
Adrianople , <i>m.</i> Ἀδριανούπολις, Adrianopel.	Bourgogne , <i>f.</i> Μπουργουνδία, Bourgounδιά, Burgund.	la Chine , <i>f.</i> ἡ Κίνα, China.
Anglais , <i>m.</i> Ἀγγλός (Ἑγγλέζος), Engländer, <i>m.</i> ; <i>adj.</i> ἑγγλικός, englisch.		Chinois , <i>m. et adj.</i> Κινέζος, Chineser, chineisch.
Angleterre , <i>f.</i> Ἀγγλία, England.		Constantinople , <i>f.</i> Κωνσταντινούπολις, Constantinopel.
Anvers , <i>m.</i> Ἀντουέρπια, Antwerpen.		

Constantinopolitain, *m.* Κωνσταντινουπόλεως, Constantinopolitaner.

Corinthe, *f.* Κόρινθος, Corinth.

Corse, *f.* Κορσική, Corsica.

Corse, *m.* et *adj.* Κορσικίανος, -ανίζος, Corse, *m.*, corsisch.

Cypre, *f.* ἡ Κύπρος, Cyprien.

Cypriot, *m.* Κυπριώτης, Cypriote, *m.*

Damas, *m.* Δάμασκος, Damascus.

Danemurc, *m.* Δανία (Δανειάρα), Dänemark.

Danois, *m.* Δάνος (Δανέος), Däne.

le Danube, ὁ Δούναβης, die Donau.

Dresde, *f.* Δρέσδα, Dresden.

Ecosse, *f.* Σκωτία, Schottland.

Ecossais, *m.* et *adj.* Σκώτος, σκοτικός, Schotte, *m.*, schottisch.

Egypte, *f.* ἡ Αἴγυπτος, Aegypten.

Espagne, *f.* Ἰσπανία, Spanien.

Espagnol, *m.* et *adj.* Ἰσπανός (Σπανιόλος), Spanier, *m.*; ισπανικός (σπανιόλικος), spanisch.

Ethiophe, *f.* Αἰθιοπία, Äthiopien.

Europe, *f.* Εὐρώπη, Europa.

Européen, *m.* et *adj.* Εὐρωπαϊκός, -παῖς, Europäer, *m.*, europäisch.

Florence, *f.* Φλωρεντία, Florenz.

Français, *m.* et *adj.* Γάλλος (κοινῶς Φραντζέζος), γαλλικός (φραντζέζικος), Franzose, *m.*, französisch.

France, *f.* Γαλλία (κοινῶς Φραντζία), Frankreich.

Gaules, *f.* pl. ἡ παλαιὰ Γαλλία,

Gallien, Gaulois, *m.* et *adj.* παλαιὸς Γάλλος, Gallier.

Gènes, *f.* Γένονα, Γένοβα, Genua.

Génois, *m.* Γενοβέζος, Genueser.

Genève, *f.* ἡ Γενεύη, Genf.

Grande-Bretagne, ἡ μεγάλη Βρετανία, Großbritannien.

Grec, *f.* Ἑλλήν, Γραικός (Ρωμαῖος), Γριχός; *adj.* ἑλληνικός, γραικικός (ρωμαϊκός), griechisch.

Grèce, *f.* Ἑλλάς, Griechensland.

Hollande, *f.* Ὀλλανδία, Ὀλλάνδα, Holland.

Hongrie, *f.* Οὐγγαρία, Ungarn.

Hongrois, *m.* et *adj.* Οὐγγρος, ουγγρικός, Ungar, *m.*, ungarisch.

Indes, *f.* pl. Ἰνδία, Indien.

Indes orientales, ἡ ἀνατολική Ἰνδία, Ostindien; les Indes occidentales, ἡ δυτικὴ Ἰνδία, Westindien.

Indien, *m.* et *adj.* Ἰνδός, Ἰνδία-νός, Indier, Indianer; Ἰνδικός, indisch, indianisch.

Italie, *f.* Ἰταλία, Italien.

Italien, *m.* et *adj.* Ἰταλός (Ιταλιάνος), Italiänner; ἰταλικός, italienisch.

Japon, *m.* Ἰαπωνία, Japan.

Jérusalem, Ἱερουσαλήμ, τὰ Ἱεροσόλυμα, Jerusalem.

Juif, *m.* Ἑβραῖος, Jude; Juive, Ἑβραία, Jüdin.

Lacedémone, *f.* Λακεδαιμόν, Lacedaemon (Lacedaemon).

Leipsic, *m.* Λειψία, Leipzig.

Lipsien, *m.* Λειψιακός, Leipziger.

Livonie, *f.* Λιβωνία, Λιβωνία, Vießland.

Londres, Λονδρα, London.

Lorraine, *f.* Λοταρινγία, Lothringen.

Lusace, *f.* Λουσάτια, die Lausitz.

Médie, *f.* Μήδια, Medien.

Méditerranée, la mer —, ἡ μεσόγειος θάλασσα, das mittelländische Meer.

Mer noire, *f.* ἡ μαύρη θάλασσα, das schwarze Meer.

Moldavie, *f.* Μολδαβία, die Moldau.

Moravie, *f.* Μοραβία, Mähren.

Morée, *f.* Μορέα, Morea.

Moscou, *m.* Μοσκόβα, Moskau, Moskau.

Naples, *f.* Νεάπολις, Neapel.

Nègre, *m.* Μαύρος, Ἀφρική, Negre, *m.*

le Nil, ὁ Νεῖλος (ποταμός), der Nil.

Ottomane, la porte —, ἡ ὀθωμανική Πόρτα, die ottomannische Pforte.

Paris, *m.* οἱ Παριῖσιοι (κοινῶς τὸ Παρίσι), Paris.

Pays-bas, οἱ χαμηλοὶ τόποι (ἡ Βελγία καὶ ἡ Ὀλλανδία), die Niederlande.

Peloponèse, *m.* ἡ Πελοπόννησος, der Peloponnes.

Persan, *m.* Πέρσης, Περσί; *adj.* πέρσιος, persisch.

Perse, *f.* Περσία, Persien.

Petersbourg, *m.* Πετρούπολις, Petereburg.

Pologne, *f.* Αἰχία, Πολωνία, Polen.

Polonais, *m.* Αἰχός, Πολωνός.

Pole, *m.*; *adj.* λείχικος, πολωνικός, polnisch.

Portugal, *m.* Πορτογαλλία, Portugal.

Portugais, *m.* Πορτογαλῆς, Portugiese.

Prusse, *f.* Προυσία, Preußen.

Prussien, *m.* Προύσος, Preuße, *m.*; *adj.* προύσσιος, preussisch.

Prague, *f.* Πράγα, Prag.

le Rhin, ὁ Ῥήνος ποταμός, der Rhein.

Romain, *m.* Ῥωμαῖος (κοινῶς Ῥωμάνος), Römer; *adj.* Ῥωμαϊκός (ῥωμάνικος), römisch.

Rome, *f.* Ῥώμη, Rom.

Russie, *f.* Ῥωσία, Ῥουσία, Rußland.

Russe, *m.* Ῥώσος, Ῥούσος, Russe, *m.*; *adj.* ῥώσσιος, ῥούσσιος, russisch.

Saxe, *f.* Σαξωνία, Sachsen.

Saxon, *m.* Σαξώνος, Saxe, *m.*

Sicile, *f.* Σικελλία, Sicilien.

Silésie, *f.* Σιλεσία, Schlesien.

Suède, *f.* Σουετία, Schweden.

Suédois, *m.* Σουέκος (Σουέτς), Schwede.

Suisse, *f.* Ἐλβετία (κοινῶς Σφαίτιζαρία), Schweiz, *f.*

Transilvanie, *f.* Τρανσυλβανία, Ἐπτάπολις, Siebenbürgen.

Trèves, *m.* Τρίερ (πόλις), Trier.

Turc, *m.* Τούρκος, Türke.

Turquie, *f.* Τουρκία, Τουρκία, die Türkei.

Valaquie, *f.* Βλαχία, die Walacheien.

Valaque, *m.* Βλάχος, Wallache.

Varsovie, *f.* Βαρσοβία, Warschau.

Venise, *f.* Βενετία, Venedig.

Vénitien, *m.* Βενετιάνος, Venezianer.

Vienne, *f.* Βιέννη, Wien.

Zelande, *f.* Ζελανδία, See-land.

(les autres noms, qu'on ne trouve pas ici, sont les mêmes en Grec qu'en Français et en Allemand, τὰ ἄλλα ὀνόματα, ὅπου δὲν εὐρίσκονται ἐδῶ, εἶναι τὰ ἴδια εἰς τὰ ἀπλο-ἑλληνικά, ὡς εἰς τὰ γαλλικά καὶ γερμανικά, die andern hler nicht befindlichen Namen sind im Griechischen dieselben, wie im Französischen und Deutschen).

EXPLICATION DES ABRÉVIATIONS.

Ἑξήγησις τῶν συντόμων σημείων.

Erklärung der Abkürzungen.

adj.	{ signifie σημαίνει bedeutet	adjectif, ἐπιθετον, Beywort (adjectivum).
adv.	—	adverbe, ἐπιρρημα, Umstandswort (Nebenwort, adverbium).
art.	—	article, άρθρον, Artikel (articulus).
conj.	—	conjunction, συνδεσμος, Bindewort (conjunctio).
dim.	—	diminutif, υποκοριστικόν, Verkleinerungswort (diminutivum).
f.	—	feminin, θηλυκόν, weiblich (femininum).
fam.	—	expression familière, οικιακή φράσις (εἰς οικιακὴν ὁμιλίαν συνηθισμένη), im vertrauten Umgange.
fig.	—	au sens figuré, μεταφορικῶς, figürlich, bildlich.
int.	—	interjection, παρένθεσις, Empfindungswort (interjectio).
m.	—	masculin, ἀρσενικόν, männlich (masculinum).
n.	—	neutre, οὐδέτερον, sächlich (neutrum).
nu.	—	numéral (nom numéral), αριθμητικόν ὄνομα, Zahlwort (numérale).
part.	—	participe, μετοχή, Mittelwort (participium).
pop.	—	expression populaire, γυναική φράσις, gemeiner, niedriger Ausdruck.
pron.	—	pronom, ἀντωνυμία, Fürwort (pronomen).
prp.	—	préposition, πρόθεσις, Vorwort (praepositio).
p. u.	—	peu usité, ὀλίγον ἐν χρήσει, wenig gebräuchlich.
s.	—	substantif, οὐσιαστικόν ὄνομα, Hauptwort (substantivum).
v. a.	—	verbe actif, ῥημα ἐνεργητικόν, thätiges Zeitwort (verbum activum).
v. i.	—	verbe impersonnel, ῥημα ἀπρόσωπον, unpersonliches Zeitwort (verbum impersonale).
v. n.	—	verbe neutre, ῥημα οὐδέτερον, mittleres Zeitwort (verbum neutrum).
v. p.	—	verbe passif, ῥημα παθητικόν, leidendes Zeitwort (verbum passivum).
v. r.	—	verbe réfléchi, reciproque, ῥημα ἀντιστοίχον, rückwirkendes Zeitwort (verbum reflexivum, reciprocum).
†	—	un mot vieux, πεπρωμένον λέξις, ein veraltetes Wort.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΚΙΝΗΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

DI

DICTIONNAIRE

ἀριθ. χρ. 5107

Ημερομηνία
επιστροφής

ONOMATEPΩNYMON

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βερόισας

000

DI

DICTIONNAIRE

ἀριθ. χρ. 5107.....

Ημερομηνία
επιστροφής

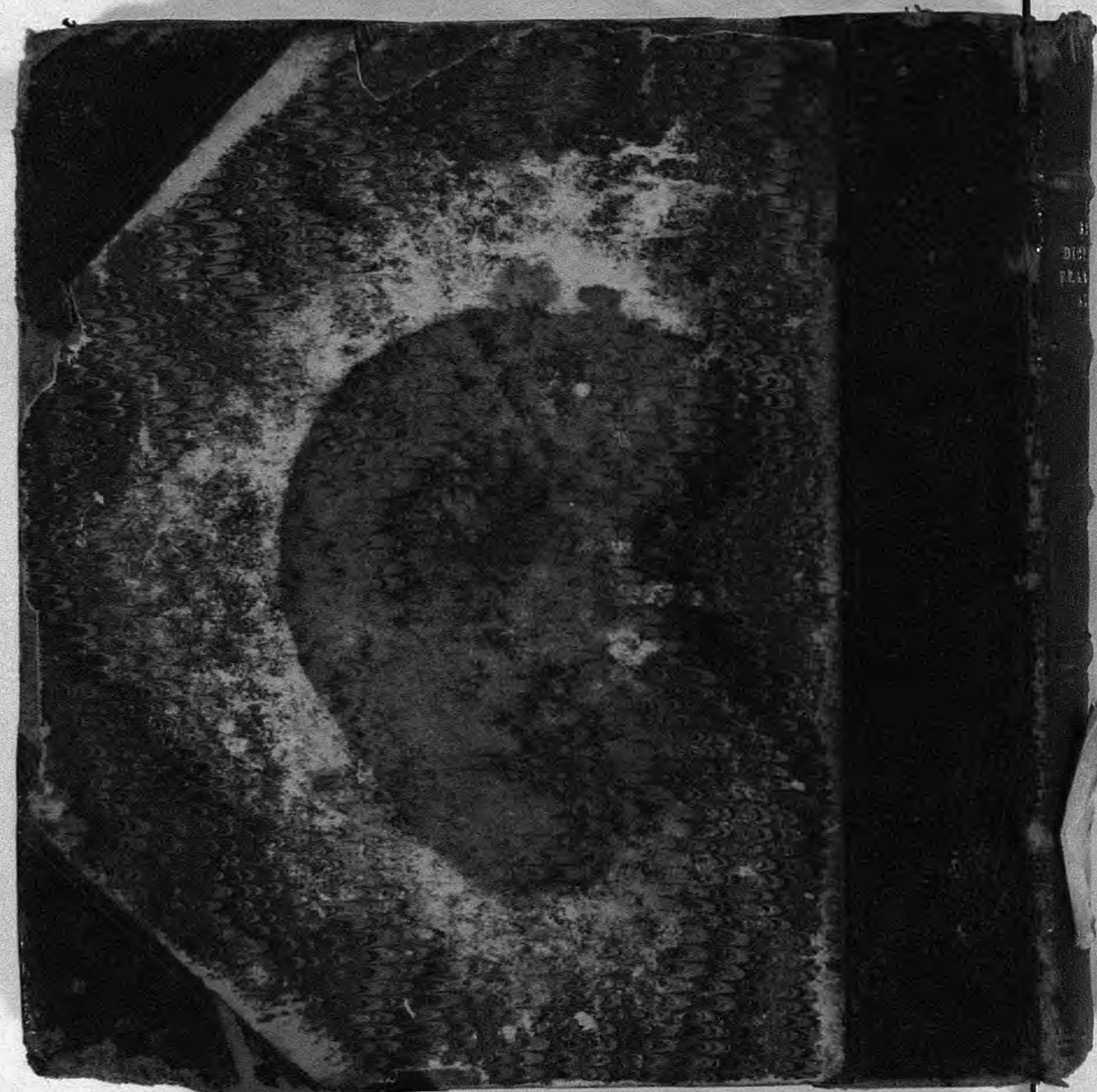
ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΚΙΝΗΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

σια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας